This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

i d RES
16
A. b. 2.

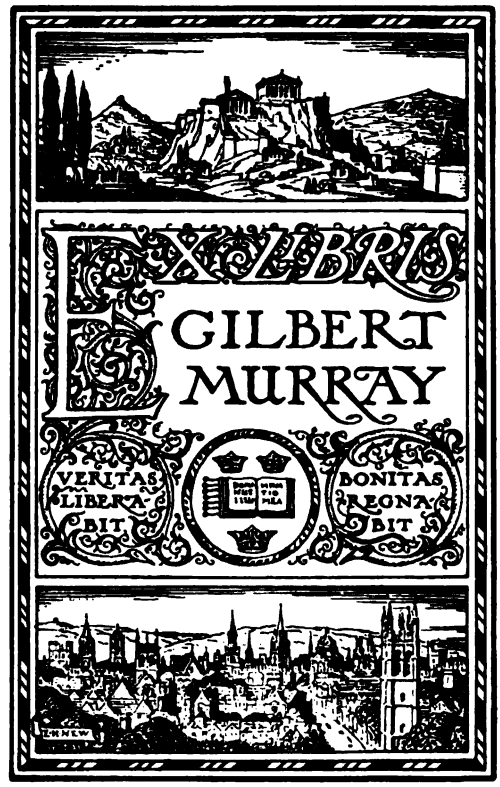
EX LIBRIS
GILBERT
MURRAY
VERITAS
LIBERA-
BIT
BONITAS
REGNA-
BIT

Gilbert Murray.

302971431U

AESCHYLI

TRAGOEDIAE.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADIECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOL. III. TOM. I.

LEXICI AESCHYLEI PARTEM I. CONTINENS.

LIPSIAE 1830

SUMTIBUS FR. CHR. GUIL. VOGELII.

LEXICON AESCHYLEUM.

COMPOSUIT

AUGUSTUS WELLAUER.

TOMUS I.

LIPSIAE 1830

SUMTIBUS FR. CHR. GUIL. VOGELII.

LIBRARY
OF
CLASSICAL
LITERATURE

PRAEFATIO.

Tandem quod diu promiseram Aeschyli amicis trado Lexicon Aeschyleum, quo quid praestare voluerim paucis praemonendum est. Etenim ex eo non solum universam vocabulorum, quibus Aeschylus usus est, copiam sed etiam quam et significationum et constructionum varietatem unicuique tribuerit, patere volui, at quidquid vocabulorum graecorum in Aeschyli tragoediis, quae quidem aut integrae aut in fragmenta discerptae ad nostra tempora pervenerint, quaqua vi et significatione usurpatum legitur, id omne uno thesauro

comprehensum et certo quodam ordine digestum legentium oculis subiiciatur. Quapropter sciens quidem volensque neque vocabulum ullum, neque locum ullum, quo quodque legitur, omisi, ne illis quidem voculis exceptis, quae saepissime recurrunt ut *καί*, *δέ*, aliaeque, quamquam non dubito, quin vel oscitantia, quae eiusmodi labori deditum facile subrepere possit, vel levitate et celeriori oculorum fuga interdum factum sit, ut interciderint nonnulla, quae aegre desiderari possint, quod si animadversum fuerit ab aequis existimatoribus, eandem indulgentiam, qua humana opera omnia indigent, huic etiam meo concessum iri spero. In diversis vocabulorum significatibus distinguendis non anxie curavi ut logicum, quem vocant, ordinem sequerer, in qua re aliam mihi, aliam ei, qui universae linguae thesaurum condit, operam collocandam esse ducebam, sed ut accurate distinguerentur omnia nec miscerentur diversa sedulo providi, quamquam non semper disertis verbis de exigua, quae intercederet, sensus diversitate monui, sed saepe lineola interiecta dispescere diversa satis habui, suffecturum id viris doctis ratus, quoniam non pueris haec scripta sunt. Maximam diligen-

tiam adhibui particulis, quarum usus maxime varios et saepe difficillimos pro viribus explicasse mihi videor. Sed ubi vulgari et trita ratione usurpatae sunt, brevitatis studio ductus non ipsa poetae verba adscripsi, sed locos tantum, quibus ita usurpatae leguntur indicavi. Ubicunque autem propter memorabilem aliquem aut paullo insolentiorem usum operae pretium facturus esse mihi videbar, in his etiam non minus quam in ceteris vocabulis omnibus tantum verborum ex ipsis Aeschyli tragoediis exscripsi, quantum ad cuiusque vocabuli vim et constructionem intelligendam satis esse putabam. Sed diu multumque mecum cogitavi, placiturumne viris doctis esset, si paullo fusius in singulis locis vocibusve difficilioribus explicandis versarer saepeque ad id faciendum admodum prochivis fui, maxime iis locis, ad quos intelligendos editione mea viam non satis munitam esse non sine dolore intelligebam, nec dubito fore permultos, qui quod id non ubique fecerim mihi vitio vertant. Sed prohibuit me quominus id facerem primum timor, ne nimis accresceret hac ratione libri moles, deinde cogitatio ea, qua mihi persuadebam, non tam lexici esse hanc loco-

rum interpretationem quam commentarii, denique consilium, quod ceperam, in nova quam molior tragoediarum editione interpretationi aliquanto plus spatii concedendi, quam in priore feceram. De hac nova editione, in qua, quoniam dies diem docet, poetae verba plurimis locis aliter et rectius, spero, quam in priore constituta reperientur, propterea etiam monendum est, quod in laudandis hoc lexico poetae verbis saepe ab ea lectione, quam in prioribus duobus voluminibus secutus sum, discessi; quibus locis ne miretur lectores, sciant velim me ita exhibuisse poetae verba, ut ea legenda esse nunc censeo. Eiusdem novae editionis volumini alteri adiicientur Aeschyli fragmenta paullo emendatiora, quam adhuc circumferuntur. Mirandum est enim, quum aliorum vel vilissimorum scriptorum fragmenta his nostris temporibus tanta diligentia colligantur et emendentur, tragicorum plurimis aliis haud paullo graviora fragmenta aut intacta iacere, aut si novis editionibus adornata prodeunt, eas huius aetatis luce plane indignas esse. Itaque cum Aeschyli fragmenta in lexici mei usum perlustrarem, statim intellexi me in novissimarum eorum editione (de Germania loquor,

nam Scholefieldium non mirror) acquiescere non posse, qua, ne quid durius dicam, poetae verbis emendandis nihil fere utilitatis allatum est. Si quid igitur novi in fragmentis laudatis repererint, qui hoc lexico utentur, teneant id aut ex aliorum virorum doctorum emendatione profectum esse, quae novissimum editorem latuit, aut ex mea correctione cuius alio loco rationes redditurus sum. Si quo loco lectio est adeo corrupta, ut ne nunc quidem certi quidquam mihi de ea constet, ea vocabula, ad quae illa corruptela pertinet, recepi quidem in ordinem sed adiectis litteris *l. c.* vel *l. d.*, quibus significaretur locum aut plane corruptum aut ita dubium esse, ut de singulorum vocabulorum forma vel sensu vel constructione dubitandum sit. Porro ubicunque ex variis lectionibus aliqua aut auctoritate quadam gaudet aut a compluribus recepta est, id vocabulum, etsi mihi quidem non a poeta ipso profectum videretur, tamen ne quid deesse existimaretur in ordinem recepi adiectis litteris *v. l.*, quae significarent hanc aut vulgatam lectionem esse, a qua in editione mea discessum esset, aut variam lectionem in multas editiones receptam.

Haec habui monenda, neque est quod praeterea adiiciam, nisi hoc, in votis mihi esse ut et Aeschyli tragoediis rectius intelligendis et universae linguae graecae opibus plenius perspiciendis adiumentum aliquod hoc lexico paratum esse iudicetur.

A.

Ἀ horroris significatio. Choeph. 1043. ἆ ἆ. Ag. 1057. ἆ ποῖ ποτ' ἦγαγές με; Ag. 1060. ἆ ἆ. Suppl. 153. ἆ Ζῆνα. Prom. 114. 565. ἆ ἆ ἔα ἔα.

Ἀ questus. Ag. 1096. ἄ, ἄ, ἰδού, ἰδού. Suppl. 805. ἄ, ἄ, ἄ.

Ἄβατος, inaccessus. Prom. 2. ἄβατον εἰς ἐρημίαν.

Ἀβδίλυκτος non aversabilis. Myrmid. 118. ἀβδίλυκτ' ἐμοὶ τάδε.

Ἀβλάβεια integritas. Ag. 995. ἀνάγειν — ἐπ' ἀβλαβείᾳ.

Ἀβλαβής incolumis. Sept. 68. εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἕξῃ. — innoxius. Eum. 275. ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ. Eum. 452. ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.

Ἀβουπόλητος. Suppl. 907. ἀβουπόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι hoc meae curae non est.

Ἀβουλία temeritas. Sept. 732. πραττηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις.

Ἀβροβάτης delicate incedens. Pers. 1029. γοᾶσθ' ἁβροβάται.

Ἀβρογόος delicate lamentans. Pers. 533. αἱ δ' ἁβρογόοι Περσίδες. d. l.

Ἁβροδίαιτος delicate vivens. Pers. 41. ἁβροδιαίτων — Λυδῶν ὄχλος.

Ἁβρός delicatus. Fragm. 433. παρθένοις ἁβραῖς.

Ἁβρότιμος luxuriosus. Ag. 675. ἐκ τῶν ἁβροτίμων προκαλυμμάτων.

Ἄβροτος f. l. Prom. 2.

Ἁβροχίτων delicatis stragulis tectus. Pers. 535. εὐνὰς ἁβροχίτωνας.

Ἁβρύνειν delicate tractare. Ag. 893. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἄβρυνε. — ἁβρύνεσθαι superbire. Ag. 1178. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

Ἄβυσσος fundo carens, immensus. Sept. 931. πλοῦτος ἄβυσσος. Suppl. 465. ἄτης ἄβυσσον πέλαγος. Suppl. 1044. ὄψιν ἄβυσσον.

Ἀγάζειν despicare. Suppl. 1047. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

Ἀγαθός. Sept. 592. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνήρ. Sept 577. σοφοὺς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας. Pers. 838. μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσούχου βιοτᾶς. Pers. 882. στρατιᾶς ἀγαθῆς. Pers. 929. Ἀριόμαρδός τ' ἀγα-

θός. Pers. 949. ἀγαθῶν ἐτάρων. Ag. 733. ἀγαθᾶς τύχας. Ag. 769. ἀγαθὸς προβατογνώμων. Ag. 1103. ἀγαθὰ φάτις. Eum. 943. γλώσσης ἀγαθῆς. Eum. 966. εἴη δ' ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια πολίταις. Suppl. 621. εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινάς. Suppl. 944. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις. Pers. 214. τά τ' ἀγάθ' ἐκτελῇ γενέσθαι. Ag. 151. ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς. Eum. 841. Λέγουσα τἀγαθά. Eum. 931. ἀγαθῶν ἔροι. (Ag. 1240. ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι c. l.)

Ἀγάλακτος *lacte carens.* Ag. 700. Ἰδρωτι δὲ λέοντα οἶνον δάρκει ἀγάλακτον.

Ἄγαλμα *ornamentum.* Prom. 464. Ἵκνου, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς. Ag. 212. τίνων — δόμων ἄγαλμα. Ag. 721. ἀναισχὲς δ' ἄγαλμα πλούτου. Choeph. 198. ἄγαλμα τύμβου τοῦδε. — *decus et gaudium.* Eum. 881. ξυσέβασμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων. Suppl. 189. ἱκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός. — *simulacrum.* Sept. 240. καλλιστεμεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων; Sept. 247. ἱκτὸς σὺ σ' ἀγαλμάτων. Eum. 55. πρὸς θεῶν ἀγάλματα.

Ἀγαμεμνόνιος. Ag. 1480. Ἀγαμεμνονίαν — ἔλεγον. Choeph. 848. Ἀγαμεμνονίων οἴκων.

Ἀγαμέμνων Ag. 509. Ἀγαμέμνονος Ag. 26. 1219. 1287. Choeph. 925. Ἀγαμέμνονα Eum. 434.

Ἄγαμος *innubus.* Suppl. 135. 144. ἄγαμον ἐδέσματον ἐκφυγεῖν.

Ἄγαν *nimis.* Prom. 72. μηδὲν ἀγάλλου' ἄγαν. Prom. 327. μηδ' ἄγαν λαβροσυμβαλεῖ. Sept. 35. μηδ' ὑπηλίβδην ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον. Sept. 228. μὴ νῦν ἀκούσῃ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν. Sept. 220. μηδ' ἄγαν ὑπερφοβεῖ. Pers. 780. τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν, Pers. 813. τῶν ὑπερώμπων ἄγαν φρονημάτων. Eum. 788. ὑπερθύμως ἄγαν. Prom. 180. ἄγαν δ' ἑλινθροστομεῖς. Prom. 543. ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ θνητοὺς ἄγαν. Prom. 318. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης. Sept. 429. καὶ' στόμαργός ἐστ' ἄγαν. Sept. 674. ὠμοδακὴς σ' ἄγαν Ἵμερος ἐξοτρύνει. Sept. 692. ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐννυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. Sept. 753. ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. Pers. 10. πανσόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται θυμός. Pers. 211. ἄγαν φοβεῖν λέγοις. Pers. 512. ὑμεῖς δὲ φείλατ' αὖτ' ἄγαν ἰαχεῖν. Pers. 507. ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνῆλθεν. Ag. 472. πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος. Ag. 984. πημονᾶς γέμων ἄγαν. Ag. 1134. τί τόδε τερὸν ἄγαν ἔκνος ἐφημίσω. Ag. 1214. ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν. Ag. 1227. ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν. Choeph. 957. πολὺν ἄγαν χρόνον. Eum. 119. ἄγαν ὑπνώσσετε. Eum. 324. θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος. Eum. 904. μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν. Suppl. 404. δεδορκὸς ὄμμα μηδ' ἄγαν αἰνυμένην. Suppl. 699. ἄγαν καλῶς πλύνουσα. Suppl. 738. περίφρονος δ' ἄγαν ἀνὴρ μένει μεμαργωμένος. Suppl. 892. Ἕλλησιν ἐγκλίσας ἄγαν. Niob. 144, 3. γίνωσκε τἀνδρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν. — *prorsus.* Sept. 793. οὔτοι ἀδελφαῖς χαρὰν ἐναίρουσ' ἄγαν, nisi in ἅμα mutandum est. (Ag. 1313. ποινὰς θανόντων ἄγαν ἐκπραγεῖ c. l.)

Ἀγανόφρων *fortis.* Pers. 985.
Ἀγανὸς *laetus, faustus.* Ag. 101. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἰλτικά.
Ἀγάστονος *vehementer gemens.* Sept. 95. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;
Ἀγαστὸς *admirabilis.* Phryg. 250.
Ἀγυιὰς *augustus.* Pers. 948. Πέρσαισι ἀγυιᾶς.
Ἀγβάταναι Pers. 922.
Ἄγγαρος *nuntius.* Ag. 273. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν.
Ἀγγελία *nuntius.* Prom. 1042. εἰδότι τοί μοι τάδ' ἀγγελίας ὁδ' ἐθάνιξεν. Ag. 86. τίνος ἀγγελίας πειθοῦ πειρώμενα θυοσκοεῖς;
Ἀγγέλλειν *nuntiare.* Prom. 945. πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε. Choeph. 696. ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. Pers. 249. ναυὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν καλά. Ag. 30. ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει. Choeph. 647. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δεσμάτων. Choeph. 730. φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν αἱ ξένοι τορῶς. Choeph. 759. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει. Choeph. 763. ἀλλ' ἢ φρονεῖς σὺ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις. Choeph. 768. ἄγελλ' ἰοῦσα. Suppl. 597. φίλταθ' ἀγγέλλειν ἐμοί. Fragm. 299, 7. φοίβειον Δήμητρος ἀγγέλλει στάχυν.
Ἄγγελος *nuntius.* Prom. 971. παρὲξ φῶτα Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. Sept. 82. ἄνανδος, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος. Suppl. 177. ὁρῶ κόνιν, ἄνανδον ἄγγελον στρατοῦ. Sept. 287. ἀγγέλους στειχούσας. Sept. 355. ἀγγέλου λόγον. Sept. 830. πρεῦπτος ἀγγέλου λόγος. Pers. 14. οὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱκνεῖται. Ag. 271. καὶ τίς τόδ' ἔξοιδ' ἄν ἀγγέλων τύχοι; Ag. 282. ἀγγέλου μέρος. Ag. 574. ὁ πρῶτος νύξιος ἄγγελος πυρός. Ag. 624. ὅταν δ' ἀπευτὰ πήματ' ἄγγελος — φέρῃ. Choeph. 193. ἀγγέλου δίκην. Choeph. 762. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ πρυτανὸς ὀρθοῦται λόγος. Choeph. 836. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος. Choeph. 838. ἰδεῖν ἐλίγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. Suppl. 182. ἐπτῆρες — ἀγγέλων πεπυσμένοι. Suppl. 755. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις γέροντα.
Ἀγδαβάτας nom. propr. Pers. 920.
Ἄγειν *ducere.* Prom. 463. ὑφ' ἅρμαθ' ἡγαγον φιλήνιους ἵππους. Sept. 56. ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον. Sept. 627. χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα — ἄγει γυνή τις. Pers. 334. χιλιὰς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος. Pers. 542. ἦρξε μὲν ἡγεμὼν. Pers. 847. νόστου δ' ἐκ πολέμων ἀπόνοον — ἄγον οἶκον. Ag. 827. οἶπερ πρόσω πίμψαντες ἡγαγον πάλιν. Ag. 1057. ποῖ ποτ' ἦγαγές με; Ag. 1109. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες; Ag. 1613. ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ. Choeph. 701. ἔγ' αὐτὸν ἐς ἀνδρῶνας εὐξίνους δόμων. Suppl. 498. ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν. — Ag. 1615. ἄξῃ ducēris. — *adducere.* Ag. 394. ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν. Ag. 1258. ἄξιον νιν ὑπτίασμα πεσμένου πατρός. Sept. 740. ναυῶν δ' ὅσοιπερ θάλασσα νῶμ' ἄγει. Fragm. 290. λαμπρὸν φάος ἄγαγε ἐν σκότῳ. Choeph. 758. ἄγειν πελείοις δορυφόροις ὀπάονα

νας. — *abducere, abripere.* Suppl, 919. ταύτας δ' ἔπεσθαι — ἄγοις ἄν. Sept. 325. ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει. Suppl. 607. καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ ἄγειν. Suppl. 709. ἄγειν θέλοντας ἁγνίων ἐφάπτορας. Sept. 308. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι. Suppl. 425. ἀπὸ βροτείων βίᾳ δίκας ἀγομέναν. — *agere, pellere.* Prom. 577. πῇ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι. Eum. 221. ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον. — *ferre.* Pers. 552. πέζους τε καὶ θαλασσίους — νῆας μὲν ἦγαγον. Choeph. 499. φαλλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον. — *tempus agere.* Ag. 1574. πρεσυργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν. — *credere.* Suppl. 902. ἄγοιμ' ἂν (θεοὺς), εἴ τις τάσδε μὴ ξαιρήσεται. — *in matrimonium ducere.* Prom. 558. ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἄγαγες Ἡσιόναν. — ἄγε, ἄγετε *age, agite.* Pers. 136. ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι — θώμεθα. Ag. 757. ἄγε δή, βασιλεῦ. Eum. 297. ἄγε δὴ καὶ χόρον ἄψωμεν. Suppl. 620. ἄγε δή, λέξωμεν. Choeph. 792. ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ' αἷμα. (ἄγει Sept. 325. 627. 740. Eum. 221. ἄγουσι Prom. 577. Choeph. 499. ἄγοιμι Suppl. 902. ἄγοις Suppl. 919. ἄγοι Sept. 56. ἄγε Pers. 136. Ag. 757. Eum. 297. Choeph. 701. Suppl. 620. ἄγετε Choeph. 792. ἄγοντας Suppl. 498. ἄγουσα Ag. 394. ἄγειν Choeph. 758. Suppl. 607. 709. Ag. 1574. ἦγε Pers. 334. Ag. 1613. ἄγον Pers. 847. ἄξειν Ag. 1258. ἦγαγον Prom. 463. ἦγαγες Ag. 1057. 1109. ἄγαγες Prom. 558. Fragm. 290. ἦγαγεν Pers. 542. ἦγαγον Ag. 827. Pers. 552. ἀγομέναν Suppl. 425. ἄγεσθαι Sept. 308. ἄξῃ Ag. 1615.)

Ἄγιος Suppl. 838. d. l.

Ἀγείρειν *coacervare.* Choeph. 629. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

Ἀγείτων *solitarius, qui vicinum habet nullum.* Prom. 270. τυχὼν ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.

Ἀγέλαστος *non ridens.* Ag. 768. ἀγέλαστα πρόσωπα. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 337, 8. φρὴν ἀγέλαστος. — *risum non admittens, non ridendus.* Choeph. 30. ἀγελάστοις ξυμφοραῖς.

Ἀγεμών *dux.* Pers. 632. ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες. vid. Ἡγεμών.

Ἄγευστος *inexpertus.* Iaculatr. 219, 2. παρθένοις γαμηλίων λέκτρων ἀγεύστοις. d. l.

Ἄγη. Ag. 712. μηλοφόνοισιν ἄγαισιν. d. l. Thrac. 69. ἄγαις.

Ἀγή *fragmentum.* Pers. 417. ἀγαῖσι κωπῶν θραύσμασίν τ' ἐρειπίων ἔπαιον.

Ἀγήνωρ *fortis.* Sept. 117. ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσσόοις σάγαις, nisi h. l. ab ἄγω derivatum *duces* significat.

Ἀγησίλαος *populorum coactor.* Fragm. 451. Αἴδης ἀγησίλαος.

Ἅγιος *sacer.* Suppl. 838. d. l.

Ἄγκαθεν *desuper.* Ag. 3. κοιμώμενος στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθον. — *amplexu.* Eum. 80. παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.

Ἀγκάλη *brachiorum amplexus.* Ag. 705. πολλὰ δ' ἔχει' ἐν ἀγκάλαις. Suppl. 476. πλέθουσι τε τούτους αἰῶ' ἐν ἀγκάλαις λαβών. metaphorice Prom. 1021. πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει. Choeph. 580. πουτίου ἀγκάλαι. Fragm. 311. πυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Ἄγκρισις *inquisitio.* Eum. 542. ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.

Ἀγκυλητός *iactus.* Ossileg. 166. ἀγκυλητοὺς πεττάβους d. l. — τὸ ἀγκυλητόν *iaculum.* Arg. 14. καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.

Ἄγκυρα *ancora.* Choeph. 651. ὧρα δ' ἐμπόρους μαθεῖν ἄγκυραν ἐν δόμοις πανδόκοις ξένων.

Ἀγκυροῦχια *statio navis ad anchoram consistentis.* Suppl. 747. οὐδ' ἐν ἀγκυροῦχιαις θαρσοῦσι ναῶν πεισμάτες παραυτίκα.

Ἀγλάϊσμα *ornamentum.* Ag. 1285. οὐ Σάρδιον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις. — *oblectamentum.* Choeph. 191. εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου βροτῶν Ὀρέστου.

Ἄγναμπτος *immotus.* Prom. 163. ἄγναμπτον νόον.

Ἀγνεύειν *purum esse.* Suppl. 223. ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;

Ἄγνισμα *piaculum, homo qui piaculum sibi contraxit.* Eum. 315. μητρῷον ἄγνισμα κύριον φόνου.

Ἀγνοεῖν *ignorare.* Eum. 129. μήθ' ἁγνοήσῃς πῆμα.

Ἄγνοια *ignoratio.* Ag. 1578. ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτὰ ἀγνοίᾳ λαβών. Suppl. 494. ἀγνοίας ὕπο.

Ἀγνόῤῥυτος *pure manans.* Prom. 432. πηγαὶ ἀγνοῤῥύτων ποταμῶν.

Ἁγνός *purus, sacer.* Prom. 280. αἰθέρα ἁγνόν. Dan. 36, 1. ἁγνὸς οὐρανός. Prom. 409. ἁγνᾶς Ἀσίας ἕδος. Pers. 489. ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. Fragm. 299, 5. Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη. Sept. 146. πολεμόπραντον ἁγνὸν τέλος. Sept. 260. ἁγνοῖς δόμοις. Sept. 735. μὴ πρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν. Pers. 603. βοὸς τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εἴποτον γάλα. Ag. 94. χρίσματος ἁγνοῦ. Pers. 620. χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί. Ag. 133. Ἄρτεμις ἁγνά. Suppl. 1011. Ἄρτεμις ἁγνά. Suppl. 136. ἁγνὰ Διὸς κόρα. Suppl. 211. ἁγνὸν Ἀπόλλω. Suppl. 640. Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ. Ag. 236. ἁγνὰ ἀτειρώτοις. Eum. 277. ἀφ' ἁγνοῦ στόματος. Suppl. 677. ἁγνῶν ἐκ στομάτων. Eum. 686. μαντεῖα οὐκ ἔθ' ἁγνά. Eum. 845. ἁγνὸν Πειθοῦς σέβας. Myrmid. 121, 1. σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω. Suppl. 96. ἐδράνων ἐφ' ἁγνῶν. Suppl. 225. ἁγνὸς γένοιτ' ἄν. Suppl. 358. ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ. Iaculatr. 219, 1. ἁγναῖς παρθένοις. Suppl. 220. ἐν ἁγνῷ — ἵζεσθε.

Ἀγνώς *ignotus.* Choeph. 666. ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ. Suppl. 971. ἀγνῶθ' ὅμιλον. — *ignoratus, non intellectus.* Ag. 1021. ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.

Ἄγος *quem nemo lamentationibus prosequitur.* Sept. 1055.

Ἀγορά *forum* Sept. 254. τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε καγοραῖς ἐπισκόποις.

Ἀγοραῖος *fori tutor.* Eum. 931. Ζεὺς ἀγοραῖος. Ag. 90. θεῶν — τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων.

Ἄγος *piaculum.* Sept. 1008. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται θεῶν πατρῴων. Choeph. 153. ἄγος ἀπεύχετον. Eum. 161. βλοσυρὸν ἀράμενον ἄγος. Suppl. 370. ἄγος φυλάσσειν. Suppl. 371. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις.

Ἀγός *dux.* Suppl. 245. πόλεως ἀγόν. Suppl. 881. πόλεως ἀγοί.

Ἄγρα *praeda.* Sept. 304. δορὸς ἄ-

γραν. Eum. 143. ὕπνῳ πρωτηθεὶς ἄγραν ἅλωσα.

Ἀγρεῖν capere. Ag. 125. χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε πάλαι θεός.

Ἀγρευμῶν Myrmid. 125.

Ἄγρευμα rete. Sept. 589. ταὐτοῦ πυρήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος. Ag. 1018. ἐντὸς δ' ἂν εἶσα μερσίμων ἀγρευμάτων. Choeph. 992. ἄγρευμα θηρός. Eum. 438. ποικίλοις ἀγρεύμασι πρόφασα.

Ἀγρεύς venator. Fragm. 379. Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνει βέλος.

Ἄγριος ferox, crudelis. Prom. 175. ἐξ ἀγρίων δεσμῶν. Prom. 368. ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις. Choeph. 278. ἀγρίαις γνάθοις λιχῆνας ἐξεδόντας. Sept. 262. ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν. Suppl. 35. ἀγρίας ἀλὸς ἀντήσαντες. — ex agro proveniens. Pers. 606. ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτὸν, παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.

Ἀγρίως crudeliter. Prom. 155. δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας. Eum. 929. πρὸς τάδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας.

Ἀγρονόμος in agro pascens. Ag. 140. πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις θηρῶν ὀβριμόλοισι.

Ἀγρότης dux. Pers. 963. βεβᾶσι γὰρ τοίχῳ ἀγρόται στρατοῦ d. l.

Ἄγρυπνος nunquam quiescens. Prom. 358. Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος.

Ἀγυιάτης. Ag. 1051. 1056. Ἀγυιᾶτ' Ἀπόλλων.

Ἀγύρτρια mendica. Ag. 1246.

Ἀγχάρης nom. propr. Pers. 956.

Ἄγχι prope. Pers. 459. ἄγχι πελάγιας ἁλός. Choeph. 630. ἄγχι πλευμόνων.

Ἀγχιάλος maritimus. Pers. 861. τοὺς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάντους Αἴμονον Ἰώκου θ' Ὕδου.

Ἀγχιγείτων vicinus. Pers. 860. Τῆνε τε συνάπτουσ' Ἄνδρος ἀγχιγείτων.

Ἀγχίπτολις urbi propinquus. Sept. 483. Ὄγυα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις.

Ἀγχίσπορος propinquus. Niob. ap. Plat. de rep. III, p. 391. E. οἱ θεῶν ἀγχίσποροι.

Ἄγχιστα proxime. Suppl. 1018. δύνασαι γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ.

Ἄγχιστος proximus. Ag. 247. τόδ' ἄγχιστον ἀκίας γαίας μονόφρουρον ἔρως.

Ἀγχόνη suspendium. Eum. 716. νῦν ἀγχόνης μοι τίρματ' ἢ φάος βλέπειν.

Ἀγωγή. Ag. 1236. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίνασθαι φόνον pro me adducta.

Ἀγών concio, diliberationis contentio. Ag. 849. κοινοὺς ἄγωνας θέντες ἐν πανηγύρει. — certamen. Pers. 403. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών. Ag. 1350. ἀγὼν — ναίειν παλαιᾶς. Choeph. 577. ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι. Choeph. 718. ἰφιδεύτοις ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν. Eum. 647. 714. πῶς ἄγων κριθήσεται. Eum. 874. τῶν ἀρισφάτων δ' ἐγὼ πρωτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνίξομαι. Glauc. 33. ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μίνει λελειμμένους.

Ἀγώνιος θεοί Ag. 499. Suppl. 186. 239. 328. 350.

Ἄδωτος Ag. 147. θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδωτον sacrificium non epulandum.

Ἀδαμάντινος *adamantinus.* Prom. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις. Prom. 64. ἀδαμαντίνου σφηνὸς αὐθάδη γνάθον.

Ἀδαμαντόδετος. Prom. 148. ἀδαμαντοδέτοις λύμαις *adamantinorum vinculorum dedecore.* Prom. 424. ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις *a. v. doloribus.*

Ἄδαμαστος *indomitus.* Sept. 215. ὧν θεῶν πόλιν νομίσθ' ἁδάμαστον. Suppl. 135. 144. σὺν τοῖς ἀνδρῶν ἔγαμον ἀδάμαστον ἰκφυγεῖν. Choeph. 53. σίβας δ' ἄμαχον, ἀδάμαστον, ἀπόλεμον τὸ πρίν.

Ἄδασμος *tributum non solvens.* Edon. 54.

Ἄδδην Prom. 587. v. Ἄιδην.

Ἀδείμαντος *metu liber.* Pers. 158. οὐδαμοῦ ἰμαντῖδος οὖσ' ἀδείμαντος.

Ἀδειμάντως *sine metu.* Choeph. 760. ὡς ἀδειμάντως πλέῃ.

Ἀδελφεός *frater.* Sept. 959. πέλας αἷδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν. Sept. 558. καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσαμον ἀδελφεόν l. c.

Ἀδελφή *soror.* Prom. 800. πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τροῖς κατάπτερος. Sept. 959. πέλας αἷδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν d. l. Sept. 1056. θρῆνον ἀδελφῆς. Choeph. 17. ἀδελφὴν τὴν ἐμήν.

Ἀδελφός *frater.* Sept. 537. ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου. Sept. 845. θρῆνον ἀδελφοῦ. Sept. 1004. τούνου δ' ἀδελφόν. Sept. 1020. ἀδελφὸν τὸν ἐμόν. Ag. 1166. σὺν τοῖς ἀδελφοῦ. Ag. 1567. αὐτοῦ τ' ἀδελφόν. Choeph. 225. σαυτῆς ἀδελφοῦ. Choeph. 241. πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθα. Suppl. 316. ἀδελφὸς δ' ἐκεῖ πεπτωκὼς πάπαξ.

Ἀδελφός *fraternus.* Sept. 793. ἀδελφαῖς χερσίν.

Ἀδεύης nom. propr. Pers. 304.

Ἄδην *satis.* Ag. 802. ἄδην γλυκὺν αἵματος τυφανωποῦ. Prom. 587. ἄδδην με πολύπλανος πλάνης γεγωνάσεις.

Ἀδήριτος *inexpugnabilis.* Prom. 105. τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος.

Ἄιδης *Orcus.* Ag. 1509. Suppl. 225. 411. ἐν Ἄιδου. Prom. 236. εἰς Ἄιδου μολεῖν. Prom. 1031. εἰς ἀναύγητον μολεῖν Ἄιδην. Pers. 687. Ἄιδου σάπτορες. Ag. 1086. δίκτυόν τι γ' Ἄιδου. Ag. 1208. Ἄιδου μητέρα d. l. Ag. 1264. Ἄιδου πύλας. Ag. 1360. τοῦ κατὰ χθονὸς Ἄιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐναίαν χάριν. Eum. 269. μέγας γὰρ Ἄιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν. — *mors.* Ag. 653. ᾧδην πόντιον πεφευγότες. v. Ἄιδης.

Ἀδικεῖν *iniuria afficere.* Eum. 85. οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν. Eum. 661. φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. Eum. 719. τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν δικαίοις.

Ἄδικος *iniustus.* Ag. 387. φῶς' ἄδικον. Choeph. 392. δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ. Choeph. 990. τόλμῃς ἴσασι κἀδίκου φρονήματος. Suppl. 399. νέμων εὐσεβεῖ ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.

Ἄδικος *iniuste.* Ag. 1526. ἔχαρεν χάριν σὺν' ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐκπεφᾶσα.

Ἀδικος *custode carens.* Phryg. 246.

Ἄδμητη *innupta.* Suppl. 140. ἀδμήτας ἀδμήτα φύσιος γενέσθαι.

Ἀδοβάτης *qui ad Orcum descendit.* Pers. 688. ᾠδοβάτας γὰρ μᾶλλον φῶτας.

Ἄδολος *sincerus* Ag. 95. *χρίσματος ἀγνοῦ μελαναῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις.*

Ἀδόλως *sine dolo.* Choeph. 950. d. l.

Ἀδράστεια. Prom. 938. *οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.* Niob. 143, 2. *Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος.*

Ἄδραστος nom. propr. Sept. 50. *πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου.* Sept. 557. *πασῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.*

Ἄδρεπτος *non carptus.* Suppl. 649. *ἦβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω.*

Ἀδριανός. Heliad. in Bekk. Anecd. p. 346, 10. *Ἀδριαναί τε γυναῖκες.*

Ἄιδειν *canere.* Choeph. 1021. *πρὸς δὲ παρδία φόβος ᾠδὸν ἔτοιμος.* v. ἀείδειν.

Ἀεί *semper.* Prom. 26. *ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ τρύσει σε.* Prom. 42. *ἀεί τε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.* Prom. 162. *ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ τιθέμενος ἄγναμπτον νόον.* Prom. 517. *τί γὰρ πίσυρσι Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;* Prom. 648. *ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι — παμμήκεις ἔσονται.* Pers. 435. *ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί.* Ag. 570. *ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.* Ag. 740. *οἶκον γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος ἀεί.* Choeph. 673. *μίτουμον εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον*, ubi nunc ἀείξενον legitur. Choeph. 958. *χαμαιπετεῖς ἔκπεσθ' ἀεί.* Eum. 654. *ἔστω δὲ καὶ τὸ λοιπὸν — ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.* Eum. 947. *σὺν φρόνει ἀεὶ μέγα τιμῶντες.* Suppl. 509. *ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.* Atham. 1. *ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στέγην.* Europ. 49. *Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀπανθρώπων στρατευῶ.* Ossileg. 166. l. c. Fragm. 300, 9. *ἀεὶ δὲ μισεῖ.* — Pers. 172. *πολλοῖς μὲν ἀεὶ ναυτίλοις ἀνείρασι ξύνεσμι.* Pers. 594. *τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' εὐρεῖν τύχης.* Ag. 1425. *μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον.* Eum. 76. *βεβᾶτ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα.* Eum. 743. *καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε.* Suppl. 660. *τίπτεσθαι δ' ἐφόρουν γᾶς ἄλλους εὐχόμεθ' αἰεί.* Suppl. 685. *θεοὺς, δ' οἳ γᾶν ἔχουσιν, αἰεὶ τίοιεν.* Sept. 838. *ὃς αἰεὶ δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται.* Prom. sol. 178, 5. *ἵν' ὁ παντόπτης Ἥλιος αἰεὶ — ἀναπαύει.* — Prom. 426. *ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος - ὑποστενάζει.* Pers. 608. *τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον.* Ag. 865. *πλαίουσα λαμπηρουχίας Ἀτημελήτους αἰέν.* — Eum. 566. *δεῦρό γ' αἰεί semper adhuc.* — Eum. 800. *ἐς αἰεί in perpetuum.* — Prom. 939. *θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί singulos singulis temporibus regnantes.*

Ἀείδειν *canere.* Ag. 16. *ὅταν δ' ἀείδειν ἦ μενύρεσθαι δοκῶ.* Ag. 691. *ὃς τότ' ἐπέρρεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν.* v. ᾄδειν.

Ἀείζωος *semper vivens.* Suppl. 960. *χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.* Glauc. in Bekk. Anecd. p. 347, 22. *ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 347, 24. *καὶ γενόμαι πως τῆς ἀειζώου πόας.*

Ἀεικὴς *turpis.* Prom. 97. *δεσμὸν ἀεικῆ.* Prom. 523. *δεσμοὺς ἀεικεῖς.* Prom. 1044. *οὐδὲν ἀεικὲς.* — Prom. 470. *αἰνὸς πῆμα.*

Ἄειλος *sole non collustratus.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 847, 33.

Ἄϊον. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 450. 30. *ἄεσα.*

Ἀϊξεντος *hospes perpetuus.* Choeph. 673. *μίτεωσον, εἰς τὸ πᾶν ἀϊξεντον.*

Ἀείρειν *tollere.* Sept. 741. *ἄλλο δ' ἀείρει τρίχαλον.* Pers. 651. *προπόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων.* Ag. 1506. *ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἵρνος ἀειρθέν.* v. *αἴρω.*

Ἀεικόρος f. l. Prom. 450.

Ἀέκων *invitus,* Suppl. 39. *ἀεκόντων.* v. *ἄκων.*

Ἄελπτος *insperatus.* Pers. 257. 985. *πῆμ' ἄελπτον.* Pers. 967. *ἄελπτον κακόν.* Ag. 885. *ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.* Suppl. 54. *ἄελπτά περ ὄντα.* Suppl. 352, *ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων.* Suppl. 885. *ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν.* Prot. 193.

Ἀέλπτως *praeter spem.* Suppl. 963. Pers. 255.

Ἀένναος *semper manans.* Suppl. 548. *παὶ ποταμοὺς ἀενάους.*

Ἀέξεσθαι *augeri.* Choeph. 812. *πέρδος ἀέξεται τόδε.* Suppl. 836. *ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βρότειον θάλλει.*

Ἀεξίφυλλος *folia alens.* Ag. 681. *Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους.*

Ἄεπτος f. l. Ag. 139.

Ἀέρθην Ag. 226. *λαβεῖν ἀέρθην tollere.*

Ἀερία Aegypti nomen. Suppl. 71. *τάνδε φυγᾶς Ἀερίας ἀπὸ γᾶς.*

Ἄζηλος *non invidendus, miser.* Prom. 143. *φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.* Choeph. 1012. *ἄζηλα νίκης τῇδ' ἔχων μιάσματα.*

Ἄζεσθαι *vereri.* Eum. 367. *τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄζεται τε καὶ δίδοικε βροτῶν;* Eum. 956. *Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ.* Suppl. 699. *ἄζονται γὰρ ὁμαίμους.*

Ἀηδόνειος. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 349, 7. *θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνειον luscinias questum.*

Ἀηδὼν *luscinia.* Ag. 1116. Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' — ἀηδών. Ag. 1117. *λιγείας μέρον ἀηδόνος.* Suppl. 60. *πυρπηλάτου ἀηδόνος.*

Ἀήθης *insuetus.* Suppl. 562. *ἄφωνα ἀήθη.*

Ἄημα *flatus.* Eum. 865. *ἀνέμων ἀήματα.* — *ventus.* Ag. 1392. *ἐπφδὸν θρηνίων ἀημάτων.*

Ἀήσυρος *agilis, celer.* Prom. 450. *ἀήσυροι μύρμηκες.*

Ἄητος *magnus.* Atham. 2.

Ἀθαμαντὶς *ex Athamante nata.* Pers. 70. *Ἀθαμαντίδος Ἕλλης.*

Ἀθάνα. Eum. 226. 421. 852. *ἄναξ' Ἀθάνα.* Sept. 469. *Ὄγυας Ἀθάνας.* v. *Ἀθηναία.*

Ἀθᾶναι *Athenae.* Pers. 278. *στυγνὰ δ' Ἀθᾶναι δῴοις.* Pers. 936. *τὰς ὠγυγίους κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας.* v. *Ἀθῆναι.*

Ἀθάνατος *immortalis.* Eum. 330. *ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας.* Eum. 911. *παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν.* Nereid. 142. *τέλος ἀθανάτων.* Prom. sol. 178, 6. *χρῶτ' ἀθάνατον.* — *immortalitatem praebens.* Choeph. 610. *Νίοον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασα.*

Ἄθαπτος *inhumatus.* Sept. 1005. *Πολυνείκους νεκρὸν ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον.* Sept. 1036. *ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.*

Ἀθέλητος *nolens.* Suppl. 842. *θέλοντες ἀθέλητοι.*

Ἀθελκτος *qui demulceri non potest.*

Suppl. 1041. οὐ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.

Ἀθέμιστος *nefarius*. Fragm. 272. ἔργα — λεωργὰ κἀθέμιστα, si sunt illa Aeschyli.

Ἀθεμίστως f. l. Choeph. 635.

Ἄθεος *impius*. Pers. 794. ὕβρεως ἄτεσσα κἄθλιον φρονημάτων. Eum. 146. ἄθεον ἄνδρα καὶ τετιμένον πυρόν. Eum. 513. ἀθέῳ ποδί.

Ἀθίριτος. Memn. in Bekk. Anecd. p. 353, 10. χαλκὸν ἀθίριτον.

Ἀθίρμαντος *igne carens*. Choeph. 620. ἀθίρμαντον ἑστίαν δόμων.

Ἀθίτως *pro arbitrio*. Prom. 150. Ζεὺς ἀθίτως τυραννεῖ.

Ἀθῆναι *Athenae*. Pers. 227. ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι θεούς. Pers. 277. τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένει μεμνημένος. Pers. 340. ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις; Pers. 466. τιμαορίαν Κλεινῶν Ἀθηνῶν εὖρε. Pers. 702. ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς διέφθαρται στρατός. Pers. 810. μίμνηθ' Ἀθηνῶν. Glauc. 22. Ἀθήνας Διάδας. cf. Ἀθᾶναι.

Ἀθηναία *Minerva*. Choeph. 278. χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν. Eum. 289. Ἀθηναίας σθένος. Eum. 584. Ἀθηναίας μίγαν θεσμόν. v. Ἀθάνα.

Ἀθηναῖος *Atheniensis*. Pers. 347. ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ.

Ἀθήρ *spiculum*. Ner. 138.

Ἄθηρος *fera occisa carens*. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. ἄθηρος ἡμέρα.

Ἄθικτος *intactus*. Eum. 674. παρθένων ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον. Suppl. 556. ὕδωρ τὸ Νείλου νόσους ἄθικτον.—*sanctus*. Ag. 362. ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῦσα.

Ἀθλεύειν *laborare*. Prom. 95. τὸν μυριετῆ χρόνον ἀθλεύσω.

Ἄθλιος *miser*. Sept. 761. ἀθλίων γάμων. Sept. 905. πάρεστι δ' αἰκεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν. Choeph. 972. 975. Ag. 1587. ἀθλίᾳ πατρί. Suppl. 567. ἀθλίαν εἰσεροδόνητον Ἰώ; Glauc. 23. ἀθλίου λίχα. Prot. 192. ἀθλίαν φάβα.

Ἄθλον *labor, periculum*. Suppl. 1015. στυγερὸν πέλει τόδ' ἄθλον.

Ἆθλος *labor*. Prom. 257. ἄθλου τέρμα. Prom. 704. τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον. Prom. 936. ἆθλον ἂν εἰς τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι. Fragm. 293. πατρὸς μίγιστον ἆθλον εὑρανοστεγῆ. Prom. 262. ἆθλον δ' ἑλίσσειν ζήτει τινά. Prom. 637. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων. Prom. 754. τοὺς ἐμοὺς ἄθλους. Prom. sol. 177. τοὺς σοὺς ἄθλους.

Ἀθρεῖν *spectare*. Sisyph. 207. ἐγκατιλλωφοὺς ἀθρεῖ. d. l.

Ἀθροίζειν *congregare*. Pers. 406. ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἠθροίσθη.

Ἀθυμεῖν *animum abiicere*. Prom. 472. ἐς νόσον πεσὼν ἀθυμεῖς.

Ἄθυμος *animi fortitudine carens*. Sept. 598. οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκῃ.—*animo non placens*. Eum. 740. ὀδοὺς ἀθύμους.

Ἄθως. Ag. 276. Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς *mons Athos*.

Αἴ doloris exclamatio. Prom. 66. 98. 136. Sept. 769. 873. 874. Pers. 252. 275. 323. 425. 659. 892. 1104. Suppl. 846. Choeph. 1003. αἴ, αἴ, αἴ, αἴ. Choeph. 1001. αἴ, αἴ, αἴ, αἴ μᾶλλον ἴχνων.

Αἶα *terra*. Prom. 302. τὴν εὐδηρεμήτορα ἕλθεῖν ἐς αἶαν. Sept. 288. τὰν βαθύχθον' αἶαν. Pers. 2. Ἑλλάδ' ἐς αἶαν. Ag. 417. ἀφ'

Ἑλλάδος αἶαν. Pers. 263. ἐπ' αἶαν Αἶαν Ἑλλάδα χώραν. Pers. 244. 638. 1026. 1030. Περσὶς αἶα. Pers. 59. Περσίδος αἴας. Pers. 129. ἀμφιστόμους ἄλιον πρῶνα νεοτὸν αἴαν. Pers. 478. Ἀμφὶ δ' αἶαν. Pers. 487. Ἠδωνιδ' αἶαν. Ag. 112. Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν. Eum. 58. ἥντε αἶα. Suppl. 251. πᾶσαν αἶαν, ἧς δ' Ἄλυος ἴσχεται. Suppl. 543. δι' αἴας μηλοβότου Φρυγίας. Suppl. 550. τᾶς Ἀφροδίτας πολύπνοον αἶαν.

Αἰάζειν conqueri. Pers. 886. γᾶ δ' αἰάζει τὸν ἐγγαῖον ὄβαν.

Αἰαστὸς lamentabilis. Sept. 828. αἰαστὰ πήματα. Pers. 895. ὄδ' ἐγών, οἵ οἵ, αἰαστὸς μέλεος. — *lamentans.* Pers. 1025. αἰαστὸς δὲ δόμους πὶς.

Αἰανὴς lugubris. Pers. 627. αἰανῆ δόοθρα βάγματα. Pers. 903. αἰανῆ πάνδυτον δύοθρον αὐδάν. — *gravis.* Eum. 902. ἄναρτος αἰανὴς — νόσος. Eum. 457. ἄφερτος αἰανὴς νόσος. Eum. 394. Νυκτὸς αἰανῆ τίνυν si haec lectio vera.

Αἰανὴς aeternus. Eum. 542. εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον.

Αἰανὸς tenebricosus. Eum. 394. Νυκτὸς αἰανῆς τίνυν.

Αἰανῶς in perpetuum. Eum. 642. καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι.

Αἴας Ajax. Pers. 299. 360. νῆσον Αἴαντος. Pers. 588. Αἴαντος περιαλύστα νᾶσος.

Αἰγαῖος Aegaeus. Ag. 645. πέλαγος Αἰγαῖον.

Αἰγαῖος ab Aegeo descendens. Eum. 653. Αἰγαίῳ στρατῷ.

Αἴγιλον inaccessus. Suppl. 775. αἰγίλῳ — πέτρᾳ.

Αἴγινα Aegina. Fragm. 388.

Αἰγίπλαγκτον mons. Ag. 294. ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον.

Αἰγὶς Aegis. Eum. 382. ῥοιβδοῦσα πέλπον αἰγίδος — *procella.* Choeph. 585. ἀνομόπτων αἰγίδων φράσαι πόνον. — *pellis caprina.* Edon. 54.

Αἴγισθος Aegisthus. Ag. 1411., 1594. Choeph. 109. 474. 645.

Αἰγυπιὸς vultur. Ag. 49. φρένον αἰγυπιῶν.

Αἰγύπτιος Aegyptius. Pers. 303. Νείλου — Αἰγυπτίου. Suppl. 797. γένος — Αἰγύπτιον. Suppl. 852. Αἰγυπτίαν — βᾶριν. Fragm. 309. δεινοῦ πλήσιον τοι μηχανὰς Αἰγύπτιος.

Αἰγυπτογενὴς in Aegypto natus. Pers. 35. Πηγασταγῶν Αἰγυπτογενῆς. Suppl. 30. ἰσομὸν ὑβρισταὶν Αἰγυπτογενῆ. Suppl. 1039. γάμον Αἰγυπτογενῆ.

Αἴγυπτος terra. Fragm. 299, 5.

Αἴγυπτος vir. Suppl. 9. 318. 330. 382. 469. 722. 887. 906.

Αἰδεῖσθαι vereri. Ag. 353. Διὸς τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι. Ag. 911. τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς φόνον. Eum. 730. πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον. Choeph. 104. αἰδουμένη — τύμβον πατρός. Choeph. 106. ᾐδέσω τάφον πατρός. Choeph. 883. τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον, ματρόν. Eum. 511. βωμὸν αἴδεσαι δίκας. Eum. 650. ὄρκον αἰδεῖσθε. Eum. 680. αἰδουμένους τὸν ὅρκον. Suppl. 340. αἰδοῦ τὸ πρόμαν πόλεως. Suppl. 473. Ζηνὸς αἰδεῖσθαι πόνον. Suppl. 632. αἰδοῦνται δ' ἱκέται Διός. Pers. 796. οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο συλᾶν. Choeph. 886. μητέρ' αἰδεσθῶ πτανεῖν; v. αἴδεσθαι. (αἰδοῦμαι Ag. 353. αἰδοῦνται Suppl. 632.

αἰδοῦ Suppl. 340. αἰδοῖσθε Eum. 650. αἰδουμένοις Eum. 680. αἰδόμενος Eum. 519. Suppl. 357. αἰδουμένη Choeph. 104. αἰδεῖσθαι Suppl. 473. ᾐδοῦντο Pers. 796. ᾐδέσω Choeph. 106. αἴδεσαι Eum. 511. Choeph. 383. αἰδεσθῶ Choeph. 886. αἰδεσθεὶς Ag. 911. Eum. 730.)

Αἰδεσθαι vereri. Eum. 519. ἐπιστροφὰς δωμάτων αἰδόμενός τις ἔστω. Suppl. 357. ποτιτρόπαιον αἰδόμενος. v. αἰδεῖσθαι.

Ἅιδης Orcus. Prom. 152. νέρθεν τ' Ἅιδου. Sept. 850. Ἅιδᾳ τ' ἐχθρὸν παῖ' ἐπεμέλπετον. Suppl. 772. πρύπαρ θανούσας δ' Ἅιδας ἀνάσσοι. v. Ἄιδης.

Αἰδοῖος venerabilis. Ag. 586. τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν. Eum. 675. βουλευτήριον αἰδοῖον. Suppl. 189. ἀγάλματ' αἰδοίου Διός. Suppl. 450. τίμματ' αἰδοίων λόγων. — *verecundus.* Suppl. 28. αἰδοίῳ πνεύματι. Suppl. 191. αἰδοῖα — ἔπη. Suppl 486. αἰδοῖον — πρόξενον.

Ἄιδρις inscius. Ag. 1076. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων. Suppl. 448. θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι.

Ἅιδωνεύς Pluto. Pers. 641. Ἅιδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης Ἅιδωνεὺς Δαρεῖον.

Αἰδὼς pudor, verecundia. Prom. 134. τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ. Pers. 685. τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθεὶς. Ag. 922. πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν. Ag. 1177. πρωτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Choeph. 654. αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὖσα. Suppl. 574. δαπρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.

Αἰεί v. ἀεί.

Αἰείμνηστος semper memorabilis. Pers. 749. ἔργον — αἰείμνηστον.

Ἄϊειν audire. c. gen. Pers. 625. ἦ ῥ' ἄϊεί μου; Pers. 853. τοῦδ' ἄναστος ἄϊον. c. acc. Ag. 55. ὕπατος δ' ἄϊων — οἰωνόθροον γόον. Eum. 807. 838. θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ. Suppl. 57. οἰκτρὸν οἰκτρὸν ἄϊων.

Αἰέν v. ἀεί.

Αἰετός aquila. Prom. 1024. Διὸς — πτηνὸς πύων δαφοινὸς αἰετός. Pers. 201. ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετόν. Ag. 136. στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν. Choeph. 245. γένναν εὔγνιν αἰετοῦ πατρός. Choeph. 256. αἰετοῦ γίνεθλ' ἀποφθείρας. Myrmid. 116. πληγίντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετόν. Niob. 148. πυρφόροισιν αἰετοῖς.

Αἰθαλόεις ardens. Prom. 994. αἰθαλοῦσσα φλόξ.

Αἰθειν incendere. Ag. 1410. ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς Αἴγισθος. Choeph. 599. καίθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλόν l. c.

Αἰθέριος aetherius. Prom. 157. αἰθέριον κίνυγμα. Sept. 81. αἰθερία κόνις.

Αἰθήρ aether. Prom. 88. ὦ δῖος αἰθήρ. Prom. 1094. ὦ πάντων αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων. Prom. 125. αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει. Prom. 280. θῶκον προλιποῦσ' αἰθέρα δ' ἁγνόν. Prom. 394. λευρὸν — οἶμον αἰθέρος. Prom. 1046. αἰθὴρ δ' ἐρεθιζέσθω βρόντῃ. Prom. 1090. ξυντετάραχται δ' αἰθὴρ πόντῳ. Sept. 140. δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται. Suppl. 603. χερσὶ δεξιωνύμοις ἔρριξεν αἰθήρ. Pers. 357. νυφὰς δὲ τέ-

μενος αἰθέρος λάβῃ. Ag. 6. λαμπρὸν δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι. Eum. 351. δόξας τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμνάς. Suppl. 773. πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος. Niob. ap. Plat. de Rep. p. 391, E. εἷς ἐν Ἴδαις πάγῳ Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι. Fragm. 304. Ζεύς ἐστιν αἰθήρ.

Αἰθιοπὶς Fragm. 299, 2. *Αἰθιοπίδος γῆς.*

Αἰθίοψ. Aethiops. Suppl. 283. παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας. Prom. sol. 178, 4. λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων. Fragm. 314. πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται. Fragm. 439. Αἰθίοπα φωνήν. — fluvius. Prom. 811. ἵνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.

Αἴθων ferox. Sept. 430. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τίταινας λῆμα.

Αἰκὴς turpis. Prom. 470. αἰκὲς πῆμα. v. ἀεικής.

Αἰκία turpitudo. Prom. 93. οἵαις αἰκίαισιν διαπεπαλάμενος. Prom. 177. ποιναί τε τίνειν τῆσδ' αἰκίας. Prom. 602. σκιρτημάτων δὲ νήστιων αἰκίας.

Αἰκίζεσθαι turpiter tractare. Prom. 195. ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι οὕτως — αἰκίζεται. Prom. 227. αἰτίαν καθ' ἥντινα αἰκίζεταί με. Prom. 256. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται. — *turpiter haberi.* Prom. 168. ἐμοῦ παίκτορ πρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου.

Αἴκισμα poena turpis. Prom. 991. οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημα.

Αἴλινος nenia. Ag. 120. 137. 154. αἴλινον, αἴλινον εἰπέ.

Αἷμα sanguis. Sept. 662. αἷμα γὰρ παθάρσιον. Sept. 676. ἀνδροκτασίαν τελεῖν αἵματος οὐ θεμιστόν. Sept. 700. αὐτάδελφον αἷμα δρόψασθαι θέλοις; Sept. 719. μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Sept. 803. πεπῶσιν αἷμα γαῖα. Ag. 208. παρθενίου αἵματος. Ag. 1438. πολύμναστον ἐκπνεῦσαι αἷμ' ἀνιπτον. Ag. 992. ἀνδρὸς μέλαν αἷμα. Ag. 714. αἵματι δ', οἷος ἐφύρθη. Ag. 1403. λίπος ἐκ' ὀμμάτων αἵματος. Ag. 802. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Ag. 1311. προτέρων αἷμ' ἀποτίσαι. Ag. 1362. ἐκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν. Ag. 1162. πεπωκὼς — βρότειον αἷμα. Choeph. 47. πεσόντος αἵματος πέδῳ. Choeph. 396. ἀλλὰ νόμος μέν, φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. Choeph. 539. θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα. Choeph. 526. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι. Choeph. 571. ἄκρατον αἷμα πίεται. Choeph. 513. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχίας ἀνθ' αἵματος Ἐνὸς. Choeph. 793. λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις. Choeph. 1034. φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν. Choeph. 1051. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Choeph. 1054. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Eum. 41. αἵματι στάζοντα χείρας. Eum. 221. ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον. Eum. 238. πρὸς αἷμα καὶ σαλαγμὸν ἐκμαστεύομεν. Eum. 251. αἷμα μητρῷον χαμαί. Eum. 270. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός. Eum. 309. πράκτορες αἵματος. Eum. 427. αἵματος καθαρσίου σφαγαί. Eum. 617. ἐκπιδὼν αἷμ' ἀναστάσῃ πόνου. Eum. 623. αἷμ' ὅμαιμον ἐκ-

χίας πέδῳ. Eum. 652. δίκας πρίνοντες αἵματος χυτοῦ. Eum. 935. πιοῦσα πόνις μέλαν αἷμα πολιτῶν. Suppl. 837. ζώφυτον αἷμα. Penth. 169. μηδ' αἵματος πίμφυγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Fragm. 340. παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου. Fragm. 392. αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία. — Ag. 1491. ὁμοσπόρους ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων. Ag. 1266. αἱμάτων εὐθυγείμων ἀποῤῥυέντων. Choeph. 64. δι' αἵματ' ἐκποθενθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Choeph. 282. ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων. Choeph. 920. πολλῶν αἱμάτων ἐπήρισεν τλήμων Ὀρέστης. Eum. 160. αἱμάτων βρύουσαν ἀράμενον ἄγος. Eum. 244. ὁσμὴ βροτείων αἱμάτων. Suppl. 262. παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι. — caedes. Ag. 696. ἀμφὶ πολιτῶν μέλαν αἷμα. Eum. 195. ὑπίστης αἵματος δίκτυα νέον. Eum. 339. μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέον. Eum. 583. εἰ δικαίως εἴτε μὴ — δοκεῖ τόδ' αἷμα. Eum. 722. ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην. Suppl. 6. σὺ τιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν γνωσθεῖσα. Suppl. 444. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται. — de consanguinitate dictum Sept. 128. εἰδὼν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν. Eum. 89. αὐτάδελφον αἷμα καὶ ποινοῦ πατρός. Eum. 576. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι; Eum. 578. ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα φίλτατον; Niob. ap. Plat. de Rep. III, p. 391, E. πῶς οὖν ἰξίκηλον αἷμα δαιμόνων.

Αἱμάσσειν sanguine conspergere. Sept. 257. μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν. Pers. 587. αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν — νᾶσος. Ag. 1571. πατρῷον αἱμάξαι πέδον. Suppl. 472. ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον.

Αἱματηρός sanguinolentus. Ag. 789. αἱματηρὸν τεῦχος. Ag. 1037. αἱματηρὸν — μίνος. Ag. 1516. ὄμβρου κτύπον δεμοσφαλῆ τὸν αἱματηρόν. Choeph. 467. ἔριν αἱματηράν. Eum. 132. αἱματηρὸν πνεῦμα. Eum. 685. αἱματηρὰ πράγματα. Eum. 821. αἱματηρὰς θηγάνας.

Αἱματηφόρος sanguinem ferens. Sept. 401. αἱματηφόρους μόρους.

Αἱματίζειν sanguine conspergere. Suppl. 648. πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.

Αἱματόεις cruentus. Sept. 330. βλαχαὶ αἱματόεσσαι. Sept. 737. ῥίζαν αἱματόεσσαν. Ag. 682. ἔριν αἱματόεσσαν. Choeph. 461. αἱματόεσσα πλαγά. Suppl. 1028. πολέμους αἱματόεντας.

Αἱματολοιχός sanguinem lingens. Ag. 1457. ἔρως αἱματολοιχός.

Αἱματορρόφος sanguinem bibens. Eum. 184. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου.

Αἱματοσταγής sanguine stillans. Sept. 818. αἱματοσταγεῖς νεκρούς. Ag. 1282. φόνον — αἱματοσταγῆ. Eum. 343. αἱματοσταγῆς ἀξιόρμενον ἔθνος.

Αἱματοφαγής. Pers. 802. πέλανος αἱματοφαγὴς grumus sanguinis profusi.

Αἱματοῦσθαι sanguine conspergi. Ag. 1641. μηδὲν αἱματούμεθα.

Αἱμόῤῥυτος sanguine manante plenus. Sisyph. 211. αἱμόῤῥυτος φλέβας.

Αἶμος quercetum. Aetn. 8.

Αἰμύλος dolosus. Prom. 206. αἰμύλας μηχανάς.

Αἷμων Suppl. 827. l. c.

Αἰνεῖν dicere. Ag. 98. τοίνυν λέξω· ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν. Ag. 1461. ἦ μέγαν εἶπας τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς. Choeph. 190. ὅπως μὲν ἔντιμον τάδ' αἰνέσω.— *suadere, iubere* Choeph. 548. αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς. Choeph. 704. αἰνῶ δὲ πρέσσειν ὡς ὑπεσθένω τάδε. Suppl. 176. αἰνῶ φυλάξαι. Fragm. 433. ὅθεν παλαιὸν Κουρῆτα λαὸν ἦγεσαν.— *laudare.* Ag. 891. ἐναισίμως αἰνεῖν. Ag. 1376. τὸ δ' αἰνεῖν εἴτε μὴ φέγειν θέλεις. Choeph. 78. δίκαια καὶ μὴ δίκαια — αἰνέσαι. Eum. 502. μήτ' ἄναρχον βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς.Eum. 707. τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα. Eum. 975. αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν πατρογμάτων. Suppl. 691. τοῖς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας Fragm. 299. γίνου μὲν αἰνεῖν καὶ μαθὼν ἐπίστασαι. — *probare, contentum esse, acquiescere.* Eum. 447. πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν ἄλσιν αἰνέσας τάδε. Suppl. 1056. τὸ βέλτερον ναυσὶ καὶ τὸ δίκαιον αἰνῶ καὶ δίκῃ δίκαν ὄπισθαι. — *probare, sinere.* Pers. 634. δαίμονα μεγαυχῆ ἴδοις' αἰνέσαις' ἂν δόμων. (αἰνῶ Choeph. 548. 704. Suppl. 176. 691. 1056. αἰνεῖς Ag. 1461. αἰνεῖν Ag. 98. 891. 1376. F. 299. αἰνέσω Choeph. 190. Eum. 447. ἤνεσαν Fragm. 433. αἰνέσῃς Eum. 502. αἰνέσαις Pers. 634. αἰνέσας Suppl. 879. αἰνέσαι Choeph. 78.)

Αἴνητος mons. Fragm. 349.

Αἴνιγμα aenigma. Prom. 613. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγμασιν. Ag. 1093. ἐξ αἰνιγμάτων ἐκφαγόμενοι θεσπέσιοι ἀμηχανῶ. Ag. 1156. φρενῶν δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων. Choeph. 874. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.

Αἰνιγματώδης aenigmati similis. Suppl. 459. αἰνιγματώδες τοὔπος.

Αἰνικτηρίως per aenigma. Prom. 835. λαμπρῶς τοὐδὲν αἰνικτηρίως. Prom. 951. μηδὲν αἰνικτηρίως.

Αἰνολαμπής horrendum splendens. Ag. 378. φῶς αἰνολαμπές.

Αἰνόλυτρος. qui fatale matrimonium iniit. Ag. 695. Πάριν τὸν αἰνόλυτρον.

Αἰνόμορος infelix. Sept. 886. δι' ὧν αἰνομόρους, δι' ὧν νεῖκος ἔβα.

Αἰνοπατὴρ pater infelix. Choeph. 313. ὦ πάτερ αἰνόπατερ.

Αἶνος narratio. Ag. 1462. καινὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας. — *laus.* Ag. 755. δύναμιν οὐ σίβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ. Ag. 1527. ἐπευφήμους αἴνους. Suppl. 529. νίκαιον εὔφρον' αἶνον. Suppl. 1002. αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν ἔχέτω.

Αἰνῶς miser. Pers. 894. αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ πέπλεκται.

Αἰολόμητις callidus. Suppl. 1019. αἰολόμητις θεός.

Αἰόλος agilis. Sept. 476. λιγυὸν μέλαινα, αἰόλην πνοὰς πάσιν. — *varius.* Suppl. 323. αἰόλ' ἀνθρώπων πάθη.

Αἰολόστομος variis modis loquens. Prom. 664. αἰολοστόμοις χρησμοῖς.

Αἰπολεῖσθαι pasci. Eum. 187. χοιρεῖα' ἀνὼ βοτῆρος αἰπολεύμενα.

Αἶπος mons. Ag. 276. Ἄθωον αἶπος. Ag. 300. Ἀραγναῖον αἶπος.

Αἰπυμήτης grandia moliens. Prom. 18. Θέμιδος αἰπυμήτα παῖ.

Αἰπύνωτος in monte situs. Prom.

832. *τὴν αἰπύνωτον — Δωδώνην.*

Αἱρεῖν capere, vincere, potiri. Sept. 460. *καὶ δὴ ἄνδρα καὶ πόλισμ' ἅπ' ἀσπίδος ἑλών.* Sept. 858. *πατρῴους δόμους ἑλόντες.* Sept. 1010. *στράτευμ' ὅπαστον ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν,* ubi de conatu dictum. Pers. 848. *ὅσους δ' εἶλε πόλεις.* Ag. 258. *Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.* Ag. 331. *οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.* Ag. 563. *Τροίαν ἑλόντες.* Ag. 1308. *τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν μάκαρες Πριάμου.* Eum. 336. *ὅταν Ἄρης τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ.* Prom. 166. *πρὶν ἄν — τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἄρχην.* — Suppl. 767. *πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον.* — *in se recipere.* Suppl. 375. *φόβος μ' ἔχει φρένας δρᾶσαί τε μὴ δρῶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν.* — *αἱρεῖσθαι sumere.* Palam. 168. *ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα.* Prom. sol. 182, 4. *ἑλίσθμι δ' οὖτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξειε.* Eum. 749. 776. *ἐκ χερῶν εἵλεσθέ μου.* Eum. 829. *τοιαῦθ' ἑλίσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ.* — *in se recipere.* Sept. 783. *τὰς δ' ἑβδόμας — Ἀπόλλων εἵλετο.* Sept. 1000. *θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει.* Eum. 161. *βλοσυρὸν αἱρούμενον ἄγος* l. d. Eum. 334. *δωμάτων γὰρ εἰλόμαν ἀνατροπάς.* — *fugam, bellum capessere.* Pers. 473. *αἱροῦνται φυγήν.* Suppl. 928. *πόλεμον αἱρήσῃ νέον.* — *eligere.* Prom. 782. *ἑλοῦ γὰρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.* Pers. 7. *οὗς Ξέρξης — εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.* Ag. 341. *πολλῶν γὰρ εὐθλαν τὴν ἕνησιν εἰλόμην.* Choeph. 544. *τερασπόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι.* Choeph. 921. *τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα.* Eum. 453. *ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει.* Suppl. 390. *ξύμμαχον δ' ἑλόμενοι Δίκαν.* Suppl. 392. *μή μ' αἱροῦ κριτήν.* — Sept. 246. *τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἱροῦμαι σθένειν.* — *αἱρεῖσθαι eligi.* Sept. 487. *ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη.* Ag. 1182. *ἦθη τίγναιων ἐνθέοις ἠρημένη;* Eum. 461. *φόνον δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους.* (*ἥρει* Sept. 1010. *ἡρήκασιν* Ag. 258. *εἶλε* Pers. 848. *εἶλον* Suppl. 767. *ἕλῃ* Prom. 166. Eum. 336. *ἑλών* Sept. 460. *ἑλόντες* Sept. 858. Ag. 331. 563. *ἑλεῖν* Ag. 1308. Suppl. 375. *αἱροῦμαι* Sept. 246. Choeph. 544. Eum. 453. *αἱρούμεθα* Choeph. 921. *αἱρεῦνται* Pers. 473. *αἱροῦ* Suppl. 392. *αἱρούμενον* Eum. 161. *αἱρουμένους* Eum. 461. *αἱρεῖσθαι* Palam. 168. *εἱλόμην* Ag. 341. *εἱλόμαν* Eum. 334. *εἵλετο* Sept. 783. 1000. Pers. 7. *εἵλεσθε* Eum. 749. 776. *ἑλοῦ* Prom. 782. *ἑλόμενος* Suppl. 390. *ἑλέσθαι* Eum. 829. Prom. sol. 182. *αἱρήσῃ* Suppl. 928. *ἡρημένη* Ag. 1182. *ἡρέθη* Sept. 487.)

Αἴρειν extollere. Choeph. 489. *ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;* — *exstruere, amplificare* Pers. 160. *ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν.* Choeph. 260. *ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν δόμον.* Choeph. 780. *ἐπεὶ μιν μέγαν ἄρας.* — *ferre.* Pers. 539. *κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.* — *expeditionem movere.* Pers. 781. *ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεπτὸν ἄρωμεν στόλον.* Ag. 47. *στόλον — τῆσδ' ἀπὸ χώρας ἦραν.*

— Suppl. 2. στόλον ἡμέτερον νεῶν ἀρθίνι· ἀπὸ περοντρίων. — *removere.* Eum. 809. ἀπὸ γάρ μι τιμῶν δαμιῶν θεῶν δυσπάλαμος πας' ἐσθὸν ἦρεν δόλος. — αἱρεσθαι *sibi comparare.* Sept. 298. ἄρεισθε πῶδες τοῖσδε πολίταις (*apud hujus urbis cives*) — *suscipere* Eum. 161. βλοσυρὸν δρώμενον ἄγος. Suppl. 337. πόλεμον αἴρεσθαι νέον. Suppl. 434. πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν. — αἴρεσθαι *extolli.* Sept. 196. ὄρθην φόβῳ πρὸς μαιάρων λιτάς. Ag. 578. ἦ πάντα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι πάρα. (αἶρε Pers. 539. αἴρεις Choeph. 489. ἦρεν Pers. 160. ἦραν A. 47. Eum. 809. ἄρασθαι Pers. 781. ἄραιτ Choeph. 260. ἄρας Choeph. 780. αἴρεσθαι Suppl. 337. 434. Ag. 578. ἀράμενον Eum. 161. ἄρεισθε Sept. 298. ὄρθην Sept. 196. ἀρθίνι Suppl. 2.)

Αἵρεσις optio. Prom. 781. αἵρεσίν τί μοι δίδου.

Ἅΐδης Orcus. Prom. 431. πελανὸν δ' Ἅΐδου ὑποβρίμιε μυχός. Sept. 304. πόλιν οὐ' ὑγγυᾶν Ἅΐδῃ προϊάψας.

Αἶσα Parca. Choeph. 637. Αἶσα φασγανουργός. — *sors.* Prom. 104. τὴν πεπρωμένην — αἶσαν. Suppl. 212. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνώμῃ βροτοῖς. Suppl. 540. ἐν μέσᾳ (*pro sortis necessitate*) Suppl. 658. ὅς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ. Choeph. 75. δούλιον δοῦπον αἶσαν. Choeph. 363. θυναντορόπον αἶσαν. Choeph. 914. πατρὸς αἶσα. Suppl. 74. παρ' αἶσαν.

Αἰσθάνεσθαι animadvertere. Prom. 959. δυσκὶς τυφόνους ὑπνοσύνας χαθόμαν.

Αἰσιμία Eum. 950. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου l. d.

Αἴσιμος bene ominatus. Ag. 104. ὄδιον πρέπει αἴσιον ἀνδρῶν.

Αἴσιμον ruere. Prom. 679. ἐμμανεῖ σιωπήματι ζῆσον πρὸς — Κυγχρίας ἕδρας. Pers. 462. ἐξῆξ' ἀπόσπαρ ξὺν φυγῇ.

Ἄϊστος ignoratus, oblivioni traditus. Eum. 535. ὕλος' ἄπλαυστος, ἄϊστος. — *extinctus, delatus.* Prom. 912. ὃς αὐτὸν ἐκ τυφανιδὸς θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ. Pers. 797. Ag. 513. βωμοὶ δ' ἄϊστοι. Ag. 453. ἐν δ' αἵματος τελίθοντος οὔτις ἀλκά. — Suppl. 858. ἀπετρέψαιν ἄϊστον ὄβριν l. d.

Ἀΐσσειν extinguere. Prom. 151. τὰ πρὶν δὲ παλαίφατα νῦν ἀΐσσει. Prom. 232. ἀΐσσωσαι γένος τὸ πᾶν.

Αἰσχιστα turpissime. Prom. 981. αἴσχιστα καὶ τάχιστα.

Αἶσχος dedecus. Suppl. 988. μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς τροξῶμεν. Pers. 324. αἶσχη τε Πέρσαις καὶ λιγὺς πυνίμαχος.

Αἰσχρόμητις turpia suadens. Ag. 215. αἰσχρόμητις τάλαινα παραπειθὰ πρωτοπήμων.

Αἰσχρὸς turpis. Prom. 1041. σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν. Sept. 393. αἰσχρῶν γὰρ ἀρχὸς, μὴ παιδὸς δ' εἶναι φιλεῖ. Sept. 667. παιδὸς δὲ παισχρῶν οὐ τιν' ὄντως ἐρεῖς. Ag. 600. τοιόσδ' ὁ πόντος — σὺν αἰσχρὸς. Perrhaeb. 171. τέθνηκεν αἰσχρὸς χερμάσιν ἀπειλῇ. — Prom. 669. νέφημα αἴσχιστον.

Αἰσχρῶς turpiter. Eum. 98. αἰσχρῶς δ' ἀλᾶται. Choeph. 437. αἰσχρῶς

σφ βουλευτηρίοιν ἐν καλύμμασιν. v. αἴσιστα.

Αἰσχύνειν violare. Ag. 380. ἔχουσι ξυνὰν τράπεζαν κλεπταῖς γυναικός. Ag. 1608. εἰνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσα. — *αἰσχύνομαι pudet me* c. inf. Ag. 380. οὐκ αἰσχυνέμεναι τοὺς φιλάνορας τρόπους λέξαι πρὸς ὑμᾶς. Choeph. 804. αἰσχύνομαί σου τοῦδ' ὀνειδίσαι σαφῶς. — c. part. Sept. 1020. οὐδ' αἰσχύνομαι ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Prom. 845. καὶ λίγειαν αἰσχύνομαι f. l.

Αἰσχύνη Pudor. Sept. 391. τὸν Λιγύστης θρόνον τυμβεύοντα. — *dedecus.* Sept. 965. εἶτερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ. Pers. 760. πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ.

Αἰσχυντῆρ violator. Choeph. 984. ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμου δίκην.

Αἰτεῖν rogare, poscere. Ag. 1. θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων. Ag. 144. τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα πρόσω. Suppl. 326. αἰτοῦσι μὴ 'κβῆτε πασιν Αἰγύπτου πάλιν. — *αἰτεῖσθαι rogare, poscere.* Prom. 620. λέγ' ἥντιν' αἰτῇ. Pers. 213. αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Pers. 216. πρεσμονὰς δ' αἰτοῦ τάδε. Pers. 617. ἡμᾶς δ' ὑμνοις αἰτησόμεθα φθιμένων πομπὰς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν. Sept. 242. αἰτουμένῳ μοι κῦδος αἰ δοίης τέλος. Choeph. 2. σοιτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός σ' αἰτουμένῳ. Choeph. 473. αἰτουμένῳ μοι δὸς πρόπτολιν τῶν σῶν δόμων.

Αἰτία causa. Prom. 266. αἰτίαν κρυβδ' ἥντινα πλάζεται με. — *culpa.* Prom. 236. ἄκουε πλείστας αἰτίας κλύῃς. Choeph. 4027. ἄκουε πλείστας αἰτίας κλύῃς εἶναι. Eum. 549. πλείων δ' ἔχω τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. Fragm. 294. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς. bono sensu Sept. A. εἰ μὲν γὰρ οὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ. — *crimen, criminatio.* Eum. 99. ἔχω μιγίστην αἰτίαν πρόνων ὕπο. Eum. 442. ἢ κἀπ' ἐμοὶ τρέσουσ' ἂν αἰτίας τίκας; Suppl. 226. οὐδὲ μὴ 'ν Αἴδου δαιμὼν φύγῃ μόνιμον αἰτίας.

Αἴτιαμα crimen. Prom. 194. ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι. Prom. 255. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται.

Αἴτιος auctor. Prom. 47. πόνων — τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτίαν τέχνη. Pers. 865. τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν. Choeph. 824. τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου. Fragm. 280. ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι, ubi tamen ἰατροί legendum videtur. — *reus, sons.* Choeph. 66. διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον. Choeph. 115. τοῖς αἰτίοις νῦν. Choeph. 271. εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους.

Αἰτναῖος Aetnaeus. Prom. 365. ἰκνούμενος ῥίζησιν Αἰτναίαις ὕπο.

Αἰχμάζειν hasta pugnare. Pers. 742. κὰν δ' ἀκοντίσει ὕπο δουρὸς αἰχμάζειν.

Αἰχμάλωτος bello captus. Ag. 325. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς αἰσιμάσαν. Eum. 978. τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λόγος μέγα. Ag. 1415. ἡ δ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τεραστόπους. — *servitio.* Sept. 246.

σὺν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς σύντροφον.

Αἰχμή hasta. Prom. 422. δαΐοις στρατὸς ἐξαπορώσας βρίμων ἐν αἰχμαῖς. Sept. 511. ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχω. Sept. 658. φίλ' εἰς ταῦρε Κνημῖδας, αἰχμάν. Pers. 741. πλεύσαν ἀστῆρα σὺν αἰχμῇ. Eum. 770. σταλάγματα, βροτῆρας αἰχμὰς σπαρμάτων ἀνημέρους. — *pugna hastarum.* Pers. 960. τόλμον αἰχμᾶς ἀπόρσονον. — *sagitta.* Pers. 235. τοξονλυτὸς αἰχμή. — *sceptrum.* Prom. 927. τρίαινον αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος. Prom. 404. ὑπερήφανον θυοῖς τοῖς πύρος ἐνδείκνυσιν αἰχμόν. — *imperium.* Ag. 470. γυναικὸς αἰχμῇ πρίπει πρὸ τοῦ φανέντος χάρον ξυναινέσαι. Choeph. 621. γυναικεῖαν ἄτολμον αἰχμάν.

Αἰχμήεις hastatus. Pers. 134. τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εἰνατῆρα.

Ἄκρα cito. Suppl. 476. πλάθουσι τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβών.

Αἰών tempus. Suppl. 46. ἐκπεραίνουσι μέρεσιν αἰών. *aevum, tempus aeternum.* Suppl. 577. δι' αἰῶνος μακροῦ πόνοιβον. Ag. 540. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον. Choeph. 26. Pers. 999. Eum. 533. δι' αἰῶνος. — *aetas.* Sept. 729. αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει. Sept. 756. πουλυφορίᾳ τ' αἰὼν βροτῶν. Ag. 107. σύμμετρος αἰών. *vitae tempus.* Sept. 201. ἐμὸν περ αἰῶνα. Ag. 238. τρυσίσπουδον ὕστερον αἰῶνα. Pers. 256. μακροβίους αἰών. Ag. 626. πολύθρηνον αἰῶνα. Ag. 1119. γλυκὺν σ' αἰῶνα. Choeph. 345. δυσκραντὸν αἰῶνα. Choeph. 436. ἄρρητον αἰῶν, cf. Eum. 395. ἀστὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. Suppl. 569. Ζεὺς αἰῶνος πρέσβιν ἀνασσέτω. — *vita.* Prom. 864. γυνὴ γὰρ ἀνδρὸς ὅσσιον αἰῶνος στυγεῖ. Ag. 221. παρθένειον αἰῶνα. — Fragm. in Bekk. Anecd. p. 363, 17. ἀνῶ.

Ἄναιρος ineptus. Prom. 1036. Ἑρμῆς οὐκ ἄναιρα φαίνεται λέγων.

Ἀναίρως importune. Ag. 782. τόν τε δυσλυτ καὶ τὸν ἀναίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. Choeph. 615. ἀναίρως δὲ δυσφιλὲς γαμήλευμα.

Ἀνάμης immotus. Pers. 841. παγκαρκὴς, ἀνάμης, ἄμαχος βασιλεύς.

Ἄναμος immotus. Pers. 653. 658. βίᾳ πάντ' ἄναμα.

Ἀπάμαντος indefessus. Pers. 869. ἀπάμαντον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν.

Ἄπαμπτος immotus. Choeph. 448. ἀπάμπτῳ μένει.

Ἄπονθα aculeus. Psychag. 257. ἄπαντα πεντίου βεσπίματος.

Ἀπαρπία sterilitas. Eum. 768. μηδ' ἀπαρπίαν τινύσσειν.

Ἄπαρπος sterilitatem afferens. Eum. 902. μηδ' ἄπαρπος αἰανὴς ἐφιζανέτω νόσος.

Ἀπάρτιος. Eum. 684. χρησμοὶς — ἀπαρτίους τυχεῖν *efficere ut oracula eventum non habeant.*

Ἀπασπία illustris. Ag. 921. ἀπασπίων ἄγαλμα πλούτου.

Ἀπέη. Ag. 958. ψαμμὶς ἀπάνας l. d.

Ἀπίλευτος non iratus. Ag. 713. δαὶν' ἀπίλευτος ἔτυξεν. Ag. 952. μοναυλοῖσί θ' ἀπίλευτος ἄμισθος ᾠδά.

Ἀπήμων. Ag. 46. l. d.

Ἄκεσμα *remedium.* Prom. 480. πράσσει ἠπίων ἀκεσμάτων.

Ἀκηδεῖν *non curare.* Prom. 506. σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος.

Ἀκήρατος *merus.* Pers. 606. ἀκηράτου τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτόν. — *integer.* Ag. 647. ἀκήρατον σαφές.

Ἄκιθαρις *cithara carens, non gaudens.* Suppl. 665. ἄχορον, ἀκίθαριν, δακρυογόνον Ἄρην.

Ἄκικυς *imbecillis.* Prom. 547. ὀλιγοδρανίην ἄκικυν.

Ἀκίκητος *inexorabilis.* Prom. 184. ἀκίκητα γὰρ ἦθεα καὶ νέαρ ἀπαραίμυθον.

Ἄκλαυστος *non flens.* Sept. 678. ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι. — *indefletus.* Eum. 535. ὥιλετ' ἄκλαυστος, ἄλυτος.

Ἄκληρος *expers.* Eum. 333. παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.

Ἄκλητος *invocatus.* Prom. 1026. ἄκλητος ἔρπων δαιτὶ σὰν ἀλεύμαρος. Choeph. 825. ἦκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος.

Ἀκμάζειν *tempestivum esse, opus esse.* Sept. 94. ἀκμάζει βρέτεων ἔχεσθαι. Choeph. 715. νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία.

Ἀκμαῖος *maturus, iuvenilis.* Sept. 11. τὸν ἐλλείπουσ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας. Pers. 433. ὅσουπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φόνου. Eum. 383. κώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐκιζώσας ὄχον.

Ἀκμή *tempus opportunum.* Pers. 399. νοῦν ἔχ' ἦν μέλλειν ἀκμή. Ag. 1326. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. — *pondus, vis.* Eum. 348. βαρυπτόου πικαφίου ποδὸς ἀκμάν. Pers. 1017. πέπλον δ' ἔρεπτε πολλὰν ἀκμῇ χερῶν.

Ἄκμων. Pers. 51. Μάρδων, Θόρυβις, λόγχης ἄκμονες qui incudum instar hastae ictum inconcussi recipiunt.

Ἀκνίσωτος. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 368, 30. ἀκνίσωτος οἶκος domus hostiarum nidore carens.

Ἀκοή auditus. Prom. 692. εὐπαίνου' ἠῦχουν ξίνους μολεῖσθαι λέχους ἐς ἀκοὰν ἐμάν.

Ἀκοίμητος *nunquam quiescens.* Prom. 139. ἀκοιμήτῳ ῥεύματι.

Ἄκοιτις *uxor.* Pers. 670. λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμήν.

Ἀκόμπαστος *iactatione vacuus.* Sept. 520. οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλας.

Ἄκομπος *iactatione liber.* Sept. 536. ἀνὴρ ἄκομπος.

Ἀκοντιστής *iaculator.* Pers. 52. ἀκοντισταὶ *Musci.*

Ἀκόρεστος *insatiabilis.* Pers. 960. αἰχμῆς ἀκόρεστον. — *nunquam cessans, inexhaustus.* Ag. 1462. πανὸν αἰνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου. Ag. 733. ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. Ag. 975. μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀκόρεστον τέρμα. Pers. 537. πενθεῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. — *nunquam satians.* Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔχει πᾶσι βροτοῖσιν.

Ἀκόρετος *insatiabilis.* Ag. 1114. ἀκόρετος βοᾶς. — *nunquam cessans.* Ag. 1088. στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

Ἄκος *remedium.* Ag. 17. ὕπνου τιθ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος. Choeph. 532. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Suppl. 265. τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια Πράξις. Pers. 623. εἰ γάρ τι

πασῶν ἄκος οἶδα πλέον. Ag. 377. ἄκος δὲ πᾶν μάτευσον. Ag. 1142. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν. Choeph. 70. οἴγουσι δ' οὔτε νομφικῶν ἰδιαλίων ἄκος. Eum. 482. ἄκεά τ' οὐ βλέπουσα. Eum. 615. ἔστι τοῦδ' ἄκος. Eum. 942. πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. Suppl. 263. μηνεῖται δ' ἄκη l. d. Suppl. 362. ξυνῇ μελίσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη. Suppl. 446. πημονῆς ἄκη. — Prom. 43. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θραυσεῖσθαι *nulli bono est.*

Ἄκοσμος *dissolutus.* Pers. 462. ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ.

Ἀκόσμως *sine ordine.* Pers. 366. οὐκ ἀκόσμως ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενί. Pers. 414. φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο.

Ἀκούειν *audire.* casu non addito Prom. 446. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Prom. 633. ἄκουε δή. Sept. 184. ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας; Sept. 229. μὴ νῦν ἀκούσῃ' ἐμφανῶς ἄκων' ἄγαν. Sept. 563. ἔργον — παλαιόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λίγειν μεθυστέρους. Sept. 789. φρονοῦσα νῶν ἀκούσον. Pers. 207. ταῦτ' ἔμοιγε δόλιμα' ἔστ' ἰδεῖν, ὑμῖν δ' ἀκοῦσιν. Pers. 355. ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, Choeph. 452. ἄκουσον ἐκ φάους μολών. Choeph. 501. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ ταῦτ' ἐστ' ὀδύρματα. Choeph. 646. ἴδεν. ἀκούω. Choeph. 835. ἠκούσαμεν μέν. Eum. 114. ἀκούσασθ', ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς παρὰ ψυχῆς. Eum. 181. ἆρ' ἀκούετε; Eum. 647. μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν ἀριθήσεται. Eum. 599. ὡς ἀκούσῃ. Suppl. 451. ἤκουσα, καὶ λίγως ἄν. Lycurg. 109. ἄκου' ἀν' οἷς ἔχων. — cum acc. Prom. 273. τὰς πρεσβηκούσας τύχας ἀκούσατε. Prom. 283. τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρῄζω δὴ πάντὰς ἀκοῦσαι. Prom. 441. τὰν βρότειον δὲ πέρατα ἀκούσατε. Prom. 705. τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσατε. Prom. 742. σὺς γὰρ νῦν ἀπήκουσε λόγους. Prom. 804. ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν. Prom. 825. τὸ πᾶν πομπείας ἥδε τέρμ' ἀπήκουσεν. Sept. 96. ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον; Sept. 185. ἀκούσασα τὸν ἁρματόπτυπον ὄτοβον. Pers. 257. ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον. Pers. 699. πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσῃ μῦθον. Pers. 830. ἦ πολλὰ — ἤλγησ' ἀκούσας — πήματα. Ag. 390. λόγους δ' ἀκοῦσαι τοὐμόν. Ag. 343. ἀκούσας πιστὰ σὺν τεκμήρια. Ag. 666. τοιαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων. Ag. 1218. τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας. Ag. 1277. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν οὐδαμόνων. Ag. 1315. τάδ' ἀκούων. Ag. 1406. καὶ τήνδ' ἀκούσας ὀρνίθων ἐμῶν θίμιν. Choeph. 5. τάδε γε πηρόσους πατρὶ κλύων, ἀκοῦσαι. Choeph. 443. τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρενὶν γράφου. Choeph. 642. θύρας ἄκουσον ἐρκείας πτύπον. Choeph. 677. τοιαῦτ' ἀκούσας εἶπον. Eum. 296. ὕμνων δ' ἀκούσῃ τόνδε. Eum. 528. καλεῖ δ' ἀκούοντας εὐθύν. Eum. 613. ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι. Eum. 909. ἦ τάδ' ἀκούετε; Suppl. 58. ἀκούων ὅπα τᾶς Τηρεΐας — ἀλόγου. Suppl. 450. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων. Suppl. 461. ἤκουσα μαιστῆρα παρθίας λόγον. Suppl. 616. τοιαῦτ' ἀκούων. Suppl. 618. δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφάς. Suppl. 904. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλέξενον. Suppl.

226. σαφῆ δ' ἀκοὰς ἐξ ἀλευθερουτέρου Γλώσσης. Myrmid. 119. ἀνδροδάϊκτων ἀκοάν. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 372, 8. ἄκουε νῦν ἡμᾶς ἀκαιρολέσχας. — sequente acc. c. inf. Pers. 557. τοιοῦδε δ' ἀφροσυνῆν ἄνευθ' ἀνὴρ οὐκ ἀκούομεν. Suppl. 281. Ἰνδούς τ' ἀκοὴν νομάδας ἐκπαιδέμεναι εἶναι παμήλους. — cum gen. personae Sept. 38. καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ λῃφθῇ δόλῳ. — cum gen. rei Sept. 237. καὶ μὴν ἀκοὴν γ' ἐκπεπαῦσθαι φρυαγμάτων. Sept. 249. καὶ μῶν ἀκούσας' αὐγμάτων. Ag. 885. λευκὴν δ' ἀκοὴν μὲν οὔτις θεῶν. Choeph. 493. καὶ τῆσδ' ἄκουον λαοθόου βοῆς. Eum. 649. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατε. — cum gen. et acc Prom. 1056. κοιᾶδε μίτου τῶν φρενοπλήκτων βουλάσμασ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι. Ag. 816. καὶ τῶν ἀλόντων καὶ πρασσούντων δίχα φθογγὰς ἀκοίνων ἐστὶ συμφορᾶς διπλᾶς. Ag. 446. μάντιν δ' ἀκοῦσαι τὸ μὲν μάρψαν νυνιστορεῖν. Suppl. 692. ἀκούσασα πατρὸς ἀπροσδοκήτους κοὐδὲν καὶ τόνου λόγους. Suppl. 962. καί μου τὰ μὲν πραχθέντα — πατρῶν ἤκουσαν. — obedire. Sept. 178. καὶ μή τις ἀρχῇ τῇδ' ἐμῇ ἀκούσειε. Ag. 930. ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατίστραμμαι τάδε. Suppl. 884. ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις ἐξὸ τῶν ἐμῶν λόγων. (ἀκούσω Sept. 227. Suppl. 281. Choeph. 646. ἀκούεις Ag. 1496. Suppl. 884. 926. ἀκούοι Ag. 885. 1315. ἀκούσομεν Pers. 557. ἀκούσῃ Sept. 96. Eum. 161. 909. ἄκουε Prom. 683. Sept. 229. Choeph. 504. Lycurg. 109. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 372. 8. ἀκούσον Ag. 1315. Choeph. 443. Suppl. 58. 616. Myrmid. 119. ἀκούσασα Eum. 528. ἀκούσασα Sept. 229. ἀκούσαν Pers. 207. 257. Eum. 613. Ag. 816. 930. ἤκουον Prom. 446. ἀκηκόει Prom. 742. ἀκηκόειν Prom. 825. ἀκούσῃ Eum. 296. 599. Pers. 699. ἀκούσασα Sept. 178. ἤκουσα Suppl. 451. 461. 904. ἤκουσας Sept. 184. ἤκουσαν Pers. 355. Suppl. 618. ἠκούσαμεν Choeph. 835. ἠκούσατε Eum. 649. ἤκουσαν Suppl. 962. ἄκουσον Prom. 804. Sept. 789. Suppl. 450. Choeph. 452. 493. 642. ἀκούσατε Prom. 273. 441. 705. Eum. 114. ἀκούσας Sept. 38. Pers. 830. Ag. 343. 666. 1218. Choeph. 677. ἀκούσασα Sept. 185. 249. ἀκούσασα Suppl. 692. ἀκούσας Prom. 283. 1056. Sept. 563. Ag. 390. 446. Choeph. 5. Eum. 647.)

Ἀκούστος invitus. Ag. 777. θράσος ἀκούστον.

Ἄκρα cacumen. Eum. 532. οὐδ' ὑπερθόνι' ἄκραν. Prom. 680. Δίρνης ἄκρην τε l. c.

Ἀκραγὴς mutus. Prom. 886. ἔηνὸς ἀκραγεῖς κίνας.

Ἄκρατος non ad exitum pervenisse. Ag. 240. τίχους δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκρατος. Choeph. 869. ἄκρατον βάζω. — infinitus. Choeph. 63. νοὺς δ' ἄκρατος ἴχνει πάλῃ.

Ἀκρατὴς impotens. Prom. 886. γλῶσσαν ἀκρατῆ. — lascivus. Glauc. ap. Schol. Theocr. IV, 62.

Ἄκρατος merus. Choeph. 571. ἄκρατον αἷμα πίνειν. — immoderatus. Prom. 691. ἄκρατον ὀργήν.

Ἀκριβῶς accurate. Prom. 328. ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς.

Ἄκριτος nulli iudici subiectus. Suppl. 366. πρόσπολοι ἄκριτος ἄν.

Ἀκρονύφιον *nullo diserimine mixtum.* Sept. 342. ἀκρονύφιον γῆς δίκης.

Ἀκροβόλος *desuper tela iacions.* Sept. 143. ἀκροβόλων δ' ἐκάλξιον λοιθὸς ἔρχεται, *a propugnaculis desuper iacientibus lapidum imber descendit.* (Hasc Schütz. interpretatur: *adversus propugnacula, quorum summa petuntur, lapidum mittuntur*, Blomfield.: *lapidum imber a sellitibus iactus propugnacula petit*, quorum neutrum constructio patitur.)

Ἀκροθίνια *primitiae.* Eum. 798. καλλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἓκ' ἀκροθίνια. Perrhaeb. 172. πεῦ μοι τὰ καλλὰ δῶρα πάκροθίνια;

Ἀκρονυθής *summoporus dolens.* Pers. 132. Περσίδες ἀκρονυθεῖς.

Ἀκρόστολος *arx.* Sept. 222. τόνδ' ἐν ἀκρόστολον.

Ἄκρος *summus, extremus.* Prom. 142. σκοπιᾶσι ἐν ἄκροις. Prom. 366. κορυφαῖς ἐν ἄκραις. Prom. 660. ἐπ' ἄκρον πάγκριθον ἄχθος. Ag. 1576. χερῶν ἄκρων ὑτίνας. Xantr. 156. εἰς ἄκρον πάρα. Fragm. 307. θάρσει, πόνου γὰρ ἄκρον ὧδε ἔχει χρόνου. — *intentus, acer.* Ag. 779. ἐπ' ἄκρας φρενός. Ag. 1101. θεοφιλῶν γραμμῶν ἄκρος. Ag. 644. τοξότης ἄκρος. — κατ' ἄκρας *funditus.* Choeph. 680. κατ' ἄκρας ἐκθεὶς ὧν παρθόρυβος.

Ἀκρότης Pers. 963. l. d.

Ἀκρωτὴν Eum. 179. *sensu dubio.*

Ἀκτένισον *erigere.* Eum. 36. ὡς μήτε σοσσῶν μάνα μ' ἀκτένισον στάσιν.

Ἀκταῖον nom. propr. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, b.

Ἀκτή *litus.* Pers. 265. Σαλαμῖνος ἀκταί. Pers. 295. στόφλοις παρ' ἀκταῖς. Pers. 413. ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χαράδας τ' ἐπλήθυον. Pers. 441. κοντίαις ἀκταῖς ἔπι. Pers. 562. ἀκτὰς ἀμφὶ Κυκλάδας. Pers. 915. δυσδαίμονά τ' ἀκτάν. Pers. 925. ἐπ' ἀκταῖς Σαλαμινιάσι στυφέλου θοίνησιν ἐπ' ἀκτᾶς. Ag. 680. Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' ἀμφιφύλλους. Eum. 10. ἐπ' ἀκταὶς ναυπόρους τὰς Παλλάδος. Glaut. 23. ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν. — *tumulus.* Ag. 479. κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς οὐδ' ὁρῶ. Choeph. 711. πόνου ἀκτὴ χώματος.

Ἄκτις *radius.* Prom. 799. ἥλιος προσθίγοιμας ἀκτῖσιν. Pers. 356. φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα. Pers. 495. πρὶν συσσαθῆναι θεοῦ ἀκτῖνας. Ag. 662. εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ.

Ἄκτωρ *dux.* Pers. 549. Ξουσίδαισι φίλοις ἄκτωρ. Eum. 377. Ἀχαιῶν ἄκτορίς τε καὶ πρόμος.

Ἄκτωρ nom. propr. Sept. 337. Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου.

Ἀκύμων *fluctibus non agitatus.* Ag. 552. πόντος ἀκύμων.

Ἄκων *invitus.* Prom. 19. ἄκοντά σ' ἄκων δυαλύτοις χαλκεύμασι προσπασσαλεύσω. Suppl. 224. χαμᾶθεν ἄκοντες πέρα. Prom. 674. ἀπηλάσας δορατόκτων ἄκοντα ἄκων. Prom. 277. σὺν δικούσαις ἐκθανεῖσθαι τοῦτο. Prom. 773. ἄκοντος Διός. Sept. 1024. θέλοντ' ἄκοντε ποντονεῖ πακῶν. Ag. 173. καὶ παρ' ἄκοντος ἦλθε σωφρονεῖν.

Ἀλαβαστροφόρος *alabastros ferens.* Fragm. 388.

Ἀλαίνειν *circumerrare.* Ag. 82. ὅταν ἡμερόφαντον ἀλαίνει.

Ἀλαιὲς *amens.* Fragm. 444.

Ἀλαλάζειν *somum edere.* Edon. 51. ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει.

Ἄλαλος *mutus.* Edon. 52. τίς ποτ' ἐστ' ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος.

Ἀλαὸς *cascus.* Prom. 549. τὸ φρενῶν ἀλαὸν γένος. — *mortuus.* Eum. 312. ἀλαοῖσι καὶ δεδεγμένοις.

Ἀλαπάζειν *delere.* Ag. 129. πάντα δὲ πύργων πτήνη — Μοῖρ' ἀλαπάξει.

Ἀλᾶσθαι *circumerrare.* Prom. 669. ἄφορτον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις. Suppl. 849. κατὰ Χαρκηδόνιον χῶμα πολυνάμαθον ἀλᾶσθαι. Choeph. 130. νῦν γε πῶς ἀλώμεθα. Eum. 98. αἰσσοῦσ' δ' ἀλᾶται.

Ἀλάστορος *vindex.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 382, 30. μέγαν ἀλάστορον.

Ἄλαστος *perniciosus.* Pers. 950. ἄλαστα στυγνὰ πρόσπαλα.

Ἀλάστωρ *Deus vindex.* Pers. 346. φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν. Ag. 1482. ὁ παλαιὸς δρομὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως. Ag. 1489. πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ. Suppl. 410. τὸν ναυσίλεθρον θεὸν Βαρὺν ξένιον θυσόμεσθ' ἀλάστορα. — *homo quem vindicta divina persequitur.* Eum. 227. δέχου δὲ πρευμενῆ ἀλάστορα.

Ἀλαωσία *erratus.* Prom. 902. δυσπλάνοις — ἀλαωσίαις.

Ἀλγεῖν *dolere.* Pers. 830. ἤλγησ' ἀκούσας. Pers. 1002. οἴ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ. Ag. 557. τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου. Choeph. 1011. ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν. Eum. 130. ἄλγημον ἧκας ἐνδίκοις ὀνείδεσιν.

Ἀλγεινὸς *dolore afficiens.* Prom. 197. ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε. Prom. 238. τοιαῖσδε πημοναῖσι πάμπονος, πόνων μὲν ἀλγεινοῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν. Suppl. 443. ἀλγεινὰ θυμοῦ πάρτα συνηρέφει.

Ἀλγίων *gravior.* Prom. 936. ἀλλ' ἄθλιον ἄν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίων πόρος.

Ἄλγος fluvius. Suppl. 251. αἶαν, ἃς δ' Ἄλγος ἔρχεται.

Ἄλγος *dolor.* Prom. 198. ἄλγος δὲ σιγᾶν. Prom. 261. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν Καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. Prom. 433. στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν. Prom. 701. τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς. Sept. 762. ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν. Sept. 847. οἰμαί σφε — ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον. Pers. 533. ἄλγεσι μαστίζουσα. Pers. 575. τὸ πᾶν δὴ πλέον εἶν ἄλγος. Pers. 821. ναυῶν ὑπ' ἄλγους. Ag. 438. φθονερὸν — ἄλγος. Ag. 715. ἄμαχον ἄλγος. Ag. 1446. ἀξίστυπον ἄλγος. Choeph. 463. δυσπαλίκτυπον ἄλγος. Choeph. 907. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἰργασθαι. Eum. 174. ἐπ' ἄλγεσι. Philoct. 227, 3. ἄλγος δ' οὐδὲν ἔπτυσας νεφοῦ. Sept. 350. ναυηλάτοισιν ἀλγέων. Pers. 832. ὅς με πέλλ' ἐσέρχεται καὶ ἄλγη. Ag. 50. ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων. Choeph. 28. λαιμὸν ἔρλαδον ὑπ' ἄλγεσιν. Choeph. 734. ἄλγη δύσεστα. Eum. 444. ἄλγη προφωνῶν ἀντίαστρα καρδίᾳ. Suppl. 1028. καινὰ τ' ἄλγη. Fragm. 290, 9. ἐν ἄλγεσι.

Ἀλγύνειν *dolore afficere.* Sept. 340

πανσυδαὶς δὲ πυρὸς χαμάδις πτοιῶν ἀλιγύνει. Choeph. 735. ἄλιγα δίκαιος — ἐμὴν ἥλιγον ἐν σώφρονι φρένα. Prom. 245. ἡλιγύνθην πέφρ.

Ἀλδαίνειν alere. Prom. 537. φανὰς θνητῶν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις. Sept. 12. βλάστημον ἀλδαίνοντα σώμασιν πολύν. Sept. 539. ὃς οὐκ ἐάσει γλώσσαν — ἀλδαίνειν κακά.

Ἄλιγον curam habere. Suppl. 733. βαιῶν ἀλίγοντες οὐδέν.

Ἄλοιφα oleum. Ag. 313. ὄζει τ' ἄλοιφά τ' ἐγχίαι ταυτῷ πάτει.

Ἀλύτωρ gallus. Ag. 1656. πέμπουσιν θαμίζων ἀλύτωρ ὥστε θηλείας πύλας. Eum. 823. ὡς παρδίαν ἀλεκτόρων.

Ἀλέξανδρος Paris. Ag. 61. 354. ἐκ' Ἀλεξάνδρᾳ.

Ἄλεξημα remedium. Prom. 477. οὐκ ἦν ἄλεξημ' οὐδὲν, οὐδὲ βρώσιμον, οὐ χριστὸν οὐδὲ πιστόν.

Ἀλεξητήριος averruncus. Sept. 8. Ζεὺς ἀλεξητήριος.

Ἀλεύειν averruncari. Prom. 567. ἄλευ' ὃ δᾶ. Sept. 87. ἰὼ θεοὶ θεαί τ' ὀφέμενον πασῶν ἀλεύεται. Sept. 128. Κύπρις, ἅτε γένους προμάντωρ, ἄλευσον. Suppl. 523. ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ σεσηγέναι.

Ἄλη. Ag. 187. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρύμονος μολοῦσαι πανδόκοις, νήστισιν, δύσορμοι βροτῶν ἄλαι, quae in errores agebant homines.

Ἀλήθεια veritas. Ag. 599. τοιόνδ' ὁ πάντας τῆς ἀληθείας γάμων. Ag. 1529. ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσας. Ag. 1548. ἐκ τόνδ' ἐνίβης ξὺν ἀληθείᾳ χρεμών. Suppl. 623. ἐκ' ἀληθείᾳ. Arm. iud. 163. ἁπλῆ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ὅπη.

Ἀληθεύειν verum dicere. Sept. 544. θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

Ἀληθής verum. Sept. 421. ἢ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται πατήρορος. Sept. 692. ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνπνέουσ' φαντασμάτων ὄψεις. Sept. 868. πάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα πάντ' Ἐρινὺς ἐπίστωσεν. Sept. 927. Ἄρης ἀρὰν πατρὸς τυθεῖσ' ἀληθῆ. Pers. 505. ταῦτ' ἴσθ' ἀληθῆ. Ag. 477. εἰσ' οὖν ἀληθεῖς (πυρὸς παραλλαγαί). Ag. 608. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν πιθανὰ τἀληθῆ τύχοις; Ag. 666. ἴσθι τἀληθῆ πλέον. Choeph. 831. πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω; Suppl. 273. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

Ἀληθόμαντις vates verax. Ag. 1214. καὶ σὺ μ' ἐν τάχει παρὼν ἴσχυν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἰῆσαι.

Ἀληθῶς vere. Ag. 1217. Κλύουτ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξημαυρόνα. Eum. 763. ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθ' ἀληθῶς. Suppl. 310. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος. Suppl. 580. φυσίζωον γίνος, τὸ δὴ Ζηνὸς ἐστιν ἀληθῶς.

Ἄληστος non obliviscens. Ag. 402. ἄληστος ἀφεμένων.

Ἀλήτης error. Ag. 1255. φυγὰς δ' ἀλήτης τῇδε γῆς ἀπέξενος. Choeph. 1038. ἐγὼ δ' ἀλήτης τῇδε γῆς ἀπόξενος.

Ἄλλγιμος similis. Prom. 447. ὀνειρόνων ἀλλγιμος μορφαῖς.

Ἀλίδονος mari iactatus. Pers. 267. ἀλίδονα σώματα.

Ἀλίμενος importuosus. Suppl. 749. ἀλιμενον χθόνα.

Ἅλιος v. ἥλιος.

Ἅλιος maritimus. Pers. 129. ἀμφοτέρᾳ ἅλιον πρῶνα ναυσὶν αἴρας. Pers. 856. κατὰ πρῷν' ἅλιον. Suppl. 14. διὰ κῦμ' ἅλιον.

Ἁλίῤῥοθος. Pers. 359. πόρους ἁλιῤῥόθους viae maris strepentis.

Ἁλίῤῥοτος. Suppl. 848. ἁλίῤῥοτον ἅλσος mare.

Ἅλις satis. Sept. 681. ἀλλ' ἔνδρας Ἀργείους Καδμείων ἅλις ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. Ag. 497. ἅλις παρὰ Σκαμάνδρου ἦλθον ἀνέρες. Ag. 1041. πεμπτὸν δ' ἅλις γ' ὑπάρχει. Ag. 1044. εἰ δὲ τὸν μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις γ', ἐχαίρομεν δ' ἄν. Eum. 645. ὡς ἅλις λελεγμένων.

Ἁλίσκεσθαι capi. Sept. 199. ἀλλ' οὖν θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος. Ag. 330. τοὺς πολισσούχους θεοὺς τοὺς τῆσδ' ἁλούσης γῆς. Sept. 239. ὥσπερ ἄνδρες, ὧν ἁλῷ πόλις. Sept. 368. πατρὶς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ ἁλοῦσα. Ag. 30. εἶπερ Ἰλίου πόλις ἑάλωσεν. Ag. 315. καὶ τῶν ἁλόντων καὶ πραττόντων. Ag. 460. ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων. Ag. 792. καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔεπτος πόλις. Eum. 67. καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς. Myrmid. 116, 5. τοῖς αὐτῶν πταρεῖς ἁλισκόμεθα.

Ἁλίσιτος. Prom. 714. ἁλισύτους πόδας χρίμπτουσά ῥαχίταιν fremantibus maris fluctibus.

Ἁλιταίνειν peccare. Eum. 299. ὄψει δὲ καί τις ἄλλον ἡλίτου βροτῶν. Prom. 551. μηδ' ἁλίτοιμι λόγοις.

Ἁλιτραίνειν peccare. Eum. 306. ὅστις δ' ἁλιτρὸν, ὥσπερ ὅδ' ἀνήρ, χεῖρας φονίας ἐπισμύρεται.

Ἅλιτος. Pers. 907. λαοπυθῆ σε-βίζων ἅλιτον βάρη ponderis calamitatis, quae populus fert, ex corporis mari iactatis nata.

Ἁλιτύπων opem ferre. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 389, 1.

Ἁλκή robur, potentia. Pers. 596. ὡς ἀλόχῳ ζυγὸν ἁλκὰν. Pers. 892. αἴ αἴ αἴ αἴ. πεδύας ἁλαὰς. Ag. 107. πανσυδίαν πτυθὼ μολπὰν, ἁλκὰν σύμφυτον αἰών. Ag. 454. ἐν δ' αἴσιον τελέθοντας οὔτις ἁλκά. Choeph. 235. ἁλκῇ πατρὸς θῶμ' ἀνανυθῆ πατρός. — auxilium, praesidium. Prom. 545. αἰπὲ ποῦ τις ἁλκά. Ag. 1074. ἁλκὰ δ' ἐκὰς ἀπεστυκεῖ. Sept. 74. γενέσθω δ' ἁλκή. Sept. 197. πόλεως ἵν' ὑπαρίσχοιεν ἁλκάν. Eum. 248. ὅδ' αἴνει γ' οἷν ἁλκὰν ἴσχων. Sept. 744. μεταξὺ δ' ἁλκὰ δ' ἐλίγου τείνει πύργος ἐν σάρκαι. Suppl. 347. ἁλκᾷ πίσυνος. Suppl. 712. ἁλκῆς λαθέσθαι σῷδε μηδαμῶς ποτε. Suppl. 812. βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἁλκάν. — pugna. Sept. 460. βαχχᾷ πρὸς ἁλκήν. Sept. 551. ἄνδρα σωφρονέστερον ἁλκήν τ' ἔριστον. Sept. 559. πταρφόνου δόρυος ἰλόντος μίλεω σὺν ἁλκᾷ.

Ἁλκίφρων magnanimus. Pers. 92. ἀπρόσοπον γὰρ ὁ Περσῶν στρατὸς, ἁλκίφρων τε λαός.

Ἀλκμήνη nom. propr. Ag. 1010. παῖδα — Ἀλκμήνης.

Ἀλλά transitum facions Suppl. 321. 943. 705. 908. Eum. 562. Choeph. 187. 199. 336. 598. 699. Ag. 473. 1506. Prom. 106. 187. 261. 358. 439. 674. 740. Sept. 636. 646. 843. 1052. Pers. 146. 222. 229. 242. 337. 519. 728. 761. — praecedente negatione Suppl. 601. Eum. 177. 497. 529. 696. 762. Choeph. 199. 466. 760. 825. 909.

Ag. 1337. 1626. Prom. 232. 240. 444. 446. 454. 478. 521. 532. 571. 613. 655. 714. 868. 962. 1033. 1035. Sept. 129. 219. 469. 574. 599. 661. 867. Pers. 350. 366. 386. 684. 702. 891. — praecedente μέν Choeph. 736. Pers. 175. — respondentis et obiicientis aliquid Suppl. 338. 506. 710. 741. 960. Eum. 199. 407. 567. 685. 691. Choeph. 220. 394. Ag. 1179. 1221. 1276. 1647. 1651. Prom. 629. 936. 983. Sept. 193. 660. 700. 1037. 1041. 1044. Pers. 783. — respondentis et cum vi affirmantis, *utique*, Ag. 1020. 1087. 1337. — rogantis, excitantis, impellentis cum imperativo Suppl. 73. 188. 216. 459. Eum. 411. Choeph. 469. 864. 905. Ag. 510. 1275. Prom. 71. 315. 344. 607. 1060. 1073. Sept. 30. 111. 836. Pers. 136. 611. 620. 632. 683. 689. 829. — cum influitivo, imperativi instar posito Choeph. 304. — cum coniunctivo Choeph. 1040. Ag. 1320. — cum optativo Suppl. 944. Eum. 282. Choeph. 1059. Ag. 918. 1222. — cum indicativo, *igitur*, Choeph. 533. 770. Ag. 1286. 1633. 1637. Pers. 781. 835. — ἀλλ' ἤ cum interrogatione Suppl. 891. Choeph. 218. 763. 764. — ἀλλ' οὖν Prom. 1060. 1073. — ἀλλά — γάρ Eum. 764. Choeph. 369. Prom. 943. — ἀλλά — γέ Suppl. 338.

Ἀλλαγή *mutatio*. Ag. 469. ἀλλαγᾷ λόγου.

Ἀλλάσσειν *permutare*. Prom. 969. οὔτε σῴζ' ἀστρολαί τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν — οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.

Ἄλλεσθαι *salire*. Eum. 346. ἄλλεσθε ἐκ ἕδρας.

Ἀλληλοφόνος *qui se invicem interficiunt*. Sept. 914. ὑπ' ἀλληλοφόνοις χερσίν. Ag. 1557. ἀλληλοφόνους μανίας.

Ἀλλήλων. Prom. 200. στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠρθώθη τότε. Pers. 185. τοῦτο στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ δόκουν ὄφιν τινὰ τοῖχον ἐν ἀλλήλοις. Prom. 489. πρὸς ἀλλήλους τινὰς ἔχθρας τε καὶ στάσεις καὶ συναρπίας. Prom. 1089. πνεύματα — εἰς ἄλληλα τείνειν ἀντίτυπον ἀπωθούμενα. Sept. 803. πίπτουσιν αἵματι γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ. Pers. 406. ἐρωτῇ δ' εἴτις ἀλλήλους παφεῖν. Pers. 498. πίπτουσ' ὑπ' ἀλλήλοισιν. Ag. 640. ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι θρῄκαις πνοαὶ ἥρμουν. Eum. 210. εἰ τοῖσιν ὧν ταυτόσσων ἀλλήλοις χαλᾷς. Eum. 825. Ἄρη ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.

Ἀλλοδαπός *peregrinus*. Sept. 1068. ἀλλοδαπῶν πύμασι φαντῶν.

Ἄλλοθεν *aliunde*. Ag. 92. ἄλλη δ' ἄλλοθεν εὐφαναμένης λαμπὰς ἀνίσχει. Ag. 581. ὀλοκύγμὸν ἄλλου ἄλλοθεν πατὰ πτόλιν πλαγάν. Eum. 479. πτύσεται δ' ἄλλοτ ἄλλοθεν.

Ἀλλόθροος *peregrinus*. Ag. 1173. ἀλλόθρουν πόλιν. Suppl. 951. πᾶν τε ἐκπεπᾶν φύγον ἀλλοθρόους ἑένους.

Ἄλλος *alius*. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν. Prom. 156. μήποτε θεὸς μήτις τις ἄλλος (si lectio sana est.) Prom. 233. ἐπιστῶσας γένοις τὸ πᾶν, ἔχρῃζον ἄλλο φυτῦσαι νέον. Prom. 321. πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις. Prom. 473. μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον — εἰσιδόμην. Prom. 520. ἄλλον ἐκ-

γον μίμνησθε. Prom. 776. τρίτης γε γίννας πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Prom. 804. ἄλλην δ' ἄπουσον δυσχερῆ θεωρίαν. Prom. 1065. ἄλλο τι φοβῇ. Sept. 245. σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον. Sept. 433. λίγ' ἄλλον ἄλλοις ἐν πύλαις εἰληχόσα. Sept. 462. πόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ. Sept. 468. τέταρτος ἄλλος, γαίονας πύλας ἔχων. Sept. 655. τίς ἄλλος μᾶλλον ἀνδωσίτερος; Sept. 1018. ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Pers. 33. ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος ἔπεμψεν. Pers. 233. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; Pers. 258. οὐ λέγους ἄλλων πλέων. Pers. 360. ἄλλας δὲ πύλῃ νῆσον Δίαντος πέρξ. Pers. 812. ἄλλων ἐρασθείς. Pers. 954. καὶ μὴν ἄλλον γε πεθοῦμεν. Ag. 192. χείμασσε ἄλλο μῆχαρ. Ag. 290. ἤγαγον ἄλλην ἐπόχῳ κομποῦ πυρός. Ag. 460. αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἄλλων. Ag. 598. ἄλλον πρὸς ἀνδρός. Ag. 617. πρὸς ἄλλων ναυτίλων. Ag. 735. δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί. Ag. 832. οὐκ ἄλλην πάρα μαθοῦσα. Ag. 839. κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα. Ag. 850. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δίης ἕλυσαν ἄλλοι. Ag. 891. παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γάρας. Ag. 1253. ἔξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος. Ag. 1312. ἄλλων ποιναὶς θανάτων. Ag. 1553. ἄλλην γενεὰν τρίβειν. Ag. 1639. μηδαμῶς — ἄλλα δράσωμεν κακά. Choeph. 16 οὐδέν ποτ' ἄλλο. Choeph. 102. τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός. Choeph. 112. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει; Choeph. 186. ἀστῶν τιν' ἄλλον τῇδε δυσπόλῳ φόβῳ. Choeph. 281. ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐριννύων. Choeph. 360. μετ' ἄλλῳ δορυμῆτι λαῷ. Choeph. 395. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. Choeph. 465. οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἵκετο, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν. Choeph. 661. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλεύτερον. Choeph. 698. ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. Choeph. 802. πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων (si versus genuinus). Choeph. 989. μύρονά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἴφι σήκειν θίγουσ' ἂν ἄλλον. Choeph. 1017. ἄλλος φανεῖ δῆτα. Choeph. 1035. οὐδ' ἐφέστιον ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο. Eum. 230. προστετραμμένον τε πρὸς ἄλλοιον οἶκον. Eum. 259. εἴ τις ἄλλον ἦλθεν βροτῶν. Eum. 404. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρίων πάτον; Eum. 429. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀμιλλώμεθα φίλοισιν. Eum. 819. ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. Suppl. 241. πᾶν' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν. Suppl. 302. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ; Suppl. 313. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε βλαστημὸν λέγεις; Suppl. 440. γένοιτ' ἂν ἄλλα. Suppl. 477. βωμοὺς ἐπ' ἄλλους. Suppl. 659. πίπτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς ἄλλους οὐχόμεθ' ἀεί. Suppl. 938. πολλῶν μετ' ἄλλων. Suppl. 970. πρὸς γεγραμμένοις πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός. Heraclid. 61. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι. Myrmid. 116. οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς. Ossileg. 166. Εὐρύμαχος, οὐκ ἄλλος, οὗ-

δὲν ἤσσονας ὕβρεις ὑβρισμένε l. d. — Sept. 741. τὸ μὲν πεινῶν, ἄλλο δ' ἀείρει. — Prom. 230. δαίμοσιν νέμει γέρα ἄλλοσιν ἄλλα. Sept. 322. ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει. Pers. 403. ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δίφρον. Ag. 304. ἄλλος παρ' ἄλλον. Ag. 1517. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνου βλάβης πρὸς ἄλλους θηγάνους Μοῖρα. Fragm. 338. ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλεις τεταγμένον. Eum. 504. ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει. Prom. 276. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Pers. 351. ἄλλος ἄλλους. Ag. 92. ἄλλῃ δ' ἄλλοθεν σύριγμὸς λαμπὰς ἀνίσχει. Ag. 581. ἑλιλιγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν ἕλκουσιν. Eum. 479. πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν. — cum comparatione Prom. 498. τίς ἄλλος ἢ 'γώ. Sept. 834. τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων; Pers. 205. ὃ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δόμας παρῆκε. — Prom. 258. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν καίνῳ δοκῇ. — Prom. 465. οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ. Ag. 1241. ἄλλην τιν', ἄλλην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε. — suppressa comparatione Suppl. 629. Ἄρη, τὸν ἀρότους θεσπίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις. — *alter, secundus.* Sept. 406. γίγας ὅδ' ἄλλος. Sept. 419. καὶ τῷδε πύργου πύργος ἄλλος τίνεται. Eum. 6. Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθόνος. Suppl. 228. κἀκεῖ δικάζου τἀμπλακημάθ', ὡς λόγος, Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ἐντάνται δίκας. Suppl. 217. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. Pers. 752. ἄλλος δ' ἀνεῖτον παῖς τόδ' ἴχνος ἤνυσε. Choeph. 604. ἄλλον δεῖ τιν' ἐν λόγοις σωτῆρ φανέντα Περσέα. — *reliquus.* Pers. 917. ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος. Sept. 432. Ἀρτέμιδος εὐνοίαισιν οἵαν τ' ἄλλοις θεοῖς. Pers. 632. Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες. Eum. 96. ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν. — οἱ ἄλλοι. Eum. 63. τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος. Ag. 36. τὰ δ' ἄλλα σιγῶ. Ag. 818. τὰ δ' ἄλλα — βουλευσόμεσθα. Ag. 886. τὰ δ' ἄλλα φρόντις — θήσει δικαίως. Ag. 1218. τὰ δ' ἄλλ' ἀνοίσεται. Choeph. 505. τὰ δ' ἄλλ' — ἔρδοις ἂν ἤδη. Choeph. 576. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐκπεπτῶσα λίγω. Choeph. 737. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἥντλουν πανώ. Eum. 620. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησιν. Ag. 595. καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα. Ag. 892. καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἄβρυνε. Choeph. 545. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις. Eum. 633. τἄλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι, τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τοῦδε μίγαν. Suppl. 702. καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ 'πινωρία. Suppl. 992. τἄλλ' εὐτυχεῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων. — ἄλλῃ adverb. Eum. 504. ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.

Ἄλλοις *alio.* Pers. 351. ἄλλος ἄλλοις δρασμῷ πρυμναίῳ βίοτον ἐκυκλοῦτο.

Ἄλλοτε *alio tempore.* Prom. 276. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Sept. 1062. πόλις ἄλλοτ' ἄλλοτ' ἐκπονεῖ τὰ δίκαια. Fragm. 271. ἐξῆρε δ' ἐκηβόλῳ δέχμιον, ἄλλοθ' ἄστεργον.

Ἀλλότριος *alienus.* Ag. 435. ἐν φονεῖς καλῶς πεσόντ' ἀλλοτρίας διὰ γυναικός.

Ἀλλόφυλος *peregrinus.* Eum. 813. ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα.

Ἄλλως *aliter*. Sept. 472. οὐκ ἄλλως ἐρῶ. Sept. 1062. πόλις ἄλλως ἄλλοτ' ἐπαινεῖ νὰ ἀκμάσῃ. Ag. 487. ὅστις καὶ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει. — *alia de causa* (ohnehin). Choeph. 669. ἐκείνῳ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίμεις. — *tamen*. Ag. 1290. οὕτως ἀνοσίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ ἄλλως. — ἄλλως τε καί. Prom. 639. ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήτης πικρός. Eum. 696. ἄλλως τε πάντως χὥτε δεόμενος εἴχου. Pers. 675. ἄλλως τε πάντως χοἱ κατὰ χθονὸς θεοί. Eum. 451. ἄλλως τε καὶ φὶ μὲν κασιγνητωνὸς ὅμως. Suppl. 749. ἄλλως τε καὶ μελόντως ἀλίμενον χθόνα.

Ἅλμη *aqua marina*. Pers. 389. ἔπαισαν ἅλμαν βρύχιον.

Ἁλμήεις *marinus*. Suppl. 824. ἀνὰ πελάγιον ἁλμήεντα πόρον.

Ἀλοίδορος *non convicians*. Ag. 401. πάροιτε σιγαὶ, ἄτιμος, ἀλοίδορος.

Ἄλοξ *sulcus*. Ag. 987. ἐξ ἀλόνων ἐκτειλᾶν. Choeph. 25. ὄνυγος ἄλοιν νεοτόμῳ. Sept. 575. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος.

Ἁλουργὴς *purpura tinctus*. Ag. 920. ἐμβαίνωθ' ἁλουργίων.

Ἄλοχος *uxor*. Pers. 63. νεώλης τ' ἄλοχοί τε. Ag. 1480. Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον. Suppl. 59. παῖς Τηρεῶς — ἀλόχου. Suppl. 298. ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός.

Ἄλπινους nom. propr. Pers. 943.

Ἅλς *mare*. Pers. 419. πελαγίαν ἅλα. Pers. 459. ἄγχι πελαγίας ἁλός. Pers. 568. γνωτόμενος δ' ἁλὶ δινῷ. Ag. 1392. ἰσοῖς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον. Suppl. 36. ἀγρίας ἁλὸς ἀντίρροπος. Suppl. 128. πλάτα μὲν οὖν λιποξήρου τε δέρος ἅλα στέγων. Fragm. 334. θοαὶς ἀμβολαῖς ἁλός.

Ἅλσος. *nemus*. Suppl. 503. 4. λευρὸν πάρ' ἅλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε, Καὶ πῶς βίβηλον ἅλσος ἂν φίοιτό μοι; Suppl. 553. Δίου πάμβοτον ἄλσος. — *mare*. Pers. 111. πόντιον ἄλσος. Suppl. 848. δι' ἀλίζόντων ἄλσος.

Ἀλύειν *insanire*. Sept. 373. τοιαῦτ' ἀλύων τοῖς ὑπαρώμνοις σάγαις.

Ἄλυξις *effugium*. Ag. 1272. οὐκ ἔστ' ἄλυξις.

Ἅλυς *fluvius*. Pers. 848. πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος πυκαμῶλο.

Ἀλύσκειν *effugere*. Prom. 589. οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ὅπῃ πεμφθὶς ἀλύξω. Pers. 94. δολόμητιν δ' ἀπέπταν θεοῦ τιν' ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Pers. 101. πόθεν οὖν ἔστιν ὑπὸρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν. Ag. 1598. οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν πίφα — λευσίμους ἀρᾶς.

Ἄλυτος *insolubilis*. Prom. 154. δεσμοῖς ἀλύτοις.

Ἀλφεσίβοιος *pecora alens*. Suppl. 835. ἀλφεσίβοιον ὕδωρ.

Ἀλφηστὴς *inveniens, lucrum parans*. Sept. 752. ἀνδρῶν ἀλφηστῶν ἅλβος ἄγαν παγνοθείς.

Ἅλως *orbis, area circularis*. Sept. 471. ἅλω δὲ πολλὴν, δαπίδος πύκλον λέγω.

Ἁλώσιμος. Sept. 617. ἁλώσιμον παιᾶν' ἐκεκραγάσαι pecora urbis expugnationem celebrantem. Ag. 10. ἁλώσιμόν τε βάξιν πιστὸν urbis expugnatae.

Ἅλωσις *expugnatio*. Ag. 575. φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν. Sept. 142. πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.

Ἅμα *simul*. Sept. 1064. ἅμα τοῖδε.

— Suppl. 642. ξενικὸν ἐστιν ἆρ' ἄρμα λίγων ἁπλοῦν μίτραισι κρὸ τόλμας φανέν. Sept. 702. 4. σὺν σὺ ἀδελφαῖς χεραὶν ἡνίοχον' ἄγαν. Οὕνεκ' ὀ δαίμων νεοδὲ ἦν ἁρμοῦν ἅμα. Pers. 381. ἄρθιον δ' ἅμα ἀνηρίθμησε. — cum participio Sept. 221. πεσοῦσαν πλύσσα πάσσυρον ἅρμα — ἱππῶν. Ag. 1600. αἰνῆι ἀνδρὸς αἰσχύνασ' ἅμα ἀνδρὶ στρατηγῶ τὸν' ἐβουλεύσας μέρος; Choeph. 884. μακρὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα σὺλεσσιν ἐξήμαξας σὺ τεραρὸς γάλα.

Ἀμαζὼν Amazon. Eum. 598. πρὸς γυναικὸς, οὔτι θουρίοις τόξοις ἐκβάλοιεν, ὥστ' Ἀμαζόνος. Prom. 725. ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις στυγάνορα. Suppl. 284. τὰς ἀνάνδρους προσβρότους Ἀμαζόνας. Eum. 655. Ἀμαζόνων ἕδραν.

Ἀμαθύνειν exstinguere. Eum. 897. καὶ μίγα φανοῦντ' ἐμθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

Ἄμαλα navem. Prot. 194. l. d.

Ἀμᾶν metare. Ag. 1014. εἰ δ' οὕτως' ἐλπίσαντες ἤμησαν παλαῖς.

Ἀμαξήρης in curru exstructus. Ag. 1024. τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

Ἁμαρτάνειν aberrare ab aliqua re, non attingere aliquid. Ag. 206. τῶν λιπόντας γένυμας ξυμμαχίας ἁμαρτών; Ag. 521. τοῦ ζυγίου δ' ἥμαρτε. Ag. 1649. σώφρονος γνώμης δ' ἥμαρτεν, — a scopo aberrare. Argiv. 15. ἔβλεψεν, οὐδ' ἥμαρτε. Ag. 1167. ἥμαρτον, ἢ θηρῶν τι τοξότης τις ὤν; — peccare. Prom. 260. οὐχ' ὁρᾶς, ὅτι ἥμαρτες, οὐ δ' ἥμαρτες, οὐτ' ἐπεὶ λόγων σοῦ' ἐξένιψε, σοὶ φ' ὕλης. Prom. 266. ἐπεὶν, ἐπεὶ δ' ἥμαρτον. Prom. 580. τί σοτε τοῖσδ' ἐνέζευξας σύφορα ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Suppl. 893. καὶ πολλ' ἁμαρτὼν οὐδὲν ἄρθιος φρονεῖ. Fragm. 275. ἁμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος. (ἁμαρτάνει Fragm. 275. ἥμαρτον Prom. 266. Ag. 1167. ἥμαρτε Prom. 260. ἥμαρτε Ag. 521. Argiv. 15. ἁμαρτεῖν Ag. 206. Suppl. 893. ἁμαρτοῦσαν Prom. 580. ἁμαρτεῖν Ag. 1649.

Ἁμαρτία peccatum. Prom. 9. τοιᾶσδε τοι ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Ag. 488. αὐτὸς φρονῶν παρεῖσε τὴν ἁμαρτίαν. Ag. 1170. παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων. Choeph. 512. τὰ δ' ἄρρα μεῖα δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.

Ἀμαρτίνοος damens. Suppl. 537. ἔνθεν Ἰὼ — φύγοι ἁμαρτίνοος.

Ἁμάρτιον peccatum. Pers. 663. δικαίων ἁμάρτια. Ag. 523. διπλᾶ δ' ἔκτισαν Πριαμίδαι θἁμάρτια.

Ἀμαυρὸς obscurus, incertus. Choeph. 840. ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λίγει μαθών. — ignobilis. Ag. 453. Ἑρινύσιν χρόνῳ τυχηρὸν ὄντ' ἀνὴρ δίκας — τιθεῖς' ἀμαυρόν. — tristis. Ag. 532. ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός. Choeph. 155. ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.

Ἀμαυροῦν evanidum reddere. Pers. 219. πάμπαλιν δὲ τῶνδε γαῖα κάπορ' ἀμαυροῦσθαι σπόνῳ (ubi tamen κάπορα μαυροῦσθαι praeferendum videtur.)

Ἀμάχητος indomitus. Sept. 85. ἀμαχήτου δίκαν ὕδατος ἀρετύπου.

Ἄμαχος indomitus, invictus. Pers. 90. ἄμαχον εὖρα θαλάσσης. Pers. 840. ἐπάκτα, ἄμαχος βασιλεὺς ἐνθένδε ἀφορᾶς. Ag. 715. ἄμα-

χον ἄλγος. Ag. 746. δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον.

Ἀμβλύνειν hebetare. Sept. 826. καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

Ἀμβλύς cuius pernicioso vis hebetata est. Eum. 229. οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα, ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη.

Ἀμβλωπός. Eum. 915. δακρύων βίον ἀμβλωπὸν vitam lacrymis ita plenam, ut hominum oculi hebescant.

Ἄμβοαμα clamor. Choeph. 34. ἀκροόννυτον ἄμβοαμα μηκάδων ἔλαχε.

Ἄμβροτος immortalis. Eum. 249. θεᾶς ἀμβρότου.

Ἄμβων acclivitas montis. Cercyon. 88. Sisyph. 210.

Ἀμέγαρτος miser, infelix. Prom. 401. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε. Suppl. 633. ποιμνὰν τάνδ' ἀμέγαρτον.

Ἀμείβειν permutare. Prom. 23. χροιᾶς ἀμείψας ἄνθος. Pers. 309. ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾷ βαφῇ. — transgredi. Pers. 69. πορθμὸν ἀμείψας Ἀθαμαντίδος Ἕλλης. Choeph. 564. εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἕρκειον πυλῶν. — reddere. Ag. 711. χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων. Choeph. 782. παλίμποινα θέλων ἀμείψαι. — ἀμείβεσθαι respondere. Eum. 556. ἕπος δ' ἀμείβου πρὸς ἕπος. Eum. 429. τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθὲς τί μοι. Suppl. 192. αἰδοῖα — ἔπη ξένους ἀμείβεσθε. Suppl. 246. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί. — permutando locum aliquem occupare, ingredi. Sept. 286. ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον τῶνδ' ἄρειον; Sept. 838. πίτνουσι, δὲ αἰὲν δὲ Ἀχέροντ' ἀμείβεται τὸν ἄσυνον — θεσπρίδα. Choeph. 959. παντλὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων. Suppl. 229. σπεύδετε καμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον. — Ag. 1240. ἀγαθῷ δ' ἀμείψομαι l. c. Choeph. 1014. οὕτως μερόπων ἀσινῆ βίοτον — ἀμείψεται l. c. (ἀμείβων Pers. 309. Ag. 711. ἀμείψω Choeph. 564. ἀμείψεις Prom. 23. ἀμείψω Choeph. 782. ἀμείψας Pers. 69. ἀμείβεται Sept. 838. ἀμείβου Eum. 429. 556. Suppl. 246. ἀμείβεσθε Suppl. 192. 229. ἀμείψομαι Ag. 1240. ἀμείψεται Choeph. 959. 1014. ἀμείψεσθε Sept. 286.)

Ἀμείλιχος durus. Choeph. 614. ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων πόνων.

Ἀμείνων melior. Prom. 335. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρονεῖν ἔφυς ἢ σαυτόν. Pers. 676. οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθεῖναι. Prom. 1037. μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνονα ἡγήσῃ ποτέ. Eum. 602. ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμπολημότα τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη. Suppl. 185. ἄμεινόν ἐστι — πάγον προσίζειν. Suppl. 711. ὅμως ἄμεινον — ἐλπῆς λαθέσθαι τῇσδε μηδαμῶς ποτέ.

Ἀμελεῖν non curare, negligere. Eum. 86. καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε. Suppl. 706. τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν. Suppl. 754. φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν. Suppl. 1016. Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὃδ' εὔφρων.

Ἄμεμπτος irreprehensus. Pers. 678. τάχυνε δ' ὡς ἄμεμπτος ὢ χρόνος.

Ἀμέμπτως sine vituperio. Suppl. 266. πρόξας ἀμέμπτως. Suppl.

624. τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.

Ἀμεμφὴς irreprehensus. Suppl. 576. γένετο παῖδ' ἀμεμφῆ. Pers. 164. ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφὴς.

Ἀμεμφία. Sept. 892. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλους amici non abstinent vituperiis erga eum, qui eos conciliavit.

Ἀμήνιτος iram non movens. Suppl. 953. ξὺν τ' εὐπλοίᾳ καὶ ἀμηνίτῳ βάξει. — Ag. 635. χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς tempestatem non sine Deorum ira ortam.

Ἀμήνιτος sine ira. Ag. 1006. ἐπεὶ δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις πιωνὸν εἶναι χερνίβων.

Ἀμηχανεῖν inopem, inscium, consilii expertem esse. Pers. 450. ὥστ' ἀμηχανεῖν, ὅποι τράποιντο. Ag. 1512. ἀμηχανῶ — εὐπάλαμον μέριμναν, ὅπα τράπωμαι. Ag. 1084. νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων ἐναργίμοισι θεσφατοῖς ἀμηχανῶ. Ag. 1150. τέρμα δ' ἀμηχανῶ. Suppl. 374. ἀμηχανῶ δέ. Prom. sol. 182, 6. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ.

Ἀμηχανία inopia. Fragm. 290, 9. εὖ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες.

Ἀμήχανος inops, consilii expers. Sept. 209. πολλάκις δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον — ὀρθοῖ. — qui effugi vel averti nulla ratione potest. Eum. 531. ἀμηχάνοις δίαις. Eum. 739. ἀμηχάνοισι δυσπραξίαις. Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους. Suppl. 615. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς.

Ἀμηχάνως sine auxilio vel consilio. Choeph. 401. ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως ἔχοντα. Eum. 459. δυσπήμανθ' ἁμηχάνως ἐμοί.

Ἀμίαντος impollutus. Pers. 570. ἐκύλλονται πρὸς ἀναίδων παίδων τᾶς ἀμιάντου (ἀλόχου).

Ἄμικτος non amice se coniungens, Ag. 312. εἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρίπειν.

Ἄμιλλα certamen. Prom. 129. πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις.

Ἀμίς navis. Suppl. 822. 827. ἐπ' ἀμίδα.

Ἄμισθος pretio carens. Ag. 952. ἀπέλευστος ἄμισθος ἀοιδά. Choeph. 722. λίπῃ ἄμισθος.

Ἀμίστρης nom. propr. Pers. 21.

Ἄμιστρις nom. propr. Pers. 312.

Ἀμνημονεῖν immemorem esse. Eum. 24. οὐδ' ἀμνημονῶ.

Ἀμνήμων immemor. Sept. 588. ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι.

Ἄμοιρος expers. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Eum. 333. παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄπληρος ἐτύχθην.

Ἀμολγός caligo. Heliad. 59. εἰς μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

Ἀμόμφητος vituperio carens. Choeph. 503. ἀμόμφητον δ' ἔτεινα τὸν λόγον.

Ἄμομφος irreprehensus. Eum. 453. ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱρεῦμαι πόλει. Eum. 648. πρὸς ὑμῶν πῶς τις θεὸς ἄμομφος ὤν; — qui non habet quod reprehendat. Eum. 391. λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας καιῶς πρόσω δικαίων.

Ἄμορφος Eum. 391. f. l.

Ἀμός meus. Sept. 399. τὸν ἀμὸν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Sept. 636. ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος. Choeph. 422. πρωτηρὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον πάρα.

Choeph. 431. ἔκατι δ' ἀμᾶν χερῶν. Eum. 418. ἐστίας ἀμῆς πέλας. Suppl. 99. δι' ἀμὸν γάμον. Suppl. 318. ἀμὸν ἀρχαῖον γένος.

Ἀμοχθεῖ *nullo labore.* Prom. 208. φῶντ' ἀμοχθεῖ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.

Ἄμπελος *vitis.* Pers. 607. παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε. Fragm. 405. μάχλον ἄμπελον.

Ἀμπίσχειν *circumdare.* Pers. 834. ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων πλέουσαν, ἣν ἀμπίσχει.

Ἁμπλακεῖν *peccare.* Ag. 1185. ὡς τάδ' ἥμπλακον. Suppl. 894. τί δ' ἡμπλάκητε τῶνδέ μοι δίκης ἄτερ;

Ἄμπλακημα *delictum.* Prom. 112. τοιάδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνει. Prom. 386. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε. Prom. 623. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Suppl. 227. κἀπεῖ δικάζει τἀμπλακήματα — Ζεύς. Eum. 894. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματα. Fragm. 270. εἶτ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

Ἀμπλάκητος *obnoxius.* Ag. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός.

Ἄμπλακια *delictum.* Prom. 562. τίνος ἀμπλακίας ποινὰς ὀλίσκῃ;

Ἀμπυκτήρ *frontale.* Sept. 443. ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας.

Ἄμπυξ *frontale.* Suppl. 426. ἀμπύκων πολυμίτων.

Ἀμυγμός *laceratio.* Choeph. 24. πρέπει πυρηῖτ φοινίοις ἀμυγμοῖς.

Ἀμυνάθεσθαι *propulsare.* Eum. 416. τίνῃ' ἀμυνάθου φόνον.

Ἀμύνειν *depellere.* Ag. 102. ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον. — ἀμύνεσθαι *se defendere.* Ag. 1354. ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.

Ἀμύσσειν *lacerare.* Pers. 157. καί με παρδίαν ἀμύσσει φροντίς. Pers. 115. φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ.

Ἀμφήκης *acutus.* Prom. 694. ἀμφήκει κέντρῳ. Prom. 1046. πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος. Ag. 1120. ἀμφήκει δορί.

Ἀμφί c. gen. Prom. 714. τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης. Sept. 1003. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπίσταλται λέγειν. Ag. 1044. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Δαρείου; Ag. 1053. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς πακῶν. Ag. 1111. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θρεσῖς νόμον ἄνομον. Suppl. 610. τοιάνδ' ἔπειθε φῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγειν. Suppl. 787. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμνω; Suppl. 386. ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. Ag. 62. πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς πολλὰ παλαίσματα — θήσων. — c. dat. Ag. 864. τὰς ἀμφὶ σοι πλαίουσα λαμπτηροσυχίας. Ag 867. ἀμφὶ σοι πάθη ὁρῶσα. Ag. 317. ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες. Prom. 55. ἀμφὶ χερσὶν ἀγρίαις σθένει ῥαιστῆρι θεῖναι. Prom. 71. ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε. Pers. 195. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι. Pers. 821. ἀμφὶ σώματι στημοῤῥαγοῦσι. Choeph. 218. ἀλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφὶ μοι πλέκεις; Pers. 833. ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων πλέουσαν. Pers. 961. οὐκ ἀμφὶ σπήναις τροχηλάτοισιν. Fragm. 359. ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βίλος — ἔῤῥωγεν. Glauc. ap. Schol. Hom.

p. 362. Buttm. λίνεα νέβρον φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις. Prom. 182. δίδυα γὰρ ἀμφὶ σαῖς τυχαῖς. Pers. 164. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος. Pers. 8. ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ — ὀρσολοπεῖται δυμός. — c. acc. Prom. 416. ἴσχατον τέκνον ἀμφὶ Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν. Prom. 727. ἀμφὶ Θερμώδοντα. Prom. 808. ἀμφὶ ναῦμα Πλειτωνος πόρου. Prom. 832. ἀμφὶ Δωδώνην. Prom. 1031. πνοιαῖα τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη. Prom. 555. ἀμφὶ λειτρὰ καὶ λίχας σὸν ὑμεναίους. Sept. 825. μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν. Sept. 136. ἀμφὶ πόλιν. Pers. 301. ἀμφὶ νῆσον. Pers. 868. σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον. Pers. 475. ἀμφὶ κρηναῖον γάνος. Pers. 702. ἀμφ' Ἀθήνας. Pers. 854. Ἕλλας ἀμφὶ πόρον. Suppl. 900. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι. Ag. 1180. τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰῶνας τέλειν' ἠντόμαν τροφαῖς· νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτὸν — ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα. Eum. 283. Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα. Glauc. 23. ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν. Ag. 800. πηδήμ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν. Ag. 697. πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτῶν μέλιον αἷμ' ἀνατλᾶσα. Sept. 98. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν' ἔξομεν; Suppl. 243. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον. — adverb. Pers. 449. ἀμφὶ δὲ πυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον.

Ἀμφιάρεως nom. propr. Sept. 551. Ἀμφιάρεω βίαν.

Ἀμφιβαίνειν *circumire.* Sept. 158. ὦ φίλοι δαίμονες λυτῆριοι ἀμφιβάντες πόλιν.

Ἀμφιβάλλειν *imponere.* Pers. 50. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι. Pers. 72. ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

Ἀμφίβλητρον *cingulum.* Prom. 81. στείχωμεν, ὡς πώλοισιν ἀμφίβλητρ' ἔχει. — *rete.* Ag. 1355. ἄπειρον ἀμφίβλητρον, ὥσπερ ἰχθύων, περιστιχίζω. Choeph. 485. μίμνησε δ' ἀμφίβλητρον, ᾧ σ' ἐπαίνεσαν.

Ἀμφίβολος *undique telis petitus.* Sept. 280. ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἱππότους πολίταις χερμάδ' ὀχρυόεσσαν.

Ἀμφιβόλως *ambigue.* Sept. 845. θρῆνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως εἶμαι σφε — ἤσειν. Pers. 871. νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως διώτρεπτα τάδ' ἀν φέρομεν πολίμοισι.

Ἀμφίβουλος *dubius.* Eum. 703. ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.

Ἀμφιδέξιος *ambidexter.* Teleph. 218. ἀμφιδεξίοις χεροί.

Ἀμφιδεξίως *utraque ratione recte, perinde.* Phryg. 244. ἀμφιδεξίως ἔχει.

Ἀμφίδρομος nomen Dei, cui τὰ Ἀμφιδρόμια aguntur. Semel. 203.

Ἀμφίδρομος *ab utraque parte accurrens.* Edon. 55. — *circumcurrens.* Heliad. 59. πολὺν οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον πόρον (si haec lectio vera est.)

Ἀμφίζευκτος *utrinque iunctus.* Pers. 128. τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας ἀμφοτέρας ἄλιον πρῶνα κοινὸν αἰας.

Ἀμφιθαλὴς *undique florens.* Ag. 1115. ἀμφιθαλῆ ναοῖς — βίον. — *flores ab utraque parte excitans.* Choeph. 388. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;

Ἀμφιλαφὴς *amplus.* Ag. 986. πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφὴς. — *utrinque conceptus.* Choeph. 328. πατέρων τε καὶ τεκόντων γόος ἔνδικος — ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

Ἀμφίλεκτος *utrinque imminens.* Ag. 855. ἀμφίλεκτα πήματα ἐμοὶ προφωνῶν. — c. dat. *certans de aliqua re.* Ag. 1567. ἀμφίλεκτος ὢν πράσσω.

Ἀμφιλέκτως *ambigue.* Sept. 791. εὖδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσκοδημένοι.

Ἀμφιλόγως *ambigue.* v. l. Pers. 871.

Ἀμφιμήτορες *fratres e diversis matribus nati.* Heraclid. 62.

Ἀμφινεικὴς *is, de quo inter plures lis oritur.* Ag. 672. τὸν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ δ' Ἑλέναν.

Ἀμφίπτολις *urbem circumdans.* Choeph. 73. ἀνάγναν ἀμφίπτολιν.

Ἄμφις *Amphiaraus.* Fragm. 367.

Ἀμφισβαινα *amphisbaena.* Ag. 1206. ἀμφισβαιναν ἢ Σκύλλαν τινά.

Ἀμφιστρεύς nom. propr. Pers. 312.

Ἀμφίστομος *undique patens.* Glauc. Potn. ap. Hesych. s. v.

Ἀμφιταρβὴς *formidolosus.* Choeph. 540. ἡ δ' ἀμφιταρβεῖ τῷδ' ἐπώμοξεν πάθει.

Ἀμφιτειχὴς *moenia circumdans.* Sept. 272. τὸν ἀμφιτειχῆ λεών.

Ἀμφιτόμος *anceps.* Ag. 1475. ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Ἀμφιχάσκειν *inhiare.* Choeph. 538. καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήρων.

Ἀμφίων nom. propr. Sept. 510. Niob. 148.

Ἀμφότερος *uterque.* Pers. 129. ἀμφοτέραις ἅλων πρῶνα κοινὸν αἴας. Suppl. 397. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισπεῖ. Pers. 483. δίψει τε λίμῳ τ', ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε. Pers. 706. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τῆνδ' ἐμώρανεν τάλας; Ἀμφότερα. Eum. 458. ἀμφότερα, μίνειν πέμπειν τε l. d.

Ἄμφω *ambo.* Sept. 794. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα. Ag. 1632. ἀμφοῖν γίνηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς. Choeph. 252. ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. Choeph. 556. ἄμφω δὲ φωνὴν ἴσομεν Παρνησίδα.

Ἄμωμος *irreprehensus.* Pers. 181. κἀλλεῖ τ' ἀμώμῳ.

Ἄν. I. cum ind. imperf. in apodosi, praecedente εἰ. Sept. 645. τάχ' ἂν τόδ' ἦν. Ag. τρισσώματος τᾶν Γηρύου — χλαῖναν ἐξυφάνθη λαβών. Ag. 1000. προφθάσασα παρδία γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξίκει. Ag. 1369. τάδ' ἂν δικαίως ἦν. Choeph. 348. πολύχωστον ἂν εἶχε τάφον. — omissa protasi Prom. 244. ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρῃζον. Prom. 756. αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Prom. 985. σὺ γὰρ προσῄδων οὐκ ἂν. Choeph. 690. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν — ἂν ἤθελον γνωστὸς γενέσθαι. Choeph. 698. ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. — II. c. ind. aor. in apodosi Suppl. 285. εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κἀγὼ' ἂν ἥμασα. — nulla protasi Ag. 937. πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην. Suppl. 581. τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους; — III. cum optativo in apodosi, praecedente εἰ cum optativo. Prom. 981. εἴης φορητὸς οὐκ ἂν,

εἰ πράσσοις καλῶς. Sept. 6. εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, Ἐτεοκλέης ἂν — ὑμνοῖτο. Sept. 387. εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι — γένοιτ' ἄν. Sept. 534. εἰ γὰρ τύχοιεν — ἢ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Pers. 422. οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι. Ag. 1644. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις γ', ἐχοίμεθ' ἄν. Ag. 1019. πείθοι' ἄν εἰ πείθοιο. Ag. 1367. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτε. Eum. 398. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. Suppl. 734. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα, εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιρόλαος. Suppl. 903. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας. Suppl. 919. ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγοις. — praecedente εἰ cum ind. futuri Prom. 312. εἰ δ' ὧδε τραχεῖ καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις, τάχ' ἂν σοῦ κλύοι Ζεύς. Suppl. 902. ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάδε μὴ ξαιρήσεται. — praecedente εἰ cum ind. praesentis Prom. 346. ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῖδ' εἵνεκα θέλοιμ' ἄν. Prom. 980. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοῖς ἐχθροῖς στυγεῖν. Pers. 624. εἰ γάρ τι πακτῶν ἄκος εἰδε πλέον, μόνος ἂν θνητῶν πίρας εἶπον. Choeph. 202. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας, σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. Eum. 847. 848. εἰ μὲν ἀγνὸν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας — σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλοις μένειν, οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει. — nulla protasi Prom. 63. 395. 439. 492. 500. 516. 578. 619. 754. 760. 907. 908. 916. 935. 936. 969. 987. Sept. 177. 357. 379. 384. 451. 454. 544. 550. 652. 686. 689. 701. 720. 721. 896. Pers. 208. 230. 239. 259. 430. 692. 772. 774. Ag. 314. 870. 992. 1101. 1171. 1301. 1314. 1423. 1489. 1546. 1560. 1650. Choeph. 257. 260. 336. 388. 493. 476. 511. 558. 697. 766. 829. 834. 994. 995. 997. 1046. Eum. 203. 219. 274. 290. 407. 412. 488. 499. 522. 554. 615. 633. 636. 672. 819. 980. Suppl. 76. 181. 205. 212. 223. 275. 278. 286. 324. 332. 363. 384. 394. 440. 442. 481. 483. 504. 583. 585. 765. 768. 773. Niob. 147. Philoct. 228; Fragm. 319. — cum vi imperativi Sept. 243. λέγοις ἄν. Sept. 695. λέγοις' ἄν. Choeph. 103. 106. 165. λέγοις ἄν. Choeph. 506. ἔρδοις ἄν ἤδη. Choeph. 657. λέγοις' ἄν. Eum. 94. εὔδοις' ἄν. Eum. 117. μείζοις' ἄν. Eum. 651. κλύοις' ἄν ἤδη. Suppl. 269. γένος τ' ἂν ἐξύποσθε καὶ λέγοις πρόσω. Suppl. 319. πράσσοις ἄν. Suppl. 451. 906. λέγοις ἄν. Suppl. 495. στείχοις' ἄν. — iunctum cum εἰ Ag. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός. Ag. 904. εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν. — iunctum cum ὅπως Ag. 355. ὅπως ἂν — βέλος ἡλίθων σκήψειεν. — IV. cum coniunctivo Ag. 1320. ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα l. c. — addito pronomine relativo vel coniunctione: ὁπότερος Suppl. 429. ὅς Pers. 170. ὅσπερ Ag. 948. Choeph. 769. ὅστις Sept. 682. ὅστις Prom. 35. Fragm. 271. ἵστε Prom. 376. 699. 794. Eum. 427. αὖτε Pers. 226. 356. Ag. 12. Choeph. 732. ἕως Prom. 812. Ag. 1610. ὅπως

Prom. 826. Choeph. 573. Eum. 543. 984. Suppl. 230. ὅφρα Eum. 323. πρὶν Prom. 165. 175. 721. 758. 772. 993. 1029. Fragm. 340. ὡς Prom. 10. 657. 708. Ag. 885. Choeph. 20. 981. Eum. 33. Suppl. 488. 513. 908. — V. cum participio. Choeph. 969. μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ σήπαν θίγουσ' ἂν ἄλλον. Choeph. 344. λεπὼν ἂν εὐπλεκὲς ἐν δόμοισι. Eum. 76. βεβῶτ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα. — per anacoluthiam Ag. 411. εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὑρᾶν. — VI. cum infinitivo Pers. 329. πλήθουσ μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους ναυσὶν κρατῆσαι. Ag. 907. φίλῳ θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἐρδειν τάδε; Ag. 910. ἐν ποικίλοις ἂν πάρτα μοι βῆναι δοκεῖ. — VII. omisso verbo, ad quod pertinet. Prom. 761. πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς; Suppl. 699. ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἂν οὐ φίλη. Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν; — VIII. bis positum Suppl. 752. οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἐκβασις στρατοῦ. Pers. 421. κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δὶς ἤματα στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι. Pers. 692. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι πήματ' ἂν τίχοι βροτοῖς. Ag. 331. οὐκ ἂν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν. Ag. 1018. ἐντὸς δ' ἂν οἶσα μοιρίμων ἀγρευμάτων πείθοι' ἂν εἰ πείθοιο. Choeph. 412. τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; Suppl. 269. ἔχουσ' ἂν ἤδη ταὖθ' ἑμοῦ τεκμήρια γένος τ' ἂν ἐξεύροις καὶ λίγοις πρόσω. Suppl. 224. πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; Philoct. 228. τίς δ' ἂν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν;

Ἀνά cum acc. *per.* Prom. 573. πλανᾷ τε νῆσον ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον. Sept. 327. πορφυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ. Pers. 558. Θρῄκης ἅμ' ἱππιάδαις δυσχίμοις τε πλεύθουσι. Pers. 576. τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Λύδαν δὴν οὐκ ἔτι περσονομοῦντας. Suppl. 823. ἀνὰ πολύρρυτον ἁλμήεντα πόρον. Suppl. 833. ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν. Niob. 146. Ἴδαιαν ἀνὰ χθόνα. — cum dat. Suppl. 346. ἅμ πέτραις ἠλιβάτοισιν (ubi tamen ἄν πέτραις legendum videtur). — adverb. Choeph. 957. ἄνα γε μὰν δόμος surgite.

Ἀναβάλλειν *suscipere.* Sept. 1019. ἐγὼ οφι θάψω πάνα κίνδυνον βαλῶ. 1 c.

Ἀναγγέλλειν *renuntiare.* Prom. 664. ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους χρησμοὺς.

Ἀνάγειν *reducere.* Ag. 994. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀμβλαβείᾳ. Ag. 612. ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου.

Ἀναγκαῖος *necessarius.* Ag. 876. τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.

Ἀναγκαίως *necessario.* Choeph. 237. προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον.

Ἀνάγκη *necessitas.* Prom. 105. τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος. Prom. 512. 573. τέχνῃ δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρᾳ μακρῷ. Τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; Prom. 1054. ἀνάγκης στερρᾶις δίναις. Pers. 561. λαφθέντες πρὸς ἀνάγκαν. Ag. 211. ἀνάγκας

ἴδω λίκαδον. Ag. 1012. εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέπου τύχης. Ag. 1041. εἶκεν· ἀνάγκη τῇδε. Choeph. 73. ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν θεοὶ προσήνεγκαν. Eum. 404. ἄλλῃς ἀνάγκης οὔτινος τρέμειν πόνον; Eum. 520. ἀνάγκας ἄκαρ. Suppl. 1013. μηδ' ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι. Prom. 108. ἀναγκαιοτάτοισδ' ὑπέζευγμαι τάλας. Pers. 579. οὐκ ἔτι δασμοφορεῦσιν δουλοσύνοισιν ἀνάγκαις. Ag. 708. καίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις. — ἀνάγκη ἐστί necesse est. Prom. 72. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη. Pers. 250. ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος. Choeph. 743. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ — τρίφυιν ἀνάγκῃ. Suppl. 473. ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κυρεῖν. Suppl. 435. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη. — cum dat. personae Prom. 16. πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν. Pers. 285. ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν.

Ἀναγκόδακρυς. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 20. 14.

Ἄναγνος impurus. Ag. 213. φρενὸς πνέων δυσεβῆ τροπαίαν ἄναγνον ἀνίερον. Choeph. 980. ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.

Ἀνδαίειν incendere. Ag. 286. πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες — φλογὸς μέγαν πώγωνα.

Ἀναίμακτος incruentus. Suppl. 193. τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.

Ἄναιμος exsanguis. Eum. 292. ἀναίμακτον βόσκημα δαιμόνων.

Ἀναίνεσθαι negare, recusare. cum acc. Ag. 291. φάος δὲ τηλίπομπον οὐκ ἠναίνετο φρενί. — cum inf. Ag. 1637. οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν. Suppl. 782. ὄρνιας δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. — cum partic. Ag. 589. νικῶμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.

Ἀναιρεῖν interficere. Choeph. 998. τῷδέ τ' ἂν δολώματι πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θαρσαίνοι φρενί.

Ἀναΐδεσιν exsultare. Ag. 77. ὅ τε γὰρ ναυφὸς μοχλὸς στέρνων ἐντὸς ἀνήσεων.

Ἀναίτιος insons. Ag. 1486. ἀναίτιος αἰ τοῦδε φόνου. Choeph. 860. τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν.

Ἀναπαλεῖν revocare. Ag. 993. ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλίσαις' ἐπαείδων; — sursum vocare. Pers. 613. Δαρεῖον ἀναπαλεῖσθε.

Ἀναπτᾶσθαι recuperare. Choeph. 255. δῶμ' ἀναπτῆσαι πατρός.

Ἀνάπτωρ rex. Choeph. 352. σεμνότιμος ἀνάπτωρ.

Ἀναχωνύειν ingemiscere. Pers. 460. ἀναχωκύσας λιγύ.

Ἀνάλιος v. ἀνήλιος.

Ἀναλίσκειν conficere. Ag. 556. τί τοὺς ἁλωθέντας ἐν ψήφῳ λίγειν — χρή;

Ἄναλκις ignavus. Prom. 870. κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μισῴνος. Ag. 1197. λέοντ' ἄναλκιν.

Ἀναλοῦν conficere. Sept. 795. αὐτὸς δ' ἀναλεῖ δῆτα δύσπεστον γένος.

Ἀναλυτὴρ liberator. Choeph. 158. ἀναλυτὴρ δόμων.

Ἀνάλωμα sumtus, iactura. Suppl. 471. πῶς δ' οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν;

Ἀναμένειν opperiri. Eum. 234. αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμενῶ τέλος δίκης.

Ἀνωμυχθίζεσθαι ingemiscere. Prom.

745. σὺ δ' αὖ πίκραγας πέναμψθίζῃ.

Ἀνανδρία *ignavia.* Pers. 741. ἀνανδρίας ὕπο.

Ἄνανδρος *viris orbatus, carens.* Pers. 162. χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος. Pers. 281. πολλὰς Περσίδων μάταν ἔπεισαν εὐνιδας ἠδ' ἀνάνδρους. Pers. 290. ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών (ubi ἄναρχον legendum videtur). Suppl. 284. τὰς ἀνάνδρους ὡσοβρότους Ἀμαζόνας.

Ἄναξ Deorum appellatio. Prom. 586. μηδέ μοι φθονήσῃς εὐγμάτων, ἄναξ. Sept. 122. ποντομέδων ἄναξ. Sept. 783. ἄναξ Ἀπόλλων. Pers. 228. ἄνακτος Ἡλίου, Pers. 748. Ζεὺς ἄναξ. Ag. 495. ὁ Πύθιος ἄναξ. Ag. 499. ἄναξ Ἄπολλον. Choeph. 552. ἄναξ Ἀπόλλων. Choeph. 1053. Eum. 85. 189. 544. ἄναξ Ἄπολλον. Suppl. 519. ἄναξ ἀνάκτων — ὄλβιε Ζεῦ. Suppl. 587. ἀντόχῳ ἄναξ. Suppl. 1048. Ζεὺς ἄναξ. Suppl. 219. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν. — *rex, dux.* Sept. 39. Καδμείων ἄναξ. Sept. 354. ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος. Sept. 990. ἄναξ Ἐτεόκλεις. Pers. 5. ἄναξ Ξέρξης. Pers. 435. αὐτῷ τ' ἄνακτι. Pers. 556. ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκείομεν. Pers. 643. ἄνακτα Δαρεῖον. Pers. 773. ἄναξ Δαρεῖε. Pers. 853. τοῦδ' ἄνακτος ἄτον. Pers. 930. Σευάλκης ἄναξ. Ag. 35. χέρα ἄνακτος οἴκων. Ag. 42. Μενέλαος ἄναξ. Ag. 198. ἄναξ δ' ὁ πρεσβύς. Ag. 509. Ἀγαμέμνων ἄναξ. Ag. 516. ἄναξ Ἀτρείδης. Ag. 585. ἄνακτος αὐτοῦ. Ag. 881. ὦ ἄναξ. Ag. 935. οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ, ἔχειν. Choeph. 425. ἄνευ πολιτῶν ἄνακτ' — ἔτλης θάψαι. Eum. 16. Δελφούς τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ. Suppl. 249. ἐμοῦ δ' ἄνακτος. Suppl. 323. 611. ἄναξ Πελασγῶν. Suppl. 344. Πελασγῶν ἄναξ. Suppl. 815. ἄναξ προτάσσου. Suppl. 886. ἄλπτ', ἄναξ, πάσχομεν. Sept. 904. τοῦνδε δυοῖν ἀνάκτοιν. Suppl. 509. ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἰξαίσσον. Suppl. 587. πολλοὺς ἄνακτας — ὕφεσθε. — Pers. 370. πᾶς ἀνὴρ ὠπτῆς ἄναξ. Pers. 375. ναῶν ἄνακτες. — ἡ ἄναξ. Fragm. 450. διόκουρα νύμφη δυσχιμῶν ἐρῶν. ἄναξ.

Ἀναξία *regnum.* Aetn. 9.

Ἀνάξιος *inlignus.* Ag. 1507. ἀνάξια δράσας l. d.

Ἀναπαύειν *cessatum ducere.* Prom. sol. 178, 8. χρῆτ' ἀθάνατον πάματόν θ' ἵππων — ἀναπαύει.

Ἀναπέμπειν *sursum mittere.* Choeph. 376. κάτωθεν ἀμπέμπων ὑστερόποινον ἄταν.

Ἀναπίπτειν *concidere,* Ag. 1581. ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν.

Ἀναπομπὸς *sursum mittens.* Pers. 641. Λίδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνσιης — Δαρεῖον.

Ἀναπτεροῦν *attollere, suspensum tenere.* Choeph. 227. ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ.

Ἀναπτύσσειν *explicare.* Pers. 250. πᾶν ἀναπτύξαι πάθος. Pers. 286. πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος.

Ἀνάριθμος *innumerabilis.* Pers. 40. δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.

Ἀναριστοτρόφος. Fragm. 139. νήσους ἀναριστοτρόφους (siquidem hoc Aeschyli est.)

Ἄναρκτος *domino carens.* Eum.

500. μήτ' ἄναρκτος βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνίσῃς.

Ἀναρπάζειν *abripere.* Prom. sol. 181, 3. εὐλαβοῦ βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ.

Ἀναρπάξανδρος *viros abripiens.* Sept. 758. ἀναρπαξάνδρων Κῆρα.

Ἀναῤῥοβδεῖν *vorare.* Salam. 198.

Ἄνάρσιος *infestus.* Ag. 497. ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθεν ἀνάρσιος l. d.

Ἀναρχία *imperii absentia, imperantium defectus.* Suppl. 888. οὐκ ἀρεῖτ' ἀναρχίαν. — *obedientiae detrectatio.* Sept. 1021. ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Ag. 857. δημόθροος ἀναρχία.

Ἄναρχος *duce carens.* Pers. 290. ἄναρχον τάξιν ἠρίμου πεσών. Eum. 666. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον.

Ἀνασπᾶν *imbibere.* Eum. 617. ἀνδρὸς δ' ἐκπιδὼν αἷμ' ἀνασπάσῃ πόνος.

Ἄνασσα Deae appellatio. Sept. 147. μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγυα. Eum. 226. 421. 852. ἄνασσ' Ἀθάνα. Eum. 278. χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίων. — *regina.* Pers. 151. ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσέων. Pers. 169. γῆς ἄνασσα τῆσδε.

Ἀνάσσειν *regnare.* Prom. 202. ὡς Ζεὺς ἀνάσσῃ δῆθεν. Ag. 404. φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν. Suppl. 772. πρέπει θανούσας δ' Ἅιδαι ἀνάσσοις. Choeph. 129. πῶς ἀνάξομεν δόμους; — *potestatem habere.* Pers. 96. τίς ὁ πραυπνοῦ ποδὶ πηδήματος εὐπετὴς ἀνάσσων;

Ἀνάστασις *restitutio.* Eum. 618. ἅπαξ θανόντος οὔτις ἔστ' ἀνάστασις. — *vastatio.* Pers. 107. πόλεων ἀναστάσεις. Ag. 575. ἅλωσιν Ἴλιον τ' ἀνάστασιν.

Ἀναστατήρ *vastator.* Sept. 1006. ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός. Choeph. 301. Τροίας ἀναστατῆρας.

Ἀναστάτης *vastator.* Ag. 1200. Ἴλιον ἀναστάτης.

Ἀναστενάζειν *ingemiscere.* Choeph. 332. δίπαις τοί σ' ἐπιτυμβίδιος θρῆνος ἀναστενάζει.

Ἀναστένειν *ingemiscere.* Ag. 532. ὡς πόλλ' ἁμαρᾶς ἐκ φρενὸς μ' ἀναστένειν. Ag. 1259. τί δῆτ' ἐγὼ κἀτοικος ὢδ' ἀναστένω;

Ἀναστρέφειν *revertere.* Pers. 325. ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν.

Ἀναστροφή *deverticulum.* Eum. 23. Κωρυκὶς πέτρα κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή.

Ἀνασχετός *tolerabilis.* Prom. 921. πτώματ' οὐκ ἀνασχετά. Sept. 164. θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά. Fragm. 287. κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

Ἀνατεί *sine damno.* Eum. 59. τρέφουσ' ἀνατεί.

Ἀνατέλλειν *oriri.* Sept. 517. ἀντέλλουσα θρίξ.

Ἀνατλάναι *sustinere.* Ag. 698. πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτῶν μέλιον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

Ἄνατος *indemnis.* Ag. 1184. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα λοξίου πότῳ; — *innoxius.* Suppl. 351. εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων. Suppl. 354. ἄνατον φυγάν. Suppl. 405. ὅπως ἄνατα ταῦτα — ἐκτελευτήσει.

Ἀνατρέπειν *evertere.* Sept. 1068. ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι. Pers. 159. μὴ μέ-

γας πλεῦτος νεοίσας οὐδὲς ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον.

Ἀνατρέφειν *alere*. Eum. 496. μηδὲν (σκύλακες) ἐν φάει παρδίας ἀνατρέφων.

Ἀνατροπή *eversio*. Eum. 335. δωμάτων γὰρ εἰλόμαν ἀνατροπάς.

Ἀνάγητος *tenebricosus*. Prom. 1030. εἰς ἀνάγητον μολεῖν Ἅιδην.

Ἀναίδητος *infandus*. Sept. 879. ἀναυδάτῳ μίνει.

Ἄναυδος *mutus*. Sept. 82. αἰθερία νόνει μα πείθει φανεῖσ', ἄναυδος, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος. Suppl. 177. ὀρῶ νόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ. Pers. 569. σκύλλονται πρὸς ἀναύδιον παίδων τᾶς ἀμιάντου. Ag. 482. οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα. Fragm. 271. ὁρᾷς δίκην ἄναυδον. Fragm. 421. ὃς ἀστεναχτὶ θίνος ὡς ἠνίσχετο ἄναυδος. — *mutum reddens*. Ag. 229. χαλινῶν ἀναύδῳ μίνει.

Ἄνασσ. Pers. 666. ἐξίφθινθ' αἱ τριηκάλμοι νᾶες ἄνασσ' ἄνασσ' ναυες, *quae non amplius naves sunt*.

Ἀναφαίνειν *extollere*. Suppl. 809. βοὰν ἀμφαίνω. — ἀναφαίνεσθαι *apparere*. Choeph. 325. ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.

Ἀναφέρειν *proferre*. Choeph. 441. ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη.

Ἀναφυγή *effugium*. Choeph. 931. ἀναφυγὰς ναυῶν.

Ἀνδρακάς *viritim*. Ag. 1577. ἀνδρακὰς καθήμενος l. d.

Ἀνδρεία *fortitudo*. Sept. 52. θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων.

Ἀνδρεῖος *virilis*. Lycurg. 107. ὀν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Ἀνδρηλατεῖν *pellere*. Ag. 1393. σὺ τοῦτον ἐκ γῆς τῇδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν; Ag. 1568. ἀδελφὸν — ἠνδρήλατηκεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων. Eum. 212. οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.

Ἀνδρηλάτης *in exilium pellens*. Sept. 619. ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τεύξ σ' ἀνδρηλάτην φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.

Ἀνδρόβουλος *virilia ephebilia molliens*. Ag. 11. γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον νέαν.

Ἀνδροδαΐκτος *homines interficiens*. Choeph. 847. πειρᾶι κοπάνων ἀνδροδαΐκτων. Myrmid. 119. ἀνδροδαΐκτου ἀκούσω, ἢ, κόπου.

Ἀνδροθνής. Ag. 788. ἀνδροθνῆτας Ἰλίου ψθορᾶς *Troiae eversionem cum virorum caede coniunctam*.

Ἀνδροκμής *virus interficiens*. Choeph. 876. ἀνδροκμῆτα πάλευν. Eum. 239. μόχθοις ἀνδροκμῆσι. Eum. 916. ἀνδροκμῆτας — τύχας. Suppl. 663. ἀνδροκμὶς λοιγός.

Ἀνδροκτασία *caedes*. Sept. 675. πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν ἐπάλξεσιν αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

Ἀνδροκτονεῖν *virum interficere*. Eum. 572. ἀνδροκτονοῦσα πατρὶ ἐμὸν κατέκτανεν.

Ἀνδρολέτειρα *viros peremdans*. Sept. 296. ἀνδρολέτειραν ἄταν. Ag. 1444. μηδ' εἰς Ἑλένην πότνα ἐκτρέψῃς, ὡς ἀνδρολέτειρ' — ἐξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

Ἀνδροπαὶς *iuvenis*. Sept. 515. ἀνδρόπαις ἀνήρ.

Ἀνδροπλήθεια *virorum frequentia*. Pers. 231. ἀνδροπλήθεια στρατοῦ.

Ἄνδρος insula Pers. 860.

Ἀνδροτυχής *virum nanciscens*. Eum. 918. νεανίδων ἐπηράτων ἀνδροτυχεῖς βάσεις.

Ἀνδροφόντης virorum interfector. Sept. 554. τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα.

Ἀνδρῶν virorum conclave. Ag. 235. πατρὸς πατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους. Choeph. 701. εἰς ἀνδρῶνας εἰξίνους δόμων.

Ἀνίδην sine mora. Suppl. 14. φεύγων ἀνίδην.

Ἄνυειν perficere. Niob. 147, 2. οὔτ' ἄρ τι θύων οὔτ' ἀπαυσίνδων ἄνυσε. Choeph. 788. ἀνυμένων πημάτων ὄργανα.

Ἀνύσθεν desuper. Choeph. 315. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥίξας τύχοιμ' ἀνύσθεν οἰρίσας, ἔνθα σ' ἔχουσιν εἶναι; Choeph. 421. ἀπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρίγματα ἄνωθεν ἀνύσθεν. Eum. 347. ἀνύσθεν βαρυπεσῆ πασαφίρων πεδὸς ἀκμάν.

Ἀνυτός tolerabilis. Ag. 1337. ἀλλ' οὐκ ἀνυτόν.

Ἀνυσίθειρος servilis, libero indignus. Ag. 1472. 1499. πολίταν τάνδ' ἀνυσίθειρον. Ag. 1502. οὔτ' ἀνυσίθειρον εἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι.

Ἀνύλλην non graecus. Suppl. 231. τόνδ' ἀνύλληνα στόλον.

Ἀνύπιστος insperatus. Suppl. 325. τήνδ' ἀνύπιστον φυγήν.

Ἀνυσσόεις ventosus. Choeph. 584. ἀνυσσοέντων αἰγίδων φράσαι πότον.

Ἄνυσσος ventus. Prom. 1048. ἀγρίων ἀνύσσων. Prom. 1087. ἀνύσσων πνεύματα πάντων. Suppl. 35. ἐμβροφόρουσιν ἀνύσσοις. Eum. 865. ἀνύσσων ἀήματα. Philoct. 229. ἔνθ' οὔτε μίμνων ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.

Ἀνύχεσθαι surgere. Ag. 644. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Choeph. 529. πολλοὶ δ' ἀνῆλθον — λαμπτῆρες. Choeph. 458. τὸ μόρσιμον μίνει πάλαι, εὐχομένοις δ' ἀνέλθοι.

Ἄνευ sine. Sept. 381. ἄνευ δορός. Pers. 160. οὐκ ἄνευ θεῶν τινός. Pers. 192. ἄνευ χαλινῶν. Pers. 599. ἄνευ τ' ὀχημάτων χλιδῆς τε τῆς πάρος θεν. Ag. 204. ἄνευ πανῶν. Ag. 451. ἄνευ δίκας. Ag. 807. ἄνευ φθόνου. Ag. 898. ἄνευ φόβου. Ag. 963. ἄνευ λύρας. Ag. 1466. ἄνευ Διός. Choeph. 425. ἄνευ πολιτῶν — ἄνευ δὲ πανθημάτων. Choeph. 1023. οὐκ ἄνευ δίκης. Eum. 187. ἄνευ βοτῆρος. Eum. 279. ἄνευ δορός. Eum. 524. ἄνευ δίκης. Eum. 633. ἄνευ μητρός. Eum. 855. ἔνευ σίθεν. Suppl. 393. οὐκ ἄνευ δήμου. Suppl. 437. ἄνευ λύπης. Suppl. 617. ἄνευ κλητῆρος. Suppl. 803. ἄνευ σίθεν.

Ἀνυρίσκειν invenire. Ag. 1065. ὧν ἀνευρήσει φόνον.

Ἀνέχειν sustinere. Ag. 879. πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ ἠνεσχόμεσθα. Choeph. 736. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην. Eum. 874. τῶν δ' ἀρειφάτων ἐγὼ προπτῶν ἀγώνων οἷς ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν, Sept. 234. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε; Pers. 824. μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται. Ag. 1247. καλουμένη δὲ φοιτὰς — ἠνεσχόμην. — Fragm. 421. ὃς ἀστανακτὶ θύννος ὣς ἠνείχετο ἄνανδος. — erigere. Lycurg. 109. ἄκους δ' ἀν' οὖς ἔχων.

Ἀνεψιός consobrinus. Prom. 858. συγγενῆ γάμον ἀνεψιῶν.

Ἄνη *perfectio.* Sept. 695. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις.

Ἀνήκεστος *insanabilis.* Choeph. 509. ἀνήκεστον πάθος. Philoct. 227. τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός.

Ἀνηκέστως *sine acie.* Psychost. 265. (si lectio vera).

Ἀνηκουστεῖν *non obedire.* Prom. 40. ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων οἷόν τε πῶς;

Ἀνηλεῶς *immisericorditer.* Prom. 240. ἀλλ' ἀνηλεῶς ὦδ' ἐρρύθμισμαι (nisi ἀλλὰ νηλεῶς legendum).

Ἀνήλιος *solis luce carens.* Prom. 451. ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις. Sept. 841. τὰν ἀνάλιον, πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον. Choeph. 50. ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς δνόφοι. Eum. 365. ἀνηλίῳ λάμπᾳ.

Ἀνήμερος *immanis, incultus.* Proin. 718. ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις. Eum. 14. χθόνα ἀνήμερον τιθέντας ἡμερωμένην. Eum. 770. βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.

Ἀνήρ *vir.* Sept. 179. ἀνὴρ γυνή τε. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται. Sept. 429. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τέτακται λῆμα. Sept. 448. ἀνὴρ ὁπλίτης. Sept. 487. ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾔρέθη. Sept. 491. ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται. Sept. 515. ἀνδρόπαις ἀνήρ. Sept. 529. ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνήρ. Sept. 536. ἀνὴρ ἄκομπος. Sept. 584. 592. εὐσεβὴς ἀνήρ. Pers. 94. τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλίξει; Pers. 208. θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ. Pers. 316. εὐειδὴς ἀνήρ. Pers. 319. εἰς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών. Pers. 347. ἀνὴρ Ἕλλην. Pers. 367. ναυβάτης ἀνήρ. Pers. 370. πᾶς ἀνὴρ πώπης ἄναξ. Pers. 639. φίλος ἀνήρ. Pers. 754. Ag. 516. εὐδαίμων ἀνήρ. Ag. 810. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ. Ag. 701. ἔθρεψεν δὲ λέοντα — ἀνὴρ φιλόμαστον. Ag. 841. ἀνὴρ ὅδε. Ag. 1292. ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. Choeph. 157. τίς δορισθενὴς ἀνήρ; Choeph. 655. εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ πρὸς ἄνδρα. Choeph. 666. ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ. Choeph. 719. ἔσεισεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. Choeph. 725. ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρός. Choeph. 995. φιλήτης ἀνήρ. Choeph. 1068. πολίμαρχος ἀνήρ. Eum. 117. μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω. Eum. 286. ταγοῦχος ὡς ἀνήρ. Eum. 306. ὕδ' ἀνήρ. Eum. 547. ἱκέτης ὅδ' ἀνήρ. Eum. 722. ἀνὴρ ὅδε. Eum. 727. Ἀργεῖος ἀνήρ. Phryg. 245. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μέρων. Fragm. 281. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ. Fragm. 312. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ. Sept. 306. ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται. Sept. 347. ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος. Sept. 379. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὕτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ. Sept. 484. ἀνδρὸς ἐκθαίρουσ' ὕβριν. Pers. 354. Ἕλληνος ἀνδρός. Ag. 946. ἀνδρὸς τελείου. Ag. 978. ἀνδρὸς ἔπαισεν — ἄφαντον ἕρμα. Ag. 992. ἀνδρὸς μέλαν αἷμα. Ag. 1063. ἀνδρὸς σφαγεῖον. Ag. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρός. Ag. 1292. ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. Ag. 1340. μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ἐλεπτότατ. Ag. 1440. ἀν-

δρὸς αἶζός. Ag. 1590. τοῦδε τἀνδρός. Ag. 1609. σὺν̓ν̓ ἀνδρός. Choeph. 167. τίνος ποτ̓ ἀνδρός. Choeph. 381. ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς θυομένου. Choeph. 527. ἀνδρὸς ὄφιν. Choeph. 586. ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα. Choeph. 676. σποδὸν πίπτουσιν ἀνδρὸς εὖ πεπλανημένου. Choeph. 725. ἀνὴρ ἀπ̓ ἀνδρός. Choeph. 763. ἀνδρὸς φίλου πῶλον. Choeph. 796. δόμον ἀνδρός. Choeph. 907. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι. Choeph. 908. ἀνδρὸς μόχθος. Choeph. 978. στέγαστρον ἀνδρός. Choeph. 1066. ἄνδρος βασίλεια πάθη. Eum. 46. τἀνδρὸς τοῦδε. Eum. 235. τόδ̓ ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ. Eum. 427. πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου. Eum. 587. οὐκ ἀνδρὸς οὐ γυναικός. Eum. 606. ἀνδρὸς — τοῦ παντεσίμνου. Eum. 617. ἀνδρὸς δ̓ ἐκπιδὰν αἷμ̓ ἀνεσπάσῃ πόνος. Eum. 871. ἀνδρὸς φονεσιμήνους δίκην. Suppl. 358. ἀπ̓ ἀνδρὸς ἁγνοῦ. Iaculatr. 219. ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγυμένη. Fragm. 281. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις. Sept. 182. μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνῇ βουλεύεται. Sept. 526. ἐπ̓ ἀνδρὶ τῷδε. Sept. 639. ἀνδρὶ τῷδε. Ag. 372. ἀνδρὶ λακτίσαντι μίγαν Δίκας βωμόν. Ag. 406. ἔχθεται χάρις ἀνδρί. Ag. 1373. ἐπ̓ ἀνδρί. Ag. 1388. ἀνδρὶ τῷδε. Ag. 1527. ἐπ̓ ἀνδρὶ θείῳ. Ag. 1610. ἀνδρὶ στρατηγῷ. Choeph. 88. παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν γυναικὸς ἀνδρί. Choeph. 498. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ πλησθέντες σωτήριοι θανόντι. Choeph. 554. σὺν̓ ἀνδρὶ τῷδε. Choeph. 618. 619. ἐπ̓ ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ ἐπ̓ ἀνδρὶ δῄωσιν ἐπισπάσῃ. Choeph. 985. ἐπ̓ ἀνδρί. Eum. 208. αὐτὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μοιρίμη. Eum. 356. τοῖον ἐπὶ πνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπότανται. Eum. 530. ἐπ̓ ἀνδρὶ θερμοεργῷ. Fragm. 319. τί γὰρ ὄψον γένοιτ̓ ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον; Prom. 864. γυνὴ γὰρ ἄνδῤ ἕκαστον αἰῶνος στερρᾶι. Sept. 414. γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον. Sept. 418. ἄνδρα πομπάζοντα. Sept. 484. ἀνὴρ κατ̓ ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη. Sept. 550. ἄνδρα σωφρονίστερον. Sept. 580. δίκαιον ἄνδρα. Sept. 626. χρυσήλατον ἄνδρα. Sept. 629. ἄνδρα τόνδε. Sept. 699. ἄνδῤ ὁπλίτην. Pers. 13. νέον δ̓ ἄνδρα βαΰζει. Pers. 571. πενθεῖ δ̓ ἄνδρα δόμος στερηθείς. Pers. 749. ἕν̓ ἄνδρα. Ag. 342. κατ̓ ἄνδρα σώφρον̓ εὐφρόνως λέγειν. Ag. 433. στένουσι δ̓ οἳ λέγοντες ἄνδρα. Ag. 870. λέγοιμ̓ ἂν ἄνδρα τόνδε. Ag. 899. κατ̓ ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ. Ag. 1363. τὸν ἄνδρα τόνδε. Ag. 1596. ἄνδρα τόνδε. Ag. 1627. τὸν ἄνδρα τόνδε. Choeph. 131. ἄνδρα δ̓ ἀντηλλάξατο Αἴγισθον. Choeph. 427. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. Choeph. 549. ἄνδρα τίμιον. Choeph. 653. ἐξελθέτω τις — γυνὴ τόπαρχος· ἄνδρα δ̓ εὐπρεπέστερον. Choeph. 753. ἐπ̓ ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον οἴκων. Choeph. 837. ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρι. Choeph. 881. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; Choeph. 894. τὸν ἄνδρα τοῦτον. Eum. 40. ἄνδρα θεομισῆ. Eum. 146. ὕδατον ἄνδρα. Eum. 202. γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ. Eum. 216. τὸν ἄνδῤ ἐκεῖνον. Eum. 595. ἄνδρα γενναῖον. Eum. 605. κόπτει πεδήσας̓ ἄνδρα.

Eum. 710. ἄνδρα πτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον. Eum. 735. τιν' ἄνδρα. Suppl. 770. ἄνδρ' ἄπευκτον. Actaeon. in Schol. Hom. p. 268. Buttm. ἄνδρα δεσπότην. Sept. 460. δῦ' ἄνδρε. Sept. 663. ἀνδροῖν ὁμαίμοιν θάνατος. Sept. 42. ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται. Sept. 239. ὥσπερ ἄνδρες, ὧν ἁλῷ πόλις. Sept. 787. ἄνδρες τεθνᾶσιν. Suppl. 700. ἄνδρες νήϊοι. Sept. 109. δορυμολόφων ἀνδρῶν. Sept. 212. ἀνδρῶν τάδ' ἐστί. Sept. 394. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν. Sept. 548. ἀνοσίων ἀνδρῶν. Sept. 586. ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει. Sept. 659. φίλτατ' ἀνδρῶν. Sept. 752. ἀνδρῶν ἀλφηστῶν. Sept. 754. τίν' ἀνδρῶν. Sept. 776. ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα. Pers. 60. τοίνυν ἄνδρες Περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν. Pers. 130. λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλανται δακρύμασιν. Pers. 341. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές. Pers. 533. ἀνδρῶν πεθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν. Pers. 743. τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ἀνείδη πολλάκις πλέων κακῶν. Pers. 869. σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων. Pers. 879. μετ' ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων. Pers. 884. νόσημα τ' ἀνδρῶν. Pers. 891. μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθιται. Pers. 955. Μήδων ἀνδρῶν μυριόναρχον. Ag. 104. ὄδιον πράκτορ αἴσιον ἀνδρῶν ἐκτελέων. Ag. 318. ἀνδρῶν ξυσσιγήτων τε καὶ φυταλμίων. Ag. 646. ἀνδρῶν Ἀχαιῶν. Ag. 806. παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε. Ag. 1445. πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασα. Ag. 1639. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν. Choeph. 662. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον. Eum. 73. μεσήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων. Eum. 434. ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα. Eum. 818. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων. Suppl 27. ὀθίων ἀνδρῶν. Suppl. 134. 143. σὺν ἀνδρῶν. Suppl. 523. ἄλεσσον ἀνδρῶν ὕβριν. Suppl. 645. ἀνδρῶν τῶνδε πόλιν. Suppl. 890. ἀνδρῶν Πελασγῶν. Suppl. 915. πεσήματ' ἀνδρῶν. Fragm. 375. ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν. Suppl. 421. γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων. Sept. 420. τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων. Sept. 581. ξυμπολίταις ἀνδράσιν. Sept. 594. θρασυστόμοισιν ἀνδράσι. Pers. 85. δορικλύτοις ἀνδράσι. Pers. 739. τοῖς ναυβάτης ὁμιλῶν ἀνδράσιν. Pers. 763. ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν. Ag. 778. ἀνδράσι θνήσκουσι. Sept. 57. ἀρίστους ἄνδρας. Sept. 264. ἄνδρας ἕξ. Sept. 499. ἄνδρας ἀντιστάτας. Sept. 661. ἄνδρας Καδμείους. Pers. 239. ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας. Pers. 644. οὔτε γὰρ ἄνδρας πόλ' ἀπώλλυν. Ag. 628. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων ἄνδρας. Ag. 1653. φεύγοντας ἄνδρας. Suppl. 472. ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον. Glauc. 33. ἄγαν γὰρ ἄνδρας οὐ μίνει λελειμμένους. Ag. 829. ἄνδρες πολῖται. Suppl. 495. στείχοτ' ἄν, ἄνδρες. — *coniux.* Prom. 864. Pers. 130. 533. Ag. 307. 589. 1524. 1609. Choeph. 88. 131. 427. 907. 908. Eum. 202. — *homo.* Ag. 899. Eum. 73. — prima producta Sept. 491. Choeph. 719. Eum. 117. 547. 727.

Ἀνήρης *virilis.* Salam. 199.

Ἀνήριθμος *immensus.* Prom. 90.

πωτίων τε πομάτων ἀνήριθμον γέλασμα.

Ἀνήροτος *incultus.* Prom. 710. στεῖχ' ἀνηρότους γύας.

Ἀνθεῖν *florere, abundare.* Choeph. 1004. μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ. Ag. 645. ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαίων νεκροῖς.

Ἀνθεμίζεσθαι *flores carpere.* Suppl. 69. γάνδια δ' ἀνθεμίζομαι *summos cruciatus perpetior.*

Ἀνθεμουργὲς *apis ex floribus mel conficiens.* Pers. 604. τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι.

Ἀνθεμώδης *floridus.* Prom. 453. ἀνθεμώδους ἥρας.

Ἀνθίστασθαι *obversari, resistere.* Pers. 689. ἀλλ' ἐπεὶ θεὸς παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται. — Prom. 354. Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντίστη θεοῖς l. d.

Ἀθονομεῖν *flores depasci.* Suppl. 43. ἀνθονομούσας προγόνου βοός.

Ἀνθόνομος *locus unde flores depascuntur.* Suppl. 534. ματέρος ἀνθονόμους ἑπωιδάς (si lectio sana).

Ἄνθος *flos.* Pers. 610. ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα. Fragm. 310. ἄνθεα λειμώνια. — *color florens.* Prom. 23. χροιᾶς ἀμείψας ἄνθος. — *flos iuventutis.* Suppl. 649. ἦβας δ' ἄνθος ἄδρατον ἔστω. Prom. 418. Ἀραβίας τ' ἀρεῖον ἄνθος. Pers. 59. τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν. Pers. 248. τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται ποσίν. Pers. 889. πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος. Ag. 190. πεπίξαντον ἄνθος Ἀργείων. — *summum, praestantissimum.* Ag. 723. δηξίθυμον ἵμερτος ἄνθος. Ag. 929. πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον ἄνθος. — *ornamentum.* Prom. 7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας.

Ἀνθρακοῦν *comburere.* Prom. 872. παρανυχῇ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.

Ἀνθρώπειος *humanus.* Ag. 911. τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς φόνον. Pers. 682. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς. Niob. 144. γίγνεσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Ἀνθρωποειδὴς *homini similis.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 5, 21. ἀνθρωποειδὲς θηρίον.

Ἄνθρωπος *homo.* Prom. 443. μίμφιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων. Prom. 499. πικρυμμὶν' ἀνθρώπειον ὠφελήματα. Sept. 407. ὁ πέμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Pers. 424. πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων. Pers. 758. δίδοικα, μὴ πολὺς πλοῦτον πόνος ὑμῖν ἀνθρώποις γένηται τοῦ φύσαντος ἁρπαγή. Ag. 649. θνὺς τις, οὐκ ἄνθρωπος. Ag. 832. ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. Ag. 1135. νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι. Choeph. 1047. φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί. Eum. 56. ἐς ἀνθρώπων στέγας. Eum. 70. οἷς οὐ μίγνυται θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος. Eum. 174. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν. Eum. 300. λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους. Eum. 672. οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει. Eum. 890. τὰ κατ' ἀνθρώπους. Eum. 912. παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν περί τ' ἀνθρώπων. Suppl. 323. αἰὲν' ἀνθρώπων κακά. Fragm. 276. ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων. Fragm. 277. ἦ χαρίεν ἐστ' ἄνθρωπος, ἢν ἄνθρωπος ᾖ.

Ἀνιέναι *sursum mittere.* Pers. 641.

Ἀίδαν δ' ἀνεπομπὸς ἀνίης Λαρίσιον. Choeph. 482. ὦ Γαῖ' ἄνες μοι πατέρ' ἐποτρύνεσα μάχην. Suppl. 263. τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι χρανθεῖσ' ἀνῆμα γαῖα. Eum. 174. μὴ — ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν. Sept. 395. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν — ῥίζωμ' ἀνεῖται.

Ἀνιερος impius. Ag. 213. φρενὸς πνέων δυσεβῆ τροπαίαν ἄναγνον ἀνίερον. Ag. 746. δαίμονά τε τὸν ἄμαχον ἀπέλεμον ἀνίερον. Suppl. 738. ἀνιέρῳ μένει.

Ἄνιος miserandus. Pers. 252. ἄνι' ἄνια πατά. Pers. 1012. 1018. ἄνια ἄνια ἄνια.

Ἀνιπτάναι evolare. Suppl. ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ πόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

Ἄνιπτος non extinguendus. Ag. 1438. πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον.

Ἀνιστάναι excitare, facere ut aliquis surgat. Ag. 1334. ἐπεὶ δυσμηχανῶ λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάνας πάλιν. — erigere. Suppl. 319. πράσσοις ἄν, ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον. — ἀναστῆναι, ἀνίστασθαι exsurgere. Pers. 197. ἐπεὶ δ' ἀνίστην. Ag. 555. τὸ μήποτ' αὖθις μήδ' ἀναστῆναι μέλων. Eum. 121. οὐκ ἀναστήσῃ τάχος; Eum. 128. ἀνίστω, μὴ σε νικάτω πόνος. Eum. 136. εὕδεις; ἀνίστω.

Ἀνίστορεῖν interrogare. Prom. 965. πείσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

Ἀνίσχειν exoriri, exardescere. Ag. 93. ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης λαμπὰς ἀνίσχει.

Ἄνοια dementia. Prom. 1081. ὡς ἐπίφρονον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσομ' ὑπ' ἀνοίας.

Ἀνοίγειν aperire. Ag. 590. πύλας ἀνοῖξαι. Choeph. 864. ἀλλ' ἀνοίξατε ὅπως τάχιστα. Suppl. 347. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.

Ἀνοιμώζειν eiulare. Pers. 457. ἔῤῥηξε δ' ἀνάμυξιν ναπῶν ὀρῶν βάθος.

Ἀνοίμωκτος indefletus. Choeph. 427. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψας. Choeph. 504. τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.

Ἄνολβος infelix. Eum. 521. δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται.

Ἀνολολίζειν exclamare. Ag. 573. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο.

Ἀνόμοιος. Suppl. 53. τά τ' ἀνόμοια l. c.

Ἄνομος nefastus. Ag. 147. σπανδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον. — modus, qui non est modus, non canendus. Ag. 1113. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον.

Ἀνορᾶν. Choeph. 796. εἴ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός l. d.

Ἀνόσιος impius. Sept. 533. ἀνοσίοις κομπάσμασιν. Sept. 548. ἀνοσίων ἀνδρῶν. Sept. 593. ἀνοσίοις συμμιγεῖς θρασυστόμοισιν ἀνδράσι. Suppl. 743. ματαίων ἀνοσίων τε ναυδάλων.

Ἀνοστονίζειν eiulare. Ag. 1044. τί ταῦτ' ἀνωστονίζας ἀμφὶ Λοξίου;

Ἄνους demens. Prom. 989. σὺ γὰρ σὺ παῖς τε πᾶτι τοῦδ' ἀνούστερος;

Ἀνούτατος non saucius. Lycurg. 110.

Ἀνταῖος infestus. Choeph. 581. ναυδάλων ἀνταίων βροτοῖσι. — is quem quis supplex adit. Semel. 201. Huc referendus videtur

locus Pers. 596. ἐμοὶ γὰρ ᾠδὴ πάντα μὲν φόβου πλέα ἐν ὄμμασιν τὰ νυναῖα φαίνεται θεῶν, quae referantur ad v. 514, ut τὰ ἀντιαῖα θεῶν sint *preces*, *quibus Deos adii.*

Ἀντακουσαι *vicissim audire.* Eum. 189. ἀντάκουσον ἐν μέρει.

Ἀνταλαλάζω *clamorem reddere.* Pers. 382. ὄρθιον δ' ἅμα ἀντηλάλαξε νησώτιδος πέτρας ἠχώ.

Ἀνταλλάσσεσθαι *permutando sibi aliquid comparare.* Choeph. 131. ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο Αἴγισθον.

Ἀνταμείβεσθαι *rependere.* Sept. 1040 πάθῶν ναυσὶν ναυσῖων ἀντημείβετο. Choeph. 121. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι ναυσῖ;

Ἀντᾶν *occurrere alicui rei, incidere in aliquid.* Suppl. 36. ἀγρίαις ἄλκαῖς ἀντήσαντες.

Ἀνταποκτείνειν *vicissim interficere.* Choeph. 119. ὅστις ἀνταποκτενεῖ. Choeph. 272. τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων.

Ἀντειπεῖν *contradicere.* Prom. 51. οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω. v. ἀντιλέγειν.

Ἀντερᾶν *vicissim amare.* Ag. 530. τῶν ἀνταρώντων ἰμέρῳ πεπλεγμένοι.

Ἀντέχειν *resistere, impetum sustinere.* Pers. 405. τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥοῦμα Περσικοῦ στρατοῦ ἀντεῖχεν.

Ἀντήλιος *apricus.* Ag. 505. εὐμενεῖ τε θᾶκοι δαίμονές τ' ἀντήλιοι.

Ἀντήνωρ *qui pro homine est.* Ag. 430. ψῆγμα δυοδέκατον ἀντήνορος σποδοῦ.

Ἀντηρέτης *adversarius.* Sept. 265. ἀντηρέτας ἐχθροῖσι. Sept. 577. τούτῳ σοφούς τε καὶ γαθοὺς ἀντηρέτας πέμπων ἑκατὸν. Sept. 981. δορός γε τοῦδ' ἀντηρέτας.

Ἀντί *in alicuius rei gratiam vel poenam.* Prom. 31. ἀνθ' ὧν ἀνορπᾷ τήνδε φοινοφόρους πέτρας. Ag. 1525. ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐκπράσσει. Ag. 1541. ὄνειδος ἦκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. Ag. 1291. 1292. ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἀνδρὸς θάνῃ, ἀνὴρ τε δυοδέμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. Choeph. 307. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλῶσσα τελεῖσθαι. Choeph. 310. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν τεῖσαι. Choeph. 513. τὰ πάντα γάρ τις ἰκμὰς ἀνθ' αἵματος ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος. Suppl. 944. ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύσει. — *alicuius rei loco, vice.* Sept. 246. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἰρεῖμαι σθένει. Ag. 423. ἀντὶ δὲ φωτῶν τοὐχὶ καὶ σποδὸς εἰς ἐπάντων δόμους ἀφικνεῖται. Choeph. 338. ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπινυμφιδίων παίων — νομίσειεν. cum anastrophe Ag. 1250. βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει. cum brevitate quadam Sept. 1041. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν. Ag. 1031. σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε παρβάνῳ χερί. — in comparatione Prom. 465. οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ. Ag. 1241. ἄλλην τιν' ἄλλην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.

Ἀντιάζειν *precibus adire.* Ag. 1538. ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπαίως — ἀντιάσασα.

Ἀντιβαίνειν *se opponere.* Prom. 234. καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντίβαινε πλὴν ἐμοῦ.

Ἀντιγόνη nom. propr. Sept. 844.

Ἀντιδέχεσθαι *vicissim accipere.* Choeph. 903. ὁ τιμὸς, ὅντιν' ἀντεδεξάμην.

Ἀντιδοῦναι *reddere, vicissim dare.* Choeph. 92. ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε στίφη. Choeph. 491. τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν. Eum. 254. ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος φοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον. Eum. 939. χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν πειθοφαλεῖ διανοίᾳ.

Ἀντίδικος *adversarius.* Ag. 41. Πρωτόμου μέγας ἀντίδικος, Μυτιλάνας ἄναξ.

Ἀντίδουλος *servi locum tenens* Choeph. 133. κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος. Prom. sol. 180. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γόνας θοὺς ἀντίδουλα.

Ἀντίδυπος *resonans.* Pers. 120. καὶ τὸ κλεινὸν πόλισμ' ἀντίδυπον ἔσσεται. Pers. 997. 1005. 1023. βόα νυν ἀντίδυπά μοι.

Ἀντικαταναίνειν *vicissem interficere.* Choeph. 142. τοὺς κτανόντας ἀντικαταναίνειν.

Ἀντίκεντρον *stimuli vicem gerens.* Eum. 131. ἄλγημον ἕλκαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν, τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται. Eum. 444. ἄλγη προφανῶν ἀντίκεντρα παρδίᾳ.

Ἀντίλεια nom. propr. Armor. iud. 162.

Ἀντίκρυς *diserte, sine dubitatione.* Choeph. 190. ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἔντικρυς τάδ' αἰνίσω.

Ἀντίκτονος *vicissim interficiens.* Eum. 442. ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν — ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.

Ἀντιλάμπειν *lucem reddere.* Ag. 285. οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ πεφήγγειλαν πρόσω.

Ἀντιλέγειν *contradicere.* Ag. 525. χαίρω, τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς. Prom. 51. κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

Ἀντίλοχος nom. propr. Myrmid. 120.

Ἀντίμισθος *mercedem exhibens.* Suppl. 267. μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὕρετ' ἐν λιταῖς.

Ἀντίμολπος. Ag. 17. ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος *remedium, quod canendo somnum pellit.*

Ἀντινικᾶν *victoriam vicissim reportare.* Choeph. 492. εἴπερ κρατηθεὶς γ' ἀντινικῆσαι θέλει.

Ἄντιος *contrarius.* Ag. 485. τὸν ἄντιον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον. — ἄντια λέγειν *respondere.* Pers. 681. οἶδμαι δ' ἄντια λέξαι. Pers. 687. ὄδομαι δ' ἄντια φάσθαι.

Ἀντιοῦσθαι *repugnare.* Suppl. 384. τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;

Ἀντιπαθής *contrarius.* Eum. 753. 780. ἀντιπαθῆ μεθεῖσα πραδίας σταλαγμόν.

Ἀντίπαις *infanti similis.* Eum. 38. δαίσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν.

Ἀντίπαλος *adversarius.* Prom. 526. μηδαμ' ὁ πάντα νίκων θεῖτ' ἐμῷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζηνός. Sept. 399. τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν.

Ἀντίπνους *ex contrario flans.* Prom. 1089. πνεύματα, εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα. Ag. 145. μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχεμῆδας ἀπλοίας τυχεῖν.

Ἀντίποινος *ulciscens.* Eum. 258. ἀντιποίνους τίνειν μητροφόνους δίκας. — τὰ ἀντίποινα *ultio.* Pers.

468. ὧν ἀντίσουα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν.

Ἀντίπορος trans mare situs. Pers. 67. εἰς ἀντίπορον γαίσνα χώραν. Suppl. 539. διχῇ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσῃ διατέμνουσα.

Ἀντιπρῳρῶν ex adverso exstruere. Eum. 658. πόλιν νεόπτολιν τήνδ' ὑψίπυργον ἀντιπύργωσαν τότε.

Ἀντιῤῥέπειν aequo pondere esse. Ag. 560. νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιῤῥέπει.

Ἀντισηκῶν ex aequo librari. Pers. 429. ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

Ἀντισπᾶν retinere. Prom. 337. ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.

Ἀντιστάτης adversarius. Sept. 499. αὐτὸς δὲ πράξεις ἄνδρας οὓς ἀντιστάτας.

Ἀντίστροφος in contrarium partem conversus. Suppl. 859. βαίνων κυλίκιον βᾶριν εἰς ἀντίστροφον (si lectio sana).

Ἀντιτάσσειν opponere. Sept. 377. τίν' ἀντιτάξει τῷδε; Sept. 390. τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων. Sept. 603. ἐχθρόξενον πυλαρὸν ἀντιτάξομεν.

Ἀντιτίνεσθαι poenas sumere. Ag. 1236. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίνεσθαι φόνον.

Ἀντίτολμος contra audens. Eum. 523. τὸν ἀντίτολμον—παῤῥάσειν.

Ἀντίτυπος Sept. 503. τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἴσχει' — ὃν σάκει δίφρας ἔχει ἀντίτυπος ἐστὶν ἐναντίος.

Ἀντίφορος dotis vicem gerens. Ag. 394. ἄγουσά τ' ἀντίφορον Ἴλιῳ φθοράν.

Ἀντίφορος. Sept. 874. ἀντιφόνων θανάτων ἁρπαῖ mortis mutua caede effectae. Eum. 937. ἀντιφόνοις ἄταις mutuarum caedium calamitates.

Ἀντιφωνεῖν respondere. Eum. 293. οὐδ' ἀντιφωνεῖς ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους;

Ἀντλεῖν exantlare. Prom. 375. ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσων τύχην. Choeph. 737. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά.

Ἄντλος sentina, aqua. Sept. 778. πόλις — ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.

Ἀντολή ortus. Prom. 455. ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσμελιτους δύσεις. Ag. 1153. Prom. 709. ἡλίου πρὸς ἀντολάς. Prom. 793. πρὸς ἀντολὰς φλογωπὰς ἡλιοστιβεῖς. Ag. 7. ἀστέρας ἅταν φθίνουσιν ἀντολάς τε τῶν.

Ἄντρον antrum. Eum. 184. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου. Phoen. 240. ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχίδωρος ὥς. Prom. 133. πτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος δυῇξεν ἄντρων μυχόν. Prom. 301. πετρηρεφῆ αὐτόκτιτ' ἄντρα. Prom. 352. τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων. Prom. 451. ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.

Ἀνύειν alere, educare. Ag. 1131. ἀμφὶ σὰς ἀῦτὸν τέκνων' ἠνυτέμαν τροφαῖς.

Ἀνύειν perficere. Pers. 707. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν; Pers. 712. εἰς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν ναυσί. Pers. 730. παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέᾳ θράσει. Pers. 734. πολλὴν κλύδωνα ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ. Pers. 752. ἄλλος δ' ἀκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε. Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν; — ἀνύεσθαι sibi parare, assequi. Prom. 702. τὴν πρὶν γε χρείαν ἠνύσασθ'

ἐμοῦ πάρα πούφων. Choeph. 845. πῶς ἴσον αὐτοῦ δυνόσομαι;

Ἄνω *superne.* de motu in locum superiorem. Pers. 636. πέμπετε δ' ἄνω. Choeph. 145. ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω. Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ἐπίρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον πάρα. Fragm. 313. εἶλκον δ' ἄνω λύκηθόν. — de quiete in loco superiore. Suppl. 94. ἥμενον ἄνω φρονήματι. Choeph. 163. πήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω. Niob. 144. θυμὸς δὲ — οὐρανῷ κυρῶν ἄνω. Fragm. 386. ἄνω ποταμῶν — ἄνω κάτω susque deque. Eum. 620. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησιν. Fragm. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Ἄνωγα *iubeo.* Eum. 862. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί; Prom. 949. πατὴρ ἄνωγέ σ' ὕστινας κομπεῖς γάμους αὐδᾶν. Prom. 1039. ἄνωγα γάρ σε τὴν αὐθαδίαν μεθεῖσ' ἐρωτᾶν τὴν σοφὴν ἐυβουλίαν. Choeph. 724. Λίγισθον ἡ κράτουσα τοὺς ξένους κάλιζ' ὅπως τάχιστ' ἄναγεν. Choeph. 761. ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν — ἄναγε δ' ὅσον τάχιστα.

Ἄνωθεν *deinceps.* Ag. 945. πολλὴν ἄνωθεν, τὴν πάτου γὰρ οὐ λέγω χθονός, τρίψουσιν χλαῖναν ἐξηύγασε λαβών. Ag. 849. πολλοὶς ὕνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δίκης ἔλυσαν. Ag. 1561. φλέγει ἄν — θοὺς ἄνωθεν γῆς ἐκπεπτώκοτ' ἄχη. Ag. 1577. ἐθρόησ' ἄνωθεν ἀνδρὸς πανδήμους. Choeph. 421. ἐκκαστορτορβῆ τὰ χαρὰς ἐφέγγηλα ἄνωθεν ἀνέκαθεν. Choeph. 621. τοῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φάσμασιν θῆς τ' ἄνωθεν. Suppl. 592. οὗ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτα.

Ἀνωτέρω *superius.* Prom. 312. τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω θακῶν κλύοι Ζεύς.

Ἀνωφελὴς *inutilis.* Prom. 33. γόους ἀνωφελεῖς φθέγξῃ.

Ἀνώφελητος *inutilis.* Choeph. 741. πολλὰ πολλῷ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ τλᾶσα.

Ἄξιόμισος *odio dignus.* Eum. 344. αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε.

Ἄξιος *dignus.* Prom. 642. τἀπεκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας — ἀξίαν τριβὴν ἔχει. Ag. 1508. ἄξια πάσχων. Choeph. 439. ἐγὼ δ' ἀπειστάτου ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία. Choeph. 954. ἄξια δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. Eum. 413. σέβουσαι γ' ἄξιαν τ' ἀπ' ἀξίων l. d. Ag. 517. τίεσθαι δ' ἀξιώτατοι βροτῶν τῶν νῦν.

Ἄξιος *fluvius.* Pers. 485. ἐπ' Ἄξιον πόρον.

Ἀξιοῦν *dignum habere, dignari.* Prom. 215. οὐκ ἠξίωσεν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. Ag. 361. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μᾶλλον. Ag. 877. τιμᾶσθέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. Ag. 1046. ὧδ' ἔχω λόγος γυναικῶν, εἴ τις εἰροῖ μυθεῖν. Eum. 485. πολλῶν τιδ' ἡμῖν ὧνπερ ἠξιωμένα. Prom. 240. τοῦτον τυραννεῖν οὐκ ἠξίωσεν οὐδείς. — *audere.* Pers. 327. ὥστ' ἐξιοῦσθαι Παφλαγὼν στρατεύματι μάχην συνάψαι. Eum. 408. φονεὺς γὰρ ὧνπερ μητέρ' ἠξιώσατο.

Ἄξιος *digne.* Choeph. 690. ὄντως κυρήσει μᾶλλον ἀξίως σέθεν l. d.

Ἀξυνήλατος *ab axi motus.* Suppl.

178. σύριγγος οὐ σιγᾶσαν ἀξυνήλατος.

Ἀξυνήμων non intelligens. Ag. 1030. εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον.

Ἀξύστατος irrevocabilis, insanabilis. Ag. 1446. ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

Ἄξων axis. Sept. 136. Πλατὺν ἐξέτανον βροθυμένων χνόας.

Ἀοζεῖν ministrare. Eleusin. 44. ἀοζήσων.

Ἀοζος minister. Ag. 223. φρενῖτις δ' ἀόζοις πατρὶ μετ' εὐχάν.

Ἀοιδή cantus. Ag. 952. μαντισωλεῖ δ' ἀπίλατος ἄμισθος ἀοιδή. Eum. 914. τοῖς μὲν ἀοιδὰς τοῖς δ' αὖ δακρύων βίον ἀμβλωπὸν περίχουσα.

Ἀοιδὸς canens. Suppl. 676. Μοῦσαι θεαὶ τ' ἀοιδοί.

Ἄοινος vino carens. Eum. 107. χοὰς ἀοίνους. Eum. 822. ἀοίνοις ἀμπνεῖς θυμώμασι.

Ἀπαγγίλλειν nuntiare. Sept. 996. δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγίλλειν με χρή. Pers. 322. πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγίλλω πικά. Ag. 590. ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει. Ag. 618. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὅστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς. Choeph. 264. γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγελῆ τάδε πρὸς τοὺς πρατοῦντας. Suppl. 909. καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγίλλοντα τορῶς ἔπαθα.

Ἀπάγειν abducere. Ag. 1249. καὶ τῶν ὁ μάντις μάντιν ἱκπρὸ ἔξαις ἐμὲ ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας. Eum. 895. τὸ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν πρὸς τάσδ' ἀπάγει. Suppl. 120. ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει. Eum. 257. καὶ ζῶντά σ' ἰχνάνας' ἀπάξομαι πάτρᾳ.

Ἀπάγχεσθαι se suspendere. Suppl. 400. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

Ἀπαγώνιος a certamine liberans. Ag. 498. νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παγώνιος, ἄναξ Ἀπολλον.

Ἀπαθὴς nihil passus. Pers. 846. νόστου δ' ἀπαθὴς πολέμων ἀπόνους, ἀπαθεῖς ἄγων οἶκους.

Ἀπάτη defraudatio. Perrhaeb. 171. τέθνηκεν αἰσχρᾷ χρημάτων ἀπάτῃ.

Ἀπάτημα defraudatio. Choeph. 996. φιλήτης ἀνὴρ, ξένων ἀπάτημα πάργοφερτον βίον νομίζων.

Ἀπαίρειν abire. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 6, 17.

Ἄπαις liberis carens. Pers. 572. τοιοῦτ' ἄπαιδος. Ag. 732. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον τανυοῖσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν. Choeph. 1000. ὀλείμην πρόσθεν ἢ θεῶν ἄπαις. — Eum. 987. Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες Noctis filiae non filiae.

Ἀπαστεῖν reposcere. Choeph. 392. δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαστῶ.

Ἀπαλέξειν averruncari. Suppl. 1036. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξας γάμον Αἰγυπτογενῆ μου.

Ἀπαλλαγή liberatio. Prom. 316. ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς. Prom. 756. αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἐπαλλαγή. Ag. 1. θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων. Ag. 20. νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων. Suppl. 334. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.

Ἀπαλλάσσειν liberare. Prom. 775. ἦ μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει πόνων; Eum. 83. μηχανὰς εὑρήσομεν, ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. Prom. 752. ὅπως πί-

δῃ σκήψασα τῶν πάντων πόνων ἀπηλλάγην. Prom. 467. οὐκ ἴσχω σόφισμ', ὅτῳ τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. Ag. 327. τῶν ὑπαυθρίων πάγων δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες. — *defungi*. Ag. 1262. οἱ δ' εἶχον πόλιν, ὥστως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν ὁρίοις. — ἀπαλλάσσεσθαι *discedere*. Eum. 171. ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν.

Ἁπαλός *tener*. Pers. 529. ἁπαλαῖς χερσί. Suppl. 67. τὰν ἁπαλὰν νεολοθρῆ παρειάν.

Ἀπαμβλύνειν *animum alicujus frangere, a consilio eum revocare*. Sept. 697. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖ λόγῳ. Prom. 868. ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται.

Ἀπαναίνεσθαι *recusare*. Eum. 930. πρὸς τάσδ' ἀγρίοις ἀπαναμένους.

Ἀπανθίζειν Ag. 1647. ἀλλὰ τοὐσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι.

Ἀπάνθρωπος *ab hominibus desertus*. Prom. 20. τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ.

Ἀπαντλεῖν *demere, diminuere*. Prom. 84. τί φησ' εἶσί τι θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;

Ἅπαξ *semel*. Prom. 209. οὐχ' ἅπαξ μόνον. Ag. 847. ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανεῖν μορφώματι. Ag. 991. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον — αἷμα. Ag. 1295. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν — θέλω. Eum. 618. ἅπαξ θανόντος οὔτις ἐστ' ἀνάστασις.

Ἀπαξιοῦσθαι *non dignari*. Eum. 345. Ζεὺς — ἔθνος τόδε λέσχας δὲ ἀπηξιώσατο.

Ἄπαπτος *carens proavo, a quo descendat*. Ag. 302. φέρει τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίου πόρου.

Ἀπαράμυθος *inexorabilis*. Prom. 185. πέφρ' ἀπαράμυθον ἔχω Κρόνου παῖς.

Ἀπαρνεῖν *sufflocare*. Pers. 466. νεῶν ἀπήρκεσαν οὐδὲ πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. — *contentum esse*. Ag. 369. ὥστε πάπαρνεῖν οὗ πραπίδων λαχόντα.

Ἄπαρνος *negans, recusans*. Suppl. 1023. Πέλοπος ἥ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλοντος Πιερίδι.

Ἀπαρτί *accurate, perfecte*. Atham. 3.

Ἀπαρτίζειν f. l. Sept. 356.

Ἄπαρχος *dux*. Pers. 319. Κελαινῶν ἄπαρχος.

Ἅπας *omnis, totus*. Prom. 35. ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον πρατῇ. Sept. 324. πέπλῳ χρώσαντας πόλιν ἅπαν. Ag. 876. τερπνὸν δὲ καὶ ναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν. Pers. 245. ὦ γῆς ἁπάσης Δαιδάλου πελάσματα. Eum. 708. ἅπαντι θυμῷ. Sept. 18. ἅπαντα πανδοκεῦσα παιδείας ὄτλον. Eum. 462. εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Eum. 733. εἰς ἅπαντα πλειστόρῳ χρόνον. Eum. 804. 835. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. Suppl. 624. τέρμον' ἀμείπτους πρὸς ἅπαντα. Pers. 771. ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ πρώην τάδ' ἔσχομεν. Prom. 49. ἅπαντ' ἐπρᾴχθη πλὴν θεοῖσι πειρανεῖν. Pers. 456. ὧν ἁπάντων ἐξαπίφθιμον βίον. Prom. sol. 184. δῆμον ἐνδικώτατον Σκυθῶν ἁπάντων. Ag. 509. ἥκει γὰρ ἡμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων καὶ τοῦδ' ἅπασι πεσόν. Choeph. 889. ἅπαντες ἐχθροὶ τῶν ἡγοῦ πλέον. Sept. 1041. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἐνδ' ἐνὸς τάδ' ἔργον ἦν. Prom. 265. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἐπιστάμην. Ag. 540. τίς δὲ πλὴν θεῶν ἅπαντ' ἀπήμαν τὸν δὲ

αἰῶνος χρόνον; Prom. 481. τὰς ἀπείρους ἐξαμύνοντας νόσους. Prom. 752. τὰς ἀπείρους ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

Ἀπάτη *fraus.* Pers. 93. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τὶς ἀνὴρ θνατὸς ἐλίξει; Suppl. 103. ἄταν δ' ἀπάτᾳ μεταγνούς. Fragm. 278. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Ἀπατιμάζειν *honore negato laedere.* Eum. 95. ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη.

Ἀπαυρᾶν *eripere.* Pers. 911. Ἰάονων γὰρ ἀκμήν, Ἰάονων νεόφρουτοι Ἄρης. — ἀπαυρᾶσθαι *fructum capere.* Prom. 28. τοιαῦτ' ἀπηύρων τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.

Ἄπαυστος *nunquam desinens.* Suppl. 569. Ζεὺς αἰῶνος πρίων ἀπαύστου.

Ἀπέδιλος *discalceatus.* Prom. 135. σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

Ἀπειθεῖν *non obtemperare.* Ag. 1019. πείθοι' ἄν εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως.

Ἀπειλεῖν *minari.* Sept. 408. πύργους δ' ἀπειλεῖ δεῖν', ἃ μὴ πράνοι τύχοι. Sept. 422. Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος. Sept. 531. πύργους ἀπειλεῖ τοῦδ' ἃ μὴ πραίνοι θεός. Ag. 1396. τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη.

Ἀπειλή *minae.* Prom. 174. στερρὰς τ' ἀπειλὰς πτήξας.

Ἀπεῖναι *abesse.* Ag. 535. καὶ πῶς ἀπόντων καιράνων ἔτρωσε τινάς; Ag. 878. φθόνος δ' ἀπίστω. Eum. 720. γνώμης δ' ἀποίσης πῆμα γίνεται μέγα. Suppl. 117. ὅθι θάνατος ἀπῇ. Fragm. 274. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς.

Ἀπεπεῖν *vetare.* Ag. 1306. δαπτυλοδαίκτων δ' οὔτις ἀπεικὼν εἴργει μελεάθρων. — *deficere.* Sept. 822. ἐξέπραξεν οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις.

Ἀπειργειν *arcere.* Sept. 453. πόλεως ἀπείργειν τῇδε δούλιον ζυγόν. Choeph. 291. βωμῶν τ' ἀπείργειν. Choeph. 562. τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται Δίγισθος;

Ἀπειρόδακρυς *innumeras lacrymas fundens.* Suppl 68. ἀπειρόδακρυν παρδίαν.

Ἄπειρος *ignarus.* Prom. 373. σὺ δ' οὐκ ἄπειρος. Choeph. 116. δίκαιος' ἄπειρον ἐξηγουμένη. Choeph. 365. τῶνδε πόνων ἄπειρον. Psychost. 264. νόσων τ' ἀπείρους. — *exitu carens.* Ag. 1355. ἄπειρον ἀμφίβληστρον ὥσπερ ἰχθύων περιστιχίζω (ut Prom. 1080. ἀπείραντον δίκτυον).

Ἀπείρων *finem non habens, circularis.* Fragm. 434. κύκλῳ περίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε.

Ἀπέλλητος Fragm. in Bekk. Anecd. p. 421.

Ἀπεμεῖν *evomere.* Ag. 1581. ἀμπίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν.

Ἀπενθὴς *doloribus liber.* Prom. 962. καὶ δουλίᾳ δὴ ναίων ἀπενθὴ πέργαμα.

Ἀπένθητος *non lugens.* Ag. 869. ἀπενθήτῳ φρενί. Eum. 872. τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.

Ἀπεννίπειν *vetare.* Sept. 1044. ἀπεννίπω δ' ἐγώ. Eum. 916. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννίπω τύχας.

Ἀπέραντος *impenetrabilis, ex quo exire non licet.* Prom. 153. εἰς ἀπέραντον Τάρταρον. Prom. 1080. εἰς ἀπέρανταν δίκτυον ἔστης.

Ἄπερατος *infinitus.* Suppl. 1035.

δὸς οὐ πάρβατός ἐσιν μεγάλα φρὴν ἀπέφατος.

Ἀπεριλάλητος. Fragm. 352.

Ἀπέρωτος l. d. Choeph. 592.

Ἀπευθύνειν dirigere. Ag. 1652. ἢν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.

Ἀπευκτός abominandus. Ag. 624. ἀπευκτὰ πήματα. Suppl. 770. πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χαρεῖν.

Ἀπεύχεσθαι deprecari, repudiare. Eum. 578. ἀπεύχη μητρὸς αἷμα φίλτατον;

Ἀπεύχετος abominandus. Choeph. 153. ἄγος ἀπεύχετον. Choeph. 616. δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχετον δόμοις.

Ἀπέχειν arcere, removere. Prom. 690. ἔα, ἔα, ἄπεχε, φεῦ. Ag. 1096. ἄπεχε τῆς βοὸς τὸν ταῦρον. Eum. 330. ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας. Suppl. 737. οὐ μὴ τριαίνας τοῦδε καθ' ὑῶν σέβη δείσας, ἡμῶν χεῖρ' ἀποσχοῦσα.

Ἀπέχθεια odium. Prom. 121. τὸν πᾶσι θεοῖς δ' ἀπεχθείας ἐλθόντα.

Ἀπήμαντος illaesus, incolumis. Ag. 368. ἔστω δ' ἀπήμαντον. Suppl. 571. ἀπημάντῳ σθένει.

Ἀπήμων incolumis. Ag. 540. τίς δὲ πλὴν θεῶν ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; Eum. 853. πάσης ἀπήμον' οἰζύος. — innoxius. Suppl. 183. εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθυμένος ὠμῇ ξὺν ὀργῇ.

Ἀπήνη currus. Ag. 880. 1009. ἐκβαὶν' ἀπήνης τῆσδε.

Ἀπία Peloponnesus. Suppl. 257. αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πίδον τόδε. Suppl. 758. ποῖ φύγωμεν Ἀπίας χθονός; Ag. 247. Ἀπίας γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

Ἀπίεναι adire. Pers. 825. ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον πάτου. Eum. 734. νῦν δ' ἄπειμι πρὸς δόμους.

Ἄπιος ab Api descendens. Suppl. 110. 121. ἰλλόμαι μὲν Ἄπιαν βοῦνιν.

Ἄπις nom. propr. Suppl. 259. 266.

Ἀπιστεῖν non obtemperare. Prom. 643. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή.

Ἀπιστία incredibilitas. Ag. 259. πίφαυγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.

Ἄπιστος incredibilis. Prom. 834. τέρας ἄπιστον. Suppl. 274. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, πλόον ἐμοί. — inobediens. Sept. 824. βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διάφρονον. Sept. 828. ἰὼ πολίστονοι τόδ' εἰργάσασθ' ἄπιστον. Sept. 1021. ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Sept. 857. φίλων ἄπιστοι.

Ἀπλάκημα l. d. Eum. 894.

Ἄπληστος insatiabilis. Prom. 371. τοιόνδ' ὁ Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον θερμῇ ἀπλήστου βίλεσι πυρπνόου ζάλης. Ag. 102. ἐλπὶς ἀμόνας φροντίδ' ἄπληστον. Eum. 933. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει συοῖεν τῷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν. Suppl. 723. ἐξῶλές ἐσσι μάργον Αἰγύπτου γένος μάχης τ' ἄπληστον.

Ἄπλοια navigandi impedimentum, navigatio inopportuna. Ag. 145. μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐμπέδας ἀπλοίας τινύξῃ. Ag. 181. ἀπλοίᾳ ναναγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαϊκὸν λεών.

Ἁπλοῦς simplex, unus. Prom. 46. ὡς ἁπλῷ λόγῳ. Prom. 613. ἁπλῷ λόγῳ. Prom. 977. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς. Choeph. 547. ἁπλοῦς ὁ μῦθος. Teleph. 217. ἁπλοῦς οἶμος εἰς ᾅδου φέρει.

Armor. ind. 163. ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Ἁπλῶς simpliciter. Choeph. 119. ἁπλᾶς τι φράζουσ', ὅσον ἀνταποκτενεῖ.

Ἀπό significans locum unde aliquid proficiscitur vel removetur: Suppl. 90. ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψικάρηνον πανώλεις βροτούς. Suppl. 211. φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. Danaid. 36. ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάσσους οὐρανοῦ πεσών. Suppl. 694. ἱκετηρίου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ τὸ πλοῖον. Ag. 479. πόθεν δ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ. Prom. 398. ἀκηρυσίακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινὸν λειβομένα ῥέει. Prom. 750. ἔζεψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ σύριγγος πέτρας. Prom. 723. ἵνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μίνυς προτέφρων ἀπ' αὐτῶν. Prom. 818. ἵνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο Ἶρις εἰσπτὰν Νεῖλος εὔποτον ῥέος. Prom. 840. πρὸς μίγαν πόλπον Ῥέας, ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις. Pers. 262. γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἕλθ' ἐπ' αἶαν. Pers. 452. τοξικῆς δ' ἄπο θώμιγγος ἰοὶ προσπεσοῦσαι ἄλλυσαν. Pers. 785. περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο. Pers. 849. ἀφ' ἑστίας συθείς. Suppl. 71. τᾶσδε φυγᾶς ἀφορίας ἀπὸ γᾶς. Suppl. 3. στόλον ἥμίτεκνον πάϊον ἀρθέντ' ἀπὸ προστομίων — Νείλου. Suppl. 424. ἀπὸ βροτῶν βίᾳ δίκας ἀγομένων. Suppl. 61. ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα. Choeph. 960. ὅταν ἀφ' ἑστίας μόνος πᾶν ἕλάσῃ. Ag. 160. ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν. Ag. 546. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίας δρόσοι κατεψίκαζον. Eum. 254. ἀπὸ ζώντος ὀφεῖου ἐρυθρὸν ἐκ μελάθρων πέλανον. Eum. 276. ἀπὸ Χαμαίνθρου γῆν κατηφανουμένην. Ag. 524. Κήρυξ Ἀχαιῶν χεῖρα τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Ag. 417. ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμίσεις. Choeph. 196. οἶκτος γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετιμένος. Choeph. 260. ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρσας μίγαν δόμον. Eum. 808. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμεῖν — παρ' οὐδὲν ἦραν δόλῳ. Glauc. 28. εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέωμεν. (significans divisionem, ex qua aliquid superest Pers. 982. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν. — procul. Suppl. 667. νεύσαν δ' ὁμοῦ ἀπ' ἀστῶν ἴζου. Ag. 970. ἀπ' ἐμᾶς ἐλπίδος,— abeunte. Sept. 255. Δίρκης τε πηγαῖς οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λίγα. Sept. 766. τῶν κρυσσοστίκτων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη, niai simplicius hic locus explicandus: aberravit ab oculis, i. e. privatus est iis.) — significans originem, ex qua quid proficiscitur: Sept. 394. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν — ῥίζωμ' ἀνεῖται. Sept. 1023. δεινὸν τὸ κοινὸν σκλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν, μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός. Fragm. 300, 6. νηδύος μιᾶς ἄπο. Pers. 603. βοᾶτ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα. Pers. 606. ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτόν. Suppl. 532. γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔναιμος. Suppl. 234. οὐ γὰρ Ἀργολὶς ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων. Choeph. 465. δώμασιν ἴθμοτον τῶνδ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν. Eum. 174. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν. Ag. 1103. ἀπὸ δὲ θεσφάτων εἰς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στάλλοιτας; Eum. 804.

οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. Sept. 685. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται. Suppl. 358. ἱερόθυτα θεῶν λήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ. Eum. 255. ἀπὸ δὲ σοῦ βοσκὰν φερομαν. Suppl. 288. ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια. Choeph. 725. ὡς σαφέστερον ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν ἐλθὼν πύθηται τήνδε. Prom. 254. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας. — materiam, ex qua quid efficitur: Ag. 944. ὅταν δὲ εὐχὴ Ζεύς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον. cf. Pers. 603. 606. Eum. 174. 255. qui supra allati sunt. — instrumentum, ex quo effectus aliquis proficiscitur. Ag. 982. σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου. Ag. 232. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ. Suppl. 207. ἴδοιτο δῆτα πρυμνονῦς ἀπ' ὄμματος. Ag. 961. πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νέστον. Ag. 273. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δαῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν. Ag. 787. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ κλύοντες. Ag. 779. ἀπ' ἄκρας φρενός. Ag. 1613. ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ. Eum. 277. ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ. Eum. 644. ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν. cf. Ag. 1627. qui infra laudabitur. — causam, qua quid efficitur: Prom. sol. 189. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον πεπλήσθησαι. Ag. 1275. ἀλλ' ἴσθι πλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός. Ag. 1627. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; — id, ex quo quid intelligi potest: Ag. 152. μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις. — significans tempus, inde a quo quid factum est: Suppl. 339. ἀπ' ἀρχῆς. Pers. 173. ἀφ' οἵπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν — οἴχεται. — post. Prom. 855. πέμπτῃ δ' ἀπ' αὐτοῦ γίννα. Pers. 756. τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος. Ag. 589. Eum. 601. ἀπὸ στρατείας.

Ἀπογυμνάζειν exercere. Sept. 423. ἀπογυμνάζων ἀνόμα.

Ἀποδεικνύναι ostendere. Ag. 710. ἀπέδειξεν ἔθος τὸ πρόσθε τοπήων. Eum. 958. προτέραν δέ μ' χρὴ στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν. — ἀποδεικνύσθαι efficere. Prom. 1089. πνεύματα — εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα.

Ἀποδηλοῦν ostendere. Fragm. 300, 2. ἀποδηλώσας ἔχει τραχὺν πετραῖον ὄρνιν.

Ἀποδιωκεῖν abiicere. Ag. 1384. ἀπέδιωκε, ἀπέταμες.

Ἀποδύρεσθαι deflere. Prom. 640. τἀποπλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας.

Ἀποζευγνύσθαι proficisci. Choeph. 665. ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας.

Ἀποθαυμάζειν admirari. Ag. 309. λόγους δ' ἀποῦσαι τοὐσθ' ἁποθαυμάσαι — θέλομ' ἄν.

Ἀπόθεν e longinquo. Fragm. 376. οὐδ' ἄποθεν εἶδες αὐτόν;

Ἀποθραύειν detundere. Pers. 402. κἀποθραύσει πάντα Φοινίσσης νεὼς πόρυμβα.

Ἀποικία colonia. Prom. 816. οὐ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν, Ἰοῖ, πέπρωταί σοί τε καὶ τέκνοις πτίσαι.

Ἄποικος incola ex patria emissus. Sept. 710. ξένος δὲ πλήρους ἐπινωμᾷ χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος.

Ἀποιμώζειν conqueri. Ag. 329. οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου δίφρῳ ἀποιμώ-

ζουσι φιλτάτων μόρον. Choeph. 1009. νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών. Myrmid. 120. ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον.

Ἄποινα poena. Pers. 794. ὕβρεως ἄποινα παθέων φρονημάτων. Ag. 1394. μιασμάτων ἄποινα. Ag. 1655. ἰοὺ ἰού μοι δώσων ἄποινα τῇδε μοιρίας χάριν.

Ἄποινος f. l. Suppl. 93.

Ἀποκείρειν demetere, occidere. Pers. 885. ἀνδρῶν, οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν.

Ἀποκλάζειν edere, pronuntiare. Ag. 151. τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε.

Ἀποκλαίειν deflere. Prom. 640. τἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας.

Ἀποκλείειν excludere. Prom. 673. ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων.

Ἀποκοπή detruncatio. Suppl. 821. πολυαίμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατός.

Ἀποκορσοῦσθαι capillos sibi detondere. Hypsip. 225. ἀποκορσαμένα.

Ἀποκτείνειν interficere. Ag. 1223. σὺ μὲν κατέκτα, τοῖς δ' ἀποκτεῖναι μέλει.

Ἀποκωκύειν deflere. Ag. 1524. ἀποκωκῦσαι ψυχήν.

Ἀπολακτίζειν repudiare. Prom. 654. μὴ 'πολακτίσῃς λίχος τὸ Ζηνός. — excutere. Eum. 136. ἀπολακτίσας' ὕπνον.

Ἀπολακτισμός abiectio. Suppl. 915. πεσήμαθ' ἁνδρῶν ἀπολακτισμοὶ βίου.

Ἀπολείπειν relinquere. Pers. 923. ὁλοὺς ἀπέλιπον. Nereid. 142. ὑφῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει.

Ἀπόλεμος non debellandus. Ag. 746. δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον. Choeph. 53. αἵβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν. — Prom. 906. ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος bellum non gerendum.

Ἄπολις. Eum. 435. ξὺν ᾗ σὺ Τρῳᾶν ἄπολιν Ἴλιον πόλιν ἴθηναις urbem, quae non amplius urbs est.

Ἀπολλύναι perdere. Pers. 644. οὔτε γὰρ ἄνδρας πόντ' ἀπώλλυ. Sept. 967. ἀπώλεσε δῆτα l. d. Pers. 467. οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. Pers. 543. Κῖρ ξηξ δ' ἀπώλεσεν. Pers. 553. πεζούς τε καὶ θαλασσίους — νᾶας μὲν ἦγαγον, νᾶες δ' ἀπώλεσαν. Pers. 719. οἷαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσε. Ag. 1050. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ βούτειρον. Choeph. 607. φῶς' ἀπώλεσεν φίλον. Suppl. 396. ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν. — ἀπολωλέναι periisse. Suppl. 206. ὦ Ζεῦ, πόνων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας. — amissum esse. Suppl. 896. τἀπολωλότ' εὐρίσκων λέγω. — ἀπολλύσθαι perire. Pers. 270. πᾶς δ' ἀπώλλυτο στρατός. Pers. 320. εὐλεῶς ἀπώλετο. Choeph. 94. ὥσπερ οὖν ἀπώλετο πατήρ.

Ἀπόλλων. Sept. 144. ὦ φίλ' Ἄπολλον. Sept. 727. Ἀπόλλωνος — βίᾳ. Sept. 783. ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας ἄναξ Ἀπόλλων. Ag. 55. ἦ τις Ἀπόλλων ἢ Πὰν ἢ Ζεύς. Ag. 499. ἄναξ Ἄπολλον. Ag. 1043. 1047. ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον. Ag. 1050 s. 1055 s. Ἄπολλον Ἄπολλον, ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός. Ag. 1175. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπίστησεν τέλει. Ag. 1230.

Λύκει· Ἄπολλον. Ag. 1242. Ἀπόλλων αὐτὸς ἐνδύων ἐμὲ χρηστηρίαν ἐσθῆτα. Choeph. 552. ἄναξ Ἀπόλλων. Choeph. 1053. ἄναξ Ἄπολλον. Eum. 85. 189. 544. ἄναξ Ἄπολλον. Eum. 289. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος ῥύσαιτ' ἄν. Eum. 580. ἐξηγοῦ δέ μοι, Ἄπολλον. Eum. 714. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, Suppl. 211. ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν, Suppl. 260. ἰατρόμαντις πεῖς Ἀπόλλωνος. Ai. Locr. 5. τί σοι ὁ Ἀπόλλων πακιθάρισεν; Fragm. 379. ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὰν ἰθύνοι βέλος. Fragm. 411. ὁ Κισσεὺς Ἄπολλων.

Ἀπομούσως imprudenter. Ag. 775. καίτ' ἀπομούσως ἠθθα γεγραμμένος.

Ἄπονος molestia liber. Pers. 846. νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνητος, ἀπαθεῖς — ἄγον οἴκους.

Ἀπόξενος hospitio non exceptus. Eum. 844. τοῦδ' ἀπόξενος πέδον. — exul. Ag. 1255. φυγὰς δ' ἀλήτης τῇδε γῆς ἀπόξενος. Choeph. 1038. ἐγὼ δ' ἀλήτης τῇδε γῆς ἀπόξενος.

Ἀποπέμπεσθαι dimittere. Pers. 135. τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα.

Ἀπόπολις urbe exul. Ag. 1384. ἀπόπολις δ' ἔσῃ.

Ἀποπτύειν despuere. Fragm. 384. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα. — abominari, respuere. Eum. 293. οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους. Prom. 1072. καὐκ ἔστι νόσος, τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον. Ag. 953. ἀπόπτυσας δίκαν δυσκρίτων ὀνειράτων. Ag. 1165. ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν εὐνὰς αἰδοίφοῦ. Choeph. 195. τόνδ' ἀποπτύσας πλάκον.

Ἀπόπτυστος exosus. Eum. 182. ἀπόπτυστοι θεοῖς.

Ἀπόρθητος inexcisus. Pers. 340. ἦ τ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;

Ἄπορος factu difficilis. Prom. 906. ἀπόλεμος ἅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος.

Ἀποῤῥεῖν defluere. Ag. 1267. αἱμάτων εὐθηναίμων ἀποῤῥυέντων.

Ἀποῤῥηγνύναι abrumpere. Pers. 499. εὐτυχὴς δέ τοι, ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου.

Ἀποῤῥίπτειν abiicere. Choeph. 901. οὗτοι σ' ἀπέῤῥιψ' εἰς δόμους δορυξένους. Eum. 206. Κύπρις δ' ἀτίμως τῷδ' ἀπέῤῥιπται λόγῳ. Suppl. 479. μηδ' ἀποῤῥίφθῃ λάγος ἐμοῦ.

Ἀπορφανίζεσθαι orbari. Choeph. 247. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους νῆστις πιέζει λιμός.

Ἀπόσημμα fulgurum. Argiv. 17.

Ἀποσπᾶν abducere. Suppl. 883. ἕλξειν ἔοικ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης.

Ἀποστάζειν destillare. Suppl. 573. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.

Ἀποστατεῖν procul stare. Ag. 1075. ἀλκὰ δ' ἑκὰς ἀποστατεῖ. Choeph. 438. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν ἄτιμος. Eum. 65. ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν. Eum. 392. ἀποστατεῖ θέμις. Choeph. 813. ἄτερ δ' ἀποστατεῖ φιλῶν. Niob. 147, 4. μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ. Fragm. 278. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Ἀποστέγειν defendere, arcere. Sept.

216. δυσμενῶν δ' ὄχλον πύργοι ἀποστίγει.

Ἀποστείχειν discedere: Suppl. 750. ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου.

Ἀποστέργειν odisse. Ag. 485. τὸν ἀντίον δὲ τοῦδ' ἀποστέργω λόγον.

Ἀποστερεῖν privare. Prom. 683. ἀπροσδόκητόν θ' αὐτὸν αἰφνίδιον μόρον τοῦ ζῆν ἀποστέρησον. — demere, removere. Prom. 779. μή μοι προτείνων κῆρδος εἶτ' ἀποστέρει. Suppl. 1048. Ζεὺς ἄναξ ἀποστροφὴ γάμον δυσάνορα.

Ἀποστρέφειν averiere. Ag. 824. πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέφαι νόσου. Ag. 1279. τίς δ' ἀποστρέφει φόβος;

Ἀποστροφή effugium. Prom. 771. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

Ἀποσυλᾶν exuere. Prom. 171. ὑφ' ὅτου σπῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.

Ἀποσφάλλεσθαι fallī, aberrare. Prom. 470. ἀποσφάλεἶς φρενῶν. Pers. 384. γνώμης ἀποσφαλῆναι.

Ἀποτίρειν desiderare. Ag. 1384. ἀπίδοιμι, ἀπίτυμος.

Ἀποτίειν luere. Ag. 1311. τὸν δ' αἱ πρωτόρρων αἷμ' ἀπυτίσει. Ag. 1484. τόνδ' ἀπήνιστον τέλεσον παροῖς ἐπιθύσας.

Ἄποτμος miser. Pers. 272. τὸν' ἄποτμον φρενῶν.

Ἀποτρόπειν averiere. Suppl. 657. ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντ' ἀποτρόπειν ὑ ἔστιν ὕβρει. Suppl. 868. 872. βοᾶν φόβερὸν ἀπότροπα. — ἀποτρέπεσθαι aversari. Sept. 1052. φοβοῦμαι πάποτρόπους δεῖμα κυλιστῶν.

Ἀποτροπή averruncatio. Pers. 213. εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τοῦδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν.

Ἀπότροπος averruncus. Pers. 198. ἀποτρόποιοι δαίμοσι θέλουσα θῦσαι πίλανον. Choeph. 42. τοιάνδε χάριν ἄχαρον, ἀπότροπον πατρῶν. — aversabilis. Choeph. 153. ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχεσθον.

Ἀπονοία absentia. Ag. 889. ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ. Ag. 1232. λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ.

Ἀποφαίνεσθαι in luem edere, instituere. Eum. 299. Μοῦσαν στυγερὰν ἀποφαίνεσθαι δαδούχησιν. Pers. 843. πρῶτα μὲν εὐδουλίαν στρατιᾷ ἀποφαινόμεθα.

Ἀποφθείρειν perdere. Choeph. 254. πατρὸς νεοσσοὺς τοὐσδ' ἀποφθείρας. Choeph. 256. αἰτοῦ γένεσθ' ἀποφθείρας.

Ἀποφθίνειν perire. Ag. 851. ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. Ag. 1429. κρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθιτον βίον.

Ἀποφθορά corruptio. Eum. 178. δίκαι σφαγαί τε σπέρματός τ' ἀποφθοραί.

Ἀποφύλιος peregrinus. Fragm. 382.

Ἀποφαῦλιος rudis, vanus. Fragm. ap. Suid. et Zonar. s. v. Bekk. Anecd. p. 439, 12. (nisi ad ἀποφύλιος haec pertinent).

Ἀπόχρη sufficit. Ag. 1556. κεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη.

Ἀποχρήματος non ad pecuniam pertinens. Choeph. 273. ἀποχρημάτοις ζημίαις τανῦν μενον.

Ἀποψιλοῦν denudare. Choeph. 684. φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.

Ἀποψύχεσθαι exanimari. Cercyon. 90. ἀπεψύχη.

Ἄπρηγδα tenaciter. Pers. 1014.

1070. ἄπρηγδ' ἄπρηγδα μᾶλλα γόεδνα.

Ἀπρηκτόπληκτος (Ἀπρηκτόπληκτος) *tenaciter, continuo pulsatus.* Choeph. 419. ἀπρηκτόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν ἐπασσυτεροτρεβῆ τὰ χερὸς ὁρίγματα.

Ἀπροβούλως *imprudenter.* Choeph. 611. Νίσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσας' ἀπροβούλως.

Ἀπρομήθητος *improvisus.* Suppl. 352. ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων.

Ἀπρόξενος *hospite carens.* Suppl. 236. οὐδὲ πηρύκων ὕπο ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν.

Ἀπρόοπτος *improvisus.* Prom. 1076. Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσίβαλεν.

Ἀπρόσδεικτος l. d. Suppl. 775.

Ἀπροσδόκητος *inexspectatus.* Prom. 683. ἀπροσδόκητος — αἰφνίδιός μόρος. Suppl. 693. ἀπροσδοκήτους τινὰς καὶ νέους λόγους.

Ἀγρόσκοπος l. d. Eum. 105.

Ἀπρόσοιστος *qui sustineri non potest.* Pers. 91. ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν στρατός.

Ἄπτερος *non alatus.* Eum. 51. ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν αὐτοι. Eum. 241. ἀπτέροις ποτήμασιν. Fragm. 293. ἄπτερος Πελειάδος. — *velox.* Ag. 267. ἄπτερος φάτις.

Ἅπτειν *nectere.* Eum. 297. ἄγε δὴ καὶ χόρον ἄψωμεν. Choeph. 855. τοιάνδε πάλιν μόνος ὢν ἔφδρος δισσοῖς μίλλοι θεῖος Ὀρέστης ἄψειν. — *incendere.* Ag. 286. ἐρείκης θαμὰν ἄφαντος πυρί. Sept. 204. στρέτυμ' ἀπτόμενον πυρὶ δαΐῳ. — ἅπτεσθαι *aggredi, invadere.* Ag. 1590. καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν. Philoct. 227. ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ.

Ἀπύειν *vocare.* Prom. 595. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; Sept. 130. λιταῖσί σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι παλαζόμεσθα. Pers. 122. τοῦτ' ἔπος γυναικοπληθὴς ὄμιλος ἀπύων.

Ἄπυρος. Ag. 70. ἀπύρων ἱερῶν ὀργὰς *iram propter non incensam sacrificiorum flammam.* — *igni similis.* Prom. 882. οἴστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος.

Ἄρα. Sept. 473. ὁ σηματουργὸς δ' οὗ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν. Sept. 628. Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν. Pers. 560. τοὶ δ' ἄρα πρωτόμορος, φεῦ. Pers. 897. μέλεος γέννᾳ γᾷ τε πατρῴᾳ ναυὸν ἄρ' ἐγενόμαν. Choeph. 221. ναὶ τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. Fragm. 329. ὀξυγλυκεῖαν τἄρα κοκκεῖς βοᾶν. Pers. 464. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσαι φρενῶν Πέρσας. Pers. 719. ὦ μέλεος, οἷαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν. Prom. 597. τίς ὧν, τίς ἄρα μ' ὦ τάλας — ἆδ' ἐκτήνυμα προσθροεῖς; Sept. 90. τίς ἄρα ῥύσεται; τίς ἄρ' ἐπαρκέσει; Pers. 140. πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεύς; Prom. 515. τούτων ἄρ' ὁ Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος;

Ἄρα. Prom. 737. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ — βίαιος εἶναι; Choeph. 488. 489. ἆρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ; ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα; Eum. 181. ἆρ' ἀκούεις; Eum. 715. ἆρ' ὁρᾷς τάδε; Eum. 943. ἆρα φρονούσης γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρήσει; Pers. 340. ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις; Pers. 631. νίφθεν ἆρα πλόκες μου; Ag. 528. τερπνῆς ἆρ' ἦτε τῆσδ' ἐπίβολοι νόσου; Ag. 1630. Ὀρέστης ἆρά

πον βλέπτει φάος; Choeph. 110. ἐμοὶ τε καὶ σοί γ' ἆρ' ἐπεύξομαι τάδε; Sept. 190. ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῴραν φυγὼν πρύμνηθεν κώπας μηχανὴν σωτηρίας; Choeph. 219. αὐτὸς παθ' αὑτοῦ γ' ἆρα μηχανορράφει. Choeph. 295. τοιῶδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι. Choeph. 429. πατρὸς δ' ἐτίμησιν ἆρα τίσει.

Ἀρά imprecatio. Prom. 912. πατρὸς δ' ἀρὰ Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς πρανθήσεται. Sept. 637. πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. Sept. 748. τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραί. Sept. 769. ἐφῆκεν — πικρογλώσσους ἀράς. Sept. 926. Ἄρης ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ. Ag. 445. δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος. Ag. 1383. τόδ' ἐπίθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς. Ag. 1387. δημόθρους — ἀράς. Ag. 1583. λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ. Ag. 1599. δημοβρῖφεῖς — λευσίμους ἀράς. Choeph. 143. τῆς κακῆς ἀρᾶς πείσεις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν l. d. Choeph. 899. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀράς, τέκνον;

Ἀρά Dira. Eum. 395. Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κυλίνδεσθαι. Sept. 70. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί, Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἣ μεγασθενής. Sept. 677. φίλον γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει' Ἀρὰ ξηροῖς ἀπλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει. Sept. 815. ὦ μέλαινα καὶ τέλεια γένεσις Οἰδίπου τ' Ἀρά. Sept. 875. ἀντιφόνων θανάτων Ἀραί. Sept. 935. ἐκηλίδαξαν Ἀραὶ τὸν ὄξὺν νόμον. Choeph. 400. ἴδετε πολυκρατεῖς Ἀραὶ φθιμένων. Choeph. 681. ὦ δυσπάλαιστοι τῶνδε δωμάτων Ἀραί.

Ἀραβία Arabia. Prom. 418. Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος.

Ἄραβος nom. propr. Pers. 310.

Ἀραγμός pulsatio. Sept. 231. ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ἐφέλλεται.

Ἀραῖος exsecratus. Sept. 767. τέκνοις δ' ἀραίαις ἐφῆκεν ἐκμότους τροφάς. Sept. 880. ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς δεχόφρονι πότμῳ. Ag. 228. στόματός τε καὶ λιπηρώρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Ag. 1371. τοσῶνδε πρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας ἀραίων. Ag. 1546. τίς ἂν γοᾶν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;

Ἀραρότως tenaciter. Suppl. 923. ὡς μίνυιν ἀραρότως.

Ἄρᾶσθαι imprecari. Prom. 914. πατρὸς δ' ἀρὰ — ἣν ἐκπεπτωκὼς ἠρᾶτο δηναιᾶν θρόνων. Sept. 615. οἵας γ' ἠρᾶτο καὶ κατεύχεται τύχας.

Ἀράσσειν pulsare. Prom. 58. ἄρασσε μᾶλλον. Pers. 1011. στέρν' ἄρασσε. Pers. 452. πολλὰ μὲν γὰρ ἐν χεροῖν πέπλους ἀράσσοντο.

Ἀραχναῖος Arachnaeus. Ag. 300. Ἀραχναίων αἰνος.

Ἀράχνη aranea. Ag. 1471. 1497. πεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσμασι.

Ἀράχνης araneus. Lxii 104. ἀράχνου.

Ἄραχνος araneus. Suppl. 864. ἄραχνος ὡς βάθην.

Ἀρβύλη calceus. Ag. 918. ὑπαὶ τις ἀρβύλην λύσει τάχος. Phoen. 239. εὐθύστους ἐν ἀρβύλαις.

Ἀργεῖος Argivus. Sept. 59. πάνοπλος Ἀργείων στρατός. Sept. 661. ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλις ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. Ag. 45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν. Ag. 190. ἄνθος Ἀργείων. Ag. 258. Ἡρᾳ-

μου γὰρ ἥρήσασιν Ἀργείας πόλιν. Ag. 489. οὔδας Ἀργείας χθονός. Ag. 492. τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί. Ag. 559. τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ. Ag. 563. Ἀργείων στόλος. Ag. 636. τὸν δίστηγον Ἀργείων στρατόν. Ag. 798. Ἀργεῖον δόμοις. Ag. 829. 1366. πρόφρων Ἀργείων τόδε. Ag. 1646. τύραννος Ἀργείων. Ag. 1650. νῦν ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη. Choeph. 1036. πάντας Ἀργείους. Choeph. 1042. πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν. Eum. 280. τὸν Ἀργεῖον λεών. Eum. 433. Ἀργεῖόν εἰμι. Eum. 727. Ἀργεῖος ἀνήρ. Suppl. 266. Ἀργείᾳ χθονί. Suppl. 271. Ἀργεῖας γένος ἐξευχόμεσθα. Suppl. 275. Ἀργεῖον γένος. Suppl. 287. γένεθλον σπέρμα σ' Ἀργεῖον τὸ σόν. Suppl. 289. ἐν Ἀργείᾳ χθονί. Suppl. 295. Ἀργεία θεός. Suppl. 319. Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον. Suppl. 600. ἴδοξεν Ἀργείοισιν. Suppl. 616. Ἀργεῖος λεώς. Suppl. 620. ἐπ' Ἀργείους. Suppl. 720. ψῆφος Ἀργείων.

Ἀργής candidus. Eum. 45. ἀργῆτι μαλλῷ.

Ἀργήστης nom. propr. Pers. 300.

Ἀργηστής candidus. Sept. 60. ἀργηστὴς ἀφρός. Eum. 172. πνοὴν ἀργηστὴν ὄφιν.

Ἀργίας candidus. Ag. 114. ὁ παλαιὸς ὃ τ' ἐξόπιν ἀργίας.

Ἀργολὶς Argiva. Suppl. 232. σὲ γὰρ Ἀργολὶς ἐνθῆς γονασῶν.

Ἄργος Argus. Prom. 567. εἰδαίνον Ἄργου γηγενοῦς. Prom. 681. βουπόλος δὲ γηγενὴς ἅπαντας ἀγρὸν Ἄργος. Suppl. 301. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα Γῆς πανόπταν.

Ἄργος Argos. Prom. 856. πάλιν πρὸς Ἄργος εἰς ἑαυτὸν ἱλάσσεται. Prom. 671. οὔτε πω Ἄργος βασιλεὺν τέξει γένος. Sept. 530. Ἄργει δ' ἐπείων παλαὶς τροφάς. Sept. 555. μίγιστον Ἄργει τῶν πανῶν διδάσκαλον. Ag. 24. χορῶν κατάστασιν πολλῶν ἐν Ἄργει. Ag. 784. πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους δίκη προσαυδῶν. Choeph. 665. στείχοντα δ' — ἐς Ἄργος. Choeph. 669. εἰς Ἄργος εἶσι. Eum. 624. ἐν Ἄργει δώμασ' οἰκήσει πατρός. Suppl. 15. Ἄργους γαῖαν. Suppl. 326. ἐς Ἄργος.

Ἀργός inert, rudis. Sept. 393. αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.

Ἀργυρεῖος argenteus. Perrhaeb. 172. ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα;

Ἀργυρήλατος argenteus. Perrhaeb. 170. ἀργυρηλάτοις πίρασι.

Ἄργυρος argentum. Pers. 234. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστί. Suppl. 913. ἐν ἀργύρου λαβῇ.

Ἀργυροστερής pecuniam rapiens. Choeph. 996. ἀργυροστερῆ βίον νομίζων.

Ἀργυρότοιχος argenteis parietibus instructus. Ag. 1520. ἀργυροτοίχων δόμων.

Ἀργυρώνητος argento emtus. Ag. 923. πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.

Ἀργώ Argo. Fragm. 322. ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερὸν — ξύλον;

Ἄρδειν irrigare. Pers. 479. Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ. Pers. 792. ἵνθα πεδίον Ἀσωπὸς ἑοαῖς ἄρδει.

Ἀρδείειν irrigare. Prom. 854. ὅσην πλατύῤῥοος Νεῖλος ἀρδείει χθόνα.

Ἄρδην raptim. Prom. 1053. ἴς τε

πλάσσον Τύφωνος ἄρδην ὑφαιμα δέμας.

Ἄρδις *stimulus.* Prom. 881. εἶσορον δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος.

Ἀρειδύσαντος *vir Mavortius.* Prom. sol. 186.

Ἄρειος *bellicosus, fortis.* Prom. 418. Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος. Pers. 956. ἄρειόν τ' Ἀχαΐαν.

Ἄρειος *Martialis.* Choeph. 417. ἔκφυε πορμὸν Ἄρειον. v. Ἀρήϊος.

Ἄρειος πάγος *Arcopagus.* Eum. 655. πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν. Eum. 660. ἀκοίνωνος πέτρα πάγος τ' Ἄρειος.

Ἀρείφατος *Martialis.* Eum. 873. τῶν ἀρειφάτων — πρεπτῶν ἀγώνων. Adolesc. 135. ἀρείφατον λῆμα.

Ἄρειων *melior, fortior.* Sept. 287. ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον τᾶσδ' ἄρειον; Ag. 81. παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων.

Ἀρίεσθαι *placare, propitium reddere.* Suppl. 642. παθαρσίοις βωμοῖς θεοὺς ἀρίσοντας.

Ἀρετή *virtus.* Fragm. 392. αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ αὐτία.

Ἀρήγειν *iuvare.* Prom. 267. θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς εὑρόμην πόνους. Sept. 14. πόλει τ' ἀρήγων καὶ θεῶν ἐγχωρίων βωμοῖσι. Sept. 161. μελόμενος δ' ἀρήξατε. Choeph. 259. βωμοῖς ἀρήξω. Choeph. 867. ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ. Eum. 223. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε φίσσομαι. Eum. 285. φίλοις ἀρήγουσα. Suppl. 372. ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ. — *arcere.* Sept. 112. ἄρηξον δαΐων ἄλωσιν. — ἀρήγει *expedit.* Eum. 541. σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμούς.

Ἀρήϊος *Martialis.* Sept. 114. φόβος δ' Ἀρηΐων ὅπλων.

Ἄρηξις *auxilium.* Prom. 546. τίς ἐφαμερίων ἄρηξις.

Ἄρης *Mars.* Sept. 226. τοῦτῳ γὰρ Ἄρης βέσσεται φόβῳ βροτῶν. Sept. 326. μανόμενος δ' ἐκπνεῖ λυσσώμας μαλερὸν ἰοβόλειαν Ἄρης. Sept. 394. σταφυῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφίσσατο. Sept. 396. ἔργον δ' ἐν πύθοιτ' Ἄρης πρινεῖ. Sept. 451. ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐμβάλοι πυργωμάτων. Sept. 893. οὐδ' ἐπίσχοις Ἄρης. Sept. 926. καινὸς ἀνατὰς Ἄρης. Pers. 913. ναύφραντος Ἄρης ἐτεραλκής. Ag. 78. Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ. Suppl. 730. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης. Ag. 426. ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων. Ag. 628. διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ. Ag. 1492. μίλας Ἄρης. Choeph. 160. βίᾳ πεπάλλων Ἄρης. Choeph. 454. Ἄρης Ἄρει ξυμβόλους. Choeph. 926. διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης. Eum. 335. ὅταν Ἄρης, τιθασὸς ὤν, φίλον ἵλῃ. Eum. 879. Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε. Suppl. 78. ἔστι δὲ καὶ πτολέμου τεθραμμένοις βωμοὶ Ἄρης. Suppl. 651. εὐάνδρως βροτολοιγὸς Ἄρης. Suppl. 913. οὕτως διπλᾶζε ταῦτα μαρτύρων ὕπο Ἄρης. Europ. 49. Ἄρης φιλεῖ αἰεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀπανθρώποιν στρατοῦ. Sept. 64. πρὶν καταιγίσαι πνοαὶς Ἄρεος. Sept. 110. πνοαῖς Ἄρεος ὁρμένων. Prom. 862. θηλυκτόνῳ Ἄρει δαμέντων. Sept. 479. ἔνθεος δ' Ἄρει βαχᾷ πρὸς ἁλκήν. Eum. 659. Ἄρει δ' ἔθνος. Suppl. 430. μίνει Ἄρει πτίνειν ὁμοίαν θίμιν. Ag. 48. μίγαν ἐκ θυμοῦ πλάζοντες Ἄρη. Eum. 824. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρίσης Ἄρη. Suppl. 628. μάχλον Ἄρη. Suppl.

683. πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη. Ag. 365. Ἄρη πνεόντων. Ag. 1208. ἔσπευδόν τ' Ἄρην φίλοις πνέουσαν. Sept. 53. λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων. Sept. 45. Ἄρη, Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον Φόβον. Pers. 86. ἐπάγει δουριαλώτους ἀνδράσι τοξόδαμνον Ἄρην. Suppl. 665. δακρυογόνον Ἄρη. Sept. 101. προδώσειε, παλαίχθων Ἄρης, τὰν σὰν γᾶν; Sept. 125. σύ τ' Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον. (Prima syllaba producta Sept. 125. 226. 326. 451. Pers. 86.)

Ἀρθμός concordia. Prom. 191. εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει.

Ἀρίδακρυς flebilis. Pers. 910. πλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.

Ἄριθμημα numerus. Eum. 723. ἴσον γὰρ ἐστι τἀριθμήματα τῶν πάλαι.

Ἀριθμός numerus. Prom. 457. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων. Pers. 331. Ἕλλησιν μὲν ἦν ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα ναῶν.

Ἀριμασπός. Prom. 807. τὸν τε μουνῶπα συραῖον Ἀριμασπὸν ἱπποβάμονα.

Ἀριόμαρδος nom. propr. Pers. 38. 813.

Ἄριστα optime. Pers. 775. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι πράσσομεν ὡς ἄριστα; Ag. 19. οἶκον — ἄριστα διαπονουμένου. Ag. 586. ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν σπεῦσω — δέξασθαι. Ag. 660. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Choeph. 771. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει. Sept. 175. τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλπετε.

Ἀριστεύειν praestantissimum esse. Prom. 892. τὸ πηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ.

Ἄριστον ientaculum. Palam. 168. ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρία. Ag. 322. πόνοι νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις, τάδε.

Ἄριστος optimus. Sept. 57. ἀρίστους ἄνδρας ἐκπρίτους πόλεως. Sept. 165. ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια; Sept. 551. ἄνδρα σωφρονίστορον ἐλπὶν τ' ἄριστον. Sept. 574. οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλει. Pers. 298. Τενέδιον τ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενής. Pers. 434. ψυχὴν τ' ἄριστος ναὸγλισιν ἐπρεπεῖς. Eum. 31. τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. Sphing. 214. στέφανοι ἀρχαῖον στέφος δεσμῶν ἄριστοι.

Ἀρκάς Arcas. Sept. 529. Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. Sept. 535. τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα.

Ἀρκεῖν iuvare. Pers. 270. οὐδὲν γὰρ ἦρκεν τόξα. — sufficere. Prom. 624. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον; Sept. 230. σὺ κοῦν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι. Ag. 1287. ἀρκεῖτω βίοτ. — Eum. 204. πικρ' οὐδὲν ἦρκεσεν Ἥρᾳ — πεσήματα l. c.

Ἀρκούντως sufficienter. Choeph. 879. τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

Ἀρκτοῦρος nom. propr. Pers. 44. 304.

Ἄρκυς cassis. Ag. 1087. ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία φόνου. Choeph. 994. ἄρκυν δ' ἔν εἵμασι καὶ ποδοστήρας πέπλους. Eum. 142. ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, ὀλίγεται δ' ὁ θήρ.

Ἄρκυσμα cassis. Eum. 112. ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων ὤρουσεν.

Ἀρκύστατον cassis. Pers. 99. παράγει βρότον εἰς ἀρκύστατα. Eum. 112. l. vulg.

᾽Αρμίστατος *cassis instar circumdans.* Ag. 1348. κυμοῦν ἀρμίστατον.

᾽Αρμα *currus.* Prom. 463. ὑφ᾽ ἅρματ᾽ ἤγαγον φαληνίους ἵππους. Sept. 50. πρὸς ἅρμ᾽ ᾽Αδράστου. Sept. 136. ὄπισθον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν πλέον. Pers. 46. παλαιᾶς ἅρμασιν ξυρμῶσιν. Pers. 84. Σύριόν θ᾽ ἅρμα δαΐων. Pers. 186. ἅρμασιν δ᾽ ὕπο ζεύγνυσιν αὐτώ. Choeph. 649. τυπτὸς ἅρμ᾽ ἐπείγεται σοτευνόν. Choeph. 784. πῶλον εὔνιν ζυγίνη᾽ ἐν ἅρμασι. Glauc. 26. ἐφ᾽ ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρᾷ νεκρός.

᾽Αρματόστονος. Sept. 486. ἀκούσασα τὸν ἁρματόστονον ὄπισθον strepitum currusm.

᾽Αρμοῖ *modo.* Prom. 618. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

᾽Αρμονία *institutum, decretum.* Prom. 550. οὔπουτ᾽ ἂν Διὸς ἁρμονίαν θνητῶν παρεξίασι βουλαί.

᾽Αρμονία *Harmonia.* Suppl. 1024. δίδοται δ᾽ ᾽Αρμονίᾳ μοῖρ᾽ ᾽Αφροδίτης.

᾽Αρμόστωρ *imperator.* Eum. 434. ᾽Αγαμέμνων᾽ ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα.

᾽Αρνεῖσθαι *negare.* Prom. 266. ἐκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι. Ag. 1353. οὕτω δ᾽ ἔπραξα, καὶ τάδ᾽ οὐκ ἀρνήσομαι. Eum. 441. ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι. Eum. 581. ὁρᾶσα γὰρ, ὥσπερ ἐστὶν, οὐκ ἀρνούμεθα.

᾽Αρνησις *negatio.* Eum. 558. ἔκτεινα, τοῦτον δ᾽ οὔτις ἄρνησις πέλει.

᾽Αρος *utilitas, auxilium.* Suppl. 863. βρέτεος ἄρος ἄτα.

᾽Αροτος *ager.* Suppl. 629. τὸν ἀρότοις θεριζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις. — Phryg. 247. (de quo loco Hesychius: ᾽Αροτον, τὸν ὁλκὸν τοῦ ᾽Εκτορος ἢ τὸ ἀντισταθμον. Intelligendum videtur de sulco, quem tractum ab Achille Hectoris cadaver effecerit. Nam quod ad alteram interpretationem attinet, referendam ad auri pondus, quod pondus cadaveris aequiparaverit, de quo cf. Schol. Ven. ad Hom. Il. X, 351, non video quomodo vocabuli ἄροτος significatio eo deflecti potuerit.)

᾽Αροτρον *aratrum.* Prom. sol. 184. ἵν᾽ οὔτ᾽ ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δικελλ᾽ ἄρουραν.

᾽Αρουρα *ager.* Pers. 587. αἱμαχθεῖσα δ᾽ ἄρουραν Λΐαντος περικλύστου νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν. Niob. 143. σπείρω δ᾽ ἄρουραν δώδεχ᾽ ἡμερῶν ὁδόν. Prom. sol. 184. ἵν᾽ οὔτ᾽ ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δικελλ᾽ ἄρουραν. — Sept. 583. ἅτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται. Sept. 736. μὴ πρὸς ἀγνὰν σπείρας ἄρουραν, ἵν᾽ ἐτράφη.

᾽Αρουραῖος *agrestis.* Sisyph. 208. ἀλλ᾽ ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος.

᾽Αρπαγή *raptus.* Sept. 333. ἁρπαγαὶ δὲ δαΐφρονᾶν ὁμαίμονες. Ag. 520. ἀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ πλοπῆς δίκην. Suppl. 505. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς ἐ᾽ ἐκδώσομεν. — *rapina, praeda.* Sept. 1005. ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν. Pers. 738. μὴ πολὺς πλούτου πόνος — γίνηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

᾽Αρπάζειν *rapere.* Ag. 613. ἦ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ; Sept. 606. παρ᾽ ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσας δόρυ. Sept. 241. ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.

Ἁρπαλίζειν *excipere.* Sept. 225. *μὴ νῦν ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους πύθησθε, καπυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.* Eum. 938. *μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτῶν δι' ὀργὰν ποινὰς, ἀντιφόνους ἄτας ἁρπαλίσασα πόλεως.*

Ἁρπύια nom. propr. Fragm. 354.

Ἀῤῥηκτος *infragilis.* Suppl. 187. *πρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς ἄῤῥηκτον σάκος.* Prom. 6. *ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.*

Ἀῤῥύσιαστος *non abreptus.* Suppl. 605. *ἡμᾶς μετοικεῖν τῇδε γῆς ἐλευθέρους καὶ ῥύσιαστους.*

Ἀρσάκης nom. propr. Pers. 957.

Ἀρσάμης nom. propr. Pers. 37. 300.

Ἀρσενογενὴς *mas.* Suppl. 798. *γένος γὰρ Λιγύπτιον — ἀρσενογενές.*

Ἀρσενοπληθὴς *viris refertus.* Suppl. 29. *ἀρσενοπληθῆ δ' ἐσμὸν ὑβριστὴν Λιγυπτογενῆ.*

Ἄρσην *virilis.* Ag. 251. *ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.* Choeph. 495. *οἰκτίρει θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνου.* Suppl. 280. *τεκτόνων πρὸς ἀρσένων.* Suppl. 482. *ὕβριν μὲν ἐχθήρουσιν ἄρσενες στόλοι.* — *masculus.* Suppl. 930. *ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῇδε γῆς οἰκήτορας εὑρήσετε.* — *ὁ ἄρσην vir.* Ag. 835. *τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν.* Ag. 1204. *θῆλυς ἄρσενος φονεύς ἐστιν.* Suppl. 388. *μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος πράσσειν ἀρσένων.* Suppl. 634. *οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν.* Suppl. 929. *εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.* — *τὸ ἄρσεν sexus virilis.* Eum. 707. *τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν.*

Ἀρτάμης nom. propr. Pers. 310.

Ἀρτάνη *laqueus.* Ag. 849. *πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν ἄλλοι.* Ag. 1062. *πολλὰ συνίστορα αὐτοφόνα κακὰ κἀρτάναν.* Suppl. 151. *ἀρτάναις θανοῦσαι.*

Ἀρταφρένης nom. propr. Pers. 21. 762. 764.

Ἀρτεμβάρης nom. propr. Pers. 29. 294. 933.

Ἄρτεμις *Diana.* Sept. 135. 139. *Ἄρτεμι φίλα.* Sept. 432. *προστατηρίας Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι.* Ag. 133. *Ἄρτεμις ἁγνή.* Ag. 195. *προφέρων Ἄρτεμιν.* Suppl. 661. *Ἄρτεμιν δ' ἐκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν.* Suppl. 1011. *ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ στόλον οἰκτιζομένα.*

Ἄρτι *modo.* Sept. 516. *στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων.*

Ἀρτιβρεφής f. l. Sept. 332.

Ἀρτιζυγία *coniugium recens iunctum.* Pers. 534. *αἱ δ' ἀβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν πεθίουσαι ἰδίαν ἀρτιζυγίαν.*

Ἀρτίκολλος *accurate adaptatus.* Choeph. 573. *ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.* — *ἀρτίκολλον opportune.* Sept. 355. *καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος εἶσ' ἀρτίκολλον.*

Ἀρτιτρεφής. Sept. 332. *βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται vagitus infantium recens natorum.*

Ἀρτίτροπος. Sept. 315. *κλαντὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι δαμάτων στυγερὰν ὁδόν.* Lectio incerta incertae significationis; alii intelligunt de virginibus vixdum adultis, id quod significare non

potest, alii de virginibus, quarum mores vix sese produnt, alii de bene moratis. Sensus postulat virgines significari, quae modo nubiles factae sunt.

Ἀρτίφρων *mentis compos.* Sept. 760. ἐκεῖ δ' ἀρτίφρων ἐγίνετο.

Ἄρτυμα *condimentum.* Fragm. 317. διαβρίζειν τἀρτύματα.

Ἀρχαιόπλουτος *antiquitus dives.* Ag. 1013. ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.

Ἀρχαιοπρεπής *propter vetustatem venerabilis.* Prom. 406. μεγαλοσχήμονα πἀρχαιοπρεπῆ στένουσα τἀν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν.

Ἀρχαῖος *antiquus.* Sept. 193. δαιμόνων — ἀρχαῖα βρέτη. Pers. 137. τόδ' ἐνεζόμενος στέγος ἀρχαῖον. Pers. 649. βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν ἴθι. Pers. 682. σίθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. Pers. 761. αἰσχύνη πάτρᾳ θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι. Ag. 565. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς παθ' Ἑλλάδα δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γένος. Choeph. 279. λιχῆνας ἐξιοῦσας ἀρχαίαν φύσιν. Eum. 698. παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς. Suppl. 50. ἐν ποσηνόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις. Suppl. 318. ἀμὸν ἀρχαῖον γένος. Sphing. 214. στέφανος, ἀρχαῖον στέφος. —, *obsoletus.* Prom. 317. ἀρχαῖ' ἴσως σου φαίνομαι λέγειν τάδε. — τὸ ἀρχαῖον *antiquitus.* Suppl. 321. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε πουνωνεῖν χθονὸς τἀρχαῖον.

Ἄρχειν, ἄρχεσθαι *initium facere.* Pers. 401. ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ ναῦς. Pers. 345. ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ φανεὶς ἀλάστωρ. Choeph. 842. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι; Prom. 199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου. — ἄρχειν *imperium tenere.* Prom. 929. ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα. Pers. 760. πέμπτου δὲ' Μάρδου ἦρξεν. Pers. 755. ἄρξας ἴθηνε πᾶσαν εἰρήνην φίλοις. — c. gen. Pers. 36. ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων. Pers. 842. Δαρεῖος ἄρχε χώρας. Ag. 1398. χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν. Ag. 1565. Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς. Ag. 1623. πειράσομαι ἄρχειν πολιτῶν. c. dat. Prom. 942. δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς. — ἄρχεσθαι *regnari.* Pers. 581. οὔτ' ἐς γᾶν προσιτεύοντες ἄρξονται.

Ἀρχίλεως *dux.* Pers. 289. τίνα δὲ καὶ πυνθήσομαι τῶν ἀρχελείων.

Ἀρχίστατος *antiquissimus.* Penelop. 173. ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχίστατον.

Ἀρχή *initium.* Pers. 342. ἀρχὴ δὲ νεκοὶ συμβολῆς τίς ἦν; Sept. 670. ναοῦ δ' ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν. Eum. 274. πολὺς δὲ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος. Eum. 553. πρόσπερσε ἐξ ἀρχῆς λίγειν. Suppl. 339. εἶπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν. Fragm. 290. τὸχα μερόπων ἀρχὰ καὶ τέρμα. — *imperium.* Prom. 166. πρὶν ἂν ἡ πορίσῃ πλάρ, ἢ παλάμῃ τινὶ νὺν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν. Prom. 231. διεστοιχίζετο ἀρχήν. Prom. 759. ἦ γάρ πού ἐστιν ἔκπεσεῖν ἀρχῆς Διός; Sept. 178. καὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται. Choeph. 954. ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. Suppl. 681. προμαθεὺς εὐκοινώμητος ἀρχέ. Choeph. 27. πρέπουτ' ἀρχαῖς βίου. Choeph. 851. ἀρχὰς τε πολισσονόμους ἔξει. Suppl. 590. ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔτινος θοιζων. — *magistra-*

tus, princeps. Suppl. 480. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς. Ag. 123. ἐδάη λαγεδαίκας πομπούς τ' ἀρχάς.

Ἀρχηγενής originem dans. Ag. 1611. καὶ ταῦτα τἄπη πλανμάτων ἀρχηγενῆ.

Ἀρχηγετής dux. Sept. 990. ἰὼ, ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα. Suppl. 248. Πελασγὸς, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης. Suppl. 181. τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται ἐπεύφρας εἶεν.

Ἀρχηγός dux, princeps. Ag. 250. δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τέκνων γυναῖκα.

Ἀρχῆθεν Fragm. in Bekk. Anecd. p. 450, 5.

Ἀρχμός. Choeph. 258. ἀρχμὸς — πυθμὴν stirps regia.

Ἀρχός dux. Pers. 321. ἀμῶνδί γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πάρα.

Ἄρχων dux. Sept. 656. ἄρχουσί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ τάφοις ἐχθρὸς ὢν ἐχθρῷ συήσομαι. Pers. 74. πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων.

Ἀφωγή auxilium. Pers. 406. ἀφωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν. Pers. 717. ὦ πόποι ναὸς ἀφωγῆς. Ag. 73. τῆς τότ' ἀφωγῆς ὑπολειφθέντες μίμνομεν. Ag. 47. στρατιώτιν ἀφωγήν. Ag. 218. γυναικοποίνων πολέμων ἀφωγάν. Choeph. 470. πέμπετ' ἀφωγήν. Eum. 568. ἀφωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Suppl. 755. παράξασ' ἀφωγήν. Myrmid. 119. οὐ παλάθεις ἐπ' ἀφωγάν.

Ἀφωγός utilis, auxilium ferens. Prom. 999. ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀφωγὰ φαίνεται. Eum. 279. καλῶ χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν, ἐμοὶ μολεῖν ἀφωγόν. Eum. 464. ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια καλεῖσθ', ἀφωγὲ τῆς δικῆς θ' ὁρκώματα.

Ἀφωγός auxiliator. Pers. 983. ἐσπανίσμεθ' ἀφωγῶν. Choeph. 370. τῶν μὲν ἀφωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. Suppl. 707. ἐγὼ δ' ἀφωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.

Ἀσαλής securus. Fragm. 368. ἀσαλὴς μανία.

Ἄσαντος qui blanditiis mulceri non potest. Choeph. 416. ἄσαντος ἐκ ματρὸς ἐστι θυμός.

Ἄσβεστος infinitus. Prom. 530. παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς ἄσβεστον πόρον.

Ἀσεβεῖν peccare. Eum. 260. ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν.

Ἀσεβής impius. Sept. 813. ἄλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ. Ag. 1472. 1498. ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. Suppl. 9. φυξάνορα γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ' ἐνοταζόμενα.

Ἄσημος obscurus, ignoratus. Prom. 665. χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους. Ag. 1578. ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτὰ ἀγωνία λαβών.

Ἀσθενής impotens. Prom. 512. τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ. Prom. 515. τοὐκεῖνον | ἆρ' ὁ Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος; Prom. 1013. ἀσθενεῖ σοφίσματι.

Ἄσθμα anhelatio. Pers. 476. ὑπ' ἄσθματος πνοαί.

Ἀσθμαίνειν anhelare. Eum. 621. οὐδὲν ἀσθμαίνων μόνος.

Ἀσία Asia. Prom. 410. ἄγνᾶς Ἀσίας ἕδος. Pers. 57. ἐκ πάσης Ἀσίας. Pers. 73. πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων. Pers. 576. ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν. Pers. 893. Ἀσία δὲ χθών. Prom. sol. 177. Ἀσίας τέρμονα φᾶσιν.

Ἀσιάς Asiatica. Prom. 737. ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδα. Pers. 245. ὦ γῆς

ἐπὶ δόρυ Ἀσιάδος πολίσματα. Pers. 541. πρόπαρος μὲν στένει γαῖ' Ἀσιὰς ἐκπαπταμένα.

Ἀσιατογενὴς in Asia natus. Pers. 12. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς ᾤχεται.

Ἀσιῆτις Asiatica. Pers. 61. πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις.

Ἀσινὴς incolumis. Choeph. 1013. οὔτις μαρόπων ἀσινῆ βίοτον διὰ πάντ' — ἀμείψει. Eum. 305. ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. Sept. 808. πόταγον χαίρει κἀπαλολύξει πόλεως ἀσινεῖ σωτηρίᾳ. — non nocens. Ag. 1314. τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φῶτας;

Ἀσὶς Asia. Pers. 749. πάσῃς Ἀσίδος μητροπόλεως.

Ἀσκεῖν exercere. Prom. 1068. πῶς μὲ κελεύεις ταύτην' ἀσκεῖν; — ornare. Pers. 178. κἀπλοίαις Περσικοῖς ἠσκημένην.

Ἄσκοπος non respiciens, non curans. Ag. 449. τῶν πολιτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί. — non intellectus, obscurus. Choeph. 803. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων.

Ἄσμενος libens, volens. Prom. 895. ἄσμενος δὲ τῶν σταθμοῖς ἐν οἰκείοις πάμφυλον γόνυ. Pers. 722. ἄσμενον μολεῖν γίφυραν ἐν δεσμῶν ζευκτηρίαν. Prom. 23. ἀσμένῳ δέ σοι ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύφοις φάος.

Ἀσμένως libenter. Prom. 730. εἶναί θ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.

Ἀσπάζεσθαι salutare. Ag. 510. ἀλλ' εἴ νιν ἀσπάσεσθε.

Ἀσπαίρειν palpitare. Pers. 939. τλήμονες ἀσπαίρουσι χέρᾳ.

Ἀσπασίως laete, blande. Ag. 1536. ἀλλ' Ἰφιγένειά σου ἀσπασίως — φιλήσει.

Ἀσπιδηστρόφος scutum gestans. Ag. 799. ἀσπιδηστρόφος λεώς.

Ἀσπιδηφόρος scutum ferens. Sept. 19. αἰνιστῆρας ἀσπιδηφόρους.

Ἀσπὶς scutum. Sept. 90. ἀκούετ' ἀσπίδων πτύπον; Sept. 367. ὑπ' ἀσπίδος. Sept. 447. ἰσχημάτιστος δ' ἀσπὶς οὐ ὁμοιρὸν τρόπον. Sept. 471. ἀσπίδος κύκλον λέγω. Sept. 474. πρὸς ἀσπίδι. Sept. 492. ἐπ' ἀσπίδων. Sept. 572. ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων. Sept. 369. 382. 460. 494. 502. 541. 643. ἐπ' ἀσπίδος. Memn. in Bekk. Anecd. p. 353, 10. — praesidium. Ag. 1412. οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μακρὰ θράσους. — παρ' ἀσπίδος a parte sinistra. Sept. 606. παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσας δόρυ.

Ἀσπίστωρ. Ag. 392. λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας πλέονας αἰγλοφεγγεῖς τυρβάσεις.

Ἀσπονδος implacabilis. Ag. 1208. ἄσπονδόν τ' ἄρην φίλοις πνέουσαν.

Ἄσσιστα proxime. Edon. 56.

Ἄσσον propius. Arm. ind. 162. ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἦλθε Σίσυφος.

Ἀσταμὴς nom. propr. Sept. 389.

Ἀστάσπης nom. propr. Pers. 22.

Ἄστεικτος. Semel. 202.

Ἀστεναχτὶ sine gemitu. Fragm. 421. ὃς ἀστεναχτὶ θύννος ὣς ἠνίσχετο.

Ἀστεργάνωρ viros non amans. Prom. 900. ἀστεργάνορα παρθενίαν.

Ἀστεροπὸς lucens. Xantr. 159. ἀστεροπὸν ὄμμα Λητοΐας κόρης.

Ἀστήρ astrum. Ag. 7. τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς — ἀστέρας.

Ἀστιβὴς non calcatus. Sept. 841. τὸν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι — χέρσον.

Ἀστικὸς urbanus. Eum. 951. ἀστικοὶ λεώς. Suppl. 496. βωμοὺς

ἀστικοὺς. Suppl. 613. ξενικὸν ἀστικὸν θ' ἅμα λίγων ὀπλοῖν μίασμα.

Ἄστομος. Fragm. 351. ἄστομον ἵππον equum duri oris.

Ἄστονος gemitu refertus. Sept. 839. τὸν ἄστονον, μέλαγκροκον ναύστολον θεωρίδα.

Ἀστόξενος hospes. Suppl. 351. εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων.

Ἀστός civis. Sept. 7. ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν. Pers. 878. τήνδ' ἡλικίαν ἰσιδόντ' ἀστῶν. Ag. 392. λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας πλόους. Ag. 444. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Ag. 1322. πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. Ag. 1385. μῖσος ἄβριμον ἀστοῖς. Ag. 1387. μῖσος ἀστῶν. Choeph. 186. ἀστῶν τιν' ἄλλον. Eum. 465. ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα. Eum. 661. σέβας ἀστῶν. Eum. 667. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν. Eum. 678. ταύτην μὲν ἕξειν' ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν. Eum. 774. ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας. Eum. 824. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν. Eum. 868. ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ. Eum. 997. Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας. Suppl. 364. ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι. Suppl. 667. νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἴζοι. Suppl. 942. προστάτης δ' ἐγὼ ἀστοί τε πάντες.

Ἀστραβίζειν mulii instar esse. Suppl. 282. Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας.

Ἀστραπή fulmen. Sept. 412. τὰς δ' ἀστραπὰς τε καὶ περαυνίους βολάς. Fragm. 397. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.

Ἀστράπτειν fulminare. Prom. 356. ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.

Ἀστρογείτων astris vicinus. Prom. 723. ἀστρογείτονας — πορφύρας.

Ἄστρον astrum. Prom. 456. ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα. Prom. 1052. τῶν οὐρανίων ἄστρων διώδους. Ag. 4. ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν. Ag. 356. ὅπως ἂν μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων βέλος ἡλίθιον σκήψειεν. Sept. 370. φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει, περίσβιστον ἄστρων — πρέπει. Sept. 383. ἄστροισι μαρμαίρουσαν.

Ἄστροφος irretortus. Choeph. 97. ἀστρόφοισιν ὄμμασιν.

Ἄστυ urbs. Sept. 47. 513. ἄστυ Καδμείων. Pers. 118. πίνανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος. Pers. 15. ἄστυ τὸ Περσῶν. Pers. 527. ἄστυ τὸ Σούσων ἥδ' Ἐκβατάνων. Pers. 716. Σούσων μὲν ἄστυ. Pers. 747. τόδ' ἄστυ Σούσων. Pers. 1027. ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ. Suppl. 490. ἀσφάλεια δ' ἥ δι' ἄστεος στείχουσι. Suppl. 544. παρᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν.

Ἀστυάναξ urbis imperium tenens. Suppl. 996. ἀστυάνακτας μάκαρας θεούς.

Ἀστυγειτονεῖσθαι in vicinia habitare. Suppl. 283. χθόνα παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.

Ἀστυγείτων urbi vicinus. Ag. 300. ἀστυγείτονας σκοπάς.

Ἀστυδρομεῖν oppugnare. Sept. 203. μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ' ἀστυδρομουμένην πόλιν.

Ἀστύνικος victrix. Eum. 875. τῶν

ἀρειφάτων δ' ἐγὼ πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνίξομαι τὸ μὴ οὐ τῆνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

Ἀστύνομος *urbem tutans.* Ag. 88. πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων, ὕπατον, χθονίων.

Ἀσυλία *securitas inviolata.* Suppl. 605. ἐλευθέρους καὶ ῥύσιον ἀστοὺς ξὺν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν.

Ἀσφάδαστος *non palpitans.* Ag. 1266. ὡς ἀσφάδαστος — ὄμμα συμβάλω τόδε.

Ἀσφάλεια *securitas.* Suppl. 490. ἀσφάλεια δ' ἥδ' ἀστοῖς στείχουσι.

Ἀσφαλής *certus, tutus.* Pers. 341. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές. Ag. 1320. ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα. Ag. 1570. μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ. Suppl. 85. πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ. Suppl. 138. ἔχουσι σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλῆ. παντὶ δὲ σθένει διωνυμοῖς τ' ἀσφαλίας ἀδμήτας ἀδμήτα ῥύσιος γενέσθω.

Ἀσφαλῶς *firmiter.* Prom. 61. καὶ τήνδε νῦν πέρασον ἀσφαλῶς.

Ἀσχαδής Fragm. 369.

Ἀσχαλᾶν *angi.* Prom. 766. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

Ἀσχίδωρος *aper.* Phoen. 240. ὧδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχίδωρος ὢν.

Ἀσώδης *arenosus.* Suppl. 31. χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει.

Ἀσωπὸς *fluvius.* Pers. 791. ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει. Ag. 288. ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ.

Ἄσωτος *non saluber, perniciosus.* Ag. 1579. ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει.

Ἀτάρ *sed.* Prom. 341. ἀτὰρ μηδὲν πόνει. Prom. 1013. ἀτὰρ σφε δρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι. Pers. 325. ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρίψας πάλιν.

Ἀταρβής *intrepidus.* Prom. 851. ἐπαφὼν ἀταρβεῖ χειρί.

Ἀτάρβητος *intrepidus.* Prom. sol. 182, 1. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν.

Ἀταύρωτος *virgo.* Ag. 236. ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος.

Ἄτε *quippe.* Sept. 127. καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ, ἄλεσον.

Ἄτεγκτος *immotus.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 6, 13. ἄτεγκτος παρηγορήμασιν.

Ἀτέκμαρτος. Pers. 874. στυγερᾶς μοίρας τῇδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης *infortunii, quod anima comprehendi et exspectari non potuit.*

Ἄτεκνος *liberis carens.* Sept. 810. ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας ἀτέκνους κλαύσω πυλεμάρχους; Eum. 755. 782. λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος.

Ἀτέλεια *immunitas.* Eum. 341. θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπιπραίνειν.

Ἀτέλεντος *finem non habens.* Ag. 1426. τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον.

Ἀτενὴς *durus.* Ag. 71. ἀπύρων ἱερῶν ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.

Ἄτερ *sine.* Prom. 287. οἰωνὸν γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων. Prom. 454. ἄτερ γνώμης. Sept. 538. ἐργμάτων ἄτερ. Sept. 665. αἰσχύνης ἄτερ. Sept. 731. γίννας ἄτερ. Sept. 1001. μομφῆς ἄτερ. Ag. 1119. κλαυμάτων ἄτερ. Choeph. 334. ἄτερ πακῶν. Eum. 382. πτερῶν ἄτερ. Eum. 520. ἀνάγκας ἄτερ. Suppl. 372. βλέβης ἄτερ.

Suppl. 684. ἄτερ πημάτων. Suppl. 894. δίκης ἄτερ.

Ἀτέραμνος durus, inexorabilis. Prom. 190. τὴν δ' ἀτέραμνον στερίσας ὀργήν. Prom. 1064. βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

Ἄτερθε sine. Suppl. 764. ἄτερθε πτερύγων. Suppl. 989. λατρῶν ἄτερθεν.

Ἀτέρμων exitum non habens. Eum. 604. ἐν δ' ἀτέρμονι πόντου πεδήσας' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.

Ἀτερπής non gaudens. Suppl. 668. κράτους ἀτερπές. — gaudio non afficiens. Prom. 31. ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν.

Ἄτη pernicies, damnum. Prom. 888. στυγνῆς πρὸς πύμασιν ἄτης. Prom. 1074. πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι. Prom. 1080. εἰς ἀπείραντον δίκτυον ἄτης. Sept. 297. ἀνδρολέτειραν, ὀλοφυρτον ἄταν. Sept. 583. ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται. Sept. 669. θυμοπλήθης δορίμαργος ἄτα. Sept. 992. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ. Pers. 808. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσεν στάχυν ἄτης. Ag. 352. μέγα δουλείας γάγγαμον, ἄτης παναλώτου. Ag. 376. βιᾶται δ' ἃ τάλαινα πειθώ, προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας. Ag. 629. δίλογχον ἄτην. Ag. 717. ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄτας δόμους προσεθρέφθη. Ag. 747. θράσος μελαίνας μιλάθροισιν ἄτας. Ag. 793. ἄτης θύελλαι ζῶσι. Ag. 1165. πρώταρχον ἄτην. Ag. 1203. δίκην ἄτης λαθραίου. Ag. 1504. δολίαν ἄτην. Choeph. 66. δαλγὴς ἄτη. Choeph. 335. οὐκ ἀτρίακτος ἄτα; Choeph. 397. παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην ἑτέραν ἐκφέρουσαν ἐπ' ἄτῃ. Choeph. 460. παράμουσος ἄτης αἱματόεσσα πλαγά. Choeph. 817. περαίνων ἐπίμομφον ἄταν. Choeph. 823. φανίαν ἄταν τιθεὶς. Choeph. 813. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων. Choeph. 1072. μεταπεμπόμεθ' ἐν μίνος ἄτης. Eum. 350. δύσφορον ἄταν. Suppl. 102. δ' ἀπάτᾳ μεταγνούς. Suppl. 155. 169. πονηῷ δ' ἄταν γαμετᾶς φρενανόνικον. Suppl. 439. ἄτης γε μείζων. Suppl. 465. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος. Suppl. 525. τὰν μελανόζυγ' ἄταν. Suppl. 830. — φρενί τ' ἄταν. Suppl. 863. βρίτεος ἄρος ἄτα. Pers. 645. πολεμορθόροισιν ἄταις. Pers. 994. φίλων ἄταισι ποντίοισιν. Ag. 1256. ἄτας τάσδε θρηνώσων φίλοις. Choeph. 270. δυσχειμέρους ἄτας. Choeph. 590. παντόλμους ἕρκτας ἄταισι συννόμους βροτῶν. Choeph. 962. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις. Eum. 937. ἀντιφόνους ἄτας.

Ἄτη Dea. Sept. 937. ἔσταχε δ' Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις. Pers. 968. ἔθεσθ' ἄελπτον πακὸν διαπρέπον οἷον δίδορκεν Ἄτα. Ag. 1095. ταχεῖα δ' Ἄτα πέλει. Ag. 1408. μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην, Ἄτην, Ἐριννύας. Choeph. 377. Ζεῦ, Ζεῦ, πάτωθεν ἀμπέμπων ὀστερόπουν Ἄταν.

Ἀτημέλητος frustratus. Ag. 865. τὰς ἀμφὶ σοι πλαίουσα λαμπτηρουχίας ἀτημελήτους αἰδῶ.

Ἀτηρός perniciosus. Prom. 748. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. Ag. 1462. ναῶν οἶκον ἀτηρᾶς στέγας ἀνορόσους. Eum. 961. τὸ μὲν ἀτηρὸν χώρας πατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον.

Ἄτιετος inhonoratus. Eum. 363. ἄτιμ' ἀτίετα δώμασι λάχη θεῶν. Eum. 803. 834. ἀτίετον μύσος.

Suppl. 833. ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.

Ἀτίζειν non colere, despicere. Sept. 423. Suppl. 714. θεοὺς ἀτίζων. Eum. 513. μηδέ νιν, κόρδοπ ἰδὼν, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς.

Ἀτιμάζειν non dignari. Prom. 785. τούτων οὐ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους. Philoct. 227. ὦ Θάνατε Παιὰν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν. Prom. 207. αἰμύλας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες. — non honorare. Eum. 682. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς ξέμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι. Eum. 877. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν. Suppl. 162. τὸν τᾶς βοὸς παῖδ' ἀτιμάσας. Suppl. 373. οὐδ' αὖ τόδ' ἔρφον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς. Suppl. 890. ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα. Sept. 1009. θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.

Ἀτιμαστὴρ honoris raptor. Sept. 619. ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς σ' ἀνδρηλάτην φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.

Ἀτιμία honoris detractio, contemtus. Eum. 373. ἔπι δέ μοι γέρας παλαιὸν οὐδ' ἀτιμίας κυρῶ. Eum. 763. ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σίθεν. Pers. 833. ἀτιμίαν γε παισὶν ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων πλέουσαν.

Ἀτιμοπενθὴς honore sibi recusato tristis. Eum. 760. μεγίλαυτος κόρα δυστυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

Ἄτιμος honore carens. Sept. 571. οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον. Ag. 345. χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἰργάσται πόνων. Ag. 400. πάρεστι σιγᾶς, ἄτιμος, ἀλοίδορος. Ag. 1252. οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. Ag. 1418. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην. Choeph. 437. πλύσις πατρῴους δύας ἀτίμους. Choeph. 439. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν ἄτιμος. Choeph. 478. παρ' εὐδείπνοις ἕστη ἄτιμος ἐν πυρσοῖς κνισωτοῖς χθονός. Eum. 204. ἦ πάρ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν ἡρκίσω, Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα· Κύπρος δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ. Eum. 313. ὁ Λατοῦς γὰρ ἐνὶς μ' ἄτιμον τίθησιν. Eum. 352. ταπόμενοι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι. Eum. 363. ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι λάχη. Eum. 692. ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ. Eum. 750. ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος. Eum. 788. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι. Eum. 844. ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ θεὸς παλαιὰ — ἄτιμος ἑρρέων. Suppl. 557. μαινομένα πόνοις ἀτίμοις. Suppl. 609. ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ. — c. gen. honoris alicuius expers. Sept. 1015. ἄτιμον εἶναι δ' ἐφορᾶς φίλων ὕπο. Choeph. 293. πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ. Choeph. 403. ἰδίεθ' Ἀτρειδῶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως ἔχοντα καὶ δωμάτων ἄτιμα.

Ἀτιμοῦν ignominia afficere. Suppl. 634. ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν. Ag. 1038. οὐ μὴν πλέω γ' ἴψας ἀτιμωθήσομαι. Choeph. 627. βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.

Ἄτιμος sine honore, ignominiose. Prom. 195. οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται. Prom. 921. πεσεῖν ἀτίμως. Sept. 307. παρθενίαν

ἀτίμωτ. Sept. 1012. ταφὴν' ἀτίμως. Choeph. 94. ἦ σῖγ' ἀτίρως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα. Choeph. 428. τὸ πᾶν ἀτίμωτ ἔλεξας.

Ἀτίμωσις dehonestatio. Ag. 685. τραπέζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ καὶ ξυνεστίου Διὸς πρασσομένα. Choeph. 429. πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει.

Ἄτιτης honoris expers. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἄτιται σαρκὶ παλαιᾷ τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες μίμνομεν. impunitus. Eum. 246. μὴ λάθῃ φύγδα βὰς ματροφόνος ἄτιτας.

Ἄτλας Atlas. Prom. 348. 426. Fragm. 293.

Ἄτλητος non audendus. Ag. 396. ἄτλητα τλᾶσα.

Ἀτμός halitus. Ag. 1284. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει. Eum. 133. αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ, ἀτμῷ πατισχυαίνουσα. Prom. sol. 181, 6. πικροὶ γὰρ κοὐδὲ ζωῆς ἀτμοί.

Ἀτόλμητος non audendus. Ag. 365. ἀτόλμητον Ἄρη πνείντων.

Ἄτολμος nihil audens, iners. Choeph. 621. γυναικείαν ἄτολμον αἰχμὴν. — qui aliquid a se impetrare non potest. Prom. 14. ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν δῆσαι.

Ἄτρακτος sagitta. Myrmid. 116, 2. πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν ἀετόν.

Ἀτρείδης Atrida. Ag. 122. Ἀτρείδας μαχίμους. Ag. 196. χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας. Ag. 301. Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος. Ag. 1344. τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως. Ag. 389. ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν. Ag. 439. προδίκοις Ἀτρείδαις. Ag. 516. ἄναξ Ἀτρείδη. Ag. 1058. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν. Choeph. 319. προσδοδόμοις Ἀτρείδαις. Choeph. 401. Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπά.

Ἄτρεστος intrepidus. Prom. 414. μάχας ἄτρεστος. Ag. 1375. ἀτρέστῳ παρδίᾳ.

Ἀτρίστως intrepide. Suppl. 237. μολεῖν ἑτλῆτ' ἀτρίστως.

Ἀτρεύς Atreus. Ag. 60. Ἀτρέως παῖδας. Ag. 758. Ἀτρέως γένεθλον. Ag. 1483. ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως. Ag. 1565. Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς. Choeph. 734. τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις. Fragm. 82. Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.

Ἀτρίαστος invictus. Choeph. 335. οὐκ ἀτρίαστος ἄτα ;

Ἀτρύμων non attritus. Sept. 857. φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες.

Ἄτρυτος indefessus. Eum. 381. ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα.

Ἄτρωτος invulneratus. Choeph. 525. ἄτρωτον οὐθαρ ἦν ὑπὸ στυγὸς ;

Ἀττικὸς Atticus. Eum. 651. ἀττικὸς λεώς.

Αὖ rursus. Prom. 67. σὺ δ' αὖ κατοικτῖς. Prom. 124. τί ποτ' αὖ νεάθλημα κλύω ; Prom. 566. χρίει τις αὖ με τάλαιναν οἰστρος. Prom. 745. σὺ δ' αὖ κέπραγας κἀναμυχθίζῃ. Prom. 880. ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπλῆγες μανίαι θάλπουσι. Sept. 240. παλιγστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων ; Pers. 431. τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν ; Pers. 904. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί. Pers. 910. πλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν. Pers. 1009.

μίλαινα δ' αὖ μεμίξεται, Ag. 331. οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν. Ag. 1188. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ. Choeph. 625. εἴπασαν δέ τις τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν. Choeph. 1062. ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις τρίτος αὖ χειμὼν ἐτελέσθη. Choeph. 1069. νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ. Eum. 245. ὄρα, ὄρα μαλ' αὖ. Fragm. 331. λοῦτρον αὖ τὸ δεύτερον. — *contra.* Sept. 214. σὺν δ' αὖ τὸ σιγᾶν. Suppl. 373. οὐδ' αὖ τόδ' εὖρον τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς. — *vicissim.* Prom. 828. ἡμῖν αὖ χάριν δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα. Ag. 1253. ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος. Pers. 871. νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεόπρεπτα τἀδ' αὖ φέρομεν. — *porro.* Sept. 508. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω. — *etiam.* Choeph. 838. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. — δ' αὖ idem quod δέ. Ag. 1268. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ γύναι. Eum. 914. τοῖς μὲν ἀεισθὰς, τοῖς δ' αὖ δαυρίαν βιὸν ἀμβλωπὸν παρέχουσα. Suppl. 136. θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀγνὰ μ' ἐπιδίκτου Διὸς πόρα. Suppl. 565. τὰν μὲν βοὸς, τὰν δ' αὖ γυναικός.

Αὐαίνεσθαι arescere. Choeph. 258. οὐδ' ἀρχικὸς σοι πᾶς ὅδ' αἰανθὴς πυθμὴν βεσμοῖς ἀρήξει.

Αὐγή, lux, splendor. Ag. 9. αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν. Ag. 1094. ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς. Ag. 1155. ὥστε κύματος δίκην πλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον. Ag. 245. τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς. Pers. 496. φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. Suppl. 210. καλεῖμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους Pers. 696. ἕως ἕλισσας αὐγὰς ἡλίου.

Αὐδᾶν dicere. Prom. 950. πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας πομπεῖς γάμους αὐδᾶν. Sept. 514. τάδ' αὐδᾷ. Sept. 573. τοιαῦθ' ὁ μάντις — ηὔδα. Eum. 358. αὐδᾶται πολύστονος φάτις. Prom. 768. οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε. Sept. 660. ὀργὴν ὁμοῖος τῷ πάροιθ' αὐδωμένῳ. — *iubere.* Sept. 1033. σ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

Αὐδή vox. Pers. 567. τείνε δὲ δυσβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν. Pers. 904. ἴετ' αἰανῆν πάνδυρτον δύσθρουν αὐδάν. Choeph. 816. πατρὸς αὐδάν. Suppl. 111. 122. καρβάνα δ' αὐδά. Suppl. 455. τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἴοιμ';

Αὔειν eiulare. Sept. 168. αὔειν, λαπάζειν. — *vocare.* Niob. ap. Diog. Laert. VII, 28. ἔρχομαι. τί μ' αὔεις;

Αὐθάδης superbus. Prom. 909. αὐθάδης φρενῶν. — *crudelis.* Prom. 64. σφηνὸς αὐθάδη γνάθον.

Αὐθαδία superbia. Prom. 434. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με. Prom. 1014. αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει. Prom. 79. τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν — μή 'πίπλησσέ μοι. Prom. 1036. μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνονʼ ἡγήσῃ ποτέ. Prom. 1039. τὴν αὐθαδίαν μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.

Αὐθάδισμα pervicax, superba agendi ratio. Prom. 966. τοιοῖσδε μέν-

του καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθῆρμοσας.

Αὐθέντης violentus. Ag. 1554. ἄλλην γενεὰν τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι. Eum. 203. οὐκ ἂν γένοιτ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.

Αὐθημερόν eodem die. Pers. 448. αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δόμοις ὅπλοισι.

Αὖθι illico. Suppl. 808. l. c.

Αὖθις rursus. Ag. 331. οὐκ ἂν γ' ἐλόντας αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν. Ag. 555. τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν. Ag. 1318. ὤμοι μάλ' αὖθις δεντέραν πεπληγμένος. Choeph. 126. θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει. Choeph. 643. τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις; Choeph. 756. λίγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον. Choeph. 863. οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθίγμασιν. Eum. 727. Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρῴοις. Eum. 968. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις. Fragm. 300. l. c. — *secundo loco.* Sept. 558. καὶ τὸν σὸν αὖθις — ἀδελφεὸν καλεῖ. — *alio tempore, in posterum.* Ag. 308. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι. Eum. 475. πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότροφα πέδια προσμίνει τευχῆναι — αὖθις ἐν χρόνῳ (nisi hic μετὰ θῦθις legendum est.)

Αὐλή aula. Prom. 122. ὁπόσοι τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν.

Αὐλὶς Aulis. Ag. 184. παλιῤῥόθοισι ἐν Αὐλίδος τόποις.

Αὐλὸς tibia. Fragm. 356. ἡμίσπον αὐλόν.

Αὐλὼν fretum. Prom. 733. αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν. — *fossa.* Fragm. 441.

Αὐλωτὸς tintinnabulis instructus. Fragm. 441. φιμοὺς αὐλωτούς.

Αὐξάνειν augere. Pers. 742. πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.

Αὔξεσθαι augeri. Suppl. 339. σθένος μὲν οὖτως μᾶζον αὔξεται βροτοῖς.

Αὐονὴ siccitas. Eum. 319. 328. αὐονὰ βροτοῖς.

Ἄϋπνος insomnis. Prom. 32. ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ πάμπαν γόνυ. Sept. 188. ἱππικῶν τ' ἀΰπνων πηδαλίων διαστόμα.

Αὔρα aura. Prom. 132. πραυπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι. Ag. 677. ἔπλευσε Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ. Suppl. 850. ἀλαθεῖς εὐρείαις εἰν αὔραις.

Αὐριβάτης celeriter ingrediens. Fragm. 266.

Αὐτάδελφος fraternus. Sept. 700. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρῦψαθαι θέλεις; Eum. 89. αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός.

Αὐτανέψιος consobrinus. Suppl. 911. γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον. Suppl. 962. πρὸς τοὺς ἀστενεῖς φίλους — αὐτανεψίους.

Αὐτάρκης sibi sufficiens, sibi ipsi morem gerens. Choeph. 746. νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.

Αὖτε autem. Sept. 5. εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι. Pers. 179. ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσπημένη, ἡ δ' αὖτε Δωριεῦσιν. Ag. 321. τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐν μάχης πόνοις — τάσσει. Ag. 539. τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν, τὰ δ' αὖτε καπίμομφα. Ag. 544. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν. Ag. 498. νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καπαγώνιος.

Choeph. 409. τότε μὲν δύσελπις, — ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλπὶς. Eum. 49. οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰπάσιν τύποις. Suppl. 469. εἰ μὲν γὰρ—, εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμους παισὶν Αἰγύπτου σέθεν — διὰ μάχης ἥξω τέλους. Sept. 953. οὐ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε. — rursus. Ag. 995. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς ἔν αὖτ' ἔπαυσεν. Ag. 1048. ἡ δ' αὖτε δυσημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ. Choeph. 404. πίπαλται δ' αὖτί μοι φίλον πίαρ. Choeph. 974. ἰδίσθε δ' αὖτε τῶνδ' ἐπήσσους πατῶν τὸ μηχάνημα. Eum. 248. ὁ δ' αὖτέ γ' οἶν ἀλκὰν ἔχων.

Αὐτεῖν vociferari, clamare. Sept. 366. τοιαῦτ' ἀϋτῶν. Sept. 621. τοιαῦτ' ἀϋτεῖ. Pers. 1015. ἀΰτει δ' ὀξύ. Ag. 901. χωρὶς ποσοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων πηδῶν ἀϋτεῖ. Ag. 1317. τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίαν ὀτυζόμενος; Choeph. 309. τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ. Choeph. 868. ὠφοῖς ἀϋτῶ.

Αὐτή clamor, sonus. Sept. 132. Δόκησις γενοῦ στρατῷ δαΐῳ σοφὸν ἀϋτᾶς. Choeph. 557. γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένῳ. Pers. 387. οὐλίγιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐπεῖν' ἐπίφλεγεν.

Αὐτίκα statim. Ag. 1578. ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λυβών. Choeph. 1016. μύχθοι δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει.

Αὐτόβουλος contumax. Sept. 1044. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἐγὼ δ' ἀπεννέπω.

Αὐτογενὴς vel Αὐτογένητος (l. d.) ex eodem genere prognatus. Suppl. 8. αὐτογένητον φυξάνορα γάμον Αἰγύπτου παίδων.

Αὐτοδάϊκτος a se mutuo interfecti. Sept. 717. ἐπεὶ δὲν αὐτοὶ πτάνωσιν, αὐτοδάϊκτοι θάνωσι.

Αὐτόδηλος per se manifestus. Sept. 830. τάδ' αὐτόδηλα.

Αὐτοδίδακτος a se ipso edoctus. Ag. 964. αὐτοδίδακτος ἔσωθεν θυμός.

Αὐτόθεν illinc. Suppl. 94. ἥμενον ἄνω φρόνημά πως αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας.

Αὐτόθηκτος per se acutus. Fragm. 377. λυβὼν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοΐκὸν ξίφος.

Αὐτόκλητος a nemine vocatus nisi a se ipso. Eum. 163. μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος αὐτόκλητος.

Αὐτόκρανος. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 467, 9. αὐτόκρανον λόγον.

Αὐτόκτιτος sponte natus. Prom. 301. πετρηρεφῆ αὐτόκτιτ' ἄντρα.

Αὐτοκτονεῖν se invicem interficere. Sept. 716. ἐπειδὰν αὐτοκτονῶσιν, αὐτοδάϊκτοι θάνωσι ex probabili coniectura.

Αὐτοκτόνος se ipsum interficiens. Sept. 787. ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐν χερῶν αὐτοκτόνων. Sept. 663. ἀνδρῶν δ' ὁμαίμων θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος.

Αὐτοκτόνος proprils manibus interficiendo. Ag. 1618. δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἴλης αὐτοκτόνου;

Αὐτόκωπος cum ipso manubrio. Choeph. 161. αὐτόκωπα νωμᾶν βέλη.

Αὐτόμαρτυς ipse testis. Ag. 962. πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον αὐτόμαρτυς ὤν.

Αὐτοπήμων sua mala habens. Sept. 900. δαΐκτὴρ γόος αὐτόστονος αὐτοπήμων.

Αὐτόπρεμνος totus, cum ipsa radice,

Eum. 379. γῆν — ἣν ἔνειμαν αὐτόκραμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί.

Αὐτορέγμων ab ipso confectus, paratus. Fragm. 361. αὐτορέγμονος πότμου.

Αὐτός ipse. Prom. 764. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ πενοφρόνων βουλευμάτων. Prom. 240. θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος τούτου τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην αὐτός. Prom. 267. θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς εὑρόμην πόνους. Prom. 334. πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ. Prom. 468. τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμα. Prom. 923. ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ. Prom. 1015. αὐθαδία — αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει. Sept. 41. αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων. Sept. 354. ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος εἶσι. Sept. 479. αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν. Sept. 632. σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι. Sept. 634. σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν. Sept. 655. ξυστήσομαι αὐτός. Sept. 795. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος. Sept. 388. καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὑβριν μαντεύσεται. Pers. 5. αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεύς. Pers. 255. αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος. Pers. 291. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ. Pers. 728. ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός. Ag. 31. αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι. Ag. 37. οἶκος δ' αὐτὸς — σαφέστατ' ἂν λέξειεν. Ag. 1242. Ἀπόλλων αὐτὸς ἐπδύων ἐμὲ χρηστηρίαν ἐσθῆτα. Ag. 460. μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι. Ag. 488. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. Ag. 611. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ, αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. Ag. 810. τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται. Ag. 1628. τὸ δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς οὐκ αὐτὸς ἠνάρτησε; Choeph. 219. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἄρα μηχανορράφῶ. Choeph. 447. τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν. Choeph. 837. ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι. Choeph. 502. αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον. Choeph. 839. εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσποντος ἐγγύθεν παρών. Eum. 190. αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ. Eum. 544. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει. Eum. 549. καὶ ξυνδικήσων αὐτός. Eum. 765. αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν. Eum. 611. αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον. Suppl. 162. τὸν αὐτὸς πατ' ἔκτισεν γόνῳ. Suppl. 917. εἶσῃ σὺ τ' αὐτὸς χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν. Fragm. 340. πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χειροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεύς. Psychost. 264. ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών, αὐτὸς τάδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν. Choeph. 111. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. Pers. 778. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος πεύσει πέλας. Sept. 236. αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν. Choeph. 520. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει. Choeph. 524. αὐτὴ πρόσισχε μαζὸν ἐν τώνείρατι. Suppl. 703. αὐτὴ δ' ἡχμῶν ὑπὸ χθόνα — ἐρίσσεται. Ag. 585. ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον. Choeph. 206. αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός. Sept. 614. τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον. Pers. 753. s. φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν. τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος. Prom.

636. αὐτῆς λεγούσης. Ag. 1296. ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν — θρῆνον θέλω ἐμὸν τὸν αὐτῆς. Suppl. 257. αὐτῆς δὲ χώρας Ἄπιας πίδον τόδε. Prom. 849. Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι. Pers. 435. αὐτῷ τ' ἄναντι. Eum. 61. αὐτῷ μαλίσθω Δοξίᾳ μεγασθένει. Choeph. 138. αὐτῇ τ' ἐμοὶ δὸς σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι. Sept. 510. τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος. Prom. 86. αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως. Prom. 721. πρὸς αὐτὸν Καύκασον. Pers. 557. ἄνασσ' αὐτόν. Choeph. 223. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ. Choeph. 274. αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε τίσειν μέ. Choeph. 760. ἀλλ' αὐτὸν ἀλθεῖν. Choeph. 891. πρὸς αὐτὸν τόνδε σὺ σφάξαι θέλω. Glauc. 23. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Ἄιξ. Choeph. 125. καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται. Prom. 828. τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα. Sept. 176. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. Pers. 407. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν — πεσόντα. Sept. 716. ἐπειδὴ αὐτοὶ πάντεσιν. Eum. 737. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε. Prom. 1077. αὐταὶ δ' ὑμᾶς αὐτάς. Prom. 723. προτάφων ἀπ' αὐτῶν. Choeph. 466. οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν. Eum. 663. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους. Choeph. 174. αὐτοῖσιν ἡμῖν πάρτα προσφορὰς ἰδεῖν. Suppl. 406. αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς. Prom. 731. ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις. Prom. 361. φρένας γὰρ αἱ αὐταὶ τυπαί. — αὐτόν pro αὐτὸν ἐμέ. Eum. 280. κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖων λεών. — cas. obliq. *eius, ei* etc. Prom. 305. εἶαι ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 855. πίμπτῃ δ' ἀπ' αὐτοῦ γίννα. Ag. 616. αὐτοῖ ζῶντος ἢ τεθνηκότος. Eum. 793. ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. Choeph 870. ἴσως νῦν αὐτῇς ἐπὶ ξυροῖ πίλας αὐγὴν πεσεῖσθαι. Prom. 358. ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγριπνον βέλος, Prom. 916. οὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς. Prom. 920. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτ' ἐπαρκέσει. Sept. 426. πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον ἥξειν πραυνόν. Sept. 429. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — τέτακται. Sept. 602. ὅμως δ' ἐπ' αὐτῇ φῶτα — ἀντιτάξομεν. Sept. 651. οἶμαί νιν αὐτῷ τῶν παραστατεῖν πέλας. Sept. 1018. τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ πατρικαφὰς ἐγὼ, γυνὴ παρ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι. Ag. 155. εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένῳ. Eum. 310. πράκτορες αἵματος αὐτῷ τελίως ἐφάνημεν. Prom. 360. ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε. Prom. 683. ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν — μόρος τοῦ ζῆν ἀποστέρησεν. Prom. 774. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἔκγονον εἶναι χρεών. Prom. 911. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος ἐκβαλεῖ Pers. 821. ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως — πράσσων. Ag. 665. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Ag. 854. τρίφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος. Choeph. 701. ἐγ' αὐτὸν εἰς ἄνδρωνας εὐξένους δόμων. Choeph. 568. πρὶν αὐτὸν εἰσπεῖν. Suppl. 304. οἶστρον παλεῦσαν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.

Pers. 149. προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν. Pers. 187. ζεύγνυσιν αὐτῷ. Sept. 56. ἕκαστος αὐτῶν. Sept. 180. ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρίαν βουλεύσεται. Prom. 250. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. Prom. 452. ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ. Prom. 458. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐξεῦρον αὐτοῖς. Prom. 485. πλήθουσάς τε δυσερίτους ἐγνώρισ' αὐτοῖς. Pers. 231. πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθουσα στρατιᾶ. Pers. 234. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστί. Pers. 418. τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε; Choeph. 117. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά. Eum. 741. ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος. Eum. 744. αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι. Sept. 898. δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτῆρ γόος. Prom. 439. ἀλλ' αὐτὰ αἰγῶ. Pers. 512. ὑμεῖς δὲ φαίλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε. — αὐτοῖς *cum ipsis*. Prom. 221. καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον αὐτοῖσι συμμάχοισι. Prom. 1049. χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα ἁραδαίνει. Sept. 533. αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις πομπάσομαιν. — ἔνθ' ἕκαστα *singula quaeque*. Prom. 952. ἀλλ' ἔνθ' ἕκαστ' ἔκφραζε. — ὁ αὐτός *idem*. Sept. 589. ταὐτοῦ πορήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος. Pers. 182. γένους ταὐτοῦ. Cress. 100. ταὐτοῦ χρόνου. Fragm. 300. παιδός γε ταὐτοῦ. Fragm. 321. τῆσα ὑτῆς ὑός. Choeph. 550. ἐν ταὐτῷ βρόχῳ. Choeph. 881. ἐν ταὐτῷ τάφῳ. Ag. 313. ταὐτῷ πότει. Sept. 620. τὸν αὐτὸν τόνδε τίεσθαι τρόπον. Choeph. 272. τρόπον τὸν αὐτόν. Choeph. 536. τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί. Pers. 594 τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμονα. Choeph. 252. φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτήν. Choeph. 208. εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. Prom. 847. ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἥκω. Choeph. 749. ταὐτὸν εἰς ἓν τέλος. Eum. 595. οὐ γάρ τι ταὐτόν. Suppl. 324. ταὐτὸν πτέρον. Prom. 275. ταὐτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Ag. 805. καὶ φημὶ ταὐτά.

Αὐτοσπόρος sponte, sine semente fruges ferens. Prom. sol. 184, 4. αὐτοσπόρου γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

Αὐτόσσυτος sponte veniens. Eum. 163. μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος.

Αὐτόστονος sua mala gemens. Sept. 899. δαϊκτὴρ γόος, αὐτόστονος, αὐτοπήμων.

Αὐτότοκος cum ipso foetu. Ag. 135. αὐτότοκον πρὸ λόχου μεγαρᾶν πτάκα θυομένοισιν.

Αὐτοῦ ibi, ibidem. Ag. 440. οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος θήκαι Ἰλιάδος γᾶς εὔμορφοι κατέχουσιν. Eum. 234. αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης. Eum. 899. μεγάλας καὶ δυσαρίστους δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη. Suppl. 501. πλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε. Pers. 940. ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν — ἔλιπες;

Αὐτοῦ sui. Prom. 764. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ πινυφρόνων βουλευμάτων. Sept. 388. καὶ τὸς καθ' αὐτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται. Ag. 810. τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνε-

τας. Ag. 1391. ἔθνεον αὐτοῦ παῖδα. Ag. 1567. πατέρα θυέστην τὸν ἐμὸν, — αὐτοῦ τ' ἀδελφόν. Fragm. 300. τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔπομα τῶν αὐτοῦ πακῶν ἀπημυλλαμαι. Ag. 1053. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς πακῶν. Sept. 912. παῖδα τὸν αὑτᾶς πόσιν αὐτῷ θεμένα. Prom. 923. ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ. Sept. 733. ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ. Sept. 525. φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα. Prom. 1015. αὐτὴ καθ' αὑτήν. Sept. 49. μνημεῖα δ' αὐτῶν — ἕστηφον. Pers. 407. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν — πείσοντο. — pro ἐμαυτοῦ. Choeph. 219. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἕρα μηχανορράφει. Choeph. 1009. νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀπειμαίζω πακῶν. Sept. 176. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. Myrmid. 116. τόδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα. — pro σεαυτοῦ. Ag. 1112. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θρονεῖς νόμον ἔνομεν. Ag. 1270. εἰ δ' ἐτητύμως μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα. Ag. 1524. ἦ σὺ τόδ' ἔρξας πλήσῃ, πτείνας' ἄνδρα τὸν αὑτῆς. Choeph. 109. πρῶτον μὲν αὐτὴν χῶσιν Αἴγισθον στυγεῖ. Vid. ἑαυτοῦ.

Αὐτουργία caedes. Eum. 322. τοῖσιν αὐτουργίαις ξυμπέσωσιν μάταιοι.

Αὐτοφόνος se ipsum interficiens. Sept. 832. διδυμάνορα πάϊ' αὐτοφόνα. Ag. 1062. πολλὰ συνίστορα αὐτοφόνα πακά.

Αὐτοφόνως se ipsum interficiendo. Suppl. 63. αὐτοφόνως ὤλετο πρὸς χειρὸς ἴδιον.

Αὐτοφόρβοτ se ipsum comedens. Circ. 98.

Αὐτόφορτος ipse sarcinam ferens. Choeph. 664. στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ.

Αὐτόχειρ sua ipsius vi efficiens. Suppl. 587. πατὴρ φονεργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ.

Αὐτόχθονος cum ipsa terra. Ag. 522. αὐτόχθονον πατρῷον ἕδρασιν δόμον.

Αὐχεῖν opinari. Prom. 538. αὐχῶ γὰρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ δαίσειν Δία. Prom. 691. οὐπώποτ' ἠὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους. Pers. 727. δαὶ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεούς. Ag. 492. οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. Ag. 1476. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν. Eum. 531. τὸν οὔποτ' αὐχοῦσ' ἰδὼν ἀμηχάνοις δόσις λιπαδνον. Suppl. 325. ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν πέλασιν;

Αὐχήν cervix. Pers. 72. ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου. Choeph. 871. ἴσχει νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξύρου πέλας αὐχὴν πεσεῖσθαι. Pers. 187. λέπαδν' ἐπ' αὐχένων τίθησι.

Ἀφαιρεῖν tollere, eripere. Sept. 759. ἀναρπαξάνδρων Κῆρ' ἀφελόντα χώρας. Ag. 1558. ἀλληλοφόνους μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ. Eum. 340. σπεύδομεν αἷδ' ἀφιλεῖν τινὰ τάσδε μορίμνας. Eum. 422. ἐκ τῶν ὑστάτων τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα. — Eum. 314. τόνδ' ἀφαιρούμενος πτῶκα. Pers. 420. ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο. — Choeph. 956. μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον εἴκων. Suppl. 910. τῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;

Ἀφάλλεσθαι desilire. Pers. 297. πᾶν ἅθημα πεῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο.

Ἀφάνεια *interitus.* Ag. 374. *οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ λαχτίσαντι μίγαν Δίκας βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.*

Ἀφανής *tenebricosus.* Sept. 842. *πάνδεσον εἰς ἀφανῆ τε χίρσον.* — *non visus, obscurus.* Edon. 51. *ταυρόφθογγοι δ' ὑπομηκῶνται πόθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβερολ μῖμοι.*

Ἄφαντος *qui disparuit.* Ag. 610. *ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ.* Ag. 643. *ἔχουσ' ἄφαντοι.* Ag. 679. *πλάταν ἄφαντον·* Ag. 979. *ἄφαντον ἕρμα.* Suppl. 762. *μέλας γυιόμαν κάπνὸς, νέφεσι γειτονῶν Διὸς, τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.*

Ἄφαρ *continuo.* Pers. 461. *πεζῷ παραγγέλλας ἄφαρ στρατεύματι.*

Ἀφεγγής *obscurus.* Prom. 115. *τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγὴς;*

Ἀφειδής *non parcens.* Ag. 188. *νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς.*

Ἀφελκύειν *deglutire, imbibere.* Eum. 175. *ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.*

Ἄφερκτος *exclusus.* Choeph. 440. *μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυίνου.*

Ἄφερτος *intolerabilis.* Ag. 384. *πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθεὶς.* Ag. 376. *προβουλόπους ἄφερτος Ἄτας.* Ag. 550. *χειμῶνα — οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαῖα χιών.* Ag. 1074. *πανὼν ἄφερτον φίλοισιν.* Ag. 1582. *μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται.* Choeph. 435. *μόρον πτεῖναι μυμένα ἄφερτον αἰῶνι σῷ.* Choeph. 462. *δύστον' ἄφερτα πήδη.* Eum. 141. *ἄφερτον κακόν.* Eum. 457. *ἄφερτος αἰανὴς νόσος.*

Ἄφετος *missus, dimissus.* Prom. 669. *ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις.*

Ἀφυέειν *pilos adurere.* Fragm. 320. *καλῶς ἠφυμένος ὁ χοῖρος.*

Ἄφθεγκτος *vocem non edens.* Eum. 236. *ἔπον δὲ μηντῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.*

Ἄφθιτος *indelebilis, nunquam periens.* Choeph. 1033. *πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.* Eum. 694. *Μοῖρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.* Glauc. in Bekk. Anecd. p. 347, 22. *ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών.*

Ἄφθογγος *mutus.* Pers. 202. *φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην.* Eum 426. *ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμον.*

Ἀφθονίστερος *abundantior.* Heliad. 58. *ἀφθονίστερον λίβα.*

Ἄφθόνητος *abundans.* Ag. 913. *ὃ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.*

Ἄφθονος *non invisus.* Ag. 458. *κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.* — *plenus, abundans.* Ag. 296. *πέμπουσι δ' ἀνδαλοῦσαι ἀφθόνῳ μένει φλογὸς μίγαν πώγωνα.* Suppl. 317. *καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.* Prom. sol. 184. *αὐτοσπόρου γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.*

Ἀφιέναι *mittere, dimittere.* Prom. 315. *ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες.* Pers. 536. *λέκτρων τ' εὐνὰς ἀβροχίτωνας, χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι.* Eum. 769. *ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα.* Philoct. 233. *ὦ ποῦς ἀφήσω σε.* — *relinquere.* Sept. 287. *ἐχθροῖς ἀφέντας τὰν βαθύχθον αἶαν.* — Ag. 402. *ἄλητος ἀφεμένων.*

Ἀφιερεῦν *expiare.* Eum. 429. *πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα οἴκοισι.*

Ἀφικνεῖσθαι *advenire.* Prom. 303. *ἢ θεωρήσων τύχας ἐμὰς ἀφῖξαι;*

Prom. 711. Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας. Pers. 15. οὔτε τις ἐκπεπὸς ἔστιν τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται. Ag. 425. τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐναίσιμον δόμοις ἀφικνεῖται. Ag. 490. δεκάτῳ σε φίγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτει. Suppl. 20. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῇδ' ἀφικοίμεθα; Glauc. 27. ἐς ὑφίερμον Ἰμέραν τ' ἀφικόμην. Pers. 485. ἐς τε Μακεδόνων χώραν ἀφικόμεσθα.

Ἀφίκτωρ *supplex*. Suppl. 238. κατὰ νόμους ἀφικτόρων. — *Iupiter supplicum patronus*. Suppl. 1. Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως στόλον ἡμέτερον.

Ἄφιλος *inimicus*. Sept. 504. ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δίμας. — *amicis carens*. Choeph. 293. πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ.

Ἀφίλως *ingrate*. Ag. 779. νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως εὔφρων πόνος εὖ τελέσαι.

Ἄφιξις *supplicatio*. Suppl. 478. ὡς ἴδωσι τῇδ' ἀφίξεως τίμημαρ πάντες πολῖται.

Ἀφιστάναι *dimovere*. Choeph. 410. ἀπίστασεν ἔχοι πρὸς τὸ φαίνεσθαι καλῶς. — ἀφίστασθαι *absistere, recedere*. Choeph. 56. σίβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπέλπιστον τὸ πρὶν — νῦν ἀφίσταται. Choeph. 859. ἀποστατοῦμεν πράγματος τελουμένου.

Ἀφνεός *opulentus*. Pers. 3. τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων ἰδρύσαις φύλακες. Fragm. 328. ἀφνεῖοι δόμοισιν.

Ἄφνω *subito*. Prom. sol. 181, 4. δυσχειμέρῳ πέμψιγι συστρέψας ἄφνω.

Ἄφοβος *non formidolosus*. Prom. 904. ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβός.

Ἀφοίβαντος *non expiatus*. Eum. 228. οὐ προστροπαῖον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα. Adolesc. 136.

Ἀφόρμικτος *non ad citharam canendus*. Eum. 319. 328. ὕμνοι ἐξ Ἐρινύων, δίσμικτοι φρενῶν, ἀφορμικτοι.

Ἄφορος *sterilis*. Eum. 754. μοθεῖσα ψαδίας σταλαγμὸν χθονὶ ἄφορον.

Ἀφραδμόνως *imprudenter*. Pers. 409. Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως πύλῳ πίφιξ ἔθουσιν.

Ἄφραστος *nullis finibus circumscriptus*. Choeph. 184. σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμων πλημμυρίδος.

Ἀφρασμόνως *imprudenter*. Ag. 781. οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ νικώμενος.

Ἄφρασμων *imprudens*. Ag. 1374. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος.

Ἄφραστος *qui intelligi non potest*. Suppl. 89. ναυσθῶν ἄφραστος. — *ineffabilis*. Pers. 161. ταῦτά μοι δικλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρενί l. d.

Ἀφροδίτη *Venus*. Ag. 408. ὁμμάτων δ' ἐν ἀχηρίαις ἕρῃσι πᾶσ' Ἀφροδίτα. Suppl. 550. τᾶς Ἀφροδίτας πολύπνοον αἶσαν. Suppl. 650. μηδ' Ἀφροδίτας εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης πίφασιν ἄκοιτον. Suppl. 1025. δίδοται δ' Ἁρμονία, μοῖρ' Ἀφροδίτας.

Ἀφρόντιστος *improvisus, non curatus*. Ag. 1350. ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι νείκης παλαιᾶς ἦλθε.

Ἀφρός *spuma*. Sept. 60. πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς χραίνει. Eum. 174. μίλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν.

Ἄφρων *insanus*. Eum. 355. ὑπ' ἄ-

φρονεῖ λόμᾳ. Fragm. 276. ἦ βαρὺ φέρημ' ἄνθρωποις ὀυνεχῶν ἄ-φρων.

Ἄφυκτος *inevitabilis*, *qui effugi non potest*. Prom. 905. μηδὲ προὶσόν-των θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὅρμα προσδέρκοιτό μι. Prom. 1018. οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν φρουρὰ μία ἔκπλει' ἄφυκτος. Eum. 746. πέλασμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχει. Suppl. 102. κίνυρον ἔχων ἄφυκτον. Suppl. 765. ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι πλαρ.

Ἀφύλακτος *non custoditus*. Ag. 328. ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐ-φρόνην.

Ἄφυλλος *foliis carens*. Eum. 754. 781. λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος.

Ἄφωνος *sine voce*. Pers. 805. θῖνες νεκρῶν — ἄφωνα σημανοῦσιν ὅρμασι βροτῶν.

Ἀχαϊκός *Achaicus*. Ag. 178. ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν. Ag. 610. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ.

Ἀχαιός *Achaeus*, *Graecus*. Sept. 306. ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ. Ag. 108. Ἀχαιῶν δίθρονον πρέπος. Ag. 260. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν. Ag. 311. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. Ag. 524. Κήρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Ag. 635. λίγων χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς. Ag. 646. νεκροῖς ἀν-δρῶν Ἀχαιῶν. Choeph. 1067. Ἀχαιῶν πολέμαρχος ἀνήρ. Eum. 377. Ἀχαιῶν ἄκτορός τε καὶ πρό-μου. Iphig. 82. κύδιστ' Ἀχαιῶν.

Ἀχαΐς *Achaea*. Sept. 28. μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα. Pers. 480. γῆς Ἀχαΐδος πέδον.

Ἀχάλκευτος *non ex aere factus*. Choeph. 486. πέδαις δ' ἀχαλκεύ-τοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

Ἄχαρις. Prom. 544. φίλ' ὄπως ἄχα-ρις χάρις. Ag. 1525. ἄχαριν χά-ριν ἀντ' ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐκπεφᾶναι. Choeph. 42. τοιάνδε χάριν ἄχαριν ἀπότροπον πατῶν gratia quae non est gratia.

Ἀχείμαστος *non actus a tempestati-bus*. Suppl. 129. δοῦλε ἀχείμαστόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς.

Ἀχελωΐτης *in flumine sita*. Pers. 850. οἷαι Στρυμονίου παλάγους Ἀχε-λωΐδες εἰσὶ παροικοι.

Ἀχερούσιος *Acherusius*. Ag. 1132. ἀμφὶ Κωκυτόν τε καχερουσίους ὄχθους.

Ἀχέρων *Acheron*. Sept. 838. ὃς αἰὲν δὴ Ἀχέροντ' ἀμείβεται.

Ἀχέτας *vocalis*. Prom. 574. ὑπὸ δὲ πηρόπλαστος ἑτοβεῖ δόναξ ἀχέ-τας.

Ἀχηνία *defectus*, *penuria*. Ag. 407. ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἕρῳεν πᾶσ' Ἀφροδίτα. Choeph. 299. καὶ προσπίζει χρημάτων ἀχηνία.

Ἄχθεσθαι *moleste ferre*. Prom. 390. τοὐντεῦθεν φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ πλαρ.

Ἀχθηδών *molestia*. Prom. 26. ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν πατεῖ τρόπει σε.

Ἄχθος *onus*, *res molesta*. Prom. 350. ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. Ag. 160. εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φρενῖδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν ἀτηρύμως. Ag. 613. ἦ χεῖμα, πουνὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ. Ag. 809. ἄχθος δεπλαί-ζει τῷ πεπαμένῳ νόσον. Choeph. 829. καὶ τόδ' ἂν φέρειν δόμοις γένοιτ' ἂν ἄχθος δυσπετεστάγές. Suppl. 966. χώρᾳ δ' ἄχθος ἀεί-ζων πέλοι.

Ἀχιλλεύς *Achilles*. Myrmid. 115. 119. 130.

Ἀχλὶς tenebrae. Pers. 658. Σκυγία γάρ τις ἐκ' ἀχλὺς πεπότανται. Eum. 357. καὶ ὀνοφερὰν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος ἀεδᾶται πολίστονος φάτις.

Ἄχνη fumus. Fragm. 370.

Ἄχορος a saltationibus alienus. Suppl. 628. τὸν ἄχορον — μάχλον Ἄρη. Suppl. 665. ἄχορον, ἀπύθαριν, δακρυογόνον Ἄρην.

Ἄχος moeror, dolor. Ag. 1072. τί τόδε νέον ἄχος μέγα. Ag. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται. Ag. 1459. πρὶν καταλῖξαι τὸ παλαιὸν ἄχος. Choeph. 410. ἀπέστασεν ἄχος. Choeph. 626. θυοστυγήτῳ δ' ἄχει βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος. Sept. 929. Διοσδότων ἐχίων. Prom. 271. καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη. Sept. 78. θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη. Sept. 958. ἀχίων τοίων τάδ' ἐγγόθεν. Pers. 629. παντάλαν' ἄχη δαιδρόασα. Ag. 415. τὰ μὲν κατ' οἶκον ἰφ' ἑστίας ἄχη τάδ' ἐστί. Ag. 1539. πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμ' ἀχέων. Ag. 1561. φαίην ἂν ἤδη νῦν βρότων τιμαόρους θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη. Choeph. 413. τά παρ πάθεμεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων. Choeph. 579. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δεσμάτων ἄχη. Suppl. 13. κύδιστ' ἀχέων ἐπίκρανεν. Suppl. 853. ἴνζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων.

Ἀχρεῖος inutilis. Prom. 363. ἀχρεῖον καὶ παρήορον δίρας.

Ἀχρήματος egenus. Pers. 163. μητ' ἀχρημάτοισιν λάμπειν φῶς.

Ἀψευδὴς verax, non fallens. Sept. 26. ἀψευδεῖ τέχνῃ. Choeph. 552. ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν. Suppl. 243. εἴρηκας ἀμφὶ πόσμον ἀψευδῆ λόγον. Suppl. 525. ἀψευδεῖ λόγῳ. Psychost. 264. τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα.

Ἄψορρον rursus. Prom. 1023. μακρὸν δὲ μῆκος ἀντελευτήσας χρόνου ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος.

Ἀψυχία animi defectio. Sept. 241. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος. Sept. 365. σαίνειν μέρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.

Ἄψυχος exanimis. Sept. 174. διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον πάτην.

Ἀωρόνυκτος intempesta nocte factus. Choeph. 34. ἀωρόνυκτον ἀμβάσμα.

Ἄωρος intempestivus. Pers. 488 νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς χειμῶν' ἄωρον ὦρσε. Eum. 916. ἀνδρομηρῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας.

Ἄωτον flos. Suppl. 652. μηδ' Ἀφροδίτας ἀνάτῳρ βροτολοιγὸς Ἄρης πώρωσιν ἄωτον.

B.

Βᾶ o rex. Suppl. 869. 878. ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

Βαβυλών Babylon. Pers. 52. Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος.

Βάγμα vox. Pers. 628. ἰάνους τὰ παναίολ' αἰανῆ δύεθρα βάγματα.

Βάδην pedetentim. Pers. 19. πεζοί τε βάδην πολίμου στῖφος παρέχοντες. Suppl. 864. ἄραχνος ὡς βάδην.

Βάζειν dicere. Sept. 465. ὑπέρανγα βάζουσιν ἐπὶ πτύλαις. Sept. 553. κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν. Pers. 585. λέλεκται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν. Choeph. 869. καθαίδουσιν μάτην ἄπρακτα βάζω.

Βάθος *profunditas.* Prom. 1031. *πνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.* — *abundantia.* Pers. 457. *ναυῶν ἀρῶν βάθος.* Pers. 698. *πρὶν ναυῶν ἰδεῖν βάθος.*

Βαθρεία *fundamentum, origo.* Suppl. 839. *βαθυγαῖος βαθρείας.*

Βάθρον *fundamentum.* Pers. 798. *δαιμόνων δ' ἰδρύματα πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανίστρεπτα βάθρων.*

Βαθύβουλος *prudens.* Pers. 138. *φροντίδα πιδνὴν καὶ βαθύβουλον.*

Βαθύζωνος *demissam zonam habens.* Pers. 151. *ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη.* Choeph. 167. *τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;*

Βαθύκολπος. Sept. 846. *ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ex altis pectoribus.*

Βαθύπλουτος *valde dives.* Suppl. 549. *βαθύπλουτον χθόνα.*

Βαθύς *altus.* Prom. 665. *πρὸς Λίμνης βαθὺν λειμῶνα.* Sept. 375. *βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος.* Suppl. 777. *βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι.* — Suppl. 934. *πόλιν πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλεισμένην.* — Suppl. 402. *δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου.*

Βαθυγαῖος *antiquo genere natus.* Suppl. 839. *βαθυγαῖος βαθρείας.*

Βαθύχθων *fertilis.* Sept. 288. *τὰν βαθύχθον' αἶαν.*

Βαίνειν *ire, incedere.* Ag 898. *ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κἀλλοῖον βαίνειν.* Suppl. 859. *βαίνειν κελεύω βᾶρυν εἰς ἀντίστροφον.* Choeph. 71. *πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνοντες.* Suppl. 812. *βαῖνε φυγῇ πρὸς ἁλικάν.* Ag. 395. *βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν.* Ag. 413. *βίβακεν ὄψις οὐ μεθυστέρου.* Pers. 963. *βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγγόταν στρατοῦ. βεβῶσιν, οἵ, νύννμοι.* Eum. 76. *βεβῶτ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα.* Choeph. 22. *ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην.* Sept. 887. *δ' ὧν νεῖσαι ἔβα.* Pers. 18. *προλιπόντες ἔβαν.* Eum. 986. *βᾶτε δόμῳ.* Suppl. 188. *ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε.* Eum. 246. *μὴ λάθῃ φύγδα βάς.* Prom. 272. *πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τέχας ἀνοῦσαι.* Prom. 725. *ἐς μεσημβρινὴν βῆναι πίλαισθον.* Ag. 910. *ἐν ποικίλοις ἂν πάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.* Suppl. 841. *σὺ δὲ ναΐ, ναΐ βάσῃ τέχα.* — *βεβηκέναι stare.* Ag. 36. *βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν.*

Βαιὸς *parvus, paucus.* Ag. 1556. *πτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι.* Pers. 440. *νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων βαιά.* Pers. 982. *βαιὰ γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.*

Βακκάρις *baccaris.* Amymon. 12. *πᾶγωγα τὰς σὰς βακκάριδάς τε καὶ μύρα.*

Βάκτριος *Bactrius.* Pers. 298. *Βακτρίων ἰθαγενής.* Pers. 310. *Ἀρτάμης τε Βάκτριος.* Pers. 718. *Βακτρίαν δ' ἔρρει πανώλης δῆμος.*

Βάκτρον *baculus.* Ag. 195. *ὥστε χθόνα βάκτροις ἐπερρύσαντας Ἀτρείδας δόμων μὴ κατασχεῖν.* Choeph. 357. *πυελίμβροτόν τε βάκτρον.*

Βακχᾶν *bacchari.* Sept. 480. *ἴνθεος δ' Ἄρει βακχᾷ πρὸς ἀλκήν.*

Βακχεία *Baccha.* Choeph. 687. *ἥκω ἐν δόμοισι βακχίαις καλῆς ἐστρὸς ἐλπὶς ἦν.*

Βακχεύειν *bacchari.* Lycurg. 111. *ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.*

Βάκχη *Baccha.* Eum. 25. *ἐξ οὗτε Βάκχαισ' ἐστρατήγησεν θεός.*

Βαλήν rex. Pers. 649. βαλὴν, ἀρχαῖος βαλὴν, ἴθι, ἴσον.

Βάλλειν iacere, iaculari. Sept. 611. πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν Ζεὺς σφε πάντας παγκρατῆ. Ag. 231. ἔβαλλ' ἴσαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλος φιλοίκτῳ. Ag. 348. ὅτ' ἐπὶ Τροίας πύργους ἔβαλες στυγανὸν δαίμονα. Ag. 921. θεῶν μή τις προσοπτὸν ὄμματος βέλος φθόνος. Ag. 981. ὅπως βαλὼν σφενδόνας ἀπ' εὐμένους. Ag. 1145. ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ l. d. Ag. 1383. βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου. Prom. 71. ἀμφὶ πλευραῖς μασταλιστῆρας βάλε. Ag. 1540. περὶ χεῖρι βαλεῖσα φιλήσει. Choeph. 388. καὶ πάτ' ἂν ἀμφιβαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; Choeph. 567. καὶ πατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ. Eum. 668. καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. Sept. 1005. Ἑλλανίους νεκρὸν ἐξὼ βαλεῖν ἄθαπτον. Eum. 756. βροτοφθόρους πηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ. Eum. 820. σὺ δ' ἐν τύποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς μήθ' αἱμυντῆρας ὀργάνας. Arg. 14. καὶ παλαιὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών. Penth. 169. μηδ' αἵματος πίμφυγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Prom. sol. 182, 9. οἷς ὕπαιθα σὺ βαλὼν δαίσεις ῥᾳδίως Λιγὺν στρατόν — Ag. 456. βάλλεται γὰρ ὅσσος Διόθεν παρανόμου. — de alearum iactu. Ag. 83. τρὶς ἓξ βαλούσης τῇδε μοι φρενὸς πτοίας. Myrmid. 130. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δὶς πύθω καὶ τέτταρα. — abiicere. Ag. 160. εἰ τὸ μέτωπον ἀπὸ φρονήσεως ἄχθος χρὴ λαβεῖν ἀνηνύτως. — deiicere, evertere. Eum. 721. βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία. — initiare. Prom. 388. μὴ γάρ σε θρῆνος δύμασ' εἰς ἔχθραν βάλῃ. Prom. 708. τοὺς ἐμοὺς λόγους θύμῳ βάλε. Sept. 1019. αὐτὰ πανδίνῳ βαλεῖ. Sept. 1039. πρίν γε χώραν τήνδε πανδίνῳ βαλεῖν. (βάλλει Ag. 1368. ἔβαλλε Ag. 231. βαλῶ Ag. 1145. Sept. 1019. βαλεῖ Choeph. 567. Eum. 756. ἔβαλες Ag. 348. βάλῃς Eum. 820. Penth. 169. βάλῃ Prom. 388. βάλοι Ag. 921. Choeph. 388. βάλε Prom. 71. 708. βαλὼν Sept. 611. Ag. 981. Arg. 14. Prom. sol. 182, 9. βαλοῦσα Ag. 1540. Eum. 721. βαλούσης Ag. 33. βαλεῖν Eum. 668. Ag. 160. Sept. 1005. 1039. βέβληκε Myrmid. 130. βάλλεται Ag. 456.)

Βαλὸς limen. Choeph. 564. εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἴχνιον πυλῶν.

Βάξις fama. Ag. 10. αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν ἀλώσεως τε βάξιν. Ag. 464. πόλιν διῆκεν θεὰ βάξις. Suppl. 954. ξὺν τ' εὐπλοίᾳ καὶ ἀμηνίτῳ βάξει. — oraculi effatum. Prom. 668. τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ.

Βάπτειν tingere, conspergere. Prom. 865. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Choeph. 1006. ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.

Βάρβαρος barbarus. Pers. 626. βάρβαρα σαφηνῆ ἔπεστι τὰ κατ' αἰ ἀνῆ δύσθροα βάγματα. Ag. 888. βαρβάρου τιμωτὸν δίκην. Ag. 1021. ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Suppl. 232. πέπλοισι βαρβάροις καὶ κοσμώμασι χλίοντα. Sept. 445. φιμοῖ δὲ συρίζουσ' βάρβαρον τρόπον. Pers. 183. ἡ μὲν Ἑλλάδα πληρῷ λιγυοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον. Pers. 251. στρατὸς γὰρ πᾶς ὅλωλε βαρ-

βάρων. Pers. 329. βαρβάρους ναυσὶν πρατῆσαι. Pers. 383. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις προσῆν. Pers. 415. ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος. Pers. 426. Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει. Pers. 467. οὐκ πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. Pers. 784. πᾶν στράτευμα βαρβάρων. Pers. 830. καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήμασι.

Βᾶρις navis. Pers. 545. βαρίδεσσι ποντίαις. Pers. 1031. ἢ τρισπάλμοις ἢ βάρισιν ὀλόμενος. Suppl. 816. σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν. Suppl. 852. Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῇ. Suppl. 859. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον.

Βάρος pondus. Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγκ' ὑπὸ ζώνην βάρος. — *calamitas.* Pers. 907. ἀλίτυπα βάρη.

Βαρύδικος graviter ulciscens. Choeph. 924. βαρύδικος ποινά.

Βαρυδότειρα gravia mala praebens. Sept. 960. 975. ὦ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.

Βαρύκοτος graviter irascens. Eum. 750. 777. ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος.

Βαρύμηνις graviter irascens. Ag. 1461. μέγαν οἶκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν.

Βαρύνεσθαι premi. Ag. 181. εὖτ' ἀπλοίᾳ πιναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαϊ-κὸς λεώς. Ag. 810. τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται. Ag. 1442. τοῖσδε βαρυνθείς.

Βαρυπεσής graviter labens. Eum. 347. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

Βαρύς gravis. Prom. 77. ὀὐπιτιμητὴς γε τῶν ἔργων βαρύς. Sept. 314. βαρείαις τοι τύχαις προταρβῶ. Pers. 1001. βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά. Sept. 748. βαρείαις καταλλαγαί. Pers. 507. ὡς ἄγαν βαρὺς πεδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει. Pers. 564. βαρὺ δ' ἀμβάσεσον οὐράνι' ἄχη. Ag. 199. βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πεθέσθαι, βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐζω. Ag. 429. βαρὺ φῆγμα δυσδάκρυτον. Ag. 444. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Ag. 1602. διδάσκεσθαι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ. Prom. 17. ἐξωρίζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ. Ag. 456. τὸ δ' ὑπερκότως πλύειν εὖ βαρύ. Ag. 1624. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα ζεύξω βαρείαις. Ag. 1645. δαίμονος χολῇ βαρείᾳ. Choeph. 36. φόβος — γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών. Eum. 155. βαρὺ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν. Eum. 681. βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονός. Eum. 690. βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν. Eum. 700. ἐμῇ τὸν ἰὸν εὐδὲν ἐχθρεῖαν βαρύν. Eum. 767. ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε. Eum. 892. βαρέων τούτων. Sept. 792. βαρέα δ' εὖν ὅμως φρόνημα. Suppl. 105. τοιαῦτα πάθεα — λυγέα βαρέα. Suppl. 337. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον. Suppl. 342. βαρὺς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος. Suppl. 410. βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα. Suppl. 638. βαρὺς δ' ἐφίζει. Pers. 814. εὔθυνος βαρύς. Fragm. 276. ᾗ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Βαρυστόνως gravi cum gemitu. Eum. 761. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.

Βαρυταρβὴς graviter terrens. Edon.

51. τυπάνου δ' ἠχὼ — φέρεται βαρυταρβής.

Βαρύτιμος valde honoratus. Suppl. 24. ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι.

Βασίλεια regina. Pers. 148. μητὴρ βασιλέως, βασίλεια δ' ἐμή. Pers. 615. βασίλεια γύναι. Ag. 84. βασίλεια Κλυταιμνήστρα.

Βασίλειος regius. Pers. 8. ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ. Pers. 66. ὁ περιπτολις βασίλειος στρατός. Pers. 581. βασιλεία γὰρ διόλωλεν ἰσχύς. Pers. 652. βασιλείου τιήρας. Ag. 96. πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ. Ag. 152. οἴκοις βασιλείοις. Choeph. 339. μελάθροις ἐν βασιλείοις. Choeph. 713. σώματι — τῷ βασιλείῳ. Choeph. 1061. μελάθροις τοῖς βασιλείοις. Choeph. 1066. βασίλεια πάθη. Fragm. 400. τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.

Βασιλεύς rex. Pers. 5. ἄναξ Ξέρξης βασιλεύς. Pers. 140. Ξέρξης βασιλεύς. Pers. 625. μεταρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς. Pers. 841. βασιλεὺς ἰσόθεος Δαρεῖος. Ag. 113. οἰωνῶν βασιλεύς. Choeph. 355. βασιλεὺς γὰρ ἦς ὅφρ' ζῆς. Pers. 24. βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου. Pers. 58. δεινοῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς. Pers. 147. μητὴρ βασιλέωι. Pers. 230. βασιλέως ὑπήκοοι. Ag. 1319. βασιλέως οἰμώγματι. Ag. 507. δίξασθε κόσμῳ βασιλέα. Pers. 524. Ag. 346. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. Pers. 621. βασιλεῦ τ' ἰνίφων. Pers. 882. ὀτοτοὶ βασιλεῦ. Pers. 893. βασιλεῦ γαίας. Ag. 757. ἄγε δὴ βασιλεῦ. Ag. 1469. 1496. βᾳσιλεῦ, βασιλεῦ. Sept. 802. βασιλέων δ' ὁμοπέρων. Pers. 24. βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου. Pers. 44. βασιλῆς δίκπος. Ag. 504. μέλαθρα βασιλέων. Suppl. 294. βασιλέων νεῖκη. Sept. 746. σὺν βασιλεῦσι. Ag. 113. βασιλεῦσι νεῶν.

Βασιλικός regius. Prom. 871. αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.

Βάσις gressus. Choeph. 445. ἠεύχῃ φρενῶν βάσει.

Βάσκειν venire. Pers. 653. 658. βάσκε πάτερ ἄκαπε.

Βαστάζειν ferre. Prom. 890. ὃς πρῶτος ἐν γνώμῃ τόδ' ἐβάστασας. Prom. 1021. πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει. Ag. 35. εὐφιλῆ χέρα ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσω χερί.

Βατάνοχος nom. propr. Pers. 943.

Βαΰζειν gemere. Pers. 13. νέον δ' ἄνδρα βαΰζει. Ag. 437. τάδε σίγά τις βαΰζει.

Βαφή tinctura. Pers. 309. ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ. Ag. 230. πρόπου βαφὰς δ' ἐς πίδον χέουσα. Ag. 598. οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς. Ag. 934. αἱμάτων βαφάς. Choeph. 1008. πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.

Βδελύκτροπος abominabilis. Eum. 52. ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροπος.

Βέβαιος firmus, certus. Prom. 454. οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου θέρους βέβαιον (τέκμαρ). Eum. 482. ἄπεδά τ' οὐ βέβαια. Fragm. 282. ὅρκος βέβαιός ἐστιν. — Prom. 297. οἷς Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

Βεβαίως firmiter. Ag. 15. τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.

Βέβηλος profanus. Suppl. 504. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ὢν ῥύοιτό με;

Βέλεμνον telum. Ag. 1475. 1501. ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Βέλος telum. Ag. 357. ὅπως ἂν μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων βέλος ἡλίθιον σκήψειεν. Choeph. 182. ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει. Choeph. 284. τὸ γὰρ σωτεινὸν τῶν ἐντρεπτέρων βέλος. Choeph. 375. τοῦτο διαρπαρὸς οὗς ἵκετ' ἄπερ τε βέλος. Arg. 15. ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος γελωτοποιὸν τὴν κάποσμον σὐράνην ἔῤῥιψεν. Fragm. 379. Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος. Pers. 261. τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ. Pers. 981. θησαυρὸν βελέεσσιν. Sept. 256. ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη. Ag. 496. ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. Choeph. 160. s. τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα ἐν ἔργῳ βέλη Ἀπόλλων Ἄρης, σχίδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη. Prom. sol. 182, 3. πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα. — de fulmine dictum. Prom. 358. Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος. Prom. 919. τινάσσων χερσὶ πυρπνόον βέλος. Sept. 495. διὰ χερὸς βέλος φλέγων. Sept. 237. τρέψον εἰς ἐχθρούς βέλος. Sept. 435. πεφαννοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι. — de stimulo oestri, scorpii. Suppl. 551. εἰσικνουμένου βέλει βουκόλου πτεροέντος. Xantr. 155. κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω. — de stimulo amoris, misericordiae. Prom. 652. Ζεὺς γὰρ ἰμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται. Ag. 232. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ. Ag. 722. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος. — de verbis. Eum. 646. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος. — de tempestate. Prom. 371. θερμοῖς ἀπλήστου βέλους πυρπνόου ζάλης.

Βέλτατος optimus. Eum. 465. πρίνασα δ' ἐστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα. Suppl. 1040. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.

Βέλτερος melior. Sept. 319. τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω βέλτερα τῶνδε πράσσειν. Suppl. 1055. τὸ βέλτερον ναυοῦ. Fragm. 319. τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον ;

Βελτίστος optimus. Ag. 368. ὑπὲρ τὸ βέλτιστον.

Βερέκυντ Berecyntius. Niob. 143. Βερέκυντα χῶρον.

Βῆλος nom. propr. Suppl. 314.

Βήσσαι saltus. Callist. 87. Πανὸς βήσσας.

Βία Robur. Prom. 12. Κράτος Βία τε.

Βία vis, violentia. Eum. 54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν. Suppl. 92. βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει. Suppl. 571. βίας ἀπημάντῳ σθένει. Suppl. 1053. εὐμενεῖ βίᾳ πτίσας. — βίᾳ cum vi, fortiter. Prom. 74. σιδὴρ δὲ πίρωσεν βίᾳ. Prom. 357. τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρων βίᾳ. Prom. 380. καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ. Sept. 47. 513. λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ. Pers. 191. ξυναρπάζει βίᾳ. Pers. 757. Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ. Ag. 229. βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. Ag. 641. περοτνυπούμεναι βίᾳ. Choeph. 78. βίᾳ φερομένων. Choeph. 829. κελεύω βίᾳ μεθέσθαι. — vi coactus, invitus. Prom. 15. ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν δῆσαι βίᾳ. Ag. 1011. ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ. Suppl. 843. ναῒ βίᾳ τάχα θέλοις ἀθέλοις βίᾳ τε πολλῇ. Suppl. 921.

μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ στόλον γυναικῶν. — cum gen. *aliquo invito.* Sept. 594. φρενῶν βίᾳ. Sept. 728. Ἀπόλλωνος βίᾳ. Suppl. 424. βίᾳ Δίκας. Suppl. 779. βίᾳ παρδίας. — πρὸς βίαν *violenter.* Prom. 208. ᾤστ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τι δεσπόσειν. Prom. 353. πρὸς βίαν χειρούμενον. Prom. 594. πρὸς βίαν γυμνάζεται. Prom. 675. ἐπηνάγκαζέ νιν Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε. Ag. 850. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δίρης ἕλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης. — cum gen. *aliquo invito.* Eum. 5. Φελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός. — βίᾳ virorum nominibus circumscribendis inservit. Sept. 430. Πολυφόντου βίᾳ. Sept. 623. Πολυνείκους βίᾳ. Choeph. 880. Αἰγίσθου βίᾳ. Sept. 553. Τυδέως βίαν. Sept. 559. Πολυνείκους βίαν. Sept. 551. Ἀμφιάρεω βίαν. Sept. 602. Λασθένους βίαν.

Βιάζεσθαι *vim adhibere.* Prom. 1012. βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ. — cum acc. *vim inferre alicui.* Sept. 1013. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε. Ag. 768. ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι. — passive *violenter adigi.* Ag. 1490. βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων μέλας Ἄρης.

Βίαιος *violentus.* Prom. 739. ἐς τὰ πάνθ' ὑμῶς βίαιος. Suppl. 793. βίαια μὴ φίλοις ὀρῶν ὄμμασιν ἐνδίκοις. Suppl. 811. φροίμια πρόξενα πόνων βιαίων ἐμῶν. — βίαια *violenter.* Suppl. 801. φυγάδα μάταισι πολυθρόοις βίαια δίκηται λαβεῖν. — πρὸς τὸ βίαιον *violenter.* Ag. 130. Μοῖρ' ἄλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.

Βιαίως *violenter.* Ag. 175. βιαίως εἶλμα σαρνὸν ἡμένων. Choeph. 542. Θανεῖν βιαίως. Eum. 525. βιαίως ξὺν χρόνῳ παθήσεων.

Βιᾶσθαι *urgere.* Ag. 375. βιᾶται δ' ἁ τάλαινα Πειθώ.

Βίβλος *liber.* Suppl. 925. ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα.

Βιβρώσκειν *comedere.* Ag. 1068. ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

Βίος *vita.* Prom. 535. ἡδύ τι θαρσαλίαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. Sept. 681. κακὸς οὐ πεφιλήσῃ βίον εὖ πυρήσας. Pers. 456. ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον. Pers. 499. ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου. Pers. 608. τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλούσης βίον ξανθῆς ἐλαίας παρπός. Ag. 452. παλιγκοτεῖ τριβᾷ βίου. Ag. 461. μήτ' οὖν αὐγὰς ἀλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι. Ag. 751. τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον. Ag. 833. ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον. Ag. 903. ὀλβίσαι δὲ χρὴ βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐστοτοῖ φίλῃ. Ag. 1094. ξυναύτει βίου δύντος αὐγαῖς. Ag. 1116. Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ πακοῖς ἀηδὼν βίον. Ag. 1287. ἀρπείτω βίος. Ag. 1335. ἦ καὶ βίον πτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν δόμων καταισχυντῆρσι. Ag. 1429. πρὸς γυναικὸς δ' ἀπίφθιτον βίον. Ag. 1472. 1498. ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. Choeph. 77. πρέπουτ' ἀρχαῖς βίου. Choeph. 602. σύμμετρόν τε διὰ βίου μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ. Choeph. 996. ἀργυροστερῆ βίον νομίζων. Eum. 500. μήτ' ἄναρκτον βίον, μήτε δεσποτούμενον αἰνίσσῃς. Eum. 884. ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους.

Eum. 915. *δαιρύων βίον ἀμβλωπόν.* Eum. 974. *οὔτε μέμψεσθε συμφορὰς βίου.* Suppl. 915. *πεσήματ' ἀνδρῶν ἀπολαυτισμοὶ βίου.* Suppl. 991. *τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.* — *victus.* Danaid. 36, 5. *μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον.*

Βιοτὴ vita. Pers. 839. *ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν.*

Βίοτος vita. Pers. 352. *δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐσωσάμην.* Pers. 694. *ὁ μάσσων βίοτος ἦν ταθῇ πρόσω.* Pers. 697. *βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες.* Ag. 702. *ἐν βιότου πρωτελείοις.* Choeph. 1013. *οὔτε μερόπων ἀσινῆ βίοτον διὰ πάντ' ἔντιμος ἀμείψει.* Eum. 893. *οὐκ οἶδεν ὕθεν πλῆγαὶ βιότου.* Eum. 918. *νεανίδων τ' ἐπηράτων ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε.* Arm. iud. 164. *τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει;* — *victus.* Prom. sol. 184, 5. *αὐτοσπόρου γύας φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.*

Βλάβη damnum. Prom. 765. *σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.* Sept. 183. *μὴ βλάβην τίθει.* Ag. 534. *πόλεως τὸ σωζῶν φάρμακον βλάβης ἔχω.* Ag. 863. *ἐν ὠνίοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω.* Ag. 1517. *δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης.* Choeph. 491. *ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν.* Eum. 469. *εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα τοῦδε μητροκτόνου.* Eum. 766. *ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.* Eum. 849. *οὐ τῶν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέπουσι πόλει μῆνίν τιν' ἢ νόσον τιν' ἢ βλάβην στρατῷ.* Eum. 898. *δενδροκτήμονι δὲ μὴ πνέοι βλάβα.* Suppl. 372. *ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ.* Palamed. 167. *τίνος κατίκτας ἔνστα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;* — de eo, a quo damnum infertur. Ag. 1207. *Σκύλλαν τινὰ, οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην.* Eum. 821. *αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας νέων.*

Βλάπτειν impedire. Ag. 119. *βλαβέντα λοισθίων δρόμων.* — *nocere.* Choeph. 325. *ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.* — cum dat. Eum. 631. *οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.* — passiv. Choeph. 951. *βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.* Prom. 196. *εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.*

Βλαστάνειν nasci. Sept. 576. *ἐξ ἧς τὰ πεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.* Ag. 734. *ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γίνει βλαστάνειν ἀπόρεστον αἰζύν.*

Βλαστεῖν procreare. Choeph. 582. *βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι λαμπάδες πεδάμεροι πτηνά τε καὶ πεδοβάμονα.*

Βλάστημα propago. Sept. 515. *μητρὸς ἐξ ὀρεσπόου βλάστημα καλλίκρωρον.*

Βλάστημος flos. Sept. 12. *βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν.* — *proles.* Suppl. 313. *τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇσδε βλάστημον λέγεις;*

Βλαχὴ vagitus. Sept. 330. *βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπεμαστιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.*

Βλαψίφρων mentem laesus, demens. Sept. 707. *τὰς περιθύμους κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.*

Βλέμμα oculorum acies. Iaculatr. 219. *πάτερ γὰρ ἀγναῖς παρθένοις — βλεμμάτων φέπει βολή.*

Βλέπειν *cernere, spectare.* Prom. 445. *βλέποντες ἔβλεπον μάτην, πλέοντες οὐκ ἤμουν.* Pers. 255. *αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.* Pers. 291. *Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.* Ag. 663. *εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα.* Ag. 1630. *Ὀρέστης ἆρα που βλέπει φάος;* Eum. 716. *νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν.* Suppl. 697. *πρῶρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν.* — Pers. 788. *εἴ τι πιστεύσαι θεῶν χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα βλέψαντα.* — Sept. 480. *φόβον βλέπων.* — *vivere, esse.* Choeph. 831. *πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;* cf. Ag. 663.

Βλέφαρον *palpebra.* Sept. 3. *βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.* Ag. 15. *τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.*

Βλοσυρός *terribilis.* Eum. 161. *αἱμάτων βλοσυρὸν ἀράμενον ἄγος.*

Βλοσυρόφρων *ferox.* Suppl. 813. *βλοσυρόφρονα χλιδᾷ.*

Βόαμα *clamor.* Ag. 894. *χαμαιπετὲς βόαμα.*

Βοᾶν *clamare.* Prom. 429. *βοᾷ δὲ πόντιος πλύδων.* Sept. 64. *βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.* Sept. 312. *βοᾷ δ' ἐκκινουμένα πόλις.* Sept. 363. *μεσημβριναῖς πλαγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ.* Sept. 374. *βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις.* Sept. 450. *βοᾷ δὲ χοὔτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς.* Pers. 597. *βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ πλαδὸς οὐ παιώνιος.* Pers. 952. *βοᾷ βοᾷ μελίαν ἔνδοθεν ἦχος.* Ag. 1077. *πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.* Choeph. 396. *βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινύς.* Suppl. 578. *ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών.* Pers. 916. *βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.* Pers. 997. 1005. 1023. *βόα νυν ἀντίδουπά μοι.* Suppl. 853. *ἴσχε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων.*

Βοᾶτις *clamans.* Pers. 567. *τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.*

Βοή *clamor.* Sept. 84. *ὠὴ χρίμπτεται βοά.* Sept. 88. *βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαός.* Sept. 251. *Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς.* Sept. 376. *ὕστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.* Sept. 469. *ξὺν βοῇ παρίστατο.* Pers. 272. *ἴσχ' ἄποτμον βοάν.* Pers. 394. *παρῆν ὁμοῦ πλεῖαν πολλὴν βοήν.* Pers. 899. *τὰν κακοφάτιδα βοάν.* Ag. 312. *οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.* Ag. 1114. *ἀκόρετος βοᾶς.* Choeph. 493. *καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς.* Choeph. 872. *τίνα βοὴν ἴστης δόμοις;* Eum. 375. *πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν.* Suppl. 628. *μήποτε πυρίφατον Πελασγίαν πόλιν τὸν ἄχορον βοὰν πτίσαι μάχλον Ἄρη.* Suppl. 566. *δακρυογόνον Ἄρην βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.* Suppl. 809. *βοὰν ἀμφαίνω.* — *auxilium.* Ag. 1322. *πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.* Suppl. 711. *εἰ βραδύνοιεν βοῇ.*

Βοηθεῖν *auxilio venire.* Suppl. 608. *τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων.*

Βοηλάτης *bovem agens.* Suppl. 303. *βοηλάτην μίνωπα κινητήριον.*

Βοιωτός *Boeotus.* Pers. 474. *ἐν Βοιωτῶν χθονί.* Pers. 792. *φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί.*

Βόλβη nom. propr. Pers. 486. *ἐπ'*

Ἄξιον πόρον Βόλβης θ' ἕλειον δόναμα.

Βολή iactus. Sept. 412. τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ ψαυστῆρας βολάς. Ag. 1302. βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὥλεσε γραφήν. Iaculatr. 219. κάτωβλεμμάτων ῥέπει βολή.

Βόλος pisces uno retis iactu capti. Pers. 416. ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον.

Βόμβυξ tibia. Edon. 51. ὁ μὲν ἐν χεροὶ βόμβυκας ἔχων.

Βορά cibus. Prom. 584. ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Pers. 482. ὑπεσπανισμένους βορᾶς. Ag. 1193. χεῖρας ἱρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς. Ag. 1579. ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει. Choeph. 523. τίνος βορᾶς χρῄζοντα;

Βόρβορος lutus. Eum. 664. κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων.

Βορεάς borealis. Prom. sol. 181. βορεάδας ἤξεις πρὸς πνοάς.

Βόῤῥεος boreus. Sept. 509. προσταχθέντα Βοῤῥέαις πύλαις.

Βόσκειν alere. Sept. 226. τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόνῳ βρότων. Choeph. 26. δι' αἰῶνος δ' ἐνγμοῖσι βόσκεται κἄαρ. — *βόσκεσθαι comedere.* Ag. 118. βοσκόμενοι λαγίναν ἐριπύμονα φέρματι γίνναν.

Βοσκή pabulum. Eum. 256. ἀπὸ δὲ σοῦ βοσκὰν φερολμαν πώματος ἀνοσότου. Danaid. 36, 5. μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον.

Βόσκημα nutrimentum. Suppl. 615. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς. — *is, qui pascitur.* Eum. 292. ἀναίμακτον βόσκημα δαιμόνων. — *bestia.* Psychag. 257. ἄκανθα ποντίου βοσκήματος.

Βόσπορος Bosporus. Prom. 735. Βόσπορος δ' ἐπώνυμος κικλήσεται. Pers. 709. ὥστε Βόσπορον πλεῖσαι μίγαν. Pers. 732. ἦλπισε σχήσειν ῥέοντα Βόσπορον ῥόον θεοῦ.

Βόστρυχος cincinnus. Choeph. 166. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. Choeph. 176. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται. Choeph. 228. σκίψας τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός. — sensu translato. Prom. 1046. πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος.

Βοτήρ pastor. Eum. 187. χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι. Suppl. 348. φράζουσα βοτῆρι μόχθους. — Sept. 24. ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτήρ *avium dominus et observator.*

Βοτόν pecus. Ag. 1142. ἰὼ πρόπυργος θυέλαις πατρὸς πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων. Ag. 1389. ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον. Choeph. 747. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὥσπερεὶ βοτὸν, τρέφειν ἀνάγκη. Eum. 428. σφαγαὶ — νεοθήλου βοτοῦ. Eum. 430. καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις. Eum. 867. καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπιῤῥύτον. Suppl. 563. βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον. Suppl. 673. πρόνομα δὲ βοτὰ τῶς πολύγονα τελέθοι.

Βούβαλις bubalus. Fragm. 315. λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον.

Βουθόρος vasoas iniens. Suppl. 297. πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δίμας.

Βούθυτος ad boves immolandos pertinens. Choeph. 259. βουθύτοις ἐν ἥμασιν. Suppl. 687. δαφνοφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.

Βούκερως cornibus bubulis praeditus.

Prom. 590. πλόκας φθόγμα τᾶς βούκερω παρθένου;

Βουκολεῖν lactare. Ag. 655. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος. Eum. 78. μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος πόνον.

Βουκόλος bubulcus. Prom. 680. βουκόλος δὲ γηγενὴς ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει. Suppl. 552. εἰσαιωνυμένου βίλει βουκόλου πτεροέντος.

Βούλαρχος consilii auctor. Suppl. 11. Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος καὶ στασίαρχος. Suppl. 948. Δαναὸν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.

Βούλεσθαι velle. Prom. 931. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω. Pers. 211. οὗ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις. Prom. 869. γνωμῶν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται.

Βουλεύειν suadere. Prom. 204. ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων. Eum. 667. βουλεύω σέβειν. — *deliberare, devernere.* Sept. 182. μὴ γυνὴ βουλευέτω. Prom. 1032. πρὸς ταῦτα βούλευε. Sept. 230. σὺνκρυῦν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι. Pers. 744. τήνδ' ἐβούλευσεν πέλευθον. Ag. 1196. ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινά. Ag. 1332. τοῦ δρῶντος ἐστὶ καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. Ag. 1597. ἔκοιστον τόνδε βουλεῦσαι φόνον. Ag. 1610. ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον; Ag. 1617. ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον. — passive. Prom. 1000. ὥπταις πάλαι δὴ καὶ βεβούλευταις τάδε. Suppl. 994. εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον. Sept. 180. ψῆφος κατ' αὐτῶν ἐλεθρία βουλεύσεται. — βουλεύεσθαι deliberare, consilia inire. Sept. 205. μή μοι θεοὺς ὑμνοῦσα βουλεύου κακῶς. Ag. 820. τὰ δ' ἄλλα — βουλευσόμεσθα. Choeph. 707. βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

Βούλευμα consilium. Prom. 170. τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμᾶς τ' ἀποσυλᾶται. Prom. 622. βούλευμα μὲν τὸ Διὸν, Ἡφαίστου δὲ χείρ. Prom. 764. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ πενοφρόνων βουλευμάτων. Prom. 1057. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀνοῦσαι. Sept. 576. ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. Pers. 168. πάντα γὰρ τὰ κεῖθ' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα. Pers. 520. πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα. Ag. 1320. ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα. Eum. 563. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν; Eum. 687. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων;

Βουλευτέον deliberandum. Ag. 821. τὸ μὲν καλῶς ἔχον ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον.

Βουλευτήριον curia. Eum. 540. πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου. Eum. 654. ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγείῳ στρατῷ ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον. Eum. 674. κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον.

Βουλευτήριος suasor. Sept. 557. καμῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.

Βουλευτὶς mulier auctor. Xantr. 156. τῶνδε βουλευτὶς πόνων (siquidem ad Aeschylum haec referenda sunt; cf. Meinik. cur. crit. p. 39.)

Βουλευτός excogitatus. Choeph. 487. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

Βουλή *consilium.* Prom. 219. ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθῆς κευθμὼν παλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον. Prom. 551. οὔποτε τὴν Διὸς ἁρμονίαν θνητῶν παρεξίασι βουλαί. Sept. 824. βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν. Ag. 1331. σὺκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω. Choeph. 98. τῆσδ' ἐστὶ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι. Eum. 590. βουλῇ πιφαύσκω δ' ὕμμ' ἐπισκοπεῖσθαι πατρός. — *senatus, magistratus.* Ag. 958. εἴ τε δημόθρουν ἀναρχία βουλὴν καταῤῥίψειεν.

Βούλιος *consilio egens.* Choeph. 661. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον.

Βοῦνις *tumulosus.* Suppl. 110. 121. ἱλήομαι μὲν Ἄπιαν βοῦννιν. Suppl. 757. ἰὼ γᾶ βοῦνις.

Βουνόμος *boves pascens.* Philoct. 234. Σπερχείῳ ποταμὸ βουνόμοι τ' ἐπιστρεφαί.

Βοῦρα nomen urbis. Fragm. 324. Βοῦραν δ' ἱεράν.

Βοῦς *bos.* Ag. 36. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν. — *vacca.* Pers. 603. βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν ὕποτον γάλα. Ag. 1096. ἔπεχε τῆς βοὸς τὸν ταῦρον. Ag. 1271. θηλάτου βοὸς δίκην. Suppl. 17. τῆς οἰστροδόνου βοὸς ἐξ ἐπαφῆς. Suppl. 44. Ἰὼ τ' ἀνθονομούσας προγόνου βοός. Suppl. 161. τὸν τᾶς βοὸς παῖδ' ἀτιμάσας. Suppl. 272. σπέρματ' εὐτέκνου βοός. Suppl. 295. s. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός. οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ; Suppl. 299. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ. Suppl. 302. τί οὖν; ἔτευξε δ' ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ; Suppl. 309. ὁ Διὸς πόρτις εὔχεται βοός; Suppl. 564. τὰν μὲν βοὸς, τὰν δ' αὖ γυναικός. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 1196, 2. βοῦ.

Βούστασις *bubile.* Prom. 656. πολίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός.

Βούτης *bubulcus.* Prom. 568. φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.

Βουφόνος Prom. 529. μηδ' ἐλαννύσαιμι θεοῖς ὁσίαις θοίναις ποτινιφομένα βουφόνοις boum occisorum sacrificiis.

Βούχιλος *pecora alens.* Suppl. 535. λειμῶνα βούχιλον.

Βραβεύς *dux.* Pers. 294. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεύς. Ag. 222. φιλόμαχος βραβῆς.

Βραδύνειν, βραδύνεσθαι *tardum esse, cunctari.* Suppl. 711. εἰ βραδύνοιεν βοῆ. Sept. 605. χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται πρὸ ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.

Βραχίων *brachium.* Suppl. 728. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ θάλπει βραχίον' εὖ κατῳδυνημένους.

Βραχύς *brevis.* Prom. 503. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε. Prom. 941. κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον. Pers. 699. ἐν βραχεῖ λόγῳ. Suppl. 271. βραχὺς τορὸς θ' ὁ μῦθος.

Βρέμειν, βρέμεσθαι *fremere.* Prom. 422. δαΐοις στρατὸς ὀξυπρῴροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς. Sept. 84. ὠσὶ χρίμπτεται βοᾷ, ποτᾶται, βρέμει δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁρτύπου. Sept. 360. Τοδεὶς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι βρέμει. Ag. 1001. νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει (*pardis*). Eum 934. τὸν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷδ' ἐπεύχεσθαι βρέμειν.

Niob. 143. Ἀδραστείας ἕδος Ἴδη τε μυκήθμοισι καὶ βρυχήμασι βρέμουσι μήλων. — Sept. 332. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι — βρίμονται.

Βρέτας *simulacrum Dei vel Deae.* Sept. 92. πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπίσω βρέτη δαιμόνων; Sept. 94. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι. Sept. 167. βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν. Sept. 194. ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρέτη. Pers. 795. οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο συλᾶν. Eum. 80. ἴζου παλαιὸν ἄγαλθον λαβὼν βρέτας. Eum. 233. πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά. Eum. 248. περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου. Eum. 387. βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ. Eum. 417. βρέτας τόδε ἧσαι φυλάσσων. Eum. 424. πρὸς χειρὶ τῇ ᾽μῇ τὸ σὸν ἐφεζομένη βρέτας. Eum. 978. εἴτε φρονοῦσι βρέτας τοὐμὸν δικαίως. Suppl. 458. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε. Suppl. 863. βρέτεος ἄρος ἄτα. Suppl. 424. ἀπὸ βρετέων βίᾳ Δίκας ἀγομέναν.

Βρέφος *infans.* Ag. 1067. κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς.

Βρίζειν *dormire.* Ag. 266. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός. Choeph. 884. πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα οὔλοισιν ἐξήμελξας ὑστραφὲς γάλα. Eum. 270. βρίζει γὰρ αἷμα.

Βρίθειν *onerare.* Pers. 338. τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ. — **βρίθεσθαι** *ponderosum esse.* Sept. 138. ἔλαιον ἀξόνων βριθομένων γνάυς. — *onustum esse.* Cress. 100. λευκοῖς τε γὰρ μέροισι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοπρίπτοις βρίθεται τωὐτοῦ χρόνου.

Βριθύς *gravis.* Ag. 193. χείματος ἄλλο μῆχαρ βριθύτερον πρόμοισι.

Βρόμιος cognomen Bacchi. Eum. 24. Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον.

Βρόμος *strepitus.* Sept. 195. νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις. Sept. 458. μάργων ἵππιων φρυαγμάτων βρόμον φοβηθείς. Prom. sol. 181, 3. ἵν' εὐλαβοῦ βρόμον καταιγίζοντα.

Βροντή *tonitru.* Prom. 925. βροντῆς δ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον. Prom. 1019. βροντῇ καὶ πρανυλίᾳ φλογί. Prom. 1047. αἰθὴρ δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ. Prom. 1064. βροντῆς μύκημ' ἀτίφαμενον. Prom. 1085. βρυχία δ' ἠχὼ παραμυπᾶται βροντῆς. Suppl. 34. βροντῇ στεροπῇ τε. Edon. 51. τυπάνου δ' ἠχὼ, ὥσθ' ὑπογείου βροντῆς, φέρεται βαρυταρβής.

Βρόντημα *tonitru.* Prom. 995. βροντήμασι χθονίοις πυκάτει πάντα.

Βρότειος *humanus.* Prom. 116. θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη. Prom. 767. θέσφατον ἢ βρότειον (γάμον); Ag. 1162. βρότειον αἷμα. Ag. 1300. ἰὼ βρότεια πράγματα. Eum. 244. ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων μ' προσῳλᾷ. Eum. 390. βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν. Eum. 538. σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη. Eum. 869. τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν. Suppl. 97. ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον. Fragm. 288. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ.

Βρότεος *humanus.* Eum. 164. παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων. Fragm. 260. σοφίας τιμὰν βροτείοις ἐπίθημας ἔργοις.

Βροτοκτονεῖν homines interficere. Eum. 399. *βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.*

Βροτολοιγός homines perdens. Suppl. 651. *βροτολοιγὸς Ἄρης.*

Βροτός mortalis, homo. Pers. 99. *παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα.* Ag. 1276. *ἀλλ' εὐπλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.* Eum. 449. *τὸ πρᾶγμα μεῖζον, εἴ τις εἴσεται τόδε βροτὸς δικάζειν.* Eum. 498. *ἦ πάλιν βροτὸς δ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;* Suppl. 291. *μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μοχθῆναι βροτῷ;* Prom. 21. *οὔτε φανὴν οὔτε τιν μορφὴν βροτῶν ὄψει.* Prom. 30. *βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.* Prom. 111. *διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε.* Prom. 123. *διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.* Prom. 231. *βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον οὐκ εἶχεν οὐδένα.* Prom. 235. *ἐξερυσάμην βροτούς.* Prom. 440. *τὰν βροτοῖς δὲ πήματα ἀκούσατε.* Prom. 468. *τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας βροτοῖσιν.* Prom. 504. *πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.* Prom. 505. *μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα.* Prom. 615. *πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.* Prom. 843. *τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.* Pers. 285. *ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν.* Pers. 412. *ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν.* Pers. 583. *οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς.* Pers. 591. *ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων νακὼν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ.* Pers. 692. *ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.* Pers. 695. *ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον.* Pers. 805. *ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν.* Ag. 5. *τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς λαμπροὺς δυνάστας.* Ag. 169. *τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα.* Ag. 187. *δύσορμοι βροτῶν ἅλαι.* Ag. 215. *βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις τάλαινα παραπειθὰ.* Ag. 361. *οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν.* Ag. 517. *τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν τῶν νῦν.* Ag. 730. *παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται.* Ag. 762. *πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι πρετσύουσι.* Ag. 743. *βροτῶν ὕβριν.* Ag. 859. *σύγγονον βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.* Ag. 1104. *ἀπὸ δὲ θεοφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται;* Ag. 1305. *τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ πᾶσι βρότοισιν.* Ag. 1314. *τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι;* Ag. 1466. *τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;* Ag. 1560. *φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη.* Choeph. 58. *τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.* Choeph. 91. *ὡς νόμος βροτοῖς ἐστί.* Choeph. 117. *ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά.* Choeph. 127. *κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς.* Choeph. 192. *τοῦ φιλτάτου βροτῶν Ὀρέστου.* Choeph. 214. *καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένῃ βροτῶν;* Choeph. 257. *πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς.* Choeph. 277. *βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε.* Choeph. 300. *πολίτας εὐπλεστάτους βροτῶν.* Choeph. 378. *βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ χειρί.* Choeph 476. *δαῖτες ἔννομοι βροτῶν.* Choeph. 581. *κοινὰ*

δάλων ἀνταίων βροτοῖσι. Choeph. 590. ἕρκεσι ἄταισι συννόμους βροτῶν. Choeph. 593. πνευδάλων τε καὶ βροτῶν. Choeph. 627. βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴκεται γένος. Choeph. 939. Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοί. Eum. 93. ὁρμώμενον βροτοῖσιν ὑπόμπῳ τύχῃ. Eum. 105. μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν. Eum. 207. ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα. Eum. 230. ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασι βρότων. Eum. 224. δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει τοῦ προστρεπαίου μῆνις. Eum. 259. εἴ τις ἄλλον ἥλιτεν βροτῶν. Eum. 263. μίγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν. Eum. 319. 328. αὐονὰ βροτοῖς. Eum. 362. δυσπαρήγορα βροτοῖς. Eum. 368. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικε βροτῶν; Eum. 472. πάντας ἤδη τόδ' ἴργον ἐγχειρεῖν συναρμόσαι βροτούς. Eum. 669. τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν; Eum. 694. Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς. Eum. 789. μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα. Eum. 819. ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχεθοῖς βροτῶν. Eum. 843. πολισσοῦχον βροτῶν. Eum. 875. τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. Eum. 942. πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. Eum. 970. δαίμονές τε καὶ βροτοί. Suppl. 91. ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψηπύργων πανώλεις βροτούς. Suppl. 212. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνώφῃ βροτοῖς. Suppl. 333. σθένος μὲν οὔτως μεῖζον ἀξίωται βροτοῖς. Suppl. 378. φύλακα πολυπόνων βροτῶν. Suppl. 474. ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος. Suppl. 538. πολλὰ βροτῶν δεσμευβόμενα φῶτα. Suppl. 560. βροτοὶ δ' οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι. Suppl. 605. ξὺν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν. Suppl. 629. τὸν ἀρότοις θηρίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις. Suppl. 714. θεοὺς ἀείζων τις βροτῶν θύοις δίκην. Suppl. 837. ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει. Suppl. 975. ὧραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστροπον βροτοῖς. Suppl. 977. θῆρες δὲ πηραίνουσι καὶ βροτοί τί μιν. Aetn. 6. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσουσι βροτοί; Dan. 36, 4. ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον ζημήτριον. Prom. sol. 184, 5. γάμοι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς. Fragm. 269. τό τοι καιὸν ποδῶπες ἔρχεται βροτοῖς. Fragm. 294. θεοὶ μὲν αἰτίαν φέρει βροτοῖς. Fragm. 296. οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσι βροτοί.

Βροτοσπόπος *homines observans.* Eum. 476. οὔτε γὰρ βροτοσπόπων μαντάδων τῶνδ' ἐφέρπει πότος τις ἐργμάτων.

Βροτοστυγής *hominibus infensus.* Prom. 800. δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς. Choeph. 50. ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς ὀνόφοι καλύπτουσι δόμους.

Βροτοφθόρος *homines perdens.* Eum. 756. 783. βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ. Suppl. 261. χθόνα τήνδ' ἐκπαθαίρει πνευδάλων βροτοφθόρων.

Βρόχος *laqueus.* Choeph. 550. ὡς ἂν — λῃφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ. Suppl. 769. θέλοιμι δ' ἂν μοιρίμου βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις.

Βρυάζειν *lascivire.* Suppl. 856. περίχαρμπτα βρυάζεις.

Βρύειν tumere, abundare. Ag. 163. *παμμάχῳ θράσει βρύων.* Choeph. 62. *τὸ δ' ἐν μεταιχμίῳ σπότου μίνει χρονίζοντα βρύει.* Suppl. 944. *ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις.* Psychost. 264, 6. *τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνῃ.* — cum gen. Choeph. 67. *παναρκίτας νόσου βρύειν.*

Βρῦτον potus quidam ex hordeo confectus. Lycurg. 107. *πάει τῶνδ' ἔπινε βρῦτον.*

Βρύχημα fremitus. Niob. 143. *μυκήθμοισι καὶ βρυχήμασιν βρέμουσι μήλων.*

Βρύχιος marinus. Prom. 1084. *βρυχία δ' ἠχὼ παρημπάτας βροντῆς.* Pers. 389. *ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον.*

Βρώσιμος esculentus. Prom. 477. *οὐκ ἦν ἁλίξημ' οὐδέν, οὐδὲ βρωτιμον, οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστόν.*

Βρωτήρ edax, edo. Eum. 770. *βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.* Prom. sol. 190. *ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι.*

Βύβλινος nom. propr. Prom. 813. *ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.*

Βύβλος papyrus. Suppl. 742. *βύβλου δὲ καρπὸς οὐ πρατεῖ στάχυν.*

Βυθός profundum. Prom. 430. *στένει βυθός.* Choeph. 500. *τὸν ἐκ βυθοῦ πλωστῆρα σώζοντες λίνον.* Suppl. 403. *ἐς βυθὸν μολεῖν δεδορκὸς ὄμμα.*

Βύσσινος byssinus. Sept. 1030. *πόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.* Pers. 123. *βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πίσῃ λαπίς.*

Βυσσόφρων alta mente consilia capiens. Choeph. 641. *βυσσόφρων Ἐριννύς.*

Βωμός ara. Pers. 199. *σὺν θυηπόλῳ χερὶ βωμὸν προσίστην.* Ag. 203. 1008. *βωμοῦ πέλας.* Ag. 224. *ὕπερθε βωμοῦ.* Ag. 374. *λακτίσαντι μίγαν Δίκας βωμόν.* Ag. 1250. *βωμοῦ πατρῴου δ' ἄντ' ἐπίζηνον μίνει.* Ag. 1271. *πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς.* Choeph. 104. *αἰδουμένη σοὶ βωμὸν ὡς, τύμβον πατρός.* Eum. 295. *οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγεῖς.* Eum. 511. *βωμὸν αἰδέσας Δίκας.* Suppl. 78. *ἔστι δὲ καὶ πτολίμῳ τειρομένοις βωμὸς Ἀρῆς.* Suppl. 187. *πρῖσον δὲ πύργου βωμός.* Suppl. 367. *πρατίνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός.* Niob. 145. *Διὸς πατρῴου βωμὸς ἔστ' ἐν αἰθέρι.* Niob. 147. *οὐ βωμὸς ἔστιν οὐδὲ παιωνίζεται.* Fragm. 434. *ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητε.* Sept. 15. *πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων βωμοῖσι.* Pers. 797. Ag. 513. *βωμοὶ δ' ἄϊστοι.* Ag. 91. *βωμοὶ δώροισι φλέγονται.* Choeph. 259. *βωμοῖς ἀρήξει.* Choeph. 291. *βωμῶν τ' ἀπείργειν.* Eum. 625. *ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;* Suppl. 477. *βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων θές.* Suppl. 489. *τῶν πολισσούχων θεῶν βωμοὶς προνάους.* Suppl. 496. *ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς.* Suppl. 641. *καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρίσοντας.* Suppl. 732. *βωμῶν ἀλίγοντες οὐδέν.*

Γ.

Γᾶ vid. *Γῆ.*

Γάβιος nomen gentis. Prom. sol. 184.

Γάγγαμον rete. Ag. 352. *μίγα δουλείας γάγγαμον.*

Γαῖα Tellus. Prom. 210. *καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία.* Choeph. 43. *ἰὼ Γαῖα μαῖα.* Eum. 2. *τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν.*

Γαῖα terra. Prom. 570. *ὃν οὐδὲ πανθανόντα γαῖα πώθει.* Sept. 286. *ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον;* Sept. 567. *πατρὶς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σκοπιᾶς δορὶ ἁλοῦσα.* Sept. 803. *πίπτουσιν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.* Sept. 920. *ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ φοναφόνῳ μίμικται.* Pers. 183. *Ἑλλὰς πλήρης λαχοῦσα γαῖαν.* Pers. 219. *τάμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ πάντα μαυρωθῆναι σπάνῳ.* Pers. 379. *λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κατέσχε γαῖαν.* Pers. 484. *Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν.* Pers. 491. *γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.* Pers. 503. *ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν.* Pers. 541. *προπᾶσα μὲν στένει γαῖ' Ἀσιὰς ἐπευνουμένη.* Pers. 610. *παμφόρου γαίας τέκνα.* Pers. 619. *ὥφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.* Pers. 893. *βασιλεῦ γαίας.* Ag. 248. *Ἀχαιὰς γαίας μονόφρουρον ὄρνος.* — Choeph. 125. *καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτουσα.* Choeph. 482. *ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐκπεπτεῦσαι μάχην.* Eum. 11. *ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε.* Eum. 867. *παρὸν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπιῤῥέοντον.* Eum. 885. *ἐπισσύντους βίου τύχας ὀνησίμους γαίας ἐξαμβρόσαι.* Eum. 912. *παρὰ τ' ἀθανάτοις τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν.* Suppl. 15. *Ἄργους γαῖαν.* Suppl. 265. *τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι χρανθῆναι ἀνῆμε γαῖα.* Suppl. 540. *ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα.* Suppl. 1009. *λιπαροῖς χώμασι γαίας.* Dan. 36, 2. *ἵρευε δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν.* Prom. sol. 182, 4. *ἐλέσθαι δ' οὕτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις.* Fragm. 299. *γαῖαν πυλίνδων ῥευμάτων ἐκομβρίαις.*

Γαιάοχος terram continens. Sept. 292. *Ποσειδῶν ὁ γαιάοχος.* — *terrae imperium tenens.* Suppl. 796. *γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.*

Γαῖος qui sub terra est. Suppl. 147. *τὸν γάϊον, τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων.* — *qui in terra est.* Suppl. 806. *ὅδε μάρπτις νέος γαῖος.*

Γάλα lac. Pers. 603. *βοὸς τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν ἔσταγον γάλα.* Choeph. 526. *ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.* Choeph. 539. *θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα.* Choeph. 885. *οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.*

Γαλήνη maris tranquillitas. Ag. 720. *φρόνημα μὲν σηνέμου γαλάνας.*

Γαμβρός affinis. Ag. 691. *ὀμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν.*

Γαμεῖν matrimonium inire. Prom. 766. *γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.* Prom. 911. *οἷον ἐξαρτύσαι γάμον γαμεῖν.* Amym. 11. *σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί.* Fragm. 228. *εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.* — *in matrimonium ducere.* Suppl. 224. *πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πέρα ἀγνὸς γένοιτ' ἄν;* — *γαμεῖσθαι nubere.* Amym. 11.

Γαμετή uxor. Suppl. 156. 170. *κουνῶ δ' ἅταν γαμετᾶς οὐρανόνικον.*

Γαμέτης maritus. Prom. 899. *μηδὲ πλασθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.*

Γαμήλευμα connubium. Choeph. 615. *δυσφιλὲς γαμήλευμα.*

Γαμήλιος nuptialis. Choeph. 480. *καὶγὼ χοὰς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους.* Eum. 799. *θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους.* Suppl. 786. *πρὸ θοίτας γαμηλίου.* Iaculatr. 219. *γαμηλίων λίτρων.*

Γάμορος terrae incola. Suppl. 608. *τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων.*

Γάμος matrimonium. Prom. 651. *ἐξὸν σοι γάμου τυχεῖν μεγίστου.* Prom. 766. *γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.* Prom. 857. *φεύγουσα συγγενῆ γάμον ἀνεψιῶν.* Prom. 903. *ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος.* Prom. 911. *εἶον ἐξαρτύσαι γάμον γαμεῖν.* Ag. 725. *ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς.* Eum. 707. *τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν.* Suppl. 9. *φυξάνορα γάμον Αἰγύπτου παίδων.* Suppl. 99. *νεάζει πυθμὴν δ' ἀμὸν γάμον.* Suppl. 389. *μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος.* Suppl. 780. *πρὶν δαΐκτορος βίᾳ παρθίας γάμον πυρῆσαι.* Suppl. 788. *τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τίμνω καὶ γάμου λυτῆρα;* Suppl. 1013. *μηδ' ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι Κυθέρειος.* Suppl. 1039. *ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλλάξαι γάμων Αἰγυπτογενῆ μοι.* Suppl. 1049. *Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα.* Dan. 36. *ἔρως δὲ καῖον λαμβάνει γάμου τυχεῖν.* Epigom. 46. *ὡραῖον γάμου.* Prom. 557. *ἰότητι γάμων.* Prom. 741. *πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων μνηστῆρος.* Prom. 861. *θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους γάμους.* Prom. 895. *ἐραστεῦσαι γάμων.* Prom. 949. *πατὴρ ἄνωγέ σ' οὔστινας πομπεῖς γάμους αὐδᾶν.* Sept. 762. *μίλεος ἀθλίων γάμων.* Ag. 1127. *ἰὼ γάμοι, γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.* Suppl. 76. *πίλοιτ' ἂν ἔνδικος γάμος.* Suppl. 327. *ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων.* Suppl. 1036. *μετὰ πολλῶν δὲ γάμων.*

Γαμφηλαί maxillae. Prom. 355. *ὁμορδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον.*

Γαμφῶνυξ adunci unguibus praeditus. Prom. 486. *γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν.*

Γανάειν Suppl. 997. *ἴτε μὲν ἱστοπονάκτας μάκαρας θεοὺς γανάεντες.*

Γανᾶν lactari. Ag. 1385. *Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητός.*

Γάνος decus. Ag. 585. *θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.* — *potus reficiens.* Pers. 475. *ἀμφὶ πρηναῖον γάνος.* Pers. 607. *παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.*

Γάνυσθαι lactari. Eum. 927. *τάδε τοι χώρᾳ τῇ μὴ προφρόνως ἐπαιρανομένων γάνυμαι.*

Γάποτος terra haustus. Pers. 613. *γαπότους δ' ἐγὼ τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.* Choeph. 95. *γάποτον χύσιν.* Choeph. 162. *γαπότους χοάς.*

Γάρ praecedentis sententiae causam vel explicationem continens. Prom. 7. 17. 27. 29. 34. 50. 59. 86. 107. 128. 133. 149. 182. 184. 224. 244. 289. 294. 296. 310. 333. 338. 341. 342. 345. 361. 394. 401. 439. 522. 541. 620. 648. 652. 688. 703. 718. 720. 739. 742. 752. 768. 782. 787. 805. 831. 864. 900. 908. 920. 942. 965. 970. 997. 1010. 1014. 1018. 1034. 1039. 1041. 1058. 1066. 1070. 1078.

Sept. 4. 17. 22. 42. 52. 59. 64. 77. 108. 113. 128. 171. 182. 206. 226. 263. 277. 303. 318. 320. 361. 385. 393. 409. 440. 482. 491. 493. 521. 574. 584. 626. 662. 724. 748. 754. 1000. 1028. 1061. 1066. Pers. 12. 91. 97. 102. 124. 164. 165. 168. 171. 207. 243. 251. 283. 330. 333. 347. 365. 384. 423. 446. 451. 458. 483. 496. 540. 582. 584. 595. 623. 640. 644. 656. 657. 693. 699. 751. 753. 758. 770. 778. 788. 802. 807. 820. 824. 837. 877. 888. 890. 904. 911. 963. 970. 990. Ag. 11. 14. 32. 76. 105. 133. 149. 207. 210. 215. 245. 250. 258. 317. 334. 341. 345. 371. 411. 422. 448. 456. 486. 492. 508. 510. 518. 520. 541. 545. 546. 570. 587. 636. 640. 660. 711. 736. 739. 781. 806. 808. 812. 845. 854. 878. 890. 922. 927. 940. 973. 975. 1010. 1026. 1045. 1066. 1077. 1081. 1083. 1104. 1108. 1118. 1159. 1160. 1199. 1253. 1257. 1327. 1338. 1342. 1347. 1412. 1457. 1466. 1504. 1545. 1565. 1587. 1613. Choeph. 3. 16. 32. 47. 74. 99. 101. 130. 173. 185. 205. 232. 248. 276. 284. 297. 303. 355. 368. 369. 383. 396. 415. 446. 476. 497. 498. 513. 516. 536. 553. 628. 632. 654. 657. 668. 675. 691. 715. 737. 742. 743. 744. 767. 846. 861. 878. 892. 983. 984. 1017. 1019. 1029. 1050. Eum. 33. 38. 45. 75. 84. 104. 116. 118. 131. 208. 213. 224. 237. 240. 263. 270. 272. 313. 320. 334. 343. 346. 359. 394. 409. 447. 476. 514. 540. 546. 553. 581. 591. 601. 669. 706. 723. 737. 762. 764. 771. 808. 810. 815. 839. 850. 871. 890. 894. 910. 942. 946. 979. 988. Suppl. 87. 157. 171. 200. 233. 247. 259. 276. 353. 428. 462. 467. 474. 480. 484. 492. 495. 581. 602. 639. 688. 694. 695. 706. 783. 797. 847. 852. 861. 871. 909. 948. 994. 1017. Prom. sol. 181, 6. 182, 3. Glauc. 26. 33. Heraclid. 61. Sacerd. 74. Cress. 100. Myrmid. 120. Niob. 147. Arm. iud. 163. Ossileg. 166. Iaculatr. 219. Philoct. 227. 235. Psychag. 257. Orith. 267. Fragm. 268. 289. 307. 308. 319. 375. 376. 377. — interpositum ei sententiae, cuius causam continet. Ag. 774. 1039. Choeph. 73. 105. 685. Eum. 221. Myrmid. 118. — bis deinceps positum, ita ut posterius γάρ eius sententiae, in qua prius γάρ collocatum est, causam contineat. Prom. 182. 184. 294. 296. 333. Sept. 318. 320. Pers. 164. 165. 656. 657. 888. 890. Ag. 518. 520. 806. 808. 973. 975. Choeph. 73. 74. 497. 498. 742. 744. 983. 984. Suppl. 694. 695. — bis deinceps positum, ita ut utrumque γάρ ad eandem sententiam referatur. Ag. 545. 546. 736. 739. Suppl. 480. 481. — post vocativum. Ag. 1052. — in respondendo ad sententiam omissam relatum. Prom. 43. 46. 388. 985. Sept. 241. 677. 691. Pers. 230. 270. 341. Ag. 262. 537. 1178. 1226. 1228. 1329. 1619. Choeph. 171. 900. 914. 1051. Eum. 198. 220. 403. 570. 577. 595. 717. 857. 859. Suppl. 905. Aetn. 6, 4. — in interrogando. Ag. 1078. Choeph. 896. Eum. 859. ἦ γὰρ — Prom. 747. 759. 976. Ag. 1339. οὐ γάρ — Prom. 989. Pers. 784. πότερα γὰρ — Pers. 235. Ag. 616. ποῦ γὰρ — Eum. 405. πῶς γὰρ — Ag. 620.

1347. Choeph. 185. Eum. 577. 622. τίνα γὰρ — Sept. 754. τί γὰρ — Prom. 517. 1058. Ag. 263. 587. 1466. Choeph. 47. 383. Niob. 164. πῶς γὰρ οὐ; Choeph. 743. τί γάρ; Ag. 1110. 1212. Choeph. 867. Eum. 202. 648. — in optando. εἰ γὰρ — Prom. 152. Sept. 532. Choeph. 341. εἴθε γὰρ — Sept. 548. — ἀλλὰ — γὰρ Prom. 943. Choeph. 369. Eum. 764. — ἀλλὰ γὰρ Sept. 843. — καὶ γὰρ Prom. 439. Sept. 1061. Pers. 330. 333. Ag. 510. 1228. Choeph. 16. 205. Eum. 84. Suppl. 481. 817. 909. — tertio loco positum. τὸ σὸν γὰρ Prom. 7. ὁ λωφήσων γὰρ Prom. 27. τὸν Διὸς γὰρ Prom. 908. τοὺς προδότας γὰρ Prom. 1070. τὸν φθίμενον γὰρ Sept. 318. τὰ δεσποτῶν γὰρ Ag. 32. τῶν πολυκτόνων γὰρ Ag. 448. τὸ δυσεβὲς γὰρ Ag. 736. τὴν κάτω γὰρ Ag. 845. τὸ μόρσιμον γὰρ Choeph. 101. τοὺς φιλτάτους γὰρ Choeph. 232. τὰ πάντα γὰρ Choeph. 513. τοῖς σώφροσιν γὰρ Eum. 131. ὑπιρρόων γὰρ Eum. 815. τοῦ γηγενοῦς γὰρ Suppl. 247. τοῖς ἥσσοσιν γὰρ Suppl. 484. ὁ μὲν γὰρ Sept. 493. Ag. 1613. οἱ μὲν γὰρ Ag. 317. τοὶ μὲν γὰρ Sept. 277. ους μὲν γὰρ Ag. 422. τὰ μὲν γὰρ Ag. 1026. Choeph. 276. 746. 737. Eum. 213. εἰ μὲν γὰρ Sept. 4. Suppl. 467. ἦν μὲν γὰρ Ossileg. 166. πρῶτα μὲν γὰρ Prom. 1018. πολλὰ μὲν γὰρ Pers. 451. 693. κρατοῦσα μὲν γὰρ Sept. 171. ὅ τε γὰρ Ag. 76. Θεοῦ τε γὰρ Sept. 409. λευκοῖς τε γὰρ Cress. 100. καὶ παῖδα γὰρ Ag. 1010. ἀλλ' εἰσορᾷ γὰρ Prom. 943. ἀλλὰ διπλῆς γὰρ Choeph. 369. ἐκ τοῦ γὰρ Ag. 1457. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ Ag. 546. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ Choeph. 762. ἐφ' ἅρματος γὰρ Glauc. 26. ἀπὸ στρατείας γὰρ Eum. 601. κατ' ἀρχῆς γὰρ Suppl. 480. τίν' ἀνδρῶν γὰρ Sept. 754. χάριν τροφῆς γὰρ Ag. 711. μόνος θεῶν γὰρ Niob 147. θεὸς θεῶν γὰρ Prom. 29. βροτοὺς θρασύνει γὰρ Ag. 215. — quarto loco positum. ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ Eum. 764. τὸ μὴ θέμις γὰρ Choeph. 632. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ Choeph. 742.

Γάρος garum. Fragm. 406. καὶ τὸν ἰχθύων γάρον.

Γαστήρ venter. Ag. 708. σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Γατόμος terram scindens. Prom. sol. 184, 3. οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δικελλ' ἄρουραν.

Γε vocabuli praecedentis vim augens Prom. 77. ὀὐπιτιμητὴς γε. Prom. 268. οὐ μήν τι ποιναῖς γε. Prom. 279. ἐν καιρῷ γε. Sept. 71. μή μοι πόλιν γε. Sept. 698. νίκην γε μέντοι. Sept. 981. δορός γε τῷδ' ἀντηρίτας. Sept. 1017. Καδμείων γε προστάτας. Pers. 164. ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής. Pers. 833. ἀτιμίαν γε παιδός. Pers. 992. καὶ σθένος γ' ἀπωλόμεσθα. Choeph. 988. μίφαινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἴφυ. Suppl. 338. ἀλλ' ἡ δίκη γε. Sphing. 214. τῷ δὲ ξένῳ γε. Prom. 73. παπιθωῦζω γε πρός. Prom. 307. καὶ παραινέσαι γέ σοι. Prom. 1013. σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι. Ag. 1054. ἦ μαίνεται γε. Ag. 908. εἰδὼς γ' εὖ. Eum. 413. οἴεσθαί γε. Suppl. 834. καὶ δυναιγοίντων γε. Prom. 987. καὶ μὴν ὀφείλων γε. Pers. 258. καὶ μὴν πάρων γε. Pers. 784. παυροί γε πολλῶν. Pers. 982.

βασὰ γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν. Sept. 520. οὐ μὴν ἀκόμπαστός γε. Pers. 222. ἀλλὰ μὴν εὔνους γε. Pers. 725. ταχεῖά γ' ἦλθε χρημαῶν πρᾶξις. Pers. 1001. βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά. Ag. 604. εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος. Ag. 913. ὁ δ' ἀφθόνητός γε. Ag. 915. τοῖς δ' ὀλβίοις γε. Ag. 1252. οὐ μὴν ἄτιμοί γε. Ag. 1273. ὁ δ' ὕστατός γε. Choeph. 766. καιός γε μάντις. Pers. 321. τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν. Pers. 254. πάντα γ' ἴσθ' ἐκεῖνα. Prom. 335. πολλῷ γ' ἄμεινον. Prom. 963. πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντός. Prom. 258. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν. Sept. 834. τί δ' ἄλλο γ' ἤ. Pers. 205. οὐδὲν ἄλλο γ' ἤ. Prom. 1067. οὐ γὰρ δήπου τοῦτό γε. Pers. 724. τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις. Ag. 359. πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι. Pers. 256. ὅδε γέ τις αἶαν. Prom. 906. ὅδε γ' ὁ πόλεμος. Prom. 60. ἥδε γ' ὠλένη. Choeph. 4. τάδε γε. Eum. 850. τῇδέ γε. Prom. 322. ἐμοί γε χρώμενος διδασκάλῳ. Prom. 984. καὶ μὴν σύ γε. Prom. 1055. ἐμέ γ' οὐ θανατώσει. Prom. 1060. ἀλλ' οἷν ὑμεῖς γε. Sept. 1054. σύ γε μὴν. Pers. 206. ταῦτ' ἐμοί γε δείματ' ἐστί. Ag. 647. ἡμᾶς γε μὲν δή. Ag. 861. ἐμοί γε μὲν δή. Ag. 1186. ἡμῖν γε μὲν δή. Suppl. 337. βαρέα σύ γ' εἶπας. Prom. 950. πρὸς ὧν γε. Sept. 615. οἵας γ' ἀρᾶται. Sept. 1039. πρίν γε. Prom. 702. τὴν πρίν γε χρείαν. Sept. 988. καὶ πρόσω γ' ἐμοί. Ag. 1214. ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν. Ag. 1227. ἄγαν γε. Ag. 1641. πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει. Ag. 1644. ἄλις γε. Ag. 1323. ὅπως τάχιστά γε. Choeph. 130. νῦν γέ πως. Choeph. 1040. ἀλλ' εὖ γε πράξας. Eum. 566. καὶ δεῦρό γ' ἀεί. Suppl. 463. καὶ πολλαχῇ γε. Suppl. 734. καλῶς γε. Prom. 698. πρό γε στενάζεις. — antepositum ei vocabulo, ad quod pertinet. Prom. 162. δίκα γε Διός. Prom. 625. Sept. 247. πρός γε τούτοις. Choeph. 413. πρός γε τῶν τεθνειώτων. — in respondendo, ita ut affirmet et novi aliquid addat. Prom. 254. 516. 748. 770. 776. 933. Pers. 240. 786. Ag. 527. Suppl. 293. 308. — γε μὴν Prom. 873. Sept. 1054. Ag. 1351. Choeph. 957. Eum. 51. καίτοι γε μὴν Eum. 811. γε μέντοι Sept. 698. 1035. Pers. 378. Ag. 912. Eum. 561. Suppl. 342. Fragm. 244. γε μὲν δὴ Sept. 569. Ag. 647. 861. 1186. Eum. 397. Suppl. 238. 270. Fragm. 331. γ' ἄρα Choeph. 110. 219. (si haec vera est lectio.) γ' οἶν Eum. 248. γε sequente δέ Sept. 1054. Pers. 164. 206. 472. ἀλλὰ μὴν — γε Pers. 222. δέ γε Sept. 264. Choeph. 483. 908. Suppl. 727. 1042. εἴπερ γε Choeph. 196. Suppl. 339. εἴπερ — γε Ag. 1222. Choeph. 221. 492. ἦ — γε Ag. 1034. 1086. Pers. 256. καὶ μὴν — γε Prom. 984. 987. Sept. 227. Pers. 258. 954. Ag. 1161. 1227. Choeph. 203. μέντοι — γε Ag. 917. μήπω γε. Prom. 634. οὐκ ἄν γε Ag. 331. οὐ μὴν — γε Prom. 268. Sept 520. Ag. 1252.

Γεγωνεῖν dicere, narrare. Prom. 521. ἄλλου λέγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς καιρὸς γεγωνεῖν. Prom. 660. ἔκλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα. Prom. 789. οὐκ ἐναντιώσομαι τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν. Prom. 822. εἰ μέν τι

τῇδε λοιπὸν ἢ παρεμπίπτον ἔχειν γεγωνεῖν. Prom.992. προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε.— Prom. 193. πάντ' ἐκμάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον. Prom. 786. τῇδε μὲν γέγωνα τὴν λοιπὴν πλάνην.

Γεγωνίσκειν narrare. Prom. 630. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

Γεγωνός magna voce prolatus. Sept. 425. πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ συμβόλου' ἔπη.

Γείνασθαι parere. Eum. 706. μητὴρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο. Suppl. 576. γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ. Arm. iud. 162. ἥ σ' ἐγείνατο. — Sept. 733. ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ.

Γειτονεῖν vicinum esse. Pers. 303. πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν. Suppl. 761. νέφεσιν γειτονῶν Διός.

Γείτων vicinus. Sept. 468. τέταρτος ἄλλος γείτονας πύλας ἔχων. Sept. 484. Ὄγκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις, πύλαισι γείτων. Pers. 67. εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν. — Ag. 976. νόσος γὰρ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. Sept. 270. γείτονες δὲ παρδίας μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος.

Γελᾶν ridere. Choeph. 220. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις. Eum. 530. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμουργῷ.

Γέλασμα cachinnus. Prom. 190. ποντίων τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα.

Γέλως risus. Choeph. 441. ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνίφερον λίβη. Eum. 727. ἐντὸς ὀμμάτων γέλων πεύθουσα.

Γελωτοποιός ridiculus. Arg. 15. βέλος γελωτοποιὸν τὴν κάκοσμον οὐράνην.

Γέμειν refertum esse. Ag.599. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων. Ag. 984. πρόπας δόμος πημονῆς γέμων ἄγαν. — cum dat. Suppl. 653. καὶ γεραροῖσι προσβυτοδόκοις γαμόντων θυμέλαι.

Γεμίζειν implere. Ag. 431. ἀνεμόφορος σποδοῦ γεμίζων λίβητας αὐθέντους.

Γέμος res, qua quid impletum est, factum. Ag. 1194. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποικτίστου γέμος, πρέπουσ' ἔχοντες.

Γενεή genus, familia. Sept. 933. ὡς πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισι γενεάν. Sept. 1061. καὶ γὰρ γενεᾷ κοινὸν τόδ' ἄχος. Pers. 80. χρυσονόμου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς. Ag. 1553. ἄλλην γενεὰν τριβεῖν θανάτοις αὐθέντασιν. — *gens.* Pers. 876. ὡς ὡμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γενεᾷ.

Γενέθλιος procreans. Eum.283. Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πέρου. — *natalis.* Eum. 7. γενέθλιον δύσιν. — *a parentibus proficiscens.* Choeph. 899. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον; — *gentilis.* Sept. 621. καὶ θεοὺς γενεθλίους παλαιᾷ πατρῴας γῆς.

Γένεθλον progenies. Ag. 758. βασιλεῦ, Τροίας πολιπόρθ', Ἀτρέως γένεθλον. Ag. 888. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ. Choeph. 256. αἰτοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας. — *origo.* Suppl. 287. ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἄργεῖον τὸ σόν.

Γενειάς barba. Pers. 308. πυρῥᾶν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα. — *mentum.* Glauc. 25. δαΐλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν.

Γένειον barba. Sept. 648. ἐν γενείου

συλλογῇ τριχώματος. Pers. 1013. γενείου πέρθε λευπήρη τρίχα.

Γενέτης generis tutor. Suppl. 73. θεοὶ γενέται.

Γέννα genus. Prom. 164. δάμνατας σὐρανίαν γέννην. Prom. 776. τρίτος γε γίννων πρὸς δὶκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Prom. 855. πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντόπαις. Pers. 896. γέννᾳ γᾷ τε πατρῴᾳ καλὸν ἄρ' ἀγονόμαν. Pers. 908. πόλεως γέννας πανθητῆρος. Ag. 1456. τὸν τριπάχυιον δαίμονα γέννας τῆσδε κηλῆσαι. — *origo.* Prom. 894. τῶν γέννᾳ μεγαλωνομίων. Ag. 738. σφετέρᾳ μεγαλωνομίων. Ag. 738. σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ.— *proles.* Sept. 730. θνήσοντα γέννας ἄτερ. Choeph. 245. ἰδοῦ δὲ γέννας ὀφὶς αἰετοῦ πατρός. Ag. 118. λαγίναν ἐρικύμονα φόρμαι γέννας.

Γεννᾶν parere. Suppl. 47. Ἔπαφόν τ' ἀγέννασε.

Γενναῖος liberalis, nobilis. Ag. 600. γυναικὶ γενναίᾳ. Ag. 1278. ἰὼ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων. Eum. 595. ἄνδρα γενναῖον. Orith. 267. τὸ γενναῖον μέλος.

Γενναίως liberaliter. Ag. 1171. ἕρπε, πῆγμα γενναίως παγίν.

Γέννημα procreatio. Prom. 852. ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων τέξεις πελαινὸν Ἔπαφον.

Γεννήτωρ parens. Suppl. 203. Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.

Γένος genus. Prom. 232. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν. Prom. 549. τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος. Prom. 560. τίς γῆ; τί γένος; Prom. 671. κερανῶν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος. Prom. 871. αὖτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος. Sept. 127. Κύπρος, ἅτε γένους πρεμάτειρ. Sept. 218. οὕτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος. Sept. 238. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ἔπασας γένος. Sept. 456. Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ Σπαρτῶν γένους. Sept. 586. ὄλωλεν ἀνδρῶν αὐθεντούστῳ γένει. Sept. 636. ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος. Sept. 673. πᾶν τὸ Λαΐου γένος. Sept. 783. Οἰδίπου γένει. Sept. 795. δύσποτμον γένος. Sept. 815. γένους Οἰδίπου τ' Ἀρᾶ. Sept. 934. τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους. Sept. 969. τάλαν γένος. Sept. 1048. Οἰδιπόδα γένος. Pers. 142. τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμίτερον. Pers. 181. ταὐτογνήτα γένους ταὐτοῦ. Pers. 316. Θέρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν ταγός, γένος Ἀκραίους. Pers. 426. πρόπαντι βαρβάρων γένει. Pers. 508. παντὶ Περσικῷ γένει. Pers. 974. δυσπάλαμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν. Ag. 684. οὕπω θάλοντος ἐξαναλῶσαι γένος. Ag. 733. ἐκ δ' εὐαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. Ag. 1088. στάσις δ' ἀκόρεστος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου. Ag. 1547. κηπόλληται γένος προσάψαι. Ag. 1579. βορὰν ἄωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει. Ag. 1584. πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος. Choeph. 285. ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων. Choeph. 627. βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴκτου γένος. Choeph. 1011. ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένους τε πᾶν. Eum. 58. ἥτις αἷα τοῦτ' ἐκεύχεται γένος τρέφουσ' ἀνατλὰ μὴ μετιστάνειν πόνων. Eum. 388. ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει. Eum. 872. τὸ τῶν δικαίων σῶν' ἀκίνητον γένος. Suppl. 16. ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον.

Suppl. 146. μελανθὲς ἡλιόπτυπον γένος. Suppl. 198. τὸ τῇδε πάρτ' ἐπίφθονον γένος. Suppl. 222. ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος. Suppl. 250. γένος Πελασγῶν. Suppl. 269. γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο. Suppl. 271. Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα. Suppl. 275. ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν Ἀργεῖον γένος. Suppl. 318. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος. Suppl. 492. Νεῖλος γὰρ οὐχ ὁμοῖον Ἰνάχῳ γένος τρέφει. Suppl. 528. παλαίφατον ἀμέτερον γένος φιλίας προγόνου γυναικός. Suppl. 547. Παμφύλων τε γένη. Suppl. 579. φυσίζωον γένος. Suppl. 583. τόδ' ἂν γένος λέγων ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις. Suppl. 588. γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων. Suppl. 626. συγκταῖα γένει χεούσας. Suppl. 797. γένος γὰρ Λιγύπτιον. Penel. 173. ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχέστατον. Psychag. 258. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν. Fragm. 299. γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθὼν ἐπίσταμαι. Fragm. 404. μελανοστέρφων γένος. — *cognatio.* Prom. 290. χαρίς τε γένος. Suppl. 383. φάσκοντες ἐγγύτατα γένους εἶναι. — *origo.* Eum. 396. γένος μὲν οἶδα. Eum. 415. λέξας δὲ χώραν καὶ γένος. Eum. 432. γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει. Suppl. 531. δι' ἃς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ ταῦδ' ἔνοικοι. — *progenies.* Sept. 789. Οἰδίπου γένος. Suppl. 722. Λιγύπτου γένος. Suppl. 330. Λιγύπτου γένει.

Γένυς maxilla. Sept. 115. διάδετοι δὲ γενύων ἵππειων κινύρονται φόνον χαλινοί.

Γεραιός aetate provectus, senex. Pers. 152. μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά. Pers. 257. ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς. Pers. 668. Πέρσαι γεραιοί. Pers. 690. τῶν ἐμῶν λίκτρων γεραιὰ ξυνορμ', εὐγενὲς γύναι. Pers. 818. ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη. Suppl. 475. πατὴρ γεραιὲ τῶνδε παρθένων. — Eum. 810. ὀργὰς ξυνοίσω σοι, γεραιτέρα γὰρ εἶ. — *antiquus.* Ag. 693. Πριάμου πόλις γεραιά.

Γεραρός senex. Ag. 704. εὐφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον. Suppl. 653. καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοις γεμόντων θυμέλας.

Γέρας honor, insigne. Prom. 38. ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας. Prom. 82. θεῶν γέρα συλῶν. Prom. 107. θνητοῖς γὰρ γέρα πορών. Prom. 229. δαίμοσιν νέμει γέρα ἄλλοισιν ἄλλα. Prom. 437. θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα τίς ἄλλος — διώρισεν; Ag. 891. παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας. Choeph. 255. πόθεν ἔξεισ' ὁμοίας χειρὸς εὔθετον γέρας; Eum. 200. πόμπασον γέρας καλόν. Eum. 372. ἔτι δέ μοι γέρας παλαιόν. Suppl. 964. ὡς ἔχουμι τίμιον γέρας.

Γεραφρονεῖν senili animo et prudentia esse. Suppl. 356. σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρονῶν.

Γέρων senex. Sept. 604. γέροντα τὸν νεῶν. Pers. 574. ὀνόμενοι γέροντες. Pers. 718. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων. Ag. 319. ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες — παῖδες γερόντων. Ag. 570. ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν. Ag. 1602. γνώσῃ, γέρων ὢν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη δ', εἰ γέροντες. Suppl. 174.

ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκιστα πιστῷ γέροντι. Suppl. 756. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις γέροντα. Suppl. 839. ἄγιος ἐγὼ βαθυχαΐτοις βαθρείαις, γέρον. Fragm. 284. καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά. Fragm. 376. γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σοφῆς. Fragm. 381. ἐξ ὀσφαλγοῦς κώδυνοπάδους λυγροῦ γέροντος. — priscus. Ag. 730. παλαίφατας δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυπται. Choeph. 794. γέρων φόνος μηπὶς' ἐν δόμοις τέκοι. Fragm. 316. ὡς λέγει γέρων γραμμα.

Γεύεσθαι gustare. Ag. 1195. ὧν πατὴρ ἐγεύσατο. Iaculatr. 219. ἥτις ἀνδρὸς ᾗ γεγευμένη. Glauc. in Bekk. Anecd. p. 347, 24. καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας.

Γέφυρα pons. Pers. 722. γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν.

Γῆ terra. Prom. 90. παμμῆτόρ τε γῆ. Prom. 152. ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἀΐδου. Prom. 415. γᾶς ἔσχατον τόπον, Prom. 413. Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικος. Prom. 432. ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς. Prom. 560. τίς γῆ; τί γένος; Prom. 564. ὅπη γῆς ἡ μεγαρὰ πεπλάνημαι. Prom. 669. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις. Prom. 685. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Prom. 809. τηλουρὸν δὲ γῆν ἥξεις. Prom. 926. θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον τριαίναν. Sept. 16. τίνοιτε τε γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ. Sept. 74. ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν. Sept. 101. προδώσειε, παλαίχθων Ἄρης, τὰν σὰν γᾶν; Sept. 151. γᾶς τᾶσδε πυργοφύλακες. Sept. 343. ἀκρωτόμητος γᾶς δίκις. Sept. 549. εἴθε γὰρ θεοὶ τοῦσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ. Sept. 610. γᾶς πρὸς ἀκμόλουσ. Sept. 622. θεοὺς γενεθλίους παλαιᾶ πατρῴας γῆς. Sept. 930. ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλεῦτος ἄβυσσος ἵστας. Sept. 999. γῆς φίλαις κατασκαφαῖς. Pers. 169. γῆς ἄνασσα τῇδε. Pers. 174. Ἰαόνων γῆν οἴχεται. Pers. 216. χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. Pers. 225. θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις. Pers. 218. γῆς ἔνερθεν. Pers. 245. ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα. Pers. 262. γᾶς ἀπ' Ἀσίδος. Pers. 311. συλήρατε μέτοικος γῆς. Pers. 480. γῆς Ἀχαΐδος πέδον. Pers. 526. γῇ τε καὶ φθιτοῖς. Pers. 574. ἀνὰ γᾶν Ἀρίαν. Pers. 580. ἐς γᾶν πρεσβευσοῦντες. Pers. 616. θαλάμους ὑπο γῆς. Pers. 664. πάσα γᾶ σᾷ τᾷδε. Pers. 778. αὕτη γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος καίνοις πίλαις. Pers. 795. γῆν μολόντες Ἑλλάδα. Pers. 803. πρὸς γῇ Πλαταιῶν. Pers. 825. γῆς ὑπὸ ζόφον. Pers. 857. τᾷδε γᾷ προσήμεναι. Pers. 896. γᾷ τε πατρῴᾳ. Pers. 886. γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν. Ag. 330. θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς. Ag. 441. θήκας Ἰλιάδος γᾶς. Ag. 526. ἔρως πατρῴας τῇδε γῆς. Ag. 531. ποθεῖν ποθοῦντα τῇδε γῆν στρατὸν λέγεις; Ag. 545. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς. Ag. 605. τῇδε γῆς φίλον κράτος. Ag. 873. γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα. Ag. 990. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἄπαξ πεσόν. Ag. 1255. τῇδε γῆς ἀπόξενος. Ag. 1393. ἐκ γῆς τῇδε. Ag. 1519. ἰὼ γᾶ, γᾶ, εἰθ' ἔμ' ἐδέξω. Ag. 1561. ἄνωθεν γῆς. Ag. 1565. ἄρχων τῇδε γῆς. Choeph. 123. ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε. Choeph. 39. τοὺς γᾶς νέρθεν. Choeph. 123. τοὺς γῆς ἔνερ-

θε δαίμονας. Choeph. 148. σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ. Choeph. 276. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα. Choeph. 347. τάφον διαπρεπείου γᾶς. Choeph. 371. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. Choeph. 468. θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ἔμπνους. Choeph. 533. εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ. Choeph. 578. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει. Choeph. 1038. τῇσδε γῆς ἀπόξενος. Eum. 159. γᾶς ὀμφαλόν. Eum. 167. ὑπό τε γᾶν φυγὼν. Eum. 280. αὐτόν τε καὶ γῆν. Eum. 324. ὅφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ. Eum. 352. τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν. Eum. 376. ἀπὸ Σκαμάνδρου γῆν καταφθατουμένην. Eum. 395. γῆς ὕπαι. Eum. 676. φρούρημα γῆς. Eum. 725. γῆς πατρῴας ἐστερημένον. Eum. 751. 778. ἐν γᾷ τᾷδε. Eum. 767. τῇ γῇ τῇδε. Eum. 802. 833. κατὰ γᾶν οἰκεῖν. Eum. 814. γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε. Eum. 948. καὶ γῆν καὶ πόλιν. Eum. 961. κατὰ γῆς σύμεναι. Eum. 989. γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν. Eum. 992. εὐθύφρονες γᾷ. Suppl. 23. ὦν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ. Suppl. 71. Λαρίσας ἀπὸ γᾶς. Suppl. 181. τῆσδε γῆς ἀρχηγέται. Suppl. 248. τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης. Suppl. 305. τοίγαρ νιν ἐκ γῆς ἦλασεν. Suppl. 312. τῆσδε γῆς παρουμένης. Suppl. 532. γᾶς ἀπὸ ταῖσδ' ἔνεσσι. Suppl. 560. οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι. Suppl. 604. μετοικεῖν τῆσδε γῆς. Suppl. 648. πίδον γᾶς. Suppl. 659. ἐφόρους γᾶς. Suppl. 672. Ζεὺς ἐπικραιαίνῃσι φέρμασι γᾶν παγώρῳ. Suppl. 685. θεοὶ, δ' οἳ γᾶν ἔχουσιν. Suppl. 747. ἐς γῆν ἐναγεῖν. Suppl. 757. ἰὼ γᾶ βοῦνις. Suppl. 814. ναῖ καὶ γᾷ. Suppl. 855. λύμασι ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσσει. Suppl. 930. τῆσδε γῆς οἰκήτορας. Fragm. 299. Λίθοσπίδος γῆς. Fragm. 304. Ζεύς ἐστιν αἰθὴρ, Ζεὺς δὲ γῆ.

Γῆ Tellus. Sept. 69. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ. Pers. 621. Γῆ τε καὶ Ἑρμῇ. Pers. 632. Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἡγεμόνες. Suppl. 867. 876. μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ. Suppl. 301. τὸν Ἑρμῆς παῖδα Γῆς κατέπεμψε. Suppl. 869. 878. Γᾶς παῖ Ζεῦ.

Γηγενήρ terrigena. Prom. 351. τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων. Prom. 567. εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς. Prom. 680. βουνόλος δὲ γηγενὴς ἄπρατος ὀργὴν Ἄργος. Suppl. 247. τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος ἶνις Πελασγός.

Γῆθεν ex terra. Eum. 864. καὶ ταῦτα γῆθεν ἕκ τε ποντίας δρόσου. Sept. 229. στένει πόλισμα γῆθεν ὡς κυκλουμένων.

Γηθεῖν lactari. Choeph. 761. ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσῃ φρενί. l. d.

Γηραίνειν senescere. Choeph. 895. νῦν δὲ γηράναι θέλω.

Γηραιός senex. Pers. 840. ὁ γηραιὸς, πανταρκὴς, ἀκάμας, ἄμαχος βασιλεύς. Suppl. 601. γηραιᾷ φρενί.

Γηραλέος senex. Pers. 167. Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.

Γῆρας senectus. Ag. 1604. δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες δύαι. Dan. 34. καθαίρομαι γῆρας. Fragm. 289. γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον. — Sept. 664. οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος nunquam senescit hoc piaculum, expiari non potest.

Γηράσκειν ad senectutem adducere. Prom. 983. ἀλλ' ἀιδιάσειε πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. Eum. 276.

χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ. Suppl. 871. σὺ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

Γηρύεσθαι loqui. Prom. 78. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται. Suppl. 455. τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἴσῃ;

Γήρυμα vox. Eum. 539. σάλπιγξ — ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.

Γηρυών nom. propr. Ag. 844. τρισώματος τῶν Γηρυών ὁ δεύτερος.

Γίγας gigas. Sept. 406. γίγας ὅδ' ἄλλος. Ag. 677. Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ.

Γίνεσθαι fieri. Prom. 319. τοιαῦτα — ταπείνωσιν γίνεται. Sept. 361. σὺ γὰρ σφάγια γίνεται καλά. Sept. 380. οὐδ' ἐλπιστὰ γίνεται τὰ σήματα. Sept. 421. ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται πατήγορος. Pers. 694. πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται θνητοῖς. Ag. 609. οὐκ εὔπρηκτα γίνεται τάδε. Eum. 131. τοῖς εὐφρόσυν γὰρ ἀντίπαντρα γίνεται. Eum. 207. ὕθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα. Eum. 720. γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα. Suppl. 471. πῶς οὐχὶ ταὐτὰλωμα γίνεται πικρόν; Suppl. 774. πρὸς ὃν — γίνεται χιών. Suppl. 914. πολλὰ γίνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν. Eum. 329. γενομένοισι λάζῃ τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη. Sept. 129. εὐθὺν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν. Choeph. 373. παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται. Prom. 1005. θηλύνους γενήσομαι. Eum. 66. ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων. Sept. 141. τί γενήσεται; Sept. 568. πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται; Sept. 1036. ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται. Suppl. 444. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται. Pers. 897. καιὸν ὦρ' ἐγενόμαν. Sept. 761. ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο. Eum. 71. καιῶν δ' ἵκατι κἀγένοντο. Sept. 279. τί γένωμαι; Ag. 205. πῶς λιπόναυς γένωμαι; Eum. 757. 784. τί φίξω; γένωμαι; Suppl. 330. ὡς μὴ γένωμαι δμωΐς. Sept. 659. μὴ — γένῃ ὀργὴν ὁμοῖος. Eum. 74. μηδὲ μαλθακὸς γένῃ. Suppl. 198. μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ. Pers. 738. δίδυμα πολὺν πλούτου πόνος ὑμὼς ἀνθρώποις γίνηται τοῦ φθίσαντος ἀρπαγή. Ag. 1632. ὅπως — ἀμφοῖν γίνηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς. Suppl. 353. μηδὲ — νεῖκος γίνηται. Prom. 463. ὅπως θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων γένωνται. Prom. 907. οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν. Suppl. 387. μήτε ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποζεύξιος. Suppl. 760. μίλας γενοίμαν παπνός. Choeph. 697. οὐδ' ἦσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος. Sept. 5. ὃ μὴ γένοιτο. Sept. 9. ὧν Ζεὺς ἀλεξητήρος ἐπώνυμος γένοιτο. Sept. 384. χρὰ δ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'νοια τ.. Sept. 387. σῆμ' ὑπέρτομον τόδε γένοιτ' ἂν — ἐπαίνυμον. Sept. 502. σωτὴρ γένοιτο Ζεύς. Sept. 508. οὕτως γένοιτο. Pers. 208. θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ. Pers. 230. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος. Pers. 430. τίς γένοιτ' ἂν τῇδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη; Ag. 20. εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγή. Ag. 34. γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα ἄναντος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί. Ag. 243. ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἤλυσις l. d. Ag. 256. εὐάγγελος — ἔως γένοιτο. Ag. 338. ἀγρηγορὸς τὸ πῦρ τῶν ἁλιάδων

γένοιτ' ἄν. Ag. 660. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Ag. 1172. πῶς ἂν ὅρκος — παιώνιον γένοιτο; Ag. 1222. ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως. Ag. 1489. πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ. Ag. 1644. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις. Choeph. 202. ὁμαιμοῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μίγας πνοὰς. Choeph. 380. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι. Choeph. 391. πιστὰ γένοιτο χώρᾳ. Choeph. 545. γένοιτο δ' οὕτως. Choeph. 771. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Choeph. 829. γένοιτ' ἂν ἄχθος. Choeph. 1000. τοιάδε μοι ξένοισιν ἐν δόμοισι μὴ γένοιτο. Eum. 203. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνου. Eum. 274. πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος. Eum. 288. ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος. Eum. 522. πανώλεθρος δ' οὔ ποτ' ἂν γένοιτο. Eum. 554. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος. Eum. 633. πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός. Eum. 640. ὅπως γένοιτο πιστός. Suppl. 225. πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοιτος πάρα ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; Suppl. 440. γένοιτ' ἂν ἄλλα. Suppl. 442. γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος. Suppl. 449. γένοιτο δ' εὖ. Suppl. 752. οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔμβασις στρατοῦ παλή. Suppl. 773. πάθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνου. Suppl. 1033. τὸ γένοιτ' ἄν. Salam. 200. ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος. Fragm. 319. τί γὰρ ὕφον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον; Sept. 20. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. Sept. 121. ἐνοίπολις γενοῦ. Sept. 131. Λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐφ. Ag. 99. παίων τε γενοῦ τῇδε μεριμνης. Choeph. 2. σωτὴρ γενοῦ μοι. Choeph. 19. γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί. Choeph. 231. ἔνθεν γενοῦ. Choeph. 244. θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ. Choeph. 453. ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς. Suppl. 413. γενοῦ πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος. Suppl. 530. γενοῦ πολυμνήστωρ, ἀφάπτωρ Ἰοῦς. Fragm. 376. γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής. Ag. 884. εὐθὺς γενίσθω πορφυρόστρωτος πόρος. Suppl. 522. πείθου τε καὶ γενίσθω. Sept. 76. γένεσθε δ' ἀλκή. Pers. 167. σύμβουλος λόγου τοῦδέ μοι γένεσθε. Choeph. 84. γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι. Prom. 484. ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι. Sept. 623. ἐκπεπτῆρας λιτῶν τῶν ὧν γενέσθαι. Pers. 214. τά τ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι. Ag. 217. ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός. Ag. 1503. οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι. Choeph. 139. σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι. Choeph. 691. πεδνῶν ἔκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον γνωστὸς γενέσθαι. Eum. 250. ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. Eum. 702. δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω. Suppl. 289. πλήθουσιν Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι. Fragm. 412. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι πρεῖσσον· κακῶς πράσσοντα.

Γινώσκειν intelligere, noscere. Prom. 377. σὺ νυν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις, ὅτι ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι; Prom. 309. γίνωσκε σαυτόν. Prom. 104. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γινώσκοντ' ὅτι τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος. Prom. 51. ἔγνωκα, τοῖσδε κοὐδὲν

ἀντιπαῖν ἔχω. Prom. 293. γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμα. Ag. 781. γνώσῃ δὲ — τὸν τε δικαίως καὶ τὸν ἀναίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. Ag. 1399. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Ag. 1602. γνώσῃ γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρύ. Ag. 1633. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα. Suppl. 55. γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. Ag. 1077. ἐκεῖνος δ' ἔγνων. Choeph. 766. καιός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε. Suppl. 421. γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων. — *statuere, decernere.* Niob. 144. γίνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν. Sept. 632. σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖς. Sept. 634. σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυλοχεῖν πόλιν. — *condemnare.* Suppl. 7. οὕτινʼ ἐφ' αἵματι δημηλασίαν ψῆφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι.

Γλυκύς dulcis, iucundus. Prom. 632. μή μου προσίδου μᾶσσον, ὡς ἐμοὶ γλυκύ. Prom. 700. τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκύ, τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς. Ag. 1119. γλυκύν τ' αἰῶνα πλανμάτων ἄτερ.

Γλῶσσα lingua. Prom. 78. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται. Prom. 319. τῆς ἄγαν ὑπηγόρου γλώσσης. Prom. 329. γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται. Prom. 886. γλώσσης ἀκρατής. Prom. 891. γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν. Sept. 241. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος. Sept. 421. ἢ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος. Sept. 538. ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά. Pers. 398. Περσίδος γλώσσης ῥόθος ὑπηντίαζε. Pers. 583. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς. Ag. 36. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν. Ag. 623. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ γλώσσῃ μιαίνειν. Ag. 671. γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων. Ag. 1000. προφθάσασα παρδία γλῶσσαν ἂν τάδ' ἔξιχνει. Ag. 1201. γλῶσσα μισητῆς κυνὸς λέξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους. Ag. 1372. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος. Ag. 1612. Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις. Ag. 1647. ἀλλὰ τοῦδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὦδ' ἀπανθίσαι. Choeph. 557. γλώσσης αὔτὴν Φοιβίδος μιμουμένη. Choeph. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν. Eum. 794. γλώσσης ματαίας μὴ 'πβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν. Eum. 846. γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον. Eum. 928. ὅτι μου γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ. Eum. 943. γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρέσθαι. Suppl. 441. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια. Suppl. 927. σαφῆ δ' ἀκούειν ἐξ ἐλευθεροστόμου γλώσσης. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτονον φέρει κακήν. Xantr. 155. κέντημα γλώσσης σπερχθὲν βέλος λέγω. Fragm. 302. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ πλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ. — Ag. 787. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ πλέοντας causas, quae non inani verborum sono nitebantur. — Choeph. 264. γλώσσης χάριν linguae indulgendo, garriendi causa. — *sermo, verbum.* Choeph. 307. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλῶσσα τελείσθω.

Γλῶσσημα lingua hastae, cuspis. Nereid. 141. κάμακος γλώσσημα διπλάσιον.

Γνάθος dens. Phin. 238. ψευδόδεν-

πνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐρ-
ῥυσίαζον. Prom. 368. ποταμοὶ
πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις.
Choeph. 322. πυρὸς μαλερὰ γνά-
θοις. Choeph. 278. σαρκῶν ἐπαμ-
βατῆρας ἀγρίαις γνάθοις λιχῆνας
ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. — *acies.* Prom. 64. ἀδαμαντίνου
σφηνὸς αὐθάδη γνάθον. — *fauces.* Prom. 728. τραχεῖα πόντου
Σαλμυδησία γνάθος.

Γνάμπτειν flectere. Prom. 997. γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι.

Γναπτειν vellicare. Pers. 568. γνα-
πτόμενοι δ' ἀλλ δεινᾷ.

Γναφεύς fullo. Choeph. 749. γνα-
φεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην
τέλος.

Γνῶμα sententia. Ag. 1325. τοιού-
του γνώματος κοινωνὸς ὤν.

Γνώμη sententia. Pers. 384. φόβος
δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν γνώμης
ἀποσφαλεῖσιν. Ag. 905. 906. καὶ
μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην
ἐμοί. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. Ag. 1321. ἐγὼ μὲν
ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω.
Ag. 1454. ὧρθωσας στόματος
γνώμην. Ag. 1649. σώφρονος γνώ-
μης δ' ἁμαρτεῖν. Eum. 644. ἥδη
κελεύω τοῦσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν. Suppl. 449. γένοι-
το δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν. —
mens, intelligentia. Prom. 454.
ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν ἔπρασσον.
Prom. 890. ᾗ σοφὸς, ὃς πρῶτος ἐν
γνώμᾳ τόδ' ἐβάσταξε. Eum. 720.
γνώμης δ' ἀπούσης πῖμα γίνεται
μέγα. Fragm. 273. κοινὸν τύχη,
γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων. —
voluntas, consilium. Prom. 287.
τόνδ' οἰωνὸν γνώμῃ στομίων ἄτερ
αὐθένων. Prom. 525. μηδάμ' ᾧ
πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ
κράτος ἀντίπαλον Ζεύς. Prom.
542. ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ θνητοὺς
ἄγαν. Prom. 1005. Διὸς γνώμην
φοβηθείς. — *consilium, placitum.*
Prom. 869. γνωμῶν δυοῖν δὲ θάτε-
ρον βουλήσεται. Pers. 710. γνώμης
δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

Γνώμων interpres. Ag. 1101. οὐ
πομπάσιμ' ἂν θεσφάτων γνώ-
μων ἄκρος εἶναι.

Γνωρίζειν indicare, notum reddere. Prom. 485. πλησθόνας τε δυσερί-
τους ἐγνώρισ' αὐτοῖς.

Γνωστός notus. Choeph. 691. ξένους
εἶν ὧδ' εὐδαίμοσιν κεδνῶν ἔκατι
πραγμάτων ἂν ἤθελον γνωστὸς
γενέσθαι.

Γοᾶσθαι eiulare. Pers. 1029. γοᾶσθ'
ἀβροβάτας. — *deplorari.* Choeph.
623. γοᾶται δὲ δήπεθεν κατά-
πτυστον.

Γόεδνος miserabilis. Pers. 1014.
1020. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόε-
δνα. Suppl. 69. γόεδνα δ' ἀνθε-
μίζομαι. Suppl. 191. αἰδοῖα καὶ
γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ ἔπη ξένους
ἀμείβεσθε. — *eiulans.* Pers. 996.
διαἰνομαι γόεδνος ὤν.

Γοερὸς miserabilis. Ag. 1149. πάθη
γοερὰ θανατοφόρα.

Γόης plorator. Choeph. 809. πρέ-
πτον γοητων νόμον μεθήσομεν.

Γόμος onus navis, opum copia. Suppl.
439. μίγ' ἐμπλήσας γόμον l. d.

Γομφόδετος clavis compactus. Suppl.
826. γομφοδέτῳ τε δορὶ διώλου.

Γόμφος clavus. Sept. 524. Σφίγγ'
ὠμόσιτον προσμεμηχανευμένην
γόμφοις ἐνώμα.

Γομφοῦν clavis figere. Suppl. 435.
καὶ γεγόμφωται, σκάφος στρέ-
βλαισι ναυτιπαίσιν ὡς προση-
γμένον.

Γονὴ genus. Prom. 776. τρίτος γε γένναν πρὸς δὲκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Pers. 804. θῖνες νεκρῶν δὲ πᾶσι τριτοσπόρῳ γονῇ ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν. — *soboles.* Ag. 1546. τίς ἂν γονὰν ἀρᾶσιν ἐκβάλοι δόμων; Prom. sol. 180. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταυρῶν γονάς.

Γονίας. Choeph. 1063. τρίτος αὖ χειμὼν πνεύσας γονίας ἐτελέσθη l. d.

Γόνος. proles. Choeph. 251. οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω, ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον. Choeph. 495. οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον. Suppl. 308. καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον. Eum. 906. l. c. — *procreatio.* Suppl. 163. τὸν αὐτὸς πατ' ἔκτισεν γόνῳ.

Γόνυ genu. Prom. 32. ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, εὐ κάμπτων γόνυ. Prom. 396. ἄσμενος δὲ τᾶν σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ. Pers. 894. Λοία δὲ χθὼν — αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται. Ag. 64. γόνατος κονίαισιν ἐρισθομένου.

Γόος gemitus. Sept. 639. μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος. Sept. 899. δαϊκτὴρ γόος, αὐτόστονος, αὐτοκτήμων. Sept. 947. ἴτω γόος. Pers. 910. κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν. Ag. 57. οἰωνόθροον γόον ὀξυβόαν. Ag. 1420. τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον Choeph. γόος εὐκλεὴς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις. Choeph. 327. γόος ἔνδικος μετεύχει τὸ πᾶν. Choeph. 442. χαίρουσα πολύδακρυν γόον κηρυσσομένα. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 349, 7. θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον. Prom. 33. πολλοὺς δ' ἐδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς φθέγξῃ. Sept. 836. γόων, ὦ φίλαι, κατ' οἶκον ἰρίσατ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Sept. 950. μαίνεται γόοισι φρήν. Pers. 537. πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. Pers. 573. ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις. Pers. 683. σοῖς γόοις πεπεισμένος. Pers. 691. κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων. Pers. 1007. ἐπορθίαζε νῦν γόοις. Pers. 1032. πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις. Ag. 1049. τὸν θεὸν καλεῖ οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. Suppl. 109. ζῶσα γόοις με τιμῶ.

Γόργειος Gorgonēus. Eum. 49. οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.

Γοργόνειος Gorgonēus. Prom. 795. πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης.

Γοργός torvus. Sept. 519. γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται.

Γοργόνες Gorgones. Prom. 801. δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς. Choeph. 1044. αἵδε Γοργόνων δίκην φασγανόχιτωνες. Eum. 48. οὗτοι γυναῖκας ἀλλὰ Γοργόνας λέγω.

Γοργῶπις nom. propr. Ag. 293. λιμένην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος.

Γοργωπός torvis oculis fulgens. Prom. 356. ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.

Γοῦν certe, saltem. Ag. 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ. Ag. 1399. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Suppl. 19. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεθα; Philoct. 228. σὺ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Γραῖος senilis. Eum. 69. αἱ κατάπτυστοι κόραι, γραῖαι παλαιαὶ παῖδες. Eum. 145. νέοι δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω. — Ag.

286. γραίας ἐρίμπης θυμὸν ἄφαντες πυρί.

Γράμμα littera. Prom. 458. γραμμάτων τε συνθέσεις. Sept. 416. χρυσοῦς δὲ φασὶ γράμμασι. Sept. 450. βοᾷ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς. Sept. 628. ὡς τὰ γράμματα λίγει. Sept. 642. εἴ νιν. κατάξει χρυσότευκτα γράμματα. — scriptura. Fragm. 316. ὡς λίγει γέρον γράμμα.

Γραμματεύς lector. Fragm. 376. γέρων δὲ γραμματεὺς γεγοῦ σαφής.

Γραῦς anus. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν.

Γράφειν scribere. Choeph. 443. τοιαῦτ' ἀκούσαν ἐν φρεσὶν γράφου. Suppl. 969. καὶ ταῦτα μὲν γράφεσθε πρὸς γεγραμμένοις πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός. Suppl. 690. τρίτον τόδ' ἐν θεσμοῖσι δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου. — notare. Ag. 775. κἄρτ' ἀπομούσωσι ἤδη γεγραμμένοις οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων. — pingere. Eum. 50. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας.

Γραφή pictura. Ag. 233. πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς. Ag. 1302. βελαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὥλεσεν γραφήν. Choeph. 230. εἰς δὲ θηρίων γραφήν.

Γρυπαίετος Fragm. 446.

Γρύψ gryps. Prom. 806. ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀπραγεῖς πίνας γρύπας φυλάξει.

Γύα arvum. Prom. 369. τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας. Prom. 710. στείχ' ἀνηρότους γύας. Prom. sol. 184, 5. αὐτοσπόρους γύας φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

Γύαλον cavum. Suppl. 545. παρᾷ δὲ Τεύθραντος ἔστυ Μυσῶν Λύδιά τε γύαλα.

Γυιοβαρὴς membra gravans. Ag. 63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ.

Γυῖον membrum. Pers. 877. λίλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη. Suppl. 701. πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.

Γυιοπέδη compes. Prom. 168. κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου.

Γυμνάζειν exercere. Prom. 588. ἄδδην με πολύπλανοι πλάναι γεγυμνάκασι. Ag. 526. ἵκοις πατρῴας τῇδε γῆς σ' ἐγύμνασεν; Prom. 594. τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

Γυμνός nudus. Sept. 414. γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον. — orbus. Pers. 993. γυμνὸς εἰμι προπομπῶν.

Γυμνοῦν destringere ensem. Sept. 606. οὐ βραδύνεται παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.

Γυναικεῖος muliebris. Sept. 170. τῷ γυναικείῳ γένει. Ag. 580. γυναικείῳ νόμῳ. Choeph. 36. γυναικείοισιν ἐν δώμασιν. Choeph. 621. γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν. Choeph. 865. γυναικείας πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε. Eum. 818. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων. Suppl. 279. ἐν γυναικείοις τύποις.

Γυναικόβουλος a muliere excogitatus. Choeph. 617. γυναικοβούλου τε μήτιδας φρενῶν.

Γυναικοπήρυκτος a muliere pervulgatus. Ag. 474. ταχύμορον γυναικοπήρυκτον ὄλλυται πλέος.

Γυναικομῖμος mulieres imitans. Prom. 1007. γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν.

Γυναικοπληθὴς mulieribus constans. Pers. 121. *γυναικοπληθὴς ὅμιλος.*

Γυναικόπονος mulierem ulciscens. Ag. 218. *γυναικοπαίνων πολέμων ἀρωγάν.*

Γυνή mulier. Prom. 864. *γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος σταθεῖ.* Sept. 179. *ἀνὴρ γυνή τε.* Sept. 182. *μὴ γυνὴ βουλευέτω.* Sept. 627. *ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.* Sept. 1029. *καταπαφὰς ἐγὼ, γυνὴ περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι.* Ag. 1291. *ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ.* Ag. 1628. *ἀλλά νιν γυνὴ χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων ἔκτεινε.* Choeph. 45. *δύσθεος γυνά.* Choeph. 518. *χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.* Choeph. 653. *ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος γυνὴ τόπαρχος.* Suppl. 730. *γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν.* Fragm. 314. *πότερα γυνή τις Λιβύῃ φανήσεται;* Fragm. 380. *τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή.* Ag. 11. *γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον πίαρ.* Ag. 62. *πολυάνορος ἀμφὶ γυναικός.* Ag. 339. *τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις.* Ag. 391. *κλοπαῖσι γυναικός.* Ag. 436. *ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός.* Ag. 470. *γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει.* Ag. 578. *ἢ πάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι πίαρ.* Ag. 797. *γυναικὸς οὕνεκα πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος.* Ag. 892. *μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἄβρυνε.* Ag. 914. *οὗτοι γυναικός ἐστιν ἡμῖν μάχης.* Ag. 1374. *πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράδμονος.* Ag. 1413. *κεῖται γυναικὸς τῇδε λυμαντήριος.* Ag. 1428 s. *πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαὶ· πρὸς γυναικὸς δ' ἀπίφθιτον βίον.* Ag. 1619. *τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.* Ag. 1646. *ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός.* Choeph. 382. *ἀνδρὸς θεινομένου γυναικός τ' ὀλλυμένας.* Eum. 202. *γυναικὸς, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ.* Eum. 587. *οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι.* Eum. 597. *καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός.* Eum. 709. *οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον.* Suppl. 528. *γένος φιλίας προγόνου γυναικός.* Suppl. 565. *τὰν μὲν βοὸς, τὰν δ' αὖ γυναικός.* Iaculatr. 219. *νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός.* Ag. 588. *τί γὰρ γυναικὶ τοῦτον φέγγος ἥδιον δρακεῖν.* Ag. 600. *οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.* Eum. 208. *εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μοιρίμη.* Ag. 835. *τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα ἦσθαι.* Suppl. 295. *βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.* Ag. 308. *θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.* Ag. 342. *γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.* Ag. 1269. *ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ γύναι.* Ag. 1380. *τί παιὸν, ὦ γύναι.* Ag. 1608. *γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας εἰς μάχης νέον οἰκουρεῖς.* Sept. 207. *πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας μήτηρ, γύνη, σωτῆρος.* Pers. 177. *ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε — εἰς ὄψιν ἐλθεῖν.* Choeph. 302. *δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.* Heliad. in Bekk. Anecd. p. 346, 10. *Ἀδριηναί τε γυναῖκες τρόπον ἔξουσι γόων.* Sept. 238. *ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.* Sept. 910. *πρὸ πασῶν γυναικῶν.* Ag. 1449. *κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν παρδιόδητον ἐμοὶ κρατύνεις.* Choeph. 11. *τίς πρὸ' ἦ' ὁμήγυρις στείχει γυναι-*

κῶν; Choeph. 21. ὡς ἂν σαφῶς μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή. Choeph. 588. γυναικῶν φρονεῖν τλημόνων. Choeph. 832. ἢ πρὸς γυναικῶν δεῖματούμενος λόγοι πεδάρσιοι θρέψουσιν. Eum. 47. θαυμαστὸς λόχος εὕδει γυναικῶν. Eum. 981. ἀπλῆς λόχος παίδων, γυναικῶν. Suppl. 234. οὐ γὰρ Ἀργολὶς ἐσθὴς γυναικῶν. Suppl. 453. τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει. Suppl. 472. ἄνδρας γυναικῶν οὔνεχ' αἱμάξαι πέδον. Suppl. 526. τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδών. Suppl. 635. ἀτιμώσαντες ἔρον γυναικῶν. Suppl. 661. Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν. Suppl. 891. ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν; Suppl. 911. γυναικῶν ἀντανίψιον στόλον. Suppl. 922. στόλον γυναικῶν. Suppl. 1037. ἆδε τελεντὰ πρεσίραν πέλει γυναικῶν. Sept. 177. τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις. Sept. 694. πείθου γυναιξί. Choeph. 907. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι. Suppl. 277. Διβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι γυναιξὶν ἐστε. Suppl. 1054. καὶ πρᾶτος νέμει γυναιξὶν. Iphig. 81. οὔτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι. Eum. 48. οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω. Choeph. 82. δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες. Choeph. 1044. δμωαὶ γυναῖκες. — uxor. Choeph. 88. πύστρα λέγουσα παρὰ φίλης φίλᾳ φέρειν γυναικὸς ἀνδρί; Ag. 26. Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς. Ag. 1481. φαντάζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ τοῦδε. Ag. 251. δίκη γάρ ἐστι φαντὸς ἀρχηγοῦ τίων γυναῖκα. Ag. 592. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοισι σῦραι μολών. Pers. 152. χαῖρε Δαρείου γύναι. Pers. 615. βασίλεια γύναι, πρέσβυ Πέρσαις. Pers. 690. εὐγενὲς γύναι. Pers. 396. ἐλευθεροῦτε δὲ παῖδας, γυναῖκας.

Γυπιας a vulturibus habitata. Suppl. 777. γυπιας πέτρα.

Δ.

Δᾶ Tellus. Prom. 567. ἄλεν ὦ Δᾶ. Ag. 1042. 1046. ὀτοτοτοῖ πυποῖ Δᾶ. Eum. 805. 836. οἱ οἱ Δᾶ φεῦ.

Δαδάκης nom. propr. Pers. 296.

Δαῆναι edoctum esse, intelligere. Choeph. 595. φρονήσιν δαείς. Ag. 122. ἐδάη λαγοδαίταις πομπεύς τ' ἀρχάς.

Δαίδαλος artificiosus. Eum. 605. ποδήσαι ἄνδρα δαιδάλῳ πίπλῳ.

Δαίειν incendere. Ag. 482. δαίων φλόγα. Choeph. 851. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων. — *pascere.* Eum. 295. καὶ ζῶν με δαίσεις.

Δαΐζειν scindere. Choeph. 390. πάρανα δαΐξας. — *occidere.* Ag. 201. εἰ τέκνον δαΐξω. — *vastare.* Suppl. 664. μηδέ τις ἀνδρομιγὴς λοιγὸς ἐπελθέτω, τάνδε πόλιν δαΐζων.

Δαϊκτήρ lacerans. Sept. 899. δαϊκτὴρ γόος.

Δαΐκτωρ lacerans, excrucians. Suppl. 779. πρὶν δαΐκτορος βίᾳ καρδίας γάμφη πυρῶσαι.

Δαιμονᾶν malo numine teneri. Sept. 992. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ. Choeph. 559. δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.

Δαιμόνιος a numine missus. Sept. 873. αἳ αἳ δαιμόνιοι, αἳ αἳ δ' ἀντιφόνων θανάτων Ἀραί. Pers. 573. δαιμόνι' ἄχη. Choeph. 93 l. c.

Δαίμων Deus, Dea. Sept. 505. **πού χθονίου δέμας δαίμονος.** Pers. 633. **δαίμονα μεγαυχῆ ἰόντ' αἰνίσατ' ἐκ δόμων.** Pers. 612. **τόν τε δαίμονα Δαρεῖον ἀναπαλεῖσθε.** Choeph. 117. **ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά.** Sept. 102. **ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον.** Prom. 85. **φυσῶντάμε σε δαίμονες Προμηθέα καλοῦσιν.** Prom. 199. **ἐπεὶ τάχιστ' ἦρξαντο δαίμονες χόλου.** Eum. 921. **δαίμονες ὀρθονόμοι.** Sept. 92. **βρέτη δαιμόνων.** Sept. 193. **ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρέτη.** Sept. 218. **οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶς γένος.** Sept. 497. **τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.** Pers. 710. **γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήφατο.** Pers. 797. **δαιμόνων θ' ἑδρώματα πρόρριζα.** Pers. 966. **ἰὼ ἰὼ δαίμονες.** Ag. 175. **δαιμόνων δέ που χάρις.** Ag. 621. **δαιμόνων πότῳ.** Choeph. 212. **τί νῦν ἔπατι δαιμόνων κυρῶ;** Choeph. 430. **ἔπατι μὲν δαιμόνων.** Eum. 23. **δαιμόνων ἀναστροφή.** Eum. 101. **εὐδοὺς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίσατε.** Eum. 292. **ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων.** Eum. 769. **ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα** l. d. Eum. 881. **ζυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων.** Eum. 908. **ἱερσίαν δαιμόνων δόσιν.** Suppl. 79. **δαιμόνων σέβας.** Suppl. 214. **τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;** Suppl. 477. **βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων.** Suppl. 674. **τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.** Niob. ap. Plat. de rep. III, p. 391. E. **κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.** Niob. 147. **μόνου δὲ Πειθοῦ δαιμόνων ἀποστατεῖ.** Prom. 229. **εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα.** Prom. 492. **ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν.** Prom. 663. **δαίμοσιν πράττειν φίλα.** Pers. 199. **ἀπιστρόποισι δαίμοσι θέλουσα θῦσαι πίλανον.** Sept. 77. **πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.** Choeph. 123. **τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας.** Eum. 145. **νίσει δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσων.** Eum. 697. **σὺ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας.** Eum. 889. **μεγάλας καὶ δυσαρίστους δαίμονας.** Suppl. 870. **οὗτος φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἔνθαδε.** Suppl. 900. **τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.** Sept. 157. **ἰὼ φίλοι δαίμονες.** Sept. 805. **ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι δαίμονες.** Pers. 620. **χθόνιοι δαίμονες ἄγνοι.** Ag. 505. **σεμνοί τε θᾶκοι δαιμονίς τ' ἀντήλιοι.** Eum. 970. **πάντες οἱ κατὰ πτόλιν δαίμονές τε καὶ βροτοί.** — *numen tutelare, propitium.* Pers. 154. **εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μαθέστηκε στρατῷ.** Pers. 593. **ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ.** — *numen hominibus mala mittens, fatum.* Sept. 687. **δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός.** Sept. 939. **δυοῖν πρατῆσαι ἔλαξε δαίμων.** Pers. 337. **ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν.** Pers. 346. **φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.** Pers. 711. **μέγας τις ἦλθε δαίμων.** Pers. 875. **ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γενεᾷ.** Pers. 885. **οὐκ νῦν δαίμων ἀπείρων.** Pers. 904. **δαίμων γὰρ οὐδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.** Ag. 1148. **δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνών.** Ag. 1652. **εἰὴν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.** Eum. 530. **γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμορεμπεῖ.** Ag. 1645. **δαίμονος**

χολῇ βαρείᾳ. Ag. 1648. δαίμονος πειρωμένους. Choeph. 506. δαίμονος πειρώμενος. Ag. 1315. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι. Ag. 1550. δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν ὄρνυσ' Θεμένη. Pers. 594. τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐρισεῖν τύχης. Ag. 746. δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπέλεμον, ἀνίερον. Ag. 1456. τὸν τριπάχυιον δαίμονα γίννας τῇδε κυκλήσων. Ag. 1461. μέγαν οἰκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν. Pers. 464. ὦ στυγνὲ δαῖμον. Pers. 507. ὦ δυσπότητε δαῖμον. Pers. 831. ὦ δαῖμον. Ag. 1447. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεῖς δώμασι. — *fortuna.* Pers. 811. ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα. — *pernicies.* Sept. 794. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

Δαΐος *hostilis, perniciosus.* Prom. 352. δαΐον τέρας. Prom. 421. δαΐοις στρατοῖς. Sept. 132. στρατῷ δαΐῳ. Sept. 204. πυρὶ δαΐῳ. Pers. 252. ἄνια κακὰ, νεόποτα καὶ δαΐα. Choeph. 423. δαΐα πάντολμε μῆτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς — ἔτλης ἀνολμωκτον ἄνδρα θάψαι. Eum. 154. μαστίκτορος δαΐου δαμίου. Suppl. 1050. γάμον δυσάνορα δαΐον. — *hostis.* Sept. 112. πάντως ἄρηξον δαΐων ἁλώσιν. Sept. 260. λάφυρα δαΐων. Pers. 278. στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι δᾴοις. — *perditus, miser.* Pers. 274. Πέρσαις δᾴοις. Pers. 947. ὦ ὦ δαΐων.

Δαϊόφρων *hostilis.* Sept. 901. δαϊκτὴρ γόος, αὐτόστονος, αὐτοπήμων, δαϊόφρων.

Δαΐρα Proserpinae nomen. Psychag. 262.

Δαΐς *pugna.* Sept. 908. πολυφθόρους ἐν δαΐδι.

Δαΐς *epulae.* Ag. 713. δαΐτ' ἀκιλλήστου ἔτευξεν. Ag. 1215. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν ξυνῆκα. Ag. 1575. παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν. Choeph. 476. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν κτιζοίατο.

Δαιταλεύς *epulo.* Prom. 1026. ἄπλητος ἵρπων δαιταλεὺς πατρίμερος.

Δακνάζεσθαι *morderi, angi.* Pers. 563. στένε καὶ δακνάζου.

Δάκνειν *mordere.* Prom. 1011. δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς πῶλος. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα. Choeph. 984. σήπειν Θύγους ἄν ἄλλον οὐ δεδηγμένον. — *vulnerare.* Sept. 381. λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός. Choeph. 830. τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ. — *animum mordere.* Pers. 832. μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει. Eum. 608. ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς.

Δάκος *bestia, monstrum.* Prom. 584. ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Sept. 540. θηρὸς ἐχθίστου δάκους εἰκὼ φέροντα. Ag. 798. πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος. Ag. 1205. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος τύχοιμ' ἄν; Choeph. 523. νεογενὲς δάκος. Suppl. 263. μήνη καὶ δάκη l. d.

Δάκρυ *lacryma.* Prom. 641. ὅπη μέλλει τις οἴεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν πλυνόντων. Sept. 50. δάκρυ λείβοντες. Ag. 197. δάκρυ μὴ κατασχεῖν. Choeph. 150. ἴστε δάκρυ πανεχές. Pers. 531. διὰ μυδαλέους δάκρυσι κόλπους τέγγουσι. Ag. 1528. σὺν δάκρυσιν ἰάπτων.

Δακρύειν *flere.* Ag. 70. αὖθ' ὑπολείβων οὔτι δακρύων. Ag. 1469. 1495. πῶς σε δακρύσω; Choeph.

79. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων. Sept. 796. τοσαῦτα χείρων καὶ δακρύεσθαι πάρα.

Δάκρυμα *lacryma*. Pers. 131. λίκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν.

Δακρυογόνος *lacrymas ciens*. Suppl. 665. δακρυογόνον Ἄρην.

Δάκρυον *lacryma*. Prom. 146. ἐμοῖσιν ὄσσοις ὁμίχλη προσῆξε πλήρης δακρύων. Sept. 946. ἴτω δάκρυα. Ag. 261. χαρά μ' ὑφίρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη. Eum. 914. δακρύων βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσα. Suppl. 573. δακρύων δ' ἀποστάζει πίνθιμον αἰδῶ.

Δακρυοπιτνής *lacrymas ciens*. Suppl. 105. πάθεα μέλεα — δακρυοπιτνῆ.

Δακρυσίστακτος *lacrymis humens*. Prom. 398. δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος.

Δακρυτός *lacrymabilis*. Choeph. 234. δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου.

Δακρυχίειν *lacrymas fundere*. Sept. 902. δακρυχίων ἐκ φρενός.

Δακτυλόδειπτος *digito monstratus, nobilis*. Ag. 1305. δακτυλοδείκτων δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων. Edon. 51 l. c.

Δακτυλότευκτος *digitis factus*. Edon. 51. βόμβυκας ἔχων τόρνου κάματον δακτυλότευκτον l. d.

Δαλός *titio*. Choeph. 600. κατυλθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλὸν ἥλικα.

Δαμάζειν, δαμάζεσθαι *domare, vincere*. Choeph. 321. φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει πυρὸς μαλερὰ γνάθος. Suppl. 861. ὁλκὴ γὰρ οὗτος πλέκαμον οὐ δαμάζεται. — Sept. 320. εἶτε πεῖσις δαμασθῇ. Sept. 747. μὴ πόλις δαμασθῇ. Pers. 271. στρατὸς δαμασθεὶς ναῦσιν ἐμβολαῖς.

Δάμαλις *juvenca*. Suppl. 346. λευκόστικτον ὡς δάμαλιν.

Δαμᾶν *domare*. Sept. 590. πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη. Pers. 872. δμαθέντες μεγάλῳ πλαγαῖσι ποντίαισιν. Prom. 424. ἄλλον ἐν πόνοις δαμεὶς ἀδαμαντοδέτοις. Prom. 604. ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. Prom. 863. θηλυκτόνῳ Ἄρει δαμέντων. Ag. 1426. δαμέντος φύλακος εὐμενεστάτου. Ag. 1474. 1500. δολίῳ μόρῳ δαμεὶς. Choeph. 362. οὕτως δαμῆναι.

Δέμαρ *uxor*. Prom. 559. ἤγαγες Ἡσιόναν πειθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον. Prom. 769. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίστασαι θρόνων; Prom. 836. ἦ Διὸς πλεινὴ δάμαρ. Fragm. 327. Ἥρα τέλεια, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

Δέμιος. Eum. 154. vid. δήμιος.

Δέμνασθαι *domare*. Prom. 164. δέμνασται οὐρανίαν γίγνων. — *domari*. Suppl. 882. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμνοι, δάμναμαι.

Δαναοί *Graeci*. Ag. 66. Δαναΐσιν Τρῶσίν θ' ὁμοίως. Ag. 145. μή τινας ἀντικύρσους Δαναΐδι χρονίας ἐχενήδας ἀπλοίας τεύξῃ. Ag. 1445. μία πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασα. Myrmid. 115. δορίλυμάντους Δαναῶν μόχθους.

Δαναός nom. propr. Suppl. 11. Δανιὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος. Suppl. 316. Δαναός, ἀδελφὸς δ' ὅστις πεντηκοστόπαις. Suppl. 947. πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναόν. Suppl. 957. διεκλήρωσαν Δαναὸς θυγατροντίδα φερνήν.

Δάπεδον *solum, campus*. Choeph. 787. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον, Prom.

831. ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσικὰ δάπεδα.

Δάπτειν comedere, devorare. Prom. 368. ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις τῆς πολλυπάρπου Σικελίας λευρὰς γύας. — *lacerare.* Suppl. 67. δάπτω τὰν ἀπαλὰν νεηλοθρῆ παρειάν. — Prom. 435. συγγοίᾳ δὲ δάπτομαι πέαρ. Prom. 901. ἰσορρῶς' Ἴουῦς γάμῳ δαπτομέναν l. c.

Δαρειάν Pers. 643. 653. 658.

Δαρειογενής ex Dario prognatus. Pers. 6. 141. Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενής.

Δαρεῖος Pers. 152. 156. 160. 194. 217. 240. 546. 613. 643. 699. 773. 842.

Δαρόβιος diu vivens, aeternus. Sept. 506. δαροβίοισι θεοῖσι.

Δαρός diuturnus. Suppl. 54. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ. — *δαρόν diu.* Prom. 651. τί παρθενεύῃ δαρόν; Prom. 942. δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.

Δάσκιος umbrosus. Suppl. 87. δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε τείνουσιν πόρος. Pers. 308. πυρρὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.

Δασμοφορεῖν tributum ferre. Pers. 578. οὐκ ἴστι δασμοφορεῖσθαι.

Δατήριος divisor. Sept. 693. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

Δατητής divisor. Sept. 926. πικρὸς δὲ χρημάτων πάκις δατητὰς Ἄρης.

Δαυλιεύς Dauliensis. Choeph. 663. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων.

Δαυλός hirsutus. Glauc. 25. δαυλὸς δ' ὑπῆγε καὶ γενειάδος πυθμήν. — Suppl. 87. δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε τείνουσιν πόρος.

Δαφνοφόρος laurum ferens. Suppl. 687. δαφνοφόροισιν βουθύτοισι τεμαῖς.

Δαφοινός rubens. Choeph. 599. καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλὸν ἥλικα. — *cruentus.* Prom. 1024. δαφοινὸς αἰετός.

Δέ continuandae orationi inservit, ut ad particulae *καί* vim accedere videatur. Prom. 11. 22. 23. 26. 33. 35. 74. 109. 125. 132. 134. 135. 144. 150. 151. 180. 190. 198. 219. 239. 267. 283. 288. 293. 316. 366. 395. 398. 405. 429. 431. 452. 465. 471. 482. 503. 554. 481. 602. 605. 664. 666. 676. 677. 680. 683. 684. 711. 716. 719. 723. 731. 734. 735. 736. 741. 800. 809. 837. 841. 852. 855. 858. 861. 862. 867. 869. 881. 883. 884. 885. 887. 912. 928. 931. 960. 1021. 1022. 1023. 1027. 1048. 1050. 1084. 1085. 1086. 1087. 1090. Sept. 51. 60. 74. 76. 84. 114. 115. 117. 142. 143. 160. 161. 162. 176. 177. 181. 209. 270. 273. 308. 312. 315. 322. 323. 325. 327. 328. 329. 330. 333. 339. 341. 342. 345. 356. 360. 362. 364. 367. 371. 381. 394. 395. 396. 397. 401. 412. 414. 415. 416. 435. 443. 445. 447. 450. 465. 471. 473. 477. 479. 492. 499. 511. 516. 518. 519. 525. 527. 528. 529. 530. 546. 561. 601. 604. 605. 611. 624. 628. 629. 681. 692. 709. 726. 740. 744. 746. 750. 751. 767. 779. 795. 800. 824. 825. 828. 868. 882. 889. 891. 905. 920. 922. 925. 930. 933. 937. 941. 942. 943. 951. 953. 1049. Pers. 13. 41. 49. 52. 73. 81. 104. 108. 123. 130. 132. 157. 585. 186. 193, 194. 201. 202. 203. 205. 216. 248. 278. 288. 332. 372. 373. 383. 387. 390. 400. 401. 403. 406. 410. 411. 413.

414. 418. 449. 460. 487. 488. 489. 498. 529. 564. 566. 571. 572. 597. 636. 641. 756. 759. 760. 774. 791. 848. 869. 886. 893. 910. 987. 1015. 1017. 1021. Ag. 60. 78. 88. 92. 144. 175. 185. 220. 236. 273. 283. 287. 291. 293. 296. 392. 396. 403. 405. 407. 409. 426. 433. 438. 443. 444. 445. 446. 462. 480. 639. 650. 705. 714. 417. 719. 730. 733. 741. 749. 752. 762. 764. 765. 781. 792. 793. 801. 863. 865. 902. 935. 937. 948. 952. 961. 967. 1033. 1065. 1099. 1112. 1123. 1164. 1165. 1211. 1229. 1233. 1243. 1250. 1265. 1296. 1357. 1401. 1490. 1492. 1515. 1516. 1517. 1581. 1592. 1597. Choeph. 4. 19. 26. 27. 57. 79. 182. 183. 209. 229. 230. 231. 233. 241. 245. 260. 264. 280. 317. 323. 324. 325. 367. 373. 392. 393. 404. 407. 419. 421. 433. 434. 440. 444. 448. 451. 453. 458. 486. 502. 529. 535. 542. 544. 570. 591. 613. 623. 624. 625. 637. 638. 650. 746. 774. 779. 844. 883. 888. 927. 934. 936. 937. 954. 994. 1020. 1058. 1067. Eum. 12. 15. 17. 22. 24. 37. 52. 53. 54. 90. 126. 142. 145. 148. 183. 206. 239. 255. 259. 265. 296. 332. 528. 530. 533. 549. 558. 579. 604. 626. 655. 659. 686. 927. 931. 694. 996. Suppl. 4. 63. 69. 179. 199. 202. 219. 220. 224. 253. 255. 263. 324. 369. 374. 388. 464. 465. 491. 539. 544. 551. 573. 575. 590. 598. 618. 619. 631. 632. 649. 661. 667. 669. 671. 673. 675. 685. 700. 729. 731. 742. 762. 763. 766. 767. 768. 772. 781. 792. 795. 873. 892. 913. 946. 1001. 1002. 1006. 1011. 1016. 1019. 1021. 1024. Arg. 15. Glauc. 26. Dan. 36, 3. 4. 6. Edon. 51. Mys. 131. Niob. 147. Palam. 168. Prom. sol. 182, 1. 4. 6. 7. Philoct. 227. Fragm. 271, 3. 299, 6. — continuat orationem adiecta aliqua explicatione vel causa, ut particulae γάρ simile sit. Prom. 512. 820. 824. 953. 1016. Sept. 41. 76. 231. 408. 448. 490. 498. 552. 581. 766. Pers. 139. 692. Ag. 136. 801. 876. 936. 1081. 1471. 1497. 1641. Choeph. 499, 510. 698. 1055. Eum. 19. 62. 103. 188. 287. Suppl. 173. 187. 491. 638. 738. 972. 976. Iaculatr. 219. — orationem ita continuat, ut opponatur aliquid praecedentibus: *autem*. Prom. 11. 16. 40. 43. 79. 103. 152. 162. 209. 226. 231. 235. 259. 265. 311. 320. 334. 337. 373. 375. 381. 401. 440. 443. 538. 569. 623. 637. 654. 661. 686. 707. 757. 818. 826. 846. 877. 903. 940. 963. 1035. 1043. 1059. Sept. 10. 36. 62. 175. 208. 214. 216. 253. 264. 269. 389. 393. 407. 422. 426. 429. 454. 498. 508. 535. 536. 544. 573. 591. 602. 607. 632. 634. 640. 644. 663. 667. 690. 695. 732. 760. 772. 777. 782. 792. 802. 848. 966. 979. 987. 1001. 1008. 1017. 1026. 1036. 1043. 1044. 1055. 1064. Pers. 8. 33. 87. 93. 164. 176. 182. 207. 210. 212. 215. 219. 221. 224. 226. 237. 250. 255. 285. 286. 322. 343. 353. 357. 366. 369. 416. 421. 438. 445. 454. 457. 470. 474. 484. 492. 500. 505. 512. 513. 519. 533. 555. 556. 560. 568. 576. 587. 593. 613. 617. 670. 671. 672. 674. 677. 678. 701. 705. 707. 710. 715. 720. 725. 726. 730. 735. 740. 742. 752. 754. 761. 768. 800. 804. 818. 825. 832. 846. 985. 991. 995. 1009. Ag. 12. 20. 36. 37. 55. 67. 68.

72. 83. 120. 121. 137. 153. 154. 165. 167. 171. 191. 198. 211. 223. 230. 239. 240. 241. 243. 244. 252. 257. 281. 285. 305. 321. 329. 332. 336. 340. 343. 363. 364. 368. 375. 377. 379. 385. 440. 453. 455. 458. 464. 485. 498. 513. 517. 523. 525. 537. 539. 544. 549. 557. 559. 560. 571. 572. 580. 593. 609. 615. 624. 632. 641. 644. 653. 660. 662. 683. 692. 699. 709. 725. 735. 756. 769. 773. 790. 815. 825. 828. 878. 886. 897. 904. 913. 915. 928. 930. 944. 956. 963. 970. 990. 996. 1001. 1012. 1014. 1018. 1019. 1029. 1030. 1031. 1039. 1048. 1074. 1077. 1088. 1092. 1095. 1102. 1103. 1120. 1136. 1142. 1145. 1150. 1153. 1156. 1172. 1209. 1218. 1228. 1242. 1255. 1261. 1264. 1269. 1273. 1293. 1311. 1323. 1326. 1329. 1350. 1352. 1353. 1367. 1368. 1375. 1376. 1384. 1394. 1395. 1398. 1418. 1421. 1429. 1433. 1451. 1454. 1481. 1542. 1543. 1544. 1549. 1572. 1589. 1596. 1604. 1612. 1615. 1620. 1622. 1623. 1638. 1642. 1644. 1649. Choeph. 8. 46. 53. 59. 63. 69. 131. 134. 136. 145. 148. 154. 165. 190. 192. 201. 239. 247. 274. 303. 334. 338. 379. 385. 414. 429. 438. 450. 477. 481. 503. 505. 507. 512. 515. 528. 540. 546. 548. 556. 564. 572. 574. 576. 594. 614. 622. 630. 636. 649. 653. 661. 677. 679. 687. 702. 704. 705. 716. 720. 722. 729. 747. 750. 753. 754. 771. 777. 783. 799. 803. 805. 811. 824. 855. 867. 879. 882. 894. 895. 912. 920. 959. 963. 974. 985. 987. 1004. 1005. 1007. 1016. 1022. 1036. 1038. 1049. Eum. 4. 7. 8. 21. 46. 68. 71. 74. 87. 89. 95. 98. 100. 105. 111. 117. 120. 135. 150. 162. 215. 221. 223. 227. 236. 248. 251. 268. 274. 279. 306. 316. 324. 325. 330. 341. 355. 360. 371. 386. 391. 395. 411. 415. 425. 432. 453. 454. 459. 460. 463. 465. 473. 479. 483. 496. 504. 505. 522. 523. 548. 550. 552. 556. 564. 568. 576. 585. 611. 613. 620. 632. 637. 647. 649. 653. 660. 678. 689. 692. 705. 707. 708. 711. 720. 732. 742. 750. 754. 767. 777. 781. 793. 798. 812. 813. 820. 828. 847. 853. 854. 870. 873. 891. 898. 916. 923. 933. 955. 957. 964. 966. 972. 988. 991. 992. Suppl. 11. 15. 29. 33. 40. 45. 55. 56. 75. 77. 85. 90. 92. 97. 102. 113. 116. 122. 124. 130. 136. 139. 145. 155. 166. 169. 194. 203. 235. 244. 249. 257. 316. 318. 351. 356. 361. 363. 390. 393. 421. 433. 437. 444. 448. 449. 469. 473. 487. 509. 512. 517. 518. 533. 571. 593. 607. 622. 657. 659. 703. 707. 716. 724. 753. 756. 765. 789. 802. 840. 901. 918. 927. 929. 932. 938. 941. 952. 966. 974. 986. 987. 993. 1036. 1042. Prom. sol. 184, 1. Psychost. 264, 7. Fragm. 271, 5. 273. 279. 300, 9. 319, 1. 376. 412. 434. — praecedente particula μέν Prom. 3. 14. 181. 198. 202. 238. 327. 498. 506. 622. 631. 784. 787. 804. 823. 830. 995. 1046. Sept. 5. 24. 172. 280. 405. 464. 486. 494. 685. 741. 797. 895. 1004. Pers. 19. 27. 153. 179. 183. 190. 197. 209. 294. 333. 334. 360. 381. 392. 405. 452. 476. 543. 553. 681. 687. 693. 718. 741. 788. Ag. 81. 101. 127. 143. 200. 275. 309. 386. 417. 423. 435. 494. 539. 586. 603. 627. 721. 738. 751. 779. 804. 822. 838. 843. 924. 1036. 1132. 1223.

1268. 1301. 1305. 1310. 1419. 1488. 1552. 1578. 1614. Choeph. 61. 133. 140. 224. 277. 310. 371. 409. 430. 447. 664. 738. 826. 835. 925. 1026. 1028. 1057. Eum. 2. 14. 86. 98. 165. 214. 385. 507. 555. 573. 590. 617. 914. 962. Suppl. 111. 195. 372. 399. 483. 500. 565. 693. 755. 936. 963. 988. 1041. Dan. 36, 2. Epig. 46, 2. Edon. 51. Fragm. 272, 2. 309, 7. — praecedente negatione, ut sit fere idem quod ἀλλά. Prom. 206. 213. 272. 321. 435. 450. 510. 634. 644. 1011. 1077. Sept. 15. 183. 669. 1015. Pers. 270. 646. 797. Ag. 378. 450. Choeph. 293. 362. Eum. 64. 79. 168. 305. 630. 939. Suppl. 204. 364. 926. 977. — in interrogatione. Prom. 67. 591. 745. 761. 768. 934. 935. Sept. 286. 785. 788. 834. Pers. 703. 779. 918. 919. 928. 930. 975. 976. Ag. 85. 264. 265. 269. 543. 909. 932. 1279. 1527. Choeph. 108. 121. 412. 872. Eum. 413. 563. 574. Suppl. 332. 773. 803. 894. 896. 1043. Philoct. 228. Fragm. 320. 322. — in respondendo. Choeph. 545. Eum. 975. Suppl. 219. — post repetitum vocabulum, quod antecesserat. Sept. 874. 895. 957. Pers. 395. 543. 544. 553. 647. 681. 687. Ag. 200. 494. 554. 1268. Choeph. 426. 430. 485. 925. Eum. 34. 968. Suppl. 365. 985. Fragm. 304. — in appositione Pers. 148. μητὴρ βασιλέως, βασίλεια δ' ἐμή. Ag. 1378. ἐμὸς πόσις, νεκρὸς δέ. Ag. 1417. πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων ἐστοτρίβης. Choeph. 188. ἡ κτανοῦσα, ἐμὴ δὲ μήτηρ. Eum. 629. ἡ κεκλημένον τέκνου τοκεύς, τροφὸς δὲ πώματος νεοσπόρου. Choeph. 828. νέαν φάτιν — μύρον δ' Ὀρέστου. — post parenthesin. Ag. 16. Choeph. 620. 687. — in apodosi post εἰ. Ag. 1031. Eum. 847. post ἐπεί Choeph. 615. post ὡς Pers. 407. — δέ γε Choeph. 483. 908. Suppl. 727. — δὲ δή Prom. 150. Choeph. 779. 623. — δ' οὖν Prom. 226. Sept. 792. Ag. 34. 217. 246. 662. 1012. Choeph. 564. 572. Eum. 217. 847. — καὶ – δέ Prom. 975. Pers. 149. 538. 765. Choeph. 866. Eum. 65. 384. Suppl. 791. Dan. 35. — tertio loco positum Prom. 108. τὴν πεπρωμένην δέ. Prom. 151. τὰ πρὶν δέ. Prom. 283. τοὺς σοὺς δὲ πόνους. Prom. 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις. Prom. 554. τὸ διαμφίδιον δέ. Prom. 637. τὰ λοιπὰ δέ. Sept. 407. ὁ κόμπος δέ. Sept. 473. ὁ σηματουργὸς δέ. Sept. 766. τῶν κρεισσοτέκνων δέ. Pers. 248. τὸ Περσῶν δέ. Ag. 417. τὸ πᾶν δέ. Ag. 426. ὁ χρυσαμοιβὸς δέ. Ag. 485. τὸν ἀντίον δέ. Ag. 557. τὸν ζῶντα δέ. Ag. 752. τὰ χρυσόπαστα δέ. Ag. 764. τῷ δυσπραγοῦντι δέ. Ag. 924. τὴν ξένην δέ. Ag. 1636. τὴν τύχην δέ. Choeph. 8. τὸν δεύτερον δέ. Choeph. 824. τὸν αἴτιον δέ. Eum. 8. τὸ Φοίβης δέ. Eum. 148. τὸν μητραλοίαν δέ. Eum. 523. τὸν ἀντίτολμον δέ. Eum. 870. τῶν δυσσεβούντων δέ. Eum. 873. τῶν ἀρειφάτων δέ. Suppl. 361. τὸ κοινὸν δέ. Suppl. 813. τὸ νεῖκος δέ. Epig. 46. τὴν δευτέραν δέ. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι δέ. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δέ. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δέ. Sept. 367. ὑπ' ἀσπίδος δέ. Sept. 454. σὺν τύχῃ δέ. Sept. 987. πρὸ πάντων

δέ. Pers. 403. ἐπ' ἄλλην δέ. Pers. 995. πρὸς δόμους δέ. Ag. 717. ἐκ θεοῦ δέ. Ag. 831. ἐν χρόνῳ δέ. Ag. 863. ἐν ὑψικοίτοις δέ. Ag. 897. ἐν ποικίλοις δέ. Ag. 1165. ἐν μέρει δέ. Ag. 1429. πρὸς γυναικὸς δέ. Ag. 1622. ἐν τῶν δέ. Choeph. 26. Eum. 533. δι' αἰῶνος δέ. Choeph. 183. ἐξ ὀμμάτων δέ. Choeph. 260. ἀπὸ σμικροῦ δέ. Choeph. 444. δι' ὠτῶν δέ. Choeph. 805. καθ' ἡμέραν δέ. Eum. 64. διὰ τέλους δέ. Eum. 105. ἐν ἡμέρᾳ δέ. Eum. 563. πρὸς τοῦ δέ. Eum. 994. καθ' ὁδὸν δέ. Suppl. 590. ὑπ' ἀρχὰς δέ. Suppl. 1036. μετὰ πολλῶν δέ. Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δέ. Prom. 869. γνωμῶν δυοῖν δέ. Sept. 41. αὐτὸς κατόπτης δέ. Sept. 528. μακρᾶς κελεύθου δέ. Sept. 544. θεῶν θελόντων δέ. Sept. 1001. ἱερῶν πατρῴων δέ. Pers. 322. πολλῶν παρόντων δέ. Pers. 438. ποίῳ μόρῳ δέ. Pers. 779. τίνι τρόπῳ δέ. Ag. 269. ποίου χρόνου δέ. Ag. 287. σθένουσα λαμπὰς δέ. Ag. 593. γυναῖκα πιστὴν δέ. Ag. 1250. βωμοῦ πατρῴου δέ. Ag. 1649. σώφρονος γνώμης δέ. Choeph. 826. νέαν φάτιν δέ. Eum. 21. Παλλὰς προναία δέ. Eum. 168. ποτιτροπαῖος ὢν δέ. Eum. 585. μάντις ὢν δέ. Suppl. 892. κάρβανος ὢν δέ. Eum. 188. ποίμνης τοιαύτης δέ. Eum. 923. παντὶ χρόνῳ δέ. Suppl. 976. τέρειν' ὄπωρα δέ. Dan. 36, 6. δενδρώτις ὥρα δέ. Sept. 181. λευστῆρα δῆμον δέ. Pers. 804. θῖνες νεκρῶν δέ. Ag. 230. κρόκου βαφὰς δέ. Ag. 936. πολλῶν πατησμὸν δέ. Ag. 264. ᾤδον πύλας δέ. Choeph. 264. γλώσσης χάριν δέ. Eum. 19. Διὸς προφήτης δέ. Suppl. 767. πατρὸς σκοπαὶ δέ. Choeph. 419. ἀπριγκιπλήκτα πολυπλάνητα δέ. Sept. 393. μὴ πικὸς δέ. Pers. 715. ὧδε παμπήδην δέ. Ag. 12. εὖτ' ἄν δέ. Ag. 904. εἰ πάντα δέ. Choeph. 867. οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι. Choeph. 750. ἐγὼ διπλᾶς δέ. Eum. 467. ἄλλ' ἄλλᾳ δέ. Sept. 208. ἔστι θεοῖς δέ. Sept. 1015. ἄτιμον εἶναι δέ. Ag. 725. παραλίνουσ' ἐπέκρανεν δέ. Ag. 1293. ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δέ. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη δέ. Choeph. 716. ξυγκαταβῆναι χθόνιον δέ. Eum. 68. ὕπνῳ πεσοῦσαι δέ. Eum. 590. βουλῇ πιφαύσκω δέ. Suppl. 772. πρόπαρ θανούσας δέ. — quarto loco positum. Prom. 321. πρὸς τοῖς παροῦσι δέ. Prom. 381. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δέ. Prom. 440. τἀν βροτοῖς δέ. Sept. 498. πρὸς τῶν κρατούντων δέ. Sept. 581. ἐν παντὶ πράγει δέ. Ag. 639. ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δέ. Eum. 510. ἐς τὸ πᾶν δέ. Sept. 175. τὰ τῶν Θύραθεν δέ. Choeph. 912. τὰς τοῦ πατρὸς δέ. Ag. 1326. τὸ μὴ μέλλειν δέ. Suppl. 195. τὸ μὴ μάταιον δέ. Fragm. 412. τὺ μὴ γενέσθαι δέ. Eum. 708. ἅπαντι θυμῷ κάρτα δέ. Pers. 705. πεζὸς ἢ ναύτης δέ. Pers. 735. θνητὸς ὢν θεῶν δέ.

Δεῖγμα ostentum. Ag. 950. δεῖγμα προστατήριον παρδίας τερασκόπου ποτᾶται.

Δείδειν timere. Prom. 904. ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὄμαλος ὁ γάμος ἄφοβος, οὐ δείδια. Sept. 172. δείσασα δ', οἷκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδέν. Sept. 185. ἔδεισ' ἀκεύ-

σασα τὸν ἁρματόπτυπον ὄτοβον. Ag. 907. ἦλθε θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε; Sept. 231. δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται. — Suppl. 737. τρομαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη δείσαντες. Ag. 1515. δέδοικα δ' ὄμβρου πτύπον. Eum. 868. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικε βροτῶν; Eum. 669. δεδοικὼς μηδέν. Fragm. 298. δέδοικα μῶρον πάρτα πυραύστου μόρου. — Prom. 182. δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις. — Sept. 748. δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι μὴ πόλις δαμασθῇ. Pers. 737. δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος — γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

Δεικνύναι monstrare. Prom. 170. δεῖξαι τὸ νέον βούλευμα. Prom. 456. ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα. Prom. 480. πρὶν ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα πράσεις ἠπίων ἀνεσμάτων. Prom. 610. δεῖξον, εἴπερ οἶσθα. Prom. 626. δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος. Prom. 916. τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς. Sept. 159. δείξαθ' ὡς φιλοπόλις. Sept. 964. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί. Ag. 637. καὶ τὰ πίστ' ἐδείξάτην. Choeph. 978. στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατε. Choeph. 710. πότε δὴ στομάτων δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ; Eum. 632. τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.

Δείλαιος miser. Prom. 581. οἰστηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν παράκοπον ὧδε τείρεις; Pers. 317. κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς. Choeph. 510. θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις ἐπέμπετο.

Δεῖμα timor. Prom. 581. οἰστηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν. Sept. 1053. φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι δεῖμα πολιτῶν. Suppl. 509. ἀεὶ δ' ἀνάπτων ἐστὶ δεῖμ' ἑξαίφνιον. Suppl. 561. χλωρῷ δείματι θυμὸν πάλλοντα. Suppl. 719. παρολχομαι, πάτερ, δείματι. — δείματα res timorem iniicientes, terriculamenta. Prom. 694. πήματα, λύματα, δείματα. Pers. 206. ταῦτ' ἐμοί γε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν. Choeph. 517. ἔκ τ' ὀνειράτων καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη. Choeph. 579. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη.

Δειμαίνειν timere. Prom. 41. οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον; Suppl. 70. δειμαίνουσα φίλους τάσδε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς εἴ τις ἔστι πηδεμών. — terrere. Pers. 592. πάντα δειμαίνειν φιλεῖ. Eum. 494. τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον δειμαναῖ καθήμενον.

Δειματοσταγής timorem stillans. Choeph. 829, γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγές.

Δειματοῦσθαι per metum oriri. Choeph. 832. πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι.

Δεῖν egere, abesse. Prom. 1008. τοῦ παντὸς δέω. — imperson. opus esse. Prom. 872. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς. Prom. 877. ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου εἰπεῖν. Choeph. 866. καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ. Eum. 94. καθευδουσῶν τί δεῖ; Eum. 793. οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. Suppl. 412. μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; Myrmid. 127. ὅπλων ὅπλων δεῖ. — Prom. 86. αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως. — Ag. 822. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων πεπωνίων. —

Choeph. 575. σιγᾶν δ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Choeph. 657. ξένοι, λίγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ, Fragm. 274. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε. — Ag. 334. δεῖ γὰρ πρὸς εἴκοντ νοστίμου σωτηρίας πάμψαι δεαύλου θάτερον πῶλον πάλιν. Ag. 553. τί ταῦτα πυνθάνειν δεῖ; Choeph. 604. ἄλλων δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν. Choeph. 661. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον. Eum. 790. τί δεῖ λέγειν; Fragm. 384. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα. Suppl. 445. δεῖ κάρτα θύειν καὶ πίσειν χρηστήρια. Prom. 9. ἁμαρτίας ὑφεδεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Ag. 584. τὰ μέσσα μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν; Choeph. 541. δεῖ τοί τιν — θανεῖν βιαίως. Eum. 254. ἀντιδοῦναι δεῖ σε. Eum. 561. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σε. Suppl. 385. δεῖ τοί σε φεύγειν. Suppl. 402. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου — ἐς βυθὸν μολεῖν διδορκὰς ὄμμα. Fragm. 286. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. — δεῖσθαι opus habere. Ag. 1033. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τορεῦ δεῖσθαι. Eum. 696. ἄλλως τε πάντως χἄτερ δεόμενος τύχοι. — desiderare. Suppl. 353. τᾶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις. Pers. 686. δέομαι μὲν χαρίσασθαι, δέομαι δ' ἀντία φάσθαι.

Δεῖν ligare. Prom. 15. ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν δῆσαι. Eum. 611. αὐτὸς δ' ἔδησε πατρὸς κρεοβύτην, Κρόνον.

Δεινός timendus, terribilis. Prom. 39. τὸ συγγενὲς τοι δεινὸν ἡ δ' ὁμιλία. Suppl. 1022. δεινὸν τὸ πουνὸν σπλάγχνον. Sept. 408. πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεινά. Sept. 578. δεινὸς ὃς θεοὺς αἴρει. Pers. 27. φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην. Pers. 40. ναῶν ἐρίτας δεινοί. Pers. 58. δεινᾶς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς. Pers. 241. δεινά τοι λέγεις ἰδόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. Pers. 568. γναπτόμενος δ' ἄλλῃ δεινᾷ. Ag. 1188. δεινὸς ὀρθομάντεως πόνος. Choeph. 247. σπειράμασιν δεινῆς ἰχίδνης. Choeph. 579. δεινὰ δεμάτων ἄχη. Choeph. 625. εἴπατον δέ τις τὸ δεινὸν αὖ λήμνιοις πήμασιν. Eum. 34. δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὄφθαλμοῖς δρακεῖν. Eum. 100. παθοῦσα δ' οὔτω δεινά. Eum. 124. δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήρανεν μένος. Eum. 224. δεινὴ γὰρ — πέλει τοῦ πρόσθεν παλαιοῦ μῆνις. Eum. 492. ἴσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐκλύπουν δειμαίνει καθήμενον. Eum. 668. καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. Eum. 827. δεινὸς τυκλιας ἔρως. Philoct. 285. δεινὴν στομωτὸν ἕκφυσιν. Fragm. 271, 5. ὅτι δ' ἔν ποιῇς δεινόν. — perilis, timens. Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἄξ ἀμηχάνων πόρους. Fragm. 309. δεινὸν κλύειν τοι μηχανὰς Λιγύπτιον.

Δεῖπνον coena. Pers. 367. δεῖπνόν τ' ἀκορέστατον. Ag. 156. στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν. Ag. 1383. λαύτσαρα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀφῇ. Eum. 51. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας. Eum. 108. νυστίσιμον δεῖπνον ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς ἔθνον. Suppl. 782. ὄρνιος δείπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Palam. 168. ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα δ' ἀρέσθαι τρίτα.

Δεσήνωρ virum timens. Ag. 148.

νεωλκὸν τέκτονα νύμφευτον, οὐ δυσήνορα.

Δέκα *decem.* Prom. 776. τρίτοι γε γίνεσθαι πρὸς δεκὰ ἄλλοισιν γονεῖς. Pers. 331. ἐς τριακάδας δέκα ναῶν. Pers. 421. αἱ δέκ' ἤματα στειχηγορεῖν. Ag. 1587. τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ συνεξελαύνει.

Δεκὰς *numerus denarius.* Pers. 332. δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκπεμπτος.

Δέκατος *decimus.* Ag. 40. δέκατον μὲν ἔτος τόδε. Ag. 490. δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτει.

Δεκέμβολος *decies impetum faciens* vel *decem rostris instructa navis* Myrmid. 123.

Δέκτης *qui aliquid in se recipit.* Eum. 195. ὑπάντης αἵματος δέκτην νέον.

Δελτογράφος *memor.* Eum. 265. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐκπεπᾷ φρενί.

Δίλεοι *pugillares.* Prom. 791. ἦν ἐγγράφων σὺ μνήμασιν δίλεοις φρενῶν.

Δελτεῦσθαι *scribendo servare, memoriae tradere.* Suppl. 176. σᾷ μ' ἴσχῃ δελτευομένους.

Δελφινοφόρος *delphines ferens.* Heroid. 140. δελφινοφόρων πόντου πεδίων.

Δελφύς *nom. propr.* Eum. 16. Δελφύς τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.

Δέμας *corpus.* Prom. 146. σὸν δέμας εἰσιδέσθαι. Prom. 362. ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας. Prom. 1020. πρόσω. δέμας τὸ σόν. Prom. 1053. ῥίψασ' δέμας ταυρόν. Sept. 504. τεῦ χθονίου δέμας δαΐμονος. Sept. 524. λαμπρὸν ὑπασσάσαν δέμας. Pers. 205. πτήξας δέμας παρῴχα. Pers. 448. φράζουσιν εὐχάλκου δέμας ὅπλουσ. Ag. 1118. περίβαλον χερὶ σὸ πτερωτὸν δέμας θεοῦ. Choeph. 288. χαλκηλάτῳ πλάσσειγε λυμανθὲν δέμας. Suppl. 297. πρέπουσα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας. Glauc. 27. καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένους δέμας. — circumscriptioni interviene. Eum. 84. στυγεῖν σ' ἔκτισα μητρῷον δέμας.

Δεμνοστήρης *in nido residens.* Ag. 53. δεμνοστήρη πόνον ἐρεπτάλιζον ὀλέσσουσι. — *lecto adhaerens, aegrotus.* Ag. 1424. μὴ περισσὸν μηδὲ δεμνοστήρη.

Δενδροκήμων *arboribus nocens.* Eum. 898. δενδροκήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβη.

Δενδρῶτις *arborea.* Dan. 36, 6. δενδρῶτις ὥρα.

Δεξιός *dexter, secundus.* Pers. 391. τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον οὔπαιον πέρας. Ag. 1378. τῆσδε δεξιᾶς χειρὸς ἔργον. — Prom. 487. οἵτινες σε δεξιοὶ φῶτες σεσύρμενοι τυ. Ag. 143. δεξιὰ μὲν, πανάμωμα δὲ φάσματα στρατοῦ.

Δεξιοῦσθαι *dextra sublata aliquem salutare, alicui preces fundere.* Ag. 826. θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι.

Δεξιώνυμος *dextra manus.* Suppl. 602. χερὶ δεξιωνύμους ἔρεξεν αἰθήρ.

Δέος *timor.* Pers. 699. ἐπεὶ δέος παλαιὸν οὐ φρενῶν ἀνθίστησι.

Δέπας *poculum.* Heliad. 59. Ἥρας σεσυνὰς δέπας de coeli rubore dictum, in quem immergitur sol occidens.

Δέργμα *adspectus.* Pers. 82. φοίνιον δέργμα δράκοντος.

Δέρη *guttur.* Ag. 320. ἐξ ἰλυοθήρου δέρης ἀκαμαίζουσα φιλετάτων

μέρον. — collum. Ag. 849. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης Πλουσαν. Ag. 1238. μαντεῖα περὶ δέρῃ στίφη. Eum. 562. ξυφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

Δέρκεσθαι cernere, spectare. Prom. 845. δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου. Prom. 304. δέρκου θέαμα. Prom. 538. φρίσσω δέ σε δερκομένη. Eum. 866. δερκομένοισι καὶ δυσερμάτοις. Prom. 54. πρόσχημα φάλαις δέρκεσθαι πάρα. Prom. 546. οὐδ' ἐδέρχθης ὀλιγοδρανίην ἄπιτον. Prom. 93. δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισιν δεσπαισόμενος τὸν μυριετῆ χρόνον ἀθλεύσω. Prom. 140. δέρχθητ', ἐσίδεσθε. — Ag. 588. τί γὰρ γυναικὸς τοῦτον φέγγος ἥδιον δέρκεσθαι; Eum. 34. δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν. — Pers. 968. οἷον δέδορκεν ἄκος. Prom. 682. πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους. Ag. 1152. ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ παλυμμάτων ἔοικε δεδορκώς. Suppl. 404. δεδορκὸς ὄμμα. Sept. 53. λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων. Eum. 312. ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν. — sentire, percipere. Sept. 99. πτύπον δέδορκα.

Δέρμα pellis. Psychag. 257. σήψει παλαιὸν δέρμα.

Δέσμιος vinctus. Eum. 296. ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν. Eum. 319. 328. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων δέσμιος φρενῶν.

Δεσμός vinculum. Prom. 97. δεσμὸν ἀσηῷ. Prom. 141. οἵῳ δεσμῷ προσοπτραπεύσῃ. Ag. 1604. δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἴ τε νήσιδες δύαι διδάσκουσιν ἐξοχώτατα. Choeph. 975. δεσμὸν ἀβλίψ πατρί. Prom. sol. 177. δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐκφύμενος. Prom. 6. δέδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις. Prom. 113. ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν. Prom. 154. δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας. Prom. 176. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ. Prom. 507. τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι λυθέντα. Prom. 772. πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. Prom. 1008. λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε. Sphing. 214. δεσμῶν ἄριστος. Prom. 523. δεσμοὺς αἰωνίους καὶ δύας ἀφυγγάνου. Prom. 52. οὔπουν ἐκείξῃ δεσμὰ τἄδε περιβαλεῖν; Prom. 511. ὧδε δεσμὰ φυγγάνω. Prom. 993. πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.

Δέσμημα vinculum. Pers. 731. δεσμώμασιν ἥλικας σχήσειν ἐμοντα.

Δεσμώτης vinctus. Prom. 119. ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσκοτμον θεόν.

Δεσπόζειν dominum esse. Prom. 208. ὄντ' ἀμοχθεῖ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν. Prom. 930. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα; Ag. 529. πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λέγου; Choeph. 186. πῶς γὰρ ἐλπίσω ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆδε δεσπόζειν φόβης;

Δέσποινα domina. Pers. 345. ὦ δέσποινα. Choeph. 589. δεσποίνης χάριν. Arm. iud. 165. δέσποινα πεντήκοντα Νηρῇδων χοροῦ. Fragm. 400. δέσποιν' Ἐνάτη. Fragm. 450. δέσποινα νύμφη δυσχίμων ὀρῶν ἄνυξ.

Δεσπόσιος dominum decens. Suppl. 825. δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει.

Δεσπόσυνος ad dominum pertinens, regius. Pers. 579. δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις. Choeph. 930. δεσποσύνων δόμων.

Δεσποτεῖσθαι regnari. Choeph. 102. σὺν πρὸς ἄλλῃ δεσποτεύμενον

χερός. Eum. 501. μήτ' ἄναρκτον βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς. Eum. 666. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον.

Δεσπότης dominus. Sept. 27. τοῖσδε δεσπότης μαντευμάτων. Pers. 165. ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Pers. 655. δέσποτα δεσπότου φάνηθι. Pers. 1006. μέλειν πάρεστι δέσποτα. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα ϑήσομαι. Ag. 1013. ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις. Ag. 1198. τῷ μελόντι δεσπότῃ ἐμῷ. Choeph. 52. δεσποτῶν ϑανάτοισι. Choeph. 80. ματαίοισι δεσποτῶν τύχαις. Choeph. 151. ὀλομένῳ δεσπόνᾳ. Choeph. 155. πλὺς εἶβας, ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός. Choeph. 759. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει. Choeph. 862. οἵμοι πανοίμοι δεσπότου τελουμένου. Eum. 60. τῶνδε δεσπότῃ δόμων. Actaeon. ap. Schol. Hom. p. 268. Buttm. κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην. Mys. 131. εὐχαῖς δὲ σώσαις δεσπότας παιωνίαις.

Δεῦρο huc. Prom. 827. ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε. Pers. 521. ἐὰν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ. Ag. 273. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν. Ag. 1109. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες; Ag. 1322. πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι πηρύσσειν βοήν. Ag. 1631. κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ. Ag. 1652. ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν. Choeph. 136. ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατεύχομαί σοι. Choeph. 177. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν; Choeph. 665. ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πάλαι. Eum. 460. ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπίστηψεν τόδε. Eum. 735. ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς ἐλθόντα. Eum. 993. δεῦρ' ἴτε. Suppl. 433. δεῦρο δ' ἐξαίλλεται. Suppl. 946. πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον πατέρα. — *huc.* Choeph. 576. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἀποπτύσας λέγω. — *adhuc.* Eum. 566. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

Δεύτερος secundus. Ag. 844. Γῆρυν ἀ δεύτερος. Ag. 1318. δευτέραν πεπληγμένος. Choeph. 8. τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον. Choeph. 203. δεύτερον τεκμήριον. Eum. 3. ἢ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἵζετο μαντεῖον. Eum. 134. μέραινα δευτέροις δώγμασιν. Epig. 46. τὴν δευτέραν δὲ πρᾶσιν Ἥρωσιν νέμω. Fragm. 331. λοῦταί γε μὲν δὴ λοῦτρον αὖ τὸ δεύτερον. Ag. 1052. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον. — δεύτερον adverb. Pers. 215. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. Pers. 392. δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος ἐπεξεχώρει. Choeph. 1066. δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.

Δέχεσθαι accipere. Prom. 862. Πελασγία δὲ δέξεται. Sept. 683. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν ϑεοὶ ϑυσίαν δέχωντται. Sept. 778. ἄντλον οὐκ ἐδέξατο. Ag. 503. εὐμενεῖς πάλιν στρατὸν δέχεσθαι. Ag. 507. δέξασϑε κόσμῳ βασιλέα. Ag. 587. ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. Ag. 1030. εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον. Ag. 1519. ἰὼ γᾶ γᾶ εἴϑ' ἔμ' ἐδέξω. Ag. 1638. δεχομένοις λέγειν ϑανεῖν σε. Choeph.

292. οὐχ ὁρωμένην πιστὰ μῆνιν δέχεσθαι. Choeph. 333. τάφοι δ' ἰκέται δίδασται. Choeph. 559. θνητῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ δέξαιτο. Choeph. 739. ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη. Eum. 219. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς εἴθεν. Eum. 227. δίκου δὲ πρεσμενῶς ἀλάστορα. Eum. 407. ἀλλ' ὅρκον οὐ δίξαιτ' ἄν. Eum. 602. ἀπὸ στρατείας γὰρ μιν ἡμπολημένα τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη. Eum. 853. δέχου δὲ σύ. Eum. 854. καὶ δὴ δέδεγμαι. Eum. 876. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν. Suppl. 27. δέξαιθ' ἱκέτην τὸν ζηλογενῆ στόλον. Suppl. 216. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψον εὖ τε δεξάσθω χθονί. Atham. 1. τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης. Philoct. 228. τέκ' ἄν νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δίξαιτ' ἄν. Fragm. 421. σφύρας δίχεσθαι καπιχαλκεύων λέγω μόθρους.

Δή affirmans *sane*. Prom. 42. ἀεί τε δὴ νηλὴς σύ. Prom. 957. καὶ δοκεῖτε δὴ ναίειν ἀπενθῆ πίργαμα (ubi cum ironia dictum videtur.) Prom. 150. νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει. Prom. 1066. σὺ γὰρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. Sept. 503. πέποιθα δή. Pers. 155. ταῦτα δὴ λεπτοῦ' ἰμάντων χρυσοστόλμους δόμους. Pers. 323. αἰ, αἰ, κακῶν ὕψιστα δὴ πλύω τάδε. Pers. 425. αἰ αἰ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥωγεν μέγα. Pers. 974. δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν. Pers. 1027. ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ. — Choeph. 731. ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον. cf. Eum. 106. 139. — *igitur*. Prom. 216. κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τάδε ἐφαίνετ' εἶναι. Prom. 255. τοιοῖδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται; Prom. 298. καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν ἥκεις ἐπόπτης; Prom. 498. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα. Pers. 224. ἐκελεῖτο δὴ τὰ χρηστά. Pers. 482. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον. — *iam*. Prom. 13. σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς ἔχει τέλος. δή. Prom. 57. περαίνεται δὴ πρὸς ματρὸς τοὔργον τόδε. Prom. 227. τοῦτο δὴ σαφηνῶ. Prom. 423. μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμην. Prom. 850. ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα. Prom. 1000. ὅπταις πάλαι δὴ καὶ βεβούλευταί τάδε. Sept. 613. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἀφ' ἑβδόμαις πύλαις λέξω. Sept. 637. πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόρου. Pers. 575. τὸ πᾶν δὴ πλύουσιν ἄλγος. Pers. 578. ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι. Ag. 536. ὡς νῦν τὸ σὸν δή. Ag. 1592. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί. Choeph. 878. ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ. Choeph. 861. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Choeph. 1053. αἴδε πληθύουσι δή. Suppl. 320. δοκεῖτε δή μοι τῇδε κοινωνεῖν χθονός. Lycurg. 111. ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα. — Ag. 1634. εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Ag. 1636. εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζίτω. — cum imperativo. Prom. 633. ἄκουε δή. Ag. 757. ἄγε δή. Eum. 297. ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν. Suppl. 620. ἄγε δὴ λέξωμεν. Choeph. 778. πρὸ δὲ δήχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.

— Pers. 232. καὶ στρατὸς τοσοῦτος ἔρξας, πολλὰ δὴ Μήδοις κακά. Choeph. 884. πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα. Eum. 106. ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. Eum. 139. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. — Καὶ δή. Prom. 54. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δίρισθαι πάρα. Prom. 75. καὶ δὴ πέπρακται τοὐργον. Sept. 455. καὶ δὴ πέπαμπται. Eum. 854. καὶ δὴ δέδογμαι. Suppl. 433. καὶ δὴ πέφρασμαι. Suppl. 494. καὶ δὴ φίλον τις ἕκτανε. Suppl. 502. καὶ δὴ σφε λείπω. Choeph. 558. καὶ δὴ θνραιρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ δέξαιτο. — Pers. 374. καὶ πάντυχος δὴ δειπλοον παθίστασαν. Choeph. 806. καὶ τότε δὴ πλοῦτον — μεθήσομεν. Suppl. 566. καὶ τότε δὴ τὰ ἦν ἡ θάλξις. Sisyph. 206. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν. — Sept. 196. δὴ τότ' ἦρθην φόβῳ. — μὲν δή, γὲ μὲν δή. Prom. 498. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα. Sept. 569. ἐγώ γε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα. Pers. 196. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω. Pers. 404. τὰ πρῶτα μὲν δή. Ag. 647. ἡμᾶς γε μὲν δή. Ag. 861. ἐμοί γε μὲν δή. Ag. 1186. ἡμῖν γε μὲν δή. Eum. 106. ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. Eum. 397. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πόνῳ τάχα. Suppl. 238. αἰδόος γε μὲν δή. Suppl. 270. μαυρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργω πόλις. Heliad. 60. φίπαι μὲν δὴ πατρός. Fragm. 331. λοῦταί γε μὲν δὴ λοῦτρον. — in interrogatione. Prom. 118. τί δὴ θέλων; Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξαντα αὐτοῖς ὧδ' ἀπιστενάζετε; Ag. 1627. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; Choeph. 562. τί δὴ πύλησι τὸν ἰκέτην ἀπείργεται; Ag. 1109. ποῖ δή μ' ἐνῆρε τὴν τάλαιναν ἄγαγες; Choeph. 399. ποῖ δὴ νεοτίρων τυραννίδες; Choeph. 721. ποῖ δὴ πατεῖς; Ag. 529. πῶς δὴ διδαχθεῖς τοῦδε δυσπόνου λόγου; Eum. 192. 409. 571. πῶς δή; Pers. 721. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; Choeph. 887. τοῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα; Choeph. 709. πότε δὴ στομάτων δείξομεν ἰσχύν; — cum relativis. Prom. 924. ὅς δὴ παρανεῦ πρώιραν' ἐνόρμους φλόγα. Eum. 3. ἥ δὴ τὸ μητρὸς δωτίρα τόδ' ἵζετο μαντεῖον. Suppl. 579. φυσίζοον γένος, τὸ δὴ Ζηνὸς ἐστιν ἀληθῶς. Sept. 805. δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους ταύσδε ῥύεσθε. Suppl. 262. κραιπάλαις βροτοφθόροις, τὰ δὴ — ἀνῆκε γαῖα. Prom. sol. 189. ᾗ ᾧ οὗ δὴ Ῥέγκιον κυκλήσκεται. Prom. 816. οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀπαμείψας, Ἰοῖ, πέπρωται σοὶ τε καὶ τίκτουσι τίρμα. Suppl. 15. ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον. — Ag. 1616. ὡς δὴ σὺ μοι τίραννος Ἀργείων ἔσῃ. — Prom. 455. ἔστε δή ἀρὰν ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα. Prom. 659. ἔστε δὴ πατρὶ ἑτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.

Δηάλωτος ab hostibus captus. Sept. 72. μὴ μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐνθαμνίσητε δηάλωτον.

Δῆγμα morsus. Ag. 765. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἧφ' ἥπαρ προσιμνεῖται. Ag. 1136. πέπλοις μαι δ' ὑπὸ δήγματι φοινίῳ.

Δῆθεν scilicet. Prom. 202. ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν. Prom. 988. ἐπορτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα μοι.

Aetn. 6. τί δῆθεν αὖτε῀ὶς ὄνομα θήσονται βροτοί;

Δήϊος hostis. Ag. 545. εἶναι γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν. Choeph. 619. ἐπ' ἀνδρὶ δήϊοσιν ἐπευπότῳ σίβας.

Δήλημα pernicies. Leon. 106. ὀδοιπορῶν δήλημα χωρίτης δράσων.

Δήλιος Delius. Eum. 9. λιποὺν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χειράδα.

Δηλοῦν manifestare. Pers. 511. ὡς πάντα μοι σαφῶς ἐδήλωσας πατήρ. Choeph. 834. τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

Δημήγορος in concione dictus. Suppl. 618. δημηγόρους δ' ἤκουεν εὐπειθεῖς στρατὸς δῆμος Πελασγῶν.

Δημηλασία exilium. Suppl. 6. οὕτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι.

Δημήλατος domo extorris. Suppl. 609. ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.

Δημήτηρ Ceres. Fragm. 299. φερέσβιον Δήμητρος ἀγγέλλει στάχυν. Fragm. 410. Δημήτερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα.

Δημήτριος Cereālis. Dan. 36, 5. μήλων τε βόσπας καὶ βίον Δημήτριον.

Δημιοπληθής. Ag. 128. πτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ abundantes opes populares.

Δήμιος popularis. Sept. 160. μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων. Ag. 628. πόλει μὲν εἶλεν ἐν τὸ δήμιον τυχεῖν. Choeph. 55. δι' ὧτων φρενὸς τε δαμίας περαίνων. Eum. 625. πολίοις βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; Eum. 808. 839. ἀπὸ γὰρ μεγίστων δαμιῶν θεῶν δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. Suppl. 935. καὶ δῶματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια. — τὸ δήμιον *res publica, imperium.* Suppl. 365. σὺ τοι πόλει, σὺ δὲ τὸ δήμιον. Suppl. 680. τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει.

Δημόθροος cum clamore populi coniunctus, populi vocibus iactatus. Ag. 857. δημόθρουν ἀναρχία. Ag. 912. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει. Ag. 1383. τόδ' ἐπίθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς. Ag. 1387. δημόθρους τ' ἔχων ἀράς.

Δημόκραντος a populo factus. Ag. 445. δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.

Δημόπρακτος a populo factus. Suppl. 620. τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κύρανται.

Δημοῤῥιφής a populo editus. Ag. 1599. δημοῤῥιφεῖς — λευσίμους ἀρᾶς.

Δῆμος populus. Sept. 181. λεωστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον. Sept. 997. δήμου προβούλευε. Sept. 1035. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν πατά. Pers. 718. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος. Suppl. 393. οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἄν. Suppl. 483. ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος. Suppl. 596. δήμου δίδοκται παντελῆ ψηφίσματα. Suppl. 599. δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅπου πλησθύεται. Suppl. 619. δῆμος Πελασγῶν.

Δήν in posterum. Pers. 576. τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν οὐκ ἔτι παρσονομοῦντας.

Δηναιός annosus. Prom. 796. δηναιαὶ κόραι. Prom. 914. δηναιῶν θρόνων.

Δηξίθυμος animum mordens. Ag. 723. δηξίθυμον ἵμερτος ἄνθος.

Δήποθεν alicunde. Choeph. 623. *γοᾶται δὲ δήποθεν πατάπτυστον.* l. d.

Δήποτε aliquando. Ag. 563. *Τροίαν ἑλόντες δήποτε.*

Δῆρις rixa. Suppl. 407. *καὶ μήτε δῆρις ἐνέλων ἐφάψεται.* Ag. 916. *ἢ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίνεις;*

Δῆτα profecto, scilicet. Prom. 347. 772. *σὺ δῆτα.* Prom. 1077. *μὴ δῆτα.* Sept. 652. *ἦ δῆτ' ἂν εἴη παυδίκως ψευδώνυμος δίκη.* Sept. 795. *αὐτὸς δ' ἀναλεῖ δῆτα δύσποτμον γένος.* Sept. 811. *οἳ δῆτ' ὀρθῶς — ὤλοντο.* Pers. 949. *ἴσγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις.* Pers. 1028. *ἰὼ δῆτα καὶ καί.* Choeph. 1017. *ἄλλος φανεῖ δῆτα.* Eum. 197. *καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς.* Eum. 377. *ἦν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄπτορές τε καὶ πρόμοι — ἔνιμεν.* Suppl. 354. *ἰδοῦτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἱκεσία Θέμις.* — repetito eodem vocabulo, quo quis alius anteà usus fuerat. Sept. 860. *μέλεοι δῆτα.* Sept. 871. *τετυμμένοι δῆτα.* Sept. 916. *ὁμόσποροι δῆτα.* Sept. 967. *ἀπώλεσε δῆτα.* Suppl. 207. *Ὕδοιτο δῆτα.* Suppl. 213. *συγγνοῖτο δῆτα.* — in interrogatione. Choeph. 1071. *ποῖ δῆτα κρανεῖ;* Sept. 91. *πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπίσω βρέτη δαιμόνων;* Choeph. 903. *πεῦ δῆθ' ὁ τιμός;* Ag. 608. *πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν πεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;* Ag. 1184. *πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα λοξίου πότῳ;* Prom. 630. *τί δῆτα μέλλεις;* Prom. 749. *τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος;* Ag. 1237. *τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε;* Ag. 1259. *τί δῆτ' ἐγὼ κάτοιτος ὧδ' ἀναστένω;* Suppl. 298. *τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλογος ἰσχυρὰ Διός;* Choeph. 216. *καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;*

Διά cum genitivo, locum significans. Sept. 516. *στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων.* Sept. 545. *ἐκνεῖται λόγος διὰ στηθέων.* Ag. 895. *βέβακεν ἕλμφα διὰ πυλῶν.* Ag. 412. *παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις.* Choeph. 54. *δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαίνων.* Choeph. 444. *δι' ὤτων δὲ συντέτρανε μῦθον.* Eum. 75. *ἑλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς.* Suppl. 251. *πᾶσαν εἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται.* Suppl. 490. *δι' ἄστεος στείχουσι.* Suppl. 542. *δι' αἴας μηλοβότου Φρυγίας.* Suppl. 546. *δι' ὀρῶν Κιλίκων.* Suppl. 1006. *οἳ διὰ χώρας Θελεμὼν πῶμα χέουσιν.* Sept. 575. *βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος.* Sept. 415. *φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν.* Sept. 495. *διὰ χερὸς βέλος φλέγων.* Pers. 235. *πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερός γ' αὐτοῖς πρίπει;* Suppl. 190. *ἱκετηρίας — σιμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν συνανύμων.* — cum genitivo, tempus significans. Sept. 744. *ἀλλὰ δ' ὀλίγον.* Pers. 727. *διὰ μακροῦ χρόνου.* Pers. 969. *οἷαι δ' αἰῶνος τύχαι.* Ag. 540. *τὸν δι' αἰῶνος χρόνον.* Choeph. 26. *δι' αἰῶνος δ' ἐνγμοῖσι βόσκεται κέαρ.* Eum. 533. *δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον ἅρματι προσβαλὼν δίκας.* Suppl. 577. *δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον.* — cum genitivo personam vel rem significans, per quam quid fit. Sept. 215. *διὰ θελῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον.* Sept. 886. *δι' ὧν αἰνεμόρους, δι' ὧν νέῖσσε ἔβα.* Sept.

870. δι' ἀνανύμων τετραμμένος. Ag. 576. φρυκτωρῶν διὰ πεισθεῖσα. Suppl. 531. δι' ἅς τοι γένος ἀνέχομαθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικος. — cum genitivo rationem significans, qua quid fit. Choeph. 776. διὰ δίκας πῶν ἔπος ἔλαιον. Prom. sol. 181. πυρὸς γὰρ αὐὴ διὰ ζωῆς ἐκμοί. Prom. 121. τὸν πᾶαι θεοῖς δι' ἀκαχθείας ἐλθόντα. Suppl. 470. διὰ μάχης ἦξαν τέλους. — διὰ τέλους, διὰ παντός ad finem usque, omnino. Prom. 273. εἰς μέθηκα διὰ τέλους τὸ πᾶν. Eum. 64. διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ ἐγγὺς παρεστώς. Prom. 283. τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρήζω διὰ παντὸς ἐκτῶσθαι. Choeph. 849. πάνυ θέλουσι Δαμαμυονίων εἶναι ἔλεθρον διὰ παντός. Eum. 932. νικᾷ δ' ἀγαθῶν ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. — cum accusativo, locum significans. Sept. 838. ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται. Choeph. 1014. βίοτον διὰ πάντ' — ἀμείψεται. Pers. 493. παρᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον. Suppl. 14. φεύγειν ἀνίδην διὰ πῦρ' ἅλιον. Suppl. 848. δι' ἀλίῤῥύτου ἅλσος — ἀλαθείᾳ. Sept. 51. οἵτινες δ' οὗτοι ἦν διὰ στόμα. Sept. 475. εἶντα πυρπνόου διὰ στόμα λιγυὸν μέλισναν. Sept. 561. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. — cum accusativo causam significans. Pers. 123. διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν. Ag. 682. δι' ἔριν αἱματόεσσαν. Choeph. 64. δι' αἷματ' ἐκποθοῦσ' ὑπὸ γθονὸς τροφοῦ. Eum. 936. δι' ὀργάν. Suppl. 99. δι' ἀμὸν γάμον. — cum accusativo significans rem, per quam quid fit. Pers. 555. νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοσοῦ, νᾶες παναλίθριοιν ἐμβολαῖς, διὰ δ' Ἰαόνων χέρας. — per tmesin a verbo seiunctum. Sept. 771. διὰ χαρὰ ποτε λαχεῖν πτύματα. Pers. 532. διὰ μυδαλέους δάκρυσι πέλπεσι πήγυσι. — Vid. etiam διαί.

Διαβαίνειν traiicere. Pers. 648. πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῦ.

Διαβάλλειν traiicere. Heliad. 59. ἐν τῷ διαβάλλει πολὺν εἰδρατόεντ' ἀμφίδρομον πόρον.

Διαβοᾶν exclamare. Pers. 630. παντέλαν' ἄχη διαβοάσω.

Διαβρέχειν macerare. Fragm. 317. διαβρέχεις ταρτάμοισι.

Διάγειν degere. Pers. 697. βίοτον ἀναίνετο — διήγαγες. Eum. 949. καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες. — Pers. 663. περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα δαίχθεν ἐμπόρια l. c.

Διαχυτόσπειν decernere. Eum. 679. καὶ ψῆφον αἵρειν καὶ διαγῶνας δίκης.

Διάδες nom. propr. Glauc. 22. πᾶσιν' Ἀθήνας Διάδας παρεμπεσών.

Διάδετος alligatus. Sept. 115 διάδετοι δὲ γενύων ἐπισίων πυνόεντας φόνου χαλινοί.

Διαδοχή successio. Ag. 304. ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πλησσόμενος.

Διάδοχος qui alterius vice aliquid in se recipit. Prom. 462. ὅπως θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων γένωνται. Prom. 1029. πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φανῇ.

Διαδρομή discursus. Sept. 333. ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομῶν ὁμαίμονες (ubi tamen alii vocabulum illud pro infinitivo habent).

Διάδρομος discursus. Sept. 173. διαδρόμους φυγάς.

Διαθρόνεσθαι superbire. Prom. 893. τῶν πλούτῳ διαθρονούντων.

Διά cum gen. Ag. 436. ἀλλοφρὼν διὰ γυναικός. Ag. 1194. πασῶν γὰρ δίκη. Ag. 1428. πολλὰ τλάντος γυναικὸς δίκη. Ag. 1464. διὰ Διὸς πανουσίου πανεργέτα. Choeph. 602. σύμμετρόν τι διὰ βίου. Choeph. 632. διὰ δίκας. Choeph. 645. Λίγισθον δίκη.

Διαίνειν deplorare. Pers. 995. δίαινε δίαινε πῆμα. — διαίνεσθαι fiere. Pers. 996. διαίνομαι γόοισι ὧν. Pers. 1021. διαίνου δ' ὅσους. Pers. 253. διαίνεσθε, Πέρσαι.

Διαῖξαι nom. propr. Pers. 957.

Διαιρεῖν discernere, dinidicare. Eum. 450. οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνικὸν δίκας. Eum. 466. διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐσχατόμοις. Eum. 600. φῆφον διαίρουν τοῦδε πράγματος πέρι.

Διαίρουσα indicium, quo causa aliqua decernitur. Eum. 719. τὸ μὴ 'δικεῖν εἰβόντας ἐν διαιρέσει.

Διαΐσσειν penetrare. Prom. 133. στόνου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων μυχόν.

Δίαιτα vitae genus. Prom. 488. δίαιταν ἥντινα ἔχουσ' ἕκαστοι.

Διαιτηρεῖν sorte distribuere. Suppl. 956. ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διαιτήρωσιν Δαναὸς θυραιονείδα φρενήν.

Διαναίειν conterere. Prom. 94. οἵαις αἰκίαισιν διαναιόμενος. Prom. 539. μηδὲν μόχθοις διαναιόμενον. — frangere. Ag. 65. διάναιρομένης τ' ἐν προσκλίσεσι πάμπαν.

Διάκονος minister. Prom. 944. τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον.

Διαλαγχάνειν sorte dividere. Sept. 798. διέλαχον εὐφρηλάτῳ Διΐδῃ σιδήρῳ πεπρώτην πατρίαν. Sept. 771. καί σφε σιδαρονόμῳ δικὰ χερὶ ποτὲ λαχεῖν πτήματα.

Διαλγὴς doloribus lacerans. Choeph. 66. διαλγὴς ἔσῃ διαφέρων τὸν αἶτιον.

Διαλλακτὴρ conciliator. Sept. 891. διαλλακτῆρε δ' οὐκ ἀμεμφὴς φίλοις.

Διαλλάσσειν conciliare. Sept. 864. ἤδη διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ.

Διαμαθύνειν delere. Ag. 798. πόλιν διαμαθύνων. — lacerare. Actaeon. ap. Schol. Hom. p. 268. Buttm. Κύνες διαμάθυνον ἄνδρα δεσπότην.

Διαμείβειν, διαμείβεσθαι iter conficere. Sept. 316. διαμεῖψαι δυμάτων στυγερὰν ὁδόν. Prom. 285. ἦκω δολιχὴν τόδε πέλαγος διαμειψάμενος. — transire, peragrare. Suppl. 538. πολλὰ βροτῶν διαμειβόμενα φῦλα. Nereid. 140. δελφινοφόρον πεδίον πόντου διαμειψαμένας.

Διαμπάξ penitus. Prom. 65. στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως. Suppl. 543. δι' αἶας μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ. Suppl. 923. τῶνδ' ἐφήλουσιν τορῶς γάμφαι διαμπάξ.

Διαμπερὲς penitus. Choeph. 374. τοῦτο διαμπερὲς οἶδε λέσχα.

Διαμυθολογεῖν eloqui. Prom. 891. ὅτι πρῶτος ἐν γνώμῃ τόδ' ἐβέβαιωσε καὶ γλώσσῃ διεμυθολόγησεν.

Διαμφίδιον diversus. Prom. 554. τὸ διαμφίδιον δὲ μοι μέλος προσίπτατο τόδ' ἐκεῖνό τι.

Διάνοια mens. Sept. 813. ὅλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ. Ag. 771. εὔφρονες ἐν διανοίαις. Suppl. 101. διά-

νοια μανιάλιν. Eum. 940. πευκοφυλεῖ διαπρῖ. Eum. 967. εἴη δ' ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

Διαντίαιος adversarius, ex adverso vulneratus et penitus perforatus. Eum. 320. τοῦτο γὰρ λάχος διαντιαία Μοῖρ' ἐπέπλωσεν. Sept. 876. διαντίαιαν λίγεια πλαγάν. Choeph. 631. τὸ δ' ἀγχὶ πλευρόνων ξίφος διαντίαιον ὀξυπευκὲς οὐτᾷ. Choeph. 182. ἐπαίσθην δ' ὡς διαντίῳ βέλει.

Διαπάλλειν quatere. Fragm. 300, 4. διαπάλλει πτερὸν κίρκου λεπάργου. — *sorte tribuere.* Sept. 713. χθόνα παλαιὸν διαπήλας.

Διαπερᾶν transire. Sept. 978. σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.

Διαπεύθεσθαι experiri. Ag. 781. γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος.

Διάπλοος traiectus. Pers. 374. καὶ πάννυχος δὴ διάπλοον καθίσταμαν.

Διαπονεῖσθαι administrari. Ag. 19. οἶκον τοῦδε συμφορᾶν στένων οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.

Διαπόντιος transmarinus. Ag. 347. πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον διαποντίου γᾶς.

Διαπορθεῖν delere. Pers. 700. διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγματα.

Διαπράσσειν perficere. Eum. 913. περί τ' ἀνθρώπων φανερῶς τελίως διαπράσσουσιν. — Choeph. 728. ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς καίνῃ. — *ad finem perducere, extinguere.* Choeph. 867. οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ. Pers. 254. ὡς πάντα γ' ἐστ' ἀκεῖνα διαπεπραγμένα. Pers. 509. εἰ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ. Choeph. 1002. στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.

Διαπρέπειν conspicuum esse, emicare. Pers. 968. ἔθεσθ' ἄλκτορ πασῶν διαπρέπον.

Διαρκεῖν penitus sufficere. Sept. 824. βουλαὶ δ' ἄκιστοι Διὸν διήρκεσαν.

Διαῤῥαίεσθαι extingui. Prom. 236. τοῦ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.

Διαῤῥοθεῖν per clamores iniicere. Sept. 174. διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον πάχην.

Διαῤῥύδαν = διαῤῥύδην ad diffluendum apte, ita ut diluatur. Choeph. 65. τίνας φόνους πέπηγεν οἱ διαῤῥύδαν l. d.

Διαρτάζειν. Fragm. 332. τοσαῦτα, πῆρις, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον.

Διαρταμεῖν discerpere, avellere. Prom. 1025. διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος.

Διασπαράττειν lacerare. Pers. 191. καὶ χεροῖν ἴσην δίφρον διασπαράττει. Choeph. 66. var. lect.

Διαστοιχίζεσθαι ordinari. Prom. 230. καὶ διεστοιχίζετο ἀρχήν.

Διαστόμια frena. Sept. 188. ἱππικῶν τ' ἀὐπνων πηδαλίων διαστόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν.

Διαστρέφειν invertere. Suppl. 995. ἴσχυε τὸ πρόσθεν εὐ διαστρέψω φρενός.

Διάστροφος conversus, immutatus. Prom. 676. αὐθὶς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι ἦσαν.

Διαττίγγειν madefacere. Pers. 531. διὰ μυδαλέας δάκρυσι πόλπους τέγγουσι.

Διατέμνειν permeare. Suppl. 540. διχῇ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσῃ διατέμνουσα.

Διατιμᾶν honorare. Sept. 1038. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς;

Διατομή dissidium. Sept. 917. διατομαῖς οὐ φίλαις.

Διάτορος penetrans. Prom. 76. ἐμφωνήσατε νῦν θεῖνε διατόρους πέδας. Prom. 181. ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος. Eum. 537. διάτορος Τυρσηνικὴ σάλπιγξ.

Διαυλος curriculum duplex. Ag. 335. διὰ γὰρ πρὸς εἶσον νεοτίμου σωτηρίας πάμψαι διαύλου θάτερον πῶλον πάλιν.

Διαφέρειν lacerare. Choeph. 66. διαλυγὰς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον.

Διαφθείρειν corrumpere, delere. Ag. 596. σημαντήριον οὐδὲν διαφθείρασαν. Ag. 906. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθαρεῖν' ἐμέ. Ag. 1239. εἰ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ. — Pers. 702. ἀμφ' Ἀθήναις πᾶς διέφθαρται στρατός.

Διαφθορά perversio, depravatio. Prom. 646. διαφθορὰν μορφῆς.

Διαφερουρεῖν vigiliam exigere, finire. Phryg. 248. διαπεφρούρηται βίος.

Διαχειρία. Sept. 771. l. c.

Διδάσκαλος praeceptor, magister. Prom. 110. πηγὴν αἰσχρᾶν, ἣ διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε. Prom. 322. ἐμοί γε χρώμενος διδασκάλῳ. Prom. 373. οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου χρῄζουσι. Prom. 391. ἦ σὴ, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος. Sept. 555. μέγιστον Ἄρης τῶν πανῶν διδάσκαλον. Eum. 269. φανεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου. Eum. 554. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

Διδάσκειν docere. Prom. 196. δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ. Prom. 382. διδασκέ με. Ag. 1605. διδάσκων ἐξοχώτερας φρενῶν ἰατρομάντεις. Choeph. 116. δίδαξον' ἄπειρον ἐξηγούμενη. Eum. 409. πῶς δή; δίδαξον. Eum. 571. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε. Suppl. 514. καὶ σὲν διδάξω πάντα. Suppl. 1046. τίνα παιρόν με διδάσκεις; — Pers. 739. ταῦτα τοῖς παισὶν ὑμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται θυγάτηρ Ξέρξης. Ag. 1602. ὡς διδάσκεσθαι βαρύ. Prom. 10. ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα στέργειν. Prom. 637. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήσει πάρα. Ag. 529. ποῖ δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δυσπόνου λόγου; Ag. 1399. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Eum. 266. διδαχθεὶς ἐν πανοῖς. Suppl. 286. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον.

Διδόναι dare. Prom. 781. 782. αἴρεσίν τί μοι δίδου. δίδωμι. Eum. 7. δίδωσι δ' ἡ γενεθλίου δίκην Φοίβη. Suppl. 988. τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ. Suppl. 684. δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν. Sept. 124. ἐπίλυσιν φόβων ἐπίλυσιν δίδου. Pers. 827. ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν. Sept. 701. Pers. 286. θεῶν διδόντων. Prom. 444. ὧν δίδωσ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος. Prom. 839. αὐχῶ τήνδε δωρεᾶν ἐμοὶ δόσιν Διός. Pers. 447. θεὸς ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης. Eum. 912. φρονεῖν δὲ κάμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ πανώς. Ag. 1308. καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν μάταιοι Πριάμου. Sept. 242. αἰτιατέον μοι κοὔφον εἰ δοίης τέλος. Choeph. 876. δοίη τις ἀνδρομήκη πέλεκον ὡς τάχος. Sept. 404. τοῦτο μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί. Prom. 584. ποντίους δίκας δοὺς βορᾶν. Prom. 824. ἡμῖν καὶ γε-

ρειν δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα. Choeph. 138. αὐτῇ τ' ἐμοὶ δὸς εὐφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι. Choeph. 473. αἰτουμένῳ μοι δὸς πράσσειν τῶν σῶν δόμων. Choeph. 483. δὸς δέ γ' εὔμορφον πρόπολον. Choeph. 774. δὸς τύχας. Eum. 918. ἀνδροσυγεῖς βιότους δότε. Eum. 407. ἀλλ' ἄρσεν οὐ δίξασ' ἂν, οὐ δοῦναι θέλω. Prom. 828. τοιμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μόθων ἐμῶν. Prom. sol. 180. δοὺς ἀντίδουλα. Suppl. 74. μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἰσαν. — sequante acc. cum inf. Suppl. 400. τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίκαλον αὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Eum. 31. τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσέδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. Choeph. 18. δὸς με τίσασθαι μέρον πατρός. Choeph. 796. εὖ δὸς ἀνδρῶν δόμον ἀνδρός. — δίκην διδόναι poenas dare. Prom. 9. ἁμαρτίας ὧν δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Suppl. 714. θεοὺς ἀτίζων τις βρότων δώσει δίκην. Ag. 1655. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μοιρίας χάριν. — Suppl. 1024. δίδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας. Eum. 371. θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν δανθάνειν τέλεον.

Διδυμάονος ad duos viros pertinens. Sept. 831. διδυμάονα πάις αὐτοφόνα.

Δίδυμος duplex. Sept. 764. δίδυμα πάις ἐτέλεσεν. Pers. 662. δίδυμα διώγειν ἁμάρτια l. d. Pers. 990. δίδυμα γάρ ἐσιν καὶ τριπλᾶ. Choeph. 781. δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμπους θέλειν ἁμεῖψαι. Prom. sol. 177. δίδυμον γθονὸς Εὐρώπης μέγαν ᾔδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν.

Διεκπεράω transgredi. Pers. 477. διεκπερᾶσαι τ' ἐς τὰ Φοινίκων γθόνα.

Διέπειν persequi, fungi. Pers. 106. ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις πολέμους πυργοδαΐκτους διέπειν. Eum. 891. πάντα γὰρ πῦκνα τὰ κατ' ἀνθρώπους βλαχον διέπειν.

Δερός madidus. Eum. 253. αἷμα — τὸ διερὸν πέδῳ χάμαιπον οἴχεται.

Διέρχεσθαι enarrare. Prom. 876. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς μήτηρ ἐμοὶ δεῖλὸς Τιτανὶς Θέμις.

Δίεσθαι persequi. Eum. 397. δόμους κρατεροὺς ὄντα. Eum. 363. ἄτερ' αἰτίαν διώκειν λάχῃ. Suppl. 799. μετά με δρόμους διώκουσι.

Δίζησθαι conari. Suppl. 801. φυγάδα μάταιον πολυθρόους βίους διζήσασ' λαβεῖν.

Διήκειν permeare. Sept. 882. διῆκεν δὲ καὶ πόλιν στένος. Ag. 463. πόλιν διῆκε θοὰ βάξις. Pers. 497. λαμπρὸν φῶς νύκτος μέσον πόρον διῆκε.

Διηνεκῶς prolixe. Ag. 310. λόγους δ' ἀκούσας τοῖσδε πανσυμέτοις διηνεκῶς θέλεσμ' ἄν.

Δίθημος anceps. Prom. 865. δίθημον ἐν σφαγῇσι βάψασα ξίφος.

Δίθρονος duo imperia tenens, ad duos viros relatum, quorum uterque rex est. Ag. 48. δυθρόνου δυοῖν καὶ δισσήτορος τιμῆς. Ag. 109. Ἀχαιῶν δίθρονον πράσσει.

Διθύραμβος dithyrambus. Fragm. 469. μεῖζόν τι πρᾶσσε διθύραμβον ὁμαρτεῖν.

Δικάζειν diiudicare. Eum. 571. δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε. Eum. 449. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις εἰσεται τόδε βροτὸς δικάζων. Suppl. 227. καὶσὶ δικάζει πάμπλαγκτ' ἀφ' ἑλλάνων, ἀφ' Ἑλλάδος.

Suppl. 912. οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὑπ' Ἄρεως. — *decernere.* Ag. 1386. τῶν μὲν δικάζει δι' πόλεως φυγὴν ἐμοί.

Δίκαιος *justus.* Sept. 560. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσεβεστέροις. Sept. 587. δίκαιος ὤν. Sept. 592. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνήρ. Sept. 608. κλύοντες Θεοὶ δικαίας λιτὰς ἡμετέρας. Ag. 786. τοὺς ἐμοὶ μετασχόντας νόστου δικαίου θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν Πριάμου. Ag. 1586. πάγῳ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου βαφεύς. Choeph. 76. δίκαια καὶ μὴ δίκαια. Choeph. 660. δίκαιον τ' ὀμμάτων παρουσία. Eum. 392. πρόσω δικαίων. Eum. 410. ὄρνισι τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. Eum. 521. δίκαιος ὤν. Eum. 645. φῆφον δικαίαν. Eum. 872. τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἐπιόρθητον γένος. Suppl. 159. καὶ τόδ' οὐ δικαίως Ζεὺς ἐνίζεται λόγοις. Suppl. 432. δίκαια λεύσσων κρίνει. Fragm. 278. ἐπάναγε δικαίαν σὺν ἀπωστατεῖ θεοῦ. — τὸ δίκαιον instar, ius. Prom. 187. παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. Sept. 1065. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυναιωνεῖ. Choeph. 306. ἦ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. Eum. 569. τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μαθών. Suppl. 73. κλύετ' οὖν τὸ δίκαιον ἱδόντες. Suppl. 401. μεταλλᾶτε τὸ δίκαιον ἔρξαι; Sept. 1063. πόλις ἄλλως ἄλλοτ' ἀναιρεῖ τὸ δίκαια. — δίκαιόν ἐστι. Suppl. 241. κἄστ' ἄλλα πολλ' ἐπαινέσαι δίκαιον ἦν. Prom. 614. ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. Eum. 695. οὔκουν δίκαιον τὸν σόφρονα σωφρονεῖν; — δίκαιός εἰμι. Eum. 86. καὶ νόμος οὕτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων τυγεῖν.

Δικαιοῦσθαι *probari.* Ag. 382. τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς μελεμπαγῆ πέλας δικαιοῦσθαι.

Δικαίως *iuste, merito.* Sept. 400. ὡς δικαίως πόλεως πρόμαχος ὄρνυται. Ag. 368. πνεύσαν μεῖζον ἢ δικαίως. Ag. 782. τὸν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. Ag. 887. θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα. Ag. 1569. τάδ' ἦν δικαίως ἦν. Eum. 149. εἰ τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; Eum. 281. πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον. Eum. 408. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλειν. Eum. 446. οἱ δικαίως εἴτε μὴ κρῖναι δίκην. Eum. 582. οἱ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖναι. Eum. 585. λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίους μέγαν θεσμὸν δικαίως. Eum. 848. οὐ τῶν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέπουσι πόλει μῆνιν. Eum. 851. δικαίως δ' ἐς τὸ πᾶν τετιμένῃ. Eum. 979. εἴτε φρονοῦσιν βρότειον τοὐμὸν δικαίως. Fragm. 296. οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσι βροτοί.

Δικαστὴς *iudex.* Ag. 1395. δικαστὴς κρακτὸν εἶ. Choeph. 118. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις; Eum. 81. δικαστὰς τῶνδε καὶ δολιηφόρους μύθους ἔχοντες. Eum. 461. φόνων δικαστὰς ὁρκίους πίστους τιθείς. Eum. 654. δικαστῶν τῶνδε βουλευτήριον. Eum. 713. ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐκπεπλήρωται τέλος.

Δικεῖν *iacere.* Choeph. 97. δικοῦσα τεῦχος.

Δικέλλα *ligo.* Prom. sol. 184, 4. ἴν'

οὔτ' ἄρσεσιν οὔτε γυναιμὶ τέρπει δικαλλ' ἄρσεσιν.

Δίκη justitia, ιης. Prom. 30. βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης. Sept. 566. μητρὸς τε πηγὴν τίς κατακβήσεται δίκη; Ag. 451. τυγχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας. Ag. 763. δίκην παραβαίντες. Ag. 1654. μιαίνων τὴν δίκην. Choeph. 632. ὀξυπενὴς αὐτῷ δικὰ δίκας. Choeph. 776. δικὰ δίκας πᾶν ἕπος ἔλαχον. Choeph. 392. δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ. Choeph. 1023. οὐκ ἄνευ δίκης. Eum. 157. κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον. Eum. 209. τῇ δίκῃ φρουρουμένῃ. Eum. 262. ἔχεσθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια. Eum. 417. πεπεισθὲς τῇ δίκῃ. Eum. 499. ἢ πάλιν βροτοὺς θ' ὁμοίως ἐς' ἂν αἰβοι δίκαν. Eum. 524. ἄνευ δίκης. Suppl. 338. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερτατεῖ. Suppl. 379. δίκας οὐ τεγχάνουσιν ἐνόμου. Suppl. 425. βίᾳ δίκας ἀγομένην. Suppl. 694. δίκης ὕστερ. Suppl. 1057. καὶ δίκα δίκας ἔκεσθαι. Fragm. 308. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη. Ag. 1598. οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα δημορρύφοις ἀρὰς. Choeph. 981. ὡς ἂν παρῇ μοι μέρτος ἐν δίκῃ ποτέ. — Sept. 426. πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον ἥξειν περαινόν. Eum. 580. εἰ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. — poena. Prom. 9. ἁμαρτίας σφε δεῖ θεῶν δοῦναί δίκην. Suppl. 684. δίκας ὕστερ πημάτων διδοῖεν. Suppl. 714. θεοὺς ἀτίζων τις θεῶν δώσει δίκην. Prom. 617. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; Choeph. 59. φοινὴ δ' ἐπισπορὰ δίκαν. Choeph. 923. ἔμολε μὲν δικα Πριαμίδαις χρόνῳ. Choeph. 984. ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρας ὡς νόμου δίκην. Eum. 469. εἰ πρασσόντων δίκα τε καὶ βλάβα. Choeph. 793. λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις. Eum. 178. παρανηκεῖρες ὀφθαλμώρυχοι δίκαι. Eum. 221. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα. — controversia, causa. Ag. 520. ὀφλὼν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ πλοπῆς δίκην. Eum. 722. ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην. Eum. 234. ἀναμένω τέλος δίκης. Eum. 411. κρῖνα δ' εὐθαῖαν δίκην. Eum. 446. κρῖνον δίκην. Eum. 464. ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὁμαίμακτα. Eum. 543. ὅπως ἂν εἶ κατηγνωσθῇ δίκη. Eum. 551. σὺ δ' εἴσαγε — τήνδε πυρώσουν δίκην. Eum. 552. εἰσάγω δὲ τὴν δίκην. Eum. 609. τήνδε πυρῶσαι δίκην. Eum. 679. διαγνῶναι δίκην. Eum. 689. μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης. Eum. 699. οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος. Eum. 702. δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπὶ τοῦσδε μένω. Eum. 704. λοιπὸν πρῶναι δίκην. Eum. 762. ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθε. Ag. 787. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ πλέουσις. Choeph. 455. κραίνοι' ἐνδίκως δίκας. Eum. 215. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Eum. 450. πόνου διαιρεῖν ὀξυρεγκίτου δίκας. Eum. 652. πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ. Suppl. 228. κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήματ', ὡς λόγος, Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ἑστάτας δίκας — δίκη ἐστί τις δίκαιον ἐστι. Sept. 848. ἐμὰς δὲ δίκη πρόσθεν φήμης τὸν δυσπάλαδον θ' ὅμιλον Ἐρινύος ἰσχεῖν. Ag. 250. δίκη γάρ ἐστι φῶτος ἀρχηγοῦ τέκνων γυναῖκα. Ag. 785. πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους δίκῃ προσεικάζω. Eum. 267. λέγων

ὅπου δίκη. — δίκην instar. Sept. 85. ἁμαχέτου δίκαν ὕδατος ἐρετύπου. Ag. 3. πυνὸς δίκην. Ag. 224. δίκαν χιμαίρας. Ag. 288. δίκην φασιδρᾶς σελήνης. Ag. 477. ἐνυφάντων δίκην. Ag. 706. νεοτρόφου τέκνου δίκαν. Ag. 893. βαρβάρου φωτὸς δίκην. Ag. 953. δίκαν δυσφίλων ὀνειράτων. Ag. 1020. χελιδόνος δίκην. Ag. 1064. κυνὸς δίκην. Ag. 1152. νεογάμου νύμφης δίκην. Ag. 1154. πύματος δίκην. Ag. 1202. δίκην ἄτης λαθραίου. Ag. 1271. θεηλάτου βοὸς δίκην. Ag. 1419. κύκνου δίκην. Ag. 1451. δίκαν μοι πόρπακος ἐχθροῦ. Choeph. 193. ἀγγέλου δίκην. Choeph. 200. ναυτίλων δίκην. Choeph. 440. κυνὸς δίκαν. Choeph. 522. παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην. Choeph. 1044. Γοργόνων δίκην. Eum. 26. λαγὼ δίκην. Eum. 111. νεβροῦ δίκην. Eum. 151. δίκαν διφρηλάτου. Eum. 871. ἀνδρὸς φιτυπεμένος δίκην. Suppl. 403. δίκην πολυμβητῆρος. Fragm. 292. θύννου δίκην. Fragm. 303. δίκην πυρός.

Δίκη *Dice.* Sept. 397. Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστίλλεται. Sept. 628. Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν. Sept. 644. εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν. Sept. 649. Δίκη προσῖπε καὶ κατηξιώσατο. Sept. 653. ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος Δίκη. Ag. 241. Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ μέλλον. Ag. 373. λαυτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν. Ag. 749. Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν. Ag. 885. ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη. Ag. 1407. μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην. Ag. 1517. Δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει. Ag. 1589. τραφέντα δ' αὖθις ἡ Δίκη κατήγαγεν. Ag. 1593. ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν. Choeph. 142. καὶ τοὺς πανόντας ἀντιπατασσεῖν Δίκην. Choeph. 146. σὺν θεοῖς καὶ γῇ καὶ Δίκῃ νικηφόρῳ. Choeph. 242. Κράτος τε καὶ Δίκη. Choeph. 309. τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη μέγ' ἐντεῦ. Choeph. 454. Ἄρης Ἄρει ξυμβάλοι, Δίκα Δίκῃ. Choeph. 490. Δίκην γὰλλε σύμμαχον φίλοις. Choeph. 636. Δίκας δ' ἰσοῖδεν πυθμήν. Choeph. 937. Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν. Eum. 487. ὦ Δίκα, ὦ Θρόνοι τ' Ἐρινύων. Eum. 491. ἐπειδὴ πιτνεῖ δόμος Δίκας. Eum. 511. βωμὸν αἴδεσαι Δίκας. Eum. 534. ὅρκατι προσβαλὼν Δίκας. Eum. 755. 782. ὦ Δίκα. Suppl. 390. ξύμμαχον δ' ἱλόμενος Δίκαν. Suppl. 690. τρίτον τι δ' ἐν θεσμοῖς Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου. Phryg. 244. τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει πότον. Fragm. 271. ὁρᾷς Δίκην ἄναυδον, οὐχ ὁρωμένην.

Δικηφόρος *vindex.* Ag. 511. τοῦ δικηφόρου Διὸς μαιήλῃ. Ag. 1559. ὦ φίγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου. Choeph. 118. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις.

Δίκρους *duplex.* Nutr. 42. δίκρα ὄψις.

Δίκτυον *rete.* Prom. 1080. εἰς ἀπείραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθε. Ag. 349. ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες στεγανὸν δίκτυον. Ag. 842. τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν. Ag. 1086. δίκτυόν τι γ' Ἅιδου. Choeph. 499. φελλοὶ δ' ὥς ἄγουσι δίκτυον. Choeph. 993. δίκτυον μὲν εὖν. Dict. 39. δικτύου δ' εὐήτρια.

Δίλογχος *duas hastas gerens.* Ag. 629. **δίλογχον** ἄτην.

Δίμοιρος *inter duos distributus.* Sept. 632. **δίμοιρα** τέλεια τάδε πάθη. — *bipartitus.* Suppl. 1056. τὸ **βέλεμνον** κακοῦ καὶ τὸ **δίμοιρον** αἰνῶ.

Δινεῖν *circumagere.* Sept. 444. **ἵππους** δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἡμβρισμαμένας **δινεῖ**. Sept. 472. **ἄλλα** δὲ πολλὴν, **δισσίδος** πύλου λέγω, **ἔρριξα δινήσαντος**.

Δίνη *vertigo.* Prom. 1054. **ἀνάγκης στεῤῥαῖς δίναις**. Ag. 969. πρὸς **ἐνδίοισι φρασὶν τελεσφόροις δίναις** κυκλούμενον πέλας. Eum. 529. **ἐν μέσῃ δυσπαλεῖ** τε **δίνᾳ**.

Διογενής *e Iove natus.* Sept. 120. **θεόν** τ' ὦ **Διογενὲς**, φιλόμαχον πράτος, **ἐυσίπολις** γενοῦ **Παλλάς**. Sept. 283. **Διογενεῖς θεοί**. Sept. 510. τύμβον κατ' αὐτὸν **Διογενοῦς** Ἄμφίονος. Suppl. 625. **θεοὶ Διογενεῖς** πλόοιτε.

Δίοδος *meatus.* Prom. 1052. **τῶν** τ' οὐρανίων **ἄστρων διόδους**.

Διόθεν *a Iove.* Prom. 1091. **ῥιπὴ Διόθεν** τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς. Sept. 146. **Διόθεν** πολεμόκραντον ἀγὼν τέλος. Ag. 43. **διθρόνου Διόθεν** καὶ **διοπτήρου** τιμῆς. Ag. 457. **βάλλεται** γὰρ **ὅσσοις Διόθεν** κεραυνός. Choeph. 304. **Διόθεν** τῇδε τελεντᾶν. Suppl. 432. τάδε φράσας **δίκαια Διόθεν** κράτη.

Διοίχεσθαι *perire.* Myrmid. 120. τάμὰ γὰρ **διοίχεται**.

Διοιχνεῖν *permeare.* Eum. 305. **ἀσυνὴς** δ' αἰῶνα **διοιχνεῖ**.

Διόκτυπος Suppl. 146. f. l.

Διόλλυσθαι *perire.* Pers. 475. στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς **ἦν** τε **Βακτρίων** χθονὶ **διώλυτο**. Suppl. 826. γομφοδίτᾳ δὲ δορὶ **διώλου**. Suppl. 885. **διωλόμεσθα**. Pers. 582. **βασίλεια** γὰρ **δούλιον ἰσχύει**.

Διόνυσος *Bacchus.* Fragm. 409. **εὐγκωμον Διονύσῳ**.

Διοπος *praefectus.* Pers. 44. **βασιλῆς διοπος**. Sisyph. 209.

Διορίζειν *distinguere aliquid et distinctum tradere.* Prom. 438. **θεοῖσι** τοῖς **νέοις** τοῦτοις γέρα τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς **διώρισεν**. Prom. 487. γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σαθρῶς **διώρισα**. Palam. 168. **σῖτον** δ' **εἰδέναι διώρισα**.

Διορνυσθαι *permigrare.* Suppl. 547. **Πεμφύλων** τε γένη **διορνυμένα**.

Δῖος *Ioualis.* Prom. 622. **βούλευμα** μὲν τὸ **Δῖον**, Ἡφαίστου δὲ χείρ. Prom. 657. ὡς ἂν τὸ **Δῖον ὄμμα** λαμφθῇ πόθου. Prom. 1035. στόμα τὸ **Δῖον**. Suppl. 41. **Δῖον πόρτιν** ὑπερπόντιον. Suppl. 309. ὁ **Δῖος πόρτις** ὤχεται **βοός**; Suppl. 575. **ὅρμα Δῖον**. Suppl. 636. **Δῖον** ἐπιδόμενος πράκτορά τε σκοπόν. Suppl. 1043. τί δὲ μέλλω φρένα **Δίαν** καθορᾶν; — *divinus.* Prom. 88. ὦ **δῖος** αἰθήρ. Pers. 263. **δίαν Ἑλλάδα** χώραν. Suppl. 4. **δίαν** δὲ λιποῦσαι χθόνα. Suppl. 553. **δῖον** πάμβοτον ἄλσος. Suppl. 945. **δῖς Πελασγῶν**.

Δώδοτος *a Iove datus.* Sept. 929. **Διοδότων** ἀχέων. Eum. 596. **Διοδότοις** ἀκέστρωσι τιμαλφούμενον.

Δίπαις *duos filios habens.* Suppl. 314. **βῆλον δίπαιδα**. — *a duobus liberis proficiscens.* Choeph. 331. **δίπαις** τοί σ' ἐπιτυμβίδιος θρῆνος ἀναστενάζει.

Δίπλαξ *navis, trabs navalis.* Pers. 269. **πλαγκτοῖς** ἐν **δαιδάλοισιν**

(Alii de fluctibus maris intelligunt.)

Διπλάσιος duplex. Nereid. 141. *κύματος γλώσσημα διπλάσιον.*

Διπλοίζειν duplicare. Ag. 809. *δύσφρων γὰρ ἰὼς παρδίαν προσήμενος ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον.*

Διπλοῦς duplex. Sept. 625. *διπλοῦν τε σῆμα.* Sept. 956. *διπλᾶ λέγειν. διπλᾶ δ' ὁρᾶν.* Pers. 161. *διπλῇ μέριμνα.* Pers. 706. *διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.* Ag. 316. *συμφορᾶς διπλῆς.* Ag. 523. *διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θἀμέρτια.* Ag. 628. *διπλῇ μάστιγι.* Choeph. 369. *διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἐκνέῖται.* Choeph. 919. *συμφορὰν διπλῆν.* Choeph. 926. *διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.* Choeph. 967. *τὴν διπλῆν τυραννίδα.* Eum. 905. *ξὺν διπλοΐοιν ἐμβρίοις.* Suppl. 614. *διπλοῦν μίασμα.* Suppl. 987. *οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα. — διπλοῖ duo.* Prom. 952. *μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς.* Sept. 831. *διπλαῖ μέριμναι.* Choeph. 750. *διπλᾶς δὲ τάσδε χειραναξίας ἔχουσα.* Fragm. 313. *ὥστε διπλόος λύπος νέβρον φέρουσι.*

Διπλόος duplex. Propomp. 191.

Δίπους bipes. Ag. 1231. *δίπους λέαινα.* Suppl. 872. *δίπους ὄφις.*

Διρκαῖος Dircaeus. Sept. 289. *ὕδωρ τε Διρκαῖον.*

Δίρκη Dirce. Sept. 255. *Δίρκης τε πηγαῖς.* Fragm. 426. *ναρᾶς τε Δίρκης.*

Διῤῥύμια iugum. Fragm. 345. *ἐν διῤῥυμίᾳ πῶλοι.*

Δίῤῥυμος biiugus. Pers. 47. *δίῤῥυμά τε καὶ τριῤῥύμα τέλη.*

Δὶς bis. Sept. 560. *δὶς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος.* Pers. 169. *μὴ σε δὶς φράσαι.* Pers. 335. *ἑκατὸν δὶς ἦσαν.* Pers. 429. *ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ξοπῇ.* Ag. 1357. *παίω δέ νιν δίς.*

Δίσκηπτρος Ag. 43. *διῤῥόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου τιμῆς* de duobus viris dictum, quorum uterque sceptrum regium gerit.

Δισσοί duo. Prom. 959. *δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠσθόμην.* Choeph. 854. *τοιάνδε πάλην — δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἆψειν.* Sept. 801. *δισσοὶ στρατηγώ. — dissidentes.* Ag. 121. *ἰδὼν δύο λήμασι δισσούς.*

Δίσγρος madidus. Sept. 972. *δίσγρα, τριπάλτων πημάτων.*

Διφρηλάτης auriga. Eum. 151. *δίκαν διφρηλάτου.*

Δίφροντις cura ancipiti agitatus. Choeph. 194. *ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσάμην.*

Δίφρος currus. Pers. 190. *ἔντη δίφρων διασπαράττει.*

Διφύιος duo. Ag. 1447. *διφυίοισι Τανταλίδαισιν.*

Δίχα diverso modo. Ag. 315. *καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα φθογγὰς ἀκούειν ἐστί. — δίχα ἐστὶ differt.* Prom. 927. *ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.* Ag. 1342. *τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σαφῆ εἰδέναι δίχα. — δίχα τινός seorsum ab aliquo.* Ag. 735. *δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί. — remoto, excepto aliquo.* Prom. 162. *τίς οὐ ξυναλγήσει σοῖς τοιοῖσδε, δίχα γε δεῖσ'; Choeph. 767. ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; — absque.* Sept. 25. *πυρὸς δίχα.* Ag. 835. *ἄρσενος δίχα.*

Διχῇ dupliciter, bis. Suppl. 539. *δι-*

χῇ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσῃ διατέμνουσα.

Διχόθεν bifariam. Pers. 76. πουμανόριον θεῖον ἐλαύνει διχόθεν, πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης.

Διχορρόπως ancipiti ratione. Ag. 340. τὸ δ' εὖ κρατοίη μὴ διχορρόπως ἰδεῖν. Ag. 789. ἐς αἱματηρὸν ταῦχος οὐ διχορρόπως ψήφους ἔθεντο. Ag. 1245. ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως. Suppl. 600. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως. Suppl. 960. ἐπεὶ σωτῆρας οὐ διχορρόπως.

Διχοστατεῖν dissidere. Ag. 314. διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσωνίοις. Eum. 364. λαχὴ θεῶν διχοστατοῦντα.

Διχόφρων infestus. Sept. 881. διχόφρονι πότμῳ.

Διχῶς dupliciter, bis. Choeph. 902. διχῶς ἐκράθην ὧν ἐλευθέρου πατρός.

Δίψα sitis. Pers. 476. δίψῃ πονοῦντες. Pers. 483. δίψῃ τε λιμῷ τε (utroque loco al. δίψει.) Choeph. 745. ἢ λιμὸς ἢ δίψη τις l. d.

Διψᾶν sitire. Ag. 875. ὁδοιπόρῳ διψῶντι.

Δίψιος sitiens, aridus. Ag. 481. διψία πόνις. Choeph. 183. ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες.

Δίψος sitis var. lect. Pers. 476. 483.

Δίωγμα persecutio. Eum. 134. μέραινε δευτέροις διώγμασιν.

Διωγμός persecutio. Suppl. 139. παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς τ' ἀσφαλίας — ῥύσιος γενέσθω. Suppl. 1031. ταχυπόμποισι διωγμοῖς.

Διωθεῖν depellere. Prom. sol. 182, 9. διώσεις ῥᾳδίως Διγὺν στρατόν.

Διώκειν movere, agitare. Pers. 84. Σύριόν θ' ἅρμα διώκων. Sept. 353. σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Eum. 381. ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα. hinc *accurrere.* Sept. 89. ἐπὶ πόλιν διώκων. — *persequi.* Ag. 383. διώκει παῖς πετανὸν ὄρνιν. Choeph. 467. διώκειν ἔριν αἱματηράν. Eum. 126. ὄναρ δίωκεις θῆρα. Eum. 217. σὺ δ' οὖν δίωκε. Eum. 242. ἦλθον διώκουσα. — Choeph. 287. διώκεται πόλεως — λυμανθὲν δέμας. — *accusare.* Eum. 553. ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων.

Δμωή ancilla. Ag. 882. δμωαί, τί μέλλετε; Choeph. 82. δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες. Choeph. 1044. δμωαὶ γυναῖκες.

Δμωΐς ancilla. Sept. 345. δμωΐδες δὲ παινοπήμονες νίαι. Choeph. 708. φιλίαι δμωΐδες οἴκων. Suppl. 330. ὡς μὴ γένωμαι δμωὶς Αἰγύπτου γένει. Suppl. 955. φίλαι δμωΐδες.

Δνοφερός obscurus, tenebricosus. Choeph. 798. καὶ νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν φιλίοις ὄμμασι δνοφερὰς καλύπτρας. Eum. 357. δνοφερᾶν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται. Pers. 528. ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων πίνθει δνοφερῷ κατέκρυψας.

Δνόφος tenebrae. Choeph. 51. ἐνήλιοι βροτοστυγεῖς δνόφοι καλύπτουσι δόμους.

Δοκεῖν credere. Prom. 289. τό τε γάρ μι, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει. Prom. 957. δοκεῖτε δὴ ναίειν ἀπενθῆ πίργαμα. Pers. 184. ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν. Pers. 468. ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν. Ag. 411. ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν. Choeph. 227. καὐδόκεις ὁρᾶν ἐμέ. Choeph. 520. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν. Suppl.

891. ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν; — sequente acc. c. inf. Prom. 434. μή τι χλοδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με. Prom. 743. οὔτε γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους εἶναι δόκιμα σοι μηδέπω 'ν προσιμίοις. Sept. 597. δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις. Ag. 577. Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς; Choeph. 16. Ἥλιτεραν δοκῶ στείχειν. — cum praecepti et voluntatis significatione, ut δοκῶ sit: credo mihi aliquid faciendum, statuo. Sept. 632. τίνα πίμπειν δοκεῖς; Ag. 16. ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ. Ag. 1633. ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λίγειν. — videri. Prom. 314. ὥστε σοὶ τὸν νῦν χόλον παρόντα μέχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν. Prom. 385. εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. Prom. 386. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε. Prom. 737. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ ὁ τῶν θεῶν τύραννος — βίαιος εἶναι; Prom. 961. μή τι σοὶ δοκῶ ταρβεῖν; Sept. 351. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Sept. 574. οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλει. Sept. 1027. μὴ δοκησάτω τινί. Sept. 1031. μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν. Pers. 177. ἐδοξάσθην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε — εἰς ὤφιν μολεῖν. Pers. 242. ἐμοὶ δοκεῖν. Pers. 336. μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ; Ag. 404. φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν. Ag. 762. τὸ δοκεῖν εἶναι πρωτίστους. Ag. 771. τὰ δοκοῦντ' εὔφρονα ἐκ διανοίας ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι. Ag. 814. δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί. Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοὶ, Ἰρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν; Ag. 910. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μου βῆναι δοκεῖ. Ag. 1186. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς. Ag. 1211. δοκεῖ δὲ χαίρειν νοσίμῳ σωτηρίᾳ. Ag. 1319. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι. Ag. 1348. φίλοις δοκοῦσιν εἶναι. Ag. 1575. πρεσφυγὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν δοκῶν. Choeph. 261. δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. Choeph. 860. ἔπος δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαν πατῶν εἶναι. Choeph. 988. τί σοι δοκεῖ; Eum. 583. εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα. Suppl. 320. δοκεῖτε δή μου τῇδε τοιαυτοῖς χθονός. Suppl. 412. μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; Fragm. 297. σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς. — cum praecepti et voluntatis significatione, ut δοκεῖ sit: videtur aliquid faciendum esse, placet, statuitur. Prom. 258. ὅταν πείνῳ δοκῇ. Prom. 259. δόξει δὲ πῶς; Sept. 996. δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ δήμου προβούλου. Sept. 999. Ἐτεοκλέα μὲν — θάπτειν ἔδοξε. Sept. 1011. πεπτωκότων τόνδ' ὑπ' οἰκείων δοκεῖ ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν. Sept. 1016. τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων πόλει. Ag. 918. εἰ δοκεῖ σοι ταῦτα. Ag. 1323. ἐμοὶ δ' ὅσον τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ. Suppl. 600. ἐδόξαν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως. Eum. 299. Μοῦσαν στυγερὰν ἀποφαίνεσθαι διδόκησαν. — Suppl. 596. δήμου δέδοκται πανστρατῇ ψηφίσματα. (δοκῶ Prom. 289. 961. Sept. 597. Choeph. 16. δοκεῖς Sept. 632. Ag 577. 1186. 1633. δοκεῖ Prom. 737. Sept. 351. 1011. Ag. 909. 910. 918. 1211. 1319. 1323. Choeph. 988. Eum. 583. Suppl.

412. δοκοῦμεν Pers. 336. δοκεῖτε Prom. 957. Suppl. 320. δοκῶ Ag. 16. δοκῇ Prom. 258. δοκῶμεν Choeph. 860. δόκει Prom. 743. δοκεῖτε Prom. 434. δοκῶν Pers. 468. Ag. 411. 1575. δοκοῦντα Choeph. 261. δοκοῦσι Ag. 1348. δοκοῦντας Ag. 814. δοκοῦντα Sept. 996. Ag. 771. δοκεῖν Prom. 314. 385. Sept. 574. Pers. 242. Ag. 762. ἐδόκουν Pers. 184. ἐδόκησε Choeph. 227. δόξει Ag. 404. Prom. 259. ἔδοξε Sept. 999. 1016. Choeph. 520. Suppl. 600. ἐδοξάτην Pers. 177. δόξῃ Sept. 1031. δόξαντα Sept. 996. δοκήσει Prom. 386. δοκησάτω Sept. 1027. δεδόκηκε Eum. 299. — δίδοκται Suppl. 596.)

Δόκιμος illustris. Pers. 87. δόκιμος δ' οὗτις ὑποστὰς μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν.

Δοκίμως strenue. Pers. 539. μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

Δολιόμητις dolosus. Suppl. 731. δουλόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες.

Δόλιος dolosus. Prom. 569. δόλιον ὄμμ' ἔχων. Ag. 150. οἰκονόμοις δολίαις. Ag. 1474. 1500. δολίῳ μόρῳ δαμείς. Ag. 1504. δολίαν ἄτην οἴκοισιν ἔθηκε. Choeph. 715. νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία. Choeph. 950. δόλια βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐπολχεται.

Δολιόφρων dolosus. Choeph. 935. δολιόφρων ποινά.

Δολιχός longus. Prom. 284. δολιχῆς τέρμα παλεύθου.

Δολόμητις Pers. 93. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλίξει;

Δόλος dolus. Prom. 213. ὡς οὐ παν' ἰσχὺν χρείη, δόλῳ δὲ — πρακτέον Sept. 88. οὔτε μὴ ληφθῶ δόλῳ. Sept. 854. δόλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν. Pers. 353. οὐ ξυνεὶς δόλον. Pers. 761. τὸν δὲ σὺν δόλῳ Ἀρταφρένης ἔκτεινεν. Ag. 860. τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει. Choeph. 218. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξίν', ἀμφί μοι πλέκεις; Choeph. 549 a. ὡς ἂν δόλῳ πτείναντες ἄνδρα τίμιον δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν. Choeph. 875. δόλοις ὀλούμεθα. Eum. 809. 840. δυσπάλαμοι δόλοι, var. lect. Prom. 475.

Δολοῦν fallere. Ag. 264. μὴ δολώσαντος θεοῦ. Ag. 1619. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.

Δολοφόνος dolose interficiens. Ag. 1100. δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

Δόλωμα dolus. Choeph. 997. τῷδε τῶν δολώματι πολλοὺς ἀναιρῶν.

Δόμος domus. Sept. 436. πρὶν ἐμὸν εἰσθορεῖν δόμον. Sept. 682. μελαναιγὶς δ' οὐκ εἴσι δόμον Ἐρινύς. Pers. 571. πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς. Ag. 389. ἐλθὼν ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν. Ag. 522. αὐτόχθονον πατρῷον ἔθριεν δόμον. Ag. 936. πίνεσθαι δ' οὐκ ἐπίστασαι δόμος. Ag. 983. οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος. Choeph. 261. ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρεται μέγαν δόμον. Choeph. 559. ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος καποῖτ'. Choeph. 796. εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός. Choeph. 925. ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος. Eum. 922. παντὶ δόμῳ μετάκοινος. Eum. 986. βᾶτε δόμῳ. Suppl. 128. πλάτα μὲν οὖν λιμοῤῥαφὴς τε δόμος. Suppl. 637. ὃν τις ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα; — Ag. 1282. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.

Prom. 668. ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας. Sept. 214. μένων ἔσω δόμων. Sept. 464. πρόμαχ' ἑμῶν δόμων. Sept. 722. πόνοι δόμων νέοι. Sept. 835. πόνοι πόνων, δόμων ἐφίστιοι. Sept. 861. δόμων ἐπὶ λύμῃ. Sept. 898. δόμων ἀχὴν ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτὴρ γόος. Pers. 165. ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Pers. 600. ἐκ δόμων πάλιν ἔστειλα. Pers. 634. ἰόντ' αἰνίσατ' ἐκ δόμων. Pers. 835. λαβοῦσα πόσμον ἐκ δόμων. Ag. 201. δόμων ἄγαλμα. Ag. 397. δόμων προφῆται. Ag. 404. φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν. Ag. 420. πένθεια τλησικάρδιος δόμων ἑκάστου πρίπει. Ag. 627. πολλῶν ἐξαγιοθέντας δόμων. Ag. 931. εἰμὶ ἐκ δόμων μέλαθρα. Ag. 1170. τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων. Ag. 1336. δόμων καταισχυντῆρι. Ag. 1546. τίς ἂν γονὰν ἀρᾶσιν ἐκβάλοι δόμων. Ag. 1553. ἰόντ' ἐκ τῶνδε δόμων. Ag. 1568. ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων. Choeph. 22. ἐαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην. Choeph. 33. δόμων ὀνειρόμαντις. Choeph. 49. καταπασκαφαὶ δόμων. Choeph. 158. ἀναλυτῆρ δόμων. Choeph. 252. φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. Choeph. 473. δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων. Choeph. 480. πατρῴων ἐκ δόμων. Choeph. 555. δορύξενος δόμων. Choeph. 620. ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων. Choeph. 701. εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων. Choeph. 765. ἐλπὶς οἴχεται δόμων. Choeph. 930. δυσποσύνων δόμων. Eum. 201. τρυὸς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Eum. 399. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Suppl. 438. ἐκ δόμων. Sept. 877. δόμοισι καὶ φώσασι. Pers. 223. παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι. Pers. 233. πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις. Pers. 762. Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις. Ag. 27. δόμοις ὀλολυγμὸν — ἐκορθιάζειν. Ag. 571. δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν εἰκὸς μάλιστα. Ag. 592. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὗρες. Ag. 700. ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις. Ag. 718. ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρίφθη. Ag. 836. ἦσθαι δόμοις ἔρημον. Ag. 839. λείποντας δόμοις. Ag. 938. δόμοισι προϊνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις. Ag. 945. ψῦχος ἐν δόμοις πέλει. Ag. 1006. ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων. Ag. 1073. ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν. Ag. 1162. κῶμος ἐν δόμοις μένει. Ag. 1190. τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους. Ag. 1286. ἐν δόμοισι κακύουσα. Ag. 1370. κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας. Ag. 1440. ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις. Choeph. 13. δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον. Choeph. 99. κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν. Ag. 129. πῶς ἀνάξομεν δόμοις; Choeph. 344. λιπὼν ἂν εὐπλείαν ἐν δόμοισι Choeph. 530. πολλοὶ δ' ἀνῆλθον — λαμπτῆρες ἐν δόμοισι. Choeph. 561. δόμοις παραστείχοντα. Choeph. 616. ἀπεύχετον δόμοις. Choeph. 643. τίς ἔνδον — ἐν δόμοις; Choeph. 651. μεθεῖναι ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων. Choeph. 658. ἐποῖά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα. Choeph. 687. ἥπερ ἐν δόμοισι βασιλείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν. Choeph. 729. δόμοις δὲ τοῖσδε

παγκακῶς ἔχει. Choeph. 734. τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις. Choeph. 794. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. Choeph. 828. τόδ' ἂν φέρων δόμοις γένοιτ' ἂν ἄχθος. Choeph. 858. πῶς κίμπρανται δόμοις; Choeph. 872. τίνα βοὴν ἵστης δόμοις; Choeph. 999. τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ γένηται. Eum. 452. ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις. Eum. 693. Φέρητος ἐν δόμοις. Suppl. 428. παισὶ καὶ δόμοις. Fragm. 321. πολλὰ γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά. Fragm. 328. ἀφνεοῖσι δόμοισιν. Prom. 449. πλινθυφεῖς δόμους προσείλους. Sept. 49. ἐς δόμους. Sept. 73. δόμους ἐφεστίους. Pers. 155. λιποῦσ' ἑκάνω χρυσοστόλμους δόμους. Pers. 522. προπέμπει' ἐς δόμους. Pers. 995. πρὸς δόμους δ' ἴθι. Pers. 1025. ἐς δόμους νίς. Ag. 425. εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 665. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Ag. 825. ἐς μίλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους ἐλθών. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη — πρὸς δόμους. Choeph. 51. ὀνόφους καλύπτουσι δόμους. Choeph. 901. οὗτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δεῦρ' ἐξίνους. Eum. 724. σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους. Eum. 734. νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους. Suppl. 937. εὐτυχεῖς ναίειν δόμους. Suppl. 939. μονοζύθμους δόμους. Niob. 148. δόμους Ἀμφίονος καταυδαλώσω. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. ἔπεμψεν ἐς δόμους. Choeph. 957. ἄνα γε μὲν δόμοις. de templis Deorum. Eum. 491. ἐπειδὴ πιτνεῖ δόμος Δίκας. Sept. 260. ἀγνοῖς δόμοις. Ag. 565. δόμοις ἐπάσσαλευσαν ἀρχαῖον γάνος. Eum. 35. ἐκ δόμων τῶν Λοξίου. Eum. 60. τῶνδε δυσπότῃ δόμων. Eum. 176. οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει. Eum. 196. προστραπέσθαι τοῦδ' ἐπίστελλον δόμου. Eum. 198. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν. Eum. 546. ἔστι γὰρ δόμων ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος ἐμῶν. Eum. 639. σῶν δόμων ἐφέστιον. Eum. 817. πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως. Fragm. 326. δόμον Ἀρτέμιδος.

Δομοσφαλής domum labefactans. Ag. 1515. δίδυκα δ' ἔμβρυον πτύκτον δομοσφαλῆ.

Δόναξ arundo. Prom. 574. πηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας. Pers. 486. Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα.

Δονεῖν quatere. Fragm. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Δόξα opinio, sententia. Pers. 28. ψυχῆς συτλήμονι δόξῃ. Ag. 266. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βραζούσης φρενός. Ag. 410. πάρεισιν δόξας φέρουσαι χάριν ματαίαν. Choeph. 672. εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων. Choeph. 1047. τίνες σε δόξαι — στρεβοῦσιν; Choeph. 1049, οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί. — *existimatio, gloria.* Eum. 351. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί.

Δοξάζειν opinari. Ag. 659. ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν. Choeph. 168. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι. Choeph. 831. πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω; Suppl. 58. δοξάσει τις ἀκούων ὅπα τᾶς Τηρεΐδαι μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου.

Δορά pellis. Praebon. 96. τῆς λεοντέας δορᾶς.

Δορίγαμβρος *armis a sponsis petita.* Ag. 672. τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' Ἑλένᾳν.

Δορισαντής *hasta interfectus.* Suppl. 965. δορισαντεῖ μόρῳ θανών.

Δορισμής *hasta interfectus.* Choeph. 360. μετ' ἄλλων δορισμήτει λαῷ.

Δορίλόμαντος *hasta perditus.* Myrmid. 115. δορίλυμάντους Δαναῶν μόχθους.

Δορίμαργος *hasta saeviens.* Sept. 669. θυμοπλῆθὴς δορίμαργος ἄτα.

Δορίπονος *hasta pressus, bello laborans.* Sept. 153. πόλιν δορίπονον. Sept. 610. δορίπονα ναυᾶ.

Δορίτμητος *hasta occisus.* Choeph. 343. δορίτμητος κατηναρίσθης.

Δόρπον *coena.* Palam. 168. ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα.

Δόρυ *hasta.* Sept. 99. πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός. Sept. 304. δορὸς ἄγραν. Sept. 381. ἄνευ δορός. Sept. 821. ξυναυλία δορός. Sept. 981. δορός γε νῷδ' ἀντηρίτας. Pers. 296. πληγῇ δορός. Ag. 427. ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορός. Ag. 503. τὸν λελυμμένον δορός. Eum. 279. ἄνευ δορός. Eum. 747. δορὸς νικηφόρου. Suppl. 128. δορὸς ἀχείματον. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ κτείνεται. Sept. 438. ὑπερκύπτῳ δορί. Sept. 567. δορὶ ἁλοῦσα. Sept. 942 s. δορὶ δ' ἔκανε. δορὶ δ' ἔθανε. Sept. 1007. ἐμποδὼν ἔστη δορὶ τῷ τοῦδε. Pers. 715. λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί. Ag. 111. σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι. Ag. 1120. ἐμοὶ δὲ μίμνει σχεμὸς ἀμφήκει δορί. Eum. 743. συμμάχῳ δορί. Sept. 198. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ. Sept. 398. εἴργειν τειχέων μητρὶ πολέμιον δόρυ. Sept. 608. γαμψωθὲν ἀρπάσαι δόρυ. Pers. 312. πολύπονον δόρυ νεμῶν. Eum. 736. ἐπείσειν εὖ πεπαυμένον δόρυ. — navis. Pers. 403. ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ. Ag. 1601. κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός. Suppl. 826. γομφοδέτῳ δὲ δορὶ διώλου. Suppl. 832. κἀ' ἐς δόρυ. Suppl. 985. πολὺς δὲ πόντος οὖν ἐπληρώθη δορί.

Δορύπρωνος *cuspide praefixus.* Pers. 144. δορυπρώνου λόγχης ἰσχύς.

Δορύξενος *hospes, qui ex belli congressu amicus factus vel ad belli societatem paratus est.* Ag. 854. σύμαντὶς δορίξενος. Choeph. 555. ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων. — adi. *ad eiusmodi hospitem pertinens.* Choeph. 901. εἰς δόμους δορυξένους.

Δορυπαγής *ex trabibus compositus.* Suppl. 724. δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες πυανοπίδας νῆας.

Δορύπαλτος *hastam vibrans.* Ag. 116. χερὸς ἐκ δορυπάλτου.

Δορυσθενής *hasta valens.* Choeph. 157. δορυσθενὴς ἀνήρ.

Δορυσόος *hastam vibrans.* Sept. 118. δορυσόους σάγας.

Δορυσσόος *hastam vibrans.* Suppl. 179. ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον λύσσου. — Suppl. 963. ἐμοὺς δ' ὀπαδοὺς τοὐσδε καὶ δορυσσόους ἔκταν.

Δορυτίνακτος *hastis vibratis concussus.* Sept. 140. δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.

Δορυφόρος *hastatus.* Choeph. 758. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.

Δόσις *donatio, donum.* Sept. 343. ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις. Pers. 998. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. Ag. 986. δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής. Choeph. 93. δόσιν τε τῶν

ναυῶν ἐναξίαν. Choeph. 771. σὺν θεῶν δόσει. Eum. 7. δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν Φοίβῳ. Eum. 908. ἱρμαίαν δαιμόνων δόσιν.

Δοτάμας nom. propr. Pers. 921.

Δοτὴρ *dator*. Prom. 615. πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁμῶς Προμηθέα.

Δουλεία *servitus*. Sept. 235. μή με δουλείας τυχεῖν. Ag. 351. μέγα δουλείας γάγγαμον.

Δούλειος *servilis*. Sept. 75. ζυγοῖσι δουλείοισι. Sept. 805. πόλιν ὦδ' ἀγνῳίαν Ἅιδι προϊάψαι, δορὸς ἄγραν, δουλείαν. Sept. 453. 775. δούλιον ζυγόν.

Δουλεύειν *servire*. Prom. 461. κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα. Prom. 929. ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν ἄχα.

Δούλη *serva*. Ag. 1299. δούλῃς θανούσης.

Δούλιος *servilis*. Pers. 50. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι. Ag. 927. ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίᾳ χρῆται ζυγῷ. Ag. 1054. μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρ' ἐν φρενί. Ag. 1199. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν. Choeph. 75. δούλιον ἐσάγον αἶσαν. Suppl. 594. σεσῶσθαί τι τῶν δούλιος φέρει φρήν.

Δοῦλος *servus*. Pers. 238. οὗ τινος δοῦλοι πέπληνται φασγάνῳ. Pers. 731. Ἑλλήσποντον ἱερὸν, δοῦλον ὤν, δεσμώμασιν ζῆπιος σχέσιν. Ag. 1008. πολλῶν μετὰ δούλων. Ag. 1015. ὠμοί τε δοῦλοι πάντα.

Δουλοσύνη *servitus*. Sept. 107. δουλοσύνας ἄτερ.

Δουλοῦν *in servitutem redigere*. Sept. 236. αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν.

Δουλόφρων *servilem animum habens*. Suppl. 731. δουλόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες.

Δοῦπος *strepitus*. Choeph. 370. ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαφάγγης δοῦπος ἐκπέπτηκε.

Δουριάλωτος *bello clarus*. Pers. 85. δουριαλώτους ἀνδρὰς.

Δουρίπληκτος *hasta laceratus*. Sept. 260. λάφυρα δαΐων δουρίπληκτα.

Δόχμιον *a latere*. Fragm. 271. ἑξῆς δ' ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλο δ' ὕστερον.

Δοχμόλοφος *obliquam cristam habens, cristam movens*. Sept. 109. κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει.

Δράκαινα *dracaena*. Eum. 124. δεινῆς δρακαίνης ἐξεπήρανεν μένος.

Δρακοντόμολος *draconibus frequens*. Suppl. 264. δρακοντόμολον δυσμενῆ ξυνοικίαν.

Δρακοντόμαλλος *dracones capillorum loco habens*. Prom. 801. δρακοντόμαλλοι Γοργόνες.

Δράκων *draco*. Sept. 273. δράκοντας ὥς τις πάντων ὑπερδίδοικεν. Sept. 363. ὡς δράκων βοᾷ. Sept. 485. εἶρξεν νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον. Pers. 82. φονίου δίγμα δράκοντος. Choeph. 520. πατὴρ δράκοντ' ἔδοξεν. Choeph. 1043. δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τιμὰν πάρα. Choeph. 1046. πεπληκτανημένας πυκνοῖς δράκουσιν. Suppl. 506. δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν. Leon. 106. ὁδοιπορῶν δήλημα χωρίτης δράκων. Philoct. 235. οὐ γὰρ δράκων ἐνῆεν.

Δρᾶμα *facinus*. Ag. 519. ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.

Δράμημα *incessus*. Pers. 243. τοῦτο γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν.

Δρᾶν *facere*. Prom. 72. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη. Prom. 663. τί χρὴ δρᾶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φί-

λα; Prom. 746. τί που δράσεις; Prom. 941. δράτω, πραυσίτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον. Sept. 422. Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παροπερασμένοις. Sept. 1049. τί πάθω; τί δὲ δρῶ; Sept. 1058. δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω. Pers. 799. κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι. Ag. 1029. εἴ τι δράσεις τῶνδε. Ag. 1326. ψηφίζομαί τι δρᾶν. Ag. 1332. τοῦ δρῶντος ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. Ag. 1618. δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως; Ag. 1639. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά. Choeph. 311. δράσαντι παθεῖν τριγίφων μῦθος τάδε φωνεῖ. Choeph. 505. ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί. Choeph. 546. τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λίγων. Choeph. 869. τί δρᾷ; Choeph. 886. τί δράσω; Choeph. 1005. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε. Eum. 128. τί δρᾷτ; Eum. 156. τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοί. Eum. 581. δρᾶσαι γὰρ, ὥσπερ ἐστὶν, οὐκ ἀρνούμεθα. Eum. 693. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ φέρητος ἐν δόμοις. Eum. 766. ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν. Eum. 830. εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν. Suppl. 375. φόβος μ' ἔχει φρένας δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τά. Suppl. 500. ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; Fragm. 268. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Δράσιμος faciendus. Sept. 536. χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον.

Δρασμός fuga. Pers. 552. δρασμῷ πρυφαίῳ. Pers. 562. πρυφαίους δρασμὸν εὑρόντες τινά.

Δραστήριος efficax. Sept. 1032. θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

Δρέπεσθαι decerpere, effundere. Sept. 700. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;

Δρυμύς acerbus. Ag. 1482. ὁ παλαιὸς δρυμὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως. Choeph. 386. πάροιθεν δὲ πρώρας δρυμὺς ἕρπει παρδίας θυμός.

Δροίτη labrum. Ag. 1521. ἀργυροτοίχου δροίτας κατέχοντα χαμεύναν. Choeph. 993. δροίτης κατασκήνωμα. Eum. 603. διδυγμένη δροίτῃ.

Δρόμος cursus. Prom. 593. τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους — γυμνάζεται. Prom. 840. παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις. Ag. 119. βλαβέντα λοισθίων δρόμων. Choeph. 785. ἐν δρόμῳ προστιθεὶς μέτρον. Suppl. 305. τοιγὰρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ; Suppl. 799. μετά με δρόμοισι διώμενοι. — *curriculum.* Prom. 883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι. Ag. 1218. ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. Choeph. 1018. ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου ἐξωτέρω i. e. *in errore sum, a vero aberro.* Choeph. 507. πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἐστ' ἔξω δρόμου non *a re alienum est.* — δρόμῳ *curriculo, celeriter.* Pers. 203. πλοῖον εἰσορῶ δρόμῳ πτεροῖς ἐφαρμαίροντα. cf. Suppl. 799.

Δρόσος ros. Ag. 327. τῶν ὑπαιθρίων πάγων δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες. Ag. 547. λειμωνίαι δρόσοι κατεψιλαζον. Ag. 1363. βάλλοι μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου. Eum. 864. γῆθεν ἔκ τε πεντέλας δρόσου. — *catulus.* Ag. 139. δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων.

Δρυμός quercetum, sylva. Fragm. 300, 10. δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους ἀπειλίους.

Δρῦς quercus. Prom. 834. αἱ προσήγορος δρύες.

Δρώπτων. Psychag. 259.

Δῦναι subire. Ag. 211. ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον. Phorc. 240. ἔδυ δ' ἐς ἄντρον. — occidere. Ag. 983. οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος. Ag. 1094. βίον δύντος αὐγαῖς.

Δύη labor, miseria. Prom. 179. πεκραῖς δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς. Prom. 511. μυρίαις δὲ πημοναῖς δύαις τε παμφθείς. Prom. 523. δεσμοὺς ἀείκεσι καὶ δύας ἐκφυγγάνω. Prom. 748. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτήρᾶς δύης. Sept. 210. ἐκ χαλεπᾶς δύας. Pers. 971. νέαι νέαι δῖαι δύαι. Pers. 1004. δύα δύα. Ag. 1122. ματαίους δύας. Ag. 1605. αἵ τε νήστιδες δύαι. Choeph. 437. κλύσις πατρωΐους δύας ἀτίμους. Eum. 258. ἀντιποίνους τίνυσις μητροφόνας δύας. Eum. 532. ἀμηχάνοις δύαις λέπαδνον.

Δύϊος miserabilis. Suppl. 809. δυΐαν βοὰν ἀμφαίνω.

Δύναμις vis. Pers. 170. ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ. Ag. 754. δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου.

Δύνασθαι posse, valere. Prom. 206. πιθεῖν Τιτᾶνας — οὐκ ἠδυνήθην. Prom. 326. ἐὰν δύνωμαι. Prom. 916. οὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἄν. Eum. 910. μέγα γὰρ δύνασαι πότνι' Ἐριννὺς παιά τ' ἀθανάτοις. Suppl. 1017. δύνασαι γὰρ Διὸς ἄγχιστα.

Δυνάστης dominus. Ag. 6. τοὺς φίροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς λαμπροὺς δυνάστας.

Δυνάτης dominus. Pers. 661. δυνάτα δυνάτα.

Δυνατός qui esse potest. Ag. 97. τούτων λέξας' ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν.

Δύνειν occidere. Suppl. 252. πρὸς δύνοντος ἡλίου.

Δύο duo. Prom. 780. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι. Prom. 869. γνωμῶν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται. Sept. 460. καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος ἑλοίν. Sept. 904. τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν. Sept. 938. δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων. Pers. 177. δύο γυναῖκ' εὐείμονε. Pers. 706. διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν. Pers. 722. γίφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν. Ag. 121. ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς Ἀτρεΐδας. Ag. 1357. ἐν δυοῖν οἰμώγμασιν. Choeph. 205. δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν. Choeph. 302. δυοῖν γυναικῶν ἕδ' ὑπηόους πέλειν. Choeph. 932. ὑπὸ δυοῖν μαστόροιν. Choeph. 1043. δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν πάρα. Eum. 406. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυ λόγου πάρα. Eum. 570. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων. Myrmid. 130. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο πύβω καὶ τέτταρα. Fragm. 300, 5. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ.

Δύρεσθαι conqueri. Prom. 271. τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη. Pers. 574. δαιμόνι' ἄχη, ὰ, δυρόμενοι γίροντες.

Δυσαγκόμιστος irreparabilis. Eum. 252. αἷμα μητρῷον χαμαὶ δυσαγκόμιστον.

Δυσάγνριστος difficilis ad dignoscendum. Suppl. 119. δυσάγνριστος πόνος.

Δύσαγνος impurus. Suppl. 732. δυσάγνοις φρεσίν.

Δυσάδελφος infelicem fratrem habens. Sept. 852. ἰὼ δυσαδελφότατας πασῶν.

Δυσαιανής calamitosus. Pers. 273. Ἵνζ' ἄποτμον βοὰν δυσαιανῆ Πέρσαις.

Δυσαλγής aerumnosus. Ag. 437. δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας.

Δυσάλωτος expugnatu difficilis. Prom. 266. τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν.

Δυσαμέριος infaustus. Sphing. 215. σφίγγα δυσαμερίαν.

Δυσάνωρ cum malis viris male iunctus. Suppl. 1049. γάμον δυσάνορα.

Δυσάρεστος haud facile placabilis. Eum. 888. μεγάλας καὶ δυσαρίστους δαίμονας.

Δύσαρκτος moderatu difficilis. Choeph. 1020. φέρουσι γὰρ νεωμόρων φρένες δυσάρκτοι.

Δυσαυλία mala habitatio. Ag. 541. μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας.

Δυσαχής graviter conquerendus. Eum. 140. ἰπάθομεν πάθος δυσαχές.

Δυσαχθής molestus. var. lect. Eum. 140.

Δύσβατος cum infortunio calcatus. Pers. 1026. 1030. Περσὶς ἄλα δύσβατος.

Δυσβάϋκτος cum infausto ciulatu editus. Pers. 566. δυσβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν αἰδάν.

Δυσβουλία malum consilium. Sept. 784. παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας. Ag. 1591. πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.

Δυσδαίμων infelix. Prom. 604. δυσδαιμόνων δὲ τίνες — οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν; Sept. 809. τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας ἀνίηνους πλαύσω πολεμάρχους; Sept. 909. δυσδαίμων ὀφὶν ἀ τεκοῦσα. Pers. 915. νεχίαν πλάκα περσέμενος δυσδαίμονά τ' ἀκτάν. Ag. 327. ὡς δυσδαίμονες ἀφέλκτων εὐδήσουσι πᾶσαν ὑφρόνην.

Δυσδάκρυτος misere defletus. Ag. 430. βαρὺ ψῆγμα δυσδάκρυτον.

Δυσδάμαρ infelici coniugio cum mala uxore iunctus. Ag. 1292. ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.

Δύσεδρος male adsidens. Ag. 726. δύσεδρος καὶ δυσόμιλος.

Δυσεκλύτως irresolubiliter. Prom. 60. ἄραρον ἥδε γ' ἀλύνη δυσεκλύτως.

Δύσελπις exspes. Choeph. 406. καὶ τότε μὲν δύσελπις.

Δυσερυήτωρ cubili infestus. Sept. 275. ὁράσονται ὥς τις τίκτων ὑπερδίδοικεν λεχαίων δυσερυήτορας.

Δυσεύρετος intellectu difficilis. Prom. 818. τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον.

Δυσήλιος a sole non collustratus. Eum. 374. δυσήλιον πνέφας.

Δυσημέριος v. Δυσαμέριος.

Δυσθέατος visu iniucundus. Prom. 69. ὀρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν. Prom. 693. δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα. Sept. 963. δυσθέατα πήματα.

Δύσθεος impius. Ag. 1572. τεῦδε δύσθεος πατὴρ Ἀτρεύς. Choeph. 45. δύσθεος γυνά. Choeph. 189. φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη. Choeph. 518. δύσθεος γυνή. Suppl. 417. ἐκβολαῖς δυσθέοις.

Δύσθροος infelicem sonum edens. Pers. 628. αἰανῆ δύσθροα βάγματα. Pers. 904. πάνδυρτον δύσθροον αὐδάν. Pers. 1032. πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις.

Δυσίατος sanatu difficilis. Ag. 1074. πολὺν ἄφορτον φίλοισιν, δυσίατον.

Δύσις occasus. Prom. 456. ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσηλ-

τους δύσεις. Ag. 800. ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν.

Δύσκαπνος male fumosus. Ag. 750. ἐν δυσκάπνοις δώμασιν.

Δυσκατάπαυστος haud facile cessans. Choeph. 463. δυσκάπαυστον ἄλγος.

Δυσκέλαδος infaustum sonans. Sept. 849. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος.

Δύσκηλος insanabilis. Eum. 789. μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.

Δυσκλεὴς infamis. Prom. 241. δυσκλεὴς θέα. Pers. 436. τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

Δύσκριτος cognitu difficilis. Prom. 456. τάς τε δυσκρίτους δύσεις. Prom. 484. κληδόνας τε δυσκρίτους ἐγνώρισ' αὐτοῖς. Ag. 954. δίκαν δυσκρίτων ὀνειράτων.

Δυσκρίτως obscure. Prom. 665. χρησμοῖς ἀαήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.

Δυσκύμαντος male e fluctibus agitatis proveniens. Ag. 639. ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.

Δύσλεκτος dictu iniucundus. Pers. 688. λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

Δύσλοφος toleratu difficilis. Prom. 933. καὶ τῶνδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.

Δύσλυτος irresolubilis. Prom. 19. δυσλύτοις χαλκεύμασι.

Δυσμαθεῖν aegre agnoscere. Choeph. 223. δυσμαθεῖς ἐμέ.

Δυσμαθής intellectu difficilis. Ag. 1228. δυσμαθῆ δ' ὅμως.

Δυσμάτωρ a mala matre male proficiscens. Suppl. 65. δυσμάτορος πότου τυχών.

Δύσμαχος inexpugnabilis. Prom. 923. δυσμαχώτατον. — *difficilis.* Ag. 1542. δύσμαχα δ' ἔστι πρᾶναι.

Δυσμενὴς malevolus, infestus. Sept. 216. δυσμενέων δ' ὄχλον πύργοις ἀποστέγει. Sept. 348. δυσμενοῦς ὑπερτέρου. Ag. 1166. τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς. Suppl. 264. δρακοντοθέμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.

Δυσμή occasus. Pers. 228. πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων. Heliad. 59. ἐπὶ δυσμαῖσι τοῦ πατρός.

Δυσμηχανεῖν non posse. Ag. 1333. δυσμηχανῶ λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

Δύσμορος infelix. Sept. 819. νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους θανόντας.

Δυσοδοπαίπαλος viam inviam reddens. Eum. 365. λάχῃ — δυσοδοπαίπαλα δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

Δυσολίζειν metuere. Ag. 1289. οὔτοι δυσολίζω, θάμνον ᾗς ὄρνις.

Δύσοιμος mala via ducens. Choeph. 933. δυσοίμων τύχας.

Δύσοιστος toleratu difficilis. Prom. 693. δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα. Choeph. 734. ἄλγη δύσοιστα. Eum. 757. 784. δύσοιστα πολίταις πάθον.

Δυσόμιλος male consuescens. Ag. 726. δύανδρος καὶ δυσόμιλος.

Δυσόμματος coecus. Eum. 366. δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

Δύσορμος importuosus. Pers. 440. νῆσός τις — βαιὰ, δύσορμος ναυσίν. — *in portu male detinens.* Ag. 186. πνοαὶ — κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι.

Δύσορνις male ominatus. Sept. 820. δύσορνις ἄδε ξυναυλία δορός.

Δυσπάλαιστος inexpugnabilis. Choeph. 681. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά. Suppl. 463. δυσπάλαιστα πράγματα.

Δυσπέλαμος superatu difficilis. Eum. 809. 840. θεῶν δυσπέλαμος — δίλοσο.

Δυσπαλάμως sine auxilio, desperata salute. Suppl. 847. δυσπαλάμως ὄλοιο.

Δυσπαλής aegre superandus. Eum. 529. ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ.

Δυσπαράβουλος cui haud facile persuadetur. Suppl. 100. δυσπαραβούλοισι φρεσίν.

Δυσπαράθιλτος aegre commovendus. Suppl. 381. δυσπαραθίλτοισι παθόντοι οἴκτοις.

Δυσπαραίτητος inexorabilis. Prom. 34. Διὸς γὰρ δυσπαραίτητος φρένες.

Δυσπαρήγορος aegre mitigandus. Eum. 362. δυσπαρήγορα βροτοῖς.

Δύσπεμπτος aegre emittendus. Ag. 1163. δύσπεμπτος ἴξις.

Δυσπετῶς aegre. Prom. 754. δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄφλοντ φρένας.

Δυσπλάμενες. Eum. 459 d. l.

Δύσπλανος misere errans. Prom. 611. φράζε τῷ δυσπλάνῳ παρθένῳ. Prom. 902. δυσπλάνοις Ἥρας ἀλαστήμασι.

Δυσπολέμητος haud facile debellandus. Suppl. 637. Δίον ἐπαδέμενος πράκτορά τε σοφὸν δυσπολέμητον.

Δυσπόλεμος bello infelix. Pers. 974. δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.

Δυσπόνητος labores afferens. Pers. 507. ὦ δυσπόνητε δαῖμον.

Δύσποτμος infelix. Prom. 119. ὁρᾶτε δυσμοίρην με δύσποτμον θεῶν. Prom. 198. πανταχῇ δὲ δύσποτμα. Sept. 795. δύσποτμον γένος. Sept. 801. πατρὸς κατ' οὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι. Suppl. 302. δυσπότμῳ βοᾷ.

Δυσπότμως infeliciter. Pers. 264. νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων.

Δύσποτος potatu horridus. Eum. 256. βοσκὰν φερούσαν πώματος δυσπότου.

Δυσπραγεῖν infelicem esse. Ag. 764. τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν.

Δυσπραξία miseria. Prom. 968. τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν. Eum. 739. ἀμηχάνοισι — δυσπραξίαις.

Δυσσέβεια impietas. Choeph. 693. πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν.

Δυσσεβεῖν impium esse. Eum. 870. τῶν δυσσεβούντων δ' ἀφορμαὶ πίλοις.

Δυσσεβής impius. Sept. 580. παῖδι δυσσεβοστόμοις. Ag. 212. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Ag. 736. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει.

Δυσσεβία impietas. Eum. 506. δυσσεβίας μὲν ὕβρις τίκτει.

Δυστέκμαρτος intellectu difficilis. Prom. 495. δυστέκμαρτον εἶτε τεχνὴν ὦδωσα θνητοῖς.

Δυστερπής iniucundus. Choeph. 275. πολλὰ δυστερπῆ κακά.

Δύστηνος miser. Prom. 659. ἐνοίραιον ξυνεχόμαν δύστηνος. Sept. 1023. ἀπὸ δυστήνων πατρός. Pers. 282. αἰαῖ πάλαι δύστηνος. Pers. 455. ἰαχαπαῖοι δυστήνων μέλη. Pers. 873. ἰὼ δύστηνος ἐγώ. Ag. 638. τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν. Ag. 1640. δύστηνον θέρος. Prot. 192. στενομένην δύστηνον ἀθλίαν φάβαν.

Δύστλητος toleratu difficilis. Ag. 1552. τάδε μὲν στέργειν δύστλητά περ ὄντα.

Δύστονος miserabilis. Sept. 971. δύστονα πήδε' ὁμώνυμα. Sept. 989. ἰὼ ἰώ, δυστόνων κακῶν.

Choeph. 462. ἰὼ δύστον' ἄφερτα πήδη.

Δυστυχεῖν infelicem esse. Prom. 345. σὲ δυστυχῶ. Prom. 506. σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος. Sept. 464. ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν — τοῖσι δὲ δυστυχεῖν. Suppl. 334. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.

Δυστυχής infelix. Sept. 321. πολλοὶ — δυστυχῆ τε πράσσει. Ag. 1301. εἰ δὲ δυστυχῆ. Choeph. 900. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές. Eum. 759. 786. μεγάλαυχοι φῶτες δυστυχεῖς.

Δυστυχῶς infeliciter. Ag. 1645. δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένου.

Δύσφατος male dictus. Ag. 1123. δυσφάτῳ ὀλαγγῷ.

Δυσφημεῖν male ominata dicere. Ag. 1048. δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ.

Δυσφιλής odiosus. Ag. 1205. δυσφιλὲς δάκος. Ag. 1625. ὁ δυσφιλὴς σώτωρ λιμὸς ξύνοικος. Choeph. 615. δυσφιλὲς γαμήλευμα. Choeph. 628. σίβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς. Choeph. 1054. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Eum. 54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσαι δυσφιλῆ βίαν.

Δυσφορεῖν impatientem esse. Sept. 762. ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν. Suppl. 508. οὕτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

Δύσφορος aegre tolerabilis. Sept. 639. δυσφορώτερος γόος. Ag. 833. ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον. Eum. 350. δύσφορον ἄταν. Suppl. 798. γίνου γὰρ Αἰγύπτιον ὕβρει δύσφορον. Suppl. 814. δύσφορα ναῖ πάν γᾷ.

Δυσφρόνως temere. Pers. 544. ξέρξης δὲ πάντ' ἐκέκαστο δυσφρόνως.

Δύσφρων tristis. Ag. 533. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ; — *malevolus, inimicus.* Ag. 594. πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν. Ag. 808. δύσφρων γὰρ ἰὼν καρδίαν προσήμενος. Choeph. 276. δυσφρόνων μειλίγματα. Suppl. 389. μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος. Suppl. 506. δρασόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν. — *imprudens.* Sept. 836. ἰὼ ἰὼ δύσφρονες.

Δυσχάριστος ingratus. Myrmid. 121. ὦ δυσχάριστε τῶν πυνθῶν φιλημάτων.

Δυσχείμερος tempestatibus obnoxius, iactatus. Prom. 15. φέραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ. Prom. 748. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. — *tempestatis instar iactans.* Choeph. 269. δυσχειμέρους ἄτας. Prom. sol. 181, 4. δυσχειμέρῳ πίμφιγι συστρέψας.

Δυσχερής gravis, horrendus. Prom. 804. δυσχερῆ θεωρίαν. Suppl. 563. βροτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον.

Δύσχιμος malus, perniciosus. Sept. 485. θράσοντα δύσχιμον. Choeph. 184. σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος. Pers. 559. ἅμ πεδιήρεις δυσχίμους τε κελεύθους. Fragm. 450. διάκοσια νύμφη δυσχίμων ὀρῶν ἄναξ.

Δώδεκα duodecim. Niob. 143. δώδεκ' ἡμερῶν ὁδόν.

Δωδωναῖος Dodonaeus. Suppl. 255. ὄρη τε Δωδωναῖα.

Δωδώνη Dodone. Prom. 661. ἐκ Δωδώνης πυνθανοὺς θεσπρόπους Ἕλλων. Prom. 832. τὴν αἰνότατόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην.

Δῶμα domus. Sept. 461. λαφύρους δῶμα νεμήσει πατρός. Ag. 398. ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι.

Ag. 885. δι' δῶμ' ἄπλητον ὡς ἂν ἤγῆται Δίκη. Ag. 946. ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστροφωμένου. Ag. 1322. πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. Choeph. 235. δῶμ' ἀναστήσῃ πατρός. Eum. 357. κατὰ δώματος. Cabir. 86. ὄξους σπανίζειν δῶμα. Lycurg. 111. ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα. Fragm. 294. ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ. — Suppl. 935. δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια. Prom. 673. ἐξήλασέν με πάπίπλεισα δωμάτων. Sept. 317. διαμεῖψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. Sept. 630. πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς. Sept. 862. δωμάτων ἐρειψίτοιχοι. Ag. 367. φλεόντων δωμάτων. Ag. 593. δωμάτων κύνα. Ag. 888. δωμάτων ἐμῶν φύλαξ. Ag. 1658. κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων. Choeph. 82. δωμάτων εὐθήμονες. Choeph. 402. δωμάτων ἄτιμα. Choeph. 639. δῶμάτων παλαιτέρων τίνειν μύσος. Choeph. 644. τρίτον τόδ' ἐκπέρασμα δωμάτων καλῶ. Choeph. 647. τοῖσι κυρίοισι δωμάτων. Choeph. 652. ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος γυνή. Choeph. 681. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά. Choeph. 705. τοῖς κρατοῦσι δωμάτων. Choeph. 721. δωμάτων πύλας. Choeph. 789. ἔσωθε δωμάτων. Choeph. 807. πλοῦτον δωμάτων λυτήριον. Choeph. 960. πρόθυρα δωμάτων. Choeph. 968. δωμάτων πορθήτορας. Eum. 63. δωμάτων καθάρσιος. Eum. 334. δωμάτων γὰρ εἰλόμαν ἀνατροπάς. Eum. 518. ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων. Eum. 710. ἄνδρα — δωμάτων ἐπίσκοπον. Eum. 791. πλῆθος οἶδα δωμάτων. Suppl. 360. δωμάτων ἐφέστιος ἐμῶν Sept. 986. δῶμασι καὶ χθονί. Pers. 292. ἐμοῖς μὲν εἴπας δώμασιν φάος μέγα. Ag. 750. ἐν δυσκάπνοις δώμασιν. Ag. 1090. ποίαν Ἐριννὺν τήνδε δώμασιν πέλῃ ἐπορθιάζειν; Ag. 1164. δώμασιν προσήμεναι. Ag. 1285. οὐ Σείριον ἀγλαΐσμα δώμασιν λέγεις. Ag. 1447. δαῖμον, ὃς ἐμπέπτωκας δώμασι. Choeph. 36. γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πέπτωκεν. Choeph. 233. ὦ φίλτατον μίλημα δώμασιν πατρός. Choeph. 348. δώμασιν εὐφόρητον. Choeph. 464. δώμασιν ἔμμοτον. Choeph. 638. τέκνον δ' ἐπεσφέρει δώμασιν. Choeph. 697. δώμασιν φίλος. Choeph. 703. πυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα. Eum. 624. δώματ' οἰκήσει πατρός. Suppl. 321. πῶς πατρῷα δώματα λιπεῖν ἔτλητε; Suppl. 949. ὅπου χρὴ δώματα ναίειν. — templum. Eum. 733. πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά. Eum. 170. ἔξω — τῶνδε δωμάτων. Suppl. 288. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι.

Δωματῖτις domestica. Ag. 942. καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν.

Δωμάτοῦν domum extruere. Suppl. 936. δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί mihi quoque domus extructae sunt.

Δωρεά donum. Prom. 338. αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ δόσιν Διός. Prom. 619. οὔπουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

Δωρεῖσθαι dare. Prom. 251. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς. Prom. 780. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

Δώρημα donum. Prom. 629. ἀλλ' εὐ μεγαίρων τοῖδέ σοι δωρήματος.

Pers. 515. γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα ἤξων λαβοῦσα. Ag. 929. στρατοῦ δώρημα. Eum. 380. ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις.

Δωρικός graecus. Pers. 179. ἡ μὲν πέπλωσε Περσικοῖς ἡσπασμένη, ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν.

Δωρὶς Dorica, graeca. Pers. 803. Δωρίδος λόγχης ὕπο.

Δῶρον donum. Sept. 607. Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτοῖς. Ag. 91. βωμοὶ δάφνοις φλέγοντας. Ag. 902. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν θεοῦ μέγιστον δῶρον. Choeph. 175. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε; Choeph. 512. τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας. Choeph. 609. πιθήσασα δώροισι Μίνω. Niob. 147. Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. Perzhaeb. 172. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;

E.

E vac. Ag. 1085. Choeph. 778. 856. Suppl. 134. 143. Prom. 580. 601. 605. 744. Sept. 135. 139. 142. 309. 321. Pers. 938.

Ἔα hem. Prom. 298. ἔα, τί χρῆμα; Prom. 114. ἔα, ἔα, τίς ἐχώ; Prom. 565. ἆ ἆ ἔα ἔα. Prom. 690. ἔα ἔα ἄπεχε φεῦ. Choeph. 857. ἔα, ἔα μάλα, πῶς ἔχει;

Ἐάν si. Prom. 326. πειράσομαι, ἐὰν δύνωμαι, τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων. Prom. 379. ἐάν τις ἐν πειρῷ γε μαλθάσσῃ πέαρ. Prom. 1016. ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πειθῇς λόγοις. Sept. 224. ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους πύθησθε. Pers. 521. ἐὰν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ. Ag. 1398. ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς, γνώσῃ Ag. 1652. ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἐπευθύνῃ μολεῖν. Choeph. 991. τί νιν προείπω, πῶν τύχω μάλ' ἐνστομῶν; Eum. 711. νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος πριθῇ. Suppl. 607. ἐὰν δὲ προστεθῇ τὸ παρανερόν. — cf. Ἤν.

Ἐᾶν sinere. Prom. 332. καὶ νῦν ἔασον μηδὲ σοι μελησάτω. Prom. 384. ἔα με τῇδε τῇ νάσῳ νοσεῖν. Sept. 369. πόροι δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μάντις. Philoct. 229. ἵνθ' οὔτε μίμνων ἄνεμος εἴτ' ἐπλεῖν ἐᾷ.

Ἑαυτοῦ sui. Prom. 704. τὸν ἀμφ' ἑαυτῷ ἆθλον. Prom. 186. παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων. Prom. 892. τὸ πηδεῦσαι καθ' ἑαυτόν.

Ἑβδομαγέτης septimus dux. Sept. 782. ὁ σαμνὸς ἑβδομαγέτης ἄναξ Ἀπόλλων.

Ἕβδομος septimus. Sept. 264. ἕξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ. Sept. 613. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις λέξω. Sept. 696. μὴ 'λθῃς ἑδοὺς σὺ τἀσθ' ἑφ' ἑβδόμαις πύλαις. Sept. 782. τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σαμνὸς ἑβδομαγέτης ἄναξ Ἀπόλλων αἴλαχε. Pers. 764. Ἕβδομός τ' Ἀμφιφρόνης. — ἕβδομος septem. Sept. 118. πύλαις ἑβδόμαις προσίσταμαι.

Ἔγγαιος indigena. Pers. 886. γᾶ δ' αὐδᾷ τὰν ἐγγαίαν ἥβαν. Suppl. 57. εἰ δὲ κυροῖ τις πέλας οἰωνοπόλων ἔγγαιος.

Ἔγχαιής indigena. Sept. 564. θεοὺς τοὺς ἐγχωρίους. Choeph. 459. ὦ πάτος ἐγχαιής. Suppl. 326. κῆδος ἐγχαιὲς τὸ πρίν.

Ἔγγονος natus. Ag. 364. πίφαυται δ' ἐγγόνοις ἀτόλμητον Ἄρη πνεόντων.

Ἐγγράφειν inscribere. Prom. 791. ἦν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. Choeph. 688. παροῦσαν

ἐγγράφου l. d. Suppl. 224. ταῦτ' οὐ πάναξίν ἐσου ἐγγεγραμμένα.

Ἐγγύη vadimonium. Eum. 858. καί μοι πρόπαντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου;

Ἔγγυθεν prope. Sept. 958. ἀχέων τοίων τεύδ' ἐγγύθεν. Choeph. 839. αὐτὸς ἦν θνήσοντος ἐγγύθεν παρών. Fragm. 376. οὐ γὰρ ἐγγύθεν ὁρᾷς.

Ἐγγύς prope. Sept. 59. ἐγγὺς γὰρ ἕδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς χωροῦ. Pers. 672. ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου. Eum. 65. ἐγγὺς παρεστώς. Fragm. 305. μὴ παρασπίστης ἐμοὶ μήτ' ἐγγὺς εἴη. — de cognatione. Niob. ap. Plat. de rep. III, p. 391 E. οἱ Ζηνὸς ἐγγύς. Suppl. 383. φάσκοντες ἐγγύτατα γένους εἶναι.

Ἐγείρειν expergefacere, excitare. Ag. 290. ἤγειρεν ἄλλην ἐνδοχὴν πομποῦ πυρός. Eum. 135. ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τῷδ', ἐγὼ δὲ σέ. Dan. 35. ἔστ' ἐγείρω. — ἐγρηγορέναι vigilem esse. Eum. 676. ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι. Ag. 337. ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων γένοιτ' ἄν.

Ἐγκαθιέναι communicare. Sacerd. 74. ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθιεῖ Λοξίᾳ θεσπίσματα.

Ἐγκαλύπτειν obtegere. Fragm. 271. οὐδ' ἐγκαλύπτει νὺξ κακῶς εἰργασμένα.

Ἐγκατασκήπτειν infligere. Pers. 506. κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

Ἐγκατιλλώπτω irridere. Eum. 113. ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα. Sisyph. 207. σταθμοῦχος ἐγκατιλλωφᾷς.

Ἐγκελεύειν imperare. Prom. 72. μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.

Ἐγκονεῖν propere confiocre. Prom. 964. πέλωθον ἥπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν.

Ἐγκατεῖν irasci. Choeph. 41. τοῖς στανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.

Ἔγκοτος iratus. Choeph. 367. ἔγκοτον στέγος. Choeph. 911. μητρὸς ἐγκότους πόνους. Choeph. 1050. μητρὸς ἔγκοτος πόνος.

Ἐγκοσμὰς tabula picta. Myrmid. 126.

Ἐγκρατὴς validus. Prom. 55. ἐγκρατεῖ σθένει.

Ἐγχειρίδιος qui manu tenetur. Suppl. 21. σὺν τεῖσδ' ἑκατὸν ἐγχειριδίοις ἰριστέπτοισι πλάδοσιν.

Ἐγχλίειν insultare. Suppl. 892. Ἑλλήνων ἐγχλίσις ἄγαν.

Ἔγχος hasta. Pers. 236. ἔγχη σταδαῖα. Fragm. 366. ὀπισθοβρυθὲς ἔγχος.

Ἐγχρίμπτεσθαι accedere, ingruere. Suppl. 771. πρὶν ἄνδρ' ἀπεστὸν τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χροΐν.

Ἔγχώριος indigena, huius terrae incola. Sept. 14. θεῶν ἐγχωρίων βωμοῖσι. Ag. 784. Suppl. 515. 686. θεοὺς ἐγχωρίους. Ag. 1629. θεῶν ἐγχωρίων. Suppl. 477. δαιμόνων ἐγχωρίων. Sept. 395. πάρεστα δ' ἐστ' ἐγχώριος. Suppl. 277. Λιβυστικαῖσ γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι γυναιξὶν ἐστε, κοὐδαμῶς ἐγχωρίοις. Suppl. 487. ὀπάονας δὲ φράστορά τ' ἐγχωρίων ξύμπεμψον. Suppl. 512. λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους. Suppl. 595. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων. Suppl. 897. προξένους ἐγχωρίους.

Ἔγχωρος indigena. Suppl. 954. λαῶν τῶν ἐγχώρων.

Ἐγώ ego. Prom. 14. 174. 204. 235. 244. 246. 252. 265. 325. 345. 375. 438. 455. 479. 506. 522. 606. 684. 917. 958. 969. 974. Sept. 36. 66.

253. 264. 379. 389. 544. 790. 1017. 1019. 1028. 1043. 1044. Pers. 184. 437. 509. 538. 613. 677. 726. 765. 825. 873. Ag. 38. 343. 904. 1039. 1145. 1230. 1325. 1333. 1367. 1375. 1408. 1549. 1586. 1620. 1637. 1651. 1653. 1657. Choeph. 127. 133. 190. 222. 265. 432. 438. 450. 474. 479. 542. 680. 689. 732. 750. 874. 880. 895. 910. 915. 982. 1038. 1046. 1057. 1058. Eum. 39. 95. 135. 139. 221. 223. 266. 440. 548. 576. 613. 637. 689. 692. 705. 732. 750. 771. 777. 790. 887. Suppl. 66. 244. 247. 335. 363. 447. 500. 512. 517. 707. 721. 896. 901. 936. 941. Dan. 36, 7. Penel. 173. Psychost. 264, 5. Fragm. 319. — ἐμοῦ Prom. 167. 214. 221. 373. 465. 501. 702. 916. 990. Pers. 521. Ag. 339. 1234. 1241. 1291. 1397. Choeph. 170. 217. Eum. 369. 811. 829. 842. Suppl. 249. 268. 480. 968. Fragm. 332. — μοῦ Prom. 134. 620. 632. 826. Sept. 903. Pers. 625. 631. Ag. 446. 1374. Choeph. 137. 401. Eum. 749. 776. Suppl. 343. 766. 961. Iph. 82. Philoct. 231. Eum. 101. ὑπέρ μου. — ἐμοί Prom. 96. 191. 209. 260. 331. 338. 343. 619. 632. 634. 749. 784. 787. 876. 903. 940. 1046. 1091. Sept. 264. 964. 987. 988. 1034. Pers. 242. 351. 545. 905. Ag. 307. 584. 785. 814. 816. 856. 879. 894. 898. 905. 917. 929. 1025. 1120. 1139. 1177. 1179. 1323. 1350. 1386. 1391. 1411. 1421. 1450. 1563. 1592. Choeph. 73. 83. 110. 122. 181. 197. 237. 241. 515. 534. 536. 693. 741. 896. 1026. 1049. Eum. 150. 166. 278. 288. 294. 379. 412. 449. 459. 761. 793. 797. 812. Suppl. 246. 274. 306. 500. 597. Arg. 15, 1. 5. Myrm. 118. Ossileg. 166. Prot. 200. Fragm. 302. 305. — μοί Pers. 16. 63. 102. 107. 127. 197. 216. 271. 274. 294. 393. 532. 554. 585. 595. 607. 647. 744. 757. 779. 781. 820. 937. 952. 1042. Sept. 71. 163. 205. 242. 462. 677. Pers. 114. 161. 167. 168. 177. 325. 511. 632. 691. 935. 949. 1005. 1013. 1023. Ag. 33. 480. 773. 910. 949. 1229. 1290. 1319. 1409. 1451. 1473. 1499. 1556. 1647. 1656. Choeph. 2. 120. 138. 154. 179. 183. 191. 214. 238. 243. 280. 404. 411. 473. 482. 566. 577. 733. 772. 774. 890. 981. 999. 1005. 1036. 1037. Eum. 274. 371. 420. 564. 579. 716. 854. 858. 859. 928. Suppl. 315. 320. 345. 718. 773. 778. 791. 1039. Perrhaeb. 172. Prom. sol. 187. Fragm. 297. Choeph. 218. ἀμφί μοι. — ἐμέ Prom. 141. 668. 783. 874. 965. 976. Sept. 230. 236. Pers. 879. Ag. 572. 892. 899. 1242. 1248. Choeph. 128. 223. 227. 250. Eum. 801. 802. 832. 833. Suppl. 974. Psychost. 264, 4. — μέ Prom. 92. 115. 119. 132. 152. 172. 223. 227. 268. 289. 347. 382. 384. 387. 435. 566. 571. 577. 578. 587. 597. 600. 608. 628. 643. 673. 687. 880. 882. 896. 905. 978. 988. 992. 997. 1003. 1008. 1065. 1068. 1095. Sept. 81. 235. 697. 816. 855. 996. Pers. 157. 674. Ag. 261. 532. 576. 856. 920. 1057. 1109. 1169. 1175. 1188. 1213. 1216. 1233. 1243. 1363. 1376. 1480 1519. 1587. Choeph. 18. 44. 114. 275. 456. 686. 900. 1030. Eum. 30. 35. 36. 244. 295. 311. 313. 701. 706. 726. 731. 806. 808. 837. 839. 852.

856. 860. 862. 957. Suppl. 109. 129. 136. 374. 392. 418. 451. 504. 695. 717. 767. 799. 871. 873. 894. 1046. Myrm. 120. Niob. 144. Iaculatr. 219. Philoct. 227. Fragm. 297. — νῷν Choeph. 232. 277. — ἡμεῖς Sept. 1060. 1064. Pers. 617. 771. Ag. 72. 659. Choeph. 705. Eum. 394. 737. 744. — ἡμῶν Sept. 685. Pers. 398. 494. Ag. 1016. 1253. 1531. Eum. 304. Suppl. 610. 737. Phryg. 244. — ἡμῖν Prom. 193. 803. 1038. Sept. 352. Ag. 559. 1186. 1412. 1425. Choeph. 140. 145. 174. Eum. 199. 646. 717. Suppl. 406. 485. 598. 734. 986. ἄμιν Eum. 329. ἄμμιν Sept. 141. — ἡμᾶς Prom. 196. Sept. 848. Pers. 171. 480. Ag. 647. 658. Suppl. 181. 604. 630.

Ἔγωγε Sept. 569. Ag. 31. Eum. 683. Amym. 12. — ἔμοιγε Prom. 322. Ag. 861. — ἔμγε Prom. 1055.

Ἐγών Pers. 895.

Ἐδανός edulis. Ag. 1381. ἐδανὸν ἢ ποτόν. Fragm. 362.

Ἔδνον donum proci. Prom. 558. f. l.

Ἕδος sedes. Prom. 412. ὁπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς Ἀσίας ἕδος νέμονται. Sept. 149. ἐπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου. Sept. 223. τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν, τίμιον ἕδος. Pers. 862. Λῆμνον Ἰκάρου θ' ἕδος. Pers. 396. θεῶν τε πατρῴων ἕδη. Niob. 143. ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος.

Ἕδρα sedes. Prom. 201. θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρης Κρόνον. Prom. 389. τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας. Pers. 458. ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ. Ag. 117. παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν. Ag. 582. ἐν θεῶν ἕδραις. Eum. 11. ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησσοῦ θ' ἕδρας. Eum. 41. ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομισῆ ἕδραν ἔχοντα. Eum. 655. πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν. Eum. 772. ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονός. Eum. 817. τιμίαν ἕδραν ἔχουσα. Eum. 852 τίνα με φῆς ἔχειν ἕδραν; Suppl. 341. πίφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους. Suppl. 408. ἐν θεῶν ἕδραισιν. Suppl. 418. ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων. Suppl. 469. τῶν πολισσούχων θεῶν βωμοὺς προνέους καὶ — ἕδρας. Suppl. 496. ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικοὺς, θεῶν ἕδρας.

Ἕδρανον sedes. Pers. 4. τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων ἑδράνων φύλακες. Suppl. 96. ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν. Suppl. 832. λεῖφ' ἕδρανα.

Ἑδώλιον sedile, habitaculum. Sept. 436. πωλικῶν θ' ἑδωλίων. Choeph. 69. νυμφικῶν ἑδωλίων.

Ἕζεσθαι sedere. Eum. 3. ἡ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο μαντεῖον.

Ἔθειρα capillus. Pers. 1019. ψάλλ' ἔθειραν. Choeph. 173. ποίαις ἐθείραις;

Ἐθέλειν velle. Prom. 177. πρὶν ἂν — ποιναὶς τίνειν ἐθελήσῃ. Prom. 1069. ὅτε χρὴ πάσχειν ἐθέλω. Pers. 765. κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα τοὔπερ ἤθελον. Ag. 1550. ἐγὼ δ' οὖν ἐθέλω — τάδε μὲν στέργειν. Choeph. 690. καδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον γνωστὸς γένεσθαι.

Ἕθεν sui. Suppl. 64. ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν.

Ἔθνος gens. Pers. 43. Λυδῶν ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος. Pers. 56. τὸ μαχα-

ροφόρον τ' ἔθνος. Eum. 344. ἀξιόμισον ἔθνος τόδε.

Ἔθος mas. Ag. 710. ἀπέδαρξον ἔθος τὸ πρόσθε τυπήσαν.

Εἰ c. cum indicativo praesentis. Prom. 196. δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λέγῳ. Prom. 843. μάτην — πονήσεις, εἴ τε καὶ πονεῖν θέλεις. Prom. 686. εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι λοιπὸν πόνων, σήμαινε. Prom. 765. σήμηνον, εἰ μή τις βλάβῃ. Prom. 767. εἰ ῥητὸν, φράσον. Prom. 818. εἴ τι σοὶ ψαλλόν τε καὶ δυσεύρετον, ἐπαναδίπλαζε. Prom. 821. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν — ἔχεις γεγωνεῖν, λέγε. Prom. 823. εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν δός. Prom. 990 οὐ γὰρ σὺ παῖς τε πᾶσι τοῦδ' ἀνούστερος, εἰ προσδοκᾷς. Prom. 1059. εἰ δ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν; l. c. Sept. 429. εἰ στόμαργός ἐστ' ἄγαν, αἴθων τέτακται λῆμα. Sept. 500. εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας, εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ πορτερώτερος μάχῃ. Pers. 287. λέξον καταστὰς, εἰ στένεις κακοῖς ὅμως. Pers. 786. παῖροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν χρὴ θεσφάτοισιν. Ag. 1030. εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον, σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε παρβάνῳ χερί. Ag. 1058. εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς, ἐγὼ λέγω σοι. Ag. 1212. καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω. Ag. 1269. εἰ δ' ἐτητύμως μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς — πατεῖς; Ag. 1281. τί τοῦτ' ἔφευξας, εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος; Ag. 1301. εἰ δὲ δυστυχῇ, βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὥλεσε γραφήν. Ag. 1646. ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν. Choeph. 113. μέμνησ' Ὀρέστου, εἰ θυραῖος ἔστ' ὅμως. Choeph. 657. λέγοις' ἂν εἴ τι δεῖ. Choeph. 661. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλεύτερον, ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον. Eum. 31. εἰ παρ' Ἑλλήνων τινὲς, ἵνων πάλῳ λαχόντες. Eum. 210. εἰ τοῖσιν οὖν στείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς — οὔ φημι. Eum. 448. τὸ πρᾶγμα μεῖζον, εἴ τις οἴεται τόδε βροτὸς δεπάζειν. Suppl. 56. εἰ δὲ κυρεῖ τὴν πέλας οἰωνοπόλων — δοξάσει. Suppl. 361. εἰ μιαίνεται πόλις, ξυνῇ μελέσθω λαός. Sept. 759. ποῖ φύγωμεν Ἀπίας χθονὸς, πελανὸν εἴ τι ναΐθός ἐστί που; Suppl. 938. εἰ δέ τις μεῖζων χάρις, πάρεστιν οἰκεῖν. — optativo in apodosi posito. Prom. 980. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν. Pers. 623. εἰ γάρ τι κακῶν ἄπος οἶδε πλέον, μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι. Ag. 329. εἰ δ' εὐσεβοῦεν τοὺς πολισσούχους θεοὺς — οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν. Choeph. 201. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας, σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πνθμήν. Eum. 845 sqq. ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνὸν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας — σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλοις μένειν, οὐ τῶν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνίν τινα. Suppl. 382. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν — τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι; — Prom. 345. ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' αἴνεσιν θέλοιμ' ἄν. Ag. 918. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι. (quibus duobus locis est fere *quoniam, quandoquidem*, ut cum indicativo imperfecti Choeph. 536.) — cum indicativo perfecti. Pers.

154. θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς, εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθίστησι στρατῷ. Suppl. 994. εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βαρούλοντας νέον, ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ δυσστρέφω φρενός. Ag. 506. εἴ που πάλαι (δέδεχθε), φαιδροῖσι τοῖσδ' ὄμμασιν δέξασθε. Choeph. 296. καὶ μὴ πίπτοιμι, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον. — cum indicativo futuri. Sept. 178. καὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀποίσεται —, ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται. Sept. 600. εἶδον ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ, εἰ παρὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου. Pers. 349. ὡς, εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας, Ἕλληνες οὐ μενοῦσιν. Ag. 1029. εἴ τι δράσασ τῶνδε, μὴ σχολὴν σίθεν. Ag. 1311. εἰ προτέραν αἷμ' ἀπεστίσω — ἐπιπρανεῖ. Choeph. 180. οὐχ ἥσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε, εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί. Choeph. 271. ἄπας — ἐξευδώμενος, εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους. Choeph. 564. εἰ δ' οἶν ἀμείψω βαλὸν ἄρκυον πολῶν —, νεκρὸν θήσω. Eum. 567. εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα. Suppl. 456. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει σοφόν. Suppl. 467. εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρεὸς, μίασμ' ἕλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν —, πατοικτεῖ. Orith. 267. εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον —, συέργην πυρώσων. Suppl. 506. ἀλλ' εἰ δρακόντων ὀσφρόνων ἐχθίοσιν (ἐκδώσεις); — optativo in apodosi posito. Prom. 341. εἰ δ' ὧδε τραχεῖ καὶ σεσθημένους λόγους ῥίψειε, τάχ' ἂν σου καὶ μαλὰν ἀνωτέρω θαμὼν κλύοι Ζεύς. Suppl. 992. ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ξυιρήσεται. — cum indicativo imperfecti. Sept. 644. εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν —, τάχ' ἂν τόδ' ἦν. Ag. 843. εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς — τρισώματος τἂν Γηρυὼν ἐξηύχει. Ag. 986. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα Μοῖρα — εἶργε —, προφθάσασα παρθία γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει. Ag. 1174. σωφρῶν λέγουσαν, ὥσπερ (ἂν ἔλεγες) εἰ παραστικέοι. Ag. 1368. εἰ δ' ἦν πρεπόντως ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ, τάδ' ἂν δίκαιος ἦν. Suppl. 285. εἰ σοξοτευχεῖς ἦτε, κἄρτ' ἂν ἦμασα. omisso ἄν in apodosi. Suppl. 242. κἄτ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν, εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ἐσημαινῶν. perfecto in apodosi posito. Ag. 840. τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν —, τέτρωτο. oppressa apodosi. Prom. 152. εἰ γάρ μ' — εἰς ἀπέραντον Τάρταρον ἦκεν. — νῦν δέ κ. τ. λ. — cum indicativo aoristi. Sept. 1007. ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονὸς, εἰ μὴ θεῶν τις ἀμπλακὼν ἔστη. Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν; Choeph. 341. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ κατηναρίσθης —, πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον. — cum optativo Prom. 981. εἴης φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς. Sept. 4 s. εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν· εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς πανὰ πτόλιν ὑμνοῖτο. Sept. 385. εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι —, γένοιτ' ἄν. Sept. 532. εἰ γὰρ τύχοιεν —, ἢ τἂν πανώλεις

παγκάκως τ' ὀλοίατο. Pers. 361. εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες. Pers. 518. εἴ τι δὴ λῷον πέλοι. Pers. 421. οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι. Pers. 776. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον. Ag. 338. γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαισα μὴ τύχοι κακά. Ag. 857. τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν κίνδυνον, εἴ τι δημόθρους ἀναρχία βουλὴν καταῤῥίψειεν. Ag. 1012. εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέπει τύχης, ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χύρις. Ag. 1019. πείθοι' ἂν εἰ πείθοιο. Ag. 1367. χαίροιτ' ἂν εἰ χαίροιτε. Ag. 1644. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις γ', ἐχοίμεθ' ἄν. Choeph. 103. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ἐπέρτερον. Eum. 398. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. Eum. 445. ἄλγη προφωνῶν ἀντίπαντρα καρδίᾳ, εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους. Suppl. 711. εἰ βραδύνοιεν βοῇ. Suppl. 735. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα, εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο. Suppl. 903. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας. Fragm. 295. οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου. — Prom. 476. εἴ τις εἰς νόσον πέσοι, οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν. — Prom. 670. κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν κεραυνόν. — oppressa apodosi. Ag. 541. μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας —, Ag 549. χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον. — adiecta particula ἄν. Ag. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός. Ag. 904. εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγὼ l. d. — cum coniunctivo. Pers. 777. εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν. Eum. 225. εἰ προδῶ σφ' ἑκών. Suppl. 86. εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον. Suppl. 395. εἴ που τι μὴ τοῖον τύχῃ. — εἰ δὲ μή sin minus. Choeph. 303. θηλεῖα γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται. Choeph. 477. εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ ἄτιμος. Suppl. 145. εἰ δὲ μή, — ἐξόμεσθα. — εἰ μή post interrogationem vel negationem, nisi. Sept. 98. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν' ἕξομεν; Ag. 1110. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. — καὶ εἰ etsi. Sept. 429. καὶ στόμαργός ἐστ' ἄγαν. Pers. 287. καὶ στένειε κακοῖς ὅμως. Choeph. 113. καὶ θυραῖός ἐσθ' ὅμως. Choeph. 296. καὶ μὴ πέποισθα. — εἴ τις i. q. ὅστις si quis. Pers. 213. εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἐποτροπὴν λαβεῖν. Eum. 259. ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλον ἦλιτεν βροτῶν. — εἰ utinam. Sept. 242. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος. — εἰ in interrogatione indirecta an. Prom. 999. ὅρα νῦν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται. Sept. 642. τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπῃ τελεῖ, εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα. Ag. 464. εἰ δ' ἐτητύμως, τίς οἶδεν; Ag. 604. Μενέλεων δὲ πεύθομαι, εἰ νόστιμός γε. Choeph. 677. εἰ δὲ τυγχάνω — οὐκ οἶδα. Eum. 137. ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ. Eum. 558. τὴν μητέρ' εἶπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας. Eum. 580. ἐξήγου δέ μοι, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. Suppl. 72. γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι δειμαίνουσα φίλους, τᾶσδε φυγᾶς — εἰ τίς ἐστι κηδεμών. Suppl. 718. περίφοβόν μ'

ἔχει τάρβος ἐτητύμως, πολυδρόμου φυγᾶς, ὄφελος εἴ τί μοι. — respondente particula εἴτε. Choeph. 757. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ; Eum. 446. εἰ δικαίως εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην. Eum. 582. εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον. Phryg. 244. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει.

Εἶα eia. Ag. 1634. εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Ag. 1636. εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

Εἰδέναι scire. Prom. 186. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. Prom. 502. σὺ δ' εἰς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων. Prom. 640. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή. Prom. 917. ἐγὼ τάδ' οἶδα. Pers. 333. Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν. Pers. 824. μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται. Ag. 597. οὐκ οἶδα τέρψιν. Ag. 1331. οὐκ οἶδα βουλῆς ἡστινος τυχὼν λέγω. Ag. 1653. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας αὐτουμένους. Choeph. 232. τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς. Choeph. 516. οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ. Choeph. 679. οὐκ οἶδα. Choeph. 1017. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ. Eum. 213. τὰ μὲν γὰρ οἶδα πάρτα σ' ἐνθυμουμένην. Eum. 396. γένος μὲν οἶδα. Eum. 791. πλῆδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν. Suppl. 721. μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. Prom. sol. 182, 2. ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὤν, μέμψῃ. Prom. 328. ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς —, ὅτι γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται; Prom. 610. δεῖξον, εἴπερ οἶσθα. Sept. 978. σὺ τοίνυν οἶσθα διασπερῶν. Pers. 471. οἶσθα σημῆναι τορῶς; Ag. 1270. εἰ δ' ἐτητύμως μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα. Choeph. 515. θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τόδε. Eum. 85. οἶσθα μὲν τὸ μὴ δικεῖν. Suppl. 1042. σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον. Sept. 599. ἀλλ' οἶδεν, ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ. Pers. 623. εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον. Ag. 423. οὔτε μὲν γάρ τις ἔπεμψεν οἶδεν. Ag. 465. εἰ δ' ἐτητύμως τις οἶδεν; Ag. 618. οὐκ οἶδεν οὐδείς. Ag. 1201. οὐκ οἶδεν, εἶα γλῶσσα — τεύξεται. Choeph. 563. εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών. Eum. 355. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ. Eum. 892. οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου. Choeph. 433. ὡς τόδ' εἰδῇς. Prom. 826. ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου. Choeph. 876. εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα. Suppl. 286. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον. Pers. 423. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμίρᾳ μιᾷ πλῆθος τοσοῦτ' ἀριθμὸν ἀνθρώπων θανεῖν. Pers. 427. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν. Pers. 329. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους νανσὶν κρατῆσαι. Ag. 666. ἴσθι τἀληθῆ κλύων. Ag. 906. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. Ag. 1275. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐδ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός. Ag. 1599. δημοβρέφειτ, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀρᾶς. Ag. 1655. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα. Choeph. 567. ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ. Choeph. 783. ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου

πῶλον εὔνιν ζυγέντα. Suppl. 428. ἴσθι γὰρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις ὑπόστεγ' ἂν πίσυρε, μένει. Suppl. 454. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή. Choeph. 594. ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν δαείς. Pers. 207. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς — θαυμαστὸς ἂν γέννοις' ἀνήρ. Sept. 68. εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν. Sept. 357. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων. Ag. 812. εἰδὼς λέγοιμ' ἄν. Ag. 908. εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος. Suppl. 212. εἰδὼς ἂν αἰῶν τήνδε συγγνώφη βροτῶς. Suppl. 318. εἰδὼς δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένος. Suppl. 908. ὡς ἂν εἰδὼς ἐνσπεῖν σαφέστερον. Fragm. 274. ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός. Prom. 1042. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας οὐδ' ἐθώϋξεν. Suppl. 723. λέγω πρὸς εἰδότα. Ag. 1341. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πάρι. Ag. 1375. πρὸς εἰδότας λέγω. Choeph. 199. ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα. Prom. 1078. εἰδυῖαι γὰρ οὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως. Prom. 439. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν ὑμῖν λέγοιμι. Ag. 1169. ἐμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι. Ag. 1342. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. Ag. 1344. τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι πυρσῶν δ' ὅπως. Choeph. 679. τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι. Palam. 168. σίτον δ' εἰδέναι δυώρισα. — Ag. 475. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φασφόρων — παραλλαγάς. — Choeph. 303. εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται scietur.

Εἴδεσθαι similem esse. Ag. 748. δαίμονά τε τὰν ἄμαχον — εἰδομέναν τοκεῦσιν.

Εἶδος species, figura. Sept. 489. οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὔθ' ὅπλων σχῆσιν μιμητές. Fragm. 279. πάντοπτρον εἴδους χαλκὸς ἐστ', ὀργὰς δὲ νοῦς.

Εἴδωλον species, imago. Prom. 567. εἰδώλων Ἄργου γηγενοῦς. Ag. 813. ὁμιλίας πάντοπτρον, εἴδωλον σπιᾶς.

Εἶεν esto, age. Choeph. 646. εἶεν· ἀκούω. Choeph. 708. εἶεν, φίλιαι δμωΐδες οἶκων. Eum. 235. εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.

Εἴθε utinam. Sept. 548. εἴθε γὰρ θεοὶ τοῦσδ' ὁλίσειαν ἐν γᾷ. Suppl. 80. εἴθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς. — Pers. 829. εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, καμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι. Ag. 1519. εἴθε μ' ἐδέξω. Choeph. 193. εἴθ' εἶχε φωνὴν σὔφρονα. Suppl. 823. εἴθ' ἀνὰ πολύρυτον ἁλμήεντα πόρον — δεώλου.

Εἰκάζειν comparare. Choeph. 624. ᾔκασεν δέ τις τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν. Eum. 49. οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις. — *coniectura assequi.* Sept. 338. τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα; Choeph. 511. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε. Suppl. 285. Ἀμαζόνας, εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, πάρτ' ἂν ᾔκασα ὑμᾶς.

Εἴκασμα imago. Sept. 505. δαίμονος ἐχθρὸν εἴκασμα.

Εἴκειν cedere. Prom. 320. οὐδ' εἴκεις κακοῖς. Ag. 1041. εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε. Suppl. 199. μέμνησο δ' εἴκειν.

Εἰκῇ temere. Prom. 448. ἔφυρον εἰκῇ πάντα. Prom. 887. θαλεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ συγγνῆς πρὸς πόμασιν ἔτης.

Εἰκός consentaneum, probabile, par est. Sept. 499. *εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάντας.* Ag. 561. *ὡς πομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει.* Ag. 572. *δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μᾶλλον εἰκὸς μάλιστα.* Choeph. 679. *τὸν τοιόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.* Eum. 185. *λίοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου εἰκεῖν τοιαύτας εἰκός.*

Εἰκότως probabiliter, ut par est. Ag. 889. *ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ.* Suppl. 398. *νέμων εἰκότως ' ἄβρικα μὲν πανοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.*

Εἰκών imago. Sept. 541. *ἐχθίστου δάκους εἰκὼ φέροντα.*

Εἰλίσσειν volvere. Prom. 1086. *στρόμβος δὲ πύνιν εἰλίσσουσι.* Prom. 1094. *αἰθὴρ πολὺν φάος εἰλίσσων.* — Prom. 138. *σοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδας πατρὸς Ὠκεανοῦ.*

Εἴλλειν arcere. Bassar. 19.

Εἷμα vestis, velamentum. Ag. 1356. *πλοῦτον εἵματος πανόν.* Choeph. 79. *δαπέδου δ' ὑφ' εἱμάτων.* — *vestis stragula.* Ag. 895. *μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον τίθου.* Ag. 934. *πηλῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.* Ag. 937. *πολλῶν πατηρῶν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην.*

Εἰν in. Suppl. 850. *εὐρεῖαι εἰν αὔραις.* vid. *Ἐν.*

Εἶναι esse. I. Copula: *εἰμί* Prom. 14. 507. Sept. 41. 790. Pers. 993. Ag. 104. 735. 1168. Choeph. 217. 663. 1022. Eum. 423. 433. 682. Suppl. 247. 275. *εἶ* Prom. 698. Sept. 962. 977. Ag. 1111. 1395. 1400. 1486. Eum. 692. 810. Suppl. 199 Eden. 57. Philoct. 227. *ἐστί* Prom. 50. 105. 107. 197. 513. 515. 519. 755. 757. 844. 956. Sept. 206. 349. 395. 429. 581. 607. 631. Pers. 161. 206. 340. 341. 505. 674. 679. 989. Ag. 155. 250. 263. 416. 465. 806. 1076. 1205. 1333. 1377. 1467. 1542. Choeph. 113. 120. 168. 416. 507. 512. 645. 662. 692. 699. 722. Eum. 19. 62. 235. 263. 330. 458. 546. 628. 659. 725. 845. Suppl. 68. 77. 185. 316. 435. 509. 722. 804. 937. 1032. 1034. Prom. sol. 182, 5. *ἐστόν* Choeph. 205. *ἐσμέν* Sept. 498. Eum. 394. 555. 744. *ἐστέ* Eum. 386. 788. Suppl. 277. *εἰσί* Prom. 378. Sept. 922. Pers. 676. 850. Eum. 118. *ὦ* Pers. 678. Eum. 648. *ᾖ* Pers. 777. Choeph. 175. *εἴην* Sept. 170. Ag. 459. *εἴης* Prom. 981. *εἴη* Prom. 492. Sept. 652. Ag. 210. Choeph. 855. Eum. 966. Suppl. 351. 483. 1040. *εἶεν* Suppl. 182. *ἰσθί* Sept. 220. Ag. 498. Choeph. 145. Eum. 91. *ἔστω* Ag. 368. Eum. 519. 826. Suppl. 650. 669. *ἔστε* Sept. 163. Ag. 98. *ὤν* Prom. 62. 113. 596. Sept. 587. 1001. Pers. 220. 735. 768. 996. Ag. 962. 1325. 1567. 1590. 1602. Choeph. 197. 853. Eum. 90. 148. 168. 287. 336. 521. 585. Suppl. 366. 612. 892. Prom. sol. 182, 2. Fragm. 408. *ὄντι* Prom. 308. *ὄντα* Prom. 985. Sept. 1006. Pers. 806. Ag. 451. 1587. 1588. Choeph. 221. Eum. 338. 391. 453. *ὄντες* Ag. 636. *ὄντας* Prom. 441. Pers. 171. Choeph. 232. *ὄντα* Prom. 497. Ag. 1552. Suppl. 54. *οὖσα* Sept. 183. 247. 1029. Pers. 158. Ag. 579. 1018. 1030. Choeph. 194.

747. Eum. 703. εἶναι Prom. 217. 314. 386. 689. 739. 743. Sept. 248. 393. 574. 628. 1015. Pers. 619. Ag. 762. 814. 1007. 1065. 1102. 1348. 1476. 1480. Choeph. 191. 534. 861. 1028. Eum. 302. 403. 426. 851. Suppl. 384. 449. 531. 609. 742. 895. ἦσθα Ag. 1184. Choeph. 241. 355. ἦν Prom. 756. 889. Sept. 473. 675. 794. 1041. Pers. 326. 330. 332. 333. 342. 363. 399. 706. 751. 763. 919. Ag. 162. 816. 1179. 1368. 1369. 1439. 1619. Choeph. 195. 196. 525. 688. 693. Suppl. 241. 242. 339. Phryg. 245. ἔσκε Pers. 648. ἦτε Ag. 528. Suppl. 285. ἦσαν Prom. 677. Pers. 335. 390. 415. 433. Ag. 545. Choeph. 969. Suppl. 560. ἔσῃ Sept. 68. Ag. 1384. 1616. Choeph. 477. ἔστω Prom. 189. 626. 910. Eum. 521. 816. 827. ἔστων Pers. 120. ἔσεσθαι Prom. 837. — II. *adesse, existere.* ἔστι Prom. 771. 848. Sept. 535. 664. Pers. 164. 439. 721. 789. Ag. 67. 264. 371. 932. 1272. 1279. Choeph. 501. 864. 872. Eum. 243. 581. 615. 618. 706. Suppl. 741. 759. 935. Fragm. 322. εἴη Suppl. 952. ἔστω Sept. 666. Suppl. 204. ὦν Ag. 164. Choeph. 744. ὄντες Eum. 737. ὄντων Prom. 762. Pers. 341. ὄντας Eum. 956. οὖσα Eum. 861. οὔσης Ag. 940. εἶναι Suppl. 282. 617. ἦν Prom. 477. Pers. 483. Ag. 834. ἔσκε Ag. 735. ἔσται Sept. 199. 931. Pers. 802. Ag. 1081. Choeph. 507. Eum. 653. Suppl. 710. — III. cum genitivo. Sept. 212. ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἕρδειν. Ag. 914. οὗτος γυναικός ἐστιν ἀμείψων μάχης. Ag. 1332. τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. Ag. 1650. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη φῶτα προσαινεῖν καπόν. Fragm. 375. ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν ἐν τοῖς καποῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς. Choeph. 902. δικῶς ἐπράθην ὧν ἐλευθέρου πατρός. Eum. 708. πάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Suppl. 580. φυσίζοον γίνος, τὸ δὴ Ζηνὸς ἐστιν ἀληθῶς. Ag. 260. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν. — cum dativo. Prom. 297. Ὠκεανοῦ φίλος ἐσθ' βεβαιότερός σοι. Prom. 734. ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγοις μέγας. Sept. 208. ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα. Sept. 600. εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι λοξίου. Pers. 168. πάντα γὰρ τὰ πέδοι' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα. Pers. 234. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστί. Ag. 1177. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Choeph. 92. ὡς νόμος βροτοῖς ἐστί. Choeph. 1049. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί. Suppl. 371. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις. Suppl. 490. ἀσφάλεια δ' ἦ δι' ἄστεος στείχουσι. Suppl. 507. εὔφημον εἴη τοὔπος ἐφημουμένῃ. Suppl. 929. εἴη δὲ νίκη καὶ πράτη τοῖς ἄρασιν. — cum infinitivo. Prom. 1057. τοιάδε — βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι. Pers. 411. θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν. Ag. 316. φθογγὰς ἀκούειν ἐστί. Ag. 770. οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Choeph. 172. ὅδ' ἐστὶ πάρεστ' ἰδεῖν ὁμόπτεροι. Choeph. 290. τοῖς τοιούτοις οὔτε πρανῆρος μέρος εἶναι μετασχεῖν. Choeph. 419. πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν — ὀρίγματα. — cum accusativo et

infinitivo. Prom. 759. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία; Pers. 100. τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατῶν ἀλύξαντα φυγεῖν. — cum participio praesentis. Sept. 785. τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν. Pers. 363. κράτος ἦν προκείμενον. Ag. 657. ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων. Choeph. 134. φεύγων Ὀρέστης ἐστίν. Choeph. 237. ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον. Eum. 182. οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς στέργηθρ' ἔχουσα. Eum. 519. αἰδόμενός τις ἔστω. Psychost. 264, 6. ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνῃ. — cum participio perfecti. Ag. 843. εἰ δ' ἦν τεθνηκώς. Ag. 1152. ἔσται δεδορκώς. Pers. 254. πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα. Pers. 373. ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος. Pers. 745. ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον. Ag. 775. ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος. Ag. 1020. εἶπερ, ἐστὶ μὴ — πεκτημένη. Ag. 1069. ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι. Choeph. 196. ἦν τετμημένος. Eum. 199. ἐστὶν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον. Eum. 792. ἐστὶν ἐοφραγισμένος. Suppl. 485. πόλλ' ὧν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα. Suppl. 924. ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα. — cum participio aoristi. Suppl. 455. τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ; — cum participio et articulo. Prom. 773. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστίν; Eum. 765. αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν. Suppl. 566. τίς ἦν ὁ θέλξας; Psychost. 264, 8. αὐτός ἐστιν ὁ πτανών. — cum relativo. Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμι. Prom. 991. οὐκ ἔστιν αἴτιασθ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ προτρέψεται με. Choeph. 170. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ πείραιτό νιν. Ag. 606. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι. Fragm. ap. Sext. in Galii opusc. mythol. p. 720. καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός. (III. ἐστί Prom. 291. 297. 759. 773. 991. 1057. Sept. 208. 212. 785. Pers. 100. 168. 234. 254. 745. Ag. 316. 606. 657. 770. 914. 1020. 1332. Choeph. 92. 134. 170. 172. 237. Eum. 199. 792. Suppl. 485. 580. 924. Psychost. 264, 8. Fragm. 375. ἐστί Eum. 182. εἰσί Choeph. 1049. ᾖ Suppl. 490. εἴη Ag. 1650. Suppl. 371. 507. 929. ἔστω Eum. 519. ὦν Choeph. 902. οἶσαν Ag. 260. εἶναι Choeph. 290. Psychost. 264, 6. ἦσθα Ag. 775 ἦν Pers. 363. 373. 411. Ag. 843. 1177. Choeph. 196. 419. Eum. 765. Suppl. 566. ἦμεν Ag. 1069. 1070 ἔσῃ Suppl. 455. ἔσται Prom. 734. Sept. 600. Ag. 1152.)

Εἵνεκα propter. Prom. 345. τοῦδ' εἵνεκα. Suppl. 185. παντὸς εἵνεκα. vid. Ἕνεκα.

Εἰπεῖν. Prom. 545. εἰπὲ ποῦ τις ἀλκά. Prom. 595. εἰπέ μοι. Prom. 686. εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι λοιπὸν πόνων, σήμαινε. Prom. 878. ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου εἰπεῖν. Prom. 1075. μηδέ ποτ' εἴπηθ' ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν. Sept. 728. Ἀπόλλωνος — τρὶς εἰπόντος — θνησκόντα γίννας ἄστυ σώζειν πόλιν. Sept. 896. τάχ' ἄν τις εἴποι. Sept. 905. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐκ ἀθλίου ν. Pers. 470. σὺ δ' εἰπέ. Pers. 624. μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποις. Pers. 685. εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα. Pers. 700. ὡς εἰπεῖν ἔπος. Ag. 124. οὕτω δ' εἶπε τεράζων.

Ag. 120. 133. 154. *αἴλινον εἰπέ.* Ag. 198. *ἄναξ δ' ὁ πρίσβυς τόδ' εἶπε φανῶν.* Ag. 358. *Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν.* Ag. 576. *καί τίς μ' ἐνίσπειν εἶπε.* Ag. 601. *αὕτη μὲν οὕτως εἶπε.* Ag. 603. *σὺ δ' εἰπέ.* Ag. 608. *πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν πειθνὰ τἀληθῆ τύχοις;* Ag. 905. *καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.* Ag. 1295. *ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω.* Ag. 1346. *τἀνάντι' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.* Ag. 1470. 1496. *τί πρὸς εἶπω;* Choeph. 86. *πῶς εὔφρον' εἶπω;* Choeph. 277. *τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε.* Choeph. 412. *τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν;* Choeph. 568. *πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος;* Choeph. 655. *εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ πρὸς ἄνδρα.* Choeph. 666. *ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ.* Choeph. 671. *πρὸς τοὺς τεκόντας — τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ.* Choeph. 677. *τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπεν.* Choeph. 834. *τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;* Choeph. 845. *πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;* Choeph. 905. *ἀλλ' εἰφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.* Choeph. 994. *ἄρχων δ' ἂν εἴποις.* Choeph. 1070. *νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτὴρ, ἢ μόρον εἶπω.* Eum. 414. *τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;* Eum. 561. *εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.* Eum. 557. *τὴν μητρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.* Eum. 586. *οὐκοῦν ἔτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις.* Eum. 608. *ταύτην τοιαύτην εἶπον.* Eum. 842. *ὡς μήποτ' εἴπῃς — ἄτιμος ἕδρας.* Suppl. 393. *εἶπον δὲ καὶ πρὶν, ὡς ἔσται δῆμον τάδε πράξαιμ' ἄν.* Suppl. 395. *μήποτε εἴπῃ λεώς —, ἀπώλεσας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.* Suppl. 897. *ποιεῖσαν εἰκὼν προξένοις ἐγχωρίοις;* Suppl. 899. *θεοῖσιν εἰκὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ.* Suppl. 973. *τό τ' εἰπεῖν εὐπρεπὲς μόσαγμά πως.* Psychost. 264, 2. *ξύμπασά τ' εἰπών.* Psychost. 268, 8. *αὐτὸς τάδ' εἰπών.* — Sept. 788. *τί δ' εἶπας;* Pers. 292. *ἐμοῖς μὲν εἶπας δόμασιν φάος μέγα.* Prom. 775. Pers. 784. *πῶς εἶπας;* Ag. 889. *ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ.* Suppl. 337. *βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον.* Suppl. 499. *τοῦτῳ μὲν εἶπας.* (*εἶπον* Choeph. 677. Eum. 586. 608. Suppl. 393. *εἶπε* Ag. 124. 198. 376. 601. Choeph. 277. 655. 666. *εἴπω* Ag. 1470. 1496. Choeph. 86. 1070. *εἴπῃς* Eum. 842. *εἴπῃ* Suppl. 305. *εἴπητε* Prom. 1075. *εἴποις* Choeph. 834. 994. *εἴποι* Sept. 896. Pers. 624. *εἰπέ* Prom. 345. 595. Pers. 470. 685. Ag. 120. 133. 154. 603. 905. Choeph. 671. 905. Eum. 557. *εἰπεῖν* Prom. 686. 878. Sept. 905. Pers. 700. Ag. 358. 1295. 1346. Choeph. 568. Eum. 414. 561. Suppl. 973. *εἰπών* Ag. 658. Suppl. 897. 899. Psychost. 264, 2. 8. *εἰπόντες* Sept. 728. *εἰπόντες* Choeph. 412. *εἰποῦσα* Choeph. 845. — *εἶπας* Prom. 775. Sept. 788. Pers. 292. 784. Ag. 889. Suppl. 337. 499.)

Εἴπερ si, siquidem. cum indicativo praesentis, perfecti vel futuri. Prom. 610. *δεῖξον, εἴπερ οἶσθα.* Sept. 665. *εἴπερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ, ἔστω.* Prom. 789. *καίπερ τάδ' ὄντι, πλῆθος ἐκμιτον*

στρατοῦ λείπει. Ag. 29. εἴπερ Ἰλίου πόλις ἑάλωσεν. Ag. 908. εἴπερ τις ἄλλος γ' οὗ τόδ' ἐξεῖπον τέλος. Ag. 1020. εἴπερ ἐστὶ μὴ — σεσημένη ἴσα φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ. Ag. 1222. οὐκ, εἴπερ ἴστασ γε. Choeph. 221. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ' ἔν γε τοῖσι σοῖς. Choeph. 515. θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε. Choeph. 563. τί δῆτα πέλεμον τὸν ἰσάτην ἀκτίρρυτα Δέγυπτος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών; Choeph. 645. τρίτον τόδ' ἐκπέρασμα δωμάτων πάλῳ, εἴπερ φαλόξον' ἐστὶν Αἰγίσθου δίκη. Choeph. 492. τὰς ὁμοίας ἀντίδοτ' βλάβας λαβεῖν, εἴπερ πραπτθείη γ' ἀντιτιμῆσαι θέλων. Eum. 417. τόνδ' ἀμυνάθου φάγον, εἴπερ — ἦσθα. — cum indicativo imperfecti. Choeph. 196. εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθρῶν πρασσὸς ἦν τετιμένος. Suppl. 339 εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων παντὸς ἦν. — cum optativo. Suppl. 919. ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγοις.

Εἴργειν arcere. Sept. 398. Δίκη δ' ὁμαίμων πάντα τὸν προσιόλλυται εἴργειν τεκοῦσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ. Sept. 485. ἀνδρὸς ἐχθαίροσ' ὕβριν εἴργει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιρον. Sept. 1000. εἴργων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει. Pers. 89. ἐχυροῦς ἵρκεσιν εἴργειν ἅμαχον πῶμα θαλάσσης. Ag. 998. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν εἴργε μὴ πλέον φέρειν. Ag. 1306. ἀκτενιδεῖκτων δ' οὔτις ἀκμὰς εἴργει μελάθρων. Suppl. 37. λίκτρων, ὧν θέμις εἴργειν. — Choeph. 907. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι. Suppl. 61. ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα.

Εἰρήνη pax. Pers. 755. ἔθρεψε πᾶσιν εἰρήνην φίλην.

Εἰς unus. Sept. 6. Ἑπτοπλείης ἂν εἷς πολὺς κανὰ πυλῶν ὑμνοῖτο. Sept. 525. φέρει δ' ἑφ' αὑτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα. Sept. 1041. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν. Pers. 319. εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών. Pers. 454. ἐξ ἑνὸς φόβου. Pers. 749. ἓν' ἄνδρα πάσας Ἀείδου μητροτρόφου ταγεῖν. Pers. 937. πάντας ἑνὶ πειτύλῳ. Ag. 1431. Ἑλένα μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσασα. Ag. 1444. μία πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασα. Suppl. 920. δημόκραντος ἐκ πόλεως μία ψῆφος πέφανται. Pers. 305. εἷδε ναὸς ἐκ μιᾶς πόδα. Ag. 491. πολλῶν ἐμαγεσιῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών. Fragm. 300, 6. νηδύος μιᾶς ἄπο. Pers. 247. ἐν μιᾷ πληγῇ. Pers. 423. ἡμέρᾳ μιᾷ. Eum. 941. μιᾷ φρενί. Ag. 626. πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν. Eum. 559. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαιομάτων. Sept. 99. πάταγος αἰχ ἑνὸς δορός. Choeph. 514. τὰ πάντα γάρ τις ἐκ μιᾶς ἀνθ' αἵματος ἑνός. Choeph. 297. πολλοὶ γὰρ εἰσ ἓν συμπιτνοῦσιν ἵμερον. Choeph. 546. τοὐσθ' ἓν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων.

Εἰς, ἐς. — motum in locum aliquem significans. Prom. 1. 2. χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον, Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν. Prom. 153. εἰς ἀπείρονταν Τάρταρον ἥξεν. Prom. 191. εἰς ἀριθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα — ἥξει. Prom. 228. ἐς θρόνον καθίζετο. Prom. 302. τὴν εὐδημοῦσαν ἐλθεῖν ἐς αἶαν. Prom.

361. φρίνας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς. Prom. 387. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν. Prom. 471. ἐς νόσον πεσών. Prom. 476. εἴ τις εἰς νόσον πίοι. Prom. 495. δυστέκμαρτον εἰς τέχνην ὤθωσα θνητούς. Prom. 649. πολεύμεναι ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς. Prom. 661. ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς θεοπρόπους ἵαλλεν. Prom. 692. οὐπώποτ' ἦχον ξένοις μολεῖσθαι λόγοις ἐς ἀκοὰν ἐμάν. Prom. 724. ἐς μεσημβρινὴν βῆναι πέλευθον. Prom. 815. οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. Prom. 847. ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος. Prom. 967. ἐς τάσδε σαυτὸν πηρονὰς παθώρμισας. Prom. 1023. ἄψοῤῥον ἦξεις ἐς φάος. Prom. 1030. εἰς ἀναύγητον μολεῖν Ἅιδην. Prom. 1052. ἔς τε πελαινὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δίκας. Prom. 1076. Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν. Prom. 1080. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθε. Sept. 30. ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων ὁρμᾶσθε πάντες. Sept. 43. ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος. Sept. 49. μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους — ἔστεφον. Sept. 190. ἐς πρώραν φυγών. Sept. 222. τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν — ἰκόμαν. Sept. 208. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε; Sept. 237. τρίψον εἰς ἐχθροὺς βέλος. Sept. 266. εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών. Sept. 424. ἐς οὐρανὸν πέμπει. Sept. 662. Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. Sept. 842. πανδόπον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον. Sept. 980. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν. Pers. 2. τῶν οἰχομένων Ἑλλάδ' ἐς αἶαν. Pers. 67. πεπέρακεν μὲν ὁ — στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν. Pers. 99. παράγει βροτὸν εἰς ἀρπύστατα. Pers. 179. εἰς ὄψιν μολεῖν. Pers. 218. ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος. Pers. 226. εὖτ' ἂν εἰς οἶκους μόλωμεν. Pers. 371. ἐς ναῦν ἐχώρει. Pers. 386. ἐς μάχην ὁρμῶντες. Pers. 432. ῥίπουσαν ἐς τὰ μάσσονα. Pers. 477. διεκπερῶμέν τ' ἐς τε Φωκίων χθόνα. Pers. 484. ἔς τε Μακεδόνων χώραν ἀφικόμεσθα. Pers. 522. προπέμπει' ἐς δόμους. Pers. 580. ἐς γᾶν προπιτνοῦντες. Pers. 622. πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς. Pers. 725. ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεοφάτων. Pers. 776. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον. Pers. 619. ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους. Pers. 1025. αἰακτὸς ἐς δόμους πίε. Ag. 230. κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα. Ag. 301. Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος φάος. Ag. 374. λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμὸν εἰς ἀφάνειαν. Ag. 389. ἐλθὼν ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν. Ag. 424. σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 496. ἑάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. Ag. 719. ἐλθεῖν ἐς Ἴλιον πόλιν. Ag. 789. ἐς αἱματηρὸν εὐνὸς — ψῆφους ἔθεντο. Ag. 825. ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους ἐλθών. Ag. 885. ἐς δῶμ' ἄλυπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη. Ag. 931. εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα. Ag. 940. φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους. Ag. 972. πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. Ag. 1180. τέκνων εἰς ἔργον ἦλθετον. Ag. 1240. ἵν' ἐς φθόρον πεσόντα. Ag. 1249. ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους

τύχας. Ag. 1443. μηδ' εἰς Ἑλένην πότον ἐπιρίψῃς. Ag. 1548. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ χρησμόν. Choeph. 3. ἦκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε. Choeph. 208. εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. Choeph. 213. εἰς ὄψιν ἦκεν. Choeph. 238. τὸ μητρὸς εἰς σὲ μοι φίτυ στέργηθρον. Choeph. 297. πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπεσοῦσιν ἴμερος. Choeph. 395. φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πίδον. Choeph. 452. ἐς φάος μολών. Choeph. 665. στείχοντα — ἐς Ἄργος. Choeph. 669. εἰς Ἄργος ἵκεν. Choeph. 701. ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας. Choeph. 900. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές. Choeph. 901. οὗτος σ' ἀπέῤῥιψ' εἰς δόμους δορυξένους. Choeph. 925. ἔμολε δ' ἐς δόμον. Choeph. 1052. ταραγμὸς ἐς φρένας πτεναῖ. Eum. 11. ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε. Eum. 29. εἰς θρόνους καθεζάνω. Eum. 56. νόμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας. Eum. 342. ἐς ἄγκυρσιν ἐλθεῖν. Eum. 437. μολὼν ἐς οἶκον. Eum. 813. ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα. Suppl. 326. κίλνασιν ἐς Ἄργος. Suppl. 403. ἐς βυθὸν μολεῖν. Suppl. 533. παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετίσταν. Suppl. 747. ἐς γῆν ἐνεγκεῖν. Suppl. 750. ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου. Suppl. 832. πρὶ' ἐς δόρυ. Suppl. 859. βαίνειν πελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. Suppl. 891. γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖε μολεῖν. Suppl. 903. οὐ μάλ' ἐς μακράν (ἄπεις); Aetn. 6. ἥκουσ' ἐκ σκότους πόδ' ἐς φάος. Glauc. 27. ἐς ὑψικρημνον Ἰμέραν τ' ἀφικόμην. Heliad. 59. εἰς μελάνπεπλον προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν. Xantr. 155. ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα. Prom. sol. 182, 1. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. ἔπεμψεν ἐς δόμους. Phoro. 240. ἴδν δ' ἐς ἄντρον. Prom. 236. εἰς ᾅδου μολεῖν. Teleph. 217. ἁπλοῦς οἶμος εἰς ᾅδου φέρει. — Pers. 157. ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον. — cum verbis videndi. Pers. 787. ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα βλέψαντα. Choeph. 230. εἰς δὲ θηρίων γραφὴν (βλέψον). Suppl. 97. ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον. — *quod attinet.* Prom. 738. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς βίαιος. Prom. 846. ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω. Eum. 386. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω. Pers. 318. πρῶτος εἰς εὐψυχίαν. Ag. 68. τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον. Ag. 804. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μίμνημα πλούων. Ag. 668. ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως. Choeph. 673. εἰς τὸ πᾶν ἀείξενον. Choeph. 927. ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν. Eum. 52. ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροπος. Eum. 83. ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. Eum. 191. εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας. Eum. 281. πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον. Eum. 379. ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί. Eum. 510. ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω. Eum. 851. δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη. Eum. 996. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδασθαι οἴκων. — *contra.* Prom. 947. τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεούς. Prom. 1088. εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα. Sept. 1041. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν. — *circa.* Pers. 331. ἐς ἑπτακάδας δίκα νεῶν. — ad tem-

pus significandum adhibitum. Sept. 21. ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥίπτω θεός. Sept. 726. αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει. Pers. 578. ἐς τὸ λοιπόν. Ag. 607. καλὰ ἐς τὸν πολὺν φίλοισι παρκεῖσθαι χρόνον. Choeph. 603. μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ. Eum. 462. θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Eum. 542. εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον. Eum. 640. εἰς τὸ πᾶν χρόνου. Eum. 678. εἰς τὸ λοιπόν. Eum. 733. εἰς ἅπαντα πλειστῆρη χρόνον.

Εἰσάγειν *adducere.* Choeph. 75. δούλιον ἐσάγον αἰσαν. — *causam ad iudices deferre.* Eum. 550. σὺ δ' εἴσαγε, ὅπως ἰσίστῃ, τίνδε νοφεῖσαν δίκην. Eum. 552. εἰσάγω δὴ τὴν δίκην.

Εἰσαεί *in perpetuum.* Prom. 734. ἴστω δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας. Eum. 800. ἔχουσ' ἐσαεὶ τόνδ' ἐπαινέσαι λόγον.

Εἰσαμείβειν *intrare.* Sept. 540. ὅς σὺν ἴδεσι — εἰσαμοῖψαι θηρὸς ἰχθίστου δάσους εἰκὼ φέροντα.

Εἰσαναγκάζειν *adigere.* Prom. 290. τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὖσαν ἐσαναγκάζει.

Εἰσάπαξ *semel.* Prom. 752. κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

Εἰσάφασμα *dilaniatio.* Prom. fol. 185.

Εἰσβαίνειν *ingruere.* Suppl. 466. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον τόδ' ἐσβίβηκε.

Εἰσβάλλειν *iniicere.* Prom. 1077. Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόσπτον πῆμ' εἰσέβαλεν.

Εἰσέρχεσθαι *ingredi.* Ag. 1307. μηκέτ' ἐσέλθῃς τάδε. — *invadere.* Pers. 831. ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ ἄλγη. — *in mentem venire.* Prom. 1004. εἰσελθέτω σε μήποθ', ὡς ἐγὼ — θηλύνους γενήσομαι.

Εἰσήκειν *ingredi.* Ag. 1154. λαμπρὸν δ' ἔσωσεν — πνέων ἐσήκειν.

Εἰσθρόσκειν *insilire.* Sept. 436. πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον.

Εἰσινεῖσθαι *penetrare.* Suppl. 551. εἰσινούμενον βέλος βουπόλου πτερόεντος.

Εἰσκομίζειν *introducere.* Ag. 925. τὴν ξένην δὲ πρεμνοῦσι τήνδ' ἐσκόμιζε.

Εἴσοδος *introitus.* Eum. 30. καὶ νῦν τυγεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μαντῷ ἄρωγα δεῖν.

Εἰσοιχνεῖν *intrare.* Prom. 122. ὑπόσοι τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν.

Εἰσόπιν *in posterum.* Suppl. 612. εἰσόπιν χρόνου.

Εἰσορᾶν *adspicere, conspicere.* Prom. 146. σὺν δίκαις εἰσιδοῦσ' πτεροις προσανανεύμενον. Prom. 184. πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρὴ σὲ τέρμα πίλασσ' ἐσιδεῖν. Prom. 244 s. ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν ταῦδε ἔχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην πάρ. Prom. 246. καὶ μὴν φίλοις ἔλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ. Prom. 568. φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βοῦταν. Prom. 697. πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς. Prom. 802. ἃς' θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς. Prom. 901. εἰσορᾷς' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομένην l. c. Prom. 943. ἀλλ' εἰσορᾷ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν. Prom. 1095. ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω. Pers. 111. ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος. Pers. 196. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω. Pers. 678. τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν. Ag. 811. τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορᾶν. Ag. 874. κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χειμῶνος. Suppl. 423. μήτε τλᾷς τὸν

ἰσίστων εἰσοδεῖν — ἀγομένων. Suppl. 481. τὶς εἶπεν εἰσιδὼν τάδε. Suppl. 563. βοτὸν ἐσορῶντες ἀνοχλοῦς. — Prom. 425. ἄλλον ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμας εἰσοδόμην θεῶν. Prom. 140. δέρχθητ' ἐσίδεσθ' ἐμέ.

Εἴσω intus. Sept. 214. μένειν εἴσω δόμων. Myrmid. 115. εἴσω πλεῖσας. Sept. 542. ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμφεται. Ag. 1005. εἴσω πομίζου καὶ σύ. Choeph. 1055. εἴσω καθαρμὸς l. c. Cf. Ἔσω.

Εἶτα deinde. Prom. 779. μή μοι προτείνων πῆρον εἶτ' ἀποστέρει.

Εἴτε sive. Ag. 252. εἴτε καδοὺν εἴτε μὴ πεπωμένη. Ag. 477. εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὀνειράτων δίκην — φῶς ἐφήλατο φρένας. Ag. 817. εἴτ' οὖν θανόντος εἶτα καὶ ζῶντος πάρα λέγω. Choeph. 672. εἴτ' οὖν πομίζων δῶρα νηΐοις φίλων, εἴτ' οὖν — θάπτων. Choeph. 819. εἴτ' αὐτὸς ἦν θηήσαντος ἐχγόθεν πυρὸν, εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς πλήθουσ' λέγει μαθών. Eum. 282. εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς — τίθησιν πόδα, εἴτε Φλεγραίαν πλάκα — ἐπεισπορεῖ. Suppl. 183. εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθυμένος. Fragm. 318. εἴτ' οὖν σοφιστής —. — priore εἴτε omisso. Ag. 1376. σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον. Choeph. 988. μόρσιμά γ' εἴτ' ἴχμὴν ἴφω. — praecedente εἰ. Choeph. 757. εἰ ξὺν λοχίοις εἴτε καὶ μονοστιβῆ; Eum. 446. εἰ δικαίως εἴτε μὴ, κρῖναι δίκην. Eum. 582. εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖναι. Phryg. 244. καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει.

Ἐκ motum ex loco aliquo significans. Prom. 59. δεινὸς γὰρ ὀφεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους. Prom. 175. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ. Prom. 356. ἐξ ὁμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας. Prom. 507. ἐκ δεσμῶν λυθέντα. Prom. 572. ἐξ ἐνέρων πυρῶν. Prom. 772. πρὶν ἂν γαμ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. Prom. 874. ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ λύσει. Prom. 911. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ. Prom. 958. οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ δυσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠνθόμην; Prom. 1048. χθόνα δ' ἐκ τυθμένων αὐτοῖς ἕλκουσ' πνεῦμα πραδαίνει. Prom. 1082. τόπων μετὰ που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. Sept. 40. ἦτω σαφῆ τάκπεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων. Sept. 61. πεδία δ' ἀργεστὴς ἀφρὸς χρανεῖ σταλαγμοῖς ἐκπωμῶν ἐκ πυκνόνων. Sept. 441. αὐλὸς ἐξ ὑπτίου πλήσσων σύριγμον σύγαλον πράσσει. Sept. 468. ἐκ πυλῶν χωρήσεται. Sept. 846. ἐκ βαθυκόλπων σκηνῶν ἥκων ἄλγος. Sept. 924. ἐκ πυρὸς σεσῳσ. Pers. 56. τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης Ἀσίας ἵκεται. Pers. 77. πεζονόμους ἐκ τε θαλάσσης. Pers. 297. πηδήμα πούφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο. Pers. 303. νεὼς ἐκ μιᾶς πίσυν. Pers. 347. ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ ἐλθών. Pers. 451. ἐκ χερῶν πέτρινον ἠράσσοντο. Pers. 516. ἦξε λαβοῦσα πίλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν. Pers. 600. ἐκ δόμων πώλων ἔστειλα. Pers. 684. ἐόντ' αἰνίσαι ἐκ δόμων. Pers. 693. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου καιὰ γίνεται θηγατῆς. Pers. 835. λαβοῦσα πέπλων ἐκ δόμων. Pers. 846. νόστου

δ' ἐκ πολέμων ἀπόνοστ — ἄγον. Pers. 924. Τυρίας ἐκ ναὸς ἑρέσσοντας. Ag. 9. φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν. Ag. 307. ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί. Ag. 428. ἐξ Ἰλίου φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα. Ag. 546. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀκὸ γῆς λειμωνίας δρόσοι κατεψίαζον. Ag. 610. ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ. Ag. 612. ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου. Ag. 1118. ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. Ag. 1284. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρίπει. Ag. 1382. ῥυτὰς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον. Ag. 1386. δικάζειν ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί. Ag. 1393. οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρὴν σ' ἀνδρηλατεῖν; Ag. 1533. ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Ag. 1553. ἰὼν' ἐκ τῶνδε δόμων. Ag. 1568. ἠνδρηλάτησαν ἐκ πόλεως. Ag. 1608. νεὸς ἥκοντας ἐκ μάχης. Choeph. 22. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην. Choeph. 33. ἐξ ὕπνου πότον πνέων. Choeph. 70. ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνοντες. Choeph. 133. ἐκ δὲ χρημάτων φεύγων Ὀρέστης ἐστίν. Choeph. 183. ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες. Choeph. 480. χοὰς οἴκοι πατρῴων ἐκ δόμων. Choeph. 500. τὸν ἐκ βυθοῦ κλυστῆρα σώζοντες. Choeph. 528. ἐξ ὕπνου κἀκραγον ἐκπεπληγμένη. Choeph. 663. ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκίων. Choeph. 1054. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Eum. 35. πάλιν μ' ὑπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου. Eum. 54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα. Eum. 112. ἐκ μέσων ἀρυσμάτων ἄφρουσον. Eum. 142. ἐξ αἰμύνων πέπτωκεν. Eum. 150. ἄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολόν. Eum. 201. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Eum. 255. ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελάνων πέλανον. Eum. 399. βροτοστονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Eum. 421. ἐκ τῶν ὑστάτων τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα. Eum. 568. ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Eum. 749. 776. ἐκ χερῶν εἵλισθί μου. Eum. 864. καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε πεντέρας δρόσου, ἐξ οὐρανοῦ τε. Suppl. 195. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων. Suppl. 305. τοιγὰρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν. Suppl. 418. ἐξ ἑδρῶν πολυθύτων ἐνοσιασθεῖσαν. Suppl. 438. ἐκ δόμων πορθουμένων. Suppl. 644. ἐκ στομάτων κοτάσθω φιλότιμος αὐχά. Suppl. 677. ἐκ στομάτων φερίσθω φήμα φιλεφόρμιγξ. Suppl. 701. πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις γυίοισι λινοῦν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν. Suppl. 927. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων. Aetn. 6. πάλιν γὰρ ἥκουσ' ἐκ σπύτους τόδ' ἐς φάος. Edon. 51. ὑπομηκῶνται ποθὲν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι. Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σκαραγμός. Prom. sol. 182; 4. ἁλίσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις. Fragm. 331. ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λωτηρίων. — Ag. 116. χερὸς ἐκ δορικτύπου. — locum significans, ex quo quid pendet. Suppl. 460. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν. Fragm. 332. τοσαῦτα, κήρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον (sensu dubio). — originem significans, ex qua quid nascitur. Prom. 873. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς. Sept. 128. εἰθὸν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν. Sept. 514. μητρὸς ἐξ ὀφειλόν

βλέστημα. Sept. 576. ἐξ ἧς τὰ πιθανὰ βλαστάνει βουλεύματα. Ag. 733. ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γίνει βλαστάνων ἀνόμαστον οἰζύν. Ag. 1506. ἐμὸν ἐκ τοῖδ' ἔρνος ἀερθέν. Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἠνίγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος. Suppl. 17. γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου βοὸς ἐξ ἐπαφῆς καὶ ἐπιπνοίας Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται. Suppl. 44. προγόνου βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας Ζηνός. Suppl. 584. τόδ' ἔν. γένος λίγων ἐξ Ἐπάφου κυρήσας. Prom. 899. τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Prom. 504. πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως. Ag. 986. πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφὴς τε καὶ ἐξ ἀλλήλων ἐπιτιμᾶν. Sept. 210. ἐκ χαλκᾶς δύαι ὕπαρθ' ὁμάντων πρημναμενῶν νεφελᾶν. Sept. 880. ἀραίᾳ τ' ἐκ πατρὸς δυσφόρου πόνῳ. Ag. 101. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἐλπίς. Ag. 1449. κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν παρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνει. Choeph. 416. ἄσαντες ἐκ μητρὸς ἐστε θυμός. Eum. 318. 327. ὕμνῳ ἐξ Ἐρινύων. Eum. 507. ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολίταις πότος ἔλθοι. Eum. 764. ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια πατρῴα. Eum. 894. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματα. Eum. 944. ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὁρῶ. Prom. 157, 171. χαλεπὸν γὰρ ἐκ πνεύματος εἶδος ζυμοῦν. Suppl. 454. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή. — animum ex quo quid proficiscitur significans. Sept. 855. καὶ δόλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνων. Sept. 902. δαπρυχίων ἐκ φρενός. Ag. 48. μέγαν ἐκ θυμοῦ πλάζοντες ἄρη. Ag. 259. πέφυγε τοὖπος ἐξ ἀπιστίας. Ag. 532. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾷς ἐκ φρενὸς μ' ἀνιστάνει. Ag. 1470. 1496. φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω; Choeph. 105. λέξω, πελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον. Choeph. 155. Κλύε πάβας, ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός. Suppl. 889. ἐκ πολὺν φρονήματος — τήνδ' ἀνιμάζεις χθόνα; — eum significans, quo auctore aliquid fit. Prom. 670. πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν πιρανόν. Prom. 761. ἐκ Διὸς πάσχω τανῶς. Sept. 23. καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ. Pers. 365. οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο. Choeph. 1000. ἐλείμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπας. Suppl. 154. 168. μῆνις μέσσειρ' ἐκ θεῶν. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος. — rem, ex qua quid consequitur, significans. Prom. 483. πάντων πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι. Sept. 338. τίν' ἐκ τῶνδ' αἰνέσας λόγος πάρα; Sept. 964. ἔδειξαν' ἐκ φυγᾶς ἐμοί. Ag. 101. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἐλπίς. Ag. 321. συστέλλαγχτος ἐκ μάχης πόνος. Ag. 851. ἐκ τῶνδέ τοι πᾶς ἐνθάδ' οὐ παράστατος. Ag. 1196. ἐκ τῶνδε πομπὰς φαμὶ βουλεύειν τινά. Ag. 1585. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Choeph. 1052. ἐκ τῶνδέ τοι τραγμὸς τὰ φρένας πιτνεῖ. Eum. 520. ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται. Ag. 1083. ἐξ αἰνιγμάτων ἐπαοιδίμοισι θεσφάτοις ἐμηχανῶ. Ag. 1339. τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων μαντευόμασθα. Choeph. 508. ἐκ τίνος λόγου. Choeph. 516. ἐκ δ' ὀνειράτων καὶ νυκτε-

πλάγιων δαιμόνων πεπαλμένη χοαὶς ὄπερθε. Choeph. 840. ἐξ ἀμαυρᾶς πληδόνος λέγει. Choeph. 874. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων. Eum. 754. 781. ἐκ δὲ τοῦ λεχὴν ἄφυλλος — ἐν χαίρᾳ βαλεῖ. Dan. 36, 6. δυνδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου τέλειός ἐστι. Psychag. 257. ἐκ τοῦ δ' ἅπαντα πεντίσιν βοσκήματος σήψει. — secundum. Eum. 92. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας. Pers. 389. ἔκπωμα ἅλμην βρύζιον ἐκ πελάσματος. Pers. 454. ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς ζόφου πάλαι. Sphing. 244. δαιμόνων ἄρτιστος ἐκ Προμηθέως λέγω. — cum verbis passivis positum vi praepositionis ὑπό. Prom. 221. τοιαῦδ' ἐξ ἐμοῦ ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος. Sept. 732. ἡμαγθεὶς δ' ἐκ φίλων. Sept. 787. τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτουργόνων. Ag. 717. ἐκ θεοῦ δ' ἑορτάς τις ἅπας δόμος προσεθρόηθη. Ag. 997. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν εἴργα. Ag. 1252. φὺ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. Ag. 1257. ὁμόσπονδοι γὰρ ἄρτι ἐκ θεῶν μίγας. Ag. 1457. ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως — τρίφατος. Ag. 1475. 1501. δαμεὶς ἐκ χερός. Eum. 370. θυσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν δοθέντα. Suppl. 77. ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τεκμήρια βαμὸς Ἄρης. Suppl. 920. δημόκραντος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κἀκραντας. — cum verbis accipiendi. Sept. 682. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέχοιντο. Ag. 275. μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου — ἐξεδέξατο. Eum. 828. τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ. Suppl. 674. τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν. — cum verbis audiendi. Pers. 743. ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις πλέων. Ag. 339. τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ πλέος. Suppl. 926. σαφῆ δ' ἀκούειν ἐξ ἑλευθεροστόμου γλώσσης. — mutationem significans, qua quid in alterius rei locum succedit. Pers. 293. λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Ag. 675. ἐκ τῶν ἀβροκίμων προκαλυμμάτων ἔπλευσε. Ag. 874. κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος. Choeph. 74. ἐκ γὰρ οἴκων πατρῴων δούλιον ἐσᾶγον ἆλαρ. Choeph. 336. ἀλλ' ἴσ' ἄν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων θοίᾳ πελάδοις σύφθογγοτέρους. — Ag. 1081. χεῖρ' ἐκ χειρός. Eum. 168. ἕτερον ἐν πάρᾳ μοίστορ' ἐκ πάλαι πάσσειν. — materiam, ex qua quid factum est significans. Suppl. 931. πίνοντας ἐκ ηὐθῶν μίθυ. — rem, per quam quid perficitur. Ag. 319. οὐκέτ' ἐξ ἑλευθέρου δέμνης ἀποσμώζουσ. Ag. 1196. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων. Ag. 1475. 1501. δαμεὶς ἐκ χερός. Ag. 1622. ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πεφάσομαι ἄρχων πολεμίων. — adverbio circumscribendo inservit. Ag. 1397. ἐκ τῶν ὁμοίων. Suppl. 400. ἐξ ἴσου. Suppl. 352. ἐξ ἀθλίων παπρόμηθήσων. — de tempore dicitur. Pers. 748. ἐξ οὗπερ τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν. Eum. 25. ἐξ οὗτε Βάκχας ἐστρατήγησεν θεός. Eum. 274. 553. ἐξ ἀρχῆς. Pers. 774. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι πράσσειμεν εὖ ἄριστα; Eum. 2. ἐκ δὲ τῆς Θέμιν. Lycurg. 107. κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον. — per tmesin a verbo seiunctum. Prom. 134. ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὸν θαυμαστὸν αἰθέρα.

Ἕκαθεν e longinquo. Suppl. 416. τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὁρμίναν.

Ἑκάς procul. Ag. 283. ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς — μολόν. Ag. 1075. ἁλικὰ δ' ἑκὰς ἀποστατεῖ. Ag. 1634. τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Choeph. 465. τῶν δ' ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἑστῴην.

Ἕκαστος quisque. Prom. 489. θέαν ἥντινα ἔχουσ' ἕκαστος. Prom. 864. γυνὴ γὰρ ἀνδρὸς ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ. Prom. 952. ἀλλ' αὖθ' ἕκαστ' ἔκφραζε. Sept. 13. ὥραν τ' ἔχουθ' ἕκαστον. Sept. 56. ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αἰτῶν πρὸς πύλας ἄγει λόχον. Sept. 358. ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἵληχεν πάλον. Pers. 132. Περσίδος δ' ἀφεπνοθεῖς ἑκάστα — λείπεται μονάζων. Pers. 378. ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος. Ag. 231. ἔβαλλ' ἕκαστον ὀυτήρων. Ag. 324. ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον. Ag. 420. πένθεια πλησιάρδους δόμων ἑκάστου πρέπει. Ag. 424. σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 847. ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι. Eum. 262. ἔχουθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἑκάτερα. Suppl. 910. πρέπει πήρυσ' ἀπαγγέλλειν τορῶς ἕκαστα. Suppl. 936. ὡς ἐφ' ἑκάστῃ δωδεκήρεσιν Δαναὸς θεραπεντίδι φερνήν.

Ἑκάτη iaculatrix. Suppl. 661. Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν.

Ἕκατι causa. Pers. 329. πλήθουσ μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους ναυσὶν κρατῆσαι. Ag. 848. τοιῶνδ' ἕκατι πλειόνων παλιγκότων. Choeph. 212. ἐπεὶ τί νὺν ἕκατι δαιμόνων ἀνῳῶ. Choeph. 430. ἕκατι μὲν δαιμόνων, ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν. Choeph. 690. ὑδρῶν ἕκατι πραγμάτων. Choeph. 990. τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος. Eum. 71. κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντο. Eum. 729. Παλλάδος καὶ Λοξίου ἕκατι.

Ἑκατόν centum. Pers. 335. αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει ἑκατὸν δι' ἦσαν ἑπτά τε.

Ἑκατονταπήρωτος centiceps. Prom. 353. δεῖον εἶρας ἑκατονταμόργνον.

Ἑκατοντάρχης centurio. Palam. 168.

Ἐκβάζειν eloqui. Ag. 484. τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λίγων.

Ἐκβαίνειν descendere. Ag. 880. 1009. ἔκβαιν' ἀπ' ἅρμης τῆσδε.

Ἐκβάλλειν eiicere. Prom. 201. θέλοντες ἐκβαλεῖν ὄθρης Κρόνου. Prom. 912. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ. Sept. 451. ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. Sept. 670. καπῶ δ' ἔκβαλ' ἕρκεσι ἀρχάν. Ag. 1546. τίς ἂν γονὰν ἀρᾶσιν ἐκβάλοι δόμων; Eum. 712. ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους. Eum. 794. γλώσσης μεταίχμ μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα ταρπόν. Ag. 1648. κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα. Choeph. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.

Ἔκβασις excessio. Suppl. 752. οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ.

Ἐκβάτανα Pers. 16. τὸ Σούσιον ἠδ' Ἐκβατάνων καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔρνος. Pers. 527. ἔστιν τὸ Σούσιον ἠδ' Ἐκβατάνων.

Ἐκβολή deiectio. Sept. 751. πρόπρυμνα δ' ἐκβολὴν φέρει ἀνδρῶν ἁλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

— *electio.* Eum. 718. *παμπάζετ' ὀρθῶϛ ἐκβολὰϛ ψήφων.* — *expulsio.* Suppl. 416. *τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖϛ δυσθίοτοϛ ὀρμίναν.*

Ἐκβροντᾶν *fulgure excutere.* Prom. 362. *ἐφυαλώθη πάξεβροντήθη σθένοϛ.*

Ἔκγονοϛ *proles.* Prom. 137. *τῆϛ πολυτίμου Τηθύοϛ ἔκγονα.*

Ἔκγονοϛ *nepos.* Prom. 774. *τῶν σῶν τιν' αὐτὸν εἶναι χρεών.*

Ἐκδέκτωρ *qui aliquid in se recipit.* Prom. sol. 180. *ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.*

Ἐκδέχεσθαι *recipere.* Ag. 275. *μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον Ἄθωον αἶποϛ Ζηνὸϛ ἐξεδέξατο.* Choeph. 751. *Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.*

Ἐκδεδάσκειν *edocere.* Prom. 700. *λίγ', ἐκδίδασκε.* Prom. 983. *ἐκδεδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνοϛ.*

Ἐκδιδόναι *tradere.* Suppl. 336. *αἰτοῦσι μὴ 'κδῷϛ πωλεῖν Αἰγύπτου.* Suppl. 409. *ἐκδόντεϛ ὑμᾶϛ.* Suppl. 505. *οὕτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖϛ σ' ἐκδώσομεν.* Suppl. 921. *ψῆφοϛ κέκραντα μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ στόλον γυναικῶν.*

Ἔκδικοϛ *iniustus.* Prom. 1095. *ἐσορᾷϛ μ' ὡϛ ἔκδικα πάσχω.* Eum. 467. *ὅρκον παρῶντασ μηδὲν ἔκδικον φρονεῖν.*

Ἐκδίκωϛ *iniuste.* Prom. 978. *ὅσοι παθόντεϛ εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκωϛ.* Sept. 589. *ταὐτοῦ πυρήσαϛ ἐκδίκωϛ ἀγρεύματοϛ.*

Ἔκδοχή *successio.* Ag. 290. *ἤγειρον ἄλλην ἔκδοχὴν πομποῦ πυρόϛ.*

Ἐκδρακοντοῦσθαι *in draconem mutari.* Choeph. 542. *ἐκδρακοντωθεὶϛ δ' ἐγὼ πτεῖνα νιν.*

Ἐκδύειν *exuere.* Ag. 1242. *Ἀπόλλων αὐτὸϛ ἔκδυσιν ἐμὴ χρηστηρίαν ἐσθῆτα.*

Ἐκεῖ *illic.* Pers. 311. *ἐκεῖ κατέφθιτο.* Choeph. 350. *φίλοϛ φίλοισι τοῖϛ ἐκεῖ καλῶϛ θανοῦσι.* Choeph. 354. *πρόπολόϛ τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων.* Choeph. 703. *κἀκεῖ πυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.* Eum. 81. *κἀκεῖ δικαστὰϛ τῶνδε καὶ θελκτηρίουϛ μύθουϛ ἔχοντεϛ.* Suppl. 227. *κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήματ', ὡϛ λόγοϛ, Ζεὺϛ ἄλλοϛ.* Fragm. 310. *οὔνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια.*

Ἐκεῖθεν *illinc.* Sept. 40. *ἧκου σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων.*

Ἐκεῖθι *illuc.* Sept. 792. *ἐκεῖθι κἄλθον;*

Ἐκεῖνοϛ *ille.* Prom. 950. *ἐκεῖνοϛ ἐκπίπτει πράτουϛ.* Sept. 246. *τεῦξ' αὐτ' ἐκείνων τοῦποϛ αἱροῦμαι σθένοϛ.* Sept. 533. *αὐτοῖϛ ἐκείνουϛ ἀνοσίουϛ πομπάσμασιν.* Sept. 645. *ἔργουϛ ἐκείνου καὶ φρονεῖν.* Pers. 254. *ὡϛ πάντα γ' ἦϛτ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα.* Pers. 387. *σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπίφλεγεν.* Pers. 677. *ἐκείνουϛ ἐνδυναστεύσαϛ.* Pers. 752. *ἐκείνου παῖϛ τόδ' ἔργον ἤνυσεν.* Pers. 815. *ἐκεῖνον σωφρονῶν πεχρημένουϛ πινύσατε.* Ag. 594. *δωμάτων κύνα ἐσθλὴν ἐκείνῳ.* Ag. 657. *ἐκείνων εἴ τίϛ ἐστιν ἐμπνέων.* Ag. 659. *ἡμεῖϛ τ' ἐκείνουϛ ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.* Ag. 1077. *ἐκεῖνα δ' ἔγνων.* Ag. 1303. *ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.* Choeph. 176. *μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοιϛ προσείδεται.* Choeph. 206. *αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινόϛ.* Choeph. 565. *κἀκεῖνον ἐν θρόνοιϛιν εὑρήσω πατρόϛ.* Choeph. 731. *ἦ δὴ πλέων ἐκεῖνοϛ εὐφρανεῖ νέον.* Eum. 169.

μιάστορ' ἐκείνου πάσεται. Eum. 216. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ. Eum. 574. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλασκε φυγῇ; Phryg. 245. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων. — Cf. Κεῖνος.

Ἐκεῖσε illuc. Pers. 703. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει;

Ἑκζεῖν defervescere. Sept. 691. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα.

Ἐκηβόλος tela mittens. Prom. 713. ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι. Eum. 598. τόξοις ἐκηβόλοισιν.

Ἔκηλος tranquillus. Sept. 220. ἔκηλος ἴσθι, μήδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

Ἐκθαμνίζειν everriere. Sept. 72. μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε.

Ἐκθοινᾶσθαι exedere. Prom. 1027. πελανόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθοινήσεται.

Ἐκθρώσκειν exsilire. Pers. 449. ναῶν ἐξέθρωσκον.

Ἔκθυμος demens. Pers. 364. τοσαῦτ' ἔλεξε κἀρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός.

Ἐκκαθαίρειν expurgare. Suppl. 261. χθόνα τήνδ' ἐκκαθαίρει πνευδάλων βροτοφθόρων.

Ἐκκαλεῖσθαι evocare. Ag. 261. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.

Ἐκκαλύπτειν aperire. Prom. 193. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγωνε' ἡμῖν λόγον.

Ἐκκαρπίζεσθαι fructum ferre. Sept. 583. ἄτης ἄφορα θάνατον ἐκκαρπίζεται.

Ἐκκενοῦν vacuum reddere, vastare. Pers. 747. τόδ' ἀστὸν Ζεύξουν ἐξεκένωσεν πεδόν. — Sept. 312. βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις. Pers. 541. στένει γαῖ' Ἀσὰς ἐκκενουμένα.

Ἐκκηλαίνειν debilitare. Eum. 124. δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήρανεν μένος.

Ἐκκλέπτειν furtim eripere. Ag. 648. ἤ τοί τις ἐξέκλεψεν ἢ ἐξηύρετο. Eum. 148. τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας.

Ἔκκριτος delectus. Sept. 57. ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως. Pers. 331. ὁπαδὸς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος. Pers. 789. πλῆθος ἐκκρίτων στρατοῦ.

Ἔκκρουστος crustatus, prominens. Sept. 524. λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας.

Ἐκκυλίειν expedire. Prom. 87. ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης.

Ἐκλάμπειν lucere. Prom. 1085. ἔλιπεν δ' ἐκλάμπουσι στεροπῇς ζάπυρος. Fragm. 299, 4. l. d.

Ἐκλαπάζειν expellere. Sept. 438. πρὶν ἐμὸν ἐσθαρεῖν δόμον πωλικῶν θ' ἑδωλίων — ἐκλαπάξαι.

Ἐκλείπειν relinquere. Sept. 200. θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος. Pers. 126. πεδοστιβὴς λεὼς ἀμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσῶν. Ag. 1159. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς εὐμφθογγος. Choeph. 536. τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί. — omittere. Prom. 629. ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων. Pers. 505. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων κακῶν. Eum. 127. νέων μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου. — Eum. 97. ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται.

Ἔκλογος enarratio. Palam. 196.

Ἐκλούειν lavare. Glauc. 27. καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας.

Ἐκλύειν liberare. Prom. 326. 339. τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων. Prom. 783. τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. — Eum. 166. καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται. Prom.

235. ἐξελυσάμην βροτοὺς τοῦ μὴ διαβῆναι σθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν v. l.

Ἔλυσις liberatio. Prom. 262. ἄθλων δ' ἔλυσιν ζήνει τινά.

Ἐμαθάνειν ediscere. Prom. 254. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐμαθήσονται τέχνας. Prom. 708. ὡς ἂν τέρμας' ἐμάθῃς ὁδοῦ. Prom. 778. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐμαθεῖν ζήνει πόνους. Prom. 819. ἐπαναβάπλαζε καὶ σαφῶς ἐμάνθανε. Prom. 878. οὐδὲν ἐμαθοῦσα παρδανεῖς. Pers. 226. κεῖνα δ' ἐμαθεῖν θέλω.

Ἐμαρτυρεῖν testari. Ag. 1169. ἐμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι. Eum. 439. λουτρὸν ἐξεμαρτύρει φόνου.

Ἐμαστεύειν explorare. Eum. 238. τετραυματισμένον γὰρ ὡς νέων νεβρὸν πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐμαστεύομεν.

Ἐμεχθεῖν exantlare. Prom. 827. ἃ πρὶν μολεῖν θεὸν' ἐμεμόχθην φράσω.

Ἐνόμως contra legem. Ag. 1452. σταθεῖσ' ἐνόμως ὕμνον ὑμνεῖν ἀπώχεται.

Ἐπαγλεῖσθαι conspiceere. Choeph. 215. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλὰ σ' ἐπαγλεούμενον.

Ἔπαγλος horrendus. Choeph. 541. ὡς ἔθρεψεν ἔπαγλον τέρας. Ag. 836. ἔπαγλον πανὸν.

Ἐπαισθάνεσθαι. Pers. 801 f. l.

Ἔπαιστος extra sedem versans. Ag. 49. ἐπαίστους ἄλγεσι παίδων.

Ἐπέμπειν emittere. Ag. 272. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐπέμπων σέλας. Choeph. 96. σωθήσεσθ' ὅτι τις ἐπέμψας.

Ἔπειρημα exitus. Choeph. 644. τρίτον τόδ' ἔπειρημα δωμάτων καλῶ.

Ἐπειρᾶν permigrare. Prom. 715. χρίμπτουσα βαχίαισιν ἐπειρᾶν χθόνα. Prom. 733. αὐλῶν ἐπειρᾶν Μαιωτικῶν. Eum. 231. χέρσον καὶ θάλασσαν ἐπειρῶν.

Ἐπέρθειν evertere. Prom. 357. τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐπέρσειν βίᾳ. Sept. 409. ἐπέρσειν πόλιν — φησίν. Sept. 449. στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον ἐπέρσαι θέλων.

Ἐπεσθεσθαι interrogari. Pers. 916. βόα καὶ πένθ' ἑπεσθον.

Ἐπήδημα exitus. Ag. 1349. ὕψος πραῦσσον ἐπηδήματος.

Ἐπιδύεσθαι scaturire. Pers. 801. οὐδέπω κακῶν πρηκὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐπιδύεται.

Ἐπίδυειν edibere. Ag. 1371. αὐτὸς ἐπίδυε μολών. Choeph. 64. δι' αἵματ' ἐκφοβήνθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.

Ἐπίστιον excidere, expelli. Prom. 758. πρὶν ἂν Ζεὺς ἐπίσῃ τυραννίδος. Prom. 759. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐπίστιον ἀρχῆς Διός; Prom. 950. ἐκεῖνος ἐπίστιος πράσσει. Prom. 959. οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ διοσσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠσθόμην;

Ἐπιστινεῖν excidere. Prom. 914. ἀρᾷ —, ἣν ἐπιστινῶν ἠρᾶτο θηραίων θρόνων.

Ἐπλεῖν ex portu evehi. Philoct. 229. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄναμος οὔτ' ἐπλεῖν ἐᾷ.

Ἐπλήθειν plene enarrare. Pers. 422. κακῶν δὲ πλῆθος — οὐκ ἂν ἐπλήσαιμί σοι.

Ἔπληξις terror. Pers. 598. τοῖα κακῶν ἔπληξις ἐπροβεῖ φρένας.

Ἐπλήσσειν excutere. Prom. 134.

ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θαμοφᾶπιν αἰδῶ. Prom. 360. ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων πομπευμάτων. — ἐκπλήσσεσθαι animo conturbari. Choeph. 231. χαρᾷ δὲ μὴ 'πλαγῇς φρένας. Pers. 281. ἐγὼ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη πανοῖς.

Ἔκπλους exitus. Pers. 359. ἔκπλους φυλάσσων καὶ πόρους ἁλιρρόθους. — Pers. 377. πρυμναῖον ἔκπλουν εὐθαμῆ καθίστατο.

Ἔκπλυτος ablutus. Eum. 271. μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πάλει.

Ἐκπνεῖν exhalare. Prom. 359. καταιβάντε πυρσανὲς ἐκπνέων φλόγα. — Ag. 1471. 1498. βίον ἐκπνέων.

Ἐκποδών procul. Prom. 344. ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων. Sept. 411. οὐδὲ τὴν Διὸς Ἔριν πίδᾳ σιήψασαν ἐκποδὼν σχεθεῖν. Choeph. 20. σταθῶμεν ἐκποδών. Choeph. 682. ὡς πόλλ' ἐκπεπᾶς πάκποδὼν εὖ εἰρένα. Eum. 431. ταύτην μὲν οὕτω φρουτίδ' ἐκποδὼν λέγω.

Ἐκπονεῖν efficere. Suppl. 362. ξυνῇ μαλίσθω λαὸς ἐκπονεῖν δίκη.

Ἐκπράσσειν efficere. Sept. 822. ἐξέπραξεν οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν σύναιμα φάτις. Pers. 709. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον πλεῖσαι μέγαν; Ag. 568. χάριτι τιμήσασα Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. Ag. 1248. ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμέ. Suppl. 95. αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας. Suppl. 467. εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος.

Ἐκπρεπής excellens. Pers. 434. ψυχὴν τ' ἄριστοι πεύγίσειαν ἐκπρεπεῖς. Pers. 180. μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστέρα πολύ v. l.

Ἐκρήγνυσθαι erumpere. Prom. 367. ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοὶ πυρός.

Ἐκρίπτειν proiicere. Prom. 934. τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη.

Ἐκρύεσθαι tueri, liberare. Prom. 235. ἐξερυσάμην βροτοὺς τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.

Ἐκσώζεσθαι se servare. Pers. 352. δρασμῷ πρυμναίῳ βίοτον ἐκσωσόμενοι. Pers. 443. ὅταν νεῶν φθαρέντων ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο.

Ἐκτείνειν extendere. Prom. 823. οὖπερ — πρὸς πέντρα πῶλον ἐκτενεῖτε. Choeph. 977. ἐκτείνας' αὐτόν. — sermonem proferre. Ag. 803. θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε. Ag. 890. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. Ag. 1202. γλῶσσα μισητῆς κυνὸς λίξασα πάντα πάσαν φαιδρύνει. Eum. 192. τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου. Eum. 677. ταύτην μὲν ἐξέτεινα' ἐμοῖς παραίνεσιν σεσωῖσιν. Fragm. 336. ἐκτείνειν ῥῆσιν ἐκτείνας.

Ἐκτελεῖν perficere. Pers. 224. ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά.

Ἐκτελευτᾶν conficere, ad finem perducere. Prom. 1022. μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου. Pers. 727. δεῖ μακροῦ χρόνου τάδ' ἤδομεν ἐκτελευτῆσαι θεούς. — ad exitum pervenire. Suppl. 406. ὅπως ἄνανδρα ταῦτα — ἐκτελευτήσει παλῶς.

Ἐκτελὴς perfectus. Pers. 214. τά τ' ἀγαθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν. Ag. 195. πράτος αἴσιον ἀνδρῶν ἐκτελέων.

Ἐκτίμειν. Ossileg. 166, 5. l. d.

Ἐκτενής pertinax. Suppl. 961. πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς φίλους.

Ἐκτήκεσθαι animo excidere. Prom.

533. ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι καὶ μήποτ' ἐκπαυσίη.

Ἐκτίνειν exsolvere. Sept. 530. Ἄργει δ' ἐκτίνων ποινὰς τροφάς. Ag. 1543. ἐκτίνει δ' ὁ ποίνων. Ag. 1564. χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς. Suppl. 430. μίνις Ἄρεως ἐκτίνειν ὁμοίαν θέμιν.

Ἔκτοθεν extrinsecus. Sept. 611. πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν Ζεὺς σφε πάνοπλος χαρασσῷ. Pers. 852. λίμνας τ' ἔκτοθεν. Choeph. 466. οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν.

Ἐκτολυπεύειν perficere. Ag. 1003. οὐδὲν ἐκπλήσσομαι ποτὲ ταῦρον ἐκτολυπεύσειν.

Ἐκτός extra. Sept. 247, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων. Prom. 330. ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς. Choeph. 1027. ἐκτὸς αἰτίας ποιεῖς εἶναι.

Ἐκτρέπειν avertere. Sept. 610. δορίπονα πάλιν ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς ἐκεμόλους. — convertere. Ag. 1443. μηδ' εἰς Ἑλένην πότον ἐκτρίψῃς.

Ἐκτρέφειν educare. Choeph. 739. ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν διδεγμένη. Fragm. 306. ἣν δ' ἐκτρέφῃ τις.

Ἐκτροπή averruncatio. Prom. 915. τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπήν.

Ἐκτυφλοῦν occaecare. Choeph. 529. πολλοὶ δ' ἀνῃλθον ἐκτυφλωθέντες σπότῳ λαμπτῆρες.

Ἔκφανής conspicuus. Pers. 390. θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν. Eum. 235. τόδ' ἐστὶ πᾶνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.

Ἐκφάτως clara voce. Ag. 689. τὸ νυμφότιμον μέλος ἐκφάτως τέλοντας.

Ἐκφεύγειν effugere. Prom. 516. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην. Sept. 701. οὐκ ἂν ἐκφύγοι ναυᾷ. Pers. 502. ἥκιστον ἐκφυγόντες. Pers. 556. ἐντεῦθα δ' ἐκφυγεῖν ἄνευ' αὐτὸν οὐκ ἀνώνυμον. Ag. 876. τορὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν. Eum. 722. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφυγεν αἵματος δίκην. Suppl. 135. 144. ἀνὰς ἀνδρῶν ἄγαμον ἀδίμαντον ἐκφυγεῖν.

Ἐκφθίνεσθαι interire. Pers. 665. ἐξέφθινθ' αἱ τρίκαλμοι νᾶες. Pers. 891. μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθιντας.

Ἐκφοβεῖν terrere. Pers. 598. τοῖα ποιῶν ἔπληξε ἐκφοβεῖ φρένας.

Ἐκφορά funus. Sept. 1015. ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλον ὄντα. Choeph. 424. δαῖται ἐν ἐκφοραῖς.

Ἔκφορος aversus, alienus. Eum. 870. τῶν δυσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.

Ἐκφράζειν enunciare. Prom. 952. αὖθ' ἅπασ' ἐκφραζε.

Ἐκφυγγάνειν effugere. Prom. 523. δεσμοὺς ἀεικεῖς κἀδόας ἐκφυγγάνω.

Ἐκχεῖν effundere. Prom. 722. ἔνθα ποταμὸς ἐκφωῷ μίνυθα.

Ἐκχεῖν exhalare. Ag. 1362. ἐκχυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν.

Ἔκχυτος. Philoct. 235. ἐκχύτους δυσὶν στομώτοιν ἕλκυσιν.

Ἐκχεῖν effundere. Ag. 313. ὄξος τ' ἄλυφά τ' ἐκχέας ταὐτῷ πότει. Eum. 623. τὸ μητρὸς αἷμ' ὄμαιμον ἐκχέας πάλιν. Choeph. 95. τάδ' ἐκχέουσα γάποτον χύσιν. Choeph. 513. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος ἐνίσ. — sensu translato. Pers. 812. μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν. Ag. 1000. προφθάσασα παρδία γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχευ.

Ἑκών libens. Prom. 218. ἑκὼν ἑκόντι Ζηνὶ συμπαφασταταῖν.

Prom. 266. ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον. Prom. 856. οὐχ ἑκοῦσ' ἐλύσαντο, Ag. 38. ἑκὼν ἐγὼ μαθοῦσιν αὖδῶ. Ag. 815. ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλευ. Ag. 917. πρώτοσ μέντοι πάρος γ' ἑκὼν ἐμοί. Ag. 927. ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ. Ag. 1596. σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφηξ ἑκὼν κατακτανεῖν. Eum. 225. εἰ 'προδῶ σφ' ἑκών. Suppl. 918. ταύτας δ' ἑκούσας μὲν — ἄγοις ἄν.

Ἔλαια oliva. Pers. 609. ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς ἐνώδης. Ag. 480. κατάσκιον πλάδοσι ἐλαίας. Eum. 43. ἐλαίας θ' ὑψιγίνητον πλάδον.

Ἐλαιόφυτος olivis consitus. Pers. 858. ἐλαιόφυτός τε Σάμος.

Ἕλανδρος viros capiens. Ag. 674. ἑλένας, Ἕλανδρος, ἑλέπτολις.

Ἐλάσσων minor. Ixion. 80. τὸν δ' ἡμίσεον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχίστ ὁ μέγας κατανέμει. — Prom. 940. ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει. Pers. 799. οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι.

Ἐλατήρ eques. Pers. 32. ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης.

Ἐλατήριος expellens, expurgans. Choeph. 962. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις.

Ἐλαύνειν agere, pellere. Pers. 76. ἐπὶ πᾶσαν χθόνα πομπανόριον θεῖον ἐλαύνει. Ag. 685. Ἰλίῳ δὲ πῆδος ὀρθώνυμον τελεσίφρων μῆνις ἤλασε. Eum. 75. ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς. Eum. 201. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Eum. 399. βροτοστοναύτας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Eum. 574. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλασας φυγῇ; Suppl. 305. τοιγὰρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ; — Prom. 685. μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Choeph. 1058. ἐλαύνομαι δὲ πρὶν ἢ ἐν μοίραις' ἐγώ. — piaculum expellere. Choeph. 961. ὅταν ἀφ' ἑστίας μόσος πᾶν ἐλάσῃ. Eum. 273. καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροσφάγοις. — subigere. Pers. 757. Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ. — murum ducere, circumdare. Pers. 852. αἳ κατὰ χέρσον ἐλιλαμένας περὶ πύργον.

Ἐλαφρός levis. Prom. 125. αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει. Prom. 279. ἐλαφρᾷ ποδὶ πραϋπνόοντον θῶπον προλιποῦσα. — facilis. Prom. 263. ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει, παραυσεῖν.

Ἐλέγχειν convincere. Ag. 1324. ἐμπεσεῖν δοκεῖ καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν. — explorare. Choeph. 838. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. Suppl. 971. ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ. — vituperare. Choeph. 906. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἴσα πεθημένῃ.

Ἐλεδαμάτ. Sept. 83. l. d.

Ἐλεινός miserabilis. Prom. 246. καὶ μὴν φίλοισι ἐλεινὸς εἰσοφᾶν ἐγώ.

Ἑλειοβάτης paludicola. Pers. 39. ἐλειοβάταις ναῶν ἐρέταις.

Ἕλειος palustris. Pers. 486. Βόλβης θ' Ἕλειον δόναμα.

Ἐλελελεῦ. Prom. 879.

Ἑλένας naves capiens. Ag. 674. ἑλένας, Ἕλανδρος, ἑλέπτολις.

Ἑλένη Helena. Ag. 673. τὸν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' Ἑλέναν. Ag. 774. Ἑλένης ἕνεκα. Ag. 1430. ἰὼ παράνους Ἑλένα. Ag. 1443. μηδ' εἰς Ἑλένην νόστον ἐκτρέψῃς.

Ἑλέπτολις urbes capiens. Ag. 674. ἑλένας, Ἕλανδρος, ἑλέπτολις.

Ἐλευθερία libertas. Choeph. 850. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δοῦναι.

Ἐλευθερίως *libere*. Choeph. 797. ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν.

Ἐλεύθερος *liber*. Prom. 50. ἐλεύθερος γὰρ οὔτοι ἐστὶ πλὴν Διός. Sept. 74. ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν. Pers. 585. λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν. Ag. 319. ἐξ ἐλευθέρου δίφης. Choeph. 101. τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός. Choeph. 902. δεχοῦς ἐπράθην ὧν ἐλευθέρου πατρός. Eum. 324. θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος. Suppl. 218. ἐλευθέροις νῦν ἐνθλὰ πηρωτεύετω. Suppl. 604. ἡμᾶς μετοικεῖν τῇδε γῆς ἐλευθέρους. — cum gen. Choeph. 1056. ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων στέγω. Eum. 573. ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου.

Ἐλευθεροστομεῖν *libere loqui*. Prom. 180. ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖτε.

Ἐλευθερόστομος *libere loquens*. Suppl. 926. ἐξ ἐλευθεροστόμου γλώσσης.

Ἐλευθεροῦν *liberare*. Pers. 395. ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ παῖδας. Choeph. 1042. ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν. Suppl. 411. ὅς οὐδ' ἐν ᾅδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ. — Eum. 167. οὔποτ' ἐλευθεροῦται. — ἐλευθεροῦσθαι *liberare*. Suppl. 783. τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φιλτατῶν πανῶν.

Ἑλίγδην *gyro*. Prom. 884. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην.

Ἑλιννύειν *cunctari*. Prom. 53. ὡς μή σ' ἑλιννύοντα προσδεχτῇ πατήρ. Prom. 527. μηδ' ἑλιννύειμι θεοῖς ἐχίστα θοίνας ποτιτνασομένα.

Ἕλιξ *radius*. Prom. 1085. ἕλικας δ' ἀλάμπους σταροπῆς ζάπτυρος.

Ἑλίσσειν *in quo rota volvitur*. Sept. 187. σύριγγας ἅλιαγξαν ἑλίσσοντες.

Ἑλκαίνειν *saucium esse*. Choeph. 830. τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.

Ἕλκειν *trahere*. Suppl. 883. ἕλξειν ἔοικ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης. Fragm. 313. εἶλκον δ' ἄνω λυκηδόν.

Ἑλκοποιός *vulnerans*. Sept. 380. οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα.

Ἕλκος *vulnus*. Ag. 626. πόλει μὲν ἕλκος ἐν τὸ δήμιον τυχεῖν.

Ἑλλάς *Graecia*. Sept. 72. Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν. Pers. 50. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι. Pers. 230. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος. Pers. 744. τήνδ' ἀβούλευτον πλεῦσαν καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα. Pers. 782. ἐν Ἑλλάδος τόποις. Pers. 810. μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε. Ag. 564. θεοῖς τοῖς κατ' Ἑλλάδα. Suppl. 234. ἀφ' Ἑλλάδος τόπων. — adi. *graeca*. Ag. 109. Ἑλλάδος ἦβας ξύμφρονα ταγάν. Suppl. 240. Ἑλλὰς χθών. Pers. 2. Ἑλλάδ' ἐς αἶαν. Pers. 182. Ἑλλάδα πλήρη λαχοῦσα γαῖαν. Pers. 263. ἐπ' αἶαν ἅλαν Ἑλλάδα χώραν. Pers. 795. γῆν μολόντες Ἑλλάδα. Ag. 417. ἀφ' Ἑλλάδος αἴας.

Ἑλλείπειν *abesse*. Prom. 341. προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. Prom. 963. πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. Prom. 1058. τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπλῆσιον; Sept. 10. τὸν ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας.

Ἑλλη *Helle*. Pers. 70. πορθμὸν ἀμείψας Ἀθαμαντίδος Ἕλλης. Pers. 708. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν. Pers. 785. πορᾷ

τὸν Ἕλλης πορθμόν. Pers. 854. Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον.

Ἕλλην *Graecus.* Pers. 380. Ἑλλησιν μὲν ἦν ὁ πᾶς ἀριθμός. Pers. 343. τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης; Pers. 347. ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην. Pers. 350. Ἕλληνες οὐ μενοῖον. Pers. 354. δόλον Ἕλληνος ἀνδρός. Pers. 361. εἰ μόρον φευξοίατ' Ἕλληνες κακόν. Pers. 376. Ἑλλήνων στρατός. Pers. 380. Ἑλλήνων πάρα. Pers. 385. παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τέκη. Pers. 394. ὦ παῖδες Ἑλλήνων. Pers. 444. Ἑλλήνων στρατόν. Pers. 447. ἴδωμεν πῶδες Ἕλληνων μάχης. Pers. 776. ἐς τὸν Ἑλλήνων τύπον. Pers. 868. πολυάνδρους Ἑλλάνων (πόλεις). Eum. 31. καὶ πάρ' Ἑλλήνων τινές. Eum. 726. καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ. Eum. 880. φυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων. Suppl. 217. τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. Suppl. 892. Ἕλλησιν ἐγχλίοις ἄγαν. — *graeca.* Ag. 1227. Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

Ἑλληνικός *graecus.* Sept. 251. Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς. Pers. 401. Ἑλληνικὴ ναῦς. Pers. 409. Ἑλληνικαί τε νῆες.

Ἑλληνίς *graeca.* Pers. 326. πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων.

Ἑλλήσποντος *Hellespontus.* Pers. 731. Ἑλλήσποντον ἱερόν.

Ἐλπίζειν *sperare.* Sept. 76. ξυνὰ δ' ἐλπίζω λίγαν. Sept. 571. οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μέρος. Pers. 732. Ἑλλήσποντον — ἥλπισε σχήσειν ῥέοντα. Ag. 11. γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον πάρα. Ag. 1014. οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς. Ag. 1028. ὡς οὔποτ' ἐλπίσας τήνδ' ἕξειν χάριν. Choeph. 185. πῶς γὰρ ἐλπίσω ἀστῶν τιν' ἄλλον τῇδε δεσπόζειν φάβης; Choeph. 532. ἅπας τομαῖον ἐλπίσας πημάτων. Psychost. 264, 6. τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνῃ.

Ἐλπίς *spes.* Prom. 250. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. Prom. 259. τίς ἐλπίς; Prom. 536. ἡδέ τε θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. Pers. 790. ματαίοις ἐλπίσιν πεπεισμένοι. Ag. 102. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἐλπίς. Ag. 253. εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖτε. Ag. 257. χάρμα μεῖζον ἐλπίδος. Ag. 491. πολλῶν ἁγισσῶν ἐλπίδων. Ag. 791. τῷ δ' ἐναντίῳ πάντα ἐλπὶς προσῆλθε χωρὶς οὐ πληρουμένῳ. Ag. 873. παρ' ἐλπίδα. Ag. 966. ἐλπίδος φίλον θράσος. Ag. 971. εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν. Ag. 1653. αἰδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σεσωμένους. Choeph. 192. σείνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος. Choeph. 234. δαιμονᾶτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου. Choeph. 668. ἥπερ ἐν δόμοισι βακχίοις καλῆς ἑστᾷς ἐλπὶς ἦν. Choeph. 765. Ὀμόσσω ἐλπὶς οἴχεται δόμων. Suppl. 90. ἐάσατε δ' ἐλπίδων ὑφ' ὑφαιμάγων παυθῆναι βροτούς. — sequente infinitivo. Ag. 665. ἐλπὶς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Sept. 349. ἐλπὶς ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν. Ag. 1409. οὗ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπεσεῖν.

Ἕλωρ *praeda.* Suppl. 781. πυθοῦ δ' ὅπισθ' Ἕλωρα καπιχωρίοις ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.

Ἐμαυτοῦ *mei.* Pers. 158. οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδελφεωτέρα. Ag.

833. ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον. Ag. 1237. τί δῆτ' ἐμαυτῆς κατεγέλων' ἔχω τάδε; Prom. 436. ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον. Prom. 750. ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας.

Ἐμβαίνειν ingredi. Ag. 1548. ἐς τόνδ' ἐνίβης ξὺν ἀληθείᾳ χρησμόν. — pedem imponere. Ag. 920. σὺν ταῖσδε μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν. — insultare. Pers. 875. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνίβη Περσῶν γενεᾷ.

Ἐμβάλλειν iniicere. Sept. 298. τοῖσι μὲν ἔξω πύργων — ῥίψασθον ἄταν ἐμβαλόντες. Suppl. 524. λίμνᾳ δ' ἔβαλε πορφυρεοειδεῖ τὸν μελανόζυγ' ἄταν. Sept. 565. στράτευμ' ἑπαπτὸν ἐμβεβληκότα. Sept. 1010. στράτευμ' ἑπαπτὸν ἐμβαλών.

Ἔμβασις id quod quis pede calcat. Ag. 919. πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.

Ἐμβατεύειν frequentare. Pers. 441. νῆσος — ἣν ὁ φιλόχορος Πὰν ἐμβατεύει.

Ἐμβολή impactio rostri. Pers. 271. δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς. Pers. 328. μάχην συνάψας ναΐοισιν ἐμβολαῖς. Pers. 407. ἐμβολαῖς χαλκεοστόμοις παίοντο. Pers. 401. ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ ναῦς. Pers. 554. νῆες δ' ἀπώλεσαν — παναλθέσιον ἐμβολαῖς. — Fragm. 334.

Ἐμβριθής gravis. Pers. 679. τί ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς πακόν;

Ἐμβριμᾶσθαι fremere. Sept. 443. ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας.

Ἔμβρυον foetus. Eum. 905. ξὺν διπλοΐσιν ἐμβρύοις.

Ἐμεῖν vomere. Eum. 175. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς — ἀφείλκυσας φόνου. Eum. 700. ἐμῇ τὸν ἰὸν σὺδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν. Ag. 1581. ἀμπίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν.

Ἐμμανής furibundus. Prom. 678. ἐμμανεῖ συιρτήματι ᾖσσον. Eum. 822. ἀοίνοις ἐμμαναῖς θυμώμασι.

Ἐμμέλεια genus saltationis. Arg. 18.

Ἐμμένειν insidere. Prom. 533. ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένει. Eum. 971. ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.

Ἔμπαστον remedium. Choeph. 464. δώμασιν ἔμπαστον.

Ἐμός meus. Prom. 79. τὴν ἐμὴν αὐθαδίαν. Prom. 118. πόνων ἐμῶν θεωρός. Prom. 144. ἐμοῖσιν ὄσσοις. Prom. 181. ἐμὰς δὲ φρένας. Prom. 219. ἐμαῖς δὲ βουλαῖς. Prom. 298. πόνων ἐμῶν. Prom. 303. τέχνας ἐμάς. Prom. 386. ἐμὸν δοκήσει ταὐτὸν πλάσσῃ σὺ νῦν τόδε. Prom. 388. θρῆνος ὀὐμός. Prom. 525. ἐμᾷ γνώμᾳ. Prom. 595. ἐμοῦ πατρός. Prom. 618. τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. Prom. 625. τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης. Prom. 649. ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς. Prom. 682. τοὺς ἐμοὺς κατὰ σκίβους. Prom. 692. ἐς ἀνοὰν ἐμάν. Prom. 695. ψυχὰν ἐμάν. Prom. 707. τοὺς ἐμοὺς λόγους. Prom. 754. τοὺς ἐμοὺς ἄθλους. Prom. 775. ἐμὸς παῖς. Prom. 828. μύθων ἐμῶν. Prom. 844. τῆς ἐμῆς φρενός. Prom. 866. ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμούς. Prom. 968. τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν. Prom. 974. τοὺς ἐμοὺς ἐχθρούς. Prom. 1011. λιταῖς ἐμαῖς. Prom. 1016. τοῖς ἐμοῖς λόγοις. Prom. 1054. δίμας τοὐμόν. Prom. 1093. μητρὸς ἐμῆς. Sept. 178. ἀρχῆς τῆς ἐμῆς. Sept. 201. ἐμὸν κατ' αἰῶνα. Sept. 249. ἐμῶν ἀκούσας' ἀγγέλων. Sept. 436. πρὶν ἐμὸν

ἐσθορεῖν δόμον. Sept. 464. πρόμαχ' ἐμῶν δόμων. Sept. 1020. ἀδελφὸν τὸν ἐμόν. Pers. 148. βασίλειαι δ' ἐμή. Pers. 156. τὸ Δαρείου τε κἀμὸν φρενὸν αἰνασιτήριον. Pers. 173. 207. 344. 465. 468. παῖς ἐμός. Pers. 185. 730. παῖς δ' ἐμός. Pers. 193. 229. 768. ἐμὸς παῖς. Pers. 223. παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι. Pers. 292. ἐμοῖς δώμασιν. Pers. 516. ἐξ οἴκων ἐμῶν. Pers. 667. ἥβης ἐμῆς. Pers. 670. ἄνοστον τὴν ἐμήν. Pers. 690. τῶν ἐμῶν λίτορων. Pers. 703. τίς δ' ἐμῶν ἐκοῖσα παίδων ἐστρατηλάτει; Pers. 725. ὃς δὴ παῖδ' ἐμόν. Pers. 737. παῖδ' ἐμόν. Pers. 738. πόνος ὁὐμός. Pers. 769. τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. Pers. 770. ἐμοὶ ξυνήλικας. Pers. 836. παῖδ' ἐμῷ. Pers. 877. ἐμῶν γυίων. Pers. 977. τὰς ἐμὰς στολάς. Pers. 1003. ἐμὴν χάριν. Ag. 14. οὐνὴν ὀνείρους οὐκ ἐπισπεπνυμένην ἐμήν. Ag. 500. τὸν τ' ἐμὸν τιμάορον. Ag. 586. τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν. Ag. 849. ἐμῆς δίκης. Ag. 852. ἐμῶν τε καὶ σῶν πύριος πιστωμάτων. Ag. 888. δωμάτων ἐμῶν φύλαξ. Ag. 889. ἀκουαῖς ἐμῇ. Ag. 947. τὰς ἐμὰς εὐχάς. Ag. 970. ἀπ' ἐμᾶς ἐλπίδος. Ag. 1051. 1056. ἀπόλλων ἐμός. Ag. 1108. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος. Ag. 1199. τῷ μολόντι δεσπότῃ ἐμῷ. Ag. 1225. χρησμῶν ἐμῶν. Ag. 1236. ἐμῆς ἀγωγῆς. Ag. 1239. πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς. Ag. 1286. ἐμὴν Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. Ag. 1296. θρῆνον ἐμὸν τὸν αὐτῆς. Ag. 1297. τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις. Ag. 1298. φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς. Ag. 1321. τὴν ἐμὴν γνώμην. Ag. 1377. ἐμὸς πόσις. Ag. 1494. ἐμῶν ἔργων. Ag. 1406. ὀφείλων ἐμῶν. Ag. 1407. τῆς ἐμῆς παιδός. Ag. 1410. ἐφ' ἑστίας ἐμῆς Ag. 1422. τῆς ἐμῆς χλιδῆς. Ag. 1476. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν. Ag. 1506. ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν. Ag. 1566. πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν. Ag. 1574. Choeph. 14. πατρὶ τῷ 'μῷ. Choeph. 17. ἀδελφὴν τὴν ἐμήν. Choeph. 88. τῆς ἐμῆς μητρός. Choeph. 123. ἐμὰς εὐχάς. Choeph. 188. ἐμὴ δὲ μήτηρ. Choeph. 204. τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφεροῖς. Choeph. 208. τοῖς ἐμοῖς στίβοις. Choeph. 220. ἐν πατρῴοις τοῖς ἐμοῖς. Choeph. 221. πὰν τοῖς ἐμοῖς. Choeph. 226. ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς. Choeph. 479. τῆς ἐμῆς παγκληρίας. Choeph. 548. τόδε σὺν θήκας ἐμάς. Choeph. 735. ἐμὴν ἥλιγνον ἐν στέρνοις φρένα. Choeph. 738. τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Choeph. 811. ἐμόν, ἐμὸν πίρδος. Choeph. 979. πατὴρ, οὐχ ὁὐμός. Choeph. 980. μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς. Eum. 91. τόνδε πομπαίων ἐμὸν ἱκέτην. Eum. 106. πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλεξάμην. Eum. 114. τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς. Eum. 118. φίλοις γὰρ εἶσιν οὐκ ἐμοῖς πρόσπτορες. Eum. 218. 397. τιμὰς — τὰς ἐμάς. Eum. 341. ἐμαῖσι λοιβαῖς. Eum. 424. χαρὰ τῇ μῇ. Eum. 432. γένος δὲ τοὐμόν. Eum. 437. πελανόφρων ἐμὴ μήτηρ. Eum. 465. ἀστῶν τῶν ἐμῶν. Eum. 541. θεσμοὺς ἐμούς. Eum. 546. δόμων ἑφέστιος ἐμῶν. Eum. 572. πατρὶ' ἐμόν. Eum. 576. μητρὸς τῆς ἐμῆς. Eum. 620. πατὴρ ὁὐμός. Eum. 677. ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστυδίοις. Eum. 683. χρησμοὺς τοὺς ἐμοὺς τε καὶ Διός. Eum. 704. ἐμὸν τόδ' ἔργον. Eum. 724. τοὺς ἐμοὺς δόμους.

Eum. 738. τοῖς τάμὰ παρβαίνουσι νῶν ὀρκώματα. Eum. 820. ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι. Eum. 824. ἐν ταῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν. Eum. 846. γλώσσης ἐμῆς. Eum. 899. τὰν ἐμὰν χάριν. Eum. 926. χώρᾳ τῇ ᾽μῇ. Eum. 972. μετοικίαν δ᾽ ἐμήν. Eum. 979. βρίκας τοὐμόν. Suppl. 176. τᾶμ᾽ ἔπη. Suppl. 314. τοὐδ᾽ ἐμοῦ πατρός. Suppl. 361. δωμάτων ἐφίστιοι ἐμῶν. Suppl. 371. τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις. Suppl. 427. πέπλων τ᾽ ἐπιλαβὰς ἐμῶν. Suppl. 449. παρὰ γνώμην ἐμήν. Suppl. 811. πόνων βιαίων ἐμῶν. Suppl. 884. τῶν ἐμῶν λόγων. Suppl. 907. ἐμῷ φρονήματι. Suppl. 963. ἐμοὺς δ᾽ ὀπαδούς. Suppl. 986. ἐχθροῖς ἐμοῖς. Suppl. 993. ἐμῆς δ᾽ ὀπώρας. Suppl. 1058. ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς. Arg. 15. περὶ δ᾽ ἐμῷ πάρᾳ. Cabir. 83. τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. Myrm. 120. τάμὰ γὰρ δοείκετας. Palam. 167. παῖδ᾽ ἐμόν. Psychost. 264, 3. ἐμὰς τύχας. 9. τὸν παῖδα τὸν ἐμόν. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 372, 8. τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. — Pers. 685. τὴν ἐμὴν αἰδῶ. Choeph. 538. μασθὸν ἀμφέχουσ᾽ ἐμὸν θρεπτήριον.

Ἔμπαιος ingruens. Ag. 180. ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων.

Ἔμπαλιν contra, τὸ ἔμπαλιν contrarium. Prom. 202. οἱ δὲ τοὔμπαλιν σπεύδοντες. Pers. 219. τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυρόῦσθαι σπότῳ. Ag. 1398. ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν πραύνῃ θεός.

Ἔμπας omnino, nihilominus. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὄφελεν λαχεῖν. Prom. 187. ἀλλ᾽ ἔμπας μαλακογνώμων ἔσται ποτέ. Choeph. 348. τί γὰρ νυνθαι φρενὸς εἶεν ἔμπας ποτᾶται; Eum. 220. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ. Suppl. 95. αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας.

Ἐμπατεῖν ingredi. Ag. 1409. οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν.

Ἔμπεδος inhaerens. Ag. 547. ἔμπεδον εἶναι ἐσθημάτων.

Ἐμπέδως firmiter. Ag. 828. νίκη δ᾽ ἐπείπερ ἔσπε᾽, ἐμπέδως μένοι. Ag. 949. τίπτε μοι τόδ᾽ ἐμπέδως δεῖγμα προστατήριον παρδίας ταρασσόπου ποτᾶται; Eum. 321. τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ᾽ ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν.

Ἔμπειρος gnarus. Pers. 590. ναυῶν μὲν ἔστιν ἔμπειρος τυχεῖ.

Ἐμπεραίνειν Thalamop. 64. l. d.

Ἐμπιπλάναι implere. Suppl. 439. μέγ᾽ ἐμπλῆσαι γόμον.

Ἐμπίπτειν irruere. Ag. 1323. ἐμοὶ δ᾽ ὅπως τάχιστά γ᾽ ἐμπεσεῖν δοκεῖ. — incidere, invadere. Ag. 332. ἔρως δὲ μή τις πρόσαρον ἐμπέσῃ στρατῷ.

Ἐμπιτνεῖν incidere, irruere. Suppl. 113. 124. πολλάκις δ᾽ ἐμπίτνω ξὺν λαιδὶ λίνεον ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ. Ag. 1447. δαίμον᾽ ὃς ἐμπίτνεῖς δώμασι. Ag. 1148. δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων.

Ἐμπλέκειν intexere, impedire. Prom. 613. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα. Prom. 1081. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθε.

Ἐμπνεῖν animam ducere, vivere. Ag. 657. ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων.

Ἐμποδίζειν impedire. Prom. 549. ᾗ τὸ φαντῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον.

Ἐμποδών impediens. Prom. 13. οὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι. Sept. 1007. εἰ

μὴ θεῶν τις ἐμπεδὸν ἕστη δορὶ τῷ τοῦδε.

Ἐμπολᾶν accipere, auferre. Ag. 601. ἀπὸ στρατείας γὰρ μὲν ἡμπολημένα τὰ πλεῖστ' ἀμείνων εὔφρονεν.

Ἔμπορος viator. Choeph. 650. ὦρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι ἄγυφαν. Pers. 590. κακῶν ἔμπορος v. l.

Ἐμπρέπειν conspicuum esse. Ag. 6. λαμπρὸν δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι. Choeph. 351. κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων.

Ἐμπρεπής aptus. Suppl. 107. πάθεα — ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ.

Ἐμφανής perspicuus. Pers. 510. ὃ γυναικὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων. Choeph. 656. κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ. Eum. 398. εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λέγων. — Choeph. 805. καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερον.

Ἐμφανῶς perspicue, manifesto. Sept. 228. μὴ νῦν ἀκούσας' ἐμφανῶς ἄκων ἄγαν. Ag. 612. ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου. Eum. 214. ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαστέρα.

Ἐμφερής similis. Choeph. 204. στίβος — ποδῶν ὁμοῖος τοῖς σ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς. Eum. 390. βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν. Suppl. 276. Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι γυναιξὶν ἔσαν.

Ἔμφρων mentis compos. Prom. 850. ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα. Choeph. 1022. ἴσθ' ὅτι ἔμφρων εἰμί.

Ἐμφύλιος domesticus, intestinus. Eum. 825. Ἄρη ἐμφύλιον.

Ἐμφύρειν immiscere, ingerere. Glauc. 26. ἵππους δ' ἐφ' ἵπποις ἤδη ἐμπεφυρμένους l. d.

Ἐν locum significans, in quo quid est vel fit. Prom. 142. σπαρείσας ἐν ἄκροις φρουρὰν ἄζηλον ἐχήσω. Prom. 366. πορφυρᾶς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος. Prom. 396. στάθμοις ἐν εἰκείοις. Prom. 451. ἔναιον — ἐν μυχοῖς ἀντήλιοις. Prom. 621. ὅστις ἐν φάραγγι σ' ἔρημος. Sept. 2. ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα ναμῶν. Sept. 145. κάναβος ἐν πύλαις. Sept. 147. ἀγὼν τέλος ἐν μάχαις. Sept. 195. βρέμοι ἐν πύλαις. Sept. 231. ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ἐφίλλεται. Sept. 344. γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοις φορεῖται. Sept. 358. ἐν πύλαις ἕκαστος εἵληχεν πύλον. Sept. 371. πανσήληνος ἐν μέσῳ σάκει — πρέπει. Sept. 433. ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα. Sept. 504. ἔχουτ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δίκας. Sept. 521. ἐν χαλκηλάτῳ σάκει Σφίγγ' ὠμόστομον — ἐνώμα. Sept. 549. εἴθε γὰρ θεοὶ τοῦσδ' ὀλίσειαν ἐν γᾷ. Sept. 728. τρὶς εἰπόντος ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις. Sept. 745. τείνει πύργος ἐν οὔρει. Sept. 781. καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἕξει πυλώμασι. Sept. 800. ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός. Sept. 908. πολυφθόρους ἐν δαΐδι. Sept. 920. ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ φονοφύτῳ μίμνουσι. Sept. 937. ἕστασι δ' Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις, ἐν αἷς ἐθείνοντο. Sept. 1000. θάνατον εἵλεθ' ἐν πόλει. Pers. 161. μέριμν' ἄφραστος ἔστιν ἐν φρεσίν. Pers. 269. φέρεσθαι πλαγκτοῖς ἐν δοκάνοισιν. Pers. 358. τάξας νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τριοίν. Pers. 405. πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστο. Pers. 474. ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ διώλυτο. Pers. 584. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλαξεῖ. Pers. 608. τῆς γ' αἰὲν ἐν

φύλλοισι θαλλούσης βίου. Pers. 722. γίφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν. Pers. 762. Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις. Pers. 782. ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις. Ag. 24. χορῶν κατάστασιν πολλῶν ἐν Ἄργει. Ag. 65. διακναιομένης τ' ἐν πρωτοτέλοις πάμπαν. Ag. 117. πομπρίπτοις ἐν ἕδρασιν. Ag. 184. ἐν Αὐλίδος τόποις. Ag. 233. πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς. Ag. 312. οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν. Ag. 325. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς αἰκάμασιν παίουσιν. Ag. 427. ταλαντοῦχος ἐκ μάχης δορός. Ag. 435. ἐν φοναῖς παλῶς πεσόντα. Ag. 492. τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί. Ag. 582. ἀφημένους ἐν θεῶν ἕδραις. Ag. 592. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις σῴζει. Ag. 651. ἐν ὅρμῳ πόμπιος ζάλην ἔχειν. Ag. 705. πολλὰ δ' ἔκαι' ἐν ἀγκάλαις. Ag. 749. Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐκ φυσιάστοις δόμοισιν. Ag. 819. κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει. Ag. 897. ἐν ποικίλοις δὲ θηκτὸν ἔπος πέλλεσιν βαίνειν. Ag. 910. ἐκ ποικίλου ὧν πάρτα μοι βῆναι δοκεῖ. Ag. 938. δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρησηρίοις. Ag. 945. ψῦχος ἐκ δόμων πέλει. Ag. 1054. μίμνει τὰ θεῖον δαιδὸς πῦρ ἐν φρενί. Ag. 1073. ἐν δόμοισι τοῖσδε μῆδος ἁσύφηλον. Ag. 1097. ἐν πέπλοισιν μελάγκροκον λαβοῦσα. Ag. 1162. πῶμας ἐν δόμοις μένει. Ag. 1197. ἐν λέχει στρωφώμενον. Ag. 1286. ἐκ δόμοιο πωτήσασα. Ag. 1370. πρωτῇρ' ἐν δόμοις παιᾶν' ὄδε πλήξας. Ag. 1439. ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις. Ag. 1471. 1497. κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσμασι. Ag. 1562. ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις — καίμενον. Ag. 1588. ὄντ' ἐν σπαργάνοις. Ag. 1593. ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ὄμμασιν. Choeph. 90. χίουσα τύνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός. Choeph. 99. κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν. Choeph. 226. ἐχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοις τοῖς ἐμοῖς. Choeph. 246. Θανόντος ἐν πλευραῖσι Choeph. 339. παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις ντοπρᾶτα φίλον πεμίσσειν. Choeph. 344. λεπὼν ἂν ὕπλειαν ἐν δόμοισι. Choeph. 443. τοιαῦτ' ἀκούειν ἐν φρεσὶν χρέος. Choeph. 522. ἐν σπαργάνοις παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην. Choeph. 530. ἀνῆλθον — λαμπτῆρα ἐν δόμοισι. Choeph. 550. ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ θανόντες. Choeph. 565. κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός. Choeph. 572. φύλασσε τὸν οἶκον καλῶς. Choeph. 643. τίς ἔνδον — ἐν δόμοις; Choeph. 651. μεθιέναι ἄγνωρον ἐν δόμοισι. Choeph. 687. ἥπερ ἐν δόμοισι βασιλεῖας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν. Choeph. 693. ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν. Choeph. 734. ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα. Choeph. 744. ὧν ἐν σπαργάνοις. Choeph. 784. ζυγὸν δ' ἐν ἅρμασι πημάτων. Choeph. 794. φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις εἴη. Choeph. 861. ἐν ταυτῷ τάφῳ κεῖσθαι. Choeph. 969. ἐν θρόνοις τόδ' ἥμενος. Choeph. 999. ξύνοικος ἐν δόμοισι. Eum. 47. ἐν θρόνοισιν ἥμενος. Eum. 168. ἕταρον ἐν πάρᾳ μιάστορ' ἐκ πολίου πάσσαι. Eum. 186. χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι. Eum. 395. Ἀρεὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κυλίομεθα. Eum. 624. ἐν Ἄργει δόμοισ' οἰκή-

σὺς πατρός. Eum. 635. ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη. Eum. 673. Πέλοπος ἐν τόποις. Eum. 693. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φίρητος ἐν δόμοις. Eum. 727. αὐθις ἔν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρῴοις. Eum. 737. ὄντες ἐν τάφοις τότε. Eum. 751. 778. ἐν γᾷ τᾷδε. Eum. 792. ἐν ᾧ περαυνὸς ἐστιν ἐσφραγισμένος. Eum. 933. μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷδ' ἐπεύχομαι βρίμειν. Suppl. 49. ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις. Suppl. 82. πάντα τοι φλεγέθει καὐν σπότῳ. Suppl. 220. ἐν ἀγνῷ δ' ἐμοὶ ὡς πελειάδων ἵζεσθε. Suppl. 279. Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις εἰκὼς πέπληται. Suppl. 289. τῇδ' ἐν Ἄργει χθονί. Suppl. 346. ἃ 'ν πέτραις ἠλιβάτοισιν ἀλαᾷ πίσυνος μέμνη. Suppl. 369. μοναυπήτροισι δ' ἐν θρόνοις χρίος πᾶν ἐπιφαίνεις. Suppl. 408. ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας. Suppl. 476. πλάδους τε τούτους αἰῷ' ἐν ἀγκάλαις λαβών. Suppl. 629. τὸν ἀρότοις θαρίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις. Suppl. 747. οὐδ' ἐν ἀγαυροχείραις θαρσοῦσα. Suppl. 814. δύσφορα ναῖ καὶν γᾷ. Suppl. 925. οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα. Heliad. 59. δέπας, ἐν τᾷ διαβάλλει — πόρον. Lycurg. 107. κἀσεμνοπόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ. Adolesc. 134. εαύρας ὑποσείοισιν ἐν ψυκτηρίοις. Niob. 145. οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῴου βωμὸς ἵστ' ἐν αἰθέρι. Psychost. 264, 7. αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών. Fragm. 295. πολλὰ τρώματ' ἐν στέρνοις λαβών. Fragm. 299. ἐν ᾗ πυρωπὸν μηρὸς ἐκλάμψας φλόγα l. d. Fragm. 311. ψυχὰς ἔχοντες κομάτων ἐν ἀγκάλαις. Fragm. 321. ᾗ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά. Fragm. 345. ἐν διῤῥύμῳ πώλος. — Ag. 1509. Suppl. 225. 411. ἐν ᾅδου. — Sept. 455. οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων. Choeph. 159. τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα ἐν ἔργῳ βίλη πικάλλων Ἄρης. Edon. 51. ἐν χεροὶν βόμβυκας ἔχων. — Sept. 25. ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν πυρὸς δίχα χρησιηρίους ὄρνιθας. Pers. 596. φόβου πλέα ἐν ὄρμασιν τάνταῖα φαίνεται θεῶν, βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κἀλαδος οὐ παιώνιος. Ag. 863. ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄρμασιν βλάβας ἔχω. — cum verbis motum significantibus. Prom. 250. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα Prom. 865. δίθηκτον ἐν ὑφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Pers. 123. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πίσῃ λαυκὶς. Pers. 400. εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν. Ag. 551. εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις — εὕδει πεσών. Ag. 1099. πτυναῖ δ' ἐν ἀνύδρῳ τεύχει. Ag. 1145. ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πίδῳ βαλῶ. Choeph. 96. γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πτυνάν. Choeph. 149. τιθῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι. Eum. 18. ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις. Eum. 756. 783. βροτοφθόρους πηλίδας ἐν χύρᾳ βαλεῖ. Eum. 820. εὐ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας. Suppl. 31. πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσφόδει θεῖναι. Prom. 239. θνητοὺς ἐν οἴκτῳ προθέμενος. Fragm. 319. τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. — de statu et conditione, in qua vel corpus vel animus versatur. Prom. 537. φανεῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις. Sept.

488. φίλων ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρειᾳ τύχης. Sept. 581. ἐν παντὶ πράγει δ' ἔνθ' ὁμιλίας καπῆς πάμπαν οὐδέν. Sept. 647. οὐτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο, οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς καμουχίᾳ οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατῶν πέλας. Sept. 688. δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός. Sept. 777. πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου πολλαῖσι πλιγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο. Sept. 919. νείκεος ἐν τελευτᾷ. Sept. 992. δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ. Ag. 172. στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ παρδίας μνησιπήμων πόνος. Ag. 407. ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἕζεσι πᾶσ' Ἀφροδίτη. Ag. 865. ἐν δ' ὀνείρασιν λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωῦσσοντος. Ag. 903. ὑλβίσαι δὲ χρὴ βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ. Ag. 1049. οὐδὲν προσήμοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. Ag. 1210. ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ. Ag. 1365. γανᾷ σπορητὸς κάλπιος ἐν λοχεύμασιν. Choeph. 60. ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει, τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου μίνει χρονίζοντα βρύσι. Choeph. 135. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισιν χλίουσιν μέγα. Choeph. 160. ἐν ἔργῳ βίλη 'πιπάλλων Ἄρης. Choeph. 200. οἵοισιν ἐν χειμῶσι — στροβούμεθα. Choeph. 524. αὐτὴ πρόσσχες μαζὸν ἐν τώνείρατι. Choeph. 785. ἐν δρόμῳ προστιθεὶς μέτρον. Choeph. 936. ἔθειγε δ' ἐν μάχᾳ χερός. Eum. 268. ἐν δὲ τῷδε πράγματι φανεῖν ἐτάχθην. Eum. 496. μηδὲν ἐν φάει παρδίας ἀνατρίφων. Eum. 529. καλεῖ δ' ἀνύοντας οὐδὲν ἐν μέσῳ δυσπαλεῖ τε δίνῳ. Eum. 719. τὸ μὴ 'δικεῖν αἴροντες ἐν διαιρέσει. Eum. 827. θυραῖος ἔστω πόλεμος — ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐλαίας ἔρως. Eum. 950. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου. Suppl. 165. νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν. Suppl. 197. μηδ' ἑφελκὸς ἐν λόγῳ γένῃ. Suppl. 727. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ. Fragm. 434. ἐν λέχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε. Sept. 169. μήτ' ἐν ναυσὶν μητ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ. Sept. 209. πολλάκις δ' ἐν ναυσὶν τὸν ἀμήχανον — ὀρθοῖ. Pers. 826. χαίρετ' ἐν ναυσὶ δόμοις. Pers. 837. οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν ναυσὶ προδώσομεν. Ag. 743. νεάζουσαν ἐν ναυσὶ βροτῶν ὕβριν. Ag. 1594. ὑβρίζων ἐν ναυσὶν οὐ σέβω. Eum. 266. διδαχθεὶς ἐν ναυσὶ. Fragm. 375. ἐν τοῖς ναυσὶ μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς. — de tempore dictum. Prom. 879. ἐάν τις ἐν καίρῳ γε μαλθάσσῃ κέαρ. Pers. 487. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς χειμῶν ἄωρον ὦρσε. Ag. 311. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. Ag. 508. φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων. Ag. 537. ἐν πολλῷ χρόνῳ. Ag. 596. ἐν μήνει χρόνου. Ag. 639. ἐν νυκτὶ δυσπνόαντα δ' ὠρώρει καπά. Ag. 702. ἐν βιότου προτελείοις. Ag. 943. θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνειε μολών. Ag. 1651. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραισι μέτειμ' ἔτι. Eum. 105. ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν. Suppl. 713. χρόνῳ τοι πυρίᾳ τ' ἐν ἡμέρᾳ. Suppl. 716. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου. Ag. 831. 1544. Choeph. 1036. Eum. 475. 954. Suppl. 131. 916.

ἐν χρόνῳ. Prom. 749. Ag. 1213. 1423. ἐν τάχει. — inter. Prom. 310. νόος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. Prom. 975. καὶ σὺ δ' ἐν τούτοις λίγα. Prom. 200. στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠρθώνετο. Pers. 185. τοῦτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ δόκουν ὁρᾶν, τοῦχον ἐν ἀλλήλῃσι. Pers. 435. αὐτῷ τ' ἄναστα πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί. Ag. 463. ἐν δ' αἴθρᾳ τελίθοντος οὔτις ἀλκά. Eum. 96. s. ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη ἄλλοσυν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον, ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐπίστασαι. Eum. 389. οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας. Eum. 691. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ. Eum. 824. μηδ' — ἐν τοῖς ἐμοῖς ἑστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη. Suppl. 228. πάλαι δοκάζει τἀμπλακήματ', ὡς λόγος, Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν. Suppl. 689. τρίταν τόδ' ἐν θεσμίοις Δίκας γέγραπται. Edon. 51. σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς. Prom. 440. τἀν βροτοῖς δὲ πήματα. Ag. 730. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος. Choeph. 58. τὸ δ' εὐτυχεῖν τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. Eum. 224. δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι πᾶν θεοῖς πέλας τοῦ προστροπαίου μῆνις. Eum. 875. τήνδ' ἀστύνομον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. Eum. 942. πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. Suppl. 474. ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος. — de vestibus, armis etc. Prom. 422. ὀξυπρῴροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς. Sept. 443. ἵππουν δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας. Pers. 189. ἐν ἡνίοισιν εἶχεν ᾠὰρκτον στόμα. Ag. 1244. πὰν τοῖσδε πόσμοις πασαγλωσσίαν. Fragm. 300, 3. τραχὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ. — de vinculis. Prom. 6. τὸν λεωργὸν ὄχμάσαι ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις. Prom. 168. πρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου. Prom. 561. χαλκοῖς ἐν πετρίνοισιν χειμαζόμενον. Prom. 460. ἔζευξα πρᾶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα. Prom. 580. τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας σῴρᾳν ἀμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Choeph. 487. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν. Ag. 1097. ἐν πέπλοισι μελάγκηρων λαβοῦσα. Eum. 604. ἐν δ' ἀτέρμονι πόπτει πεδήσας' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. — significans rem, in qua quid inest. Prom. 381. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; Prom. 743. οὔτε γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους εἶναι δόκει σοι μηδέπω 'ν προοιμίοις. Choeph. 526. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσας. Choeph. 654. αἰδῶς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὖσα. Eum. 576. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι. — penes. Sept. 666. μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν. Pers. 168. πάντα γὰρ τὰ κἀν' ἐν ὑμῖν ἔστι μοι βουλεύματα. — secundum, pro. Ag. 671. γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων. Choeph. 762. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ πρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. Ag. 1262. οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει. Ag. 1598. οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν πάρα δημορρύφητε — ἀράς. Choeph. 981. ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ. Eum. 447. πράξας γὰρ ἦν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω. Eum. 649. ἐν δὲ παρδίᾳ ψῆφον φέροντες. Eum. 660. ἐν δὲ τῷ

σέβας ἀστῶν φόβῳ τε συγγενὴς τὸ μὴ 'θιμεῖν σχήσει. Suppl. 540. γαῖαν ἐν αἴσῃ διατέμνουσα. Ag. 892. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἄβρυνε. Eum. 419. ἐν τρόποις Ἰξίονος. — Eum. 4. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ λάχει — Τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζετο. Ag. 323. πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τιμήριον. Ag. 1165. ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν εὐνὰς ἀδελφοῦ. Eum. 189. ἀντάπαιον ἐν μέρει. Eum. 414. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; Eum. 556. ἕπος δ' ἀμείβου πρὸς ἕπος ἐν μέρει τιθείς. — Suppl. 55. γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. — ergo, quod attinet. Choeph. 940. ὀλίθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον. Choeph. 135. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισιν χλίουσιν μέγα. Choeph. 220. s. ἀλλ' ἐν καποῖσι τοῖς ἐμοῖς γαλᾶν θέλεις. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. Eum. 268. ἐν δὲ τῷδε πράγματι φωνεῖν ἐτάχθην. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν αὔτνιον φέρει. — rationem, qua quid fit, significans, vel rem, per quam quid efficitur. Prom. 423. ἐν πόνοις δαμέντα. Sept. 262. τοσαῦτ' ἐπαύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς βλῆ' ἐν μεταίοις πάγλοις πεσοῦμασιν. Sept. 396. ἔργον δ' ἐν νύβοις Ἄρης κρινεῖ. Sept. 450. βοᾷ δ' ἀγοῦτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς. Pers. 162. ἐν τιμῇ σέβειν. Pers. 247. ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Pers. 699. πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ. Ag. 556. τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν. Ag. 1357. κἀν θυοῖν οἰμώγμασιν μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα. Choeph. 424. θαῖλαι ἐν ἐκφοραῖς — ἕτλης ἀνείμασιν ἔνδρα θέμεν. Choeph. 604. ἄλλων δεῖ τιν' ἐν λόγοις συγγεῖν φοινίαν Σκύλλαν. Choeph. 668. πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ. Choeph. 863. εἶμι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν. Eum. 20. s. τοὔτου δὲ ἐν ὑγιαῖς φρεσὶ μέλομαι θεούς. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Suppl. 287. μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὕρετ' ἐν λιταῖς. Suppl. 769. θέλοιμι δ' ἂν μοιρόμου βρότου τυχεῖν ἐν σαργάναις. Suppl. 913. τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ ἔλυσεν.

Ἐναγὴς sacer. Suppl. 116. θεοῖς δ' ἐναγὲς τέλος.

Ἐναγώνιος ludorum praeses. Fragm. 401. ἐναγώνιε Μαῖα καὶ Διὸς Ἑρμᾶ.

Ἐναίρειν interficere. Sept. 793. οὕτως ἀδελφαῖς χεῖρὰν ἡναίρουτ' ἄγαν.

Ἔναισιμος sorti conveniens, justus. Ag. 751. τὸν δ' ἐναίσιμον τίειν βίον.

Ἐναισίμως convenienter. Ag. 890. ἐναισίμως αἰνεῖν.

Ἔναίσιος conveniens. Ossileg. 166. οὐδὲν ὅσσονας ὕβρις ὑβριαμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί.

Ἐνάλιος marinus. Pers. 445. φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων.

Ἐναλλεσθαι insultare. Pers. 508. ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

Ἐναντίος oppositus, contrarius. Ag. 790. τῷ δ' ἐναντίῳ πάντα ἐλπὶς προσῇει. Ag. 1346. τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι. Ag. 1388. οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων. Ag. 1612. Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις. — adversarius, inimicus. Sept. 357.

λέγειρ' ἂν εἰδὼς εἰ τὰ τῶν ἐναντίων. Choeph. 140. τοῖς δ' ἐναντίοις λέγω φανῆναί σον, πάτερ, τιμάορον. Eum. 746. πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις.

Ἐναντιοῦσθαι *refragari*. Prom. 788. οὐκ ἐναντιώσομαι τὸ μὴ οὐ γενωθῶν πᾶν ὅσον προσχρήζεται.

Ἐναντίος *contrario*. Eum. 612. πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;

Ἔναργής *perspicuus*. Prom. 666. ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ. Pers. 175. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς (ὄναρ) εἰδόμην.

Ἐναργῶς *manifeste*. Sept. 126. πόλιν φύλαξον πήδεσαί τ' ἐναργῶς.

Ἐναρίζειν *interficere*. Ag. 1628. τί δὴ τὸν ἄνδρα — οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες;

Ἐναρισπάστας *interfectum spolians*. Nereid. 142.

Ἔνδασε. Eum. 996. l. c.

Ἐνδάϊνειν. Suppl. 874. ὥς μέ τι πως' ἐνδασοῦ' ἄχος l. d.

Ἐνδακρύειν *flere*. Ag. 527. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

Ἐνδατεῖσθαι *divisim, per partes pronuntiare*. Sept. 560. δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος. Fragm. 264. ἐνεδατεῖτο τὰς ἐμὰς ξύμπαιδίας.

Ἐνδεικνύναι *ostentare*. Prom. 404. ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκνυον αἰχμάν.

Ἔνδημος *domi sedens*. Choeph. 563. εἶπερ οἶδεν ἔνδημος παρών. — *domesticus*. Suppl. 666. δαιμονογόνον Ἄρην βοᾶν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.

Ἔνδικος *iustus*. Ag. 968. πρὸς ἐνδίκοις πρεσίν. Choeph. 327. γόος ἔνδικος. Eum. 130. ἐνδίκοις ὀνείδεσιν. Eum. 669. τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν; Eum. 772. ἐνδίκου χθονός. Eum. 924. ἐνδίκοις ὁμιλίαις. Suppl. 76. πόλεως' ἂν ἔνδικοις γάμοις. Suppl. 757. ἔνδικον σέβας. Suppl. 794. ὄμμασιν ἐνδίκοις. Fragm. 375. ἀνδρῶν γὰρ ἐστιν ἐνδίκων. — Sept. 655. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος; Suppl. 585. ἐνδικωτέροις — ἐπ' ἔργοις. Fragm. 289. γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον. — Prom. sol. 184. δῆμον ἐνδικώτατον.

Ἔνδικως *iuste*. Prom. 63. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μου. Sept. 387. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον. Choeph. 455. καινοτ' ἐνδίκως δίκας. Choeph. 629. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγεῖται; Choeph. 799. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας. Choeph. 982. μετῆλθον ἐνδίκως μόρον. Eum. 212. οὗ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν. Eum. 670. τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας.

Ἔνδοθεν *intrinsecus*. Sept. 176. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. Pers. 953. βοᾷ μελίαν ἔνδοθεν ἦτορ. Choeph. 822. ἔνδοθεν φοινίαν ἄταν τιθείς.

Ἔνδον *intus*. Choeph. 100. μὴ μένθετ' ἔνδον καρδίας. — *domi*. Sept. 183. ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει. Pers. 742. τὸν δ' ἀνανδρίαν ὕπο ἔνδον αἰχμάζειν. Choeph. 643. τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις; — *apud se*. Choeph. 231. ἔνδον γενοῦ.

Ἔνδροσος *rore madefactus*. Ag. 12. εὗτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω εὐνήν.

Ἐνδυναστεύειν *imperare*. Pers. 677. ἐκείνους ἐνδυναστεύσασ' ἐγώ.

Ἔνδυτός *indutus.* Eum. 982. φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.

Ἐνίζεσθαι *insidere.* Pers. 137. τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον.

Ἐνεῖναι *inesse.* Prom. 224. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα. Prom. 382. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; Suppl. 730. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης. Sisyph. 211. οὐκ ἔνεστι λίκνα. Cf. Ἔνι.

Ἕνεκα *causa.* Ag. 774. Ἑλένης ἕνεκα. Palam. 167. τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης. Cf. Εἵνεκα.

Ἔνερθε *infra.* Prom. 498. ἕνερθε δὲ χθονός. Pers. 225. ἕνερθε γῆς. Choeph. 123. τοὺς γῆς ἕνερθε δαίμονας. Eum. 264. ἕνερθε χθονός. Eum. 977. εἰς τοὺς ἕνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους. — *ex inferis.* Pers. 218. ἐοικὰ σοι πέμπειν τίνυν τε γῆς ἕνερθεν ἐς φάος. Pers. 622. πέμψαι' ἕνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς.

Ἔνερος *inferi.* Prom. 572. ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἑνέρων πεφῶν πυνηγετεῖ. Pers. 621. Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἑνέρων.

Ἐνέρτερος *inferi.* Choeph. 284. τὸ γὰρ σποτεινὸν τῶν ἐναρτέρων βέλος.

Ἐνέχεσθαι *teneri.* Suppl. 160. οὐ δικαίοις Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις.

Ἐνζευγνύναι *illigare.* Prom. 579. τί ποτε ταῖδ' ἐνέζευξας αὐρῶν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν;

Ἔνθα *ibi.* Suppl. 33. ἔνθα δὲ λαίλαπι χειμωνοτύπῳ — ὤλοιντο. — *ubi.* Prom. 722. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. Prom. 725. ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις στυγάνορα. Prom. 811. ἔνθα ποταμὸς Λίθιον. Prom. 813. ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄκρα ἵησι σκηπτὸν Νεῖλος εὔπνουν ῥέος. Pers. 482. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον. Pers. 791. μίμνουσι δ' ἔνθα παῖδιον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει. Ag. 1352. ἔστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισα. Choeph. 816. ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί. Eum. 22. αἴθω δὲ νύμφας, ἔνθα Κασταλὶς πέτρα. Heliad. 59. ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ πατρὸς Ἡφαιστοτυκὲς δέπας. Niob. 143. ἔνθ' Ἀδραστείας ἔδος. Oedip. 161. ἔνθα συμβολὰς τριῶν πλευθῶν Ποσειδᾶνι ἡμείβομεν. Prom. sol. 182, 2. ἔνθ' οὐ μάχης — μέμψῃ. Philoct. 229. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄγαμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ. Fragm. 293. ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες. Fragm. 299. ἔνθα Νεῖλος ἐκτάρους γαῖαν κυλίνδει.

Ἐνθάδε *hic.* Ag. 851. ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ. Choeph. 680. κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα. Eum. 243. καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που παπταπτακών. Suppl. 870. οὗτος φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε. Suppl. 901. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν.

Ἔνθεν *inde.* Ag. 239. τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω. Eum. 381. ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα. — *unde.* Prom. 367. ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοὶ πυρός. Eum. 659. Ἄρει δ' ἕδρον, ἔνθεν ἔστ' ἐκώνυμος πέτρα. Suppl. 535. λειμῶνα βούχλοον, ἔνθεν Ἰὼ — φεύγει. Suppl. 578. ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών. Suppl. 836. ἀλφεσίβοιον ὕδωρ, ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.

Ἔνθενδε *hinc.* Prom. 709. πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς στρέψασα σαυτήν.

Ἔνθεος *Deo plenus.* Sept. 479. **ἔνθεος δ' Ἄρει.** Ag. 1182. **ἤδη τέχνασιν ἐνθέοις ᾑρημένη.** Eum. 17. **τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἐνθεον πίσυς· φρένα.**

Ἔνθηρος *efferatus, hispidus.* Ag. 548. **τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.**

Ἐνθουσιᾶν *furore divino plenum esse.* Lycurg. 111. **ἐνθουσιᾷ δὲ δῶμα.**

Ἐνθυμίζεσθαι *animum inducere.* Eum. 213. **τὰ μὲν γὰρ οἶδα πάρτα σ' ἐνθυμουμένην.**

Ἐνι pro **ἔνεστι.** Prom. 294. **οὐδὲ μάτην χαριτογλωσσεῖν ἐνι μοι.** Pers. 724. **τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις.** Ag. 78. **Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ.**

Ἐνιέναι *immittere.* Philoct. 235. **οὐ γὰρ δράσων ἐνῆκεν.**

Ἐνίκτειν *increpare.* Ag. 576. **καί τίς μ' ἐνίκτων εἶπε.**

Ἐνίσπειν *indicare.* Suppl. 598. **ἔνισπε δ' ἡμῖν, ποῖ πεπόρται τέλος.**

Ἐννέπειν *indicare, edicere.* Sept. 878. **πεπλαγμένους ἐννέπω.** Ag. 239. **τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω.** Ag. 397. **πολὺ δ' ἔστενον τόδ' ἐννέποντας δόμων προφῆται.** Choeph. 543. **ὡς τοῦνειρον ἐννέπει τόδε.** Choeph. 561. **ὥστ' ἐκπεπάζειν τινὰ δόμοις παραστίχοντα καὶ τόδ' ἐννέπειν.** Suppl. 201. **φρονοῦντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.** Suppl. 908. **ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον.**

Ἐννοεῖν *intelligere.* Ag. 1008. **ἐν σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς, ἐγὼ λέγω σοί.**

Ἔννομος *legitimus.* Choeph. 476. **οὕτω γὰρ ἂν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν' πεζοίατο.** Suppl. 379. **δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.** — *leges servans, iustus.* Suppl. 399. **νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν πανοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.** — *incola.* Suppl. 560. **οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι.**

Ἔννους *mente praeditus.* Prom. 442. **νηπίους ὄντας τὸ πρὶν ἔννους ἔθηκα.**

Ἔννυχος *nocturnus.* Prom. 648. **ὄψεις ἔννυχοι.**

Ἐνόδιος *viatorius.* Prom. 485. **ἐνοδίους συμβόλους.**

Ἐνοικίζειν *infigere, inserere.* Philoct. 235. **ἐνῴκισεν δεινὴν στομωτὸν ἕκφυσιν.**

Ἔνοικος *domesticus.* Eum. 828. **ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.**

Ἔνοικος *incola.* Prom. 413. **Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικος παρθένος.** Suppl. 532. **δι' ἃς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ ταύδ' ἔνοικος.** Suppl. 606. **μήτ' ἐνοίκων μητ' ἐπηλύδων τινά.**

Ἐνταῦθα *hic, ibi.* Prom. 82. **ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε.** Prom. 641. **ἐνταῦθ' ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάπαν.** Prom. 850. **ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα.** Prom. sol. 182, 4. **πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα.** — *illuc.* Pers. 442. **ἐνταῦθα πέμπει τοῦσδε.** Choeph. 878. **ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.** — *tunc.* Prom. 204. **ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων.**

Ἐντείνειν *tendere.* Thrac. 73. **τόξον ὥς τις ἐντείνων.**

Ἐντελής *adultus, robustus.* Choeph. 248. **οὐ γὰρ ἐντελὴς θήραν πατρῴαν προσφέρων σκηπήμασιν.**

Ἐντίμνειν *remedium parare.* Ag. 17. **ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντίμνων ἄκος.**

Ἔντερα *viscera.* Ag. 1194. **σὺν ἐντέροις τε σπλάγχνα.**

Ἐντεῦθεν *illinc.* Prom. 838. **ἐντεῦ-**

θεν οἰστρήσασα τὴν παραυτίαν πάλινθεν ἦξας. Pers. 480. πάντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον καὶ Θεσσαλῶν πόλεμ' — ἐδέξατο. — deinde. Sept. 439. τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις λέξω. τὰ ἐντεῦθεν quae abhinc facienda sunt. Eum. 60. τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων αὐτῷ μελήσθω.

Ἔντη lora. Pers. 190. ἵντη ἅρμου l. d.

Ἐντιθέναι inserere, admiscere. Ag. 348. πόλει πρόσφιλεμ' ἄφορτον ἐνθεὶς. Ag. 1234. κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσων ὑστερ ἐπεύχεται.

Ἐντολή mandatum. Prom. 12. σφῶν μὲν ἐντολῇ Διὸς ἔχει τέλος δή.

Ἐντός intus. Sept. 951. ἐντὸς δὲ καρδία στένει. Ag. 77. μυελὸς στέρνων ἐντὸς ἀνήσσων. Ag. 1018. ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μοιρίμων ἀγρευμάτων. Choeph. 727. σφυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων. Eum. 577. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντός, ὦ μιαιφόνε, ζώνης;

Ἔνυδρος aqua repletus. Ag. 1099. πίτνεῖ δ' ἐν ἐνύδρῳ τύχει.

Ἐνύπνιον somnium. Pers. 222. ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων πρωτὴς. Pers. 510. ὄψις ἀμφανὴς ἐνυπνίων.

Ἐνύπνιος per somnum oblatus. Sept. 692. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις.

Ἐννώ Bellona. Sept. 45. Ἄρην, Ἐννώ, καὶ φιλαίματον φόβον.

Ἐνώπια vultus. Suppl. 138. ἐπιδίτω Διὸς κόρα ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές.

Ἐνώτιον inaure. Cercyon. 39. ἀμφοτίδας τοι ἐνωτίους πέλας.

Ἐξ vid. Ἑπ.

Ἑξ sex. Sept. 264. ἐπ' ἄνδρας ἕξ. Sept. 781. ἐν ἕξ πυλώμασι. Ag. 33. τρὶς ἓξ βαλοῦσης τῇδε μωφρυωρίας.

Ἐξάγειν exportare. Phryg. 243. ὅσους ἔφθον ἐξάγειν χθονός.

Ἐξαγγέλειν expellere. Ag. 627. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγιοθέντας δόμων ἄνδρας.

Ἐξαιρεῖν eripere. Suppl. 902. εἴ τις τάσδε μὴ ξαιρήσεται. — Eum. 823. ἐξελοῦ' ὡς καρδίαν ἀλεκτέρων.

Ἐξαίρετος delectus, exquisitus. Ag. 928. πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον ἄνθος. Eum. 380. ἐξαίρετον δώρημα θηρὸς τόνος.

Ἐξαίσιος non pertinens ad aliquem, alienus ab aliquo. Suppl. 509. ἀεὶ δ' ἀνάσσειν ἐστὶ δεῖν' ἐξαίσιον.

Ἐξαϊστοῦν exstinguere. Prom. 671. ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.

Ἐξασφίζεσθαι precibus aliquem servare ex aliquo periculo. Ag. 648. ἤ τοί τις ἐξέλυσεν ἢ ἐξητήσατο θεός τις.

Ἐξαίφνης subito. Prom. 1079. οὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως.

Ἐξακούειν audire. Eum. 375. πρόσωθεν ἐξήκουσα νεμβόνος βοήν.

Ἐξαλείφειν exstinguere. Sept. 15. τεμὰς μὴ ἐξαλειφθῆναί ποτε. Choeph. 496. καὶ μὴ ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.

Ἐξαλέεσθαι elabi, effugere. Eum. 111. ὁ δ' ἐξαλέξας οἴχεται νέμρου δίκην.

Ἐξαμᾶν demetere. Pers. 808. ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος. Ag. 1640. ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύσκηνον θέρος.

Ἐξαμαρτάνειν peccare. Prom. 947. τὸν ἐξημαρτόνθ' εἰς θεούς. Prom. 1041. σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

Ἐξαμείβειν *transire.* Pers. 128. τὸν ἀμφίζυγον ἑξαμείψας ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα νωτὸν αἴας. — ἑξαμείβεσθαι *in alicuius rei vicem aliquid dare.* Prom. 223. κασσῖτιν πτοναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.

Ἐξαμέλγειν *extrugere.* Choeph. 885. σύλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

Ἐξαμύνεσθαι *a se propulsare.* Prom. 481. αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.

Ἐξαναβρύειν *efficere ut aliquid abunde proveniat.* Eum. 885. ἐγὼ κατεύχομαι — τέγας ἐννύμους γαῖας ἐξαμβρῦσαι φαιδρὸν ἅλιον σέλας.

Ἐξαναζεῖν *facere ut aliquid effervescat.* Prom. 370. τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσας χόλον.

Ἐξαναλίσκειν *exstinguere.* Ag. 664. μηχαναῖς Διὸς οὕπω θάλοντος ἐξαναλῶσαι γένος.

Ἐξαναστρέφειν *deiicere.* Pers. 798. δαιμόνων θ' ἱδρύματα πρόῤῥιζα φῶρδην ἐξανέστραπται βάθρων.

Ἐξανθεῖν *efflorescere.* Pers. 807. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν ἄτης.

Ἐξανιστάναι *expellere.* Prom. 769. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίστασαι θρόνων;

Ἐξαπολλύναι *perdere.* Choeph. 834. τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλύσ μόρου. — ἐξαπόλλυσθαι *perire.* Ag. 514. σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.

Ἐξαπορθεῖσθαι *exstinguere.* Pers. 456. ὅσοι ἁπάντων ἐξαπέρθησαν βίου.

Ἐξαρκὴς *sufficiens.* Pers. 233. πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις;

Ἐξαρτᾶσθαι *re aliqua suspensa se instruere.* Prom. 713. ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι.

Ἐξαρτύεσθαι *se accingere.* Prom. 910. οἷον ἐξαρτύεται γάμον γαμεῖν.

Ἐξαυδᾶσθαι *eloqui.* Choeph. 149. παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας. Choeph. 270. δυσχειμέρους ἄτας ὑφ' ἥπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος.

Ἐξαστήρ instrumentum aliquod. Fragm. 372.

Ἐξαυχεῖν *gloriari.* Ag. 846. τριμερῆ γλαῖναν ἐξηύχει λαβεῖν.

Ἐξαφρίζεσθαι *despumare.* Ag. 1037. πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.

Ἐξεγείρειν *excitare.* Ag. 866. ὑπαὶ πώνασος ἐξηγειρόμην. Choeph. 488. ἆρ' ἐξεγείρῃ τοῖσδ' ὀνείδεσιν;

Ἐξεικάζειν *similem reddere.* Sept. 427. πεφαννὸν οὐδὲν ἐξῃκασμένον μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου. Ag. 1217. κλύουσ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα.

Ἐξεῖναι *licere.* Eum. 850. ἔξεστι γάρ σοι — εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῳ. Eum. 859. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν, ἃ μὴ τελῶ; Prom. 651. ἐξὸν σοι γάμου τυχεῖν μεγίστου.

Ἐξειπεῖν *edicere.* Ag. 908. εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

Ἐξελαύνειν *expellere.* Prom. 673. ἐξήλασάν με πάνδικοι δαμάσνιοι.

Ἐξελέγχειν *examinare.* Eum. 411. ἀλλ' ἐξέλεγχε.

Ἐξεπίστασθαι *scire.* Ag. 812. οὐ γὰρ ἐξεπίσταμαι.

Ἐξεργάζεσθαι *perficere.* Pers. 517. Ag. 1352. ἐπ' ἐξειργασμένοις. Pers. 745. τοιγὰρ οὐκ ἔστιν λόγου ἔστιν ἐξειργασμένου.

Ἐξέρχεσθαι *exire.* Prom. 655. ἔξελθε πρὸς Λίρνης βαθὺν λειμῶνα. Choeph. 652. ἐξελθέτω τις δαιμόνων τελεσφόρος γυνή. — *evadere.* Eum. 763. ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθ' ἀληθῶς.

Ἐξιέναι *exedere.* Choeph. 279. λιχῆνας ἐξιόντας ἀρχαίων φόνων.

Ἐξευλαβεῖσθαι *cavere.* Prom. sol. 181. ἐξευλαβοῦ δέ, μή σε προσβάλῃ στόμα πίμφρις.

Ἔξεύρημα *inventum.* Sept. 631. τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.

Ἐξευρίσκειν *invenire, cogitare.* Prom. 96. τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ. Prom. 458. ἀριθμὸν ἔδοχον σοφισμάτων ἐξεῦρον αὐτοῖς. Prom. 467. τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας βροτοῖσιν. Prom. 501. χρυσόν τε τίς φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;

Ἐξεύχεσθαι *concupiscere.* Choeph. 213. ἐκ ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι. — *gloriari.* Ag. 519. ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον. Suppl. 269. γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω. Suppl. 272. Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα.

Ἔξηβος *qui excessit adolescentia.* Sept. 11. τὸν ἔξηβον χρόνῳ.

Ἐξηγεῖσθαι *enarrare, exponere.* Prom. 214. τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου. Prom. 444. ὧν δίδασκ' αὔνοιαν ἐξηγούμενος. Prom. 704. τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς δῆλον ἐξηγουμένης. Choeph. 116. δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη. Choeph. 545. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις. Eum. 579. ἐξηγοῦ δέ μοι, Ἄπολλον, εἴ' ὀρθ σὸν δίκῃ κατέκτανον. — *auctorem esse.* Eum. 565. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

Ἔξῃς *deinceps.* Fragm. 271. ἔξῃς δ' ὑπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ἕτερον.

Ἐξικνεῖσθαι *pervenire.* Prom. 794. ἵνα' ἂν ἔξίκῃ πρὸς Γοργόνειον πεδίον. Prom. 812. ἵνα' ἂν ἔξίκῃ καταβασμόν. Ag. 271. καὶ τίς τόδ' ἔξικνεῖ' ἂν ἀγγέλων τάχος; Ag. 294. ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον. Eum. 980. ὅμμα γὰρ πάσης χθονὸς Θησῆδος ἔξικνεῖ' ἄν.

Ἐξιστορεῖν *experiri.* Sept. 488. θιλων ἐξιστορῆσαι μοῖραν. Choeph. 667. ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν.

Ἔξίτηλος *exstinctus.* Niob. ap. Plat. de rep. III, p. 391 E. νεῦπω ὀφιν ἔξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

Ἐξιχνεύειν *investigare.* Ag. 359. πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.

Ἔξοδος *exitus.* Sept. 33. πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις μίμνοντες. Sept. 58. ἄνδρας ἐκπρέπτους πόλεως πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγεσθαι. Sept. 266. εἰς ἑπταστιχεῖς ἐξόδους τάξω μολών.

Ἐξονίλλειν *appellere.* Ag. 652. μήτ' ἐξονεῖλαι πρὸς κραταιλέων χθόνα. — ἐξονίλλεσθαι *exitum habere, exire.* Suppl. 433. καὶ δὴ πέφρασμαι, δῦρο δ' ἐξονίλλεται.

Ἐξομμασοῦν *illustrare, perspicuum reddere.* Prom. 497. φλογωπὰ σήματα ἐξομμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργματα.

Ἔξόπιν *a tergo.* Ag. 114. ὁ παλαιὸς ὅ τ' ἐξόπιν ἀρχίας.

Ἐξοπλίζειν *exarmare, instruere.* Suppl. 92. βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζω. Suppl. 666. δαιμονογόνον Ἄρην βοᾶν τ' ἐνθήμιον ἐξοπλίζων. Suppl. 683. πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη.

Ἐξορθιάζειν *alta voce excitare.* Choeph. 269. κἀξορθιάζων κωλικὰ.

Ἐξορνυειν *excitare.* Ag. 1614. ἐξορίνας ἡπίους ὑλάγμασιν.

Ἐξορμᾶν *emittere.* Pers. 46. πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπέχουσι πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσαν. — ἐξορμᾶσθαι *evolare.* Eum. 173. πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον.

Ἐξοτρύνειν *excitare.* Sept. 674. ὠμοδαὴς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει.

Ἔξοχος *eximius.* Prom. 457. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων. Ag. 1605. ἐξοχώτατα φρενῶν ἰατρομάντεις.

Ἐξπιτάζειν Sept. 559. ἐξπιτάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν sensu dubio.

Ἔξω *extra.* Prom. 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει. Prom. 668. ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ. Prom. 885. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι. Sept. 245. τοῖσι μὲν ἔξω πύργων. Choeph. 507. πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἐστ' ἔξω δρόμου. Choeph. 686. ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα. Eum. 170. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος χωρεῖτε. Eum. 668. τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. — sine genitivo. Sept. 1005. Πολυνείκους ναυρὸν ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον. Ag. 1163. δύσπαμπτος ἔξω.

Ἔξωθεν *extrinsecus.* Sept. 183. μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλεύτου, τἄξωθεν. Sept. 542. ἔξωθεν εἶσω τῷ φέροντι μέμψεται.

Ἐξόλης *perniciosus.* Suppl. 722. ἐξώλης ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος.

Ἐξουδίζειν *negligere.* Prom. 17. ἐξουδίζειν γὰρ πικρὸς λόγους βαρύ.

Ἐξωτέρω. Choeph. 1019. ἡνιοστρόφου δρόμου ἐξωτέρω.

Ἔοικέναι *videri.* Prom. 973. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. Prom. 986. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ. Prom. 1009. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν. Sept. 527. ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ παπηλεύσειν μάχην. Pers. 729. νῦν καιρῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις. Ag. 1032. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τορεῖ δεῖσθαι. Ag. 1053. χρήσιον ἔοικεν ἅρμα τῶν αὐτῆς καιρῶν. Ag. 1064. ἔοικεν εὖρις ἡ ξένη πυνὸς δίκην εἶναι. Ag. 1133. ἔοικα θεοπιθῆσιν τάχα. Ag. 1153. λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς πνέων ἐσήξειν. Choeph. 719. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. Choeph. 870. ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυρεῦ πίλοις αὐχὴν πεσεῖσθαι. Choeph. 909. πτυσεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα. Choeph. 913. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μίτην. Eum. 860. θέλξειν μ' ἔοικας. Suppl. 883. ἴλξειν ἔοικ' ὑμᾶς. — similem esse. Ag. 738. μετὰ μὲν πλείονα τίνεις, σφετέρᾳ δ' εἰκότα γίννᾳ. Choeph. 553. ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ εὰγγν ἔχων, ἥξω.

Ἐορτή *oblectatio.* Eum. 182. οἷας ἑορτῆς ἐστ' ἀπόπτυστος θεοῖς στέργηθρ' ἔχουσα.

Ἐπαγγέλλειν *pronuntiare.* Choeph. 211. τοῖς θεοῖς τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα.

Ἐπάγειν *adducere.* Sept. 142. τοῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός. Pers. 85. ἐπάγει δουριπλήτους ἀνδρὰς ἐκδαμῶν Ἄρην. Ag. 1421. ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν αὐτῆς παρουσίαν

σῆς ἐμῆς χλοῆς. Choeph. 398. ἄτην ἑτέρων ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.

'Επαγωγός adducens. Edon. 51. μυίας ἐπαγωγὸν ὁμοπλόον.

'Επαείδειν incantare. Ag. 993. μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγυαλίσαις' ἐπαείδων;

'Επαιδεῖσθαι reverari. Myrmid. 121. οἴβας δὲ μητρῶν ἄγνὸν σὸν ἐπηδόσου.

'Επαΐειν obedire. Suppl. 740. θεῶν αὐδὴν ἐπαΐοντες.

'Επαινεῖν laudare, probare. Prom. 340. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ. Sept. 1063. πόλις ἄλλας ἄλλοσ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια. Ag. 1343. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι. Eum. 800. τόνδ' ἐπαινέσαις λόγον. — suadere. Sept. 577. τούτῳ σοφούς τε καὶ ταθοὺς ἀντηρίστας πέμπειν ἐπαινῶ. Suppl. 974. ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ παλαιοχώνειν ἐμέ. Choeph. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν.

'Επαισθάνεσθαι cognoscere. Ag. 85. τί δ' ἐπαισθομένη, τίνος ἀγγελίας πειθοῖ πεφαμένα θυοσκοεῖς; 'Επαισχύνεσθαι pudere. Ag. 1346. τάδ' αὐτοῦ εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.

'Επαιτιᾶσθαι in culpa ponere. Prom. 976. ἦ πάμπ' γάρ τι συμφορᾶς ἐπαιτιᾷ;

'Επαίτιος qui in culpa est. Eum. 443. καὶ τῶνδε ποινῆ Λοξίας ἐπαίτιος. Eum. 445. εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὐκ ἐπαιτίους.

'Επακούειν audire. Choeph. 714. νῦν ἐπάκουσον.

'Επακρίζειν ad summum, ad finem pervenire. Choeph. 920. ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἰμάτων ἐπήρατος τέλεμον Ὀρέστης.

'Επακτὸς peregrinus. Sept. 585. 1010. στράτευμ' ἐπακτόν.

'Επαλαλάζειν acclamare. Sept. 479. αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν. Sept. 934. τελευτᾷ δ' αὖθ' ἐπηλάλαξεν Ἄρης τὸν ὑγὸν νόμον.

'Επαλκὴς minimum addens. Choeph. 409. ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὴς.

'Επαλξις propugnaculum. Sept. 30. ἵν' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργουμένων ὁρμᾶσθε πάντες. Sept. 143. ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λεῶς ἔρχεται. — sensu translato Ag. 371. οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις πλούτου — εἰς ἀφάνειαν.

'Επαμβατὴρ qui ascendit, insidet. Choeph. 278. σαρκῶν ἐπαμβατῆρας — λιχῆνας.

'Επαμμένειν manere. Prom. 608. ὅτε μ' ἐπαμμένει παθεῖν. Pers. 793. οὗ σφιν ναυῶν ὕφεσ' ἐπαμμένει παθεῖν.

'Επαναγκάζειν cogere. Prom. 674. ἐπηνάγκαζέ νιν Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πρᾶσσειν τάδε.

'Επαναδιπλάζειν iterum interrogare. Prom. 819. ἐπαναδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε.

'Επαναμίνειν vid. 'Επαμμένειν.

'Επανείρεσθαι iterum interrogare. Pers. 934. τάδε σ' ἐπανείρομαι.

'Επανθίζειν facere ut aliquid floreat, exornare. Sept. 932. καλλοῖς ἐπανθίσαντες πόνους γενεάν. Choeph. 148. ὑμᾶς δὲ καινοῖς ἐπανθίζειν νόμοις παιᾶνα. — Ag. 1438. πολέμωνυτον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνυμπτον.

'Επαντέλλειν exsurgere. Ag. 27. ἀνῆκε ἐπαντείλασαν εἰς τέγος. Choeph. 280. λευκὰς δὲ πέρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.

'Επάξιος dignus. Prom. 70. ὁρᾷ συφοῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. Sept.

847. εἰμὶ σφ' ἰρανῶν ἐκ βαθυπέλλων στηθέων ἥσων ἄλγος ἐπάξων. Choeph. 93. δόσιν τε τῶν πατῶν ἐπαξίαν. Eum. 262. ἔχοντ' ἴασιν τῆς δίκης ἐπάξια.

Ἐπαοιδή incantamentum. Prom. 173. μαλαγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν.

Ἐπάργεμος obscurus. Prom. 497. φλογωπὰ σήματα ἐξαμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα. Ag. 1084. ἐπαργίμοις θεσφάτοις ἀμηχανῶ. Choeph. 654. αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐδ' ἐπαργίμοις λόγοις πίθηται.

Ἐπαρήγειν opitulari. Choeph. 714. νῦν ἐπάρηξον.

Ἐπαρκεῖν defendere. Sept. 90. τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεᾶν; — iuvare. Prom. 920. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ πτοεῖν ἀτίμους πτώματ' οὐκ ἀνασχετά. — praebere. Ag. 1143. ἄπεστ δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν, τὸ μὴ πόλει μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.

Ἔπαρχος imperator. Ag. 1200. νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀνωστάτης.

Ἐπασσυτεροτριβής frequenter infligatus. Choeph. 420. ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα.

Ἐπαύειν acclamare. Choeph. 815. ἐπαῦσαι πατρὸς ἴργῳ.

Ἔπαυλος domus. Pers. 851. πέρσαι Θρῃκίων ἐπαύλιον.

Ἐπαφᾶν contrectare. Choeph. 851. ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρί.

Ἐπαφή contrectatio. Suppl. 17. ἐξ ἐπαφῆς πάξ ἐπιπνοίας Διός.

Ἔπαφος Epaphus. Prom. 853. τέξει πελασγὸν Ἔπαφον. Suppl. 47. Ἔπαφόν τ' ἐγέννασε. Suppl. 310. Ἔπαφος ἀληθῶς φυσίων ἐπώνυμος. Suppl. 584. τόδ' ἂν γένοι λέγων ἐξ Ἐπάφου τυφήσαις.

Ἐπεγχεῖν. Ag. 1108. τὸ γὰρ ἐμὸν θρεῶν πάθος ἐπεγχέασα. l. d.

Ἐπεί postquam. Prom. 199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου. Prom. 831. ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσοὺς δαῖτα. Sept. 760. ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο. Sept. 980. ἐπεὶ κατῆλθε δ' πόλιν. Pers. 197. ἐπεὶ δ' ἀνίστην. Pers. 369. ἐπεὶ δὲ φάεννος ἠλίου κατέφθιτο. Pers. 378. ἐπεί γε μέντοι λευπόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κατίσχει γαῖαν. Pers. 492. ἐπεὶ δὲ πολλὰ θρασυλεπῶν ἐπαύσατο στρατός. Ag. 191. ἐπεὶ δὲ πικρὸν χείματος ἄλλο μῆκαρ — μένει ἔκλαγξεν. Ag. 211. ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λίπαδνον. Ag. 234. ἐπεὶ πολλάκις ἄνοδος κατ' ἀνδρῶνας αὐτοκτίζουσ' ἔμολψεν. Ag. 644. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἠλίου φάος. Ag. 1260. ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν. Choeph. 614. ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων πόνων. Choeph. 920. ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήρασε τελήμων Ὀρέστης. — ex quo. Ag. 40. δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου μέγας ἀνὴρ ἔδικος — ἦραν. Ag. 956. χρόνος δ' ἐπεὶ — παρῆβησεν. Choeph. 600. δαλὸν ἥλιε, ἐπεὶ μολὼν πατρόθεν πελάθησε. — quandoquidem, quoniam. Prom. 347. οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ πανεγγήτου τύχας τοιρσοῦ Ἄτλαντος. Prom. 384. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ πέφευγον. Prom. 633. ἐπεὶ προθυμῇ; χρὴ λέγειν. Prom. 788. ἐπεὶ προθυμεῖσθ' οὐκ ἀναντιώσομαι. Sept. 671. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα πάρα' ἐπισπέρχει θεός, ἴτω κατ' οἶκον. Pers. 648. θεομήστωρ δ' ἕσειεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. Pers. 683. ἐπεὶ

πάνυθεν ἦλθον οὖς γόοις πεπεισμένος, — ἐπεί. Pers. 689. ἐπεὶ θέος πυλαῶν σοὶ φρενῶν ἀνθίστατο, — λέξον. Ag. 243. τὸ δὲ πρακτέον ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἥλιος προχειρίσω. l. c. Ag. 382. πίλει δυσπαθὴς ἐπεὶ δυσίπους παῖς πετανὸν ὄρνιν. Ag. 930. ἐπεὶ δ' ἀκούων σοῦ κατέστραμμαι τόδε, εἰμ' ἐς δόμων μέλαθρα. Ag. 1333. πάγω τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ. Ag. 1633. ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδων καὶ λέγων, γνώσῃ τάχα. Ag. 1654. πρᾶσσε, πειρῶν μειλίσσειν τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα. Choeph. 83. ἐπεὶ πάρεστε τῇδε προστρόπῃ ἐμοὶ κομποὶ, γενέσθω τῶνδε σύμβουλος πάρα. Choeph. 780. ἐπεί μιν μέγαν ἄρας, δίδυμα καὶ τριπλᾶ θέλων ἀμείψει. Choeph. 893. τούνεκ' θανοῦσα ξυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖ τὸν ἄνδρα τοῦτον. Eum. 71. καπῶν δ' ἔπαυε πάγίνους', ἐπεὶ πανὸν αὐτὸν νέμοντας. Eum. 86. ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ 'μὲ λεῖν μάθε. Eum. 297. χορὸν ἄψυμον, ἐπεὶ Μοῦσαν στυγερὰν ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν. Eum. 460. ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δυῒκ' ἐπίσκηψεν τόδε, — θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Eum. 701. ἐπεὶ παθοπαίζῃ με πρεσβύνειν νέοι, δίκης γενέσθαι τῇδ' ἐπήκοος μένω. Suppl. 720. ἐπεὶ τελεῖα ψῆφος Ἀργείων, τόνα, θάρσει. Suppl. 884. ἔλεγον ἴσως' ὑμᾶς ἀνοσιώσας πόλιν, ἐπεὶ οὐκ ἀκούσετ' ὀρθά. Suppl. 960. Ἀρχαίοισιν εὔχεσθαι χρεών, — ἐπεὶ σεσῆρας οὐ δεχρῴόπως. Prom. sol. 182. ἐλίσσεσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἔξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός. — Sept. 687. ἐπεὶ δαίμων — ἴσως ἂν ἕλθοι θυλαρσοῦρος πνεύματι. Ag. 673. ἐπεὶ προπόντως εἶσιν, ἴλαον δόμοις, εἰλίποτλος — ἔπλευσε. Ag. 1006. ἐπεί σ' ὄθυμι Ζεὺς — πεινωντ' εἶναι χαροῖβον. — nam. Suppl. 325. ἐπεὶ τίς ἦχος τῇδ' ἀνίλαστον φυγὴν πέλασεν; Choeph. 212. ἐπεὶ τί νῦν ὕπατε δαιμόνων ταφῇ;

Ἐπαίγεσθαι festinare. Prom. 52. οὔκουν ἐπαίξῃ δορὶ τῷδε πορβαλεῖν; Choeph. 649. νυκτὸς ἄρ' ἐπαίγεται σκοτεινόν.

Ἐπειδάν postquam. Sept. 716. ἐπειδὰν αὐτοὶ πτάνωσιν, αὐτοδαΐκτου θάνωσι καὶ χθονία πόντῳ πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον, τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι; Eum. 617. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀναπεσόν πόνῃ, ἅπαξ θανόντος οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.

Ἐπειδή postquam, quando. Pers. 513. ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρσαμεν φάτις ὑμῶν. Ag. 1617. ἐπειδὴ τῇδ' ἐβούλευσας μόρον. Choeph. 505. ἐπειδὴ δρᾶν πεπείρωσαι φρενί. Choeph. 559. ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος πανοῦς. Eum. 490. ἐπειδὴ πίτνει δόμος Δίκας.

Ἐπεικάζειν coniicere. Choeph. 14. ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω χοὰς φερούσας; Choeph. 560. ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ δόμοις παφαστείχοντα. Choeph. 970. ὡς ἐπεικάσαι πάθη πάρεστιν. Suppl. 241. πᾶτ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν.

Ἐπεικὴς conveniens. Choeph. 658. ἐποῖά πᾳ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα.

Ἐπεῖναι inesse, adesse. Sept. 573. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν πελᾳ. Ag. 533. πόθεν τὸ δύσφορον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στέρνῳ; Eum. 514. πεφὰ

γὰρ ἐπίστασι. — praetexae. Pers. 237. τίς δὲ πομπὸς ἔπεστι; Pers. 546. ἀβλαβῆ ἐκῆν νέμερος πολιήτας. Pers. 814. Ζεὺς τοι πολιοῦχος ὧν ὑπερθύμων ἄγαν φρονημάτων ἔπεστιν. — Eum. 371. ὅπι δέ μοι γήρας παλαιὸν.

Ἐπείπερ quandoquidem. Ag. 796. ἐπείπερ καὶ κάγὼ ὑπερθύνουσ ἐκραβδίμουθα. Ag. 828. νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἀμπίδων μένος. Choeph. 669. ἐπείπερ ἄλλοσε, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος εἶσι.

Ἐπεισφέρειν inferre. Ag. 838. τὸν δ' ἐπεισφέρων ναοῦ κάτοικον ἄλλο πῆμα. Choeph. 638, τίνων δ' ἐπεισφέρω δώμασιν.

Ἔπειτα deinde. Pers. 388. ἔπειτα — ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον. Pers. 515. ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα ἤξω λαβοῦσα πίλανον. Ag. 165. ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ. Ag. 301. κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκῆπτει στέγος φάος. Ag. 653. ἔπειτα δ' ᾤδην πόντιον πεφευγότες — ἐβουπολοῦμεν. Ag. 1580. κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον ᾤμωξον. Choeph. 432. ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ἐλοίμαν. Choeph. 531. πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε πηδίσιον χοάς. Eum. 195. κἄπειθ' ὑπίσσηι αἵματος δίκτυφ νέον. Suppl. 781. κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα — οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Glauc. 22. κἄπειτ' Ἀθῆναι Λιὰδας παρεπιρρῶν. Dan. 86. κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος. Prom. sol. 182, 8. οἷς ἔπειτα οὐ βαλὼν διώσεις ῥᾳδίως Λιγὺν στρατόν. Prom. sol. 184, 1. ἔπειτα δ' ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον. — praecedente participio. Sept. 249. κἀμῶν ἀκούσας εὐγμάτων ἔπειτα τὸ ἀλαλυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιήσεται. Ag. 478. πυρωθέντα παρδίαν ἔπειτ' ἀλλαγᾷ λόγου πεμεῖν. Choeph. 566. ἦ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα ἐρεῖ. Eum. 29. Πυθιάδων πράντος πελάθρα — ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθεζέσθω. Eum. 416. λέξω δὲ χήρας καὶ γένος καὶ ξυμφορὰν τὴν σὴν ἔπειτα τόνδ' ἀμυνεῖσθαι φόνον. Eum. 624. τὸ μητρὸς αἷμ' ὕμασιν ἐκχίας πέδῳ ἔπειτ' ἐν Ἄργει δῶμα τὸν θανόντα πατρός; — εἶ ἔπειτα posteri. Eum. 642. καὶ τόνδ' ἐπικτήσασθε σύμμαχον, θεά, καὶ τοῖσι ἔπειτα.

Ἐπέκεινα ultra. Suppl. 254. ἵππους τε τἀπέκεινα.

Ἐπεκχωρεῖν post aliquem procedere. Pers. 393. δεύτερον δ' ὁ πᾶν στόλος ἐπεξεχώρει.

Ἐπέλπεσθαι sperare. Ag. 1062. οὐδὲν ἐπέλπομένα ποτὲ κάρτα ἐντολυπεύσειν.

Ἐπεμβαίνειν ascendere. Sept. 614. πύργους ἐπεμβάς.

Ἐπενδιδόναι insuper inflgere. Ag. 1359. καὶ πεπτωκότι τρίτην ἐπενδίδωμι.

Ἐπενθρώσκειν instlire. Pers. 351. σέλμασι ναῶν ἐπενθορόντες.

Ἐπεξέρχεσθαι enarrare. Prom. 872. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν νοροῦσι.

Ἐπεξακούειν exclamare. Sept. 617. ἀλώσιμον κακῶν ἐπεξακούειν.

Ἐπέρχεσθαι accedere, invadere. Pers. 592. ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ. Ag. 1229. οἷον τὸ πῦρ. ἐπέρχεται δέ μοι. Suppl. 464. κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται. Suppl. 554. λειμῶνα βούχιλον, ὅντ' ἐπέρχεται Τυφὼ μι-

νος. Suppl. 663. μηδέ τις ἀνδρομὰς λοιγὸς ἐπελθέτω. — τὸ ἐπερχόμενον imminens, futurum. Prom. 98. τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον πῆμα.

*Ἕπεσθαι comitari, sequi. Pers. 41. ἀβροδιαίτων δ' ἵκεται Λυδῶν ὄχλος. Pers. 57. τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης Ἀσίας ἕπεται. Pers. 962. ὄπιθεν ἑπόμενος. Ag. 828. νίκη δ' ἑπείκῳ ξυνεπ', ἐμπίδων μένος. Ag. 1023. ἕπου. Ag. 1146. ἑπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω. Choeph. 891. Eum. 134. ἕπου. Eum. 236. ἕπου δὲ μηννυθρος ἀφθέγκτου φρᾴδαῖς. Suppl. 194. φθογγῇ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ. Suppl. 518. πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πραυτήριος. Suppl. 1057. καὶ δίκα δίκας ἕπεσθαι.

*Ἐπέτειος annuus. Ag. 988. ἐξ ἀλόνων ἐπετείων.

*Ἐπευθύνειν regere. Pers. 845. νομίσματα πύργινα πείσῃ' ἐπεύθυνον.

*Ἐπευφημεῖν bene ominata verba accinere. Pers. 612. χαίρει παῖδα νεηλίων ὕμνοις ἐπευφημεῖτε. — laetis verbis celebrare. Fragm. 264, 4. θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας Πιερίων ἐπευφήμησεν.

*Ἐπεύχεσθαι preces fundere, cupere. Sept. 261. τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς. Sept. 463. ἐπεύχομαι τάδε μὲν ἀντυχεῖν. Ag. 1265. ἐπεύχομαι δὲ ναυρίας πλαγᾶς τυχεῖν. Ag. 1296. ἠλίῳ δ' ἐπεύχομαι — ἐχθροὺς φονεῦσι τοὺς ἐμοὺς τίνειν. Ag. 1441. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου. Ag. 1453. ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται. Choeph. 843. πόθεν ἄρξωμαι τάδ' ἐπευχομένη. Eum. 934. μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷδ' ἐπεύχομαι βρίμειν. — vovere. Sept. 258. ἐπεύχομαι θήσειν τροπαῖα. — imprecari. Sept. 434. ὅλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται. Ag. 487. ὅστις τάδ' ἄλλοις τῇδ' ἐπεύχεται πόλει. Ag. 1582. μόρον δ' ἄφαρκτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται. Choeph. 110. ἐμοί τι καὶ σοὶ γ' ἆρ' ἐπεύξεται τάδε; — gloriari. Ag. 1235. καὐτῷ μισθὸν ἐνθήσειν πότνι' ἐπεύχεται. Ag. 1367. ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι. Eum. 58. ἥτις ἄλα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος τρίφουν' ἀνατεῖ μὴ μεταστένειν πόνων.

*Ἐπέχειν se continere. Prom. 699. ἐπίσχες, ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς. Choeph. 683. ἐπίσχες δ' παῖ.

*Ἐπήβολος compos, particeps. Prom. 442. ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους. Ag. 528. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῇδ' ἐπήβολοι νόσου;

*Ἐπήκοος audiens. Ag. 1394. ἐπήκοος δ' ἐμῶν ἔργων δικαστὴς τραχὺς ἥλ. Choeph. 974. τῶνδ' ἐπήκοος πανῶν. Eum. 702. δίκης γενέσθαι τῇδ' ἐπήκοος μένω.

*Ἔπηλυς advena. Sept. 34. μηδ' ἐπηλύδων ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον. Pers. 239. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας; Suppl. 192. ὡς ἐπήλυδας πράσσει. Suppl. 396. ἐπήλυδας τιμῶν. Suppl. 606. μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινά.

*Ἐπήρατος amabilis. Eum. 917. νεανίδων τ' ἐπηράτων ἀνδροστυγεῖς βιότους δότε.

*Ἐπί. I. cum genitivo: locum significans, in quo quid est. Sept. 369. ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε. Sept. 382. ὑπὲ ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος —

πυρᾶν. Sept. 460. πόλεμ' ἐπ' ἀσπίδος. Sept. 494. Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος σταδαῖος ἕστω. Sept. 492. πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων θεοὺς. Sept. 502. Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών. Sept. 541. ἰχθίστου δάσους αἶσαν φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος. Suppl. 648. γράμματα ἐπ' ἀσπίδος φλόγωτα. Pers. 18. s. ἦσαν οἱ μὲν ἐφ' ἵπποις, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν. Pers. 441. ἦν ὁ φιλόχορος Πὰν ἐμβατεύει πουλυς ἀκτῆς ἔπι. Pers. 927. στυφλὸν θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς. Ag. 1403. λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπρήσιον. Ag. 1410. ἔστ ἂν αἰθὴρ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς Δίγισθος. Ag. 1451. ἐπὶ δὲ σώματος — σταθεῖσα. Suppl. 175. τάπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν. Suppl. 638. ἦν τις ἂν δόμοι ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μυαίνοντα; Glauc. 26. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα.— Choeph. 870. ἕστηκε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας αὐχὴν πεσεῖσθαι. — cum verbis motum significantibus. Prom. 661. ἐπὶ Δωδώνης πανυστὸν θεοπρόπους ἵκαλλεν, Pers. 187. λίπαδν' ἐπ' αἰχίνων τίθησι. — II. cum dativo: locum significans, in quo quid est. Prom. 712. ναίουσ' ἐπ' ἀκτὰς ὄχους. Prom. 731. ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πέλας Κιμμερικὸν ᾤξεις. Sept. 32. s. ἐπὶ σίλμασι πύργων στάθητε καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις μίμνοντες εὐθαρσεῖτε. Sept. 405. Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἵλαχεν πύλας. Sept. 613. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις λέξω. Pers. 925. Τυρίας ἐν ναὸς ἑζόμενος ἐπ' ἀκταῖς Σαλαμινιάσι. Ag. 36. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν. Ag. 75. ἰσχὺν ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. Ag. 1601. κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός. Choeph. 4. τύμβου δ' ἐπ' ἄχθῳ τάδε γε κηρύσσω. Choeph. 712. ἢ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι πεῖται. Eum. 40. ὀφῶ δ' ἐπ' ὀμφάλῳ μὲν ἄνδρα θώμυσῇ ὕδρων ἔχοντα. Eum. 108. δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς ἕδουσ. Eum. 603. πάπαι τέρματ φᾶρος παρασκήνιον. Eum. 773. λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις. Glauc. 26. ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφορμένοι. Edon. 59. ἐπὶ δυσμαῖσι τοῦ πατρός. Fragm. 302. ἔστι πάμοι πλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ. — cum verbis motum significantibus. Sept. 58. ἄνδρας ἐπιφέρειν πόλεως πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις τάγεσθαι τάχος. Sept. 385. εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι. Sept. 696. μὴ "λθῃς ὁδοὺς ἐς τάδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις. Pers. 498. πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν. Ag. 348. ἐπὶ Τροίας πύργοις ἕβαλες στεγανὸν δίκτυον. Suppl. 85. πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ. Suppl. 981. παρθένων χλιδαῖσιν ὠμόφρονες ἔπι πᾶς τις — τόξευμ' ἔπεμψεν. — contra. Prom. 96. τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων ἐξοῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμόν. Prom. 923. τοῖον πάλαισμ' νῦν παρασκευάζεται ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ. Prom. 1045. ἐπ' ἐμοὶ ζοπνόεσσα μὲν πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος. Prom. 1091. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ζοπὴ — στείχει. Sept. 280. τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἑπτάτονοι πολίταις χερμάδ' ὀφείσεσαν. Sept. 429. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τέτακται λῆμα. Sept. 465. ὑπέρογκα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει. Sept. 526. ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐπίστα-

σθαι βέλη. Sept. 602. ἐπ' αὐτῷ φῶτα — ἀντιτάξομεν. Pers. 428. τοιαῦθ' ἑπ' αὐταῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους. Pers. 905. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί. Ag. 61. Ἀτρέως παῖδας ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος Ζεύς. Ag. 354. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τοιάνδε πάλαι τόξον. Ag. 618. s. γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν ἐπ' ἀνδρὶ συνεφόρους, ἐπ' ἐνδρὶ ὄμμασιν ἐπινώτῳ σέβας. Choeph. 985. ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήνιστο σύγγος. Eum. 412. ἢ πάλ' ἐμοὶ τρόπων ὧν αἰτίας τέλος; — de tempore dictum, post. Pers. 517. ἐπ' ἐξεργασμένοις. Pers. 519. ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς παραγγέλμασι — ξυμφέρων βουλεύματα. Ag. 246. πέλοιτο δ' οἷν τἀπὶ τούτοισιν εὖ πρᾶξις. — rem significans, quae ad aliquid accedit. Ag. 1587. τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκα. Choeph. 898. ἄστυ ἑτέρων ἐπάγουσαν ἐπ' ἄστη. — finem, ad quem assequendum aliquid fit. Pers. 289. ἐπὶ σαφηνεστέρᾳ ταχθεὶς. Eum. 963. τὸ δὲ παράδειγμα πέμπειν πόλεσι ἐπὶ τιμῇ. Sept. 861. μελέους θανάτους ἄρουρα δόμων ἐπὶ λύμῃ. Ag. 995. τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνέγειν Ζεὺς αὖθ' ὕπανδρον ἐπ' ἀβλαβείᾳ. Choeph. 855. εἶεν δ' ἐπὶ σοί. — causam significans. Prom. 255. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται. Prom. 194. ποίᾳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰσιάμασι σῶντας ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται. Sept. 762. ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν. Pers. 987. πίπλον δ' ἐπιξύῃ ἐπὶ συμφορᾷ ναυοῦ. Choeph. 850. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων. Suppl. 6. οὔτιν' ἐφ' αἵματι ἐμπλασίαν — γνωσθῆναι. Suppl. 586. τὸν ἂν θεῶν ἐνδυσωτέρεια αἰτιάσεται τὴν λόγου ἐπ' ἔργοις. Suppl. 1020. τίσειας δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σοφαῖς. — de. Sept. 462. πόμπιμος ἐπ' ἄλλῳ. Sept. 905. πάφυκεν δ' αὐτοῖν ἐπ' ἀφλαυσίαν. Ag. 1373. τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ παραπέζιον λόγον. Ag. 1527. ἐκπνεύμβιον αἶνον ἐπ' ἄνδρὶ θοίᾳ τὸν δύσφημον ἐάσαν. Choeph. 710. στομάτων δεῖξαμεν ἔσω ἐπ' Ὀρέστῃ. Choeph. 788. γέλων πεύθεσθ' ἐπ' ἔργοις ἐκπεπραγμένοις. Eum. 316. 325. ἐπὶ δὲ τῷ τεθνηκότῳ τόδε μέλος. Eum. 530. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοκρῆτι. Suppl. 620. λέξασιν ἐπ' Ἀργείοις αἰχμὰς ἀγαθάς. — rationem et conditionem significans. Sept. 996. Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς θάπτειν ἐδοξα. Suppl. 623. Ζεὺς ὁ' ἱκεσίου ξένιος ξενίου στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ. Choeph. 147. τοιαῦτ' ἐπ' εὐχαῖς τάδ' ἐπευνάσαι χρεών. Eum. 995. 999. ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. — pro dativo commodi positum. Suppl. 966. οἷς ἐφ' ἑκάστῃ διεπλέξαμεν Δαναὸς θαρσαλεωτάτῳ φρενήν. — III. cum accusativo: locum significans. Prom. 117. ἵστο τορμένιον ἐπὶ πάγον. Sept. 89. ἐπὶ πόλιν δαΐων. Sept. 193. ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομοι ἦλθον ἀρχαῖα βρέμοι. Sept. 1051. προπέμπων ἐπὶ τύμβον. Pers. 74. ἐπὶ πᾶσαν χθόνα πορευόμεσθα θεῖον ἐλαύνοι. Pers. 262. τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ γᾶτε ἐπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν. Pers. 485. ὅτ' τε Μακεδόνων γύαν ἀφικόμεσθ' ἐπ' Ἀξιοῦ πόρον. Pers. 503. ἦμεν-

σαν ἐκφυγόντες — ἐφ' ἱστοπέδου γαίας. Pers. 650. ἔλθ' ἐπ' ἀκρὸν πόρυμβον ὄχθου. Pers. 744. κἠνθ' ἀβούλευτον πίλωθεν καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα. Pers. 894. Λείπει δὲ χθὼν — ἐπὶ γόνυ πίλεται. Ag. 112. ξύμφρονα ναυβάν πέμπει — θοίρους ἔρπας Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν. Ag. 283. φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοαῖς — μολόν. Ag. 294. ἄρας τ' ἐπ' Αἰγιλαγωνον ἐξανοίμενον. Ag. 681. παλαίστων Χιμάντας ἀστὶς ἐπ' ἀκροφύλλοις. Ag. 756. πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νυμφ. Ag. 766. δέγμα δὲ λίπης αὐδὴν ἐφ' ἥπαρ προσιοῦσαν. Ag. 999. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἄπαξ πεσὸν — μέλαν αἷμα. Ag. 1092. ἐπὶ δὲ παρθίαν ἔδραμε προσαυρίζουσαγών. Choeph. 554. ἦξε σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρμαίοις πύλαις. Choeph. 753. στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον οἴκων. Eum. 10. πίλαις δ' ἐπ' ἀκμὰς ναυπόρους. Eum. 794. μὴ 'μβάλῃς ἐπὶ χθόνα πικρόν. Suppl. 307. Κάνωβον πάπαι Μέμφιν ἴσχω. Suppl. 477. βαμοὺς ἐπ' ἄλλαις δαιμόνων ἐγχωρίων θές. Suppl. 816. σοῦθ' ἑπὶ βᾶρος. Suppl. 822. σοῦθ' — ἐπ' ἀμίδα. Suppl. 827. ἐπ' ἀμίδα. Fragm. 337. ὅτι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. — *contra.* Prom. 866. πεσεῖν ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις. Sept. 264. ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἓξ ἑμοὶ σὺν ἑβδόμῳ — τάξω. Sept. 898. δόμων μέλ' ἐχὰν ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαΐστὴρ γόος. Pers. 403. ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ. Eum. 337. ἐπὶ τὸν διώκοντα. — finem et consilium indicans. Sept. 843. ἥκουσ' αἰδ' ἐπὶ πρᾶγος, Ag. 1517. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνου βλάβης πρὸς ἄλλους θηγάνειν Μοῖρα. Choeph. 471. πέμπει' ἀφωγὴν παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην. Mymnid. 119. οὐ παλάθεις ἐπ' ἐφωγάν. — IV. a verbo disjunctum et adverbialiter positum. Pers. 656. Σπυγία γάρ τις ἐπ' ὠγλὸς πατάσσεται. Choeph. 389. καὶ πόθ' ἅν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; Eum. 356. τοῖον ἐπὶ σπέρας ἀνδρὶ μόνος πεπότασται. — V. ἔπι pro ἔστι. Eum. 371. ἔπι δὲ μοι γέρας παλαιόν.

Ἐπιβαίνειν *consecendere.* Suppl. 39. πρὶν πύκα λίσσεσθαι — ἐπιβῆναι.

Ἐπιβάλλειν *injicere.* Choeph. 389. καὶ πόθ' ἅν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;

Ἐπιβοᾶν *acclamare.* Pers. 1011. καὶ σύριγ' ἄρασσε πάπαβόα τὸ Μύσιον. Suppl. 675. εὔφημον δ' ἐπιβοᾶσαν Μοῦσαν.

Ἐπιβουλεύειν *insidiari.* Sept. 29. λίγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα πυκπεπραφεῖσθαι πάπιβουλεύειν πόλει.

Ἐπίβουλος *insidiator.* Suppl. 582. τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους;

Ἐπιβριθὴς *gravis.* Eum. 823. πωτὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς ἐνθένδε ὁμιλίαις.

Ἐπιβώμιος *qui in ara est.* Bassar. 20. πάρφει παλαιῷ πάπαβωμίῳ φόλῳ.

Ἐπιγηθεῖν *laetari.* Prom. 156. ὡς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος τοῦδ' ἐπιγήθει.

Ἐπιγινώσκειν *intelligere.* Ag. 1580. ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ παπαίσιον.

Ἐπιγλωσσᾶσθαι *male ominata dicere.* Choeph. 1041. μήτ' ἐπιγλωσσᾷ παιδ. Heraclid. 63. ἐπιγλωσσῶ. — *conviciari.* Prom. 930.

σὺ θὴν ἃ χρήζεις τοῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

Ἐπίγονοι posteri. Sept. 885. μενεῖ πτέανά τ' ἐπιγόνοις.

Ἐπιδεικνύναι ostendere. Suppl. 52. τά τε τῶν ἐπιδείξω πιστὰ τεκμήρια.

Ἐπιδεσπόζειν imperium tenere. Pers. 237. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔκειτο παῖ ἐπιδεσπόζει στρατοῦ;

Ἐπιδιπλοίζειν iterare. Eum. 968. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπιδιπλοῖζω.

Ἐπίδρομος instans, contingens. Suppl. 117. θεοῖς δ' ἐναγῆ τέλεα, πολεμίων παλαῖς, ἐπίδρομ', ὁπόθι θάνατος ἀπῇ.

Ἐπιέναι accedere, invadere. Prom. 1018. εἶσί σε χειμὼν καὶ πανοῦν τροπαῖα ἕπεσθ' ἄφυκτος. Pers. 370. νὺξ ἐπῆλθε. Oedip. 161. ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ προχέλευσον σχοινῆς πελεύθου τρίοδον.

Ἐπιζευγνύναι equos currui alligare. Eum. 383. πώλους ἀκμαίους τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. Choeph. 1040. μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα φήμαις πονηραῖς.

Ἐπίζηλος qui beatus praedicatur. Ag. 913. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

Ἐπιθοάζειν supplicem orare. Choeph. 843. τάδ' ἐπευχομένη παῖ ἐπιθοάζουσα.

Ἐπιθύειν immolare post alterum sacrificium. Ag. 1485. τόνδ' ἐπίτιτον τέλεον νεαροῖς ἐπιθύουσα.

Ἐπιθυμεῖν cupidum esse. Ag. 209. παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ παρ' ὀργὰς ἐπιθυμεῖν θέμις.

Ἐπιθωύσσειν acclamare. Prom. 73. ἦ μὴν πελούσῃ παῖ θωύξῃ γε πρός. Prom. 277. οὐκ ἀκούσασ' ἐπεθώυξας τοῦτο.

Ἐπικοινοῦν novare. Eum. 663. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικοινούσειν νόμους.

Ἐπικαλεῖσθαι invocare. Suppl. 40. ἐπικαλέμενοι Δίαν πόρτιν.

Ἐπικαίνθειν celare. Ag. 774. οὐ γάρ ἐ' ἐπικαίνει.

Ἐπικηρύσσεσθαι se regem pronuntiare. Sept. 616. πύργους ἐκβὰς ἀπικηρυχθεὶς πόλει.

Ἐπίκλοπος furax. Eum. 144. ἰὼ παῖ Διὸς, ἐπίκλοπος πέλῃ.

Ἐπικλώθειν destinare. Eum. 321. τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ' ἐπίκλωσεν ἐρινῦσι ἔχειν.

Ἔπικοτος stomachosus. Prom. 604. ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. Sept. 768. τέκνους δ' ἀραίας ἐρῆξιν ἐπικότους τροφάς. Choeph. 619. ἐπ' ἀνδρὶ δῆριν ἐπικότῳ σίβας.

Ἐπικοτεῖν stomachosc. Prom. 162. ὁ δ' ἐπικότει ἀεὶ τιθέμενος ἄγναμπτον νόον.

Ἐπικουρία auxilium. Pers. 717. ὦ πόποι ποθητῆς ἀρωγῆς ἀπικουρίας στρατοῦ. — copiae. Suppl. 702. καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσα θ' ἡ 'πικουρία εὔπρακτος.

Ἐπίκουρος socius. Pers. 870. σθένος ἀνδρῶν τοιχηστήρων παμμίκτων τ' ἐπικούρων.

Ἐπικραίνειν perficere, ad exitum perducere. Sept. 869. πάρεσ δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα πόνον· Ἐριννὺς ἐπίκρανεν. Ag. 724. παραυλίσους' ἐπίκρανεν δὲ γάμον πικρὰς τελευτάς. Ag. 1313. ἄλλων ποινὰς θανάτων — ἐπικρανεῖ. Ag. 1526. ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι. Eum. 341. θεῶν δ' ἀτέλεσαν ἐμαῖσι λυταῖς ἐπικραίνειν. Eum. 910. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον, οἷ' ἐπικραίνει.

Suppl. 13. *πόδοιν' ἀχέων ἐπίκρανον.* Suppl. 370. *μονοπήτροισι δ' ἐν θρόνοις χρίσι πᾶν ἐπικραίνουσι.* Suppl. 619. *Ζεὺς δ' ἐπίκρανον τέλος.* Suppl. 671. *παρσενολεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραανέτω φίρματι γᾶν πανάρχᾳ.* — Eum. 927. *αὐδᾶ τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως ἐπικραινομένων γόνυμα.* Suppl. 46. *ἐπιννομίᾳ δ' ἐπικραίνετο μόρσιμος αἰών.*

'Επικρούειν pulsare. Ag. 196. *χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας.*

'Επικρύπτειν occultare. Eum. 307. *χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει.*

'Επικτᾶσθαι acquirere. Eum. 641. *καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον.* Eum. 861. *τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὔθ' ἑπικτήσῃ φίλους;*

'Επικύρειν participem esse. Pers. 839. *μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσούμου βιοτᾶς ἐπικύρσαμεν.*

'Επιλαβὴ contrectatio. Suppl. 427. *πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.*

'Επιλέγειν dicere in aliquem. Suppl. 950. *πᾶς τις ἐπιπεῖν φόγον ἀλλοθρόους εἴπτυσε.* — *ἐπιλέγεσθαι. ἐπιλέγεσθαι commemorare.* Suppl. 48. *ὅντ' ἐπιλεξαμένα — ἐπιδεῖξαι πιστὰ τεκμήρια.* — Ag. 1477. *μήδ' ἐπιλεχθῇς.*

'Επίλυσις liberatio. Sept. 124. *ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.*

'Επιμαίνεσθαι furere. Sept. 140. *δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.* Ag. 1402. *φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται.*

'Επιμασσίδιος lacteus. Sept. 331. *βλῆχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμασσιδίων ἀρτιτροφεῖς βρέμονται.*

'Επιπέλπειν accinere. Sept. 851. *Λύδᾳ τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιπέλπειν.*

'Επιμνᾶσθαι commemorare. Choeph. 614. *ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων πόνων.*

'Επίμολος advena, qui invasit. Sept. 610. *δορίπονα πάν' ἐντρίποντες ἐς γᾶς ἐπιμόλους.*

'Επίμομφος vituperio dignus. Ag. 589. *τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν οὐπεπῶς ἔχειν, τὰ δ' αὖτε πάπίμομφα.* Choeph. 817. *πορσαίνων ἐπίμομφον ἄταν.*

'Επινίμεσθαι grassari. Ag. 472. *πιθανὸς ἄγων ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται ταχύπορος.*

'Επινίκιον carmen quo victoria celebratur. Ag. 167. *ἐπινίκια πλέζων.*

'Επινωμᾶν tribuere. Sept. 709. *ξένος δὲ πλήρους ἐπινωμᾷ χάλυβος Σκυθῶν ἄπεπνος.* Eum. 301. *λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἅμα.*

'Επιξενοῦν hospitio excipere. Ag. 1293. *ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένῃ.* Cresq. 102.

'Επίξηνον mensa culinaria. Ag. 1250. *βωμοῦ πατρῴου δ' ἄντ' ἐπίξηνον μόνου.*

'Επισπάλλειν vibrare. Choeph. 160. *βέλη 'πισπάλλων Ἄρης.*

'Επίσπαν omnino. Pers. 42. *οἵτ' ἐπίσπαν ἡπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος.* Suppl. 802. *σὸν δ' ἐπίσπαν ζυγὸν καλάντου.*

'Επισπείθεσθαι convinci. Ag. 1066. *μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπισπείθομαι.*

'Επισπλήσσειν exprobrare.' Prom. 80. *τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν ὀργῇ τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μου.*

'Επισπνεῖν spirare. Sept. 325. *μανόμενος δ' ἐπισπνεῖ λαοδόμας — Ἄρης.*

'Επίπνοια afflatus. Suppl. 17. *γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου βοὸς ἐξ*

ἐπαφῇς καὶ ἐκπνοίαις Διὸς αὐχμὸν τετέλεσται. Suppl. 44. ἵνιν τ' ἀνθονομούσας πραγόνου βοὸς ἐξ ἐκπνοίας Ζηνὸς ἕρανον. Suppl. 572. ἀπημάντῳ αὐθίοις καὶ θείαις ἐκπνοίαις πατέστας. Suppl. 1027. l. c.

Ἐπιποτᾶσθαι *super aliquid effundi.* Pers. 656. Σκυτία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπάτασται. Eum. 356. τοῖον ἐπὶ νιφὰς ἀνδρὶ μύσος πεπότηται.

Ἐπιῤῥεῖν *advenire, instare.* Eum. 815. ὀὐπιῤῥέων γὰρ τιμώτερος χρόνος ἕστω.

Ἐπιῤῥέπειν *facere ut aliquid contingat.* Ag. 242. Δίκα δὲ τοῖς μὴ παθοῦσι μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον. Eum. 848. οὐ τῶν θνησίων τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνίν τινα. — *accedere, contingere.* Ag. 690. ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν. Ag. 1012. εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῇδ' ἐπιῤῥέπει τύχη.

Ἐπιῤῥηγνύναι *lacerare.* Pers. 987. πέπλον δ' ἐπέῤῥηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

Ἐπιῤῥίπτειν *obicere, imponere.* Prom. 740. τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μογῆναι τάσδ' ἐπέῤῥιψε πλάνας.

Ἐπιῤῥοή *alluvio, fluentum.* Ag. 1491. βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων μέλας Ἄρης. Eum. 664. κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βαρβάρῳ δ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων. Myrmid. 122. ἰὼ Κάϊνα Μάτηρ τ' ἐπιῤῥοαί.

Ἐπηχεῖσθαι *resonare.* Choeph. 421. πτύπῳ δ' ἐπηχεῖ πρασσὸν ἀμὸν ἄθλιον πάρα. Choeph. 451. στάσις δὲ πάγκοινος ὤδ' ἐπηχεῖσθαι.

Ἐπίῤῥοθος *auxilium ferens.* Sept. 350. ἄλκαρ ἐστὶ νίκης τέλος μολεῖν παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίῤῥοθον.

Ἐπιῤῥοιζεῖν *vasta voce aliquid alicui imperare.* Eum. 402. ἦ καὶ τοιαύτας τῇδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς;

Ἐπιῤῥοος *affluens.* Eum. 867. καρπόν τε γαίας καὶ βοῶν ἐπιῤῥοον.

Ἐπιῤῥύεσθαι *servare, tueri.* Sept. 149. ἐκτάκτουλον ἕδος ἐπιῤῥύου.

Ἐπισεύεσθαι *incedere, urgere.* Eum. 755. 782. πέδον ἐπισύμενος.

Ἐπίσημον *signum.* Sept. 641. τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημα' ὅπῃ τελεῖ.

Ἐπισκήπτειν *infligere, facere ut aliquid incidat.* Pers. 726. ὃς δὲ πᾶσ' ἀμὰν Ζεὺς ἐπίσκηψεν τελευτὴν θεοφάτων. Pers. 104. ἐπίσκηψε δὲ Πέρσαις πολέμους πνιγαδαίκτους δαΐους. — *insungere.* Prom. 667. βέβηκε ἦλθεν Ἰνάχῳ σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μανθυομένῃ. — *incidere.* Eum. 460. ἐκεῖ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπίσκηψεν τόδε.

Ἐπισκοπεῖν *intueri, observare.* Choeph. 59. φοινὴ δ' ἀκαιρόκλὴς δίκαν. Suppl. 376. τὸν ὑφέδρων κυκλοῦν ἐπισκόπει. Suppl. 397. ὑμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ Ζεύς. — *visere.* Eum. 286. αὖτε Φλεγραίαν πλάκα θρασὺς ναυαγὸς ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ. — Ag. 13. εὐνὴν ἐνείρους οὐκ ἐπισκοποῦσαν.

Ἐπίσκοπος *tutor.* Sept. 254. θεοῖς πεδιονόμοις τε πάγαρβε ἐπισκόπους. Choeph. 124. πατρῴων ὁμμάτων ἐπισκόπους. Eum. 710. ἄνδρα πανοίκου δωμάτων ἐπίσκοπον.

Ἐπίσκοπος *scopum attingens.* Eum. 493. τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρονῶν ἐπί-

σπουν δεσμανεῖ πεθήμενον. Eum. 863. ὀπαῖα πίπτε μὴ πεπᾶσ' ἐπίστασο.

Ἐπιστᾶν adhaerere. Pers. 469. τοσόνδε πλῆθος πτερύγων ἐπίστασαι.

Ἐπιστένδειν libare super aliquo re. Ag. 1368. ἐπιστένδειν νεκρῷ. Choeph. 147. τυμβεῖ' ἐπ' αὐγαῖς τοῖσδ' ἐπιστένδω χοάς. Niob. 147. οὔτ' ἄν τι θύειν οὔτ' ἐπιστένδειν ἔνεστ.

Ἐπισπέρχειν urgere. Sept. 671. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα καίρ' ἐπισπέρχει θεός.

Ἐπίσπορος posteri. Eum. 643. καὶ τάδ' αἰανῶς μένει σωίζειν τὸ πιστὸν τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

Ἐπίσσυτος celeriter et vehementer irrumpens. Ag. 861. πλευμόνων ἐπίσσυτοι πηγαί. Ag. 1121. πόθεν ἐπισσύτους θυοφόρους τ' ἔχεις μαλαινὰς δύας. Eum. 883. ἐπισσύτους βίου τύχας ὀπαίρουσ'.

Ἐπισταθμᾶσθαι perpendere. Ag. 159. πάντ' ἐπισταθμούμενος.

Ἐπίστασθαι scire. Prom. 265. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην. Prom. 374. σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι. Prom. 842. 969. σαφῶς ἐπίστασο. Prom. 961. τάδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται. Prom. 984. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι. Prom. 1034. ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται σέβας τὸ Δίειον. Pers. 365. οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θυῶν ἠπίστατο. Pers. 517. ἐπίστασαι μὲν οὐ σὺ ἐξεργασμένους. Pers. 591. ἐπίστανται βροτείων οἷς ὅταν πλούτου πεσῇ δόξῃ πόνος δεσμάτειν φιλεῖ. Ag. 936. πίνεσθαι δ' οὐκ ἐπίστανται δόμοι. Ag. 1036. χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρων. Ag. 1227. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φέρων. Eum. 86. ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ. Eum. 266. ἐπίσταμαι πολλοὺς πεθαρσοὺς καὶ λέγειν ὕπνου δίκῃ αὐγᾶν θ' ὁμοίως. Eum. 551. οὐ δ' εἰμένης ὕπνῳ ἐπίστᾳ. Eum. 637. οὐκ ἐπίσταμαι. Suppl. 895. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίσταμαι. Fragm. 299. γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθὼν ἐπίσταμαι.

Ἐπιστασίην praesse. Ag. 1221. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστασίῃ λόγῳ.

Ἐπιστάτης praefectus. Sept. 797. οἱ δ' ἐπιστάται, δεσμὸν στρατηγοῦ. Pers. 371. πᾶς ἀνὴρ ναύτης ἄναξ ἐν ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης.

Ἐπισυρίσσειν accedere. Eum. 866. πανέμων δέμασι εὐηλίοις πνέοντ' ἐπισυρίσσειν χθόνα.

Ἐπιστέλλειν mandare, iubere. Eum. 196. καὶ προστραπέσθαι τοῦδ' ἐπιστέλλει δόμου. — Sept. 1003. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπίσταλται λέγειν. Ag. 882. αἷς ἐπίσταλται τέλος. Choeph. 768. πρᾶσσε τἀπεσταλμένα. Eum. 713. ὅστις δυναστῶν τοῦτ' ἐπίσταλται τέλος.

Ἐπιστενάζειν ingemiscere. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;

Ἐπιστενάχειν ingemiscere. Ag. 784. τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν πᾶς τις ἕτοιμος.

Ἐπιστολή mandatum, iussum. Prom. 8. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς, ἃς σοι πατὴρ ἐφῆκε. Pers. 769. νῦν μνημονεύσω τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. Suppl. 990. μόνον φύλαξαι τόνδ' ἐπιστολεὺς νεκρόν. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 372, 6. ἄσσα τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.

Ἐπιστρατεύειν expeditionem bellicam suscipere. Pers. 766. πάντα-

στράτευσαι πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.

Ἐπίστρεπτος beatus, pulcher, in quem hominum oculi convertuntur. Choeph. 345. νίκαν τε παλαίθουις ἐπίστρεπτον ἰδέσθαι πτίσσαι. Suppl. 975. ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.

Ἐπιστρέφεσθαι se convertere. Suppl. 503. λευρὸν πατ' ἄλσος τῶν ἐπιστρέφου τόδε.

Ἐπιστροφή commoratio, locus in quem deverti potest. Sept. 630. πόλιν ἔξω πυρφόρων θωμάτων τ' ἐπιστροφάς. Eum. 518. ξενοτίμους ἐπιστροφὰς θωμάτων. Philoct. 234. Σκηρχεῖα ποταμὶ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί. Phryg. 249.

Ἐπίστροφος versans in aliqua re. Ag. 386. τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.

Ἐπιστρωφᾶσθαι versari aliquo loco, frequentare. Ag. 946. ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.

Ἐπισχεθεῖν occupare, cohibere. Sept. 435. πλαυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι.

Ἐπιτέλλειν apparere. Prom. 100. πῇ ποτὲ μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι;

Ἐπιτιθέσθαι sibi proponere, parare. Ag. 1383. τόδ' ἐπίθου θύος θημοθρόους τ' ἀρᾶς.

Ἐπιτιμητής taxator, castigator. Prom. 77. σὺ πιτιμητὴς γε τῶν ἔργων βαρύς.

Ἐπιτίμιον poena. Sept. 1012. τοιπιτίμιον λαβεῖν. Pers. 809. τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια.

Ἐπιτυμβίδιος sepulcralis. Choeph. 338. ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων.

Ἐπιτύμβιος sepulcralis. Ag. 1527. ἐπιτύμβιος αἶνος. Choeph. 331. ἐπιτύμβιος θρῆνος.

Ἐπιτυχής finem assequens. Suppl. 725. ἔπλευσαν οὐδ' ἐπιτυχεῖ πόνῳ.

Ἐπιφέρειν inferre. Eum. 736. μήποτ' ἐν' ἄνδρα δοῦρ' — ἐλθόντ' ἐπιφέρειν εὖ πεπαρμένον δόρυ.

Ἐπιφθέγγεσθαι vocem addere. Choeph. 450. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι πυλαυμένα.

Ἐπίφθονος invidus. Ag. 133. οἶκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνά. Eum. 354. ἐρχμοῖς τ' ἐπιφθόνους πεδάς. Suppl. 198. τὸ τῇδε πᾶρτ' ἐπίφθονον γένος. — invisus. Ag. 695. μηδ' εἴμασι στρώσας' ἐπίφθονον πόρον τίθου.

Ἐπιφλέγειν incendere. Pers. 387. σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πᾶντ' ἐπῶν ἐπιφλέγει.

Ἐπίφοβος terribilis. Ag. 1123. τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ πλαγγῇ μελοτυπεῖτε.

Ἐπίφοιτος proditicius. Choeph. 600. ξυλλήβου δ' ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας ἐπιφοιτάτορος.

Ἐπιχαλᾶν cedere. Prom. 179. πειρᾶτ' δύασιν οὐδὲν ἐπιχαλᾶς.

Ἐπιχαλκεύειν cudere. Fragm. 421. σφύρας δέχεσθαι πἀπιχαλκεύειν λόγου.

Ἐπιχαρής gratus, laetus. Prom. 160. τίς ὧδε πλησιάρθιος θεῶν, ὅστις τόδ' ἐπιχαρῆ;

Ἐπίχαρις gratificans, gratiosus. Sept. 893. οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

Ἐπίχαρτος laetificus. Prom. 158. ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα. Ag. 704. ἰφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.

Ἐπίχειρον merces. Prom. 319. τοιαῦτα μίνυε τῇ ἄγαν ὑφηγόρου γλώσσῃ — τἀπίχειρα γίγνεται.

Ἐπιχώριος in terra aliqua habitans.

Suppl. 781. ἐπιχωρίους ὄρνιας δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Suppl. 647. μήδ' ἐπιχωρίους ἔρις πνεύμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.

Ἐπίψογος vituperio dignus. Ag. 596. ἐπίψογον φάτιν.

Ἔποικος habitatus. Prom. 409. ἔποικον ἀγνᾶς Ἀσίας ἕδος.

Ἐποικτίρων misereri. Ag. 1039. ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι. Choeph. 128. ἐποικτιρόν τ' ἐμὶ φίλον τ' Ὀρέστην.

Ἀποίκτιστος miserabilis. Ag. 1194. ἀποίκτιστον γίμος.

Ἔποικτος miserabilis. Ag. 1597. ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον.

Ἐπομίζειν ingemiscere. Choeph. 540. ἡ δ' ἀμφιτορβεῖ τῷδ' ἐπέμωξεν πάθει.

Ἐποίζεσθαι invadere. Choeph. 951. δολία βλαπτομένων χρονισθεῖσαν ἐποίζεται.

Ἐπολολύζειν, ἐπολολύζεσθαι laetum clamorem extollere. Sept. 807. πότερον χαίρω παπολολύξω πόλεως σωτῆρας; Choeph. 930. ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων ἀναφυγαὶ πανῶν. Ag. 1209. ὡς δ' ἐπωλολύξατο ἡ παντότολμος.

Ἐπομβρία exundantia. Fragm. 299. γαῖαν πολίνδων ῥευμάτων ἐπομβρίαις.

Ἐποπτεύειν intueri, tueri, curare. Ag. 1243. ἐποπτεύσας δέ μ' αὖν τοῖσδε πίσυσι παταγελωμένην. Ag. 1561. φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη. Choeph. 1. Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη. Choeph. 482. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατρὸ' ἐποπτεῦσαι μάχην. Choeph. 576. τὰ δ' ἄλλα τοῦτο δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω. Choeph. 979. ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε Ἥλιος. Choeph. 1059. καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι. Eum. 211. μήδ' ἐποπτεύσαν πότε. Eum. 215. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσαι θεά.

Ἐποπτήρ qui respicit, curat aliquid. Sept. 622. θεοὶς γενεθλίοις καλεῖ — ἐποπτῆρας λιτῶν ὧν γενέσθαι.

Ἐπόπτης spectator. Prom. 299. πόνων ἐμῶν ἦμεις ἐπόπτης; Fragm. 300. ἐπόπτην ἔπομα τῶν αὐτοῦ πανῶν.

Ἐποροθυίζειν clamorem edere. Pers. 1007. ἐποροθύιζε νῦν γόοις. Ag. 29. ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι ἐποροθυίζειν. Ag. 1091. ποίαν Ἐριννὺν τήνδε δώμασιν πέλᾳ ἐποροθυίζειν;

Ἐπόρνυσθαι accurrere. Suppl. 184. τόνδ' ἐπόρνυται στόλον (ὄχλος).

Ἔπος verbum, dictum. Prom. 934. τοιαῦθ' ἑκρίπτων ἔπη. Prom. 982. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται. Prom. 1035. πᾶν ἔπος τελεῖ. Prom. 1057. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήπτων βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀποῦσα. Prom. 1067. οὐ γὰρ δὴ που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. Sept. 246. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἰρεῦμαι τόδε. Sept. 425. πίμπει γεγωνὰ Ζηνὶ συμαίνουσ' ἔπη. Sept. 561. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. Sept. 699. οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο δεῖ στέργειν ἔπος. Pers. 121. τοῦτ' ἔπος γυναικοπληθὲς ὄμιλος ἀπίνων. Pers. 170. μή σε δὶς φράσαι μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον. Pers. 700. ὡς φίπεῖν ἔπος. Ag. 259. πίφυγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας. Ag. 1134. τί τόδε τοιὸν ἔγαν ἔπος ἐρημίου; Ag. 1611. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ. Ag. 1648. πάμβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα.

Choeph. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. Choeph. 91. ἢ τοῦτο φάσιν τοὔπος. Choeph. 408. σπλάγχνα δέ μου κλαυσοῦται πρὸς ἔπος κλυούσῃ. Choeph. 776. ἀεὶ δίκας πᾶν ἔπος Πλαυσ. Choeph. 803. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων. Choeph. 874. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων. Eum. 422. ἐκ τῶν ὑστάτων τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα. Eum. 486. τοῦτ' ἔπος θροούμενος. Eum. 505. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω. Eum. 556. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τυθείς. Suppl. 176. σάμ' ἔπη δαλτουμένας. Suppl. 191. αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη ξένους ἀμείβεσθε. Suppl. 459. αἰνιγματώδες τοὔπος. Suppl. 507. εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένῃ. Suppl. 593. πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος. Suppl. 904. ἤκουσα τοὔπος σεβασμῶς φιλέξενον. Suppl. 1045. μέτριον νῦν ἔπος εὔχου. Arm. ind. 163. ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Ἐποτρύνεσθαι festinare ad aliquid. Sept. 680. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου.

Ἐπουρίζειν afflare. Eum. 132. αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ.

Ἔποχος qui vehitur. Pers. 45. ἐπόχους πολλοῖς ἅρμασιν. Pers. 54. ναῶν τ' ἐπόχους.

Ἔπωψ upupa. Fragm. 300. τοῦτον δ' ἐπόπτην ἕπομαι τῶν αὐτῷ ναυῶν πεποιήλωπα.

Ἑπτά septem. Sept. 42. ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται. Sept. 117. ἑπτὰ δ' ἀγήνορες. Pers. 335. ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά τε. Fragm. 293. αἱ δ' ὕπερ Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι.

Ἑπτάπυλος septem portis instructus. Sept. 149. ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιζῶν.

Ἑπτάφθογγος septemsonus. Fragm. 299, 2. Νεῖλος ἑπτάφθογγος.

Ἑπτατειχής ad septem muros pertinens. Sept. 260. εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους.

Ἐπῳδή carmen, incantamentum. Eum. 619. τούτων ἐπῳδὰς σὸν ἐκείνων κατὴρ ὀΐμας.

Ἔπῳδος carminis instar aliquid avertruncans. Ag. 1392. ἔθουσαν αὐτοῦ παῖδα — ἐπῳδὸν Θρῃκίων διημάτων.

Ἐπύζειν ovis insidere (lamentari?). Niob. 149. ἐφημένη τάφον τέκνοις ἔπαζε τοῖς τεθνηκόσιν.

Ἐπωνυμία cognomen. Sept. 811. ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν καὶ πολυνεικεῖς ὤλοντο. Suppl. 45. ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπαινοίντο μόρσιμος μοῖρ' εὐλόγως.

Ἐπώνυμος qui ex aliqua re nomen traxit. Prom. 300. λαῶν ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα. Prom. 735. Βόσπορος δ' ἐπώνυμος κληίσεται. Prom. 852. ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων τέξεις κλεινὸν Ἔπαφον. Sept. 9. ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει. Sept. 125. σύ τ' Ἄρες, φεῦ, φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον. Sept. 387. τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον. Sept. 518. οὔτοι παρθένων ἐπώνυμον φρόνημα. Sept. 640. ἐπωνύμῳ δὲ πάρτα, Πολυνείκει λέγω. Choeph. 188. ἐμὴ δὲ μητὴρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον φρόνημα παισὶ δόσθον πεπαμένη. Eum. 90. πάρεα δ' ὧν ἐπώνυμος πομπαῖος ἴσθι. Eum. 396. γένος μὲν οἶδα πλήθουσάν τ' ἐπωνύμους. Eum. 659. Ἄρεως δ' ἴθυνον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος πέτρα πάγος τ' Ἄρειος. Suppl. 249.

ἐμοῦ δ' ἄνανδρος εὐλόγως ἐπώνυμον γένος Πελασγῶν. Suppl. 310. Ἔπαρος ἀληθῶς ἐνοδίου ἐπώνυμος.

Ἐπωπᾶν inspicere. Choeph. 682. οὐκ οἶδ' ἐπωπᾷς αἰσπόδων εὐ σαίρουσα. Eum. 265. θελεγρόφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί. — tueri. Eum. 929. ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ.

Ἐπωπή locus unde aliquid inspicitur. Suppl. 534. μετέροις ἀνθρώποις ἐπωπάς l. d.

Ἔραζε in terram. Niob. 144. θυμὸς δὲ — οὐρανῷ πυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει.

Ἐρᾶν concupiscere. Sept. 374. μάχης ἐρῶν. Dan. 36. ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα. Niob. 147. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. Pers. 812. ἄλλων ἐρασθείς. Eum. 814. γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε.

Ἐράσινος fluvius. Suppl. 999. χεῦμ' Ἐρασίνου.

Ἐράσμιος desideratus. Ag. 591. ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει.

Ἐρασσίειν amare, cupidum esse. Prom. 895. τῶν γίννας μεγαλυνομένων ὄντα χαρᾶναν ἐρασσεῦσαι γάμων.

Ἐρατός amabilis. Sept. 846. ἐρατῶν ἐν βαθυκόλποις στηθέων.

Ἐργάζεσθαι facere. Sept. 827. τόδ' εἰργάσασθ' ἄπιστον. Fragm. 321. ἢ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται πανά. — passive. Ag. 345. χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων. Ag. 1319. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι. Prom. 242. ἐν πέτρᾳς εἰργασμένος. Fragm. 271. οὐδ' ἐγκαλύπτει νὺξ πανῶς εἰργασμένα.

Ἐργαστέος faciendus. Choeph. 296. τοὔργον ἐστ' ἐργαστέον.

Ἐργάτις effectrix. Prom. 459. μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.

Ἔργμα factum. Sept. 538. ἐργμάτων ἄτερ. Eum. 477. τῶνδ' ἐφέρπει πόστος τοι ἐργμάτων.

Ἔργον opus, labor. Prom. 57. περαίνειν δὴ νιν μαρᾷ τοὔργον τόδε. Prom. 75. νῦν δὴ πέπρακται τοὔργον. Prom. 77. ὑπηρετμηνὴς γε τῶν ἔργων βαφὺς. Sept. 396. ἔργον δ' ἐν κάβοις Ἄρης πρωτεῖ. Sept. 474. ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι. Sept. 562. ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς. Sept. 645. Δίκη παρῇν ἔργοις ἐπαίνου καὶ φρενῶν. Sept. 1041. ἀλλ' οἷς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν. Pers. 170. μή σε δὶς φράσαι μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον. Pers. 745. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξεργασμένον μέγιστον. Pers. 752. ἐπαινον παῖδι τόδ' ἔργον ἤνεσε. Ag. 736. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει. Ag. 1189. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἦλθετον νόμῳ; Ag. 1319. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι. Ag. 1379. τῇδε δεξιᾶς χερὸς ἔργον δικαίας τέτυπται. Ag. 1395. ἐπήκοος δ' ἐμῶν ἔργων δυναστὴς τραχὺς εἶ. Ag. 1476. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν. Ag. 1525. ἀνὴρ ἔργων μεγάλων. Ag. 1580. ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ ναυαίσιον. Ag. 1618. θρῆσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλας αὐτοκτόνως. Ag. 1634. τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Choeph. 160. ἐν ἔργῳ βάλῃ Ἀπόλλων. Choeph. 229. σῆς ἔργον χερός. Choeph. 296. τοὔργόν ἐστ' ἐργαστέον. Choeph. 728. ἐς ἔργοις δυα-

πεπραγμένοις καλῶς. Choeph. 815. ὅτων ἦμῃ μέρος ἔργων ἐπαῦσας πατρὸς ἔργῳ. Choeph. 980. ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς. Choeph. 1001. αἳ μελέων ἔργων. Choeph. 1011. ἀλγεῖ μὲν ἔργα καὶ πάθος. Eum. 471. πάντως ἤδη τόδ' ἔργον εὐχεροῖᾳ συναρμόσει βροτούς. Suppl. 583. Διὸς τόδ' ἔργον. Suppl. 586. τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροις καλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις. Suppl. 593. πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος. Suppl. 880. λαικὸς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. Suppl. 1020. τίνεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς. — Prom. 638. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑποργῆσαι χάριν. Choeph. 662. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον. Eum. 704. ἐμὸν τόδ' ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην. — ἔργῳ *facto*, *revera*. Prom. 336. ἔργῳ καὶ λόγῳ τεκμαίρομαι. Prom. 1082. ἔργῳ νοὺν ὅτι μύθῳ χθὼν εἰσάλυσας.

Ἔρδειν *facere*. Ag. 907. ἡδέως θεοῖς δοῦναι ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε; Ag. 1633. ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν. Choeph. 506. τὰ δ' ἄλλ' — ἔρδουσ' ἂν ἤδη. Pers. 1016. καὶ τάδ' ἔρξω. Ag. 1511. θανάτῳ τίσας ἅπερ ἤρξεν. Sept. 906. ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίταις. Pers. 232. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους πατά. Pers. 772. πήματ' ἔρξαντες τόσα. Ag. 1523. ἦ σὺ τόδ' ἔρξας τλήσῃ; Ag. 1545. παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Ag. 1643. πρὶν παθεῖν ἔρξαντα. Eum. 445. εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαστίους. Suppl. 401. μεταλγεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι.

Ἐρεθίζειν *commovere*. Prom. 181. ἐμὲ δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος. Prom. 1047. αἰθὴρ δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ.

Ἐρείδειν *urgere*. Ag. 976. νόσος γὰρ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. — *fulcire*. Prom. 350. κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ἄρρωστ' ἐρείδων. — ἐρείδεσθαι *fulciri*, *firmum esse*. Choeph. 636. Δίκαις δ' ἐρείδεται πυθμήν. — *niti*. Ag. 64. γόνατος πονίαισιν ἐρειδομένου.

Ἐρείκειν *lacerare*. Pers. 1017. πέπλον δ' ἔρρωγε πολπίαν ἀμφῇ χερῶν. — *frangere*. Ag. 641. ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσιν Θρῃκίας πνοαὶ ἤρεικον.

Ἔρεικη *erica*. Ag. 286. γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.

Ἐρείπια *rudera*. Pers. 417. θραύσμασίν τ' ἐρειπίων ἔπαιον. Ag. 646. ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.

Ἔρεισμα *levamentum*. Fragm. 395. οἵ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

Ἐρειψίτοιχος *muros diruens*. Sept. 863. ἰὼ δωμάτων ἐρειψίτοιχος.

Ἐρεμνός *niger*. Ag. 1363. ἐρεμνῇ ψαμάθῳ φοινίαν δρόσον.

Ἐρέσσειν *remigare*. Pers. 414. φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἐρέσσετο. Suppl. 704. στείλασα λαῖφος πανυπόρτιον ἐρέσσεται. — *agere*. Ag. 52. πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενος. Suppl. 536. Ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα. — *pulsare*. Sept. 837. ἐρέσσει' ἀμφὶ πραπὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Pers. 1003. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στένωζ' ἐμὴν χάριν.

Ἐρέτης *remex*. Pers. 39. ναῶν ἐρέται δεινοί.

Ἐρετμός *remus*. Ag. 52. πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενος.

Ἐρευνᾶν *sectari*. Prom. 1040. ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.

Ἐρεχθεύς Eum. 817. πρὸς δόμους Ἐρεχθέως.

Ἔρημος desertum. Prom. 2. ἄβατον εἰς ἔρημίαν.

Ἔρημος desertus, solus. Prom. 270. ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου. Pers. 720. μονάδα δὲ Ἥρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα (μελῶν). Ag. 836. ἧσθαι δόμοις ἔρημον. Fragm. 300, 10. δρυμοὺς ἐρήμους.

Ἐρημοῦν deserere, solum relinquere. Pers. 290. ἄναρχον τάξιν ἠρήμου θανών. Ag. 1040. τόνδ' ἐρημώσας ὄχον. Suppl. 511. οὔτε δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατὴρ. Ag. 251. ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.

Ἐρίδματος sensu dubio Ag. 1440. ἔρις ἐρίδματος.

Ἐρικύμων multos foetus in utero ferens. Ag. 118. λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν.

Ἐρινύς. Prom. 514. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες. Sept. 70. Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἢ μεγασθενής. Sept. 556. Ἐρινύος πλητῆρα. Sept. 682. μελανειμὶς δ' οὐκ εἶσι δόμον Ἐρινύς. Sept. 705. πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν. Sept. 773. μὴ τελέσῃ παμψίκους Ἐρινύς. Sept. 849. τὸν δυσπέλαδον δ' ὕμνον Ἐρινύος. Sept. 869. ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα πότνι' Ἐρινὺς ἐπίπνοαν. Sept. 962. 977. μέλαινά τ' Ἐρινύς. Sept. 1047. ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες Ἐρινύες. Ag. 59. ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν. Ag. 450. κελαιναὶ δ' Ἐρινύες. Ag. 631. παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων. Ag. 729. νυμφόπλαυτος Ἐρινύς. Ag. 964. θρῆνον Ἐρινύος. Ag. 1090. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν πέλῃ ἐπορθιάζων; Ag. 1163. συγγόνων Ἐρινύων. Ag. 1408. Ἄτην Ἐρινύν τε. Ag. 1562. ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων. Choeph. 281. προσβαλὰς Ἐρινύων. Choeph. 396. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινύς. Choeph. 570. φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη. Choeph. 641. χρόνῳ πλυτῇ βυσσόφρων Ἐρινύς. Eum. 318. 327. ὕμνος ἀᾳ Ἐρινύων. Eum. 487. ὦ Δίκα, ὦ θρόνος τ' Ἐρινύων. Eum. 911. πότνι' Ἐρινύς.

Ἐριόστεπτος lana involutus. Suppl. 22. σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχωριδίοις ἐριοστέπτοισι πλάδοισιν.

Ἔρις Dea. Sept. 411. οὐδὲ τὴν Διὸς Ἔριν πίδᾳ συέψασαν ἐκποδὼν σχεθεῖν. Sept. 708. παιδολέτωρ Ἔρις ἔδ' ὀτρύνει. Sept. 1042. Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτῃ θεῶν.

Ἔρις discordia, rixa. Sept. 918. ἔριδι μαινομένᾳ. Ag. 682. δι' ἔριν αἱματόεσσαν. Ag. 1440. ἔρις ἐρίδματος. Choeph. 467. ἔριν αἱματηράν.— certamen, studium. Suppl. 635. ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν. Eum. 932. νικᾷ δ' ἀγαθῶν ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

Ἔρκειος ad aulam pertinens. Choeph. 554. ἐφ' ἑρκείους πύλας. Choeph. 564. βαλὼν ἕρκειον πυλῶν. Choeph. 642. θύρας ἄκουσον ἑρκείας πτύπου.

Ἕρκος munimentum. Pers. 17. τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρκος. Pers. 89. ἐκγυροῖτε ἕρκειον εἴργειν ἅμαχον κῦμα θαλάσσης. Pers. 341. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές. Ag. 248. τόδ' ἄχιστον Ἀπίας γαίας μονάρρουρον ἕρκος. — septum. Ag. 1593. ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν.

Ἕρμα scopulus. Ag. 979. ἕρματον ἕρμα. Eum. 534. τὸν περὶ ὄλβον ἕρμασι προσβαλὼν Δίκας. — onus in utere ferendum. Suppl. 575. λαβοῦσα δ' ἕρμα Δίον.

Ἑρμαῖος nom. propr. Ag. 274. πρὸς Ἑρμαίου λίπας Ἀθήνας.

Ἑρμαῖος lucrosus. Eum. 907. ἑρμαίαν δαιμόνων δόσιν.

Ἑρμηνεύς interpres. Ag. 602. τερατοῖσιν ἑρμηνεῦσιν. Ag. 1032. ἑρμηνέως ἴσασιν ἡ ξένη τερατῶδ ὀδόθαι.

Ἑρμῆς Mercurius. Prom. 1038. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄπυρα φαίνεται λέγων. Sept. 490. Ἑρμῆς εὐλόγως συνήγαγεν. Pers. 621. Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ. Ag. 501. τόν τ' ἐμὸν εὐμάορον Ἑρμῆν. Choeph. 1. 122. Ἑρμῆ χθόνιε. Choeph. 613. κικλήσκω δέ μιν Ἑρμῆς. Choeph. 716. ξυγκαταβῆναι χθόνιον δ' Ἑρμῆν. Eum. 90. Ἑρμῆ φύλαξε. Suppl. 217. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. Suppl. 245. στηρὸν Ἑρμοῦ ῥάβδον. Suppl. 301. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε. Suppl. 898. Ἑρμῆ μεγίστῳ προξένῳ μαντηρίῳ. Psychag. 258. Ἑρμῆν μὲν πρόγονον τίομεν. Fragm. 401. ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ.

Ἔρνος proles. Ag. 1506. ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀρθέν. Eum. 631. ἡ δ' ἅπερ ξένη ξένῃ ἴσωσεν ἔρνος. Eum. 636. οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.

Ἕρπειν repere. Sept. 17. νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ. Eum. 39. ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστερῆ μυχόν. — incedere, ire. Prom. 812. τοῦτον πυρ' ὄχθοις ἕρπε. Prom. 1026. ἄπλητος ἕρπων δυσταλὴς πανήμερος. Ag. 438. φθονερὸν δ' ὕπ' ἄλγος ἕρπει προδίκους Ἀτρεί-δας. Prom. sol. 181. εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε.

Ἕρσην pertr. Pers. 718. Βακτρίων δ' ἑδρᾶς πανείλης δῆμος. Pers. 925. ὅλοσθε ἀπίλητον Τυρίας ἐκ γαῖας ἑδρᾶσαι. Ag. 408. ὁμαίτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἕδρας πᾶς Ἀφροδίτης. Eum. 291. ὅστις μὴ δὺ παφημαξημένον ἕδρᾶσιν. Eum. 717. ἡμῖν γὰρ ἕδρᾶσιν ἡ πρόσω τιμὰς νέμειν. Eum. 844. ἄτιμος ἕδρᾶσιν τοῦδ' ἀπέξεστ πέδου.

Ἐρρωμένως fortiter. Prom. 65. πασσάλευ' ἐρρωμένως. Prom. 76. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας.

Ἐρυθρός ruber. Eum. 255. ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον. Prom. sol. 178. ἐρυθρᾶς ἰσχὺν χεύμα θαλάσσης.

Ἐρύκειν prohibere. Sept. 1067. ὅδε Καδμείων ἔρυξε πόλιν μὴ 'ναστραπῆναι.

Ἕρυμα munimentum. Eum. 671. ἕρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον. — tumulus. Choeph. 152. πρὸς ἕρυμα τόδε L d.

Ἔρχεσθαι ire, venire. Prom. 302. τὴν εὐθηρεμήτορα ἐλθεῖν ἐς αἶαν. Prom. 358. ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος. Prom. 603. λαβρόεντος ἦλθον. Prom. 666. ἀναρχὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ. Prom. 831. ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα. Prom. 847. ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λέγων ἴχνος. Prom. 856. πέλας πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλαύνεται. Prom. 866. τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις. Prom. 945. πάντων τε πατρὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε. Prom. 964. πέλαθεν ἥντερ ἦλθες. Sept. 143. ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθοὶ ἔφεστας. Sept.

193. ἐπὶ δευμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρότημ. Sept. 527. ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ παυσήσεσθαι μάχην. Sept. 662. Ἀργείους Καρμήσους ἄλις ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. Sept. 689. ἴσως ἂν ἔλθοι φαλαρωτέρῳ πνεύματι. Sept. 696. μὴ 'λθῃς ὀδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις. Sept. 792. ἐκεῖθεν ἦλθον; Sept. 828. ἦλθε δ' αἰκιστὰ πήμασ' οὐ λόγῳ. Pers. 262. τὰ πολλὰ βίλεα πεμπιγῆ γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν δίαν. Pers. 348. ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ ἐλθών. Pers. 428. τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖσ' ἦλθε συμφορὰ πάθους. Pers. 432. τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἔλθεῖν; Pers. 650. ἔλθ' ἐπ' ἄκρον πόρπαβον ὄχθου. Pers. 683. ἐκεῖ πάντοθεν ἦλθον. Pers. 701. λειμοῦ τις ἦλθεν εὐηνθὲς ἢ στάσις πόλεως; Pers. 711. μέγας τις ἦλθε δαίμων. Pers. 725. ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις. Pers. 819. ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους. Ag. 174. καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε συμφορᾶς. Ag. 388. ἐλθὼν ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδῶν. Ag. 478. στρατὸν τόδ' ἐλθὼν φῶς ἐφήλωσε φρένας. Ag. 497. ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθε ἀνάρσιος. Ag. 574. ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύξιος ἄγγελος πυρός. Ag. 621. πῶς γὰρ λέγοις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ ἐλθεῖν; Ag. 719. παρανὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἴλιον πόλιν λιγαμὲ ἄν. Ag. 826. ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἑρκτείους ἐλθών. Ag. 891. παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας. Ag. 1180. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἦλθεν τὸν νόμῳ; Ag. 1351. ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι ναίοντι παλαιᾶς ἦλθε. Choeph. 117. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά. Choeph. 136. ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατοίχομαί σοι. Choeph. 698. ἄλλος δ' ἀμείνων ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. Choeph. 726. ὡς σωφρονέστερον ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ τὴν νεάγγελτον φάτιν ἐλθὼν πύθηται τήνδε. Choeph. 769. ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν — ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα. Choeph. 1069. νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθ' ποθὲν σωτήρ. Eum. 11. ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε. Eum. 242. ἦλθον δυώδουσα. Eum. 287. ἦλθεν. Eum. 342. μηδ' ἐς ἄγκυρμα ἐλθεῖν. Eum. 381. ἔνθεν δυώδεκ' ἦλθον ἄκρατον πόδα. Eum. 546. καὶ μαρυφόωσαν ἦλθον. Eum. 656. ὃν ἦλθον Θησεὺς κατὰ φθόνον στρατηλατοῦσα. Eum. 736. μήτοι τιν' ἄνδρα ξεῖνον ἐμπόρων χθονὸς ἐλθόνθ' ἑκόντα σὺ κακαμένου δόρυ. Eum. 813. ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαν χθόνα. Suppl. 251. πᾶσαν αἶαν, ἧς δ' Ἄργος ἦρχεν. Suppl. 259. χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἄπις ἐκ Νειλωτικῆς. Suppl. 317. ἐγὼ δὲ ταῦτα περαινῶν ἐλεύσομαι. Suppl. 785. ἐλθέτω μόρος πρὸ τοίνυν γαμηλίου τυχών. Suppl. 986. λέγοις ἂν ἐλθὼν πτόλιν Αἰγύπτου τάδε. Suppl. 1013. μήθ' ὑπ' ἀνάγκης γάμοτ' ἔλθοι Κυθέρεως. Arm. ind. 162. Ἀντιλείας δοῦλον ἦλθε Μοῦσα. Fragm. 269. τὸ τοι καινὸν παθεῖν ἔρχεται βροτοῖς. Fragm. 337. ὅτε νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. — Prom. 121. τὸν πᾶσι θεοῖς δ' ἀπεχθείας ἐλθόντα. — (ἔρχεται Sept. 143. Suppl. 251. Fragm. 269. ἔρχεσθαι Ag. 891. ἐλήλυθε Prom. 945. ἐλεύσομαι Suppl. 517. ἐλεύσεται Prom. 856. ἦλθον Prom. 603.

Sept. 193. Pers. 683. Eum. 242. 381. 546. ἦλθες Prom. 831. 964. Ag. 497. ἦλθε Prom. 358. 666. Sept. 828. Pers. 262. 428. 701. 711. 745. Ag. 174. 574. 1351. Choeph. 689. 1069. Eum. 11. Fragm. 162. 337. ἦλθετον Ag. 1180. ἦλθον Sept. 792. Eum. 656. ἔλθῃς Sept. 696. ἔλθοι Prom. 866. Sept. 689. Eum. 287. Suppl. 1013. ἐλθέ Pers. 650. ἐλθέτω Suppl. 785. ἐλθών Prom. 847. Sept. 527. Pers. 348. Ag. 388. 826. Choeph. 726. Suppl. 259. 906. ἐλθόντα Prom. 121. Eum. 736. ἐλθοῦσα Pers. 819. ἐλθοῦσαι Eum. 813. ἐλθόν Ag. 478. ἐλθεῖν Prom. 302. Sept. 662. Pers. 432. Ag. 621. 719. Choeph. 117. 136. 760. Eum. 342.)

Ἐρώδιος *ardea*. Psychag. 257. ἐρώδιος γὰρ ὕψοθεν ποτώμενος ὄνθῳ οὐ πλήξει.

Ἔρως *amor, cupiditas*. Prom. 593. ἢ Διὸς θάλπει πλὰξ ἔρωτι. Prom. 905. μηδὲ πρεσσόνων θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό μοι. Sept. 670. κακοῦ δ' ἐκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν. Ag. 332. ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ. Ag. 526. ἔρως πατρῴας τῇδε γῆς ἐγύμνασεν; Ag. 723. ὀξύθυμον ἔρωτος ἄνθος. Ag. 1457. ἔρως αἱματολοιχός. Choeph. 590. παντάλμους ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν. Choeph. 592. θηλυπρατὴς — ἔρως. Eum. 827. δυνὸς ἐνυλείας ἔρως. Suppl. 516. τῶν σ' ἔρως ἔχοι τυχεῖν. Suppl. 1026. ψιθυρολ τρίβοι τ' ἐρώτων. Dan. 36, 2. ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν. Fragm. 398. ἔφριξ' ἔρωτι τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

Ἐρωτᾶν *interrogare*. Prom. 226. ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτε. Sept. 164. ὑμᾶς ἐρωτῶ. Pers. 284. τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.

Ἐς, Ἔσαι, Ἐσαναγκάζειν etc. vid. Εἰς, Εἶσαι, Εἰσαναγκάζειν etc.

Ἔσθειν *edere*. Ag. 1579. ἔσθει βορὰν ἄσιτον.

Ἔσθημα *vestis*. Sept. 259. πολεμίων δ' ἐσθήματα. Pers. 822. λαμπάδες ἀμφὶ σώματι στιμοδρόμαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων. Pers. 834. ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων πλύνουσαν. Ag. 548. ἔμπεδον οἶνος ἐσθημάτων. Eum. 982. φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.

Ἐσθής *vestis*. Sept. 853. ὀπύσαι στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται. Ag. 1243. ἐκδύων ἐμὲ χρηστηρίαν ἐσθῆτα. Suppl. 234. οὐ γὰρ Ἀργολὶς ἐσθὴς γυναικῶν.

Ἐσθίειν *comedere*. Philoct. 231. φαγέδαινάν τ' ἣ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

Ἐσθλός *bonus, probus*. Pers. 31. ἐσθλὸς Ἰμαῖος. Pers. 218. ἐσθλά σοι πέμπειν. Pers. 244. καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν πλύειν. Pers. 313. ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος. Pers. 762. Ἀρταφρένης — ἐσθλός. Ag. 341. πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην. Ag. 411. ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν. Ag. 594. δωμάτων ὦνα ἐσθλὴν ἐκείνῳ. Ag. 752. τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλά l. d. Choeph. 145. ἡμῖν δὲ πομπὸς ἔσθ' ὁ τῶν ἐσθλῶν ἄνω. Suppl. 218. ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ πηρυκεύετω.

Ἑσμός *turba*. Suppl. 30. ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ. Suppl. 220. ἑσμὸς ὡς πελειάδων. Suppl. 667. νεύσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἴζοι.

Εσπερος occidentalis. Prom. 348. *πρὸς ἑσπέρους τόπους.*

Ἕστε donec. Prom. 455. *ἕστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα.* Prom. 659. *ἕστε δὴ πατρὶ ἔκλην γεγωνεῖν.* — Prom. 376. *ἕστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.* Prom. 699. *ἕστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.* Prom. 794. *ἕστ' ἂν ἔξίῃ πρὸς Γοργόνειαι πεδία.* Eum. 427. *ἕστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ καθαιμάξωσι.*

Ἑστία ara, focus. Sept. 257. *μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν.* Eum. 272. *πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ Φοίβου.* Eum. 418. *ἕξεις φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς πύλας.* Suppl. 367. *πρατύνειε βωμὸν ἑστίαν χθονός.* Ag. 1026. *τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου ἕστηκεν ἤδη μῆλα.* Ag. 1410. *ὥσ ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς Δίγισθος.* Ag. 1569. *προστρόπαιος ἑστίας μολών.* Choeph. 48. *ἰὼ πανοικὶ ἑστία.* Choeph. 620. *τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων.* Fragm. 295. *ἐν στίγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ.* — *lares, domus.* Pers. 849. *οὐδ' ἀφ' ἑστίας ανθαὶς.* Ag. 415. *τὰ μὲν κατ' οἶκον ἐφ' ἑστίας ἄχη.* Ag. 942. *σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,* Choeph. 262. *ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός.* Choeph. 960. *ὅταν ἀφ' ἑστίας μόσος πᾶν ἐλάσῃ.*

Ἑστιοῦχος domesticus. Pers. 503. *ἥκουσιν ἐκφυγόντες — ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν.* — *qui in foco versatur.* Orith. 267. *εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον* l. d.

Ἑσχάρα ara. Pers. 201. *πρὸς ἑσχάραν Φοίβου.* Eum. 108. *ἐπ' ἑσχάρᾳ πυρὸς ἕθνον.* Eum. 773. *λιπαροθρόνοισιν ἡμίναις ἐπ' ἑσχάραις.*

Ἔσχατος ultimus. Prom. 416. *γᾶς ἔσχατον τόπον.* Prom. 669. *γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις.* Pers. 848. *ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός.*

Ἔσω intra, intus. Sept. 539. *ἔσω πυλῶν ἕίουσαν.* Ag. 1022. *ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λέγῳ.* Choeph. 779. *πρὸ δὲ δηχθρῶν τῶν ἔσω μελεόθρων.* — Ag. 1316. *πέπληγμαι καιρίαν πλαγὴν ἔσω.* Choeph. 547. *τήνδε μὲν στείχειν ἔσω.* Choeph. 836. *ἔσω παραλθών.* Choeph. 906. *ἔσω καθημένη.* Choeph. 908. *ἡμίναι ἔσω.* Cf. *Εἴσω.*

Ἔσωθεν intrinsecus. Pers. 11. *ὀρσολοπεῖται θυμὸς ἔσωθεν.* Ag. 964. *ὑμναθεῖ θρῆνον Ἐρινύσιος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν θυμός.* Choeph. 789. *οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε.*

Ἕταρος socius. Pers. 949. *ἀγαθῶν ἑτάρων.*

Ἐτήσιος annuus. Ag. 2. *φρουρᾶς ἐτησίας μῆκος.*

Ἐτεοκλῆς nom. propr. Sept. 990. *ἰὼ ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.* Sept. 998. *Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς θάπτειν ἔδοξε.*

Ἐτέοκλος nom. propr. Sept. 440. *τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος κάλος ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους.*

Ἑτεραλκὴς alteri parti auxilium ferens. Pers. 913. *Ἄρης ἑτεραλκής.*

Ἑτεροζύξ in alteram partem vergens, alterutri suum tribuens. Suppl. 398. *Ζεὺς ἑτεροζύξ.*

Ἕτερος alter. Choeph. 398. *ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ,* Eum. 168. *ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' ἐκ κείνου κάσεται.* — *infaustus.* Ag.

147. θυσίαν ἑτέραν, ὄνειρόν τιν', ἄδαιτον.

Ἑτερόφωνος alia lingua utens, peregrinus. Sept. 154. πόλιν ξοφτηνον μὴ προδῶθ' ἑτεροφώνῳ στρατῷ.

Ἕτης civis, amicus. Suppl. 244. ἐγω δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἕτην λέγω; Fragm. 312. οὔτε δῆμος οὔτ' ἕτης ἀνήρ.

Ἑτήτυμος verus. Pers. 728. σοῦ τ' ἐτήτυμον; Choeph. 936. ἐτήτυμα Διὸς κόρα. Prom. 598. τἀν ταλαίπωρον ὦδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς.

Ἑτητύμως vere. Ag. 161. εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν ἑτητύμως. Ag. 464. εἰ δ' ἑτητύμως, τίς οἴδεν; Ag. 668. τίς ποτ' ὄνομαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἑτητύμως; Ag. 1269. εἰ δ' ἑτητύμως μόρον τὸν αὑτῆς οἶδεν. Eum. 466. ἦξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἑτητύμως. Suppl. 717. παρήφορόν μ' ἔχει τάρβος ἑτητύμως.

Ἔτι adhuc. Sept. 10. τὸν ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀμαλίας. Sept. 690. νῦν δ' ἔτι ζοῖ. Pers. 340. ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις; Pers. 801. ποὐδέπω κακῶν πρᾶγμ' ὑπέστην, ἀλλ' ἔτ' ἐκπεύσεται. Ag. 105. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνέει πειθὼ μολπάν. Ag. 792. καπνῷ ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις. Ag. 1295. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω. Choeph. 744. παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις. Choeph. 1022. ἔως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί. Choeph. 1051. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. — de tempore futuro. Prom. 507. εὐελπὶς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός. Prom. 909. ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν, ἔσται ταπεινός. Sept. 142. ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐκφύγοι θεός; Sept. 686. τί οὖν ἔτ' ἂν καινόμεν ἀλίθριον μόρον; Pers. 774. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι πράσσοιμεν. Ag. 1404. ἔτι εἰ χρὴ στεφομένων φίλων τύμμα τύμματι τίσαι. Ag. 1651. ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὀστέραισιν ἡμέραις μένειμ' ἔτι. Choeph. 986. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων θείη παλάβους σαφεστοκτονωτέρους. Eum. 499. ἦ πόλις βροτοὺς θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν; Eum. 798. πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀπροθύτου — ἔχουσ' ἑσαεὶ τόνδ' ἐπαινέσουσι λόγον. Suppl. 767. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τίμνω; — cum negatione: amplius. Prom. 13. κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι. Prom. 777. ἦδ' οὐκ ἔτ' ἐξόμβλητος ἡ χρησμῳδία. Prom. 1082. ἔργῳ πούκ ἔτι μύθῳ χθὼν σοσάλευται. Pers. 399. πούκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή. Pers. 411. θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν. Pers. 577. s. οὐκ ἔτι περσονομοῦνται, οὐκ ἔτι δασμοφορήσουσιν. Pers. 583. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτησίων ἐν φυλακαῖς. Ag. 525. τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντιρρῶ θεοῖς. Choeph. 864. Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἔστιν. Choeph. 1046. 1056. οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. Eum. 686. μαντεῖα δ' οὐκ ἔδ' ἄγνὰ μαντεύσῃ μέναν. Suppl. 765. ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ. Suppl. 1004. μηδ' ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις. — insuper, praeterea. Choeph. 112. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆδε προστιθῶ στάσει; Choeph. 433. ἐμαινόμαλίσθη δ' ἔδ' ὡς τόδ' εἰδῇς. Suppl. 214. τίν' οὖν πωλήσεις τῶνδε δαιμόνων ἔτι; Suppl. 256. τῶνδ' ἔτ' ἐπὶ τάδε κραιῶ. Suppl.

313. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε βλάστημον λέγεις; — cum comparativo. Prom. 936. ἀλλ' ἦθλον ἄν σου τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόρον. Prom. 989. οὐ γὰρ σὺ παῖς γε πάτερ τοῦδ' ἀνοίστερος; Sept. 208. ἔστω θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς παθυπερτέρα. Pers. 430. καὶ πῶς γένηται' ἂν τῷδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;

Ἕτοιμος paratus. Ag. 303. κεἰσῆλθ' ἕτοιμος λαμπαδηφόρων πόμος. Ag. 765. κῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐστὶ στενάχειν πᾶς τις ἕτοιμος. Ag. 816. ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σαυραφόρος. Choeph. 1021. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος. — Choeph. 441. ἑτοιμότερα γίλωτος ἀνίφορον λίβη.

Ἑτοίμως parato auxilio. Suppl. 75. ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγοῦντες πίλωτ' ἂν ἵνδικοι γάμοι.

Ἔτος annus. Ag. 40. δέκατον μὲν ἔτος τόδε. Ag. 490. δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους.

Ἔτυμος verus. Prom. 293. γνώσῃ δὲ τἀδ' ὡς ἔτυμα. Sept. 82. ἔτυμος ἄγγελος. Eum. 473. πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότροφα πάθεα προσμένει τοκεῦσιν.

Ἐτύμως vere. Sept. 901. ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός. Eum. 506. δυσσεβίας μὲν ὕβρις τίπτοι ἂν ἐτύμως.

Εὖ bene, recte. Prom. 978. ἔσσι παθόντες εὖ παπαῖοί μ' ἰαπίτας. Eum. 830. εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην. Sept. 4. εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν αἰτία θεῶν. Sept. 77. πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμοσιν τίει. Sept. 797. πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν. Pers. 208. πράξας μὲν εὖ. Pers. 847. εὖ πράσσοντας. Ag. 1178. εἰ πράσσων. Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἐπίφθονον ἔφυ. Choeph. 1040. εὖ γε κρίξας. Fragm. 287. καιοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες ῥᾴθ' ἁμαρτάνει. Sept. 21. καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ βίοτος θεός. Sept. 35. εὖ τελεῖ θεός. Sept. 134. τόξον εὖ πιπτάζειν. Sept. 256. εὖ ξυντυχόντων. Sept. 357. αἰδὼς εὖ. Pers. 169. εὖ τόδ' ἴσθι. Pers. 207. εὖ γὰρ ἴστε. Pers. 423. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι. Pers. 427. εὖ νῦν κἀδ' ἴσθι. Pers. 770. εὖ γὰρ ἀκριβῶς τόδ' ἴστε. Ag. 812. εὖ γὰρ ἐξεπίστασαι. Ag. 908. αἰδὼς γ' εὖ. Sept. 481. τοιοῦδε φωτὸς πῶρων εὖ φυλακτέον. Sept. 681. βίαν εὖ κηρύσσει. Pers. 221. εὖ δὲ παγκαχῇ χαλᾶν καὶ τῷδε κρίσιμον πέρι. Pers. 648. ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐπεφύκει. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι. Ag. 120. 137. 154. τὸ δ' εὖ νικᾶτε. Ag. 340. τὸ δ' εὖ πρασσόμενον. Ag. 210. εὖ γὰρ εἴη. Choeph. 114. εὖ τοῦτο. Choeph. 334. τί τῶνδ' εὖ; Choeph. 811. τάδ' εὖ. Suppl. 595. εὖ τἀ τῶν ἐγχωρίων. Ag. 344. θεοῖς πρεσβεύειν εὖ πρασσομένοις. Ag. 370. εὖ πραπίδων ἰαχάτα. Ag. 433. εὖ λέγουσα ἄνδρα. Ag. 455. τὸ δ' ἐπιπόνως μάθειν εὖ. Ag. 486. εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσ' ἐρασθήσῃ πέλας. Ag. 510. ἀλλ' εὖ γε, σπάσασθε. Ag. 537. εὖ γὰρ πέπραγας. Ag. 570 ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν. Ag. 776. εὖ πραπίδων αἴσα κλύων. Ag. 780. ῥᾴθυμον τις πόνῳ εὖ τελέσας. Ag. 821. ὅπως χρονίζων εὖ μενεῖ. Ag. 1160. εὖ γὰρ εὖ λέγει. Choeph. 195. εὖ φάτ' ἦν. Choeph. 676. ἀνδρὸς εὖ πεπλανημένου. Choeph. 682. εὖ πείσματα. Choeph. 775. εὖ μαινομένοις. Choeph. 796. εὖ

δὲ ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός. Choeph. 929. θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος. Eum. 87. εὐθένει δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν. Eum. 492. τὸ δυσνὸν εὖ καὶ φρονῶν ἐπίσκοπον δεσμανεῖ καθήμενον. Eum. 516. τοιῶν σέβας εὖ πρεπέων. Eum. 543. ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη. Eum. 736. εὖ κεκασμένον δόρυ. Eum. 973. μετοικίαν δ' ἐμὴν εὖ εἰδότες. Suppl. 73. πλέετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. Suppl. 80. εἰθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς. Suppl. 166. ὑφόθεν δ' εὖ πλύσι καλεύμενος. Suppl. 208. εὖ τελευτήσει τάδε. Suppl. 216. εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί. Suppl. 230. ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε. Suppl. 449. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν. Suppl. 486. εὖ ῥέοντα πρόξενον. Suppl. 495. εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει. Suppl. 523. ἄλεσσον ἀνδρὸς ὕβριν εὖ στυγήσας. Suppl. 655. ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. Suppl. 728. βραχίον' εὖ κατερρίνημένους. Suppl. 993. ἐμῆς ὀπώρας εὔνεως εὖ θάρσει. Suppl. 1051. ὅσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών. Prom. 385. κἀρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. Ag. 262. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ. Ag. 1411. εὖ φρονῶν ἐμοί. Choeph. 763. ἀλλ' ἦ φρονεῖτε εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις. Philoct. 228. εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχοις τάλας.

Εὖα interiectio. Suppl. 111. 123. κάρβανον δ' αὐδᾶν, εὖα, κοννεῖν.

Εὐάγγελος laeta nuntians. Ag. 21. εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός. Ag. 253. εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖτε. Ag. 255. εὐάγγελος μὲν — ὧδε γένοιτο. Ag. 462. πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου. Ag. 632. σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον ἥκοντα.

Εὐαγὴς facilem prospectum habens. Pers. 458. ἴδρυν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ.

Εὐάγκαλος facilis ad complectendum et sustinendum. Prom. 350. ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.

Εὐαλνον felicem decursum habens. Pers. 697. βίοτον εὔαλνον Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγεν.

Εὔανδρος viris prosper. Eum. 985. εὐάνδροισι συμφοραῖς.

Εὔαρκτος qui facile se regi patitur. Pers. 189. ἐν ἡνίαισιν εἶχεν εὔαρκτον στόμα.

Εὔβατος traiectu facilis. Prom. 720. οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν.

Εὐβοϊκός Euboicus. Fragm. 377. Εὐβοϊκὸν ξίφος.

Εὐβοΐς Euboica. Glauc. 23. Εὐβοΐδα καμπήν.

Εὐβουλία prudentia. Prom. 1037. μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ. Prom. 1040. τὴν σοφὴν εὐβουλίαν. Pers. 735. σὺν εὐβουλίᾳ.

Εὐβούλως prudenter. Choeph. 685. ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων.

Εὐγένεια generis nobilitas. Pers. 434. ψυχήν τ' ἄριστοι πεύγένειαν ἐκπρεπεῖς.

Εὐγενὴς nobilis. Sept. 391. Ἀστακοῦ τόκον — μάλ' εὐγενῆ. Pers. 690. εὐγενὲς γένος. Ag. 1232. λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ.

Εὔγλωσσος bona lingua praeditus. Suppl. 756. ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.

Εὔγμα votum. Prom. 586. μηδέ μοι φθονήσῃς εὐγμάτων. Sept. 249. ἐμῶν ἀκούσας εὐγμάτων. Cho-

oph. 456. τρόμος μ' ὑφέρπει πλόκους ὀγμάτων.

Εὐδαίμων *beatus.* Prom. 650. ὃ μὴ ᾽ὐδαίμων πόρῃ. Pers. 754. Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ. Ag. 516. ἄναξ Ἀτρείδης πρίσβυς εὐδαίμων ἀνήρ. Ag. 1277. οὐδεὶς ἀπούσι τοῦτα τῶν εὐδαιμόνων. Choeph. 689. ξίνοσιν οὐδ' εὐδαίμοσιν. Fragm. 286. οἶκος μένων δεῖ τὸν παλαῖ εὐδαίμονα.

Εὐδάκρυτος *facile lacrymas ciens.* Choeph. 179. οὐχ ἥσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε.

Εὕδειν *dormire.* Ag. 328. ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην. Eum. 47. θαυμαστὸς λόχος εὕδει γυναικῶν. Eum. 94. εὕδουτ' ἄν. Eum. 104. εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρόνεται. Eum. 136. εὕδεις; Eum. 675. εὐδόντων ὕπερ ἐγρηγορὸς φρούρημα. Fragm. 271. εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ. — Ag. 552. εἴτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταισι ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πνοαῖς.

Εὔδειπνος *laute epulans.* Choeph. 477. παρ' εὐδείπνοις ἕδοι ἄτιμος.

Εὔδηλος *manifestus.* Pers. 970. πεπλήγμεθ', εὔδηλα γάρ.

Εὐδία *coeli serenitas.* Sept. 777. ἐν εὐδίᾳ.

Εὐδόκιμος *gloriosus.* Pers. 843. πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθα.

Εὔδοξος *gloriosus.* Choeph. 301. Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί.

Εὔεδρος *pulchram sedem habens.* Sept. 93. ἰὼ μάκαρες εὔεδροι. Sept. 301. πόλεως φυτῆρες εὔεδροί τε σταθῆτε.

Εὐειδής *pulcher.* Pers. 316. εὐειδὴς ἀνήρ.

Εὐείμων *pulchris vestibus indutus.* Pers. 177. δύο γυναῖκ' εὐείμονε.

Εὐέλπις *bonam spem habens.* Prom. 507. εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι λοβόντα μηδὲν μεῖον ἰσχύειν Διός.

Εὐέξοδος Pers. 674. ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον non facile est exire.

Εὐεργετεῖν *beneficia conferre.* Eum. 695. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν; Phryg. 244. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν.

Εὐερκής *bene munitus.* Suppl. 933. στείχετ' εὐερκῆ πόλιν.

Εὐεστώ *bona conditio, felicitas.* Sept. 169. ἐν εὐεστοῦ φίλῃ. Ag. 633. ἥκουσα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν. Ag. 903. βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.

Εὐηθία *mentis vanitas.* Prom. 383. μόχθον περισσὸν νουφόνουν τ' εὐηθίαν.

Εὐηλίως *pulchra solis luce.* Eum. 866. καὐτὸν ἀμπαυμάτων εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα.

Εὐήρετμος *ad remigandum aptus.* Pers. 368. τροπούτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.

Εὐήτριος *bene textus.* Dictyulc. 39. δικτύου δ' εὐήτρια.

Εὐθαλής *pulchre florens.* Fragm. 299, 6. πᾶσα δ' εὐθαλὴς φερέσβιον Δήμητρος ἀγγέλλει στάχυν.

Εὐθαρσεῖν *bono animo esse.* Sept. 34. εὐθαρσεῖτε. Suppl. 993. ἐμῆς δ' ὑπώρας οὔνεκ' εὐθάρσει.

Εὐθαρσής *qui bono animo est.* Ag. 904. εὐθαρσὴς ἐγώ. Suppl. 947. πατέρ' εὐθαρσῆ.

Εὐθαρσῶς *bono animo.* Suppl. 246. λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί.

Εὐθενεῖν *felicem esse, affluere.* Eum. 855. ὡς μήτον' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. Eum. 868. καρπὸν

τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπίφθονον ἀστοῖσιν εὐθυνοῦντα μὴ πάμπαν χρόνῳ. Eum. 904. μᾶλλόν τ' εὐθυνοῦντ' ἄγαν.

Εὔθετος *bene instructus.* Sept. 624. ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον οἴκοις. Ag. 482. λάβητε εὐθέτους. Phoeniss. 239. πίλοισιν' ἔχουσαι εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

Εὐθηλεῖσθαι *laete bene nutriri.* Fragm. 349. χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον.

Εὐθήμων *qui recte disponit.* Choeph. 82. δμωαὶ γυναῖκες, δαμάτων εὐθήμονες.

Εὐθήρατος *quem facile mentem assequi licet.* Suppl. 81. Δαὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.

Εὐθνήσιμος *facilem mortem afferens.* Ag. 1266. αἱμάτων εὐθνησίμων ἀποῤῥύντων.

Εὔθοινος *bonas epulas praebens.* Ag. 255. πόθεν ἵξεις ἑμοῖσι χειρὸς εὔθοινον γέρας;

Εὐθύδικος *iustus.* Ag. 739. εἶναν γὰρ εὐθυδίκων παλλίπαις πόκμος ἀεί. Eum. 302. εὐθυδίκαι θ' ἡδόμεθ' εἶναι.

Εὐθυμεῖν *exhilarare.* Psychost. 264, 4. εὐθυμῶν ἐμέ.

Εὔθυμος *iucundus, acceptus.* Suppl. 937. εὔθυμόν ἐστιν εὐκτεῖς ναίειν δόμους.

Εὐθύμως *laeto animo.* Ag. 1574. κρουσῶν ἧμαι εὐθύμως ἄγκυν δοκῶν.

Εὐθύνειν *regere.* Prom. 287. τὸν πτερυγωκῇ τόνδ' οἰωνὸν γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων.

Εὔθυνος *iudex.* Pers. 814. εὔθυνος βαρύς. Eum. 263. μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν.

Εὐθυντὴρ *rector, gubernator.* Suppl. 698. οἷαμος εὐθυντῆρος ἐστάσου νεὼς ἄγαν καλῶς πλέουσα.

Εὐθυντήριος *regius.* Pers. 750. σκῆπτρον εὐθυντήριον.

Εὐθυπορεῖν *recta via incedere.* Ag. 977. πάτους εὐθυπορεῖν.

Εὐθὺς *statim, continuo.* Prom. 229. εὐθὺς δαίμονων νέων γάμα. Prom. 676. εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διέστροφοι ἦσαν. Pers. 353. ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν — πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον. Pers. 400. εὐθὺς δὲ ναῶν ἐν νυὶ χαλκήρη στόλον ἔπαιεν. Ag. 884. εὐθὺς γαίᾳ θὲν πορφυρόπεζαν πάρος.

Εὐθὺς *iustus.* Eum. 411. κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην. — *rectus.* Prom. sol. 181. εὐθεῖαν ἕρπε κέρκιδα.

Εὐθύφρων *benevolus.* Eum. 987. ὑπ' εὐθύφρονι κομπῷ. Eum. 992. ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ δεῦρ' ἴτε.

Εὐκλεής *gloriosus, clarus.* Choeph. 318. γόος εὐκλεὴς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις. Eum. 980. εὐκλεὴς λόγος παίδων, γυναικῶν. Choeph. 300. πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν. Ixion. 77. βίου σωτηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

Εὔκλεια *gloria.* Sept. 667. πατρῴων δὲ παλαιγρῶν οὔτων' εὔκλειαν ἐρεῖς. Choeph. 344. λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι. Eum. 827. δεινὸς εὐκλείας ἔρως. — *laudatio.* Suppl. 953. ξὺν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ βάξει λαῶν τῶν ἐγχωρίων.

Εὐκλεῶς *gloriose.* Pers. 330. εὐκλεῶς ἀπώλετο. Ag. 1276. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.

Εὐκοσμόμηχος *rei publicae bene consulens.* Suppl. 691. προμηθεῖς εὐκοσμόμητος ἀρχά.

Εὔκοσμος *bono ordine compositus.* Pers. 473. οὐκ εὔκοσμον αἰρόντων φυγήν.

Εὔκραιρος *pulchris cornibus praeditus.* Suppl. 296. εὐκραίρῳ βοΐ.

Εὔκριτος *iudicatu facilis.* Suppl. 892. οὐκ εὔκριτον τὸ πρᾶγμα.

Εὔκρυπτος *facilis ad celandum.* Ag. 609. οὐκ εὔκρυπτα γίνεται τάδε.

Εὐκταῖος *votis et precibus expetitus.* Sept. 705. πικρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν. Sept. 823. οὐδ' ἀπέπτα πατρόθεν εὐκταία φάτις. Ag. 1360. Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρα εὐκταίαν χάριν. — *precans.* Epig. 46. τρίτην Διὸς σωτῆρα εὐκταίαν λίβα. — εὐκταῖα *preces.* Suppl. 626. εὐκταῖα γένει χέουσι.

Εὐκτίσπορος *locuples.* Pers. 866. τὰς εὐκτισπόνους κατὰ πλῆθον Ἰόνιον (πόλεις).

Εὔκυκλος *rotundus.* Prom. 712. ἐμ' εὐκύκλοις ὄχοις. Sept. 572. ἀσπὶδ' εὔκυκλον. Sept. 624. εὔκυκλον σάκος var. lect.

Εὐλαβεῖσθαι *cavere.* Prom. sol. 181. εὐλαβοῦ βρόμον καταγίζουσα, μὴ σ' ἀναρπάσῃ.

Εὐλημοσύνη *bono animo et consilio esse.* Cercyon. 92.

Εὐλογεῖν *laudibus extollere.* Ag. 566. τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν καὶ τοὺς στρατηγούς.

Εὔλογος *bona ratione nitens, probabilis.* Pers. 816. εὐλόγοισι νουθετήμασι.

Εὐλόγως *consentanea ratione, probabiliter.* Sept. 490. Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν. Suppl. 47. ἐπωνυμίᾳ δ' ἐκπραίνετο μόρσιμος αἰὼν εὐλόγως. Suppl. 249. ἐμοῦ δ' ἄναστος εὐλόγως ἐπώνυμον γένος Πελασγῶν. Suppl. 586. τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισι κτηλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις; Aetn. 6. ἢ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μένει φάτις;

Εὐμαθὴς *intellectu facilis.* Eum. 420. σοῦσιν ἡμῖν παῖδων εὐμαθὲς τί μοι.

Εὐμαρὴς *facilis.* Ag. 1299. δαΐλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος. Suppl. 334. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.

Εὐμαρὶς *calcens.* Pers. 651. προσβάπτων ποδὸς εὐμαρῖν ἄειρον.

Εὐμαρῶς *facile.* Fragm. 331. ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λοιπηρίων.

Εὔμενὴς *benevolus, benignus.* Sept. 17. νόσον ἔχουσαν εὐμενεῖ σιδήρῳ. Sept. 250. ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνιον. Pers. 171. εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖτε. Pers. 479. Χωρχιὸς ἔρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ. Ag. 502. ἦρως τε τοὺς πέμψαντας εὐμενεῖς πάλιν στρατὸν δέχεσθαι. Ag. 854. εὐμενὴς δορύξενος. Suppl. 613. ὡς ἂν εὐμενὴς πάθῃ. Suppl. 669. εὐμενὴς δ' ὁ Λύκιος ἔστω πάσῃ νεολαίᾳ. Suppl. 1053. εὐμενεῖ βίᾳ πείσας. — Choeph. 692. τί γὰρ ξένου ξένοισιν ἔστιν εὐμενέστερον; Eum. 744. αὐτοῖσιν ἡμῖν ἐσμὲν εὐμενέστεροι. Suppl. 483. ὑμῶν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος. — Ag. 1427. δαμίοντος φίλαιμος εὐμενεστάτου.

Εὐμενῶς *benigne.* Ag. 926. θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.

Εὔμετρος *rectum modum habens.* Ag. 982. σφυδόνας ἀπ' εὐμέτρου.

Εὐμήχανος *facile efficiens.* Eum. 359. εὐμήχανοι δὲ καὶ τέλεαι.

Εὔμοιρος *prosper.* Eum. 850. ἔξεστι γάρ σοι τῇδ' ἐπ' εὐμοίρου χθονὸς εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.

Εὐμορφία *bona species.* Prom. 493. χαλᾷς λαβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.

Εὔμορφος *pulchra specie praeditus.* Ag. 405. **εὐμόρφων δὲ πολισσῶν ἔχθεται χάριτι ἀνδρί.** Ag. 442. **θήμας Ἰλιάδος γᾶς εὔμορφοι πατίχουσιν.** Choeph. 483. **ὡς δέ γ' εὔμορφον πράτος.** Suppl. 981. **παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις.**

Εὐναῖος *toralis.* Suppl. 327. **ἔχθει μεταπτοεῦσαν εὐναίων γάμων.** Fragm. 327. **Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.**

Εὐναστήριον *cubile.* Pers. 156. **τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον.**

Εὐνάτειρα v. **Εὐνήτειρα.**

Εὐνατὴρ vid. **Εὐνητήρ.**

Εὐνάτωρ vid. **Εὐνήτωρ.**

Εὐνάων *benigne fluens.* Dan. 36, 3. **ὄμβρος δ' ἐκ' εὐνάοντος οὐρανοῦ πεσών.**

Εὐνή *torus.* Sept. 346. **εὐνὰν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος.** Pers. 535. **λέκτρων τ' εὐνὰς ἀβροχίτωνας.** Ag. 13. **εὐνὴν ἐνείροις οὐκ ἐκισκοπουμένην.** Ag. 27. **εὐνῆς ἐπαντείλασαν.** Ag. 545. **εὐναὶ γὰρ ἦσαν δῃΐων πρὸς τείχεσιν.** Ag. 1166. **ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν εὐνὰς ἀδελφοῦ.** Ag. 1609. **εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσα.** Eum. 208. **εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μοραίμη.** Suppl. 134. 143. **εὐνὰς ἀνδρῶν.** — *sepulcrum.* Ag. 1422. **εὐνῆς παρεφώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.** Choeph. 316. **ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί.**

Εὐνήτειρα *tori socia.* Pers. 153. **θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς.** Prom. 898. **λεχέων Διὸς εὐνάτειραν.**

Εὐνητήρ *coniux.* Pers. 134. **τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρα.**

Εὐνήτωρ *coniux.* Suppl. 657. **Ἄφροδίτας εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης.**

Εὖνις *orbus.* Pers. 281. **πολλὰς Περσείδων μάταν ἔντιμον εὔνιδας ἡδ' ἀνάνδρους.** Choeph. 245. **ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰστοῦ πατρός.** Choeph. 783. **ἀνδρὸς φίλου πᾶλον εὖνιν.**

Εὔνοια *benevolentia.* Prom. 444. **ὧν δίδων' εὔνοιαν ἐξηγούμενος.** Sept. 998. **ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός.** Choeph. 844. **ὑπὸ δ' εὐνοίας πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσαιμι;** Suppl. 918. **κατ' εὔνοιαν φρενῶν.** — Sept. 432. **προστατηρίας Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι.** Suppl. 484. **τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.**

Εὔνομος *in bonis pascuis habitans.* Prom. sol. 190. **ἱππαυχῆς βροτοῖς εὔνομος Σκύθαις.**

Εὔνους *benevolus.* Pers. 222. **ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων πριτής.**

Εὔξενος *hospites bene excipiens.* Choeph. 701. **εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων.**

Εὐξύμβλητος *intellectu facilis.* Prom. 777. **ἦδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.**

Εὐξύμβολος *hominum commercio adiuvando bene conveniens.* Suppl. 682. **ξένοισί τ' εὐξυμβόλους — δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.** — *ad coniecturam faciendam aptus.* Choeph. 168. **εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.**

Εὐοδία *itineris prosperitas.* Glauc. 28. **εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν.**

Εὐόρκωμα *iusiurandum sanctum.* Choeph. 888. **πιστὰ δ' εὐορκώματα.**

Εὐόρκως *iuriiurando conveniente.* Choeph. 973. **καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.**

Εὐπαιδία prolis felicitas. Psychost. 264, 1. *ἐνεδατεῖτο τὰς ἐμὰς εὐ-παιδίας.*

Εὐπάλαμος aptus, prudens. Ag. 1513. *ἀμηχανῶ — εὐπάλαμον μόρι-μναν.*

Εὐπάτωρ bono patre natus. Pers. 931. *Ἀΐλαιος εὐπάτωρ.*

Εὐπειθής facile persuadens. Ag. 265. *πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;* Choeph. 257. *σήματ' εὐπειθῆ.* Suppl. 618. *εὐ-πειθεῖς στροφάς. — obtemperans.* Eum. 793. *εὐπειθὴς ἐμοί.*

Εὐπέμπελος qui facile dimitti potest. Eum. 454. *αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον.*

Εὐπετής expeditus. Pers. 96. *τίς ὁ πραπνφῷ ποδὶ πηδήματος εὐπε-τοῦς ἀνάσσων;* Suppl. 973. *τό τ' εἰκεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.* Suppl. 989. *εὐπετῆ τάδε.*

Εὐπετῶς facile, expedite. Ag. 538. *τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν.* Choeph. 1043. *δυοῖν δρα-κόντοιν εὐπετῶς τεμὼν πάρα.*

Εὐπιθής qui facile sibi persuaderi patitur. Prom. 333. *πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν, οὐ γὰρ εὐπιθής.* Ag. 955. *θάρσος εὐπιθὲς ἴζει φρενὸς φίλον θρόνον.*

Εὔπλοια secunda navigatio. Suppl. 1030. *τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν;*

Εὔποκος bono vellere praeditus. Ag. 1390. *εὐπόκοις νομεύμασιν.*

Εὔπομπος qui faustum iter praebet. Eum. 93. *εὐπόμπῳ τύχῃ.*

Εὔπορος commodus. Suppl. 465. *ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔ-πορον.* Fragm. 412. *ζωῆς πονη-ρᾶς θάνατος εὐπορώτερος.*

Εὔποτμος felix. Ag. 237. *εὔποτμον αἰῶνα.*

Εὔποτος potu suavis. Prom. 679. *εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥέος.* Prom. 814. *ἵνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο ἵησι ποτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.* Pers. 603. *λευκὸν εὔποτον γάλα.*

Εὐπραξία prosperitas. Sept. 206. *πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπρα-ξίας μήτηρ, γυνὴ, σωτῆρος.*

Εὔπραξις res bene gesta. Ag. 246. *πίλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις* (nisi forte *εὖ πρᾶξις* scribendum est).

Εὐπρέπεια Ag. 1403. l. c.

Εὐπρεπής ornatus. Sept. 89. *ὁ λεύ-κασπις ὄρνυται λαὸς εὐπρεπής.* Pers. 180. *μεγέθη τε τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα πολύ. — decens.* Pers. 819. *νόσον ὅστις εὐπρε-πῆς.* — Choeph. 653. *ἐξελθέτω — γυνὴ τόπαρχος ἄνδρα δ' εὐπρε-πέστερον.*

Εὔπρεπτος conspicuus. Suppl. 703. *πᾶσά θ' ἡ Ἰπικουρία εὔπρεπτος.*

Εὐπρεπῶς convenienter. Ag. 602. *αὕτη μὲν οὕτως εἶπε — εὐπρε-πῶς λόγον.*

Εὐπροσωποποιητος Choeph. 963. *τύχᾳ δ' εὐπροσωποποιᾷ τὸ πᾶν ἰδεῖν θρεομένοις μέτοικοι δόμων πε-σοῦνται πάλιν cubitum tranquillo animo abibunt, fortuna ipsis laeto vultu arridente.*

Εὐπρόσωπος pulchram speciem ha-bens. Thrac. 70. *τὸ τῶν αἰχμα-λώτων — οὐκ εὐπρόσωπον.*

Εὐπρυμνής bene gubernans. Suppl. 967. *εὐπρυμνῇ φρενὸς χάρᾳ.*

Εὔρις sive *Εὖρις sagax odoratu.* Ag. 1064. *ἴσμεν εὖρις ἡ ξίνη κυνὸς δίκην εἶναι.*

Εὔριπος Euripus. Ag. 283. *ἐπ' Εὐ-ρίπου ῥοάς.*

Εὑρίσκειν invenire. Prom. 59. *δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.* Prom. 249. *τὸ ποῖον εὑ-*

ρολν τῆσδε φάρμακον νόσου; Prom. 466. ' λυσόπτερ' ◦εὗρε ναυτίλων ὀχήματα. Prom. 473. σοφιστὸν οὐκ ἔχειν εὑρῶν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. Prom. 579. τί ποτε ταῦθ' ἑνέζευξας εὑρὼν ἀμηχανοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Prom. 924. πεφανοῦ πρόσουρον εὑρήσεις φλόγα. Sept. 191. εὗρε μηχανὴν σωτηρίας. Pers. 362. δρασμὸν εὑρόντες τινά. Pers. 466. πικρὰν δὲ παῖδι ἐμὸς εὑρεσρίαν πλευρῶν Ἀθηνῶν εὗρε. Ag. 592. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὗρον μολών. Choeph. 585. πανεῖνόν ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός. Eum. 82. μηχανὰς εὑρήσομεν. Eum. 665. οὗ ποθ' εὑρίσκει ποτόν. Eum. 944. γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκω. Suppl. 490. ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν βωμοὺς περιόντας — εὕρωμεν. Suppl. 727. πολλοὺς δὲ γ' εὑρήσουσιν — εὖ πατερξεννημένους. Suppl. 896. τἀπολωλεκὸς' εὑρίσκων ἐγώ. Suppl. 931. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῇδε γῆς οἰκήτορας εὑρήσετε. — Pers. 729. τῶν ναυῶν ὅσοις πρῶτ' πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις. — εὑρίσκεσθαι sibi comparare, contrahere. Prom. 267. αὐτὸς εὑρόμην πόνους. Sept. 861. μᾶλλον θανάτους εὕροντο. Ag. 1570. μοῖραν εὕρατ' ἀσφαλῆ. Suppl. 267. μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὕρατ' ἐν λεωῖς.

Εὐροεῖν prospere succedere. Pers. 593. ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ.

Εὖρος latitudo. Sept. 745. τείνει πύργος ἐν εὔρει.

Εὐρύμαχος nom. propr. Ossileg. 166.

Εὐρύπορος lata itinera praebens. Pers. 108. εὐρυπόρου θαλάσσης.

Εὐρύς latus, amplus. Suppl. 850. εὐρείαις ἐν αὔραις.

Εὐρώπη Europa. Prom. 736. λιποῦσα δ' Εὐρώπην πάλιν. Pers. 785. Εὐρώπης ἄπο. Prom. sol. 177. χθονὸς Εὐρώπης.

Εὐσέβεια pietas. Sept. 326. μαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.

Εὐσεβεῖν pie colere. Ag. 329. αἱ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεούς. Suppl. 833. ἀτιμοῖ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.

Εὐσεβὴς pius. Sept. 584. 592. εὐσεβὴς ἀνήρ. Ag. 363. ὁ δ' οὐκ εὐσεβής. Suppl. 335. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω; Suppl. 414. εὐσεβὴς πρόξενος. Suppl. 919. εἶπερ εὐσεβὴς πέφυκε λέγος. Myrmid. 128. εὐσεβὴς ὁμιλία. Choeph. 120. καὶ ταῦτα μοῦνον εὐσεβῆ θεῶν πάρα; — Choeph. 139. εὐφρονεστέρων πολὺ μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.

Εὔσημος insignis, conspicuus. Ag. 792. ναπυᾷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις. Suppl. 695. εὔσημον γὰρ οὖ μοι λανθάνει.

Εὔσκοπος bene collineans. Choeph. 683. τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη.

Εὐστολής expeditus. Pers. 781. εὐστολῆ καὶ λαιψὸν ἀρεῦμεν στόλον.

Εὐστομεῖν bonis verbis uti. Choeph. 991. κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν.

Εὔταικτος bene instructus. Pers. 391. τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔταικτον πέρας.

Εὖτε quum, cum indicativo. Sept. 727. εὖτε Λάϊος — ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ. Pers. 840. εὖθ' ὁ γηραιὸς — ἰσόθεος Δαρεῖος ἄρχε χώρας. Ag. 181. εὖτ' ἀπλοίᾳ ναναγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαιικὸν λεώς. Ag. 959. εὖθ' ὑπ' Ἴλιον ὦρτο ναυβάτας στρατός. — cum coniunctivo. Sept. 320. εὖτε πτόλις

δαμασθῇ. — cum optativo. Ag. 551. οὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς παύεται ἀκύμων νηνέμοις αὔραις πεσών. — εἴτ' ἄν cum coniunctivo Pers. 226. εἴτ' ἔν ἀε οἴκοις μόλωμεν. Pers. 356. εἴτ' ἄν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα λήξῃ. Ag. 12. εἴτ' ἄν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδρομόν τ' ἴχνι εὑρήν. Choeph. 732. εἴτ' ἄν πύθηται μῦθον. — ex constructionis mutatione cum participio iunctum. Ag. 411. μέτεαν γὰρ, εἴτ' ἄν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν, παραλλάξασα διὰ χερῶν βίβακιν ὄψει.

Εὔτεκνος prole felix. Suppl. 272. σπέρματ' εὐτέκνου βοός.

Εὐτελὴς vilis, iners. Sept. 473. ὁ σημανοῦργὸς δ' οὗ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν.

Εὐτλήμων audax. Pers. 28. ψυχῆς εὐτλήμονος δόξῃ.

Εὔτολμος audax. Ag. 1275. ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

Εὐτόλμως audacter. Ag. 1271. πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς.

Εὐτράπεζος mensa bona instructus. Ag. 235. πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους.

Εὐτροφὴς bene nutriens. Choeph. 885. ἐξήμελξας εὐτροφὲς γάλα.

Εὐτρεπὴς agilis, promtus. Sept. 89. ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐτρεπής, var. lect. pro εὐπρεπής.

Εὐτρεπίζειν paratum habere. Ag. 1636. ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

Εὐτροφὴς bene nutriens. Sept. 289. ὕδωρ τε Δηναῖον εὐτροφώτατον πωμάτων.

Εὔτυκος promtus, paratus. Suppl. 952. πᾶς τις ἐκπεπλῶν φύγον ἀλλοθρόους εὔτυκος. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μεσύλῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρων πειθήν.

Εὐτυχεῖν prosperum esse. Sept. 347. εὐνὰν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος. Sept. 399. τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Sept. 404. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί. Sept. 463. ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν, — τοῖσι δὲ δυστυχεῖν. Sept. 607. θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς. Sept. 609. ὡς πόλις εὐτυχῇ. Ag. 807. φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν. Ag. 1300. ἰὼ βρότεια πράγματ' εὐτυχοῦντα μὲν σκιά τις ἂν τρέψειεν. Choeph. 57. τὸ δ' εὐτυχεῖν τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. Choeph. 1059. ἀλλ' εὐτυχοίης. Suppl. 992. τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων. Fragm. 276. ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Εὐτυχὴς prosper. Pers. 498. εὐτυχὴς δέ τοι ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου. Pers. 695. εὐτυχεῖ πότμῳ. Ag. 20. νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων. Suppl. 937. εὔθυμόν ἐστιν εὐτυχεῖν ναίειν δόμους.

Εὐτυχῶς prospere. Pers. 317. πεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς. Pers. 973. Ἰάονων ναυβατῶν πύρσευσεν οὐκ εὐτυχῶς.

Εὐφεγγὴς lucidus. Pers. 379. λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσιν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν.

Εὐφημεῖν laeta verba facere. Ag. 582. ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν ἕλασσον εὐφημοῦντες. Eum. 988. εὐφαμεῖτε δὲ χορῖται. Eum. 991. εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί. Fragm. 326. εὐφαμεῖτε μελοσόνομοι. — *laete sonare.* Pers. 381. πλάδος Ἑλλήνων πάρα

μολπηδὸν εὐφήμησεν. Ag. 28. ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα. — εὐφημεῖσθαι bonis verbis excipi. Suppl. 507. εὔφημον εἴη τοῦπος εὐφημουμένῃ.

Εὔφημος laetus. Ag. 622. εὔφημον ἦμαρ. — bona verba faciens. Ag. 1220. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα. Choeph. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν. Suppl. 507. εὔφημον εἴη τοῦπος. Suppl. 675. εὔφημον δ' ἐκβόφων Μοῦσαι. Glauc. 30. εὐφήμοις γόοις.

Εὐφήμως bonis verbis. Eum. 277. εὐφήμως καλῶ χώρας ἄνασσαν τῆσδε.

Εὔφθογγος laete sonans. Choeph. 337. κελάδους εὐφθογγοτέρους.

Εὐφιλὴς amatus. Ag. 34. εὐφιλῆ χέρα. — amator. Eum. 188. ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.

Εὐφίλητος amatus. Sept. 103. ἔπιδε πόλιν, ἥν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

Εὐφιλόπαις a pueris amatus. Ag. 703. ἄμερον, εὐφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.

Εὐφόρητος facile tolerabilis. Choeph. 348. τάφον διαπεντίου γᾶς δώμασιν εὐφόρητον.

Εὐφραίνειν gaudio afficere. Choeph. 731. ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον. Suppl. 510. εὖ καὶ λέγων εὔφρανε καὶ πράσσων φρένα.

Εὐφρόνη nox. Prom. 658. τοιῶδε πάσας εὐφρόνας ἐνείρασιν ξυνεισχόμην δύστηνος. Pers. 176. τῆς πάροιθεν εὐφρόνης. Pers. 217. κατ' εὐφρόνην. Ag. 256. ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πέρα. Ag. 270. τῆς νῦν τεισούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης. Ag. 328. ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην. Ag. 508. φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων. Eum. 662. τό θ' ἥμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἐμῶν.

Εὐφρόνως benevole. Pers. 823. ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πρόσπολον λέγοις. Ag. 342. κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγοις. Ag. 823. εὐφρόνως πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.

Εὐφροσύνη laetitia. Prom. 537. φανεῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.

Εὔφρων benevolus. Pers. 619. πομπούς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν. Pers. 758. θεὸς γὰρ οὐκ ἦχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ. Ag. 138. εὔφρων ἃ καλὰ δρόσοισι λειποῖς. Ag. 254. πλύοιμ' ἂν εὔφρων. Ag. 771. εὔφρονες ἐκ διανοίας. Choeph. 107. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν. Eum. 602. ἡμπολημότα τὰ πλεῖστ' ἀμείνονα εὔφροσιν. Eum. 946. τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες. Eum. 984. εὔφρων ἠδ' ὁμιλία. Suppl. 19. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεθα; Suppl. 529. νίκαν εὔφρον' αἶνον. Suppl. 631. ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο. Suppl. 950. ὅπου χρὴ δώματα ναίειν καὶ τόπος εὔφρων. Suppl. 1017. θεσμὸς ὁδ', εὔφρων. — gratus. Ag. 780. εὔφρων πόνος εὖ τελέσας. Ag. 1559. ὦ φίλτατος εὔφρον ἡμέρας διηνεκοῦς. — intelligibilis, clarus. Choeph. 193. εἶδ' εἶπε φωνὴν εὔφρον' ἀγγέλου δίκην. — bene excogitatus, rectus. Choeph. 80. πῶς εὔφρον' εἶπω; Suppl. 373. εὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον τάσδ' ἀτιμάσας λιτάς.

Εὐφύλακτος facilis custoditu. Suppl.

976. τέρων· ἀπώρα δ' ἀφέλιμος οὐδαμῶς.

Εὔφρονος pulchre loquens. Ag. 1160. χορὸς σύμφθογγος, οὐκ εὔφρονος.

Εὔχαλκος ex aere bene confectus. Sept. 441. ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου πρόσω. Pers. 448. φράξαντες εὐχάλκοις δίμαις ὅπλοις.

Εὐχείρωτος facilis superatu. Pers. 444. εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν.

Εὐχλοια licentia. Eum. 471. πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχλοΐᾳ συναρμόσαι βροτούς.

Εὔχεσθαι precari, cupere. Sept. 198. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολίμιον δόρυ. Sept. 248. εὔχου τὰ πρέποντα, συμμάχους εἶναι θεούς. Pers. 490. τότ' εὔχετο λιταῖσι. Pers. 514. θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι δίκαι. Ag. 970. εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμῆς τι ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν. Choeph. 210. εὔχου τὰ λοιπά — τυγχάνειν καλῶς. Choeph. 458. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι, εὐχομένοις δ' ἀντίθοι. Choeph. 533. εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ, τοὔνυμον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον. Suppl. 660. τίνεσθαι δ' ἐφέρουσ γᾶς ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί. Suppl. 958. Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών. Suppl. 1045. μήτριον νῦν ἔπος εὔχου. Fragm. 434. ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονς εὔξασθε. — *vovere.* Ag. 907. εὔξω θεοῖς δόλιος ἂν ὢν ἔρδειν τάδε; Ag. 937. πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην. — *gloriari.* Ag. 1314. τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φῶτας; Suppl. 531. δι' ἄλος τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ τῆσδ' ἴνεσιος. — omisso infinitivo. Pers. 854. Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμενας. Suppl. 309. ὁ Δίος πόρις εὔχεται βαθύς; Suppl. 18. ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον — Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.

Εὐχή precatio. Sept. 801. πατρὸς κατ' εὐχὰς ἀναπότμους φερούμενος. Ag. 223. φράσον δ' ἀΐζοις πατρὶ μετ' εὐχάν. Ag. 947. Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει. Choeph. 124. πλύνειν ἐμὰς εὐχάς. Choeph. 140. ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε. Choeph. 147. τοιᾶδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδου χοάς. Choeph. 211. τοῖς θεοῖς τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα. Eum. 1. πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν. Eum. 20. τούτοις ἐν εὐχαῖς προοιμιάζομαι θεούς. Suppl. 621. λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις εὐχὰς ἀγαθάς. Suppl. 644. ἐκ στομάτων κατάσθω φιλότιμος εὐχά. Suppl. 691. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας. Suppl. 1058. ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς. Myr. 131. εὐχαῖς δὲ σώσαις δεσπότας Παιανίας.

Εὐψυχία animi alacritas, fortitudo. Pers. 318. πρῶτος εἰς εὐψυχίαν.

Εὔψυχος alacer. Pers. 386. ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.

Εὐώδης bene olens. Pers. 609. ξυνθῆς ἐλαίας παρὸς εὐώδης. Ag. 583. θυηφάγον πομπῶντες εὐώδη φλόγα.

Εὐώνυμος laevus. Prom. 468. οἴστευέ τε δεξιὰ φῶτα εὐωνύμους τε. Sept. 870. δὲ' εὐωνύμων τετυμμένος.

Ἐφάπτεσθαι attingere. Suppl. 407. θῆρας ἀναίμων ἐφάψεται.

Ἐφάπτωρ contrectator. Suppl. 308. καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φυτεύει γόνον. Suppl. 530. γενεᾶ πολυμνήστορ, ἐφάπτωρ Ἰοῦς. — Suppl. 709. ἀναίμων ἐφάπτορες.

Ἔφαψις *contrectatio.* Suppl. 45. *Ζηνὸς ἔφαψιν.*

Ἐφεδρος *adversarius.* Choeph. 853. *τοιάνδε πάλιν μένος ὧν ἔφεδρος διοσσῶς μίλλει θεῖος Ὀρέστης ἄφειν.*

Ἐφίζεσθαι *insidere.* Ag. 650. *τύχῃ δὲ σωτὴρ ναῶν θέλοντ' ἐφίζετο.* Eum. 424. *τὸ νῦν ἐφεζομένῃ βρέτας.*

Ἐφίπτειν *administrare.* Pers. 38. *τάς τ' ὠγυγίους Θήβας ἐφίπτων Ἀριόμαρδος.* Pers. 544. *Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπίσπη δυσφρόνως. — ἐφίπτεσθαι sequi.* Eum. 590. *βουλῇ πιφαύσκω δ' ὅμμ' ἐπισπίεσθαι πατρός.*

Ἐφέρπειν *accedere.* Eum. 304. *οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει.* Eum. 477. *βροτοσυόπων μανιάδων τῶνδ' ἐφίρψει πρός τις ἐργμάτων.* Eum. 903. *μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος.*

Ἑφέστιος *qui in ara est.* Ag. 1283. *τόδ' ὄζει θυμάτων ἑφεστίων.* Eum. 162. *ἑφεστίῳ δὲ, μάντις ὢν, μιάσματι μυχὸν ἔχρανας. — supplex. aras adsidens.* Choeph. 1034. *οὐδ' ἑφέστιον ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίστω.* Eum. 547. *δόμων ἑφέστιος ἐμῶν.* Eum. 639. *σῶν δόμων ἑφέστιον.* Suppl. 360. *οὗτοι καθῆσθε δωμάτων ἑφέστιοι ἐμῶν.* Suppl. 498. *ναύσταν ἄγοντας τόνδ' ἑφέστιον θεῶν. — inhabitans.* Sept. 835. *πόνοι πόνων, δόμων ἑφέστιοι. — ara instructus.* Sept. 73. Ag. 825. *δόμους ἑφεστίους.*

Ἔφιστις *dux.* Pers. 79. *ὄχυρόεσσι πεποιθὼς στυφέλοις ἑφέταις.*

Ἐφετμή *mandatum, iussum.* Choeph. 298. *θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πίνδος μέγα.* Choeph. 674. *ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.* Eum. 232. *σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους.* Suppl. 203. *φυλάξομαι δὲ τάσδε μὴ μνησθεὶς αἰθὼν ναὸς ἐφετμάς.*

Ἐφηβᾶν *adolescere.* Sept. 647. *οὔτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω.*

Ἐφηλοῦν *clavis adigere.* Suppl. 922. *τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφοις διαμπάξ.*

Ἐφημέριος *mortalis.* Prom. 546. *τίς ἐφαμερίων ἄρηξις;*

Ἐφήμερος *mortalis.* Prom. 83. *θεῶν γέρα συλῶν ἐφημέροις προστίθει.* Prom. 253. *καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμερος;* Prom. 947. *ἐφημέρους πορόντα τιμάς.*

Ἔφημος Ag. 1189. l. c.

Ἐφῆσθαι *adsidere.* Eum. 599. *Παλλὰς οἵ τ' ἐφήμενοι ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. —* cum dativo. Ag. 1190. *ὁρᾶτε τοισίδε τοὺς δόμους ἐρημίνους νέους;* Choeph. 494. *ἰδὼν νεοσσοὺς τοισίδ' ἐφημένους πέφνῳ. —* cum accusativo. Eum. 387. *βρίσας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξίφῳ.* Niob. 149. *ἐφημένη τέφραν.*

Ἐφιέναι *immittere, imponere.* Sept. 768. *τίνυσε δ' ἀραίας ἐφῆκεν ἐπιπόνους τροφάς.* Eum. 478. *πάντ' ἐφήσω μόρον. — ἐφίεσθαι mandare, iubere.* Prom. 4. *ἐπιστολὰς, ἃς σοι πατὴρ ἐφῆκτο.* Pers. 224. *ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαν, πάντα θήσομεν θεοῖς.* Choeph. 1035. *οὐδ' ἑφέστιον ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίστω.* Aetn. 6. *σεμνοὺς Παλίκους Ζηνὸς ἐφίεται παλεῖν.* Ossileg. 166.

Ἐφίζειν *insidere.* Suppl. 638. *βαρὺς δ' ἐφίζει.*

Ἐφίμερος *exoptatus.* Choeph. 827. *νίαν φάτιν δὲ πεύθομαι λίγειν*

τινὰς ξίνους μολόντας εὐδαιμῶς ἐφίμερον.

Ἐφιστάνω praefiocre. Ag. 1175. μάντιν μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπίστησεν τέλει. Suppl. 299. τὸν πάνδ' ἑρῶντα φίλων' ἐπίστησον βοᾷ. — ἐφίστασθαι adstare. Sept. 520. οὐ μὴν ἀπόμπωτός γ' ἐφίσταται πόλει.

Ἐφοδεύειν viam praeire. Choeph. 717. νῦν γὰρ ἀκμάζει — τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

Ἔφοδος invasio. Eum. 353. ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν.

Ἐφοδοῦν ducere. Pers. 648. ἐπὶ στρατὸν οὗ ἐποδώκεα.

Ἐφολκὸς prolixus. Suppl. 197. μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ.

Ἐφορᾶν conspicere. Sept. 202. μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ' ἀστυδρομουμένην πόλιν. Ag. 1520. πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργιφοτείχου δροίτοις πατέχοντα χαμαίνειν. Prom. 960. τρίτον δὲ τὸν νῦν τοιφανοῦντ' ἐπόμπασα. Ag. 1219. Ἀγαμέμνονός νιν φημ' ἐπόψεσθαι μόρον. Ag. 1626. λιμὸς ξύνοικος μάλθακὸν σφ' ἐπόψεται. Prom. sol. 177. ἥκομεν — πάθος τόδ' ἐκφοβούμενοι. — respicere, rationem vel curam habere. Sept. 467. τάς νιν Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. — Sept. 102. ἔπειδ' ἔκειδε πόλιν. Suppl. 1. Ζεὺς μὲν ὀφέτωρ ἐπίδοι προφρόνως στόλον ἡμέτερον. Suppl. 137. θέλουσα δ' αἰ θέλουσαν ἀγνὰ μ' ἐπιδίνα Διὸς κόρα. Suppl. 526. τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδών. Suppl. 792. μάχιμα δ' ἔκειδε, πάτερ. Suppl. 1011. ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ στόλον οἰκτίζομένα. — Suppl. 636. Δίου ἐπιδόμενοι πρόνοιαν πανοπτόν.

Ἐφορεύειν inspicere, curam gerere. Eum. 504. ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει. Suppl. 622. Ζεὺς δ' ἐφορεύει ξένιος ξενίου στόματος νιμάς. Suppl. 662. Ἄρεσιν δ' ἁπάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν. Pers. 7. οὖς αὐδὰ ἄναξ — εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.

Ἐφορμαίνειν advolare. Pers. 206. πίρνον εἰνορῶ βρόμῳ πετροῖς.

Ἐφορμᾶσθαι advehi. Pers. 454. ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου.

Ἔφορος praefectus. Pers. 25. στρατιᾶς πολλῆς ἔφορος. Suppl. 659. τίπτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς ἄλλους αὐχόμεθ' εἶσι.

Ἐφυμνεῖν accinere. Pers. 385. οὐ γὰρ ὡς φυγῇ πεσὼν' ἐφύμνουν σαμὸν Ἕλληνες τόνε. Eum. 862. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί; Choeph. 380. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πανυμνὸν ὀλολυγμὸν ἀνδρός.

Ἔχειν habere. Prom. 13. σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς ἔχει τέλος δή. Prom. 81. πάλαισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει. Prom. 169. ἥ μὲν ἔτ' ἐμοῦ — χρείαν ἔξει μανίρων πρότανις. Prom. 185. πάρα ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς. Prom. 187. παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. Prom. 253. φλογωπὸν πῦρ' ἔχουσ' ἐφήμερος. Prom. 264. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει. Prom. 315. ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες. Prom. 344. σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων. Prom. 443. μίμνων ὄντως ἀνθρώποις ἔχων. Prom. 466. οὐκ ἔχω σόφισμα. Prom. 489. δίαιταν ἥντινα ἔχουσ' ἕκαστος. Prom. 492. χροίαν τίνα ἔχοντα. Prom. 569. δόλιον ὅμμ'

ἔχων. Prom. 642. ἀξίαν τροβὴν ἔχει. Prom. 802. ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς. Prom. 861. φθόνον δὲ σωμάτων ἔξει θεός. Prom. 933. καὶ τῶνδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους. Sept. 13. ὥραν τ' ἔχουθ' ἕκαστον. Sept. 67. πιστὸν ἡμερασπόπον ὀφθαλμὸν ἔξω. Sept. 177. τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συγναίων ἔχοις. Sept. 336. ξύννομον θέλων ἔχειν. Sept. 369. ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε. Sept. 414. ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον. Sept. 455. οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων. Sept. 493. ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει. Sept. 504. τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχονθ' ἅψιλον ἐν σάκει — δέμας. Sept. 511. ὅμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει. Sept. 519. γόργον δ' ὄμμ' ἔχων. Sept. 624. ἔχει δὲ παννοπηγὲς εὔθετον σάκος. Sept. 630. πόλιν ἔξει πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς. Sept. 800. ἔχουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός. Sept. 928. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες. Sept. 1021. ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Sept. 1056. μονόπλαντον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς. Pers. 189. ἐν ἡνίοισιν εἶχον εὔαρκτον στόμα. Pers. 458. ἴδρων γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ. Pers. 589. Ἅπαντος περιπλύστα νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν. Pers. 708. ὥστ' ἔχειν πόρον. Pers. 750. ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον. Pers. 771. οἳ νράτη ταῖδ' ἕσχομεν. Ag. 171. τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν. Ag. 311. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. Ag. 322. πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις. Ag. 443. ἰχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκφυγεν. Ag. 534. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Ag. 568. πάντ' ἔχεις λόγον. Ag. 651. ὡς μήτ' ἐν ὄρμῳ πύματον ζάλην ἔχειν. Ag. 659. ἡμεῖς τ' ἐπαίνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν. Ag. 805. σωτῆρόν μ' ἔχουσ. Ag. 863. ἐν ὀφθαλμοῖσι δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω. Ag. 936. οἵων δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ, ἔχειν. Ag. 965. οὐ τὸ πᾶν ἔχων ἐλπίδος φίλον θράσος. Ag. 1016. ἔχεις παρ' ἡμῶν εἰκάρ νομίζεται. Ag. 1028. ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν. Ag. 1121. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις μεταίους δύας; Ag. 1125. πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ; Ag. 1195. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐπαίσιστον γέμος, πρέπουσ' ἔχοντες. Ag. 1237. εἰ δῆτ' ἐμαντῆς καταγέλασ' ἔχω τάδε; Ag. 1261. οἳ δ' εἶχον πόλιν. Ag. 1387. δημοθροῦς τ' ἔχειν ἀρᾶς. Ag. 1556. πτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ. Ag. 1612. Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις. Choeph. 162. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ. Choeph. 193. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρονα. Choeph. 236. τέσσαρας μοίρας ἔχον ἐμοί. Choeph. 252. ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. Choeph. 255. πόθεν ἔξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθετον γίραν; Choeph. 275. ἔχοντα πολλὰ δυστυχῆ κακά. Choeph. 346. πολύχαστον ἂν εἶχες τάφον. Choeph. 474. τοιάνδε σου χρείαν ἔχω. Choeph. 553. παντελῆ σάγην ἔχων. Choeph. 749. γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰς ἴσην τέλος. Choeph. 751. διπλᾶς δὲ τάσδε χειροναξίας ἔχουσα. Choeph. 852. ἀρχὰς τε πολισσούμους ἔξει. Choeph. 942. μέγαν ἔχων μοχὸν χθονός. Cho-

eph. 984. ἴχνι γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμου δίκην. Choeph. 1012. ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα. Eum. 8. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παράνομον. Eum. 41. ἄνδρα θεομνεῆ ἴδριν ἔχοντα. Eum. 43. νεοπαδὲς ξίφος ἔχοντα. Eum. 82. θελκτηρίους μύθους ἔχοντες. Eum. 99. ἔχω μεγίστην αἰτίαν πείνων ὕπο. Eum. 155. τὸ παρίβαρυ κρέος ἔχων. Eum. 161. βλοσυρὸν ἀρέμνον ἄγος ἔχων. Eum. 183. φῖλας ἱορτῆς ἐστ' ἀπόπτυστος θεοῖς στέργηθρ'. ἔχουσα. Eum. 219. ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν. Eum. 248. ἁλιᾶν ἔχων. Eum. 262. ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια. Eum. 321. τοῦτο γὰρ λάχος διαντεία Μοῖρ' ἐπίλοιπον ἐμπέδως ἔχειν. Eum. 374. ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα. Eum. 454. αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ ἀνέμπαλον. Eum. 544. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτος. Eum. 549. αἰτίαν δ' ἔχω τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. Eum. 570. δυοῖν γὰρ αἷμα προσβολὰς μιασμάτων. Eum. 672. πόλεως σωτῆριον ἔχοις' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει. Eum. 699. οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος. Eum. 746. πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις. Eum. 766. ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν. Eum. 774. ὑπίσχομαι, ἕδρας τε καὶ πανθρώνας — ἕξειν. Eum. 800. πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔκ' ἀκροθίνια — ἔχουσα. Eum. 852. τίνα μο φῆς ἔχειν ἔδραν; Eum. 918. πόρὸ' ἔχοντες. Suppl. 74. ἦ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν. Suppl. 102. πέντρον ἔχων ἄφυκτον. Suppl. 164. νῦν ἔχων παλίγκροπον ὄφιν ἐν λοπάδεσιν. Suppl. 190. ἱκετηρίας — σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν συναντύμων. Suppl. 205. θέλουμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. Suppl. 268. ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια. Suppl. 329. λυποστοφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους πλάδους. Suppl. 386. ὡς οὐκ ἔχουσι πῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. Suppl. 420. πᾶν πράτος ἔχων χθονός. Suppl. 452. ἔχω στρέβους ζώνας τε. Suppl. 724. δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες πνανώπιδας νῆας. Suppl. 744. ματαίων ἀνοσίων τε πυαδάλων ἔχοντες ὀργάς. Suppl. 853. δίζυος ὄνομ' ἔχων. Suppl. 964. ὡς ἔχουμι τίμιον γέρας. Suppl. 975. ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστροφον βροτοῖς. Edon. 51. ἐν χεροὶν βόμβυκας ἔχων. Heliad. in Bekk. Anecd. p. 346, 10. Ἀδριηναί τε γυναῖκες τρόπον ἔξουσι γόων. Iaculatr. 219. ἔχω δὲ ταύτων θυμὸν ἱππογώμονα. Orith. 267. μὴ παμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας. Fragm. 293. ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες. Fragm. 307. πόνον γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον. Fragm. 311. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Fragm. 323. Κύπρον Πάφον τ' ἔχουσα πάντα πλῆρον. Fragm. 341. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους. — λόγον ἔχειν rationem habere. Prom. 232. βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον οὐκ ἔσχεν οὐδένα. — tenere, habitare. Choeph. 942. μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. Eum. 24. Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον. Suppl. 685. θεοὺς δ' οἳ γᾶν ἔχουσιν. Prom. 417. οἳ γᾶς ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν. — occupatum tenere. Sept. 468. γείτονας πύλας ἔχων. Ag. 12. ἕνθ'

ἂν δὲ ναυτίπλαγκτον ἔνδρουόν τ' ἔχω ἐννήν. Choeph. 63. 68. τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ. Choeph. 316. ἔνθα φ' ἕξουσιν εἶναι. Choeph. 746. ἢ λιμὸς ἢ ἀΐψη τις ἢ λεψουρία ἔχει. Suppl. 1003. αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν ἐχέτω. Pers. 737. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν; Ag. 1216. φόβος μ' ἔχει. Suppl. 374. φόβος μ' ἔχει φρένας. Suppl. 516. παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν. Suppl. 717. περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος. — Ag. 1644. ἐχοίμεθ' ἂν δαίμονος χολῇ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι. — sustinere. Suppl. 637. ὃν τὶς ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα; — retinere, cohibere. Pers. 732. Ἑλλήσποντον ἱερὸν — ἤλπισε σχήσειν. Eum. 662. φόβῳ τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. — posse, scire cum infinitivo. Prom. 51. οὐδὲν ἀντεπεῖν ἔχω. Prom. 472. σεαυτὸν οὐκ ἔχεις εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. Prom. 588. οὐδ' ἔχω μαθεῖν. Prom. 686. εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι λοιπὸν πόνων. Prom. 822. εἰ μὲν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρεμένον ἔχεις γεγωνεῖν. Ag. 158. οὐκ ἔχω προσεικάσαι. Ag. 358. Διὸς πλαγὰν ἔχουσαν εἰπεῖν. Choeph. 197. εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί. Choeph. 257. πέμπειν ἔχοις ἂν σήματα. Choeph. 511. οὐκ ἔχομ' ἂν εἰκάσαι τάδε. Suppl. 372. ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω. Prom. sol. 182, 5. ἐλίσσας δ' οὖτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις. — Choeph. 103. λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. Choeph. 767. ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; — cum interrogativo. Prom. 907. οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν. Choeph. 89. φόβῳ ἔχω τί φῶ. — Intransitive esse, versari. Sept. 98. πόσ' εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ λίτας' ἔχομεν; Ag. 183. Χαλκίδος πίφαν ἔχων παλιῤῥόθους ἐν Αὐλίδος τύποις. Eum. 423. οὐδ' ἔχω μέσον πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ. — cum adverbio. Sept. 207. Pers. 336. Ag. 1646. Choeph. 314. ὧδ' ἔχει λόγος. Sept. 781. καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστα. Sept. 894. σιδηρόπλωκτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι. Pers. 166. ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε. Pers. 710. ὧδ' ἔχει. Ag. 538. τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν. Ag. 820. τὸ μὲν καλῶς ἔχον. Ag. 1144. τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Ag. 1366. ὡς ὧδ' ἐχόντων. Ag. 1379. τάδ' ὧδ' ἔχει. Choeph. 237. προσαυδᾶν δ' ἔοικ' ἀναγκαῖως ἔχον. Choeph. 402. τὰ λοιπ' ἀμηχάνως ἔχοντα. Choeph. 446. τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει. Choeph. 535. ὥστε συγκόλλως ἔχειν. Choeph. 685. ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων. Choeph. 729. δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει. Choeph. 858. πῶς ἔχει; Choeph. 879. τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει. Choeph. 973. τάδ' εὐόρμως ἔχει. Eum. 149. τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν. Philoct. 228. εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις. Phryg. 244. ἀμφιδεξίως ἔχει. — cum participio. Fragm. 360. ἀποδηλώσας ἔχει τραχὺν πετραῖον ὄρνιν. — ἔχεσθαι amplecti. Sept. 95. ἀκμάζει βροτέων ἔχεσθαι. — (ἔχω Prom. 51. 468. 588. 907. Ag. 12. 158. 534. 863. 1237. Choeph. 89. 474. Eum. 93. 549. Suppl. 372. 452. Iaculatr. 219. ἔχεις Prom. 472. 686. 822. Ag. 568. 805. 1016. 1121. 1125. 1612. Choeph. 767. Eum. 544. Philoct.

228. ἔχει Prom. 13. 81. 185. 264. 642. Sept. 207. 369. 414. 493. 511. 624. 781. Pers. 335. 589. 710. Ag. 322. 1144. 1216. 1379. 1646. Choeph. 63. 68. 162. 446. 514. 729. 746. 858. 879. 984. Eum. 8. 24. 423. 672. Suppl. 374. 516. 717. Phryg. 244. Fragm. 300. 307. ἔχουσι Prom. 253. 417. 489. Sept. 894. 928. Ag. 311. 358. Choeph. 316. 973. Suppl. 386. 685. Fragm. 293. ἔχομι Choeph. 511. Suppl. 954. ἔχοι Sept. 177. Choeph. 103. 257. Eum. 746. ἔχοι Suppl. 637. ἔχοιτε Eum. 672. ἐχέτω Suppl. 1003. ἔχων Pers. 187. 344. 443. 569. Sept. 455. 468. 519. 1056. Ag. 183. 965. Choeph. 553. 685. 942. 1012. Eum. 248. Suppl. 102. 164. 420. Edon. 51. Lycurg. 109. ἔχουσα Sept. 1021. Choeph. 751. Eum. 374. 699. 800. Suppl. 268. 329. Fragm. 323. ἔχον Ag. 820. Choeph. 236. 237. ἐχούσῃ Ag. 1556. ἔχοντα Sept. 13. 504. Pers. 750. Choeph. 275. Eum. 41. 43. 262. ἔχοντι Choeph. 252. ἔχοντες Ag. 1195. Eum. 82. 918. Suppl. 724. 744. Fragm. 311. ἔχουσαι Eum. 183. Suppl. 190. ἔχοντα Prom. 492. ἐχόντων Pers. 166. Ag. 1366. ἔχοντας Ag. 443. ἐχούσας Suppl. 975. ἔχοντα Choeph. 402. ἔχειν Sept. 336. Pers. 708. Ag. 171. 538. 651. 659. 936. 1387. Choeph. 535. Eum. 149. 155. 161. 219. 321. 766. 852. Suppl. 74. 205. εἶχε Choeph. 346. εἶχε Pers. 189. 458. 737. Choeph. 193. 197. Eum. 517. εἰχέτην Choeph. 749. εἶχον Ag. 1261. ἔξω Sept. 67. ἔξει Choeph. 255. Prom. sol. 182, 5. ἕξει Prom. 169. 802. 861. 933. Sept. 630. Choeph. 852. ἕξομεν Sept. 98. ἕξουσι Sept. 800. Heliad. in Bekk. Anecd. p. 346, 10. ἕξειν Ag. 1028. Eum. 774. σχήσει Eum. 662. σχήσειν Pers. 732. ἕσχεν Prom. 232. ἕσχομεν Pers. 771. σχῶσι Orith. 267. ἐχοίμεθα Ag. 1644. ἔχεσθαι Sept. 95.)

Ἐχενηΐς *naves retinens.* Ag. 145. χρονίας ἐχενηΐδας ἀπλοίας.

Ἐχθαίρων *odisse.* Prom. 977. τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς. Sept. 484. ἀνδρὸς ἐχθαίροντ' ὄβριν. Pers. 758. θεὸς γὰρ οὐν ἤχθηρεν. Suppl. 482. ὕβριν μὲν ἐχθήρουσιν ἄρσενος στόλου. — Choeph. 239. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται. Suppl. 735. εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιρόμεθα.

Ἔχθειν *odisse.* Fragm. 296. ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί. Ag. 442. ἐχθρὰ δ' ἔχθοντας ἔκρυψεν ex coni. probabili. — ἔχθεσθαι *exosum esse.* Ag. 406. εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν ἔχθεται χάρις ἀνδρί.

Ἔχθος *odium.* Sept. 920. πέπανται δ' ἔχθος. Pers. 276. ὦ πλεῖστον ἔχθος ἔνεμα Σαλαμῖνος πλύσιν. Choeph. 99. κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν. Suppl. 327. ἔχθει μεταπτυσσῦσαν αἰναίων γάμων.

Ἔχθρα *inimicitia.* Prom. 388. μὴ γάρ σε θρῆνος ὀνμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ. Prom. 490. πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθραι. Suppl. 331. πότερα καν' ἔχθραν.

Ἐχθρόξενος *hospitibus inimicus, inhospitalis.* Prom. 729. τραχεῖα πόντου Σαλμυδήσια γνάθος ἐχθρόξενος ναύτῃσι. Sept. 586. ξυμπολίταις ἀνδράσιν — ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι.

Sept. 603. *ἐχθρέξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.*

Ἔχθρός *inimicus.* Prom. 67. *τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὕπερ στένεις.* Prom. 120. *τὸν Διὸς ἐχθρόν.* Prom. 158. *ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.* Prom. 866. *τοιαῦθ' ἑπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.* Prom. 975. *χλιδῶνται ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ ἐχθροὺς ἴδοιμι.* Prom. 980. *τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.* Prom. 1044. *πάσχειν δὲ κακῶς ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν δεινόν.* Sept. 237. *τρέφων εἰς ἐχθροὺς βέλος.* Sept. 265. *ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον.* Sept. 287. *ἐχθροῖς ἀρέντες τὸν βαθύχθον' αἶαν.* Sept. 449. *στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον.* Sept. 491. *ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.* Sept. 505. *ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς.* Sept. 657. *ἐχθρὸς οὖν ἐχθρῷ στήσομαι.* Sept. 851. *Λίβᾳ τ' ἐχθρὸν πασᾶν ἐπιμίλπειν.* Sept. 1000. *εἴργων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει.* Pers. 320. *πλεῖσσον πόνον ἐχθροῖς παρασχών.* Pers. 443. *ὅταν νεῶν φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐπασζολιατο.* Pers. 991. *λυπρὰ, χάρματα δ' ἐχθροῖς.* Ag. 442. *ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔπρυψεν.* Ag. 1245. *φίλων ὕπ', ἐχθρῶν οὐ διοχλόπους.* Ag. 1298. *ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς.* Ag. 1347. *ἐχθραῖς ἐχθρὰ παρσύνων.* Ag. 1452. *δίκαν μοι πόρασσε ἐχθροῦ.* Ag. 1620. *ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενὴς.* Choeph. 121. *τὸν ἐχθρὸν ἀντιαμείβεσθαι κακοῖς.* Choeph. 171. *ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τροχί.* Choeph. 196. *ἀπ' ἐχθροῦ κράτος.* Choeph. 307. *ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλῶσσα τελείσθω.* Choeph. 453. *ξὺν δὲ γυνοῦ πρὸς ἐχθρούς.* Choeph. 606. *ἐχθρῶν ὕπαι φῶς' ἀπώλεσεν φίλον.* Choeph. 779. *πρὸ δὲ δηχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.* Choeph. 889. *ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.* Choeph. 940. *ἀλίθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον.* Choeph. 987. *φίλον τίσας, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακόν.* Eum. 66. *ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γανήσομαι πέπων.* Eum. 700. *ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.* Eum. 897. *καὶ μέγα φονεῦντ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.* Suppl. 222. *ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.* Suppl. 986. *μήδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς πράξωμεν.* Prom. sol. 187. *ἐχθροῦ πατρός μοι φίλτατον τέκνον.* — Pers. 430. *τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;* Suppl. 506. *δρακόντων δυσφόρων ἐχθίοσιν.* Prom. 37. *τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν;* Sept. 540. *θηρὸς ἐχθίστου δάκος εἰσώ.* Ag. 636. *ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι πρὸ πρὶν, πῦρ καὶ θάλασσα.*

Ἔχιδνα *echidna.* Choeph. 247. *ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν δεινῆς ἐχίδνης.* Choeph. 988. *μύραινά! γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ.* Suppl. 873. *ἔχιδνα δ' ὥς.*

Ἐχυρός *firmus.* Pers. 89. *ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἴργων ἄμαχον νῶμα θάλασσης.*

Ἕψειν *coquere.* Fragm. 320. *ἕψου, μηδὲ λυπηθῇς πυρί.*

Ἕῳος *matutinus.* Prom. 25. *πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σεσηθῇ πάλιν.*

Ἕως *usque dum.* Pers. 420. *ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.*

Pers. 456. ἕως ἀπείνων ἐξαπέφθειραν βίον. Dan. 35. πᾶσιτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος, ἕως ἐγείρω. — Prom. 812. ἕως ἂν ἐξίκῃ πασαβασμόν. — quamdiu. Choeph. 1022. ἕως δ' ἔτ' ἄμφαον αἰθέρ. Pers. 696. ἕως ἕλυσας αὐγὰς ἡλίου. — Ag. 1410. ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς Αἴγυσθος.

Ἕως Aurora. Ag. 256. εὐάγγελος — ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.

Ζ.

Ζάλη turbo. Prom. 371. θερμοῖς ἀπλήστου βίλεσι πυρπνόου ζάλης. Ag. 642. χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ. Ag. 651. ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ πύματος ζάλην ἔχειν.

Ζαπληθής abundans, densus. Pers. 308. πυρρᾶν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.

Ζάπυρος igneus. Prom. 1086. ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυρος.

Ζεῖν fervere. Sept. 690. νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

Ζεύγλη iugum. Prom. 461. πνεύμαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα.

Ζευγνύναι iungere. Prom. 460. πᾶζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι πνεύμαλα. Pers. 187. ἅρμασιν δ' ὑπὸ ζεύγνυσιν αὐτώ. Pers. 708. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν. Ag. 1624. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα ζεύξω βαρείαις. — Ag. 816. ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ πειρᾶσθαι πόνου. Choeph. 784. ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον αὖνιν ζυγίαν' ἐν ἅρμασι.

Ζεῦγος par. Ag. 44. ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδῶν. Fragm. 374. τιθριππον ζεῦγος.

Ζευκτήριον iugum. Ag. 515. τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον.

Ζευκτήριος iungens. Pers. 722. γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν. Fragm. 350. πάτερ Θέσπι, Μαινάδων ζευκτήριε.

Ζεύς Iupiter. Prom. 150. 187. 194. 202. 255. 313. 401. 515. 526. 652. 758. 850. 909. 954. 982. 992. 1076. Sept. 8. 467. 494. 500. 502. 612. Pers. 726. 748. 813. Ag. 56. 62. 155. 495. 944. 995. 1006. Choeph. 389. 764. Eum. 17. 92. 343. 588. 592. 610. 812. 878. 931. 997. Suppl. 1. 26. 160. 203. 228. 296. 308. 398. 569. 589. 619. 622. 671. 1038. 1048. Aetn. 6. Sacerd. 74. Prom. sol. 182, 6. Semel. 205. Fragm. 304. 340. — Διός Prom. 10. 12. 34. 50. 62. 67. 120. 122. 162. 304. 357. 376. 508. 550. 592. 670. 761. 833. 836. 852. 897. 908. 930. 943. 1004. 1023. Sept. 410. 503. 514. 596. 644. 1066. Ag. 160. 358. 512. 663. 687. 728. 988. 1364. 1464. 1544. Choeph. 634. 937. Eum. 19. 144. 205. 220. 393. 634. 683. 764. 952. Suppl. 18. 80. 81. 86. 137. 189. 298. 309. 355. 440. 583. 611. 632. 761. 1018. 1033. Glauc. 23. Epig. 46, 1. 3. Niob. 145. Fragm. 401. — Ζηνός Prom. 358. 372. 655. 805. 932. 940. Ag. 276. Eum. 591. Suppl. 45. 209. 342. 380. 473. 580. 640. Niob. 145. Fragm. 327. — Ζηνί Prom. 218. 241. 517. 971. Sept. 425. Choeph. 243. Eum. 790. — Δία Prom. 339. 759. Ag. 353. Eum. 28. — Ζῆνα Prom. 541. Sept. 496. Ag. 167. Suppl. 149. 153. 167. 292. 656. — Ζεῦ

Sept. 69. 111. 237. 238. 804. Pers. 524. 879. Ag. 346. 947. Choeph. 18. 244. 376. 403. 773. 777. 780. 842. Suppl. 206. 521. 796. 869. 878. Fragm. 272.

Ζέφυρος zephyrus. Ag. 677. ἔπλευσε ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ.

Ζηλοῦν felicem praedicare. Prom. 330. ζηλῶ δ' ὅθ' οὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας πυρεῖς. Pers. 698. νῦν τί σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.

Ζηλωτός felix praedicatus. Pers. 696. ζηλωτὸς ὢν βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες.

Ζημία damnum, poena. Prom. 329. γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται. Prom. 382. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα ὁρᾷς ἐνεῦσαν ζημίαν; Choeph. 273. ἀποχρημάτοισι ζημίαις τανυσθένουν. Choeph. 1028. παρόντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.

Ζῆν vivere. Prom. 684. ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος τοῦ ζῆν ἀποστέρησεν. Prom. 749. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος; Sept. 619. πανὼν θανεῖν πέλας, ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς σ' ἀνθρηλάτην — τίσασθαι. Sept. 1025. θέλουσ' ἅπαντες κοινώνοι κακῶν ψυχὴ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί. Ag. 557. τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλαιωτέον. Ag. 616. αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος. Ag. 663. καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα. Ag. 817. εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω. Choeph. 355. βασιλεὺς γὰρ ἦσθ' ὅφ' ἕζῃς. Choeph. 873. τὸν ζῶντα καίνων τοὺς τεθνηκότας λέγω. Choeph. 892. καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἢ τεθνηκότα πατρός. Choeph. 913. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. Choeph. 1039. ζῶν καὶ τεθνηκώς. Eum. 254. ἀπὸ ζῶντος ἐφορᾶν ἐρυθρὸν ἐκ μαλίων πέλανον. Eum. 256. καὶ ζῶντά σ' ἐχνάνας ἀπάξομαι κάτω. Eum. 295. καὶ ζῶν με δαίσεις. Eum. 573. τοὶ γὰρ εὖ μὲν ζῇς. Eum. 574. τί δ' οὐκ ἀκείνην ζῶσαν ἤλασας φυγῇ; Suppl. 109. ζῶσα γόοις με τιμῶ. Myrmid. 120. ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον. Arm. iud. 164. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον, ὅς λύπας φέρει; — sensu translato. Ag. 793. ἄτης θύελλαι ζῶσι.

Ζητεῖν quaerere. Prom. 262. ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά. Prom. 316. ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς. Prom. 778. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

Ζόφος tenebrae. Pers. 825. ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.

Ζυγηφόρος iugum ferens. Fragm. 341. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους.

Ζυγόν iugum, currus. Prom. 460. κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα. Pers. 192. ζυγὸν θραύσει μέσον. Ag. 1041. εἶκουν' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν. — *iugum trutinae.* Suppl. 802. σὸν δ' ἐκπέραν ζυγὸν καλάντου. — *iugum servitutis.* Sept. 75. Κάδμου πόλιν ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν. Sept. 453. πόλιος ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν. Sept. 775. πόλις πέφυγεν ἥδε δούλιον ζυγόν. Pers. 50. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι. Pers. 72. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν αὐχένι πόντου. Pers. 586. ἐλύθη ζυγὸν ἁλατόν. Ag. 927. ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίᾳ χρᾶται ζυγῷ. Ag. 1011. ζυγῶν θεσσεῖν βίᾳ. Ag. 1199. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.

Ζυγόν transtrum. Ag. 1601. πρωτούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός.

Ζυγοῦν domare. Circ. 99. ζυγώσω.

Ζωή vita. Sept. 921. ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ φονορύτῳ μέμικται. Prom. sol. 181. νεκροὶ γὰρ κοὐ διὰ ζωῆς ἀχμοί. Fragm. 412. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος.

Ζῶμα vestis. Iaculatr. 220. πεζοφόρους ζώμασιν.

Ζώνη zona. Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγκ' ὑπὸ ζώνην βάρος. Eum. 578. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ἃ μιαιφόνε, ζώνης; Suppl. 452. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

Ζωπυρεῖν incendere. Sept. 270. γείτονες δὲ μέρμναι ζωπυροῦσι τάρβος. Ag. 1004. ζωπυρουμένας φρενὸς.

Ζώφυτος vitam alens. Suppl. 837. ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.

Η.

Ἤ aut. Prom. 116. θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη. Prom. 118. πόνων ἐμῶν θεαρὸς ἢ τί δὴ θέλων; Prom. 328. ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς —; Prom. 583. πυρὶ φλέξον ἢ χθονὶ κάλυψον ἢ ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Prom. 663. ὁρῶντ' ἢ λέγοντα. Prom. 767. θέορτον ἢ βρότειον; Prom. 821. λοιπὸν ἢ παρεμένον. Sept. 91. τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεᾶν; Sept. 96. ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετε; Sept. 184. ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας ἢ κωφῇ λέγω; Sept. 224. θνήσκοντας ἢ τετραμένους. Sept. 587. ὅλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει, ἢ —πλῆγὰς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη. Sept. 601. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. Sept. 619. κτανὼν θανεῖν πέλας, ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα — τίσασθαι. Sept. 809. πότερον χαίρω — ἢ τοὺς μογεροὺς — κλαύσω πολεμάρχους; Pers. 144. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν, ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς κικράτηκεν; Pers. 244. ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν. Pers. 344. πότερον Ἕλληνες — ἢ παῖς ἐμός; Pers. 346. ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων. Pers. 416. ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον. Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθ' σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει; Pers. 705. πεζὸς ἢ ναύτης; Pers. 931. ποῦ δὲ Σαυάλκης ἄναξ ἢ Δίλαιος εὐπάτωρ; Ag. 16. εἰδὼν ἢ μυθήσεσθαι. Ag. 465. εἰ δ' ἐτητύμως τις οἶδεν, ἢ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος; Ag. 466. τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος; Ag. 551. χειμῶνα — ἢ θάλπος. Ag. 613. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου, ἢ χεῖμα — ἤρπασε; Ag. 616. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος φάτις — ἐκλήζετο; Ag. 747. τότ' ἢ τότε. Ag. 1167. ἦμαρτον ἢ θηρᾶ τι τοξότης τις ὤν; ἢ ψευδόμαντις εἰμι θυροκόπος φλέδων; Ag. 1381. ἐδανὸν ἢ ποτόν. Choeph. 141. πότερα δόμοισι πτῶμα προσπεσεῖ νέον, ἢ — ἐπεικάσας τύχω; Choeph. 91. ἦ τοῦτο φάσκω τοὖπος —; Choeph. 94. ἢ σῖγ' ἀτίμως — στείχω; Choeph. 118. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις; Choeph. 314. τί σοὶ φάμενος ἢ τί ῥέξας; Choeph. 566. πάπαινον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς, ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα ἐρεῖ. Choeph. 992. ἄγγευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδόνυτον δρακὼς

πατασκήνωμα. Choeph. 1005. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; Choeph. 1070. τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτὴρ, ἢ μόρον εἶπω; Choeph. 284. τίθησιν ὀρθὸν ἢ πατηρεφῆ πόδα. Eum. 489. πατὴρ ἢ τεκοῦσα νεοπαθής. Eum. 716. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν. Eum. 717. ἡμῖν γὰρ ἕρξειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. Eum. 849. μᾶζόν τιν' ἢ πόστον τιν' ἢ βλάβην. Suppl. 74. πλύνετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες, ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες. Suppl. 114. 125. λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ παλίντρᾳ. Suppl. 245. πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω ἢ τηρὸν Ἑρμοῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν; Suppl. 331. πότερα κατ' ἔχθραν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; Suppl. 775. αἰθέρος θράνος — ἢ λισφαὶς αἰγίλιψ. — bis positum *aut — aut.* Prom. 165. πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ ἢ παλάμῃ τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν. Sept. 46. ὠρεμμότησαν, ἢ — λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ, ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ. Sept. 459. ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονὶ, ἢ — λαφύρους δῶμα κοσμήσει πατρός. Ag. 55. ἤ τις Ἀπόλλων ἢ Πὰν ἢ Ζεύς. Eum. 260. ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν, ἢ τοκέας φίλους. Suppl. 434. ἢ τεῖσον ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι. Suppl. 708. ἴσως γὰρ ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι. Ag. 648. ἦ τοί τις ἐξέπλεψεν ἢ ἐχρήσατο. Ag. 823. ἦ τοι κίαντες ἢ τεμόντες. Choeph. 490. ἦ τοι Δίκην ἰάλλε σύμμαχον φίλοις, ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδοτ βλέψας λαβεῖν. — negligentius collocatum. Choeph. 195. εὖ σάφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύσας πλόκον, — ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί. Choeph. 848. νῦν γὰρ μέλλουσι — ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον δι' αὐτόν, ἢ — ἀμχάς τε πολισσούμους ἕξει. — altero per aposiopesin omisso. Ag. 484. ἀλλ' ἢ τὸ καίριον μᾶλλον ἐκβάξει λέγων — —. — ἤ — τε Eum. 498. ἢ πόλις βροτὸς θ' ὁμοίως. — *utrum — an.* Prom. 782. ἐλεῦ γὰρ ἢ πόνων τἀ λοιπά σου φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. Choeph. 745. οὐ γάρ τι φανεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις, ἢ λιμὸς ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία ἔχει. Choeph. 877. εἰ δῶμεν, ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα. — *quam.* Prom. 292. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. Prom. 336. ἐμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς ἢ νωθρόν. Prom. 627. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. Prom. 753. κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν ἢ ταῖς ἅπασαις ἡμέραις πάσχειν κακῶς. Prom. 820. σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι. Prom. 870. ἄνολκις μᾶλλον ἢ μεμφίνοος. Prom. 940. ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει. Prom. 971. κρεῖσσον — ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. Pers. 676. λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μαθεῖναι. Pers. 989. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν. Ag. 366. μεῖζον ἢ δικαίως. Ag. 598. μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βάφαι. Ag. 1364. χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητός. Eum. 408. πλέον δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. Suppl. 448. θέλω δ' ἄϋδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι. Prom. 438. τίς ἄλλος ἢ 'γώ; Sept. 834. τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων; Pers. 205. οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ στίξας δίμας παρεῖχε.

Ἦ affirmativum. Prom. 73. ἦ μὴν κελεύσω. Prom. 167. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ — χρείαν ἕξει. Prom. 909. ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς — ἔσται ταπεινός. Sept. 513. ὕμνοις — ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων. Prom. 519. ἦ ποό τι σημήν ἐστιν ὃ ξυναρπάζεις. Prom. 754. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις. Prom. 889. ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν. Sept. 534. ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Sept. 562. ἦ τοίνυν ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές. Sept. 584. ἦ γὰρ ξυνισεβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ — ὄλωλεν. Sept. 652. ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως φυσώννυσι Δίκη. Sept. 820. ἦ δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορός. Sept. 962. 977. ἦ μεγασθενὴς τις εἶ. Pers. 256. ἦ μαχροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη. Pers. 639. ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος. Pers. 829. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι ἤλγησα. Pers. 838. ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσούσου βιοτᾶς ἐπεπόρσαμεν. Pers. 1031. ἦ τρισπάλμοις ἦ βαρίοις ὀλόμενοι. Ag. 578. ἦ πάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρισθαι νίκην. Ag. 1225. ἦ πάρτ' ἄγαν πάρεστόπευσε χρημάτων ἐμῶν. Choeph. 916. ἦ πάρτα μάντις ὀρθ' ἐνυπράτων φόβος. Eum. 204. ἦ πάρτ' ἄτιμα. Suppl. 447. ἦ πάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι. Ag. 1034. ἦ μαίνεταί γε. Ag. 1460. ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς. Choeph. 731. ἦ δὴ πλέων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον. Choeph. 763. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις. Choeph. 764. ἀλλ' ἦ τροπαῖον Ζεὺς κατῶν θήσει ποτέ. Ag. 267. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανὸν τις ἄπτερος φάτις. Choeph. 218. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις. Suppl. 891. ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν. Eum. 34. ἦ δεινὰ λέξας. Eum. 106. ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἔλειξατε. Eum. 139. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Fragm. 276. ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων. Fragm. 277. ἦ χαρίεν ἐσ' ἄνθρωπος, ἢν ἄνθρωπος ᾖ. — interrogativum. Prom. 302. ἦ θεοφόρων τύχας ἐμὰς ἀφῖξαι; Prom. 389. ἦ τῷ νέον θανοῦντι παγκρατεῖς ὕδρας; Prom. 747. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 759. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Διός; Prom. 769. ἦ πρὸς δαίμαρτος ἐξανίστατας θρόνων; Prom. 775. ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει πόνων; Prom. 976. ἦ πάμπ' γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ; Sept. 165. ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια; Pers. 625. ἦ φ' αἷμα μου μιαιφόνως ἰσοδαίμων βασιλεύς. Pers. 940. ἦ καὶ τὸν Πέρσῶν αὐτοῦ τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν — ἔλιπες; Ag. 260. ἦ τορῶς λέγω; Ag. 916. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δῆριος τέλει; Ag. 1086. ἦ δίκτυόν τι γ' Ἅιδου; Ag. 1180. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἦλθετον νόμῳ; Ag. 1335. ἦ καὶ βίον πτείνοντες ὧδ' ὑφελξόμεν; Ag. 1339. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων μαντευόμεσθα; Ag. 1523. ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ; Choeph. 412. ἦ τάπερ πάθομεν ἄχεα; Choeph. 519. ἦ καὶ πίπτοθα τοῦναρ; Choeph. 756. ἦ πῶς; Choeph. 832. ἦ πρὸς γυναικῶν δαιμονώμενος λόγοις παθέρασιν θράσπουσι; Eum. 402. ἦ καὶ τοσούτας τῷδ' ἐπιζεύξεις φυγάς; Eum.

412. ἦ πάπ' ἐμοὶ τρίποτ' ἂν αἰτίας τέλος; Eum. 687. ἦ καὶ πατρὸς τι σφάλλεται βουλευμάτων; Eum. 909. ἦ τάδ' ἀποίστε; Aetn. 6. ἦ καὶ Παλίκων αὐλόγας μένει φάτις;

Ἥβᾶν *invenem esse, vigere.* Sept. 604. γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρας. Ag. 570. ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν. Choeph. 866. καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ. Suppl. 756. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις γέροντ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί. Ossileg. 166. ἡβῶσα χείρ. Fragm. 378. φλὸξ ἡβήσασα.

Ἥβη *iuventus.* Sept. 11. τὸν ἐλλείπουτ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας. Pers. 534. χλιδανῆς ἥβης τέρψιν. Pers. 667. ἥλικες θ' ἥβης ἐμῆς. Fragm. 289. γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδεικώτερον. — Pers. 504. ὡς στένειν πόλιν Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός. Pers. 719. οἵαν ἄρ' ἔβην ξυμμάχων ἀπώλεσε. Pers. 887. γᾶ δ' αἰόλιζε ἐγγαίαν ἥβαν. Ag. 109. Ἑλλάδος ἥβας ξύμφρονα ταγάν. Suppl. 649. ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω.

Ἡγεῖσθαι *praecire.* Sept. 627. ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη. Pers. 170. ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ. Pers. 392. τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον αὔτακτον κέρας ἡγεῖτο πόσμῳ. Eum. 964. ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι παῖδες κραναοῦ, τοῖσδε μετοίκοις. — *ducere.* Ag. 885. ἐς δῶμ' ἔλιπτον ὡς ἰὰν ἡγῆται Δίκη. Eum. 33. μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός. Suppl. 496. ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστυνούς. — *imperium tenere.* Ag. 1336. ὑπείξομεν δόμων καταισχυντῆρες τοῖσδ' ἡγουμένοις; — *existimare.* Prom. 1037. μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνονα ἡγήσῃ ποτέ. Choeph. 889. ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον. Choeph. 892. καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.

Ἡγεμών *dux.* Pers. 307. ἵππων μελαίνῃ ἡγεμὼν τραμπίδι. Pers. 632. Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἡγεμόνες. Pers. 751. Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ. Ag. 177. ἡγεμὼν ὁ πρίσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν. Suppl. 703. αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα στείλασα λαῖφος παγκρότους ἐρέσσεται.

Ἡγητής *dux.* Suppl. 236. νόσφιν ἡγητῶν.

Ἥδε *et.* Sept. 844. Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη. Pers. 16. 527. Ξούσου ἠδ' Ἐυβοτάνων. Pers. 21. 22. Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρένης καὶ Μεγαβάτης ἠδ' Ἀστάσπης. Pers. 26. τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱππαβάται. Pers. 281. σὺν δαὶ ἠδ' ἀνάνδρους. Pers. 844. ἠδὲ νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον. Pers. 859. Χίος ἠδὲ Πάρος. Pers. 883. 4. καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον ἠδὲ Σόλους. Pers. 920. Παλάγων ἠδ' Ἀγδαβάτας. Pers. 933. Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑστεύχμας. Pers. 957. Δαΐξιν τ' ἠδ' Ἀρσάκην. Ag. 42. Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων. Choeph. 1021. ᾇδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι. Eum. 179. χλεύνις ἠδ' ἀκρωνία. Eum. 392. ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.

Ἥδεσθαι *laetari.* Prom. 760. ᾗδες' ἄν, εἰμαι, τήνδ' ἐδοῦσα συμφοράν. Eum. 302. εὐθύδικας δ' ἡδόμεθ' εἶναι.

Ἤδη *iam.* Prom. 405. πρόπασα δ'

ἤδη στονόεν λίλαιε χάρα. Prom. 913. ..ατρὸς τ' ἀρὰ Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς ὀρανθήσεται. Sept. 22. χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένους. Sept. 59. ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς χωρεῖ. Sept. 359. Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίδαι βρέμει. Sept. 454. πίμπουμ' ἂν ἤδη τόνδε. Sept. 482. φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις ὁμιλάζεται. Sept. 632. σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι. Sept. 684. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα. Sept. 864. ἤδη διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ. Sept. 1038. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατεσίμηται θεοῖς; Pers. 9. στρατιᾶς ἤδη — ὀρφανοποίτας θυμός. Pers. 66. πεπίρακται μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη βασίλειος στρατός. Pers. 595. ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα — φαίνεται. Pers. 657. νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν. Ag. 79. φυλλάδος ἤδη καταπαρφομένης. Ag. 826. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν ναίουσιν ἤδη. Ag. 945. τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει. Ag. 1027. ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός. Ag. 1182. ἤδη τέτρηται ἐνθέοις ῥηγμῖνι; Ag. 1183. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθίσπιζον πάθη. Ag. 1560. φαίην ἂν ἤδη νῦν. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες. Choeph. 111. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. Choeph. 162. ἴχνει μὲν ἤδη πατρὸς χοὰς πατήρ. Choeph. 371. τῶν μὲν ἀφωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. Choeph. 506. τὰ δ' ἄλλ' — ἔρδοιτ' ἂν ἤδη. Eum. 50. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας. Eum. 60. ταντεῦθεν ἤδη — μελίσθω Δοξίᾳ. Eum. 229. ἀμβλὺν ἤδη. Eum. 471. πάντως ἤδη τόδ' ἔργον εὐχαρὲς σφαρμόσει βροτοῖς. Eum. 569. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν ἀρωῶν παλαισμάτων. Eum. 579. ἤδη νυ μαρτύρησον. Eum. 644. ἤδη πολεύω τοῦδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον. Eum. 646. ἡμῖν μὲν ἤδη πῶν τετέλεσται βέλος. Eum. 651. πλέουσ' ἂν ἤδη θασμόν. Suppl. 205. θέλουμ' ἂν ἤδη καὶ πόλεις θρόνους ἔχειν. Suppl. 268. ἴχνευ' ἂν ἤδη ταὐτ' ἐμοῦ τιμήρια. Suppl. 928. ἤδη πόλεμον αἰρήσῃ νέον.

Ἡδονή gaudium, voluptas. Prom. 261. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν ταῦθ' ἡδονὴν σοί τ' ἄλγος. Prom. 492. χρείαν τίνα ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν. Prom. 634. μοῖραν δ' ἡδονῆς πάμοι πόρε. Pers. 827. ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν. Suppl. 986. μηδ' αἴσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς πράξαιμεν.

Ἡδύς suavis. Prom. 534. ἡδύ τι θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. Ag. 588. τί γὰρ γυναικὸς νοσεροῦ φίγγος ἥδιον δρακεῖν;

Ἡδωνὶς Thracia. Pers. 487. Ἡδωνίδ' αἶαν.

Ἡδωνός Thrax. Edon. 51. σεμνὰ Κόσσε ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς.

Ἡέ interiectio. Sept. 950. 963. Pers. 561. 569. 643. Suppl. 811.

Ἦθος mos. Prom. 184. ἀνίχνητα γὰρ ἤθεα καὶ πλάρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς. Pers. 640. φίλα γὰρ πέπευθεν ἤθη. — sedes. Suppl. 62. πανθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων.

Ἠιών ripa. Ag. 1130. ἀμφὶ σὰς αἰόνας τάλαιν' ἠνυτόμαν τροφαῖς.

Ἥκειν venisse. — ἥκω veni, adsum. Prom. 1. χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν

ἥκομεν πίδον. Prom. 284. ἥκω δολιχῆς τέρμα πολεύθου διαμειψάμενος πρός σε. Prom. 299. καὶ οὐ δὴ πόνων ἐμῶν ἥκεις ἐπόπτης; Sept. 40. ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων. Sept. 843. ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αὖθ' ἑκὼ πρᾶγος. Pers. 502. ἥκουσιν ἐκφυγόντες οὐ πολλοί τινες ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν. Pers. 678. ἐκείνοις ἐνδυναστεύουσα ἐγὼ ἥκω. Ag. 249. ἥκω σαφίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος. Ag. 508. ἥκω γὰρ ἡμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων. Ag. 517. ἄναξ Ἀτρείδης — ἥκει. Ag. 633. σύναγγελον ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν αὐγαῖς πόλιν. Ag. 1036. λιποῦσα μὲν πόλιν ναίουσιν ἥκει. Ag. 1541. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀνὴρ ὀνείδους. Ag. 1608. τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέους. Choeph. 3. ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι. Choeph. 213. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξέχου πάλαι. Choeph. 648. πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω ναυνοὺς λόγους. Choeph. 814. ὅταν ἥκῃ μίρος ἔργων. Choeph. 825. ἥκω μὲν οὖν ἄπληστος. Eum. 227. Λοξίου πολεύσμασιν ἥκω. Suppl. 716. νῆες ὡς ὠκύπτεροι ἥκουσι. Aeip. 6. πάλιν γὰρ ἥκουσ' ἐκ σοῦτονε τόδ' ἐς φάος. Prom. sol. 177. ἥκομεν τοὺς σοὺς ἄθλους — ἐποψόμενοι. — Ag. 1274. ἥκει τόδ' ἦμαρ. Ag. 591. ἀπάγγελον πόσει ἥκειν ὅπως τάχιστα. Ag. 838. καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεστρόφουν κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα. Suppl. 911. πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς ἥκειν γυναικῶν αὐτανψιον στόλον; — Prom. 664. ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους χρησμούς. Pers. 516. ἥξω λαβοῦσα πίλαιον ἐξ οἴκων ἐμῶν. Choeph. 554. ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδε ἐφ' ἑρκείους πύλας. Eum. 466. ψῆνασα δ' ἐστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτιστα ἥξω. Suppl. 470. δαὶ μάχῃ ἥξω τέλους. Suppl. 707. ἀρωγοὺς ξυνδίκους δ' ἥξω λαβών. Prom. 1023. ἄψοῤῥον ἥξεις ἐς φάος. Prom. sol. 181. Ἠφαίδας ἥξεις πρὸς πνοάς. Prom. sol. 182. ἥξεις δὲ Δηγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν. Prom. 103. οὐδέ μοι ποταίνιον πῆμ' οὐδὲν ἥξει. Prom. 192. εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα σπεύδων σπεύδουσί πεθ' ἥξει. Ag. 245. τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς. Ag. 605. εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν ἥξει ξὺν ὑμῖν. Ag. 1213. τὸ μέλλον ἥξει. Ag. 1253. ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος. Choeph. 1016. μάχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει. Prom. 860. ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους γάμους. Sept. 427. πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον ἥξειν ταραυνόν. Ag. 665. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. — cum accusativo sine praepositione. Prom. 719. ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμόν. Prom. 726. Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις στυγάνορα. Prom. 732. ἰσθμὸν — Κιμμερικὸν ἥξεις. Prom. 737. ἤπειρον ἥξεις Ἀσωπίδα. Prom. 810. ἥξεις πελασνὸν φῦλον.

Ἠλέκτρα nom. propr. Choeph. 16. Ἠλέκτραν δοκῶ συείγειν. Choeph. 250. Ἠλέκτραν λέγω.

Ἠλέκτραι porta Thebarum. Sept. 405. Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἵληχεν πύλαις.

Ἤλιβατος praeceps. Suppl. 347. ἐν πέτραις ἠλιβάτοισιν.

Ἠλίθιος vanus, inutilis. Ag. 357.

μᾶθ' ὑπὲρ ἄστρων βίλος ἠλίθιον σκήψειεν.

Ἠλιθιῶν *fanaire.* Prom. 1063. μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ βροντῆς μύπημ' ἀτέραμνον.

Ἡλικία *actas.* Pers. 878. τήνδ' ἡλικίαν ἰσοδόντ' ἀστῶν.

Ἡλιξ *aequalis.* Pers. 667. ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς. Choeph. 600. παιδὸς δαφοινὸν δαλὸν ἥλικα.

Ἡλιόπτυπος *a sole ictus.* Suppl. 146. μελανθὲς ἡλιόπτυπον γένος.

Ἥλιος *sol.* Prom. 22. σταθεντὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί. Prom. 25. πάγχυ δ' ἀφαν ἥλιος σωσᾷ πάλιν. Prom. 91. τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ. Prom. 709. Ag. 1153. ἡλίου πρὸς ἀντολάς. Prom. 798. ἃς οὔθ' ἥλιος προσβλέψεται ἀκτῖσιν Prom. 810. πρὸς ἡλίου ναίουσι πηγαῖς. Sept. 428. μεσημβρινοῖσι θάλπουσιν τοῖς ἡλίου. Pers. 356. ῥᾴτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα λήξῃ. Pers. 369. ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο. Pers. 496. φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. Pers. 696. ἕως ἔλευσας αὐγὰς ἡλίου. Ag. 279. ὥς τις ἥλιος. Ag. 494. χαῖρε δ' ἡλίου φάος. Ag. 561. ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει. Ag. 644. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Ag. 662. εἰ δ' οἶν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ. Ag. 1296. ἡλίῳ δ' ἐπείχομαι πρὸς ὕστατον φῶς. Eum. 886. φαιδρὸν ἅλιον εἶλας. Suppl. 210. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους. Suppl. 252. πρὸς δύοντος ἡλίου. Suppl. 750. ἐς νότου ἀποστείχοντος ἡλίου. Dan. 35. κἄπεσεν δ' εἰς λαμπρὸν ἡλίου φάος. Kantr. 159. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσβλέψεται. — *Sol.* Pers. 228. τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων. Ag. 619. πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν. Choeph. 980. ὡς ἴδῃ πατὴρ, οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε Ἥλιος. Prom. sol. 178. ὁ πανόπτης Ἥλιος.

Ἡλιοστιβής *a sole perlustratus.* Prom. 793. πρὸς ἀντολὰς φλογέπας ἡλιοστιβεῖς.

Ἦμαρ *dies.* Sept. 21. ἐς τόδ' ἦμαρ. Ag. 543. ἤμαντος μέρος. Ag. 622. εὔφημον ἦμαρ. Ag. 684. ἑνιαυτὸν κατ' ἦμαρ. Ag. 1274. ἥκει τόδ' ἦμαρ. Ag. 1574. πρευμενὲς ἦμαρ εὐθύμως ἄγων δόμων. Choeph. 603. μοιρόπαντον ἐς ἦμαρ. Eum. 662. τό τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἐμῶς. Pers. 421. εἰ δὶς ἤματα στοιχηγοροίην. Choeph. 259. βουθύτοις ἐν ἤμασιν. — de rerum secundarum luce. Pers. 293. λευκὸν ἦμαρ νηπὸς ἐκ μελαγχίμου. Ag. 674. κἀλλίονον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος.

Ἡμέρα *dies.* Pers. 378. λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κατίσχῃ γαῖαν. Pers. 423. ἡμέρᾳ μιᾷ. Pers. 827. ψυχῇ δοθέντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν. Ag. 811. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. Ag. 1559. ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρον. Choeph. 805. καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανίστερος. Eum. 105. ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσοπος βροτῶν. Suppl. 718. χρόνῳ τοι κυρίᾳ τ' ἐν ἡμέρᾳ. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. οὔ πω τις Ἀντείων ἄθηρος ἡμέρα πενὸν — ἔπεμψεν ἐς δόμους. Niob. 143. δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν. Prom. 753. τὰς ἁπάσας ἡμέρας. Ag. 1651. ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις.

Ἡμερεύειν *diem transigere.* Choeph.

699. ἡμερεύοντας ξένους μακρᾶς κελεύθου.

Ἡμερήσιος *diurnus.* Ag. 22. ἡμερήσιον φάος.

Ἡμερόλεγδον *singulos dies numerando.* Pers. 63. τοιᾶδε τ' ἄλοχοι Ϝ' ἡμερόλεγδον τείνουσα χρόνον τρομέουσαι.

Ἥμερος *mansuetus.* Ag. 703. ἄμερον, εὐφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον. Ag. 1615. πρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

Ἡμεροσκόπος *interdiu speculans.* Sept. 66. πιστὸν ἡμεροσκόπον ὀφθαλμὸν ἔξω.

Ἡμεροῦσθαι *mansuefieri.* Eum. 14. χθόνα ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.

Ἡμερόφαντος *interdiu apparens.* Ag. 82. ὅναρ ἡμερόφαντον.

Ἡμέτερος *noster.* Sept. 609. δικαίαις λιταὶς ἡμετέρας. Prom. 142. τὸ πατρωνύμιον γένος ἁμέτερον. Eum. 353. ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν. Eum. 932. ἔριν ἡμετέραν. Suppl. 2. στόλον ἡμέτερον. Suppl. 16. γένος ἡμέτερόν. Suppl. 527. παλαίφατον ἁμέτερον γένος. Suppl. 946. ἡμέτερον πατέρα.

Ἡμίσπος *exiguus.* Ixion. 80. τὸν ἡμίσπον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχίως ὁ μέγας καταπίνει.

Ἥμισυς *dimidium.* Eum. 406. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυ λόγου πάρα.

Ἡμορίς *vacua.* Niob. 152.

Ἦν εἰ. Sept. 1018. ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν φίλῃ. Pers. 694. ὁ μάσσων βίοτος ἦν ταθῇ πρόσω. Fragm. 277. ἦ χαρίεν ἐστ' ἄνθρωπος, ἦν ἄνθρωπος ᾖ. Fragm. 306. ἦν δ' ἐκτρέφῃ τις.

Ἡνία *habena.* Prom. 1012. πρὸς ἡνίας μάχῃ. Pers. 189. ἐν ἡνίαισιν εἶχεν εὔαρκτον στόμα.

Ἡνίκα *quum.* Fragm. 300. νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' αὐανθῇ στάχυς.

Ἡνιοστρόφος *in quo habenae reguntur.* Choeph. 1018. ἡνιοστρόφου δρόμον ἐξωτέρω l. d.

Ἧπαρ *iecur.* Prom. 1027. κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθυνήσεται. — *animus.* Ag. 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ. Ag. 766. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσεικνεῖται. Choeph. 270. ἅτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξανδώμενος. Eum. 130. ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν.

Ἠπειρογενής *in continente natus.* Pers. 42. ἐπίπαν ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος.

Ἤπειρος *terra continens.* Prom. 737. ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδα. Prom. 792. ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρου ὅρον. Pers. 704. κατώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα. Pers. 723. πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε. Eum. 75. δι' ἠπείρου μακρᾶς.

Ἤπιος *lenis.* Prom. 480. κράσεις ἠπίων ἀπεσμάτων. Ag. 1614. ἠπίοις ὑλάγμασιν l. c.

Ἦρ *ver.* Prom. 453. οὔτε χείματος τέκμαρ οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος. Fragm. 300. ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερόν.

Ἥρα *Iuno.* Prom. 594. Ἥρᾳ στυγητός. Prom. 603. Ἥρας ἐπωπὰς μήδεσι δαμεῖσα. Prom. 706. οἷα χρὴ πάθη τλῆναι πρὸς Ἥρας. Prom. 902. δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις. Sept. 137. ὦ πότνα Ἥρα. Eum. 205. Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα. Suppl. 288. πληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι. Suppl. 293. καὶ πρωτά γ' Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων. Suppl. 559. ὀδύναις τε κιντροβαλήτοις θείας Ἥρας.

Suppl. 581. *Ἥρας νόσου ἐπιβούλου.* Suppl. 1018. *δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ.* Fragm. 327. *Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.*

Ἠριγένεια vere parens. Fragm. 363. *λίασνα ἠριγένεια.*

Ἥρως heros. Ag. 502. *ἥρως τε τοὺς πέμψαντας.* Epig. 46. *τὴν δευτέραν δὲ ἡρᾶσιν ἥρωσιν νέμω.*

Ἥσθαι sedere. Prom. 366. *πορφυρᾶς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ Ἥφαιστος.* Sept. 495. *Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος σταδαῖος ἧσται.* Ag. 836. *ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἐκπαγλον κακόν.* Choeph. 908. *τρίφει δὲ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἴσως.* Choeph. 969. *ἐν θρόνοις τόδ' ἥμενοι.* Eum. 47. *ἐν θρόνοισιν ἥμενος.* Eum. 418. *βρίτας τάδε ἧσαι φυλάσσων.* Eum. 773. *λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις.* Eum. 952. *ἵκταρ ἥμενος βωμοῦ.* Suppl. 94. *ἥμενον ἄνω φρόνημα.* Suppl. 592. *οὗ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.* Fragm. 295. *ἐν στέγῃ τις ἥμενος.* — cum accusativo. Ag. 176. *βιαίως στόλμα σεμνὸν ἡμένων.*

Ἡσιόνη nom. propr. Prom. 558. *ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἄγαγε Ἡσιόναν.*

Ἡσσᾶσθαι inferiorem esse. Sept. 498. *πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων.*

Ἧσσων minus. Ag. 1364. *χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ Διὸς νότῳ γανᾷ σπορᾶτός.* Choeph. 179. *οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε.* Choeph. 697. *οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.*

Ἧσσων minor. Ossileg. 166. *οὐδὲν ἥσσονας ὕβριζ' ὑβρισμούς.* — *inferior.* Suppl. 200. *θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.* Suppl. 484. *τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.*

Ἡσυχάζειν quietem agere. Prom. 327. *σὺ δ' ἡσύχαζε.* Prom. 344. *ἀλλ' ἡσύχαζε.*

Ἥσυχος quietus. Choeph. 445. *ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.* Suppl. 196. *ὄμματος παρ' ἡσύχου.* — Eum. 214. *τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.*

Ἡσύχως quiete. Suppl. 705. *ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ μελεῖν θεῶν.*

Ἦτορ animus. Pers. 953. *βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.*

Ἥφαιστος Vulcanus. Prom. 3. *Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπίστολὰς.* Prom. 367. *πορφυρᾶς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ Ἥφαιστος.* Prom. 622. *βούλευμα μὲν τὸ Διὸς, Ἡφαίστου δὲ χείρ.* Ag. 272. *Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.* Eum. 13. *πελυθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου.*

Ἠχέτης sonum edens. Prom. 574. *ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας.*

Ἠχή sonus. Sept. 898. *δόμων μὰλ' ἀχὰν ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτὴρ γόος.* Pers. 380. *ἠχῇ κίλαδος Ἑλλήνων πάρα μολπηδὸν εὐφήμησαν.*

Ἠχώ echo. Prom. 115. *τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσίπτα μ' ἀφιγγής;* Prom. 133. *πτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος ἐξῆξεν ἄντρων μυχόν.* Prom. 1084. *βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται βροντῆς.* Pers. 383. *ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας ἠχώ.* Edon. 51. *τυπάνου δ' ἠχὼ — φέρεται βαρυταρβὴς*

Θ.

Θακῆν sedere. Prom. 313. τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω θακῶν πλέοι Ζεύς. Prom. 389. τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας.

Θᾶκος sedes. Prom. 280. πραυπνόουν θᾶκον προλιποῦσα. Ag. 505. φίλαι στέγαι σεμναί τε θᾶκοι.

Θαλαμηπόλοι ancillae. Sept. 341. πυρὸν δ' ὅμμα θαλαμηπόλων.

Θάλαμος habitaculum. Eum. 958. πρεσβεῖραν δέ μ' εἰς χρὴ στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν. Pers. 616. αἰ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς.

Θάλασσα mare. Pers. 77. πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης. Pers. 109. εὐρυπόρου θαλάσσης πολισσουμένης. Prom. 411. θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν. Pers. 693. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου πανὰ γίγνεται θνητοῖς. Ag. 562. ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένους. Ag. 637. ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τοπρίν, πῦρ καὶ θάλασσα. Ag. 932. ἔστιν θάλασσα — τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον πηκίδα. Eum. 231. χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν. Suppl. 256. συντέμνει δ' ὄρος ὑγρᾶς θαλάσσης. Prom. sol. 178. ἐρυθρᾶς ἱερὸν ῥεῦμα θαλάσσης. — sensu translato, de fluctibus malorum. Sept. 740. πανῶν δ' ὥσπερ θάλασσα πῦμ' ἄγει. de fluctibus adventientis exercitus. Pers. 90. ἅμαχον πῦμα θαλάσσης.

Θαλάσσιος marinus. Prom. 364. συνωπὸν πλῆθος θαλασσίου. Prom. 926. θαλασσίαν τε γῆς τηνάπτειραν νόσον τρίαιναν. Pers. 550. πεζούς τε καὶ θαλασσίους.

Θαλασσόπλαγκτος per mare vagans. Prom. 465. θαλασσόπλαγκτα — ναυτίλων ὀχήματα. Pers. 299. θαλασσόπλαγκτον νῆσον Αἰανταν.

Θαλασσόπλαγκτος maris fluctibus pervagatus. var. lect. Pers. 299.

Θαλερός mollis. Sept. 689. δαίμων — ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ πνεύματι.

Θάλλειν florere. Pers. 608. τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον ξανθῆς ἐλαίας καρπός. Suppl. 837. ἔνθεν ἐκβλάστημα ζώφυτον αἷμα βρυσοῦσα θάλλει. Suppl. 99. πυθμὴν δ' ἀμὸν γάμον τε θαλλὸς l. d.

Θαλλός ramus. Choeph. 1031. ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει.

Θέλγειν invenire. Prom. 592. ἢ Διὸς θέλγει νόημ' ἔφατε. Prom. 681. ὑπό μ' αὖ ψυχαγωγοῖ καὶ φρενοπλήγαις μανίαις θέλγουσα. — Prom. 853. Ζεὺς γὰρ ἐμέγνου βέλει πρὸς νοῦ τέθελπται.

Θέλπος calor, aestus. Ag. 951. χείμωνα δ' εἴ λέγει τις — ἢ θέλπος. Ag. 943. θέλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνει μαλόν. Suppl. 728. ἐν μεσημβρίαις θέλπει βραχίον' εἰ κατερρέ-νημένου. — Sept. 413. πεφαυνίους βελέσι μεσημβρινοῖσι θέλπειν προσίασιν. Sept. 428. πεφαυνὸν οὐδὲν ἐξεσωσμένον μεσημβρινοῖσι θέλπεσιν τοῖς ἡλίου.

Θαμβεῖν stupere. Suppl. 963. τέρας δὲ θάμβουν.

Θάμνος fruticetum. Ag. 1289. οὗτος δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, ψόβῳ.

Θανάσιμος ad mortem pertinens; cum morte coniunctus. Ag. 991. θανάσιμον — ἀνδρὸς μέλαν αἷμα Ag

1249. θανασίμους τύχας. Ag. 1419. θανάσιμον γόον.

Θανατηφόρος *mortifer*. Choeph. 363. θανατηφόρον αἶσαν.

Θάνατος *Mors*. Niob. 147. μόρος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δόξαν ἔχει. Philoct. 227. ὦ Θάνατε Θανάτ, μή μ' ἀτιμάσῃς μολών. — *mors*. Sept. 583. ἔτης ἄρουρα Θάνατον ἐναφυτίζουσ. Sept. 653. ἀνδροῖν δ' ὁμαίμων Θάνατος ἆδ' αὐτοκτόνος. Sept. 888. θανάτου αἴδεσ. Sept. 1000. Θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει. Pers. 881. εἰθ' ὄφελον, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖραν παλίρρουν. Ag. 1441. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐκφεύγων. Ag. 1472. 1498. ἀσαφῆ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. Ag. 1492. οὔτ' ἀνολόφυρον εἶναι Θάνατον τῷδε γενέσθαι. Ag. 1511. ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ εἶναι ἄπαρ ἔχξον. Choeph. 972. ξυνώμοσαν μὲν Θάνατον ἀλλήλῳ πατρί. Choeph. 1092. συγγραφῇ θανάτῳ διαπράξωσθε. Suppl. 117. ἀπόθεν θάνατος ἀπῇ. Ixion. 77. βίου πανηροῦ θάνατος εὐπαλέστερος. Fragm. 296. ὡς οὐ δυσαίων Θάνατον ἐχθύσαιμ' ῥοσοί. Fragm. 412. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος. — Sept. 860. μᾶλλον θανάτου εὔφρονες. Sept. 875. ἀντιφέρων Θανάτων Ἄρᾳ. Ag. 1313. ἄλλων πονεῖ θανάτων. Ag. 1554. θανάτου αὐθέντασι. Choeph. 52. δυσπειθῶν θανάτοισι. Θανατῶν *interficere*. Prom. 1055. κάντασ ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

Θανατοφόρος *mortifer*. Ag. 1149. πάθη γοεραὶ θανατοφόρα.

Θάπτειν *humare*. Sept. 999. Ἐτεοκλέα — θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις πατασπαφαῖς. Sept. 1019. ἐγὼ σφε θάψω κἀμὲ κινδύνῳ βαλὼ θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν. Sept. 1043. ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε. Ag. 1522. τίς ὁ θάψων νιν; Choeph. 427. ἴτλησ ἀνολμίσιον ἄνδρα θάψαι. Choeph. 434. ὧδε θάπτει. Choeph. 674. εἴτ' οὖν πολίζων δέξαι πομπὸς φίλων, εἴτ' οὖν — θάπτων. — Choeph. 361. παρὰ Διαμάντορ πίσυρ τεθάφασι. Pers. 964. ἐκάφον, ἐκάφον l. d. — Sept. 1012. τόνδ' ὑπ' αἰσυῶν δοκεῖ τυφὶν' ἀνίμασ τοξικτίμιον λαβεῖν.

Θαρσαλίος *audax*. Prom. 534. ἡδύ τι θαρσαλίοισι τὸν μακρὸν ταύταν βίον ἐλπίσι.

Θαρσεῖν *bono animo esse*. Prom. 918. πρὸς ταῦτα νῦν θαρσεῖν καθήσθω. Suppl. 774. θαρσεῖτε παῖδεσ μητέρων τεθραμμένοι. Ag. 1658. πάμπαιον θαρσεῖν. Choeph. 655. εἶσω θαρσήσασ ἀνὴρ πρὸσ ἄνδρα. Choeph. 814. σὺ δὲ θαρσεῖν. Suppl. 696. θαρσεῖτε παῖδεσ. Suppl. 713. 721. θάρσει. Suppl. 748. οὐδ' ἐν ἀγωνοχίαισι θαρσεῖν ναῶν πομπίνοσ παραυτίκα. Suppl. 868. θαρσεῖτε. Suppl. 993. ἡμῖν δ' ὑπάρχασ οὔνεκ' εἰ θάρσει. Fragm. 807. θάρσει, πόνων γὰρ ἄπορον οὐκ ἔχει χρόνον.

Θάρσος *audacia, animi fortitudo*. Sept. 1032. θάρσει παρέστω μηχανὴ θρασυνόμενοσ. Ag. 956. θάρσοσ αὐταδὲσ ἔβα φρενὸσ φίλον θρόνον Choeph. 89. τῶνδ' οὐ πάρισον θάρσοσ. — *id quod animum addit*. Sept. 166. ἦ ταῦτ' ἄρισθ' καὶ πόλει σωτήριον, στρατῷ τε θάρσοσ τῷδε πυργηφορεῖν; Sept. 248. 252. ὀλοὸν ἰὼν ὑμνῶν πομπὴ παιάνιον, — θάρσοσ φίλοισ.

Θαρσύνειν *animum augere*. Pers.

212. σὲ σε βουλόμεσθα, μᾶτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις, οὔτε θαρσύνειν.

Θάρσβις nom. propr. Pers. 51. 315. 932.

Θάτερον *alterum.* Prom. 780. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δαμάσομαι. Prom. 869. γνωμῶν δυεῖν δὲ θάτερον βουλήσεται. Ag. 335. πάμψαι δικαίλου θάτερον πῶλον.

Θαῦμα *admiratio.* Eum. 385. ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα. — *miraculum.* Suppl. 508. οὔτοι τι δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

Θαυμάζειν *admirari.* Sept. 754. τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασεν θεοί; Ag. 853. μηδὲ θαυμάσῃς τόδε. Ag. 1372. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος. Ag. 1172. θαυμάζω δέ σου, πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν πυρεῖν λέγουσαν. — med. Prom. 474. τὰ λοιπά μου πλέονα θαυμάσῃ πλέον. — pass. *admirationi esse.* Sept. 685. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται.

Θαυμαστός *admirabilis.* Pers. 208. πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ. Eum. 46. θαυμαστὸς λόχος εὕδει γυναικῶν. Suppl. 237. τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.

Θέα *spectaculum.* Prom. 241. ὧδ' ἐξόθμισμαι Ζηνὶ δυσλύτῳ θέα.

Θεά *dea.* Sept. 86. ἰὼ θεοὶ θεαί τε. Sept. 91. τίς ἆρ' ἐπαρήσει θεῶν ἢ θεῶν; Pers. 339. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. Eum. 115. ὦ κατὰ χθονὸς θεαί. Eum. 215. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐπορτύσει θεά. Eum. 233. πρόσιμι δῶμα καὶ βρότας τὸ σὸν, θεά. Eum. 249. περὶ βρότειν πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου. Eum. 389. οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὀρωμέναις. Eum. 641. καὶ νόνδ' ἐπιστήσασθε σύμμαχον, θεά. Eum. 698. παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς. Eum. 789. μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσπλουν χθόνα. Eum. 919. θεαὶ, τῶν Μοίρας μακροπαγνῶν θεαί τ' ἀοιδοί.

Θέαμα *spectaculum.* Prom. 69. ὀρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν; Prom. 304. δέρμον θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον.

Θεήλατος *a deo actus.* Ag. 1270. θεηλάτου βοὸς δίκην.

Θείνειν *ferire.* Prom. 56. βαιστῆρι θεῖνε. Prom. 76. ἐξέρχεσθαι νῦν θεῖνε δυστόρους πέδας. Pers. 410. Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως πόλῳ πέριξ ἔθεινον. Pers. 927. στυφέλοις θείνοντες ἐκ' ἀκτᾶς. — pass. *interfici.* Sept. 938. ἐν πύλαις, ἐν αἷς ἐθείνοντο. Pers. 295. Ἀρτεμβάρης — παρ' ἀκτὰς θείνεται Ἑλληνίων. Choeph. 382. ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς θανουμένου.

Θεῖος *divinus.* Prom. 685. μάστιγι θείᾳ. Pers. 75. ἐπὶ πᾶσαν χθόνα πεδομανόριον θεῖον ἐλαύνει. Ag. 465. ἦ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος. Ag. 1054. μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρ' ἐν φρενί. Ag. 1527. ἐκ' ἀνδρὶ θείῳ. Choeph. 854. θεῖος Ὀρέστης. Choeph. 952. πραπίδων τὸ θεῖον. Suppl. 559. θείας Ἥρας. Suppl. 572. θείαις ἐπιπνοίαις. Psychost. 264, 5. τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα.

Θέλγειν *permulcere, mulcendo allicere.* Prom. 173. καί μ' οὔτε μαλιγλώσσοις πειθοῦς ἐπῳδαῖσιν θέλξει. Prom. 867. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ πτεῖναι σύνεννον. Eum. 860. θέλξειν μ' ἔοικας. Suppl. 566. τίς ἦν ὁ θέλ-

ξας παλάπλαγκτον — Ἰώ; Suppl. 1041. σὺ δὲ θέλγεις ἂν ἄθελκτον. — Choeph. 414. πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται.

Θέλειν velle. Prom. 118. τί δῆτα θέλων; Prom. 204. οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνου. Prom. 308. παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα. Prom. 321. ἄλλα προσλαβὼν θέλοις. Prom. 343. εἴ τι καὶ πονεῖν θέλοις. Prom. 346. θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς ἐχεῖν. Prom. 502. μὴ μάτην φλῦσαι θέλων. Prom. 654. συναίρεσθαι Κύπριν θέλω. Prom. 670. καὶ μὴ θέλοι. Prom. 785. τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον. Prom. 820. σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι. Prom. 942. ὅπως θέλει. Prom. 1030. πρὶν ἂν — θελήσῃ σὸς ἀναύγητον μολεῖν ᾅδην. Sept. 336. ξύννομον θέλων ἔχειν. Sept. 409. θεοῦ γε γὰρ θέλοντος ἐκπίοιεν πόλιν καὶ μὴ θέλοντός φασιν. Sept. 444. θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι. Sept. 449. ἐκπίοιεν θέλων. Sept. 487. θέλων ἐξισωρῆσαι μοῖραν. Sept. 544. θεῶν θελόντων ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ. Sept. 696. Διὸς θέλοντος. Sept. 1018. ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Sept. 1024. θέλουσ' ἅπαντα κοινὰ κακῶν. Pers. 174. πάρεσαι θέλων. Pers. 170. ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ. Pers. 200. θέλουσα θῦσαι πίλαιον. Pers. 226. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω. Pers. 514. θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω. Ag. 234. προσεννέπειν θέλουσα. Ag. 247. ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀχαιᾶς γαίας μονόφρουρον ἔρκος. Ag. 310. λόγους δ' ἀνοῦσαι παθεθαυμάσαι διηνεκῶς θέλω. Ag. 664. μηχαναῖς Διὸς οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος. Ag. 1295. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν φῆσιν ἢ θρῆνον θέλω. Ag. 1376. σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε μὴ ψόγον θέλεις. Choeph. 173. τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. Choeph. 220. ἀλλ' ἐν καιροῖς τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις. Choeph. 492. εἴπερ πραυνθεὶς γ' ἀντιτυπῆσαι θέλεις. Choeph. 838. ἰδεῖν ἐλίγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. Choeph. 891. πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω. Choeph. 895. νῦν δὲ γηρᾶναι θέλω. Eum. 5. θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός. Eum. 250. ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. Eum. 407. σὺ δοῦναι θέλεις. Eum. 408. πλέον δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. Eum. 414. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; Eum. 847. εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν. Suppl. 205. θέλουμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας φρένους ἔχειν. Suppl. 208. καίνου θέλοντι σὺ τελευτῆσαι τάδε. Suppl. 384. τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι; Suppl. 448. θέλω δ' ἄνδρας μᾶλλον ἢ σοφοὺς κακῶν εἶναι. Suppl. 709. ἄγειν θέλοντες. Suppl. 768. θέλουμι δ' ἂν μοιρίμου βρέχον τυχεῖν. Phryg. 244. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις ὠφεργετεῖν. Fragm. 294. ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ. — *Θέλων lubens, paratus, propitius.* Ag. 650. τέχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφίζετο. Choeph. 19. γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί. Choeph. 515. θέλοντι, δ' εἴπερ εἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε. Choeph. 752. θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων. Choeph. 782. παλίμπτωνα θέλων ἀμείψει. Choeph. 801. ξύλλαβοι δ' ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας — θέ-

λων. Suppl. 136. *θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀγνὰ μ' ἐκδίκου Διὸς κόρα.* — (*θέλω* Prom. 308. 820. Pers. 226. 514. Ag. 1295. Choeph. 173. 838. 891. 895. Suppl. 448. *θέλεις* Prom. 321. 343. Ag. 1376. Choeph. 220. 492. Eum. 408. 414. 847. Phryg. 244. *θέλει* Prom. 654. 942. Ag. 247. Eum. 250. 497. *θέλῃ* Sept. 1018. Pers. 170. Fragm. 294. *θέλομεν* Prom. 346. Ag. 310. Suppl. 295. 768. *θέλετε* Eum. 670. Suppl. 384. *θέλουσι* Prom. 118. 502. Sept. 836. 449. 467. Pers. 174. Ag. 650. Choeph. 19. 515. 754. 782. 801. Suppl. 198. *θέλουσα* Sept. 1024. Pers. 200. Ag. 234. *θέλοντος* Sept. 469. 440. 696. Ag. 664. Suppl. 208. *θελούσης* Eum. 5. *θέλοντες* Eccha. 291. Suppl. 709. *θελόντων* Sept. 544. *θελούσαι* Sept. 444. *θελήσῃ* Prom. 1030. *θέλησον* Prom. 785.)

Θελυμός ferax. Suppl. 1007. *κεκαμοὺς δ', οἱ δοὰ χώρας θελυμὸν πῶμα χίουσιν.*

Θέλεος voluns. Suppl. 842. *βάσῃ τοίγα θέλεος ἀθέλεος.*

Θελκτήριον incantamentum. Eum. 846. *γλώσσης ἰσῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον.* — *remedium, lenimentum.* Choeph. 659. *πόνων θελκτήρια.*

Θελκτήριος ad permulcendum, alliciendum aptus. Eum. 81. *θελκτηρίους μύθους ἔχοντες.* Suppl. 442. *γένοιτο μύθου μῦθος ὃν θελκτήριος.* Suppl. 982. *ὕμνους θελκτηρίων τόξευμα.*

Θέλκτωρ incantatrix. Supph 1023. *οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.*

Θεμερίπις severam speciem prae se ferens. Prom. 434. *τὸν θεμερῖπιν αἰδῶ.*

Θέμις Themis. Prom. 18. *τῆς δρεπτοβούλου Θέμιδος αἰκισμῆτα παῖ.* Prom. 209. *Θέμις καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία.* Prom. 876. *μεμνῆσ' ἐμοὶ δεῦρ' ἐλθοῦσα Τηθυὸς Θέμις.* Eum. 2. *Θέμιν, ἣ δὴ τὸ μητρὸς ἔννεπεν κάτα.* *τοῦδ' ἕζετο μαντείου.* Suppl. 355. *ἱκνοῦμαι Θέμιν Διὸς πλησίον.*

Θέμις ις, ιν. Ag. 1405. *καὶ σὺν δ' ἀκούσας ὁρκίων ἐμῶν Θέμιν,* Eum. 392. *ἀπαστατεῖ Θέμις.* Suppl. 37. *λίπτομαι, ὧν Θέμις εἴργει.* Fragm. 270. *πεῖτ' ἀμπλάκημα τῷ παρόντι τὴν Θέμιν.* — *poena.* Suppl. 431. *μένει Ἄρης 'πτίναν ἀμείλιν Θέμιν.* — *fas.* Ag. 98. *ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ Θέμις αἰνεῖν.* Ag. 210. *παρθενίου δ' αἵματος — ἐπιθυμεῖν Θέμις.* Choeph. 632. *τὸ μὴ Θέμις γὰρ οὐ λεξ αἰδον πατούμενον.* Eum. 449. *σοὶ μὲν ἐμοὶ Θέμις φόνον δεσποῖν ὀξυμητίτου δίκας.* Suppl. 331. *πότερα πατ' ἔχθραν ἢ τὸ μὴ Θέμις λέγεις;*

Θεμιστώρα Themistogena. Prom. 726. *αἳ Θεμιστώρων πόντου πατουμενοῦσιν.*

Θεμιστός legitimus. Sept. 676. *αἵματος οὐ θεμιστεύ.*

Θεμιστῶς legitime. Choeph. 635. *Διὸς σέβας παρεμβάντες οὐ θεμιστῶς.*

Θένειν percutere. Sept. 364. *θένει δ' ὀνειδεσι μάντιν Οἰκλείδην.*

Θεοβλαβεῖν in deos provocare. Pers. 817. *λῆξαι θεοβλαβοῦσ' ὑπερπόμπῳ θράσει.*

Θεόθεν divinitus, deorum nisu vel numine. Sept. 306. *ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν παρθενίαν.* Pers. 102. *θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησεν.* Ag. 105. *ὅτι γὰρ θεό-*

Θεσπιωδὸς Πυθὼ μολεῖν. Ag. 130. μή τις ἄγαν θεόθεν πνεφάσῃ πρεσπεῖν στόμιον μέγα Τροίας. Choeph. 38. πρευμί τι φῶνδ' ὀνειράτων θεόθεν ἔκπαγλον ὑπήγγελε. Choeph. 629. θεόθεν δ' ἐφαυδάων αἰρομηνίσας.

Θέσπις cognomen Bacchi. Fragm. 350. πάντῃ Θέσπι, Μαινάδων ξυνωρίαι.

Θεσπλιτῶν deos invocare. Pers. 492. ἐπεὶ δὲ πολλὰ Θεσπλιτῶν ἐκπέπαυτο στρατός.

Θέσπλιτος deis audiendus. Sept. 129. λιτταῖσί σε Θεσπλίτοις ἀπίσσοντα πελεζόμεσθα.

Θέσπισμα a deis effectus. Ag. 1467. τί τῶνδ' ἐκ θεσπισμάτων ἔστιν;

Θεσμανία divino furore percitus. Sept. 635. ὦ θεσμανία τε καὶ θεῶν μέγα στύγος.

Θεσμήστωρ divina consilia dans. Pers. 646. θεσμήστωρ δ' ἐπιλήσιτο Πέρσαις, θεσμήστωρ δ' ἔσται.

Θεσμοσύη piaculo in deos commisso pollutus. Eum. 40. ἄνδρα θεσμοσυῇ.

Θεσπρόπος legatus ad oraculum consulendum missus. Prom. 662. ὁ δ' ἐκ τε Πυθοῦ κἀπὸ Δωδώνης πυνθοὺς θεσπρόπους ἀφίκετο.

Θεόπτυστος deis exosus. Sept. 566. ἀνδρῶν νὺν θεοπτύστων γένος.

Θέσπτος a deis profectus. Prom. 767. (γάμων) θέσπτον ἢ βρότειον;

Θεός deus. Prom. 29. θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον. Prom. 92. οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός. Prom. 155. μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος. Prom. 789. θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι. Pers. 697. βίοτον σώσωσι Πέρσαις, εἰ θεὸς, διήγαγε. Ag. 649. θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος. Ag. 1178. μῶν καὶ θεὸς πὰρ ἰμέρῳ πεπληγμένος. Eum. 148. τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέπλεψας ὢν θεός. — Choeph. 58. τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ' ἐν βροτοῖς θεὸς τε καὶ θεοῦ πλέον. Sept. 511. αἰχμὴν ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ σέβουν πεποιθώς. — Pers. 153. θεοῦ μὲν εὐνὴ πρεσβεῖα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μητὴρ ἔφυς. Pers. 732. βάσκοφον φόον θεοῦ. Eum. 272. πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ Φοίβου. Suppl. 215. σημεῖον θεοῦ. — Prom. 14. συγγενῆ θεόν. Prom. 87. τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν; Prom. 119. ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν. Pers. 635. Περσῶν ξυσίγνητ' θεόν. Ag. 899. λέγω νιν' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ. Ag. 1048. τὸν θεὸν καλεῖ. Eum. 260. ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν. Suppl. 211. Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. Suppl. 409. τὸν πανείλεθρον θεόν. — sine articulo positum, quamquam de certo quodam deo dictum. Eum. 25. ἐξ οὗτε Βάκχας ἐστρατήγησεν θεός. Eum. 33. ὃς ἂν ἡγῆται θεός. Pers. 494. πρὶν ἀναδασθῆναι θεοῦ ἀκτῖνας. Choeph. 298. θεοῦ τ' ἐφετμαί. — Deus, numen quod res humanas moderatur. Prom. 861. φθόνον δὲ σωμάτων ἔχει θεός. Sept. 21. εἰ ῥέπει θεός. Sept. 35. εἰ τελεῖ θεός. Sept. 142. ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπεύχει θεός; Sept. 531. ἃ μὴ πρέπει θεός. Sept. 671. τὸ πρᾶγμα πάρεστ' ἐπισπέρχει θεός. Sept. 698. νίκην γε μέντοι καὶ πανὴν τιμᾷ θεός. Pers. 446. θεὸς ναῶν ὕβριν κύδει Ἕλλησιν μάχης. Pers. 487. θεὸς χειμῶν' ἄπορον ὧρσε. Pers. 506. ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκη-

ψιν θεός. Pers. 758. θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν. Ag. 926. τὸν πρατοῦντα μαλθακῶς θεὸς πρόσθεν εὐμενῶς προσδέρκεται. Ag. 1398. ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός. Choeph. 336. ἀλλ' ὅτ' ἂν ἐκ τῶνδε φῶς χρῄζων θείῃ πελάδους εὐφθεγγοτέρους. Choeph. 1060. καί σ' ἐκπετεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι. Eum. 503. παντὶ μέσῳ τὸ πρόσω θεὸς ἔπαισεν. Eum. 631. οἵοι μὴ βλάψῃ θεός. Fragm. 278. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός. Fragm. 283. φιλεῖ δὲ τῷ πάμπαντι δυσπειθὲς θεός. Fragm. 294. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς. Fragm. ap. Sext. in Gal. opusc. mythol. p. 720. ψευδῶν δὲ πικρὸν ἴσθ' ὅπου τιμᾷ θεός. Sept. 409. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος — καὶ μὴ θέλοντος. Sept. 590. πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ. Sept. 607. θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς. Pers. 93. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Ag. 264. μὴ δολώσαντος θεοῦ. Ag. 589. σώσαντος θεοῦ. Ag. 717. ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἔταις δόμοις προσθρίφθη. Ag. 902. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν θεοῦ μέγιστον δῶρον. Suppl. 1059. θεοῦ πάρα. — cum articulo. Pers. 728. ὅταν σπείδῃ τις αὐτὸς, χὠ θεὸς συνάπτεται. — pluralis, nominativus. Sept. 400. τὸν ἁμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Sept. 404. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί. Sept. 548. εἶδε γὰρ θεοὶ τοιοῦδ' ὀλέσσασαν ἐν γᾷ. Sept. 683. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέξαντο. Sept. 755. τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασαν θεοί; Pers. 339. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος. Ag. 449. τῶν πολεμόνων γὰρ οὐκ ἄκοπος θεοί. Ag. 787. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ πλύνουσι. Ag. 1119. περιβάλοντο οἱ πτεροφόρον δέμας θεοί. Choeph. 73. ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίκειλον θεοὶ προσήγαγον. — genitivus. Prom. 29. θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων φόβον. Prom. 82. θεῶν γέρα σοῖλων. Prom. 92. οἷα πρὸς θεῶν πάσχω. Prom. 160. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν; Prom. 203. ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν. Prom. 425. μόνον — εἰσιδόμην θεῶν Ἄτλαντα. Prom. 905. μηδὲ πρευσέπειν θεῶν ἔχειν — προσδέρκεσθέ μ'. Prom. 915. εὐδεῖς θεῶν. Prom. 956. ὡς θεῶν ὑπηρέτου. Prom. 1029. Sept. 1007. Eum. 70. θεῶν τις. Sept. 4. αἰτία θεῶν. Sept. 14. θεῶν ἐγχωρίων βωμοῖσι. Sept. 23. καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν πορεῖ. Pers. 365. τὸ μέλλον ἐκ θεῶν. Ag. 997. 1252. 1257. Choeph. 1000. Eum. 370. Suppl. 154. 168. Fragm. 301. ἐκ θεῶν. Sept. 91. τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν; Sept. 167. βρίτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν. Sept. 199. 532. Eum. 389. Suppl. 391. πρὸς θεῶν. Sept. 201. θεῶν ἄδε πανήγυρις. Sept. 215. δικὰ θεῶν. Sept. 257. ἐστίας θεῶν. Sept. 544. θεῶν θαλόντων. Sept. 588. θεῶν ἀμήμονι. Sept. 635. θεῶν μέγα στύγος. Sept. 701. Pers. 286. θεῶν διδόντων. Sept. 1009. ἄγος — θεῶν πατρῴων. Sept. 1042. ὑστάτη θεῶν. Pers. 146. θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος. Pers. 160. οὐκ ἄνευ θεῶν τινός. Pers. 354. τὸν θεῶν φθόνον. Pers. 396. θεῶν τε πατρῴων ἕδη. Pers. 596. τἀντεῦθε φαίνεται θεῶν. Pers. 735.

θεῶν δὲ πάντων. Pers. 795. θεῶν βρέτη. Ag. 88. πάντων δὲ θεῶν. Ag. 330. θεῶν δ' ἰδρύματα. Ag. 385. οὕτως θεῶν. Ag. 513. θεῶν ἱδρύματα. Ag. 539. πλὴν θεῶν. Ag. 582. ἐν θεῶν ἕδραις. Ag. 623. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν. Ag. 920. θεῶν — φθόνος. Ag. 1262. ἐν θεῶν ἀρίοις. Ag. 1629. χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων. Choeph. 120. θεῶν πάρα. Choeph. 468. θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὀδ' ὕμνος. Choeph. 771. σὺν θεῶν δόσει. Choeph. 773. πάτερ Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων. Choeph. 1024. θεῶν στύγος. Eum. 1. πρῶτον — θεῶν. Eum. 55. πρὸς θεῶν ἀγάλματα. Eum. 73. μιαίματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν ὀλυμπίων. Eum. 109. ὧραν οὐδενὸς ποινὴν θεῶν. Eum. 164. παρὰ νόμον θεῶν. Eum. 186. οὔτε — θεῶν. Eum. 341. θεῶν δ' ἀτίλειαν. Eum. 364. λάχη θεῶν βιαιοστατοῦντα. Eum. 614. στύγη θεῶν. Eum. 791. μόνη θεῶν. Eum. 808. 839. θεῶν — δόλοι. Eum. 879. φροίριον θεῶν. Eum. 925. τιμιώτατα θεῶν. Suppl. 152. μὴ τυχοῦσα θεῶν ὀλυμπίων. Suppl. 186. 328. 350. τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. Suppl. 358. θεῶν λήματα. Suppl. 408. ἐν θεῶν ἕδραισιν. Suppl. 496. θεῶν ἕδρας. Suppl. 498. ἱρίστιον θεῶν. Suppl. 585. τίν' ἂν θεῶν — κυλοίμαν; Suppl. 706. 754. μὴ 'μελεῖν θεῶν. Suppl. 736. θεῶν σέβη. Suppl. 739. θεῶν οὐδὲν ἐπιζόντες. Suppl. 905. τοὺς θεῶν συλήτορας. Suppl. 992. πρὸς θεῶν ὀλυμπίων. Suppl. 1047. τὰ θεῶν. Niob. 145. οἱ θεῶν ἀγχίσποροι. Niob. 147. μόνος θεῶν. — dativus. Prom. 9. δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Prom. 37. τὸν θεοῖς ἔχθιστον. Prom. 49. θεοῖσι καφανεῖν. Prom. 120. τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόντα. Prom. 354. πᾶσιν ὃς ἀντίστη θεοῖς. Prom. 403. θεοῖς τοῖς πάροι. Prom. 437. θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις. Prom. 942. δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς. Sept. 194. θεοῖσι πίονας. Sept. 208. ἔστι θεοῖς ὃ κτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα. Sept. 213. σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἕρδειν. Sept. 258. ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν. Sept. 261. ἐπεύχου — θεοῖς. Sept. 432. σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς. Sept. 506. δαροβίοισι θεοῖσι. Sept. 562. θεοῖσι προσφιλές. Sept. 684. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα. Sept. 703. οὐ θεοῖς ὁμοίαν. Sept. 1038. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς; Pers. 225. πάντα θήσομεν θεοῖσι. Pers. 514. θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω. Pers. 614. νεοτίροις θεοῖς. Ag. 308. θεοῖς — προσεύξομαι. Ag. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός. Ag. 525. σὺν κτ' ἀντηρῷ θεοῖς. Ag. 564. θεοῖς — τοῖς καθ' Ἑλλάδα. Ag. 635. οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς. Ag. 795. τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν τίνειν. Ag. 803. θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε. Ag. 826. θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι. Ag. 887. 935. Choeph. 146. ξὺν θεοῖς. Ag. 907. ηὔξω θεοῖς. Choeph. 628. τὸ δυσφιλὲς θεοῖς. Choeph. 769. μέλει θεοῖσιν. Eum. 182. ἀπόπτυστος θεοῖς. Eum. 224. ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς. Suppl. 116. θεοῖς δ' ἐναγίσματα τίλεα. Suppl. 239. πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις. Suppl. 446. πεσεῖν χρηστήρια θεοῖσι πολλοῖς πολλά. Suppl. 735. σοί τε καὶ θεοῖσιν.

Suppl. 790. *μίλη λίτανα θεοῖσι.* Suppl. 899. *θεοῖσιν εἰκών.* Suppl. 959. *οἱ θεοῖς ἐλυμπίοις.* Suppl. 994. *θεοῖς βαβυλίνοισι.* Fragm. 375. *μὴ τεθνηκῶθαι θεοῖς.* — accusativus. Prom. 527. *θεοὺς ἑαυτῆς θείνασ' ποτνιοσαμένα.* Prom. 947. *τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεούς.* Sept. 199. *θεοὺς τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγους.* Sept. 205. *θεοὺς καλοῦσα.* Sept. 248. *συμμάχους εἶναι θεούς.* Sept. 423. Suppl. 714. *θεοὺς αἰτίζων.* Sept. 493. *ξυναίσιστον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων θεούς.* Sept. 564. *θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς.* Sept. 578. *δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.* Sept. 621. *θεοὺς γενεθλίους καλεῖ.* Pers. 212. *θεοὺς δὲ πρεσβυτοπαῖς ἐπευφημίαις.* Pers. 489. *θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ.* Pers. 727. *τάδ' ἤχθεσθ' ἐκκαλοῦντας θεούς.* Ag. 1. *θεοὺς μὲν αἰτῶ πρῶθ' ἀπαλλαγὴν πόνων.* Ag. 344. *θεοὺς προσπτοῖς αὖ παρακινάζομαι.* Ag. 361. *ὡς ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν.* Ag. 818. *πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς.* Ag. 898. *θεοὺς τοὺς τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών.* Ag. 1561. *θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐκπεπτώκων ἄγη.* Eum. 20. *τούτους ἐν εὐχαῖς φρουμιάζομεν θεούς.* Suppl. 515. *θεοὺς ἐγχωρίους λιταῖς παραιτοῦ.* Suppl. 642. *θεοὺς ἀρέσοντας.* Suppl. 685. *θεοὺς δ' — δεῖ νέους,* Suppl. 851. *ἰδίους θεούς.* Suppl. 997. *μέγαρα θεούς.* — vocativus. Sept. 69. *ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί.* Sept. 86. Choeph. 455. Eum. 748. 775. *ἰὼ θεοί.* Sept. 104. *θεοὶ πολισσοῦχοι χθονός.* Sept. 150. *ἰὼ παναλκεῖς θεοί.* Sept. 225. *θεοὶ πολῖται.* Sept. 264. *διογενεῖς θεοί.* Sept. 295. *ὦ πολεοῦχοι θεοί.* Sept. 608. *πλόστοις θεοὶ δικαίας λιτάς.* Choeph. 791. *πλύετε σύμφρονες θεοί.* Suppl. 24. *ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι.* Suppl. 73. *θεοὶ γενέται πλύετε.* Suppl. 625. *θεοὶ διογενεῖς πλύοντε.* — cum articulo. Pers. 675, *οἱ κατὰ χθονὸς θεοί.* Eum. 156. *οἱ νεώτεροι θεοί.* Prom. 222. 738. *ὦ τῶν θεῶν τύραννος.* Choeph. 889. *ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.* Suppl. 488. *τῶν πολισσούχων θεῶν βωμούς.* Sept. 253. *τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,* Choeph. 210. *τοῖς θεοῖς τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα.* Eum. 692. *ἔν τε τοῖς νέοις καὶ παλαιτέροις θεοῖς.* Prom. 962. *τοὺς νέους θεοὺς.* Prom. 977. *τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς.* Ag. 329. *τοὺς πολισσούχους θεούς.* Ag. 499. *τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς πάντας προσαυδῶ.* Choeph. 199. *εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα.* Suppl. 899. *τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ.* — *ἡ θεὸς dea.* Sept. 703. *τὰν ὠλεσίοικον θεόν.* Eum. 287. *πλύειν δὲ καὶ πρόσωθεν ὧν θεός.* Eum. 636. *οἷον ἔργος οὔτις ἂν τέκοι θεός.* Eum. 843. *θεὸς παλαιά.* Suppl. 295. *Ἄργεία θεός.* Suppl. 1020. *αἰολόμιτρος θεός.*

Θεόσυτος a deo missus. Prom. 646. *θεόσυτον χειμῶνα.* Cf. *Θεόυτος.*

Θεοστύγητος deis exosus. Choeph. 626. *θεοστυγὴς δ' ἄχη βροτῶν ἀτιμωθὶν οἴχεται γένος.*

Θεόυντος a deo missus. Prom. 116. *θεόυντος ἢ βρότειος ἢ πανδαμάτωρ.* Prom. 599. *θεόπεμπτόν τε νόσον ὠνόμασας.* Cf. *Θεόσυτος.*

Θεοτίμητος a deis honoratus. Ag. 1310. *θεοτίμητος δ' οἶκαδ' ἱκάνω.*

Θεότρεπτος *a deis conversus.* Pers. 871. Θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν.

Θεοφιλής *dilis carus.* Psychost. 264, 3. Θεοφιλεῖς ἐμοὶ τύχαι. Eum. 831. χώρας μεταοχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

Θεοφόρητος *divina mente instinctus.* Ag. 1111. φρενομανὴς τις ἢ θεοφόρητος.

Θεοφόρος *deum ferens.* Sisyph. 206. καὶ νίκτερα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν. — *divinum furorem in se gestans.* Ag. 1121. πόθεν ἐκεισούσας θεοφόρους τ' ἔχεις μαναίους δόας.

Θεραπαινίς *ancillaris.* Suppl. 957. θεραπαινίδα φερνήν.

Θερίζειν *metere.* Suppl. 629. τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις.

Θερμαίνειν *calefacere.* Pers. 497. ἡλίου κύκλος μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί. — *gaudio incendere.* Choeph. 998. τῷδε νῦν δολώμασι πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνει φρένα.

Θερμοεργός *temerarius.* Eum. 530. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοεργῷ.

Θερμόνους *afflatu divino inflammatus.* Ag. 1145. ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πίδαξ βαλῶ.

Θερμός *fervidus.* Prom. 371. θερμοῖς ἀπλήστου βίλεως πυρπνόου ζάλης. Ag. 1251. θερμῷ κοπείσης φοινίᾳ προσφάγμασι. Choeph. 270. δυσχειμέρους ἄνυε δι' ἤπαρ θερμὸν ἐξανδώμενος. Choeph. 659. θερμὰ λουτρά. Prom. sol. 178, 7. θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς. — *audax, improbus.* Sept. 585. ξυνιεβὰς πλοῖον ἀνεβὴ ἀνὴρ ναύτης θερμοῖς.

Θερμώδων *fluvius.* Prom. 727. αἳ Θερμωδόντιαι πόντου παντοιοδόκου ἀμφὶ Θερμώδοντα.

Θέρος *aestas.* Prom. 454. τέτμαρ — καρπίμου θέρους βέβαιον. Ag. 5. τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς. — *messis.* Pers. 808. ὅθεν πέγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος. Ag. 1640. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύσοιστον θέρος.

Θέσμιον *lex.* Eum. 468. καταστροφαὶ νέων θεσμίων. Suppl. 689. τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις Δίκαις γίγραπται.

Θέσμιος *legitimus.* Ag. 1545. θέσμιον γὰρ τίς ἂν γονὰν ἀρᾶσαι ἐμβάλοι δόμων;

Θεσμός *institutum, lex.* Ag. 295. ἄστρων θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός. Eum. 368. θεσμὸν τὸν μορφώσαντον ἐκ θεῶν δοθέντα. Eum. 462. θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Eum. 541. μηδ' ἔξω θεσμοὺς ἐμοὺς. Eum. 585. λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν θεσμόν. Eum. 651. πλέκειν δ' ὧν ἤδη θεσμόν. — *cantus.* Suppl. 1016. Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς οὐδ' εὔφρων.

Θεσπέσιος *divina eloquens.* Ag. 1125. πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ πανοχθήμονας;

Θεσπίζειν *vaticinari.* Ag. 1163. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον κακά. Ag. 1186. ἡμῖν γε μὲν δὴ σοφὰ θεσπίζων δοκεῖς.

Θέσπισμα *vaticinium.* Sacerd. 74. Ζηνὸς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα.

Θεσπιῳδεῖν *vaticinari.* Ag. 1133. ἴδιον θεσπιῳδήσειν τάχα.

Θεσπιῳδός *vaticinans.* Ag. 1105. πολυπειρῖς τέχναις θεσπιῳδοί.

Θεσπρωτός *Thesprotus.* Prom. 833. ἵνα μαντεῖα δῶμά τ' ἔστι Θεσπρωτοῦ Διός.

Θεσσαλος *Thessalus.* Pers. 481. *Θεσσαλῶν πόλισμα.*

Θεστιάς *Thestias.* Choeph. 597. *ἃ παιδολύμας τάλαινα Θεστιάς.*

Θεσφατηλόγος *vaticinans.* Ag. 1416. *Θεσφατηλόγος πιστὴ ξύνευνος.*

Θέσφατον *oraculum.* Sept. 600. *εἰ καρπὸς ἔσται Θεσφάτοισι Λοξίου.* Sept. 826. *Θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.* Pers. 726. *Ζεὺς ἐπίσκηψεν τελευτὴν Θεσφάτων.* Pers. 787. *εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν χρὴ Θεσφάτοισιν.* Ag. 1084. *ἐπαγγέλμασι Θεσφάτοις ἀμηχανῶ.* Ag. 1101. *Θεσφάτων γνώμων ἄκρος.* Ag. 1103. *ἀπὸ δὲ Θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται;* Eum. 564. *τοῖς τοῦδε Θεσφάτοισι.*

Θέσφατος *vaticinio praedictus.* Ag. 1294. *εἰκτέον σε Θεσφάτου μόρου.*

Θεωρεῖν *spectare.* Prom. 302. *ἦ Θεωρήσων τύχας ἥκεις ἀφίξει;*

Θεωρία *spectaculum.* Prom. 804. *ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ Θεωρίαν.*

Θεωρὶς *navis.* Sept. 840. *τὰν ἄστοτον, μελάγκροκον, ναύστολον Θεωρίδα.*

Θεωρός *spectator.* Prom. 118. *πόνων ἐμῶν Θεωρός.* Choeph. 244. *Θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.* Fragm. 408. *τοιοῦδε πράγματος Θεωρὸς ὤν.*

Θῆβαι *Thebae.* Pers. 38. *τὰς ἑπ' ὠγυγίους Θήβας ἐφίκνων.*

Θηγάνειν *acuere.* Ag. 1517. *Δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης πρὸς ἄλλαις θηγάνεσι Μοῖρα.*

Θηγάνη *cos.* Ag. 1518. *πρὸς ἄλλαις θηγάνεσι.* Eum. 821. *σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας.*

Θήγειν *acuere.* Ag. 1235. *θήγουσα φωτὶ φάσγανον.* — Prom. 911. *τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους.* Sept. 697. *τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.*

Θήκη *sepulcrum.* Pers. 397. *θεῶν τε πατρῴων ἕδη θήκας τε προγόνων.* Ag. 442. *θήκας Ἰλιάδος γᾶς εὔμορφος κατέχουσιν.* Suppl. 25. *ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι θήκας κατέχοντες.*

Θηκτός *acutus.* Sept. 925. *θηκτὸς σίδαρος.*

Θηλυγενὴς *muliebris.* Suppl. 28. *τὸν θηλυγενῆ στόλον.*

Θηλυκρατὴς *feminis imperans.* Choeph. 592. *θηλυκρατὴς αὐτὴ ἔρως.*

Θηλυτόνος *muliebri manu interficiens.* Prom. 862. *θηλυτόνῳ Ἄρει δαμέντων.*

Θηλύνους *muliebri, molli animo praeditus.* Prom. 1005. *θηλύνους γενήσομαι.*

Θῆλυς *muliebris.* Ag. 472. *ὁ θῆλυς ὅρος.* Ag. 1204. *θῆλυς ἄρσενος φονεύς ἐστιν.* Ag. 1656. *ἀλίκτυπ ὥστε θηλείας πέλας.* Choeph. 303. *θήλεια γὰρ φρήν.* Choeph. 495. *οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον.* Choeph. 808. *θῆλυν εὐρωστάταν — νόμον.*

Θηλύσπορος *muliebris.* Prom. 857. *γίννα πεντηκοντάκαιν' — θηλύσπορος.*

Θήν *scilicet.* Prom. 930. *σὺ θὴν ἃ χρήζεις πάντ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.*

Θήρ *fera.* Sept. 540. *θηρὸς ἐχθίονου δάπους εἶναί.* Ag. 1033. *τρόπος δὲ θηρὸς οὐκ ὑποιρίτου.* Choeph. 992. *ἄγρευμα θηρός.* Eum. 70. *οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ.* Eum. 126. *ὅναρ διώκειε θῆρα.* Eum. 141. *ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ.* Suppl. 977. *θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ τὸ μὴν.*

Ag. 141. ἀγρονόμων φιλομάστοις θηρῶν ὀβριμάλοισι.

Θήρα *venationis praeda.* Choeph. 249. οὐ γὰρ ἐντελὴς θήραν πατρῴων προσφέρειν σημήνασεν.

Θηρᾶν *venando attingere, capere.* Pers. 229. ἀλλὰ μὴν Ἴμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν. Ag. 1167. ἥμαρτον ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὤν; — Prom. 1074. πρὸς ἄτης θηρᾶσθαι. — θηρᾶσθαι *venari.* Prom. 109. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν.

Θηράσιμος *quem venari licet.* Prom. 860. θηρεύοντες οὐ θηρασίμους γάμους.

Θηρεύειν *venari, sectari.* Prom. 860. θηρεύοντες οὐ θηρασίμους γάμους. — *capere.* Choeph. 486. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

Θηρίον *fera.* Choeph. 280. εἰς δὲ θηρίων γραφήν.

Θησαυρός *thesaurus.* Pers. 234. ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἔστι, θησαυρὸς χθονός. — *receptaculum.* Pers. 981. θησαυρὸν βελέεσσιν.

Θησεύς *Theseus.* Eum. 380. ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκος. Eum. 656. Θησέως κατὰ φθόνον.

Θησηΐς *Thesea.* Eum. 980. πάσης χθονὸς Θησηΐδος.

Θιγγάνειν *tangere, contingere.* Sept. 44. θιγγάνοντες χεροὶ ταυρείου φόνου. Sept. 240. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνους' ἀγαλμάτων; Ag. 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ. — Prom. 851. ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον. Ag. 649. οἷαπερ θιγών. Ag. 1011. ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ. Choeph. 936. ἔθιγε δ' ἐν μάχῃ χερὸς ἀτήτυμος Διὸς πόρα. Choeph. 989. μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον.

Θίς *acervus.* Pers. 804. θῖνες νεκρῶν. — *littus.* Fragm. 334. θινὸς ἐμβολαῖς ἁλός.

Θνήσειν *mori.* Fragm. 295. οὔτε πολλὰ τρώματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσοιμι τις. Choeph. 324. ἀτιτύζεται δ' ὁ θνήσκων. Choeph. 839. αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών. Sept. 730. θνήσοντα γίννας ἄτερ. Ag. 778. θράσος ἀπούσιον ἀνδράσι θνήσκουσι νομίζων. Sept. 224. ἐὰν θνήσοντας ἢ τετρωμένους πύθησθε. Sept. 1002. οὔπερ τοῖς νίοις θνήσειν παλόν. Ag. 732. μηδ' ἅπασι θνήσκειν. Choeph. 293. πάντων δ' ἄτιμον πᾶφιλον θνήσκειν. Choeph. 497. οὕτω γὰρ οὐ τίθνηκας. Choeph. 880. τίθνηκας φίλτατ', Αἰγίσθου βίᾳ. Sept. 1002. μομφῆς ἄτερ τίθνηκεν. Pers. 288. τίς οὐ τίθνηκε; Perrhaeb. 171. τίθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ. Sept. 787. ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων. Pers. 436. τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσαλεεστάτῳ μόρῳ. Ag. 843. εἰ δ' ἦν τεθνηκώς. Choeph. 1039. ζῶσι καὶ τεθνηκώς. Ag. 616. ζῶντος ἢ τεθνηκότος. Choeph. 752. τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. Myrmid. 120. ἀποίμωκτόν μοι τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον. Choeph. 671. τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ. Sept. 666. μόνον γὰρ πίστος ἐν τεθνηκόσι. Ag. 554. τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν. Niob. 149. τέκνοις ἔπεφνε τοῖς τεθνηκόσιν. Choeph. 873. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω. Ag. 525. τεθνᾶναι δ' οὐκ ἐν' ἀντερῶ θεοῖς. Fragm. 413. καλῶς τεθνᾶναι

καλλίον ἂν μᾶλλον ἢ σοῦσθαι. Sept. 941. σὺ δ' ἴδωνε κατασπανών. Sept. 943. δορὶ δ' ἴδωνε. Pers. 482. ἵνθα δὴ πλεῖστοι θάνον. Ag. 1291. ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ. Sept. 717. ἐπιδὰν — αὐτοδάικτοι θάνωσι. Ag. 331. αἴθις αὖ θάνοιεν ἄν. Sept. 459. θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί. Sept. 1008. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κοπήσεται. Pers. 290. τάξιν ἡρήμου θανών. Pers. 306. θανὼν — γενειάδα ἔτεγγε. Pers. 317. κεῖται θανὼν δείλαιος. Pers. 660. ὦ πολύυλαντε φίλοισι θανών. Ag. 493. οὐ γάρ ποτ' ἤχουν — θανὼν μεθῆξιν φιλτάτου τάφου μέρος. Ag. 1312. τοῖοι θανοῦσι θανὼν ἄλλων ποινὰς θανάτων — ἐπικρανεῖ. Ag. 1571. τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον. Choeph. 472. τρόπωσιν οὐ τυραννικοῖς θανών. Eum. 324. θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος. Suppl. 225. οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν φύγῃ ματαίων αἰτίας. Suppl. 965. δορικτανεῖ μόρῳ θανών. Choeph. 893. τούτῳ θανοῦσα ξυνάθανε. Ag. 817. εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω. Choeph. 149. παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξανδωμένας. Choeph. 246. πατρὸς θανόντος ἐν πλεκταῖσι. Choeph. 321. φρόνημα τοῦ θανόντος. Eum. 618. ἄπαξ θανόντος οὔτις ἔστ' ἀνάστασις. Ag. 1299. δούλης θανούσης. Suppl. 772. πρόπαρ θανούσας δ' Ἅιδας ἀνάσσει. Sept. 385. εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι. Sept. 1025. θέλουσ' ἅπαντι κοινώσει κακῶν ψυχὴ, θανόντι ζῶσα. Choeph. 499. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ πληδόνες σωτήριοι θανόντι. Choeph. 510. θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δυσλαία χάρις ἐπίμπτου. Ag. 1290. θανούσῃ μαρτυροῦσί μοι τάδε. Pers. 698. τὸν νέα σε ζηλῶ θανόντα. Ag. 1334. τὸν θανόντ' ἀνεστάνας πάλιν. Choeph. 882. θανόντα δ' οὔτις μὴ προδῷς ποτέ. Suppl. 411. ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ. Sept. 48. γῆν θανόντες τήνδε φορέσιον φόνῳ. Ag. 1192. παῖδες θανόντες ὠσπορεῖ πρὸς τῶν φίλων. Choeph. 551. ὡς ἂν ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ θανόντες. Suppl. 151. ἀρτάνας θανοῦσας. Sisyph. 211. θανόντων οἷσιν οὐκ ἔνεστ' ἴγμα. Pers. 828. τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. Ag. 1312. τοῖοι θανοῦσι θανὼν ἄλλων ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ. Choeph. 350. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ παλῶς θανοῦσι. Eum. 308. μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν παραγενόμεναι. Sept. 820. ναυφθὰς πλόους θαμίζους θανόντας. Choeph. 266. οἵτε ἴδαμ' ἐγὼ ποτε θανόντας. Phryg. 244. τοὺς θανόντας εἰ θέλοις ὠφελεῖν. Prom. 752. προῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν. Prom. 755. ὅτῳ θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπρωμένον. Prom. 935. ᾧ θανεῖν οὐ μέριμον. Sept. 618. καὶ συμφέρεσθαι καὶ πανὼν θανεῖν πάλαι. Pers. 424. ἴσθι μηδὲν' ἡμέρᾳ μιᾷ πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν. Ag. 536. καὶ θανεῖν παλλὴ χάρις. Ag. 1637. οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν. Ag. 1638. ἐσχομένους λίγειε θανεῖν ἐς. Choeph. 542. δεῖ τοί γιν — θανεῖν βιαίως. Eum. 595. οὐ γάρ τι ταὐτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν. Suppl. 783. τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φι-

λαιπαπῶν πατῶν. Ag. 1252. σὺ μὴν ὕστιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. Ag. 1293. ἐκξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη. — sensu translato. Choeph. 833. λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσοντες μάτην.

Θνητός mortalis. Prom. 8. πυρὸς αἴλαι θνητοῖσι πλέψαι ὤπασεν. Prom. 38. τὸ σὸν θνητοῖσι προύδωκαν γέρας. Prom. 84. τί σοι οἰοίτε θνητοὶ πᾶνδ' ἀπαυτλῆσαι πόνων; Prom. 107. θνητοῖς γὰρ γέρα παρών. Prom. 239. θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος. Prom. 248. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. Prom. 267. θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς εὑρόμην πόνους. Prom. 412. σοῖς πήμασι συγκάμνουσι θνητοί. Prom. 462. θνητοῖς μεγίστων δώδοχοι μοχθημάτων. Prom. 496. δυστύμαρτον εἰς τέχνην ὦδωσα θνητούς. Prom. 543. εἰβῇ θνητοὺς ἄγαν. Prom. 551. ὅπως τὴν Διὸς ἁρμονίαν θνητῶν παρεξίοι βουλαί. Prom. 616. ἃ ποινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανεῖς. Prom. 734. ἔσται δὴ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας. Prom. 739. τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μογῆναι. Prom. 802. ἐς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ὄψει πυρός. Sept. 424. θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν πέμπει γεγωνὰ — ἔπη. Pers. 94. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τις ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Pers. 100. τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν. Pers. 624. μόνος ἂν θνητῶν πάρος εἶπας. Pers. 694. πολλὰ — παπαῖ γίνεται θνητοῖς. Pers. 735. θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ἤρετο — πρατήσειν. Pers. 806. οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. Ag. 897. ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα πάλλιστον βαίνειν. Eum. 321. θνατῶν τοῖσιν αὐτουργίαις ξυμπίσσουσιν. Suppl. 804. τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν; Fragm. 380. τοῦ πηλεπλάστου σπέρματος θνητὴ γονή.

Θοάζειν sedere. Suppl. 590. ὑπ' ἀρχὰς δ' οὗ τινος θοάζων l. d.

Θοινατήρ epulo. Ag. 1483. Ἀτρέως χαλκοῦ θοινατῆρος.

Θοίνη epulae. Psychost. 264. αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών. Prom. 528. θεοὺς ὀσίαις θοίναις ποτιτιθεσμένα βουφόνοις. Eum. 698. θοινῶν παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς coni.

Θολερός perturbatus. Prom. 887. θολεροὶ λόγοι.

Θοός celer. Prom. 129. πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις. Ag. 463. πόλιν δηΐοις θοὰ βάξις.

Θούριος ferox. Sept. 42. θούριοι λοχαγέται. Pers. 73. Ἀσίας θούριοι ἄρχων. Pers. 704. 740. θούριος Ξέρξης. Ag. 112. θούριος ὄρνις. Eum. 597. θουρίους τόξους.

Θοῦρος ferox. Prom. 354. Τυφῶνα θοῦρον. Pers. 134. τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρα. Prom. sol. 182, 2. καὶ θοῦρός περ ὤν.

Θοῶς celeriter. Prom. 1062. τέκνων μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. Pers. 390. θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἀκραιεῖς ἰδεῖν.

Θράσος animi ferocia, audacia. Prom. 42. θράσους πλέως. Prom. 863. νυκτιφρουρήτῳ θράσει. Sept. 171. αὖχ ὁμιλητὸν θράσος. Pers. 386. ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει. Pers. 730. ἤνυσεν νέῳ θράσει. Pers. 817. θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει. Ag. 163. παμμάχῳ θράσει βρύων. Ag. 747. θράσος μελαίνας μελάθρωσιν ἄ-

τας. Ag. 777. θράσος ἀνοίκειον ἀνδράσι θνήτοισι νομίζων. Ag. 966. οὐ τὸ πᾶν ἔχων ἐλπίδος φίλον θράσος. Ag. 1412. οὔτοι γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους. Suppl. 493. μὴ θράσει τίμη φόβον. Suppl. 500. ποῖ θράσος τίμιος ἰμοί; Suppl. 933. θράσος λαβεῖσα.

Θρασσειν *perturbare*. Prom. 651. σὰς δ' ὀνυχᾶς θρῶξας φρένας.

Θρασύνειν *animum addere, audaciam reddere*. Ag. 265. βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόκερτις τάλαινα παρακοπὰ πρωτοκήρων. — Θρασύνεσθαι *audacem, confidentem fieri*. Ag. 1161. ἐς θρασύνεσθαι πλέον. Suppl. 753. πρὶν ὅρμῳ ναῶν θρασυνθῆναι.

Θρασύς *ferox, audax*. Prom. 178. σὺ μὲν θρασύς. Prom. 873. σποράδες γε μὴν ἐν τῇδε φάσται θρασεῖς τόξοις πλεονάζε. Eum. 286. θρασὺν ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ. Eum. 825. Ἄρη ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν. Suppl. 194. φθογγῇ δ' ἐπέσθω πρᾶσις μὲν τὸ μὴ θρασύ.

Θρασυπλάγχνως *forti animo*. Prom. 732. ὃν θρασυπλάγχνως σε χρὴ λιποῦσαν αὐλὰν' ἐκπερᾶν Μασσαγετῶν.

Θρασυστομεῖν *audacter loqui*. Prom. 200. θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.

Θρασύστομος *audacter loquens*. Sept. 694. ἀνοσίοισι συμμιγεὶς θρασυστόμοισιν ἀνδράσι. Ag. 1372. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος.

Θραύειν *frangere*. Pers. 192. ζυγὸν θραύει μέσον. Pers. 408. ἔθραυον πᾶσαν πομπήρη στόλον. — Eum. 527. θραυομένας πεφαλάς.

Θραῦμα *res animum frangens*. Ag. 1139. θραύματ' ἐμοὶ πλέον.

Θραῦσμα *fragmentum*. Pers. 417. ἀγαΐας ναυῶν θραύσματ' ἐπ' ἀκταῖσιν ἔκειτον.

Θρεῖσθαι *vocem edere*. Sept. 78. θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη. Ag. 1137. μυτιὰ θρεομένα. Choeph. 964. τὸ πᾶν ἰδεῖν θρεομένοις μέσσοις δόμων πτεσσοῦσι πύλαις. Suppl. 104. τυπεῖσα πόθεα μέλεα θρεομένα λέγω.

Θρέμμα *animal*. Sept. 164. ὑμᾶς ἐροντῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνωγαί.

Θρεπτήριος *nutritius*. Choeph. 7. πλόκαμον Ἰναχῳ θρεπτήριον. — *nutricius*. Choeph. 538. μαθὼν ἀμφίγυως ἐμὸν θρεπτήριον.

Θρῄκη *Thracia*. Pers. 50. Θρῄκην παράσσουσι. Pers. 558. Θρῄκης ἄμ πεδίφορα δουρίμαντ τε πελεύθους.

Θρῄκιος *Thracius*. Pers. 951. πάρεσται Θρῄκιον ἀκοντίων. Ag. 640. Θρῄκιαι πνοαί. Ag. 1392. ἐκφθὶς Θρῄκιον ἀκμάσιον.

Θρηνεῖν *deflere, lamentari*. Prom. 618. ἁρμοῖ πάσασθαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. Pers. 672. ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτε. Ag. 1522. τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων; Choeph. 943. ἔκλυσε θρηνοῖν ζῶσα πρὸς τύμβον. μάτην. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 349, 7. θρηνεῖ δὲ μόνον τὸν ἀηδόνιον.

Θρηνητής *plorator*. Pers. 900. ἰὼν Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος.

Θρηνητήρ *plorator*. Ag. 1045. οὐ γὰρ τοιοῦτος, οἷος θρηνητοῦ κυρεῖν.

Θρῆνος *lamentatio, cantilena lugubris*. Prom. 388. μὴ γάρ σε θρῆνος ὀὐμὸς εἰς ἔχθρων βάλῃ. Sept. 845. θρῆνον ἀδελφοῖν — αἱματ' ἐρατῶν ἐν βαθυκόλποις στη-

θίων ἤσαν. Sept. 1056. μονόπλευτον ἔχων θρῆνυν ἀδελφῆς. Ag. 964. ὕμνωδεῖ θρῆνυν Ἐρινύος. Ag. 1295. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν — θρῆνον θέλω ἐμὸν τὸν αὐτῆς. Choeph. 332. δίκαιος τοί σ' ἐπιτύμβιος θρῆνος ἀνιστανάζει. Choeph. 338. ἄντι δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων.

Θριγκοῦν cumulare, fastigium imponere. Ag. 1256. ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις.

Θρίζειν demetere. Ag. 522. πατρῷον ἔθρισεν δόμον.

Θρίξ capillus. Sept. 517. ταρφεῖς ἀντίλλουσα θρίξ. Sept. 546. τρίχὸς δ' ὀρθῆς πλόκαμος ἵσταται. Pers. 1013. καί μοι γενείου πέρθε λευκὴν τρίχα. Ag. 548. τιθέντες ἔνθηρον τρίχα. Choeph. 171. ἐχθρὰ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί. Choeph. 224. κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός. Choeph. 224. κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός. Choeph. 228. σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός. Choeph. 610. Νίσου ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασα.

Θροεῖν crepare, vocem edere. Prom. 611. θρόει, φράζε τῇ δυσπλάνῳ παρθένῳ. Ag. 104. κύριός εἰμι θροεῖν ὄδων κράτος. Ag. 1108. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος. Ag. 1112. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον. Choeph. 816. θροοῦσα πρός σε, τέκνον, πατρὸς αὐδάν. — Eum. 486. τοῦτ' ἔπος θροούμενος.

Θρόμβος grumus. Choeph. 526. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι. Choeph. 539. θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα. Eum. 175. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.

Θρόνος sedes, solium. Prom. 228. ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον καθέζετο. Sept. 391. τὸν Διὸς ξυνῳκὸν θρόνον τιμῶντα. Ag. 251. ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου. Ag. 956. θάρσος εὐπιθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον. Ag. 1024. ἐκποδὼν τόνδ' ἀμεχθῆναι θρόνον. Eum. 158. φονολιβῆ θρόνον. Suppl. 773. πόθεν δὲ μοι γένοιτ' ἂν αἴσιος θρόνος; — Prom. 769. ἦ πρὸς θαμάρτου ἐξανίστατον θρόνων; Prom. 912. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ. Prom. 914. ἐκπεσὼν — θηναίων θρόνων. Pers. 761. αἰσχύνη πάτρᾳ θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι. Choeph. 565. κἀκείνου ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρός. Choeph. 969. ἐν θρόνοις τόδ' ἥμενος. Eum. 18. ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις. Eum. 29. ἕπεσθε μάντιν ἐν θρόνοις καθιζάνοι. Eum. 47. ἐν θρόνοισιν ἥμενος. Eum. 220. παρ' Διὸς θρόνοις. Eum. 487. ὦ Δίκη, ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων. Eum. 586. μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις. Suppl. 205. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. Suppl. 369. μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρίσε πᾶν ἐπικραίνειν.

Θρώσκειν exultare. Choeph. 833. διηρατούμενος λόγοις πεδάρσιος θρώσκουσι. — coire. Eum. 630. τίκτει δ' ὁ θρώσκων. Amym. 13.

Θυγάτηρ filia. Ag. 84. Τυνδάρεω θύγατερ. Ag. 217. ἔτλη δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός. Ag. 1537. Ἰφιγένεια — θυγάτηρ.

Θύειν sacra facere, immolare. Pers. 200. ἀποτρόπαιος θαλμὸς θέλουσα θῦσαι πέλανον. Ag. 580. ὅμως δ' ἔθυον. Ag. 1208. θύου-

σαν Ἄιδου μητέρα l. c. Ag. 1391. ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα. Eum. 109. νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἀχάρᾳ πυρὸς ἔθυον. Eum. 659. Ἄρευ δ' ἔθυον. Suppl. 445. δεῖ κάρτα θύειν. Suppl. 959. Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών, θύειν τε λείβειν τε. Niob. 147. οὔτ' ἄν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ἄνευε. Fragm. 321. θύεας δὲ χοῖρον. — Ag. 135. αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν. — Choeph. 240. καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου. Eum. 316. 325. ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος.

Θύελλα procella. Ag. 793. ἄστης θύελλαι ζώσι.

Θυέστης Thyestes. Ag. 1215. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα. Ag. 1566. πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν. Ag. 1570. τλήμων Θυέστης. Choeph. 1065. μόχθοι τάλανές [τε Θυέστου].

Θυηπολεῖν vaticinari. Ag. 253. εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖτε.

Θυηπόλος sacrificans. Pers. 198. σὺν θυηπόλῳ χερὶ βωμὸν προσίστην.

Θυηφάγος thura consumens. Ag. 583. θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.

Θυιάς Thyias, Baccha. Sept. 480. βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, θυιὰς ὥς. Sept. 818. ἔτευξα τύμβῳ μέλος ὡς θυιάς.

Θῦμα sacrificium. Ag. 1089. στάσις δ' ἀπόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου. Ag. 1283. τόδ' ὄζει θυμάτων ἑφεστίων.

Θυμαλγὴς dolens. Ag. 1002. κἄν δ' ὑπὸ σιότῳ βρέμει θυμαλγὴς (παρδία).

Θυμέλη ara. Suppl. 654. γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι.

Θυμηδὴς animo placens, gratus. Suppl. 940. τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα, πάρεστι, λαπίσασθε.

Θυμοβόρος animum mordens. Ag. 111. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην.

Θυμόμαντις animo praesagiens. Pers. 220. τοῦτα θυμόμαντις ὢν σοι πρευμενῶς παρῆνεσα.

Θυμοπληθὴς animum explens. Sept. 668. μήτι σε θυμοπληθὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω.

Θυμός animus. Prom. 380. καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ. Prom. 537. φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις. Prom. 708. τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλε. Sept. 52. αἰδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων ἔπνει. Sept. 489. οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὔθ' ὅπλων σχίσιν μωμητός. Pers. 11. πανόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται θυμὸς ἔσωθεν. Pers. 753. φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν εἰσαποστρόφουν. Ag. 48. μέγαν ἐκ θυμοῦ πλάζοντες Ἄρη. Ag. 225. παντὶ θυμῷ. Eum. 708. ἅπαντι θυμῷ. Ag. 965. ὑμνωδεῖ θρῆνον Ἐριννύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν θυμός. Ag. 1361. οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών. Choeph. 387. πάροιθεν δὲ πρώρας ὁρμὸς ἦσται παρδίας θυμός. Choeph. 416. ἅσαντος ἐκ ματρὸς ἔστι θυμός. Eum. 807. 838. θυμὸν ἄϊσε, μᾶτερ Νύξ. Suppl. 443. ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα πιγκτήρια. Suppl. 562. χλωρῷ δείματι θυμὸν πάλλοντο. Niob. 144. θυμὸς δὲ — ἔραζε πίπτει καί με προσφωνεῖ τάδε. Iaculatr. 219. ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἐπογνώμονα.

Θυμοῦσθαι irasci. Ag. 1039. ἐγὼ δ', ἐποιπτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.

Eum. 703. ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει. Eum. 768. μὴ θυμοῦσθε. Fragm. 375. ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Θύμωμα *ira.* Eum. 822. ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι.

Θύννος *thunnus.* Pers. 416. ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βέλεν. Fragm. 292. τὸ σκιὸν ὄμμα πυραβαλὼν θύννου δίκην. Fragm. 421. ἀστεναχτὶ θύννος ὡς ἠνέσχετο.

Θύος *suffimentum.* Ag. 1383. τόδ' ἐπίθεον θύος. Eum. 799. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους.

Θυοσκοεῖν *sacra facere.* Ag. 87. τίνος ἀγγελίας πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκοεῖς;

Θύρα *ianua.* Choeph. 642. θύρας ἄπουσον ἐρκείας κτύπον.

Θύραθεν *foris, οἱ θύραθεν hostes.* Sept. 68. εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ. Sept. 175. τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφίλλετε.

Θυραῖος *qui foris est.* Ag. 1590. καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἠψάμην θυραῖος ὤν. Choeph. 113. μέμνησ' Ὀρέστου, καὶ θυραῖος ἔσθ' ὅμως. Eum. 826. θυραῖος ἔστω πόλεμος. — *extra ianuam stans.* Ag. 1025. αὔτως θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα τρίβειν. — *alienus.* Ag. 811. τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένω.

Θυροπόπος *ostia pulsans, mendicans.* Ag. 1168. ἦ ψευδόμαντίς εἰμι θυροπόπος φλέδων;

Θυρωρός *ianitor.* Choeph. 558. καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φασδρᾷ φρενὶ δέξαιτο.

Θυσία *sacrificium.* Sept. 683. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέχωντο. Ag. 101. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἐλπίς. Ag. 147. σπευδόμενα θυσίαν ἑτέραν. Ag. 207. πανσεμνίμου θυσίας. Ag. 1141. ἰὼ πρόπυργος θυσίας πατρός. Eum. 990. καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτος.

Θυστάς *sacrifica.* Sept. 251. Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς.

Θυτήρ *immolator.* Ag. 217. ἵκλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός. Ag. 231. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων, Choeph. 253. καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα πατρός.

Θῶκος *sedes.* Prom. 833. ἵνα μαντεῖα θώκοὶς τ' ἔστι Θεσπρωτοῦ Διός.

Θώμιγξ *chorda.* Pers. 453. τοξικῆς δ' ἀπὸ θώμιγγος. Eum. 173. χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον.

Θωμός *acervus.* Ag. 286. γραίας ἐρείκης θωμόν.

Θώπτειν *adulari.* Prom. 939. θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί. Sisyph. 212. θώψεις.

Θωρακεῖον *propugnaculum.* Sept. 32. πληροῦντε θωρακεῖα.

Θῶεσθαι *epulari.* Dictyulc. 38.

Θωύσσειν *vocem eddere.* Prom. 393. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον. Prom. 1043. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας ὅδ' ἐθώϋξεν. Ag. 867. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωύσσοντος.

I.

Ἰά *vox.* Pers. 899. κακομέλετον ἰὰν Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος πέμψω.

Ἰάλλειν *mittere.* Prom. 662. ἐπὶ Δωδώνης πυκνοὺς θεοπρόπους ἴαλλεν. Choeph. 44. μωμένα μ' ἰάλλει δύσθεος γυνά. Choeph. 490. Δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις.

Ἰαλτός missus. Choeph. 22. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην.

Ἰαμα remedium. Fragm. 296. ὅσσον μέγ' ἔστ' ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν l. d.

Ἰαμβίς Theor. 66.

Ἴαονες Ioues. Pers. 911. Ἰάονων γὰρ ἀκτὰ Ἰάσων καὶ Φρὰξ Ἄρης. Pers. 972. Ἰάονων ναυβατῶν κῦρσαντες v. l. Pers. 984. Ἰάονων λαόν.

Ἰάονες Ioues. Pers. 174. Ἰαόνων γῆν οἴχεται. Pers. 555 διὰ δ' Ἰαόνων χέρας. Pers. 972. Ἰαόνων ναυβατῶν κῦρσαντες vulg. lect.

Ἰαόνιος ionicus. Suppl. 66. ἰαονίοις νόμοισι.

Ἰάπτειν iacere. Sept. 281. ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτασαι πολίταις χερμάδ' οὐρανόσφορον. Sept. 507. πρὸς θ' πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψων. Ag. 496. τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. Ag. 1528. ἐκτύμβιον αἶνον — ἰάπτων l. d. Suppl. 90. ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων παγίδες βροτούς. Suppl. 542. ἰάπτει βάριδας δ' αἴας l. c. — Sept. 526. ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.

Ἰᾶσθαι mederi. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 48, 21. μὴ κακοῖς ἰῶ κακά.

Ἰάσιμος sanabilis. Prom. 473. σεαυτὸν οὐκ ἔχεις εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

Ἰατρόμαντις medicus divina arte praeditus. Ag. 1606. αἵ τε νήστιδες δίαι διδάσκουν ἐξοχώτατα ῥητῶν ἰατρομάντεις. Eum. 62. ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος. Suppl. 260. ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος.

Ἰατρός medicus. Prom. 471. κἀμὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις. Suppl. 258. φωτὸς ἰατροῦ χάριν. Choeph. 688. ἦπαρ ἐν δόμοισι βασιλείας παλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν. Philoct. 227. μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀνημέρων νοσῶν ἰατρός. Prom. 378. ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Fragm. 280. ὀργῆς μανίας εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.

Ἰαχεῖν canere. Sept. 850. ὕμνον Βρομίου ἰαχεῖν.

Ἰαχή clamor. Pers. 932. πέμψω πολύδακρυν ἰαχήν.

Ἴδαῖος Idaeus. Ag. 302. φέρει τόδ' αὖ κἄπακτον Ἴδαίου κυρός. Ag. 550. Ἴδαία χιών. Niob. 145. ἐν Ἴδαίῳ πάγῳ. Niob. 146. Ἴδαίαν ἀνὰ χθόνα.

Ἴδη Ida mons. Ag. 272. Ἴδη λαμπρὸν ἐκπέμπων φίλας. Ag. 274. Ἴδη μὲν (ἔπεμπε) πρὸς Ἑρμαῖον λίπας. Niob. 143. ἔνθ' Ἀδραστείας ἔδος Ἴδη τε.

Ἴδιος proprius. Prom. 402. Ζεὺς δ' ἰδίοις νόμοις κρατύνων. Prom. 542. ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ θνητοὺς ἄγαν.

Ἴδρις gnarus. Ag. 434. μάχης ἴδρις.

Ἰδρύειν excitare. Eum. 824. μηδ' — ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσῃς Ἄρη. — collocare. Suppl. 408. ἐν θεῶν ἴδρυσιν ὦδ' ἱδρυμένας. Pers. 227. ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός.

Ἵδρυμα statua. Pers. 797. δαιμόνων θ' ἱδρύματα πρόῤῥιζα φῶδην ἐξανίστημι βάθρων. Ag. 330. θεῶν θ' ἱδρύματα. Ag. 513. βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα. — aedes. Eum. 1032. προσίξομαι μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Δοξίου πίδον.

Ἴέναι ire. εἶμι ibo. Prom. 325. καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων. Sept. 654.

τούτους πεπυσθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι αὐτός. Sept. 1057. πλῖνος δ' ὁ τάλας ἄγχοῦ — εἶσι. Sept. 1060. ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν. Pers. 835. ἀλλ' εἶμι καὶ — πειράσομαι. Ag. 931. εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα. Ag. 1286. ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κοιμήσουσα. Choeph. 770. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις. Sept. 158. 172. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. — εἶμι εο. Sept. 355. Οἰδίπουν τόνος εἶσ' ἀρτίπολιν. Sept. 682. μελαναιγὶς δ' εὐν εἶσι δόμον Ἐρινύς et fortasse Suppl. 158. 172. — Pers. 649. ἀρχαῖος βαλὴν, ἴθι, ἵκου. Pers. 995. πρὸς δόμους δ' ἴθι. Ag. 1040. ἴθ' ὦ τάλαινα. Sept. 672. ἴτω κατ' εὖρον. Sept. 946 s. ἴτω δάκρυα. ἴτω γόος. Suppl. 196. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων. Sept. 105. ἴτ' ἴτε πάντες. Pers. 395. ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε. Ag. 1240. ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντα. Eum. 960. πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν ἴτε. Eum. 993. δεῦρ' ἴτε. Suppl. 996. ἴτε μάν. Eum. 32. ἴτων πάλιν λοχόντες. Ag. 1263. ἰοῦσα πράξω. Choeph. 168. ἄγγελλ' ἰοῦσα. Pers. 634. ἰόντ' αἰνίσσει ἐν δόμοις. Ag. 1552. ἰόντ' ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν τρίβων. Choeph. 72. ἰοῦσαν ἄστυ l. d. Pers. 241. ἰόντων τοῖς τεκοῦσι.

Ἵέναι mittere. Prom. 154. εἰ γάρ μ' — εἰς ἀπείραντον Τάρταρον ἧκεν. Prom. 814. ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο ἵησι σκητὸν Νεῖλος εὔπεκτον ῥέος. Sept. 291. εὐτροφίστατον πωμάτων ὅσων ἵησιν Ποσειδῶν. Sept. 475. Τυφῶν εἱστὰ πυρπνόον δια στόμα λιγνὺν μέλαιναν. Sept. 847. Θρῆνον — εἶμαι σφ' ἱρατῶν ἐκ βαθυπόλπων στηθέων ἧσαν. Pers. 637. ἵεντος τὰ παναίολ' αἰανῆ δισθρα βέγματα. Pers. 903. ἵετ' αἰανῆν πάνδυρτον δισθρον αὐδάν. Pers. 906. ἧσαν τοι καὶ πάνδυρτον. Choeph. 150. ἵετε δάκρυ καναχές. Choeph. 556. φωνὴν ἧσομεν Παρνησίδα.

Ἱκέτευε supplex. Ixion. 78.

Ἱερεύς sacerdos. Ag. 717. ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἔκτας δόμοις προσεθρέφθη.

Ἱερόδοκος sacrificia accipiens. Suppl. 358. ἱερόδοκα θεῶν λήμαθ' ἁπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ.

Ἱερόν sacrum. Sept. 160. μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων. Sept. 1001. ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὤν. Ag. 70. ἀπύρων ἱερῶν ὀργάς.

Ἱερός sacer. Sept. 250. ὁλολυγμὸν ἱερόν. Pers. 36. τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος. Pers. 49. ἱερᾶ Τμώλου. Heliad. 59. ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν. Prom. sol. 178. ἱερυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης. Fragm. 322. Ἄργεῖ ἱερὸν ξύλον. Fragm. 324. Βοῦραν δ' ἱεράν.

Ἵζειν sedere. Ag. 955. θάρσει σὺ καὶ δὸς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον. Suppl. 668. νοῦσων δ' ἑαμὸς ἀπ' ἐστῶν ἵζοι. — collocare. Eum. 18. ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν φρόνει. — ἵζεσθαι sedere. Eum. 80. ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας. Suppl. 221. ἐν ἀγνῷ δ' ἑαμὸς ὡς πελειάδων ἵζεσθε.

Ἰή interiectio. Pers. 665. ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ. Ag. 1464. ἰώ, ἰὴ διαὶ Διὸς πανεστίου πανεργέτα. Suppl. 106. ἰὴ ἰή, ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ. Myr-

mid. 119. *ἀνδραδάϊκτων ἀκοίτων, ἰὴ, πότνα.*

'Ιήϊος cognomen Apollinis. Ag. 144. *Ἰηΐου δὲ καλέω Παιᾶνα.*

'Ιήλεμος cantus lugubris. Suppl. 106. *ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ.*

'Ιθαγενής indigena. Pers. 298. *Τευάγων τ' ἄριστος Βαιτρίων ἰθαγενής.*

'Ιθύνειν dirigere. Pers. 403. *ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δέρν.* Fragm. 329. *Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἴθυνε βέλος.* — regere. Pers. 759. *Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.*

'Ικάνειν venire. Pers. 155. *ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους.* Ag. 1310. *θεοτίμητος δ' οἶκαδ' ἱκάνει.*

Ἴκαρος Icarus. Pers. 862. *Δῆμνον Ἰκάρου θ' ἕδος.*

'Ικέσιος supplex. Sept. 106. *ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον.* — supplices tuens. Suppl. 342. et fortasse 380. *Ζηνὸς ἱκεσίου πότας.* Suppl. 611. *Ζηνὸς ἱκεσίου πότον.* Suppl. 355. *ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.*

'Ικεταδόκος supplices excipiens. Suppl. 694. *ἱκεταδόκον γὰρ τῇδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ.*

'Ικετηρία ramus supplicis. Suppl. 189. *λευκοστεφεῖς ἱκετηρίας.*

'Ικέτης supplex. Choeph. 333. *τάφος δ' ἱκέτας δίδεκται.* Choeph. 562. *τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται Αἴγισθος;* Eum. 92. *τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν ἱκέτην.* Eum. 146. *τὸν ἱκέταν αἴβων.* Eum. 223. *τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι.* Eum. 452. *ἱκέτης προσῆλθεν καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.* Eum. 547. *ἔστι γὰρ δόμων ἱκέτης ὅδ' ἄνηρ.* Suppl. 21. *σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις.* Suppl. 27. *δέξασθ' ἱκέτην τὸν θηλυγενῆ στόλον.* Suppl. 632. *αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός.* Suppl. 795. *σεβίζου δ' ἱκέσας σέθεν.*

'Ικέτις mulier supplex. Suppl. 345. *ἴδε με τὰν ἱκέτιν.* Suppl. 423. *μήτε τλᾶς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν.*

'Ικνεῖσθαι venire. Prom. 117. *ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον.* Prom. 726. *Ἀμαζόνων στρατὸν ἵξῃ στυγάνορα* v. l. Sept. 223. *τάνδ' ἐς ἀπρόπτολιν — ἱκόμαν.* Sept. 268. *πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυδρόθους λόγους ἱκέσθαι.* Sept. 545. *ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων.* Sept. 965. *οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.* Pers. 349. *εἰ μελαίνῃς νυκτὸς ἵξεται πτέρυξ.* Pers. 649. *ἴδε, ἵκου.* Ag. 940. *φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους.* Choeph. 370. *ἀλλὰ δικλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἱκνεῖται.* Choeph. 375. *τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκετ' ἄπερ τε βέλος.* Suppl. 307. *καὶ μὴν Κάνωβον καπὶ Μέμφιν ἵκετο;* Suppl. 328. *τί φῇς ἱκνεῖσθαι;* Suppl. 551. *ἱκνεῖται — δίον πάμβοτον ἄλσος.* Prom. sol. 184, 1. *ἔπειτα δ' ἵξῃ δῆμον ἐνδικώτατον.* — supplicem adire aliquem. Pers. 212. *θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη.* Suppl. 150. *τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις.*

'Ικταῖος supplices tuens. Suppl. 380. *Ζηνὸς ἱκταίου πότος* l. d.

Ἴκταρ prope. Ag. 115. *Ἴκταρ μελάθρων.* Eum. 952. *Ἴκταρ ἥμενος Διός.* Edon. 53.

'Ικτήρ supplices tuens. Suppl. 474. *Ζηνὸς αἰδεῖσθαι πότον ἱκτῆρος.*

Ἵκτωρ supplex. Suppl. 640. *Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.*

Ἵλαος propitius. Eum. 992. Ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ δεῦρ' ἴτε.

Ἱλάσασθαι propitium reddere. Suppl. 110. 121. ἱλάσομαι μὲν Ἄπιδαν βοῦν.

Ἱλαὰς Ἴλιος. Ag. 441. θήμας Ἱλιάδος γᾶς.

Ἴλιον Ilium. Ag. 29. Ἰλίου πόλις. Ag. 719. ἐς Ἴλιον πόλιν. Ag. 1260. εἶδον Ἴλιον πόλιν. Eum. 435. Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθημας. Ag. 394. ἄγγελόν τ' ἀντίφορον Ἰλίῳ φθορέα. Ag. 428. ἐξ Ἰλίου. Ag. 575. ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν. Ag. 612. ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου. Ag. 683. Ἰλίῳ δὲ πῆδος — μῆνις ἥλωσε. Ag. 788. ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορέας. Ag. 834. ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. Ag. 856. τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ εἴθεν κίνδυνον. Ag. 881. Ἰλίου πορθήτορα. Ag. 959. ἔνθ' ὑπ' Ἴλιον ὦρτο ναυβάτας στρατός. Ag. 1200. Ἰλίου τ' ἀναστάτης. Ag. 1414. χρυσηλάτων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ. Choeph. 341. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ — κατηναρίσθης.

Ἰμαῖος nom. propr. Pers. 31. ἐσθλὸς Ἰμαῖος.

Ἱμείρειν cupere. Pers. 229. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν. Ag. 914. οὗτος γυναικὸς ἔστιν ἱμείρων μάχης.

Ἵμερα Himera urbs. Glauc. 27. ἐς ὑψίκρημνον Ἱμέραν τ' ἀφικόμην.

Ἵμερος cupiditas, desiderium. Prom. 652. Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει πρὸς συνῆ τίθαλπται. Prom. 867. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θίλξει. Sept. 674. ὠμοδακὴς σ' ἄγαν ἵμερος ἔξοτρύνει. Ag. 530. τῶν ἀντεράντων ἱμέρῳ πεπληγμένος. Ag. 1176. μῶν καὶ θεὸς πὰρ ἱμέρῳ πεπληγμένος; Choeph. 297. πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπεσόντες ἵμερος. Suppl. 81. Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη. Suppl. 983. ἱμέρου νικώμενος.

Ἵνα ubi. Prom. 21. ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν ὄψει. Prom. 727. ἵνα τραχεῖα πόντου Χαλυβδηΐα γνάθος. Prom. 795. ἵνα αἱ Φορκίδες ναίουσι. Prom. 832. ἵνα μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός. Sept. 736. ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη. Prom. sol. 178. ἵν' ὁ παντόπτης Ἥλιος — ἀναπαύει. Prom. sol. 181. ἵν' εὐλαβοῦ βρόμον παταγίζοντα. Prom. sol. 184. ἵν' οὔτ' ἄρατρον οὔτε γατόμος τέμνει δικελλ' ἄρουραν. — ut. Prom. 61. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα μάθῃ. Sept. 197. ἦρθην φόβῳ πρὸς μανέρων λεκτὰς, πόλεος ἵν' ὑπερίχοιεν ἀλκαί.

Ἰνάχειος Inachus. Prom. 592. τῆς οἰστροδινήτου πόρης τῆς Ἰναχείας. Prom. 707. Ἰνάχειον σπέρμα.

Ἴναχος Inachus. Prom. 666. βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ. Choeph. 7. πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον. Suppl. 492. σὺχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος.

Ἰνδὸς Indus. Suppl. 281. Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας — εἶναι.

Ἶνις filius. Eum. 313. ὁ Λατοῦς ἶνις. Suppl. 42. ἶνίν τ' ἀνθονομούσας προγόνου. Suppl. 248. Παλαίχθονος ἶνις.

Ἴξιον Ixion. Eum. 419. ἐν τρόποις Ἰξίονος. Eum. 688. προστροπαῖς Ἰξίονος.

Ἰόνιος Ionius. Prom. 842. πόντιος μυχὸς — Ἰόνιος κεκλήσεται. Pers. κατὰ κλῆρον Ἰόνιον.

Ἰός sagitta. Pers. 453. ἰοὶ προσπίπτοντες ὤλλυσαν. — venenum. Ag. 808. δύσφρων γὰρ ἰὸς παρδίαν

προσήμενος. Eum. 456. ἰὼ ἐκ φρονημάτων πέδᾳ πεσών. Eum. 700. ἐμῇ τὸν ἰόν.

Ἰότης causa. Prom. 557. ἰότητι γάμων.

Ἰοὺ interiectio. Ag. 25. 1187. Choeph. 868. Eum. 138. 752. 779. (Suppl. 831.)

Ἴουλος imago. Sept. 546. σταίχει δ' ἴουλος ἄρτι δεὸ παρηίδων.

Ἰόφ interiectio. Suppl. 807.

Ἰπνοῦν torrere. Prom. 365. ἰπνούμενος ῥίζησιν Δίκτυναίαις ὕπο.

Ἰπνῶν premere. var. lect. Prom. 365.

Ἵππάσιμη ossuum equinum. Prom. sol. 190. ἱππάκης βρυσῆρας ὀνόμαις Σκύθαι.

Ἱππαλεκτρύων monstrum ex equo et gallo compositum. Myrmid. 124.

Ἵππειος equinus. Sept. 115. γενέων ἱππείων — χαλινοί.

Ἱππεύς eques. Pers. 14. οὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεύς.

Ἱππηδόν equorum instar. Sept. 310. τὰς δὲ παχειρωμένας ἄγεσθαι — ἱππηδὸν πλεκτάμοις. Suppl. 426. ἀγομένων ἱππηδόν.

Ἱππηλάτης equester. Pers. 124. πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεώς.

Ἱππιάναξ equitum dux. Pers. 958. Δωρίχην τ' ἠδ' Ἀφείκην ἱππιάνακτα.

Ἱππικός equinus. Sept. 61. ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων. Sept. 188. ἱππικῶν τ' ἀὔπνων πηδαλίων. Sept. 227. ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων. Sept. 457. ἱππικῶν φρυαγμάτων βρόμον.

Ἵππιος equester. Sept. 121. ὃ δ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ.

Ἱππιοχάρμης ex equo pugnans. Pers. 29. Δρεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης.

Pers. 166. ἱππιοχάρμας. ex addenda.

Ἱπποβάμων qui equo vehitur. Prom. 807. στρατὸν Ἀρειμανῆ ἱππο-βάμονα. — equi instar incedens. Suppl. 281. ἱπποβάμοσιν — ταμήλοις.

Ἵπποβάτης eques. Pers. 26. ταξιοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται.

Ἱππογνώμων ad intelligendum et dignoscendum valde idoneus, ut qui peritus est artis, equorum aetatem diiudicandi. Iaculatr. 219. ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Ἱππομέδων Hippomedon. Sept. 470. Ἱππομέδοντος ἀχθος καὶ μέγας τύπος.

Ἵππος equus. Prom. 464. ὑφ' ἅρματ' ἄγαγον φιλήγιους ἵππους. Sept. 375. ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει. Sept. 443. ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβρεμωμένους δινεῖ. Pers. 18. οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν. Pers. 32. ἵππων τ' ἐλατὴρ Ζωσθάνης. Ag. 799. Ἀργεῖον δάκος, ἵππου νεοσσός. Choeph. 1018. ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου ἐξωτέρω. Suppl. 180. ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι. Glauc. 26. ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν. Prom. sol. 178. χρῶτ' ἀθάνατον κἀμάτου θ' ἵππων. Prom. sol. 180. ἵππων ὅσων τ' ὀχεῖα. Fragm. 351. ἄστομον ἵππον.

Ἵππος equitatus. Pers. 294. μυρίας ἵππου βραβεύς. Pers. 307. ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.

Ἱππότης equester. Sept. 80. ᾗ πολὺς ὅδε λαὸς πρόδρομος ἱππότας.

Ἱροπῶσις Fragm. in Schol. Hom. p. 519. Buttm.

Ἰσάργυρος *argenti pretium aequans.* Ag. 933. παρφύρας ἰσάργυρον τιμὴν δέκα.

Ἰσθμός *Isthmus.* Prom. 731. Ἰσθμὸν — Κεκροπιδῶν ἥξεις.

Ἰσμήνη *Ismene.* Sept. 844. Ἀντιγόνη τ' ἠδὲ Ἰσμήνη.

Ἰσμηνός *Ismenus* fluvius. Sept. 255. οὐδ' αὖ Ἰσμηνοῦ λίγυ. Sept. 360. πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μάντις.

Ἰσοδαίμων *Deo similis.* Pers. 625. ἰσοδαίμων βασιλεύς.

Ἰσόθεος *Deo similis.* Pers. 80. ἰσόθεος φώς. Pers. 842. ἰσόθεος Δαρεῖος.

Ἰσόμοιρος *contiguus, coniunctus.* Choeph. 317. σπόκῳ φάος ἰσόμοιρον.

Ἰσόνειρος *somnio similis.* Prom. 548. ὀλιγοδρανίην ἄμυνον, ἰσόνειρε.

Ἰσόπαις *puero similis.* Ag. 75. ἰσχὺν ἰσόπαιδα.

Ἰσόπρεσβυς *seni similis.* Ag. 78. νεαρὸς μνελὸς — ἰσόπρεσβυς.

Ἰσορρόπως *aequilibris.* Pers. 338. τάλαντα ῥίψας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.

Ἴσος *par.* Sept. 337. οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελαμμένος. Sept. 890. ὥστ' ἴσον λαχεῖν. Pers. 146. θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος. Ag. 244. ἴσον δὲ τῷ πρασσόντι. Choeph. 845. πῶς ἴσον εἰπόνθ' ἁνύσαμεν; Eum. 723. ἴσον γάρ ἐστι ψῆφος ἀριθμοῦ τῶν πάλαι. Suppl. 490. σῶν δ' ἐξ ἴσου ῥεόντων. Salam. 200. φάρος ἴσον οὐρανῷ.

Ἰσόψηφος *parem suffragiorum numerum habens.* Eum. 711. νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος πριθῇ. Eum. 782. ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθε.

Ἰσόψυχος *pari animo praeditus.* Ag. 1449. πράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν παρδοκήσειν ἐμοὶ πρατύνειν.

Ἰστάναι *excitare.* Choeph. 872. τίνα βοὴν ἴστης δόμοις; — *reddere.* Eum. 789. μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσηλον χθόνα. — *ἑστηκέναι, στῆναι stare.* Ag. 1352. ἔστηκα δ' ἔνθ' ἔκπαγλα. Prom. 349. πρὸς ἑσπέρου τόπους ἔστημι. Sept. 927. ἔστακε δ' Ἄτης τρόπαιον ἐν πύλαις. Ag. 1027. ἔστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός. Pers. 672. ἐγγὺς ἑστῶτας τάφου. Sept. 1007. εἰ μὴ θεῶν τις ἐμπεδὼν ἕστη δορὶ γᾷ τοῦδε. — ἵστασθαι *surgere.* Sept. 546. τροχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται. — *se collocare, consistere.* Sept. 657. ἐχθρὸς ὢν ἐχθρᾷ στήσομαι. Pers. 202. φόβῳ δ' ἄφθογγος ἑστάθην. Choeph. 20. σταθῶμεν ἐκ παθῶν. Sept. 33. ἐπὶ σέλμασι πύργων στεφθῆτε. Sept. 301. πόλεως φύτῆρες εὐδρόοι τε σταθῆτε. Suppl. 470. σταθεὶς πρὸ τειχέων. Ag. 1452. ἐπὶ δὲ σώματος — σταθεῖσα. Ag. 1008. σταθεῖσαν πεταίου βωμοῦ πέλας.

Ἱστορεῖν *comperire.* Prom. 635. τὴν τῇδε πρῶτον ἱστορήσαμεν νέαν. — *scire.* Pers. 446. καιὼς τὸ μέλλον ἱστορῶν. Ag. 662. εἰ δ' οὖν τις ἐστὶ ἠλίου νυν ἱστορεῖ καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα. Eum. 433. πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς.

Ἱστοτρίβης *qui circa malum versatus est.* Ag. 1418. ναυτίλων δὲ σελμάτων ἱστοτρίβης.

Ἴστρος fluvius. Niob. 150. Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται l. d.

Ἴσχειν *sibi temperare.* Choeph. 1048. ἴσχε.

Ἰσχναίνειν *exsiccare, extenuare.*

Eum. 257. καὶ ζῶντά σ' ἰχνάναυ' ἀπάξομαι πάτῳ. Lycurg. 107. πάπ' τῶνδ' ἔπαυε βρῦντον ἰσχναίνων χρόνῳ. — *coercere.* Prom. 380. καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.

Ἰσχύειν *valere.* Prom. 508. μηδὲν μεῖον ἰσχύειν Διὸς. Eum. 591. ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

Ἰσχυρός *fortis.* Pers. 302. κύριόσσον ἰσχυρὰν χθόνα. Suppl. 298. ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός.

Ἰσχύς *robur, vis.* Prom. 212. κατ' ἰσχύν. Sept. 208. ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα. Sept. 1066. Διὸς ἰσχύν. Pers. 12. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς ᾤχωκε. Pers. 145. δορικράνου λόγχης· ἰσχύς. Pers. 582. βασιλεία γὰρ διόλωλεν ἰσχύς. Ag. 74. ἰσχὺν ἰσόπαιδα. Ag. 278. ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος. Choeph. 710. πότε δὴ στομάτων δοίξομεν ἰσχύν. Fragm. 308. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη.

Ἴσως *fortasse.* Prom. 317. ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. Sept. 689. ἴσως ἂν ἔλθοι. Ag. 1019. ἀπειθοίης δ' ἴσως. Suppl. 708. ἴσως γὰρ ἦ πήρυξ τις ἢ πρεσβὺς μόλοι.

Ἰτηλός *firmiter inhaerens, durans.* Glauc. 32.

Ἰτύς *Ityn.* Ag. 1115. Ἴτυν, Ἴτυν στένουσα.

Ἰυγμός *gemitus.* Choeph. 26. δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται πέαρ.

Ἴυγξ *desiderium vehemens.* Pers. 949. ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἐτάρων ἐπομμύηκεις.

Ἰύζειν *ingemiscere.* Pers. 272. ἴυζ' ἄποτμον βοάν. Pers. 999. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τεθεὶς. Suppl. 789. ἴυζε δ' ὀμφάν. Suppl. 851. ἴυζε καὶ λάκυζε. Suppl. 853. ἴυζε καὶ βόα.

Ἰφιγένεια *Iphigenia.* Ag. 1507. τὴν πολυπλαύτην Ἰφιγένειαν. Ag. 1536. ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως — φιλήσει.

Ἰχθυβόλος *pisces capiens.* Sept. 123. ἰχθυβόλῳ μηχανῇ.

Ἰχθύς *piscis.* Pers. 416. ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον. Ag. 1355. ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων, περιστιχίζω.

Ἴχνος *vestigium.* Prom. 847. ἐς ταυτὸν ἕλθωσ τῶν πάλαι λόγων ἴχνος. Ag. 679. κατ' ἴχνος πλάτας ἄφαντον κωλαύντων. Ag. 1157. ἴχνος κακῶν ῥινηλατοῦσῃ. Suppl. 633. παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μοτεύσαν. Suppl. 995. ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

Ἰχνοσκοπεῖν *vestigia scrutari.* Choeph. 226. ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.

Ἰχώρ *cruor.* Ag. 1459. πρὶν κατα-λῆξαι τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

Ἰώ *Io.* Prom. 638. σὸν ἔργον, Ἰοῖ. Prom. 790. σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάτην φράσω. Prom. 817. τὴν μακρὰν ἀποικίαν, Ἰοῖ, πίπρωται σοί τε καὶ τέκνοις πεῖσαι. Suppl. 153. 167. Ἰοῦ ἰοῦ μῆνις μάστιξ' ἐκ θεῶν. Suppl. 289. πλαγδοῦχον Ἥρας φασὶ δαμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι. Suppl. 530. ἐφάπτορ Ἰοῦς. Suppl. 535. ἔνθεν Ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα φεύγει. Suppl. 568. ἀθλίαν οἰστροδόνητον Ἰώ. Suppl. 1050. ὥσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλύσατο.

Ἰώ interiectio. Prom. 576. 696. 744. Sept. 86. 93. 150. 151. 157. 464. 827. 852. 856. 862. 932. 952. 960. 984. 985. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. Pers. 873. 935. 965. 966. 1026. 1027. 1028. 1030. Ag. 398. 488. 504. 1007. 1071. 1078.

1117. 1127. 1129. 1139. 1141. 1279. 1288. 1300. 1430. 1464. 1468. 1494. 1519: Choeph. 43. 48. 156. 425. 455. 462. Eum. 144. 749. 759. 775. 786. Suppl. 118. 757. 831. 881. Myrmid. 122.

Ἰωνία *Ionia.* Pers. 757. Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.

Ἰωνικός Fragm. 336. ἰωνικὴν ᾠδὴν ἐπεύχας.

Κ.

Καδμεῖος *Thebanus.* Sept. 9. Καδμείων πόλει. Sept. 39. φίλιστε Καδμείων ἄναξ. Sept. 47. 513. ἄστυ Καδμείων. Sept. 525. φῶτα Καδμείων ἕνα. Sept. 661. ἄνδρας Καδμείους. Sept. 997. προβούλευε τῇδε Καδμείας πόλεως. Sept. 1006. ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός. Sept. 1016. τῷδε Καδμείων τέλει. Sept. 1017. Καδμείων γε προστάταις. Sept. 1067. Καδμείων ἤρυξε πόλιν.

Καδμογενής *a Cadmo descendens.* Sept. 285. στρατὸν Καδμογενεῖ φύσεσθε.

Κάδμος *Cadmus.* Sept. 1. Κάδμου πολῖται. Sept. 74. Κάδμου πόλιν. Sept. 113. πόλισμα Κάδμου. Sept. 125. Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν. Sept. 805. Κάδμου πύργους.

Καθαιμάσσειν *sanguine conspergere.* Eum. 428. ἴσθ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.

Καθαιρεῖν *tollere, delere.* Ag. 387. φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ. Eum. 276. χρόνος καθαιρεῖ πάντα.

Καθαίρειν *expurgare, expiare.* Choeph. 72. τὸν χαιρομυσῆ φόνον καθαίροντες. — Fragm. 384. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα. — Dan. 34. καθαίρομαι γῆρας.

Κάθαρμα *purgamentum.* Choeph. 96. καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας.

Καθαρμὸς *expurgatio, expiatio.* Sept. 720. τίς ἂν καθαρμοὺς πόρις; Choeph. 962. ὅταν ἀφ' ἑστίας μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμαῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις. Choeph. 1055. εἶεν καθαρμός. Eum. 267. ἐπίσταμαι πολλοὺς καθαρμούς. Eum. 273. καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.

Καθαρός *purus.* Eum. 303. καθαρὰς χεῖρας. Eum. 452. ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις. Suppl. 641. καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρίσεσθαι.

Καθάρσιος *expurgans.* Sept. 662. αἷμα γὰρ καθάρσιον. Eum. 427. αἵματος καθαρσίου σφαγαί. Eum. 63. δωμάτων καθάρσιος. Eum. 548. φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος.

Καθίζεσθαι *considere.* Prom. 229. τὸν πρατῆρα ἐς θρόνον καθίζετο. Eum. 6. Τιτανὶς ἄλλη ταῖς χθονὸς καθίζετο.

Καθεύδειν *dormire.* Choeph. 868. καθεύδουσιν μάτην ἄκραντα βάζω. Eum. 94. καθευδουσῶν τί δεῖ; — sensu translato. Ag. 1330. οὐ καθεύδουσιν χερί.

Καθήκειν *in certamen descendere.* Choeph. 448. πρίπει δ' ἀκάμπτῳ μίνει καθήκειν.

Καθῆσθαι *sedere.* Prom. 918. θαρσῶν καθήσθαι. Choeph. 906. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἴσως καθήμενον. Eum. 494. τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον δειμαντεῖ καθήμενον. Suppl. 360. οὗτοι κάθησθε δωμάτων ἐφίστιοι ἐμῶν. Fragm. 271. εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ.

Καθιέναι deponere. Eum. 525. τὸν ἀντίπαλμον δὲ φασὶ παρβάσεν τὰ πολλὰ — ξὺν χρόνῳ καθῆσεν.

Καθιεροῦν consecrare. Eum. 294. ἐμοὶ τραφεὶς τε καὶ καθιερωμένος.

Καθιζάνειν considere. Eum. 29. ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.

Καθιππάζεσθαι concutere. Eum. 145. νέος δὲ γραῖαν δαίμονας καθιππάσω. Eum. 701. καθιππάζῃ με πρεσβύτιν νέος. Eum. 749. 776. θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους καθιππάσασθε.

Καθιστάναι instituere. Pers. 374. καὶ πάννυχος δὴ διπλοῦν καθίστασαν. — Eum. 676. φρούρημα γῆς καθίσταμαι. Pers. 377. Ἑλλήνων στρατὸς αρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο. — *καταστῆναι consistere.* Pers. 287. λίξον κατάστας.

Καθορᾶν perspicere, conspicere. Suppl. 1044. τί δῆτα μέλλω φρένα Δίαν καθορᾶν; Ag. 461. μήτ' οὖν αὐτὸς ἄλοὺς ὑπ' ἄλλων βέον κατίδοιμι. Suppl. 89. πόροι κατιδεῖν ἄφραστοι. Pers. 936. κατιδόντες στυγνὰς Ἀθήνας. Pers. 985. κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον.

Καθορμίζειν immittere. Pers. 967. ἐς τάδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.

Καθυπέρτερος superior. Sept. 208. ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα.

Και et. Substantiva iungens. Prom. 33. 88. 111. 184. 191. 210. 455. 523. 556. 676. 849. 880. 995. 1017. 1019. Sept. 25. 36. 45. 73. 97. 172. 203. 212. 284. 470. 564. 585. 645. 658. 755. 804. 877. 888. 986. 1023. 1028. 1066. Pers. 3. 9. 17. 22. 39. 45. 52. 215. 223. 236. 246. 293. 309. 364. 369. 412. 481. 691. 717. 736. 744. 758. 794. 855. 863. 883. 932. 959. Ag. 5. 23. 111. 219. 220. 346. 398. 399. 424. 476. 513. 541. 546. 562. 567. 571. 699. 784. 825. 873. 1062. 1063. 1387. 1415. 1416. 1447. 1576. 1604. 1629. Choeph. 123. 146. 198. 209. 240. 246. 258. 266. 460. 533. 588. 589. 678. 702. 711. 850. 931. 973. 990. 994. 996. 1011. 1024. 1031. Eum. 27. 28. 62. 63. 73. 77. 89. 205. 208. 224. 230. 231. 233. 238. 267. 374. 415. 547. 563. 616. 638. 642. 728. 729. 732. 740. 797. 799. 813. 843. 846. 867. 869. 929. 941. 961. Suppl. 11. 12. 17. 23. 26. 232. 307. 428. 489. 518. 520. 549. 572. 696. 697. 736. 781. 788. 814. 819. 915. 917. 929. 948. 977. 978. 1056. Bassar. 20. Glauc. 21. 25. 26. Ix. 80. Niob. 143. Perrhaeb. 172. Prom. ignif. 175. Prom. sol. 180. Psychost. 264, 2. Fragm. 308. 434. — pronomina iungens. Ag. 1656. — adiectiva iungens. Prom. 186. 311. 442. 693. Sept. 165. 297. 667. 809. 812. 814. 857. 863. 916. 1046. Pers. 33. 83. 125. 138. 181. 252. 434. 525. 781. 990. Ag. 43. 309. 416. 427. 509. 542. 595. 604. 704. 726. 1461. Choeph. 76. 293. 357. 378. 717. 781. 831. 1045. Eum. 146. 312. 360. 362. 366. 509. 888. 992. Suppl. 222. 265. 352. 605. 693. 731. 940. 978. Myrmid. 130. Perrhaeb. 172. Prom. sol. 180. 184. Fragm. 320. — participia iungens. Prom. 368. 331. 667. 677. Sept. 44. 362. 616. 996. Pers. 204. 460. Ag. 656. 1202. Choeph. 269. 667. 695. 830.

843. 1039. Fragm. 271. 321. — adverbia iungens. Prom. 195. 885. 961. Eum. 977. Suppl. 705. — verba iungens. Prom. 36. 57. 73. 193. 362. 381. 640. 673. 745. 851. 996. 1000. 1012. 1036. 1065. Sept. 29. 214. 268. 363. 615. 618. 649. 796. 807. 1052. 1058. 1060. Pers. 186. 237. 368. 669. 685. 916. 1003. Ag. 288. 309. 1011. 1034. 1216. 1324. 1638. 1645. Choeph. 3. 142. 227. 287. 561. 567. 575. 656. 691. 770. Eum. 12. 270. 536. 541. 679. Suppl. 213. 229. 246. 269. 375. 443. 445. 522. 851. 858. Niob. 144. Fragm. 384. — periodos et periodorum membra iungens. Prom. 13. 51. 82. 91. 172. 230. 234. 271. 279. 307. 309. 325. 332. 340. 363. 380. 448. 460. 471. 493. 498. 489. 494. 496. 523. 593. 625. 653. 670. 698. 786. 819. 891. 893. 917. 957. 1006. 1020. 1071. Sept. 21. 32. 33. 38. 54. 65. 66. 67. 127. 131. 146. 173. 178. 179. 248. 247. 249. 256. 309. 385. 382. 388. 423. 496. 558. 621. 629. 654. 718. 770. 779. 826. 854. 938. 955. 968. 1013. 1019. 1031. 1062. Pers. 14. 119. 157. 187. 188. 190. 191. 192. 193. 196. 197. 244. 298. 310. 378. 374. 376. 393. 398. 402. 466. 486. 494. 500. 521. 522. 673. 738. 766. 789. 789. 800. 835. 861. 868. 992. 1010. 1013. 1019. Ag. 8. 39. 177. 287. 301. 315. 544. 558. 567. 584. 687. 657. 687. 767. 805. 811. 820. 838. 840. 892. 901. 942. 980. 1059. 1147. 1157. 1212. 1244. 1246. 1248. 1303. 1308. 1312. 1353. 1357. 1362. 1487. 1532. 1569. 1580. 1586. 1590. Choeph. 108. 114. 127. 133. 137. 253. 289. 299. 496. 496. 565. 584. 685. 703. 740. 741. 797. 806. 817. 828. 865. 868. 973. 977. 1025. 1030. 1054. 1058. 1059. Eum. 30. 31. 56. 67. 78. 81. 110. 119. 136. 166. 195. 196. 204. 249. 257. 277. 295. 357. 384. 440. 443. 455. 517. 603. 627. 641. 642. 687. 668. 725. 726. 740. 745. 749. 776. 791. 816. 860. 865. 896. 960. 983. Suppl. 101. 159. 175. 186. 197. 227. 241. 251. 273. 277. 279. 294. 374. 394. 407. 422. 435. 439. 441. 451. 466. 497. 499. 514. 518. 546. 566. 583. 606. 653. 702. 723. 893. 925. 959. 961. 965. 969. 981. 1054. 1057. Glaus. 22. Lycurg. 107. Niob. 145. Prom. sol. 181. Sisyph. 206. Phin. 238. Phryg. 244. 1. 5. Psychost. 264. 5. Fragm. 266. 288. — etiam, vel. Prom. 58. 61. 197. 298. 310. 312. 347. 634. 645. 699. 976. 1033. Sept. 36. 210. 323. 356. 419. 450. 452. 535. 639. 698. 714. 742. 882. 988. 1008. Pers. 150. 429. 709. 738. 804. 879. 906. 940. 969. 1002. 1016. Ag. 173. 191. 388. 945. 916. 1005. 1010. 1176. 1180. 1234. 1240. 1286. 1325. 1332. 1333. 1385. 1406. 1599. 1611. 1697. 1690. Choeph. 181. 221. 260. 474. 478. 493. 519. 551. 566. 569. 649. 692. 698. 905. 919. 970. 1004. Eum. 86. 259. 287. 297. 442. 627. 653. 668. 697. 693. 790. 812. 957. Suppl. 69. 74. 77. 82. 209. 292. 306. 317. 393. 629. 743. 969. 987. 988. Aetn. 6. 9. Amym. 12. Prom. sol. 182. 3. Fragm. 268. 275. 294. 286. 302. non ei vocabulo antepositum, ad quod refertur: Sept. 792. ἐκεῖθι πήλ-θον; Sept. 953. οὐ δ' αὖτε καὶ πανδόκ... Pers. 598. μὴ καὶ τι

πρὸς πατρὸς πρόσθητε πατέρ. Ag. 544. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ πρεσβῆν. Ag. 822. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων. Eum. 402. ἢ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἀκαμφόρους φυγάς; verbis adiectum cum vi affirmandi. Prom. 343. εἴ τι καὶ ποσὶν θέλεις. Prom. 997. γνάμψαι γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι. Prom. 1066. ἄλλο τι φύσει καὶ παραμυθοῦ μ', ὅτι καὶ πείσεις. Ag. 369. ὥστε καὶ παρὰ πυρὸς σὺ πραπίδων λαχόντα. Choeph. 879. σὲ καὶ μετεύω. Eum. 71. πασῶν δ' ὅσαις καὶ γένοντο. Eum. 172. μὴ καὶ λαβοῦσα πτῆνον ἀργῆτιν ὄφιν — ἀνῇς. Suppl. 183. εἴτ' ἀπ' ἤμων, εἴτε καὶ τεθυμένοι. Pers. 707. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσοῦτος πεζὸς ἤνυσεν περᾶν; Ag. 269. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; Pers. 288. τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν; — *et quidem, idque.* Prom. 730. αἵδε τ' ὀδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως. Eum. 351. δέξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί. Fragm. 319. χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον. Prom. 951. καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως. Eum. 112. καὶ ταῦτα κοὐφως ἐκ μέσου ἀφωσμάτων ὤρουσεν. Eum. 597. καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός. Eum. 864. καὶ ταῦτα γῆθεν. post πολύς positum. Prom. 1009. λέγων ὅσα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν. Eum. 139. ἢ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Pers. 240. πολὺν δὲ καὶ παλαιόν. Ag. 63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ. Choeph. 682. πόλλ' ἐπωπῆς κἀπικοδῶν εὖ, καίμενα. Choeph. 741. πολλὰ καὶ μογθηρά. — initio interrogationis positum. Prom. 253. 932. Pers. 233. 430. 713. 723. Ag. 271. 535. 1171. 1283. Choeph. 120. 177. 214. 216. 388. 521. 525. 765. Eum. 94. 197. 400. 790. 858. Suppl. 504. — initio responsi positum. Prom. 778. 933. Pers. 232. Eum. 586. Suppl. 293. 308. 334. 463. — Τί — καὶ *et* — *et.* substantiva iungens. Prom. 205. 300. 349. 475. 639. 661. 668. 817. 929. 989. Sept. 14. 30. 74. 365. 412. 505. 656. 777. 1065. Pers. 30. 156. 214. 216. 324. 426. 478. 515. 621. 632. Ag. 188. 350. 393. 523. 611. 818. 900. 1132. 1568. Choeph. 58. 206. 238. 242. 298. 326. 517. 555. 584. 593. 976. Eum. 108. 377. 463. 469. 543. 662. 671. 683. 772. 970. Suppl. 735. 953. Amym. 12. Dan. 35. 36. Fragm. 324. — pronomina iungens. Choeph. 110. — adiectiva iungens. Prom. 42. 242. 818. 965. Sept. 254. 267. 309. 577. 588. 636. Pers. 47. 55. 550. Ag. 318. 852. 986. 1002. 1015. Choeph. 102. 402. Eum. 691. 747. 825. Suppl. 24. 998. Fragm. 375. — participia iungens. Sept. 410. Ag. 782. Eum. 294. — participium cum verbo finito iungens. Choeph. 550. — adverbia iungens. Ag. 661. Eum. 620. — verba iungens. Prom. 178. 256. Pers. 291. Choeph. 538. Eum. 368. — periodorum membra iungens. Pers. 675. Ag. 521. Choeph. 706. Eum. 166. 451. 639. 696. Suppl. 749. — τε καὶ — καὶ Prom. 490. Sept. 69. 391. Eum. 280. Cresc. 100. — καὶ — τε Sept. 562. καὶ θεοῖς πρόσφιλές καλόν τ' ἀνοῦσαι. Choeph. 250. κἀμοὶ τήνδε τε. Eum. 75. καὶ δ' ἡπείρου μακρᾶς ὑπὲρ τὰ πόντου. Eum. 878. καὶ Ζεὺς ὁ παγ-

πρωτὴς Ἄρης τε. — καὶ — καὶ Sept. 10. 460. Pers. 829. Ag. 97. 663. 796. 1238. Choeph. 659. Eum. 430. 546. 549. 745. 948. 990. Suppl. 510. — καὶ — καὶ — καὶ Sept. 236. Arg. 14. Palam. 168. — δέ posterioris καὶ loco positum. Eum. 135. ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ. — καὶ — δέ Prom. 975. καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω. Pers. 149. καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοις προσαυδᾶν. Pers. 538. κἀγὼ δὲ μέρος τῶν οἰχομένων αἴρω. Pers. 765. κἀγὼ πάλου δ' ἔπνευσα. Choeph. 866. καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ. Eum. 65. καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν. Eum. 384. καὶ νῦν δ' ὁρῶσα. Suppl. 790. καὶ τέλεα δέ. Dan. 35. πᾶσιτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος. — καὶ — περ Ag. 1176. καὶ θεός περ. Prom. sol. 182, 2. καὶ θοῦρός περ ὤν. — καὶ γάρ Prom. 439. Sept. 1061. Pers. 330. 333. Ag. 510. 1228. Choeph. 16. 205. Eum. 84. Suppl. 481. 847. 909. — καὶ δή Prom. 54. 75. Sept. 455. Choeph. 558. Eum. 854. Suppl. 433. 494. 502. — καὶ μάλα Prom. 739. Choeph. 866. Eum. 351. Fragm. 319. — καὶ μήν Prom. 246. 457. 984. 987. 1082. Sept. 227. 354. 439. Pers. 258. 398. 954. Ag. 905. 1151. 1161. 1227. Choeph. 172. 203. 503. Eum. 681. Suppl. 307. Theor. 65. Myrmid. 118. — καὶ Prom. 336. 1071. 1079. 1082. Pers. 376. 398. 466. 769. Ag. 39. Choeph. 706. 1058. Eum. 119. Prom. sol. 181, 6. — κἄν Choeph. 991. κἄν τύχω μάλ' εὐστομῶν. Eum. 711. κἂν ἰσόψηφος πρισθῇ. — καί Sept. 429. καὶ στόμαργές ἐστ' ἄγαν. Pers. 287. καὶ στένουσι κασοῖς ὄμως. Choeph. 113. καὶ θυραῖος ἐσθ' ὅμως. Choeph. 296. καὶ μὴ πέποιθα.

Καίειν *incendere.* Ag. 292. πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων. Ag. 823. ἤτοι κίαντες ἢ τεμόντες.

Κάϊκος fluvius. Myrmid. 122. ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιῤῥοαί. Mys. 131. ποταμοῦ Κάϊκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών.

Καίνειν *interficere.* Sept. 612. Ζεὺς σφε κάνοι πεφαυνῷ. Ag. 1543. ἐκτένει δ' ὁ καίνων. Choeph. 873. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω. Choeph. 918. κάνας γ' ὃν οὐ χρῆν l. d. — Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται.

Καινίζειν *re nova primum uti, rem novam excipere.* Ag. 1041. καίνισον ζυγόν. Choeph. 485. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον, ᾧ σ' ἐκαίνισαν.

Καινοπηγὴς *recens compactus.* Sept. 624. καινοπηγὲς εὔθετον σάκος.

Καινοπήμων *recens afflictus.* Sept. 345. δμωΐδες καινοπήμονες.

Καινός *novus.* Pers. 654. ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη. Choeph. 648. φέρω καινοὺς λόγους.

Καίπερ *quamquam.* Prom. 167. ἐμοῦ, καίπερ πρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου. Prom. 308. παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ. Prom. 372. καίπερ πεφαυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος. Prom. 909. Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν, ἔσται ταπεινός. Sept. 694. πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὅμως. Eum. 373. οὐδ' ἀνιμίας πνοῇ, καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα.

Καίριος *opportunus.* Sept. 1. χρὴ λέγειν τὰ καίρια. Sept. 601. φι-

λεῖ δὲ σιγῶν ἢ λέγων τὰ καίρια. Choeph. 575. σιγᾶν δ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Suppl. 441. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια. Ag. 1003. φόβον ἐκλιπαρήσω καὶ καίριον ἐκτολυπεύσειν. Choeph. 1060. καὶ σ' ἐκπτύσαν πρόφρων θεὸς φυλάσσοι καιρίοις συμφοραῖς. — letalis. Ag. 1285. ἐπαίσχομαι δὲ καιρίας πλαγᾶς τυχεῖν. Ag. 1316. πέπληγμαι καιρίαν πληγήν.

Καιρίως opportune. Ag. 1345. πολλῶν πάρεσθεν καιρίως εἰρημένων. — letali vulnere. Ag. 1317. καιρίως οὐτασμένος.

Καιρός tempus opportunum. Prom. 379. ἐν καιρῷ. Prom. 521. τόνδε δ' οὐδαμῶς καιρὸς γεγωνεῖν. Sept. 65. καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤπασεν λαβέ. Choeph. 699. ἀλλ' ἴσθ' ὁ καιρὸς ἡμερώσοντας ξένους — τυγχάνειν τῆ πρόσφορα. Fragm. apud Sext. in Gal. opusc. myth. p. 720. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἴσθ' ὅπου τιμᾷ θεός. — iustus modus. Prom. 506. καιροῦ πέρα. Ag. 761. ὑπερπάμψας καιρὸν χάρμης. Suppl. 1046. τίνα καιρὸν μὲ διδάσκεις; — iustus locus. Ag. 366. πρὸ καιροῦ.

Καίτοι attamen. Prom. 104. καίτοι τί φημί; Prom. 437. καίπερ θεοῖσι τοῖς νέοις τοιοῦτος γέρας τίς ἄλλος ἢ 'γὼ πασσαλῶσ. ἀφαίρεσιν; Prom. 645. καίτοι καὶ λέγειν' ὀδύρομαι. Eum. 84. καίτοι γε μὴν σὺ κἄρτ' ἐμοῦ σαφεστέρα.

Κακάγγελος mala nuntians. Ag. 622. κακαγγέλῳ γλώσσῃ.

Κάκαλα moenia. Niob. 154.

Κάκη ignavia. Sept. 174. δυσβουλήσαντ' ἄψυχον κάκην. Sept. 598. λήματος κάκη.

Κακκυγγέτις (κατακυγγέτις): nefatrix. Eum. 227. μέτεμι τόνδε φῶτα κακκυγγέτις.

Κακόμαντις mala vaticinans. Sept. 704. κακόμαντιν πατρὸς εὐναίαν Ἐρινύν. Pers. 10. κακόμαντις ἄγαν ὀφελοπεῖναι θυμός.

Κακομίλατος infausta camena. Pers. 899. κακομίλατον ἰάν.

Κακοποιεῖν malo facere. Praec. in Bekk. Anecd. p. 102, 14.

Κακόπτερος infelix. Ag. 1107. τᾶλαίνας κακόπτερος νύχας.

Κακορρήμων mala loquens. Ag. 1126. πόθεν ὄφρυν ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ κακορρήμονας;

Κακός malus. Prom. 223. κακαῖσι προσναῖς ταῖσδε. Prom. 471. κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις. Sept. 393. μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ: Sept. 582. ἴσθ' ὁμιλίας κακῆς κάκιον οὐδέν. Sept. 667. κακῶν δὲ κἀγαθῶν οὔ τιν' εὐκλείαν ἐρεῖς. Sept. 669. κακοῦ δ' ἔφυτ' ἔρωτος ἀρχέν. Sept. 680. κακὸς οὐ κεκλήσῃ. Sept. 698. κἄπειτα γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός. Sept. 619. κακὸν μὲ καρδίαν τι περιπεννεῖ πρόσω. Sept. 926. χρημάτων κακὸς δαστεύς. Sept. 1040. κακοῖσιν ἀντημείβετο. Choeph. 121. τὸν ἐχθρὸν ἀντημείβεσθαι κακοῖς. Pers. 244. πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακόν. Prom. 249. κακὸν μὲν πρᾶγος ἀγγέλλειν κακοῖ. Pers. 348. κακὸς δαίμων. Pers. 361. κἀξ μάρον φασγάνοιθ' Ἕλλησιν κακόν. Pers. 487. συμφορᾶς κακῆς. Pers. 739. τοῖς κακοῖς ἁμιλλῶν ἀνδράσιν. Pers. 743. ἐξ ἀνδρῶν — κακῶν. Pers. 831. κακὰ ἄλγη. Pers. 998. δόμων κακὰν κακῶν κακοῖς. Ag. 399. κακοῦ δὲ χαλκῶν ῥόμφαι. Ag. 643. κομίνει κακοῦ στρόβῳ. Ag. 838.

κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα. Ag. 1034. κακῶν πλέως φρενῶν. Ag. 1203. κακῇ τύχῃ. Ag. 1356. πλοῦτον αἵματος κακόν. Ag. 1462. κακὸν αἶνον. Ag. 1627. ἀπὸ ψυχῆς κακῆς. Ag. 1650. φῶτα προσαίνειν κακόν. Choeph. 144. τὴν κακὴν ἀράν. Choeph. 766. κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε. Choeph. 987. ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακόν. Choeph. 1027. ἐκτὸς αἰτίας κακῆς. Choeph. 1041. μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά. Eum. 71. κακὸν σκότον νέμοντας. Eum. 664. κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι. Eum. 863. νίκης μὴ κακῆς. Suppl. 399. νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, δίκαια δ' ἐννόμοις. Suppl. 973. γλῶσσαν εὔτυπον φέρει κακήν. Suppl. 1028. κακά τ' ἄλγη. Fragm. 287. κακοὶ γὰρ οὐ πράσσοντες οὐκ ἀνέχεσθε. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 48, 21. μὴ κακοῖς ἰῶ κακά. — Sept. 582. κάκιον οὐδέν. Ag. 899. κάκιον ἄλλο πῆμα. — τὸ κακὸν malum. Prom. 26. τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ. Prom. 928. πνεύσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ. Sept. 67. ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. Sept. 172. οἷον καὶ πόλεως πλέον κακόν. Sept. 665. οἷπερ κακὸν φέρει τις. Pers. 345. ἦρξεν — τοῦ παντὸς κακοῦ. Pers. 427. ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν. Pers. 523. μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθητε κακόν. Pers. 679. νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν. Pers. 712. οἷον ἤνυσαν κακόν. Pers. 767. οὐ κακὸν τοσόνδε προσίβαλον πόλει. Pers. 897. γᾷ τε πατρῴᾳ κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν. Pers. 967. ἴδεσθ' ἄελπτον κακόν. Pers. 987. ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. Ag. 836. ἔπαγλον κακόν. Ag. 1073. κακὸν ἄφαρτον φίλοισιν. Ag. 1102. κακῷ δὲ τῷ προσεπάζω τάδε. Ag. 1380. τί κακὸν — χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν παναμένα. Choeph. 719. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. Choeph. 878. ἐντυῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ. Eum. 141. ἄφερτον κακόν. Suppl. 1055. τὸ βίλτερον κακοῦ καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ. Fragm. 269. τό τοι κακὸν ποδῶκες ἕρχεται βροτοῖς. — Prom. 161. τίς σὺ ξυναοχαλᾷ κακοῖς τοῖσδε; Prom. 256. νοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν. Prom. 303. συνεσχαλῶν κακοῖσι. Prom. 320. οὐδ' εἴκεις κακοῖσι. Prom. 746. ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά. Prom. 775. ἦ μὴ παῖσ' ὁ ἀπαλλάξει κακῶν; Prom. 1017. κακῶν τιμωμία. Sept. 169. 209. Ag. 1594. Choeph. 220. ἐν κακοῖσι. Sept. 539. ἀλδαίνειν κακά. Sept. 553. κακοῖσι βάζει. Sept. 555. τῶν κακῶν δεδάσκαλον. Sept. 557. κακῶν — τοῦνδε βουλευτήριον. Sept. 610. δοίπονα κακά. Sept. 701. σὺν ἂν ἐκφύγοι κακά. Sept. 723. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς. Sept. 740. κακῶν θάλασσα. Sept. 764. δίδυμα κάκ' ἐτέλεσσεν. Sept. 790. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν. Sept. 829. κάκ' αὐτοφόνα. Sept. 857. κακῶν ἀτρύμονες. Sept. 985. ἰὼ κακά. Sept. 989. ὀστέων κακῶν. Sept. 1024. κοινώνει κακῶν. Sept. 1035. ἐκφυγὼν κακά. Pers. 232. ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. Pers. 252. ἄνια κακά. Pers. 259. οἳ' ἐκορύνθη κακά. Pers. 283. ἐκπεπληγμένη κακοῖς. Pers. 287. καὶ στένειε κακοῖς ὄμως. Pers. 322. ἀλλ' ἀπαγγέλλω κακά. Pers. 333. 793. κακῶν ὕφισται. Pers. 421. κακῶν πλῆθος. Pers. 425.

λεῖ δὲ σιγῶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. Choeph. 575. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Suppl. 441. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια. Ag. 1003. φόβον ἐκλιπόντα καὶ καίριον ἐντολοπεύσειν. Choeph. 1060. καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θοὰς φυλάσσοι καιρίους συμφορᾶς. — letalis. Ag. 1285. ἐπαίσχομαι δὲ καιρίας πλαγᾶς τυχεῖν. Ag. 1316. πέπληγμαι καιρίαν πληγήν.

Καιρίως opportune. Ag. 1345. πολλῶν πάρος θνῄσκειν καιρίως εἰρημένων. — letali vulnere. Ag. 1317. καιρίως οὐτασμένος.

Καιρός tempus opportunum. Prom. 379. ἐν καιρῷ. Prom. 521. τόνδε δ' οὐδαμῶς καιρὸς γεγωνεῖν. Sept. 65. καὶ τῶνδε καιρὸν ὄψεις ὕστερος λαβών. Choeph. 699. ἀλλ' ἴσθ' ὁ καιρὸς ἡμερώσοντας ξένους — τυγχάνειν τε πρόσφορος. Fragm. apud Sext. in Gal. opusc. myth. p. 720. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἴσθ' ὅπου τιμᾷ θεός. — instus modus. Prom. 506. καιροῦ πέρα. Ag. 761. ὑποπάμπρας καιρὸν χάρισας. Suppl. 1046. τίνα καιρὸν μὲ δοκεῖσθαι; — instus locus. Ag. 366. πρὸ καιροῦ.

Καίτοι attamen. Prom. 104. καίτοι τί φημι; Prom. 437. καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τοιοῦτον γέρας τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παρεσκεύασ' ἀφύσσων; Prom. 645. καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι. Eum. 811. καίτοι γε μὴν σὺ πάρτ' ἐμοῦ σαφηνίσαι.

Καιφόνος mala nuntians. Ag. 622. καιφόνῳ γλώσσῃ.

Κάκαλα moenia. Niob. 151.

Κάκη ignavia. Sept. 174. δειλοδοξήσασ' ἄψυχον κάκην. Sept. 598. λήματος κάκῃ.

Κακκυγγύτις (κατακυγγύτις) re-natrix. Eum. 222. μίσημα τόνδε φῶτα κακκυγγύτις.

Κακόμαντις mala vaticinans. Sept. 704. κακόμαντιν παιδὸς εὐκταίαν Ἐρινύν. Pers. 10. κακόμαντις ἄγαν ὀφελοπεῖται θυμός.

Κακομέλανος infausta canens. Pers. 899. κακομέλανον ἰύν.

Κακοποιεῖν mala facere. Praec. in Bekk. Anecd. p. 102, 14.

Κακόποτμος infelix. Ag. 1107. τᾶλλύνας κακόποτμος τύχαι.

Κακορρήμων mala loquens. Ag. 1126. πόθεν ὄρνιν ἔχεις θεοπρεπείας ἐδοῦ κακορρήμονας;

Κακός malus. Prom. 228. κακαῖσι προσναῖε ταῖσδε. Prom. 471. κακὸς δ' ἰατρὸς ὧν τις. Sept. 393. μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ. Sept. 582. ἴσθ' ὁμιλίας κακῆς κάκιον οὐδέν. Sept. 667. κακῶν δὲ πράσσειν οὔ τιν' εὐκλείαν ἔρει. Sept. 669. κακοῦ δ' ἔκβαλ' ἵμερος ἀρχάν. Sept. 680. κακὸς οὐ κυλίσῃ. Sept. 698. κἄτης γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός. Sept. 818. κακόν με καρδίαν τε παραπεπυσμένοι πρόνοι. Sept. 926. χρημάτων κακὸς δασμητής. Sept. 1040. κακοῖσιν ἀνημείβετο. Choeph. 121. τὸν ἐξ ὑπερβολῆς ἀναμείβεσθαι κακοῖς. Pers. 244. πρᾶγος ἰσόθλων ἢ κακῶν. Prom. 249. κακὸν μὲν πρᾶγον ἀγγέλλειν κακά. Pers. 346. κακὸς δαίμων. Pers. 361. εἰ μέγαν φασκοῖεν ἴδμεν Ἕλληνες κακόν. Pers. 457. συμφορᾶς κακῆς. Pers. 739. τοῖς κακοῖς ἁμιλλῶν ἀνδράσιν. Pers. 743. ἐξ ἀνδρῶν — κακῶν. Pers. 831. κακὰ ἄλγη. Pers. 999. δόμων κακῶν κακοῖς. Ag. 389. κακοῦ δὲ χαλκοῦ πρόσπαρ. Ag. 643. πολυμίνας κακοῦ στρέβλα. Ag. 838.

κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα. Ag. 1034. κακῶν πλέως φρενῶν. Ag. 1203. κακῇ τύχῃ. Ag. 1336. πλοῦτον εἴρατος κακόν. Ag. 1462. κακὸν αἶνον. Ag. 1627. ἀπὸ ψυχῆς κακῆς. Ag. 1650. φῶτα προσαίνων κακόν. Choeph. 144. τὴν κακὴν ἀρὰν. Choeph. 766. κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε. Choeph. 967. ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακόν. Choeph. 1027. ἐκτὸς αἰτίας κακῆς. Choeph. 1041. μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά. Eum. 71. κακὸν σκότον νέμοντας. Eum. 664. κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι. Eum. 863. νίκης μὴ κακῆς. Suppl. 399. νέμων εἰκότως ἄθλια μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις. Suppl. 973. γλῶσσαν εὔτυπον φέρει κακήν. Suppl. 1028. κακά τ' ἄλγη. Fragm. 267. κακοὶ γὰρ οὐ πράσσοντες οὐκ ἀνάσχετοι. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 48, 21. μὴ κακοῖς ἰῶ κακά. — Sept. 382. κάκιον οὐδέν. Ag. 839. κάκιον ἄλλο πῆμα. — τὸ κακόν malum. Prom. 26. τοῦ παρόντος ἀχθηδόν κακοῦ. Prom. 928. πνεύσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ. Sept. 87. ὁρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. Sept. 172. οἶκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν. Sept. 665. οἶκῳ κακὸν φέρει τις. Pers. 345. ἦρξεν — τοῦ παντὸς κακοῦ. Pers. 427. ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν. Pers. 523. μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθητε κακόν. Pers. 679. νεοχμὸν ἐμβρυθὲς κακόν. Pers. 712. οἷον ἤγυσεν κακόν. Pers. 767. οὐ κακὸν τοσόνδε προσίβαλον πόλει. Pers. 897. γᾷ τε πατρῴᾳ κακὸν ἄρ' ἐγενόμην. Pers. 967. ἔθεσθ' ἄελπτον κακόν. Pers. 987. ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. Ag. 836. ἴσπαγλον κακόν. Ag. 1073. κακὸν ἄφαρτον φίλοισιν. Ag. 1102. κακῷ δὲ τῷ προσευκάζω τάδε. Ag. 1380. τί κακὸν — χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν πανδαμίνα. Choeph. 719. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τείχειν κακόν. Choeph. 878. ἐντεῦθεν γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ. Eum. 141. ἄφερτον κακόν. Suppl. 1055. τὸ βίλτερον κακοῦ καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ. Fragm. 269. τό τοι κακὸν ποδῶκες ἕρχεται βροτοῖς. — Prom. 161. τίς οὐ ξυναισχαλᾷ κακοῖς τοῖσδε; Prom. 256. νοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν. Prom. 303. συναισχαλῶν κακοῖς. Prom. 320. οὐδ' εἴκουσι κακοῖς. Prom. 746. ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά. Prom. 775. ἦ μὸν παῖς ὁ ἀπαλλάξει κακῶν; Prom. 1017. κακῶν τιμωμία. Sept. 169. 209. Ag. 1594. Choeph. 220. ἐν κακοῖσι. Sept. 539. ἀλδαίνειν κακά. Sept. 553. κακοῖσι βάζει. Sept. 555. τῶν κακῶν διδάσκαλον. Sept. 557. κακῶν — τοῖσδε βουλευτήριον. Sept. 610. δορίπονα κακά. Sept. 701. σὺ δ' ἂν ἐκφύγοις κακά. Sept. 723. πένοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖτ κακοῖς. Sept. 740. κακῶν θάλασσα. Sept. 764. δίδυμα κάκ' ἐτέλουν. Sept. 790. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν. Sept. 829. κάκ' αὐτοφόνα. Sept. 857. κακῶν ἀτρύμονες. Sept. 985. ἰὼ κακά. Sept. 989. δυστόνων κακῶν. Sept. 1074. κοινώνει κακῶν. Sept. 1035. ἐκφυγὼν κακά. Pers. 252. ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. Pers. 252. ἄνια κακά. Pers. 259. οἳ' ἐπορσύνθη κακά. Pers. 283. ἐκπεπλεγμένη κακοῖς. Pers. 287. καὶ στένει κακοῖς ὅμοι. Pers. 322. ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. Pers. 333. 793. κακῶν ὕψιστα. Pers. 421. κακῶν πλῆθος. Pers. 425.

κακῶν πέλαγος. Pers. 432. συμφορὰν κακῶν. Pers. 457. κακῶν ὁρῶν βάθος. Pers. 506. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων κακῶν. Pers. 511. ἐδήλωσας κακά. Pers. 523. πρὸς κακοῖσι. Pers. 590. κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος πυρεῖ. Pers. 592. κλύδων κακῶν. Pers. 598. κακῶν ἔκπληξις. Pers. 623. κακῶν ἄκος. Pers. 693. πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίγνεται. Pers. 698. πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος. Pers. 729. κακῶν πηγή. Pers. 800. κακῶν πρηπίς. Pers. 821. κακῶν ὑπ' ἄλγους. Pers. 826. 837. Ag. 743. Eum. 266. ἐν κακοῖς. Pers. 948. κακὰ πρόπαντα λέγεις. Ag. 204. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν. Ag. 338. εἰ πρόσπαιστα μὴ ψύχοι κακά. Ag. 634. πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω; Ag. 639. δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά. Ag. 878. πολλὰ — κακὰ ἠνεσχόμεσθα. Ag. 1053. ἄμφι τῶν αὐτῆς κακῶν, Ag. 1062. αὐτοφόνα κακά. Ag. 1104. κακῶν δαί. Ag. 1115. ἀμφιθαλῆ κακοῖς βίον. Ag. 1157. ἴχνος κακῶν. Ag. 1187. ὦ κακά. Ag. 1370. κρατῆρα κακῶν πλήσας ἀραίων. Ag. 1639. μηδαμῶς — ἄλλα δράσωμεν κακά. Choeph. 42. ἀπότροπον κακῶν. Choeph. 93. δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν. Choeph. 152. κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄγος. Choeph. 275. πολλὰ δυσερκῆ κακά. Choeph. 334. τί δ' ἄτερ κακῶν. Choeph. 559. δαιμονᾷ δόμος κακοῖς. Choeph. 622. κακῶν δὲ προσβεύσεται τὸ Λήμνιον. Choeph. 737. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά. Choeph. 764. τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει. Choeph. 860. τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν. Choeph. 931. ἀναφυγὰς κακῶν. Choeph. 953. τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς. Choeph. 974. τῶνδ' ἐπήκοος κακῶν. Choeph. 1037. ἐκφορεύνθη κακά. Eum. 71. κακῶν δ' ἔκατι κἀγίνοντο. Eum. 122. πλὴν τεύχειν κακά. Eum. 360. κακῶν τε μνήμονες. Eum. 480. τὰ τῶν πέλας κακά. Eum. 933. ἄπληστον κακῶν. Suppl. 323. αἰεὶ ἀνθρώπων κακά. Suppl. 448. σοφὸς κακῶν. Suppl. 464. κακῶν πλῆθος. Suppl. 466. λιμὴν κακῶν. Suppl. 784. ἐλευθεροῦται φιλαιάκτων κακῶν. Philoct. 227. τῶν ἀνηλίστων κακῶν ἰατρός. Fragm. 296. ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν. Fragm. 300. ἐκπέπτην ἔκπαγλα τῶν αὐτοῦ κακῶν. Fragm. 321. πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἰργάσατο κακά. Fragm. 375. ἐν τοῖς κακοῖς.

Κάκοσμος male olens. Arg. 15. τὴν κάκοσμον οὐράνην.

Κακόσπλαγχνος timidus. Sept. 219. ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς.

Κακόστρωτος male stratus. Ag. 542. σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους.

Κακόσχολος malam moram imponens. Ag. 186. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι κακόσχολοι.

Κακότης improbitas. Prom. 1068. πῶς με κελεύεις κακότητ' ἄσσον;

Κακοῦν malis afficere, pessumdare. Prom. 978. κακοῦσί μ' ἐκδίκως. Fragm. 294. ὅταν κακώσας δῶμα παμπήδην θέλῃ. — Pers. 714. ναυτικὸς στρατὸς κακωθείς.

Κακουργεῖν malis afficere. Phryg. 244. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν.

Κακουχία infausta possessio. Sept.

650. ἐν πατρῴᾳ μὴν χθονὸς κακουχίᾳ.

Κακόφατις *male ominatus.* Pers. 899. τὰν κακοφάτιδα βοάν.

Κακοφρονεῖν *malevolum esse.* Ag. 1147. κακοφρονῶν — δαίμων.

Κακόφρων *animum augens.* Ag. 100. μεριμνῆς, ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει.

Κακῶς *male.* Prom. 284. τοὺς κακῶς πράσσοντας. Pers. 209. κακῶς δὲ πράξας. Fragm. 286. τὸν κακῶς πράσσοντα. Fragm. 412. κακῶς πράσσοντα. Prom. 753. 1043. πάσχειν κακῶς. Prom. 761. πάσχω κακῶς. Sept. 1040. παθὼν κακῶς. Sept. 205. μὴ — βουλεύσῃ κακῶς. Pers. 446. κακῶς τὸ μέλλον ἰσυρῶν. Pers. 799. κακῶς δράσαντες. Ag. 656. στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου. Ag. 901. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν. Choeph. 294. κακῶς ταριχευσθέντα. Eum. 391. λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς. Eum. 812. φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. Fragm. 271. κακῶς εἰργασμένα. — Sept. 660. τῷ κάκιστ' ἀνδρωμένῳ.

Καλάϊνος *caeruleus.* Fragm. 383. πέραμος καλάϊνος.

Καλεῖν *vocare, invocare, advocare.* Prom. 91. τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ. Sept. 205. θεοὺς καλοῦσα. Sept. 335. καὶ νεκὸς νεκὺν καλεῖ. Sept. 561. τὸν σὸν ἀδελφεόν — καλεῖ. Sept. 622. θεοὺς γενεθλίους καλεῖ. Pers. 171. σὺ μενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς. Ag. 144. Ἰήϊον δὲ παλίωι Παιᾶνα. Ag. 1048. δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ. Choeph. 128. καλοῦσα πατέρα. Choeph. 644. τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ. Choeph. 723. Αἴγισθον — καλεῖν ὅπως τάχιστ' ἄνευγεν. Eum. 28. Ποσειδῶνος πρέσβεις καλοῦσα. Eum. 116. ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταμνήστρα καλῶ. Eum. 277. καλῶ χώρας ἄνασσαν τῆσδε. Eum. 528. καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδέν. Suppl. 210. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους. Suppl. 851. κάλει θεούς. — Pers. 674. οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'. Choeph. 199. τοὺς θεοὺς καλούμεθα. Choeph. 214. τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν. Eum 464. μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια καλεῖσθε. — Suppl. 166. ὕψοθεν δ' εὖ πλέοις καλούμενος. — *nominare.* Prom. 86. ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα καλοῦσιν. Ag. 1205. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς σάφος τύχοιμ' ἄν; Aetn. 6. σεμνοὺς Παλίκους Ζεὺς ἐφίστασι καλεῖν. Fragm. 433. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν. — καλεῖσθαι *dici, esse.* Pers. 2. τάδε τῶν Περσῶν — πιστὰ καλεῖται. Ag. 1246. καλουμένη δὲ φοιτὰς — ἡνεσχόμην. Sept. 911. ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται. Eum. 390. Ἀρὰ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. Suppl. 258. αὐτῆς δὲ χώρας Ἄπιδος πίδον τόδε πάλαι κέκληται. Pers. 238. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτός. Choeph. 318. χάριτες δ' ὁμοίως κέκληνται γόος ἀνίκητος. Ag. 154. εἰ τόδ' αὖτῳ φίλον κεκλημένῳ. Choeph. 1033. πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον. Eum. 628. οὐκ ἔστι μητὴρ ἡ κεκλημένου τέκνου τοκεύς. — Pers. 736. Βόσπορος δ' ἐπώνυμος κεκλήσεται. Prom. 842. πόντιος μόχος — Ἴόνιος κεκλήσεται. Sept. 680. κακὸς οὐ κεκλήσῃ.

Καλλίκαρπος frugifer. Prom. 369. *τῆς καλλικάρπου Σικελίας λειμὼν γύας.*

Καλλίπαις pulchram prolem habens. Ag. 740. *εἶναι γὰρ εὐθενοῦντων καλλίπαις πέφυκε ἀεί.*

Καλλίπρωρος pulchram faciem habens. Sept. 515. *βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.* Ag. 227. *σιάμενός τε καλλιπρώρου φυλακάν.*

Καλλιῤῥόος pulchre fluens. Pers. 197. *καλλιῤῥόου ὕφασσα πηγῆς.*

Κάλλος pulchritudo. Pers. 181. *γυναῖκα — κάλλει ἀμείψαι. — ornamentum.* Ag. 897. *ἐν ποικίλοις — κάλλεσιν βαίνων.*

Καλὸς pulcher. Sept. 361. *εὐ γὰρ εφάγια γίνεται καλά.* Sept. 530. *Ἄργει δ' ἐκείνων καλὰς τροφάς.* Sept. 563. *τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς, καλόν τ' ἀκοῦσαι.* Sept. 1002. *τέθνηκεν οὔπαρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.* Pers. 240. *πολύν τε καὶ καλὸν — στρατόν.* Ag. 606. *οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά.* Ag. 1592. *οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί.* Choeph. 687. *βασιλεὺς καλῆς ἰατρὸς ἐλπίς.* Eum. 200. *πόμπασον γύρας καλόν.* Suppl. 454. *μηχανὴ καλή.* Suppl. 753. *ἔκβασις στρατοῦ καλή.* Glauc. 27. *καλοῖσι λουτροῖς ἐλλίλουμαι.* Arm. iud. 164. *τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον, ὃς λύπας φέρει;* Fragm. 284. *καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.* Fragm. 318. *σοφιστὴς καλὰ παφαπαίων χέλυν* l. d. *— ἡ καλὴ Diana.* Ag. 138. *ὕφρων ἀ καλὰ δρόσοισι λειποῖς.— Ag.* 874. *κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος.*

Κάλυμμα involucrum. Ag. 1151. *ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων ἔστιν δεδορκώς.* Choeph. 487. *αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.*

Κάλυξ spica. Ag. 1365. *Διὸς νέᾳ γενῇ σταχυοῦσι κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.*

Καλύπτειν tegere. Prom. 220. *Τιτάνων μελαμβαθῆς κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον.* Prom. 583. *χθονὶ κάλυψον.* Sept. 1031. *καὐτὴ καλύψω.* Pers. 638. *οἷον οὔπω Περσὶς αἳ' ἐκάλυψεν.* Pers. 881. *εἶθ' ὄφελον, Ζεῦ, πάμπρὸ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.* Choeph. 51. *δνόφος καλύπτουσι δόμους.*

Κάλυπτρα velamentum, integumentum. Pers. 529. *καλύπτρας κατερρωμένας.* Suppl. 115. 126. *Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.* Choeph. 728. *δνοφερὰς καλύπτρας.*

Κάλχας Calchas. Ag. 151. *τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγίλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε.* Ag. 240. *τέρνας δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄπραντος.*

Καλῶς pulchre, bene. Prom. 941. *εἰ πράσσοις καλῶς.* Prom. 1014. *τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς.* Sept. 23. *καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν πρυτι.* Sept. 781. *καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστα.* Pers. 711. *ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.* Ag. 435. *ἐν φρεσὶ καλῶς πεσόντα.* Ag. 820. *τὸ μὲν καλῶς ἔχον.* Ag. 1014. *ἤμησαν καλῶς.* Ag. 1658. *θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.* Choeph. 211. *σὺχον τὰ λοιπὰ — τυγχάνειν καλῶς.* Choeph. 350. *τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι.* Choeph. 411. *πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.* Choeph. 572. *σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς.* Choeph. 728. *ἐπ' ἔργοις δυσπραγμόνοις καλῶς καίειν.* Choeph.

795. τόδε καλῶς κτίσμονον. Choeph. 890. παραινεῖς μοι καλῶς. Choeph. 939. τυχόντες καλῶς. Eum. 433. πιστὸν δ' ἱστορεῖτ' καλῶς. Eum. 436. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς. Eum. 795. καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς. Suppl. 116. πεπομένων καλῶς. Sept. 406, ὅπως ἄνασσ' ταῦτα — ἐκτελεντήσει καλῶς. Suppl. 699. ἄγαν καλῶς πλέουσα. Suppl. 734. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτα. Fragm. 286. τὸν καλῶς νεάζοντα. Fragm. 320. καλῶς ἠφανισμένος ὁ χοῖρος.

Κάμαξ hasta. Ag. 66. ἐν προτελείοις κόμπος. Nereid. 141. κάμακος γλίσχημα. — *pertica.* Xantr. 157. κάμακες πόντης οἱ πυρίφλεκτοι.

Κάματος opus. Edon. 51. τόρνου κόματον δακτυλόδεικτον. — *labor.* Prom. sol. 178. κάματόν θ' ἵππων — ἀναπαύει.

Κάμηλος camelus. Suppl. 282. Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν εἶναι καμήλοις.

Κάμινος caminus. Orith. 267. καὶ μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον εἴλας.

Κάμνειν laborare. Sept. 192. νεὼς καμούσης ποντίᾳ πρὸς πύματι. Ag. 469. ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν Ag. 656. στρατοῦ καμόντος. Fragm. 283. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συμπόνδιον θεός. — *fatigari, cessare.* Eum. 841. σῶτος καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά. Eum. 868. καρπὸν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐκπέρσοντ' ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμειν χρόνῳ. — οἱ κεκμηκότες, καμόντες *mortui.* Suppl. 149. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων. Suppl. 228. Ζεὺς ἄλλοι ἐν καροῦσιν.

Καμπή flexus. Glauc. 23. Εὐβοΐδα καμπήν.

Κάμπτειν flectere. Prom. 32. οὐ κάμπτων γόνυ. Prom. 396. ἄγκιστρος δὲ τῶν στεθμοῖς ἐν οἰκείοις κάμπτειν γόνυ. Ag. 335. δεῖ γὰρ πρὸς οἶκον νοστίμου σωτηρίας κάμψαι δικαίου θάτερον πῶλον πάλιν. — Prom. 237. τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 368. εἶμι ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 511. μορίμοις δὲ πημοναῖς δύσει τε καμφθεὶς.

Κάμπυλος incurvus. Suppl. 180. ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.

Καμψίγουν hominum genua inflectens, efficiens ut labantur. Sept. 773. καμψίγουν Ἐριννύς.

Καναχής strepens. Choeph. 150. ἴστε δάκρυ πανυχίσι.

Κανθύλη tumor. Salam. 197.

Κάνωβος Canobus. Prom. 848. ἔστιν πόλις Κάνωβος ἰσχάτη χθονός. Suppl. 307. Κάνωβον πάρα Μέμφιν ἵκετο.

Καπανεύς Capaneus. Sept. 405. Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραιον εἵλκυσεν πύλαις. Sept. 422. Καπανεὺς δ' ἀκριλεῖ δρῶν παρεσκευασμένος.

Καπηλεύειν cauponari, cauponis instar perfide agere. Sept. 347. ἔστιν οὐ καπηλεύουσ' μάχην.

Κάπηλος perfidus, dolosus. Fragm. 339. κάπηλα προσφίσσων τυχήματα.

Καπνός fumus. Sept. 324. καπνῷ χρεὶ νῦν πόλεως' ἅπαν. Ag. 483. σημαντὴ καπνῷ πυρός. Ag. 792. καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὐθημος πόλις. Suppl. 760. μίλας γενείμαν καπνός. Fragm. 288. πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

Κάρα caput. Pers. 204. χηλαῖς κάρα τίλλοντα. Ag. 1598. οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα — λευσίμους ἀρᾶς. Choeph. 225. συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ. Choeph. 422. πτύπῳ δ' ἐπιῤῥοθεῖ προτητὸν ἀμὸν ἄθλιον κάρα. Choeph. 489. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα; Choeph. 1043. δυοῖν δρακόντων εὐπετῶς τεμὼν κάρα. Eum. 159. περὶ πόδα, περὶ κάρα. Eum. 168. ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' ἐκ παίνου πάσιτει. Arg. 15. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐνανάγησεν. Xantr. 155. ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα. Ossileg. 166. τοὐμὸν κάρα. — in allocutione. Ag. 879. νῦν δ', ἐμοὶ φίλον κάρα, ἔκβαινε' ἀπήνης.

Καρανηστήρ vel **Καρανιστήρ** caput detruncans. Eum. 177. καρανηστῆρες ὀφθαλμωρύχοι δίκαι.

Κάρανον caput. Choeph. 390. κάρανα δαΐζας.

Καρανοῦν ad fastigium perducere, perficere. Choeph. 694. τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις. Choeph. 521. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;

Κάρβανος barbarus, peregrinus. Sept. 111. 122. κάρβανον δ' ἀνδὰν, εἶδα, κοννεῖς. Suppl. 892. κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν. Ag. 1031. σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

Καρδία cor. Eum. 823. ἐξέδονε' ὡς καρδίαν ἀλιπτόρων. — pectus, animus. Sept. 816. κακόν με καρδίαν τι περιπιτνεῖ κρύος. Sept. 951. ἐντὸς δὲ καρδία στένει. (Sept. 271. γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι ubi καρδίας eiiciendum videtur.) Pers. 157. καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντὶς. Ag. 172. στάζει δ' ἐν ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος. Ag. 468. φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρωθέντα καρδίαν. Ag. 808. ἰὸς καρδίαν προσήμενος. Ag. 951. δεῖγμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. Ag. 999. προφθάσασα καρδία γλῶσσαν. Ag. 1092. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε προσβαφὴς σταγών. Ag. 1375. ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας λέγω. Choeph. 100. μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας. Choeph. 165. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. Choeph. 181. κἀμοὶ προσίστη καρδίας κλυδώνιον χολῆς. Choeph. 386. κἀρωύθην δὲ πρώρας ὁρμὴν ἧστε καρδίας θυμός. Choeph. 819. ἐν φρεσὶν καρδίαν σχεθών. Choeph. 1020. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος. Eum. 103. ὁρᾷ δὲ πληγὰς τάσδε καρδία σέθεν. Eum. 444. ἄλγη προφωνῶν ἀντικεντρα καρδίᾳ. Eum. 497. ἐν φάει καρδίας. Eum. 649. ἐν δὲ καρδίᾳ ψῆφον φέροντες. Eum. 753. 780. ἀντιπαθῆ μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν. Suppl. 68. ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν. Suppl. 344. κλῦθί μου πρόφρονι καρδίᾳ. Suppl. 461. ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον. Suppl. 766. μελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία. Suppl. 780. βίᾳ καρδίας.

Καρδιόδηκτος animum mordens. Ag. 1450. κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.

Κάρπιμος frugifer. Prom. 453. καρπίμου θέρους.

Καρπός fructus. Sept. 339. παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμαίδις πεσών. Sept. 582. καρπὸς οὐ νομιστέος. Pers. 609. ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης. Eum. 795. γλώσσης μα-

ταίσι μὴ 'πβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν. Eum. 867. καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπιῤῥύτον. Suppl. 772. βύβλου δὲ καρπὸς οὐ πρατεῖ στάχυν. — *eventus, effectus.* Sept. 600. εἰ καρπὸς ἔστιν θεοφάτοισι Λοξίου.

Καρποτελὴς fertilis, frugifer. Suppl. 671. καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπιπραυνέτῳ φέρματι γᾶν πανώρῳ.

Καρποῦν fructum proferre. Pers. 807. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἀνάρπασε στάχυν ἄτης. — καρποῦσθαι *possidere aliquid unde fructus percipi possit, frui.* Prom. 854. καρπώσεται ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα. Suppl. 250. γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα. Suppl. 312. Λιβύη μίγιστον τῆσδε γῆς καρπουμένη l. c. Sept. 575. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Ag. 488. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. Ag. 607. οὐκ ἴσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ παλαὶ ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

Κάρπωμα fructus. Suppl. 979. καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις.

Κάρτα valde, profecto, sane. Sept. 395. κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος. Sept. 397. Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστίλλεται. Sept. 640. ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω. Sept. 671. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπεσπέρχει θεός. Sept. 868. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν. Sept. 922. κάρτα δ' εἰκὸ ὅμαιμος. Pers. 364. τοιαῦτ' ἔλεξε κἀρθ' ὑπ' ἐνθύμου φρενός. Pers. 511. ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά. Ag. 268. παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας. Ag. 578. ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κἄρ. Ag. 775. κάρτ' ἀπορούσας ἦσθα γεγραμμένος. Ag. 814. δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί. Ag. 910. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ. Ag. 1179. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν. Ag. 1225. ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρημάτων ἐμῶν. Choeph. 172. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος. Choeph. 174. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν. Choeph. 261. δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. Choeph. 916. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος. Eum. 15. μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς. Eum. 90. κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος, πομπαῖος ἴσθι. Eum. 204. ἦ κάρτ' ἄτιμα — Διὸς πιστώματα. Eum. 213. τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην. Eum. 616. ἔστι τοῦδ' ἄκος καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος. Eum. 708. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Eum. 811. καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα. Suppl. 198. τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος. Suppl. 285. κάρτ' ἂν ἤκασα ὑμᾶς. Suppl. 443. ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια. Suppl. 445. δεῖ κάρτα θύειν. Suppl. 447. ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παρείχομαι. Fragm. 298. δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Καρτερὸς fortis, violentus. Prom. 207. αἰμύλας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν. Prom. 212. πρὸς τὸ καρτερόν. Suppl. 607. ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν. — Sept. 500. εἰ Ζεύς τε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ. Fragm. 308. ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα;

Κάρφος lignum. Bassar. 20. κάρφει παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ.

Κασάνδρα Cassandra. Ag. 1005. *Κασάνδρου λέγω.*

Κασιγνήτη soror. Prom. 639. *κασιγνήτας πατρός.* Pers. 181. *κασιγνήτα γένους τἀντεῦ.*

Κασίγνητος frater. Prom. 347. *ἐπεί μό καὶ κασιγνήτου τύχας τείρουσ' Ἄτλαντος.* Sept. 614. *τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον.* Sept. 656. *κασιγνήτῳ κάσει, ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι.* Ag. 318. *ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων.*

Κάσις frater. Sept. 656. *κασιγνήτῳ κάσις, ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι.* — *soror* sensu translato. Sept. 476. *λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.* Ag. 480. *κάσις πηλεῦ ξύνομος δίψια κόνις.*

Κασωλάβα urbis vel vici nomen. Sacerd. 75.

Κατά I. cum genitivo, significans rem, super quam aliquid effunditur. Eum. 357. *δνοφερὰν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται πολύστονος φάτις.* — *sub.* Pers. 675. *οἱ κατὰ χθονὸς θεοί.* Ag. 1359. *τοῦ κατὰ χθονὸς ᾅδου.* Choeph. 351. *κατὰ χθονὸς ἐμπρίπων.* Eum. 115. *ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.* Choeph. 371. *τῶν μὲν ἀράγοι κατὰ γῆς ὕδη.* Choeph. 468. *θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὄμνος.* Eum. 961. *κατὰ γῆς σύμεναι.* — *contra, in damnum alicuius.* Sept. 180. *ψῆφος κατ' αὐτῶν ἀληθὴς βουλεύσεται.* Sept. 388. *καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.* Choeph. 219. *αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἆρα μηχανορράφει.* Suppl. 480. *κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.* — adverbium circumscribens. Choeph. 680. *κατ' ἄκρας violenter.* — II. cum accusativo, motum significans, qui sequitur aliquid. Prom. 682. *πυνθοῖς ὅσους δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.* Ag. 679. *ναυσὶ κατ' ἴχνος πλάτας ἄφαντον πελάσντων.* — *secundum.* Sept. 672. *ἴτω κατ' οἶδμα.* Sept. 836. *γόων, ὦ φίλαι, κατ' οἶρον ἐφίεσαι' ἀμφὶ πρατὶ πόπτμον χερσὶν πίτυλον.* Pers. 473. *κατ' οἶδμα οὐκ ἔπεσμεν αἴροντες φυγήν.* Sept. 801. *πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φερούμενος.* Suppl. 238. *κατὰ νόμους ἀφικτόρων.* Suppl. 385. *κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν.* — locum significans, *in.* Prom. 871. *κατ' Ἄργος.* Sept. 6. 232. Ag. 581. Eum. 969. *κατὰ πτόλιν.* Pers. 1027. *κατ' ἄστυ.* Pers. 852. *κατὰ χέρσον.* Pers. 856. *κατὰ πρῷν' ἅλσος.* Pers. 866. *κατὰ πλῆρον Ἰόνιον.* Ag. 235. *πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας.* Ag. 415. *τὰ μὲν κατ' οἶκους ἐφ' ἑστίας ἄχη.* Ag. 564. *θεοῖς — τοῖς καθ' Ἑλλάδα.* Eum. 861. *κατὰ χθόν' εἶσα.* Eum. 994. *καθ' ἑδόν.* Suppl. 503. *λευρὸν κατ' ἅλσος.* *ad.* Sept. 510. *τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος.* Glauc. 23. *κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Ἄλυα.* Suppl. 848. *κατὰ Σαρπηδόνων χῶμα.* *sub.* Pers. 619. *κατὰ γαῖαν.* Eum. 352. *τεμένεσι κατὰ γᾶν μυνθόνειν.* Eum. 802. 833. *ἐμὲ παλαιόφρονα γᾶν οἰκεῖν.* *e regione, ex adverso.* Sept. 487. *ἀντὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾔρεθη.* Choeph. 566. *κατὰ στόμα ἐρεῖ — καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ.* — rationem eius rei significans, qua causa aliqua continetur. Prom. 226. *αἰτίαν καθ' ἥντινα.* Pers. 4. *κατὰ πρεσβείαν οὓς αὐτὸς ἄναξ — εἵλετο.* Eum. 656. *ἃς' ἦλθον Θησεῖ κατὰ φθό-*

νον στρέπηλατοῦσα. Suppl. 331. πότερα κατ' ἴχθραν; Suppl. 918. κατ' αὔνοιαν φρενῶν. Prom. 261. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονήν, σοί τ' ἄλγος. — modum significans, ad quem quid comparatum est et similitudinem. Prom. 892. τὸ πηδοῦσα καθ' ἑαυτήν. Sept. 811. ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν καὶ πολυτευτῶν. Sept. 407. ὁ πέμπτος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Ag. 342. κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις. Ag. 899. λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ. — significans eum, ad quem quid pertinet. Eum. 300. λέγῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους. Eum. 890. πάντα — τὰ κατ' ἀνθρώπους. — distributive. Prom. 1015. αὐτὴ καθ' αὑτήν. Pers. 827. καθ' ἡμέραν quotidie. — tempus significans. Sept. 201. ἀμὸν κατ' αἰῶνα. Pers. 217. Eum. 662. κατ' εὐφρόνην. Ag. 654. λευκὴν κατ' ἦμαρ. Choeph. 805. καθ' ἡμέραν. — adverbium circumscribens. Prom. 212. κατ' ἰσχύν. — III. per tmesin a verbo disiunctum. Pers. 102. θεόθεν γὰρ πάτὰ μοῖρ' ἐπράτησεν. Pers. 657. νεολαία γὰρ ἥδη κατὰ πᾶσ' ὅλωλεν. Pers. 881. εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, πάμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα παλύφας.

Καταβασμός nom. propr. Prom. 813. ἕως ἂν ἔξίκῃ Καταβασμόν.

Καταγελᾶν deridere. Ag. 1244. πᾶν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα φίλων ὕπο.

Καταγέλως irrisio. Ag. 1237. τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλως' ἔχω τόδε;

Κατάγειν exulem reducere. Sept. 629. κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε. Sept. 642. εἴ σιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα. Ag. 1589. τραφέντα δ' αὖθις ἐς Δίκη κατήγαγον.

Καταγινώσκειν diiudicare. Eum. 643. ὅπως ἂν εἰ καταγνωσθῇ δίκη.

Καταδάπτειν lumare. Ag. 1532. καὶ καταδάψομεν οὐχ ὑπὸ πλευθμῶν.

Καταθνήσκειν occidere. Prom. 570. ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει. Pers. 268. σώματα πολυβαφῆ κατθανόντα λίγειε φέρεσθαι. Ag 847. ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι. Ag. 1263. τλήσομαι τὸ κατθανεῖν. Ag. 1276. ἀλλ' εὐπλοίας τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ. Ag. 1337. ἀλλὰ κατθανεῖν πρατεῖ. Ag. 1532. πρὸς ἡμῶν πάπτασε, κάτθανε. Ag. 1592. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί.

Καταιβάτης a coelo descendens. Prom. 359. καταιβάτης περαννός.

Καταιγίζειν turbinis instar irruere. Sept. 63. πρὶν καταιγίσαι πνοὰς Ἄρεος. Prom. sol. 181. ἵν' εὐλαβοῦ βρόμον καταιγίζοντα.

Καταιθαλοῦν comburere. Niob. 148. καὶ δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω.

Καταίθειν comburere. Choeph. 599. καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλὸν ἕλικα. Fragm. 297. σὺ μὲ καταίθειν μοι δοκεῖς.

Καταινεῖν promittere. Choeph. 695. καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

Καταίσιος decens. Ag. 1580. ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον.

Καταισχύνειν dedecore afficere. Sept. 528. ἔσωσεν οὐ παπηλεύουσιν μάχην, μαφᾶς πελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον. Suppl. 974.

ὑμᾶς δ' ἐκεκμῶ μὴ καταισχύνων ἐμέ.

Καταισχυντήρ *qui dedecore afficit.* Ag. 1336. ὑπείξομεν δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

Καταναλίσκειν *obtegere.* Pers. 881. εἰθ' ὄφελον, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

Καταπάρφασθαι *marcescere.* Ag. 80. φυλλάδος ἤδη καταπαρφομένης.

Κατακλύζειν *inundare.* Sept. 1070. ἀλλοδαπῶν νύμασι φωτῶν κατακλυσθῆναι.

Κατακρατεῖν *imperium tenere.* Pers. 103. θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησεν.

Κατακρύπτειν *velare.* Pers. 528. ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων πέπλοισι ἀνοφερῷ κατέκρυψας.

Κατακτείνειν *occidere.* Sept. 941. σὺ δ' ἔθανες κατακτανών l. d. Sept. 949. πρόπυσσαι κατακτάς. Sept. 965. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν. Ag. 1596. σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἑκὼν κατακτανεῖν. Choeph. 910. σὺ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς. Eum. 438. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ μητὴρ κατέκτα. Eum. 557. τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας. Eum. 561. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες. Eum. 572. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν. Eum. 575. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν. Eum. 580. εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. Suppl. 301. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε. Palam. 167. τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβῃς; Semel. 205. Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον.

Καταλήγειν *cessare, ad finem pervenire.* Ag. 1458. πρὶν καταλῆξαι τὸ παλαιὸν ἄχος. Choeph. 1071. καὶ καταλήξει μεταπεσοῦσθεν μένος ἄτης;

Καταλλαγή *conciliatio.* Sept. 749. βαρεῖαι καταλλαγαί.

Καταμηνύειν *indicare.* Prom. 175. τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω.

Κατάμομφος *reprehensioni obnoxius.* Ag. 143. δίξια μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.

Κατοικίσθαι *in domicilio collocare.* Eum. 889. δυσαρίστους δαίμονας αὐτοῦ κατοικισαμένης.

Κατανθρακοῦσθαι *in carbones commutare.* Orith. 267. στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.

Καταξαίνειν *discerpere, consumere.* Ag. 190. κατέξαινον ἄνδρας Ἀργείων.

Καταξενοῦν *hospitio excipere.* Choeph. 695. καταινίσαντα καὶ καταξενωμένον.

Καταξιοῦν *iubere.* Ag. 558. καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ. — καταξιοῦσθαι *aliquem se dignum iudicare.* Sept. 649. Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο.

Καταπαύειν *finem imponere.* Suppl. 581. τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους;

Καταπίνειν *deglutire.* Ix. 80. τὸν δ' ἡμίοπον καὶ τὸν ἑλάσσονα ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Καταπίπτειν *occidere.* Ag. 1532. πρὸς ἡμῶν πάπτασε, κάτθανε.

Καταπνεῖν *inspirare.* Ag. 105. Ἐκ γὰρ θεόθεν καταπνέει Πειθὼ μολπάν.

Κατάπτερος *alatus.* Prom. 800. πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι.

Καταπτήσσειν *se occultare.* Eum. 243. ὃδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών.

Καπάπτυστος *abominandus.* Choeph. 623. γοᾶται δὲ δῆτοθεν καπάπτυστον. Eum. 68. αἰ καπάπτυστοι νόραι.

Κατάρα *imprecatio.* Sept. 707. τὰς παροὐτόμους κατάρας βλαψίφρονες Οἰδιπόδα.

Καταρίζειν *tardum reddere.* Sept. 356. σποιδὴ δὲ πὰὶ τοῦδ' οὐ καταργίζει πόδα ex coni.

Καταρράπτειν *struere, machinari.* Eum. 26. λαγὼ δίκην Πυθοῖ καταρράψας μόρον.

Καταρρίνᾶν *agilem reddere.* Suppl. 728. βραχίον' εὖ καταρρίνημένους, l. d. ubi fortasse legendum καταρρίνωμένους a verbo **Καταρρινοῦν** *corio inducere, durare.*

Καταρρίπτειν *evertere.* Ag. 858. εἴ τε δημόθρους ἀναρχία βουλὴν καταρρίψειεν.

Καταρτύειν *perficere.* Eum. 451. σὺ μὲν κατηρτυνὼς ὅμως ἐκόντας προσῆλθες καθαρός, quod tamen Schol. explicat: *adultus.*

Κατάρχειν *initium facere.* Pers. 343. τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης;

Κατασβεννύναι *exsiccare.* Sept. 556. μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη; Ag. 932. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει; — **κατασβημένου** *exsiccatum esse.* Ag. 862. πλαυμάτων ἐπίσκοπος πηγαὶ κατασβήσειν.

Κατασθμαίνειν *cum animositate in aliquid saevire.* Sept. 375. ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων.

Κατασπάπτειν *delere.* Ag. 511. Τροίαν κατασπάψαντα.

Κατασπαφή *suffossio.* Sept. 999. Ἐτεοκλέα — θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασπαφαῖς. Sept. 1028. τάφον γὰρ αὐτῷ περὶ κατασπαφὰς ἐγὼ — μηχανήσομαι. — *eversio.* Sept. 46. πόλεις κατασπαφὰς θέντες. Choeph. 49. ἰὼ κατασπαφαὶ δόμων.

Κατασπίλλειν *macerare.* Prom. 479. φαρμάκων χρείᾳ κατασπίλλουσα.

Κατασκήνωμα *integumentum.* Choeph. 993. νεκροῦ πεδίνδυτον θροίτης κατασκήνωμα.

Κατασκήπτειν *irruere.* Suppl. 322. τίς κατέσκηψεν τύχη;

Κατάσκιος *umbrosus.* Sept. 366. τρεῖς κατασκίους λόφους εἶλε. Ag. 479. κήρυκα — κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας. Suppl. 341. πίφρικα λεύσσων τἀφ' ἕδρας κατασκίους. Suppl. 349. κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον.

Κατασποδεῖν *in pulverem deiicere, occidere.* Sept. 791. οὐδ' ἀμφιλίστως μὴν κατεσποδημένοι.

Καταστάζειν *destillare.* Fragm. 340. πρὶν ἄν — σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χερός.

Κατάστασις *institutio.* Ag. 23. χορῶν κατάστασιν.

Καταστρέφειν *convertere.* Pers. 773. ποῖ κατεστρέφουσι λόγων τελευτήν; — **καταστρέφεσθαι** *subigi, cogi.* Ag. 930. ἐπεὶ δ' ἀνούσιον εὖ κατέστραμμαι τάδε.

Καταστροφή *conversio, effugium.* Suppl. 437. ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή. — *eversio.* Eum. 468. νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων.

Κατασφάζειν *trucidare.* Eum. 102. καταφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.

Κατασφραγίζειν *consignare.* Suppl. 925. ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα.

Κατασχεθεῖν *tenere.* Suppl. 1052. χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών.

Καταυχεῖν superbire. Pers. 344. πλήθει καταυχήσας νεῶν.

Καταφαγάς Fragm. 365.

Καταφέρειν desuper inferre. Eum. 348. βαρυπτεοῦ καταφέρω πεδὸς ἑπμόν.

Καταφθατεῖσθαι permeare. Eum. 376. γῆν καταφθατουμένη.

Καταφθείρειν pessumdare. Pers. 337. δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν. — Pers. 247. κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Pers. 715. λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί.

Καταφθίειν perdere. Eum. 697. παλαιὰς δαίμονας καταφθίσαι. — καταφθίεσθαι *perire.* Pers. 311. ἐκεῖ κατέφθιτο. — *occidere.* Pers. 369. ἐκεῖ δὲ φίγγος ἦλιον κατέφθιτο.

Καταφθορά conturbatio. Choeph. 209. φρενῶν καταφθορά.

Καταψυκάζειν destillare. Ag. 547. λειμωνίας δρόσους κατψύκαζον.

Κατειδέναι noscere, perspicere. Ag. 4. ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ἀμήγυριν. Pers. 730. παῖε δ' ἐμὲς εἰδ' οὐ κακοδαὶς ἥσσων νέᾳ θράσει.

Κατειναρίζειν interficere. Ag. 343. δορίτμητος κατηναρίσθη.

Κατεργάζεσθαι confici, everti. Ag. 512. Διὸς παλίλλῃ, τῇ κατειργασται πίδον.

Κατεργάθεσθαι coercere. Eum. 536. κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου.

Κατερείκεσθαι schidere. Pers. 880. ἀπαλαῖς χεροὶ καλύπτρας κατερεικόμενας.

Κατέρχεσθαι ab exilio redire. Sept. 980. ἐκεῖ κατῆλθες ἐς πόλιν. Ag. 1631. κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ. Choeph. 3. ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι. Eum. 440. κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον, ἵκτωρα τὴν τακοῦσαν.

Κάτευγμα imprecatio. Sept. 691. ἐβδέλυσσον γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα. — *votum.* Eum. 975. αἰνῶ δὲ μύθους τοῦσδε τῶν κατευγμάτων. Choeph. 216. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνει κατευγμάτων;

Κατεύχεσθαι imprecari. Sept. 615. οἵας γ' ἀρᾶς καὶ κατεύχεται τόκας. — *precari, cupere.* Ag. 1223. σὺ μὲν κατεύχῃ. Eum. 882. ᾧ' ἐγὼ κατεύχομαι — ἐκτοσύτους βίου νίκας ἐνηείρους γαίας ἐξαμβρῶσαι φαιδρὸν ἄλτον ἑστίας. — cum dat. *preces alicui fundere, implorare aliquem.* Choeph. 86. πῶς κατεύξωμαι τανῦν; Choeph. 137. ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατεύχεσθαι σε.

Κατευχή precatio. Choeph. 470. πλέοντες, μάταιοι χθόνιοι, τῇδε κατευχῇ.

Κατέχειν tenere, occupare. Sept. 714. χθόνα ναίειν δεσπόλιος ὁπόσαν καὶ φθιμένους κατέχειν. Pers. 43. οἵτε ἐπίπαν ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος. Pers. 389. λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσιν κατέσχε. Pers. 419. οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ πεσόντων κατεῖχε πελαγίαν ἅλα. Ag. 442. Φῆμαι Ἰλιάδος γᾶς σύμφορος κατέχουσιν. Ag. 1521. πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου δροίκου κατέχοντα χαμεύνας. Suppl. 25. βαρύσμος χθόνος δῆμας κατέχουσας. — *retinere, coercere.* Pers. 186. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν κατεῖχε καὐπροάϋνε. Ag. 202. ὥστε — Ἀτρείδας δάκρυ μὴ κατασχεῖν. Ag. 227. στόματός τε καλλιπρᾴρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀ-

ραῖον οἶκος. Eum. 962. τὸ μὲν ἀτηρὸν χώρας κατέχειν.

Κατηγορεῖν *prodere, indicare.* Ag. 262. σὺ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

Κατήγορος *proditor, index.* Sept. 421. τῶν τοι μεταίων ἀνδράσι φρονημάτων ἢ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος.

Κατηρεφής *tectus.* Eum. 284. τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα (de sedente dictum, cuius pedes vestimentis tecti sunt.)

Κατιέναι *redire.* Ag. 1258. φυγὰς δ' ἀλήτης τῇδε γῆς ἀπόξενος πάτησιν (*redibit*).

Κατισχναίνειν *absumere, macerare.* Eum. 133. ἀτιμῷ κατισχναίνουσα. — Prom. 289. οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίχοισί με κατισχναν[εῖ]σθαι.

Κατοικίζειν *collocare.* Prom. 250. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. — *restituere.* Eum. 726. γῆς πατρῴας ἐστερημένον σὺ τοι κατῴκισάς με. — *condere.* Prom. 727. αἳ Θεμίσκυρόν ποτε κατοικισοῦσιν.

Κάτοικος *incola.* Ag. 1259. τί δῆτ' ἐγὼ πάτοικος ὢδ' ἀνωστέον; (Schütz. interpretatur *ante aedes*, quod significare vox non potest.)

Κατοικτίζειν *conqueri.* Eum. 119. ἄγαν ὑπνώσσουσι καὶ κατοικτίζω πάθος. — *parcere.* Suppl. 880. λαοῖς χιτῶνος ἔργον εὖ κατοικτιεῖ. — κατοικτίζεσθαι *commiserari.* Prom. 36. τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μόνην; Pers. 1019. κατοίκτισαι στρατόν.

Κατομνύειν *cunctari.* Prom. 67. σὺ δ' οὐ κατομνύεις;

Κατόλλυσθαι *perire.* Pers. 657. σοὶ λαῖφος γὰρ ἦδη κατὰ πᾶν' ὄλωλεν.

Κατολολύζειν *ingemiscere.* Ag. 1069. στάσις δ' ἀκόρετος γόνου κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

Κατοπτήρ *speculator.* Sept. 36. σοὶ πονὸς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ ἔπεμψα.

Κατόπτης *spectator.* Sept. 41. αὐτὸς κατόπτης δ' εἶμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων. — *speculator.* Sept. 351. ὅ τοι κατόπτης — στρατοῦ πευθοὺ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει.

Κάτοπτος *prospiciens.* Ag. 298. Σκαμανδρίου πορθμοῦ πάτοπτον πρῶνα.

Κάτοπτρον *species, imago.* Ag. 813. ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σοφῆς. — *speculum.* Fragm. 279. κάτοπτρον εἶδον χαλκέε ἐκ', οἵνες δὲ νοῦ.

Κατορθοῦσθαι *erigi, impelli.* Choeph. 505. ἐπειδὴ θρᾶσι κατώρθωσαι φρενί.

Κάτοχος *retentus, inclusus.* Pers. 219. γαίᾳ κάτοχα.

Κάτω *infra.* Prom. 74. χώρας κάτω. Pers. 825. ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω. Ag. 845. τὴν κάτω γὰρ οὐ λόγῳ χθονός. Eum. 977. αἰὲ τοιὰ ὑπερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους. Choeph. 163. πήχυς μέγιστος ὧν ἄνω τε καὶ κάτω. Eum. 257. καὶ ζῶντά σ' ἐγκάνω' ἀπάξομαι κάτω. Suppl. 592. σὺ τοιγὰρ ἄνωθεν ἡμένου σέβε κάτω. Iaculatr. 219. κάτω γὰρ ἐγκαῖε παρθένου — βλεμμάτων φέρει βολή — ἄνω καὶ κάτω cuique deque. Eum. 690. τὰ δ' ἄλλα κάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων σίθηνον. Fragm. 321. στρέφουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Κάτωθεν *ab inferis.* Pers. 688. ἐκαὶ κάτωθεν ἦλθον. Choeph. 376

ὑπένερθεν ἀμπίπτων ὑστερόπουν ἄσον.

Κατώρυξ *in terra defossus, subterraneus.* Prom. 450. κατώρυχας δ' ἴνιον.

Καύκασος *Caucasus.* Prom. 420. Καυκάσου πέλας. Prom. 721. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς.

Καχλάζειν *murmurare.* Sept. 109. κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει. Sept. 743. κῦμα — ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως καχλάζει.

Κέαρ *pectus, animus.* Prom. 165. πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ. Prom. 184. κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς. Prom. 245. ἠλγύνθην κέαρ. Prom. 279. ἐάν τε ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ. Prom. 390. Τοῦτον φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ. Prom. 435. συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ. Prom. 592. Διὸς θάλπει κέαρ ἵμερτι. Sept. 269. φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ. Ag. 11. ὧδε γὰρ πρωτεῖ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ. Ag. 578. ἢ πάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. Ag. 969. τελεσφόροις δίναις πτηλούμενον κέαρ. Choeph. 26. ἐγγυῶσι βόσκεται κέαρ. Choeph. 405. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ. Suppl. 765. ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.

Κεγχρεία nom. propr. Prom. 679. Κεγχρείας ῥίος.

Κεδνός *bonus, probus.* Sept. 62. νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος. Sept. 389. κεδνὸν Ἀσταχοῦ τόκον. Sept. 486. κεδνὸς Οἰνοπος τόκος. Sept. 576. Pers. 168. τἀ κεδνὰ — βουλεύματα. Pers. 138. φρενεῖδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον θώμεθα. Pers. 892. αἱ κεδναὶ ἐλπίδες. Ag. 121. κεδνὸς δὲ στρατόμαντις. Ag. 252. εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη. Ag. 608. πῶς δῆτ' ἂν εἰκὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις; Ag. 634. πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω; Choeph. 152. κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄγος. Choeph. 690. κεδνῶν ἵματι πραγμάτων. Suppl. 203. φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν κεδνὰς ἐφετμάς.

Κεῖνος *ille.* Sept. 1055. κεῖνος ᾧ ὁ τάλας. Pers. 226. κεῖνα δ' ἐμμαθεῖν θέλω. Pers. 778. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πάλαι. Choeph. 144. κείνοις λίγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν. Choeph. 729. ἐπ' ἔργοις διακεπραγμένοις καλῶς κείνῃ. Eum. 99. ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο. Eum. 169. ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' ἐκ κείνου πάσεται. Suppl. 208. κείνου θέλοντος.

Κείρειν *decerpere, desecare.* Suppl. 652. μηδ' Ἀφροδίτας εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης κείρειεν ἄωτον. — Choeph. 170. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν. Choeph. 187. ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ πανοῦσ' ἐκείρατο. — *depopulari.* Pers. 914. νυχίαν πλάκα περσάμενος.

Κεῖσθαι *iacere.* Prom. 364. κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου. Choeph. 713. ὦ πότνια χθών, — ἣ νῦν ἐπὶ νεανάρχῃ σώματι κεῖσαι. Suppl. 239. κλάδοι κεῖνται παρ' ὑμῖν. Fragm. 388. Λίγυνα δ' αὖτη πρὸς νότον κεῖται πνοαῖς. — *mortuum iacere.* Pers. 317. κεῖται θανών. Ag. 1258. ὑπτίασμα κειμένου πατρός. Ag. 1413. κεῖται γυναικὸς τῇδε λυμαντήριος. Ag. 1421. κεῖται φιλήτωρ τοῦδε. Ag. 1471. 1497. κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδε. Ag. 1563.

ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐριννύων τὸν ἄνδρα τόνδε κειμενον. Choeph. 882. ἐν ταυτῷ τάφῳ κεῖσῃ. — *dispositus, propositum esse.* Choeph. 682. σὺ κείμενα. Fragm. 270. κεῖτ' ἀμηλάκημα τῷ πεφῶντι τὴν θέμιν. — *contentum iacere.* Choeph. 958. ἄνα γα μὰν, δόμοι, πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετοῖς ἕκειθ' ἁγί. — *victum esse.* Eum. 560. οὐ πειμένῳ πω τόνδε πομπάζοις λέγον.

Κεκασμένος ornatus, instructus. Eum. 736. μήτοι τιν' ἄνδρα — ἐκπλεῦσαι σὺ κεκασμένον δόρυ.

Κελαδεῖν clamare. Choeph. 601. ἐπὶ μελῶν ματρόθεν κελάδησε.

Κέλαδος clamor. Pers. 380. κέλαδος Ἑλλήνων πάρα μολπηδὸν εὐφήμησεν. Pers. 597. βοᾷ δ' ἐν ὠὶ κέλαδος οὐ παιώνιος. Choeph. 337. θείη κελάδους εὐφθεγγοτέρους.

Κελαινόβροτος ater. Prom. 1027. κελαινόβροτον δ' ἦπαρ ἐκθοινήσεται.

Κελαινός niger. Prom. 431. κελαινὸς δ' ἀϊδὸς ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς. Prom. 810. ἥξουσι κελαινὸν φῦλον. Prom. 853. πέξουσι κελαινὸν Ἔπαφον. Prom. 1052. ἴς τε κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψουσι δίμας. Pers. 420. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα. Ag. 114. οἰωνῶν βασιλεὺς — ὁ κελαινός. Ag. 449. κελαιναὶ δ' Ἐρινύσι. Eum. 796. κεῖμαι κελαινοῦ πύματος πυρὸν μένος. Suppl. 759. κελαινὸν εἴ τι πεῖθος ἔστι που.

Κελαινοῦσθαι nigrescere. Choeph. 407. σπλάγχνα δὲ μου κελαινοῦται.

Κελαινόφρων nigrum animum habens. Eum. 437. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ μήτηρ κατέκτα.

Κέλευθος iubere. Ag. 1090. πολὺν Ἐριννὺν τήνδε δώμασιν κλὴξ ἐπορθιάζειν;

Κελεύειν iubere. Prom. 73. ἦ μὴν κελεύσω. Prom. 1068. πῶς με κελεύσει παιόντ' ἀσωτεῖν; Choeph. 105. λέξω, κελεύσει γάρ. Choeph. 268. κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν. Choeph. 755. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον; Choeph. 758. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπαδούς. Eum. 170. ἴξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος χωρεῖτε. Eum. 588. ὃ μὴ κελεύσῃ Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ. Eum. 644. ἤδη κελεύω τοῦδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον. Eum. 684. χρησμοὺς τοὺς ἐμοὺς τε καὶ Διὸς ταρβεῖν κελεύω. Suppl. 829. κελεύω βίᾳ μεθίεσθαι ἴχαρ. Suppl. 859. βαίνειν κελεύω βᾶρυν εἰς ἀντίστροφον.

Κελευθοποιός viam sternens. Eum. 13. κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου.

Κέλευθος via. Prom. 284. δολιχῆς τέρμα κελεύθου διαμετρήσουσι. Prom. 725. ἐς μεσημβρινὴν βῆναι κέλευθον. Prom. 839. τὴν παραπτίαν κέλευθον ἥξει. Prom. 964. κέλευθον ἤνυσεν ἧλθεν ἰχνόνυσι πάλιν. Sept. 528. μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ κατασχυνεῖν πόρον. Pers. 559. Θρῄκης ἅρμ πεδιήρεις δυσχίμους τε κελεύθους. Pers. 599. κέλευθον τήνδ' — ἔστειλα. Pers. 734. πολλὴν κέλευθον ἦγεσαν. (Pers. 744. τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον. Ag. 128. χρόνῳ γὰρ ἀγροῖ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος). Ag. 413. βέβακεν ὄφις οὐ μεθύστερον πτερωτοῖς ὀπαδοῖς ὕπνον κελεύθου. Ag. 883. πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν. Choeph. 700. ἡμερεύοντας ξένους μακρᾶς κελεύθου.

Oed. 161. *σχιστῆς κελεύθου τρίοδον.* — *iter, expeditio.* Pers. 744. *τήνδ' ἐβούλευσαν κίλευθον.* Ag. 126. *χρόνῳ γὰρ ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος.* — *vita.* Choeph. 345. *τέκνων τε κελεύθοις ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα πτίσσας.*

Κέλευσμα iussus. Eum. 226. *Λοξίου κελεύσμασιν ἥκω.* — *clamor.* Choeph. 740. *νυκτίπλαγκτον ὀρθίων κελευσμάτων.* — *hortatio nautica.* Pers. 389 *ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος.*

Κέλλειν navem appellere. Ag. 680. *κατ' ἴχνος πλάτην ἄφαντον κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' ἀξιφύλλους.* Eum. 10. *κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους.* Suppl. 15. *ἐπέκρανεν φεύγειν ἀνίδην διὰ πῦμ' ἅλιον, κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν.* Suppl. 326. *τίς ηὖχει τήνδ' ἀντέλπιστον φυγὴν κέλσειν ἐς Ἄργος.* — Prom. 184. *πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρὴ σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν;*

Κεναγγὴς vasa evacuans, famem generans. Ag. 181. *ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ.*

Κενανδρία virorum absentia. Pers. 716. *ἅστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.*

Κένανδρος viris vacuus. Pers. 118. *κένανδρον μέγ' ἅστυ Σουσίδος.*

Κενὸς vacuus. Sept. 335. *κενὸς κενὸν καλεῖ.* Pers. 476. *ὑπ' ἄσθματος κενοῦ.* — Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, b. *οὗ πού τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν — ἔπεμψεν ἐς δόμους.* — *inanis.* Pers. 790. *κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.*

Κενοῦν evacuare. Pers. 704. *κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.* Suppl. 646. *μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν τῶνδε πόλιν κενώσαι.*

Κενόφρων vanus. Prom. 764. *αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.*

Κέντημα compunctio. Xantr. 155. *κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.*

Κεντροδήλητος stimulo vulnerans. Suppl. 558. *ὀδύναις τε κεντροδηλήτοις θείας Ἥρας.*

Κέντρον stimulus, aculeus. Prom. 323. *οὔκουν — πρὸς κέντρα μᾶλλον ἐκτενεῖς.* Prom. 601. *μαραίνει με χρίουσα κέντροισι φοιταλίοισιν.* Prom. 694. *οὐπώποτ' ἠὔχουν — δείματ' ἀμφήκει κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἔμάν.* Eum. 152. *ὄνειδος — ἔτυψεν δίκην διφρηλάτου μεσολαβεῖ κέντρῳ.* Eum. 405. *ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;*

Κεραία antenna. Eum. 527. *θρανομένας κεραίας.*

Κερανύναι miscere. Prom. 116. *θεόντος ἢ βρότειος ἢ κατεμίκτη.*

Κέρας cornu classis. Pers. 391. *τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας ἠγεῖτο πόσμῳ.* — Perrhaeb. 170. *ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.*

Κεράστις cornuta. Prom. 677. *κεράστις δ', οἷς ὁρᾷς, ὀξυστόμῳ μύωπι χριοθεῖσα.*

Κεραύνιος fulmineus. Prom. 1019. *κεραυνίᾳ φλογί.* Sept. 412. *κεραυνίους βολάς.* Fragm. 324. *κεραυνίας Ῥώπας.*

Κεραυνὸς fulmen. Prom. 359. *καταβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα.* Prom. 372. *κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.* Prom. 671. *πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν κεραυνόν.* Prom. 924. *κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα.* Sept. 427. *τὸν πυρφόρον ἕξειν κεραυνόν.* Sept. 435. *κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐκ-*

σχίθοι. Sept. 612. *Ζεὺς σφε κάνοι περαυνῷ.* Ag. 457. *βάλλεται γὰρ ὄσσοις Διόθεν περαυνός.* Eum. 792. *ἐν ᾧ περαυνὸς ἔστιν ἐσφραγισμένος.*

Κερδαίνειν lucrari. Prom. 878. *σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.* Ag. 1274. *σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.*

Κερδαλέος fructuosus. Eum. 962. *τὸ δὲ κερδαλέον πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.*

Κέρδιστος utilissimus. Prom. 385. *κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.*

Κέρδος lucrum, utilitas. Prom. 749. *τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος;* Prom. 779. *μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.* Sept. 419. *καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.* Sept. 666. *μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι.* Sept. 679. *λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.* Ag. 333. *κέρδεσιν νικωμένους.* Ag. 560. *νικᾷ τὸ κέρδος.* Choeph. 812. *ἐμὸν κέρδος ἀλέξεται τόδε.* Eum. 513. *κέρδος ἰδών.* Eum. 674. *κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον.* Eum. 945. *ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.*

Κερατυπεῖν ferire. Ag. 641. *κερατυπούμεναι βίᾳ.*

Κερτομεῖν animum mordere, irridere. Prom. 988. *ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.*

Κεύθειν occultare, occultum continere. Prom. 570. *ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.* Choeph. 100. *μὴ κεύθετ' ἔνδον κερδίας.* Choeph. 383. *τί γὰρ κεύθω;* Choeph. 728. *ἐντὸς ὀμμάτων γίλων κεύθουσα.* Pers. 640. *φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.* Choeph. 676. *λίβητος χαλκέου πλευρώματα σποδὸν κέκευθεν ἀνδρός.* — *κεκρυθέναι occultum iacere.* Sept. 570. *κεκρυθὼς πελεμίας ὑπὸ χθονός.*

Κευθμών latebra. Prom. 220. *Ταρτάρου μελαμβαθὴς κευθμών.* Eum. 772. *ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονός.*

Κεῦθος latebra. Eum. 989. *γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι.* Suppl. 759. *κελαινὸν εἴ τε κεῦθος ἔστι που.*

Κεφαλή caput. Sept. 507. *πίπτουθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον — πρόσθε πυλῶν κεφαλὰν ἰάψειν.*

Κήδειος ductum significans. Choeph. 85. 531. *τάσδε κηδείους χοάς.* Choeph. 224. *κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.*

Κηδεμὼν curator. Suppl. 72. *τᾶσδε φυγᾶς — εἴ τις ἔστι κηδεμών.*

Κήδεσθαι curam habere. Sept. 126. *πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς.*

Κηδεύειν per nuptias affinitatem contrahere. Prom. 892. *τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μαυρῷ.*

Κῆδος cura. Sept. 971. *ὄνειρα κήδη ὀμώνυμα.* Ag. 683. *Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρθώνυμον τελεσσίφρων μῆνις ἦλασε.* Choeph. 462. *ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη.* — *affinitas.* Suppl. 326. *κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν.*

Κηκὶς materia tingens. Ag. 934. *τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον κηκῖδα παγκαίνιστον.* Choeph. 266. *ἐν κηκῖδι πιεσήρει φλογός.* Choeph. 1007. *φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται.*

Κηλὶς macula. Eum. 756. 783. *λιχὴν — βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.*

Κημὸς vinculum. Lycurg. 108. *καὶ τούσδε κημοὺς στόματος.*

Κηναῖος Cenacus. Glauc. 23. *ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν,*

Κήρ *Parca.* Sept. 759. *ἀναρπάξαν-δρον Κῆρ' ἀφελόντα χώρας.* Sept. 1047. *ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες Ἐριννύες.* — *pernicies.* Ag. 199. *βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι.*

Κηραίνειν *corrumpere, damno afficere.* Suppl. 977. *θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τι μιν.*

Κηρόπλαστος *cera compositus.* Prom. 574. *κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ.*

Κηρυκεύειν *pronuntiare.* Suppl. 218. *ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκεύετω.*

Κήρυγμα *pronuntiatio, praeconium.* Sept. 633. *οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυγμάτων μέμψῃ.*

Κῆρυξ *praeco.* Ag. 479. *κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ.* Ag 501. *Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας.* Ag. 524. *κήρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.* Ag. 603. *σὺ δ' εἰπέ, κήρυξ.* Choeph. 163. *κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.* Eum. 536. *κήρυσσε, κήρυξ.* Suppl. 235. *κηρύκων ὕπο.* Suppl. 708. *ἴσασι γὰρ ἥ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι.* Suppl. 909. *πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς ἕκαστα.* Fragm. 332. *τοσαῦτά, κήρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον.*

Κηρύσσειν *pronuntiare.* Choeph. 1022. *κηρύσσω φίλοις πανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης.* Eum. 536. *κήρυσσε, κήρυξ.* — *per praeconium iubere.* Sept. 1034. *αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.* Ag. 1322. *πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσιν κηρύσσειν βοήν.* Choeph. 4. *τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ κλύειν.* Choeph. 122. *κηρύξατ' ἐμοὶ τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς εὐχάς.* — Suppl. 979. *καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις* sensu dubio propter versus sequentis corruptelam.

Κιγδαγάτης nom. propr. Pers. 959.

Κίειν *ire.* Pers. 1025. *αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.* Choeph. 669. *ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', αἷς Ἄργος κίεις.* Suppl. 499. *τεταγμένος κίοι.* Suppl. 832. *κἀ ἐς δόρυ.*

Κιθαιρών *Cithaeron.* Ag. 289. *πρὸς Κιθαιρῶνος λίπας.*

Κιθαρίζειν *canere.* Ai. 5. *τί σοὶ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν;*

Κικλήσκειν *vocare.* Ag. 684. *κικλήσκουσα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον.* Ag. 1456. *τὸν τριπαχύιον δαίμονα γένυας τῇδε κικλήσκων.* Eum. 484. *μηδέ τις κικλησκέτω — τοῦτ' ἔπος θροούμενος.* Suppl. 209. *καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.* Suppl. 214. *τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;* — Pers. 646. *θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις.* Prom. sol. 189. *ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται.*

Κίκυς *robur.* Sisyph. 211. *οὐκ ἔνεστι κίκυς.*

Κίλικιος *Cilicius.* Prom. 351. *τὸν γηγενῆ τε Κίλικιον οἰκήτορα ἄντρων.*

Κίλιξ *Cilix.* Pers. 319. *Κιλίκων ἄπαρχος.* Suppl. 546. *δι' ὁρῶν Κιλίκων.*

Κιλίσσα *Cilicia.* Choeph. 721. *ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα;*

Κιμμερικός *Cimmericus.* Prom. 732. *ἰσθμὸν — Κιμμερικὸν ἥξεις.*

Κινάθισμα *strepitus.* Prom. 124. *τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω πέλας οἰωνῶν;*

Κίνδυνος *periculum.* Sept. 1019. *καμὲ κινδύνῳ βαλῶ.* Sept. 1039. *οὖ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.* Ag. 857. *τὸν θ' ὑπ' Ἴλιῳ*

αἰθὲν κίνδυνον. Choeph. 268. πελάνων τόνδε κίνδυνον περᾶν.

Κινεῖν movere. Choeph. 287. φόβος κινεῖ, ταράσσει καὶ διώκεται — δίμας.

Κινητήριος movens. Suppl. 303. βοηλάτην μύωπα κινητήριον. Suppl. 443. ἀλγεινὰ θυμοῦ πάρτα κινητήρια.

Κίνυγμα res suspensa, a ventis agitata. Prom. 157. νῦν δ' αἰθέριον πίννγμ' ὁ τάλας ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

Κινύρεσθαι lugubri sono stridere. Sept. 116. κινύρονται φόνον χαλινοί.

Κινύσσεσθαι ancipitem agitari. Choeph. 194. ὅπως διφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην.

Κιρκίλατος ab accipitre agitatus. Suppl. 60. κιρκηλάτης ἀηδόνος.

Κίρκος accipiter. Prom. 859. κίρκος πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένος. Pers. 203. κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ πτεροῖς ἐφορμαίνοντα. Suppl. 221. κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ. Fragm. 309. διαπέλλει πτερὸν κίρκου λεπάργου.

Κιρκοῦν circinare. Prom. 74. σπίλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.

Κισθήνη nomen regionis. Prom. 795. πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης.

Κισσεύς, Apollinis cognomen. Fr. 411. ὁ Κισσεὺς Ἀπόλλων.

Κίσσινος Cissinus. Pers. 17. τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἔρκος. Pers. 119. τὸ Κίσσινον πόλισμ' ἀντίδουπον ἕδραις.

Κισσίς. Choeph. 417. Κισσίας νόμους πολεμιστρίας l. d.

Κιχάνειν consequi, comprehendere. Choeph. 613. κιχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.

Κίων columna. Prom. 349. κίον' οὐρανῷ τε καὶ χθονὸς ὦμοις ἐρείδων.

Κλαγγαίνειν clangere. Eum. 126. κλαγγαίνεις δ' ἄπειρ κύων.

Κλαγγή clangor. Sept. 363. μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ. Ag. 1123. δυσφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖς.

Κλάδος ramus. Ag. 480. κατάσκιων κλάδοις ἐλαίας. Eum. 43. ἐλαίας δ' ὑψιγέννητον κλάδον. Suppl. 22. σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις ἑριοστίπτοισι κλάδοισιν. Suppl. 150. ἐξόμεσθα σὺν κλάδοις. Suppl. 238. κλάδοι γε μὲν δὴ — πεῖνται παρ' ὑμῖν. Suppl. 329. λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρίπτους κλάδους. Suppl. 349. κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον. Suppl. 476. κλάδους τε τούτους αἴρ' ἐν ἀγκάλαις λαβών. Suppl. 501. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε.

Κλάζειν clangere, clamare. Sept. 368. χαλκήλατος κλάζουσι κώδωνες φόβον. Ag. 48. μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη. Ag. 167. Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων. Sept. 187. σίριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι. Pers. 909. κλάγξω, κλάγξω δ' αἰ γόον ἀρίδακρυν. Ag. 194. χείματος ἄλλο μῆχαρ — μάντις· ἔκλαγξεν.

Κλαίειν flere, lamentari. Sept. 638. οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει. Sept. 810. ἀτίκνους κλαύσω πολεμάρχους; Sept. 854. κλαίω, στένομαι. Sept. 1050. πῶς τολμήσω μήτε σε κλαίειν; Sept. 1059. τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην. Ag. 18. κλαίω τότ' οἶκον τοῦδε συμφορᾶν στένων. Ag. 864. τὰς ἀμφὶ σοὶ κλαίουσα λαμπτηρουχίας. Suppl. 926. κλάοις ἄν, εἰ

ψαύσεως. — Fragm. 293. πατρὸς μίγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῆ πλαίσιον. — πλαίεσθαι lamentari. Sept. 903. πλαιομένας μου. Ag. 1067. πλαιόμενα τάδε βρίφη. Choeph. 450. ἐγὼ δ' ἐπιφθίγγομαι πεπλαυμένα. Choeph. 720. τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ πεπλαυμένην. — πλαίεσθαι defleri. Choeph. 674. σπόδον πίπτουσαν ἀνδρὸς εὖ πεπλαυμένου.

Κλάριος cognomen Iovis. Suppl. 355. ἱκεσία Θέμις Διὸς Κλαρίου.

Κλαυθμός lamentatio. Ag. 1533. κατεσθάψομεν οὐχ ὑπὸ πλαυθμῶν.

Κλαῦμα lamentatio, lacrymæ. Pers. 691. πλαυμάτων λήξασα τῶνδε. Ag. 861. πλαυμάτων ἐπίσσυτοι πηγαί. Ag. 1119. πλαυμάτων ἄτερ. Ag. 1611. καὶ ταῦτα τἄπη πλαυμάτων ἀρχηγενῆ.

Κλαυτός deplorandus. Sept. 315. πλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.

Κλεῖειν claudere. Pers. 709. Βόσπορον πλεῖσαι μέγαν. — Suppl. 934. πόλιν πύργων βαθείᾳ μηχανῇ πεπλειμένην.

Κλεῖθρον claustrum. Sept. 378. πλείθρων λυθέντων.

Κλεινός celeber. Prom. 836. ἡ Διὸς πλεινὴ δάμαρ μέλλουσ' ἔσεσθαι. Prom. 874. τόξοισι πλεινός. Pers. 466. τιμωρίαν πλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε.

Κλεῖς clavis. Fragm. 302. ἀλλ' ἔστι καμοὶ πλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ. Vid. πλῆς.

Κλέος rumor. Ag. 474. ταχύμορον γυναικοκήρυκτον ὄλλυται πλέος. — fama, gloria. Ag. 1069. ἦμεν πλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι. Ag. 1329. τῆς μελλούσης πλέος πέδον πατοῦντες. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκμωμα τοῦ πόνου πλέος.

Κλέπτειν furari. Prom. 8. παντέχνου πυρὸς σέλας θνητοῖσι πλέψας ὥπασεν. — fallere. Choeph. 841. οὗτοι φρένα πλέψειαν ὠμματωμένην.

Κλέπτης fur. Prom. 948. τὸν πυρὸς πλέπτην λέγω.

Κληδοῦχος sacerdos claves servans. Suppl. 288. πληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι.

Κληδών omen. Prom. 484. πληδόνας τε δυσκρίτους ἐγνώρισ' αὐτοῖς. — clamor. Ag. 220. λιτὰς δὲ καὶ πληδόνας πατρώους. — rumor. Ag. 837. πολλὰς πλύουσαν πληδόνας παλιγκότους. Ag. 848. τοιῶνδ' ἕκατι πληδόνων παλιγκότων. Choeph. 840. ἐξ ἀμαυρᾶς πληδόνος. — fama, gloria. Ag. 901. χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων πληδὼν ἄνευσι. Choeph. 498. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ πληδόνες σωτήριοι θανόντι. Choeph. 1039. τάσδε πληδόνας λιπών. — vocatio. Eum. 375. πρόσωθεν ἐξήκουσα πληδόνος βοήν. — nomen. Eum. 396. γένος μὲν οἶδα πληδόνας τ' ἐπωνύμους.

Κλῄζειν celebrare. Ag. 617. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;

Κλῆρος sors. Sept. 709. ξένοι δὲ πλήρους ἐπινεμᾷ. Pers. 183. Ἑλλάδα πλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν. — regio, quae sorte alicui contigit. Pers. 866. κατὰ πλῆρον Ἰόνιον. Fragm. 323. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα πλῆρον.

Κληρεῦσθαι sortiri. Sept. 55. πληρουμένους δ' ἔλιπον.

Κλῆς *clavis.* Eum. 791. **κλῆδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν.** Vid. **κλεῖς.**

Κλητήρ *stator.* Sept. 556. **Ἐρινύος κλητῆρα.** Suppl. 617. **ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος.**

Κλίμαξ *scala.* Sept. 448. **κλίμακος προσαμβάσεις στείχει.**

Κλίνειν *inclinare.* Pers. 894. **Δόλια δὲ χθὼν — ἐπὶ γόνυ κέκλινται.**

Κλισία *tentorium.* Myrmid. 115. **εἴσω κλισίας.**

Κλόνος *tumultus.* Pers. 107. **ἱππηλάτας τε κλόνους.** Ag. 393. **ἀσπίστορας κλόνους λογχίμους.**

Κλοπαῖος *furtivus.* Prom. 110. **θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν.**

Κλοπή *furtum.* Ag. 391. **ἦσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖοι γυναικός.** Ag. 520. **ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην.**

Κλύδων *fluctus.* Prom. 429. **βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων.** — Pers. 591. **ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ.**

Κλυδώνιον *fluctus.* Sept. 777. **ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου πολλαῖσι πληγαῖς.** Choeph. 181. **κἀμοὶ προσέστη παρδίας κλυδώνιον χολῆς.**

Κλύειν *audire.* Prom. 124. **τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω;** Prom. 313. **τάχ' ἄν σου καὶ μάκραν ἀνωτέρω θαιῶν κλύοι Ζεύς.** Prom. 447. **κλύοντες οὐκ ἤκουον.** Prom. 474. **τὰ λοιπά μου κλύουσα.** Prom. 590. **κλύοις φθόγμα τᾶς βούπερω παρθένου;** Prom. 591. **πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου πόρης;** Prom. 642. **ὅπη μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν κλυόντων.** Prom. 686. **κλύοις τὰ πραχθέντα.** Prom. 826. **ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου.** Prom. 979. **κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὸν νόσον.** Sept. 155. **κλύστε παρθένων κλύστε πανδίκους χειροτόνους λιτάς.** Sept. 221. **ποταίνιον κλύουσα πάταγον.** Sept. 547. **μεγάλα μεγαληγόρων κλύων ἀνοσίων ἀνδρῶν.** Sept. 608. **κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτάς.** Sept. 819. **νεκρούς κλύουσα δυσμόρους θανόντας.** Pers. 244. **φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.** Pers. 253. **τόδ' ἄχος κλύοντες.** Pers. 258. **οὐ λόγους ἄλλων κλύων.** Pers. 276. **ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν.** Pers. 323. **κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε.** Pers. 893. **παρῆν ὁμοῦ κλύειν πολλὴν βοήν.** Pers. 575. **τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.** Pers. 631. **νέρθεν ἆρα κλύει μου;** Pers. 654. **ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη.** Pers. 743. **τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ἀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν.** Pers. 824. **σοῦ κλύων ἀνίξεται.** Pers. 834. **ἀφιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων κλύουσαν.** Ag. 254. **κλύοιμ' ἂν εὔφρων.** Ag. 257. **πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.** Ag. 339. **τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις.** Ag. 566. **τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν.** Ag. 666. **τοσαῦτ' ἀκούσας ἔσθι τἀληθῆ κλύων.** Ag. 788. **δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ κλύοντες.** Ag. 804. **τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων.** Ag. 837. **πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους.** Ag. 1138. **θρασύμαθ' ἐμοὶ κλύειν.** Ag. 1217. **κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξημπεμένα.** Choeph. 5. **τάδε γε κηρύσσω πατρὶ κλύειν, ἀκοῦσαι.** Choeph. 123. **κλύειν ἐμὰς εὐχάς.** Choeph. 137. **καὶ σὺ κλῦθί μου.** Choeph. 154. **κλῦε δέ μου, κλῦε, σέβας ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.** Choeph. 329. **κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν**

μίρας πολυδάκρυτα πένθη. Choeph. 393. πλύτε δὲ τὰ χθονίων τετιμένα. Choeph. 405. τόνδε πλόκαμον· οἴκτιον. Choeph. 408. ἐπλάγχνα δέ μου πλαυσοῦντας πρὸς ὕπος πλυούσῃ. Choeph. 437. πλύνας πατρῴους δύας ἀνίμους. Choeph. 456. δρόμος μ' ὑφίκτας πλύσειας αὐγμώνων. Choeph. 469. πλύοντες — τῇδε κατοχῇς. Choeph. 731. ἦ δὴ πλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον. Choeph. 760. ὡς ἀδικμάντως πλύῃ. Choeph. 791. πλύνε σύμφρονες θεοί. Eum. 287. πλύνε δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός. Eum. 313. ὦ μᾶτερ — πλῦθι. Eum. 369. ἐμοῦ πλύνων θεσμόν. Eum. 651. πλύνετ' ἂν ἤδη θεσμόν. Suppl. 73. πλύνετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. Suppl. 166. ὑφ' ὧν δ' εὖ πλύνε καλούμενος. Suppl. 274. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένας, πλύνων ἐμοί. Suppl. 343. πλῦθί μου πρόφρων παρδίᾳ. Suppl. 625. θεοὶ Διογενεῖς πλύνετ' εὐπαῖα γένει γενέσας. Suppl. 901. ὡς ἐγὼ πίθον πλύνω. — obedire. Ag. 1034. ναυῶν πλύνε φρενῶν. Suppl. 698. οἵανες εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς ἄγαν καλῶς πλύουσα. — dici, bene, male audire. Ag. 415. ὑπερφώνως πλύων εὖ. Eum. 468. πλύνειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξιν θέλειν. Prom. 870. βουλήσεται πλύνειν ἄναλτος μᾶλλον ἢ μαιφόνος.

Κλύζειν effervescere. Ag. 1155. ὥστε πύματος δίκην πλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πῆματος πολὺ μεῖζον.

Κλυταιμνήστρα. Ag. 84. βασίλεια Κλυταιμνήστρα. Ag. 249. σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος. Ag. 571. δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μᾶλλον εἰκὸς μᾶλιστα, Choeph. 869. ποῖ Κλυταιμνήστρα; Eum. 116. ὅταν γὰρ ὑμᾶς νὼν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

Κλυτός exauditus. Choeph. 641. χρόνῳ πλυτὴ βυσσόφρων Ἐρίννυς.

Κλυταίμνηστρα filium. Choeph. 500. τὸν ἐκ βυθοῦ πλαστῆρα σώζοντες λίτνον.

Κνεφάζειν obscurare. Ag. 130. μή τις ἄγαν θεόθεν κνεφάσῃ πρεσπὲν στόμιον μέγα Τροίας.

Κνεφαῖος tenebricosus. Prom. 1031. κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.

Κνέφας caligo. Pers. 349. αἰ μελαίνῃ νυκτὸς ἴξεται κνέφας. Pers. 357. κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ. Eum. 356. τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μόσος πεπότηται. Eum. 374. δυσήλιον κνέφας.

Κνημίς ocrea. Sept. 658. φὲρ' ὡς τάχος κνημῖδας.

Κνίδος Cnidus. Pers. 863. καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον.

Κνίσα arvina. Prom. 794. κνίσῃ τε πᾶλα συγκαλυπτά.

Κνισωτός nidore suffitus. Choeph. 478. ἐν πυρσῖσι κνισωτοῖς.

Κνῶς pedum strepitus. Sphing. 216.

Κνώδαλον fera, monstrum. Prom. 460. πᾶζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα. Choeph. 580. πέντ' αἱ τ' ἀγκάλαι κνωδάλων ἀνταίαν βροτοῖσι πλάθουσι. Choeph. 593. κνωδάλων τε καὶ βροτῶν. Eum. 614. ὦ παντομισῆ κνώδαλα. Suppl. 261. χθόνα τήνδ' ἐκμαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων Suppl. 743. μαναίων ἀνοσίων τε κνωδάλων ἔχοντες ὀργάς. Suppl. 978. κνώδαλα πτερόεντα καὶ πεδοστιβῆ.

Κόγχος concha. Glauc. 21. κόγχας, μύας κώστρεια.

Κοιλογάστωρ ventre cavo praeditus. Sept. 1026. κοιλογάστορες λίνου.

— sensu translato. Sept. 478. κύτος — κοιλογάστορος κύνλου.

Κοῖλος cavus. Eum. 23. Κωρυκὶς πέτρα κοίλη.

Κοιμᾶν sopire. Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ. — mitigare. Eum. 796. κοίμα καλαυνοῦ κύματος πικρὸν μένος. — coercere. Ag. 1220. εὔφημον — κοίμησον στόμα. — exstinguere. Ag. 583. θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα. — κοιμᾶσθαι excubare. Ag. 2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος — κάτοιδα.

Κοινοβωμία altarium communio. Suppl. 219. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν σέβεσθε.

Κοινόλεκτρος tori socia. Prom. 559. ἔγαγες Ἠιόνην πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον. Ag. 1416. ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε.

Κοινός communis. Prom. 614. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς. Prom. 797. κοινὸν ὄμμ' ἐκτημένας. Prom. 1094. ὦ πάντων αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων. Sept. 794. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα. Sept. 1022. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον. Sept. 1062. γενεᾷ κοινὸν τόδ' ἄχος. Pers. 129. ἀμφετίρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας. Pers. 156. τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον. Ag. 509. ἦκει γὰρ ἡμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινόν. Ag. 613. χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ. Ag. 819. κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει. Choeph. 99. κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν. Choeph. 1034. φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν. Eum. 89. αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός. Eum. 109. ὧραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν. Fragm. 273. κοινὸν τύχης. — Suppl. 361. τὸ κοινὸν δ' εἰ μαίνεται πόλις. Suppl. 513. πείσω τὸ κοινόν. — Prom. 846. τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω. Eum. 386. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω. — Eum. 443. καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος.

Κοινοῦν communicare. Choeph. 662. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, εἰς κοινώσομεν. Choeph. 706. ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων κοινώσομεν. Suppl. 364. ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι. — κοινοῦσθαι inter se communicare. Ag. 1320. ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.

Κοινοφελής communem utilitatem praebens. Eum. 940. κοινοφελεῖ διανοίᾳ, nisi legendum Κοινοφιλεῖ animis, qui eadem communi amore complectuntur.

Κοινωνεῖν participare. Sept. 1024. θέλουσ' ἅπαντι κοινώνει κακῶν ψυχή. Choeph. 164. νέου δὲ μίσθου τοῦδε κοινωνήσατε. Suppl. 320. δοκεῖτε δή μοι τῇδε κοινωνεῖν χθονός.

Κοινωνός particeps. Ag. 1007. ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων. Ag. 1325. τοιούτων γνώματος κοινωνὸς ὤν. Suppl. 339. πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.

Κοιρανεῖν regnare. Prom. 960. τὸν νῦν κοιρανοῦντα. Pers. 210. σωθεὶς δ' ὁμοίως τῇδε κοιρανεῖ χθονός.

Κοίρανος rex. Ag. 535. ἀπόντων κοιράνων.

Κοίτη cubile. Ag. 552. οὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις — εὔδοι πεσών. Suppl. 785. ἐλθέτω μόρος

πρὸ πολιτας γαμηλίου. — *cubitus.* Ag. 1473. 1499. ὦ μοὶ μοὶ πολιταν τινὸ' ἀνελεύθερον (πεῖσαι),

Κοκκίζειν grana eximere. Fragm. 329. ἐξωγλύκειάν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.

Κολαστὴς punitor. Pers. 813. *Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν φρονημάτων ἔπεστιν.*

Κολλᾶν glutinare. Ag. 1547. *πεπόλληται γίνος πρὸς ἄψη.*

Κολοσσός statua. Ag. 405. *εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν ἔχθεται χάρις ἀνδρί.*

Κολοὺειν deminuere. Pers. 992. *καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.*

Κολπίας sinuatus. Pers. 1017. *πέπλον δ' ἔρεισε κολπίαν.*

Κόλπος sinus. Sept. 1030. *κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.* Sept. 531. *διὰ μυδαλέοις δάπρυσι κόλπους τέγγουσι.* — Eum. 382. *πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος.* — Prom. 841. *πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας.* Pers. 478. *Δωρίδ' αἶαν Μηλιᾶ τε κόλπον.*

Κολυμβητὴρ urinator. Suppl. 403. *δίκην κολυμβητῆρος.*

Κολχὶς Colchis. Prom. 413. *Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικος.*

Κόμη coma. Suppl. 883. *ἵλξειν ἔοικ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης.*

Κομίζειν curare, fovere. Choeph. 260. *κόμιζε.* Choeph. 340. *παίων — νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν. — ferre, afferre.* Choeph. 686. *ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα.* Choeph. 672. *κομίζειν δόξα νικήσει φίλων.* Ag. 778. *θράσος ἀκούσιον ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων. — κομίζεσθαι abire.* Prom. 392. *στέλλου, κομίζου.* Ag. 1005. *εἶσω κομίζου καὶ σύ.* Suppl. 927. *κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.*

Κομιστέος ferendus Sept. 582. *παρὸς οὐ κομιστέος.*

Κόμιστρον pretium pro re aliqua servata solutum. Ag. 939. *ψυχῆς κομίστρα τῇδε μηχανωμένη.*

Κομμὸς planctus. Choeph. 417. *ἔκοψε κομμὸν Ἄρειον.*

Κομπάζειν gloriari, se iactare. Sept. 418. *τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;* Sept. 462. *κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ.* Ag. 561. *ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει.* Ag. 1101. *οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεοφάτων γνώμων ἄκρος εἶναι.* Ag. 1656. *κόμπασον θαῤῥῶν.* — Ag. 1373. *τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.* Eum. 200. *κόμπασον γέρας καλόν.* Eum. 516. *οὐ κεμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.* — Sept. 482. *φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.*

Κόμπασμα iactatio, magniloquentia. Prom. 361. *ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων κομπασμάτων.* Sept. 533. *αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν.* Sept. 776. *πίπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα.*

Κομπεῖν iactare. Prom. 949. *οὕστινας κομπεῖς γάμους.*

Κόμπος magniloquentia, iactatio. Prom. 1033. *ὅθ' οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος.* Sept. 407. *ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ.* Sept. 455. *οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων.* Ag. 599. *τοιοσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων οὐκ αἰσχρός.*

Κόναβος strepitus. Sept. 145. *κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.*

Κονία pulvis. Ag. 64. *γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου.*

Κονίειν pulvere illinere. Pers. 159. *μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρίψῃ ποδὶ ὄλβου. — festinare.*

Sept. 60. Ἀργείων στρατὸς χωρεῖ, κονίει.

Κόνις *pulvis.* Prom. 1086. στρόμβοι δὲ κόνιν εἱλίσσουσι. Sept. 81. αὐθαρία κόνις μὲ πείθει. Sept. 718. ἐπειδὰν — χθονία κόνις πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα. Ag. 481. μαρτυρεῖ δέ μοι πάσις πηλοῦ ξύνοικος δυσία κόνις τάδε. Eum. 617. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις. Eum. 935. πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτῶν. Suppl. 177. ὀρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ. Suppl. 764. ἀμπτᾶσα δ' ὠσεὶ κόνις ἕτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

Κονεῖν *tundere.* Suppl. 111. 122. καρβάναν δ' αὐδὰν εὖα κονεῖς. Suppl. 155. 169. κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶς οὐρανόνικον.

Κόπανον *securis.* Choeph. 847. πελραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων.

Κόπος *planctus.* Suppl. 206. κόπων οἴκτειρε μὴ πολωλότας. — *plaga.* Myrmid. 119. τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων, ἰὴ, κόπον οὐ πελάθει ἐπ' ἀρωγάν;

Κόπτειν *ferire.* Eum. 605. ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσας' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. — Ag. 1251. θερμῷ κοπείσῃ φοινίῳ προσφάγματι. — *laedere.* Ag. 466. τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος; — *plangere.* Choeph. 417. ἴκνεισι κομμὸν Ἄρειον. — κόπτεσθαι *plangi.* Pers. 669. (πόλις) στένει, κέκοπται.

Κόραξ *corvus.* Ag. 1452. ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖσα. Suppl. 732. ἀνσάγνοις φρεσὶν κόρακες ὥστε βωμῶν ἁλίγοντες οὐδέν.

Κορεννύναι *satiare.* Prom. 165. πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κἄρ.

Κόρη *puella.* Prom. 591. πῶς δ' οὐ πλάνα τῆς Ἰναχοδινήτου κόρης; Prom. 650. ὦ μέγ' εὐθαίμων κόρη. Prom. 741. ὦ κόρη. Prom. 796. αἱ Φορκίδες — δηναιαὶ κόραι. Choeph. 167. τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης; Choeph. 937. Διὸς κόραι. Eum. 68. αἱ κατάπτυστοι κόραι. Eum. 393. πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη. Eum. 759. 786. μεγάλαυχοι κόραι ἀνατυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς. Suppl. 137. ἐπιδέτω Διὸς κόρα. Suppl. 185. ὦ κόραι. Dan. 35. σὺν κόροις τε καὶ κόραις. Xantr. 159. ὅμαιμα Δηιῴας κόρης. Arm. iud. 165. δίσπουνα πεντήκοντα Νηρῄδων κορῶν. Vid. κούρη.

Κορκορυγή *strepitus.* Sept. 327. κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ.

Κόρος *satietas, taedium.* Ag. 372. πρὸς κόρον.

Κόρος *puer.* Dan. 35. σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Κόρση *capillus.* Choeph. 280. λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.

Κόρυμβον *prorae extremitas, aplustre.* Pers. 403. καποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς κόρυμβα. — *apex.* Pers. 650. ἕλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου.

Κορυφή *cacumen.* Prom. 366. κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος. Prom. 724. ἀτρογείτονας — κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν. — *summa potestas.* Suppl. 86. κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.

Κοσμεῖν *ornare.* Sept. 461. λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός. Suppl. 458. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.

Κόσμος *ornatus.* Sept. 379. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρίσαιμ'

ἐγώ, Pers. 819. νόσμον ὅστις εὐπρεπὴς λαβοῦσα. Pers. 835. λαβοῦσα νόσμον ἐκ δόμων. Pers. 884. νόσμου τ' ἀνδρῶν. Ag. 347. νὺξ φιλία, μεγάλων νόσμων πτεάτεσσα. Ag. 1244. κἀν τοῖσδε νόσμοις καταγελωμένην. Eum. 55. νόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας. — ἐμφὶ νόσμον, νόσμῳ ordine, recte. Suppl. 243. εἴρηκε ἀμφὶ νόσμον ἀψευδῆ λόγον. Pers. 393. τὸ δεξιὸν — πέρας ἡγεῖτο νόσμῳ. Ag. 507. δίξασθε νόσμῳ βασιλέα.

Κοσσάβιος ad cottabum pertinens. Ossileg. 166. τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστι σκοπός.

Κοταίνειν stomachari. Sept. 467. τώς νιν Ζεὺς νεμίτῳ ἐπίδοι κοταίνων.

Κότος ira. Ag. 444. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Ag. 621. δαιμόνων κότῳ. Ag. 1184. Λοξίου κότῳ. Ag. 1234. κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ ἐπεύχεται. Ag. 1443. μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς. Choeph. 33. ἐξ ὕπνου κότον πνέων. Choeph. 585. αἰγίδων φράσαι κότον. Choeph. 940. ἐλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον. Choeph. 1021. πρὸς δὲ καρδίᾳ φύβος ᾇδειν ἕτοιμος ἡδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ. Eum. 211. μηδ' ἐποκτεύειν κότῳ. Eum. 404. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον. Eum. 477. οὔτε γὰρ βροτοσκόπων μαντάδων τῶνδ' ἐφίψει κότος τις ἐργμάτων. Eum. 767. μὴ βαρὺν κότον σκήψητε. Eum. 804. 835. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. Eum. 849. οὗ τῶν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέπουσι πόλει μῆνίν τιν' ἢ κότον τινά. Eum. 860. μόθῳ σταμαι κότον. Suppl. 65. δυσμάτορες κότου τυχών. Suppl. 342. βαρὺς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος. Suppl. 380. μένει τοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος. Suppl. 422. γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων καὶ φύλαξαι κότον. Suppl. 473. ἀνάγκῃ Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον. Suppl. 611. ἱκεσίου Διὸς κότον. Suppl. 725. ἔπλευσαν ὥδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ. Phryg. 244. τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει κότον.

Κότταβος cottabus. Ossileg. 166. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος τοὐμὸν πάρα.

Κοτύλη cymbalum. Edon. 51. ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Κότυς Dea. Edon. 51. σεμνὰ Κότυς.

Κουρά cincinnus detonsus. Choeph. 224. κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.

Κούρα virgo, puella. Sept. 133. σύ τ' ὦ Λητογένεια κούρα. Vid. κόρη.

Κουρῆς nom. propr. Fragm. 433. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν.

Κούριμος sectilis. Choeph. 178. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός.

Κουροβόρος nativorus. Ag. 1493. πάχνᾳ κουροβόρῳ.

Κουφόνους vanus. Prom. 383. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' ἐνηθίαν.

Κοῦφος levis. Pers. 297. πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφῆλατο. — exiguus. Sept. 242. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

Κούφως facile. Prom. 703. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα κούφως. — leviter. Eum. 112. καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μίσων ἀρυσμάτων ὤρουσεν.

Κραδαίνειν *quatere.* Prom. 1049. *χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ὀίζαισι πνεῦμα κραδαίνοι.*

Κραδία *cor.* Prom. 883. *κραδία δὲ φόβῳ φρένα λαπτίζει.* — *animus.* Sept. 763. *μαινομένᾳ κραδίᾳ.* Vid. *καρδία.*

Κράζειν *clamare.* Prom. 765. *σὺ δ' αὖ πέπραγας κἀναμυχθίζῃ;* Choeph. 528. *ἡ δ' ἐξ ὕπνου πέπραγεν ἐπτοημένη.* Orith. 267. *νῦν δ' οὐ πέπραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.*

Κραίνειν *perficere.* Prom. 510. *οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πως τελεσφόρος κρᾶναι πέπρωται.* Sept. 408. *πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεινὰ μὴ κραίνοι τύχη.* Suppl. 531. *πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.* Sept. 784. *κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.* Ag. 142. *τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι.* Ag. 360. *ἔπραξεν ὡς ἔκρανεν.* Ag. 1398. *ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός.* Choeph. 455. *ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκως δίκας.* Choeph. 1071. *ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει μεταποιμισθὲν μένος ἄτης;* Eum. 729. *Παλλάδος καὶ Λοξίου ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου σωτῆρος.* Suppl. 383. *ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος.* Suppl. 603. *τόνδε κραινόντων λόγον.* Suppl. 617. *ἔκρανε' ἄνευ πλεκτῆρος ὡς εἶναι τάδε.* — Suppl. 942. *ὥνπερ ἥδε κραίνεται ψῆφος.* Prom. 211. *τὸ μέλλον ἦ κραίνεται προὐτεθειπίκει.* Prom. 913. *ἀρὰ Κρόνου τότ' ἦδη παντελῶς κρανθήσεται.* Choeph. 858. *πῶς πέπρανται δόμοις.* Eum. 329. *λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη.* Suppl. 86. *εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.* Suppl. 921. *δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία ψῆφος πέπρανται.*

Κραιπνός *velox.* Pers. 95. *κραιπνῷ ποδί.*

Κραιπνόοντος *celeriter vectus.* Prom. 279. *κραιπνόοντον θῶκον προλιποῦσα.*

Κραιπνοφόρος *celeriter ferens.* Prom. 132. *κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν ἵπποι.*

Κρανααὶς *Cranaus.* Eum. 965. *παῖδες Κρανααῦ.*

Κράνος *galea.* Sept. 367. *κράνους χαίτωμα.* Sept. 441. *πάλος ἐξ ὑπτίου πήδησεν αὐχάλικον κράνους.*

Κράς *caput.* Sept. 837. *ἐρίσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χειρῶν πίτυλον.* Pers. 361. *πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.* Choeph. 196. *ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος.* Suppl. 821. *ἀποκοπὰ κρατός.*

Κρᾶσις *mixtura.* Prom. 480. *ἴδιξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων.* — *libatio vini aqua mixti.* Epigon. 46. *τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν Ἥρωσιν νέμω.*

Κραταιλέως *scopulosus.* Ag. 652. *ἐξοκείλας πρὸς κραταιλέων χθόνα.*

Κραταιός *validus.* Prom. 427. *ὑπείροχον σθένος κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ὑποστενάζει.*

Κραταίπιλος Fragm. in Bekk. Anecd. p. 1391.

Κρατεῖν *regnare.* Prom. 35. *ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ.* Prom. 324. *τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.* Prom. 517. *τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;* Prom. 939. *θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.* Prom. 941. *κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον.* Prom. 957. *νέον νέοι κρατεῖτε.* Ag. 925. *τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσφέρεται.* Ag. 1601. *κρατούντων τῶν ἐπὶ*

ζυγῷ δορός. Ag. 1649. τὸν κρατοῦντα. Choeph. 265. ἀπαγγείλῃ τάδε πρὸς τοὺς κρατοῦντας. Choeph. 371. τῶν δὲ κρατούντων χέρες οὐχ ὅσιαι. Choeph. 723. ἡ κρατοῦσα. Eum. 157. οἱ νεώτεροι θεοὶ κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον. Suppl. 394. οὐδέπερ κρατῶν. — *superiorem esse, vincere.* Prom. 213. ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν — χρείᾳ, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερίσχοντας κρατεῖν. Sept. 171. κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος. Sept. 498. πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων. Pers. 145. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νεῶν, ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς νικράτησεν. Pers. 330. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους ναυσὶν κρατῆσαι. Ag. 315. καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα φθογγὰς ἀκούειν ἐστί. Eum. 930. ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος. — *obtinere, evincere.* Pers. 724. λόγος κρατεῖ σαφηνής. Suppl. 290. ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ. Ag. 340. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Suppl. 599. δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύνεται. — *iubere.* Ag. 10. ὧδε γὰρ κρατεῖ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ. — κρατεῖ *praestat, melius est.* Ag. 1337. κατθανεῖν κρατεῖ. — Cum genitivo: *imperium tenere.* Prom. 149. νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου. Ag. 1658. κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων. Choeph. 705. τοῖς κρατοῦσι δωμάτων. Eum. 544. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει. Suppl. 256. τῶνδ'. ἔτ' ἐπὶ τάδε κρατῶ. — *superiorem esse, potiri.* Sept. 939. δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων. Eum. 469. εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα τοῦδε μητροκτόνου. Suppl. 382. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν. Pers. 735. θεῶν δὲ πάντων ἥσσω — καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. — Cum accusativo: *vincere, coercere.* Suppl. 742. βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν. Choeph. 79. φρενῶν στύγος κρατοῦσῃ. — *imperium tenere.* Suppl. 252. καὶ πᾶσαν αἶαν, ἥτε δι' Ἄλγος ἔρχεται, — κρατῶ. l. d. — κρατεῖσθαι *vinci.* Sept. 732. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις. Ag. 1615. κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ. Choeph. 492. εἴπερ κρατηθεὶς γ' ἀντινικήσαι θέλεις. Eum. 143. ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα. — Choeph. 952. κρατεῖται πῶς τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς l. c.

Κρατερός *validus.* Prom. 167. κρατερᾶις ἐν γυιοπέδαις. Eum. 338. κρατερὸν ὄνθ' ὅμως μαυρώσομεν.

Κρατήρ *crater.* Choeph. 289. οὔτε κρατῆρος μέρος εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός. Ag. 1370. τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὧδε πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

Κράτιστος *optimus.* Prom. 216. κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε ἔφαινετ' εἶναι.

Κράτος *Robur.* Prom. 12. Κράτος *Βία* τε. Choeph. 242. Κράτος τε καὶ Δίκη.

Κράτος *vis, potestas.* Prom. 525. μηδάμ' ἃ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Διός. Eum. 27. Ποσειδῶνος κράτος καλοῦσα. Suppl. 204. μηχανῆς δ' ἔστω κράτος. Suppl. 668. νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἴζοι κράτους ἀτερπής. Suppl. 744. χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος. Suppl. 388. μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος

κράτεσσιν ἀρσένων. Suppl. 432. τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη. Choeph. 1. Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη. — *imperium*. Prom. 950. πρὸς ὧν γ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους. Ag. 104. ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν ἐκτελέων. Ag. 249. ἦπιε σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος. Ag. 1449. κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν παρδιόδητον ἐμοὶ κρατύνεις. Ag. 1567. ἀμφίλεκτος ὢν κράτει. Choeph. 473. αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων. Suppl. 420. πᾶν κράτος ἔχων χθονός. — Pers. 771. ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν. — *is qui imperium tenet*. Ag. 109. Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος. Ag. 605. τῇδε γῆς φίλον κράτος. Suppl. 521. τελείων τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ. Sept. 120. ὦ Διογενὲς, φιλόμαχον κράτος. — *victoria, praestantia*. Ag. 917. κράτος μίντοι πάρεις γ' ἐμὸν ἐμοί. Choeph. 483. δὸς δέ γ' εὔμορφον κράτος. Eum. 503. παντὶ μίσῳ τὸ κράτος θεὸς ὧπασεν. Suppl. 1054. καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν. — Suppl. 929. εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

Κρατύνειν regnare. Prom. 150. νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτοις κρατύνει. Prom. 402. Ζεὺς δ' ἰδίοις νόμοις κρατύνων. Pers. 861. καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάτους. Pers. 868. καὶ τὰς εὐπετάνους — ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν. Ag. 1450. κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν παρδιόδητον ἐμοὶ κρατύνεις. Suppl. 367. κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός. Suppl. 591. ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔτινος θοάζων τὸ μεῖον κρείσσων ὢν κρατύνει. Suppl. 680. τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει.

Κρέας caro. Ag. 1193. χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς. Ag. 1215. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν ξυνῆκα. Ag. 1575. παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.

Κρεισσότεκνος liberis praestantior. Sept. 766. τῶν κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

Κρείσσων potentior. Prom. 904. κρεισσόνων θεῶν ἔρως. Prom. 924. κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα. Ag. 60. οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος Ζεύς. Suppl. 591. τὸ μεῖον κρεισσων ὢν κρατύνει. Suppl. 741. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν εἶναι. (κρείσσονες *Dei* Aetn. 7.) — *altior*. Ag. 1349. ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος. — *potior, melior*. Prom. 627. τὸ μὴ μαθεῖν σοὶ κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. Prom. 752. κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. Prom. 970. κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ, ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. Suppl. 187. κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός. Fragm. 412. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα. Sept. 248. εὔχου τὰ κρείσσω. Choeph. 366. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ — φανεῖς.

Κρεκτός cithara pulsata effectus. Choeph. 809. κρεκτὸν γοήτων νόμον μαθήσομεν πόλει.

Κρεμαστός suspensus. Philoct. ap. Eustath. ad Od. p. 1748. 57. κρεμαστὰ τόξα πίτνει ἐκ μελανδρύου.

Κρεοβρότος carnivorus. Suppl. 284. *τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους Ἀμαζόνας.*

Κρεοπεπῶν dilaniare. Pers. 455. *κρεοπεπῶσι δυστήνων μέλη.*

Κρεουργός carnes distribuens. Ag. 1574. *κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν δαιτῶν diem festum, quo convivis carnes distribuuntur.*

Κρέων, Creon. Sept. 456. *Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα.*

Κρέων. Suppl. 569. *Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου* l. c.

Κρήμνασθαι impendere. Sept. 211. *ὕπερθ' ὀμμάτων κρημναμένων ναφελῶν.*

Κρηναῖος fontanus. Pers. 475. *ἀμφὶ κρηναῖον γάνος.*

Κρηπὶς fundus. Pers. 801. *κοὐδέπω ναυῶν κρηπὶς ὕπεστιν.*

Κρὴς Cretensis. Penelop. 173. *ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχέστατον.*

Κρητικός Creticus. Choeph. 607. *Κρητικοῖς χρυσοδμήτοισιν ὅρμοις.*

Κρίβανος furnus. Fragm. 319. *τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω.*

Κριθᾶν lascivire. Ag. 1625. *κριθῶντα πῶλον.*

Κριθὴ hordeum. Suppl. 931. *οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.*

Κρῖμα iudicium. Suppl. 392. *οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα.*

Κρίνειν secernere, deligere. Eum. 465. *κρίναντα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτιστα. — praeferre.* Ag. 458. *κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.* Suppl. 391. *κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. — decernere, diiudicare.* Sept. 396. *ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.* Ag. 1542. *δίαμαχα δ' ἔστι κρῖναι.* Choeph. 890. *κρίνω σε νικᾶν.* Eum. 411. *κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.* Eum. 446. *κρῖνον δίκην.* Eum. 583. *εἰ δικαίως κἄτα μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον.* Choeph. 652. *κρίνας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.* Eum. 704. *ἐμὸν τόδ' ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην.* — Eum. 647. 714. *πῶς ἄγαν κριθήσεται.* Eum. 711. *κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.* — *somnia interpretari.* Prom. 483. *κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι.* Pers. 221. *εἰ δὲ παντελῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.* Pers. 512. *ὑμεῖς δὲ φαύλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.* Choeph. 535. *κρίνω δὲ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.*

Κρίσις arbitrium. Ag. 1262. *οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει.*

Κριτής iudex. Suppl. 392. *μή μ' αἰροῦ κριτήν. — somniorum interpres.* Pers. 222. *εὖνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτής.*

Κροκόβαπτος croco tinctus. Pers. 651. *κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείραν.*

Κροκοβαφὴς croci colorem referens. Ag. 1092. *ἐπὶ δὲ παρδίαν ἕδραμε κροκοβαφὴς σταγών.*

Κρόκος crocus. Ag. 230. *κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα.*

Κρόνιος Saturnius. Prom. 577. *ὦ Κρόνιε παῖ.*

Κρόνος Saturnus. Prom. 185. *Κρόνου παῖ.* Prom. 201. *θέλοντάς ἐκβαλεῖν ἕδρης Κρόνον.* Prom. 220. *τὸν παλαιογενῆ Κρόνον.* Eum. 611. *αὐτὸς δ' ἕδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.*

Κρόταφος cacumen. Prom. 723. *ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ ῥόον προτάφων ἀπ' αὐτῶν.*

Κροτημός pulsatio. Sept. 543. *πυκνοῦ κροτημοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.*

Κροτητός palatus. Choeph. 422. στύπαι δ' ἐπῳδοῦσι κροτητὸν ἁμὸν ἄθλιον πάρα.

Κρύβδα clam. Choeph. 175. μῶν οἶν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ᾖ τάδε;

Κρύος frigus. Sept. 816. ναυὸν μὲ παγδίαν τι περιπίτνει κρύος. Eum. 155. τὸ περίφαρον κρύος ἔχων.

Κρυπτάδιος clandestinus. Choeph. 934. κρυπταδίου μίασμα δολιόφρων ποινά.

Κρύπτειν obtegere. Prom. 1020. κρύψει δίκαι τὸ σόν. Ag. 443. ἐχθρὰ δ' ἐχθούσαις ἔκρυψεν. Eum. 439. ποικίλοις ἀγρεύμασιν κρύψασα. — celare. Prom. 628. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. — Prom. 499. ἔνερθε δὲ χθονὸς κατορυμὶν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα. Choeph. 442. χαίροντα πολύδακρυν γόον κατορυμένα. Ag. 377. οὐκ ἐκρίφθη, πρίπει δέ — σίνος.

Κρυπτός occultus. Choeph. 762. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. Suppl. 293. καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων.

Κρυσταλλόπηξ glacie constrictus. Pers. 493. περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρου.

Κρυφαῖος occultus. Pers. 352. δραομᾷ κρυφαίᾳ. Pers. 377. κρυφαῖον ἔπλευν. Choeph. 81. κρυφαίοις πένθεσι κεχρουμένη.

Κρυφαίως in occulto. Pers. 362. ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εἰρέσσειν τινά.

Κρωσσός urceus. Fragm. 328. μήτε κρωσσοὺς μήτ' εἰνηρούς μήθ' ὑδατηρούς.

Κυδᾶσθαι comparare. Pers. 741. μίγαν τίνουσι πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ. Pers. 756. Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο. Choeph. 995. τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ. Eum. 279. κτήσασθ' ἄνευ δορὸς αὐτὸν τε καὶ γῆν. — κεκτῆσθαι habere. Prom. 797. ποινὴν ὅμαι' ἐκτήμενα. Ag. 1021. φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Fragm. 273. ποινὴν τόγε, γνώμῃ δὲ τῶν κτεινάντων. Prom. 1008. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται. — κεκτημένος sensu passivo. Suppl. 332. τὸν δ' ἂν φίλοις ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

Κτέανον id quod quis possidet. Sept. 711. κτεάνων χρηματοδαίτας πικρὸς, ὠμόφρων αἴδαρος. Sept. 865. μανεῖ κτεανά τ' ἐκχέοντι. Ag. 1555. κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπέχρη μοι. Choeph. 931. ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβάς.

Κτεάτειρα paratrix. Ag. 647. νυξ φιλία μεγάλων κόρων κτεάτειρα.

Κτείνειν interficere. Prom. 868. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξας τὸ μὴ κτεῖναι σύνεσνον. Sept. 618. σοὶ συμφέρεσθαι καὶ κτανεῖν θανεῖν πάλαι. Sept. 955. καὶ φίλον ἔκτανον. Pers. 444. ὅπως — κτείνειεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν. Pers. 762. τὸν δὲ σὸν δόλῳ Ἀρταφρένης ἔκτεινεν. Pers. 780. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑποπτελλοὺς ἄγαν. Ag. 1233. κτανεῖ με τὴν τάλαιναν. Ag. 1523. κτείνας' ἄνδρα τὸν αὑτῆς. Ag. 1630. ἀλλά νιν γονὴ — ἔκτεινε. Choeph. 41. τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν. Choeph. 142. καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικαταπανεῖν Δίκην. Choeph. 187. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν νιν ἐγὼ κτανοῦσ' ἐκείρατο. Choeph. 862. ἢ κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι. Choeph. 543. ἐγὼ κτείνω νιν. Choeph. 875. δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ

οὖν ἐκτείναμεν. Choeph. 886. μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Choeph. 909. κτανεῖν ἔσεσθ, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα. Choeph. 1023. κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης. Eum. 84. καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισε μητρῷον δέμας. Eum. 96. ὡς μὲν ἔκτανον, ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐπιλείπεται. Eum. 210. εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς. Eum. 400. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς; Eum. 441. ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν. Eum. 558. ἔκτεινα. Eum. 569. νεκροῖσι νῦν πέπεισθε μητέρα κτανών. Eum. 710. ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον. Suppl. 494. καὶ δὴ φίλον τις ἔκτανʼ ἀγνοίας ὕπο. Psychost. 264. αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν. — Pers. 887. γᾶ δ' αἰάζει τὸν ἐγγαίαν ἥβαν ξίφεϊ κταμένων. Choeph. 795. τόδε καλῶς κτάμενον. (κτείνω Choeph. 543. κτείνειαν Pers. 444. κτείνουσα Pers. 780. κτείνουσιν Eum. 210. κτανεῖ Ag. 1233. κτανεῖν Choeph. 909. ἔκτεινα Eum. 441. 558. ἔκτειναν Pers. 762. Ag. 1630. ἐκτείναμεν Choeph. 875. κτεῖναι Prom. 868. κτείνασα Ag. 1523. ἔκτανον Eum. 96. ἔκτανε Sept. 955. ἔκτανε Suppl. 494. κτανεῖν Choeph. 886. 1123. Eum. 84. κτανὼν Sept. 618. Eum. 569. Psychost. 264. κτανοῦσα Choeph. 184. κτανούσης Eum. 710. κτανόντι Eum. 400. κτανόντος Choeph. 362. κτανοῦσι Choeph. 41. κτανόντας Choeph. 142. κτάμενον Choeph. 795. κταμένων Pers. 887.)

Κτείς digitus. Ag. 1576. τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας.

Κτῆμα res, quam quis possidet. Sept. 772. καὶ σφε σιδαρονόμῳ διὰ χερὶ ποτε λαχεῖν κτήματα. Sept. 799. δείλαιον σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν. Sept. 890. ἐμοιράσαντο δ' ὀξυπάρδιοι κτήματα.

Κτῆνος possessio. Ag. 128. πάντα δὲ πίργων κτῆνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ μοῖρʼ — ἀλαπάξει.

Κτήσιος ad possessionem pertinens. Ag. 981. τὸ μὲν πρὸ χρημάτων κτησίων ξένος βαλών. Ag. 1008. σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας. Suppl. 440. γένοιτʼ ἂν ἄλλα κτήσιον Διὸς χάριν.

Κτίζειν condere. Prom. 817. οἳ δὴ τὴν μάκραν ἀπουσίαν, Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. — *procreare.* Suppl. 163. τὸν τᾶς βοὸς παῖδʼ ἀτιμάσας, τὸν αὐτός ποτʼ ἔκτισεν γόνῳ. Suppl. 1053. νύμφευε βίᾳ κτίσας. — *parare, efficere.* Choeph. 345. τέκνων τε καλεύθοις ἐκστρεπτὸν αἰῶνα κτίσας. Suppl. 429. ὁπότερʼ ἂν κτίσῃς. — Choeph. 477. οὕτω γὰρ ἂν σοὶ δαῖτες ἔννομοι βροτῶν κτίζοιατο. — *facere, reddere.* Pers. 281. πολλὰς Περσίδων ρ' / ἔκτισαν εὐνίδας ἠδʼ ἀνάνδρους. Choeph. 1056. ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσαι. Eum. 17. τίκτῃ δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα. Eum. 684. χρησμοὺς τοὺς ἐμοὺς τε καὶ Διὸς ταρβεῖν καλεῖν μηδʼ ἀπαρκοῦντας κτίσαι. Suppl. 132. τελευτᾷ δ' ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς κτίσαιεν. Suppl. 628. μήποτε πυρίφατον Πελασγίαν πόλιν τὸν ἄχορον βόαν κτίσαι μάχλον Ἄρη.

Κτύπος pulsus, strepitus. Prom. 133. κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος δεῖξεν

ἄντρων ᾽μυχόν. Prom. 918. τοῖς πεδαρσίοις πτύποις πωτές. Prom. 925. βροντῆς δ᾽ ὑπερβάλλοντα καρτερὸν πτύπον. Sept. 96. ἀκούεις᾽ ἢ οὐκ ἀκούεις᾽ ἀσπίδων πτύπον; Sept. 99. πτύπον δίδορπα. Ag. 1515. δίδυμα δ᾽ ὄμβρου πτύπον δομόσφαλῆ. Choeph. 23. χοαὶ προπομποὶ ἐξύχεισι σὺν πτύπῳ. Choeph. 421. πτύπῳ δ᾽ ἐπιῤῥοθεῖ πρωτηδὲς ἁμὸν ἕδλιον πάρα. Choeph. 642. Θύρας ἄκουσαν ἀρκείας πτύπον.

Κυάνεος caeruleus. Pers. 81. Κυάνεον δ᾽ ὄμμασι λείσσων φοινίου δίῤῥημα δράκοντος.

Κυανῶπις proram cyano oblitam habens. Pers. 551. ὁμόπτεροι κυανώπιδες ναῦς. Suppl. 724. δορυπαγεῖς δ᾽ ἔχοντες κυανώπιδας νῆας.

Κυβερνήτης gubernator. Suppl. 751. φιλεῖ ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῇ.

Κύβος talus. Myrmid. 130. βέβληκ᾽ Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα. — Sept. 396. ἔργον δ᾽ ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.

Κυδάζεσθαι cor ῖgi. Iphig. 81. γυναιξὶ μὴ κυδάζεσθαι.

Κύδιστος clarissimus. Suppl. 13. κύδιστ᾽ ἀχαιῶν ἐπίκρανον. Iphig. 82. κύδιστ᾽ Ἀχαιῶν.

Κῦδος gloria. Sept. 299. ἄρεσθε κῦδος τοῖσδε πολίταις. Pers. 447. ὡς γὰρ Θεὸς ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης.

Κυθέρειος Venereus. Suppl. 1014. μηδ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκας γάμος ἔλθοι Κυθέρειος.

Κυκᾶν confundere. Prom. 996. λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι χθονίοις κυκᾶτὼ πάντα.

Κύκλος orbis. Prom. 91. καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ. Pers. 496. λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. — *scutum.* Sept. 471. ἀσπίδος κύκλον λίγω. Sept. 478. ὅφιον δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου. Sept. 573. σῆμα δ᾽ οὐκ ἐπῆν κύκλῳ. — κύκλῳ *circumcirca.* Pers. 360. ἄλλαι δὲ κύκλῳ νῆσον Αἰάντος πέριξ. Pers. 410. κύκλῳ πέριξ ἕδεινον. Choeph. 977. κύκλῳ παρασταδὸν στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατε. Fragm. 434. ὕμνῖε δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητε.

Κυκλοῦσθαι circumdare. Sept. 114. Ἀργεῖον γὰρ πόλισμα Κάδμου κυκλοῦνται. Pers. 450. ἀμφὶ δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον. — *obsidione cingi.* Sept. 229. στένει πόλισμα γῆθεν ὡς κυκλούμενον. — *circumagi.* Ag. 969. δίναις κυκλούμενον πέλαν.

Κυκλωτός rotundus. Sept. 522. σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι.

Κυκνόμορφος cygni figuram habens. Prom. 797. αἱ Φορκίδες valουσι δηναιαὶ κόραι τρεῖς κυκνόμορφοι.

Κύκνος cygnus. Ag. 1419. κύκνου δίκην τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.

Κυλίνδειν inundare. Fragm. 299. Νεῖλος ἐπτάρους γαῖαν κυλίνδων ῥευμάτων ἐπομβρίαις.

Κῦμα fluctus. Prom. 89. πόντιόν τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα. Prom. 1003. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ᾽ ὅπως. Prom. 1050. κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειαν. Sept. 192. νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι. Sept. 672. κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν. Pers. 90. ἅμα-

χον κῦμα θαλάσσης. Ag. 651. κύματος ζάλην ἔχειν. Ag. 1154. ὥστε κύματος δίκην πλύζειν. Suppl. 14. διὰ κῦμ' ἅλιον. — sensu translato. Prom. 888. στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. Sept. 740. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει. Eum. 796. καίμα καλαινοῦ κύματος πικρὸν μένος. Suppl. 120. ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει. Fragm. 311. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Sept. 64. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ. Sept. 108. κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν παχλάζει. Sept. 1069. ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν.

Κῦμα foetus. Choeph. 126. αἴθοπι τῶνδε κῦμα λαμβάνει. Eum. 629. τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.

Κῦμα cymatium. Thalamop. 64. κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐμπεραινέτω ῥοθμοῖς.

Κυμαίνειν tumere. Sept. 425. πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.

Κυματίας fluctuans. Suppl. 541. πόρον κυματίαν ὁρίζει.

Κυναγός venator. Ag. 678. κυναγοὶ κατ' ἴχνος πλάτην ἅψαντον πελασάντων.

Κυνηγετεῖν venari, persequi. Prom. 572. ἀλλά μι τὸν τάλαινον ἐξ ἐνερῶν πειρῶν κυνηγετεῖ.

Κυνοθρασής canis instar impudens. Suppl. 739. περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς.

Κυνοκέφαλοι homines canina capita habentes. Prom. sol. 188.

Κυνώφρων impudentes. Choeph. 612. ἃ κυνώφρων.

Κυντερώτερος impudentior. Fragm. 422.

Κύπρις Cyprius. Pers. 863. Κυπρίας τε πέλεως. Suppl. 279. Κύπριος ξαφακτήρ.

Κύπρις Venus. Prom. 894. τοιάδ' ἐπ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς ἔλθοι Κύπρις. Sept. 127. καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ, ἄλεσσον. Eum. 206. Κύπρις δ' ἄνομος τῷδ' ἀπιδρύπτει λόγῳ. Suppl. 979. παρπώματα στάζοντα πηρύσσει Κύπρις. Suppl. 1016. Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς οὐδ' εὔφρων. — Prom. 653. καὶ συναίρεσθαι Κύπριν θέλει.

Κύπρος Cyprus. Fragm. 323. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα πλήρον.

Κύραξ nomen canis. Fragm. 354.

Κυρεῖν participem fieri, attingere. cum gen. Prom. 70. ὁρᾷ πυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. Sept. 589. ταὐτοῦ πυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος. Pers. 783. πυρήσαι νεοτίμου σωτηρίας. Pers. 874. στυγερᾶς μοίρας τῆσδε πυρήσας. Ag. 614. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοπεῖν. Choeph. 696. οὗτοι πυρήσαις μεῖον ἀξίων σθένειν. Eum. 373. οὐδ' ἀτιμάζειν [illegible]ω. Suppl. 780. πρὶν δυλίας Πᾶς παρδίας γάμου πυρῆσαι. Prom. 741. πικροῦ δ' ἔκυρσας — μητρυιᾶς. Pers. 765. κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα. Pers. 973. Ἰαόνων ναυβατᾶν κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς. Eum. 894. ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων. — cum accusativo. Choeph. 212. τί νῦν ἔκατι δαιμόνων πυρῶ; Choeph. 703. κἀκεῖ πυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα. — sine casu, verum assequi: Suppl. 584. καὶ τόδ' ἂν γένοι λέγων ἐξ Ἐπάφου πυρήσαις. — esse. Prom. 330. ζηλῶ σ' ὅθ' οὕνεκ' ἴσσὸς οἷσιν πυρεῖς. Sept.

23. πολλῶν τὸ πλεῖον πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ. Sept. 681. βίον ἐν κυρήσας. Ag. 1344. τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦντ' ὄντως. Sept. 388. νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος — κυρεῖν. Pers. 590. καμῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ. Suppl. 56. εἰ δὲ κυρεῖ τις πόλεως εὐνομουμένων ἔγγαιος. Nioh. 144. θυμὸς — οὐρανῷ κυρῶν ἄνω. Pers. 495. σεσωσμένος κυρεῖ. Ag. 1174. θαυμάζω εἰ σοι, πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν κυρεῖν λέγουσαν. — Sept. 341. κυρήσας sensu dubio propter loci corruptelam.

Κύριος potens, idoneus. Ag. 104. κύριός εἰμι θροεῖν. — *qui aliquid possidet, penes quem arbitrium est.* Ag. 852. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων. Eum. 123. ὕπνος πόνος τε κύριος συναμύσαι. Eum. 315. μαστρώων ἄγνισμα κύριον φόνου. — *discrimen adducens.* Eum. 515. κύριον μένει τέλος. Suppl. 713. χρόνῳ τοι κυρίᾳ τ' ἐν ἡμέρᾳ. Suppl. 943. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις; — *dominus.* Choeph. 647. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων. Choeph. 678. εἰ δὲ συγχάνω τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων. — τὸ κύριον *discrimen, arbitrium.* Ag. 744. ὅταν τὸ κύριον μέλῃ. Eum. 918. κύρι' ἔχοντες θεαί.

Κυρίσσειν arietare. Pers. 302. ἀμφὶ νῆσον τὴν πελασθρέμμονα νεναμένοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα.

Κυρίως vere, firmiter. Ag. 170. τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν. Choeph. 774. δὸς τυχὰς τυχεῖν δέ μοι κυρίως.

Κῦρος Cyrus. Pers. 754. τρίτος δ' ἐπ' αὐτοῦ Κῦρος. Pers. 759. Κῦρον δὲ παῖς.

Κῦρος potestas. Suppl. 386. οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

Κυροῦν ratum facere. Pers. 223. παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκφήνασας φάτιν. — *ad discrimen adducere, decernere.* Eum. 551. τήνδε κυρώσουν δίκην. Eum. 609. ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην. — Choeph. 861. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Suppl. 598. πεῖ κεκύρωται τέλος; — *confirmare.* Pers. 517. ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις ὑμῶν.

Κύτος clypeus. Sept. 477. περίδρομον κύτος — κοιλογάστορος κύκλου. — *vas, urna.* Ag. 313. ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐκχέας ταὐτῷ κύτει. Ag. 790. τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλπὶς προσῆλθε.

Κυχρεῖος Cychreus. Pers. 562. ἀκταὶ ἀμφὶ Κυχρείας.

Κύων canis. Sept. 1005. ἁρπαγὴν κυσίν. Ag. 3. 1064. Choeph. 440. κυνὸς δίκην. Eum. 127. πλαγγαίνει δ' ἅπερ κύων. Eum. 237. τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν — ἐκμαστεύομεν. Suppl. 741. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους πρείσσους κυνῶν εἶναι. Suppl. 781. κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα — οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Act. 9. κύνες διημάθυνον ἄνδρα διεπόντην. Prom. 805. Ζηνὸς ἁρπαγεῖς κύνας γρύπας φύλαξαι. Prom. 1024. Διὸς δέ τοι πτηνοὶ κύνες δαφοινὸς αἰετός. Ag. 134. πτανοῖσιν κυσὶ πατρός. Ag. 1201. γλῶσσα μισητῆς κυνός. Choeph. 911. φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας. Choeph. 1050. αἶδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες. Sphing. 215. σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα πέμ-

πα. — Ag. 593. γυναῖκα πιστὴν — δωμάτων κύνα. Ag. 870. ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα. — Ag. 941. σωὸν ἐπαρτίνασα σειρίου πυός.

Κώδων tintinnabulum. Sept. 368. χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Sept. 381. λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάσνου' ἄνευ δορός.

Κωκύειν lamentari. Ag. 1286. ἀλλ' ἕλμοι σὺν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν.

Κώκυμα ciulatus. Pers. 324. λογέα κωκύματα. Pers. 419. οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ κωκύμασιν πατρῷα πολεγέων ἅλα.

Κωκυτός ciulatus. Sept. 225. μὴ νῦν — κωκυτοῖσιν ἀραλίζετε. Choeph. 148. ἐμοὶ δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος.

Κωκυτός Cocytus. Sept. 672. πῶμα Κωκυτοῦ λαχόν. Ag. 1132. ἀμφὶ Κωκυτόν τε παγκρανείαις ὄχθαις.

Κῶλον artus, ctus. Prom. 81. κώλοισιν ἀμφίβλητ' ἄγκυ. Paam. 328. πρὸς πέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. Prom. 494. πνοαῖσί τε κῶλα συγκαλυπτά. Ag. 1358. μοθῆναι αὐτοῦ κῶλα. Eum. 350. σφαλερὰ τανυδρόμους κῶλα. — *curriculi vel itineris pars.* Ag. 335. δεῖ — πάμφαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.

Κωλύειν prohibere. Suppl. 980. l. c.

Κῶμος coetus. Ag. 1192. πεπαυμὸς — βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μίνει.

Κώνωψ culex. Ag. 566. λοπαῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ἐσπαῖσι θωύσσουσας.

Κώπη remus. Pers. 368. ναυβάτης τ' ἀνὴρ πρωτοῦκο κώπην. Pers. 370. πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ. Pers. 388. κώπης ῥοθιαίδος ξυναμβολῇ. Pers. 417. ἀγαῖσι κωπῶν. Ag. 1601. ναρτέρᾳ προσήμενος κώπῃ.

Κωπήρης remis instructus. Pers. 408. ἴθρανον πάντα κωπήρη στόλον.

Κωρυκὶς Corycia. Eum. 22. ἵνθα Κωρυκὶς πέτρα κοίλη.

Κωφός surdus. Sept. 184. ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω; Choeph. 869. κωφοῖς αὖτῶ.

AESCHYLI

TRAGOEDIAE.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADIECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOL. III. TOM. II.

LEXICI AESCHYLEI PARTEM II. CONTINENS.

LIPSIAE 1831

SUMTIBUS FR. CHR. GUIL. VOGELII.

LEXICON AESCHYLEUM.

COMPOSUIT

AUGUSTUS WELLAUER.

TOMUS II.

LIPSIAE 1831

SUMTIBUS FR. CHR. GUIL. VOGELII.

Λ.

Λαβὴ acceptio. Suppl. 913. *τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ ἔλυσεν.*

Λάβρος violentus. Pers. 110. *πνεύματι λάβρῳ.*

Λαβροστομεῖν audacter loqui. Prom. 327. *μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.*

Λαβρόσυτος violenter abreptus. Prom. 603. *λαβρόσυτος ἦλθον.*

Λάβρως violenter. Prom. 1024. *αἰετὸς λάβρως διαρπάσῃ σώματος μέγα ῥάκος.*

Λάγινος leporinus. Ag. 118. *λαγίνων ἰχνύμονα φόρματι γίνναν.*

Λαγοδαίτης leporibus vescens. Ag. 122. *ἑδάη λαγοδαίτας πομπούς τ' ἀρχάς.*

Λαγχάνειν sorte accipere. Sept. 55. *ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.* Sept. 119. *πύλαις ἑβδόμαις προσίστανται πάλῳ λαχόντες.* Eum. 32. *ἵνων πάλῳ λαχόντες.* Sept. 358. *ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἵληχεν πάλον.* Sept. 405. *Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἵληχεν πύλαις.* Sept. 433. *λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.* Sept. 439. *τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις λέξω.* Prom. 48. *ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.* Sept. 672. *πῦμα Κασπιτοῦ λαχόν.* Sept. 890. *ὥσθ' ἵσον λαχεῖν.* Sept. 928. *ἔχουσι μοῖραν λαχόντες.* Pers. 183. *Ἑλλάδα πλήρῃ λαχοῦσα γαῖαν.* Ag. 370. *ὥστε παύρωσιν σὺν πραπίδων λαχόντα.* Ag. 543. *τί δ' οὐ στένοντες οὐ λαχόντες ἤματος μέρος;* Choeph. 927. *ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν ὁ πυθοχρήστας φυγάς.* Eum. 685. *ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβει.* Eum. 891. *πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους ἔλαχον δεῖπνων.*

Λαγὼς lepus. Eum. 26. *λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον.*

Λαθραῖος clandestinus. Ag. 1203. *δίκην ἄντης λαθραίου.*

Λαθραίως clam. Prom. 1079. *οὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως.*

Λαῖλαψ turbo. Suppl. 33. *λαίλαπι χειμωνοτύπῳ.*

Λαιὸς laevus. Prom. 716. *λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροστέπτονες οἰκοῦσι Χάλυβες.*

Λάϊος Laius. Sept. 727. *Λάϊος.* Sept. 673. 784. 824. *Λάϊον.*

Λαὶς praeda. Sept. 313. *λαΐδος ὁλλυμένας μιξοθρόου.*

Λαῖφος velum. Suppl. 696. *στελμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεώς.* Suppl. 704. *στείλασα λαῖφος.* Eum. 526. *λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος θρασυμένας ναραίας.*

Λαλάζειν clamare. Sept. 168. *αὔειν, λαλάζειν.* Suppl. 851. *ἴυζε καὶ λάλαζε.*

Λαλεῖν crepare. Sept. 138. *ἕλανον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.* — *loqui, clamare.* Ag. 600. *τοιόσδ' ὁ πόμπος — οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λαλεῖν.* Ag. 1401. *περίφρονα δ' ἕλανεν.* Choeph. 35. *ἀωρότυκτον ἀμβώματα μυχόθεν ἕλανε.* Choeph. 38. *ἡρτηταί τε τῶνδ' ὀνειράτων θεόθεν ἕλανον.* Choeph. 777. *διὰ δίκας πᾶν ἧκες ἕλανον.* — Prom. 405. *πρόπαντα δ' ἤδη στενόεν λέλακε χώρα.* Vid. *λάσκειν.*

Λαλὶς laceratio. Pers. 123. *βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πίσῃ λαλὶς.* Suppl. 113. 124. *πολλάκι δ' ἐμπίτνῃ ξὺν λαλίδι λίνεον ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.* Suppl. 880. *λαλὶς χιτῶνος ἔργον οὐ πεπουπτεῖ.* — *lacinia.* Choeph. 29. *λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λαλίδες.* Pers. 821. *λαλίδες ἀμφὶ σώματι στημοβράγεσσι ποικίλων ἐσθημάτων.*

Λαπτίζειν calcitrare. Ag. 1207. *πρὸς πέντρα μὴ λάπτιζε.* — *calcare.* Ag. 373. *ἀνδρὶ λαπτίσαντι μίγαν Δίκας βωμόν.* Ag. 859. *σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσόντα λαπτίσαι πλέον.* — *pulsare.* Prom. 883. *πραΰλα δὲ φόβῳ φρένα λαπτίζει.*

Λάπτημα coercio. Ag. 1583. *λάπτημα δαίμονος ξυνδίκως τεθὲν ἀρᾷ.*

Λάχεσι Fragm. 352.

Λαμβάνειν prehendere, capere, accipere. Choeph. 126. *αὖθις τῶνδε πῦμα λαμβάνει.* Dan. 36. *ἕρως δὲ γαῖαν λαμβάνει.* Prom. 55. *λαβὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει ῥαιστῆρι θεῖνε.* Sept. 65. *καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ἄπιστος λαβέ.* Sept. 800. *ἴσχουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός.* Sept. 1012. *τοὐπιτίμιον λαβεῖν.* Pers. 357. *πνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ.* Pers. 516. *ἧξω λαβοῦσα πίλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.* Pers. 820. *πόσμον ὅστις εὐπρεπὴς λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί.* Pers. 835. *λαβοῦσα πόσμον ἐκ δόμων.* Pers. 676. *λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθεῖναι.* Ag. 37. *εἰ φθογγὴν λάβοι.* Ag. 226. *προνωπῆ λαβεῖν ἐώρην.* Ag. 266. *εὖ δύξαι ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.* Ag. 846. *τρίμοιρον γλαῖναν ἐξηύχει λαβών.* Ag. 1098. *μελαγκίφων λαβοῦσα μηχανήματι.* Ag. 1578. *ὄσσημα δ' αὐτῶν αὐτὸς ἀγνοίᾳ λαβών.* Choeph. 491. *τὰς ὁμαίμου ἀντίδοτ' βλάβας λαβεῖν.* Eum. 80. *ἄγναθον λαβὼν βρέτας.* Eum. 125. *λέβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.* Eum. 172. *λαβοῦσα πικρὸν ἀργητὴν ὄφιν.* Eum. 526. *λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος θρασυμένας ναραίας.* Suppl. 175. *τάπὶ χέρσου νῖν προμήθειαν λαβεῖν αἰνῶ φυλάξαι.* Suppl. 476. *πλάδουσ τε τούτους αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβών.* Suppl. 486. *αἰδοῖον εἶδος ἱέντα πρόξενον λαβεῖν.* Suppl. 575. *λαβοῦσα δ' ὅρμα Δίου.* Suppl. 674. *τὸ πᾶν σ' ἐκ δαιμόνων λείψειν.* Suppl. 707. *ἐγὼ δ' ἀρωγὸς ξυνδίκου θ' ἥξω λαβών.* Suppl. 801. *φυγάδα μίτιμας πολεθρόους βίαια δίζηται λαβεῖν.*

Suppl. 933. θράσος λαβοῦσαι. Philoct. 235. δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν ποδὸς λαβών. Fragm. 295. πολλὰ τρώματ' ἐν στέρνοις λαβών. Fragm. 377. λαβὼν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος. — *deprehendere.* Prom. 194. ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι. — Sept. 38. οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ. Choeph. 550. ὡς ἂν δόλῳ πτείναντες ἄνδρα τίμιον δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν. Pers. 561. ληφθέντες πρὸς ἀνάγκαν. — Ag. 850. πρὸς βίαν λελημμένης l. d.

Λαμπαδηφόρος facem gerens. Ag. 303. τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι.

Λαμπάς fax. Sept. 415. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη. Ag. 8. φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον. Ag. 28. ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι ἐπορθιάζειν. Ag. 93. ἄλλη δ' ἀλλόθεν οὐρανομήκης λαμπὰς ἀνίσχει. Ag. 278. ἰσχὺς πορεντοῦ λαμπάδος. Ag. 287. σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη. Ag. 475. λαμπάδων φασφόρων φρικτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς. Eum. 976. φέγγη λαμπάδων σελασφόρων. Eum. 994. πυριδάπτῳ λαμπάδι τερπόμενας. Fragm. 397. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει. — sensu translato de solis radiis dictum. Choeph. 583. παδαίχμιοι λαμπάδες παθέμιφοι.

Λάμπειν lucere. Pers. 163. μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς. Ag. 749. δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν.

Λάμπη situs. Eum. 365. ἀνηλίῳ λάμπᾳ (significantur loca infera situ et tenebris obsita.)

Λαμπουρις vulpes. Fragm. 423.

Λαμπρὸς lucidus, splendens. Sept. 371. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει — πρέπει. Sept. 524. λαμπρὸν ἄκρουστον δέμας. Pers. 496. λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. Ag. 6. τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς λαμπρὸν δυνάστας. Ag. 272. λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας. Fragm. 397. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων. Ag. 644. Dan. 35. λαμπρὸν ἡλίου φάος. Ag. 1153. λαμπρὸς δ' ὅσιων ἡλίου πρὸς ἀντολὰς πνέων ἐσήξειν. Choeph. 283. ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν. — *pellucidus.* Eum. 665. ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων. — *clarus.* Eum. 764. λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν.

Λαμπρύνεσθαι collustrari, clarum esse. Eum. 104. εὔδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.

Λαμπρῶς clare, perspicue. Choeph. 797. καὶ νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν. Prom. 835. λαμπρῶς νοὐδὲν αἰνικτηρίως.

Λαμπτὴρ fax, candela. Ag. 23. ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός. Choeph. 530. πολλοὶ δ' ἀνῆλθον — λαμπτῆρες ἐν δόμοις.

Λαμπτηρουχία ignium incendendorum observatio. Ag. 864. τὰς ἀμφὶ νοὶ πλαίουσα λαμπτηρουχίας ἀτημελήτους αἰεί.

Λανθάνειν latere. Ag. 770. οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Suppl. 695. εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει. Iacul. 219. νίας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός. — cum participio. Eum. 246. μὴ λάθῃ φύγδα βάς. Suppl. 966. μήτ' ἐλπίσωσι δορικανεῖ μόρῳ θανὼν λάθοιμι. — λανθάνεσθαι *oblivisci.* Choeph. 671. μηδαμῶς

λάθῃ. Suppl. 712. ἀλαῖῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ. — Add. Λήθεσθαι.

Λάξ calce, conculcando. Choeph. 633. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λὰξ πέδον πατούμενον. Eum. 110. πάντα ταῦτα λὰξ ὀρῶ πατούμενα. Eum. 513. μηδέ νιν, πέρθει ἰδών, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς.

Λαοδάμας populos domans. Sept. 325. λαοδάμας — Ἄρης.

Λαοπαθής a populo toleratus. Pers. 907. λαοπαθῆ σεβίζων ἀλίτυπα βάρη.

Λαοπόρος populo transitum praebens. Pers. 113. λαοπόροις τε μηχαναῖς.

Λαός populus. Sept. 89. ὃ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐπρεπής. Pers. 92. ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός. Pers. 585. λίλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν. Pers. 715. λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί. Pers. 756. Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο. Pers. 984. Ἰάονων λαὸς οὐ φυγαίχμας; Choeph. 360. μετ' ἄλλων δορισμῆτι λαῷ. Suppl. 362. ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄπη. Fragm. 433. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἦνεσαν. — λαοί homines. Suppl. 84. μεροπήσσοι λαοῖς. Suppl. 512. λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους. Suppl. 954. βάξει λαῶν τῶν ἐγχώρων. — Add. Λεώς.

Λαπάζειν diripere. Sept. 47. 513. λαπάξειν ἄστυ Καδμείων.

Λαοθόης nom. propr. Sept. 602. Λαοθόην βίαν.

Λάσιον vocem edere. Ag. 582. ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν ἔλασιον. Ag. 839. τὸν μὲν ἤκουον, τὸν δ' ἐπεισφέρων κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα λάσιον τας δόμοις. Cf. Λασῖν.

Λατρεία servitus. Prom. 968. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν — οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.

Λατρεύειν servire. Prom. 970. τῇδε λατρεύειν πέρᾳ.

Λατρόν merces, pretium. Suppl. 989. λατρῶν ἄτερθεν.

Λατώ Latona. Eum. 313. ὁ Λατοῦς ἵνις.

Λάφυρα spolia. Sept. 260. λάφυρα δαΐων δουρίπληκτα. Sept. 461. λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός. Ag. 564. θεοῖς λάφυρα ταῦτα — δόμοις ἐπασκάλευσαν.

Λαχή fossio. Sept. 897. τάφων πατρῴων λαχαί. (ambiguitate de industria, ut videtur, quaesita.)

Λάχος sors. Choeph. 356. μόριμον λέχος πιμπλάντων χροΐν. Eum. 5. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ λάχει. Eum. 300. λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους. — munus quod alicui sorte obtigit. Eum. 320. τοῦτο γὰρ λάχος διαντλεῖν Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν. Eum. 329. γεγονέναι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη. Eum. 364. ἀντίστα διόμεναι λάχη. — pars quae alicui sorte obtigit. Eum. 378. τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα.

Λάινα leaena. Ag. 1231. αὔτη δίπους λάινα συγκοιμωμένη λύκῳ. Fragm. 363. λάινα ἠρίγνεια.

Λέβης lebes. Ag. 432. γεμίζων λέβητας ἀνθέκους. Ag. 1100. δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω. Choeph. 675. λέβητος χαλκέου πλευρώματα. Atham. 1. τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης.

Λέγειν dicere. Prom. 197. ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε. Prom. 260. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ'

ἡδονὴν, σοὶ τ' ἄλγος. Prom. 317. ἀρχαῖ' ἴσως σοὶ φαίνομαι λέγειν τάδε. Prom. 440. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν νμῖν λέγοιμι. Prom. 443. λέξω δέ. Prom. 612. λέξω τορῶς σοὶ πᾶν. Prom. 620. λέγ' ἥντιν', εἰτῇ. Prom. 633. χρὴ λέγειν. Prom. 636. αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας. Prom. 645. καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι. Prom. 663. τί χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράττειν φίλα. Prom. 700. λέγ', ἐκδίδασκε. Prom. 803. τοσοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω. Prom. 823. λέγε. Prom. 931. ἃ βούλομαι λέγω. Prom. 975. καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω. Prom. 1009. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν. Prom. 1039. οὐκ ἄπειρα φαίνεται λέγειν. Sept. 1. χρὴ λέγειν τὰ παίρια. Sept. 28. λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα νυκτηγορεῖσθαι. Sept. 76. ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν. Sept. 184. πωφῇ λέγω; Sept. 243. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα. Sept. 255. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω. Sept. 357. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων. Sept. 382. νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ πυρεῖν. Sept. 433. λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα. Sept. 440. τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις λέξω. Sept. 462. μηδέ μοι φθόνει λέγων. Sept. 508. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω. Sept. 535. τῷδ' ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα. Sept. 550. ἐκτὸς λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον. Sept. 561. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. Sept. 563. καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέρους. Sept. 601. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ παίρια. Sept. 614. τὸν ἕβδομον δὴ — λέξω. Sept. 629. ὡς τὰ γράμματα λέγει. Sept. 679. λέγουσα πέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου. Sept. 695. λέγοις' ἂν ὧν ἄνη τις. Sept. 724. παλαιγενῆ γὰρ λέγω παρεμβασίαν ὠκύπεδον. Sept. 876. διανταίαν λέγεις πλαγάν. Sept. 956. διπλᾶ λέγειν. Sept. 973. 982. ὅλοὰ λέγειν. Sept. 1003. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέστακται λέγειν. Sept. 1017. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάτας λέγω. Pers. 176. λέξω δέ σοι. Pers. 196. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω. Pers. 241. δεινά τοι λέγεις. Pers. 268. κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι. Pers. 284. τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη. Pers. 287. λέξον κατασταθείς. Pers. 348. ἔλεξε παιδὶ σῷ ξέρξῃ τάδε. Pers. 364. τοσαῦτ' ἔλεξε. Pers. 431. λέξον. Pers. 505. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων. Pers. 681. σίβωμαι δ' ἀντία λέξαι. Pers. 684. μήτι μαντεστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων. Pers. 688. λέξαι δύσκλειτα φίλοισιν. Pers. 692. σαφὲς τί μοι λέξον. Pers. 740. λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μίαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω Pers. 779. πῶς ταῦτ' ἔλεξας. Pers. 948. Πέρσαις ἀγαυοῖς παπὰ πρόπαπα λέγεις. Pers. 951. στυγνὰ πρόπαπα λέγων. Pers. 980. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον; Ag. 38. σαφέστατ' ἂν λέξειεν. Ag. 97. τούτων λέξαι' ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν. Ag. 164. οὐδὲν ἂν λέξαι. Ag. 260. ἢ τορῶς λέγω; Ag. 270. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω. Ag. 306. τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τε σοὶ λέγω. Ag. 310. ὡς λέγουσι πάλιν. Ag. 342. σώφρον' εὐφρόνως λέγεις. Ag. 433. στένουσι δ' εὖ λέ-

γοντος ἔνδρα. Ag. 484. τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων. Ag. 531. ποθεῖν πεθοῦντα τῆνδε γῆν στρατὸν λέγεις; Ag. 538. τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν. Ag. 541. μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι. Ag. 549. χείμωνα δ' εἰ λέγοι τις. Ag. 556. τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν φήφῳ λέγειν — χρή; Ag. 584. τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν; Ag. 606. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ παλαί. Ag. 611. οὐ ψευδῆ λέγω. Ag. 620. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ ἐλθεῖν; Ag. 634. λέγων χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον, θεοῖς. Ag. 631. πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων. Ag. 658. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. Ag. 720. ἐλθεῖν δὲ Ἰλίου πόλιν λέγοιμ' ἄν. Ag. 812. εἰδὼς λέγοιμ' ἄν. Ag. 818. εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω. Ag. 831. οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνεφας τρόπους λέξαι πρὸς ὑμᾶς. Ag. 833. ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον. Ag. 842. τέτρωται, δικτύου πλέω λέγειν. Ag. 845. τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω χθονός. Ag. 870. λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε. Ag. 1017. σοί τοι λέγουσα παύσεται σαφῆ λόγον. Ag. 1022. ἔων φρενῶν λέγουσα παίθωνιν λόγῳ. Ag. 1023. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει. Ag. 1059. ἐγὼ λέγω σοί. Ag. 1100. δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω. Ag. 1160. οὐ γὰρ εὖ λέγει. Ag. 1174. ἀλλόθρουν πόλιν πυρεῖν λέγουσαν. Ag. 1177. εἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Ag. 1202. οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς λέξασα. Ag. 1285. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις. Ag. 1321. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω. Ag. 1331. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥντινος τυχὼν λέγω. Ag. 1376. πρὸς εἰδότας λέγω. Ag. 1395. λέγω δέ σοι. Ag. 1530. εὖ σε προσῄκει τὸ μέλημα λέγειν τοῦτο. Ag. 1633. ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν. Ag. 1638. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε. Choeph. 87. πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν γυναικὸς ἀνδρί; Choeph. 103. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. Choeph. 105. λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον. Choeph. 106. 165. λέγοις ἄν. Choeph. 118. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις; Choeph. 128. λέγω παλαιᾶσα πικρὸν, ἐποικτιρῶν τ' ἐμὲ φίλον τ' Ὀρέστην. Choeph. 144. καίνοις λέγουσα τήνδε τὴν καινὴν ἀρὰν. Choeph. 179. οὐχ ἥσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε. Choeph. 428. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας. Choeph. 438. λέγοις πατρῴων μόρων. Choeph. 520. ὡς αὐτὴ λέγει. Choeph. 575. λέγων τὰ καίρια. Choeph. 587. ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγει; Choeph. 657. λέγοις' ἂν εἴ τι δεῖ. Choeph. 678. εἰ δὲ τυγχάνω τοῖς κυρίοις καὶ προσήκουσιν λέγων. Choeph. 756. λέγ' αὖθις. Choeph. 803. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων. Choeph. 926. νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινάς. Choeph. 840. ἐξ ἀμαυρᾶς πληδόνος λέγει μαθών. Choeph. 842. τί λέγω; Choeph. 873. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω. Choeph. 1036. πάντας Ἀργείους λέγω καὶ μαρτυρεῖν μοι. Eum. 34. δεινὰ λέξαι. Eum. 48. οὔτοι γυναῖκας ἀλλὰ Γοργόνας λέγω. Eum. 114. ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς. Eum. 267. ἐπίσταμαι — λέγων ὅπου

δίκη. Eum. 300. λίξας τε λάχη τὰ πατ' ἀνθρώπους ὡς ἐπιταμῷ στόμα. Eum. 386. πᾶσι δ' ἐς πανὸν λέγω. Eum. 391. λέγων δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας πατεῖς. Eum. 396. εἰ λέγω τι ἐμφανῆ λόγον. Eum. 415. λίξας δὲ χώραν καὶ γένος. Eum. 425. τοιμήσαν δὲ τῶνδέ σοι λίξω μέγα. Eum. 505. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω. Eum. 545. τί τοῖδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε. Eum. 563. πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων. Eum. 582. λέγε. Eum. 585. λίξομεν δὲ συντόμως. Eum. 584. λίξω πρὸς ὑμᾶς. Eum. 592. εἰς λόγους σέ. Eum. 612. πῶς ταῦτα τούτοις οἷόν ἐναντίοις λέγεις; Eum. 627. καὶ τρῶτο λίξω. Eum. 689. λέγεις. Eum. 790. τί δεῖ λέγειν; Eum. 828. ἀνοσίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην. Eum. 841. οὕτω παμοῦμαί σοι λέγουσα ταὐταδέ. Eum. 859. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ; Eum. 899. τὰν ἐμὰν χάριν λέγω. Suppl. 104. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω. Suppl. 193. τορῶς λέγουσαι τάδ' ἀναμάντου φυγάς. Suppl. 244. πρὸς σὲ πότερον ὡς ἔτην λέγω; Suppl. 246. λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί. Suppl. 269. γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω. Suppl. 300. ποῖον πανόπτην εἰσβουπόλον λέγεις; Suppl. 306. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλας ἐμοί. Suppl. 313. κἄν' οὖν τ' ἄλλον τῇδε βλάστημον λέγεις; Suppl. 331. πότερα κατ' ἐχθρὰν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; Suppl. 451. λέγοις ἄν. Suppl. 455. λίξον. Suppl. 468. μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον. Suppl. 495, τὸ γὰρ ὁ ξένος λέγει. Suppl. 510. σὺ καὶ λέγων σέφρασον καὶ πρόσσων φρένα. Suppl. 514. τοῖα χρὴ λέγειν. Suppl. 583. καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις. Suppl. 610. τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων. Suppl. 614. λέγων διπλοῦν μίασμα. Suppl. 620. λίξαμεν ἐπ' Ἀργείοις σὺν δὲ ἀγαθάς. Suppl. 723. λέγω πρὸς εἰδότα. Suppl. 906. λέγοις ἂν ἐλθὼν πασιν Αἰγύπτου τάδε. Suppl. 916. τί σοὶ λέγειν χρὴ τοὔνομα; Fragm. 316. εἰς λόγους γέρον γράμμα. Suppl. 243. εἴρηκας ἀμφὶ πόσμου ἀψευδῆ λόγον. Prom. 296. σὺ γὰρ πόθ' ἑρᾷς, ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σου. Prom. 747. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 823. εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας. Prom. 986. ἐρεῖν ἔσσας ἀνθέν. Sept. 232. μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν; Sept. 472. οὐκ ἄλλον ἐρῶ. Sept. 667. κακῶν δὲ πισχρῶν οὔ τιν' εὐπλείαν ἐρεῖς. Pers. 457. ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον. Pers. 986. τραπόντα ναύφραντον ἐρεῖς ὅμιλον; Ag. 1059. καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς φυθῇ. Ag. 1214. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰστρήσας ἐρεῖς. Choeph. 566. μελῶν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα ἐρεῖ. Choeph. 1028. παφίντι δ' οὖν ἐρῶ τὴν ζημίαν. Eum. 45. τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ. Eum. 149. τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; Eum. 567. ἀλλ' ἐρεῖς τάχα. Eum. 728. καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ. Suppl. 888. οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν. — cum vi iubendi. Ag. 899. λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ. Choeph. 141. τοῖς δ' ἐναντίοις λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον. Choeph. 272. τρόπον τὸν

αὐτὸν ἀντατακτέα λέγων. Choeph. 546. τοὺς μέν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μὴ τι δρᾶν λέγων. Choeph. 576. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐπεπτεῦσθαι λέγω. Eum. 410. ὄρνισι τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. Eum. 431. ταύτην μὲν οὕτω φρονεῖδ' ἐπισθῶν λέγω. Eum. 511. ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω βωμὸν αἰδέσαι Δίκας. — interpretationem addens. Prom. 948. τὸν πυρὸς πλεπτὴν λέγω. Sept. 471. ἀσπίδος κύκλον λέγω. Sept. 591. υἱὸν Οἰνλέως λέγω. Sept. 640. Πολυνείκη λέγω. Ag. 1015. Κασάνδραν λέγω. Choeph. 215. Ἠλέκτραν λέγω. Choeph. 449. σὲ τοι λέγω. Xantr. 155. σοφρόνιον βίλος λέγω. — Arm. iud. 162. τῆς σῆς λέγω τοι μητρός. — Add. Εἰπεῖν. — passivo. Eum. 220. μέγας γὰρ ἵμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λόγῳ. Choeph. 654. αἰδὼς ἐν λεχθεῖσιν οὖσα. Sept. 406. τοῦ πάρος λελεγμένου μείζων. Sept. 537. ἀδελφοὶς τοῦ πάρος λελεγμένου. Choeph. 767. ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; Eum. 645. ὡς ἄλλως λελεγμένων. Eum. 606. ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὕνεκ' εἴρηται μόρος. Eum. 680. αἰδουμένοις τὸν ὅρκον εἴρηται λόγος. Prom. 665. χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους. Prom. 1033. οὐ πεπλασμένος ὁ πόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος. Ag. 292. πλέον παίουσα τῶν εἰρημένων. Ag. 1345. πολλῶν πάρωθεν καιρίως εἰρημένων. — cum vi iubendi. Ag. 1603. σωφρονεῖν εἰρημένον. — (λέγω Prom. 803. 931. 948. 975. Sept. 184. 255. 471. 508. 591. 640. 724. 1017. Pers. 196. Ag. 260. 270. 306. 611. 818. 845. 899. 1015. 1059. 1100. 1321. 1376. 1395. Choeph. 128. 141. 215. 449. 576. 873. 1036. Eum. 48. 386. 410. 431. 505. 511. 562. 828. 899. Suppl. 104. 723. Xantr. 155. Arm. iud. 162. λέγεις Sept. 382. 535. 876. Pers. 241. 268. 948. 980. Ag. 342. 531. 620. 1285. 1638. Choeph. 118. 179. 438. Eum. 592. 612. 689. Suppl. 300. 313. 331. λέγει Sept. 28. 561. 629. Ag. 1023. 1160. Choeph. 520. 840. Suppl. 495. Fragm. 316. λέγουσι Pers. 740. Ag. 658. λέγω coni. Ag. 1331. Choeph. 842. Suppl. 244. λέγομι Prom. 440. Sept. 357. 550. Ag. 541. 720. 812. 870. λέγουσι Sept. 243. Ag. 310. Choeph. 103. 106. 165. Suppl. 269. 451. 906. λέγοι Ag. 549. Choeph. 587. λέγοιτε Sept. 695. Choeph. 657. Eum. 398. λέγε Prom. 620. 700. 823. Sept. 433. Choeph. 756. Eum. 545. Suppl. 246. λέγειν Prom. 197. 260. 317. 633. 1039. Sept. 1. 76. 563. 601. 956. 973. 982. 1003. Ag. 556. 584. 631. 842. 1177. 1530. 1633. Choeph. 575. 826. Eum. 267. 391. 790. 859. Suppl. 514. 916. λέγων Prom. 1009. Sept. 462. Pers. 505. 684. 951. Ag. 484. 634. Choeph. 272. 546. 678. 803. Eum. 553. Suppl. 510. 583. 610. 614. λέγουσα Prom. 645. Sept. 679. Ag. 1017. 1022. Choeph. 87. 144. Eum. 841. λεγούσης Prom. 636. λέγοντα Prom. 663. λέγουσαν Ag. 1174. λέγοντες Ag. 433. λέγουσαι Suppl. 193. λέξω Prom. 443. 612. Sept. 440. 614. Pers. 176. Ag. 833. Choeph. 105. Eum. 425. 564. 627. λέξομεν Eum. 555.

ἕλεξα Eum. 114. ἕλεξας Pers. 779. Choeph. 428. Suppl. 306. 468. ἕλεξε Pers. 348. 364. λέξωμεν Suppl. 620. λέξαιμι Ag. 606. λέξαι Ag. 164. λέξεια Ag. 38. 538. λέξον Pers. 287. 431. 692. Suppl. 455. λέξαι inf. Pers. 284. 681. Ag. 831. Eum. 34. 300. λέξας Pers. 688. Eum. 415. λέξασα Ag. 97. 1202. λέγῃ Eum. 220. λελεγμένου Sept. 406. 537. λελεγμένων Choeph. 767. Eum. 645. λεχθεῖσιν Choeph. 654. — εἴρηκας Prom. 823. Suppl. 243. ἐρῶ Sept. 472. Pers. 157. Choeph. 1028. Eum. 45. ἐρεῖς Prom. 296. 747. Sept. 232. 667. Pers. 986. Ag. 1059. 1214. Eum. 567. ἐρεῖ Choeph. 566. Eum. 149. 726. ἐρεῖτε Suppl. 888. ἐρεῖν Prom. 986. 1009. εἴρηται Eum. 606. 680. εἰρημένος Prom. 1033. εἰρημένον Ag. 1603. εἰρημένους Prom. 665. εἰρημένων Ag. 292. 1345.) — Add. Εἰπεῖν.

Λείβειν fundere, stillare. Sept. 51. δάκρυ λείβοντες. Eum. 54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα. — Prom. 399. ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος. — *libare.* Suppl. 959. Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν θύειν τε λείβειν τε.

Λειμών pratum. Prom. 656. πρὸς Λέρνης βαθὺν λειμῶνα. Suppl. 535. λειμῶνα βούχιλον. Suppl. 554. λειμῶνα χιονοβόσκον.

Λειμώνιος pratensis. Ag. 546. λειμωνίαις δρόσοις. Fragm. 310. ἄνθεα λειμώνια.

Λεῖος blandiens. Prom. 650. παρηγόρουν λείοισι μύθοις.

Λειότης levitas. Prom. 491. σπλάγχνων τε λειότητα.

Λείπειν relinquere. Prom. 299. λιπὼν ἐπώνυμον ῥεῦμα. Prom. 733. ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ λιποῦσαν αὐλῶν' ἐπιπρᾶν Μαιωτικόν. Prom. 736. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον. Sept. 55. πληρουμένους δ' ἔλειπον. Sept. 79. στρατόπεδον λιπών. Sept. 201. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεοὶ ἕδη πανήγυρις (τὴν πόλιν). Pers. 155. λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους. Pers. 471. ποῦ τἀσδ' ἔλειπες; Pers. 790. πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ λείπει. Pers. 922. Ἀγβάτανα λιπών l. d. Pers. 947. Οἰβάρην ἔλιπες, ἔλιπες. Ag. 392. λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας κλόνους. Ag. 593. οἵαν περ οὖν ἔλειπε. Ag. 754. τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλὰ — λιποῦσα. Ag. 1024. λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον. Ag. 1035. λιποῦσα μὲν πόλιν ναίφετον. Choeph. 344. λιπὼν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισι. Choeph. 1039. τάσδε κληδόνας λιπών. Eum. 9. λιπὼν δὲ λίμνην. Eum. 216. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ. Suppl. 4. Δίαν δὲ λεπόῦσαι. Suppl. 322. πῶς πατρῷα δώματα λιπεῖν ἔκλητε; Suppl. 501. πλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε. Suppl. 502. καὶ δή σφε λείπω. Suppl. 832. λεῖφ' ἕδρανα. Prom. sol. 182. πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα. Fragm. 328. μηδ' ὑδατηρεὺς λείπειν ἀφυσεῖσι δόμοισιν. — *λείπεσθαι relinqui.* Pers. 135. σὺν ἀτῷ' ἀποπεμψαμένα λείπεται μονόζυξ. — *superesse.* Pers. 472. ναῶν γε ταχὺ τῶν λελειμμένων. Ag. 503. στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός. — *posteriorem esse.* Prom. 859. πίρνοι πελειῶν οὐ μάκρᾳ

λελειμμένος. Glauc. 33. ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μόνοι λελειμμένους. — *inferiorem esse.* Pers. 336. μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;

Λειχειν lambere. Ag. 802. ἔδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Eum. 106. ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε.

Λεκτός delectus. Pers. 781. ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἀρσένων στόλον.

Λέκτρον lectum. Pers. 130. λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν. Pers. 535. λέκτρων τ' εὐνὰς ἀβροχίτωνας. Pers. 690. τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομα. Suppl. 37. πρίν ποτε λέκτρων — ἐπιβῆναι. Iaculatr. 219. παρθένοις γαμηλίων λέκτρων ἀγύστοις.

Λελειμμένος cupidus. Sept. 337. οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελειμμένος. Sept. 362. μάχης λελειμμένος. Ag. 850. ἀρτάνας ἐμῆς δίκης ἕλνσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελειμμένης.

Λεόντειος leoninus. Praec. 96. καὶ τῆς αἰσύρνης τῆς λεοντείας δορᾶς.

Λεοντοβάμων leoninis pedibus insistens. Sisyph. 206. λεοντοβάμων ποῦ σὺ σαφῆ χαλινήλατος;

Λεοντόχορτος a leone devoratus. Fragm. 315. λεοντοχόρταν βούβαλιν.

Λέπαδνον iugum. Pers. 187. λέπαδν' ἐπ' αὐχένων τίθησι. Ag. 211. ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἦδν λέπαδνον.

Λεπαδνος domitus. Eum. 532. τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις δίαις λέπαδνον l. d.

Λέπαργος albus. Fragm. 300. πτερὸν ὑρνεον λεπάργου.

Λέπας rupes. Ag. 274. πρὸς Ἕρμαῖον λέπας. Ag. 289. πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας.

Λεπτοβυθής Suppl. 3. l. c.

Λεπτόδομος tenuiter structus. Pers. 112. πίονοι λεπτοδόμοις πείσμασι.

Λεπτός tener, tenuis. Ag. 139. δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων. Ag. 866. λεπταῖς ὑπαὶ νιφάδος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωΰσσοντος.

Λεπτοψάμαθος tenuem arenam habens. Suppl. 3. ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων Νείλου.

Λέρνη Lerna. Prom. 655. πρὸς Λέρνης βαθὺν λειμῶνα. Prom. 680. Λέρνης ἄκραν.

Λέσβιος Lesbius. Thalamop. 64. Λέσβιον — κῦμα.

Λέσβος Lesbus. Pers. 858. εἶα Λέσβος ἐλαιόφυτός τε Σάμος.

Λέσχη coetus. Eum. 344. ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας ἄς ἀπηξιώσατο.

Λεύκασπις albis scutis instructus. Sept. 88. ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαός.

Λευκήρης canus. Pers. 1013. γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

Λευκόπτερος candidis alis volans. Prom. 995. λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι.

Λευκόπωλος lucidis equis vectus. Pers. 378. λευκόπωλος ἡμέρα.

Λευκός lucidus. Pers. 293. λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Ag. 654. λευκὸν κατ' ἦμαρ. Suppl. 23. λευκὸν ὕδωρ. — *candidus.* Pers. 603. λευκὸν εὔποτον γάλα. Choeph. 280. λευκὰς δὲ πόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ. Suppl. 701. λευκῶν ἐκ πεπλωμένων. Cress. 100. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις. Fragm.

820. λευκός; τί δ' οὐχί, καὶ καλῶς ἡφανισμένος ὁ χοῖρος.

Λευκοστεφής alba lana redimitus. Suppl. 188. λευκοστεφεῖς ἱκετηρίας. Suppl. 329. λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους πλόκους.

Λευκόστικτος albis maculis distinctus. Suppl. 346. λευκόστικτον ὡς δάμαλιν.

Λευρός latus. Prom. 369. τῆς καλλιπάρου Σικελίας λευρὰς γύας. Prom. 394. λευρὸν εἶμον αἰθέρος. Suppl. 503. λευρὸν κατ' ἄλσος.

Λευσιμος lapidatione dignus. Ag. 1089. κατολολύξατω θύματος λευσίμου. — *cum lapidatione coniunctus.* Ag. 1599. δημοβρώφεῖς — λευσίμους ἀρᾶς.

Λευσμός lapidatio. Eum. 180. ἀπρονοία λευσμός τε.

Λεύσσειν videre. Prom. 144. λεύσσω, Προμηθεῦ. Prom. 560. τίνα φῶ λεύσσειν; Pers. 81. πνέφος δ' ὄμμασι λεύσσειν. Pers. 670. λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας. Pers. 696. ἕως ἔλευσσε αὐγὰς ἡλίου. Choeph. 10. τί χρῆμα λεύσσω. Eum. 246. λεύσσετον πάντα. Suppl. 180. ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον λεύσσω. Suppl. 341. πίφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους. Myrmid. 115. τάδε μὲν λεύσσεις.

Λευστήρ lapidans. Sept. 181. λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.

Λεχαῖος in nido cubans. Sept. 274. τέκνων ὑπερδίδυμον λεχαίων.

Λέχος lectum. Prom. 556. ἀμφὶ λοετρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν. Prom. 697. λεχέων Διὸς εὐνάτειραν. Ag. 399. ἰὼ λέχος καὶ στέβος φιλάνορες. Ag. 1197. λέοντ' ἄναλτον ἐν λέχει στρωφώμενον οἰκουρόν. — *pullus avium.* Sept. 274. λεχέων δυσευτέκτειραι l. d. Ag. 50. ὕπατοι λεχέων στερροδινοῦντες.

Λέων leo. Sept. 53. λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων. Ag. 139. δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων. Ag. 699. ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις ἀγάλαστον. Ag. 801. ὠμηστὴς λέων. Ag. 1197. λέοντ' ἄναλτον ἐν λέχει στρωφώμενον. Ag. 1232. λέοντος αὐγενοῦς ἀπουσίᾳ. Choeph. 926. διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης. Eum. 184. λέοντος ἄντρον αἱματοβρόφου. Praec. 97. πυρσοκόμους λέοντες. Fragm. 306. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.

Λεωργός facinorosus. Prom. 5. τόνδε πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι.

Λεώς populus, turba. Sept. 80. ᾗπερ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας. Sept. 272. τὸν ἀμφιτευχῆ λεών. Pers. 125. πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεώς. Pers. 375. πάντα ναυτικὸν λεών. Pers. 775. Περσικὸς λεώς. Ag. 182. Ἀχαϊκὸς λεώς. Ag. 799. ἀσπιδηστρόφος λεώς. Eum. 15. μολόντα δ' αὐτὸν πάρτα τιμαλφεῖ λεώς. Eum. 280. τὸν Ἀργεῖον λεών. Eum. 608. ὡς δηχθῇ λεώς. Eum. 651. Ἀττικὸς λεώς. Eum. 745. πολισσοῦχος λεώς. Eum. 951. χαίρετ' ἀστικὸς λεώς. Suppl. 395. μήποτε εἴπῃ λεώς. Suppl. 480. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς. Suppl. 616. Ἀργεῖος λεώς. Fragm. 415. πεζικὸς ὥρμηται λεώς. — Add. λαός.

Λήγειν desinere. Pers. 691. πλευμάτων λήξασα τῶνδε. — Prom. 165. οὐδὲ λήξει. Prom. 340. τοῦδαμῆ λήξω ποτέ. — Sept. 939.

δυοῖν πρατήσας ἔλαξε δαίμων. Ag. 1516. ψευδὴς δὲ λήγει. — Pers. 357. εἴτ' ἂν φλέγων ἀστῖσιν ἥλιος χθόνα λείξῃ. Pers. 817. λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερπέμπῳ θράσει.

Λήδα Leda. Ag. 888. *Λήδας γένεθλον.*

Λήθεσθαι oblivisci. Ag. 39. *μαθεῖσιν αὐδῶ νοὺ μαθοῦσι λήθομαι.* — Cf. *Λανθάνειν.*

Λῆμα animus, voluntas. Sept. 430. *ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τίταινας λῆμα.* Sept. 598. *οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος πάπῃ.* Sept. 688. *δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός.* Pers. 55. *τοξουλκῷ λήματι πιστούς.* Adolesc. 135. *ἀρείφατον λῆμα.* Suppl. 358. *ἱεροδόκα θεῶν λήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνεῦ.* Ag. 121. *ἐδὼ δύο λήματα δισσούς.*

Λήμνιος Lemnius. Choeph. 622. *παιῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον.* Choeph. 625. *Λημνίοισι πήμασιν.*

Λῆμνος Lemnus. Pers. 862. *Λῆμνον Ἰκάρου θ' ἕδος.* Ag. 275. *πρὸς Ἑρμαῖον λίπας Λήμνου.*

Λῆνος lana. Eum. 44. *πλάδον λήνου — ἑστεμμένον.*

Λῆξις cessatio. Eum. 481. *λῆξιν ὑπόδουλον τε μόχθων.*

Λητογένεια Latonae filia. Sept. 133. *ὦ Λητογένεια κοῦρα.*

Λητῷος Latonius. Fragm. 159. *ἀστεροπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης.*

Λίαν valde. Prom. 1033. *οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος.* Prom. 123. *διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.*

Λιβάς gutta. Pers. 605. *λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα.*

Λίβος lacryma. Choeph. 441. *ἑστεμμένα γάλακτος ἀνίφορον λίβη.*

Λιβύη Libya. Suppl. 312. *Λιβύη μέγιστον τῇδε γῆς παρκεισμένη.*

Λιβυρνικός Liburnicus. Fragm. 389. *Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών.*

Λιβυστικός Libycus. Eum. 282. *χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς.* Suppl. 276. *Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερίστερας γυναιξὶν ἔστε.* Myrmid. 116. *μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος.*

Λιγαίνειν eiulari. Sept. 855. *δέδοικε σὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.*

Λιγνύς fuligo. Sept. 476. *ἕστα πυρπόνου διὰ στόμα λιγνὺν μέλαιναν.*

Λιγύς stridulus. Pers. 324. *λιγέα κακύματα.* Pers. 460. *ἀνακακύσας λιγύ.* Ag. 1117. *λιγείας μόρον ἀηδόνος.* Suppl. 105. *τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω λιγέα.*

Λιθάς lapidum imber. Sept. 143. *ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.*

Λίθος lapis. Prom. sol. 182. *ἑλίσσεται δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕρπει.*

Λίλαιος nom. propr. Pers. 300. 931.

Λιμήν portus. Glauc. 31. *Ξιφίου λιμήν.* — *receptaculum.* Pers. 246. *πολὺς πλούτου λιμήν.* — *refugium.* Suppl. 466. *σοὶ δαμοῦ λιμὴν πανῶν.*

Λίμνη lacus, palus. Prom. 417. *ἀμφὶ Μαιῶτιν — λίμναν.* Prom. 731. *ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις.* Pers. 852. *λίμνας τ' ἔκτοθεν.* Ag. 293. *λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργώπιν.* Eum. 9. *λιπὼν*

δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοροῖδα. Suppl. 524. λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανόζυγ' ἄταν. Prom. sol. 178. λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων. Psychag. 258. οἱ περὶ λίμναν.

Λιμοθνής fame moriens. Ag. 1247. πτωχὸς, τάλαινα, λιμοθνὴς.

Λιμός fames. Pers. 483. πλεῖστον θάνον δίψει τε λιμῷ τε. Pers. 780. πτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν. Ag. 1626. ὁ δυσφιλὴς σπότῳ λιμὸς ξύνοικος. Choeph. 248. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους νῆστις πιέζει λιμός. Choeph. 745. ἢ λιμὸς ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία ἔχει.

Λίνας rudens. Prom. ignif. 175. λίναδες καὶ πίσσα καὶ ὠμολίνου μακροὶ τόνοι l. d.

Λινόδεσμος funibus colligatus. Pers. 68. λινοδέσμῳ σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας.

Λίνον vestis lintea. Suppl. 114. 125. ἔμπιτνῶ ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ. — *rete.* Choeph. 500. τὸν ἐκ βυθοῦ πλωστῆρα σώζοντες λίνον.

Λινόπτερος linteis velis alatus. Prom. 466. λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.

Λινορράφης funibus colligatus. Suppl. 127. πλάτα μὲν οὖν λινορράφης τε δόμος.

Λινοφθόρος vestes lacerans. Choeph. 27. λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες.

Λιπαρεῖν precibus urgere. Prom. 518. μηδὲ λιπάρει. Prom. 1006. λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον.

Λιπαρόθρονος splendidam sedem praebens. Eum. 773. λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις.

Λιπαρὸς opimus, lautus. Suppl. 1008. λιπαροῖς χεύμασι γαίας τόδε μειλίσσοντες οὖδας.

Λιπόναυ nàvem deserens. Ag. 205. πῶς λιπόναυ γένωμαι;

Λίπος unguentum. Ag. 1403. λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος.

Λίπτεσθαι. Vid. *Λελιμμένος.*

Λισσὰς praecepa. Suppl. 775. λισσὰς αἰγίλιψ — πέτρα.

Λίσσεσθαι precari. Suppl. 729. μῆνιν δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.

Λίτανος precans. Suppl. 790. εὐφάνια μέλη λίτανα θεοῖσι.

Λιταὶ preces. Prom. 1010. εὐδὲ μαλθάσσῃ λιταῖς ἐμαῖς. Sept. 129. λιταῖσί σε θεοπλήκτοις ἀπύουσα παλαζόμεσθα. Sept. 156. πλέκτε πανδίκους χειροτόνους λιτάς. Sept. 196. ἦρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς. Sept. 302. ὀξυγόοις λιταῖσιν. Sept. 608. πλέκοντες θεοὶ δικαίας λιτάς. Sept. 622. ἐποπτῆρας λιτῶν τῶν ὧν. Pers. 491. τότ' εὔχετο λιταῖσι. Ag. 220. λιτὰς δὲ καὶ πλήδονας πατρῴους. Ag. 385. λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν εὔτις θεῶν. Eum. 341. θεῶν δ' ἀτέλεσταν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν. Suppl. 165. ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν. Suppl. 373. τάσδ' ἀτιμάσῃς λιτάς. Suppl. 516. θεοὺς ἐγχωρίους λιταῖς παραιτεῖ. (Sept. 98. πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν; l. d.)

Λίχας nom. propr. Glauc. 23. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

Λιχὴν impetigo. Choeph. 279. λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. Eum. 754. 781. λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος.

Λίψ gutta. Eum. 54. ἐξ ὀμμάτων λείβουσα δυσφιλῆ λίβα. Heliad.

58. ἀφθονοτέραν λίβα. — ῠbatio. Choeph. 290. φιλοσπόνδου λιβός. Epig. 46. Διὸς σωτῆρος εὐπναίαν λίβα.

Λιψουρία micturitio. Choeph. 745. λιψουρία ἔχει.

Λοβός iecur. Prom. 493. χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν. Eum. 153. ἔτυψαν — ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.

Λογγάζειν cunctari. Praec. 94.

Λογγάσια lapides perforati, ex quibus naves religabantur. Fragm. 424.

Λόγος verbum, dictum, oratio. Prom. 46. ὡς ἁπλῷ λόγῳ. Prom. 214. τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου. Prom. 311. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθῃγμένους λόγους ῥίψεις. Prom. 378. ὀργῆς νοσούσης εἶεν ἰατροὶ λόγοι. Prom. 387. σαφῶς μ' ἐς εἶκον οὐκ λόγοις στέλλει πάλιν. Prom. 393. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον. Prom. 531. μηδ' ἀλίτοιμι λόγοισι. Prom. 613. οὐκ ἐμπλίκων αἰνίγμασ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ. Prom. 689. νόσημα γὰρ αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους. Prom. 691. οὐπώποτ' ἠῦχον ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν. Prom. 707. τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλε. Prom. 742. οὔτε γὰρ νῦν αἰτήσας λόγους. Prom. 829. ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων. Prom. 847. ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος. Prom. 887. θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. Prom. 977. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς. Prom. 1016. ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πευσθῇς λόγοις. Sept. 392. στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους. Sept. 545. ἀνεῖται λόγοι θεὰ στυθῆγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. Sept. 788. παραφρονῶ φόβῳ λόγου. Sept. 830. πρᾶπτορ ἀγγέλου λόγος. Pers. 211. οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις οὔτε θαρσύνειν. Pers. 774. ποῖ καταστρέψεις λόγων τελευτήν; Pers. 823. ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πρόσνον λόγοις. Ag. 309. λόγους δ' ἀκούσας τοίσδε. Ag. 469. ἀλλαγᾷ λόγου παμεῖν. Ag. 485. τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον. Ag. 529. δεδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου. Ag. 569. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίρομαι. Ag. 579. λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὗδ' ἐφαινόμην. Ag. 602. εἶπε μανθάνοντί σοι — λόγον. Ag. 1022. πείθω νιν λόγῳ. Ag. 1017. σοί τοι λέγουσα παύσει σαφῆ λόγον. Ag. 1030. εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον. Ag. 1091. οὗ με φαιδρύνει λόγος. Ag. 1221. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ. Ag. 1334. ἀμηχανῶ λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. Ag. 1373. ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. Ag. 1646. ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός. Choeph. 105. λέξω, πελεύει γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον. Choeph. 502. τόνδε τιμήσας λόγον. Choeph. 503. ἀμόμφητον δ' ἔτεινα τὸν λόγον. Choeph. 655. ἐπαργέμους λόγους τίθησιν. Choeph. 762. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. Choeph. 770. σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις. Eum. 21. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρισβεύεται. Eum. 192. τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου. Eum. 206. Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπίζεται λόγῳ. Eum. 218. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ. Eum.

293. ἀποπτύσας λόγους. Eum. 406. ἡμεῖς λόγου πέρα. Eum. 398. εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. Eum. 560. οὐ ταυτόν σοι τόνδε παραπλήσιε λόγον. Eum. 610. τῷ σῷ λόγῳ. Eum. 632. τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου. Eum. 800. τόνδ' ἐπαινέσας λόγον. Suppl. 55. γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάτῃ. Suppl. 160. οὐ δικαίοις Ζεὺς ἐπέξεται λόγοις. Suppl. 197. μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ. Suppl. 243. εἴρηται ἀμφὶ τοῦμον ἀψευδῆ λόγον. Suppl. 273. ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφόρως λόγῳ. Suppl. 317. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ. Suppl. 450. πολλῶν ἄπουσον τἀρματ' αἰδοίων λόγων. Suppl. 461. ἕπουσα μαιστῆρα παρδίας λόγον. Suppl. 479. μηδ' ἀποβλιφθῇ λόγος ἐμοῦ. Suppl. 502. χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν. Suppl. 575. λαβοῦσα δ' ἅρμα Δίου ἀψευδεῖ λόγῳ. Suppl. 603. τόνδε πραινόντων λόγον. Suppl. 884. ἐκεῖ σὺν ἀκούειν' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων. Suppl. 919. εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος. Sphing. 214. ἐκ Προμηθέως λόγου. Fragm. 280. ὀργῆς ματαίας εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 467, 9. αὐτόκραντον λόγον. — *iussus.* Pers. 355. πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε νεοάρχοις λόγον. Prom. 17. ἐξωρμάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ. Prom. 40. ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων οἷόν τε πῶς; — *sermo.* Choeph. 668. πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ. — *fama, rumor.* Prom. 734. ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας τῆς σῆς πορείας. Ag. 843. ὡς ἐκλήθυνον λόγοι. Ag. 1170. τὸ μ' εἰδέναι λόγῳ παλαιᾷ τῶνδ' ἁμαρτίας ὄμων. Eum. 4. ὡς λόγος τις. Suppl. 227. ὡς λόγος. Suppl. 292. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ; Sept. 200. θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλιπεῖν λόγος. Ag. 730. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυπται. — *species*, opposítum ἔργῳ. Prom. 396. ἔργῳ νοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι. Sept. 829. ἦλθε δ' αἰσπτὰ πήματ' οὐ λόγῳ. — *narratio.* Prom. 196. εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ. Prom. 780. θυσῖν λόγων σε θατέρῳ θωρήσομαι. Prom. 785. μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους. Prom. 872. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν ταχῶς. Sept. 67. σαφηνείᾳ λόγου εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν. Sept. 268. πρὶν ἀγγέλου σπερχνούς τε καὶ ταχυδρόμους λόγους ἰκέσθαι. Sept. 355. ἀγγέλου λόγον μαθεῖν. Pers. 258. οὐ λόγους ἄλλων πλέων. Pers. 724. λόγος κρατεῖ σαφηνής. Choeph. 604. ἄλλων δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν. Choeph. 623. πανῶν δὲ προσβούσας τὸ Δήμνιον λόγῳ. Choeph. 648. φέρω παινοὺς λόγους. Choeph. 754. θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων. Choeph. 832. πρὸς γυναικῶν δειματούμενος λόγοις πεδάρσιοις θρώσκουσι. Eum. 274. πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος. Suppl. 693. ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους. Myrmid. 116. ὡς δ' ἔστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος. — *res narrata vel narranda, res.* Prom. 193. πάντ' ἐκπάλνψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον. Prom. 520. ἄλλου λόγου μίμνηθε. Pers. 242. τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον. Ag. 568. πάντ' ἔχεις λόγον. Ag. 585.

πάντα πεύσομαι λόγον. Choeph. 521. ποῖ τελευτᾷ καὶ παρανοῦται λόγος; Sept. 207. Pers. 335. Choeph. 514. ὧδ' ἔχει λόγος. Pers. 166. σύμβουλοι λόγοι τοῦδέ μοι γενέσθω. — ratio. Prom. 231. βροτῶν δὲ τῶν παλαιπάρων λόγον οὐκ ἔσχον οὐδένα. Sept. 338. τί μ' ἐκ τῶνδ' εἰπάσαι λόγος πάρα; Sept. 501. πρὸς λόγον τοῦ σήματος; Choeph. 508. ἐκ τίνος λόγου;

Λόγχη hasta. Pers. 51. λόγχης ἄμμονες. Pers. 145. δορικράνου λόγχης ἰσχύς. Pers. 803. Δωρίδος λόγχης ὕπο.

Λόγχιμος ad hastam pertinens. Ag. 393. ἀσπίστορας πλόνους λογχίμους.

Λουτρόν lavacrum. Prom. 555. ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λίχος σόν. Cf. *Λουτρόν.*

Λοιβή libamen. Epig. 46. λοιβὰς Διός.

Λοιγός pernicies. Choeph. 396. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινύς. Suppl. 663. μηδέ τις ἀνδρομήκης λοιγὸς ἐπελθέτω.

Λοιδορεῖν conviciari. Eum. 197. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖτε;

Λοιμός pestis. Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθε συμπτός; Suppl. 645. μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν τῶνδε πόλιν νεμέσσα.

Λοιπός reliquus. Prom. 474, τὰ λοιπά μου πλεύσσα. Prom. 637. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα. Prom. 687. εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι λοιπὸν πόνων. Prom. 699. ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς. Prom. 701. τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι. Prom. 705. τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσατε. Prom. 746. ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ παρά. Prom. 747. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 782. πόνων τὰ λοιπά. Prom. 786. τὴν λοιπὴν πλάνην. Prom. 821. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον ἔχεις γεγωνεῖν. Prom. 846. τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς ποινὴν φράσω. Pers. 474. στρατὸς δ' ὁ λοιπός. Pers. 500. ὅσοι δὲ λοιποὶ πᾶσαν εωτηρίας. Pers. 977. ὁρᾶς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς; Ag. 559. ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ. Ag. 1552. ὃ δὲ λοιπόν. Choeph. 210. ἄγχου τὰ λοιπά. Choeph. 401. ἰδίσθ' Ἀτρειδῶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως ἔχοντα. Choeph. 887. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα; — τὸ λοιπόν, τὰ λοιπά, ἐς τὸ λοιπόν in posterum. Eum. 653. ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Λίγυϊ στρατῷ ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον. Eum. 733. τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον ὁρκωμοτήσας. Eum. 985. ὅπως ἂν εὔφρων ἦδ' ὁμιλία χθονὸς τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ. Sept. 66. τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμερασύπνου ὀφθαλμὸν ἔχω. Pers. 518. ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λᾷον πέλοι. Eum. 678. ταύτην μὲν ἐξέτεινε' ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν ἐς τὸ λοιπόν.

Λοισθιος ultimus. Ag. 119 βλαβέντα λοισθίων δρόμων. Choeph. 493. καὶ τῆσδ' ἄκουρον λοισθίου βοῆς. Eum. 704. ἐμοὶ τόδ' ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην.

Λοξίας Apollo. Prom. 672. πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν. Sept. 600. θεοφάτοισι Λοξίου. Ag. 1044. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου; Ag. 1181. Λοξίαν ἐψευσάμην.

Ag. 1184. *Λοξίου πότῳ.* Choeph. 267. *Λοξίου μεγασθενὴς χρησμός.* Choeph. 551. *ἦ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν.* Choeph. 887. *Λοξίου μαντεύματα.* Choeph. 941. *ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος.* Choeph. 1026. *τὸν πνθόμαντιν Λοξίαν.* Choeph. 1032. *Λοξίου πέδον.* Choeph. 1015. *Λοξίας ἐφίστω.* Choeph. 1055. *Λοξίου δὲ προσθιγών.* Eum. 19. *Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.* Eum. 35. *ἐκ δόμων τῶν Λοξίου.* Eum. 61. *αὐτῷ μελήσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.* Eum. 226. *Λοξίου κελεύσμασιν ἥκω.* Eum. 232. *ἑρετμὰς Λοξίου χρηστηρίους.* Eum. 443. *καὶ τῶνδε ποινῆ Λοξίας ἐπαίτιος.* Eum. 728. *Παλλάδος καὶ Λοξίου ἵκατι.* Sacerd. 74. *ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα.*

Λούειν lavare. Sept. 721. *τίς ἂν σφε λούσειεν;* — Fragm. 331. *λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὖ τὸ δεύτερον.*

Λουτήριον lavacrum. Fragm. 331. *ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.*

Λουτροδάϊκτος balneo occisus. Choeph. 1067. *λουτροδάϊκτος δ' ὥλετ' Ἀχαιῶν πολέμαρχος ἀνήρ.*

Λουτρόν balneum. Ag. 1080. *τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν λουτροῖσι φασφόνασα.* Choeph. 484. *μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης.* Choeph. 659. *καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήρια.* Eum. 603. *πειρῶντι λουτρά.* Glauc. 27. *καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος.* Fragm. 331. *λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὖ τὸ δεύτερον.* Cf. *Λουτρόν.*

Λουτρόν labrum. Eum. 439. *λουτρὸν ἐξεμαρτύρει φόνον.*

Λόφος crista. Sept. 366. *τρεῖς κατασκίους λόφους ὄσσε.* Sept. 381. *λόφος δὲ παίδων τ' οὐ δάκνους' ἄνευ δορός.*

Λοχαγέτης dux. Sept. 42. *θούριος λοχαγέτας.*

Λοχεύεσθαι gignere. Niob. 150. *Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.*

Λόχευμα parturitio. Ag. 1365. *πάλυπος ἐν λοχεύμασιν.*

Λοχίτης manipularis, miles. Choeph. 757. *εἰ ξὺν λοχίταις εἶτα καὶ μονοστιβῆ.— commilito, sodalis.* Ag. 1634. *εἶα δὴ φίλοι λοχῖται.*

Λόχος manipulus. Sept. 56. *ὅπως πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.* Sept. 442. *πύλαισι Νηΐτῃσι προσβαλεῖν λόχον.* — *hominum turba, caterva.* Sept. 106. *ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον.* Eum. 46. *θαυμαστὸς λόχος σῦδει γυναικῶν.* Eum. 980. *εὐπλεὴς λόχος παίδων, γυναικῶν.* Fragm. 434. *ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε.* — *partus.* Ag. 135. *αὐτοτόκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάνα θυομένοισιν.* Suppl. 662. *Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορᾴειν.*

Λυγρός tristis. Choeph. 17. *πένθος λυγρῷ πρέπουσαν.* Fragm. 381. *λυγροῦ γέροντος.*

Λύδιος Lydius. Suppl. 545. *Λύδιά τε γύαλα.*

Λυδός Lydus. Pers. 41. *Λυδῶν ὄχλος.* Pers. 756. *Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐπτήσατο.*

Λύειν solvere, liberare. Prom. 773. *τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστίν;* Prom. 787. *τὸν λύσοντα.* Prom. 875. *ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ λύσει.* Prom. 1008. *λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε.* Sept. 252. *λύουσα πολέμιον φόβον.* Ag. 850. *πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δίρης ἔλυσαν ἄλλοι.*

Ag. 919. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος. Eum. 615. πέδας μὲν ἂν λύσειεν. Suppl. 914. τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ ἕλυσεν. — Suppl. 1051. ὅσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλύσατο. Choeph. 793. τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ' αἷμα. — Pers. 877. λίλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη. Pers. 584. λίλυται γὰρ λαὸς ἐλευθερᾶ βάζειν, ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἁλκᾶς. Prom. 772. πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. Prom. 508. τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι λυθέντα. Sept. 378. πλείθρων λυθέντων.

Λυθιμνης nom. propr. Pers. 959. Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν.

Λύκειος Apollinis cognomen. Sept. 130. καὶ σὺ Λύκει' ἄναξ Λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐῳ. Ag. 1230. Λύκει' Ἄπολλον. Suppl. 669. εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσῃ νεολαίᾳ.

Λυκηδόν luporum instar. Fragm. 313. εἶλκον δ' ἄνω λυκηδόν.

Λύκιος Lycius. Choeph. 342. πρός τινος Λυκίων.

Λυκίτας nomen canis Fragm. 354.

Λύκος lupus. Sept. 1027. τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες λύκοι πάσονται. Ag. 1232. λέαινα συγκοιμωμένη λύκῳ. Choeph. 415. λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων. Suppl. 741. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους πρείσσους κυνῶν εἶναι. Fragm. 313. ὥστε διπλόοι λύκοι νέβρον φέρουσι.

Λύμα pestis. Prom. 694. πήματα, λύματα, δείματα.

Λυμαίνειν laedere. Choeph. 288. χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.

Λυμαντήριος turpans, iniuria afficiens. Prom. 993. δεσμὰ λυμαντήρια. Ag. 1413. πεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος. Choeph. 753. ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον οἰκων.

Λύμασις contumelia. Suppl. 855. λύμασις ἡ πρὸ γᾶς ὑλάσκει.

Λύμη contumelia, pernicies. Prom. 148. ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοις λύμαις. Prom. 425. δαμίντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις. Sept. 861. δόμων ἐπὶ λύμῃ. Eum. 355. ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ.

Λυπεῖσθαι dolere, aegre ferre. Phryg. 244. οἷς μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα. Fragm. 320. μηδὲ λυπηθῇς.

Λύπη sollicitudo, tristitia. Ag. 103. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην. Ag. 765. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. Choeph. 722. λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος. Suppl. 437. ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή. Arm. iud. 164. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον, ὃς λύπας φέρει.

Λυπρός tristis. Pers. 991. λυπρὰ, χάρματα δ' ἐχθροῖς. Choeph. 822. προπράσσων χάριτος ὀργὰς λυπρὰς. Eum. 166. καμοί τε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.

Λύρα lyra. Ag. 963. ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ.

Λυρναῖος Lyrnaeus. Pers. 316. γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνήρ.

Λυρνήσιος Lyrnesius. Phryg. 252. Ἀνδραίμονος γένεθλον Λυρνησίου.

Λύσιμος solvens. Suppl. 792. οἰφάνια μέλη — πελόμενά μοι λύσιμα.

Λύσις solutio. Ag. 243. ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἡ λύσις l. d.

Λύσσα furor. Prom. 885. λύσσης πνεύματι μάργῳ. Choeph. 286. καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος.

Λυτήρ qui dirimit. Sept. 923. *κυρὸς λυτὴρ νεικέων.* Suppl. 788. *τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πέρον τίμνει καὶ γάμου λυτῆρα;*

Λυτήριος liberans, salvens. Sept. 158. *ἰὼ φίλοι δαίμονες λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν.* Choeph. 807. *πλοῦτον δωμάτων λυτήριον.* Eum. 288. *ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.* Eum. 616. *πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.* Suppl. 265. *τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια.* Suppl. 1058. *λυτηρίοις μηχαναῖς.*

Λύτρον piaculum. Choeph. 47. *τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ;*

Λῷστος optimus. Prom. 204. *τὰ λῷστα βουλεύων.* Prom. 308. *παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα.* Ag. 1023. *τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.* Suppl. 940. *τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα.* Suppl. 952. *εἴη δὲ τὰ λῷστα.* Europ. 49. *τὰ λῷστα — στρατοῦ.*

Λυπίζεσθαι cŭgere. Suppl. 941. *τὰ θυμηδέστατα, πάρεστι, λυπίσασθε.*

Λωφᾶν desinere. Prom. 376. *ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.* Prom. 677. *ὡς ἂν τὸ Δίειον ὄβριμα λωφήσῃ πόθου.* — *liberare.* Prom. 27. *ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκά που.*

Λῴων melior. Pers. 518. *εἴ τι δὴ λῷον πέλει.*

M.

Μά. Ag. 1407. *μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην.*

Μᾶ mater. Suppl. 867. 876. *μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ.*

Μαγνητικὸς Magnesius. Pers. 484. *Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν.*

Μᾶγος nom. propr. Pers. 310. *Μᾶγος Ἄραβος.*

Μαζὸς mamma. Choeph. 524. *αὐτὴ πρόσσχες μαζὸν ἐν τοινείρατι.*

Μάθος prudentia. Ag. 170. *τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν.*

Μαῖα mater. Choeph. 43. *ἰὼ Γαῖα μαῖα.*

Μαῖα Maia. Choeph. 800. *παῖς ὁ Μαίας,* Fragm. 401. *Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ.*

Μαίεσθαι desiderare. Choeph. 775. *τυχεῖν δέ μοι κυρίως τὰ σώφρονα εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.*

Μαιμᾶν furere. Suppl. 872. *μαιμᾷ πέλας δίκους ὄφις.*

Μαινάς Furia. Eum. 476. *βροτοσκόπων Μαινάδων — κότος. — Baccha.* Fragm. 350. *πάτερ Θέου νε, Μαινάδων ζευκτήριε.*

Μαίνεσθαι furere. Sept. 325. *μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ — Ἄρης.* Sept. 466. *μαινομένᾳ φρενί.* Sept. 763. *μαινομένᾳ κραδίᾳ.* Sept. 918. *ἔριδι μαινομένᾳ.* Sept. 950. *μαίνεται γόοισι φρήν.* Ag. 1034. *ἦ μαίνεταί γε.* Suppl. 557. *μαινομένα πόνοις ἀτίμοις.* — Prom. 979. *πλέον ὑ ἐγὼ μεμηνὸς οὐ σμικρὰν νόσον.*

Μαινολὶς furens. Suppl. 101. *διάνοιαν μαινολίν.*

Μαιωτικὸς Maeoticus. Prom. 733. *αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.*

Μαιῶτις Maeotis. Prom. 417. *ἀμφὶ Μαιῶτιν — λίμναν.*

Μάκαρ beatus, divus. Prom. 96. *ὁ νέος ταγὸς μακάρων.* Prom. 169. *μακάρων πρύτανις.* Sept. 93. *ἰὼ μάκαρες εὔεδροι.* Sept. 196. *πρὸς μακάρων ἑστάς.* Sept. 1066. *μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχύν.* Ag. 1309. *τῷδε πόλιν μὲν ἕλεῖν ἔδοσαν μάκαρες Πριάμου.* Choeph. 469. *μάκαρες χθόνιοι.* Suppl. 519. *ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων*

μακάρτατε. Suppl. 997. μάκαρας θεούς. — Sept. 147. μάκαρ' ἄνασσ' Ὄγυα.

Μακαρίτης beatus, divus. Pers. 625. μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς.

Μακεδών Macedo. Pers. 484. ἔς τε Μακεδόνων χώραν ἀφικόμεσθα.

Μάκελλα ligo. Ag. 512. Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ διηνεφοῦς Διὸς μακέλλῃ.

Μακιστήρ prolixus. Pers. 684. μήτε μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων.

Μακιστήρ mordens. Suppl. 461. ἥκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.

Μάκιστος montis nomen. Ag. 280. Μακίστου σκοπαῖς.

Μᾶκος vid. *Μῆκος.*

Μακραίων longaevus. Psychost. 264. μακραίωνος βίου.

Μακρὰν longe. Prom. 312. μακρὰν ἀνωτέρω θαπῶν. Prom. 859. πίρνοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένος. — *prolixe.* Sept. 695. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις. οὐ δὲ χρὴ μακράν. Ag. 890. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. Ag. 1269. μακρὰν ἔτεινας.

Μακρηγορεῖν prolixe loqui. Sept. 1043. μὴ μακρηγόρει.

Μακροβίοτος longaevus. Pers. 256. ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη.

Μακρός longus. Prom. 75. πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ. Prom. 447. τὸν μακρὸν χρόνον. Prom. 494. μακρὰν ὀσφὺν πυρώσας. Prom. 535. τὸν μακρὸν τείνειν βίον. Prom. 872. μακροῦ λόγου δεῖ. Prom. 877. ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου. Prom. 1022. μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου. Sept. 528. Choeph. 700. μακρᾶς πελεύθου. Pers. 373. τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς. Pers. 727. διὰ μακροῦ χρόνου. Ag. 615. μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω. Eum. 75. δι' ἠπείρου μακρᾶς. Suppl. 270. μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆξιν οὐ στέργει πόλις. Suppl. 305. μακρῷ δρόμῳ. Suppl. 577. δι' αἰῶνος μακροῦ. Prom. ignif. 175. ὠμολίνου μακροὶ τόνοι. — Prom. 512. τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ. Prom. 892. τὸ πηδᾶσθαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ. Eum. 30. τυχεῖν με τῶν πρὶν αἰσάδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. — *longinquus, procul remotus.* Prom. 816. τὴν μακρὰν ἀποικίαν. Sept. 595. τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν. Suppl. 903. οὐ μάλ' ἐς μακράν; — Orith. 207. μάκιστον εἶλας l. d. — Add. Μᾶσσαν. Μάσσαν.

Μακροσκελὴς magnis cruribus praeditus. Edon. 57. μακροσκελὴς μὲν ἆρ' ἅμα χλοίνης τις εἶ.

Μάλα valde. Sept. 391. μάλ' εὐγενῆ. Sept. 898. δόμων μάλ' ἐχὰν ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαΐκτὴρ γόος. Pers. 1014. 1020. ἄπειγέ μάλα γόεδνα. Ag. 973. μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀπόρατον τέρμα. Choeph. 991. κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν. Eum. 346. μάλα γὰρ οὖν ἁλόμενα. Suppl. 903. οὐ μάλ' ἐς μακράν; — Fragm. 319. χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον. Prom. 730. αἴτιαί σ' ὀδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως. Choeph. 866. καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ. Eum. 351. δύξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί. — Pers. 317. κεῖται θανὼν δεῖλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς. Pers. 376. οὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο. Suppl. 465. ἄτης δ' ἄρυσσον

πίλαγος οὐ μάλ' εὔπορον. — in repetita reclamatione. Pers. 1002. οἵ μάλα, καὶ τόδ' ἀλγῶ. Ag. 1318. ὤμοι μάλ' αὖθις. Choeph. 863. οἴμοι μάλ' αὖθις. Eum. 245. ὄρα, ὄρα μάλ' αὖθις. Choeph. 643. ὦ παῖ, παῖ μάλ' αὖθις. Choeph. 837. ἔα, ἔα μάλα. — Add. Μᾶλλον et Μάλιστα.

Μαλακογνώμων qui animo demisso est. Prom. 188. μαλακογνώμων ἕστως ποτέ.

Μαλακός mollis. Ag. 95. χρίσματος ἀγνοῦ μαλακαῖς ἀβόλοισι παρηγορίαις. Prom. sol. 178. θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς.

Μαλερός fortis. Pers. 62. πόθῳ στένοντας μαλερᾷ. Ag. 139. δρόσοισι λειποῦσι μαλερῶν λεόντων. Choeph. 322. πυρὸς μαλερᾶ γνάθος.

Μαλθακίζεσθαι mollem, facilem esse. Prom. 79. σὺ μαλθακίζου. Prom. 954. Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

Μαλθακός mollis, dulcis. Prom. sol. 182. πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός. Ag. 722. μαλθακὸν ἐμμάτων βέλος. — *animum demittens, ignavus.* Ag. 1626. ὁ δυσφιλὴς σοὶτῳ λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπέφυτευ. Eum. 74. μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.

Μαλθακῶς clementer. Ag. 925. τὸν πρατοῦντα μαλθακῶς.

Μαλθάσσειν mollire, mitigare. Prom. 379. ἰὼν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ πλάρ. — Prom. 1010. τέγγῃ γὰρ οὐδὲν σὲ μαλθάσσῃ λιταῖς ἐμαῖς. Eum. 129. μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.

Μάλιστα maxime. Prom. 522. συγκαλυπτέος ὅσον μάλιστα. Pers. 832. μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει. Ag. 572. δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν εἰκὸς μάλιστα. Ag. 661. Μενέλεων γὰρ οὖν πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μελεῖν. Choeph. 176. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται. Suppl. 290. ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ. Fragm. 306. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν. — Sept. 1070. μηδ' ἀλλοδαπῶν νόμαις φωτῶν καταλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

Μαλυσῆν frigere, constrictum esse. Lai. 105. κεκμῆτι μαλυσιῶν ποδί.

Μᾶλλον magis, potius. Prom. 58. ἄρασσε μᾶλλον. Prom. 870. κλύσιν ἄναλτις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος. Prom. 1072. νοῦν ἔστι νόσος τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον. Sept. 263. οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον. Sept. 511. μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθώς. Ag. 484. τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων. Ag. 598. οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίφθονον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς. Ag. 1303. ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον εἰκείρου πολύ. Ag. 1573. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως. Choeph. 217. μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον. Choeph. 373. πικροὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται. Eum. 408. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλειν. Suppl. 19. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεθα; Suppl. 448. θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς πανῶν εἶναι. Myrm. 120. ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον. Fragm. 288. πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ πάπυου σκιά. Fragm. 295. οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον. — comparativo adiectum Sept. 655. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐν-

δικώτερος; Suppl. 276. Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι γυναιξίν ἐστε. Fragm. 413. καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι.

Μαλλός lana. Eum. 45. ἀργῆτι μαλλῷ.

Μάν. Choeph. 957. ἄνα γε μὰν, δόμοι. Suppl. 996. ἴτε μὰν, ἀστυνάκτεσ. Cf. *Μήν.*

Μανδύη vestis. Fragm. 389. Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών.

Μανθάνειν discere, comperire, intelligere. Prom. 273. ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν. Prom. 503. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε. Prom. 552. ἔμαθον τάδε. Prom. 588. οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ὅπῃ πεπονὰς ἀλύξω. Prom. 612. ὅ τι χρῄζεισε μαθεῖν. Prom. 627. τὸ μὴ μαθεῖν σοὶ κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. Prom. 662. ὡς μάθῃ, τί χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράττειν φίλα. Prom. 703. μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης. Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. Prom. 928. μαθήσεται, οσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα. Prom. 1070. τοὺς προδόταις γὰρ μισεῖν ἔμαθον. Sept. 355. εἰσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν. Sept. 979. οὐδὲν ὕστερον μαθών. Pers. 108. ἔμαθον δ' — ἐσορᾶν πόντιον ἅλσος. Pers. 185. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν κατεῖχε. Pers. 243. τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Ag. 39. μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι. Ag. 242. Λίνα δὲ τοῖς μὲν πρόσθεν μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον. Ag. 570. ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν. Ag. 601. αὕτη μὲν ὕστατ' εἶπε μανθάνοντί σοι — εὐπρεπῶς λόγον. Ag. 833. οὐκ ἄλλων πάρα μαθοῦσα. Ag. 1106. φόβον φέρουσιν μαθεῖν. Ag. 1135. νεογνὸς ἀνθρώπων μάθος. Ag. 1646. εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν. Choeph. 21. ὡς ἂν σαφῶς μάθῃ γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή. Choeph. 111. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. Choeph. 169. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέραις μάθω; Choeph. 173. τρῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. Choeph. 447. τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν. Choeph. 756. λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον. Choeph. 840. ἐξ ἀμαυρᾶς πληδόνος λέγει μαθών. Eum. 86. τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε. Eum. 291. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. Eum. 398. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. Eum. 541. σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμούς. Eum. 589. τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μαθεῖν. Eum. 627. μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ. Suppl. 356. σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρονοῦς. Suppl. 916. ἐν χρόνῳ μαθών. Iphig. 82. Ἀτρέως πολυπόρευς μάνθανέ μου, παῖ. Fragm. 284. καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά. Fragm. 299. γίνου μὲν αἰνεῖν καὶ μαθὼν ἐπίστασαι. — Prom. 62. ἵνα μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.

Μανία furor. Prom. 881. ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπλῆγεῖς μανίαι θάλπουσι. Prom. 1059. τί χαλᾷ μανιῶν; Ag. 1558. ἀλληλοφόνους μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ. Edon. 51. μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν. Fragm. 368. ἀσαλῆς μανία.

Μανόστημος e tenuibus filis contextus. Fragm. 449. *ἐν μανοστήμοις πέπλοις.*

Μαντεῖον oraculum. Prom. 833. *ἵνα μαντεῖα θῶπός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός.* Eum. 4. *δευτέρα τόδ' ἔζετο μαντεῖον.* — Eum. 686. *μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ μίνων.*

Μαντεῖος ad vatem pertinens. Ag. 1238. *μαντεῖα περὶ δίρῃ στέφη.*

Μαντεύεσθαι vaticinari. Sept. 388. *καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύεται.* Ag. 1340. *μαντευόμεσθα πάνδρὸς ὡς ἀλωλότος.* Eum. 33. *μαντεύομαι γάρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.* Eum. 686. *μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ μίνων.*

Μάντευμα vaticinium. Prom. 672. *τοιοῖσδε πείσθεις Λοξίου μαντεύμασιν.* Sept. 27. *τοιῶνδε δεδοκότης μαντευμάτων.* Ag. 1076. *τούτων ἄϊδρις εἰμι τῶν μαντευμάτων.* Choeph. 887. *τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα.*

Μαντική vaticinandi ars. Prom. 482. *τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοιχίσω.*

Μαντικός ad vatem pertinens. Ag. 1169. *ἦμιν κλύος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι.* Eum. 171. *ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν.* Eum. 586. *μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις.* Psychost. 264. *μαντικῇ βρύον τέχνῃ.*

Μαντιπολεῖν circa vaticinia versari. Ag. 952. *μαντιπολεῖ δ' ἀπίλευστος ἄμισθος ἀοιδά.*

Μάντις vates. Sept. 24. *ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτήρ.* Sept. 361. *πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μάντις.* Sept. 364. *μάντιν Οἰκλείδην σοφόν.* Sept. 551. *μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν.* Sept. 570. *μάντις κακευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.* Sept. 572. *τοιαῦθ' ὁ μάντις — ηὔδα.* Sept. 591. *οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω.* Sept. 790. *μάντις εἰμὶ τῶν καλῶν.* Ag. 179. *μάντιν οὔτινα φέγων.* Ag. 194. *ἄλλο μῆχαρ — μάντις ἐκλαγξεν.* Ag. 1175. *μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπίστησεν τέλει.* Ag. 1248. *ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμέ.* Choeph. 552. *ἄναξ Ἀπόλλων μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.* Choeph. 766. *κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.* Eum. 18. *ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις.* Eum. 29. *ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.* Eum. 162. *μάντις ὤν.* Eum. 565. *ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;* Eum. 585. *μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.* Fragm. 411. *ὁ Κισσεὺς Ἀπόλλων ὁ Καβάϊος ὁ μάντις.* — Sept. 384. *τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ νόσος τινί.* Choeph. 916. *μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.*

Μάραγνα flagellum. Choeph. 369. *ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἱκνεῖται.*

Μαραθών Marathon. Pers. 467. *ὃς πρόσθε Μαραθῶν βαρβάρων ἀπώλεσεν.*

Μαραίνειν exstinguere, absumere. Prom. 600. *νόσον ὠνόμασας, ἅ μαραίνει με.* Eum. 134. *μάραινε δευτέροις διώγμασιν.* — *μαραίνεσθαι exaresoere, evanescere.* Eum. 270. *βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός.*

Μάραφις nom propr. Pers. 764.

Μαργᾶν rabidum esse. Sept. 362. *Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελυμένος.* — *cupidum esse.* Phin. 238. *ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐῤῥυσίαζον.*

Μάργος rabidus. Prom. 886. *λύσσῃς πνεύματι μάργῳ.* Sept. 457. *μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων βρόμον.* Eum. 67. *ἑλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς.* Suppl. 722. *ἐξῳλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος.*

Μαργοῦσθαι rabidum, protervum fieri. Suppl. 739. *μεμαργωμένοι, πυνοδρασεῖς.*

Μάρδος nom. propr. Pers. 760. *πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν.*

Μάρδος Mardus. Pers. 955. *Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον.*

Μάρδων nom. propr. Pers. 51. *Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες.*

Μαριανδυνός Mariandynus. Pers. 900. *ἰὰν Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος.*

Μαρμαίρειν fulgere. Sept. 383. *νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν.*

Μάρπτειν prehendere. Eum. 567. *εἴ σε μάρψει ψῆφος.*

Μάρπτις raptor. Suppl. 806. *ὅδε μάρπτις νάϊος γάϊος.*

Μαρτυρεῖν testari. Ag. 480. *μαρτυρεῖ δέ μοι — πόνις τάδε.* Ag. 1157. *μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος πακῶν ῥινηλατούσῃ.* Ag. 1290. *θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε.* Ag. 1487. *τίς ὁ μαρτυρήσων;* Choeph. 1005. *μαρτυρεῖ δέ μοι φάρος τόδε.* Choeph. 1037. *καὶ μαρτυρεῖν μοι.* Eum. 546. *καὶ μαρτυρήσων ἦλθον.* Eum. 564. *μαρτυρεῖ δέ μοι.* Eum. 579. *ἤδη σὺ μαρτύρησον.* Eum. 765. *αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν.* Suppl. 778. *βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι.*

Μαρτύρεσθαι testes vocare. Eum. 613. *ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.*

Μαρτύριον testimonium. Ag. 1066. *μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι.* Eum. 463. *ὑμεῖς δὲ μαρτύρια καὶ τεκμήρια καλεῖσθε.* Eum. 764. *ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν.*

Μάρτυς testis. Choeph. 981. *ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ.* Eum. 308. *μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν παραγινόμεναι.* Eum. 634. *μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός.* Suppl. 912. *οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο Ἄρης.*

Μασθός mamma. Choeph. 538. *μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον.*

Μασίστρης nom. propr. Pers. 30. 932.

Μᾶσσον amplius. Prom. 632. *μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.*

Μάσσων longior, amplior. Pers. 694. *ὁ μάσσων βίοτος ἦν ταθῇ πρόσω.* Pers. 432. *ναυῶν ζέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.* Ag. 584. *καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;*

Μάστωρ investigatrix. Suppl. 154. 168. *Ἰοῦς, ἰώ, μῆνις μάστωρ' ἐκ θεῶν.*

Μαστεύειν quaerere. Ag. 1070. *προφήτας δ' οὕτινας μαστεύομεν.*

Μαστήριος explorator. Suppl. 898. *Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.*

Μαστίκτωρ flagellans. Eum. 153. *πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου βαρύ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.*

Μάστιξ flagellum. Prom. 685. *εἰστρόπληξ δ' ἐγὼ μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.* Sept. 590. *πλῆγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.* Ag. 628. *διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ.*

Μαστός mamma. Choeph. 884. *τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον, μαστόν.*

Μασχάλη axilla. Fragm. in Schol. Hom. p. 362. Buttm. *λύπος νέβρον φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.*

Μασχαλίζειν dissecare et partes amputatas sub axillis suspendere. Choeph. 433. *ἐμασχαλίσθη δ' ἔδ', ὡς τόδ' εἰδῇς.*

Μασχαλιστήρ axillarum vinculum. Prom. 71. *ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.*

Ματάζων desipere. Ag. 967. *σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει.*

Μάταιος vanus, temerarius. Prom. 329. *γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.* Prom. 1001. *τόλμησον, ὦ μάταιε.* Sept. 262. *ἐν ματαίοις παγρίοις ποιφύγμασιν.* Sept. 420. *τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων.* Sept. 424. *χαρᾷ ματαίᾳ.* Ag. 410. *δόξας φέρουσαι χάριν ματαίαν.* Ag. 1122. *ματαίους δύας.* Ag. 1647. *ματαίαν γλῶσσαν.* Ag. 1657. *μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων.* Choeph. 80. *ματαίοισι δεσποτῶν τύχαις.* Choeph. 286. *μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος.* Choeph. 527. *οὗτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.* Eum. 322. *τοῖσιν αὐτουργίας ξυμπίσσουσιν μάταιοι.* Eum. 794. *γλώσσης ματαίας μὴ 'πβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν.* Suppl. 195. *τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων.* Suppl. 226. *οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν φύγῃ ματαίων αἰτίας.* Suppl. 743. *ματαίων ἀνοσίων τε πανδάλων.* Fragm. 280. *ὀργῆς ματαίας εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.*

Μάταλλος nom. propr. Pers. 306.

Ματᾶν otiari, cunctari. Prom. 57. *παραίνεσαι δὴ νοῦ ματᾷ τοὔργον τόδε.* Sept. 37. *τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ.* Eum. 137. *ἰδώμεθ', εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.*

Μάταν vid. *Μάτην.*

Ματεύειν quaerere. Ag. 1065. *ἔοικεν οὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην εἶναι, ματεύειν δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.* Choeph. 217. *μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.* Choeph. 327. *γόος ἔνδικος ματεύει τὸ πᾶν.* Choeph. 879. *σὲ καὶ ματεύω.*

Μάτη error. Suppl. 800. *φυγάδα μάταισι πολυθρόοις βίαια δίζηται λαβεῖν.* — *delictum.* Choeph. 905. *ἀλλ' εἰφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.*

Μάτην frustra, temere. Prom. 36. *τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην;* Prom. 44. *τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.* Prom. 293. *οὐδὲ μάτην χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι.* Prom. 342. *μάτην γὰρ, οὐδὲν ὠφελῶν ἐμοί, πονήσεις.* Prom. 445. *βλέποντες ἔβλεπον μάτην.* Prom. 502. *μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.* Prom. 826. *ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην πλύνουσά μου.* Prom. 1003. *ὀχλεῖς μάτην με.* Prom. 1009. *λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν.* Pers. 260. *μάταν τὰ πολλὰ βέλεα — ἦλθε.* Pers. 280. *πολλὰς Περσείδων μάταν ἔκτισαν ἔννιδας.* Ag. 160. *εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν ἑτητύμως.* Ag. 411. *μάταν γὰρ — παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις.* Ag. 1245. *καταγελωμένην μέγα φίλων ὕπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μάτην.* Choeph. 514. *μάτην ὁ μόχθος.* Choeph. 833. *λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην.* Choeph. 868. *καθεύδουσιν μάτην ἅπαντα βάζω.* Choeph. 913. *ἔοικα θρηνεῖν*

ζῶσα πρὸς τύμβον μάτηρ. Eum. 139. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Eum. 483. τλάμων δέ τις μάταν παρηγορεῖ.

Ματρόθεν vid. *Μητρόθεν*.

Ματροκασιγνήτη matris soror. Eum. 920. θεαὶ, τῶν *Μοίρας* ματροκασιγνῆται.

Ματρόπολις urbs. Pers. 864. Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν.

Ματρῷος vid. *Μητρῷος*.

Μαυροῦν obscurare. κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως μαυροῦμεν. — Ag. 287. σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη. Pers. 219. τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαῖα κάτοχα μαυροῦσθαι σπότῳ.

Μαχαιροφόρος machaerophorus. Pers. 56. τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος.

Μάχεσθαι pugnare. Prom. 1012. βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ. Sept. 571. μαχώμεθα. Suppl. 721. μαχοῦνται περὶ σέθεν.

Μάχη pugna. Prom. 414. παρθένοι μάχας ἄτρεστοι. Sept. 147. ἐν μάχαισί τε μάκαιρ' ἄνασσα — ἕδος ἐπιῤῥύου. Sept. 362. μάχης λελιμμένος. Sept. 365. σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ. Sept. 374. μάχης ἐρῶν. Sept. 500. καρτερώτερος μάχῃ. Sept. 527. ἔσωσεν οὐ παπηλεύσων μάχην. Sept. 599. ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ. Pers. 27. φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην. Pers. 328. μάχην συνάψαι. Pers. 336. μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μαχῇ. Pers. 343. τίνες κατῆρξαν — μάχης; Pers. 386. ἐς μάχην ὁρμῶντες. Pers. 447. ναῦν ἔδοκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης. Ag. 321. ναυτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος. Ag. 427. ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορός. Ag. 434. μάχης ἴδρις. Ag. 914. οὗτος γυναικὸς ἐστὶν ἱμείρων μάχης. Ag. 1210. ἐν μάχῃ τροπῇ. Ag. 1608. τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης. Choeph. 482. ἄνες μοι πατρὶ ἐποπτεῦσαι μάχην. Choeph. 861. μάχης γὰρ δὴ πεπύρωται τέλος. Choeph. 934, 6. ἔμολε δ' ᾧ μέλεα κρυπταδίου μάχας δολιόφρων ποινά. ἔθιγε δ' ἐν μάχῃ χερὸς ἐντυμος Διὸς κόρα. Eum. 828. ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην. Suppl. 470. διὰ μάχης ἥξω τέλους. Suppl. 723. μάχης ἄπληστον. Prom. sol. 182. ἔνθ' οὐ μάχης — μέμψῃ.

Μάχιμος pugnax. Ag. 122. Ἀτρεῖδας μαχίμους. Suppl. 792. μάχιμα δ' ἔπεδε, πάτερ.

Μάχλος ferox. Suppl. 628. μᾶχλον Ἄρη. — *abundans.* Fragm. 495. μάχλον ἄμπελον.

Μέγα magnopere, valde. Prom. 650. ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη. Prom. 1006. τὸν μέγα στυγούμενον. Ag. 694. πολύθρηνον μέγα πον στένει. Ag. 912. μέγα σθένει. Ag. 1244. καταγελωμένην μέγα φίλων ὕπο. Choeph. 135. χλίουσιν μέγα. Choeph. 253. σὺ τιμῶντος μέγα. Choeph. 309. Δίκη μέγ' ἀύτει. Eum. 12. σεβίζουσιν μέγα. Eum. 113. ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα. Eum. 896. μέγα φωνοῦντα. Eum. Eum. 910. μέγα γὰρ δύνανται. Eum. 947. μέγα τιμῶντες. Suppl. 439. μέγ' ἐμπλήσας γόμου. — Prom. 1015. οὐδενὸς μεῖζον σθένει. Ag. 366. Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως. Ag. 1156. κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον.

Μεγαβάτης nom. propr. Pers. 22. 945.

Μεγαίρειν *invidere.* Prom. 829. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δακρύματος.
Μεγάλαυτος *magna calamitate afflictus.* Eum. 759. μεγάλαυτος πόρευ.
Μεγαλαυχεῖν *gloriari.* Ag. 1509. μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω.
Μεγάλαυχος *magnifice se iactans.* Sept. 1046. μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες. Pers. 525. Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων.
Μεγαλήγορος *magniloquus.* Sept. 547. μεγάλα μεγαληγόρων πλόων ἀνοσίων ἀνδρῶν.
Μεγαλόμητις *magna consilia volvens.* Ag. 1400. μεγαλόμητις ἑλ.
Μεγαλόστονος *magnopere deplorandus.* Prom. 411. μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι.
Μεγαλοσχήμων *magnificus.* Prom. 406. μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῆ — τιμάν.
Μεγαλύνεσθαι *efferri.* Prom. 894. τῶν γένυς μεγαλυνομένων.
Μεγάλως *magnopere.* Pers. 872. δραθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν. Pers. 976. ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσῶν.
Μεγαρεύς nom. propr. Sept. 456. Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα.
Μέγας *magnus.* Prom. 111. μέγας πόρος. Prom. 251. μέγ' ὠφέλημα. Prom. 734. λόγος μέγας. Prom. 839. πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας. Prom. 1025. σώματος μέγα ῥάκος. Sept. 78. μεγάλ' ἄχη. Sept. 265. τὸν μέγαν τρόπον. Sept. 434. ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται. Sept. 470. μέγας τύπος. Sept. 547. μεγάλα μεγαληγόρων πλόων. Sept. 593. μέγας προφήτης. Sept. 635. θεῶν μέγα στύγος. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἄμοιρον. Sept. 804. ὦ μεγάλε Ζεῦ. Pers. 24. βασιλέως ὕποχοι μεγάλου. Pers. 33. ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος. Pers. 87. μέγας Ἀρσάμης. Pers. 88. μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν. Pers. 118. μέγ' ἄστυ Σουσίδος. Pers. 159. μέγας πλοῦτος. Pers. 292. φάος μέγα. Pers. 425. πέλαγος ἐρώγων μέγα. Pers. 711. μέγας τις ἦλθε δαίμων. Pers. 709. Βόσπορον πλεῖσαι μέγαν. Pers. 740. μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω. Pers. 812. ὄλβον ἐκχέη μέγαν. Pers. 838. μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς. Pers. 883. τιμῆς μεγάλης. Pers. 946. μέγαν τ' Οἰβάρην. Ag. 36. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν. Ag. 41. Πριάμου μέγας ἀντίδικος. Ag. 48. μέγαν ἐκ θυμοῦ πλάζοντες Ἄρη. Ag. 131. στόμιον μέγα Τροίας. Ag. 151. ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς. Ag. 162. ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας. Ag. 275. μέγαν δὲ πανόν. Ag. 297. φλογὸς μέγαν πώγωνα. Ag. 347. μεγάλων πόνων πτεάτειρα. Ag. 349. μήτε μέγαν μήτε νεαρῶν τινά. Ag. 351. μέγα δουλείας γάγγαμον. Ag. 353. Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι. Ag. 373. μέγαν Δίκας βωμόν. Ag. 716. μέγα οἶνος πολυκτόνον. Ag. 731. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον. Ag. 1072. νέον ἄχος μέγα μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν. Ag. 1257. ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας. Ag. 1460. μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς. Ag. 1526. ἀντ' ἔργων μεγάλων. Choeph. 202. σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. Choeph. 260. ἀπὸ σμικροῦ δ' ἄν ἄρσας μέγαν δόμον. Choeph. 298. πένθος μέγα. Cho-

eph. 304. ὦ μεγάλαι Μοῖραι. Choeph. 367. μεγάλης δὲ τύχης. Choeph. 475. μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον. Choeph. 780. ἐπεί μιν μέγαν ἄρας. Choeph. 795. ὦ μέγα ναίων στόμιον. Choeph. 852. πατέρων μέγαν ῥῖβον. Choeph. 942. μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. Choeph. 956. μέγα τ' ἀφηρέθην ψάλιον οἴκων. Eum. 220. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ. Eum. 263. μέγας γὰρ Αἴδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν. Eum. 378. λάχος μέγα. Eum. 425. τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα. Eum. 422. μέλημ' ἀφαιρῆσω μέγα. Eum. 584. μέγαν θεσμόν. Eum. 638. στρατὸν τεύξω μέγαν. Eum. 720. πῆμα γίνεται μέγα. Eum. 788. μεγάλας καὶ δυσαρίστους δαίμονας. Eum. 945. μέγα κέρδος. Eum. 986. μεγάλαι φιλότιμοι Νυκτὸς παῖδες. Suppl. 133. 142. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός. Suppl. 434. πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν. Suppl. 588. μέγας τέκτων. Suppl. 612. κότον μέγαν. Suppl. 656. Ζῆνα μέγαν. Suppl. 856. ὁ μέγας Νεῖλος. Suppl. 1034. μεγάλα φρήν. Suppl. 1038. ὁ μέγας Ζεύς. Ix. 80. τὸν ἐλάσσονα ταχέως ὁ μέγας καταπίνει. Prom. sol. 177. Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν. Fragm. 394. μηδὲν οἴεσθαι μέγα. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 382, 30. μέγαν ἀλάστορα. — Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμι. Sept. 407. τοῦ πάρος λελεγμένου μείζων. Ag. 257. χάρμα μεῖζον ἐλπίδος. Choeph. 368. μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορίου μείζονα φωνεῖς. Eum. 209. ὄρνυ· ὅστις μείζων. Eum. 448. τὸ πρᾶγμα μεῖζον. Suppl. 333. σθένος μὲν οὖτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς. Suppl. 439. ἄτην γε μείζω. Suppl. 938. εἰ δέ τις μείζων χάρις. Heracl. 61. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι. — Prom. 462. μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων. Prom. 476. τὸ μὲν μέγιστον. Prom. 652. γάμου τυχεῖν μεγίστου. Sept. 28. μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα. Sept. 555. μέγιστον Ἄργει τῶν πανῶν διδάσκαλον. Pers. 746. ἔργον ἐστὶν ἐξεργασμένον μέγιστον. Ag. 902. θεοῦ μέγιστον δῶρον. Choeph. 162. πόρευε μέγιστε. Choeph. 243. πάντων μεγίστῳ Ζηνί. Choeph. 353. πρέπολές τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων. Eum. 44. λήνας μεγίστῳ. Eum. 99. ἔχω μεγίστην αἰτίαν. Suppl. 312. Λιβύη μέγιστον τῆσδε γῆς παρκουμένη. Suppl. 898. Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ. Fragm. 296. μέγιστον ἆθλον. Fragm. 293. μέγιστον ἄθλον. Fragm. 331. ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λυστηρίων. — Add. Μέγα.

Μεγασθενής potens. Sept. 70. Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής. Sept. 962. 977. μέλαινά τ' Ἐρινύς, ἥ μεγασθενὴς τις εἶ. Choeph. 267. Δοξίου μεγασθενὴς χρησμός. Eum. 61. μελέσθω Δοξίᾳ μεγασθενεῖ.

Μεγαυχής illustris. Pers. 633. δαίμονα μεγαυχῆ.

Μέγεθος magnitudo. Pers. 180. μεγέθει τι τῶν νῦν ὑπερπεπτεῶτα πολύ.

Μέγιστος vid. *Μέγας*.

Μεγιστότιμος honoratissimus. Suppl. 690. ἐν θεσμοῖς Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

Μεθαρμόζεσθαι *mutatione facta novi aliquid assumere.* Prom. 309. *μεθάρμοσαι τρόπους νέους.*

Μεθιέναι *omittere, remittere, emittere.* Prom. 262. *ταῦτα μὲν μεθῶμεν.* Prom. 1040. *τὴν αὐθαδίαν μεθέντα.* Pers. 676. *εἰ κατὰ χθονὸς θεοὶ λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθεῖναι.* Pers. 685. *τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθεῖτε.* Ag. 1358. *μεθῆκεν αὐτοῦ πῶλα.* Choeph. 650. *ὥρα δ' ἐμπόρους μεθεῖναι ἔγνωραν.* Choeph. 810. *κρατὸν γοᾶτον τόμον μεθήσομεν πόλει.* Eum. 753. 780. *μεθεῖσα κραδίας σταλαγμόν.* — Suppl. 829. *πολεῖν βίᾳ μεθέσθαι ἔχαρ.* — Sept. 79. *μεθεῖται στρατός.*

Μεθίστασθαι *recedere, in alium locum se conferre.* Eum. 860. *μεθίσταμαι τόπου.* Pers. 154. *εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθίστηκε στρατῷ.* Suppl. 533. *παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετίστατον.*

Μέθυ *vinum.* Suppl. 931. *οὐ πίνουσας ἐκ κριθῶν μέθυ.*

Μεθύστεροι *posteri.* Sept. 563. *παλαιόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις.*

Μεθύστερον *postea.* Pers. 203. *μεθύστερον δὲ πίρνον εἰσορᾷ.* Ag. 413. *βεβαίων ὄψει σὺ μεθύστερον.* Choeph. 509. *μεθύστερον τιμᾷσ' ἀνήκεστον πάθος.*

Μείζων vid. *Μέγας* et *Μέγα.*

Μείλιγμα *lenimentum, remedium, placamen.* Ag. 1414. *Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ.* Choeph. 15. *χοὰς φερούσας νυκτέρους μειλίγμασιν.* Choeph. 276. *δυσφρόνων μειλίγματα.* Eum. 107. *νηφάλια μειλίγματα.* Eum. 846. *γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον.*

Μειλικτήριος *deliniens, placans.* Pers. 602. *φέρουσ' ἄπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.*

Μειλίσσειν *mulcere.* Suppl. 1010. *λιπαροῖς χεύμασι γαίας τόδε μειλίσσοντες οἶδας.*

Μεῖον *minus.* Prom. 508. *μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.* Sept. 337. *οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.* Choeph. 696. *οὔτοι τροφῆσιν μεῖον ἀξίως σέθεν.*

Μείρεσθαι *sortis tribui,* Ag. 887. *τὰ δ' ἄλλα φρόντις — θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα.*

Μείων *minor.* Choeph. 512. *τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.* Suppl. 591. *τὸ μεῖον κρείσσων ὢν κρατύνει.* — Add. *Μεῖον.*

Μελάγνειρος *nigris cornibus praeditus.* Ag. 1098. *μελάγνειρον λαβοῦσα μηχανήματι τύπτει.*

Μελάγπρωρος *nigra vela habens.* Sept. 839. *μελάγπρωρον ναύστολον θεωρίδα.*

Μελάγχιμος *niger.* Pers. 293. *λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.* Choeph. 11. *φάρεσιν μελαγχίμοις.* Suppl. 700. *μελαγχίμοις γυίοισι.* Suppl. 726. *μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.* Cress. 100. *λευκοῖς τε γὰρ μόρσισι καὶ μελαγχίμοις.* Fragm. 437. *πέπλοις μελαγχίμοις.*

Μελαγχίτων *pulla veste amictus, tristitia convelatus.* Pers. 114. *μελαγχίτων φρήν.*

Μέλαθρον *domus.* Ag. 1409. *οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν.* Ag. 116. *φανέντες ἑκταῖ μελάθρων.* Ag. 504. *ἰὼ μέλαθρα βασιλέων.* Ag. 747. *μελαίνας μελάθροισιν ἄτας.* Ag. 825. *ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἑφεστίους ἐλθών.* Ag. 931. *εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα.* Ag. 1306. *οὔτοι ἀπειπὼν εἶργε*

μελάθρων. Ag. 1558. μυελὸς μελάθρων ἀφειδήσῃ. Choeph. 339. μελάθροις ἐν βασιλείοις. Choeph. 780. πρὸ δὲ δηχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων. Choeph. 1061. μελάθροις τοῖς βασιλείοις. Niob. 148. μέλαθρα καὶ δόμους Ἀμφίονος. Fragm. 400. τῶν βασιλείων πράδρομος μελάθρων.

Μελαμβαθής ad nigritiam profundus. Prom. 219. Τιτανάρου μελαμβαθῆς κευθμών.

Μελαμπαγής niger et concretus. Sept. 719. μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Ag. 381. τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς μελαμπαγῆς πέλει δικαιωθείς.

Μελαναυγὶς atram procellam ciens. Sept. 681. μελαναυγὶς δ' οὐκ εἶσι δόμων Ἐρινύς.

Μελάνδετος nigro ferro vinctus. Sept. 43. μελάνδετον σάκος.

Μελάνδρυος Philoct. ap. Eustath. ad Od. p. 1748, 57. πίτυος ἐκ μελανδρύου.

Μελανείμων pulla veste amictus. 353. ἡμετέραισι ἐφόδοις μελανείμοσιν.

Μελανθὴς niger. Suppl. 145. μελανθὲς ἠλιόκτυπον γένος.

Μελάνιππος nigris equis vectus. Heliad. 59. μελανίππου — ἱερᾶς νυκτός.

Μελάνιππος nom. propr. Sept. 396.

Μελανόζυξ nigris transtris instructus. Suppl. 525. λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

Μελανόστερνος nigrum pectus habens, aive

Μελανόστερφος nigram cutem habens. Fragm. 404. μελανοστέρφων (al. μελανοστέρνων) γένος.

Μελανόχρως prae tristitia nigrescens. Suppl. 766. μελανόχρως δὲ πάλλεται μου καρδία.

Μέλας niger. Sept. 476. λεγνὸν μέλαιναν. Sept. 814. ὦ μέλαινα καὶ τελεία γένεσις Οἰδίπου τ' Ἀρά. Sept. 962. 977. μέλαινά τ' Ἐρινύς. Pers. 317. ἔπτυον μελαίνης ἡγεμών. Pers. 349. εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας. Pers. 1009. μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται. Ag. 747. θρόσους μελαίνας μελάθροιαν ἄτας. Ag. 992. Eum. 935. μέλαν αἷμα. Ag. 1492. μέλας Ἄρης. Eum. 52. ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι. Eum. 174. μελαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν. Eum. 715. ὦ Νὺξ μέλαινα. Suppl. 83. μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ. Suppl. 760. μέλας γενείων ναπαῖος. Suppl. 865. ὄναρ μέλαν.

Μέλειν curae esse. Prom. 3. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἀκριβολάς. Prom. 332. μηδέ σοι μελησάτω. Sept. 182. μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω, τάξωθεν. Ag. 555. τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν. Ag. 571. δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν εἰκὸς μάλιστα. Ag. 1223. τοῖς δ' ἀκτενίσαιν μέλει. — cum gen. Prom. 940. ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει. Ag. 948. μέλει δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν. Choeph. 934. ᾧ μέλει πρωτόδικον μάχας. — Choeph. 769. μέλει θεοῖσιν ὥνπερ ἂν μέλῃ πάρος. — *curam habere.* Sept. 269. μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ. Ag. 361. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν.

Μελεπαθὴς misera passus. Sept. 945.

Μελεοπόνος *qui misera peregit.* Sept. 944.

Μέλεος *miser.* Sept. 761, *μέλεος ἀθλίων γάμων.* Sept. 859. *πατρῴους δόμους ἐλόντες μέλεοι.* Sept. 860. *μέλεος ἔῃθ', οἳ μελέους θανάτους εὕροντο.* Sept. 928. *ὦ μέλεος.* Ag. 698. *μέλεον αἷμα.* Choeph. 1001. *αἳ μελέων ἔργων.* Suppl. 104. *πάθεα μέλεα.*

Μέλεσθαι *curam habere.* Sept. 160. *μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων, μελόμενοι δ' ἀρήξατε.* Suppl. 362. *ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.* — *curae esse.* Eum. 61. *τἀντεῦθεν — αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ.*

Μέλημα *cura.* Ag. 1530. *οὔ σε προσῄκει τὸ μέλημα λέγειν τοῦτο.* Eum. 422. *τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.* — *is qui curae est.* Choeph. 233. *ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός.*

Μέλι *mel.* Pers. 604. *παμφαὲς μέλι.*

Μελίγλωσσος *dulce loquens.* Prom. 172. *μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν.*

Μελίζειν *canere.* Ag. 1149. *μελίζειν πάθη γοερά.*

Μέλισσα *apis.* Pers. 126. *σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσῶν.*

Μέλλειν *futurum esse,* cum inf. fut. Prom. 641. *ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ.* Prom. 837. *προσηγορεύθης ἡ Διὸς νύμφη δάμαρ μέλλουσ' ἔσεσθαι.* Choeph. 846. *νῦν γὰρ μέλλουσι μανθάνειν πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων ἢ πάντυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον.* Choeph. 854. *τοιάνδε πάλην — μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἄψειν.* — cum inf. praesentis. Ag. 948. *μέλλοι δέ τοι σοὶ τῶνδε ἂν μέλλῃς τέλειν.* Suppl. 1043. *τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν παθεῖν;* — cum inf. aoristi. Prom. 628. *ὅπερ μέλλω παθεῖν.* — omisso infinitivo. Pers. 800. *οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι, τοὶ δὲ μέλλουσι.* — Prom. 841. *χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα.* Prom. 211. *τὸ μέλλον ἦ πραίνοιτο προὐτιθεσπίκει.* Pers. 365. *οὐ γὰρ τὸ μὲλλον ἐκ θεῶν ἐπίστατο.* Pers. 446. *κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν.* Ag. 242. *μαθεῖν ἐπαφῆκεν τὸ μέλλον.* Ag. 1213. *τὸ μέλλον ἥξει.* Suppl. 1042. *σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.* Pers. 829. *πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι.* Prom. 102. *προὐξεπίστασθαι σαθρῶς τὰ μέλλοντα.* — *cunctari.* Prom. 36. *τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην;* Prom. 630. *τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;* Sept. 95. *τί μέλλομεν ἀγάστονοι;* Ag. 882. *τί μέλλετε;* Ag. 281. *οὔτε μέλλων.* Pers. 399. *νεὼν ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.* Ag. 1326. *τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.*

Μελλώ *cunctatio.* Ag. 1329. *τῆς μελλοῦς πλέος πέδον πατοῦντες.*

Μέλος *membrum.* Pers. 455. *προσωποποῦσι δυστήνων μέλη.* Pers. 953. *βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.* Eum. 255. *ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον.*

Μέλος *cantus.* Prom. 554. *τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προείπτα.* Sept. 817. *ἔτευξα τύμβῳ μέλος.* Pers. 999. *ἴυζε μέλος ὁμοῦ τεθεὶς.* Ag. 689. *τὸ νυμφότιμον μέλος.* Eum. 317. 326. *ἐπὶ δὲ τῷ τεθνηκότι τόδε μέλος.* — Suppl. 108. *θρεομένη μέλη.* Suppl. 789. *οὐράνια μέλη λίτανα θεοῖς.* Suppl. 1002. *ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ μέλος.* Edon. 51. *πίμπλησι μέλος.*

Orith. 287. *νῦν δ' οὐ πάρεστ' πω τὸ γενναῖον μέλος.*

Μελοτυπεῖν carmen excudere. Ag. 1124. *τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ πλαγγᾷ μελοτυπεῖτ.*

Μέλπειν canere. Ag. 1420. *τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.* Ag. 236. *πατρὸς παῖ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἔμελψεν* l. d.

Μεμνῆσθαι meminisse. Prom. 520. *ἄλλου λόγου μέμνησθε.* Prom. 824. *μέμνησαι δέ που.* Prom. 1073. *μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω.* Pers. 277. *φεῦ τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.* Pers. 279. *μεμνῆσθαί τοι πάρα.* Pers. 810. *μέμνησθ' Ἀθηνῶν.* Ag. 804. *τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνηται πλέον.* Choeph. 113. *μέμνησ' Ὀρέστου.* Choeph. 115. *τοῦ φόνου μεμνημένη.* Choeph. 484. *μέμνησο λουτρῶν.* Choeph. 485. *μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον.* Choeph. 670. *πανδίκως μεμνημένος.* Eum. 88. *μέμνησο.* Suppl. 199. *μέμνησο δ' εἶκειν.* Suppl. 202. *φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι νέθεν παθοῦσ' ἐρεμιάς.* Cf. *Μιμνήσκεσθαι.*

Μεμονέναι cupere. Sept. 668. *τί μέμονας, τέκνον;*

Μέμφεσθαι vituperare, exprobrare. Prom. 63. *πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.* Prom. 1075. *μηδὲ πρὸς ἄτης θηρασθεῖσαι μέμψησθε τύχην.* Sept. 542. *ἔξωθεν εἶσω τῷ φέροντι μέμφεται.* Sept. 633. *ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων μέμψῃ.* Choeph. 39. *μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν.* Eum. 566. *τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.* Eum. 973. *οὔτι μέμψεσθε συμφορᾶς βίου.* Suppl. 130. *οὐδὲ μέμφομαι.* Suppl. 755. *ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις.* Prom. sol. 182. *ἔνθ' οὐ μάχης — μέμψῃ.*

Μέμφις Memphis urbs. Pers. 36. *ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων.* Suppl. 307. *Κάνωβον πάπτὶ Μέμφιν ἵκετο;* — viri nomen Pers. 932.

Μέμψις exprobratio. Prom. 443. *μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων.*

Μέν oppositum sequenti *δέ*. Prom. 1. 12. 178. 201. 238. 261. 271. 325. 498. 505. 622. 631. 784. 786. 803. 821. 829. 994. 1018. 1045. Sept. 4. 21. 171. 277. 359. 404. 463. 483. 493. 684. 741. 797. Pers. 18. 65. 178. 182. 188. 196. 208. 249. 291. 330. 333. 358. 391. 404. 451. 475. 494. 595. 716. 740. 788. 843. Ag. 80 100. 143. 255. 274. 308. 317. 385. 415. 422. 434. 538. 554. 601. 626. 720. 737. 749. 773. 803. 820. 838. 840. 924. 943. 1035. 1130. 1144. 1215. 1223. 1300. 1304. 1308. 1321. 1419. 1486. 1551. 1576. 1613. Choeph. 60. 133. 140. 162. 190. 199. 223. 276. 370. 406. 446. 572. 663. 689. 737. 825. 835. 972. 1016. 1027. 1057. Eum. 1. 39. 40. 85. 96. 106. 164. 213. 303. 385. 431. 451. 458. 506. 555. 573. 589. 615. 677. 845. 914. 961. Suppl. 110. 121. 127. 194. 371. 399. 467. 482. 499. 564. 691. 754. 935. 961. 986. 1040. Amym. 11. Epig. 46. Edon. 51. Fragm. 300. 306. — bis in protasi positum, uno *δέ* sequente. Sept. 998 sqq. *Ἐτεοκλέα μὲν —. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν, τοὐτου δ' ἀδελφὸν* κ. τ. λ. — eodem vel simili vocabulo repetito.

Sept. 894. σιδαρόπλακτοι μὲν ὦδ' ἔχουσι. σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένους. Pers. 153. θεοῦ μὲν εἰνέτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς. Pers. 542. Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ, Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ. Pers. 552. νᾶες μὲν ἤγαγον, ποποῖ, νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ. Pers. 680. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, σέβομαι δ' ἀντία λέξαι. Pers. 686. δέδοικα μὲν χαρίσασθαι, δέδοικα δ' ἀντία φάσθαι. Pers. 693. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακά. Ag. 199. βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι, βαρεῖα δ' εἰ τέκνον δαΐξω. Ag. 494. χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος. Ag. 1268. πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφή. Choeph. 307. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης —, ἀντὶ δὲ πλαγᾶς κ. τ. λ. Choeph. 430. ἕκατι μὲν δαιμόνων, ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν. Choeph. 923. ἔμολε μὲν δίκα —, ἔμολε δ' ἐς δόμον κ. τ. λ. Prom. 197. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λίγειν ἐστὶν τάδε, ἄλγος δὲ σιγᾶν. Pers. 27. φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην. Dan. 36. ἐρᾷ μὲν ἀγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα, ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει. — respondens sequenti ἀλλά. Pers. 172. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέρωις ὀνείρασι ξύνειμι, — ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην. Choeph. 733. ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ — ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην. Pers. 329. πλήθουσι μὲν ἂν αἰφ' ἵσθ' ὅκατι βαρβάρους νανοὶ κρατῆσαι. — ἀλλ' ὧδε δαΐμων τις κατίφθειρε στρατόν. Pers. 517. ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις, ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι. Ag. 889. ἀπορσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ. — ἀλλ' ἐναισίμως αἰνεῖν κ. τ. λ. Choeph. 366. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρισοῦ — φωνεῖς. ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἐκνεῖται. — respondens sequenti τά. Sept. 906. ὡς ἑρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας, ξένων τε πάντων στίχας. Choeph. 578. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει — πόντιαί τ' ἀγκάλαι κυδάλων ἀνταίων βροτοῖσι πλάθουσι. Choeph. 969. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι, φίλοι τε καὶ νῦν. Suppl. 405. ὅπως ἄνακτα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει, αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς. — nulla particula sequente, quae ad praecedens μέν referatur. Prom. 340. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ. Prom. 476. τὸ μὲν μέγιστον. Prom. 755. ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον. Prom. 903. ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος. Sept. 379. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ. Sept. 733. ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ. Pers. 1. τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων — πιστὰ καλεῖται. Pers. 345. ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ φανεὶς ἀλάστωρ. Pers. 540. νῦν γὰρ προπᾶσα μὲν στένει γαῖα. Pers. 546. τί ποτὲ Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν; Pers. 590. κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος πυρεῖ. Pers. 975. στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι. Ag. 1. θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν κακῶν. Ag. 40. δίκαιον μὲν ἔτος τόδε. Ag. 241. Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ μέλλον. Ag. 573. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο.

δεῖ σε. Suppl. 342. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος. Phryg. 244. ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἴσθ' ὑπερτέρα.

Μέριμνα *cura, sollicitudo.* Sept. 270. μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος. Sept. 825. μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν. Sept. 831. διπλαῖ μέριμναι. Pers. 161. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσί. Ag. 99. παίων τε γενοῦ τῆσδε μεριμνης. Ag. 447. μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου μέριμνα νυκτηρεφές. Ag. 1513. ἀμηχανῶ — εὐπάλαμον μέριμναν. Eum. 127. μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου. Eum. 340. σπεύδομεν αἴδ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας.

Μέρος *pars.* Ag. 493. μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. Choeph. 289. κρατῆρος μέρος — μεταοχεῖν. Ag. 543. ἥματος μέρος. Ag. 1555. πτεάνων τε μέρος. — Choeph. 815. ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων. Ag. 282. παρῆκεν ἀγγέλου μέρος. — Ag. 323. πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον. Ag. 1165. ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν ἀνὰς ἀδελφοῦ. Choeph. 329. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη. Eum. 189. ἀντάκουσον ἐν μέρει. Eum. 414. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; Eum. 556. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.

Μέροψ *humanus.* Suppl. 84. μερόπεσσι λαοῖς. — *homo.* Choeph. 1013. οὔτις μερόπων.

Μεσαιτος *inter littora situs.* Pers. 881. τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάιτους. — *in medio fractus.* Prot. 192. μέσαιτα πλευρά.

Μεσάτιον *montis nomen.* Ag. 284. Μεσατίου φύλαξι.

Μεσημβρία *meridies.* Suppl. 727. ἐν μεσημβρίᾳ.

Μεσημβρινός *meridianus.* Prom. 724. ἐς μεσημβρινὴν βῆναι πέλευθον. Sept. 363. μεσημβριναῖς πλαγγαῖσιν. Sept. 413. 428. μεσημβρινοῖσι θάλπεσι. Ag. 551. ἐν μεσημβριναῖς πολίταις.

Μεσολαβής *medium tangens.* Eum. 152. μεσολαβεῖ πέντρῳ.

Μεσόμφαλος *in medio umbilico situs.* Sept. 729. ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις. Choeph. 1032. μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πίδον. Ag. 1026. ἑστίας μεσομφάλου.

Μέσος *medius.* Sept. 371. ἐν μέσῳ σάκει. Pers. 192. ζυγὸν θραύει μέσον. Choeph. 143. ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι. Eum. 112. ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων. Eum. 505. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν. Eum. 529. ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ. Suppl. 716. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.

Μεσοῦν *in dimidio esse.* Pers. 427. εἰ νῦν τόδ' ἴσθ' μηδέπω μεσοῦν κακόν.

Μετά cum genitivo, *cum.* Prom. 1069. μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω. Pers. 720. οὐ πολλῶν μέτα. Pers. 879. μετ' ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων. Ag. 1007. πολλῶν μέτα δούλων. Suppl. 634. οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντο. Suppl. 938. πολλῶν μετ' ἄλλων. Suppl. 1035. μετὰ πολλῶν δὲ γάμων. — cum dativo, *inter.* Pers. 605. λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα. Choeph. 360. μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ. — cum accusativo, *post.* Ag. 223. μετ'

εὐχάν. Sept. 1066. μετὰ γὰρ μάναρας καὶ Διὸς ἰσχὺν ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν. — per tmesin a verbo seiunctum. Prom. 1062. τόπων μετὰ που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. Suppl. 799. μετά με δρόμοισι διόμενοι. Ag. 737. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει.

Μεταβαινειν procedere. Choeph. 306. ἦ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.

Μεταγνώσεσθαι mutato consilio decernere. Ag. 214. τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω. — *postea, sero intelligere.* Suppl. 103. ὅταν δ' ἀπάτᾳ μεταγνοὺς.

Μεταδιωσθαι persequi. Suppl. 799. μετά με δρόμοισι διόμενοι.

Μεταιτιος qui cum aliis alicuius rei auctor vel culpae particeps est. Ag. 785. τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους νόστου. Choeph. 98. τῆσδ' ὅστις βουλῇτ, ὦ φίλαι, μεταίτιος. Choeph. 132. ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος. Eum. 190. αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ, ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος.

Μεταίχμιος medius. Sept. 179. ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον. Choeph. 61. ἐν μεταιχμίῳ σκότου.

Μεταποιμίζεσθαι interquiescere. Choeph. 1072. ποῖ καταλήξει μεταποιμισθὲν μένος ἄτης;

Μετάποινος communis. Eum. 331. οὐδέ τις ἐστὶ συνδαίτωρ μετάποινος. Eum. 922. παντὶ δόμῳ μετάποινοι. Suppl. 1021. μετάποινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεσαν.

Μεταλγεῖν poenitere. Suppl. 400. τί — μεταλγεῖ τὸ δίκαιον ἔρξαι;

Μεταλλακτός mutatus. Sept. 688. λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός.

Μεταμανθάνειν dediscere aliquid et eius loco aliud quid discere. Ag. 692. μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον Πριάμου πόλει γεραιά.

Μεταμέλειν poenitere. Eum. 741. ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος.

Μεταξύ in medio. Sept. 744. μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου τείνει πύργος.

Μεταπτοεῖν aliorsum fugere. Suppl. 327. ἔχθει μεταπτοεῦσαν εὐναίων γάμων.

Μεταῤῥυθμίζειν in mutatum ordinem cogere. Pers. 733. καὶ πόρον μετεῤῥύθμιζε.

Μετασπένειν postmodum gemere. Eum. 59. μετασπένειν πόνων.

Μετατίκτειν postea parere. Ag. 737. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει.

Μετάτροπος reversus. Pers. 905. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

Μεταῦθις in posterum. Eum. 456. χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων πίδᾳ πεσὼν αἰανῆς νόσου.

Μεταχωρεῖν in alium locum se conferre. Prom. 1062. τόπων μετὰ που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς.

Μετεῖναι interesse. Eum. 545. τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος;

Μετέρχεσθαι prosequi. Choeph. 982. τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον τὸν μητρός.

Μετέχειν participem esse. Prom. 331. πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί. Pers. 532. ἄλγους μετέχουσαι. Ag. 493. μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. Choeph. 290. τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος εἶναι μεταχεῖν. Eum. 831. χώρας μεταχεῖν τῆσδε.

Μετιέναι persequi, ulcisci. Ag. 1651. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι. Choeph. 271. εἰ μὴ μέτειμι τοὺς πατρὸς τοὺς αἰτίους.

Eum. 222. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα.

Μετοικεῖν habitationis participem esse. Suppl. 604. ἡμᾶς μετοικεῖν τῇδε γῆς.

Μετοικία habitationis societas. Eum. 972. μετοικίαν δ' ἐμὴν εὖ οἴσουσι.

Μέτοικος colonus, in habitandi societatem receptus. Sept. 530. μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίσων παλαὸς τροφάς. Pers. 311. σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο. Choeph. 673. μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀείξενον θάπτειν. Choeph. 965. μέτοικοι δόμων. Eum. 965. ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε — τοῖσδε μετοίκοις. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει κακήν. — *sede expulsus, qui habitationem mutavit.* Ag. 58. γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων.

Μετρεῖν metiri. Choeph. 207. τεύχοντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.

Μέτριος modestus. Suppl. 1045. μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.

Μέτρον modus. Choeph. 786. προστιθεὶς μέτρον.

Μέτωπον facies. Pers. 706. διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.

Μετωποσώφρων in fronte modestiam prae se ferens. Suppl. 195. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων.

Μή I. *non*, in oratione a coniunctione pendente. Prom. 380. ἐάν τις — μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ. Prom. 1016. ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις. Sept. 1018. ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Prom. 196. εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ. Prom. 670. καί μὴ θέλοι. From. 765. εἰ μή τις βλάβῃ. Sept. 98. εἰ μὴ νῦν. Sept. 178. εἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούεται. Sept. 1007. εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστῃ. Pers. 154. εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθίστηκε στρατῷ. Pers. 776. εἰ μὴ στρατεύοισθε. Ag. 338. εἰ πρόσπαισα μὴ τύχοι καμά. Ag. 465. εἰ δ' ἐκτυφλοῖ, τίς οἶδεν, ἢ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος. Ag. 996. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα Μοῖρα Μοῖραν ἐκ θεῶν εἴργει. Ag. 1020. εἴπερ ἐστὶ μὴ — κεκτημένη. Ag. 1030. εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δίκει λύγον. Ag. 1058. εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς. Ag. 1110. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. Ag. 1212. εἴ τι μὴ πείθω. Ag. 1281. εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος. Choeph. 271. εἰ μὴ μέτειμι. Choeph. 296. καὶ μὴ πέποιθα. Eum. 445. εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους. Pers. 847. εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν. Suppl. 242. εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. Suppl. 395. εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχῃ. Suppl. 456. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ. Suppl. 467. εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. Suppl. 902. εἴ τις τάσδε μὴ ξυρήσεται. Suppl. 994. εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον. Fragm. 295. εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου. Choeph. 303. 477. Suppl. 145. εἰ δὲ μή. Eum. 446. 582. εἰ δικαίως εἴτε μή. Ag. 252. εἴτε πεδνὸν εἴτε μὴ πεπνυμένη. Prom. 68. ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτισεῖς ποτέ. Choeph. 194. ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσόμην. Choeph. 263. ὅπως μὴ πείσεταί τις. Suppl. 444. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται. Prom. 53.

ὡς μὴ σ' ἐλιννύοντα προσδερχθῇ πατήρ. Sept. 219. ὡς πολίτας μὴ καπνοσπλάγχνους τιθῇς. Suppl. 330. ὡς μὴ γένωμαι δμωὶς. Eum. 766. ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν. Eum. 855. ὡς μὴ τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. Pers. 711. ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς. Ag. 197. ὥστε — δάκρυ μὴ κατασχεῖν. cf. *Μήποτε. Μήτε.* — post relativum. Eum. 588. ὃ μὴ κελεύσῃ Ζεύς. Eum. 631. οἷσι μὴ βλάψῃ θεός. Eum. 859. ἃ μὴ τελῶ. Fragm. 305. ὅστις μὴ φίλος. cf. *Μηδαμοῦ.* — cum participio. Prom. 502. μὴ μάτην φλῦσαι θέλων. Prom. 826. μὴ μάτην πλύνουσά μου. Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ. Sept. 410. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος — καὶ μὴ θέλοντος. Sept. 418. τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρίσας μενεῖ; Ag. 264. μὴ δολώσαντος θεοῦ. Ag. 880. μὴ χαμαὶ τιθεὶς τὸν σὸν πόδα. Ag. 906. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦνθ' ἐμέ. Eum. 291. τὸ χαίρειν μὴ μαθόντ' ὅπαν φρενῶν. Eum. 455. μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου. Eum. 663. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους. Eum. 689. μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης. Eum. 891. ὁ δὲ μὴ κύρσας. Suppl. 74. μὴ τέλεον δόντες ἔχειν. Suppl. 152. μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων. Suppl. 206. κόπων οἰκτείρω μὴ 'πιλωλάτας. Suppl. 608. τὸν μὴ βοηθήσαντα. cf. *Μηδέ. Μηδέν. Μηκέτι. Μήτε.* — cum adiectivis. Sept. 393. μὴ κακὸς δ' ἄναξ φιλεῖ. Sept. 735. μὴ πρὸς ἀγνὰν σπείρας ἄρουραν. Ag. 972. ἐς τὸ μὴ κελσοφόρον. Ag. 1423. μὴ περμώδυνος. Ag. 1623. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα. Choeph. 76. δίκαια καὶ μὴ δίκαια. Choeph. 632. τὸ μὴ θέμις. Choeph. 918. τὸ μὴ χρεών. Eum. 410. τὰ μὴ δίκαια. Eum. 863. νίκης μὴ κακῆς. Suppl. 194. τὸ μὴ θρασύ. Suppl. 195. τὸ μὴ μάταιον. Suppl. 331. τὸ μὴ θέμις. Suppl. 441. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια. Suppl. 794. βίαια μὴ φίλοις ὑρῶν ὄμμασιν. cf. *Μηδέ.* — cum infinitivo. Prom. 106. οὔτε σιγᾶν οἵτε μὴ σιγᾶν τύχας οἷόντε μοι τάδ' ἐστί. Prom. 225. τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. Prom. 385. κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. Sept. 15. τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε. Sept. 37. τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ. Sept. 855. δόλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν. Pers. 169. εὖ τόδ' ἴσθι — μή σε δὶς φράσαι. Ag. 899. λέγω πατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν σέβειν ἐμέ. Choeph. 694. τοιόνδε πρᾶγμα μὴ παρανῶσαι φίλοις. Choeph. 922. τοῦθ' ὅμως αἰρούμεθα, ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ παγώλεθρον πεσεῖν. Eum. 59. ἐπείγεται — μὴ μεταστένειν πόνων. Eum. 410. ὄρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ γικᾶν λέγω. Eum. 668. καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. Eum. 795. καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς. Eum. 859. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ; Eum. 868. μὴ κάμνειν χρόνῳ. Suppl. 375. φόβος μ' ἔχει φρένας δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε. Suppl. 754. φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν. Suppl. 974. ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ. Sept. 1033. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε Sept. 1034. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί Niob.

144. γίνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν. Fragm. 375. ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων — μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς. Suppl. 706. χρὴ — τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν. Prom. 609. τί μὴ χρὴ (παθεῖν). Ag. 333. ἃ μὴ χρὴ (ποθεῖν). cf. Μηδαμά. Μηδαμοῦ. Μηδαμῶς. Μηδέ. Μηδέν. Μηδέπω. Μήτε. Μήτοι. — post verba negativi significatus. Prom. 248. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. Prom. 1058. τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν; Sept. 1068. ὅδε Κάδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ 'νατραπῆναι. Ag. 998. εἶργε μὴ πλέον φέρειν. — τὸ μὴ cum infinitivo, *ita ut non*. Prom. 236. ἐξεσυσάμην βροτοὺς τὸ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν. Prom. 867. ἵμερος θέλξαι τὸ μὴ πτεῖναι σύνεσνον. Ag. 15. φόβος γὰρ ἀνδ' ὕπνου παρεστατεῖ τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ. Ag. 1144. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Ag. 1571. μοῖραν εὗρετ' ἀσφαλῆ τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον. Choeph. 300. καὶ προσπίζει χρημάτων ἀχηνία τὸ μὴ πολίτας — ὑπηκόους πέλειν. Eum. 211. χαλᾷς τὸ μή γ' ἕπεσθαι. Eum. 661. φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. Eum. 901. φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόκων. cf. Μήποτε. Μήτε. — (infinitivo substantivi vicem tenente. Prom. 627. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τόδε. Ag. 199. βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι. Ag. 1326. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. Choeph. 952. παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς. Eum. 85 s. οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν· ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε. Eum. 719. τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες. Fragm. 412. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον). — μὴ οὐ cum infinitivo. Prom. 630. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν. Eum. 290. οὗτος δ' Ἀπόλλων — ξύναιτ' ἂν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον ἔρρειν. — τὸ μὴ οὐ cum infinitivo *quin, quominus*. Prom. 789. οὐκ ἐναντιώσομαι τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν. Prom. 920. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ πεσεῖν. (fort. Ag. 1144. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν τὸ μὴ οὐ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.) Eum. 874. οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ τήνδ' ἀστύνομον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. — μή cum adverbiis. Prom. 1014. τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς. Sept. 261. τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως. Ag. 340. μὴ δικορρόπως ἰδεῖν. Ag. 901. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν. Eum. 761. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν. Ag. 905. τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί. — in interrogatione. Ag. 658. τί μή; — Sept. 190. ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'κ πρῴρας φυγὼν πρύμνηθεν σῦρε μηχανὴν σωτηρίας; — Prom. 247. μή που τι προύβης τῶνδε καὶ παραστέρα; Prom. 961. μή τί σοι δοκῶ ταρβεῖν; Pers. 336. μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ; Ag. 669. μή τις, ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν; Suppl. 292. μὴ καὶ λέγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ. cf. Μηδέν. — II. *ne*. cum imperativo praesentis. Prom. 44. μὴ πόνει μάτην. Prom. 80. μὴ 'πίπλησσέ μοι. Prom. 271. μὴ δόρεσθε. Prom. 434. μή τι χλιδῇ

δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με. Prom. 505. μὴ νῦν βροτοῖς μὲν ὠφέλει. Prom. 632. μή μου προκήδου. Prom. 779. μή μοι προτείνων πέρθε εἶτ' ἀποστέρει. Prom. 809. τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. Prom. 1028. τέρμα μή τι προσδόκα. Sept. 188. μὴ βλάβην τίθει. Sept. 182. μὴ γυνὴ βουλευέτω. Sept. 205. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς. Sept. 224. μὴ νῦν — πακτοῖσιν ἁρπαλίζετε. Sept. 228. μὴ νῦν ἀκούσας ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν. Sept. 244. μὴ φίλους φόβει. Sept. 680. μὴ 'ποτρύνου. Sept. 1043. μὴ μακρηγόρει. Sept. 1058. δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω. Ag. 892. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἄβρυνε. Sept. 1029. μὴ σχολὴν τίθει. Ag. 1607. πρὸς πέντρα μὴ λάκτιζε. Choeph. 100. μὴ πεύθετ' ἔνδον καρδίας. Choeph. 217. μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον. Choeph. 759. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε. Choeph. 906. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντα. Choeph. 1048. μὴ φοβοῦ. Eum. 78. μὴ πρόκαμνε. Eum. 88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας. Eum. 128. μὴ σε νικάτω πόνος. Eum. 218. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε. Eum. 768. μὴ θυμοῦσθε. Suppl. 204. μὴ νῦν σχόλαζε. Suppl. 392. μή μ' αἱροῦ πρυτήν. Suppl. 729. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε. cf. Μηδαμῇ. Μηδέ. Μηδέν. Μήτε. Μήτε. — cum coniunctivo praesentis. Ag. 332. ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ. cf Μηδέ. Μηδέν. Μήτε. — cum coniunctivo aoristi. Prom. 628. μή τοί με κρύψῃς τοῦτο. Prom. 654. μὴ 'πολακτίσῃς λέχος. Prom. 720. ὃν μὴ περάσῃς. Sept. 71. μή μοι πόλιν — ἐκθαμνίσητε. Sept. 153. πόλιν δορίπονον μὴ προδῶτε. Sept. 233. μὴ προδῷς πυργώματα. Sept. 659. μὴ — γένῃ ὀργὴν ὁμοῖος. Sept. 696. μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδε. Ag. 130. μή τις ἄγαν θεόθεν πνεφάσῃ. Ag. 145. μή τινας — ἀπλοίας τεύξῃ. Ag. 1477. μὴ δ' ἐπιλεχθῇς. Ag. 1657. μὴ προτιμήσῃς. Choeph. 231. μὴ 'πλαγῇς φρένας. Choeph. 496. μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα. Eum. 767. μὴ βαρὺν πότον σκήψησθε. Eum. 794. μὴ 'πβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν. Eum. 820. μὴ βάλῃς μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας. Suppl. 197. μὴ πρόλεσχος — γένῃ. Suppl. 336. μὴ 'πδῷς. Suppl. 415. τὰν φυγάδα μὴ προδῷς. Suppl. 692. 710. μὴ τρίσητε. Suppl. 984. μὴ πάθωμεν. Philoct. 227. μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν. cf. Μηδαμῶς. Μηδέ. Μηδέν. Μηπέτι. Μήποτε. Μήτε. — cum imperativo aoristi. Sept. 1027. μὴ δοκησάτω τινί. cf. Μηδέ. Μήποτε. — cum infinitivo, imperativi vicem gerente. Prom. 714. οἷς μὴ πελάζειν. Sept. 235. μή με δουλείας τυχεῖν. cf. Μήποτε. — omisso verbo. Prom. 1077. μὴ δῆτα. Ag. 911. μὴ νῦν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον —. Choeph. 905. μή, ἀλλ' εἶφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. cf. Μήπω. — cum optativo. Sept. 5. ὃ μὴ γένοιτο. Sept. 408. ἃ μὴ πράνοι τύχη. Sept. 531. ἃ μὴ πραίνοι θεός. Ag. 1222. μὴ γένοιτό πως. Ag. 999. τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ γένοιτο. Eum. 898. μὴ πνέοι βλάβα. Fragm. 305. μή μοι παρασπίστης εἴη. cf. Μηδαμοῦ. Μηδέ. Μηδ-

τι. Μήποτε. Μήτε. Μήτι. — pro ἵνα μή positum. Prom. 388. μὴ γάρ σε θρῆνος δυμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ. Prom. 1063. τόπων μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς, μὴ φρένας ὑμῶν ἡλιθιώσῃ βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον. Sept. 639. οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει, μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος. Pers. 523. προπέμπετ' ἐς δόμους, μή καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθητε κακόν. Ag. 921. ὑπαί τις ἀρβύλας λέοι τάχος — μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. Ag. 1607. πρὸς πέντρα μὴ λακτίζῃ, μὴ πταίσας μογῇς. Eum. 172. ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν, μὴ καὶ λαβοῦσα — ἀνῇς. Eum. 246. λεύσσετον πέντα μὴ λάθῃ φύγδα βάτ. Fragm. 274. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς. — pendens a verbis timendi vel cavendi. Sept. 747. δίδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι μὴ πόλις δαμασθῇ. Sept. 773. νῦν δὲ τρέω, μὴ πελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς. Pers. 117. φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ — μὴ πόλις πύθηται. Pers. 159. οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οἶδας ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον. Pers. 737. δίδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος — γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγήν. Prom. 334. πάπταινε δ' αὐτὸς, μή τι πημανθῇς ὁδῷ. Prom. 390. τοῦτον φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ. Suppl. 493. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκῃ φόβον. Prom. sol. 181. ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ. – οὐ μή Sept. 38. οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ. Sept. 181. οὔ τι μὴ φύγῃ μόρον. Sept. 263. οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον. Choeph. 882. θανόντα δ' οὔ τι μὴ προδῷς ποτέ. Eum. 216. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ. Ag. 1624. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα ζείξω βαρείαις ὧν τι μὴ σειράσφορον πριθῶντα πῶλον. Suppl. 225. οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν φύγῃ ματαίων αἰτίας. Suppl. 736. οὐ μὴ — ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται. Iaculatr. 219. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός.

Μηδαμά ne qua ratione. Prom. 524. μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς. — *nunquam, nusquam.* Pers. 423. οὔ γὰρ τόδ' ἴσθ', μηδάμ' ἡμέρᾳ μιᾷ πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

Μηδαμῇ ne qua parte. Prom. 58. μηδαμῇ χάλα.

Μηδαμοῦ nullo loco. Eum. 401. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται. Eum. 594. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν.

Μηδαμῶς ne qua ratione. Prom. 337. ὀρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς. Ag. 1639. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν πακά. Choeph. 671. μηδαμῶς λάθῃ. — *haudquaquam.* Suppl. 712. ὅμως ἄμεινον — ἁλῶναι μηδαμῶς ποτέ. Eum. 682. ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

Μηδέ neque. Ag. 732. τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν. Ag. 1424. μὴ περιώδυνος μηδὲ δαμιοτήρης. Eum. 241. τὸ μὴ χ' ἕπεσθαι μηδ' ἐποπτεύειν πότῳ. Eum. 342. μηδ' ἐς ἄγυριον ἐλθεῖν. Eum. 684. ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀναρπώτους κτίσαι. Suppl. 404. δεδορκὸς ὄμμα μηδ' ἄγαν οἰνώμενον. Sept.

262. μὴ φιλοστόνως μηδ' ἐν ματαίοις πάγκοινος ποιφύγμασιν. Sept. 1068. ἦρυξε πόλιν μὴ 'ναρκαπῆναι μηδὲ — καταλυσθῆναι. — ne—quidem. Prom. 778. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους. Sept. 597. δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις. Pers. 777. μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἦ τὸ Μηδικόν. Ag. 555. τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀνασπῆναι μέλειν. — neve, cum imperativo praesentis. Prom. 327. σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει. Prom. 518. τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο μηδὲ λιπάρει. Prom. 687. μηδέ μ' οἰκτίσαι ξύνθαλπε. Sept. 34. εὐθαρσεῖτε μηδ' ἐπηλύδων ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον. Sept. 220. ἔκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ. Sept. 462. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ μηδέ μοι φθόνει λέγων. Ag. 893. μηδ' — ἐπίφθονον πόρον τίθει. Ag. 1009. ἔκβαινε· ἀπήνης τῆσδε μηδ' ὑπερφρόνει. Eum. 484. μηδέ τις πιλησιστὴς. Eum. 902. μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἑρπέτω νόσος. Suppl. 860. μηδέ τις σχολαζέτω. — cum coniunctivo praesentis. Pers. 810. μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν. Suppl. 1003. μηδ' ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν. — cum coniunctivo aoristi. Prom. 585. μηδέ μοι φθονήσῃς. Prom. 785. χάριν θέσθαι θέλησον μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους. Sept. 1031. μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν. Ag. 853. μηδὲ θαυμάσῃς τόδε. Eum. 512. μηδὲ νιν — αἰτίσῃς. Eum. 788. οὔτι ἐστ' ἄτιμοι μηδὲ — στήσητε. Eum. 823. μὴ βάλῃς —, μηδὲ — ἰδρύσῃς Ἄρη Suppl. 197. μὴ πρόλεσχος μηδ' ἴφωλος ἐν λόγῳ γένῃ. Suppl. 352. μηδὲ — νεῖμας γένηται. Suppl. 418. μὴ προδῶς — μηδ' ἴδῃς με. Suppl. 479. μηδ' ἀποῤῥιφθῇ λόγος ἐμοῦ. Suppl. 986. μηδ' αἶσχος ἡμῖν — πράξωμεν. Penth. 169. μηδ' αἵματος πέμψιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. — transitum facit ab imperativo praesentis ad coniunctivum aoristi. Prom. 952. αὖθ' ἵκανε· ἔκφραζε μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς. Prom. 1036. φρόντιζε μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνονʼ ἡγήσῃ ποτέ. Prom. 1074. μέμνησθ' ἅτ' ἔγωὶ προλέγω, μηδὲ — μέμψησθε τύχην μηδέ ποτ' εἴπητε. Ag. 893. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἅρπνε, μηδὲ — προσχάνῃς ἐμοί, μηδὲ — τίθει. Ag. 1443. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου, — μηδ' εἰς Ἑλένην πότον ἐπρέψῃς. Eum. 74. ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένῃ. Eum. 129. μή σε νικάτω πόνος μηδ' ἀγνοήσῃς. Eum. 768. μὴ θυμοῦσθε μηδ' ἀκαρπίαν τεύξητε. Fragm. 320. ἕψου μηδὲ λυπηθῇς. — cum imperativo aoristi. Prom. 332. καὶ νῦν ἐᾶσον μηδέ σοι μελησάτω. Suppl. 663. μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω. — cum optativo. Prom. 527. μηδ' ἐλιννύοιμι — μηδ' ἀλίτοιμι. Prom. 899. μηδὲ πλασθείην γαμέτῃ. Prom. 904. μηδὲ πρεσβόνων θεῶν ἔρως — προσθέρποιτό μοι. Sept. 202. μηδ' ἐπίθοιμι τάνδ' ἀστυδρομουμένην πόλιν. Eum. 935. μηδὲ πιοῦσα πόνις — ἀρπαλίσαι. Suppl. 647. μηδ' ἐπιχωρίοις ἔριν πτώμασιν αἱματῶσαι πέδον γᾶς. Suppl. 650. μηδ' — Ἄρης πίρσειεν ἄστυ. Suppl. 1012. μηδ' ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι.

Μηδέν nihil. Prom. 940. ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει. Prom. 44. τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα. Prom. 508. εὔελπίς εἰμί σε — μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός. Eum. 467. ὄρνον παρῶντας μηδὲν ἴδιον φρονεῖν. Eum. 496. τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει παρδίας ἀνατρέφων; Eum. 669. τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν; Suppl. 1047. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν. Fragm. 394. μηδὲν οἴεσθαι μέγα. Sept. 232, οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν; — ne. Prom. 73. μηδὲν ἐγκλίνῃ ἄγαν. Prom. 342. μηδὲν πόνει. Prom. 951. ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως ἀλλ' αὖθ' ἕκαστ' ἔκφραζε. Ag. 1441. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου. Ag. 1509. μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω. — Ag. 1641. μηδὲν αἱματώμεθα. — Prom. 128. μηδὲν φοβηθῇς.

Μηδέπω nondum. Prom. 742. εἶναι δόκει σοι μηδέπω 'ν προοιμίοις. Pers. 427. εἰ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν πακόν.

Μήδεσθαι excogitare, moliri. Prom. 475. οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην. Sept. 1049. τί δὲ μήσωμαι; Ag. 1071. τί ποτε μήδεται; Ag. 1073. μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται πακόν. Choeph. 597. Θεστιὰς μήσατο τυρδαῖ τινα πρόνοιαν. Choeph. 985. ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.

Μηδικός Persicus. Pers. 777. εἰ στράτευμα πλεῖον ἦ τὸ Μηδικόν.

Μῆδος consilium. Prom. 604. ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα.

Μῆδος Medus. Pers. 751. Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ. — *Persa.* Pers. 232. ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους πακά.

Μηκέτι non amplius. Ag. 496. τόξοις ἐάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. — *ne amplius.* Ag. 1307. μηκέτ' ἐκλίθῃς. — Choeph. 794. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τίκοι.

Μῆκος longitudo. Prom. 1022. μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου. Ag. 2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος. Ag. 596. ἐκ μήκει χρόνου. Suppl. 716. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου. Suppl. 55. γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. Eum. 192. τοσοῦτο μῆκος ἔπεσιν ὄνον λόγου. Fragm. 333. σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.

Μηλιεύς Maliacus. Pers. 478. Δωρίδ' ἀλαν Μηλιᾶ τε κόλπον.

Μηλόβοτος ovibus pastui inserviens. Suppl. 543. μηλοβότου Φρυγίας.

Μῆλον ovis. Sept. 257. μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν. Ag. 1027, ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγάς. Ag. 1390. μήλων φλεόντων εὐκόποις νομεύμασιν. Eum. 904. μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν. Dan. 36. μήλων τε βόσκας καὶ βίον δημήτριον. Niob. 143. βρυχήμασιν πρέπουσα μήλων.

Μηλοτρόφος oves alens. Pers. 749. Ἀσίδος μηλοτρόφου.

Μηλοφόνος oves occidens. Ag. 712. μηλοφόνοισιν ἄγαισιν.

Μήν. Prom. 73. ἦ μὴν κολεύσω. Prom. 167. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ χρείαν ἕξει. Prom. 909. ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς — ἔσται ταπεινός. Sept. 513. ὄμνυσι δὲ — ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ. — Prom. 246. καὶ μὴν φίλοις ἕλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ. Prom. 457. καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐξεῦρον. Prom. 984. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι. Prom. 987. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἄν τίνοιμ' αὐτῷ χά-

ρων. Prom. 1082. καὶ μὴν ἔγγυ᾽ ἐστὶν ἔτι μόθῳ χθὼν σασάλευται. Sept. 227. καὶ μὴν ἀκούω γ᾽ ἱππικῶν φρυαγμάτων. Sept. 354. καὶ μὴ ἄναξ ὅδ᾽ αὐτὸς Οἰδίπου τόκος ἔσω. Sept. 439. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις λέξω. Pers. 258. καὶ μὴν παρών γε. Pers. 398. καὶ μὴν παρ᾽ ἡμῶν Περσίδος γλώσσης φόβος ὑπηνίαζε. Pers. 954. καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν. Ag. 905. καὶ μὴν τόδ᾽ εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί. Ag. 1151. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ᾽ ἐκ καλυμμάτων ἔστασι δεδορκώς. Ag. 1161. καὶ μὴν πεπεικώς γε. Ag. 1227. καὶ μὴν ἄγαν Ἕλλην᾽ ἐπίσταμαι φάτας. Choeph. 172. καὶ μὴν ὅδ᾽ ἐστὶ παρ᾽ ἰδεῖν ὁμόπτερος. Choeph. 203. καὶ μὴν στίβος γε — ποδῶν ὁμοῖος. Choeph. 503. καὶ μὴν — τίμημα τύμβου τῆς ἀνοσμώκτου τύχης. Eum. 681. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ᾽ ὁμιλίαν χθονὸς ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι. Suppl. 307. καὶ μὴν Κάνωβον πάπὶ Μέμφιν ἵκετο; Theocr. 65. καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκοπευμάτων. Myrmid. 118. καὶ μὴν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ᾽ ἐμοὶ τάδε. — Pers. 222. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ᾽ ὁ πρῶτος τῶνδ᾽ ἐνυπνίων κριτής. Pers. 229. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ᾽ ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν. Ag. 1637. ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόπαπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν. — Prom. 268. οὐ μὴν τι ποιναῖς γ᾽ ὠμὸν τοίαισι με κατισχανεῖσθαι. Sept. 520. οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ᾽ ἐφίσταται πύλαις. Ag. 1038. οὐ μὴν πλέω ῥίψας᾽ ἀτιμωθήσομαι. Ag. 1252. οὐ μὴν ἄτιμοί γ᾽ ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. Sept. 791. οὐδ᾽ ἀμφιλίκτως μὴν κατεσποδημένοις. Choeph. 187. ἀλλ᾽ οὐδὲ μήν νιν ἡ στανοῦσ᾽ ἐκείρατο. Eum. 449. οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις. Sept. 650. οὔτ᾽ ἐν πατρῴαις μὴν χθονὸς κατοικίᾳ. — Prom. 873. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς. Sept. 1054. σύ γε μὴν πολλῶν πονθητήρων τεύξῃ. Ag. 1351. σὺν χρόνῳ γε μήν. Eum. 51. ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν αὗται. Eum. 811. καίτοι γε μὴν σὺ παρ᾽ ἐμοῦ σοφωτέρα. Choeph. 957. ἄνα γε μὰν, δόμος. — Suppl. 996. ἴστε μάν. — Eum. 194. τί μήν;

Μήνη luna. Prom. 799. ἡ νυκτερὸς μήνη.

Μηνίσθαι irasci. Eum. 101. οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνίεται.

Μῆνις ira. Ag. 150. μνάμων μῆνις τεκνόποινος. Ag. 685. τελεσίφρων μῆνις. Choeph. 292. οὐχ᾽ ὁρωμένην πατρὸς μῆνιν δέχεσθαι. Eum. 225. τοῦ προστρεπαίου μῆνις. Eum. 304. οὔτις ἀφ᾽ ἡμῶν μῆνις ἐφίρπει. Eum. 849. οὐ τἂν δικαίως τῇδ᾽ ἐπιῤῥίψειε πόλει μῆνίν τιν᾽ ἢ νότον τινά. Suppl. 154. 168. Ἰοῦς ἰὼ μῆνις μάστειρ᾽ ἐκ θεῶν.

Μηνυτήρ index. Eum. 236. ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.

Μήποτε nunquam. Prom. 155. ὡς μήποτε θεὸς μήτε τις ἄλλος τοῖσδ᾽ ἐπεγήθει. Prom. 203. ὡς Ζεὺς μήποτ᾽ ἄρξειεν θεῶν. Choeph. 180. εἰ τῇδε χώρᾳ μήποτε ψαύσει ποδί. Eum. 842. ὡς μήποτ᾽ εἴπῃς. — Eum. 933. μήποτ᾽ ἐν πόλει στάσιν τᾷδ᾽ ἐπεύχομαι βρίμειν. Suppl. 612. προφωνῶν μήποτ᾽ εἰσόπιν χρόνου πόλιν παχῦναι. Suppl. 921. ψῆφος κέρανν-

ται μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ στόλον γυναικῶν. — Ag. 555. παρείχεται δέ, — τὸ μήποτ' αὖθις μήθ' ἁγαστῆναι μέλειν. — ne unquam. Suppl. 394. μήποτε εἴπῃ λεώς. — Prom. 1004. εἰσελθέσθω σε μήποτε. — Sept. 75. Κάδμου πόλιν ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχοθεῖν. Suppl. 627. μήποτε πυρίφοτον Πελασγὰν πόλιν — πτίσαι χάλκεον Ἄρη. — Prom. 532. μήποτ' ἐκτακείη. Prom. 896. μήποτε μήποτέ μ' — εὐνάσειραν ἕδοισθε πέλουσαν. Sept. 201. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λέκος θεῶν ἄδε πανήγυρις. Suppl. 645. μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν τῶνδε πόλιν κενώσαι. Suppl. 834. μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἁλφεσίβοιον ὕδωρ.

Μήπω ne iam nunc. Prom. 634. μήπω γε (suppl. εἴπῃς.)

Μηρός crus. Myrm. 121. σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέων. Myrm. 128. μηρῶν τε τῶν σῶν εἰσεβὴς ὁμιλία.

Μήτε neque. Prom. 156. ὡς μήποτε (μήτε) θεὸς μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθησε. Ag. 356. ὅπως ἂν μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. Ag. 349. ὡς μήτε μίγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι. Ag. 651. ὡς μήτ' ἐν ὕρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν μήτ' ἐξοκεῖλαι. Ag. 1354. ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον. Eum. 36. ὡς μήτε σώπειν μήτε μ' ἀπκαίνειν στάσιν. Suppl. 407. ὅπως — μήτε δῄρις ζυσίων ἐφάψεται, μήτε — θησόμεσθα. Suppl. 965. ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας καὶ μήτ' ἀέλπτως — θανὼν λάθοιμι. Prom. 893. ὡς τὸ πηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μαιρῷ, καὶ μήτε τῶν πλούτῳ θαρσυνομένων μήτε τῶν γένει μεγαλυνομένων ὄντα χρηίτην ἀριστεῦσαι γάμων. Sept. 1013. καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα μήτ' ὀξυμόλπους προσείβειν εἰμάγμασιν. Sept. 1050. πῶς τολμήσω μήτε σε πλαίειν μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον; Pers. 162. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρενοῖν, μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν, μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς. Pers. 170. εὖ τόδ' ἴσθι — μή σε θὶς φράσαι μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον. Ag. 760. πῶς σε σεβίζω μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας. Eum. 666. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον αὐτοῖς περιστέλλουσα βουλεύει σέβειν. Suppl. 608. καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ ἄγειν. Phryg. 244. οἷς μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα. Cabir. 328. μήτε πρωσσοὺς μητ' οἰνηροὺς μηθ' ὑδατηροὺς λιπεῖν. — Pers. 284. ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη. — Prom. 434. μή τι κλιδῇ δοκεῖτε μητ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με. Choeph. 1040. μήτ' ἐπεζευχθῇς στόμα — μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά. — Eum. 500. μήτ' ἄναρκτον βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς. Eum. 821. μὴ βάλῃς μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας — μηθ' ὑδρόεις Ἄρη. — Sept. 169. μήτ' ἐν πακοῖσι μήτ' ἐν εὐστοεῖ φίλῃ ξύνοικος εἴην. Ag. 459. μήτ' εἴην πτολιπόρθης, μήτ' οὖν πανίδαιμι. Fragm. 305. μή μοι παρασπίστης μήτ' ἔγγυς εἴη. (μήτε semel positum Eum. 821. Suppl. 965.)

Μήτηρ mater. Prom. 209. ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον θέμις —

προντεθσπίσαι. Prom. 876. ἡ παλαιγενὴς μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις. Sept. 207. πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας μήτηρ. Pers. 147. μήτηρ βασιλέως. Pers. 153. θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς. Choeph. 188. ἐμὴ δὲ μήτηρ. Eum. 438. ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμὴ μήτηρ κατέκτα. Eum. 628. οὔκ ἐστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου τοκεύς. Eum. 706. μήτηρ γὰρ οὔτις ἔστιν ἥ μ' ἐγείνατο. Prom. 1093. ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας. Sept. 514. μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου βλάστημα. Sept. 1023. μητρὸς ταλαίνης. Choeph. 88. τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα. Choeph. 139. σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι. Choeph. 238. τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει στέργηθρον. Choeph. 911. φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας. Choeph. 980. μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς. Choeph. 983. μόρον τὸν μητρός. Choeph. 1050. μητρὸς ἔγκοτοι κύνες. Eum. 3. τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο μαντεῖον. Eum. 120. φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται. Eum. 403. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο. Eum. 550. τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. Eum. 576. μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι. Eum. 578. μητρὸς αἷμα φίλτατον. Eum. 594. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν. Eum. 623. τὸ μητρὸς αἷμα. Eum. 633. πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός. Eum. 731. μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν. Arm. iud. 162. τῆς σῆς λέγω τοι μητρός. Choeph. 416. ἅσαντος ἐκ ματρὸς ἐστι θυμός. Suppl. 50. ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις. Suppl. 133. 142. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός. Suppl. 534. ματέρος ἀνθονόμους ἑπωπάς. Suppl. 1021. μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν. Prom. 217. προσλαβόντι μητέρα. Ag. 1208. θέουσαν Ἄιδου μητέρα. Choeph. 886. μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Choeph. 909. κτανεῖν δοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα. Choeph. 1023. κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης. Eum. 557. τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας. Eum. 569. μητέρα κτανών. Pers. 152. μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά. Pers. 211. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις. Pers. 816. ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη. Choeph. 423. δαΐα πάντολμε μῆτερ. Eum. 715. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ. Eum. 811. μᾶτερ, ἃ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ Νύξ. Eum. 807. 838. μᾶτερ Νύξ. Sept. 774. παῖδες μητέρων τεθραμμένοι. — de rebus non animatis. Pers. 606. μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε. Ag. 256. ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. — de patria dictum. Sept. 566. μητρὸς δὲ πηγὴν τίς καταβρέσει δίκη; Sept. 16. τέκνοις τε γῇ τε μητρί. Sept. 398. εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

Μῆτις consilium. Prom. 908. τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν. Choeph. 617. γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν. Suppl. 59. τᾶς Τηρεΐας μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου l. d. Suppl. 949. τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις.

Μήτι nihil. Suppl. 546. τούσδ' ἔν τι ποιεῖν τοὺς δὲ μήτι δρᾶν λέγων. — *haudquaquam.* Pers. 684. μήτι μαντιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων εἰπέ. — *ne.* Sept. 668. μήτι σε θυμοπληθὴς δορί-

μαργοσ ἅτα φερέτω. — Suppl. 423. μήτι τλᾷς τὸν ἱκέτην εἰσιδεῖν. — Suppl. 387. μήτι ποτ' οὖν γονίμων ὑποχείριος.

Μήτοι *profecto non.* Eum. 735. ἐρωτωμενήσας —, μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο — ἐποίσειν.

Μητραγαθής nom. propr. Pers. 43.

Μητραλοίας *matricida.* Eum. 148. τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέπλεψας. Eum. 201. τοὺς μητραλοίας δ' ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

Μητρόθεν *a matre.* Sept. 646. φυγόντα μητρόθεν σπόρον. Choeph. 601. ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε. Choeph. 739. ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη.

Μητροκτονεῖν *matrem occidere.* Eum. 193. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν. Eum. 405. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν; Eum. 565. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

Μητροκτόνος *matrem occidens.* Ag. 1254. μητροκτόνον φίτυμα. Eum. 102. πρὸς χερῶν μητροκτόνων. Eum. 271. μητροκτόνον μίασμα. — *matricida.* Eum. 470. τοῦδε μητροκτόνου.

Μητροφόνος *matrem occidens.* Eum. 258. ἀντιποίνους τίνεις μητροφόνας θύας. — *matricida.* Eum. 246. μὴ λάθῃ φύγδα βὰς ματροφόνος.

Μητρυιά *noverca.* Prom. 729. Σαλμυδησία γνάθος, ἐχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ νεῶν.

Μητρῷος *maternus.* Eum. 84. κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δίκας. Eum. 221. ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον. Eum. 251. αἷμα μητρῷον χαμαί. Eum. 315. ματρῷον ἄγνισμα κύριον φόνου.

Μηχανᾶσθαι *efficere.* Sept. 1029. κατασπαφὰς ἐγὼ — τῷδε μηχανήσομαι. Ag. 939. ψυχῆς τερμίστρα τῇδε μηχανωμένη.

Μηχανή *instrumentum.* Sept. 123. ἐχθυβόλῳ μηχανῇ. Pers. 113. πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι λαπόροις τε μηχαναῖς. Pers. 708. μηχαναῖς ἴζευξεν Ἕλλης πορθμόν Suppl. 454. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή. Suppl. 457. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων; Suppl. 934. πόλιν πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλεισμένην. Myrmid. 116. ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος. — *artificium, dolus, remedium.* Prom. 206. αἰμύλας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες. Sept. 191. εὗρε μηχανὴν σωτηρίας. Sept. 1032. θάρσει παρίσταμαι μηχανὴ δρασητήριος. Ag. 663. καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα μηχαναῖς Διός. Ag. 1226. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν. Ag. 1564. χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς. Ag. 1591. πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας. Eum. 82. μηχανὰς εὑρήσομεν. Eum. 616. μηχανὴ λυτήριος. Suppl. 204. μηχανῆς δ' ἔστω πράτος. Suppl. 1059. λυτηρίοις μηχαναῖς. Fragm. 309. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Δίγυπτιοι.

Μηχάνημα *artificium.* Prom. 467. τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρών. Prom. 991. οὐκ ἔστιν αἴτιαμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ πρωτρέψεταί με Ζεύς. Ag. 1098. λαβοῦσα μηχανήματι. Choeph. 975. ἰδέσθαι — τὸ μηχάνημα.

Μηχανορῥαφεῖν *dolos nectere.* Choeph. 219. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἆρα μηχανορῥαφῶ.

Μῆχαρ *remedium.* Ag. 192. χείματος ἄλλο μῆχαρ. Suppl. 389. ὕπαστρον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι

γάμου δύσφρονος φυγῇ. Suppl. 589. τὸ πᾶν μῆχαρ εὕρισε Ζεύς.

(*Μηχαρίζεσθαι perficere.* Ag. 295. ὥτρυνε θεσμὸν μηχαρίζεσθαι πυρός.)

Μιαίνειν polluere, violare. Sept. 826. *μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.* Ag. 202. *μιαίνων παρθενοσφάγοισιν ῥείθροις πατρῴους χέρας.* Ag. 623. *εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει παναγίλῳ γλώσσῃ μιαίνειν.* Ag. 1654. *μιαίνων τὴν δίκην.* Eum. 665. *παπαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βαρβόρῳ θ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων.* Suppl. 222. *ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαιφόντων γένος.* Suppl. 638. *ὃν εἰς ἄν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα;* — Suppl. 361. *αἱ μιαίνεται πόλις.* Choeph. 846. *μανθεῖσα πειρᾶι κοπάνων.*

Μιαιφόνος sanguine maculatus. Prom. 870. *κλύειν ἄναλκες μᾶλλον ἢ μιαιφόνοι.* Eum. 577. *ὦ μιαιφόνε.*

Μίασμα piaculum. Sept. 664. *οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.* Ag. 1394. *μιασμάτων ἄποινα.* Choeph. 1012. *ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάματα.* Eum. 162. *μιάσματι μυχὸν ἔχρανας.* Eum. 271. *μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πόλει.* Eum. 570. *δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.* Suppl. 262. *αἱμάτων μιάσμασι χρανθεῖσα.* Suppl. 468. *μιάσμ' ἔλιξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.* Suppl. 614. *λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν.* — de homine dictum. Ag. 1619. *γυνὴ, χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων.* Choeph. 1024. *μητέρα — πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.*

Μιάστωρ inquinator. Choeph. 932. *ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν.* — *vindex, ultor.* Eum. 169. *ἕτερον ἐν πάρᾳ μιάστορ' ἐκ τοίνου πάσεται.*

Μιγνύναι miscere. Choeph. 539. *θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλου γάλα.* — Sept. 921. *ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ φονεύτῃ μέμικται.* Pers. 1009. *μέλαινα δ' αἷ μεμίξεται.* — *μίγνυσθαι coire.* Eum. 69. *αἷς οὐ μίγνυται θεῶν τις.* Suppl. 292. *μὴ καὶ λόγοις τις Ζῆνα μοχθῆναι βροτᾷ;* Prom. 740. *τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι.*

Μικρὸς parvus. Prom. 979. *οὐ μικρὰν νόσον.* Ag. 1412. *ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.* Cf. *Σμικρός.*

Μιλτόκροκτος ruber. Cress. 100. *λευκοῖς τε γὰρ μόρσιμοι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοκρόκτοις.*

Μιμεῖσθαι imitari. Choeph. 557. *γλώσσης αὐτὴν Φαιδὸς μιμουμένου.*

Μίμημα imitamen. Fragm. 389. *Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών.*

Μίμνειν manere. Sept. 34. *πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις μίμνουσας.* Pers. 791. *μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει.* Ag. 74. *ὑπολειφθέντες μίμνομεν.* Ag. 148. *μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίντροπος — μῆνις.* Ag. 1120. *ἐμοὶ δὲ μίμνει σχεδὸς ἀμφήκη δορί.* Ag. 1544. *μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς, παθεῖν τὸν ἔρξαντα.* Choeph. 1004. *μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.* Suppl. 515. *πρὸς ταῦτα μίμνε.* Philoct. 229. *ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.*

Μιμνήσκεσθαι reminisci. Suppl. 51. *τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα.* Cf. *Μαμνᾶσθαι.*

Μῖμος imitator. Edon. 51. *ταυρόφθογγοι δ' ὑπομιμοῦνται ποθὲν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι.*

Μιν eum, eam. Sept. 435. *κραυνοῦ*

δέ μιν βέλεσι ἐπισχέθειν. Choeph. 613. ταχάνει δέ μιν Ἑρμῆς. Choeph. 780. ἐπεί μιν μέγαν ἄρας. Eum. 601. ἀπὸ φρατείας γάρ μιν ἡμπαλήκοτα. Suppl. 277. θῆρας δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τι μιν.

Μινύθειν tabescere. Sept. 903. δαπρηγίων ἐκ φρενὸς, ἃ πλειαμένας μου μινύθει. Eum. 352. δόξας — τακέμεναι πικρὰ γῶν μινύθουσιν ἄτιμος.

Μινύρεσθαι minurire. Ag. 16. ὅταν δ' ἀείδων ἢ μινύρεσθαι δοκῶ.

Μινυρός stridulus. Ag. 1137. δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας.

Μίνως Minos. Choeph. 609. πυθήσασα δαίφρονος Μίνω.

Μιξοβόας cum clamore mixtus. Fragm. 409. μιξοβόαν τρίπλοκον δυθύραμβον ἀμαρυίαν.

Μιξόθροος cum clamore mixtus. Sept. 313. λαΐδες ἀλλομένας μιξοθρόου.

Μιξόμβροτος cum humana figura mixtus. Suppl. 563 βυτὸν ἐνορᾶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον.

Μισεῖν odisse. Prom. 1070. τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον. — Prom. 45. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

Μίσημα res odiosa. Sept. 168. σωφρόνων μισήματα. Eum. 73. μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.

Μισητός odiosus. Ag. 1201. γλῶσσα μισητῆς κυνός.

Μισθός merces. Ag. 1234. παμοῦ μισθὸν ἐνθήσων πόνῳ ἐκπύστως.

Μισόθεος Deorum osor. Ag. 1061. μισόθεον μὲν οὖν (στέγην).

Μῖσος odium. Ag. 1387. νῦν μὲν δεπάξαι ἐκ πόλεως φυγὴν ἀμοὶ καὶ μῖσος ἀστῶν. — *res odiosa.* Ag. 1385. ἀκόπελις δ' ἔφη, μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

Μνῆμα monumentum. Prom. 843. τῆς σῆς παραίας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.

Μνημεῖον monumentum. Sept. 49. μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεμμα.

Μνήμη memoria. Prom. 459. μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν. Suppl. 267. μνήμην ποτ' ἀντίμοθον εὕρατ' ἐν λιταῖς.

Μνημονεύειν reminisci. Pers. 769. καὶ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.

Μνήμων memor. Prom. 514. μνήμονές τ' Ἐρινύες. Prom. 791. ἦν ἐγγράφου σὺ μνήμονων δέλτους φρενῶν. Ag. 150. μνέμων μῆνις τεκτόκους. Eum. 361. πασῶν τε μνήμονες σαφεῖς.

Μνησικήμων malorum memor, ex malorum recordatione nascens. Ag. 173. μνησικήμων πόνος.

Μνηστήρ procus. Prom. 742. πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων μνηστῆρος.

Μνήστωρ memor. Sept. 163. φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων μνήστορες ἴστε μοι.

Μογεῖν laborare. Prom. 275. συμπονήσατε τῷ νῦν μογοῦντι. Prom. 606. ἀνεδαιμόνων δὲ τίνες — οἳ' ἐγὼ μογοῦσιν; Ag. 1607. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παλαίσας μογῇς.

Μογερός miser. Prom. 564. ὅπη γῆς ἡ μογερὰ πεπλάσημαι. Prom. 596. εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ. Sept. 809. τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας — πολεμάρχους. Sept. 960. 975. Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά. Ag. 135. αὐτόστολος πρὸ λόγου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν.

Μόγις aegre, vix. Prom. 131. πατρῴας μόγις παρωπεῦσα φρένας. Pers. 801. Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ στρατῷ. Add. Μόλις.

Μοῖρα pars. Prom. 634. μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πέρα. Sept. 928. ἔχουσι μοίραν λαχόντες — δυσδότων ἀχέων. Choeph. 236. ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον ἑμοί. Suppl. 1025. δίδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτης. — id quod alicui natura contigit et proprium est. Eum. 105. ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτοῖς. Eum. 484. αὕτη δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ ἐπιπάλλον. — honor qui alicui tribuitur. Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμασμ' ἢ σοί. — sors, fatum. Sept. 488. Φίλων ἐξιστορῆσαι μοῖραν. Pers. 873. στυγεραῖς μοίραις νῷδε παρῆσας. Ag. 1287. κακόνους' ἐμὴν Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. Ag. 1570. μοῖραν οὖρον' ἀσφαλῆ. Pers. 881. εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα παλίρρυτος. Ag. 1441. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου. — mors. Ag. 1239. σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς δυσφθεγῶ. Ag. 1338. πεπαστέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. Ag. 1426. τίς ἂν — μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἂν ἡμῖν μοῖρ' ἀτέλεστον ὕπνον;

Μοῖρα Parca. Prom. 509. σὺ ταῦτά ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος κρᾶναι πέπρωται. Prom. 686. ἰώ, ἰὼ Μοῖρα, Μοῖρα. Sept. 960. 975. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά. Pers. 102. θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' ἐκράτησεν. Ag. 129. πάντα δὲ πύργων κτήνη — Μοῖρ' ἁλαπάξει. Ag. 997. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα Μοῖρα Μοῖραν ἐκ θεῶν εἵρπει. Ag. 1518. δίκην δ' ἐπ' ἄλλῳ πρᾶγμα θηγάνει βλάβῃ πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα. Choeph. 897. ἡ Μοῖρα τοῦτων, δ' ὕπνον, παραιτία. Choeph. 998. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μέρος. Eum. 321. τοῦτο γὰρ λέχος θανεῖται Μοῖρ' ἐπιλυσαν ἐμπέδως ἔχειν. Eum. 998. οὗτοι Μοῖρά τε συγκατεῖβε. — Prom. 514. Μοῖραι τριμορφοι. Prom. 897. ὦ Μοῖραι. Choeph. 304. ὦ μεγάλαι Μοῖραι. Eum. 165. παλαιγενεῖς δὲ Μοῖραι φθίσαι. Eum. 694. Μοίραις ἔπεισαι ἀφθίτοις θεῖναι βροτούς. Eum. 919. Θεαὶ, τῶν Μοίραις ματρομοιγῶν τέκνων.

Μοιρᾶσθαι dividere. Sept. 889. ἐμοιρίσαντο δ' ἐξωπίρδιοι πτήματα.

Μοιρόκραντος a fato constitutus. Choeph. 608. μοιρόκραντον σε ἦμαρ. Eum. 370. Θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν δοθέντα.

Μολεῖν ire, venire. Prom. 236. τὸ μὴ δυαλθεσθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν. Prom. 670. πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν πυραυνόν. Prom. 721. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Κανάσαν μόλῃς. Prom. 827. πρὶν μολεῖν δεῦρο. Prom. 1090. Θελήσῃ τ' εἰς ἀνανύγητον μολεῖν Ἅιδην. Sept. 266. εἰς ἐπτανωχεῖς ἑξέδους τάξεις μολών. Sept. 349. ἐλπὶς ἔστι νικηφόρον τέλος μολεῖν. Pers. 179. ἐδοξάσθην μοι δύο γυναῖκε — εἰς ὄψιν μολεῖν. Pers. 226. εὖτ' ἂν εἰς οἶκους μόλωμεν. Pers. 521. ἐπεὶ πάρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ. Ag. 34. μολόντος σφωιν χέρα ἔναιμος. Ag. 185. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι. Ag. 284. φῶς ἐπ' Εὐρίπου φοὰς Μεσαπίου φύλαξ σημαίνει μολών.

Ag. 836. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός. Ag. 587. πόσιν σφάγιον πάλιν μολόντα δέξασθαι. Ag. 592. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις σῴζει μολών. Ag. 661. Μενέλεων γὰρ οὖν πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν. Ag. 744. ὅταν τὸ πύριον μόλῃ. Ag. 942 a. καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν θάλπος μὲν ἐν χείμωνι σημαίνοις μολών. Ag. 1198. τῷ μολόντι δεσπότῃ. Ag. 1371. αὐτὸς ἑκπίοις μολών. Ag. 1425. τίς ἂν ἐν τάχει — μόλοι; 1569. προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν. Ag. 1652. ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν. Choeph. 177. πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν; Choeph. 452. ἄκουσον ἐς φάος μολών. Choeph. 566. ἦ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα ἰρεῖ. Choeph. 600. ἐπὶ μολὼν πατρόθεν πελάδησε. Choeph. 755. πῶς οὖν πελάσσω νιν μολεῖν ἐσταλμένον; Choeph. 827. νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς ξένους μολόντας. Choeph. 923. ἔμολε μὲν δίκη Πριαμίδαις χρόνῳ. Choeph. 925. ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος διπλοῦς λέων. Choeph. 934. ἔμολε δ' ᾧ μέλει πρωπαδίου μάχας δολιόφρων ποινά. Eum. 15. μολόντα δ' αὐτὸν πάρεστα τίμαλφεῖ λεώς. Eum. 79. μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν. Eum. 150. ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολόν. Eum. 198. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν. Eum. 279. ἐμοὶ μολεῖν ἀραγόν. Eum. 436. μολὼν ἐς οἶκον. Suppl. 403. δεῖ — ἐς βυθὸν μολεῖν δεδορκὸς ὄμμα. Suppl. 708. ἴσως γὰρ ἦ πήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι. Suppl. 691. γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν. Philoct. 227. μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν. — cum accusativo. Sept. 595. τὴν μαυρὰν πόλιν μολεῖν. Pers. 722. ἔσμενον μολεῖν γίφυραν. Pers. 795. γῆν μολόντες Ἑλλάδα. Ag. 942. σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν. Suppl. 236. ὅπως δὲ χώραν — μολεῖν ἔκλυτε. Suppl. 749. μολόντες ἀλίμενον χθόνα. — Prom. 691. εὐπόπως' ἦγγειλ' ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀσκὸν ἐμόν.

Μόλις vix. — οὐ μόλις *valde, sane.* Ag. 1052. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δύσερον. Eum. 826. θυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις παρών.

Μολοσσός Molossus. Prom. 831. πρὸς Μολοσσοὺς δάπεδα.

Μολπή cantus. Ag. 106. θεόθεν κατακτὸς Πειθοῦς μολπάν. Eum. 995. 999. ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

Μολπηδόν cantus instar. Pers. 381. -ηχῇ πόλιδος Ἑλλήνων πάρα μολπηδὸν εὐφήμησεν.

Μομφή vituperium. Sept. 1001. ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ τίθησιν.

Μοναρχία unius imperium. Sept. 863. πικρὰς μοναρχίας ἰδόντες.

Μόναρχος rex. Prom. 324. τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος πρατεῖ.

Μονάς solus. Pers. 720. μονάδα δὲ Ξέρξην ἐρημόν.

Μονογενής unicus. Ag. 872. μονογενὲς τέκνον πατρί.

Μονόδους uno dente praeditus. Prom. 798. πόρας τρεῖς ἀνανόμορφος — μονόδοντας.

Μονόζυξ sola, a coniuge relicta. Pers. 135. σύνατῆρ' ἀπεπεμψαμένα λείπεται μονόζυξ.

Μονόκλαυτος cum unius lacrymis decantatus. Sept. 1056. *μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς.*

Μονόμαχος pugnam singularem suscipiens. Sept. 780. *πύλας φερσιγγύους ἐρραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.*

Μονόμματος homines singulis oculis praediti. Prom. sol. 188.

Μονόρρῠθμος ab uno habitatus. Suppl. 939. *πάρεστιν εἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.*

Μόνος solus. Prom. 423. *μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλων — εἰσιδόμην.* Sept. 686. *μόνον γὰρ πόρδις, ἐν εὐθυμήσιν.* Pers. 624. *μόνος ὢν θνητῶν πίφαυσκεν εἶπον.* Pers. 824. *μόνῃ γάρ, οἶδα, σοῦ πλέον ἀνέξεται.* Ag. 815. *μόνος δ' Ὀδυσσεὺς — ἦν ἐμοὶ συναφορός.* Ag. 1597. *μόνος δ' ἔποιπτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον* (ἔφης). Choeph. 853. *μόνος ὢν ἔφεδρος.* Eum. 791. *πλῆθος οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν.* Suppl. 240. *μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.* Suppl. 729. *μόνην δὲ μὴ πρόλειπε.* Niob. 147. *μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.* Philoct. 227. *μόνας γὰρ εἰ σὺ τῶν ἀνημέρων νόσων ἰατρός.* — *μόνον* adverb. solummodo. Prom. 209. *οὐχ ἅπαξ μόνον.* Prom. 624. *τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.* Prom. 851. *ἑκαφὼν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.* Choeph. 242. *μόνον Κρόνος τε καὶ Δίκη — συγγένοιτό μοι.* Suppl. 990. *μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός.* Fragm. 282. *ἦν νεύειν μόνον.*

Μονόσκηπτρος ab uno regnante occupatus. Suppl. 369. *μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις.*

Μονοστιβὴς solus incedens. Choeph. 757. *εἰ ξὺν λοχίταις εἶτε καὶ μονοστιβῆ;*

Μονοῦσθαι solum relinqui, deseri. Suppl. 730. *γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν.*

Μονόφρουρος solus custodiens. Ag. 248. *τόδ' ἄγχιστον Ἀτρέως γαίας μονόφρουρον ἔρπει.*

Μονόφρων suam unius sententiam tenens. Ag. 735. *δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί.*

Μονόψηφος suo unius arbitrio decernens. Suppl. 368. *μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν.*

Μόρσιμος a fato constitutus. Choeph. 356. *μόρσιμον λάχος πεμπλάντων.*

Μόρον morum. Phryg. 245. *ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν κεκαινωμένος μόρων.* Cress. 100. *λευκοῖς τε γὰρ μόρφοισι καὶ μελαγχίμοις.*

Μόρος sors a fato constituta. Prom. 248. *θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.* Ag. 1117. *λιγείας μόρον ἀηδόνος.* — interitus, mors. Prom. 680. *ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν.* Sept. 181. *λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.* Sept. 365. *θαίνειν μόρον τε καὶ μάχην.* Sept. 571. *οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.* Sept. 679. *λέγουσα πόρδις πρώταρον ὑστέρου μόρου.* Sept. 686. *τί οἶδν ἐστ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;* Sept. 733. *ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ.* Pers. 361. *εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες ταχύν.* Pers. 436. *τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσπλεστάτῳ μόρῳ.* Pers. 438. *ποίῳ μόρῳ δὲ τοῦδε φῆς ἁλωλέναι;* Pers. 470. *ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον.* Pers. 538. *μόρον τῶν οἰχομένων.* Ag. 320. *ἀποιμώζουσι φιλτάτων μό-*

μον. Ag. 1219. ἀγαμέμνονός αἱ φρὴ ἐπάψασθαι μόρου. Ag. 1270. εἰ δ' ἐτητύμως μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα. Ag. 1294. οἰκείῳ σε θεραφόνον μόρου. Ag. 1354. οὐκ μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρου. Ag. 1389. ὥσπερεὶ βακτοῦ μόρου. Ag. 1474. 1500. δολίῳ μόρῳ δαμείς. Ag. 1582. μόρου δ' ἄφορτον Πελοπίδαις ἐπαίτεσαι. Ag. 1610. τόνδ' ἐβούλευσας μόρον. Ag. 1617. ἐπειδὴ σφῷ' ἐβούλευσας μόρον. Choeph. 16. δόξ μοι τίφασθαι μόρον πατρός. Choeph. 294. ταριχευθέντα πεμφθάφτῳ μόρῳ. Choeph. 435. μόρον πεῖναι μεμῖρα. Choeph. 438. λέγειε πατρῴων μόρων. Choeph. 475. μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον. Choeph. 824. τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου. Choeph. 828. μόρον δ' Ὀρέστου. Choeph. 898. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον. Choeph. 914. πατρὸς γὰρ αἷμα τόνδε σαίρειν μόρον. Choeph. 982 a. τόνδ' ἐγὼ μεντῆλθον ἐνδίκως μόρον τὸν μητρὸς Αἰγίσθου γὰρ οὐ φέγω μόρον. Choeph. 1070. ἦ μόρον εἶπον; Eum. 26. Διονθοῦ πατραδόσας μόρον. Eum. 478. πάντ' ἐφῆκεν μόρον. Eum. 606. ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος αἶρητὸς μόρος. Eum. 610. πατρὸς πρεσμῇ Ζηνὸς μόρον. Eum. 709. γυναικὸς οὐ πρετιμήσῃ μόρον. Eum. 730. πατρῷον εἰδεσθαι μόρον. Suppl. 63. ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον. Suppl. 785. ἐλθέτω μόρος. Suppl. 965. δορικτανεῖ μόρῳ θανών. Fragm. 295. τὸν πεπρωμένον μόρον. Fragm. 298. δίδυκα μῶρον πάρτα πυραύστου μόρου. — Sept. 402. αἱματηφόρους μόρους.

Μόρσιμος a fato constitutus. Prom. 935. ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον. Sept. 245. σὺν ἄλλοις παίσαιμι τὸ μόρσιμον. Sept. 263. οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς σὸ μόρσιμον. Ag. 152. ἀπέκλαγξε μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἰκοις βασιλείοις. Ag. 1018. ἐντὸς δ' ἦν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων. Choeph. 101. τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει. Choeph. 457. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. Eum. 208. σύνῃ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμῃ. Suppl. 46. ἐπεφαίνετο μόρσιμος αἰών. Suppl. 768. Θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου βρότου τυχεῖν. Suppl. 1032. ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γίνεσθ' ἄν. Amym. 11. σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί.

Μορφή figura. Prom. 21. οὔτε φώνην οὔτε του μορφὴν βροτῶν ἔφυς. Prom. 78. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται. Prom. 210. πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. Prom. 447. ἐνυπνίων ἀλίγκιοι μορφαῖοι. Prom. 647. διαφθορὰν μορφῆς. Prom. 646. μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι ἦσαν. Eum. 184. πᾶν δ' ἐφηρεῖται τρόπος μορφῆς. Suppl. 491. μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φόβος. Fragm. 293. νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφάς. Fragm. 308. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φέρει.

Μόρφωμα figura. Ag. 847. ἅπαξ ἑκάστῳ κανθανὼν μορφώματι. Ag. 1191. ὀνείρων προσφιλῆ μορφώμασιν. Eum. 390. βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.

Μουνόω munio. Prom. 806. τόν τε μουνῶπα στρατὸν Ἀριμασπῶν.

Μοῦσα Musa. Suppl. 676. εὔφρονα δ' ἐπιβώντων Μοῦσαι. — Eum.

298. *Μοῦσαν συγχορὸν ἀναφαίνεσθαι δοθῆναι.*

Μουσόμαντις vaticinans. Eden. 52. *τὸ ποῦ ἔστ' ὁ μουσόμαντις;*

Μουσοπώγων artes parians. Prom. 459. *νήμην θ' ὑφάντων μυριαμήχαν' ἐργάτιν.*

Μόχθημα labor. Prom. 462. *μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων.*

Μοχθηρὸς aerumnosus. Sept. 239. *γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος. — μοχθηρόν.* Choeph. 741. *καὶ πολλὰ καὶ μοχθηρ' ἀναφλίγη' ἐμοὶ πλάσῃ.*

Μόχθος labor, aerumna. Choeph. 908. *τρίφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένου λέω.* Choeph. 514. *μάσην ὁ μόχθος.* Prom. 99. *πῇ ποτὲ μόχθων χρὴ τέρματα νοῦν' ἐκπεῖλαι;* Prom. 244. *σοῖσιν οὐ συναρκαλᾷ μόχθοις.* Prom. 314. *ὥστε σοι τὸν νῦν χάλων παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.* Prom. 383. *μόχθον περισσόν.* Prom. 539. *μυρίοις μόχθοις διαπεπαισόμενον.* Prom. 758. *οὐδὲν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον μόχθων.* Prom. 915. *τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπήν.* Prom. 1028. *τοιοῦδε μόχθου τέρμα.* Ag. 541. *μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας.* Ag. 1644. *εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις.* Choeph. 1016. *μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει.* Choeph. 1065. *παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι.* Eum. 239. *πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδρομῆσι φυσᾷ σπλάγχνον.* Eum. 481. *λῆξιν ἐπέδοσάν τε μόχθων.* Suppl. 348. *φράζουσα βουλῇσι μόχθους.* Myrm. 118. *δορυλήπτους Δαναῶν μόχθους.*

Μοχλὸς obex. Choeph. 866. *γυναικείας πόλεως μοχλοὺς χαλᾶτε.*

Μυδάλεος mollitus. Pers. 531. *διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους τέγγουσι.*

Μυδροκοπεῖν ferrum tundere. Prom. 366. *πορφυρεῖς δ' ἐν ἄκραις ὄχμασι μυδροκοποῦσ' Ἥφαιστος.*

Μύδρος ferrum candens. Fragm. 421. *ἐπιχαλκεύειν μύδρους.*

Μυελὸς medulla. Ag. 76. *νεαρὸς μυελὸς ταύρων ἐντὸς ἀνθοῦσιν.*

Μύζειν mutire. Eum. 117. *μύζει τ' ἄν.* Eum. 189. *μύζουσιν οἰκτισμὸν πολύν.*

Μυθοῦσθαι iussi. Suppl. 274. *ἄπτουσι μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, πλέον ἐμοί. — iubere.* Prom. 667. *ἐπεσκήπτουσα καὶ μυθουμένη ἔχω δέρειν τε καὶ πέρατα σώζειν ἐμά.*

Μῦθος verbum, dictum, oratio. Prom. 503. *βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε.* Prom. 644. *σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν, ὅπερ προσοχθίζεις, πυθέσθαι.* Prom. 650. *παρηγόρουν λοιπὸν μόθοις.* Prom. 668. *μηδέ μ' αἰτείσαι ξύνθαλπε μύθοις φευδέσιν.* Prom. 828. *σωτήριον τοῦτ' αὐτό σοὶ δοὺς μύθων ἐμῶν.* Prom. 966. *φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν.* Sept. 1042. *ἔρα τεραυνὸς μῦθον ὀρθώσει θεῶν.* Pers. 150. *καὶ προσφθόγγους δὲ χρὴν αὐτὴν πάντως μύθους προσαυδᾶν.* Pers. 158. *ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον.* Pers. 684. *μῶν. μακρηγόρα μῦθον ἀλλ' εὔντομον λέγων.* Choeph. 444. *δι' ὤτων δὲ συννέτραινε μῦθον.* Choeph. 547. *ἁπλοῦς ὁ μῦθος.* Eum. 82. *θελκτηρίους μύθους ἔχοντες.* Eum. 552. *ὁμῶν ὁ μῦθος.* Eum. 895. *αἰνῶ δὲ μύθους τοὺσδε τῶν κατευγμάτων.* Suppl. 271. *βραχὺς τοῖσι θ' ὁ μῦθος.* Suppl. 442. *γένοιτο μύθου μὲ-*

θεσ ἄν Φιλοκτήτεσ. — *proverbium.* Choeph. 312. τραγῳδῶν μῦθοσ τάδε φανεῖ. — *fabula, res narrata.* Myrm. 116. ὡσ δ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγοσ. Pers. 699. πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀπαύστῳ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ. Choeph. 164. νέον δὲ μόθου τοῦδε καινωτήσατε. Choeph. 732. εἴτ' ἄν πάθητε μῦθον. — *oppositum ἔργῳ*, ut *spretum* significet. Prom. 1082. ἔργῳ νοὺν ἔτι μόθῳ χθὼν ἐσαλεύετο.

Μυθοῦσθαι loqui. Ag. 1341. σαφ' εἰδέναι χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πάρι.

Μυκᾶσθαι mugire. Suppl. 347. δάμαλιν, ἃ 'ν πέτραισι ξιλιβάνοιων ἁλωᾷ πίσυνοσ μέμυκε.

Μυκηθμόσ mugitus. Niob. 143. μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι πρέπουσα.

Μύκημα mugitus. Prom. 1064. βροντῆσ μύκημ' ἀτίφαμεν.

Μύκονοσ insulae nomen. Pers. 869.

Μυκτηρόσυρτοσ per nares strepens. Sept. 446. μυκτηροσύρτουσ πνεύμασιν πλησθέντεσ.

Μύλασσα nomen urbis. Europ. 50.

Μύραινα muraena. Choeph. 986. μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἵκοι.

Μυρηρός unguenta continens. Arg. 15. χερὶ μυρηρῶν τευχέων.

Μυριάς innumerabilis. Pers. 891. πάντ γὰρ φύσισ μυριὰσ ἀνδρῶν ἔξέφθινται.

Μυριστὴς immensum amorum numerum complectens. Prom. 94. τὸν μυριστῆ χρόνον ἀθλίσσω.

Μυριόνταρχοσ decem millium vel *magnae multitudinis dux.* Pers. 306. Μάταλλοσ μυριόνταρχοσ. Pers. 955. Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον Ξάνθον.

Μυρίοσ innumerabilis. Pers. 294. μυρίαι ἵππου βραβεύσ. Pers. 942. μυρία μυρία πιμπασιτὰν. Prom. 510. μυρίαισι δὲ πημοναῖσι δύσισ τε συμφοραῖσ. Prom. 539. μυρίουσ μόχθουσ διανυσάμενον.

Μυριωπὸσ innumeris oculis instructus. Prom. 568. τὸν μυριωπὸν εἰσορᾷσα βοῦτην.

Μύρμηξ formica. Prom. 451. ὥσθ' ἑλίσσουσι μύρμηκεσ.

Μύρον unguentum. Amym. 12. τὰσ σὰσ βαπτάρισι τε καὶ μύρα.

Μῦσ mus. Glauc. 21. κόγχοσ, μῦσ, κῶστρασ.

Μύσαγμα res maculans. Suppl. 973. τό τ' εἰπεῖν αἰσχυνὶσ μύσαγμά πωσ.

Μύσιοσ Mysius. Pers. 314. Ξανθέμης θ' ὁ Μύσιοσ. Pers. 1011. πάπιβόα τὸ Μύσιον. Myrm. 122. Μύσιαί τ' ἐπιῤῥοαί.

Μυσὸσ Mysius. Pers. 52. ἀνεστασὶ Μυσοί. Suppl. 544. ἄστυ Μυσῶν.

Μύσοσ scelus, piaculum. Choeph. 640. δωμάτων παλαιτέρων τίνων μύσοσ. Choeph. 961. ὅταν ἀφ' ἑστίασ μύσοσ πᾶν ἐλάσῃ. Eum. 186. οὐ χρηστηρίοισ ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσοσ (εἰμύσ). Eum. 356. τοῖον ἐπὶ κνέφασ ἀνδρὶ μύσοσ πεπότασαι. Eum. 423. οὐδ' ἔχει μύσοσ πρὸσ χειρὶ τῇ 'μῇ. Eum 803. 834. ἀτίετον, φεῦ, μύσοσ.

Μυστικὸσ mysticus. Ftagm. 398. ἔρωσ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλουσ.

Μύχιοσ reductus. Pers. 854. μυχία τε Περσονία.

Μυχόθεν ex angulo, a penetralibus. Ag. 96. πελάνῳ μυχόθεν βασι-

λείψ. Choeph. 35. φάβος — ἀμβάσα μυχόθεν ἴλαπε.

Μυχός angulus, penetrale. Prom. 431. πολλανὸς δ' ἄϋδος ὑποβρίμοι μυχὸς γᾶς. Prom. 134. πτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος δεῖξεν ἄντρων μυχόν. Prom. 451. ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις. Prom. 841. πόντιος μυχός. Choeph. 440. μυχοῦ δ' ἄφρικτος πολυείνου. Choeph. 790. εἴ τ' ἔσωθε δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε. Choeph. 942. μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. Eum. 39. ἵζεται πρὸς πολυστερῆ μυχόν. Eum. 163. μιάσματι μυχὸν ἔχρανας. Eum. 171. ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν.

Μύωψ oestrus. Prom. 678. ὀξυστόμῳ μύωπι χρισθεῖσα. Suppl. 303. βεηλάτην μύωπα.

Μωμᾶσθαι culpare. Ag. 268. παιδὸς νέας ὡς πάρ' ἐμοιμήσω φρένας.

Μώμενος cupidus. Choeph. 44. μωμένα μ' ἰάλλει δύσθεος γυνά. Choeph. 435. μόρον πτείνας μωμένα.

Μωμητός vituperabilis. Sept. 490. οὔτε θυμὸν οὔθ' ὅπλων σχέσιν μωμητός.

Μῶν num. Ag. 1176. μῶν καὶ θεὸς περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; Choeph. 175. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε; Suppl. 412. μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

Μωραίνειν stulte facere. Pers. 705. πεζὸς ἦ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

Μωρία stultitia. Ag. 1655. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.

Μῶρος stultus. Fragm. 298. δίδοται μῶρον πάρτα πυραίστου μόρον.

N.

Nαί affirmatio. Pers. 724. ναὶ λέγει πρατεῖ σαφηνῶς.

Ναίειν habitare. Prom. 450. ναιετάρχας δ' ἕναιον. Prom. 796. ἵνα αἱ Φορκίδες ναίουσι. Prom. 811. πρὸς ἄλλον ναίουσι πηγαῖς. Ag. 326. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν ναίουσιν ἤδη. Prom. 712. πλευτὰς στέγας πεδάρσιος ναίουσι. Prom. 958. δοκεῖτε δῆ ναίειν ἀπενθῆ πέργαμα. Sept. 713. χθόνα ναίειν διαπλάς. Pers. 182. πάτρων δ' ἕναιον. Choeph. 795. ὦ μέγα ναίων στόμιον. Suppl. 937. εὔθυμόν ἐστιν εὐτυχεῖν ναίειν δόμους. Suppl. 949. ὅπου χρὴ δώματα ναίειν.

Νάϊος vid. *Νᾶϊος*.

Νᾶμα latex. Prom. 808. ἀμφὶ νᾶμα Πλειστίνου πόρου. Fragm. 298. Δίγυπτος ἀγνοῦ νάματος πλησιοῦμένη.

Νάξος Naxus. Pers. 859.

Ναρθηκοπλήρωτος ferula inclusus. Prom. 109. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν.

Ναρός fluens. Fragm. 426. ναρᾶς τε Λίρνης.

Ναυαγεῖν naufragium pati. Arg. 15. πλαγεῖσ' ἐναυάγησαν ἑστρατωμένην.

Ναύαγον navis fragmentum. Pers. 412. θάλασσα — ναυαγίων πλήθουσα.

Ναύαρχος expeditionis navalis dux. Choeph. 712. ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ.

Ναυβάτης nauta. Pers. 367. ναυβάτης τ' ἀνήρ. Pers. 972. Ἰαὸ-

ων ναυβατῶν πόρσωντες. Eum. 434. ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόσιμα. Phryg. 243. ναυβάτην φορτηγόν. Ag. 960. αὖθ' ὑπ' Ἴλιον ὦρτο ναυβάτας στρατός. Ag. 393. πλέονες λαχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμούς.

Ναυκληρεῖν gubernare. Sept. 634. σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

Ναύκληρος gubernator, dux. Suppl. 174. ξὺν φρονοῦντι δ' ἥμενε κεστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.

Ναυπάκτιος Naupactius. Suppl. 259. χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἄπις ἐκ Ναυπακτίας.

Ναύπορος navigabilis. Eum. 10. πέλαγος ἐκ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος.

Ναῦς navis. Pers. 402. Ἑλληνικὴ ναῦς. Pers. 414. πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο Sept. 62. νηὸς κεδνὸς εἰσαποστρόφους. Pers. 305. οἵδε ναοὶ ἐκ μιᾶς πάσαν. Pers. 924. Τυρίας ἐκ ναός. Ag. 871. σωτῆρα ναὸς πρότονον. Sept. 191. ναοὶς καμούσης. Pers. 297. ἐκ νεὼς ἀφῆλατο. Pers. 372. τάξις δὲ τάξιν παραμείψασα ναὸς μακρᾶς. Pers. 402. πάντα φθονήσας ναὸς σύριγμα. Eum. 242. οὐδὲν ὑστερεῖ ναός. Suppl. 696. παραμείψασα ναῦς. Suppl. 998. αἴσιος αὔθων τῆρος ἐσπέσοι ναός. Suppl. 824. δύσφορα ναῦς πάν γᾷ. Suppl. 840. σὺ δὲ ναῦ, ναῦ βάσιμ. Pers. 371. ἐκ ναῶν ἐμόρει. Ag. 647. ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σπείρας. Ag. 650. Τύχη δὲ σωτὴρ ναῶν θάλασσ' ἐρέσσετο. Suppl. 753. πρὶν ἅρμα ναῶν θρασυνθῆναι. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. Pers. 409. Ἑλληνικαί τε νῆες. Suppl. 715. νῆας ὡς ὠκύπτερος ἥκουσ. Pers. 562 sqq. νῆας μὲν ἦγαγον πόντῳ, νῆας δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ, νῆας παναλίθρουσιν ἐμβολαῖς. Pers. 666. ἐξέφθινθ' αἱ τρίκωλμοι νῆες ἄναστ. Pers. 19. ἐπὶ ναῶν. Pers. 89. ναῶν ἀρότας. Pers. 54. ναῶν τ' ἐπώκους. Pers. 332. ὃ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα ναῶν. Pers. 351. σέλμασι νεῶν ἐπωθεροῦντες. Pers. 375. ναῶν ἄνακτες. Pers. 447. ναῶν ἔδυτο πῶδος Ἑλλήνων μάχης. Pers. 449. ναῶν ἐξέθρωσεν. Pers. 470. ναῶν αἱ πτερύγεσσιν μέρον. Pers. 472. ναῶν γε ταγοί. Ag. 219. προτέλεια ναῶν. Suppl. 748. ναῶν ποεμένες. Prom. 729. μητρυιὰ νεῶν. Pers. 315. νεῶν ταγάς. Pers. 326. πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν. Pers. 344. πλήθει καταυχήσας νεῶν. Pers. 358. νεῶν στῖφος. Pers. 405. πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστο. Pers. 411. ὑπτιοῦτο δὲ σκάφη νεῶν. Pers. 442. νεῶν φθαρέντες. Ag. 113. βασιλεῦσι νεῶν. Ag. 178. ἡγεμὼν ὁ πρίσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν. Ag. 188. νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς. Ag. 1200. νεῶν τ' ἔπαρχος. Eum. 607. τοῦ στρατηλάτου νεῶν. Pers. 330. πλήθους μὲν ἓν ἀφ' ἑνὸς ἔπαυε βαρβάρους ναυσὶν κρατῆσαι. Pers. 342. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; Pers. 362. ναυσὶν κρυφαίοις δρασμὸν εὑρόντες τινά. Pers. 440. δύσορμοι ναυσίν. Ag. 640. ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσιν Θρῄκιαι πνοαὶ ἤρεικον. Suppl. 725. ἔχοντες εὐανέμοιδας πτέρας.

Ναύστολος navigans. Sept. 840. ναύστολον θεωρίδα.

Ναύτης nauta. Prom. 729. ἐμβρέ-

ξενος ναύτης. Sept. 190. ὁ ναύτης ἆρα μὴ — ἵνα μηχανὴν σωτηρίας; Sept. 585. ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ ναύτης Θερμοῖς. Pers. 705. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ παῖραν τήνδ' ἐμώρωσεν πόλει; Suppl. 498. ναύτην ἄγουσας τόνδε.

Ναυτικός nauticus. Pers. 375. πᾶν τὸ ναυτικὸν λεών. Pers. 714. ναυτικὸν στρατόν. Ag. 620. ναυτικῷ στρατῷ. Suppl. 745. ναυτικοῦ στρατοῦ στολή. — *navalis.* Ag. 646. ναυτικῶν τ' ἐρεσπίων. Suppl. 496. στρέβλωσι ναυτικαῖσιν.

Νάυτιλος nauta. Prom. 466. ναυτίλων ὀχήματα. Ag. 617. πρὸς ἄλλων ναυτίλων. Ag. 873. γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα. Ag. 1267. ναυτίλων βλάβην. Choeph. 200. ναυτίλων δίκην. — *navalis.* Ag. 1417. ναυτίλων δὲ σελμάτων ἰστοτρίβης (nisi h. l. ναυστιῶν legendum est).

Ναύφραστος navibus instructus. Pers. 942. Ἰάονων ναύφραστος Ἄρης. Pers. 986. τριπόντια ναύφραστον ἀρεῖα δμιλον.

Νεάγγελτος recens nuntiatus. Choeph. 725. τὴν νεάγγελτον φάτιν.

Νεάζειν invenescere. Ag. 742. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν σαλαιὰ νεάζουσαν — ὕβριν. Suppl. 798. αἷα νεάζει πυθμήν.

Νεαίρετος recens captus. Ag. 1083. θηρὸς ὡς νεαιρέτου. Ag. 1035. πόλιν νεαίρετον. Fragm. 315. λεοντοχόρτων βούβαλιν νεαίρετον.

Νεᾶνις puella. Prom. 706. τήνδε τὴν νεάνιδα. Eum. 917. νεανίδων τ' ἀπηρώτων ἀνδροσυγεῖς βιότους δότε.

Νεαρὸς puerilis. Ag. 76. νεαρὸς μυελός. — *puer.* Ag. 350. μήτε μέγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τινά. Ag. 1485. τέλεον νεαροῖς ἐπεθύσατε.

Νεαροφανής qui recens apparuit. Ag. 745. νεαροφανῆ σύσσημον.

Νεαφρονεῖν iuveniliter sentire, iuvenilia consilia capere. Pers. 768. Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νεαφρονεῖ.

Νεβρὸς hinnulus. Eum. 111. ἐξαλίξας οἴχεται νεβροῦ δίκην. Eum. 237. ὡς πόνων νεβρὸν — ἐκμαστεύομεν. Fragm. 313. ὥστε δι-πλόος λύκος νεβρὸν φέρουσι.

Νείκη rixa. Ag. 1351. ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι νείκης παλαιᾶς ἦλθε.

Νεῖκος rixa. Sept. 687. δι' ὧν νεῖκος ἔβα. Sept. 919. νεῖκος ἐν τελευτῇ. Sept. 923. πικρὸς λυτὴρ νεικέων. Ag. 148. νεικέων τέκτονα σύμφυτον. Suppl. 294. πῶς οὖν τελευτῇ βασιλέων νείκη τάδε; 358. μηδ' ἐξ ἀέλπτων πάππρομηθήτων πόλει νεῖκος γένησαι. Suppl. 447. νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίγομαι. Suppl. 913. τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ ἕλυσεν.

Νειλοθρεφής a Nilo nutritus. Suppl. 67. τὸν ἀπαλὸν νειλοθρεφῆ παρειόν.

Νεῖλος Nilus. Prom. 814. Ἴσιν στενὸν Νεῖλος εὔπορον ῥόον. Prom. 849. Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι. Prom. 854. πλατύῤῥουν Νεῖλον. Pers. 84. ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος. Pers. 303. πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου. Suppl. 4. ἀπὸ προστομίων λιπτοψαμάθων Νείλου. Suppl. 278. Νεῖλος ἂν θρέψειε τοσοῦτον φυτόν. (Suppl. 304. οἱ Νείλου πέ-

lat.) Suppl. 492. *Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος τρέφει.* Suppl. 556. *ὑδωρ τὸ Νείλου νόσους ἄθικτον.* Suppl. 857. *ὁ μέγας Νεῖλος.* Suppl. 900. *τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.* Suppl. 1004. *μηδ' ἵκοι Νείλου προχοὰς σέβασμον ὕμνους.* Fragm. 299. *Νεῖλος ἐπτάρους.*

Νειλῶτις Niliaca. Prom. 816. *ἐς χθόνα Νειλῶτιν.*

Νεκροδίγμων mortuos recipiens. Prom. 153. *νέρθεν τ' Ἄϊδου τοῦ νεκροδίγμονος.*

Νεκρός mortuus, cadaver. Sept. 819. *αἱματοσταγεῖς νεκροὺς πλόυνοι δυσμόρους θανόντας.* Sept. 1004. *Πολυνείκους νεκρόν.* Pers. 264. *πλήθουσι νεκρῶν δυσπέρατα ἰχθυαρμένων Σαλαμῖνος ἀκταί.* Pers. 413. *ἄκραι δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον.* Pers. 602. *ἄπορ νεκροῖσι μιλτοπήγια.* Pers. 804. *θῖνες νεκρῶν.* Ag. 645. *ὁρῶμεν ἀνθῶν πίλαγος Διγαῖον νεκροῖς ἀνδρῶν Ἀχαιῶν.* Ag. 1360. *Ἄιδου νεκρῶν συνέδρους.* Ag. 1368. *ἐπισπένδων νεκρῷ.* Ag. 1378. *Ἀγαμέμνων, ἐμὸς πόσις, νεκρὸς δέ.* Ag. 1481. *φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ τοῦδε.* Choeph. 568. *νεκρὸν θήσω.* Choeph. 992. *νεκροῦ ποδήνεκτον δρομήτης πατασκήνωμα.* Eum. 96. *ἄλδοιεν ἐν νεκροῖσιν.* Eum. 569. *νεκροῖσι νῦν πίπτουσι μητέρα πτανόν.* Glauc. 26. *ἐφ' ἅρμασιν γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρὸς, ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφορμένοι.* Philoct. 227. *ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκρῶν.*

Νέμειν tribuere. Prom. 229. *δαίμοσιν νέμει γέρα.* Prom. 292. *οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νέμων' ἢ σοί.* Ag. 671. *γλῶσσαν ἐν τόχῃ νέμων.* Eum. 379. *ὦν — ἔνομον αὐτόκραντον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί.* Suppl. 398. *νέμων αἰνέτως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.* Suppl. 500. *ποῦ θράσος νέμοις ἐμοί;* Suppl. 1054. *καὶ κράτος νέμει γυναιξίν.* Epig. 46. *τὴν δευτέραν δὲ πρᾶσιν ἕρκεσιν νέμει. — aestimare.* Eum. 594. *μητρὸς μεθαμοῦ τιμὰς νέμων. — ajere.* Ag. 75. *ἰαχὴν ἰαόκλαυτα νέμουσαι ἐπὶ συμφοραῖς. — tenere, regnare.* Prom. 524. *ὁ πάντα νέμων — Ζεύς.* Ag. 776. *πραπίδων οἴαισα νέμων. — tenere, vibrare.* Sept. 572. *ἀσπὶς εὔκυκλον νέμων. — tenere, frui.* Eum. 717. *ἡμῖν γὰρ ἕδρων ἢ προσὼν τιμὰς νέμειν. — tenere, habitare.* Eum. 879. *τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει.* Eum. 971. *δαίμονές τε καὶ βροτοὶ Παλλάδος πόλιν νέμοντες. —* Suppl. 655. *ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. νέμεσθαι habitare.* Prom. 410. *Δείας ἔδος νέμοντας.* Prom. 420. *οἳ πόλισμα Καπανέως πίλας νέμονται.* Sept. 215. *πόλιν νεμόμεθ' ἀδάμαστον.* Eum. 72. *καιὸν οὐδὸν νέμοντες.*

Νέμεσις invidia. Sept. 217. *τί τοῦδε νέμεσις στυγεῖ; — Nemesis.* Phryg. 244. *ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἐσθ' ὑπερτέρα.*

Νεμέτωρ iustitiae distributor, ultor. Sept. 467. *Ζεὺς νεμέτωρ.*

Νεόγαμος recens nupta. Ag. 1152. *νεογάμου νύμφης δίκην.*

Νεογενὴς recens natus. Choeph. 523. *νεογενὲς δάκος.*

Νεογνὸς recens natus. Ag. 1135. *νεογνὸς ἀνθρώπων μάθος.*

Νεόδρεπτος recens decerptus. Suppl. 329. *νεοδρέπτους πλάδους.*

Νεόδρεπτος recens decerptus. Suppl. 349. *πλάδοισι νεοδρόποις.*

Νεοζυγής recens iugo submissus. Prom. 1011. *ὡς νεοζυγὴς πῶλος.*

Νεόθηλος iuvenis. Eum. 428. *σφαγαὶ — νεοθήλου βοτοῦ.*

Νεόκοπος recenti gravitate premens. Sept. 785. *τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοπον πόλει παρόν;* Pers. 252. *ὄνια-παικά, νεήκρτα καὶ δάϊα.*

Νεοκρᾶς recens conciliatus. Choeph. 340. *νεοκρᾶτα φίλον νομίσειεν.* Fragm. 335. *νεοκρᾶτας σπονδάς.*

Νεολαία iuventus. Pers. 657. *νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.* Suppl. 670. *εὐμενὴς δ' ὁ Δίκτυσις ἔστω πάσῃ νεολαίᾳ.*

Νεοπαθής recens perpessus. Eum. 489. *τιμοῦσα νεοπαθῆ.*

Νεόπτολις recens condita. Eum. 657. *πόλιν νεόπτολιν.*

Νεόρρυτος recens districtus. Ag. 1324. *ξὺν νεορρύτῳ ξίφει.*

Νέος novus. Prom. 95. *ὁ νέος ταγὸς μακάρων.* Prom. 149. *νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου.* Prom. 170. *τὸ νέον βούλευμα.* Prom. 233. *ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.* Prom. 310. *μεθάρμοσαι τρόπους νέους, νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.* Prom. 437. *θεοῖσι τοῖς νέοις τοὐτοις.* Prom. 944. *τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου δεδηκότα.* Prom. 957. *νέον νέοι κρατεῖτε.* Prom. 962. *τοὺς νέους θεούς.* Sept. 345. *δμωΐδες δὲ ναυοπήμονες (νέαι τλήμονες).* Sept. 352. *πευθοῦ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει.* Sept. 722. *πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖε πανοῖς.* Pers. 654. *ὅπως καινά τε πλὴθῃς νέα τ' ἄχη.* Pers. 971. *νέαι νέαις δύαις δύαι.* Ag. 85. *τί χρέος, τί νέον;* Ag. 467. *παραγγέλμασιν νέοις.* Ag. 655. *νέον πάθος.* Ag. 1072. *νέον ἄχος μέγα.* Ag. 1459. *νέος ἰχώρ.* Choeph. 13. *πότερα δόμοισι πτῶμα προσπρεπὲς νέον;* Choeph. 164. *νέον δὲ μῦθον τοῦδε κοινωνήσατε.* Choeph. 826. *νέαν φύτευν.* Eum. 195. *αἵματος δίκτυφ νέου.* Eum. 339. *ὕφ' αἵματος νέου.* Eum. 468. *καταστρεφαὶ νέον θεσμῶν.* Eum. 691. *ἵν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις θεοῖς.* Suppl. 62. *πευθεῖ νέον εἶπον.* Suppl. 337. *πόλεμον αἴρεσθαι νέον.* Suppl. 350. *νέον δ' ὅμιλον.* Suppl. 458. *νέοις πίναξι.* Suppl. 693. *ἀπροσδοκήτους τοῦσδε καὶ νέους λόγους.* Suppl. 928. *πόλεμον αἰρήσῃ νέον.* Suppl. 994. *εἴ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον.* Iaculatr. 219. *νέας γυναικός.* Fragm. 300. *νέαι δ' ὀπώρας.* — *iuvenis, puer.* Sept. 17. *ἡ γὰρ νέους ἔρποντας — ἐθρέψατο.* Sept. 309. *νέας τε καὶ παλαιὰς.* Pers. 13. *νέον δ' ἄνδρα βαῦζει.* Pers. 768. *ὧν νέος νεαφρονεῖ.* Ag. 268. *παιδὸς νέας ὥς.* Philoct. 228. *παρθένος νέα.* Sept. 1002. *ὑπὲρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.* Ag. 1191. *ὁρᾶτε τοῦσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους νέους.* Eum. 145. *νέος δὲ γραῖας δαίμονας καθιππάσω.* Eum. 701. *καθιππάζῃ με προσβύτην νέος.* — *puerilis, iuvenilis.* Pers. 730. *νέῳ θράσει.* Pers. 768. *νέα φρονεῖ* (si haec vera est lectio). Choeph. 746. *νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.* Eum. 822. *σπλάγχνων βλάβας νέων.* — *νεώτερος iunior.* Choeph. 169. *πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;* Eum.

156. *οἱ νεώτεροι θεοί.* Eum. 748. 775. *ἰὼ θεοὶ νεώτεροι.* Eum. 842. *πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ.* — *νεώτεροι* Fragm. 315. *λεοντοχόρτων βούβαλιν νεώτερον.* — *νέον* adverb. *nuper, ex brevi tempore.* Prom. 35. *ἅπας δὲ τράχυς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ.* Prom. 389. *τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖ ἕδρας.* Prom. 957. *νέον νέοι κρατοῦντες.* Ag. 1608. *τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον.*

Νεοσπαδής recens strictus. Eum. 42. *νεοσπαδὲς ξίφος.*

Νεόσπορος recens satus. Eum. 629. *τροφὸς δὲ κύμασιν νεοσπόρου.*

Νεοσσός pullus. Sept. 485. *εἶρξεν νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσμορον.* Ag. 799. *ἵππου νεοσσός.* Choeph. 254. *πατρὸς νεοσσοὺς τοὺσδε.* Choeph. 494. *ἰδὼν νεοσσοὺς τοὺσδ' ἐρημίνους τάφῳ.*

Νεότομος recens sectus. Choeph. 25. *ὄνυχος ἄλσει νεοτόμῳ.*

Νεότροφος recens nutritus. Ag. 706. *νεοτρόφου τέκνου δίκαν.*

Νεοῦν novare. Suppl. 529. *νέωσον ὕφορν' αἶνον.*

Νεοχμός novus. Prom. 150. *νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτους κρατύνει.* Pers. 679. *τί ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβρυθὲς κακόν;*

Νέρθεν infra. Prom. 152. *ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἄιδου.* Choeph. 40. *τοῦτ' γᾶς νέρθεν.* — Pers. 631. *νέρθεν ἆρα πλέω μου;*

Νέρτερος inferior. Ag. 1600. *νερτέρᾳ προσήμενος αὐχῇ.* — *νέρτερος inferi.* Pers. 611. *χθονὸς παῖδα νερτέρων ὕμνους ἐπωφρημοῖτο.* Pers. 614. *νερτέροις θεοῖς.* Choeph. 15. *χαὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν.* Choeph. 399. *ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες;*

Νεύειν nuere. Fragm. 282. *ἔφασσε βέβαιόν ἐστιν, ἢν νεύσω μόνον.*

Νεῦμα nutus, inssus. Suppl. 368. *μονοφθόροις νεύμασιν εἰδὼν.*

Νεφέλη nubes. Sept. 211. *πρημνᾶσι νεφέλαν.* Prom. sol. 182, 8. *νεφέλην δ' ὑποσχών.*

Νίφος nubes. Suppl. 761. *νίφεσσι γειτονῶν Διός.* Suppl. 774. *νίφη ὑδρηλά.*

Νεώς templum. Pers. 796. *οὐ θεῶν βρέτη ἠδοῦντο ὑλᾶν οὐδὲ πομπράναι νεώς.*

Νηδύς venter. Choeph. 746. *νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.* Eum. 133. *ἀτιμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί.* Eum. 635. *οὐδ' ἐν σπόροισι νηδύος τεθραμμένη.* Psychagog. 257. *νηδύος χειλώμασιν* Fragm. 300. *νηδύος μιᾶς ἄπο.*

Νήϊος navalis. Pers. 271. 328. *ναΐοισιν ἐμβολαῖς.* Suppl. 2. *στόλον ἡμέτερον ναΐον.* Suppl. 700. *ἄνδρες νήϊοι.* Suppl. 806. *ὅδε μάρτυς ναΐος γαΐος.*

Νηΐτας portae Thebanae nomen. Sept. 442. *πύλαισι Νηΐτῃσι προσβαλεῖν λόχον.*

Νηλεῶς sine misericordia. Choeph. 240. *τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.* Prom. 240. *ἀλλὰ νηλεῶς ὧδ' ἐρρύθμισμαι.*

Νηλής immisericors. Prom. 42. *αἰεί τε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.*

Νημερτής verus. Pers. 242. *τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον.*

Νήνεμος tranquillus. Ag. 552. *εἴτε πόντας ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμους εὔδει πεσών.* Ag. 720. *φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας.*

Νήπιος stolidus. Prom. 441. *νη-*

πίονι ὄνυκι τὸ πρὶν ἔννυον ἔθημα.

Νηρηΐδ' Nereïs. Arm. iud. 165. δέσποινα πεντήκοντα Νηρήδων κορῶν.

Νησιῶτις insularis. Pers. 382. νησιώτιδος πέτρας ἡγού.

Νῆσος insula. Pers. 299. θαλασσόπλητον νῆσον Αἴαντος. Pers. 301. ἀμφὶ νῆσον τὴν παλαιοθρέμμονα. Pers. 360. νῆσον Αἴαντος πέριξ. Pers. 439. νῆός τις ἔστι. Pers. 443. ὅταν — ἐχθροὶ νῆσον ἐκπολίσωνται. Pers. 450. ἀμφὶ δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον. Pers. 589. Αἴαντος περικλύστα νᾶσος ἔχει τὰ Πέρσων. Pers. 856. νᾶσοι θ' αἱ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι. Ag. 275. ἐκ νήσου.

Νῆστις ieiunus. Prom. 573. πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον. — *inediam afferens.* Prom. 602. σκιρτημάτων δὲ νήστιων αἰόλαις λαβρύνοντες ἦλθον. Ag. 186. πτεναὶ δ' ἀπὸ στρύμονος μολοῦσαι, κυνόσχολοι, νήστιδες. Ag. 322. νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος νῆστις. Ag. 989. νῆστιν ἄλεσον νόσον. Ag. 1604. τὸ γῆρας αἴ τε νήστιδες δύαι. Choeph. 248. τοὺς δ' ἀπεωφανσμένους νῆστις πιέζει λιμός.

Νηφάλιος vino carens. Eum. 107. νηφάλια μειλίγματα.

Νικᾶν victorem, superiorem esse. Pers. 143. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν. Ag. 120. 137. 154. τὸ δ' εὖ νικάτω. Ag. 305. νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών. Ag. 560. νικᾷ τὸ κέρδος. Ag. 1397. χαρὰ νικήσαντι. Choeph. 672. εἴτ' οὖν νομίζει δόξα νικήσασί φίλων. Choeph. 877. εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα. Choeph. 899. κρίνω σε νικᾶν. Choeph. 1048. μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ. Eum. 410. ὅρκιόν τε μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγειν. Eum. 692. νικήσω δ' ἐγώ. Eum. 711. νικᾷ δ' Ὀρέστης. Eum. 931. νικᾷ δ' ἀγαθῶν ἶρις ἡμετέρα διὰ παντός. Suppl. 210. ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε. — *vincere.* Eum. 88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας. Eum. 128. μή σε νικάτω πόνος. — νικᾶσθαι *inferiorem esse.* Sept. 496. πῶπου τις οἶδε Ζῆνά που νικώμενον. Pers. 302. νικώμενοι κύριοσιν ἐσχυρὰν χθόνα. Choeph. 1019. φέρουσι γὰρ νικώμενον φρένες δυσάμπτους. Suppl. 988. ἁμέρου νικώμενος. Ag. 282. ὕπνῳ νικώμενος. Ag. 333. κἀρδίαν νικωμένους. Ag. 569. φιλήμενος λέγουσιν. Ag. 888. οὐχ ὕπνῳ νικωμένη. — *vinci.* Ag. 915. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει. Choeph. 877. εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα. Eum. 762. οὐ γὰρ νενίκησθε.

Νίκη victoria. Sept. 698. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός. Ag. 828. νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ' ἐμπέδοις μένος. Ag. 916. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δῆριος τίσις; Choeph. 471. πέμπετ' ἀρωγὴν πασιν προφρόνως ἐπὶ νίκην. Choeph. 855. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ. Choeph. 1012. ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα. Eum. 863. ὁποῖα νίκης μὴ καχῇς ἐπίσκοπα. Eum. 963. τὸ δὲ κερδαλέον πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ. Suppl. 929. εἴη δὲ νίκη καὶ πράτη τοῖς ἄρσεσιν.

Νικηφόρος victoriam afferens. Choeph. 146. σὺν θεοῖσι καὶ Γῇ καὶ Δίκῃ νικηφόρῳ. Eum. 455. μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου.

Eum. 747. πέλαισμα — σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

Νίν cum. Prom. 55. λαβὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει φασσητῆρι θεῖνε. Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν. Prom. 674. ἐκηνάγκαζέ νιν Διὸς γαλυκὸς. Prom. 998. πρὸς οὐ χρεὼν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Sept. 397. Δίκη δ' ὁμαίμων πάρτα νιν προστέλλεται. Sept. 466. τοὺς νιν Ζεὺς νεμέτωρ ἐκείθεν πεταλνίων. Sept. 642. εἴ νιν κατέξει χρυσότευκτα γράμματα. Sept. 646. οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σαίνων — Δίκη πρασσέπα. Pers. 834. ἦ νιν ἀμπέχει. Ag. 157. τοῦτό νιν προσεννέπω. Ag. 510. ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε. Ag. 662. εἰ δ' οὖν τις ἀχλὺς ἡλίου νιν ἱστορεῖ. Ag. 877. τοιοῦδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. Ag. 1258. ἄξειν νιν ὑπτίασμα κωμάνου πατρός. Ag. 1357. πείσω δὲ νιν δίς. Ag. 1522. τίς ὁ θάψων νιν; Ag. 1536. Ἰφιγένειά νιν ἀσπάσεται — φιλήσει. Ag. 1628. ἀλλά νιν γυνὴ — ἔκτεινε. Choeph. 170. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ πείραιτό νιν. Choeph. 187. ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ πανοῦσ' ἐπείρατο. Choeph. 362. οἱ πτανόντες νιν. Choeph. 434. ἔκρανας δ' ἥκω νιν, ὧδε θάπτειν. Choeph. 755. πῶς οὖν πείσεις νιν μολεῖν ἐσταλμένον; Choeph. 777. σὺ δέ νιν φυλάσσοις. Choeph. 797. καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν. Choeph. 892. καὶ ζῶντα γάρ νιν πρείσσον' ἡγήσω πατρός. Eum. 17. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον πτίσας φρένα. Eum. 437. ἀλλά νιν καλαινόφρων ἐμὴ μητὴρ κατέκτα. Eum. 894. τὰ γὰρ ἐκ προστέρων ἀμυλαιήματά νιν πρὸς τάδ' ἐπάγει. Fragm. 300. τίκτει νιν αἶθις. — *cum* Prom. 46. τί νιν στυγεῖς; Sept. 651. οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν. Ag. 932. τίς δέ νιν καταβίσει; Ag. 1012. πείθω νιν λέγω. Ag. 1205. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὶς δόκος τύχοιμ' ἄν; Choeph. 541. δοῦ τοί νιν — θανεῖν βιαίως. Choeph. 543. πτείνω νιν. Choeph. 937. Δίκαν δὲ νιν προσαγορεύομεν. Choeph. 991. τί νιν προσείπω; Eum. 512. μηδέ νιν — ἀτίσῃς. Suppl. 305. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν; — *id.* Choeph. 535. πρίνω δέ τοί νιν. — *cos.* Suppl. 710. μὴ τρίσητέ νιν.

Νίπτρον lavacrum. Sisyph. 206. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.

Νίσος Nisus. Choeph. 610. *Νίσου* ἀθανάτας τροχὸς νοσφίσασα.

Νιφάς nix. Prom. 995. λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι χθονίοις πυκάτω πάντα. — sensu translato. Prom. sol. 182, 7. νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα. Sept. 195. νιφάδος — ὀλοᾶς νιφομένης.

Νίφεσθαι ningere. Sept. 195. νιφάδος — ὀλοᾶς νιφομένης.

Νομάδες nomades. Prom. 711. Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας. Suppl. 281. Ἰνδοὺς — νομάδας.

Νόμευμα grex. Ag. 1390. μέλων φλεόντων εὐκόποις νομεύμασιν.

Νομίζειν in more habere. Choeph. 997. ἀργυροστερῆ βίον νομίζων. — *agnoscere.* Pers. 490. θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ. Choeph. 99. κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν. — *putare.* Pers. 165. ὄμμα γὰρ δόμων νο-

μίζω δεσπότου παρουσίαν. — νομίζεσθαι iustum haberi, in more esse. Ag. 1016. ἔχεις παρ' ἡμῶν εἴπερ νομίζεται. Eum. 32. ὡς νομίζεται. Eum. 401. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.

Νόμιμος legitimus. τὰ νόμιμα leges. Sept. 316. νομίμων προπάροιθεν.

Νόμισμα mos. Sept. 251. Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς. — lex. Pers. 844. νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.

Νόμος lex, institutum. Prom. 150. νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως πρατύνει. Prom. 402. ἰδίοις νόμοις κρατύνειν. Ag. 303. τοιοῖδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι. Choeph. 984. ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμον δίκην. Eum. 92. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας. Eum. 164. παρὰ νόμον θεῶν. Eum. 663. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους. Eum. 748. 775. παλαιοὺς νόμους καθιππάσασθε. Suppl. 383. νόμῳ πόλεως. Suppl. 385. κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν. Suppl. 658. ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ. Choeph. 91. ὡς νόμος βροτοῖς ἔστι. Choeph. 148. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. Eum. 426. ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμον. Choeph. 394. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας — ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. — mos. Ag. 580. γυναικείῳ νόμῳ. Ag. 1180. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ; Choeph. 418. Κισσίας νόμοισι πολεμιστρίας. Suppl. 217. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. Suppl. 238. κατὰ νόμους ἀφικτόρων. Dan. 35. πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους νόμοισι θέντων. — modus musicus. Prom. 575. ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον. Sept. 935. ἐπηλάλαξαν Ἀρὰ τὸν ὀξὺν νόμον. Ag. 1113. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον. Ag. 1124. ὀρθίοις ἐν νόμοις. Choeph. 809. πρακτὸν γοήτων νόμον μεθήσομεν πόλει. Suppl. 66. Ἰασονίοισι νόμοισι.

Νόος mens. Prom. 163. ἐπικότως ἀεὶ τιθέμενος ἄγναμπτον νόον. Prom. 392. σῶζε τὸν παρόντα νοῦν. Sept. 604. γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει. Choeph. 731. ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον. Fragm. 279. κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Νοσεῖν aegrotare. Prom. 378. ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Prom. 384. ἃ με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν. Prom. 700. τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ, τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς. Prom. 980. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

Νόσημα morbus, malum. Prom. 225. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. Prom. 688. νόσημα γὰρ αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους. Prom. 980. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

Νόσος morbus. Prom. 471. ἐς νόσον πεσών. Prom. 476. εἴ τις εἰς νόσον πέσοι. Prom. 481. τὰς ἀπάσας ἐξαμύνονται νόσους. Pers. 736. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν; Ag. 528. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῇδ' ἐπήβολοι νόσου; Ag. 975. νόσος γὰρ — γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. Choeph. 277. τὰς δὲ νῷν νόσους. Choeph. 280. λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαν-

τέλλειν νόσῳ. Suppl. 556. ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον. Suppl. 667. νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἵζοι κράτους ἀτερπής. Psychost. 264. νόσων τ' ἀπείρους. — sensu translato, *animi affectio*, *malum*, *calamitas*. Suppl. 582. τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἄρας νόσους ἐπιβούλους. Prom. 249. τὸ ποῖον εὑρὼν τῇδε φάρμακον νόσου; Prom. 384. ἵν' με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν. Prom. 599. θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας. Prom. 609. τί φάρμακον νόσου; Prom. 635 τὴν τῇδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον. Prom. 926. θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον τρίαιναν. Prom. 979. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον. Prom. 1071. κοὐκ ἔστι νόσος, τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον. Ag. 809. ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον. Ag. 824. πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου. Ag. 989. νῆστιν ὤλεσεν νόσον. Choeph. 67. διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον παναρκέτας νόσου βρύειν. Eum. 457. ἄφερτος αἰανὴς νόσος. Eum. 903. μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος.

Νόσσον. Praec. in Bekk. Anecd. p. 109, 22.

Νόστιμος ad reditum pertinens. Pers. 255. ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος. Pers. 783. στρατὸς πυρήσει νοστίμου σωτηρίας. Ag. 334. δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. Ag. 1211. δοκεῖ δὲ καίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ. — *redux*. Ag. 604. εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν ἥξει ξὺν ὑμῖν.

Νόστος reditus. Pers. 8. ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ. Pers. 846. νόστου δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους — ἄγον οἴκους. Pers. 898. πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν κακοφάτιδα βοὰν — πέμψω. Ag. 786. τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους νόστου. Ag. 962. πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον.

Νοσφίζειν privare. Choeph. 611. Νίσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασα. — *interficere*. Sept. 968. καὶ τὰ τοῦδ' ἐνόσφισεν l. d. Choeph. 432. ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. Eum. 202. γυναικὸς, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ. — Choeph. 484. μέμνησο λουτρῶν, οἷς ἐνοσφίσθης.

Νόσφιν absque. Suppl. 236. νόσφιν ἡγητῶν.

Νοτίζειν madefacere. Dan. 36. ἐκ νοτίζοντος γάμου.

Νότιος pluvius. Prom. 400. παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.

Νότος Auster. Fragm. 388. Αἰγῖνα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς. — *pluvia*. Ag. 1364. Διὸς νότῳ γανᾷ σποριτός.

Νουθετεῖν monere. Prom. 264. παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς πράσσοντας.

Νουθέτημα admonitio. Pers. 816. πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι.

Νοῦσος Suppl. 667. vid. *Νόσος*.

Νύκτερος nocturnus. Prom. 799. ἡ νύκτερος μήνη. Sept. 349. ἐλπὶς ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν. Pers. 172. νυκτίφοις ὀνείρασι. Ag. 4. ἄστρων κάτοιδα νυκτίφων ὁμήγυριν. Fragm. 293. νυκτίφων φαντασμάτων ἔχουσι μορφάς.

Νυκτηγορεῖσθαι nocte convenire. Sept. 29. λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαϊδα νυκτηγορεῖσθαι.

Νυκτηρεφὴς nocte occultus. Ag.

447. μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου μέριμνα νυκτηρεφές.

Νυκτιπλαγκτος nocturnos errores ciens. Ag. 321. νυκτιπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος. Ag. 12. νυκτιπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω εὐνήν. Choeph. 517. ἔκ τ' ὀνειράτων καὶ νυκτιπλάγκτων δεισμάτων πεπαλμένη. — τὸ νυκτίπλαγκτον *nocturna circumvagatio.* Choeph. 740. νυκτιπλάγκτων ὀρθίων καλαμάτων.

Νυκτίσεμνος nocturna sanctitate insignis. Eum. 108. νυκτίσεμνα δεῖπνα.

Νυκτίφοιτος noctu ventitans. Prom. 660. νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.

Νυκτιφρούρητος noctu vigilans. Prom. 863. νυκτιφρουρήτῳ θράσει.

Νύμφη nupta. Ag. 1152. νεογάμου νύμφης δίκην. Philoct. 228. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν; — *Nympha.* Eum. 22. σέβω δὲ νύμφας. Fragm. 450. δίσποινα νύμφη δυσχιμῶν ὀρῶν ἄναξ.

Νυμφικός virginalis. Choeph. 69. οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων ἄκος.

Νύμφιος sponsus. Sept. 739. παρένοσα σύναγε νυμφίους φρενώλεις. Dan. 35. πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους νόμοισι θέντων.

Νυμφόκλαντος sponsis deflenda. Ag. 729. νυμφόκλαντος Ἐρινύς.

Νυμφοτίμος sponsos celebrans. Ag. 688. τὸ νυμφοτίμον μέλος.

Νῦν nunc. Prom. 47. πόνων — τῶν νῦν παρόντων. Prom. 313. τὸν νῦν χόλον παρόντα. Prom. 469. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς. Prom. 61. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον. Prom. 64. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον — πασσάλευε. Prom. 76. ἐρῶμένους νῦν θεῖνε. Prom. 82. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε. Prom. 151. τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἴστοῦ. Prom. 253. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμερος; Prom. 275. συμπονήσατε τῷ νῦν μογοῦντι. Prom. 279. καὶ νῦν — χθονὶ τῇδε πελῶ. Prom. 325. καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι. Prom. 332. καὶ νῦν ἔασον. Prom. 363. καὶ νῦν — κεῖται. Prom. 505. μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει. Prom. 593. καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους — γυμνάζεται. Prom. 705. τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσατε. Prom. 742. οὔτε γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους. Prom. 917. πρὸς ταῦτα νῦν θαρσῶν καθήσθω. Prom. 922. τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται. Prom. 960. τὸν νῦν κοιρανοῦντα. Sept. 10. ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν — πόλει τ' ἀρήγειν. Sept. 21. καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός. Sept. 24. νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν —. Sept. 98. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν' ἔξομεν; Sept. 173. καὶ νῦν — διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην. Sept. 224. μὴ νῦν — κακυντοῖσιν ἁρπαλίζετε. Sept. 228. μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκουσ' ἄγαν. Sept. 399. τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Sept. 637. πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. Sept. 651. οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πίλας. Sept. 690. νῦν δ' ἔτι ζεῖ. Sept. 772. νῦν δὲ τρέω. Sept. 789. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον. Pers. 154. εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθίστησι στρατῷ. Pers. 321. τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ἐπεμνήσθην πέρι. Pers. 397. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.

Pers. 427. εἰ νῦν τόδ' ἴσθι. Pers. 524. νῦν Περσῶν — στρατιὰν ὤλεσας — κατέκρυψας. Pers. 540. νῦν γὰρ προπᾶσα μὲν στένει γαῖα. Pers. 698. νῦν τί σε ζηλῶ θανόντα. Pers. 729. νῦν καπῶν δοκεῖ πηγὴ πᾶσιν εὐρῆσθαι φίλοις. Pers. 782. ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις στρατός. Pers. 787. τὰ νῦν πεπραγμένα. Pers. 864. τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν. Pers. 885. οὔτε νῦν δαίμων ἀπέκειρεν. Pers. 1007. ἐπορθίαζε νῦν γόοις. Ag. 8. καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον. Ag. 20. νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων. Ag. 67. ἔστι δ' ὅπη νῦν ἔστι. Ag. 100. ἢ νῦν τοτὲ μὲν παῤφρόνων τελέσθει. Ag. 270. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης. Ag. 494. νῦν χαῖρε μὲν χθών. Ag. 498. νῦν δ' εἶτε σωτὴρ ἴσθι. Ag. 518. ἀξιώτατος βροτῶν τῶν νῦν. Ag. 536. ὡς νῦν τὸ σὸν δή. Ag. 577. Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς; Ag. 584. καὶ νῦν τὰ μέσσω μὲν τί δεῖ δ' ἐμοὶ λέγειν; Ag. 657. καὶ νῦν — λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. Ag. 779. νῦν δ' — εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσας. Ag. 792. κακνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὐσημος πόλις. Ag. 825. νῦν δὲ — θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι. Ag. 869. νῦν — λέγοιμ' ἄν. Ag. 879. νῦν δ' — ἔκβαιν' ἀπ' ἠνης τῆσδε. Ag. 1083. νῦν γὰρ — ἀμηχανῶ. Ag. 1132. νῦν δ' — ἔοικα θερπιφδήσειν τάχα. Ag. 1248. καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ ἀπήγαγε. Ag. 1311. νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει — τίς ἂν εὔξαιτο; Ag. 1386. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί. Ag. 1433. νῦν δὲ τελοῖεν —. Ag. 1454. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην. Ag. 1560. φαίην ἂν ἤδη νῦν. Choeph. 56. σέβας δὲ — νῦν ἀφίστατο. Choeph. 115. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη —. Choeph. 130. πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα. Choeph. 212. ἐπεὶ τί νῦν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ; Choeph. 261. δίμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. Choeph. 675. νῦν γὰρ λέβητος χαλκίου πλευρώματα σποδὸν κέκευθεν ἀνδρός. Choeph. 685 s. καὶ νῦν Ὀρέστης — νῦν δ' ἥκει ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει. Choeph. 712 sqq. ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ, νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον, νῦν γὰρ ἀκμάζει. Choeph. 752. τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. Choeph. 759. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε. Choeph. 763. τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις. Choeph. 772. νῦν παραιτουμένῃ μοι — δὸς τύχας. Choeph. 846. νῦν γὰρ μέλλουσι. 870. ἔοικε νῦν αὐτῇς — αὐχὴν πεσεῖσθαι. Choeph. 895. νῦν δὲ γηρᾶναι θέλω. Choeph. 970. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι, φίλοι τε καὶ νῦν. Choeph. 987. φίλον τέως, νῦν δ' ἔχθρον. Choeph. 1009. νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποσμώζω παρών. Choeph. 1030. καὶ νῦν ὁρᾶτέ με. Choeph. 1069. νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ. Eum. 30. καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. Eum. 67. καὶ νῦν ἀλφύσας τάσδε, τὰς μάργους ὁρᾶς. Eum.

116. ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ. Eum. 243. καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἔστι που καταπτανών. Eum. 27. καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ. Eum. 384. καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς ταρβῶ μὲν αὐδὴν. Eum. 468. νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων. Eum. 569. νικηφόροι νῦν' πέπεισθε μητέρα κτανών. Eum. 716. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν. Eum. 734. νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους. Eum. 738. τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα. Eum. 895. 999. ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. Suppl. 40. νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι. Suppl. 49 sqq. νῦν — τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα τά τε νῦν ἐπιδείξω πιστὰ τεκμήρια. Suppl. 164. νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν. Suppl. 175. τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν αἰνῶ φυλάξας. Suppl. 204. μὴ νῦν σχόλαξε. Suppl. 209. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε. Suppl. 218. ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκεύετω. Suppl. 315. τὸ πάνσοφον γὰν ὄγομα τοὔτό μοι φράσον. Suppl. 503. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε. Suppl. 1045. μέτριον γὰν ἔπος εὔχου. Orith. 267. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω. — Sept. 687. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν. Suppl. 625. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Δωγενεῖς κλύοιτε. — νῦν δέ opposituin praemissae conditioni. Prom. 157. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν ἦκεν. — νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα Prom. 757. νῦν δ' οὐδὲν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον. Ag. 1001. νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει.

Νὺν iam, igitur. Prom. 999. ὦρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται. Pers. 997. 1005. 1023. βόα νυν μὀντίδουπά μοι. Choeph. 329. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ. Ag. 911. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς φόγον —.

Νὺξ nox. Prom. 24. ἡ ποικιλείμων νὺξ. Sept. 372. νυκτὸς ὀφθαλμός. Sept. 382. νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν. Sept. 385. εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι. Pers. 293. λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Pers. 349. εἰ μελαίνης νυκτὸς ἔξεται πνέφας. Pers. 376. καὶ νὺξ ἐχώρει. Pers. 370. καὶ νὺξ ἐπῆν. Pers. 420. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα. Pers. 487. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ. Pers. 510. ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων. Ag. 22. ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός. Ag. 639. ἐν νυκτὶ δυσπνόμαντα δ' ὠρώρει πανὰ. Choeph. 63. τοὺς δ' ἄπραντος ἔχει νύξ. Choeph. 286. μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος. Choeph. 649. νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται σκοταινόν. Choeph. 804. νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει. Suppl. 750 s. ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου φλεῖ ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ. Heliad. 59. εἰς μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν. Fragm. 271. οὐδ' ἐγκαλύπτει νὺξ κακῶς εἰργασμένα. — Pers. 198. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω. — *Nox.* Ag. 346. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ Νὺξ φιλία. Eum. 312. ὦ μᾶτερ Νὺξ. Eum. 394. Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα. Eum. 715. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ. Eum. 760. 787. κόραι δυστυχεῖς Νυκτὸς ἀτεμπενθεῖς. Eum. 808. 839. μᾶ-

ταρ Νύξ. Eum. 987. φιλέτιμοι Νυκτὸς παῖδες.

Νύχιος nocturnus. Pers. 914. νυχίαν πλάκα παρσάμενος. Ag. 574. ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός. Choeph. 717. χθόνιον δ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον.

Νωθής stultus. Prom. 62. ἵνα μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.

Νωμᾶν movere, versare. Sept. 3. ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα νωμῶν. Sept. 524. ἐν χαλκηλάτῳ σάκει — Σφίγγ' ὠμόστομον — ἐνώμα. Pers. 313. πολύκωπον δόρυ νωμῶν. Choeph. 161. αὐτόκωπα νωμῶν βέλη. Choeph. 283. λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν. — Ag. 756. πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ. — Sept. 25. ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν.

Νῶν nobis ambobus. Choeph. 232. τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς. Choeph. 277. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰ δὲ νῷν νόσους.

Νώνυμος ignobilis. Pers. 964. βεβᾶσιν, οἵ, νώνυμος.

Νωτίζειν per tergum transire. Ag. 277. πόντον ὥστε νωτίσαι.

Νῶτος tergum. Suppl. 85. πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ. Prom. 428. οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ὑποστενάζει.

Ξ.

Ξαίνειν exterere. Fragm. 300. ἥνικ' ἂν ξανθῇ στάχυς.

Ξάνθος nom. propr. Pers. 956. Μαρδῶν ἀνδρῶν μυριόνταρχον Ξάνθον.

Ξανθός fulvus. Pers. 609. ξανθῆς ἐλαίας παρπόν.

Ξεῖνος. Sept. 924.

Ξενικὸς ad hospites pertinens. Suppl. 613. ξενικὸν ἀστικὸν θ' ἅμα λίγειν διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν.

Ξένιος hospitalis. Ag. 390. ἤσχυνε ξενίαν τράπεζαν. Ag. 61. ξένιος Ζεύς. Ag. 353. Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι. Ag. 728. πομπῷ Διὸς ξενίου. Suppl. 622. Ζεὺς δ' ἐφορεύει ξένιος ξενίου στόματος τιμάς. Suppl. 651. Ζῆνα μέγαν σεβόντων, τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον. — Ag. 1572. ξένια δὲ — παρέσχε δαῖτα παιδείων πρεσβῶν.

Ξένος peregrinus. Prom. 691. οὐπώποτ' ἠύχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν. — Prom. 718. ἀνήμερος γὰρ οὐδὲ πρόσπλαστος ξένοις. Sept. 709. ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος. Sept. 924. ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς ουθεὶς θητὸς οἰδαρος. — homo peregrinus, hospes. Sept. 907. ὡς ἐρξάντην πολλὰ μὲν πολίτας, ξένων τε πάντων στίχας. Ag. 1272. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὐ, ξένοι, χρόνῳ πλέων. Ag. 1288. ὦ ξένοι. Choeph. 218. 669. Eum. 414. ὦ ξένε. Choeph. 553. ξένῳ γὰρ εἰκώς. Choeph. 555. ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων. Choeph. 568. 646. ποδαπὸς ὁ ξένος; Choeph. 651. ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων. Choeph. 657. ξένοι, λίγοιτ' ἄν. Choeph. 663. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων. Choeph. 689. ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν. Choeph. 692. τί γὰρ ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον; Choeph. 699. ἡμερούνται ξένους μακρᾶς πελεύθου. Choeph. 719. ἄνηρ ὁ ξένος.

Choeph. 723. τοὺς ξένους καλεῖν ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν. Choeph. 730. φήμης ὕφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς. Choeph. 827. νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς ξένους μολόντας. Choeph. 835. πυνθάνου δὲ τῶν ξένων. Choeph. 996. ξένων ἀπαιόλημα. Eum. 193. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μηροκτονεῖν. Eum. 260. ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν. Eum. 387. βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ. Eum. 630. ἡ δ' ἄπεφ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος. Eum. 650. ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι. Eum. 718. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι. Suppl. 192. τὰ χρεῖ ἔπη ξένους ἀμείβεσθε. Suppl. 495. εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει. Suppl. 682. ξένοισί τ' εὐξυμβόλους. Suppl. 895. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι. Sphing. 214. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος ἀρχαῖον στέφος. — ξένη mulier peregrina. Ag. 924. τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς τιν' ἐκόμιζε. Ag. 1092. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τορεῖν δεῖσθαι. Ag. 1064. ἔοικεν ἀνὴρ ἡ ξένη κυνὸς δίκην εἶναι. Eum. 630. ἡ δ' ἄπεφ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος. Suppl. 199. χρεῖος εἰ ξένη φυγάς. Suppl. 474. ὦ ξέναι.

Ξενότιμος hospites colens. Eum. 517. ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων.

Ξενοῦσθαι hospitio excipere. Suppl. 905. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας. — hospitio excipi. Choeph. 691. κἀθνῶν ἔκατι πραγμάτων ἂν ἧδιον γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι.

Ξέρξης Xerxes. Pers. 5. 140. Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενής. Pers. 152. μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά. Pers. 195. τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ Ξέρξης. Pers. 291. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ. Pers. 333. Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν. Pers. 348. ἵλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε. Pers. 457. Ξέρξης δ' ἀνῴμωξεν. Pers. 542 sqq. Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ, Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ, Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπίσπε δυσφρόνως. Pers. 704. 740. θοίριος Ξέρξης. Pers. 720. μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημον. Pers. 768. Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς. Pers. 818. μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη Pers. 887. ἦβαν Ξέρξᾳ πταμένην.

Ξηρός siccus. Sept. 678. ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι.

Ξιφηφόρος ensifer. Choeph. 577. ξιφηφόρους ἀγῶνας.

Ξίφιρος nom. propr. Glauc. 31. Ξιφίρου λιμῆν l. d.

Ξιφοδήλητος gladio vastans. Ag. 1510. ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ. Choeph. 718. ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

Ξίφος ensis. Prom. 865. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Ag. 1324. ξὺν νεορρύτῳ ξίφει. Ag. 1636. ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω. Choeph. 630. τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ. Choeph. 1006. ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος. Eum. 42. νεοσπαδὲς ξίφος ἔχοντα. Fragm. 377. λαβὼν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος.

Ξιφουλκός gladium stringens. Eum. 562. ξιφουλκῷ χειρί.

Ξουθός fuscus. Ag. 1113. οἷά τις ξουθὰ — ἀηδών. Myrm. 124. ξουθοὺς ἱππαλεκτρυών.

Ξύλον lignum. Fragm. 322. ποῦ δ' ἔστιν Ἀργοῦς ἱερὸν ξύλον;

Ξυλουργία ars lignaria. Prom. 449.

οὔτε πλινθυφεῖς δόμους προσείλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν.
Ξύν et composita vid. Σύν etc.
Ξυνός communis. Sept. 76. ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν. — Suppl. 362. ξυνῇ μελίσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
Ξυρόν novaculum, ἐπὶ ξυροῦ in extremo discrimine. Choeph. 870. ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας αὐχὴν πεσεῖσθαι.

Ο.

Ὁ articulus. cum nominibus propriis. Prom. 18. τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος. Prom. 137. τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόν' ἀκοίμητῳ ῥεύματι παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 220. τὸν παλαιγενῆ Κρόνον. Prom. 369. τῆς καλλικάρπου Σικελίας. Prom. 515. ὁ Ζεύς. Prom. 796. αἱ Φορκίδες. Prom. 938. τὴν Ἀδράστειαν. Pers. 30. ὅ τε τοξοδάμας ἐσθλὸς Ἰμαῖος. Pers. 33 ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος. Pers. 37. τάς τ' ὠγυγίους Θήβας. Pers. 227. τὰς Ἀθήνας. Pers. 277. τῶν Ἀθηνῶν. Pers. 313. ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος. Pers. 935. τὰς ὠγυγίους — Ἀθήνας. Pers. 944 sq. τοῦ Σησάμα, τοῦ Μεγαβάτα. Suppl. 550. τᾶς Ἀφροδίτας. Suppl. 669. ὁ Λύκιος. Suppl. 856. ὁ μέγας Νεῖλος. Suppl. 1038. ὁ μέγας Ζεύς. Fragm. 411. ὁ Κισσεὺς Ἀπόλλων ὁ Καβαῖος. — cum substantivis. Prom. 7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος. Prom. 5. τόνδε πρὸς πέτρασι ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι. Prom. 24. ἡ ποικιλείμων νύξ. Prom. 26. τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν πάσου. Prom. 28. τοῦ φιλανθρώπου τρόπου Prom. 37. τὸν θεοῖς ἔχθιστον — θεόν. Prom. 38. 39. 40. 67. 75. 77. 79. 91. 94. 95. 98. 103. 105. 120. 122. 134. 166. 170. 190. 222. 224. 225. 228. 271. 272. 282. 286. 288. 301. 304. 305. 313. 318. 319. 321. 351. 357. 360. 375. 384. 392. 397. 407. 447. 456. 464. 469. 481. 516. 535. 550. 554. 557. 568. 573. 590. 591. 593. 611. 618. 625. 635. 636. 657. 682. 701. 706. 707. 716. 735. 738. 741. 746. 751. 753. 754. 774. 777. 786. 799. 806. 815. 816. 822. 825. 832. 834. 836. 838. 843. 844. 852. 875. 903. 906. 908. 918. 941. 943. 944. 946. 948. 956. 962. 968. 973. 974. 977. 980. 982. 983. 1002. 1016. 1029. 1033. 1039. 1040. 1051. 1070. Sept. 1. 24. 41. 88. 101. 121. 170. 186. 190. 206. 246. 253. 265. 272. 288. 297. 331. 351. 361. 373. 380. 384. 388. 391. 399. 406. 407. 410. 412. 420. 421. 426. 456. 473. 501. 503. 504. 508. 521. 535. 554. 555. 558. 560. 579. 580. 591. 595. 604. 613. 614. 641. 644. 684. 671. 673. 702. 706. 715. 765. 782. 790. 794. 797. 809. 839. 841. 849. 924. 935. 1012. 1022. 1055. Pers. 3. 16. 17. 36. 56. 65. 91. 119. 128. 134. 142. 156. 168. 222. 248. 261. 289. 296. 331. 334. 345. 354. 391. 392. 533. 570. 575. 593. 604. 608. 612. 627. 662. 665. 685. 690. 694. 709. 728. 739. 751. 769. 776. 778. 782. 785. 809. 811. 813. 840. 861. 866. 886. 896. 940. 941. 977. 1011. Ag. 5. 8.

30. 60. 76. 103. 138. 170. 255. 259. 263. 270. 279. 292. 326. 329. 337. 341. 375. 386. 426. 472. 485. 488. 495. 499. 500. 511. 519. 521. 523. 533. 560. 567. 570. 574. 586. 599. 606. 607. 611. 619. 623. 626. 634. 638. 672. 675. 688. 736. 744. 751. 752. 790. 804. 810. 811. 832. 868. 870. 881. 911. 924. 947. 973. 990. 1026. 1032. 1048. 1053. 1058. 1064. 1076. 1079. 1087. 1096. 1097. 1108. 1151. 1159. 1190. 1192. 1198. 1199. 1215. 1248. 1273. 1278. 1297. 1319. 1321. 1329. 1338. 1340. 1361. 1407. 1415. 1420. 1422. 1425. 1431. 1455. 1459. 1476. 1482. 1507. 1530. 1563. 1576. 1584. 1586. 1589. 1590. 1593. 1598. 1604. 1611. 1622. 1625. 1627. 1634. 1638. 1642. 1654. Choëph. 8. 66. 71. 88. 91. 93. 108. 115. 121. 135. 143. 144. 159. 191. 199. 208. 210. 221. 225. 233. 240. 242. 253. 271. 274. 282. 284. 296. 353. 420. 473. 479. 489. 491. 500. 503. 504. 512. 514. 419. 524. 534. 536. 543. 547. 562. 568. 596. 622. 632. 634. 646. 647. 678. 699. 717. 723. 725. 730. 733. 737. 738. 824. 835. 838. 874. 881. 887. 889. 894. 903. 909. 912. 928. 941. 955. 966. 967. 975. 979. 1008. 1026. 1028. Eum. 2. 3. 4. 8. 24. 46. 57. 68. 76. 114. 117. 142. 146. 148. 155. 156. 193. 194. 197. 201. 209. 216. 223. 225. 235. 253. 262. 280. 313. 378. 400. 417. 421. 422. 424. 426. 448. 464. 480. 503. 508. 523. 537. 542. 547. 550. 552. 557. 559. 564. 565. 566. 582. 593. 610. 623. 628. 638. 662. 680. 689. 691. 699. 700. 708. 723. 724. 729. 732. 738. 767. 815. 824. 869. 872. 873. 899. 933. 944. 975. 983. Suppl. 16. 28. 58. 67. 147. 148. 161. 176. 191. 198. 217. 227. 229. 247. 271. 284. 293. 295. 299. 315. 317. 331. 338. 345. 371. 392. 409. 415. 423. 459. 471. 488. 495. 507. 525. 589. 628. 657. 688. 695. 702. 741. 884. 899. 904. 905. 913. 916. 917. 935. Amym. 12. Arg. 15. Dan. 35. Epig. 46. Cabir. 83. Cerc. 89. Praec. 95. 96. Myrm. 116. 121. Niob. 145. Oed. 161. Arm. ind. 162. 163. Perrhaeb. 172. Prom. sol. 177. 178. Sphing. 214. Phryg. 244, 5. Psychost. 264, 1. 5. 9. Orith. 267. Fragm. 269. 270. 285. 288. 292. 293. 296. 300. 301, 2. 306. 317. 320. 321. 331. 375. 380. 395. 400. 410. — Prom. 249. *τὸ ποῖον εὑρὼν τῇδε φάρμακον νόσου;* — postpositus substantivo. Prom. 153. *Ἅιδου τοῦ νεκροδέγμονος.* Prom. 231. *βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων.* Prom. 233. *γένος τὸ πᾶν.* Prom. 403. *θεοῖς τοῖς πάρος.* Prom. 437. *θεοῖς τοῖς νέοις τούτοις.* Prom. 622. *βούλευμα μὲν τὸ Δίον.* Prom. 649. *παρθενῶνας τοὺς ἐμούς.* Prom. 655. *λέχος τὸ Ζηνός.* Prom. 592. *τῆς οἰστροδινήτου κόρης τῆς Ἰναχείης.* Prom. 944. *τοῦ τυράννου τοῦ νέου.* Prom. 829. 841. 866. 927. 1021. 1035. 1054. Sept. 70. 178. 200. 292. 428. 564. 623. 912. 1008. 1020. Pers. 1. 8. 15. 53. 152. 301. 314. 472. 474. 525. 527. 600. 670. 738. 777. 818

856. 880. 974. Ag. 88. 90. 114. 128. 177. 198. 300. 354. 389. 503. 518. 524. 564. 695. 710. 746. 785. 807. 844. 855. 1158. 1239. 1270. 1296. 1298. 1414. 1516. 1524. 1533. 1550. 1566. 1574. 1612. Choeph. 14. 17. 220. 226. 252. 272. 349. 468. 713. 719. 770. 800. 830. 888. 925. 941. 979. 980. 983. 1061. Eum. 10. 35. 66. 67. 87. 218. 233. 370. 387. 397. 416. 424. 432. 465. 576. 625. 683. 742. 820. 878. 926. 979. Suppl. 131. 332. 416. 556. 629. 870. 954. 995. Myrm. 128. Niob. 149. Xantr. 157. Psychost. 264, 9. Fragm. 410. — Prom. 123. *τὴν λίαν φιλότητα.* Prom. 403. *θεοῖς τοῖς πάρος.* Prom. 702. *τὴν πρίν γε χρείαν.* Prom. 847. *τῶν πάλαι λόγων.* Pers. 176. *τῆς πάροιθεν εὐφρόνης.* Pers. 463. *τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφοράν.* Pers. 600. *χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν.* Ag. 73. *τῆς τότ' ἀρωγῆς.* Ag. 160. *τὸ μάταν — ἄχθος.* Ag. 518. *ῥοτῶν τῶν νῦν.* Ag. 710. *ἔθος τὸ πρόσθε τοκῆων.* Eum. 30. *τῶν πρὶν εἰσόδων.* Eum. 533. *τὸν πρὶν ὄλβον.* Suppl. 50. *τῶν πρόσθε πόνων.* Suppl. 52. *τά τε νῦν ἐπιδεῖξω πιστὰ τεκμήρια.* Suppl. 376. *τὸν ὑψόθεν σκοπόν.* Suppl. 385. *κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν.* Suppl. 870. *δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.* Suppl. 901. *οἱ δ' ἐνθάδε (δαίμονες).* Suppl. 995. *ἴχνος τὸ πρόσθεν.* — Prom. 440. *τὰν βροτοῖς δὲ πήματα.* Prom. 704. *τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον.* Pers. 225. *τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις.* Pers. 675. *οἱ κατὰ χθονὸς θεοί.* Ag. 415. *τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη.* Ag. 524. *Ἀχαιῶν — τῶν ἀπὸ στρατοῦ.* Ag. 540. *τὸν δ' αἰῶνος χρόνον.* Ag. 845. *τὴν κάτω χθονὸς χλαῖναν.* Ag. 856. *τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν κίνδυνον.* Ag. 864. *τὰς ἀμφί σοι πλαίουσα λαμπτηρουχίας.* Ag. 1859. *τοῦ κατὰ χθονὸς Ἅιδου.* Ag. 1414. *Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ.* Ag. 1533. *ὑπὸ πλανθμῶν τῶν ἐξ οἴκων.* Choeph. 105. *τὸν ἐκ φρενὸς λέγον.* Choeph. 123. *τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας.* Choeph. 468. *θεῶν τῶν κατὰ γᾶς.* Choeph. 500. *τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα.* Choeph. 630. *τὸ δ' ἀγχὶ πλευμόνων ξίφος.* Choeph. 820. *τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν, τοῖς τ' ἄνωθεν.* Choeph. 916. *ὀὐξ ἐνεράτων φόβος.* Eum. 300. *λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους.* Eum. 440. *τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.* Eum. 894. *τὰ γὰρ ἐκ πρωτέρων ἀμπλακήματα.* Eum. 969. *πάντες οἱ κατὰ πτόλιν δαίμονες.* Eum. 977. *τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους.* Suppl. 268. *τάπ' ἐμοῦ τεκμήρια.* Suppl. 391. *σέβας τὸ πρὸς θεῶν.* Suppl. 900. *τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας.* Atham. 1. *τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.* — cum infinitivis. Prom. 381. *ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν.* Prom. 627. *τὸ μὴ μαθεῖν σοι πρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.* Prom. 640. *τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι.* Prom. 684. *τοῦ ζῆν ἀπιστέρησιν.* Prom. 892. *τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύσει μακρῷ.* Prom. 929. *ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.* Sept. 214. *σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴρω δόμων.* Ag. 199. *βαρεῖα μὲν μὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι.* Ag. 243. *τὸ δὲ προ-*

πλύσιν — προχαιρέτω. Ag. 244. ἴσον δὲ τῷ προστίνειν. Ag. 455. τὸ δ' ὑπερκότως πλύσιν εἰ βαρύ. Ag. 484. τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λίγων. Ag. 534. τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Ag. 762. πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι προτίονσι. Ag. 835. τὸ μὲν γυναῖκα — ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν. Ag. 901. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν θεοῦ μέγιστον δῶρον. Ag. 1169. ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι. Ag. 1263. τλήσομαι τὸ κατθανεῖν. Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀπόρεστον ἔφυ. Ag. 1326. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. Ag. 1332. τοῦ δρῶντος ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. Ag. 1342. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. Ag. 1399. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Ag. 1592. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί. Ag. 1619. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς. Choeph. 57. τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ' ἐν βροτοῖς θεός. Choeph. 411. πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. Choeph. 952. παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς. Eum. 85. οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν. Eum. 86. τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε. Eum. 291. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. Eum. 401. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται. Eum. 622. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα. Eum. 661. φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. Eum. 719. τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες. Suppl. 783. τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φιλαιακτῶν κακῶν. Suppl. 973. τό τ' εἰπεῖν εὐπρεπὲς μύσαγμά πως. Suppl. 991. τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. Fragm. 412. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι πρεῖσσον κακῶς πράσσοντα. — Prom. 236. ἐξερυσάμην βροτοὺς τὸ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν. Prom. 867. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ κτεῖναι σύνεννον. Pers. 284. ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη. Ag. 15. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παρεστατεῖ τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ. Ag. 555. παρεῖχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν τὸ μήποτ' αἶθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν. Ag. 1144. οὐδὲν' ἐπήρκεσαν τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οἶν ἔχει παθεῖν. Ag. 1571. μοῖραν ὕψιστ' ἀσφαλῆ τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἰμάξαι πέδον. Choeph. 300. προσπτίζει χρημάτων ἀχηνία τὸ μὴ πολίτας — ὧδ' ὑπηκόους πέλειν. Eum. 211. χαλᾷς τὸ μή γ' ἕπεσθαι μηδ' ἐποπτεύειν πότμῳ. Eum. 901. φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων. Prom. 789. οὐκ ἐναντιώσομαι τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν. Prom. 920. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ πεσεῖν ἀτίμως. Eum. 874. οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ — τιμᾶν πόλιν. — cum participiis. Prom. 27. ἃ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω. Prom. 773. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστίν; Prom. 783. τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. Prom. 787. τὸν λύσοντα. Ag. 1487. τίς ὁ μαρτυρήσων; Ag. 1522. τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων; Pers. 95. τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων; Pers. 143. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν; Eum. 765. αὐτὸς δ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν. Suppl. 566. τίς ἦν ὁ

θέλξαι; Psychost. 264, 8. αὐτός ἐστιν ὁ πτανών. Suppl. 242. εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. Prom. 213. τοὺς ὑπερέχοντας. Prom. 264. τοὺς κακῶς πράσσοντας. Prom. 275. τῷ νῦν μογοῦντι. Prom. 389. τῷ νέον θακοῦντι. Prom. 524. ὁ πάντα νέμων. Prom. 642. πρὸς τῶν κλυόντων. Prom. 700. τοῖς νοσοῦσι. Prom. 893. μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων μήτε τῶν γίννᾳ μεγαλυνομένων. Prom. 938. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν. Prom. 939. τὸν κρατοῦντ' ἀεί. Prom. 1014. τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς. Pers. 365. τὸ μέλλον ἐκ θεῶν. Ag. 925. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς. Ag. 1608. τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον. Prom. 947. τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεούς. Prom. 960. τὸν νῦν κοιρανοῦντα. Prom. 972. τοὺς ὑβρίζοντας. Prom. 1006. τὸν μέγα στυγούμενον. Prom. 1060. αἱ πημοσύναις συγκάμνουσαι. Sept. 10. τὸν ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας. Sept. 318. τὸν φθίμενον. Sept. 386. τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε. Sept. 439. τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα. Sept. 498. πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων. Sept. 537. τοῦ πάρος λελεγμένου. Sept. 542. τῷ φέροντι. Sept. 660. τῷ πάλαι δ' αὐδωμένῳ. Sept. 1059. τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην. Ag. 169. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα. Ag. 305. ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών. Ag. 315. τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων. Ag. 337. τῶν ὀλωλότων. Ag. 530. τῶν ἀντερώντων. Ag. 556. τοὺς ἀναλωθέντας. Ag. 764. τῷ δυσπραγοῦντι. Ag. 782. τὸν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. Ag. 809. τῷ πεπαμένῳ. Ag. 859. τὸν πεσόντα. Ag. 994. τῶν φθιμένων. Ag. 1166. τῷ πατοῦντι. Ag. 1226. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν. Ag. 1332. τοῦ δρῶντος. Ag. 1543. ὁ καίνων. Ag. 1545. τὸν ἔρξαντα. Ag. 1649. τὸν κρατοῦντα. Choeph. 92. τοῖσι πέμπουσιν τάδε. Choeph. 102. τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός. Choeph. 265. τοὺς κρατοῦντας. Choeph. 324. ὁ θνήσκων. Choeph. 325. ὁ βλάπτων. Choeph. 397. παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων. Choeph. 705. τοῖς κρατοῦσι δαμάτων. Choeph. 723. ἡ κρατοῦσα. Choeph. 906. τὸν πονοῦντα. Eum. 210. τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους. Eum. 303. τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προσίεμεν τας. Eum. 316. 325. τῷ τεθυμένῳ. Eum. 531. τὸν οὔποτ' αὐχοῦντα. Eum. 553. ὁ διώκων. Eum. 571. τοὺς δικάζοντας. Eum. 599. οἵ τ' ἐφήμενοι. Eum. 630. ὁ θρώσκων. Eum. 695. τὸν σέβοντα. Eum. 738. τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα. Eum. 857. τῷ σέβοντι. Eum. 870. τῶν δυσσεβούντων. Suppl. 149. τῶν κεκμηκότων. Suppl. 608. τὸν μὴ βοηθήσαντα. Fragm. 270. τῷ περῶντι τὴν θέμιν. Fragm. 273. τῶν κεκτημένων. Fragm. 274. ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός. Fragm. 283. τῷ κάμνοντι. Fragm. 286. τὸν κακῶς πράσσοντα. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι. Choeph. 679. τὸν τεκόντα. Sept. 909. Choeph. 131. Eum. 441. ἡ τεκοῦσα. Sept. 49. Pers. 241. Choeph. 670. τοῖς τεκοῦσι. Pers. 828.

Ag. 1312. 1334. Choeph. 149. 320. Eum. 308. Suppl. 411. Phryg. 244. *ὅ θανών* etc. Ag. 554. Choeph. 873. Myrm. 120. *οἱ τεθνηκότες* etc. Pers. 538. *οἱ οἰχόμενοι.* Ag. 557. Choeph. 873. Myrm. 120. *ὁ ζῶν* etc. Choeph. 41. 142. 187. 362. Eum. 400. *ὁ κτανών* etc. Prom. 127. *τὸ προσέρπον.* Prom. 211. Pers. 365. 446. Ag. 242. 1213. Suppl. 1042. *τὸ μέλλον.* Prom. 845. *πλέον τι τοῦ πεφασμένου.* Ag. 471. *πρὸ τοῦ φανέντος.* Ag. 68. 670. *τὸ πεπρωμένον.* Ag. 820. *τὸ μὲν καλῶς ἔχον.* Choeph. 308. *τοὐφειλόμενον.* Choeph. 742. *τὸ μὴ φρονοῦν.* Choeph. 918. *τὸ μὴ χρεών.* Fragm. 305. *τὸ πρέπον.* Prom. 44. *τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα.* Prom. 47. *τῶν νῦν παρόντων.* Prom. 102. *τὰ μέλλοντα.* Prom. 216. *τῶν παρεστώτων.* Prom. 686. Suppl. 961. *τὰ πραχθέντα.* Pers. 519. 787. Choeph. 792. *τὰ πεπραγμένα.* Ag. 771. *τὰ δοκοῦντα.* Choeph. 763. *τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.* Choeph. 767. *τῶν λελεγμένων δίχα.* Choeph. 768. *τἀπεισταλμένα.* Suppl. 896. *τἀπολωλότα.* — cum adiectivis. Prom. 157. *ὁ τάλας ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.* Prom. 564. *ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.* Prom. 571. *μὲ τὸν τάλαιναν.* Prom. 596. *εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ.* Prom. 598. *μὲ τὸν ταλαίπωρον.* Prom. 626. *τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.* Prom. 946. *σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον.* Ag. 1109. *ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;* Ag. 1233. *κτενεῖ με τὴν τάλαιναν.* Choeph. 684. *ἀποφυλοῖς με τὴν παναθλίαν.* Eum. 750. 773. *ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα.* Ag. 559. *ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν.* Prom. 954. Choeph. 289. *τοῖς τοιούτοις.* Ag. 1603. *τῷ τηλικούτῳ.* Sept. 11. *τὸν ἕξηβον χρόνῳ.* Sept. 209. *τὸν ἀμήχανον.* Sept. 452. *τὸν φερέγγυον.* Pers. 780. *τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν.* Ag. 448. *τῶν πολυκτόνων.* Ag. 594. *τοῖς δύσφροσιν.* Ag. 912. *ὁ δ' ἀφθόνητος.* Ag. 915. *τοῖς δ' ὀλβίοις.* Ag. 993. *τὸν ὀρθοδαῆ.* Ag. 1210. *ἡ παντότολμος.* Ag. 1277. *τῶν εὐδαιμόνων.* Ag. 1623. *τὸν δὲ μὴ πειθάνορα.* Choeph. 101. *τὸν ἐλεύθερον.* Choeph. 107. *τοῖσιν εὔφροσιν.* Choeph. 140. Eum. 746. *τοῖς ἐναντίοις.* Choeph. 232. *τοὺς φιλτάτους.* Choeph. 612. *ἃ κυνόφρων.* Eum. 63. *τοῖσιν ἄλλοις.* Eum. 100. *πρὸς τῶν φιλτάτων.* Ag. 131. *τοῖς σώφροσιν.* Eum. 445. *τοὺς ἐπαιτίους.* Eum. 872. *τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπέναθητον γένος.* Suppl. 200. *τοὺς ἥσσονας.* Suppl. 484. *τοῖς ἥσσοσιν.* Suppl. 929. *τοῖς ἄρσεσιν.* Ixion. 80. *τὸν δ' ἡμίσπον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχίως ὁ μέγας καταπίνει.* Fragm. 286. *τὸν καλῶς εὐδαίμονα.* Prom. 39. 289. *τὸ συγγενές.* Prom. 212. Suppl. 607. *τὸ καρτερόν.* Prom. 476. *τὸ μὲν μέγιστον.* Sept. 245. 263. Choeph. 101. 457. *τὸ μόρσιμον.* Prom. 187. Sept. 1065. Choeph. 306. Eum. 589. Suppl. 73. 401. *τὸ δίκαιον.* Pers. 98. Ag. 1260. *τὸ πρῶτον.* Ag. 1052. *τὸ δεύτερον.* Pers. 103. *τὸ παλαιόν.* Ag. 79. *τὸ ὑπέργηρων.* Ag. 129. *τὸ βίαιον.* Ag. 214. *τὸ παντότολμον.* Ag. 368. *τὸ βέλτιστον.* Ag. 536. *τὸ σόν.* Ag.

876. τἀναγκαῖον. Ag. 972. τὸ μὴ τελίσφορον. Ag. 1054. Choeph. 952. τὸ θεῖον. Choeph. 625. Eum. 492. 668. τὸ δεινόν. Choeph. 628. τὸ δυσφιλὲς θεοῖς. Choeph. 900. τὸ δυστυχές. Eum. 666. τὸ ἄναρχον. Eum. 707. τὸ ἄρρεν. Eum. 961. τὸ ἀτηρόν. Eum. 962. τὸ περδαλέον. Suppl. 194. τὸ μὴ θρασύ. Suppl. 195. τὸ μὴ μάταιον. Suppl. 321. τἀρχαῖον. Suppl. 361. 513. τὸ κοινόν. Suppl. 365. 680. τὸ δήμιον. Suppl. 591. τὸ μεῖον. Suppl. 1055. τὸ βέλτερον. Suppl. 1056. τὸ δίμοιρον. Prom. 474. 637. 699. 705. 782. 846. Sept. 66. 536. Pers. 518. 977. Choeph. 810. Eum. 653. 678. 733. 985. τὸ λοιπὸν, τὰ λοιπά. Prom. 215. 273. 354. 630. 963. 1008. Ag. 168. 417. 668. 965. Choeph. 125. 328. 401. 428. 513. 673. 927. 963. Eum. 52. 83. 157. 191. 281. 379. 393. 510. 640. 851. 986. Suppl. 674. 762. τὸ πᾶν, τὰ πάντα ταὐτόν. Eum. 595. ταὐτόν. Eum. 524. τὰ πολλά. Prom. 151. τὰ πρὶν δὲ πελώρια. Sept. 601. Choeph. 575. Suppl. 441. τὰ καίρια. Sept. 750. τὰ δ' ὀλοά. Sept. 781. Eum. 602. τὰ πλεῖστα. Prom. 204. 308. Ag. 1023. Suppl. 940. 952. Europ. 49. τὰ λῷστα. Prom. 70. τῶν ἐπαξίων. Sept. 1063. τὰ δίκαια. Pers. 214. Eum. 841. τὰ ἀγαθά. Pers. 224. τὰ χρηστά. Pers. 404. τὰ πρῶτα. Pers. 596. τἀνταῖα. Pers. 837. Eum. 207. τὰ φίλτατα. Ag. 36. 595. 818. 886. 892. 1218. Choeph. 505. 545. 576. Eum. 620. 637. Suppl. 992. τὰ ἄλλα. Ag. 606. τὰ ψευδῆ. Ag. 608. 666. τἀληθῆ. Ag. 637. Eum. 643. τὰ πιστά. Ag. 900. τῶν ποικίλων. Ag. 1123. τὰ ἐπίφοβα. Ag. 1228. τὰ πυθόκραντα. Ag. 1346. τἀναντία. Ag. 1397. ἐκ τῶν ὁμοίων. Choeph. 145. πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν. Choeph. 700. 703. τὰ πρόσφορα. Eum. 106. πολλὰ τῶν ἐμῶν. Myrm. 120. τἀμά. Eum. 409. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένῃ. Eum. 465. αὐτῶν ἐμῶν τὰ βέλτιστα. Suppl. 945. τὰ θυμηδέστατα. Niob. 144. τἀνθρώπεια. Sept. 23. τὰ πλείω. Sept. 248. τὰ κρείσσω. Pers. 432. τὰ μάσσονα. Ag. 584. τὰ μάσσω. — cum adverbiis. Prom. 335. Eum. 391. τοὺς πέλας. Suppl. 378. τοῖς πέλας. Sept. 68. 175. τὰ τῶν θύραθεν. Pers. 180. τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα. Choeph. 39. τοὺς γᾶς νέρθεν. Choeph. 163. κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω. Eum. 642. τοὺς ἔπειτα. Prom. 441. Pers. 490. Ag. 636. 878. Choeph. 53. 552. Suppl. 326. τὸ πρίν. Ag. 120. 137. 154. 340. τὸ εὖ. Prom. 202. Ag. 1398. τοὔμπαλιν. Ag. 1411. τὸ πρόσθεν. Sept. 40. τἀκεῖθεν. Sept. 183. τἄξωθεν. Sept. 1070. τὰ μάλιστα. Ag. 19. τὰ πρόσθε. Eum. 60. τἀντεῦθεν. Ag. 239. ἃ δ' ἔνθεν. Suppl. 254. τἀπέκεινα. — cum praepositione. Prom. 899. τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Sept. 295. τοῖσι μὲν ἐξ πύργων. Ag. 1601. τῶν ἐπὶ ζυγῷ. Eum. 912. τοῖς ὑπὸ γαῖαν. Psychagog. 258. οἱ περὶ λίμναν. Suppl. 526. τὸ πρὸς γυναικῶν. Ag. 246. τἀπὶ τούτοισιν. Ag. 804. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα. Choeph. 572. τἀν οἴκῳ. Eum. 890. τὰ κατ' ἀνθρώ-

πους. Suppl. 175. τἀπὶ χέρσον. — cum genitivo. Sept. 68. 175. τὰ τῶν θύραθεν. Sept. 357. τὰ τῶν ἐναντίων. Sept. 968. 1038. τὰ τοῦδε. Pers. 589. 976. τὰ Περσῶν. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν. Choeph. 393. τὰ χθονίων. Suppl. 595. τὰ τῶν ἐγχωρίων. Suppl. 1047. τὰ θεῶν. — ὁ μέν, ὁ δέ. Prom. 201. 2. οἱ μὲν θέλοντες —, οἱ δὲ τοὔμπαλιν σπεύδοντες. Prom. 784. τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον. Sept. 277. 280. τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους στείχουσιν, — τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἐάπτουσι πολίταις. Sept. 493. ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν ἔχει, Ὑπερβίαν δὲ —. Sept. 741. τὸ μὲν πιεῖν, ἄλλο δ' ἀείρει. Pers. 18 s. οἱ μὲν ἐφ' ἵπποις, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν. Pers. 178 s. ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσπημένη, ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν. Pers. 182 s. πάτραν δ' ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον. Pers. 188. 190. χὴ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ, — ἡ δ' ἐσφάδαζε. Pers. 475 s. οἱ μὲν ἀμφὶ πρηναῖον γάνος δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοί. Pers. 788. συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ. Ag. 317. 321. οἱ μὲν γὰρ —, τοὺς δὲ —. Ag. 434 s. οὔ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις, τὸν δὲ —. Ag. 538 s. τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν, τὰ δ' αὖτε καπίμορφα. Ag. 838. τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν. Ag. 1419. ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι —. Ag. 1613. ὁ μὲν γὰρ ἦγε παντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ, σὺ δέ —. Choeph. 60 s. ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει, τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σαύτου μίνει χρόνιζοντα βρύει. Choeph. 276 s. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῷν νόσους. Choeph. 370 s. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη, τῶν δὲ κρατούντων χέρες οὐχ ὅσιαι. Choeph. 446 s. τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει, τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν. Choeph. 1016. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει. Eum. 213 s. τὰ μὲν γὰρ οἷδα πάρτα σ' ἐνθυμουμένην, τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν. Eum. 914. τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. Suppl. 564 s. τὰν μὲν βοὸς, τὰν δ' αὖ γυναικός. Suppl. 988. τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ. Edon. 51. ὁ μὲν — πίμπλησι μίλος. — ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ. Suppl. 1040. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη, σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. Sept. 463 s. ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν. Pers. 740 s. λέγουσι, δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο ἔνδον αἰχμάζειν. Ag. 1223. σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποπτείνειν μέλει. Eum. 573. σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου. — ὁ δέ non praecedente μέν. Prom. 162. ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ — δάμναται οὐρανίαν γένναν. Prom. 569. ὁ δὲ πορεύεται. Prom. 661. ὁ δὲ — θεοπρόπους ἴαλλεν. Prom. 818. τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον, ἐπαναδίπλαζε. Prom. 837. τῶν δὲ προσσαίνει σέ τι; Prom. 858. οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας — ἦξουσι. Sept. 308. τὰς δὲ πεχειρωμένας ἄγεσθαι. Sept. 323. τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ. Sept. 498. πρὸς τῶν κρατούντων δ

ἐσμὲν, οἱ δ' ἠσσωμένων. Sept. 518. ὁ δ' ὠμὸν — φρόνημα — ἔχων προσίστατας. Sept. 529. ὃ δὲ, τοιόσδ' ἀνὴρ, ἀπειλεῖ. Sept. 913. οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτασαν. Pers. 194. τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ Ξέρξης. Pers. 205. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δίμας παρεῖχε. Pers. 353. ὁ δ' εὐθὺς οἷς ἤκουσεν. Pers. 366. οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως — δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο. Pers. 416. τοὶ δ' ὥστε θύννους — ἔπαιον. Pers. 560. τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι. Pers. 576. τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν οὐκ ἔτι περσονομοῦνται. Pers. 761. τὸν δὲ σὺν δόλῳ Ἀρταφρένης ἔκτεινεν. Pers. 800. οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι. Ag. 153. τοῖς δ' ὁμόφωνον αἴλινον αἴλινον εἰπέ. Ag. 281. ὁ δ' οὔτι μέλλων — παρῆκεν. Ag. 285. οἱ δ' ἀντέλαμψαν. Ag. 363. ὁ δ' οὐκ εὐσεβής. Ag. 440. οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος ὑπὲρ — κατέχουσιν. Ag. 544. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν. Ag. 641. αἱ δὲ, περοτυπούμεναι βίᾳ, — ᾤχοντο. Ag. 963. τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ θρῆνον Ἐριννύος. Ag. 1014. οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς. Ag. 1048. ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ. Ag. 1329. οἱ δὲ — οὐ καθεύδουσιν. Choeph. 63. τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ. Choeph. 134. οἱ δ' ὑπερκόπως — χλίουσιν. Choeph. 239. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται. Choeph. 247. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους νῆστις πιέζει λιμός. Choeph. 414. τὰ δ' οὔτι θέλγεται. Choeph. 528. ἡ δ' ἐξ ὕπνου πέπραγεν. Choeph. 540. ἡ δ' ἀμφιταρβεῖ τῷδ' ἐπώμωξεν πάθει. Choeph. 546. τοὐσδ' ἔρ τι ποιεῖν, τοὐδὲ μήτι δρᾶν λέγων. Choeph. 811. τὰ δ' εὖ. Choeph. 1036. τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω — μαρτυρεῖν. Eum. 111. ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται. Eum. 248. ὃ δ' αὖτε οἷν ἀλκὰν ἔχων — θέλει. Eum. 251. τὸ δ' οὐ πάρεστιν. Eum. 630. ἡ δ' ἅπερ ξίνῳ ξίνη ἔσωσεν ἔρνος. Dan. 36, 4. ἡ δὲ τίπτεται. Psychost. 264. ὃ δ' αὐτὸς ὑμνῶν — αὐτός ἐστιν ὁ πτανῶν. — ὁ μὲν, non sequente δέ. Prom. 340. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ. Ag. 980. καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων πτησίων ὄκνος βαλὼν —. (Atham. 1. τὸν μὲν τρίπουν ἐδείξατο. Thalamop. 64. ἀλλ' ὁ μὲν τις — ἐμπεραινέτω. Prom. sol. 177. τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν —.) — articulus pronominis demonstrativi vicem tenens. Prom. 234. καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε. Sept. 179. ἀνὴρ γυνή τε χὤτι τῶν μιγαίχμιον. Sept. 367. ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ χαλκηλάτου πλάζουσι κώδωνες φόβον. Sept. 454. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ τῷ. Sept. 491. ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται. Sept. 895. ἀδαφόπλακτοι δὲ τοὺς μίνουσι. Ag. 7. ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. Ag. 1177. πρὸ τοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Ag. 1457. ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως — τράφεται. Eum. 2. ἐκ δὲ τῆς Θέμιν. Eum. 7. δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν Φοίβῳ. Eum. 132. αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ. Eum. 166. καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται. Eum. 323. τοῖς ὁμαρτεῖν. Eum. 440. τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον. Eum. 462. θεσμὸν τὸν αἰεὶ ἅπαντ'

ἐγὼ θήσω χρόνον l. d. Eum. 660. ἐν δὲ τῷ σίβας ἀστῶν — τὸ μὴ ὄλεσθαι σχήσει. Eum. 754. 781. ἐκ δὲ τοῦ. Suppl. 353. τῶν γὰρ οὐ δοῖτας πόλις. Suppl. 434. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μίγαν πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη. Suppl. 948. τοῦ γὰρ προτίρα μῆτις. Suppl. 1033. τὸ γένοιτ' ἄν. Prom. 237. τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι πάμπτεμαι. — pronominis relativi vicem tenens. Ag. 512. Διὸς μανίλῃ, τῇ κατείργασται πίδον. Ag. 628. διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ. Choeph. 596. τὰν ἁ παιδολέμας τάλαινα θεοστυγὴς μήσατο πυρδαῖ τινα πρόνοιαν. Eum. 322. θνατῶν, τοῖσιν αὐτουργίας ξυμπίσσουσιν μάταιος. Eum. 878. πόλιν, τὰν καὶ Ζεὺς — νέμει. Eum. 919. θεαὶ, τῶν Μοῖραι ματροπασιγνῆται. Suppl. 162. τὸν τᾶς βοὸς παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐτὸς ποτ' ἔκτισεν γόνῳ. Suppl. 262. κνωδάλων βροτοφθόρων, τὰ δὴ — ἀνῆκε γαῖα. Suppl. 301. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα Γῆς κατέκτανε. Suppl. 516. λοιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν. Suppl. 579. φυσίζοον γένος, τὸ δὴ Ζηνὸς ἐστιν ἀληθῶς. Suppl. 594. σπεῦσαί τι τῶν δολίως φέρει φρήν. Suppl. 680. τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει. Hèliad. 59. δίκας, ἐν τῷ δεαβάλλει.

Οἰ heu. Pers. 116. 121. 562. 565. 570. 573.

Ὀβρίκαλα catuli. Ag. 141. φιλομάστοις θηρῶν ὀβρικάλοισι.

Ὄβριμος gravis. Ag. 1385. μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς. Cf. Ὄμβριμος.

Ὄγκα Minervae cognomen. Sept. 148. μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα. Sept. 469. πύλας ἔχων Ὄγκας Ἀθάνας. Sept. 484. Ὄγκα Πάλλας.

Ὅδε hic. Prom. 14. πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν. Prom. 43. ἅπερ γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι. Prom. 51. τοῖσδε κοὐδὲν ἀντικεῖν ἔχω. Prom. 52. δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν. Prom. 61. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον. Prom. 63. πλὴν τοῦδε. Prom. 70. ὁρῶ πυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. Prom. 156. τοῖσδ' ἐπεγήθει. Prom. 160. ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ. Prom. 174. τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω. Prom. 197. ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε. Prom. 244. οὔτ' ὢν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρῃζον. Prom. 247. μή που τί προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; Prom. 293. γνώσῃ δὲ τάδε. Prom. 317. ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. Prom. 345. τοῦδ' εἵνεκα. Prom. 401. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε. Prom. 520. τόνδε δ' οὐδαμῶς καιρὸς γεγωνεῖν. Prom. 522. τόνδε γὰρ σώζων. Prom. 532. ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι. Prom. 552. ἔμαθον τάδε. Prom. 617. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; Prom. 627. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. Prom. 635. τὴν τῇδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον. Prom. 638. ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν. 675. πράσσειν τάδε. Prom. 703. μαθεῖν γὰρ τῇδε πρῶτ' ἐχρῄζετε. Prom. 739. τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι. Prom. 747. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε. Prom. 768. οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε. Prom. 784. τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον. Prom. 786. τῇδε μὲν γέγωνε. Prom. 800.

πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς. Prom. 821. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν — ἔχεις γεγωνεῖν. Prom. 825. τὸ πᾶν πορεῖας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν. Prom. 844. σημεῖά σοι τάδ' ἐστί. Prom. 846. ὑμῖν τῇδέ τε. Prom. 917. ἐγὼ τάδ' οἶδα. Prom. 933. καὶ τῶνδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους. Prom. 936. ἄθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι. Prom. 937. ὅδ' οὖν ποιείτω. Prom. 958. ἐκ τῶνδε. Prom. 989. παῖς τε πᾶσι τοῖσδ' ἀνοήστερος. Prom. 992. γεγωνῆσαι τάδε. Prom. 997. οὐδὲν τῶνδε. Prom. 1000. βεβούλευται τάδε. Prom. 1043. τάσδ' ἀγγελίας ὅδ' ἐθώϋξεν. Prom. 1061. πημοσύναις συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε. Prom. 1069. μετὰ τοῦδε. Prom. 1072. οὐκ ἔστι νόσος, τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον. Sept. 38. τῶνδ' ἀκούσας. Sept. 54. τῶνδε πύστις. Sept. 65. τῶνδε καιρόν. Sept. 199. οὔπουν τάδ' ἔσται. Sept. 217. τί τάδε νέμεσις στυγεῖ; Sept. 230. τῶνδε βουλεύειν πέρι. Sept. 232. μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς. Sept. 234. ἀνασχήσῃ τάδε. Sept. 294. πρὸς τάδε. Sept. 319. βέλτερα τῶνδε. Sept. 338. ἐκ τῶνδε. Sept. 356. σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα. Sept. 377. τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; Sept. 463. ἐπεύχομαι τάδε μὲν σύντυχεῖν. Sept. 514. τόδ' αὐδᾷ. Sept. 535. τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα. Sept. 549. εἴθε γὰρ θεοὶ τοῦσδ' ὀλέσειαν. Sept. 645. τάχ' ἂν τόδ' ἦν. Sept. 827. τόδ' εἰργάσασθ' ἄπιστον. Sept. 830. τάδ' αὐτόδηλα. Sept. 913. τοῦσδ' ἕπεσθαι. Sept. 958. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν. Sept. 968. τὰ τοῦδε. Sept. 981. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας. Sept. 1003. ἀμφὶ τοῦδε. Sept. 1008. δορὶ τῷ τοῖδε. Sept. 1009. οὔτε ἀτιμάσας ὅδε. Sept. 1011. πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν. Sept. 1018. ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Sept. 1033. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε. Sept. 1038. τὰ τοῦδε. Sept. 1043. ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε. Sept. 1064. ἅμα τῷδε. Sept. 1067. ὧδε Καδμείων ἤγυξε πόλιν. Pers. 1. τάδε μὲν Περσῶν — πιστὰ καλεῖται. Pers. 166. πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε. Pers. 171. τῶνδε συμβούλους. Pers. 213. τῶνδ' ἀποτροπήν. Pers. 219. τἄμπαλιν δὲ τῶνδε. Pers. 221. τῶνδε κρίνομεν πέρι. Pers. 323. καπῶν ὕψιστα δὴ πλέω τάδε. Pers. 332. τῶνδε χωρίς. Pers. 430. τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη; Pers. 438. ποίῳ μόρῳ δὲ τοῖσδε φὴς ὀλωλέναι; Pers. 442. ἐνταῦθα πέμπει τοῖσδε. Pers. 483. ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε. Pers. 709. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν. Pers. 716. πρὸς τάδε. Pers. 727. τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεούς. Pers. 730. τάδ' οὐ κατεικώς. Pers. 736. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν; Pers. 789. καὶ πρὸ τάδ' ἐστί. Pers. 809. τῶνδε τἀπιτίμια. Pers. 895. ὅδ' ἐγών. Pers. 934. τάδε σ' ἐπανέρωμαι. Pers. 980. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον; Pers. 1002. καὶ τόδ' ἀλγῶ. Ag. 155. εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον πεπλημένῳ. Ag. 204. τί τῶνδ' ἄνευ πακῶν. Ag. 263. τί γὰρ τὸ πιστὸν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ; Ag. 354. τὸν τάδε πράξαντα. Ag. 386. τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν-

δε φῶτα. Ag. 397. τόδ' ἐννέπουτες. Ag. 416. τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα. Ag. 437. τάδε δίγά τις βαίζει. Ag. 485. τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον. Ag. 487. ὅστις τάδ' ἄλλως — ἐπεύχεται. Ag. 509. τοῖσδ' ἅπασι. Ag. 568. τόδ' ἐκπράξασα. Ag. 609. οὐκ εὐκρυπτα γίνεται τάδε. Ag. 851. ἐκ τῶνδε. Ag. 853. μηδὲ θαυμάσῃς τόδε. Ag. 896. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών. Ag. 905. τόδ' εἰπέ. Ag. 907. ἔρδειν τάδε. Ag. 909. εἰ τάδ' ἤνυσεν. Ag. 930. ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε. Ag. 935. οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε — ἔχειν. Ag. 1000. τάδ' ἐξέχει. Ag. 1029. εἴ τι δράσεις τῶνδε. Ag. 1058. εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς. Ag. 1059. καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη. Ag. 1078. τόδε γὰρ τελεῖς. Ag. 1081. τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. Ag. 1085. τί τόδε φαίνεται; Ag. 1102. κακῷ δέ τῳ ἐπεικάζω τάδε. Ag. 1146. ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω. Ag. 1177. λέγειν τάδε. Ag. 1185. ὡς τάδ' ἤμπλακον. Ag. 1196. ἐκ τῶνδε. Ag. 1212. τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω. Ag. 1237. τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε; Ag. 1283. τόδ' ὄζει θυμάτων ἑφεστίων. Ag. 1290. μαρτυρεῖτέ μοι τόδε. Ag. 1307. μηκέτ' εἰσέλθῃς τάδε. Ag. 1308. τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν. Ag. 1315. τάδ' ἀκούων. Ag. 1341. χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι. Ag. 1353. τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι. Ag. 1369. τάδ' ἂν δικαίως ἦν. Ag. 1370. κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας. Ag. 1379. τάδ' ὧδ' ἔχει. Ag. 1388. οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων. Ag. 1408. τόνδ' ἕσφαξ' ἐγώ. Ag. 1416. κοινόλεκτρος τῷδε. Ag. 1421. πεῖται φιλήτωρ τοῦδε. Ag. 1442. τοῖσδε βαρυνθείς. Ag. 1467. τί τῶνδ' οὐ θεόπραντόν ἐστιν; Ag. 1484. τόνδ' ἀπέτισεν. Ag. 1503. οὔτ' ἀναλεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι. Ag. 1506. ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀρθέν. Ag. 1520. πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν. Ag. 1523. τόδ' ἔρξαι πλῆσαι. Ag. 1551. τάδε μὲν στέργειν. Ag. 1572. τοῦδε δύσθεος πατήρ. Ag. 1585. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Ag. 1606. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε; Ag. 1617. ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον. Ag. 1622. ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων. Ag. 1632. ἀμφεῖν τοῖνδε. Ag. 1633. δοκεῖς τάδ' ἔρδειν. Ag. 1640. τάδ' ἐξαμῆσαι. Ag. 1643. χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν. Ag. 1647. τοὐνδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὦδ' ἐπανθίσαι. Choeph. 4. τάδε γε πηρύσσω πατρί. Choeph. 89. τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος. Choeph. 95. τάδ' ἐκχέουσα. Choeph. 103. εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπίστορον. Choeph. 110. ἐπεύχομαι τάδε. Choeph. 126. τῶνδε νῦμα λαμβάνει. Choeph. 168. ξυξύμβολον τόδ' ἐστί. Choeph. 173. ὅδ' ἐστὶ πάρεστ' ἰδεῖν ὀμόπτερος. Choeph. 175. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ᾖ τάδε; Choeph. 179. αὐθάκρυτά μοι λέγεις τάδε. Choeph. 190. ὅπως μὲν ἔντιμον τάδ' αἰνίσω. Choeph. 217. ὅδ' εἰμί. Choeph. 222. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω; Choeph. 250. καμὲ τήνδε τε. Choeph. 264. πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε. Choeph. 274. ἔφασκε — τάδε τίσειν με. Choeph. 312. τριγέρων μῦθος τάδε

φανεῖ. Choeph. 334. τί τῶνδ' ἐδ; Choeph. 336. ἐκ τῶνδε. Choeph. 433. ὡς τόδ' εἰδῇς. Choeph. 465. τῶνδ' ἐκπάς. Choeph. 511. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰπέσαι τάδε. Choeph. 515. φράσον τάδε. Choeph. 544. τεράσκοπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι. Choeph. 547. τήνδε μὲν στείχειν ἔσω. Choeph. 573. ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε. Choeph. 629. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω; Choeph. 698. τάδ' ἀγγελῶν. Choeph. 704. αἰνῶ δὲ πράσσειν — τάδε. Choeph. 766. καπός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε. Choeph. 795. τόδε καλῶς πτάμενον. Choeph. 828. καὶ τόδ' ἂν φέρειν δόμοις γένοιτ' ἂν ἄγθος δυσματοστάγές. Choeph. 834. τί τῶνδ' ἂν εἴποις; Choeph. 843. τάδ' ἐπευχομένη. Choeph. 879. τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει. Choeph. 891. πρὸς αὐτὸν τόνδε. Choeph. 912. παρεὶς τάδε. Choeph. 919. τῶνδε συμφοράν. Choeph. 973. τάδ' εὐόρκως ἔχει. Choeph. 979. ὃ πάντ' ἐποπτεύων τάδε. Choeph. 1052. ἐκ τῶνδε. Choeph. 1053. αἴδε πληθύουσι δή. Choeph. 1057. οὐχ ὁρᾶτε τάσδε. Eum. 81. δυσαστὰς τῶνδε. Eum. 135. ἔγειρε καὶ σὺ τήνδε. Eum. 149. τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; Eum. 215. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Eum. 243. ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που ναταπτακών. Eum. 288. ὅπως γένοιτο τῶνδέ μοι λυτήριος. Eum. 340. σπεύδομεν αἴδ' ἀφελεῖν. Eum. 355. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδε. Eum. 367. τίς οἶν τάδ' οὐχ ἅζεται; Eum. 402. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς; Eum. 413. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν — θέλεις; Eum. 425. τεκμήριον δὲ τῶνδε. Eum 443. καὶ τῶνδε κοινῇ λοξίας ἐκαίτιος. Eum. 445. εἰ μή τι τῶνδε ἔρξαιμι τοὺς ἐκαιτίους. Eum. 447. τάδ' αἰνέσω. Eum. 448. εἴ τις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν. Eum. 458. τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν. Eum. 516. πρὸς τάδε. Eum. 520. ἐκ τῶνδε. Eum. 543. πόλιν τε πᾶσαν — καὶ τόνδε. Eum. 559. ἓν μὲν τόδ' ἦδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. Eum. 564. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι. Eum. 571. δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε. Eum. 615. ἔστι τοῦδ' ἄκος. Eum. 622. τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς. Eum. 639. καὶ τόνδ' ἔπεμψα. Eum. 641. καὶ τόνδ' ἐπικτήσασθε. Eum. 642 a. καὶ τάδ' αἰανῶς μένος στέρξειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους. Eum. 715. ἆρ' ὁρᾷς τάδε; Eum. 801. 832. ἐμὲ παθεῖν τάδε. Eum. 814. προσυννέπω τάδε. Eum. 887. τάδ' ἐγὼ — πράσσω. Eum. 895. πρὸς τάδ' ἀπάγει. Eum. 909. ᾖ τάδ' ἀκούετε; Eum. 926. τάδε τοι — ἐπιφραινομένων γάνυμαι. Eum. 929. πρὸς τάσδε. Eum. 942. πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. Eum. 948. τάσδε γὰρ — τιμῶντες. Suppl. 12. τάδε πεισομένων. Suppl 20. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῇδ' ἀφικοίμεθα; Suppl. 208. εὖ τελευτήσαι τάδε. Suppl. 226. πράξας τάδε. Suppl. 240. μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ. Suppl. 256. τῶνδ' ἔτ' ἐπὶ τάδε κρατῶ. Suppl. 313. τῇδε βλάστημόν. Suppl. 317. καὶ τοῖδ' ἄνοιγε τοὔνομα. Suppl. 384. τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι; Suppl. 393. τάδε πράξαιμ' ἄν. Suppl. 397. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπι-

φοπεῖ. Suppl. 400 τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥέποντες. Suppl. 428. παισὶ τάδε καὶ δόμοις — μένει. Suppl. 454. ἐκ τῶνδε. Suppl. 481. εἰσιδὼν τάδε. Suppl. 617. ὡς εἶναι τάδε. Suppl. 710. οὐδὲν ἔσται τῶνδε. Suppl. 771. πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν. Suppl. 879. αἰνέσαι τάδε. Suppl. 894. τί δ' ἡμπλάκηται τῶνδέ μοι. Suppl. 902. εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται. Suppl. 922. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπάξ. Suppl. 943. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις; Suppl. 989. εὐπετῆ τάδε. Arg. 15. ὕδ' ἐστὶν, ὃς — ἐρρύψεν. Dan. 36. τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος. Heracl. 61. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι. Lycurg. 107. ἐκ τῶνδε. Myrm. 115. τάδε μὲν λεύσσεις. Myrm. 116. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ σοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα. Myrm. 118. ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε. Psychost. 264. τάδ' εἰπών. Fragm. 308. ποία ξυνωρὶς τῇδε καρτερωτέρα; — Prom. sol. 181. εὐθεῖαν ἔρπε τήνδε. — Pers. 517, ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις. Choeph. 305. τῇδε τελευτᾶν. Eum. 45. τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ. Suppl. 198. τὸ τῇδε καίρ' ἐπίφθονον γένος. — cum substantivo et articulo. Prom. 4. τόνδε — τὸν λεωργόν. Prom. 304. τόνδε τὸν Διὸς φίλον. Prom. 384. τῇδε τῇ νόσῳ. Prom. 706. τήνδε τὴν νεάνιδα. Prom. 777. ᾗδ' φυκίτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία. Prom. 906. ὅδε γ' ὁ πόλεμος. Prom. 941. τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον. Prom. 943. τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν. Prom. 982. τόδε τοὖπος. Prom. 1032. ὅδ' οὐ πέπλασμένος ὁ πόμπος. Sept. 664. τοῦδε τοῦ μιάσματος. Pers. 519. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις. Ag. 1190. τοὐσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους γίνος. Ag. 1476. τόδε τοὔργον. Ag. 1586. τοῦδε τοῦ φόνου. Ag. 1590. τοῦδε τἀνδρός. Choeph. 144. τήνδε τὴν πικρὰν ἀρὰν. Eum. 67. τάσδε τὰς μάργους. Eum. 547. ὅδ' ἀνὴρ. Eum. 975. τῶνδε τῶν πατρογμάτων. Suppl. 229. τόνδε τὸν τόπον. Prom. 286. τὸν πτηνὸν τόνδ' οἰωνόν. Sept. 620. τὸν αὐτὸν τόνδε τρόπον. Choeph. 8. τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον. Eum. 945. ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων. Prom. 386. τἀμπλάκημα τόδε. Prom. 57. τοὔργον τόδε. Prom. 555. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα τόδε. Prom. 977. τὸ λοιπὸν τόδε. Ag. 925. τὴν ξένην τήνδε. Ag. 1159. τὴν γὰρ στέγην τήνδε. Ag. 1415. ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε. Ag. 1563. 1627. τὸν ἄνδρα τόνδε. Ag. 1634. τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Choeph. 543. τοὔνειρον ἐννέπει τόδε. Choeph. 726. τὴν νεάγγελτον φάτιν — τήνδε. Eum. 46. τἀνδρὸς τοῦδε. Eum. 197. τὰς προπόμπους δῆτα τάσδε. Eum. 743. πόλιν τὴν Παλλάδος τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε. Eum. 767. τῇ γῇ τῇδε. Eum. 872. τῶν δικαίων τῶνδε. Prom. sol. 177. τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε. — cum substantivo sine articulo. Prom. 20. 31. 60. 84. 87. 100. 107. 128. 130. 142. 148. 177. 183. 223. 249. 270. 282. 316. 326. 338. 339. 393. 507. 578. 619. 629. 740. 750. 760. 771. 873. 874. 928. 967. 970. 1008. 1020. 1042. 1062.

Sept. 20. 21. 22. 48. 152. 166. 173. 202. 287. 299. 386. 419. 452. 453. 474. 526. 557. 569. 629. 633. 696. 708. 775. 806. 820. 833. 904. 934. 959. 997. 998. 1004. 1016. 1021. 1041. 1061. 1062. Pers. 117. 137. 167. 188. 200. 210. 222. 223. 229. 253. 256. 257. 336. 431. 599. 607. 611. 614. 661. 664. 691. 705. 723. 744. 747. 748. 752. 763. 771. 853. 857. 864. 874. 878. 904. 979. 1001. Ag. 1. 17. 18. 33. 35. 40. 46. 58. 99. 126. 247. 270. 271. 301. 302. 309. 311. 478. 487. 490. 492. 506. 526. 528. 529. 531. 561. 605. 631. 803. 829. 841. 870. 880. 891. 908. 920. 939. 949. 1009. 1012. 1024. 1025. 1028. 1040. 1041. 1060. 1067. 1072. 1073. 1080. 1134. 1155. 1170. 1175. 1221. 1244. 1255. 1256. 1264. 1267. 1274. 1330. 1350. 1366. 1378. 1383. 1388. 1393. 1406. 1413. 1456. 1460. 1471. 1473. 1482. 1487. 1497. 1499. 1541. 1548. 1553. 1565. 1596. 1597. 1610. 1618. 1644. 1655. 1657. 1658. Choeph. 3. 10. 14. 21. 37. 46. 83. 85. 90. 92. 98. 112. 127. 140. 147. 152. 164. 166. 180. 185. 186. 191. 195. 198. 224. 244. 254. 258. 268. 280. 365. 369. 405. 468. 470. 481. 488. 493. 494. 496. 502. 518. 531. 533. 540. 548. 554. 644. 658. 662. 674. 681. 702. 707. 717. 734. 750. 753. 754. 812. 860. 878. 883. 898. 914. 915. 924. 982. 997. 1006. 1010. 1012. 1025. 1031. 1034. 1038. 1039. 1049. 1050. 1056. 1061. Eum. 1. 3. 11. 16. 18. 57. 60. 78. 83. 91. 92. 103. 120. 137. 170. 176. 186. 196. 198. 200. 206. 222. 268. 278. 296. 306. 314. 317. 326. 329. 340. 344. 383. 384. 387. 416. 417. 460. 470. 471. 477. 540. 545. 548. 550. 551. 583. 584. 592. 593. 600. 609. 632. 655. 658. 681. 690. 702. 704. 705. 722. 731. 732. 751. 774. 798. 800. 814. 816. 844. 848. 862. 875. 887. 934. 946. 959. 960. 965. 981. Suppl. 21. 31. 39. 70. 120. 174. 181. 184. 186. 193. 202. 209. 212. 214. 219. 230. 231. 248. 250. 253. 257. 261. 275. 289. 294. 312. 314. 320. 325. 328. 341. 350. 373. 432. 447. 455. 456. 458. 460. 466. 467. 475. 478. 498. 503. 532. 583. 603. 604. 608. 633. 646. 664. 691. 693. 694. 706. 712. 736. 806. 810. 890. 930. 942. 963. 975. 990. 1002. 1010. 1015. 1017. 1036. Aetn. 6. Theocr. 65. Lycurg. 108. Xantr. 156. Fragm. 300. 319. 321. 398. 434. — ad sequentia referendum. Prom. 890. *ὃς πρῶτος τόδ' ἐβάστασε* —. Sept. 212. *ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἕρδειν.* Sept. 369. *ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε.* Sept. 454. *πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε.* Sept. 613. *τὸν ἕβδομον δὴ τόνδε — λέξω.* Pers. 169. *εὖ τόδ' ἴσθι — μή σε δὶς φράσαι.* Pers. 216. *πρευμενῶς δ' αὐτοῦ τάδε, — ἐσθλά σοι πέμπειν.* Pers. 348. *ἔδοξε παιδὶ σῇ ξέρξῃ τάδε.* Pers. 355. *πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον.* Pers. 423. *εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι.* Pers. 427. *εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μισσὸν κακόν.* Pers. 770.

σὺ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστε —. Pers. 833. μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει —. Ag. 198. τόδ' εἶπε φωνῶν. Ag. 481. μαρτυρεῖ — κόνις τάδε. Ag. 806. παυροῖς γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε —. Ag. 1650. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσαίνειν κακόν. Choeph. 84. γίνεσθε τῶνδε σύμβουλοι πάρος. Choeph. 561. ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ — καὶ τάδ' ἐννέπειν. Choeph. 693. πρὸς δυσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν —. Suppl. 286. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον —. Suppl. 373. σὺ δ' αὖ τόδ' εὖφρον, τάσδ' ἀτιμάσας λιτάς. Suppl. 485. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα. Suppl. 928. ἴσθι τάδε —. Niob. 144. καί με προσφωνεῖ τάδε. — appositionis instar postpositum. Sept. 390. Τοδεῖ πεδνὸν Ἀστακοῦ τόπον, τόνδ' ἀντιτάξω. Pers. 301. Ἄλλαισε, Ἀρεσάμης τε ναύρηστης τρίτος, οἵδ' ἀμφὶ νῆσον — κύρισσον. Pers 305. Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης καὶ Φερεσσείης τρίτος, — οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον. Sept. 406. Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἵληχεν πύλαις, γίγας ὅδ' ἄλλος. Choeph. 58. τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ' ἐν βροτοῖς θεός. — Sept. 1029. ταφὰς γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ γυνὴ περ οὖσα τῇδε μηχανήσομαι. — locum significans. Prom. 561. τίνα φῶ λεύσσειν τύνδε; Sept. 80. ᾗδε πολὶς ὅδε λεώς. Sept. 354. ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος εἶσι. Sept. 843. ἤκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη. Pers. 146. ἀλλ' ἥδε θεοῖς ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως. Pers. 243. τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Ag. 479. κἀγὼ ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ. Choeph. 720. τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ πεπλανημένην. Choeph. 1044. αἵδε Γοργόνων δίκην φαιοχίτωνες. Eum. 235. τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ. Suppl. 215. ὁρᾷ τρίαιναν τήνδε. Suppl. 217. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος.

Ὁδηγεῖν viam praeire. Prom. 730. αὗται σ' ὁδηγήσουσι.

Ὄδιος bonum itineris faciendi omen exhibens. Ag. 152. ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων. Ag. 104. ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.

Ὄδισμα via. Pers. 71. πολύγομφον ὄδισμα.

Ὀδμή odor. Prom. 115. τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφιγγής;

Ὁδοιπόρος viator. Ag. 875. ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος. Leon. 106. ὑδοιπόρων δίλημα χωρίτης δράκων.

Ὁδός via, iter. Prom. 334. μή τι πημανθῇς ὁδῷ. Prom. 708. ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ. Prom. 952. μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς. Sept. 37. τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ. Sept. 317. διαμεῖψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. Sept. 696. μὴ ἴθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδε. Ag. 80. τρίποδας μὲν ὁδοὺς στείχει. Choeph. 70. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνοντες. Choeph. 667. ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν. Eum. 740. ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους τιθέντες. Eum. 994. καθ' ὁδὸν δ' ὁλολύξατε. Suppl. 697. πρῶρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν. Cabir. 83. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. Niob. 143. ὁδὸς δ'

ἡμερῶν ὁδόν. Oedip. 161. ἐπῆμον τῆς ὁδοῦ τροχήλατον σχιστῆς κελεύθου τρίοδον. Fragm. 333. σπίδιον μῆκος ὁδοῦ. — sensu translato. Eum. 944. γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκει. Ag. 1125. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ κακορρήμονας;

Ὁδοῦν viam praeire. Prom. 496. δυστίμαρτον εἰς τέχνην ὥδωσα θνητούς. Prom. 815. οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. Ag. 169. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα.

Ὀδυνᾶσθαι dolere. Choeph. 368. l. c.

Ὀδύνη dolor. Eum. 806. 837. τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα. Suppl. 558. ὀδύναις τε κεντροδαλήτοις.

Ὀδυνοσπάδης doloribus laceratus. Fragm. 381. ἐξ ὀσφυαλγοῦς καὶ δυνοσπάδους λυγροῦ γίροντος.

Ὀδύρεσθαι contristari. Prom. 845. καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι θεόσσυτον χειμῶνα. — eiulari. Sept. 638. οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει.

Ὄδυρμα eiulatus. Choeph. 501. ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα.

Ὀδυρμός eiulatus. Prom. 33. πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς φθέγξῃ.

Ὀδυσσεύς Ulysses. Ag. 815.

Ὀζειν olere. Ag. 1283. τόδ' ὄζει θυμάτων ἑφεστίων.

Ὅθεν unde. Prom. 647. ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο. Pers. 808. ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος. Eum. 892. οὐκ οἶδεν ὅθεν πλῆναι βιότου. Suppl. 15. ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον. Fragm. 433. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾖνεσαν. — Eum. 207. Κύπριε —, ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα. Add. Τόθεν.

Ὅθι ubi. Suppl. 117. ὅθι θάνατος ἁπῇ l. d.

Ὀθοῦνεκα quod. Prom. 330. ζηλῶ σ' ὀθοῦνεκ' ἐκτὸς αἰτίας πυρός.

Οἴ vae. Sept. 790. Pers. 437. 509. 655. 658. 895. 916. 928. 964. 1002. 1010. Ag. 1230. Choeph. 680. 874. 880. 915. Eum. 865. Suppl. 854. 862.

Οἴ ei. Ag. 1118. περιβάλοντό οἱ πτεροφόρον δίμας θεοί.

Οἰακονόμος gubernator. Prom. 149. νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου.

Οἰακοστροφεῖν gubernare. Pers. 753. φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.

Οἰακοστρόφος gubernator. Prom. 513. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; Sept. 62. ὥστε νηὸς πιδνὸς οἰακοστρόφος.

Οἴαξ gubernaculum. Ag. 649. οἴαξ θεῶν. Suppl. 696. οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεώς. — sensu translato. Sept. 3. ἐν πρίμνῃ πόλεως οἴακα ναμῶν. Ag. 776. σὺ πραπίδων οἴακα νέμων.

Οἰβάρης nom. propr. Pers. 946. μέγαν τ' Οἰβάρην ἔλιπες.

Οἴγειν aperire. Prom. 614. ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. Choeph. 69. οἴγοντι δ' οὔτε νυμφικῶν ἐδωλίων. Fragm. 326. δόμον Ἀρτέμιδος πύλας οἴγειν.

Οἰδίπους Oedipus. Sept. 185. 659. Οἰδίπου τέκος. Sept. 354. Οἰδίπου τόκος. Sept. 636. 789. Οἰδίπου γένος. Sept. 783. Οἰδίπου γένει. Sept. 815. γένεσι Οἰδίπου τ' Ἀρᾶ. Sept. 691. Οἰδίπου κατεύγματα. Sept. 961. 976. Οἰδίπου σκιά. — Sept. 707. κατάρατε βλαψίφρονες Οἰδιπόδα. Sept. 868. πατρὸς Οἰδιπόδα. Sept. 1047.

Οἰδιπόδα γόνος. — Sept. 753. *ὅσοντός᾽ Οἰδίπουν τέον.* — Sept. 734. *πατροκτόνον Οἰδιπόδαν.*

Οἰδματόεις fluctuosus. Heliad. 59. *πολὺν οἰδματόεντ᾽ ἀμφίδρομον πόρον.*

Οἴεσθαι opinari. Prom. 268. *οὐ μὴν τι ποιναῖς γ᾽ ᾠόμην τοιοῖσί με κατισχανεῖσθαι.* Eum. 448. *εἴ τις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν.* Fragm. 394. *μηδὲν οἴεσθαι μέγα.* — Choeph. 747. *πολλὰ δ᾽, οἶμαι, ψευσθεῖσα.* Prom. 970. *πρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ.* Ag. 312. *οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.* Ag. 1502. *οὔτ᾽ ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι.*

Οἰζύς miseria. Ag. 734. *ἐκ δ᾽ ἀγαθᾶς τύχας γένοι βλαστάνειν ἀπόρεστον οἰζύν.* Ag. 1440. *ἀνδρὸς οἰζύς.* Eum. 853. *πάσης ἀπήμον᾽ οἰζύος.* Suppl. 853. *οἰζύος ὄνομ᾽ ἔχων* l. c.

Οἶκαδε domum. Ag. 1310. *θεοτίμητος δ᾽ οἶκαδ᾽ ἐκάνει.*

Οἰκεῖν habitare. Prom. 717. *λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες.* Prom. 808. *χρυσορρόῃτον οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα.* Ag. 1207. *Σκύλλαν τινὰ οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι.* Eum. 728. *ἵν᾽ τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρῴοις.* Eum. 802. 833. *ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν.* Eum. 185. *λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου οἰκεῖν τοιαύτας οἰκός.* Eum. 624. *ἐν Ἄργει δώμασ᾽ οἰκήσει πατρός;* Suppl. 939. *πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρέθμους δόμους.* Suppl. 989. *τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ οἰκεῖν.*

Οἰκεῖος domesticus. Prom. 396. *σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι.* Ag. 1193. *χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς.* Choeph. 664. *οἰκείᾳ σάγῃ.* Atham. 1. *οἰκεῖος λέβης.*

Οἰκέτης domus habitator. Ag. 715. *ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις.* Choeph. 726. *πρὸς μὲν οἰκέτας — γέλων πεύθουσα.*

Οἴκημα domus. Ag. 325. *ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν ναίουσιν.*

Οἴκησις habitatio. Suppl. 987. *οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα.*

Οἰκήτωρ incola. Prom. 351. *Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων.* Suppl. 930. *τῇδε γῆς οἰκήτορας.*

Οἰκιστὴρ habitator. Sept. 19. *ἐθρέψατ᾽ οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους πιστούς.*

Ὀϊκλείδης Oïclides. Sept. 364. *μάντιν Ὀϊκλείδην σοφόν.*

Ὀϊκλῆς Oïcles. Sept. 591. *υἱὸν Ὀϊκλέους.*

Οἴκοθεν domi. Suppl. 385. *δεῖ τοι σὲ φεύγειν κἀκὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν.*

Οἶκος domi. Fragm. 286. *οἶκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.*

Οἰκονόμος domum regens. Ag. 150. *οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις.*

Οἶκος domus. Prom. 387. *σαφῶς μ᾽ ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.* Sept. 172. *οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.* Ag. 18. *οἴκου τοῦδε συμφοράν.* Ag. 37. *οἶκος δ᾽ αὐτὸς — σαφέστατ᾽ ἂν λέξειεν.* Ag. 132. *οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνά.* Ag. 714. *αἵματι δ᾽ οἶκος ἐφόρθη.* Ag. 841. *ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο φάτις.* Ag. 935. *οἶκος δ᾽ ὑπάρχει τῶνδε — ἔχειν.* Ag. 1514. *πιτνόντος οἴκου.* Choeph. 572. *φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς.* Eum. 437. *μολὼν ἐς οἶκον.* Eum. 721. *οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.*

Eum. 855. ὡς μὴ τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 368, 30. ἀκνίσωτος οἶκος. Pers. 514. ἐξ οἴκων ἐμῶν. Pers. 819. ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους. Pers. 847. ὦ πράσσοντας ἄγαν οἴκους. Ag 35. χέρα ἄναστος οἴκων. Ag. 152. οἴκοις βασιλείοις. Ag. 328. φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Ag. 334. πρὸς οἴκους. Ag. 415. τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη. Ag. 739. οἴκων γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος ἀεί. Ag. 1400. μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα. Ag. 1505. δολίαν ἄτην οἴκοισιν ἔθηκε. Ag. 1533. οὐχ ὑπὸ πλανωμένων τῶν ἐξ οἴκων. Choeph. 74. ἐκ γὰρ οἴκων πατρῴων δούλιον ἐσάγων αἶσαν. Choeph. 708. φίλιαι δμωΐδες οἴκων. Choeph. 754. ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον οἴκων. Choeph. 849. Ἀγαμεμνονείων οἴκων ὄλεθρον. Choeph. 922. ὀφθαλμὸν οἴκων. Choeph. 956. μέγα τ' ἀφηρέθην ψέλιον οἴκων. Eum. 230. προστετριμμένον τε πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις. Eum. 395. Ἀμαὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. Eum. 430. πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα οἴκοισι. Eum. 996. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων.

Οἰκουρεῖν domi sedendo tueri. Ag. 783. τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

Οἰκουρός domi sedens. Ag. 1198. λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον οἰκουρόν. — *domi sedendo exspectans.* Ag. 1608. τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον οἰκουρόν.

Οἰκοφύλαξ domus custos. Suppl. 26. Ζεὺς σωτὴρ τρόπος οἰκοφύλαξ ὁσίων ἀνδρῶν.

Οἰκτείρων commiserari. Prom. 352. τὸ γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα. Pers. 194. πατὴρ παρίσταται Δαρεῖος οἰκτείρων σφε. Ag. 1214. ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς. Ag. 1294. οἰκτείρω σε θεοφάτου μόρου. Ag. 1303. ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ. Choeph. 495. οἰκτειρε θῆλυν ἀρσενός θ' ὁμοῦ γόνον. Suppl. 206. πώπων οἰκτειρε μὴ 'πολωλότας. Prom. sol. 182. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ἐ Ζεὺς οἰκτιρεῖ.

Οἰκτίζειν, οἰκτίζεσθαι, commiserari. Prom. 68. ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖτε ποτέ. Prom. 687. μηδέ μ' οἰκτίσας ξύνθαλπε. Suppl. 630. οὕνεκ' ᾤκτισεν ἡμᾶς. — Suppl. 1012. ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ στόλον οἰκτιζομένα. — *queri.* Eum. 490. ταῦτά τις τάχ' ἂν πατρὶ ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς οἶκτον οἰκτίσαιτο.

Οἰκτισμὸς ciulatus. Eum. 180. μέζονειν οἰκτισμὸν πολύν.

Οἶκτος commiseratio. Prom. 239. θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος. Sept. 51. οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα. Suppl. 381. δεσπαραθέλκτοις παθοῦσιν οἴκτοις. Suppl. 481. τάχ' ἄν τις οἶκτος αἰολῶν τάδε l. d. — *gemitus.* Choeph. 405. νόνδε πλέονεαν οἶκτον. Eum. 490. τεκοῦσα νεοπαθὴς οἶκτον οἰκτίσαιτο. Suppl. 57. οἶκτον οἰκτρὸν ἰδὼν. Suppl. 62. πανθεῖ νέον οἶκτον.

Οἰκτρός miserabilis. Prom. 238. πημοναῖσι πάμπτομαι, πάσχων μὲν ἀλγεινοῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν. Prom. 433. στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν. Suppl. 57. οἶκτον οἰκτρὸν ἰδὼν. Suppl. 59. οἰκτρᾶς ἀλόχου.

Sept. 303. *οἰκτρὸν γὰρ, πόλιν ὦδ' ὠγυγίαν Ἅιδι προϊάψαι.*

Οἰκτρῶς miserabiliter. Pers. 674. *οἰκτρῶς καλεῖσθαί με.* (Pers. 436. *τεθνᾶσιν οἰκτρῶς*, ubi nunc rectius *αἰσχρῶς* legitur.)

Οἶμοι vae. Ag. 1198. Choeph. 428. 862. 863.

Οἶμος via. Prom. 2. *Σκύθην ἐς οἶμον.* Prom. 394. *λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει.* Teleph. 217. *ἁπλοῦς γὰρ οἶμος εἰς ἅδου φέρει.*

Οἰμωγή ciulatus. Pers. 418. *οἰμωγὴ — κατεῖχε πελαγίαν ἅλα.*

Οἴμωγμα ciulatus. Sept. 8. *ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις οἰμώγμασίν τε.* Sept. 1014. *ὀξυμόλποις προσείβειν οἰμώγμασιν.* Ag. 1319. *τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλίως οἰμώγματι.* Ag. 1339. *τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων μαντευσόμεσθα.* Ag. 1357. *πᾶν δυοῖν οἰμώγμασιν μεθῆκεν αὐτοῦ πῶλα.*

Οἰμώζειν ciulari. Ag. 1581. *Ὑπεργονὸς ἔργον οὐ παταίσιον ᾤμωξεν.*

Οἰνηρὸς vinarius. Fragm. 328. *μήτ' οἰνηροὺς μήθ' ὑδατηροὺς (πίθους).*

Οἶνος vinum. Ag. 945. *ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεύς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον.* Eum. 698. *οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς* l. c. Fragm. 279. *πάτοπτρον εἶδος χαλκὸς ἐστ', οἶνος δὲ νοῦς.*

Οἰνοῦσθαι inebriari. Suppl. 404. *δεδορκὸς ὄμμα μήθ' ἅγαν οἰνωμένον.*

Οἴνοψ nom. propr. Sept. 486. *πεδὸς Οἰνοπος τόπος.*

Οἰοβουκόλος unius vaccae pastor. Suppl. 300. *ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;*

Οἷον solummodo. Ag. 130. *οἷον μή τις ἄγαν θεόθεν πνεφάσῃ.*

Οἰοπροπρεμάς solitarie prominens. Suppl. 776, *οἰοπροπρεμὰς γυπιὰς πέτρα.*

Οἶος nomen urbis. Teleph. 132.

Οἷος qualis. Prom. 141. *ἐσίδεσθ' ἅμ', οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς — ὀχήσω.* Prom. 306. *δέρκου — οἵαισι ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.* Prom. 475. *πλέουσα — οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.* Prom. 606. *τίνες, σ' ἐγὼ, μογοῦσιν ;* Prom. 705. *ἀκούσατ', οἷα χρὴ πάθη τλῆναι.* Prom. 1017. *σκέψαι — οἵους σε χειμὼν — ἔπεισε.* Prom. 92 a. *ἰδίσθε μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός· δέρχθηθ' οἵαισι αἰκίαισιν δαπναιόμενος — ἀθλεύσω.* Sept. 615. *λέξω — οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας.* Pers. 259. *φράσαιμ' ἄν, οἵ' ἐπορσύνθη κακά.* Pers. 637. *πέμπετε δ' ἄνω, οἷον οὔπω Περσὶς αἰ' ἐκάλυψεν.* Pers. 712. *ὡς ἰδεῖν τέλος πάμεσσιν οἷον ἤνυσεν κακόν.* Pers. 746. *ἔργον —, οἷον οἰδίπω τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκεκίνωσεν.* Ag. 550. *χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοπτόνον, οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών.* Ag. 1201. *οὐκ οἶδεν, οἷα γλῶσσα — τείξεται.* Choeph. 200. *εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα, οἵοισιν ἐν χειμῶσι — στροβούμεθα.* Choeph. 384. *τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται;* Eum. 182. *ἆρ' ἀκούετε, οἵας ἑορτᾶς ἔστ' ἀπόπτυστος θεοῖς στέργηθρ' ἔχουσα;* Eum. 636. *πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διὸς —, οἷον ἔργον οὔτις ἂν τέκοι θεός.* Eum. 672. *πόλεως σωτῆριον ἔχων' ἄν, οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει.* Eum.

910. ἦ τάδ' ἀκούετε —, οἵ' ἐπιφραίνει; Suppl. 97. ἰδίσθαι δ' ἐς ὕβριν βρότειαν, οἵα νεάζει πυθμήν. — οἷος i. q. ἅτι τοιοῦτος. Prom. 910. ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται γάμον γαμεῖν. — οἷα quomodo. Ag. 1103. οἷά τις ξουθὰ — ἀηδών. — exemplo alferendo inserviens. Pers. 21. οἷος Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρένης. Pers. 850. οἷαι Στρυμονίου παλάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι. Pers. 858. οἵα Λέσβος ἐλαιφυτός τε Σάμος. Pers. 919. οἷος ἦν Φαραυδάκης Ag. 388. οἷος καὶ Πάρις. — in exclamatione. Sept. 238. γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος. Pers. 643. ἀνείης Λίδωνιὺς Δαρεῖον, οἷον ἄναχτα. Pers. 719. οἵαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσε. Pers. 968. οἷον δίδορκεν ἄτα. Pers. 969. οἵαι δ' αἰῶνος τύχαι. Ag. 1229. οἷον τὸ πῦρ. — οἰόσδε, οἷόν τε. Prom. 41. ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων οἷόντε πῶς; Prom. 84. τί σοι οἷοίτε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων; Prom. 107. οὔτε αἰγᾶν οὔτε μὴ αἰγᾶν τύχας οἷόντε μοι τάδ' ἐστί.

Οἱόσπερ qualis. Ag. 593. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολών, οἵανπερ οὖν ἔλειπε. Ag. 1016. ἔχειν παρ' ἡμῶν, οἱάπερ νομίζεται.

Οἰόφρων solitarius. Suppl. 776. οἰόφρων πρεμὰς γυπίας πέτρα l. d.

Ὀϊστοδόγμων sagittas recipiens, pharetra. Pers. 979. τάνδε τ' ὀϊστοδόγμονα.

Οἰστρεῖν furere. Prom. 838. ἐνεσῦθεν οἰστρήσασα τὴν παραπτίαν πλίνθον ἧξας.

Οἰστρήλατος oestro percitus. Prom. 561. οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι.

Οἰστροδίνητος oestro circumactus. Prom. 591. τῆς οἰστροδίνητου κόρης.

Οἰστροδόνητος oestro actus. Suppl. 568. οἰστροδόνητον Ἰώ.

Οἰστρόδονος oestro actus. Suppl. 16. τῆς οἰστροδόνου βοός.

Οἰστρόπληξ oestro percussus. Prom. 684. οἰστρόπληξ δ' ἐγὼ — ἐλαύνομαι.

Οἶστρος oestrus. Prom. 566. χρίει τις αὖ με τάλαιναν οἶστρος. Prom. 881. οἴστρου δ' ἄρδει χρίμι μ' ἄπυρος. Suppl. 536. Ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα. (Suppl. 304. οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.)

Οἴχεσθαι profectum esse, abiisse. Pers. 1. Περσῶν τῶν οἰχομένων Ἑλλάδ' ἐς αἶαν. Pers. 13. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιαγενὴς ᾤχωκε. Pers. 174. Ἰαόνων γῆν οἴχεται. Eum. 111. ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται. Eum. 117. ἀ'νὴρ δ' οἴχεται φεύγων. Eum. 120. φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται. Eum. 142. οἴχεται δ' ὁ θήρ. Pers. 60. τοιόνδ' ἄνδρα Περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν. — periisse. Pers. 248. τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν. Ag. 166. τριακτῆρος οἴχεται τυχών. Ag. 643. ᾤχωντ' ἄφαντοι. Choeph. 627. βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος. Choeph. 765. Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων; Eum. 253. τὸ διερὸν πέδῳ χυμένον οἴχεται. Suppl. 767. οἴχομαι φόβῳ. Pers. 880. μετ' ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων. Pers. 538. μόρον τῶν οἰχομένων αἴζει δοκίμως πολυπενθῆ.

Οἰωνόθροος ab avibus clamantibus editus. Ag. 56. οἰωνόθροον γόον.

Οἰωνοκτόνος *aves interficiens.* Ag. 549. χειμῶνα — οἰωνοκτόνον.

Οἰωνοπόλος *avium observator.* Suppl. 56. εἰ δὲ πυρᾶι τις πέλας οἰωνοπόλων.

Οἰωνός *avis.* Prom. 125. τί ποτ' αὖ πινάθισμα κλύω πέλας οἰωνῶν; Prom. 281. αἰθέρα θ' ἁγνὸν πόρον οἰωνῶν. Prom. 286. τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνόν. Prom. 395. τετρασκελὴς οἰωνός. Prom. 486. γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν. Sept. 24. οἰωνῶν βοτήρ. Sept. 1011. πετεινῶν ὑπ' οἰωνῶν ταφέντα. Ag. 113. οἰωνῶν βασιλεύς.

Ὀνασῖν *metuere.* Prom. 631. σὲ δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

Ὄκνος *cunctatio timida.* Sept. 54. καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ἄκνῳ χρονίζεται. — *timor.* Ag. 981. πρὸ χρημάτων κτησίων ὄκνος βαλών.

Ὀκριόεις *asper.* Prom. 281. ὀκριόεσσῃ χθονὶ τῇδε πελῶ. Sept. 282. χερμάδ' ὀκριόεσσαν.

Ὄκρις *asper.* Prom. 1018. ὄκριδα φάραγγα.

Ὀκτώπας fluvii nomen Adoleso. 137.

Ὀλβίζειν *beatum praedicare.* Ag. 902. ὀλβίσαι δὲ χρὴ βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐστοτῖ φίλῃ.

Ὄλβιος *fortunatus.* Ag. 915. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει. Suppl. 521. ὄλβιε Ζεῦ.

Ὄλβος *opulentia, felicitas.* Sept. 753. ἀνδρῶν ἁλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παγυνθείς. Pers. 160. μὴ μέγας πλοῦτος κονίσαι οὖδας ἀνερέψῃ ποδὶ ὄλβον. Pers. 248. κατίφθαρται πολὺς ὄλβος. Pers. 695. ὦ πάντων βροτῶν ὑπερσχὼν ὄλβον ἐυτυχεῖ πότμῳ. Pers. 742. πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν. Pers. 812. μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν. Ag. 458. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον. Ag. 731. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον. Ag. 811. τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν. Choeph. 852. ἀρχάς τε πολισσουόμους ἔξω, πατέρων μέγαν ὄλβον. Eum. 509. ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος. Eum. 533. τὸν πρὶν ὄλβον ἕρματι προσβαλὼν Δίκας.

Ὀλέθριος *exitiosus.* Sept. 180. φῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται. Sept. 686. τί οἶν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον; Ag. 1128. γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων. Choeph. 686. ἔξω πομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα. Choeph. 940. ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς πότον.

Ὄλεθρος *exitium.* Choeph. 849. Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον. Eum. 895. σιγῶν ὄλεθρος.

Ὀλίσθειν *perire.* Prom. 563. τίνος ἀμπλακίης ποινὰς ὀλίσθῃ;

Ὀλιγοδρανία *inertia.* Prom. 547. οὐδ' ἐδίεκθης ὀλιγοδρανίην ἄπιτον.

Ὀλίγος *exiguus.* Sept. 744. μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου τείνει πύργος ἐν εὔρει. — *paucus.* Pers. 322. ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

Ὁλκή *tractus.* Suppl. 861. ὁλκὴ γὰρ αὖτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.

Ὀλλύναι *perdere, delere.* Pers. 453. ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν. Pers. 714. ναυτικὸς κατωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν. Ag. 989. πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς — νῆστιν ὤλεσεν νόσον. Ag. 1307. βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσε γραφήν. Sept. 1048. Οἰδιπόδα γένος ὤλεσατε πρυμνόθεν. Sept. 549. εἴ-

θε γὰρ θεοὶ τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ. Pers. 526. Περσῶν — στρατιὰν ὀλέσαι. Ag. 1432. τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσας ὑπὸ Τροίᾳ. Ag. 1445. πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσαντα. — ὦλεσα amisi. Eum. 143. ἄγραν ὦλεσα. Sept. 697. ὦλεσε δῆτα. Ag. 54. πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες — ὀλωλέναι perisse. Sept. 586. ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει. Pers. 976. ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσῶν. Pers. 251. στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων. Ag. 337. τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων. Ag. 658. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. Ag. 1340. μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος. Pers. 438. ποίῳ μόρῳ δὲ τοῦδε φῂς ὀλωλέναι; — ὄλλυσθαι perire. Ag. 474. ταχύμορον γυναικοκήρυκτον ὄλλυται πλέος. Sept. 313. λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου. Choeph. 383. ἀνδρὸς θυομένου γυναικός τ' ὀλλυμένας. Choeph. 875. δόλοις ὀλούμεθα. Suppl. 822. σοῦδ' ὀλούμεναι. Choeph. 1067. λευτροδάϊκτος δ' ὦλεν' Ἀχαιῶν πολέμαρχος ἀνήρ. Eum. 535. ὦλεν' ἄπλατος, αἶτος. Suppl. 65. ὦλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν. Sept. 813. ὦλεντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ. Choeph. 432. ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ἀλόμαν. Choeph. 1000. ὀλόμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἅπαις. Suppl. 764. ἀμπτᾶσα δ' αὖθι νόσῳ — ὀλέσθαι. Suppl. 847. δυσπάλαμος ὄλοιο. Sept. 434. ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλᾳ ἐπεύχεται. Sept. 534. ᾗ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Suppl. 36. ὀμβροφόρους τ' ἀνέμους — ὄλοιντο. Ag. 1584. οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος. Sept. 403. ὑπὲρ φίλων ὀλομένων. Sept. 685. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θανμάζεται. Pers. 1031. βάρεσιν ὀλόμενοι. Ag. 1140. πέπλοι πόλεος ὀλομένας. Choeph. 151. ὀλομένῳ δεσπότᾳ. Suppl. 845. ὀλόμεναι παλόμαις. — Prom. 397. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας.

Ὀλολυγμός ululatus mulierum, luctus, Sept. 250. ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνιον. Ag. 28. ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι ἐπορθιάζειν. Ag. 581. γυναικείῳ νόμῳ ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν ἴλασεν. Choeph. 381. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πευκήεντ' ὀλολυγμόν.

Ὀλολύζειν ululare. Eum. 995. 999. ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

Ὀλοός exitiosus. Prom. 553. σὰς προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας. Sept. 750. τὰ δ' ὀλοὰ τελλόμην' οὐ παρίσχεται. Sept. 973. 982. ὀλοὰ λέγειν, ὀλοὰ δ' ὁρᾶν. Sept. 195. νιφάδος — ὀλοᾶς νιφομένης. — perditus. Pers. 923. ὀλοῇσι ἀπέλιπον.

Ὀλύμπιος Olympius. Choeph. 773. πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων. Eum. 588. Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ. Eum. 73. μισήμαθ' ἁνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων. Eum. 634. παῖς Ὀλυμπίου Διός. Suppl. 152. μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων. Suppl. 959. θεοῖς Ὀλυμπίοις. Suppl. 992. πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων.

Ὄλυμπος Olympus. Prom. 149. νίοι γὰρ οἰκοῦσιν κρατοῦς' Ὀλύμπου.

Ὅμαιμος consanguineus. Sept. 663. ἀνδρῶν δ' ὁμαίμων θάνατος. Sept. 922. χάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι. Eum. 203. οὐκ ἂν γένοιτ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνου. Eum. 575.

οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτός. Eum. 623. τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ. Suppl. 222. ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος. Suppl. 444. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται. Suppl. 469. ὁμαίμοις πασιν Αἰγύπτου σθένει. Suppl. 639. ἄζονται γὰρ ὁμαίμους.

Ὁμαίμων consanguineus. Sept. 833. ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες. Suppl. 397. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τὰδ' ἐπισκοπεῖ Ζεύς.

Ὁμαλὸς aequalis. Prom. 903. ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος.

Ὁμαρτεῖν sequi. Prom. 681. ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει. Sept. 1013. μηδ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα. Eum. 323. τοῖς ὁμαρτεῖν, ὅφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ. Fragm. 409. μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν εὐγνώμον Διονύσῳ.

Ὁμαυλία contubernium, connubium. Choeph. 591. ξυζύγους δ' ὁμαυλίας — ἔρως παρανικᾷ πνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

Ὄμβριμος violentus. Sept. 776. πέπτωκεν ἀνδρῶν ὁμβρίμων κομπάσματα. (nisi ὀβρίμων legendum.)

Ὀμβροκτύπος pluvialis. Ag. 642. χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὁμβροκτύπῳ.

Ὄμβρος imber. Ag. 1515. δίδοικα δ' ὄμβρον πτίπον δομοσφαλῆ. Dan. 38. ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάοντος οὐρανοῦ πεσὼν ἔλυσε γαῖαν.

Ὀμβροφόρος imbrem ferens. Suppl. 35. ὀμβροφόροισιν ἀνέμοις.

Ὁμήγυρις coetus. Choeph. 10. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις στείχει γυναικῶν. Ag. 4. ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν.

Ὁμιλεῖν conversari. Pers. 739. τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν. Eum. 690. βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.

Ὁμιλητός conversantibus tolerabilis. Sept. 171. οὐχ ὁμιλητὸν θράσος.

Ὁμιλία societas. Sept. 581. ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς πάκιον οὐδέν. Myrm. 128. μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσαρὴς ὁμιλία. — familiaritas. Prom. 39. τὸ συγγενὲς τοι δεινὸν ἦ θ' ὁμιλία. Ag. 813. ὁμιλίας κάτοπτρον. — coetus. Eum. 984 ἦδ' ὁμιλία. Eum. 57. τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας. Eum. 384. 681. τήνδ' ὁμιλίαν. — conversatio. Eum. 924. ἐπιβριθεῖς ἐνδίκοις ὁμιλίαις.

Ὄμιλος turba, multitudo. Prom. 415. Σκύθης ὄμιλος. Sept. 35. μηδ' ἐπηλύδων ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον. Pers. 122. γυναικοπληθὴς ὅμιλος. Pers. 986. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον; Suppl. 231. ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον — προσφωνοῦμεν; Suppl. 350. ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων. Suppl. 971. ἀγνῶθ' ὅμιλον.

Ὁμίχλη nebula. Prom. 145. ἐμοῖσιν ἔσσεις ὁμίχλη προσῇξε πλήρης δακρύων.

Ὄμιχμα lotium. Fragm. 427.

Ὄμμα oculus. Prom. 69. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν. Prom. 356. ἐξ ὀμμάτων δ' ἥστραπτε γοργωπὸν σέλας. Prom. 569. δόλιον ὄμμ' ἔχων. Prom. 657. ὡς ἂν τὸ Διὸν ὄμμα λωφήσῃ πόθου. Prom. 797. κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι. Prom. 884. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγθην. Prom. 905. μηδὲ πρεισσόνων θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό μοι. Sept. 210. ὕπερθ' ὀμμάτων κρη-

μναμονῶν νεφελῶν ὀρθοῖ. Sept. 341. πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων. Sept. 512. μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον. Sept. 519. γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίστατει. Sept. 605. ποδῶκες ὄμμα. Sept. 678. ξηροῖς ἀκλαύτοισι ὄμμασι. Sept. 766. πρεσβοστόκων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη. Pers. 805. ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν. Pers. 81. πυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων. Pers. 596. φόβου πλέα ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν. Ag. 232. ἔβαλλ' ἕκαστον θυστήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ. Ag. 262. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ. Ag. 407. ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἕδρει πᾶσ' Ἀφροδίτα. Ag. 506. φαιδροῖσι τοῖς δ' ὄμμασι δέξασθε πόσμῳ βασιλέα. Ag. 527. ὥστ' ἐνδακρύσιν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Ag. 722. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος. Ag. 753. παλιντρόποισιν ὄμμασιν. Ag. 770. οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Ag. 863. ἐν ὠμοῖσιν δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω. Ag. 921. μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. Ag. 961. πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον. Ag. 1267. ὡς ἀσφάδαστος — ὄμμα συμβάλω τόδε. Ag. 1403. λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος. Choeph. 97. ἀστρόφοισιν ὄμμασιν. Choeph. 183. ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες. Choeph. 660. δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία. Choeph. 727. σπυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων πεύθουσα. Choeph. 798. ἰδεῖν φιλίοις ὄμμασι. Choeph. 804. νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει. Choeph. 1054. πὰξ ὀμμάτων στάζουσι αἷμα δυσφιλές. Eum. 54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα. Eum. 104. εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται. Eum. 385. θεῦμα δ' ὄμμασιν πάρα. Eum. 928. στέργω δ' ὕμμασι Πειθοῦς. Suppl. 196. ὄμματος παρ' ἡσύχου. Suppl. 207. ἰδοῖτο δῆτα πρεσμενοῦς ἀπ' ὄμματος. Suppl. 404. δεῖ τοι — ἐς βυθὸν μολεῖν δεδορκὸς ὄμμα. Suppl. 697. πρῶρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν. Suppl. 794. βίαια μὴ φίλοισι ὁρῶν ὄμμασιν ἐνδίκοις. Suppl. 927. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων. Suppl. 982. ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν. Fragm. 292. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλών. — blande de hominibus dictum. Choeph. 236. ὦ τερπνὸν ὄμμα. Choeph. 124. πατρῴων ὀμμάτων ἐπισκόπους. — sensu translato. Pers. 165. ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Eum. 979. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς Θησῇδος ἐξίκνεῖτ' ἄν. — Pers. 420. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα. Xantr. 159. ἀστεροπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης.

Ὀμματοστερής oculis privans. Eum. 900. φλογμόν τ' ὀμματοστερῆ φυτῶν.

Ὀμματοῦν illustrare. Suppl. 462. ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον. — Choeph. 841. οὔτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην.

Ὀμνύναι iurare. Sept. 511. ὄμνυσι δ' αἰχμήν. — Ag. 1257. ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας.

Ὁμοδέμνιος tori socius. Ag. 1079. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν.

Ὁμοιοπρεπής similis. Ag. 767. ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς.

Ὅμοιος similis, par. Prom. 78. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται. Sept. 660. ὀργὴν ὅμοιος τῷ πάπιστ' αὐδωμένῳ. Sept. 703. πέφρικα τὸν ὠλεσίοικον θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίων. Ag. 595. καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα. Ag. 1284. ὅμοιος ἁρμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει. Ag. 1397. ἐκ τῶν ὁμοίων. Choeph. 204. καὶ μὴν στίβος γε — ποδῶν ὅμοιος. Choeph. 255. πόθεν ἴξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθυνον γέρας; Choeph. 491. τὰς ὁμοίας ἀντίδοτ βλάβας λαβεῖν. Eum. 388. ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει. Suppl. 431. ὁμοίαν θέμιν. Suppl. 492. Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος τρέφει. — ὅμοιόν ἐστι perinde est. Ag. 1212. καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω. Ag. 1376. σὺ δ' αἰνεῖν εἶχε μ' ὑφέγειν θέλοις ὅμοιον. — ὅμοια pariter. Eum. 231. ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν.

Ὁμοίως pariter. Pers. 210. σωθεὶς δ' ὁμοίως τῇδε κοιρανεῖ χθονός. Ag. 67. Δαναοῖσιν Τρωσί θ' ὁμοίως. Choeph. 317. χάριτες δ' ὁμοίως πέπληγται γόοις εὐπλεῖς. Choeph. 333. τάφος δ' ἰκέται δίδακται φυγάδας θ' ὁμοίως. Choeph. 698. ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. Choeph. 905. ἀλλ' εἶφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. Eum. 268. ἐπίσταμαι — λέγειν ὅπου δεῖ σιγᾶν θ' ὁμοίως. Eum. 338. κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως μανροῦμεν l. d. Eum. 498. πόλις βροτούς θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν.

Ὁμοκλή vox. Edon. 51. πίμπλησι μέλος, μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν.

Ὁμολωΐδες nomen portae Thebanae. Sept. 552. Ὁμολωΐδιν δὲ πρὸς πύλαις.

Ὁμοπάτριος eodem patre natus. Prom. 557. ὅτε τὰν ὁμοπάτρων ἤγαγε Ἡσιόναν.

Ὁμόπτερος similia vela habens. Pers. 551. ὁμόπτερος ναυσὶ πιδὼν νᾶες. — similis. Choeph. 172. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ πάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος. — cognatus. Suppl. 221. πίρνων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ.

Ὁμόσπλαγχνος cognatus. Sept. 871. ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων.

Ὁμόσπορος germanus. Sept. 802. βασιλέων δ' ὁμοσπόρων πίπτουσιν αἵμα γαῖα. Sept. 915. ὑπ' ἀλλαλοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν. Sept. 916. ὁμόσποροι δῆτα. Ag. 1490. βυάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων μέλας Ἄρης. Choeph. 240. καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.

Ὁμόστολος similis. Suppl. 491. μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.

Ὁμότοιχος conterminus. Ag. 976. γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.

Ὁμοῦ simul. Pers. 393. παρῆν ὁμοῦ πλύσιν πολλὴν βοήν. Pers. 999. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθεὶς. Pers. 418. οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα. Ag. 1124. τὸ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖτ ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις. Choeph. 495. οἰκτείρα θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον. Choeph. 809. θῆλυν οὐριοστάταν ὁμοῦ πρακτὸν γοητῶν νόμον μεθήσομεν πόλει. Eum. 276. χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκοντα ὁμοῦ.

Ὁμόφωνος concinens. Ag. 153. τοῖς δ' ὁμόφωνον αἴλινον, αἴλινον εἰπέ.

Ὀμφαλός umbilicus. Eum. 40. ὀφῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεσπυσῆ ἴδρυν ἔχοντα. Eum. 159. γᾶς ὀμφαλόν.

Ὄμφαξ uva immatura. Ag. 944. ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον.

Ὀμφή vox. Suppl. 789. ἴσχε δ' ὀμφάν.

Ὁμώνυμος ad idem nomen pertinens. Sept. 971. δύστονα κἠδ' ὁμώνυμα.

Ὁμῶς pariter. Prom. 738. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς βίαιος. Eum. 366. δυσδαιπάλοις δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς. Eum. 662. τότ' ἦμαρ καὶ παρ' εὐφρόνην ὁμῶς.

Ὅμως tamen. Sept. 602. ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα — ἀντιτάξομεν. Pers. 250. ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος. Pers. 285. ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν. Pers. 513. ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐπύρωσεν φάτις ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω. Pers. 677. ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ ἦκω. Ag. 580. ὅμως δ' ἔθυον. Ag. 1228. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως. Choeph. 378. τοιγοῦν δ' ὅμως τελεῖται. Choeph. 921. τοῦθ' ὅμως αἰρούμεθα. Eum. 74. ὅμως δὲ φεῦγε. Eum. 453. ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰρεῖσθαι πόλει. Suppl. 473. ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον. Suppl. 711, ὅμως ἄμεινον — ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ. — in secundaria sententia positum. Pers. 287. λέξον πατρστὰς, καὶ στένουσ' παροῖς ὅμως. Choeph. 113. μέμνησ' Ὀρέστου, καὶ θυραῖος ὢν ὅμως. Sept. 694. πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὅμως. Eum. 451. καιρίαν πλαγὰς ὅμως ἱκέτης προσῆλθες. Sept. 792. βαρέα δ' οὖν ὅμως φρένων. Pers. 826. ὑμεῖς δὲ, πρίσβεις, χαίρετ', ἐν παροῖς ὅμως ψυχῇ διδόντες ἡδονήν. Ag. 963. τὸν δ' ἀνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ θρῆνον Ἐριννύος.

Ὄναρ somnium. Ag. 82. ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει. Choeph. 519. ἢ καὶ πέπνυσθ' τοὔναρ. Suppl. 865. ὄναρ, ὄναρ μέλαν. — ὄναρ *per somnium.* Eum. 116. ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα παλῶ. Eum. 126. ὄναρ διώκεις θῆρα. — Add. *Ὄνειρος.*

Ὀνειδίζειν exprobrare. Choeph. 904. αἰσχύνομαί σοι ταῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.

Ὄνειδος probrum, ignominia. Sept. 364. θέλει δ' ὀνείδει μάντιν. Sept. 521. τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος. Pers. 743. τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν. Ag. 1541. ὄνειδος ἦκει τόδ' ἄντ' ὀνείδους. Choeph. 488. ἆρ' ἐξεγείρῃ τοῖσδ' ὀνείδεσιν; Eum. 97. ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐπλείποτε. Eum. 130. ἄλγησον ἦπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν. Eum. 150. ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολόν.

Ὀνειρόμαντις somniorum interpres. Choeph. 33. τερὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ δόμων ὀνειρόμαντις.

Ὄνειρον somnium. Choeph. 534. τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον. Choeph. 543. ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε. Ag. 281. ὀνείρων φάσματα. Ag. 1191. ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν. Ag. 13. εὕδην ὀνείροις οὐκ ἐπιστομουμένην. — Choeph. 524. ἐν τοὐνείρατι. Prom. 446. ὀνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι. Prom. 483.

πᾶπρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι. Ag. 477. ὀνειράτων δίκην. Ag. 954. δίκαν δυσπρίτων ὀνειράτων. Choeph. 37. κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων. Choeph. 516. ἔκ τ' ὀνειράτων καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη. Choeph. 916. ὀΐξ ὀνειράτων φόβος. Eum. 150. ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολόν. Pers. 172. νυκτίποις ὀνείρασι. Ag. 865. ἐν δ' ὀνείρασιν — ἐξηγειρόμην. Prom. 658. τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν ξυνειχόμην. Prom. 680. νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.

Ὀνειρόφαντος somnio similis. Ag. 409. ὀνειρόφαντος δὲ πενθήμονι πάρεισιν δόξαι.

Ὀνήσιμος fructuosus. Eum. 884. ἐπισεύσαντες βίου τύχας ὀνησίμους.

Ὄνησις fructus. Ag. 341. πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

Ὄνθος stercus. Psychag. 257. ὄνθῳ σε πλήξει.

Ὄνομα nomen. Prom. 210. Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. Prom. 595. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; Pers. 276. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος πλύειν. Sept. 559 B. ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν, δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος. Eum. 8. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον. Suppl. 315. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοὔπος μοι φράσον. Suppl. 317. κἀὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομα. (Suppl. 853. οἰζύος ὄνομ' ἔχων.) Suppl. 916. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομα; Aetn. 6. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;

Ὀνομάζειν nominare. Prom. 599. θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας. Ag. 667. εἰς πόλ' ὠνόμαζεν ὥδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως — τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ δ' Ἑλέναν; Fragm. 293. αἱ δ' ἔπτ' Ἀτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι.

Ὄνος asinus. Prom. sol. 180. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα.

Ὀνοτάζεσθαι abominari. Suppl. 10. γάμον Αἰγύπτου παίδων — ὀνοταζόμενος.

Ὄνυξ unguis. Choeph. 25. ὄνυχος ἄλοιο νεοτόμῳ.

Ὄξος acetum. Ag. 313. ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐκχέας. Cabir. 86. ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας.

Ὀξυβόας alta voce clamans. Ag. 57. οἰωνόθροον γόον ὀξυβόαν.

Ὀξυγλυκύς dulcacidus. Fragm. 329. ὀξυγλυκεῖαν τἄρα πικρεῖς φορᾶν.

Ὀξύγοος alta voce eiulans. Sept. 302. ὀξυγόοις λεκτρεῦσιν.

Ὀξύθυμος iracundus. Eum. 675. βουλευτήριον αἰδοῖον, ὀξύθυμον.

Ὀξυκάρδιος iracundus. Sept. 889. ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι κτήματα.

Ὀξυμήνιτος iracundia commissus. Eum. 450. φόνου διαιρῶν ὀξυμηνίτου δίκας.

Ὀξύμολπος stridulo cantu editus. Sept. 1014. ὀξυμόλποις προσείβειν οἰμώγμασιν.

Ὀξυπευκὴς acie amarus. Choeph. 631. ξίφος διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ.

Ὀξύπρωρος acutus. Prom. 421. ὀξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

Ὀξύς acutus. Sept. 936. ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον. Pers. 1015. αὖτει δ' ὀξύ. Ag. 1362. καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν. Suppl. 884. οὐκ ἀκούει' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.

Ὀξύστομος acuto rostro praeditus. Prom. 667. ὀξυστόμῳ μύωπι χρι-

ὀθεῖσα. Prom. 805. ὀξυτόμους γὰρ — Γρῖπας φύλαξας.

Ὀξύχειρ celeri manuum motu editus. Choeph. 23. ὀξύχειρι σὺν πτύπῳ.

Ὀπαδός comes. Ag. 414. βίβασιν ὄψιν οὐ μεθίστερον πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθους. Suppl. 963. ἐμοὶ δ' ὀπαδοὶ τοῦδε καὶ δορυσσόους ἔταξαν. Suppl. 1001. ὑποδίξασθε δ' ὀπαδοὶ μέλος.

Ὀπάζειν addere, dare. Prom. 252. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὤπασα. Pers. 748. ἐξ οὗτα τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν. Eum. 503. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασε. Eum. 592. Ζεὺς — τόνδε χρησμὸν ὤπασε. Prom. 8. παντέχνου πυρὸς σέλας θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν. Prom 30. βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας. — facere. Sept. 238. γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος. Sept. 474. ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι.

Ὀπάων comes. Choeph. 758. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας. Suppl. 487. ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων ξύμπεμψον. Suppl. 932. σὺν φίλοις ὀπάοσι.

Ὅπῃ ubi. Prom. 641. ἐνταῦθ', ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δακρύ. — quo. Prom. 563. σήμηνον ὅπῃ γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. Ag. 1514. ἀμηχανῶ — ὅπᾳ τράπωμαι. — qua ratione. Prom. 908. τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπᾳ φύγοιμ' ἄν. Ag. 67. ἔστι δ' ὅπῃ νῦν ἔστι. Sept. 641. τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπῃ τελεῖ. Choeph. 1017. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ. Prom. 877. ὅπως δὲ χὤπῃ. Pers. 588. οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπῃ πεμονὰς ἀλύξω.

Ὀπηδεῖν sequi. Fragm. 271. ἐξῆς δ' ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

Ὄπιθεν a tergo. Pers. 962. ὄπιθεν ἑπόμενος.

Ὀπισθοβριθής a parte posteriore gravis. Fragm. 366. ὀπισθοβριθὲς ἔγχος.

Ὀπισθόπους pedissequa. Choeph. 702. ὀπισθόπορς δὲ τοῦδε καὶ ξυναμπόρους.

Ὅπλα arma. Sept. 114. φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων. Sept. 489. ὅπλων σχίσιν μωμητός. Pers. 371. πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης. Myrm. 127. ὅπλων ὅπλων δεῖ. Pers. 449. φρέξαντες εὐ χάλκοις δίμας ὅπλοισιν.

Ὁπλίζειν instruere. Sept. 415. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη. — Choeph. 537. οὔφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο l. c.

Ὁπλισμός armatura. Ag. 393. πλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμούς.

Ὁπλίτης miles. Sept. 699. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

Ὁπόθι ubi. Suppl. 117. ὁπόθι θάνατος ἀπῇ.

Ὅποι quo. Pers. 451. ὥστ' ἀμηχανεῖν ὅποι τράποιντο. Ag. 1492. ὅποι δὲ καὶ προβαίνων πάχνῃ πουροβόρῳ παρέξει. Suppl. 599. δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύνεται.

Ὁποῖος qualis. Eum. 863. ὁποῖα νίκης μὴ πακὴς ἐπίοκοπα. Prom. 473. ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

Ὁποιόσπερ qualis. Choeph. 658. ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεισόκα.

Ὁπόσος quantus. Sept. 714. χθόνα ναίειν διαπλᾶς, ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν. — ὁπόσοι quotquot. Sept. 852. δυσαδελφότατας πασῶν, ὁπόσαι στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται. Sept. 910. πρὸ

πασῶν γυναικῶν, ὁπόσαι τοιγενοῖ πέπληνται. Pers. 121. πᾶσι θεοῖς —, ὁπόσοι τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν. Prom. 409. ὁπόσοι τ' ἔπωκον ἀγνᾶς Ἀσίας ἴδοι νέμονται.

Ὁπότερος uter. Suppl. 429. ὁπότερ' ἂν πτίσῃς.

Ὅπου ubi. Sept. 994. ὅπου τιμιώτατον. Choeph. 575. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Eum. 267. ἐπίσταμαι — λέγειν ὅπου δίκη σιγᾶν θ' ὁμοίως. Eum. 291. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. Eum. 401. ὅπου τὰ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται. Eum. 492. ἴσθ' ὅπου τὸ δεινὸν — δειμανεῖ. Suppl. 949. τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν. Fragm. 308. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη. Fragm. in Fabricii Bibl. Gr. T. XII. p. 626. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἴσθ' ὅπου τιμᾷ θεός.

Ὀπτήρ speculator. Suppl. 182. τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῇσδε γῆς ἀρχηγέται ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.

Ὀπτός assus. Ag. 1068. ὀπτάς τε σάρκας.

Ὄπωρα aestas. Fragm. 300. νέας δ' ὀπώρας ἥνικ' αὐανθῇ στάχυς. — pubertas. Suppl. 976. τέρειν' ὄπωρα δ' εὐφύλακτος εὐδαμῶν. Suppl. 993. ἐμῆς δ' ὀπώρας οὔπω σὺ θάρσει.

Ὅπως quomodo, ut. Prom. 374. σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι. Prom. 544. φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις. Prom. 643. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή. Prom. 877. ὅπως δὲ χὤπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου εἰπεῖν. Prom. 942. κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον, ὅπως θέλει. Ag. 108. ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος — πέμπει θοὺρος ὄρνις. Ag. 1344. Ἀτρείδην εἰδέναι νυφεῦθ' ὅπως. Eum. 551. σὺ δ' εἴσαγε ὅπως ἐπίστῃ. Eum. 561. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες. Suppl. 235. ὅπως δὲ χώραν — μολεῖν ἔτλητ' ἀτρίστους, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει. Suppl. 275. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, πλέων ἐμοί, ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν Ἀργεῖον γένος. Suppl. 287. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον, ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἄργεῖον τὸ σόν. — Ag. 606. οὐκ ἴσθ' ὅπως λέξαιμι. Choeph. 190. ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνίσω —. comparationi inserviens. Prom. 1003. ὀχλεῖς μάτην με, πῦρ' ὅπως, παρηγορῶν. — cum superlativo, quam. Ag. 586. ὅπως ἄριστα. Ag. 591. 1323. Choeph. 724. 865. Suppl. 460. Sacerd. 74. ὅπως τάχιστα. — Suppl. 817. σεῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν. — ut, tempus significans. Prom. 228. ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον καθίζεται. Pers. 194. τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ ξέρξης. — ut, consilium significans, cum futuri indicativo. Ag. 821. ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτήριον. Suppl. 405. ὅπως ἄνακτα ταῦτα — ἐκτελευτήσει. Suppl. 444. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται, δεῖ κἀρτα θύειν. — Prom. 67. ὅπως μὴ σαυτὸν εἰκτισῇς ποτέ. — cum futuro et coniunctivo. Choeph. 263 s. σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα, γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀκαγγελῆ τάδε. — cum coniunctivo. Pers. 654. ὅπως καινά τε πλύῃ νία τ' ἄχη, δίκτυα

τα δεσπότου φάνηθι. Ag. 1611. Ὁρίστης ἆρά που βλέπει φάος, ὅπως κατελθὼν — ἀμφοῖν γένηται φονεύς; Choeph. 860. ἀποσταθῶμεν —, ὅπως δυνῶμεν τῶνδ' ἀναίτιοι πραῶν εἶναι. Prom. 461. ὅπως θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων γένωνθ', ὑφ' ἅρμαι' ἤγαγον. — cum optativo. Sept. 20. ἐθρέψατο, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. Eum. 288. ἔλθοι, — ὅπως γένοιτο τῶνδέ μοι λυτήριος. Eum. 640. καὶ τόνδ' ἔπεμψα —, ὅπως γένοιτο πιστός. Pers. 442. ἐνταῦθα πέμπει τοῖσδ', ὅπως — πτείνοιεν, — cum indicativo praeteriti. Prom. 751. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει ἔρριψ' ἐμαυτὴν —, ὅπως πέδῳ σκήψασα τῶν πάντων πόνων ἀπηλλάγην; Choeph. 194. εἶδ' εἶχε φωνὴν ὕφραν' ἀγγέλου δίκην, ὅπως δίφραντος οὖσα μὴ κινοῖσόμην. — ὅπως ἄν cum coniunctivo. Prom. 826. ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην πλέουσά μου, — φράσω. Choeph. 573. φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς, ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε. Eum. 543. σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν δεσμοὺς ἐμούς, — ὅπως ἂν εὖ κατεγνωσθῇ δίκη. Eum. 984. τὸ φίλτρον ὁρμάσθω πυρὸς, ὅπως ἂν εὔφρων ἡδ' ὁμιλία — πρέπῃ. Suppl. 230. σκοπεῖτε πάμβιβασθε τόνδε τὸν τόπον, ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε. Ag. 355. τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν — βέλος ἡλίθιον σκήψειεν. Ὁρᾶν videre. Prom. 307. ὁρῶ, Προμηθεῦ. Pers. 978. ὁρῶ, ὁρῶ. Prom. 677. ὡς ὁρᾶτε. Pers. 184. ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν. Ag. 1579. ὡς ἑρᾷς. Choeph. 400. ἴδετε πελιτρανεῖς Ἄρεως φθιμένων. Eum. 245. ὅρα ὅρα μάλ' αὖ. Suppl. 203. Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἰδοὺ. Suppl. 207. ἴδοιτε δῆτα πρεσμενοῦς ἀπ' ὄμματος. Choeph. 911. ὅρα. — Ag. 1606. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε. Choeph. 283. ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σπότῳ νωμῶντ' ὀφρύν. — Ag. 1327. ὁρᾶν πάρεστιν. Ag. 402. πάρεστι σιγᾶς, ἄτιμος — ἰδεῖν. Pers. 411. θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν. Choeph. 419. πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν — ὀρύγματα. Suppl. 701. πρέπουσι δ' ἄνδρες νηΐου μελαγχίμους γυίους λευκῶν ἐκ πτερυγμάτων ἰδεῖν. — Sept. 957. διπλᾶ δ' ὁρᾶν. Sept. 974. 983. ὁλοὰ δ' ὁρᾶν. Pers. 379. εὐφρογγὺς ἰδεῖν. Pers. 390. πάντες ἦσαν ἐφανεῖς ἰδεῖν. Prom. 238. πάσχειν μὲν ἀλγεινοῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν. Sept. 626. ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν. Pers. 27. φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν. Pers. 206. ταῦτ' ἐμοί γε δύμασ' ἔστ' ἰδεῖν. Ag. 340. μὴ διχορρόπως ἰδεῖν. Choeph. 142. ὅδ' ἐστὶ πάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος. Choeph. 174. προσφερὴς ἰδεῖν. Choeph. 775. εὐφρόσυνον αὖ μαιομένοις ἰδεῖν. Eum. 51. ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν αὗται. — Prom. 259. οὐχ ὁρᾷς, ὅτι ἥμαρτες; Prom. 323. ὁρῶν ὅτι τραχὺς μόναρχος — κρατεῖ. Prom. 953. ὁρᾷς δ' ὅτι Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται. Pers. 712. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσαν κακόν. Eum. 622. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα. Prom. 999. ὅρα νιν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται. Eum. 259. ὄψει δὲ καὶ τιν' ἄλλος ἥλιτεν βροτῶν. Eum. 137. ἰδὼ-

μεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου μετᾷ. — Prom. 69. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν. Sept. 106. ἴδετε παρθένων ἑκέσιον λόχον. Sept. 536. χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δρᾶσιμον. Sept. 864. πικρᾶς μοναρχίας ἰδώντες. Prom. 119. ὁρᾶτε δεσμώτην με. Prom. 615. πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα. Prom. 352. Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων ἰδών. Prom. 760. τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν. Pers. 194. τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ Ξέρξης. Pers. 213. εἴ τι φλαῦρον εἶδες. Pers. 217. ὅνπερ φὴς ἰδεῖν. Pers. 534. ἀνδρῶν ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν. Pers. 698. πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος. Pers. 457. κακῶν ὁρῶν βάθος. Pers. 809. τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια. Pers. 977. ὁρᾶς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς. Ag. 121. ἰδὼν δύο λήμασι δισσούς. Ag. 239. τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω. Ag. 411. ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν. Ag. 479. πήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ. Ag. 669. ὕντιν' οὐχ ὁρῶμεν. Ag. 868. ἀμφί σοι πάθη ὁρῶσα πλείω. Ag. 1190. ὁρᾶτε τοῖσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους; Ag. 1593. ἰδόντα τάνδε τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν. Choeph. 166. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. Choeph. 185. πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε. Choeph. 223. αὐτόν με νῦν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ. Choeph. 224. πουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε. Choeph. 227. κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ. Choeph. 251. οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τε — ἰδεῖν πάρεστί σοι Choeph. 787. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον. Choeph. 797. καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν. Choeph. 838. ἰδεῖν ἐλίγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. Choeph. 955. 966. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν. Choeph. 964. τὸ πᾶν ἰδεῖν θρεομένοις. Choeph. 978. ὡς ἴδῃ πατὴρ — ἄναγνα μητρὸς ἔργα. Choeph. 1057. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε ταῦθ' ἐγὼ δ' ὁρῶ. Eum. 57. τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας. Eum. 103. ὁρᾷ δὲ πληγὰς ταῖσδε καρδία σίθεν. Eum. 384. ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονός. Eum. 513. κἀρδοὺς ἰδών. Eum. 531. τὸν οὔποτ' αὖχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις δύαις λίπαδνον. Eum. 715. ἆρ' ὁρᾷς τάδε; Eum. Eum. 731. μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν; Eum. 945. μέγα κἀρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις. Suppl. 73. πλέυσ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. Suppl. 177. ὁρῶ κόνιν. Suppl. 215. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε. Suppl. 299. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακα. Suppl. 324. πόνου δ' ἴδοις ἂν εὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν. Suppl. 345. ἴδε με τὰν ἱκέτιν. Suppl. 349. ὁρῶ πλάθεσι νεοδρόποις κατάσκιον νέον δ' ὄμιλον. Suppl. 478. ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ. Suppl. 694. ὁρῶ τὸ πλοῖον. Suppl. 810. ὁρῶ τάδε φροίμια. Suppl. 834. μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ. Suppl. 793. βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν ὄμμασιν ἐνδίκοις. Myrm. 116. ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος. Fragm. 271. ὁρᾷς Δίκην ἄνανδον, οὐχ ὁρωμένην. Fragm. 376. οὐδ' ἄποθεν εἶδες αὐτόν; οὐ γὰρ ἐγγύθεν ὁρᾷς. Orith. 267. εἰ γάρ τιν' ἐστιοῦχον ὄψομαι φίλον. Prom. 22. οὔτε του μορφὴν βροτῶν ὄψει. Suppl. 888. πολλοὺς ἄνακτας — ὄψεσθε. Pers. 176. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰσόμην. Suppl. 354. ἴδοιτο δῆτ' ἄνακτον

φυγάν. Choeph. 401. ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπά. Choeph. 967. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα. Choeph. 974. ἴδεσθε δ' αὖτε — τὸ μηχάνημα. Choeph. 229. ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο. Choeph. 245. ἰδοῦ δὲ γίνναν εἶνιν αἰετοῦ πατρός. Sept. 403. τρέμω δ' αἱματηφόρους μόρους — ἰδέσθαι. — Prom. 70. ὁρῶ χυρσῦντα τόνδε τῶν ἑκαζίων. Prom. 382. τίνα ὁρᾷς ἐνεῦσαν ζημίαν; Prom. 436. ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον. Prom. 975. χλιδῶνας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ ἐχθροὺς ἴδοιμι. Pers. 201. ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετόν. Sept. 496. ποὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον. Ag. 645. ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς. Ag. 1260. εἶδον Ἴλιον πόλιν πράξασαν ὡς ἔπραξεν. Ag. 1563. ἰδών — τὸν ἄνδρα τόνδε πείμενον. Ag. 1585. πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Choeph. 265. οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε θανόντας. Choeph. 494. ἰδὼν νεοσσοὺς τοὺσδ' ἐφημένους τάφῳ. Choeph. 720. τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ πεπλανημένην. Eum. 40. ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομνεῆ ἕδραν ἔχοντα. Eum. 50. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας. Eum. 67. καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς. Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λαξ ὁρῶ πατούμενα. Suppl. 418. μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων ἐνσιασθεῖσαν. Prom. sol. 182, 6. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ. Prom. 898. μήποτέ μ', ὦ Μοῖραι, λεχέων Διὸς εἰνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν. — Prom. 908. τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπᾳ φέγοιμ' ἄν. Choeph. 1030. καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ'. ὡς παρεσκευασμένος — προσίξομαι. Prom. 92. ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός. — Suppl. 706. πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας. Suppl. 97. ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον. — Ag. 1096. ἰδοὺ ἰδού. Ag. 1242. ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκβέων ἐμέ. Sisyph. 207. ἰδοὺ σταθμοῦχος ἐγκατιλλοφώς. — Choeph. 291. οὐχ ὁρωμένην πατρὸς μῆνιν. Fragm. 271. Δίκην ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην. Eum. 389. οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις. Prom. 1000. ὤπταις πάλαι δὴ καὶ βεβούλευταις τάδε. (ὁρῶ Prom. 70. 307. 908. Pers. 201. 978. Ag. 479. Choeph. 166. 720. 1057. Eum. 40. 110. 945. Suppl. 177. 215. 349. 694. 810. ὁρᾷς Prom. 69. 259. 382. 615. 953. Pers. 977. Ag. 1579. 1606. Eum. 67. 715. Fragm. 271. ὁρᾷ Sept. 536. Pers. 194. Eum. 103. ὁρῶμεν Ag. 645. 669. ὁρᾶτε Prom. 119. 677. Ag. 1190. Choeph. 1030. 1057. ὅρα Prom. 999. Choeph. 911. Eum. 245. 622. ὁρᾶν Sept. 957. 974. 983. Pers. 184. Ag. 411. 1377. Choeph. 227. ὁρῶν Prom. 323. 436. Pers. 457. Ag. 1606. Eum. 731. Suppl. 793. ὁρῶντα Choeph. 283. Suppl. 299. ὁρῶντες Pers. 809. ὁρῶσα Ag. 868. Choeph. 223. Eum. 384. ὁρώσας Suppl. 706. εἶδον Ag. 239. 1260. Eum. 50. εἶδες Pers. 213. Fragm. 376. εἶδε Sept. 496. ἴδῃς Suppl. 418. ἴδῃ Choeph. 978. ἴδωσι Suppl. 478. ἴδοιμι Prom. 975. Choeph. 265. Suppl. 834. ἴδοις Suppl. 324. ἴδοι Suppl. 203. ἴδε Suppl. 345. ἴδετε Sept. 106.

Choeph. 400. *ἰδεῖν* Prom. 238. Sept. 626. Pers. 27. 206. 217. 379. 390. 411. 534. 698. 712. Ag. 340. 402. 1585. Choeph. 142. 174. 251. 419. 775. 787. 797. 838. 955. 964. 966. Eum. 51. Suppl. 701. *ἰδών* Prom. 352. Ag. 121. 1563. Choeph. 494. Eum. 513. 531. Prom. sol. 182. *ἰδόντα* Ag. 1593. Myrm. 116. *ἰδόντες* Sept. 864. Suppl. 73. *ἰδοῦσα* Prom. 760. Choeph. 224. *ἰδούσῃ* Choeph. 85. *ὄπωπα* Eum. 57. *ὄψομαι* Orith. 267. *ὄψει* Prom. 22. Eum. 259. *ὄψεσθε* Suppl. 888. *εἰδόμην* Pers. 175. *ἰδώμεθα* Eum. 137. *ἴδοιτο* Suppl. 267. 354. *ἴδοισθε* Prom. 898. *ἰδοῦ* Choeph. 229. 245. *ἰδέσθω* Suppl. 97. *ἴδεσθε* Prom. 92. Choeph. 401. 967. 974. *ἰδέσθαι* Sept. 403. *ἰδού* Ag. 1196. 1242. Sisyph. 207. *ὁρωμένην* Choeph. 291. Fragm. 271. *ὁρωμέναις* Eum. 389. *ὦπται* Prom. 1000.)

"*Οργανον instrumentum musicum.* Edon. 51.

'*Οργεών sacerdos.* Mys. 131. *ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών.*

'*Οργή animi affectio.* Prom. 80. *ὀργῆς τε τραχύτητα.* Prom. 378. *ὀργῆς νοσούσης εἷον ἰατροὶ λόγοι.* cf. Fragm. 280. — *cupiditas.* Suppl. 744. *κνωδάλων ἔχοντες ὀργάς.* — *ira.* Prom. 190. *τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργήν.* Prom. 315. *ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες.* Prom. 681. *ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος.* Sept. 660. *ὀργὴν ὅμοιος τῷ πάλαι' αὐθαμένῳ.* Ag. 71. *ἀπύρων ἱερῶν ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.* Ag. 208. *παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ περιόργως ἐπιθυμεῖν θέμις.* Choeph. 323. *φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.* Choeph. 447. *τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.* Choeph. 822. *τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων χάριτος ὀργὰς λυπρὰς.* Eum. 810. *ὀργὰς ξυνοίσω σοί.* Eum. 897. *μέγα φωνοῦντ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.* Eum. 936. *δὲ ὀργάν.* Suppl. 184. *ὠμῇ ξὺν ὀργῇ.*

"*Οργιον sacrum.* Sept. 162. *φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων μνήστορες ἴστε μοι.*

'*Ορέγεσθαι porrigere.* Ag. 1082. *προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ χειρὸς ὀρεγομένα.*

"*Ορεγμα porrectio.* Choeph. 420. *πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα.* — *spatium extensum.* Choeph. 788. *τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον, ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα.*

"*Ορειος montanus.* Ag. 483. *φλόγα ὕλης ὀρείας.*

'*Ορέσκοος monticola.* Sept. 514. *μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου.*

'*Ορέστης Orestes.* Ag. 853. 1631. 1652. Choeph. 113. 129. 134. 136. 175. 192. 215. 222. 671. 685. 710. 720. 738. 751. 765. 828. 854. 921. Eum. 120. 212. 593. 705. 711. 766.

'*Ορθιάζειν clamare.* Pers. 673. *ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζουσαι γόοις.*

"*Ορθιος arrectus.* Sept. 546. *τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται.* — *alta voce editus et ad incitandum aptus.* Pers. 381. *ὄρθιον δ' ἅμα ἀντηλάλαξε — ἠχώ.* Ag. 1124. *ὀρθίοις ἐν νόμοις.* Choeph. 740. *νυκτίπλαγκτον ὀρθίων κελευσμάτων.*

'*Ορθόβουλος recte consulens.* Prom.

18. τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ.

Ὀρθοδαής *peritus.* Ag. 993. τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγων.

Ὀρθόδικος *iustus.* Ag. 948. πόλιν ὀρθοδίκαιον.

Ὀρθόθριξ *capillos erigens.* Choeph. 32. φόβος ὀρθόθριξ.

Ὀρθομάντεια *vaticinatio verax.* Ag. 1188. δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος.

Ὀρθονόμος *iusta tribuens.* Eum. 921. δαίμονες ὀρθονόμοι.

Ὀρθός *erectus.* Eum. 284. τίθησιν ὀρθὸν ἢ καταρεφῆ πόδα. Choeph. 489. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα; Fragm. 379. Ἀργεῖε δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνει βέλος. — *rectus, iustus.* Eum. 308. μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν παραγινόμεναι.

Ὀρθοστάδην *stando.* Prom. 32. ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.

Ὀρθοῦν *erigere.* Sept. 211. πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον — ὀρθοῖ. Eum. 721. οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία. — *regere.* Suppl. 658. ὃς πολιᾷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ. — *statuere.* Choeph. 577. ξυμφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι. Eum. 857. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν. — *corrigere, recte ponere.* Ag. 1454. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην. Suppl. 893. οὐδὲν ὤρθωσας φρενί. — ὀρθοῦσθαι *surgere.* Eum. 678. ὀρθοῦσθαι δὲ χρή. — *corrigi.* Choeph. 762. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. — *recte agi.* Eum. 742. ὀρθουμένων δέ.

Ὀρθώνυμος *nomini recte respondens.* Ag. 683. Ἰλίῳ δὲ πῆμα τοὐρθώνυμον τελεσίφρων μῆνις ἦλασε.

Ὀρθῶς *recte.* Prom. 1002. ὀρθῶς φρονεῖν. Sept. 387. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον. Sept. 811. νὲ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν καὶ πολυκτιτεῖς ὤλοντο. Sept. 855. δέλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν. Choeph. 519. ὥστ' ὀρθῶς φράσαι. Eum. 554. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος. Eum. 627. μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ. Eum. 718. παμπάλαι' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων.

Ὁρίζειν *dividere.* Suppl. 541. διχῇ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα πόρον πυμάτιαν ὁρίζει. — *destinare.* Choeph. 914. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σοὶ ὁρίζει μέρον. — ὁρίζεσθαι *sibi vindicare.* Suppl. 253. ὁρίζομαι δὲ τήνδε Περραίβων χθόνα. — *sibi constituere.* Suppl. 389. ὕπαστρον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος φυγᾷ.

Ὁρκάνη *opus urbem obsessam circumvallans.* Sept. 328. ὁρκάνα πυργῶτις.

Ὅρκιον *iusiurandum.* Ag. 1406. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν. Eum. 461. φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους l. d.

Ὅρκος *iusiurandum.* Ag. 1171. καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγέν, παιώνιον γένοιτο; Ag. 1257. ὁμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας. Ag. 1551. ὅρκους θεμένη. Choeph. 971. ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν. Eum. 209. σύνη γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη ὅρκου 'στι μείζων. Eum. 407. ἀλλ' ὅρκον οὐ δίξαιτ' ἄν. Eum. 410. ὅρκοισι τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. Prom. 591. ὅρ-

ως γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον, Eum. 650. ὅρκον αἰδεῖσθε. Eum. 680. αἰδουμένοις τὸν ὅρκον. Fragm. 281. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ. Fragm. 282. ὅρκος βέβαιός ἐστιν. Eum. 467. ὅρκον περῶντας l. d.

Ὅρκωμα *iusiurandum*. Eum. 464. ἀφωγὰ τῆς δίκης θ' ὁρκώματα. Eum. 738. τοῖς τάμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα.

Ὁρκωμοτεῖν *iurare*. Sept. 46. Ἄρην, Ἐννὼ καὶ φιλαίματον Φόβον ὠρκωμότησαν. Eum. 734. χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ — ὁρκωμοτήσας.

Ὀρμαίνειν *agitare*. Ag. 1361. τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών. — *morae impatientem, abeundi cupidum esse*. Sept. 376. βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.

Ὀρμᾶν *ferri*. Pers. 386. ἐς μάχην ὁρμῶντες. — ὁρμᾶσθαι *ferri, celeriter incedere, accedere, discedere*. Prom. 337. ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς. Prom. 393. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον. Sept. 31. ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων ὁρμᾶσθε πάντες. Pers. 147. ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος ὁρμᾶται μητὴρ βασιλέως. Pers. 495. ὅστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκιδασθῆναι θεοῦ ἀκτῖνας, ὥρμηθη. Eum. 93. τόδ' ἐκ νόμων εἶβας, ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ. Eum. 983. τὸ φίγγος ὁρμάσθω πυρός. Choeph. 929. θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος. (Fragm. 415. πεζικὸς ὥρμηται λεώς.)

Ὁρμεῖν *iacere*. Choeph. 522. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην.

Ὅρμος *portus*. Ag. 651. ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ πύματος ζάλην ἔχειν. Suppl. 746. οὐδ' ὅρμος οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία. Suppl. 753. πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι.

Ὅρμος *monile*. Choeph. 608. χρυσοδμήτοισιν ὅρμοις.

Ὄρνις *avis*. Sept. 26. χρησηρίους ὄρνιθας. Ag. 112. θούριος ὄρνις. Ag. 152. μίασμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων. Ag. 383. διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν. Ag. 1289. οὗτος δυσείζω θάμνον ὡς ὄρνις. Suppl. 209. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε. Suppl. 223. ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών; Suppl. 782. ἐπιχωρίοις ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Fragm. 300. τραχὺν πετραῖον ὄρνιν. — Eum. 828. ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην. — *augurium*. Cabir. 83. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. — *fatum*. Sept. 579. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.

Ὀρνύναι *incitare*. Pers. 488. νυκτὶ δ' ἐν ταὐτῇ θεὸς χειμῶν' ἄωρον ὦρσε. — ὄρνυσθαι *incedere, ingruere*. Sept. 88. ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαός. Sept. 401. πόλεως πρόμαχος ὄρνυται. Sept. 87. ὁρόμενον πανὸν ἀλεύσατε. Sept. 110. κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δεχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς Ἄρεως ὀρόμενον. Ag. 960. εἶτ' ὑπ' Ἴλιον ὦρτο ναυβάτας στρατός. Ag. 1382. πανὸν — ὑτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον. Suppl. 417. τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὀρμίναν. — Ag. 639. ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει πανά.

Ὀροθύνεσθαι *movere*. Prom. 200.

στάμις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠρθοῦντο.

Ὅρον *prelum.* Cercyon. 93.

Ὄρος *mons.* Ag. 294. ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον. Suppl. 255. ὄρη τε Δωδωναῖα. Suppl. 546. δ' ὀρῶν Κιλίκων. Fragm. 450. ὀνοχυμῶν ὀρῶν ἄναξ. Prom. 721. ὀρῶν ὕψιστον. Prom. 813. Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο. Pers. 486. Παγγαίου τ' ὄρος.

Ὅρος *finis.* Prom. 669. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις. Prom. 792. ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον. Eum. 901. τὸ μὴ ἥκειν ὅρον τόπων. — sensu translato. Ag. 472. πειθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται. Ag. 1125. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ;

Ὀροτύπος *montem feriens.* Sept. 85. δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

Ὀρούειν *salire, currere.* Ag. 800. πήδημ' ὀρούσας. Eum. 113. κούφως ἐκ μέσων ἁρπαγμάτων ὦρουσεν.

Ὄροφος *tectum.* Suppl. 638. ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα;

Ὀρόχθιος *clivosus.* Niob. 143. πᾶν ὀρόχθιον πέδον.

Ὀρχολοπεῖσθαι *vexari.* Pers. 10. ὀρχολοπεῖται θυμὸς ἔσωθεν.

Ὀρταλίχου *pulli.* Ag. 54. δεμνιοτήρη πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.

Ὀρφεύς *Orpheus.* Ag. 1612. Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.

Ὀρφναῖος *per tenebras lucens.* Ag. 21. εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.

Ὄρχαμος *dux.* Pers. 127. σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ.

Ὀρχεῖσθαι *palpitare.* Choeph. 165. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

Ὀρχηστύς *tripudium.* Eum. 354. ὀρχηστοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.

Ὅς *qui.* Prom. 4. ἐπιστολὰς, ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο. Prom. 31. ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν. Prom. 110. πηγὴν ἁλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης — πέφηνε. Prom. 226. ὃ δ' οὖν ἐρωτᾷς, — τοῦτο δὴ σαφηνιῶ. Prom. 254. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τεχνάς. Prom. 315. ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες. Prom. 348. Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους ἕστηκε. Prom. 354. Τυφῶνα θοῖρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς. Prom. 359. κραυνὸς —, ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε. Prom. 419. ὑψίκρημνόν θ' οἳ πόλισμα — νέμονται. Prom. 426. Ἄτλανθ', ὃς αἰὲν — ὑποστενάζει. Prom. 481. κράσεις —, αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους. Prom. 483. κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι Prom. 548. ὀλιγοδρανίην —, ᾗ τὸ φωτῶν ἄλαον γένος ἐμπεποδισμένον. Prom. 570. ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει. Prom. 592. κόρης τῆς Ἰναχείης, ἣ Διὸς θάλπει κέαρ. Prom. 599. νόσον —, ἃ μαραίνει μι. Prom. 671. κραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος. Prom. 711. Σκύθας —, οἳ πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσι. Prom. 714. οἷς μὴ πελάζειν. Prom. 717. Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή. Prom. 720. ποταμὸν —, ὃν μὴ περάσῃς. Prom. 726. Ἀμαζόνων —, αἳ Θερμώδοντά ποτε κατοικιοῦσιν. Prom. 732. ἰσθμὸν —, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ λιποῦσαν αἰόλῳ ἐκπερᾶν Μαιωτικόν. Prom. 742. οὔτε γὰρ νῦν ἐκπονοῦσι λόγους.

Prom. 766. γάμον —, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ. Prom. 791. πλάνην φράσω, ἣν ἐγγράφου σύ. Prom. 798. Φορκίδες —, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται. Prom. 802. Γοργόνες —, ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς. Prom. 827. ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε φράσω. Pers. 835. αἱ προσήγοροι δρύες, ὑφ' ὧν — προσηγορεύθης. Prom. 840. κόλπον Ῥέας, ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις. Prom. 853. Ἔπαφον, ὃς παρπάσεται. Prom. 874. τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ λύσει. Prom. 890. ἦ σοφὸς, ὃς πρῶτος τόδ' ἐβάσταξε. Prom. 911. γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος — ἐκβαλεῖ. Prom. 914. ἀρὰ —, ἣν ἐκπιτνῶν ἠρᾶτο. Prom. 924. παλαιστὴν —, ὃς δὴ πραυνοῦ πρείσσον' εὑρήσει φλόγα. Prom. 930. ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ. Prom. 931. ἃ βούλομαι λέγω. Prom. 950. γάμους —, πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους. Sept. 5. ὃ μὴ γένοιτο. Sept. 8. οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος ἐπώνυμος γένοιτο. Sept. 103. πόλιν, ἣν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου. Sept. 383. νόστα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος — πυρεῖν. Sept. 394. ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο. Sept. 408. ἀπειλεῖ δείν', ἃ μὴ πραίνοι τύχη. Sept. 434. ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται. Sept. 457. Μεγαρεὺς —, ὃς — ἐκ πυλῶν χωρήσεται. Sept. 511. ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει. Sept. 531. πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ πραίνοι θεός. Sept. 535. τῷδ' ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα. Sept. 538. Ἄκτωρ —, ὃς οὐκ ἐάσει. Sept. 576. βαθεῖαν ἅλοπα —. ἐξ ἧς τὰ πεδινὰ βλαστάνει βουλεύματα. Sept. 578. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει. Sept. 695. λέγοις' ἂν ὧν ἄνη τις. Sept. 742. ἄλλο δ' ἀείρει τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως καχλάζει. Sept. 805. δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους τούσδε ῥύεσθε. Sept. 811. πολεμάρχους, οἳ δῆτα — ὤλοντο. Sept. 838. πίτυλον, ὃς αἰὲν δὸ' Ἀχέροντ' ἀμείβεται. Sept. 902. ἐκ φρενὸς ἃ — μινύθει. Sept. 938. ἐν πύλαις, ἐν αἷς ἐθείνοντο. Sept. 1009. θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε —. Sept. 1022. τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν. Sept. 1037. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ σὺ τιμήσεις τάφῳ; Pers. 5. φύλακες, οὓς αὐτὸς ἄναξ — εἵλετο. Pers. 61. ἀνδρῶν, οὓς πέρι πᾶσα χθὼν — στένεται. Pers 160. ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν. Pers. 200. δαίμοσι —, ὧν τέλη τάδε. Pers. 440. νῆσος —, ἣν ὁ φιλόχορος Πὰν ἐμβατεύει. Pers. 467. κοὐκ ἀπήρκεσαν, οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. Pers. 468. ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν. Pers. 470. ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον. Pers. 506. κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός. Pers. 763. ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος. Pers. 771. ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ πράτη τάδ' ἔσχομεν. Pers. 834. ἀτιμίαν —, ἣ νιν ἀμπέχει. Pers. 852. πόλεις —, αἳ — τοῦδ' ἄναικτος ἄϊον. Pers. 885. ἀνδρῶν, οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν. Ag. 2. φρουρᾶς —, ἣν κοιμώμενος — κάτοιδα. Ag. 100. μεριμνῆς, ἣ νῦν ποτὲ μὲν κακόφρων τελέθει. Ag. 165. ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακ-

κτῆρος εἴχεται τυχών. Ag. 333. ποθεῖν ἃ μὴ χρή. Ag. 690. ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρθησεν γαμβροῖσιν ἀείδων. Ag. 862. δμωαὶ —, αἷς ἐπίσταται. Ag. 1195. σπλάγχνα —, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο. Ag. 1261. οἳ δ' εἶχον πόλιν, οὕτως ἀπαλλάσσουσιν. Ag. 1389. ἀνδρὶ τῷδε —, ὅς — ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα. Ag. 1408. Ἄτην Ἐριννὺν θ', αἵσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ. Ag. 1447. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεῖς. Ag. 1552. ὃ δὲ λοιπόν. Choeph. 125. γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίπτεται. Choeph. 171. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί. Choeph. 265. πρὸς τοὺς κρατοῦντας, οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε θανόντας. Choeph. 484. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης. Choeph. 485. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐπαίνισαν. Choeph. 662. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς ποινώσομεν. Choeph. 712. ἀκτὴ —, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι πεῖσαι. Choeph. 739. Ὀρέστην —, ὃν ἐξέθρεψα. Choeph. 789. οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε, κλύετε σύμφρονες θεοί. Choeph. 884. μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων — ἐξήμελξας. Choeph. 894. ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς. Choeph. 918. κάνεσ γ' ὃν οὔ χρῆν. Choeph. 934. ἔμολε δ' ᾧ μέλει πρυπταδίου μάχας δολιόφρων ποινά. Choeph. 986. ἀνδρὶ —, ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος. Eum. 3. Θέμιν, ἣ δὴ τὸ μητρὸς δεντέρα τόδ' ἔζετο μαντεῖον. Eum. 69. παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται θεῶν τις. Eum. 175. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου. Eum. 311. μᾶτερ ἃ μ' ἔτικτες. Eum. 377. γῆν —, ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορες — ἔκτισαν. Eum. 435. Ἀγαμέμνονα —, ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθηκας. Eum. 575. φωτὸς, ὃν κατέκτανεν. Eum. 649. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατε. Eum. 706. μήτηρ γὰρ οὔτις ἔστιν ἥ μ' ἐγείνατο. Eum. 730. σωτῆρες, ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον σώζει με. Eum. 827. πόλεμος —, ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς ἀνὴλεἰας ἔρως. Eum. 859. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ; Suppl. 23. ὦν πόλις, ὦν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ, ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι. Suppl. 37. λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει. Suppl. 251. πᾶσαν αἶαν, ἧς δὲ Ἄλγος ἔρχεται. Suppl. 290. Ἰὼ —, ἣν ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ —. Suppl. 346. δάμαλιν, ἣν πέτραις — μίμνει. Suppl. 378. βροτῶν, οἳ — δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου. Suppl. 411. ἀλάστορα, ὃς οὐδ' ἐν ᾅδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ. Suppl. 531. Ἰοῦς, δι' ἃς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι. Suppl. 560. βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι. Suppl. 637. σκοπὸν δυσπολέμητον, ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι; Suppl. 658. Ζῆνα —, ὃς πολεῖ νόμῳ πᾶσαν ὑρθοῖ. Suppl. 685. θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν. Suppl. 774. θρόνοι, πρὸς ὃν — γίνεται χιών. Suppl. 994. μὴ πάθωμεν, ὧν πολὺς πόνος — οὔνεκ' ἠρόθη. Suppl. 998. θεοὺς — οἷς χεῦμ' Ἔρασινον περιναίεται. Suppl. 1066. ποταμοὺς δ'; οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν. Arg. 15. ὅθ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος — ἔρριψεν. Myrm. 115. μόχθους, οὓς προπέπονας. Niob. 145. οἳ Ζηνὸς

ἐγγὺς, οἷς ἐν Ἴδαίῳ πάγῳ — βωμὸς ἐστι. Xantr. 159. ἃς οὔτε πέμφιξ ἠλίου προσδέρκεται. Arm. iud. 162. τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἣ σ' ἐγείνατο. Arm. iud. 164. βίοτον, ὃς λύπας φέρει. Prom. sol. 182. πέτρων —, οἷς ἔπειτα σὺ βαλὼν διώσεις. Prom. sol. 189. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κεκλήσεται. Semel. 205. Ζεὺς, ὃς κατέκτα τοῦτον. Philoct. 231. φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός. Fragm. 274. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε. Fragm. 300. ὄρνιν —, ὃς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερόν. Fragm. 321. τῆς αὐτῆς ὁδὸς, ἣ πολλὰ γ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακά. Fragm. 341. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους. — causam et explicationem continens. Prom. 445. οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην. Prom. 935. τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον; Sept. 860. μέλεοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους εὔροντο. Pers. 795. οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη ἠδοῦντο συλᾶν. Ag. 1617. ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον, δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως. Phryg. 244. οἷς μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα. cf. Ὅστις. — in interrogatione indirecta. Prom. 917. ἐγὼ τάδ' οἶδα χῷ τρόπῳ. Prom. 998. ὥστε καὶ φράσαι, πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Ag. 422. οὔτε μὲν γάρ τις ἔπεμψεν οἶδεν. Ag. 1065. μαστεύειν δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον. cf. Ὅστις. — ad sensum constructum, ut cum numero substantivi non consentiat. Prom. 415. Σκύθης ὅμιλος, οἵ γᾶς ἔσχατον τόπον ἔχουσι. Prom. 807. στρατὸν Ἀριμασπὸν —, οἳ χρυσόρρυτον οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα. Prom. 810. κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἥλιον τραίνουσι πηγαῖς. — Eum. 792. δωμάτων —, ἐν ᾧ περαυνὸς ἐστιν ἐσφραγισμένος. — cum attractione. Prom. 444. ὧν δίδωσι' εὔνοιαν ἐξηγούμενος. Prom. 965. οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ. Prom. 986. οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ. Sept. 532. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι. Pers. 334. χιλιὰς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος. Ag. 322. πρὸς ἄριστοισιν ὧν ἔχει πόλις. Ag. 786. δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν Πριάμου. Choeph. 730. φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι. Eum. 544. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει. (Cf. Sept. 291. εὐτρεφίστατον πωμάτων ἕσων ἵησιν Ποσειδῶν. Choeph. 217. εἰς ὄψιν ἧκεις ὥσπερ ἐξηύχου πάλαι.) — Sept. 382. νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος — κυρεῖν, τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ νοΐα τινί. Sept. 535. τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα. Suppl. 1022. Πόθος ᾧ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ. — οὗ ubi. Prom. 816. οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποστίαν, Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. Pers. 478. οὗ Σπέρχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ. Pers. 793. οὗ σφιν κακῶν ὕφιστ' ἐπαμμένει παθεῖν. Eum. 177. οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμώρυχοι. cf. Ὅσπερ. — ᾗ qua ratione. Prom. 211. τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προὐντεθεσπίκει. Choeph. 551. ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν. cf. Ὅσπερ. — ᾗ quo. Choeph. 306. τῇδε τελευτᾶν, ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. — ὅς cum conjunctivo. Sept. 239. ἄνδρες, ὧν ἁλῷ

πόλις. Sept. 800. ξένοις δ' ἦν λάβωσι ἐν ταφῇ χθονός. Eum. 588. οὐπώποτ' εἶπον —, ὃ μὴ πελεύσῃ Ζεύς. Eum. 631. ἡ δ' ἅπερ ξίνῳ ξίνη ἔσωσεν ἔρνος, οἵας μὴ βλάψῃ θεός. (Add. Eum. 322. θνατῶν τοῖσιν αὐτουργίας ξυμπίσωσιν μάταιοι. cf. Ὅστις.) — ὅς ἄν. Pers. 170. ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ. Ag. 1320. κοινευσώμεθ' ἄ ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα. cf. Ὅσπερ. Ὅστις.

Ὅς suus. Sept. 623. ἐποπτῆρας λιτῶν τῶν ὧν. Eum. 345. ἐξιάμισον ἔθνος τόδε λίσχας ἅς ἀπηξιώσατο.

Ὅσιος purus, sanctus. Sept. 1001. ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιοι ὧν μορφῆς ἄτερ τέθνηκεν. Eum. 372. τῶν δὲ κρατούντων χέρας οὐχ ὁσίας στυγερῶν τούτων. Ag. 754. ὁσία προσίβα. Suppl. 27. οἰκόφυλαξ ὁσίων ἀνδρῶν. Suppl. 399. νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις. Prom. 527. θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα.

Ὀσμή odor. Eum. 244. ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ. Cf. Ὀδμή.

Ὅσος quantus. Prom. 789. πᾶν ὅσον προσχρῄζετε. Prom. 854. ὅσην πλατύῤῥους Νείλος ἀρδεύει χθόνα. Prom. 929. μαθήσεται, ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίκα. Sept. 757. ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον. Pers. 163. ὅσον σθένος πάρα. Eum. 589. ὅσον σθένει. Eum. 819. τιμίαν ἕδραν —, ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. — ὅσον cum superlativo. Prom. 522. ὅσον μάλιστα. Choeph. 761. Suppl. 860. ὅσον τάχιστα. — ὅσοι quam multi. Pers. 848. ὅσσαι δ' ἄλλαι πόλεις. Eum. 275. ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ. — quotquot, quicunque. Prom. 978. τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς, ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως. Sept. 291. εὐτρεφέστατον πωμάτων, ὅσων ἵησιν Ποσειδῶν ὁ γαιάοχος. Pers. 500. ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας. Ag. 362. ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖτο. Eum. 713. ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπίσταλται τέλος.

Ὁσοσπερ quantus. Ag. 834. τοσόνδ', ὅσοσπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. — ὅσοιπερ quotquot. Pers. 415. πᾶσα ναῦς ἐρίσσετο, ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος. Pers. 433. Περσῶν ὅσοιπερ ἔσαν ἀμμαῖοι φύσιν.

Ὅσπερ qui, Prom. 628. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ', ὅπερ μέλλω παθεῖν. Prom. 644. πᾶν, ὅπερ προσχρῄζετε, πεύσεσθε. Prom. 931. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω. Prom. 964. πάλευθον ἦνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν. Pers. 217. σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῆς ἰδεῖν. Pers. 602. φέρουσ' ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια. Ag. 815. μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει. Ag. 827. θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι, οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν. Ag. 1511. θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν. Choeph. 132. Δίγισθον ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος. Choeph. 648. πυρίοισι δωμάτων, πρὸς οὕσπερ ἥκω. Choeph. 687. ἥπερ ἐν δόμοισιν βασιλείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει. Eum. 609. ὡς δηχθῇ λεώς, ὅσπερ τέτακται. Suppl. 942. ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται ψῆφος. Suppl. 1050. Ζεὺς —, ὅσπερ Ἰὼ πημο-

νᾶε ἐλύσατο. Fragm. 296. θάνατον —, ὅσπερ μέγ' ἔστ' ἔαμα. — Pers. 765. κἀγὼ πάλου δ' ἔπνευσα τοὔπερ ἤθελον. Pers. 963. βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται στρατοῦ. Ag. 948. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν. Choeph. 412. ἦ τάπερ πάθομεν ἔχεα; Choeph. 941. τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος. Cf. Ὅ. — cum attractione. Ag. 948. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν. Choeph. 213. εἰς ὄψιν ἥκειε ὥνπερ ἐξηύχου πάλαι. — ἀφ' οὗπερ ex quo. Pers. 173. ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς — Ἰαόνων γᾶν οἴχεται πέρσαι θέλων. — οὗπερ ubi. Sept. 1002. τέθνηκεν, οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν. — ᾗπερ qua ratione. Choeph. 434. ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν ὧδε θάπτειν. — ἅπερ quemadmodum. Choeph. 375. τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκετ' ἅπερ τε βέλος. Eum. 126. κλαγγαίνειε δ' ἅπερ κύων. Eum. 630. ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος. — ὅσπερ ἄν. Choeph. 769. μέλει θεοῖσιν ὥνπερ ἂν μέλῃ πέρι. Ag. 948. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

Ὄσσε oculi. Pers. 1021. διαίνου δ' ὄσσε. Prom. 398. ἀπ' ὄσσων. Prom. 144. φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ὑμίχλη προσῆξε. Prom. 682. πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκώς. Ag. 456. βάλλεται γὰρ ὄσσοις διόθεν κεραυνός.

Ὄσσος. Pers. 848. Vid. Ὅσος.

Ὅστε qui. Prom. 555. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα τόδ' ἐκεῖνο θ', ὅτ' ἀμφὶ λοιτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν. Prom. 1073. μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω. Sept. 127. Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ. Sept. 483. Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις. Sept. 735. Οἰδιπόδαν, ὅστε μὴ πρὸς ἀγνὰν σπείρας ἄρουραν — ἔκλα. Sept. 1047. Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα γένος ὠλέσατε. Pers. 16. οἵτε τὸ Σούσων — ἄρκος προλιπόντες ἔβαν. Pers. 42. Λυθῶν ὄχλος, οἵτ' ἐπίταν ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος. Pers. 289. τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν τῶν ἀρχελάων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ ταχθεὶς ἄναρχον τάξιν ἠρήμου θανών. Ag. 49. τρόπον αἰγυπίων, οἵτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων — στροφοδινοῦνται. Ag. 348. μεγάλων κόσμων κτεάτειρα, ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες στεγανὸν δίκτυον. Ag. 1093. σταγών, ἅτε γᾷ δορὶ πτώσιμος ξυναντᾶτει βίου δύντος αὐγαῖς. Choeph. 606. Σκέλλαν, ἅτ' ἐχθρῶν ὕπαι φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον. Eum. 882. πόλιν —, ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι. Eum. 978. ξὺν προσπόλοισιν, οἵτε φρουροῦσιν βρέτας. Suppl. 48. Ἔπαφόν τ' ἐγίννασε, ὅντ' ἐπιλεξαμένα — ἐπιδείξω. Suppl. 61. ἀηδόνος, ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα πενθεῖ. Suppl. 554. λειμῶνα χιονοβόσκον, ὅντ' ἐπέρχεται. — ἐξ οὗτε ex quo. Pers. 748. ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν. Eum. 25. ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός. — ὅστε ἄν. Sept. 682. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

Ὀστέον os. Fragm. 360. ὀστέων στέγαστρον.

Ὅστις qui. Prom. 160. τίς-ὧδε τλησικάρδιος θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ; Prom. 170. τὸ νέον βουλεύμ', ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται. Prom. 243. ἐκ πέτρας

ἀργασμένος, ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συναιχμᾷ πόνοις. Prom. 263. ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει, παραινεῖν. Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμι. Prom. 468. οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. Prom. 612. λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅτι χρῄζουσι μαθεῖν. Prom. 824. χάριν δὸς ἥντιν αἰτούμεσθα. Prom. 949. πατὴρ ἄναγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους αὐδᾶν. Sept. 2. χρὴ λέγειν τὰ καίρια, ὅστις φυλάσσει πρᾶγος. Sept. 179. ἀνὴρ γυνή τε χὥτι τῶν μεταίχμιον. Sept. 376. ὅστις βαὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων. Sept. 474. ὁ σηματουργὸς —, ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασε. Pers. 494. χὥστις μὲν ἡμῶν — ὠρμήθη, σεσωσμένος πυρεῖ. Pers. 499 εὐτυχὴς δὲ τοι, ὅστις τάχιστα πνεύμ' ἀπέῤῥηξεν βίου. Pers. 590. κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος πυρᾷ, ἐπίστασαι. Pers. 819. νόσημα, ὅστις εὐπρεπής. Prom. 991. οὐκ ἔστιν αἴτιαμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ προτρέψεταί με Ζεύς. Prom. 1066. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ', ὅτι καὶ πείσεις. Prom. 1169. μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω. Prom. 1072. πρὸς ἔστι νόσος τῇδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον. Sept. 65. καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβεῖ. Ag. 97. τοίτων λέξαι' ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν. Ag. 155. Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν. Ag. 162. οὐδ' ὅστις πάρεσθεν ἦν μέγας — οὐδὲν ἂν λέξαι. Ag. 487. ὅστις τάδ' ἄλλος τῇδ' ἐπεύχεται πόλει. Ag. 669. μή τις, ὄντιν' οὐχ ὁρῶμεν; Ag. 768. ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Ag. 822. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φερμάκων τασινίων. Ag. 1439. ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις. Choeph. 108. πρῶτον μὲν αὐτὴν χὥστις Δίγισθον στυγεῖ. Choeph. 119. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀντιποντανεῖ. Choeph. 170. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ καίρια τόν. Choeph. 594. ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν δαὴς. Choeph. 903. ποῦ δῆθ' ὁ τιμὼς, ὃν τιν' ἀντιδεξάμην. Choeph. 985. ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος —, τίνος δοκεῖ; Eum. 306. ὅστις δ', ἁλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ, χεῖρας φονίας ἐπιῤῥύπτει, — αὐτῷ τελίαν ἐφάνημεν. Suppl. 1032. ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστι, τὸ γένοιτ' ἄν. Phryg. 243. ναυβάτην φορτηγὸν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός. Fragm. 305. μὴ παρασπίσῃς ἐμοὶ ἐξῇ, — ὅστις μὴ φίλος. — causam et explicationem continens. Prom. 38. ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας. Prom. 755. ὅτῳ θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπρωμένον. Prom. 761. ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς. Pers. 731. ὅστις Ἑλλήσποντον ἱερὸν — ἥλκωσε σχοίνοις. Ag. 1035. ἦ μαίνεταί γε —, ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον ἧκει. Ag. 1373. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος, ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. — in interrogatione indirecta. Prom. 226. ὃ δ' οὖν ἐφετᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα αἰκίζεταί με. Prom. 295. σήμαιν' ὅτι χρὴ σοὶ συμπράκτορα. Prom. 487 s. διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν εὐνόμους τε καὶ δίκαιαν ἥντινα ἔχουσ' ἴσα-

στεω. Prom. 608. τίμμορον, ὅτι μ' ἐπαμμένω παθεῖν. Prom. 620. λίγ', ἥκειν αἰεῖ. Prom. 621. τίμμορον, ὅστις ἐν φιλαγγί σ' ἁμμένων. Prom. 686. εἰ δ' ὄχμα ῥιπεῖν, ὅτι λοιπὸν πάσαν. Prom. 768. τί δ' ὄντινα; Ag. 1331. φὼς ἄλλα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω. Choeph. 21. ὡς ἂν σαφῶς μάθω, ἥτις γυναικῶν ἥδε προστροπεῖ. Eum. 58. τὸ φῶλον οὐκ ὄπαστα τῇδ' ὁμιλίας, ᾗδ' ἥτις ἀλλ' τοῦτ' ἐπεύχεται γένος τρίφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστέρνων πόνων. — cum coniunctivo. Eum. 202. γυναικὸς, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ. Iaculatr. 219. γυναικὸς —, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγεμένη. — ὅστις ἄν. Prom. 35. ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον πρατῇ.

Ὄστρακον ριπαπεν ovi. Fragm. 428.

Ὀστρακοῦσθαι in testas diffringi. Arg. 15. ἐναπάγησαν ῥατρακουμένῃ.

Ὄστρειον ostreum. Glauc. 21. μέγκε, μύες κῶστρεια.

Ὀσφυαλγὴς coxam dolentem habens. Fragm. 381. ἐξ ὀσφυαλγοῦς μὲ δυσπαίδους λυγροῦ γέγοντος.

Ὀσφὺς coxa. Prom. 495. μαρᾷν ὀσφὺν πυρώσας.

Ὅταν quando. Prom. 189. μαλαφογνώμων ἔστας ποθ', ὅταν τοιᾶτ' ᾖσθῃ. Prom. 258. ῥὰν ἄλλο γ' οὐδὲν πλὴν ὅταν πείνῳ δαμῇ. Prom. 746. τί που δρᾴσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ παρά; Prom. 792. ὅταν περᾴσῃς ῥεῖθρον. Pers. 591. ἐπίστασαι βροτοῖσιν ὡς ὅταν πλούσιον πανῶν ἐπῇλθε, πάντα δυσμαίνων φιλεῖ, ὅταν δ' ὁ δαίμων σύρῃ, περιθέναι. Pers. 728. ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χὠ θεὸς συνάπτεται. Ag. 7. ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀνιρεῖς ἐκ τῶν. Ag. 16. ὅταν δ' ἀείδων ᾗ μιγῆσθαι δοκῇ, — πλαίνει τύχα. Ag. 624. ὅταν δ' ἀπεπτὰ πήματ' ἄγγελος πέλει — φέρῃ. Ag. 744. ὅταν τὸ σύριον μέλῃ. Ag. 944. ἅταν δὲ τούχῃ Ζεὺς γ' ἐπ' ὄμφακος πικρᾶς πίνειν, τὸν' ὄδῃ ψυχὸς ἐν δόμοις πέλας. Ag. 1291. ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ. Choeph. 409. ὅταν δ' αἷμ' ἐπαλμὰς γ. χ. λ. l. c. Choeph. 944. ὅταν ἥκῃ μίσος ἔργων. Choeph. 960. παστάδας χρόνος ἀμαίωτας πρόθυμα δαμάσων, ὅταν ἀφ' ἑστίας μίσος πᾶν ἐλάσῃ. Eum. 335. δαμάτων γὰρ αἰλάμαν ἀπατροπὰς, ὅταν Ἄρης τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ. Eum. 526. λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος. Fragm. 294. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς, ὅταν πανῶσαι δῶμα πρηπίδην θέλῃ. — cum optativo. Pers. 442. ἐνταῦθα πίμπει τοῖσδ', ὅπως, ὅταν νεῶν φθαρέντες ἐχθρὰ νῆσον ἐκσῴσαιεν, πτείνωσιν.

Ὅτε quum. Sept. 167. ἔλεσθ' ἀσύλαμπα τὸν ἀρμαπόντιπον ὄτοβον, ὄτοβον, ὅτε τε σύριγγες ἄκλαγξαν ἐλίσσουσι. Sept. 195. νιφάδος ὅτ' ὀλοῖς νιφομένης βρίμιος ἐν πύλαις, δὴ τοτ' ἤρθιον. Ag. 574. ἀνωλόλυξα μὲν πέλας χαρᾶς ὕπο, ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος σύχνος ἄγγελος πυρός. Eum. 656. ἅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον στρατηλατοῦσαι. — Sept. 687. νῦν ὅτε σοι παρίστασαν. Suppl. 625. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς πλέουσι. cum optativo. Eum. 696. ἄλλως τε πάντως χὥτε δεύμενος τύχοι.

Ὅτι quod. Prom. 104. γιγνώσκουθ' ὅτι τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος. Prom. 186. οὐδ' ὅτι σφα-

χὸς καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. Prom. 259. οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἥμαρτες; Prom. 323. ὁρᾶν ὅτι τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. Prom. 328. ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὧν παρισοφρων, ὅτι γλώσσῃ μαλακᾷ ζημία προστρίβεται. Prom. 377. γινώσκεις ὅτι ὀργῆς νοσούσης αἰεὶν ἰατροὶ λόγοι. Prom. 953. ὁρᾷς δ' ὅτι Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται. Eum. 98. προὐννέπω δ' ὑμῖν ὅτι ἔχω μεγίστην αἰτίαν. — *quia*. Prom. 903. ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος, οὐ δέδια. Eum. 928. στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ.

Ὄτλος labor. Sept. 18. ἅπαντα παιδοκοῦσα παιδείας ὄτλον.

Ὀτοβεῖν crepare. Prom. 574. ὑπὸ δὲ πηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδότειραν νόμον. Edon. 51. ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Ὄτοβος strepitus. Sept. 136. ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω. Sept. 186. ἔδεισ' ἀκούσασ τὸν ἁρματήκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον.

Ὀτοτοί. Pers. 260. 266. 882. 1000. 1008. 1024. Ag. 1042. 1046. 1230. Choeph. 156. 856. Suppl. 866. 875.

Ὀτοτύζεσθαι deplorari. Choeph. 324. ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων.

Ὀτρύνειν impellere. Sept. 708. παιδολέτωρ Ἔρις ἅδ' ὀτρύνει. Ag. 295. ὦτρυνε θεσμὸν μηχαρίζεσθαι πυρός.

Οὗ pronomen reflexivum, cf. *Ἑαυτόν. Οἷ.* — *σφέ* pro *αὐτήν*. Eum. 580. εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. — *σφέ* pro *αὐτούς*. Sept. 612. Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ. Sept. 721. τίς ἂν σφε λούσειεν; Sept. 770. καί σφε σιδαρονόμῳ διὰ χερὶ ποτε λαχεῖν πτήματα. Sept. 993. πῦ σφε θήσομεν χθονός; Suppl. 502. καὶ δή σφε λείπω. — *σφέ* pro *αὐτάς*. Sept. 846. οἷμαί σφ' ἑρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἧσειν ἄλγος. — *σφίσιν* pro *αὐτοῖς*. Prom. 479. πρὶν ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα. — *σφίν* pro *αὐτοῖς*. Prom. 252. πῦρ ἐγὼ σφιν ὤπασα. Prom. 455. ἔστι δή σφιν ἀντολαῖς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα. Sept. 909. δυσδαίμων σφιν ἁ τεκοῦσα. Pers. 745. τοιγὰρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον. Pers. 793. οὗ σφιν πακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν. Niob. ap. Plat. de rep. p. 391. E. κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

Οὗ ubi. Vid. *Ὅς.*

Οὐ non, ad verbum finitum pertinens. Prom. 27. ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πίφυκέ πω. Prom. 206. πεθεῖν Τιτᾶνας — οὐκ ἠδυνήθην. Prom. 215. οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. Prom. 240. οὐκ ἠξιώθην αὐτός. Prom. 243. σοῖσιν οὐ συναιχμᾷ μόχθοις. Prom. 266. οὐκ ἀρνήσομαι. Prom. 291. 333. 345. 373. 446. 449. 468. 472. 478. 509. 518. 629. 643.

755. 788. 904. 906. 965. 969. 982. 991. 1032. 1034. 1055. Sept. 54. 96. 184. 269. 356. 381. 472. 473. 527. 528. 573. 582. 598. 605. 664. 667. 680. 691. 695. 697. 701. 750. 778. 826. 891. 1036. Pers. 160. 209. 350. 411. 577. 578. 724. 758. 767. 772. 795. 806. 961. 964. Ag. 18. 158. 291. 331. 379. 448. 525. 560. 569. 600. 611. 622. 669. 830. 845. 851. 860. 913. 936. 983. 1036. 1039. 1059. 1201. 1226. 1330. 1331. 1337. 1346. 1353. 1409. 1418. 1594. 1628. 1637. Choeph. 89. 290. 321. 372. 497. 511. 594. 632. 679. 864. 867. 910. 918. 983. 1005. 1028. 1046. 1057. 1058. Eum. 57. 66. 69. 97. 166. 185. 190. 251. 324. 355. 407. 409. 441. 521. 522. 566. 581. 585. 619. 686. 709. 828. 874. 892. Suppl. 84. 178. 260. 270. 353. 363. 372. 379. 451. 491. 492. 497. 695. 742. 755. 786. 782. 852. 880. 884. 888. 895. 913. 924. 995. 1016. 1033. 1042. Glaue. 33. Cabir. 83. Myrm. 116. 121. Niob. 147. Prom. sol. 182. Orith. 267. Fragm. 274. 278. 307. — ad participium pertinens. Prom. 29. 32. 541. 613. Sept. 465. 694. Pers. 353. 730. 848. Ag. 13. 19. 20. 543. 654. 754. 791. 892. 896. 965. 1389. Choeph. 291. 510. 570. 706. 969. Eum. 560. 685. 699. Suppl. 931. Fragm. 271. — ad adiectivum pertinens. Prom. 75. 277. 350. 719. 856. 860. 921. 979. 1038. Sept. 99. 164. 171. 447. 571. 676. 703. 901. Pers. 338. 473. 502. 597. 674. 720. 799. Ag. 148. 240. 302. 346. 363. 669. 635. 815. 1160. 1350. 1412. 1580. Choeph. 472. 825. 979. Eum. 53. 116. 228. 454. 462. Suppl. 159. 392. 465. 468. 699. Fragm. 287. — ad substantivum pertinens. Sept. 829. Pers. 785. Ag. 649. Eum. 37. 763. — ad adverbia et locutiones adverbiales pertinens. Prom. 209. 212. 859. Sept. 407. 845. Pers. 160. 317. 366. 409. 973. Ag. 314. 413. 779. 787. 789. 1052. 1245. 1533. Choeph. 114. 179. 685. 1023. Eum. 436. 812. 828. Suppl. 393. 600. 903. 960. Fragm. 296. — in interrogatione. Prom. 37. 161. 749. 761. Pers. 288. 736. 975. 976. Ag. 542. 1467. Choeph. 121. 629. 743. Eum. 367. 413. 574. 612. Suppl. 412. Myrm. 119. — interrogationis initio positum. Prom. 41. 259. 328. 958. 989. Sept. 232. 234. Pers. 784. Ag. 1393. 1606. Choeph. 335. Eum. 121. — sententiae initio collocatum. Prom. 509. 991. Sept. 664. 699. Pers. 211. 238. Ag. 266. 360. 606. 770. 1091. 1401. 1272. 1285. 1536. 1598. 1650. Choeph. 170. 1046. 1049. Eum. 203. 212. 423. 575. 628. 788. Suppl. 730. Fragm. 281. 308. — οὐ γάρ Prom. 296. 333. 720. 768. 1066. Sept. 263. 861. 574. Pers. 366. 384. 637. Ag. 371. 492. 774. 1045. Choeph. 248. 744. Eum. 198. 595. 762. Suppl. 213. 871. 905. Heracl. 61. Philoct. 235. Fragm. 376. — οὐ δῆτα Prom. 347. 772. — οὐ μήν Prom. 268. Sept. 520. Ag. 1038. 1252. — οὐ Prom. 57. 336. 1071. 1079. 1082. Pers. 258. 376. 399. 466. Ag. 39. Choeph. 706. 1017.

1058. Eum. 119. Prom. sol. 181. — vocabulo ei ad quod pertinet, postpositum. Prom. 755. ὅτῳ θυητὸν μὴν ἔστιν οὐ πτερῳφόρον. Prom. 881. εἴης φρονῶν οὐκ ἄν. Prom. 986. οὐ γὰρ προσῳδὸν οὐδ' ἄν. Prom. 788. συμβάλλεται γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ. Prom. 942. ἀκρὸν γὰρ οὐκ ἔφξει θεοῖς. — sine verbo positum. Sept. 1039. οὔ, πρὸν γε χώραν τήνδε πυνθάνῃ βαλεῖν. Ag. 1222. οὐκ, εἴπερ ἔστιν γε. Ag. 1652. οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν. Ag, 1272. οὐκ ἔστ' ἄλεξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέον. — cum verbo in unam notionem coalescens. Sept. 1038. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατείρηται θεοῖς; Suppl. 861. ἅλις γὰρ οὔτως πλόκαμον οὐ διαμῶσιν. — negationis iteratio. Ag. 1617. ὡς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἰδοὺ λύονται μόρῳ, δράσας τόδ' ἔργον οὐκ ἔνεστι αὐτοκτόνως. Pers. 422. πολλῶν δὲ πλῆθος οὐδ' ἄν. εἰ δὲν ἥμασι στιχηγορεῖν οὐκ ἄν ἐπαλήσαιμί σοι. Eum. 587. οὐκοῦν' εἶπον μαντικῶν ἐν θρόνοις οὐκ ἐνδοὺς, οὐ γνώμῃς, οὐ πόλεως πέρι. Pers. 376. νεὼ μὰ Ἑλλήνων σφετὼς προφαῖν ἔπλευν οὐδαμῇ πεθόμενοι. Pers. 211. οὔ τι βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις, οὔτε θαρσύνειν. Prom. 215. οὐκ ἠξίωσεν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. Prom. 232. λόγον οὐκ ἔσχον οὐδένα. Prom. 256. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν. Prom. 477. οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν. Ag. 618. οὐκ οἶδεν οὐδείς. Suppl. 886. οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδέν. (Add. Prom. 102. οὐδέ μοι ποναίνων πῆμ' οὐδὲν ἤξεις. Ag. 162. οὐδ' ὅστις πάρεσθεν ἦν μέτρα. — οὐδὲν ἂν λέξαι. Ag. 1185. ὅπιθεν οὐδὲ οὐδέν. Prom. 452. ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείμασιν τέκμαρ οὔτ' ἀνθρωπείοις ἥρει.) — οὐ μὴ et μὴ οὐ vid. Μή.

Οὐδαμῇ haudquaquam. Prom. 256. αἰωλίζεται τε οὐδαμῇ χαλᾷ πανῶν. Prom. 340. τὰ μὲν ὑ ἐπεσεῖ οὐδαμῇ λήξει ποτέ. Pers. 377. προφαῖν ἔπλευν οὐδαμῇ πεθόμενοι.

Οὐδαμοῦ nusquam. Suppl. 324. τόξευμα δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν. Suppl. 437. ἄγαν δὲ λίσσῃς οὐδαμοῦ καταστροφή. Suppl. 466. πνεύματος λαμπὴν πανῶν. — nullo loco. Petr. 490. θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ.

Οὐδαμῶς haudquaquam. Prom. 520. τόνδε δ' οὐδαμῶς παιδὸς γεγωνεῖν. Pers. 168. οὐδαμῶς ἐμοὶ ἔσεσθε οἷοι' οὐδάμαντες. Ag. 898. ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου. Choeph. 188. οὐδαμῶς ἐπαίνεσον φρόνημα τοῖσι δὺστηνοι πόνοις. Choeph. 827. φόνου — οὐδαμῶς ἐρίμορος. Suppl. 277. Διβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστερα γένοιτ' ἂν ἢ πανδαμῶς ἐγχωρίοις. Suppl. 304. ἥκουσα τοῦτο τἀνδαμῶς φιλόξενον. Suppl. 976. ὅστις δ' ἀφέλκυστος οὐδαμῶς. Petr. 236. 702. οὐδαμῶν.

Οὖδας solum. Pers. 159. πονίους οὔδας. Ag. 489. ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας γύης. Suppl. 1010. νέοδε μελλόσουσι οὖδας.

Οὐδέ neque. Prom. 102. προὐξεπίστασθαι σωφρόνως τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποναίνων πῆμ' οὐδὲν ἤξεις. Prom. 165. δάμνανται σώφρονίαν γένναν οὐδὲ λήξει. Prom. 257. οὐδ' ἐστὶν ἄθλου τέρμα σοι

πρασσόμενον. Prom. 296. γνώσῃ δὲ τάδ' οὐκ ὄντα· σὺ δὲ μάστιγι χαριστηρίοισιν ὄντα μου. Prom. 324. τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος. Prom. 546. οὐδ' ἐδίρχθης ὀλιγοδρανὴν ἅπασαν; Prom. 588. ἔδδιν με πολύπλαγκτον πλάνην γεγωνάσαι, οὐδ' ἔχω μαθεῖν. Prom. 718. ἀνήμερος γὰρ οὐδὲ πρόσπλαστος ξένοις. Prom. 771. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῷδ' ἀποσκοπὴ τύχης; Prom. 907. οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν. Sept. 255. Δίρκης τε πηγαῖς οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λίμνης. Sept. 440. ἀνάρσιον πόλιν — φησίν, οὐδὲ τὴν Διὸς Ἥρας πάλαι σκήπτουσαν ἐκπολεῖν σεμνοῖν. Sept. 791. οὐδ' ἀμφιλλάπτου μὴν κατασπαθήμενος. Sept. 822. ἐξέπραξεν οὐδ' ἀπεῖπε. Sept. 985. οὐδ' ὑπὸ σὲ κατίσταται. Sept. 1020. ἐγὼ σφε Θάψω, — οὐδ' αἰσχύνομαι. Pers. 588. φεῦ δὲ γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φιλωτῇσι. Pers. 718. Βαιτρίων δ' ἔβαν πανώλης δῆμος, οὐδὲ τις γάμων. Ag. 169. οὐδ' ὅστις κάφοιδεν ἦν μέρος — οὐδὲν ὢν λέξω. Ag. 597. οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἀπέρισκον φόβον. Ag. 776. ἀπομόσσαι ζαθεᾳ γαγμαμένος, οὐδ' ὦ πρασσέων οἶκον νέμων. Ag. 862. πηγαὶ κατεσβήκασιν οὐδ' ἔτι σταγών. Ag. 953. οὐδὲ — θάρσος κἄπιθὶς ἔχει. Ag. 993. οὐδὲ τὸν ὀρθωδαῖ — Ζεὺς ὧν αὖτ' ἔπαυσεν. Choeph. 1064. οὐδ' ἀφέσιον ἄλλην τραπέσθαι δοξίας ἐφίεσο. Eum. 5. Φαίακας οὐδὲ πρὸς βίαν τινός. Eum. 24. Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον οὐδ' ἀμεταμανῶ. Eum. 49. οὐδ' αὖθις Γοργόνων αἰνάσω σύστασιν. Eum. 293. οὐδ' ἀνταμοιβὰς; Eum. 330. οὐδέ τις ἐστὶ συνδαίτωρ μετώπων. Eum. 372. ἴσον δέ μοι γέρας παλαιὸν οὐδ' ἀνάμιλλον πρᾷ. Eum. 532. δίκας λάπαδνον οὐδ' ὑπορθίοντ' ἄπραν. Eum. 677. δίδυμαι Παλλάδος ξυννομίαν οὐδ' ἀνόμαστον πόλιν. Suppl. 85. πίσυνος δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ. Suppl. 130. ἀχαίματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς, οὐδὲ μέμφομαι. Suppl. 624. αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διὸς —, οὐδὲ μετ' ἀγαίων φῶτων ἔδηνον. Arg. 15. ἔβδομαι οὐδ' ἥμαρτον. Fragm. 271. οὐδ' ἐφαλίπτεται νὺξ καπὸς αἰγανιόνα. — praecedente negatione. Prom. 242. οὐ καν' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ σωφρονεῖν. Prom. 378. οὐ δ' οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἐμοῦ δεδαιτύλου χρήζεις. Prom. 994. οὐκ ἔστιν αἰῶνα' οὐδὲ μηχάνημα. Prom. 1079. οὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ δαθρόαν. Sept. 540. ὃς οὐκ ἐάσει φλῶσαν — ἀλδαίνειν καπὸν, οὐδ' εἰσεμεῖν. Sept. 598. οὐχ ὡς ἔθαμος οὐδὲ λήμονος κύων. Sept. 893. διαλλαντῆρι δ' οὐκ ἀμοιρεῖ φίλους οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης. Pers. 238. ὦ τύνος δοῦλοι κεκλήκασι φωτὸς οὐδ' ὑπηκόοι. Pers. 354. οὐ ξυνὸς δῆλον Ἕλλησιν ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον. Pers. 796. οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο εὐλαῖν οὐδὲ πομπεύειν νεώς. Pers. 840. πόρον δὲ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῦ, οὐδ' ἐφ' ἑστίας σταθείς. Ag. 779. οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλου. Ag. 985. οὐκ ἴδω πρέπος δόμοις — οὐδ' ἐκόντως σπάρος. Choeph. 69. τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος οὐδ' ἔχω τί φῶ. Eum. 58. τὸ φῦλον οὐκ ἄπωπα τῷδ' ὁμιλίας, οὐδ' ἦτις αἶα — ἐπῴκησεν. Eum. 70. εἰς τὸ μίγνυται θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος

οὐδὲ θήρ ποτε. Eum. 228. οὔ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον. Eum. 423. οὔτι εἰμὶ προστρόπαιος οὐδ' ἔχω μόρον. Suppl. 234. οὐ γὰρ Ἀργολὶς ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων. Suppl. 373. ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ, οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον. Suppl. 871. οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ. Suppl. 925. τοῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατασφραγισμένα. Niob. 147. οὐ βωμός ἐστιν οὐδὲ πασανίζεται. Prom. 320. σὺ δ' οὐδέπω τοιαῦτα νοσεῖς οὐδ' εἶπας κακοῖς. Prom. 693. οὐκοῦν ἐπ' ἠῦγουν ξένους μολεῖσθαι λέγους —, οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα. Prom. 1010. τέγγῃ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσῃ. Sept. 380. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὖτιν' ἂν τρίσσαιμ' ἐγώ, οὐδ' εἰλισποιὰ γίνεται τὰ σήματα. Ag. 281. οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφραιμόνως ὕπνῳ νικώμενος. Choeph. 697. οὔτοι πυρήσεις μεῖον ἄξιος σέθεν, οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος. Eum. 289. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος ῥύσαιτ' ἄν. Suppl. 746. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή, οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτήρια ἐς γῆν ἐναγκῶν, οὐδ' ἐν ἀγκυροκλύστοις θαρσοῦσι. — omissa negatione, quae praecedere debebat. Choeph. 465. τῶνδ' ἐπὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων. — sequente οὐ. Prom. 477. οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὐδὲ βρώσιμον, οὐ χριστὸν οὐδὲ πιστόν. — sequente τέ. Suppl. 235. οὐδὲ πηρύκων ὕπο, ἀπρόξενοί τε. — neque vero. Ag. 254. πλέουμ' ἂν οὔφρων οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος. Eum. 295. καὶ ζῶν με δαίσαις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς. Eum. 449. τὸ πρᾶγμα μᾶζον εἴτις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις. — nunc etiam. Ag. 1504. οὐδὲ γὰρ ῥᾴστου δολίαν ἄτην οἰκοῦσαν ἔθτμας; — ne — quidem. Prom. 215. οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. Prom. 570. ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει. Sept. 451. ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. Sept. 1026. τοῦτον δὲ σῶμα οὐδὲ κολλογάστορες λίποι πάσσονται. Pers. 421. οὐδ' ἂν εἰ δὶς ἥματα στοιχηροίην. Pers. 782. οὐδ' ὁ μαίνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις ἀκραντός. Choeph. 187. ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο. Eum. 219. οὐδ' ἂν δεχοίμην. Eum. 635. οὐδ' ἐν σαίσσοις νηΐοις τεθραμμένοις. Suppl. 225. οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν φύγῃ. Suppl. 411. οὐδ' ἐν Ἅιδου. Suppl. 752. οὔτοι γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ. Suppl. 936. δεδαμάσθαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί. Choeph. 497. οὐδὲ περ θανών. Suppl. 394. οὐδὲ περ πραπών.

Οὐδείς nemo. Prom. 63. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι. Prom. 234. καὶ τοῦσδε οὐδεὶς ἐντρέπεται πλὴν ἐμοῦ. Prom. 502. οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῶσαι θέλων. Prom. 915. οὐδεὶς θεῶν — πλὴν ἐμοῦ. Ag. 618. οὐκ οἶδεν οὐδείς. Ag. 927. ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίᾳ χρῆται ζυγῷ. Ag. 1277. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. Eum. 101. οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνίεται. Eum. 109. ὥραν οὐδενὸς ποινὴν θεῶν. Ag. 1185. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν. — nullus. Prom. 232. βρο-

τῶν δὲ τῶν παλαιτέρων λόγον φὼς ἴσχυν οὐδένα. Prom. 631. φθόνος μὲν οὐδείς. Prom. 802. θνητὸς οὐδείς. Sept. 854. δόλος οὐδείς. Prom. 103. πῆμ' οὐδέν. Prom. 452. ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ. Prom. 477. οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν. Ag. 323. πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τακμήριον. Ag. 586. σημαντήριον οὐδέν. Ag. 766. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται. Ag. 1143. ἄπιστος δ' οὐδὲν ἐκφήνασαν. Ag. 836. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος. Eum. 388. ὁμοίας οὐδαμῇ σπαρτῶν γένναι. Suppl. 386. λῶπ' ἔχουσι πῦρος οὐδέν. Suppl. 716. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου. Philoct. 937. ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νηροῦ. — οὐδὲν nihil. Prom. 51. κοὐδὲν ἀντισπεῖν ἔχω. Prom. 341. προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. Prom. 342. οὐδὲν ὠφελῶν ἐμέ. Prom. 878. οὐδὲν ἐκμαθοῦσα πρόσθεν εἶπ. Prom. 920. οὐδὲν γὰρ αἰκῇ παῦσ' ἐπαρκέσει. Prom. 965. πονεῖ γὰρ οὐδὲν ἂν ἀνίσουρῶν ἐμέ. Prom. 986. ἐμοῦ ἔοικας οὐδὲν ὧν χαίρειν πατήρ. Prom. 997. γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ'. Prom. 1015. οὐδενὸς μεῖζον σθένει. Sept. 582. ὁμιλίας παπᾷ πάλιν οὐδέν. Pers. 295. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δίμας παρεῖχε. Pers. 270. οὐδὲν γὰρ ἥρκει τύχη. Pers. 828. πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. Ag. 164. οὐδὲν ἂν λέξαι. Ag. 1002. οὐδὲν ἐπολπομένα ποτὲ παίριον ἐπτολυπώσειν. Ag. 1110. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. Ag. 1185. ἔπειθον οὐδὲν' οὐδέν. Ag. 1388. οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων. Choeph. 16. οὐδὲν ποτ' ἄλλο. Choeph. 439. οὐδὲν ἀξία. Eum. 385. καρβῶ μὲν οὐδέν. Eum. 528. καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδέν. Eum. 621. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. Suppl. 710. οὐδὲν ἔστω τῶνδε. Suppl. 893. οὐδὲν ἄρθωσας φρενί. Suppl. 1022. ὃ τι οὐδὲν ἄπαρνον τελεῖν. Ag. 221. πληδόνας πατρῴους παρ' οὐδὲν — ἕστασι. Eum. 204. παρ' οὐδὲν ἡμῖν — πεπωμάκασι. Eum. 809, 840. παρ' οὐδὲν ἦραν. Eum. 38. δοίουσα γὰρ γραῦς οὐδέν. Suppl. 730. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. Suppl. 901. οὐ δ' ἐνθάδ' οὐδέν. — οὐδέν, non. Prom. 47. τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἴτιος κύρῃ. Prom. 179. δόσιμον οὐδὲν ἐπιχαλᾷς. Prom. 1010. τέγγῃ γὰρ οὐδέν. Prom. 1044. πάσχειν δὲ καιρὸς ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἄπιστ'. Sept. 427. κραυνὸν οὐδὲν ἐξυπασμένον μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν. Pers. 742. κατῴκουν δ' ἄλβον οὐδὲν αὐξάνων. Ag. 1049. τὸν θεὸν καλεῖ οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. Ag. 1217. κλύουτ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξυπασμένα. Choeph. 507. πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἔστ' ἔξω δρόμου. Choeph. 899. δοκεῖν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρᾶς; Eum. 700. ἐμῇ τὸν ἐὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν. Eum. 793. φόβον αὐτοῦ δεῖ. Suppl. 733. βωμῶν ἀλέγοντας οὐδέν. Suppl. 740. θεῶν οὐδὲν ἐπαΐοντες. Suppl. 899. τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ. Fragm. 288. πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ πάσχον σκιά. Prom. 835. οὐδὲν αἰνικτηρίως. Ag. 1364. χαίροντας οὐδὲν ἧσσον. Choeph. 805. οὐδὲν ἐμφανέστερος. Sept. 979. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών. Eum. 242. οὐδὲν ὑστέρα νυκός.

Οὐδένω nondum. Prom. 380. *οὐ δ' οὐδένω τοιοῦτός.* Pers. 746. *οὗτον οὐδένω νῦν' ὄντα Ξούθου ξυναλλαγαῖον.* Pers. 800. *οὐδένω ναῶν ἀρηγὸς ὄντων.* Ag. 267. *λαμπὰς οὐδένω φαυσιμένη.*

Οὖθαρ uber. Choeph. 525. *ἄφρακτον οὔθαρ ἦν.*

Οὐκέτι non amplius. Ag. 913. *οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου δίκης ὑπομαλλόνου.* Ag. 1151. *ὃ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ παλιμμιάτων ἔοικε δώμασιν.* Ag. 1156. *φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.* Add. *Ἔτι.*

Οὖκουν non. Prom. 52. *οὔκουν ἐκείξῃ;* Prom. 377. *οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γνωσθήσει;* Prom. 619. *οὔκουν πόρους ὧν τήνδε δυσπειᾶν ἐρεῖ;* Eum. 699. *οὔκουν δίκαιον τὸν σίβουν' ἀνθῆγεταῖν;* Suppl. 290. *οὔκουν πελάζει Ζεὺς ἅ' ἀκραίρῳ βοΐ;* Suppl. 818. *οὔκουν, οὔκουν τυφωσί, τυλμοί;* Sept. 230. *οὔκουν ὅμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πρὶν;* — Prom. 322. *οὔκουν — πρὸς πάντα πῶλον ἐντετύφῃ.* Prom. 516. *οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τήν πεπρωμένην.* Sept. 199. *οὔκουν τάδ' ἔστιν.*

Οὖλα gingivæ. Choeph. 885. *δῦλοσιν ἐβήμιλξας σὺν ταφῆς γάλα.*

Οὖν. Choeph. 919. *στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν ἀκλαῆ.* Eum. 210. *εἰ τοίνυν οὖν πεπύστουσιν ἀλλήλοις χαλᾷ.* Eum. 246. *ὁ δ' αὖτε γ' οὖν ἄλυσιν ἔχων.* Suppl. 337. *μήτι που' σθ' οὖν γονίμαν ὑπεκπέφυκας.* Prom. 518. *τοῦτ' οὖν ἂν οὖν πάθοις.* — Prom. 226. *ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτε,* — *τοῦτο δή σοι φραγνῶ.* Sept. 792. *βαρὺ δ' οὖν ὄμως φρόνω.* Ag. 34. *γένοιτο δ' οὖν.* Ag. 217. *ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι.* Ag. 246. *πέλοιτο δ' οὖν.* Ag. 662. *εἰ δ' οὖν τις ἄλλος ἡλίου σὺν ἱππικῇ.* Ag. 1012. *εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιφθόνου τύχης.* Ag. 1549. *ἐγὼ δ' οὖν δόλῳ.* Choeph. 964. *εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαθύν.* Choeph. 972. *εἰ δ' οὖν σὺ μὲν φεύγοις.* Eum. 217. *εἰ δ' οὖν δίκαι.* Eum. 847. *εἰ δ' οὖν μένοις ἄν.* — Prom. 439. *ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλιπὼν λόγων.* Choeph. 669. *ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν.* — *ἂν ἡδίων γνοίσοὶς γενέσθαι.* Suppl. 127. *πάσσετο μὲν οὖν λινοξέφορῳ τε δόρει.* Sept. 597. *δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις.* Pers. 269. *καὶ πλέον ἢ πυκνὸν μὲν οὖν.* Ag. 1361. *μισόθυτον μὲν οὖν.* Ag. 1369. *ὑπερθύμως μὲν οὖν.* Choeph. 996. *δίκαιον μὲν οὖν.* Eum. 38. *ἀνυστέον μὲν οὖν.* Prom. 367. *δεῖ' οὖν πεσεῖν.* Prom. 1060. *ἀλλ' οὖν δμῳὸς — τύπων μετὰ τῶν χαλεπῶν ἐν πόνοις.* Prom. 1078. *ἀλλ' οὖν μενητέον.* Sept. 299. *ἀλλ' οὖν θανὼν τοὐκ αἰσχύνης πόλεως ἐκλείποιμ' ἂν λόγος.* — Ag. 510. *καὶ γὰρ οὖν πρόθυμα.* Ag. 660. *Μενέλαον γὰρ οὖν πρώτον τε καὶ μάλιστα προυθύμουν σαλεῦσ.* Eum. 346. *μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα.* Fragm. 300. *δὸς γὰρ οὖν μορφὴν φανεῖ.* — Prom. 513. *εἰς ὃν οὖν ἀνάγκης ἐστὶν αἰωνοστόμου;* Prom. 773. *τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἔσται;* Sept. 1057. *τίς οὖν ναοῦσι πίθοιτο;* Choeph. 112. *τίν' οὖν δὲ' ἄλλον τῆδε προστραθῶ στάσιν;* Eum. 367. *τίς οὖν σύδ' ὡς ἄζεται;* Suppl. 214. *τίν' οὖν κυδήσουσι τῶνδε δαιμόνων ἔτι;* Suppl. 313. *τίν' οὖν δὲ' ἄλλον τῆσδε βλάσεσθαι λέγεις;* Sept. 190. Pers. 778. Suppl. 309. *τί οὖν;*

Sept. 686. τί οὖν ἔτ' ἂν γαληνὸν ἐλπίζοιμεν ῥύμα; Eum. 862. τί οὖν μ' ὄνασιν τῇδ' ἐφορμῆσαι χθονί; Suppl. 302. τί οὖν ἔτυξεν ἄλλο δευτέρᾳ βοῇ; Pers. 239. πᾶς ἂν οὖν μένοιεν; Choeph. 169. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεοτίμοις μάθω; Choeph. 755. πῶς οὖν πάλαι σὺν μοίραις ἐστάλμενον; Suppl. 294. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νεάτη τάδε; Suppl. 355. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω; Choeph. 175. πῶς οὖν Ὀρέστου προφὰς δόκιμον ἦ τόδε; — Ag. 593. οἵανπερ οὖν ἔλεινα. Ag. 1144. ὥσπερ οὖν ἔχει. Ag. 1401. ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ὑπεμάνην. Choeph. 94. ὥσπερ οὖν ἀκούσαν πατρὶ Choeph. 875. ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν. — Choeph. 672. εἰ' οὖν νομίζων δίκα νικᾷεν φίλων, εἴτ' οὖν μίασμα — Θύεστειον. Ag. 477. εἴτ' οὖν ἐλιγθεῖς, εἴτ' ὀνειρώσσων δόκῃ. Ag. 617. εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγει. Phryg. 944. εἰ θέλεις πύργευμα δῶν εἴτ' οὖν πανεργεῖν. Fragm. 318. εἴτ' οὖν σοφοσσῆς. Ag. 350. μήτε μέγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τινά. Ag. 460. μήτ' εἶην πολυπόρθης, μήτ' οὖν αὐτὸς ἄλλου ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι. Eum. 390. οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεοῖν ὀμμάτων, οὔτ' οὖν βροτείοις ὀμμασίν μορφώμασιν.

Οὔνεκα quia. Suppl. 630. οὔνεκ' ἔμπεσον ἡμᾶς. Fragm. 310. οὔνεκ' ἐπεῖ ἔνθεα λαμώνια. — *propter.* Ag. 797. γυναικὸς οὔνεκα. Suppl. 472. γυναικῶν οὔνεκα. Suppl. 693. ἀμᾶς ὀπώρας οὔνεκα. Suppl. 985. ὧν πολὺς πόνος, πολὺς δὲ πόντος οὔνεκ' ἠράθη l. d. (Prom. 345. τοῦδ' οὔνεκα. Suppl. 185. παντὸς οὔνεκα ubi in codd. οὕνεκα legitur.)

Οὔποτε nunquam. Prom. 174. οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας. Prom. 550. οὔποτε τὴν Διὸς ἁρμονίαν ὑπηκτῶν παρεξίασι βουλαί. Sept. 633. οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε πρυτανεύσειν μέμψῃ. Ag. 1014. οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἦμησαν παλῶς. Ag. 1028. ὡς οὔποτ' ἐλπίσας τήνδ' ἔξειν χάριν. Ag. 1159. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορός. Eum. 127. μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου. Eum. 167. οὔποτ — ἐλευθεροῦται. Eum. 522. πανώλεθρος δ' οὔποτ' ἂν γένοιτο. Eum. 531. τὸν οὔποτ' αὐχοῦντα. Eum. 665. οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν. Eum. 819. ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχεθοις βροτῶν.

Οὔπω nondum. Prom. 994. οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι. Sept. 496. πεύκᾳ τε σῇδε Ζηνὶ πυρ νικώμενον. Pers. 687. εἶον οὔπω Πέρσαι σ' ἐπέλαμψαν. Ag. 664. μηχανατῖς Διὸν οὔπω θέλοντες ἐξαναλῶσαι γένος. Ag. 1063. οὔπω ξυνῆκα. Choeph. 766. οὔπω Niob. ap. Plut. de rep. p. 391. E. πούπω ἐφ' ἑξῆγλον αἷμα δαιμόνων. Insulatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. οὔπω τε Ἀτταλὼν ἔδηφος ἡμέρᾳ — ἔπεμψεν. — vocabulo interposito distinctum. Prom. 27. ὃ λαμπήνων γὰρ οὐ πέφυκέ πω. Pers. 175. οὔ τί πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην. Choeph. 736. οὔ τί πω τοιάνδε πῆμ' ἀνεσχόμην. Eum. 560. οὐ παμβύρᾳ πω τόνδε πομπάζουσ λόγον. Orith. 267. οὐ πέφυγά πω.

Οὐπώποτε nunquam. Prom. 691.

οὐπώποτ' ἠύγασεν. Eum. 586. οὐ-πώποτ' εἶπον.

Οὐράνη matula. Arg. 15. τὴν πίσσωμον οὐράνην.

Οὐρανίζεσθαι coelum attingere. Fragm. 429.

Οὐράνιος coelestis. Prom. 164. δάμνατα οὐρανίαν γένναν. Prom. 427. οὐρανίων πόλον. Prom. 1051. τῶν οὐρανίων ἄστρων διόδους. Ag. 90. θεῶν — τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων. Suppl. 789. οὐράνια μίλη λίταυα θεοῖς. — *ingens.* Pers. 565. ἄμβασιν οὐράνι' ἄχη.

Οὐρανομήκης coelum attingens. Ag. 92. οὐρανομήκης λαμπὰς ἀνίσχει.

Οὐρανόνικος coelum superans. Suppl. 156. 170. κοινῷ δ' ἅταν γαμετᾶς οὐρανόνικον.

Οὐρανός Uranus. Prom. 205. Τιτῆνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς κλεινα. . . .

Οὐρανός coelum. Prom. 349. πλὴν οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὤρουε ἱρηίδων. Prom. 899. πυλὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Sept. 383. ἄστρασι μυρμαίρουσαν οὐρανῷ. Sept. 424. ἐς οὐρανὸν πάπταν — ἔσω. Pers. 491. γαῖαν οὐρανόν τε προσαυγάν. Sept. 370. φλέγονθ' ἁπ' ἄστρων οὐρανόν. Ag. 546. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λαμπτῆρι δρόσου κατασφάζουσι. Eum. 865. ἔκ τε πόντιας δρόσου ἐξ οὐρανοῦ τε. Suppl. 211. Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. Dan. 36, 1. ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς κρῶσαι χθόνα. Dan. 36, 3. ὄμβρος δ', ἀπ' αὐλάκτου οὐρανοῦ πεσών. Niob. 144. οὐρανῷ πυρῶν ἄνω. Salam. 200. ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος ἶσον οὐρανῷ.

Οὐρανοσαγής coelum sustinens. Fragm. 293. κιονὸς μέγιστον ἄθλιον οὐρανοσαγῆ πλαλεῖσιν.

Οὐρανοῦχος coelum tenens. Choeph. 954. ἄξιον δ' ὑπερτόνων ἀρχὰν σέβειν.

Οὐρίζειν secundo flatu propellere. Pers. 594. τὸν αὐτὸν πρὸ δαίμον', οὐρίζων πάχος. Choeph. 345. τί σοι φάσμασι ἢ τί μέλει τύμβοις ἀνίκαθεν οὐρίσαι;

Οὔριος secundus, feliciter progredens. Choeph. 891. πρᾶξιν οὐρίαν θέλων. — *famen.* Suppl. 589. οὔριος Ζεύς.

Οὐριοστάτης prospere institutus. Choeph. 808. θῆλυν οὐριοστάταν — ὁρμὴν μεθήσομεν.

Οὖρος ventus secundus. Sept. 672. ἴτω νυν' οὖρον. Sept. 836. γέων, ὦ ἥλιε, νυν' οὖρον ἱρείσας' ἄρ-ματι πρατὶ πόντιον χαρᾶν πί-τυλον. Pers. 473. νυν' οὖρον οὐκ εὔπλοον, πίλοντας φυγήν.

Οὖς ἀμφί. Sept. 25. ἐν αἰνὶ νωμῶν καὶ φρενῶν. Pers. 597. βαρὺ δ' ἐν ὠσὶ μέλαθρον. Choeph. 54. δ' ὠτῶν φρενὸς τὰ δυσμίαν σταλῖνον. Choeph. 374. φοῦτο διαμπερὲς οὖς ἴσος ὥστε τὸ βέλος. Lycurg. 109. ἔκυρ' ἂν οὖς ἔχων.

Οὐτάζειν vulnerare. Ag. 1317. τὸν πλησίον αὐτὰς παυρίοις οὐτασμέ-νος.

Οὐτᾶν vulnerare. Choeph. 631. ξίφος διαντείαν ὀξυπομπὸν αὐτᾷ.

Οὔτε neque. Prom. 21. ἵν' οὔτε φω-νὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν ὄ-ψει. Prom. 106. οὔτε πημῶν οὔτε μὴ αἰχῶν τύχῃς οἵοντι μοι τύπος ἔστι. Prom. 452. ἧν δ' οὐδὲν αὐ-τοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ οὔτ' ἀνθρωπείους ὥρας οὔτε παρπίμπου θέρους βέβαιον. Prom. 798. ὃς

οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται ἀκτῖσιν, οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ. Sept. 337. οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι. Sept. 489. οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὔθ' ὅπλων σχέσιν μωμητός. Sept. 638. οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει. Sept. 646 sqq. ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον, οὔτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω, οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο, οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς καπουχίᾳ οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας. Pers. 14. κοὔτε τις ἄγγελος σύτε τις ἱππεὺς ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται. Pers. 211. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις οὔτε θαρσύνειν. Ag. 69. οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων οὔτε δακρύων. Ag. 239. τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω. Ag. 482. οὔτ' ἄνανδος οὔτε σοι δαΐων φλόγα. Eum. 55. κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας. Eum. 389. ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει, οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὀρωμέναις οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν. Eum. 673. οὔτε Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις. Niob. 147. οὔτ' ἄν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ἄνοις. Xantr. 159. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται οὔτ' ἀστεροπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης. Prom. sol. 184. ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δικελλ' ἄρουραν. Philoct. 229. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ. Fragm. 295. οὔτε πολλὰ τρώματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσκει τις —, οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει. Fragm. 312. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ. (comparationi inserviens. Choeph. 256. οὔτ' αἰστοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' ἐνπεσθῆ βροτοῖς, οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν βωμοῖς ἀρήξει.) — priore οὔτε omisso. Ag. 518. Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις ἐξεύχεται. Choeph. 292. δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά. — praecedente οὐ Pers. 580. οὐκ ὄτι δασμοφοροῦσιν δεσποσύνοισιν ἀναγκαις, οὔτι ἐς γᾶν προπιτνοῦντες ἄρξονται. — sequente οὐ. Prom. 448. κοὔτε πλινθουφεῖς δόμους προσείλουν ἥσαν, οὐ ξυλουργίαν. Choeph. 289. τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός. — sequente τέ. Prom. 244. οὔτ' ἄν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρηζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην πέαρ. Prom. 260. σύτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. (comparationi inserviens. Choeph. 69. οἴγοντι δ' οὔτε νυμφικῶν ἐδωλίων ἄκος, πόροι τε πάντες κ. τ. λ. l. c.) — cum praecedentibus iungens, ita ut nihil ei respondeat. Pers. 644. οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ. Ag. 1502. οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι. Eum. 476. οὔτε γὰρ βροτοσπόπων μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κῶτος τις ἐργμάτων.

Οὐτιδανός vilis. Sept. 343. γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς ἐν φοβίοις φορεῖται.

Οὔτις nemo. Prom. 50. ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός. Prom. 465. οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ. Ag. 1306. οὔτις ἀπειπὼν εἶργε μο-

λάθρων. Choeph. 628. σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς. Choeph. 1029. τύχῃ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται. Suppl. 590. ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔτινος θοάζων. Suppl. 592. οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβας κάτω. — nullus. Prom. 443. μίμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων. Sept. 51. εἴκτος δ' οὔτις ἦν φιλὰ στόμα. Sept. 379. κόσμων μὲν ἀνδρὸς ῥῦτιν' ἂν τρίτοιμ' ἐγώ. Pers. 175. οὔτε πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην. Pers. 406. ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν. Ag. 179. μάντιν οὔτινα φίγουν. Ag. 454. οὔτις ἑλκά. Ag. 1070. προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν. Choeph. 69. εἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἰδωλίων ἄκος. Ag. 385. οὔτις θεῶν. Choeph. 558. θνητῶν οὔτις. Choeph. 736. οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνασχόμην. Choeph. 1013. οὔτις μαρόπων. Eum. 188. οὔτις εὐφαλὴς θεῶν. Eum. 304. οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. Eum. 404. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος. Eum. 558. οὔτις ἄρσεν πέλει. Eum. 618. οὔτις ἔστ' ἀνάστασις. Eum. 636. εἶον ἔργον οὔτις ἂν τίοι θεός. Eum. 672. εἶον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει. Eum. 706. μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστί. Suppl. 6. οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν — γνωσθῆσαι. Suppl. 92. βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει. Suppl. 637. ὃν οὔτις ἂν δόμοις ἔχοι. Prom. sol. 182. ἑλίσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἴξεις. — οὔτι non, haudquaquam. Prom. 172. καί μ' οὔτι μειλιχίοισι πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν θέλξεις. Sept. 457. οὔτε μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων βρόμον φοβηθείς. Sept. 518. οὔτε παρθένων ἐπώνυμον φρόνημα. Ag. 281. οὔτε μίλλων. Ag. 967. σπλάγχνα δ' οὔτε μαστάζει. Ag. 1221. οὔτε Παιὼν τῷδ' ἐπισταχεῖ λόγῳ. Choeph. 414. τὰ δ' οὔτε θέλγεται. Eum. 591. ὄρνις γὰρ οὔτε Ζηνὸς ἰσχύει πλέον. Eum. 597. οὔτε θυηλοῖς τόξοις ἐκβόλοισιν. Eum. 973. οὔτε μέμψεσθαι συμφορὰς βίου. Suppl. 511. οὔτε βαρὺν χρόνον ἐρημώσει πατήρ. — Sept. 181. οὔτι μὴ φύγῃ μόρον. Ag. 1624. ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον κριθῶντα πῶλον. Choeph. 882. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς πρεί.

Οὔτοι profecto non. Sept. 218. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος. Ag. 914. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης. Ag. 1025. οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα τρίβειν. Ag. 1289. οὔτοι δυσοίζω. Choeph. 267. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς χρησμός. Choeph. 527. οὔτοι μάτευον ἀνδρὸς ὄψαυγη πέλας. Choeph. 696. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως αἴθειν. Choeph. 841. οὔτοι φρένα πλέψειαν ὠμηστευμένην. Choeph. 901. οὔτοι ῥ' ἐπέρρωψα. Eum. 48. οὔτοι γυναῖπας ἀλλὰ Γοργόνας λέγω. Eum. 64. οὔτοι προδώσω. Eum. 176. οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει. Eum. 289. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος ῥύσαιτ' ἄν. Eum. 841. οὔτοι παμεῦμαι. Suppl. 360. οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι ἐμῶν. Suppl. 505. οὔτοι πυραυνῶν ἁρπαγαῖς ὑ' ἐκδώσομεν. Suppl. 508. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός. Suppl. 745. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή.

Suppl. 861. ἁλὴ γὰρ οὕτω πλόκαμον οὐ δαμάζεται. Suppl. 870. οὕτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε. Suppl. 912. οὕτοι δικάζω πρὶν μαχεῖρον ὕπο Ἄρης.

Οὗτος hic. Prom. 299. θνητοὺς ἐν οἴκτῳ προθέμενος τοὐντεῦθεν ταμεῖν οὐκ ἐξεπίστην αὐτός. Prom. 390. τοὐτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ πάρα. Prom. 515. τοὐτων ἄρ' ὁ Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος; Prom. 730. αὗται δ' ὁδηγήσουσι. Prom. 756. αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Prom. 809. τοὐτοις σὺ μὴ πίλαζε. Prom. 812. τοὐτου παρ' ὄχθας ἄρσε. Prom. 815. οὗτός σ' ὁδώσει. Prom. 871. αὕτη παν' Ἄργος βασιλικὸν τέλος γένοι. Prom. 975. καὶ σὲ δ' ἐν τοὐτοις λέγω. Sept. 27. οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων λέγω. Sept. 404. τοὐτῳ μὲν οὖτος εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί. Sept. 450. βοᾷ δὲ χοὗτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς. Sept. 577. τοὐτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀνηρίθμους πίμπων ἐκπονῶ. Sept. 1004. ταὐτου δ' ἀδελφὸν τόνδε. Sept. 1026. τοὐτου δὲ σάρκας. Sept. 1036. ἄθαπτος δ' αὖτος οὐ γενήσεται. Pers. 184. τοὐτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ δόκουν ὁρᾶν τεύχειν ἐν ἀλλήλοιν. Ag. 601. αὕτη μὲν οὖτος εἶπε. Ag. 834. ὅσουπερ αὖτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. Ag. 928. αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίφνης ἄνθος. Ag. 1343. ταὐτην ἐκεινῶν πάντοθεν πληθύνομαι. Ag. 1377. οὐτὸς ἐστιν Ἀγαμέμνων. 1393. οὐ ταῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνθημάτειν. Ag. 1412. οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους. Ag. 1504. οὗτος δολίαν ἔτην οἴκοισιν ἔθηκε. Ag. 1565. τοὐτου κακοῦ. Ag. 1593. ἐξέντα τοῦτον τῆδ' Ἄιδης ἐν ἔρκεσιν. Choeph. 108. τίνας δὲ τοὐτους τῶν φίλων προσεννέπω; Choeph. 576. καὶ δ' ἄλλα τοὐτῳ δεῦρ' ἐκεκτεῦσθαι λέγω. Choeph. 893. τοὐτῳ θανοῦσαι ξυγκάθευδε. Eum. 52. ἄστρωτοί γε μὴν ἰδεῖν αὗται. Eum. 436. ἔρδω δ' οὗτος οὐ καλῶς. Eum. 454. αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐκίμητον. Eum. 583. ὡς τοὐτοις φράσω. Eum. 608. ταύτην τοιαύτην εἶπον. Eum. 890. πάντα γὰρ αὗται κἀπ' ἀνθρώπους ἔλεγον δείπνων. Eum. 892. ὁ δὲ μὴ νύμφας βαρεῖν τοὐτων. Suppl. 499. τοὐτῳ μὲν εἶπας. Suppl. 918. ταύτας δ' ἐκοῦσαι μὲν παν' εὐνοιαν φρενῶν ἄγοις ἄν. Semel. 205. Ζεὺς ὃς πατέκτα τοῦτον. Fragm. 286. καὶ τὸν πατῆρ πρασσοντα καὶ τοῦτον μένειν. — οὗτος in vocando. Suppl. 889. οὗτος τί ποιεῖς; — ταύτῃ hac ratione. Prom. 189. ὅταν ταύτῃ φανεθῇ. Prom. 509. οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖραι πω κεκλήρωκε πρᾶγμα πέπρωται. — τοῦτο. Prom. 41. οὐ τοῦτο δεμαίνεις πλέον; Prom. 227. τοῦτο δὴ σαφηνῶ. Prom. 251. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς. Prom. 278. οὐκ ἀκούσας ἐκτοπώτερος τοῦδε. Prom. 518. τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο. Prom. 787. 828. Pers. 723. 724. 779. Ag. 157. 359. 1281. Choeph. 114. 173. 374. 904. Eum. 199. 558. 677. Suppl. 237. 907. Lycurg. 107. — ad sequentia referendum. Prom. 377. σῶσον, Προμηθεῦ, τοῦτο γνώσεται, ὅτι ὀργῆς κρατοῦσης εἰσὶν ἰσχυροὶ λόγοι; Prom. 628. μήτοι μι πρό-

ψῃς τοῦδ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. Pers. 325. ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν, πόσον τι πλῆθος ἦν ναῶν Ἑλληνίδων. Ag. 568. τί γὰρ γυναικὶ τοὔντεῦθεν φέγγος ἡδιον βροτεῖν, ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ πύλας ἀναῖξαι; Choeph. 921. τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα, ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν. Eum. 856. σὺ τοῦτο πράξας, ὥστε μὲ σθένειν τόσον; — ταῦτα Prom. 72. 261. 265. 498. 509. 625. 784. 872. 877. 917. 920. 930. 994. 999. 1032. 1045. Sept. 67. 165. 247. 654. 1057. Pers. 114. 155. 161. 196. 206. 220. 224. 233. 505. 739. 774. 815. Ag. 97. 142. 246. 537. 553. 571. 590. 659. 795. 869. 918. 924. 1044. 1277. 1293. 1303. 1600. Choeph. 111. 120. 143. 366. 706. 747. 759. 770. 831. 897. 1027. Eum. 110. 190. 420. 429. 430. 612. 613. 619. 766. Suppl. 246. 265. 273. 293. 298. 306. 405. 453. 515. 517. 734. 912. 924. 940. 969. 984. Iaculatr. 219. καὶ ταῦτα *idque*. Prom. 951. καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνιγμηρίως ἀλλ' αὖθ' ἅπαξ' ἔφραζε. Eum. 112. καὶ ταῦτα πούφως ἐκ μέσων ἀρυσμάτων ὤρουσεν. Eum. 597. καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός. Eum. 864. καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε πόντιας δρόσου. — οὗτος cum nomine et articulo. Sept. 246. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἱροῦμαι. Sept. 591. οὗτος δ' ὁ μάντις. Ag. 1076. τούτων ἄειδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων. Ag. 1611. ταῦτα τἄπη. Choeph. 91. τοῦτο φάσκω τοὖπος. Prom. 437. θεοῖσι τοῖς νέοις τοὐτοισί. Ag. 533. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐμὴν στυγεῖ φρενῶν; Ag. 1531. οὗ σε προσῄει τὸ μίλημα λέγειν τοῦτο. Choeph. 534. τοὔνειρον εἶναι φημὶ τοὔτ' ἐμοὶ τελεσφόρον. Choeph. 894. τὸν ἄνδρα τοῦτον. Eum. 589. τὸ μὲν δίκαιον τοῦτο. Suppl. 315. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοὐμὸ μοι φράσον. — cum nomine sine articulo. Prom. 224. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα. Prom. 803. τοῦτο φρούριον. Prom. 1067. οὐ γὰρ δὴ που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. Sept. 226. τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσεται φόνῳ βροτῶν. Sept. 382. νύκτα ταύτην. Sept. 487. ἄνδρα τοῦτον. Sept. 561. τοῦτ' ἔπος. Suppl. 699. τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος. Pers. 121. τοῦτ' ἔπος. Pers. 487. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ. Ag. 564. λάφυρα ταῦτα. Ag. 1224. τοῦτ' ἄχος. Ag. 1231. αὖτη δίπους λέαινα. Choeph. 229. ὕφασμα τοῦτο. Choeph. 372. στυγερῶν τούτων. Choeph. 787. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον. Choeph. 985. τοῦτ' ἐμήσατο στύγος. Eum. 20. τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς. Eum. 58. τοῦτ' ἐπεύχεται γένος. Eum. 320. τοῦτο γὰρ λάχος. Eum. 431. ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω. Eum. 466. τοῦτο πρᾶγμα. Eum. 486. τοὖπος. Eum. 606. οὗτος αἴρηται μόρος. Eum. 654. 674. τοῦτο βουλευτήριον. Eum. 677. ταύτην μὲν ἐξέτεινε ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν. Eum. 713. τοῦτ' ἐπίσταλται τέλος. Suppl. 351. πρᾶγμα τοῦτο. Sacerd. 74. ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίσει Δοξίᾳ θεσπίσματα. Fragm. 300. τοῦτον δ' ἐκόπτην ἔκπαγλ' ὑπὸ τῶν

αὐτοῦ πακῶν. Fragm. 388. Δέγῖνα δ' οὖση.

Οὕτω, οὕτως sic. Prom. 195. οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς. Prom. 289. σύ τε γὰρ μι, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει. Prom. 972. οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών. Sept. 404. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί. Sept. 508. οὕτως γένοιτο. Sept. 793. οὕτως ἀδελφοῖς χρῆν ἠναίροντο. Sept. 794. οὕτως ὁ δαίμων ποινὰς ἦν ἀμφοῖν. Sept. 1003. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπίσταλται λέγειν. Sept. 1011. οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν. Sept. 1048. γένοιτ' ὠλίσατε πρυμνόθεν οὕτως. Pers. 166. ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε. Pers. 546. τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἔπῆν; Ag. 60. οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρίσσων ἐπ' Ἀλεξάνδρᾳ πέμπει. Ag. 124. οὕτω δ' εἶπε τεράζων. Ag. 601. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε. Ag. 701. ἔθρεψεν δὲ λέοντα οὕτως ἀνήρ. Ag. 924. τούσων μὲν οὕτως. Ag. 1262. οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει. Ag. 1353. οὕτω δ' ἔπραξα. Ag. 1361. οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ἁρμαίνει πεσών. Ag. 1419. ὁ μὲν γὰρ οὕτως. Ag. 1584. οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλειοσθένους γένος. Ag. 1592. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί. Choeph. 250. οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τε — ἰδεῖν πάρεστί σοι. Choeph. 362. οὕτως δαμῆναι. Choeph. 446. τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει. Choeph. 476. οὕτω γὰρ ἂν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν πτίζοιατο. Choeph. 497. οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας. Choeph. 545. γένοιτο δ' οὕτως. Choeph. 560. μενοῦμεν οὕτως. Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινά. Eum. 431. ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω. Eum. 709. οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον. Eum. 998. οὕτω μοῖρά τε συγκατέβα. Suppl. 333. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς. Suppl. 752. οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἐμβαίης στρατοῦ. Suppl. 955. τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως.

Οὐχί non. Prom. 934. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς; Prom. 954. Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται. Ag. 264. τί δ' οὐχί; Suppl. 471. πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίνεται πικρόν; Suppl. 896. πῶς δ' οὐχί; Fragm. 320. τί δ' οὐχί;

Ὀφείλειν debere. Prom. 987. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἄν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. — Choeph. 308. τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη μέγ' αὔτει. Fragm. 268. ῥέζαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος. — Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν. — in voto. Pers. 879. εἰθ' ὄφελον, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

Ὀφέλλειν adiuvare. Sept. 175. τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε. — *ὀφέλλεσθαι augeri.* Sept. 231. ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

Ὄφελος utilitas. Suppl. 718. πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.

Ὀφθαλμός oculus. Sept. 67. ἡμεροσκόπον ὀφθαλμὸν ἴξω. Sept. 385. εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πίσοι. Pers. 146. θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος. Choeph. 567. κατ' ὀφθαλμοὺς

βαλεῖ. Eum. 34. δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δράσειν. Iaculatr. 219. νίας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός. — sensu translato. Pers. 941. τὸν Περσῶν αὐτοῦ τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμόν. — lux. Sept. 372. νυκτὸς ὀφθαλμός. Choeph. 922. ὀφθαλμὸν οἴκων. Pers. 164. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος, ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.

Ὀφθαλμώρυχος oculos effodiens. Eum. 177. παραστητῆρας ὀφθαλμώρυχους δίκας.

Ὄφις serpens. Sept. 477. ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος προσηδάφισται. Choeph. 537, ὄφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὠπλίζετο. Choeph. 915. τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην. Suppl. 872. μαιμᾷ πέλας δίκους ὄφις. — sensu translato de sagitta dictum. Eum. 172. λαβοῦσα πτηνὸν ἀργῆστὴν ὄφιν.

Ὀφλισκάνειν convictum, damnatum esse. Ag. 520. ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην.

Ὄφρα quamdiu. Choeph. 355. βασιλεὺς γὰρ ἦσθ' ὄφρ' ἔζης. — donec. Eum. 323. τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ.

Ὀφρύς supercilium. Choeph. 283. λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.

Ὀχεῖν sustinere. Prom. 143. φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

Ὄχεῖον vehiculum. Prom. sol. 180. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα.

Ὀχεύεσθαι ferri. Ag. 841. ὡς πρὸς εἶκον ὠχεύετο φάτις.

Ὄχημα vehiculum. Prom. 466. λευόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα. Pers. 599. ἄνευ τ' ὀχημάτων χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν. Suppl. 180. ξὺν ἵπποις ναμπύλοις τ' ὀχήμασι.

Ὄχθη ripa. Prom. 811. τούτου παρ' ὄχθας ἵρπε. Sept. 374. παρ' ὄχθαις ποταμίαις.

Ὄχθος tumulus. Pers. 459. ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι παλαίας ἁλός. — butum. Pers. 639. ἦ φίλος εἰντὶς, φίλος ὄχθος. Pers. 650. ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου. Choeph. 4. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ. — ripa. Ag. 1133. ἀμφὶ Κωκυτόν τε πάγχερσοίους ὄχθους.

Ὀχλεῖν urgere. Prom. 1003. ὀχλεῖς μάτην με.

Ὄχλος turba. Sept. 216. δυσμενῶν δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει. Pers. 42, ἀβροδαιτῶν δ' ὅπτασι Λυδῶν ὄχλος. Pers. 53. πάμμικτον ὄχλον. Pers. 917. ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος; Suppl. 179. ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον λεύσσω. Prom. 829. ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων.

Ὀχμάζειν affigere. Prom. 5. τόνδε πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσας. Prom. 621, σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.

Ὄχος currus. Prom. 135. σύθην δ' ἀπτέροις ὄχῳ πτεροκτῷ. Prom. 712. πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις. Ag. 1040. τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον. Eum. 383. πώλοις ἁρμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξας' ὄχον. — navis. Suppl. 32. ξὺν ὄχῳ ταχυήρει πέμψατε πόντονδε.

Ὀχυρός firmus. Pers. 78. ὀχυραῖσι πεποιθὼς συνφίλοις ἐφέταις. Ag. 44. ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδῶν.

Ὄψ vox. Suppl. 58. δοξάσει τις ἀκούειν ὄπα τᾶς Τηρεΐας — ἀλόχου.

Ὄψανον visum. Choeph. 527. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.

Ὀψὲ sero. Ag. 1399. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Ὀψίγονος iuvenis. Suppl. 356. σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρονῶν.

Ὀψίνοστος sero dormiens. Ag. 863. ἐν ὀψινοίτοις δ' ἅρμασιν βλέβας ἔχω.

Ὄψις species, visum. Prom. 648. ὄψεις ἔννυχοι. Sept. 693. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. Pers. 510. ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων. Ag. 413. βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον. — spectaculum. Pers. 48. φοβερὰν ὄψιν προσδέχεσθαι. Suppl. 562. ὄψιν ἀΐσθη. Suppl. 1044. ὄψιν ἄβυσσον. — — visus. Suppl. 465. νῦν ἴχων καλλιντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν. Bacchi nutr. 42. δίκρα ὄψις. Pers. 179. εἰς ὄψιν μολεῖν. — aspectus. Choeph. 213. εἰς ὄψιν ἥκεις ὥνπερ ἐξηύχου πάλαι.

Ὄψον obsonium. Fragm. 319. ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον;

Π.

Πᾶ vid. Πῆ.

Παγγαῖος mons. Pers. 486. Βόλβης θ' ἕλειον δόναχα Παγγαίου τ' ὄρος.

Πάγη decipula, insidiae. Ag. 796. πάγας ὑπερπότους ἑρπαξάμενοι.

Παγκαίνιστος semper recens. Ag. 934. πορφύρας ἰσάργυρον πηγὴν παγκαίνιστον.

Παγκάκως pessime. Sept. 534. ἢ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Pers. 274. ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν. Choeph. 729. δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει.

Πάγκλαυτος valde flebilis. Sept. 350. παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίῤῥοθον. Pers. 808. πάγκλαυτον ἑξαμᾷ θέρος.

Παγκληρία tota hereditas. Choeph. 479. χοαὶ σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας εἶεν.

Πάγκοινος omnibus communis. Sept. 590. πλῆγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ. Choeph. 451. στάσις δὲ πάγκοινος ὤδ' ἐπιῤῥοθεῖ.

Παγκρατής omnibus superior, omnibus imperans. Prom. 389. τῷ νέον θανοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας. Sept. 237. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ. Eum. 878. Ζεὺς ὁ παγκρατής. Suppl. 796. γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ. — plane superans. Ag. 1632. ὅπως — ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς.

Παγκρότως omnibus remis strepentibus. Suppl. 704. στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.

Πάγος collis. Prom. 20. προσπασαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ. Prom. 117. ἵστατο τερμόνιον ἐπὶ πάγον. Prom. 130. προσίβα τόνδε πάγον. Prom. 270. τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου. Eum. 655. πάγον δ' Ἄρειον. Eum. 660. πάγος τ' Ἄρειος. Suppl. 186. πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. Niob. 145. ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ. Fragm. 300. δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους.

Πάγος gelu. Ag. 326. τῶν ὑπαθρίων πάγων δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες.

Πάγχαλκος totus ex aere confectus. Sept. 573. ἀσπιδ' εὐπελον νέμων πάγχαλκον.

Πάγχυ prorsus. Sept. 623. θεοὺς γενεθλίους καλεῖ — ἀποπτηναι

λιτῶν τῶν ὧν γενέσθαι πέγχυ Πολυνείκους βία.

Πάθος *malum, calamitas.* Prom. 705. οἷα χρὴ πάθη τλῆναι. Sept. 833. τέλεια τάδε πάθη. Pers. 250. ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος. Pers. 284. τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη. Pers. 286. πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος. Pers. 428. τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους. Ag. 170. τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν. Ag. 519. ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον. Ag. 655. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος. Ag. 867. ἀμφί σοι πάθη ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου. Ag. 1108. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος. Ag. 1149. μελίζειν πάθη γοερά. Ag. 1183. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη. Choeph. 509. μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος. Choeph. 540. ἡ δ' ἀμφιταρβεῖ τῷδ' ἐπώμωξεν πάθει. Choeph. 970. ὡς ἐπεικάσαι πάθη πάρεστι. Choeph. 1004. μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ. Choeph. 1011. ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος. Choeph. 1066. ἀνδρὸς βασίλεια πάθη. Eum. 119. νοὺ κατοικτίζεις πάθος. Eum. 140. ἐπάθομεν πάθος δυσαχές. Eum. 474. παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦσιν. Suppl. 104. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω. Prom. sol. 177. δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενος.

Παιάν *hymnus.* Sept. 617. ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας. Sept. 851. Ἅιδᾳ τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Pers. 385. παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε. Ag. 631. πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων. Choeph. 149. παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξανθεμένας.

Παιάν *Apollo Liberator.* Ag. 144. Ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα. — *Mors.* Philoct. 227. ὦ Θάνατε Παιάν.

Παιανίζειν *canere.* Sept. 250. ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον.

Παιδεία *educatio puerilis.* Sept. 18. ἅπαντα παιδοκοῦσα παιδείας ὅτλον.

Παίδιος *a liberis profectus.* Ag. 1215. τὴν μὲν θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν ξυνῆκα. Ag. 1575. παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.

Παιδιά *lusus puerilis.* Prom. 314. ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.

Παιδνός *puerilis.* Ag. 466. τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν πεκομμένος;

Παιδοβόρος *nativorus.* Choeph. 1064. παιδυβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι.

Παιδολέτωρ *liberos perdens.* Sept. 708. παιδολέτωρ Ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

Παιδολύμης *filium perdens.* Choeph. 596. ἁ παιδολύμας τάλαινα Θεστιάς.

Παιδότρωτος *a liberis vulnerantibus inflictus.* Eum. 473. πολλὰ δ' ἔτι μα παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦσιν.

Παίειν *ferire, percutere.* Prom. 887. θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. Sept. 940. παισθεὶς ἔπαισας. Pers. 389. πώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον. Pers. 401. ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν. Pers. 418. θραύσμασίν τ' ἐρειπίων ἔπαιον. Pers. 455. ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου παίουσι, πρεσκοποῦσι δυστήνων μέλη. Ag. 978. πότμος εὐθυπορῶν

ἀνδρὸς ἔπαισεν — ἄφαντον ἕρμα. Ag. 1352. ἔστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισα. Ag. 1357. παίω δέ νιν δίς. — Sept. 940. παισθεὶς ἔπαισας. Choeph. 182. ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίψ βέλει. Pers. 407. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις παίοντο.

Παῖς puer. Prom. 989. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος; Prom. 988. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με. Ag. 81. παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων. Ag. 319. παῖδες γερόντων. Ag. 383. διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν. Ag. 1192. παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων. Choeph. 522. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην. Choeph. 744. οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις. Choeph. 748. παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια. Eum. 179. σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ παίδων. Eum. 981. λόχος παίδων, γυναικῶν. — *servus.* Choeph. 642. παῖ παῖ. Choeph. 643. ὦ παῖ παῖ. — *filius.* Prom. 18. Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ. Prom. 185. Κρόνου παῖς. Prom. 578. ὦ Κρόνιε παῖ. Prom. 770. ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός. Prom. 775. ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει πόνων; Sept. 912. παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα. Pers. 173. 185. 207. 344. 465. 468. 730. παῖς ἐμός. Pers. 193. 229. 768. ἐμὸς παῖς. Pers. 223. παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι. Pers. 348. παιδὶ σῷ. Pers. 521. καὶ παῖδα — παρηγορεῖτε. Pers. 601. παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς φέρουσα. Pers. 725. 737. παῖδ' ἐμόν. Pers. 752. ἐκείνου παῖς. Pers. 759. Κύρου δὲ παῖς. Pers. 820. ὑπαντίαζε παιδί. Pers. 833. ἀτιμίαν γε παιδός. 836. παῖδ' ἐμῷ. Pers. 943. Βατανώχου παῖδα. Ag. 851. ἐκ τῶνδέ σοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ. Ag. 60. Ἀτρέως παῖδας. Ag. 1010. παῖδα — Ἀλκμήνης. Choeph. 599. καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλὸν ἥλικα. Choeph. 800. παῖς ὁ Μαίας. Choeph. 883. ἐπίσχες, ὦ παῖ. Eum. 13. παῖδες Ἡφαίστου. Eum. 144. παῖ Διός. Suppl. 9. γάμον Αἰγύπτου παίδων. Suppl. 63. παιδὸς μόρον. Suppl. 162. τὸν τᾶς βοὸς παῖδα. Suppl. 260. παῖς Ἀπόλλωνος. Suppl. 301. παῖδα Γῆς. Suppl. 336. 469. 906. παισὶν Αἰγύπτου. Suppl. 382. παῖδες Αἰγύπτου. Suppl. 576. γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ. Suppl. 869. 878. Γᾶς παῖ Διός. Suppl. 887. παῖδας Αἰγύπτου. Iphig. 82. Ἀτρέως — παῖ. Palam. 167. παῖδ' ἐμόν. Psychost. 264. τὸν παῖδα τὸν ἐμόν. — ἡ παῖς *puella.* Prom. 654. ὦ παῖ. Prom. 867. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει. Ag. 268. παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας. Choeph. 366. ὦ παῖ. Eum. 69. παλαιαὶ παῖδες. — *filia.* Sept. 644. ἦ Διὸς παῖς παρθένος δίκη. Ag. 1391. ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα. Ag. 1407. μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην. Eum. 6. Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονός. Eum. 634. παῖς Ὀλυμπίου Διός. Eum. 987. μεγάλαι φιλότιμοι Νυκτὸς παῖδες. Suppl. 173. παῖδες, φρονεῖν χρή. Suppl. 595. θαρσεῖτε, παῖδες. Suppl. 958. ὦ παῖδες. Prom. 139. παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Fragm. 293. αἱ δ' ὅπτ' Ἄτλαντος παῖδες. — παῖδες *liberi.* Sept. 293. Τηθύος τε παῖδες. Sept. 774.

θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμένοι. Pers. 394. ὦ παῖδες Ἑλλήνων. Pers. 396. ἐλευθεροῦτε δὲ παῖδας, γυναῖκας. Pers. 703. τίς δ' ἐμῶν ἐκοῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; Choeph. 189. φρόνημα πασοὶ δίσθεον πεπαμένη. Choeph. 262. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίας πατρός. Choeph. 373. πασὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται. Choeph. 471. πέμπετ' ἀρωγὴν παισίν. Choeph. 498. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ πληδόνες σωτήριοι θανόντι. Eum. 799. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους. Eum. 965. πολισσοῦχοι παῖδες Κραναοῦ. Suppl. 428. πασοὶ τάδε καὶ δόμοις — μένει. — de animalibus dictum. Pers. 570. σπάλλονται πρὸς ἀναύδων παίδων τᾶς ἀμιάντου. Ag. 50. τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων — στερροφοδινοῦνται.

Παιών medicus. Ag. 99. παιών τε γενοῦ τῇδε μεριμνῆς. Ag. 1221. ἀλλ' οὔτι παιὼν τῷδ' ἐπίστατεῖ λόγῳ. — paean, hymnus. Choeph. 339. ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπευμβριβίων παιὼν μελάθροις ἐν βασιλείοις νεοπρᾶτα φίλου νομίσειεν. Psychost. 264. θεοφιλεῖτε ἐμὰς τύχας παιῶν' ἐπευφήμησεν.

Παίων Paeon. Suppl. 254. Παιόνων πάλαι.

Παιωνίζεσθαι hymno celebrari. Niob. 147. οὐδὲ παιωνίζεται.

Παιώνιος medicabilis. Ag. 822. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων. Suppl. 1052. χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών. — Ag. 1172. καὶ πῶς ἂν ὄρνος πῆγμα γενναίως παγὲν, παιώνιον γένοιτο; Pers. 597. βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ πλάδος οὐ παιώνιος. Myr. 131. εὐχαῖς δὲ σώζους δεσπότας παιωνίαις.

Παλαγμός contaminatio. Fragm. 340. παλαγμοῖς αἵματος χειροκτόνου.

Πάλαι iamdudum. Prom. 1000. ἔπτυσ' πάλαι δὴ καὶ βεβούλευσαι τάδε. Pers. 282. σιγῶ πάλαι δύστηνος. Ag. 355. τείνοντα πάλαι τόξον. Ag. 534. πάλαι τὸ σιγῶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Ag. 1350. οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι. Choeph. 213. εἰς ὅψιν ἦκεις ἄνακτ' ἐξηύχου πάλαι. Choeph. 457. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. Eum. 429. πάλαι πρὸς ἄλλαις ταῖσδ' ἀφιερούμεθα οἴκοισι. — olim, antiquitus. Ag. 506. εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισιδ' ὄμμασι δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. Ag. 1158. κακῶν — τῶν πάλαι πεπραγμένων. Choeph. 792. τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ' αἷμα. Suppl. 258. Ἀπίας πέδον τόδε πάλαι κέκληται. — antea. Ag. 573. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο. Prom. 847. ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἵκνει.

Παλαιγενής antiquitus natus, priscus. Prom. 220. τὸν παλαιγενῆ Κρόνον. Prom. 875. ἡ παλαιγενὴς μήτηρ — Θέμις. Eum. 165. παλαιγενεῖς δὲ Μοῖρες φθίσαι. — Sept. 724. παλαιγενῆ γὰρ λέγω παραβασίαν. — Ag. 1620. ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἡ παλαιγενής.

Παλαιός antiquus. Sept. 722. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς. Sept. 784. παλαίας Λαΐου δυσβουλίας. Pers. 17. τὸ παλαιὸν Κισσίνου ὄρους. Pers. 154. δαίμων παλαιός. Pers. 607. παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος. Pers. 689. δίος παλαιὸν. Ag. 742. ὕβρις παλαιά.

Ag. 1170. παλαιὰς τῶνδ' ἀραρτίας δόμων. Ag. 1351. νείκης παλαιᾶς. Ag. 1459. τὸ παλαιὸν ἄχος. Ag. 1482. ὁ παλαιὸς δρεμὺς ἀλάστωρ. Choeph. 733. τὸ μὲν παλαιὸ συγκεκραμένον ἄλγη. Eum. 80. παλαιὸν ἄγαλθον λαβὼν βρέτας. Eum. 372. ἔπι δέ μοι γέρας παλαιόν. Eum. 748. 775. παλαιοὺς νόμους. Suppl. 262. παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι. Suppl. 533. παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μστέσταν. Suppl. 1000. οἷς χεῦμ' Ἐρασίνου περιναίεται παλαιόν. Bassar. 20. πάρφυι παλαιᾷ. Theocr. 65. παλαιῶν τῶδέ σοι σπεσπασμένων. Psychag. 257. παλαιὸν δέρμα. Ag. 72. ἀτίτας σαρκὶ παλαιᾷ. — actate profectus. Sept. 309. νέας τε καὶ παλαιάς. Choeph. 169. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέραις μάθω; Eum. 69. παλαιαὶ παῖδες. Eum. 697. παλαιὰς δαίμονας. Eum. 843. θεὰς παλαιά. — τὸ παλαιὸν antiquitus. Pers. 103. θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' ἐκράτησεν τὸ παλαιόν. — Choeph. 639. δωμάτων παλαιτέρων τίνων μύσος. Eum. 691. ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις θεοῖς.

Παλαιόφρων vetus. Eum. 802. 833. ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν εἰσεῖν. Suppl. 588. γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων.

Πάλαισμα luctatio. Ag. 63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ. Eum. 559. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. Eum. 746. πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχον.

Παλαιστής luctator. Prom. 922. τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ. Ag. 1179. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς πάρα ἐμοὶ πνέων χάριν.

Παλαίφατος antiquitus dictus. Sept. 748. παλαίφατοι ἀραί. Ag. 730. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυπται. — antiquus. Suppl. 527. παλαίφατον ἀμίτρωρον γένος.

Παλαίχθων regionem antiquitus possidens. Sept. 100. παλαίχθων Ἄρης.

Παλαίχθων nom. propr. Suppl. 247. τοῦ γηγενοῦς γὰρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος ἶνις. Suppl. 343. Παλαίχθονος τέκος.

Παλάμη manuum vis. Suppl. 845. ὀλόμεναι παλάμαις. — ars. Prom. 165. πρὶν ἂν ἡ κορέσῃ νίαν ἤ παλάμῃ τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν.

Παλαμναῖος interfector. Eum. 426. ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμον.

Παλάμνε Fragm. in Bekk. Anecd. p. 1408.

Πάλη luctu. Choeph. 853. τοιάνδε πάλην — δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἄψειν.

Παλίγκοτος odiosus. Ag. 837. πολλὰς πλύνουσαν κληδόνας παλιγκότους. Ag. 848. τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων. — adversus. Ag. 557. τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου. — adversarius. Suppl. 371. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις.

Παλῖνος Palici dei. Aetn. 6. σεμνοὶς Παλίνοις Ζηνὸς ἐφίστασ' παλεῖν. ἢ καὶ Παλίκων εὐλόγως μένει φάτις;

Παλιμμήκης duplo longior. Ag. 189. παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσα τρίβῳ.

Παλίμπλαγκτος retro errans. Prom.

340. παλιμπλάγκτοισι χωρεύζῃ δρόμοις.

Παλίμποινος *pretium vicissim solutum.* Choeph. 782. δίδυμα καὶ τρεπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει.

Πάλιν *retro, rursus.* Prom. 387. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸν λόγοις στέλλει πάλιν. Prom. 856. πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ὑποῦ' ἐλεύσεται. Prom. 964. πέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐχώρει πάλιν. Pers. 600. πέλευθον τήνδε — ἐκ δόμων πάλιν ἔστειλα. Ag. 335. πάμψαι διαύλου θάτερον πῶλόν πάλιν. Ag. 587. πάλιν μολόντα. Ag. 604. εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν ἥξει. Ag. 665. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Ag. 827. οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἦγαγον πάλιν. Ag. 993. ἀνδρὸς μίλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγαλλόμενος ἐπαείδων; Ag. 1334. δυσμηχανῶ λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. Ag. 1569. προστρόπαιοι ἑστίας μολὼν πάλιν. Choeph. 96. στείχω καθάρμαθ' ὡς τις ἐκπέμψας πάλιν; Choeph. 674. ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν. Eum. 35. πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου. Aetn. 6. πάλιν γὰρ ἦκουσ' ἐκ σκότους τόδ' ἐς φάος. Prom. 25. πάχνην θ' ἑφὰν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. Ag. 502. εὐμενεῖς πάλιν στρατὸν δίκασθαι. Choeph. 965. μίσσοισι δόμων πεσοῦνται πάλιν. Suppl. 336. αἰτοῦσι μὴ 'πδῷς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν. Suppl. 834. μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ. Pers. 325. ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν. Ag. 310. ὡς λέγοις πάλιν. — *in posterum.* Ag. 256. οὔτ' αἰτοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν πέμπειν ἔχοις ἂν σήμανα. Eum. 690. βαρεῖαν χεῖρα τῇδ' ὀμιλήσω πάλιν. — *contra.* Sept. 1031. μηδὲ τῳ δόξῃ πάλιν.

Παλίντοκος *denuo resurgens.* Ag. 149. παλίντοκος οἰκονόμος δαΐα μνάμων μῆνις τεκνόποινος.

Παλιντομεῖν *obgannire.* Sept. 240. παλιντομεῖς αὖ;

Παλίντονος *reflexus.* Choeph. 159. παλίντονα ἐν ἔργῳ βέλη πεπάλλων.

Παλίντροπος *aversus.* Ag. 753. παλιντρόποισιν ὄμμασιν. Suppl. 164. νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν.

Παλιντυχὴς *adversam fortunam afferens.* Ag. 452. παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου.

Παλίῤῥοθος *ab undis refluis percussus.* Ag. 183. Χαλκίδος πέραν ἔχων παλίῤῥόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις.

Πάλλαγμα *concubitus.* Suppl. 293. καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων.

Παλλὰς *Minerva.* Sept. 121. ἀνοίκτοις γενοῦ Παλλὰς. Sept. 483. Ὄγκα Παλλάδος. Pers. 339. θεοὶ πόλιν σώζουσιν Παλλάδος θεᾶς. Eum. 10. ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος. Eum. 21. Παλλὰς προνοία. Eum. 79. Παλλάδος ποτὶ πτόλιν. Eum. 215. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Eum. 728. Παλλάδος καὶ Λοξίου ἔκατι. Eum. 742. πόλιν τὴν Παλλάδος. Eum. 876. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν. Eum. 955. Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς. Eum. 971. Παλλάδος πόλιν. Eum. 997. Παλλάδος ἀστοῖσι. Eum. 599. 637. 724. Παλλὰς vocativo.

Πάλλεσθαι *concuti, agitari.* Suppl. 562. *χλωρῷ δείματι θυμὸν πάλλοντο.* Suppl. 766. *μελαινόχρωτ δὲ πάλλεταί μου καρδία.* Choeph. 404. *πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κάρ.* Choeph. 517. *ἔκ τ' ὀνειράτων καὶ νυκτιπλάγκτων δεισμάτων πεπαλμένη.*

Πάλλευκος *candidus.* Eum. 332. *παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.*

Παλλήνη *Pallene.* Fragm. 300. *μέσαι τῶνδε Παλλήνης τόπων.*

Πάλος *sors.* Sept. 55. *πάλῳ λαχών.* Sept. 119. Eum. 32. *πάλῳ λαχόντες.* Sept. 358. *ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.* Sept. 440. *τρίτος πάλος ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου πράνους.* Pers. 765. *κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα τοὔπερ ἤθελον.* Ag. 324. *ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.* Eum. 712. *ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους.* Eum. 723. *ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.*

Παλτόν *iaculum.* Arg. 14. *καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.*

Πάμβοτος *omnes nutriens.* Suppl. 563. *δῖον πάμβοτον ἄλσος.*

Παμμάταιος *omnino inanis.* Ag. 377. *ἄκος δὲ παμμάταιον.* (l. d. *πᾶν μάταιον* legendum videtur.)

Πάμμαχος *cum omnibus certans.* Ag. 163. *παμμάχῳ θρᾴσει βρύων.*

Παμμήτωρ *omnium mater.* Prom. 90. *παμμῆτόρ τε γῆ.*

Παμμιγής *ex omnibus commixtus.* Pers. 261. *τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ.*

Πάμμικτος *ex omnibus commixtus.* Pers. 53. *πάμμικτον ὄχλον.* Pers. 870. *παμμίκτων τ' ἐπικούρων.*

Παμπήδην *omnino.* Pers. 715. *ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί.* Fragm. 294. *ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.*

Παμπησία *tota possessio.* Sept. 799. *διέλαχον — πημάτων παμπησίαν.*

Πάμπρεπτος *late conspicuus.* Ag. 117. *παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν.*

Παμπρόσθη. Ag. 696. l. c.

Παμφαής *pellucidus.* Pers. 604. *παμφαὲς μέλι.*

Πάμφθαρτος *plane exitiosus.* Choeph. 294. *παμφθάρτῳ μόρῳ.*

Πάμφορος *omnia gignens.* Pers. 610. *παμφόρου γαίας τέκνα.*

Πάμφυλος *Pamphylius.* Suppl. 547. *Παμφύλων τε γένη διορνυμένα.*

Πὰν *Pan.* Pers. 441. *νῆσός τις ἔστι —, ἣν ὁ φιλόχορος Πὰν ἐμβατεύει.* Ag. 56. *ἤ τις Ἀπόλλων ἢ Πὰν ἢ Ζεύς.*

Πανάθλιος *miserrimus,* Sept. 953. *σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.* Choeph. 522. *πρωτηγὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα* l. d. Choeph. 684. *φίλων ἀποψιλοῖς με τὰν παναθλίαν.*

Παναίολος *multiplex.* Pers. 627. *τὰ παναίολ' αἰανῆ δύσθροα βέγματα.*

Παναίτιος *omnis rei auctor.* Ag. 1465. *διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα.* Eum. 191. *ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος.*

Παναληθής *verissimus.* Sept. 704. *παναληθῆ κακόμαντιν πατρὸς εὐκταίαν Ἐριννύν.*

Παναληθῶς *verissime.* Suppl. 80. *εἴθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς.*

Παναλκής *validissimus.* Sept. 150. *ἰὼ παναλκεῖς θεοί.*

Πανάλωτος *omnia capiens.* Ag. 352. *μέγα δουλείας γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.*

Πανάρκυτος omnibus sufficiens, validus. Choeph. 67. *παναρκέστατ' φόσου.*

Πανδάκρυτος omnino deflendus. Sept. 636. *ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος.*

Πανδημεί vulgo, toto populo coniuncto. Sept. 278. *τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους πανδημεί, πανομιλεὶ στείχουσιν.* Eum. 991. *σὺφαμεῖτε δὲ πανδαμεί.*

Πανδημίᾳ vulgo. Suppl. 602. *πανδημίᾳ γὰρ χειρὶ δεξιωσάμενος ἔφριξεν αἰθήρ.*

Πάνδικος iustissimus. Sept. 155. *κλύστε πανδίκους χειροτόνους λιτάς.*

Πανδίκως prorsus. Choeph. 239. *ἦ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.* Sept. 652. *πανδίκως ψευδώνυμος.* Choeph. 670. *πανδίκως μεμνημένος.* Eum. 771. *ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι.* Suppl. 414. *γενοῦ πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος.*

Πανδοκεῖν totum in se recipere. Sept. 18. *ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον.*

Πάνδοκος omnes in se recipiens. Sept. 842. *πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.* Choeph. 651. *ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.*

Πάνδυρτος gemitu plenus. Pers. 903. *πάνδυρτον δύσθρουν αὐδάν.* Pers. 906. *ἤσω τοι καὶ πάνδυρτον.*

Πανεργέτης omnia efficiens. Ag. 1465. *διαὶ Διὸς πανεργέτου πανεργέτα.*

Πανήγυρις coetus. Sept. 202. *θεῶν ἄδε πανήγυρις.* — Ag. 819. *κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει βουλευσόμεσθα.*

Πανήμερος quotidianus. Prom. 1026. *ἄπληστος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος.*

Πάνιος a Pane habitatus. Callist. 87. *Πανίας βήσας.*

Πάννυχος totam noctem durans. Pers. 374. *πάννυχος δὴ δαίπλεον παθίστασαν.*

Πανόδυρτος v. l. Pers. 903. 906.

Πανοιζύς penitus aerumnosa. Choeph. 48. *ἰὼ πανοιζὺς ἑστία.*

Πανοίμοι omnino eheu. Choeph. 862. *οἴμοι πανοίμοι δεσπότου τελουμένου.*

Πάνολβος omnino fortunatus. Suppl. 577 *δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον.*

Πανομιλεί confertim, tota turba coniuncta. Sept. 278. *τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους πανδημεί, πανομιλεὶ στείχουσιν.*

Πάνοπλος plene armatus. Sept. 59. *πάνοπλος Ἀργείων στρατός.*

Πανόπτης omnia cernens. Prom. 91. *τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου.* Eum. 997. *Ζεὺς πανόπτας.* Suppl. 300. *πανόπτην οἰωνοσκόπον.*

Πανός taeda. Ag. 275. *μέγαν δὲ πανόν.*

Πανουργία nequitia. Sept. 585. *ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινί.*

Πανοῦργος ad omnia audenda paratus. Choeph. 378. *βροτῶν τλήμονι καὶ πονούργῳ χειρί.*

Πανσέληνος luna plena. Sept. 371. *λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει.*

Πάνσοφος sapientissimus. Sept. 315. *τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον* l. d.

Παντᾶ ubique. Suppl. 82. *παντᾶ τοι φλεγέθει πᾶν σκότῳ.* Eum. 925. *παντᾶ τιμιώτατα θεῶν.*

Παντάλας miserrimus. Pers. 629. *παντάλαν' ἄχη διαβοάσω.*

Πανταρκὴς ad omnia sufficiens.

Pers. 841. ὁ γηραιὸς, παντεραὴς, ἀκάκητος, ἄμαχος βασιλεύς.

Πανταχῇ quavis ratione. Eum. 447. πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω. Prom. 198. πανταχῇ δὲ δύσποτμα. Pers. 221. εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

Παντελὴς omnia perficiens. Sept. 111. ὦ Ζεῦ πάτερ παντελές. Choeph. 959. τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων. — *perfectus.* Choeph. 553. παντελῆ σάγην ἔχων. Suppl. 596. παντελῆ ψηφίσματα.

Παντελῶς perfecte. Prom. 438. γέρα τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν; Prom. 913. ἀρὰ Κρόνου τόθ' ἥδη παντελῶς κρανθήσεται.

Παντευχία plena armatura. Sept. 31. σεῦσθε σὺν πάντευχίᾳ — Fragm. 300. τραχὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ.

Πάντεχνος omnes artes adiuvans. Prom. 7. παντέχνου πυρὸς σέλας.

Παντοδαπὸς varius. Sept. 339. παντοδαπὸς δὲ καρπός.

Πάντοθεν undequaque. Ag. 1343. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι.

Πάντολμος omnia audens, facinorosus. Sept. 653. φωτὶ παντόλμῳ φρένας. Choeph. 423. δαΐα πάντολμε μῆτερ. Choeph. 589. παντόλμους ἔρωτας.

Παντομισὴς omnibus odiosus. Eum. 614. ὦ παντομισῆ πυώδαλα.

Παντόπτης omnia cernens. Suppl. 131. πατὴρ ὁ παντόπτας. Prom. sol. 178. ὁ παντόπτας Ἥλιος.

Παντόσεμνος omnibus venerabilis. Eum. 607. ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος τοῦ παντοσέμνου.

Παντότολμος omnia audens, facinorosus. Ag. 1210. ὡς δ' ἐπωλολύξατο ἡ παντότολμος. — Ag. 214. τὸ παντότολμον φρονεῖν μετίγνω.

Παντοτρόφος omnes alens. Prom. sol. 178. λίμναν παντοτρόφον Λιβύσσης.

Παντόφυρτος promiscue habitus. Eum. 524. τὰ πολλὰ παντόφυρτα.

Πάντρομος valde trepidans. Sept. 276. πάντρομος πελειὰς v. l.

Πάντροπος penitus in fugam conversus. Sept. 936. τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους.

Παντρόφος omni cura educans. Sept. 276. παντρόφος πελειὰς l. d.

Πάντως omnino. Prom. 16. πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τάλμαν σχεθεῖν. Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν. Prom. 945. πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε. Prom. 1055. πάντως ἐμέ χ' οὗ θανατώσει. Sept. 112. πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν. — Prom. 639. ἄλλως τε πάντως καὶ πασιγνήτας πατρός. Pers. 675. ἄλλως τε πάντως σοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. Eum. 696. ἄλλως τε πάντως χὠτὲ δεόμενος τύχοι.

Πάνυ prorsus, valde. Pers. 890. πάνυ γὰρ φύσεις μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθιται. Ag. 1431. τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς ψυχάς. Choeph. 848. μέλλουσα — πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός.

Πανώλεθρος prorsus perditus. Sept. 70. μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε. Sept. 916. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι. Ag. 521. πανώλεθρον αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμ-

μον. Choeph. 922. ἀφθαλμὸν οἰκτον μὴ πανώλεθρον πεσεῖν. Eum. 522. πανώλεθρος δ' οὔποτ' ἂν γένοιτο. — prorsus exitiosus. Pers. 554. πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς. Suppl. 409. τὸν πανώλεθρον θεόν.

Πανώλης prorsus perditus. Sept. 534. ἢ τῶν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Suppl. 91. ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψικύργων πανώλεις βροτούς. Pers. 718. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος.

Πάνωρος quovis anni tempore proveniens. Suppl. 672. καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρῳ.

Παπαῖ papae. Pers. 988. 989. Ag. 1085. 1229. Eum. 252.

Παπταίνειν videre, circumspicere. Prom. 334. πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ. Prom. 1036. πάπταινε καὶ φρόντιζε.

Πάρ pro πάρα. Eum. 220. Suppl. 548. vid. Παρά.

Παρά. I. cum genitivo, ab. Sept. 606. παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ. Pers. 898. παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος ὑπηντίαζε. Ag. 304. ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι. Ag. 891. παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας. Ag. 1016. ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται. Choeph. 87. λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν γυναικὸς ἀνδρί. Choeph. 169. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω; Choeph. 397. παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ. Eum. 818 s. τεύξῃ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στύλων, ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. Suppl. 196. ἴτω — ὄμματος παρ' ἡσύχου. — in anastropha. Prom. 637. σοῦ διδαχθήτω πάρα. Prom. 702. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα. Prom. 990. εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα. Pers. 380. πέλαδος Ἑλλήνων πάρα μολπηδὸν εὐφήμησεν. Ag. 256. ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. Ag. 832. οὐκ ἄλλων πάρα μαθοῦσα. Choeph. 88. τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα. Choeph. 120. καὶ ταῦτα μοῦσιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα; Suppl. 224. γαμῶν ἄκουσαν ἄποντος πάρα; Suppl. 1059. θεοῦ πάρα. — II. cum dativo, apud. Prom. 186. παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων. Sept. 374. βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις. Choeph. 477. παρ' εὐδείπνοις ἑστὴ ἄτιμος. Eum. 911. μέγα γὰρ δύναται πότνι' Ἐριννὺς παρά τ' ἀθανάτοις. Suppl. 239. κλάδος — κεῖνται παρ' ὑμῖν. Suppl. 283. χθόνα παρ' Λἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας. Prom. sol. 178. χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ λίμναν. Fragm. 295. ἥμενος παρ' ἑστίᾳ. — Eum. 220. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ. — III. cum accusativo, iuxta, ad. Prom. 529. παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς ἄσβεστον πόρον. Prom. 812. τούτου παρ' ὄχθας ἔρπε. Pers. 295. στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων. Ag. 497. ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος. Choeph. 361. παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τίθεσθαι. Ag. 173. καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν. — Suppl. 548. παρ' ποταμοὺς ἀενάους. — Ag. 221. κληδόνας πατρῴους παρ' εὐδίην αἰῶνα παρθένειόν τ' ἔθεντο. Eum. 204. παρ' οὐδὲν ἡμῖσυ

Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώμωτα., Eum. 809. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. — praeter. Ag. 870. γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα. Ag. 905. τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί; Ag. 1015. ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην. Eum. 164. παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων. Suppl. 74. μὴ τέλεσον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν. Suppl. 449. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν. — IV. πάρα pro πάρεστι adest. Sept. 338. τί μ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγοι πάρα; Pers. 163. ὅσον σθένος πάρα. Pers. 609. ξανθῆς ἐλαίας καρπὸν εὐώδη πάρα. Ag. 1025. οὗτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα τρίβειν. Eum. 385. θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα. Eum. 406. ἥμισυς λόγου πάρα. Suppl. 987. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα. Phryg. 244. οἷς μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα. — pro πάρεισι adsunt. Eum. 31. καὶ πάρ' Ἑλλήνων τινές. — pro πάρεστι suppetit, licet. Prom. 54. πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα. Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. Sept. 796. τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα. Pers. 279. μεμνῆσθαί τοι πάρα. Pers. 463. τοιάνδε σοι — συμφορὰν πάρα στένειν. Ag. 1585. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Ag. 1654. ἐπεὶ πάρα. Choeph. 952. πάρα τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς. Choeph. 955. 966. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

Παραβαίνειν transgredi. Ag. 763. δίκην παραβάντες. Eum. 738. τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα. — peccare. Ag. 59. ὃ στερόφοινον πέμπει παραβᾶσιν Ἐρεννύν.

Παραβάλλειν traiicere. Fragm. 292. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.

Παραβασία vid. Παραιβασία.

Παραβάτης, Παράβατος vid. Παρβάτης, Πάρβατος.

Παραγγέλλειν nuntiare, tradere. Pers. 481. πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι. Ag. 280. σὲ λας παραγγείλασα Μακίστου σκοπᾶς. Ag. 285. οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω. Ag. 307. ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

Παράγγελμα nuntius. Ag. 467. φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις.

Παράγειν seducere. Pers. 98. παράγει βροτὸν εἰς ἀρχαιότατα.

Παραγίνεσθαι adesse. Eum. 309. μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν παραγινόμεναι.

Παραθέλγειν demulcere. Ag. 71. ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.

Παραιβασία delictum. Sept. 725. παλαιγενῆ γὰρ λέγω παραιβασίαν ὠκύποινον.

Παραινεῖν consulere, suadere. Pers. 264. παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς πράσσοντας. Prom. 307. παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα. Pers. 220. ταῦτα θυμόμαντις ὧν σοι πρευμενῶς παρῄνεσα. Choeph. 890. παραινεῖς μοι καλῶς.

Παραίνεσις suasio. Eum. 677. ταύτην μὲν ἐξέτεινεν ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν.

Παραιτεῖσθαι precari. Suppl. 516. θεοὺς ἐγχωρίους λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν. Choeph. 772. νῦν παραιτουμένη μοι, πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων, δός.

Παραίτιος auctor. Choeph. 897. *ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.* Dan. 36. *τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος.*

Παρακαλεῖν advocare. Pers. 372. *τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς.*

Παρακλίνειν in peiorem partem deflectere. Ag. 724. *παρακλίνουσ' ἐπίφρονιν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς.*

Παραποπή mortis alienatio. Ag. 216. *βροτοῖς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.* Eum. 317. 326. *τόδε μέλος, παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλής.*

Παράκοπος mente commotus. Pers. 582. *οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δισσὰν παράκοπον ὧδε τείρεις;*

Παράκτιος litoralis. Prom. 838. *τὴν παρακτίαν πέλευθον.*

Παράλιος litoralis. Prom. 573. *ἀνὰ τὰν παράλιαν ψάμμον.*

Παραλλαγαί invicem se excipientium vices. Ag. 476. *λαμπάδων φανεφόρων φροντιστηρίων τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς.*

Παραλλάσσειν elabi. Ag. 412. *παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις.*

Παραμελεῖν negligere. Sept. 684. *θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα.* Eum. 290. *ὥστε μὴ οὐ παρημεληθέντων ἔρξαι.*

Παράμουσος dissonus. Choeph. 460. *παράμουσος ἄτης αἱματόεσσα πλαγά.*

Παραμυθεῖσθαι suadere. Prom. 1065. *ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ' ὅτι καὶ πείσεις.*

Παραμυκᾶσθαι admugire. Prom. 1084. *βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται βροντῆς.*

Παρανιᾶν devincere. Choeph. 592. *ξυζύγους δ' ὁμαυλίας — ἔρωτ παρανιᾷ.*

Παράνοια dementia. Sept. 738. *παράνοια σύναγε συμφίλους φρενώλεις.*

Παράνους demens. Ag. 1430. *παράνους Ἑλένα.*

Παραπαίειν male plectere, aberrare. Fragm. 318. *παραπαίειν χθόνι. delirare.* Prom. 1058. *τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;*

Παραπατᾶν defraudare. Eum. 698. *θοινῶν παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.*

Παράρρυσις storea. Suppl. 696. *παραῤῥύσεις νεώς.*

Παράσημος male notatus. Ag. 755. *δύναμιν οὐ σίβουσα πλούτου παράσημον αἶνω.*

Παρασκευάζεσθαι sibi parare. Prom. 922. *τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ. — se accingere.* Ag. 344. *θεοὺς προσυπεῖν εὖ παρασκευάζομαι. παρεσκευασμένος instructus, paratus.* Eum. 1030. *παρεσκευασμένος ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσέξομαι.* Suppl. 422. *Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος.* Ag. 1396. *τοιοῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη ἐκ τῶν ὁμοίων.*

Παρασκηνοῦν expandere. Eum. 604. *φᾶρος παρεσκήνωσεν.*

Παρασκοπεῖν perperam intelligere. Ag. 1225. *ἦ πάρτ' ἄγαν παρεσκόπεις χρημῶν ἐμῶν.*

Παρασπιστὴς comes. Fragm. 305. *μὴ παρασπιστὴς ἐμοὶ εἴη.*

Παραστάδον prope adstando. Choeph. 977. *πύπλῳ παραστάδον στίγαστρον ἀνδρὸς δείξατε.*

Παραστατεῖν adstare. Ag. 14. *φέβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ.*

Ag. 851. ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ. Ag. 1049. ἐν γόοις παραστατεῖν. Ag. 1174. ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.

Παραστάτης comes. Pers. 918. ποῦ δέ σοι παραστάται;

Παραστείχειν praeterire. Choeph. 561. δόμοις παραστείχοντα.

Παρασύρειν praeter necessitatem in medium proferre. Prom. 1067. οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέστραι ἔπος.

Παραντά statim. Ag. 719. παραυτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἴλιον πόλιν λίγοιμ' ἄν.

Παραυτίκα illico. Suppl. 748. οὐδ' ἐν ἀγκρουχίαις θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα.

Παραφορά mentis alienatio. Eum. 317. 326. τόδε μέλος, παρανοπὰ, παραφορὰ φρενοβαλής.

Παραφρονεῖν mente commotum esse. Sept. 788. παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

Παρβαίνειν. Eum. 738. vid. *Παραβαίνειν.*

Παρβάτης peccator. Eum. 523. τὸν ἀντίτολμον — παρβάταν.

Πάρβατος superabilis. Suppl. 1033. Διὸς οὐ πάρβατός ἐστιν μεγάλα φρήν.

Παρειά gena. Prom. 399. παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς. Suppl. 67. δάπτω τὰν ἁπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν.

Παρεῖναι adesse. Prom. 820. σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι. Sept. 644. εἰ δ' ἡ Διὸς παρθένος Δίκη παρῆν ἔργοις ἐκείνου καὶ φρονεῖν. Sept. 785. τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόποτον πόλει παρόν; Choeph. 839. εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών. Eum. 826. θυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μέλλε παρών. Sept. 1032. θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος. Pers. 231. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; Pers. 322. πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. Pers. 383. φόβος δέ πᾶσι βαρβάροις παρῆν. Pers. 406. ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν. Pers. 869. ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν. Pers. 258. παρὼν γε νοῦ λέγουσ ἄλλων πλέων. Ag. 400. πάρεστι σιγᾶς, ἄτιμος. Ag. 410. πενθήμονες πάρεσαν δόξαι. Ag. 1222. εἰ παρέσταις γε. Choeph. 83. ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ πομποί. Choeph. 89. τῶδ' οὐ πάρεστι θάρσος. Choeph. 209. πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά. Choeph. 516. παρῆ γάρ. Choeph. 563. εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών. Choeph. 657. πάρεστι γὰρ, ὁποῖ' ἄπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπιστότα. Choeph. 981. ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς. Eum. 406. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα. Eum. 634. πέλας μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός. Eum. 764. λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν. Suppl. 242. εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. Suppl. 593. πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος. Suppl. 1022. μετάκοινος δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν. Psychost. 264. αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών. Fragm. 274. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, πὴ παρὼν ἀπῇς. Ag. 1213. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς. Choeph. 1009. νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών. Choeph. 688. παροῦσαν ἐγγράφει. — *παρὼν praesens.* Prom. 26. τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ. Prom. 47. πόνων — τῶν νῦν

παρόντων. Prom. 98. τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον πῆμα. Prom. 271. τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη. Prom. 314. τὸν νῦν χόλον παρόντα. Prom. 321. πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσβαλεῖν θέλεις. Prom. 375. τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. Prom. 392. σῶζε τὸν παρόντα νοῦν. Prom. 469. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς. Prom. 973. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. Prom.. 1002. πρὸς τὰς παρούσας πημονάς. Pers. 811. ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα. Pers. 829. πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι — πήματα. — πάρεστι suppetit, licet. Sept. 905. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν. Pers. 712. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν. Pers. 1006. μέλειν πάρεστι δεσπότα. Ag. 359. πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι. Ag. 1327. ὁρᾶν πάρεστι. Choeph. 251. ἰδεῖν πάρεστί σοι. Choeph. 414. πάρεστι σαίνειν. Choeph. 971. ὡς ἐκπεπάσας πάθη πάρεστι. Eum. 153. πάρεστι μαστίκτορος κρύος ἔχειν. Eum. 159. πάρεστι γᾶς ὁμφαλὸν προσδρακεῖν. Eum. 251. τὸ δ' οὐ πάρεστιν. Eum. 829. τοιαῦθ' ἑλίσθας σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ. Suppl. 939. πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονοῤῥύθμους δόμους. Suppl. 941. πάρεστι, λωτίσασθε. Pers. 393. παρῆν δ' ὁμοῦ κλύειν πολλὴν βοήν.

Παρειπεῖν persuadere. Prom. 131. πατρὸς μόγις παρειποῦσα φρένας.

Παρείρειν inserere. Orith. 267. μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάῤῥοον.

Παρεμβαίνειν transgredi. Choeph. 635. τὸ πᾶν Διὸς εἴβας παρεμβάντες.

Παρεκπερᾶν transire. Glanc. 22. Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν.

Παρεξιέναι transgredi, superare. Prom. 551. οὔποτε τῶν Διὸς ἁρμονίαν θνητῶν παρεξίασι βουλαί.

Παρέρχεσθαι praeterire. Sept. 750. τὰ δ' ὀλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται. Suppl. 982. πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν. — *accedere.* Choeph. 836. πυνθάνου δὲ τῶν ξένων ἔσω παρελθών.

Πάρεσσος iuxta accumbens. Sept. 995. ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρεσσον.

Παρέχειν praebere. Pers. 20. πολίσμου στῖφος παρέχοντες. Pers. 206. πτήξας δέμας παρεῖχε. Pers. 314. Ἀρισμαρδοὺς Σάρδεσι πένθος παρασχών. Pers. 320. πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών. Ag. 550. χειμῶνα —, οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαῖα χιών. Ag. 1493. ὅποι δὲ καὶ προβαίνων πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει. Ag. 1575. πατρὶ τῷ 'μῷ — παρέσχε δαῖτα παιδείων πρεῶν. Eum. 915. τοῖς δ' αὖ δαμῶσιν βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

Παρηβᾶν iuventutem transire, senescere. Ag. 958. πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς — παρήβησαν.

Παρηγορεῖν monere. Prom. 1003. ὀχλεῖς μάτην με κὖμ' ὅπως παρηγορῶν. Prom. 649. παρηγόρουν λείοισι μύθοις. Eum. 483. τλάμων δέ τις μάταν παρηγορεῖ. — *consolari.* Pers. 522. καὶ παῖδ', ἑώνπερ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ, παρηγορεῖτε.

Παρηγόρημα cohortatio. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 6, 13. ἄτεγκτος παρηγορήμασιν.

Παρηγορία consolatio, fomentum.

Ag. 95. φαρμασσομένη χρίσμασιν ἀγνοῦ μελαναῖς αἰδέλοισι παρηγορίαις.

Παρηΐδ gena. Sept. 516. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων. Choeph. 24. πρέπει παρηΐδ φοινίους ἀμυγμοῖς.

Πάρηξις adventus. Ag. 542. σπαρνὰς παρήξεις καὶ πανοστρώτους.

Παρήορος protensus. Prom. 363. ἀχρεῖον καὶ παρήορον δίμας πεῖται.

Παρθένιος virgineus. Ag. 221. παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθενίων ἐ' ἔθεντο.

Παρθενεύεσθαι virginitatem servare. Prom. 651. εἰ παρθενεύῃ κρέον;

Παρθενία virginitas. Prom. 900. ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν.

Παρθένιος virgineus. Ag. 208. παρθενίου θ' αἵματος — ἐπιθυμεῖν θέμις.

Παρθενοπαῖος Parthenopaeus. Sept. 529.

Παρθένος virgo. Prom. 414. Κολχίδος τε γᾶς ἄνομος παρθένος. Prom. 590. πλέυσις φθόγμα τᾶς βούπωρω παρθένου; Prom. 611. φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ. Sept. 106. ἴδετε παρθένων ἰλαὸν λόχον. Sept. 155. αἰνέτε παρθένων. Sept. 518. ὠμὸν, οὔτε παρθένων ἐπώνυμον φρόνημα. Sept. 644. ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη. Pers. 605. λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα. Eum. 953. παρθένου φίλας φίλοι. Suppl. 475. πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων. Suppl. 981. παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι. Niob. 150. Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται. Iaculatr. 219. ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίων λέκτρων ἀγώνων. Philoct. 228. εἰς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν; Fragm. 433. χλιδῶν τε πλεισμὸς ὥστε παρθένοις ἁβραῖς.

Παρθενόσφαγος in virginis caede effusus. Ag. 202. μυαίνων παρθενοσφάγοισιν ἑδέθροις πατρὸς χέρας.

Παρθενών virginis cubile. Prom. 649. πολεύμενος ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς.

Πάρθος nom. propr. Pers. 948.

Παρίεναι praetermittere, negligere. Ag. 282. ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφραμένου ὕπνῳ νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος. Choeph. 912. παρεὶς τάδε. Choeph. 1028. παρίνει δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν. — Prom. 821. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον ἔχεις γεγωνεῖν. — *permittere.* Ag. 917. πράσσε μέντοι πάρες γ' ἐμοὶ ἐμοί.

Πάρις Paris. Ag. 388. 518. 695. 1128.

Παρίστασθαι adstare. Sept. 469. ξὺν βορᾷ παρίστασαι. Pers. 193. πατὴρ παρίστασαι. Eum. 65. ἐγγὺς παρεστώς. Sept. 213. παρασταίη πρόφρων. Sept. 687. νῦν οὔτι σοι παρίστασαι. — τὰ παρεστῶτα *res praesentes.* Prom. 236. πράσσετε δή μοι τῶν παρεστώτων τόδε ἐφαίνετ' εἶναι. Ag. 1023. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγω.

Παρνάσσιος Parnassius. Choeph. 941. ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος.

Παρνησὶς Parnassia. Choeph. 556. φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα.

Παρνησός Parnassus. Eum. 11. ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας.

Πάροιθε, Πάροιθεν prius. Pers.

176. τῆς πάροιθεν εὐφρόνης. Pers. 463. τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφορᾶν πάρα στένειν. Pers. 609. χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν. Ag. 162. ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας. Ag. 1345. πολλῶν πάροιθεν ταιρίοις εἰρημένων. — Prom. 501. χρεὼν τε τἀκ φήσεως ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ; — ante. Choeph. 385. πάροιθεν δὲ πρώρας δρομὸς ἦστο ναρδὶς θυμός.

Πάροικος vicinus. Pers. 850. οἵαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχαλινῖδες εἰσὶ πάροικοι Θρῃκίων ἐπωνύμων.

Παροιμία proverbium. Ag. 255. ὥσπερ ἡ παροιμία.

Παροίχεσθαι praeterīisse. Ag. 553 s. παροίχεται πόνος, παροίχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν. Suppl. 719. πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι, παροίχομαι, πάτερ, δείματι. (praeterii illud, neglexi prae metu.) — ignorare, non curare. Suppl. 447. νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι.

Πάρορνις male auspicatus. Eum. 740. ὀδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους τιθέντες.

Πάρος prius. Prom. 404. θεοῖς τοῖς πάρος. Sept. 406. τοῦ πάρος λελεγμένου μείζων. Sept. 537. ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου. Suppl. 363. ἐγὼ δ' ἂν τὸ πρώτιστ' ὑπόσχεσιν πάρος. Suppl. 914. πολλὰ γίνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν. Choeph. 362. l. c.

Πάρος insulae nomen. Pers. 859.

Παρουσία praesentia. Pers. 165. ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Choeph. 660. δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.

Παρωψώνημα deliciae ad alia gaudia accedentes. Ag. 1422. ἐμοὶ δ' ἐπήγαγον σύνοχα παρωψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Παρώνυμος aliunde cognominatus. Eum. 6. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.

Πᾶς I. sine substantivo, *πᾶς omnis, quisque.* Ag. 765. τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν πᾶς τις ἵκαμεν. Ag. 1178. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον. Ag. 1636. ξίφος πρόπαιον πᾶς τις τρεπιζέτω. Suppl. 484. τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει. Suppl. 950. πᾶς τις ἐπευκτὸν φόγγον ἀλλοθρόοις εὔτυκος. Suppl. 982. πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον τύξυμ' ἔπεμψεν. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετρίᾳ γλῶσσαν εὔτυπον φέρεις. Choeph. 168. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ πᾶσι δοξάσαι (nisi is dativus neutrius est.) — πᾶν omne, quodvis. Prom. 612. λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅτου χρῄζεις μαθεῖν. Prom. 644. πᾶν, ὅπερ προσχρῄζετε, πείσεσθε. Pers. 789. πᾶν, ὅσον προσχρῄζετε. Ag. 756. πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ. Ag. 1556. πᾶν ἀπόχρη μοι. Suppl. 185. ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἶναι. — τὸ πᾶν totum, res tota. Prom. 273. ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν. Prom. 454. ἅπερ γνώμης τὸ πᾶν ἔπρασσον. Prom. 630. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν; Prom. 963. πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπει. Prom. 1008. τοῦ παντὸς δέω. Choeph. 963. τύχῃ δ' εὐπροσωποκοίτῃ τὸ πᾶν ἰδεῖν θρασυμένοις. Suppl. 674. τὸ πᾶν τ' ἐκ δυσμόνων λάβοιεν. — τὸ πᾶν adverbialiter, *omnino, prorsus.* Prom. 215. οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. Ag. 168. τοιόν-

πρεσβῶν τὸ πᾶν. Ag. 447. τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἶσα συνορμίνοις πίνθεια τλησικάρδιος δόμων ἐκάστου πρέπει. Ag. 1140. πόνος πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν. Choeph. 328. γόος ἔνδικος μετανέας τὸ πᾶν. Choeph. 428. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας. Eum. 157. τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ πρατηροῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον. Suppl. 762. μέλας γενείων πατρὸς νέφεσιν γαιογενῶν Διὸς, τὸ πᾶν δ' ἄφαντος. — ἐς τὸ πᾶν, omnino, prorsus. Ag. 668. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως. Choeph. 673. μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ἀείζωον. Choeph. 927. ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν ὁ πυθοχρήστας φυγάς. Eum. 52. μέλαινα δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροπος. Eum. 83. ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. Eum. 191. τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ, ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας. Eum. 281. πεισὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τὸ σύμμαχον. Eum. 379. ἔνεμαν αὐτόφρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί. Eum. 510. ἐς τὸ πᾶν δὲ τοὐμὸν λέγω βωμὸν αἰδέσαι Δίκας. Eum. 854. δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη. Eum. 996. σπουδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδικοι οἶκον l. a. — Eum. 640. ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου. — διὰ παντός in perpetuum, per omne tempus. Choeph. 849. μέλλουσι — θήσειν Ἀγαμεμνονίων, οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός. Eum. 932. νικᾷ δ' ἀγαθῶν ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. — πάντες omnes. Prom. 1093. πάντων — κοινὸν φάος. Sept. 31. ὁρμᾶσθε πάντες. Sept. 105. ἴτε πάντες. Sept. 987. πρὸ πάντων δ' ἐμοί. Sept. 991. ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι. Pers. 150. χρὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν. Pers. 363. πᾶσι στέρεσθαι ἀρωτὸς ἦν προκείμενον. Pers. 390. πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν. Pers. 937. πάντες ἐνὶ πτύλῳ — τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ. Choeph. 243. σὺν τῷ τρίτῳ πάντων μεγίστῳ Ζηνί. Eum. 386. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω. Eum. 508. ὃ πᾶσιν φίλον καὶ πολύευκτος ὅλβος. Eum. 949. πόλιν ὀρθοδίκαιον πρίψητε πάντες διάγοντες. Suppl. 364. ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε. Suppl. 932. ὑμεῖς δὲ πᾶσαι. Sept. 852. δυσίδελφόταται πασῶν, ὅπόσαι στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται. — πάντα omnia. Prom. 331. 448. 508. 524. 620. 823. 937. 983. 996. Pers. 225. 254. 274. 387. 397. 544. 592. 595. 685. 820. 845. 916. 941. Ag. 159. 595. 869. 904. 1015. 1613. Choeph. 264. 293. 481. 979. Eum. 110. 246. 265. 276. 420. 707. 729. Suppl. 273. 299. 306. — τὰ πάντα omnia. Prom. 738. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς βλαισός. Choeph. 125. γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται. Choeph. 513. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος ἑνός. Eum. 393. πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως. — II. cum substantivo, sine articulo, πᾶς omnis, quisque. Prom. 111. δεδάσκαλος τέχνης πάσης. Prom. 1035. πᾶν ἔπος τελεῖ. Sept. 283. παντὶ τρόπῳ. Pers. 370 s. πᾶς οἰνὴρ πάπτης ἄναξ ἐς ναῶν ἐχώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης. Pers. 414. πᾶσα φαῦλ' ἠρίσατο. Ag. 377. ἄπας δὲ πᾶν μάταιον. Choeph. 776. διὰ δίκας πᾶν ἔπος ἴλαιον. Eum. 240. πᾶς πεπει-

μαντας τέκος. Eum. 478. πάντ' ἐφήσω μέρος. Eum. 503. παντὶ μέρει τὸ πρᾶτος θεὸς ὤπασεν. Eum. 646. πᾶν τετόξευται βέλος. Eum. 853. πάσης ἀπήμον' οἴζύος. Eum. 922 a. παντὶ δόμῳ μετάπεμπτος, παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθὴς. Suppl. 139. παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς τ' ἀσφαλίας. Suppl. 370. χρέος πᾶν ἐπιφαίνεις. — sine articulo, πᾶς totus. Prom. 138. παρὰ πᾶσαν — χθόνα. Prom. 193. πάντ' ἐπαίλυσον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον. Prom. 671. πᾶν ἐξατιστώσει γένος. Sept. 236. καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Pers. 12. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιανογενὴς ᾤχεται. Pers. 56. 61. 74. 124. 230. 242. 250. 251. 265. 270. 286. 375. 379. 408. 450. 458. 488. 508. 657. 664. 699. 702. 704. 715. 716. 749. 757. 784. Ag. 225. 328. 408. 514. 568. 585. 1077. 1591. Choeph. 258. 961. 1011. 1014. 1042. Eum. 183. 542. 979. Suppl. 251. 420. 435. 578. Niob. 143. Prom. sol. 182, 5. Fragm. 299. 323. — πᾶς omnis, quisque, articulo ante nomen posito. Prom. 127. πᾶν — τὸ προσίκτορ. Eum. 668. τὸ δυνὸν πᾶν. — totus, articulo ante nomen posito. Sept. 673. πᾶν τὸ Δαΐου γένος. Ag. 1584. πᾶν τὸ Πλειοθένους γένος. Suppl. 702. πᾶσά θ' ἡ Ἰασονία. — totus, articulo ante πᾶς posito. Prom. 825. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἐκπήσειν. Pers. 331. ὁ πᾶς ἀριθμός. Pers. 345. τοῦ παντὸς ναυτῶν. Pers. 392. ὁ πᾶς στόλος. Pers. 575. τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος. Ag. 965. οὐ τὸ πᾶν ἔχων ἐλπίδος φίλον θράσος. Choeph. 634. τὸ πᾶν Διὸς εἴβας παρ-

πβάντες. Suppl. 589. τὸ πᾶν μῆχαρ. Prom. 233. ἐξιστώσας — γένος τὸ πᾶν. — πάντες omnes sine articulo. Prom. 120. 354. πᾶσι θεοῖς. Prom. 504. πᾶσας τέχνας. Prom. 658. πάσας ἐφρόνας. Prom. 1088. ἀνέμων πνεύματα πάντων. Sept. 907. 910. Pers. 215. 355. 383. 402. 695. 729. 735. 755. Ag. 88. 127. 140. 1183. 1305. Choeph. 70. 537. 1036. Eum. 471. Suppl. 219. 479. 942. — articulo ante substantivum posito. Prom. 101. πάντα προὐξεπίστασαι σαθρῶς τὰ μέλλοντα. Pers. 168. πάντα γὰρ τὰ κἀδ' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα. Eum. 690. πάντα γὰρ αἴτιαι τὰ κατ' ἀνθρώπους δείπειν ἔλαχον. Eum. 969. πάντες οἱ κατὰ πτόλιν. Ag. 500. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς πάντας προσαυδῶ. Europ. 49. τὰ λῷστα πάντα. — articulo ante πάντες posito. Prom. 751. ὅπως — τῶν πάντων πόνων ἀπηλλάγην. Prom. 843. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. Prom. 977. τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς.

Πάσασθαι possidere. Prot. 195. ἐπάσω. Eum. 169. ἕτερον ἐν χέρᾳ μιάστορ' ἐκ τοίνου πάσεται. Choeph. 189. φρόνημα πατρὶ δύσθεον πεπαμένη. Ag. 809. τῷ πεπαμένῳ νέον.

Πασσαλεύειν affigere. Prom. 56. λαβὼν νιν — πασσάλευε πρὸς πέτραις. Ag. 665. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς κατ' Ἑλλάδα δόμους ἐπασσάλευσαν. — transfigere. Prom. 65. σφηνὸς αὖθάδη γνάθον στέρνων διαμπὰξ πασσάλευε.

Πασσαλευτός affixus. Prom. 113. ὑπαίθριοι δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.

Πάσχειν pati. Prom. 92. ἰδέσθαι μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός. Prom. 158. ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πίπονθα. Prom. 238. πάσχειν μὲν ἀλγεινατέον, οἰκτραίειν δ' ἰδεῖν. Prom. 470. πέπονθας αἰνὲς πῆμα. Prom. 609. τέκμηρον ὅτι μ' ἐκαμμένως παθεῖν. Prom. 617. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; Prom. 628. μήτως με προΐψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. Prom. 753. τὰς ἅπασας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. Prom. 761. ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς. Prom. 1043. πάσχειν δὲ κακῶς ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἄκεμμα. Prom. 1069. μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω. Prom. 1095. ἐσορᾷς μ' ὡς ἔνδικα πάσχω. Sept. 141. τί πόλις ἄμμιν πάσχει; Sept. 245. εἰν ἄλλοις πρέσσειν τὸ μέρισμον. Sept. 970. τάλαν γένος, τάλανα παθόν. Sept. 1040. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο. Sept. 1049. τί πάθω; Pers. 793. οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐκαμμένως παθεῖν. Pers. 800. κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι. Pers. 876. τί πάθω τλήμων; Ag. 241. Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον. Ag. 1144. τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Ag. 1508. ἄξια πάσχων. Ag. 1545. μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Ag. 1643. πρὶν παθεῖν ἔρξαντα. Choeph. 311. δράσαντι παθεῖν τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Choeph. 413. τάπερ πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων. Choeph. 918. τὸ μὴ χρεὼν πάθε. Eum. 100. παθοῦσα δ' εὖτε δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων. Eum. 139 sqq. ἐπάθομεν, φίλαι. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. ἐπάθομεν πάθος δυσαχές. Eum. 758. δύσοιστα πολίταις πάθον. Eum. 801. 832. ἐμὲ παθεῖν τάδε. Suppl. 381. Ζηνὸς ἱκταίου κότος δυσπαραθίκτοις παθόντος οἴκτους. Suppl. 758. τί πεισόμεσθα; Suppl. 886. ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν. Suppl. 984. μὴ πάθωμεν. Heraclid. 61. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι. Fragm. 268. δράσαντί γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. — εὖ πάσχειν beneficiis affici. Prom. 978. ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐνδίκως. Eum. 830. εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν. (πάσχω Prom. 92. 761. 1095. πάσχεις Prom. 617. πάσχει Sept. 141. πάσχομεν Suppl. 886. πάσχουσι Pers. 800. πάσχειν Prom. 238. 753. 1043. 1069. πάσχων Ag. 1508. πάσχουσαν Eum. 830. πάθειν Eum. 758. ἐπάθομεν Eum. 139. 141. πάθομεν Choeph. 413. πάθω Sept. 1049. Pers. 876. πάθωμεν Suppl. 984. πάθε Choeph. 918. παθεῖν Prom. 609. 628. Pers. 793. Ag. 1144. 1545. 1643. Choeph. 311. Eum. 801. 832. Fragm. 268. παθὼν Sept. 1040. παθοῦσα Eum. 100. 140. παθόν Sept. 970. παθόντος Suppl. 381. παθόντες Prom. 978. παθοῦσι Ag. 241.)

Πάταγος strepitus. Sept. 99. πάταγος οὐχ ἑνὸς δόμου. Sept. 221. ποταίνιον πλήσσουσα πάταγον.

Πατεῖν calcare. Ag. 931. εἶρ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν. — incedere. Choeph. 721. ποῖ δὴ πατεῖς; Ag. 1271. πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς; — proculcare, violare, negligere. Ag. 1166. τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς. Ag. 1330. τῆς μελλοῦς πλέος πέ-

δον πατοῦντες. — Ag. 363. ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖτο. Choeph. 633. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λᾶξ πέδον πατούμενον. Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λᾶξ ὁρῶ πατούμενα.

Πατεῖσθαι vesci. Sept. 1027. τούτων δὲ σάρκας οὐδὲ σκυλεύστορες λύκοι πάσονται. Ag. 1382. τί πανὸν, ὦ γύναι, χθονοτριφὲς ἔδανὸν ἢ ποτὸν πασαμένα.

Πατὴρ pater. Prom. 4. ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο. Prom. 53. ὡς μή σ' ἑλιννύοντα προσδερχθῇ πατήρ. Prom. 949. πατὴρ ἄναγέ σ' — αὐδᾶν. Prom. 986. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ. Prom. 1020. φάραγγα — πατὴρ σκαράξει τῇδε. Sept. 494. Ζεὺς πατήρ. Pers. 193. πατὴρ παρίσταται Δαρεῖος. Ag. 223. φράσαν δ' ἀόζοις πατήρ. Ag. 1195. ὧν πατὴρ ἐγεύσατο. Ag. 1565. τούτου πατήρ. Ag. 1572. τοῦδε δύσθεος πατὴρ Ἀτρεύς. Choeph. 95. ὥσπερ οὖν ἀπώλετο πατήρ. Choeph. 162. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ. Choeph. 978. ὡς ἴδῃ πατήρ. Eum. 488. ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς οἶκτον οἰκτίραιτο. Eum. 568. ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Eum. 588. Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ. Eum. 619. πατὴρ οὐμός. Eum. 633. πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός. Eum. 687. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων; Eum. 956. Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ. Suppl. 11. Δαναὸς δὲ πατήρ. Suppl. 131. πατὴρ ὁ παντόπτας. Suppl. 511. οὔτε δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ. Suppl. 587. πατὴρ φυτουργός. Sacerd. 74. πατὴρ Ζεύς. Prom. 17. πατρὸς λόγου. Prom. 40. πατρὸς λόγων. Prom. 140. παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 529. παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς ἄσβεστον τέρας. Prom. 595. πατρὸς ὄνομα. Prom. 639. παλιγγήτας πατρός. Prom. 656. πολίτας βουστάσεως τε πρὸς πατρός. Prom. 770. παῖδα φέρτερον πατρός. Prom. 912. πατρὸς δ' ἀρὰ Κρόνου. Sept. 70. Ἐρινὺς πατρός. Sept. 461. δῶμα πεσεῖται πατρός. Sept. 637. πατρὸς δὴ νῦν ἀρὰ τελεσφόρος. Sept. 677. πατρὸς τέλει Ἀρᾷ. Sept. 705. πατρὸς αὐτείαν Ἐρινύν. Sept. 801. πατρὸς κατ' οὐράς. Sept. 868. πατρὸς Οἰδιπόδα πότνι' Ἐρινύς. Sept. 880. ἐκ πατρός. Sept. 927. ἀρὰν πατρός. Sept. 1023. ἀπὸ δυστήνου πατρός. Ag. 134. πτανοῖσιν παῖ πατρός. Ag. 235. πατρὸς παῖ ἀνδρώνας. Ag. 236. πατρὸς φίλου τροτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα. Ag. 1068. πρὸς πατρός. Ag. 1141. θυσίας πατρός. Ag. 1254. πεινάτωρ πατρός. Ag. 1258. ὑπτίασμα πεσμένου πατρός. Choeph. 19. μόρον πατρός. Choeph. 90. ἐν τύμβῳ πατρός. Choeph. 104. τύμβον πατρός. Choeph. 106. τάφον πατρός. Choeph. 178. πουρίμην χάριν πατρός. Choeph. 198. τιμὴν πατρός. Choeph. 233. δώμασιν πατρός. Choeph. 235. δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός. Choeph. 245. γένναν εὔνιν αἰστοῦ πατρός. Choeph. 254. πατρὸς νεοσσούς. Choeph. 262. σωτῆρες ἑστίας πατρός. Choeph. 271. τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους. Choeph. 291. πατρὸς μῆνιν. Choeph. 298. πατρὸς πένθος μέγα. Choeph. 429. πα-

τρὶς δ' ὠτίμασεν. Choeph. 533. πατρὸς κάφυμι Choeph. 565. ἐν θρόνοισιν εὑρὼν πατρὸς Choeph. 815. πατρὸς ἔργῳ. Choeph. 816. πατρὸς αὐδάν. Choeph. 892. πρᾶσσον' ἠγήσω πατρός. Choeph. 902. ὧν ἔλευθέρου πατρός. Choeph. 905. πατρὸς τοῦ σοῦ μάκαρ. Choeph. 912. τὰς τοῦ πατρός. Choeph. 914. πατρὸς γὰρ αἷμα. Eum. 19. Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός. Eum. 89. κἀντάδελφον αἷμα καὶ κοινὸν πατρός. Eum. 194. πρὸς τοῦ πατρός. Eum. 442. κοιναῖσι φιλτάτου πατρός. Eum. 590. βουλῇ πιφαύσκω δ' ὑμὰ ἐπιστάτας πατρός. Eum. 593. τὸν πατρὸς φόνον. Eum. 610. πατρὸς προτιμᾷ Ζηνὸς μόρον. Eum. 624. δώματ' αἰτήσω πατρός. Eum. 708. κἄρτι δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Suppl. 314. πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός. Suppl. 692. ἀμούσους πατρὸς — λέγων. Suppl. 767. πατρὸς σποπαί. Suppl. 970. σωφρονίσμασιν πατρός. Suppl. 990. τέκνοις ἐκπιστολὰς πατρός. Heliad. 59. ἐπὶ δνομαῖσι τοῦ πατρός. Heliad. 60. φασὶ μὲν δὴ πατρός. Fragm. 293. πατρὸς μίγιστον ἄθλον. Prom. 659. ἔστὶ δὴ πατρὶ ἔχλιν γεγωνεῖν. Prom. 971. πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. Sept. 995. πῆμα πατρὶ φέρουσαν. Pers. 601. παιδὸς πατρὶ πρυμνοῦ χοὰς φέρουσα. Ag. 872. μοναγενὲς τέκνον πατρί. Ag. 1573. πατρὶ τῷ 'μῷ. Ag. 1587. ἀθλίῳ πατρὶ συνεξελαύνει. Choeph. 4. τάδε γὼ κηρύσσω πατρί. Choeph. 14. πατρὶ τῷ 'μῷ. Choeph. 86. πῶς κατεύξωμαι πατρί. Choeph. 751. Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί. Choeph. 972. ξυνώμοσαν μὲν Θάνατον ἀθλίῳ πατρί. Choeph. 975. δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί. Choeph. 1047. φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί. Suppl. 174. τῷδε ναυκλήρῳ πατρί. Ag. 1538. πατέρ' ἀντιάσασα. Ag. 1566. πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν. Choeph. 178. καλοῦσα πατέρα. Choeph. 238. προσανδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον πατέρα. Choeph. 482. ἄνες μοι πατέρα. Eum. 433. πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς. Eum. 572. πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν. Eum. 611. ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον. Suppl. 314. πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός. Suppl. 514. σὸν διδάξω πατέρα. Suppl. 947. ἡμέτερον πατέρ' εὐθαρσῆ. Sept. 111. ὦ Ζεῦ πάτερ. Pers. 653. 658. βάσκε πάτερ ἄπαντ' Δαρεῖον. Ag. 1278. Choeph. 137. 141. 313. 329. 342. 349. 449. 472. 474. 484. 486. 488. 493. 772. Suppl. 201. 475. 715. 719. 729. 737. 792. 863. 993. Fragm. 350. πάτερ. Choeph. 326. πατέρων τε καὶ τεκόντων γόος. Choeph. 852. πατέρων μέγαν ὄλβον.

Πατηγμός concutiatio. Ag. 931. πολλῶν πατηγμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην.

Πάτρα patria. Prom. 668. ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ. Pers. 182. πάτραν δ' ἔναιον. Pers. 760. αἰσχύνη πάτρᾳ.

Πατραδελφεία consanguinitas a patris fratre descendens. Suppl. 38. πρὶν ποτε λίστρων, ὧν θέμις εἴργειν, σφετεριξίμενον πατραδελφείαν τήνδ' ἀπόντων ἐπιβῆναι.

Πάτριος patrius. Pers. 896. μίλεος γᾶν καὶ πατρίᾳ l. c. Ag.

1129. Σκαμάνδρου πάροιθεν ποτόν.

Πατρὶς patria. Sept. 367. πατρὶς τε γαῖα. Pers. 395. ἐλισσάρους πατρίδα.

Πατρόθεν a patre, patria. Sept. 823. οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν ἐπαινεῖν φάτιν. Ag. 1468. πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.

Πατροκτονεῖν parricidam esse. Choeph. 896. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

Πατροκτόνος qui patrem interfecit. Sept. 734. πατροκτόνον Οἰδιπόδαν. Choeph. 968. πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας. Choeph. 1010. πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε. Choeph. 1024. πατροκτόνον μίασμα.

Πατροστερὴς patre orbatus. Choeph. 251. πατροστερῆ γόνον.

Πατροφόνος qui patrem interfecit. Sept. 765. πατροφόνῳ χερί.

Πατρωνύμως a patre nomen ducens. Pers. 142. πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενὴς, τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμείψαν;

Πατρῷος paternus. Choeph. 437 s. πλεύσει πατρῴους θεοὺς ἀτίμους. λέγεις πατρῴων μέρος. — Prom. 130. πατρῴας μόγις παρεκπεσοῦσα φρένας. Prom. 228. τὸν πατρῷον ἐς θρόνον καθίζετο. Sept. 630. πόλιν ἕξει πατρῴων δωμάτων ἐπίστροφάς. Sept. 693. πατρῴων χρημάτων δατήριοι. Sept. 858. πατρῴους δόμους ἑλόντες. Pers. 742. πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν. Ag. 203. μιαίνων παρθενοσφάγοισιν ῥείθροις πατρῴους χέρας. Ag. 220. λιτὰς δὲ καὶ πλησθόνας πατρῴους. Ag. 522. πατρῷον ἕδρασιν δόμον. Ag. 1564. χερὸς πατρῴας ἀντίνοντα ῥεῖθρα νιφάς. Choeph. 1. Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐκπαντεύων κράτη. Choeph. 124. πατρῴων δ' ὁμαίμων ἐκπεπόνηνται. Choeph. 249. θήραν πατρῴαν. Choeph. 282. ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας. Choeph. 480. πατρῴων ἐκ δόμων. Eum. 728. ἵν' τε χρήμασιν εἰσεῖ πατρῴοις. Eum. 730. πατρῷον αἰδοῦθεν μέρος. Prom. 145. Διὸς πατρῴου βωμός. — *patrius.* Sept. 564. πόλιν πατρῴαν. Sept. 622. θεοὺς γενεθλίους καλεῖ πατρῴας γῆς. Sept. 650. ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κατασχεῖν. Sept. 894. τέφραν πατρῴων λαχεῖν. Sept. 1001. ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὤν. Sept. 1009. ἄγος — θεῶν πατρῴων. Pers. 396. θεῶν τε πατρῴων ἕδη. Pers. 896. μέλεος γίννα γᾷ τὸ πατρῴᾳ. Ag. 489. πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός. Ag. 526. ἥκω πατρῴαν τῇδε γῆν. Ag. 1250. βωμοῦ πατρῴου δ' ἄντ' ἐπίξηνον μένος. Ag. 1571. πατρῷον αἱμάξαι πέδον. Choeph. 75. ἐκ γὰρ οἴκων πατρῴων δούλιον ἐσάγον αἶσαν. Eum. 725. γῆς πατρῴας ἐστερημένον. Suppl. 321. πατρῷα δώματα. Suppl. 686. πατρῴαις ἀφνεοφόροισιν βουθύτοις τιμαῖς.

Παύειν finem imponere, facere ut aliquis desinat. Prom. 248. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. Ag. 995. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς ἂν αὖτ' ἔπαυσεν. Fragm. 303. παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός. — παύεσθαι *finiri.* Sept. 920. πέπαυται δ' ἔχθος. Suppl. 573. βία δ' ἀπημάντῳ σθένει καὶ θεῶν ἐπιπνοίαις παύεται. — *desinere cum,*

gen. Prom. 11. φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου. — cum participio. Prom. 618. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. Pers. 492. πολλὰ θεσπιτῶν ἐπαύσατο στρατός. Ag. 1017. σοὶ τοι λέγουσα παύσεται σαφῆ λόγον.

Παῦροι pauci. Pers. 786. παῦροί γε πολλῶν. Ag. 806. παίροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε.

Παυσάνεμος procellae finem faciens. Ag. 207. παυσανέμου θυσίας.

Πάφος Paphus. Pers. 859. Χίος ἠδὲ Πάφος. Fragm. 323. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα πλῆρον.

Πάχνη pruina. Prom. 25. πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. — *sanguis concretus.* Ag. 1493. ὅπου δὴ καὶ προβαίνων πάχνᾳ κονιορτὸν παρίξει.

Παχνοῦσθαι congelari. Choeph. 81. ψυχαίοις πίνθοις παχνουμένη.

Παχύνειν augere. Suppl. 613. ἐκεῖνον Διὸς πόνον μέγαν προφανῶν μήποτ' εἴσοπιν χρόνου πόλιν παχῦναι l. d. — Sept. 753. ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

Πεδαίχμιος in aere versans. Choeph. 582. πεδαίχμιος λαμπάδος πεδάμορος.

Πεδάμορος diurnus. Choeph. 582. πεδαίχμιος λαμπάδος πεδάμορος.

Πεδᾶν constringere. Eum. 605. ἐν δ' ἀνίρμοις πόρπαις πεδήσας' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.

Πεδάρσιος sublimis. Prom. 269. πρὸς πέτρας πεδαρσίους. Prom. 712. πλακτὰς στίγας πεδάρσιος νάσος' ἐπ' ἀκύπλοις ὄχοις. Prom. 918. τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός. Choeph. 833. λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι.

Πέδη vinculum. Prom. 6. ἀδαμαντίναν δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις. Prom. 76. θοῦνε διανδρους πέδας. Pers. 733. πέδαις ὀφυηλάτοις περιβαλών. Choeph. 486. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης. Choeph. 976. πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα. Eum. 615. πέδας μὲν ἂν λύσειεν.

Πεδήρης campestris. Pers. 558. Θρῄκης ἅρμ πεδήρεις δυσχίμους τε καὶ σκληρόδους.

Πεδίον planities, campus. Prom. 795. πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης. Sept. 60. πεδία δ' ἀργῆστὴς ἀφρὸς χραίνει. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Pers. 479. Σπαρχιὰς ἄρδει πεδίον. Pers. 791. ἵνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει. Ag. 288. ὑπερθορεῖσα πεδίον Ἀσωπιοῦ. Mereid. 140. δελφινοφόρον πεδίον πόντου διαμειψαμένας. Fragm. 346. σπίδιον πεδίον.

Πεδιονόμος in campis habitans. Sept. 254. τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε, παγοῖς ἐπισκόποις.

Πεδιοπλόκτυπος sonus a campis editus, qui equorum ungulis quatiuntur. Sept. 83. πεδιοπλόκτυπος αὐλὸς χαλκότευκτος βοᾷ l. d.

Πεδοβάμων humi repens. Choeph. 584. πτηνά τε καὶ πεδοβάμονα.

Πεδοῖ humi. Prom. 272. πεδοῖ δὲ βᾶσαι.

Πέδοικος habitationis socius. Bacchi nutr. 43. πεδοίκου χελιδόνος.

Πέδον solum. Prom. 736. Εὐρώπης πέδον. Prom. 751. πέδῳ σκίψασα. Sept. 17. νέους ἔρποντας σύμενοι πέδῳ. Sept. 411. τὴν Διὸς Ἔριν πέδῳ σκήψασαν. Sept. 884. στένει πέδον φίλανδρον. Pers. 669. χαράσσεται πέδον. Ag. 230. πρὸ-

νου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα. Ag. 512. Διὸς μαπάλλῃ, τῇ πατρίᾳ χακαι, πέδον. Ag. 883. αἷς ἐπίσταλται τέλος, πέδον πελούθου στρωννύναι πετάσμασιν. Ag. 1063. ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον φαντήριον. Ag. 1145. ἐγὼ δὲ θερμόνοις τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. Ag. 1571. πατρῷον αἱμάξαι πέδον. Choeph. 47. πεσόντος αἵματος πέδῳ. Choeph. 395. φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον. Eum. 253. τὸ δυσρὸν πέδῳ χυμένον οἴγχεται. Eum. 457. ἰὸς ἐκ φρονημάτων πέδῳ πεφώς. Eum. 623. τὸ μητρὸς αἷμ' ὄμαιμον ἐκχίας πέδῳ. Eum. 755. 782. λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος — πέδον ἐπισύμενος. Eum. 845. τοῦδ' ἀπόξενος πέδου. Suppl. 472. ἄνδρας γυναικῶν οὔνεχ' αἱμάξαι πέδον. Penth. 169. μήδ' αἵματος πίμφασα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Niob. 143. πᾶν ὀρόχθιον πέδον. Choeph. 1032. μενόμφαλόν θ' ἵδρυμα, λοξίου πέδον. Prom. 736. Εὐρώπης πέδον. Suppl. 257. Ἀπίας πέδον τόδε. Pers. 480. γῆς Ἀχαιΐδος πέδον. Prom. 1. χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον. Sept. 286. ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον; Suppl. 648. πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γῆς. — πέδον adverbialiter, humum. Ag. 1330. τῆς μελλοῦς πλέος πέδον πατοῦντες. Choeph. 633. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λάξ πέδον πατούμενον.

Πεδοστιβὴς terra incedens. Pers. 125. πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεώς. Suppl. 978. πνεύδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.

Πεζικὸς pedester. Fragm. 415. πεζικὸς ὥρμηται λεώς f. d.

Πεζονόμος terrae possessor. Pers. 76. ἐλαύνῃ φοχόθεν, πεζονόμοις ἔπι τε θαλάσσῃς.

Πεζὸς pedester. Pers. 19. οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐφ' ναῶν πεζοί τε βάδην. Pers. 461. πεζῇ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύμασι. Pers. 550. πεζούς τε καὶ θαλασσίους — ναῦς ἦγαγον. Pers. 714. ναυτικὸς στρατὸς καταθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν. Pers. 705. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας; Pers. 707. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἦνυσεν περᾶν;

Πεζοφόρος talaris, orarium habens. Iaculatr. 220. πεζοφόροις ζώμασιν.

Πειθάνωρ viro obediens. Ag. 1623. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα ζυγὸν βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον πριθῶντο πῶλον.

Πειθαρχία obedientia. Sept. 206. πειθαρχία γὰρ ἔστι τῆς εὐπραξίας μήτηρ.

Πειθάρχοι obediens. Pers. 366. πειθάρχῳ φρενί.

Πείθειν persuadere. Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν. Prom. 1066. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ' ὅτι καὶ πείσεις. Sept. 81. αἰθερία κόνις με πείθει. Ag. 1022. πείθω νιν λόγῳ. Ag. 1185. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν. Ag. 1212. καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω. Eum. 84. καὶ γὰρ πτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας. Eum. 694. Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς. Suppl. 513. πείσον τὸ κοινόν. Suppl. 610. τοιαῦτ' ἔπειθε φῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων. Suppl. 919. εἴπερ εὐσεβὴς πίθου λόγος. Prom. 204. πιθεῖν Τιτᾶνας — οὐκ ἠδυνήθην. Prom. 599. ἦγαγες Ἡσιόναν πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον. — πείθεσθαι sibi

persuaderi pati, parere. Ag. 1019. *πείθοι δ' ἂν εἰ πείθοιτο.* Prom. 1041. *πείθου.* Sept. 694. *πείθου γυναιξί.* Ag. 1024. *πείθου λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.* Suppl. 522. *πείθου τε καὶ γενίσθω.* Prom. 274. *πείθεσθέ μοι, πείθεσθε.* Pers. 683. *σοῖς γόοις πεπειμένος.* Pers. 790. *ματαίων ἐλπίσιν πεπεισμένος.* Eum. 563. *πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;* Prom. 1016. *ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πειθῇς λόγοις.* Prom. 872. *τοιοῖσδε πείσθητε λεπτοῖς μαντεύμασιν.* Ag. 577. *φρενοπτόρων διὰ πειθοῦσα.* Sept. 1057. *τίς οὖν ταῦτα πίθοιτο;* Ag. 917. *πιθοῦ.* Eum. 761. *ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.* Ag. 199. *βαρεῖα μὲν κἀγὼ τὸ μὴ πιθέσθαι.* Choeph. 770. *σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.* — Choeph. 609. *πιθήσασα δώροις Μίνω.* — *πεποιθέναι confidere.* Prom. 225. *τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.* Sept. 654. *τούτοις πεποιθὼς εἶμι.* Pers. 78. *ὀχυροῖσι πεποιθὼς στυφέλοις ἐφέστασι.* Ag. 654. *οὐ πεποιθότες τύχῃ.* Choeph. 235. *ἀλπῇ πεποιθώς.* Choeph. 295 s. *τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι; καὶ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον.* Eum. 417. *πεποιθὼς τῇ δίκῃ.* Eum. 790. *κἀγὼ πέποιθα Ζηνί.* — Sept. 37. *ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδοῦ.* Sept. 426. *πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον ἥξειν πρανῆ.* Sept. 503. *πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα — πεφαλὰν ἰάψειν.* Sept. 512. *αἰχμήν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθώς.* Pers. 593. *πεποιθέναι τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐρισῖν τύχῃ.* Eum. 568. *πέποιθ', ἀφ-ορμὰς δ' ἐκ τῆφον πέμπειν πικρᾶς.* Eum. 569. *νεηφοῖσι νῦν πέπεισθε.*

Πειθώ suadela. Prom. 172. *μειλιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν.* Ag. 87. *τίνος ἀγγελίας πειθοῖ πεφίπομπα θυφημονίας;* Choeph. 715. *νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία.* — *Suada.* Ag. 106. *ἔτι γὰρ θεόθεν κατασπίσει Πειθὼ μολπάν.* Ag. 375. *βιᾶται δ' ἁ τάλαινα Πειθώ.* Eum. 845. *εἰ μὲν ἀγὼν ἐστὶ σὸς Πειθοῦς εἵνεκα.* Eum. 928. *στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς.* Suppl. 518. *Πειθὼ δ' ἔποιτο.* Suppl. 1025. *ᾧ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλητρον Πειθοί.* Niob. 147. *μόνον δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.*

Πεῖρα conatus. Sept. 481. *τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.* Pers. 705. *πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;*

Πειρά acies. Choeph. 847. *μανθεῖσαι πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων.*

Πειρᾶσθαι tentare, conari. Ag. 1374. *πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράδμονος.* Ag. 1648. *δαίμονας πειρωμένους.* Choeph. 506. *δαίμονος πειρώμενος.* — Prom. 325. *πειράσομαι, ἐὰν δύνωμαι, τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.* Sept. 213. *πολεμίων πειρωμένων.* Pers. 836. *ὑπανιάζειν παῖδ' ἐμῷ πειράσομαι.* Ag. 824. *πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.* Ag. 1622. *πειράσομαι ἄρχειν πολιτῶν.*

Πειθίμβροτος hominibus obedientiam imponens. Choeph. 357. *παιθίμβροτον βάκτρον.*

Πεῖσμα retinaculum navis. Pers. 112. *πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμα-*

σι. Ag. 188. νεῶν τε καὶ πεσημάτων ἀφειδεῖς. Suppl. 746. πεσημάτων σωτηρία.

Πελάγιος marinus. Pers. 419. *πατεῖχε πελαγίων ἄλα.* Pers. 459. *ἄγχι πελαγίας ἁλός.*

Πέλαγος mare. Pers. 850. *Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες.* Ag. 645. *πέλαγος Αἰγαῖον.* — sensu translato. Prom. 748. *δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.* Suppl. 465. *ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον.* Pers. 425. *ναυῶν δὴ πέλαγος ἔβρασεν μέγα.*

Πελάγων nom. propr. Pers. 920.

Πελάζειν appropinquare. Prom. 714. *οἷς μὴ πελάζειν.* Prom. 809. *τοῦτοις οὐ μὴ πέλαζε.* Suppl. 296. *οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' ἀνηρίφῳ βοΐ;* — *admovere.* Prom. 155. *δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσαι.* — *πελάζεσθαι accedere.* Sept. 130. *λιταῖσί σε θεσπίτοις ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.*

Πελάθειν appropinquare. Myrm. 119. *οὐ πελάθεις ἐπ' ἀφωγάν;*

Πελᾶν appropinquare. Prom. 282. *χθονὶ τῇδε πελῶ.*

Πέλανος libum. Pers. 200. *ἀποτρόποισι δαίμοσι θέλουσα θῦσαι πέλανον.* Pers. 516. *ἔξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.* — *grumus.* Pers. 802. *τόσος γὰρ ἦσαν πέλανος αἱματοσφαγής.* — *libamen.* Choeph. 90. *χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.* — *liquor spissus.* Eum. 255. *φορεῖν ὀρυθρὸν ἐκ μελίων πέλανον.* Ag. 96. *φαρμασσομένη χρίσμασιν ἀγνοῦ μελαναῖς ἀδέλοισι παρηγορίαις, πελάνῳ μογέθων βασιλείῳ.*

Πέλας prope. Prom. 125. *τί ποτ' αὖ πυνθάσεμα πλέον πέλας οἰωνῶν;* Prom. 800. *πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς.* Sept. 618. *πεσεῖν θανεῖν πέλας.* Sept. 661. *ὀλμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.* Choeph. 870. *ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας αἰχὴν πεσεῖσθαι.* Eum. 633. *πέλας μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός.* Suppl. 56. *εἰ δὲ πορεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων.* Suppl. 872. *μαιμᾷ πέλας δίκους ὄφις.* Fragm. 326. *δόμον Ἀγείμιδος πέλας οἴγων.* cum genitivo. Prom. 420. *Καυκάσου πέλας.* Sept. 959. *πέλας αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφῶν* l. d. Pers. 670. *τάφου πέλας.* Ag. 203. *βωμοῦ πέλας.* Ag. 1008. *σταθεῖσαν πτηνὸν βωμοῦ πέλας.* Ag. 1656. *ἀλίπτωρ ἕστα θηλείας πέλας.* Eum. 418. *ἑστίας ἐμῆς πέλας.* Suppl. 254. *Πειήνων πέλας.* (Suppl. 304. *εἰ Νείλου πέλας.*) — cum dativo. Suppl. 205. *θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.* Cercyon. 89. *ἀμφιπόλοις τοῖς ἐνιαύσιος πέλας.* — *οἱ πέλας alii homines.* Prom. 335. *ἀμείνων τοῖς πέλας φρονοῦν ἔφυς.* Eum. 391. *λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοῖς πέλας καιρῶς.* Eum. 480. *τὰ τῶν πέλας καιά.* Suppl. 378. *τοῖς πέλας προσίμενοι.*

Πελασγία Pelasgia. Prom. 862. *Πελασγία δὲ δίξεται.*

Πελάσγιος Pelasgius. Suppl. 627. *Πελασγίαν πόλιν* l. d.

Πελασγοί Pelasgi. Suppl. 250. *γένος Πελασγῶν.* Suppl. 323. 611. *ἄναξ Πελασγῶν.* Suppl. 344. *Πελασγῶν ἄναξ.* Suppl. 619. *δῆμος Πελασγῶν.* Suppl. 890. *ἀνδρῶν Πελασγῶν τῇνδ' ἀτιμάζεις πόλιν.* Suppl. 945. *δῖος Πελασγῶν.* Suppl. 1003. *πόλιν τήνδε Πελασγῶν.*

Πελασγός *Pelasgus.* Suppl. 248. *Παλαίχθονος ἵνα Πελασγόν.* Suppl. 988. *τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις δίδοῖ.*

Πελάτης *accola.* Pers. 49. *ἱερὸν Τμώλου πελάτας.*

Πέλεια *columba.* Prom. 859. *πίρνοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι.*

Πελειάδες *Pleiades.* Fragm. 293. *ἕπτερος Πελειάδες.*

Πελειάς *columba.* Sept. 276. *δυσευνήτειρα παντρόφος πελειάς.* Suppl. 220. *ἐμοὶ ὡς πελειάδων.*

Πέλεκυν *esse.* Prom. 898. *μήποτέ μ' ὁ Μοῖραι λεχίων Διὸς εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλεκυαν.* Pers. 518. *εἴ τι δὴ λᾷον πέλοι.* Pers. 778. *αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος πεύκαις πέλει.* Ag. 381. *μελαμπαγὴς πέλει δικαιωθείς.* Ag. 486. *εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλει.* Ag. 913. *ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὖν ἐπίζηλος πέλει.* Ag. 945. *τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει.* Ag. 1095. *ταχεῖα δ' ἅτα πέλει.* Choeph. 302. *δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὀπηδούσαις πέλειν.* Choeph. 527. *οὕτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄφαινον πέλας.* Eum. 224. *δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι πᾶν θεοῖς πέλας τοῦ προστροπαίου μῆνις.* Eum. 271. *μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλας.* Eum. 558. *τοιοῦτον δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.* Eum. 870. *τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορώτερα πέλοις.* Suppl. 76. *πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.* Suppl. 237. *τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.* Suppl. 335. *πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;* Suppl. 453. *τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.* Suppl. 615. *ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.* Suppl. 765. *ἄφυκτον δ' οὐκ ἔστ' ἂν πέλοι πέας.* Suppl. 782. *ὄρνιες δεῖπνον οὐκ ἐναίνομαι πέλειν.* Suppl. 966. *χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.* Suppl. 1015. *στυγερὸν πέλει τόδ' ἄθλον.* Suppl. 1037. *μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ πρεσβᾶν πέλοι γυναικῶν.* — Eum. 144. *ἐπίλοιπος πέλῃ.* Eum. 159. *αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ.* Ag. 246. *γένοιτο δ' οὖν ταὐπὶ τούτοισιν εὖ πρᾶξις.* Suppl. 791. *πελόμενά μοι λύσιμα.* Suppl. 116. *πελομένων παλῶς.*

Πελειοθρέμμων *columbas alens.* Pers. 301. *ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα.*

Πέλεκυς *securis.* Choeph. 878. *δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν.*

Πελοπίδης *Pelopida.* Ag. 1582. *μέρον δ' ἄφαρτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται.* Choeph. 496. *μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.*

Πέλοψ *Pelops.* Eum. 673. *Πέλοπος ἐν τόποις.*

Πέλτρον sive *Πέλτρον pedale.* Phoen. 239. *πέλτρ' ἔχουσιν ἐνθέτοις ἐν ἀρβύλαις.*

Πελώριος *validus.* Prom. 151. *τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἄϊστοῖ.*

Πεμπάζειν *numerare.* Eum. 718. *πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐμβολὰς ψήφων.*

Πεμπαστὴς *qui numeravit.* Pers. 942. *τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν, μύρια μύρια πεμπαστάν.*

Πέμπειν *mittere.* Prom. 132. *πραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αἰθραι.* Sept. 37. *σκοπὸν δὲ πάγαι καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ ἔπεμψα.* Sept. 417. *ταῦθ' ὑμᾶς φησὶ πέμπειν.* Sept. 425. *ἐς οὐρανὸν πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ παμαίνοντ' ἔπη.* Sept.

452. καὶ τῷδε φασὶ πέμπε τὸν φερέγγυον. Sept. 454. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε. Sept. 578. τούτῳ σοφούς τε καὶ ἀγαθοὺς ἀντηρέτας πέμπειν ἐπαινῶ. Sept. 632. τίνα πέμπειν δοκεῖς. Pers. 34. ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος ἔπεμψεν. Pers. 54. Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος πάμπτον ὄχλον πέμπει. Pers. 218. πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε σὸν πόσιν Δαρεῖον – ἐσθλά σοι πέμπειν. Pers. 442. ἐνταῦθα πέμπει τούσδε. Pers. 616. πέμπε χοὰς θελάμοισι ὑπὸ γῆς. Pers. 622. πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς. Pers. 636. πέμπετε δ' ἄνω οἷον. οὕτω Περσὶς αἰ' ἐκάλυψεν. Pers. 901. πέμψω, πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν. Pers. 1032. πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις. Ag. 59. ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν. Ag. 61. Ἀτρέως παῖδας ὁ πρεσβεύων ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος Ζεύς. Ag. 111. Ἑλλάδος ἦβας ξύμφρονα ταγὰν πέμπει — θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν. Ag. 296. πέμπουσι — φλόγος μέγαν πώγωνα. Ag. 422. οὔτ μὲν γάρ τις ἔπεμψεν οἶδεν. Ag. 429. φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα. Ag. 502. ἦρχε τε τοὺς πέμψαντας. Ag. 827. οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν. Choeph. 92. τοῖσι πέμποισιν τάδε. Choeph. 178. ἔπεμψε χαίτην. Choeph. 257. πέμπειν ἔχοις ἂν σῆμ' εὐπειθῆ βροτοῖς. Choeph. 470. πέμπω' ἀφωγὴν παισίν. Choeph. 508. πόθεν χοὰς ἔπεμψεν; Choeph. 518. χοὰς ἔπεμψε τάσδε. Choeph. 531. πέμπει τ' ἔπεστα τάσδε νηδύοις χοάς. Eum. 12. πέμπουσι δ' αὐτὸν — παῖδες Ἡφαίστου. Eum. 35. δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου. Eum. 194. ἔχρησε ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. Eum. 459. πέμπειν δὲ δυσπέμπτ' ἀμηχάνως ἐμοί. Eum. 568. ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Eum. 639. καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον. Eum. 963. τὸ δὲ περδαλίου πέμπειν πόλεως ἐκὶ νίκῃ. Eum. 976. πέμψω τε φίγγη λαμπάδων. Suppl. 33. ἔμολον ὀβριστὴν Ἰὼ πτογενῆ — πέμψατε πόντονδε. Suppl. 229. πλάτα — ἀχείμαντον μ' ἔπεμψε σὺν πνοαῖς. Suppl. 216. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψον, εὖ τε δεξάσθω χθονί. Suppl. 946. πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον πατέρα. Suppl. 983. παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι πᾶς τις παρελθὼν ἄμματος θελατήριον τόξευμ' ἔπεμψεν. Sphing. 215. Σφίγγα δυσαμέριον πρύτανιν πέμπει. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. οὕπω τις Ἀπαιὰν' ἄθηρος ἡμέρα πονεῖν, πόνου πλουτοῦντ', ἔπεμψεν ἐς δόμους. — Choeph. 511. θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις ἐπέμπετο. Sept. 455. καὶ δὴ πέπεμπται.

Πέμπτος quintus. Prom. 855. πέμπτῃ δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα. Sept. 508 a. τὸν δὲ πέμπτον οὐ λέγω, πέμπτωσι προσταχθέντα Βοιωτίοις πύλαις. Pers. 760. πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν.

Πέμφιξ flatus. Prom. sol. 181. μή σ' ἀναρπάσῃ δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψασ' ἄφνω. Ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ σύμπα πέμφιξ. — *radius.* Xantr. 159. ἃς οὔτε πέμφιξ ἠλίου προσδέρκεται. —

gutta. Peath. 169. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς.

Πένεσθαι egere. Ag. 936. πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος. Eum. 409. τῶν σόφων γὰρ οὐ πένῃ. Suppl. 357. κοτυτρόπαιον αἰδόμενος οὐ πενῇ l. d.

Πένθεια luctus. Ag. 419. πένθεια τλησικάρδιος δόμων ἑκάστου πρέπει.

Πενθεῖν lugere. Pers. 288. τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν; Pers. 537. πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. Pers. 571. πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στεργηθείς. Ag. 553. τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; Choeph. 171. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί. Suppl. 62. πενθεῖ νέον οἶκτον ἡθάων. Prom. ignif. 176. τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε;

Πενθεύς Pentheus. Eum. 26. Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον.

Πένθημα luctus. Choeph. 426. ἄνευ δὲ πενθημάτων ἔτλης ἀνολμωκτον ἄνδρα θάψαι.

Πενθήμων luctificus. Ag. 409. ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες πάρεισιν δόξαι.

Πενθητήρ lugens. Sept. 1054. σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων τεύξῃ. Pers. 908. πόλεως γέννας πενθητῆρος.

Πενθητήριος luctum significans. Choeph. 8. πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον, τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον.

Πένθιμος luctuosus. Suppl. 574. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.

Πένθος luctus. Pers. 314. Ἀριόμαρδος Σάρδιον πένθος παρασχών. Pers. 528. ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας. Choeph. 17. δοκῶ στείχων ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λογῳ πρέπουσαν. Choeph. 298. πατρὸς πένθος μέγα. — Choeph. 81. κρυφαίοις πένθεσι πεχνουμένη. Choeph. 330. πλῖθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη.

Πεντάκις quinquies. Pers. 315. πεντήποντα πεντάκις νεῶν ταγός.

Πεντήποντα quinquaginta. Pers. 315. πεντήποντα πεντάκις νεῶν ταγός. Arm. iud. 165. δίσποινα πεντήποντα Νηρῇδων κορῶν.

Πεντηποντόπαις quinquaginta filios habens. Suppl. 316. ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηποντόπαις. Prom. 855. γέννα πεντηποντόπαις.

Πεπαίτερος mitior. Ag. 1338. πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. Phryg. 245. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων. Cf. Πέπων.

Πέπλος peplum. Sept. 92. πέπλων καὶ στεφέων πόσ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφιλίταν' ἔξομεν; Pers. 123. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακὶς. Pers. 178. πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη. Ag. 225. πέπλοισι περιστερῆ. Ag. 1097. ἐν πέπλοισιν μελαγκέρων λαβοῦσα μηχανήμασι τύπτει. Ag. 1562. ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων. Choeph. 80. πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων. Choeph. 994. ἄρπην δ' ἂν εἶπον καὶ ποδιστῆρας πέπλους. Eum. 332. παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἔκπληρος ἐτύχθην. Eum. 605. ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. Suppl. 232. πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι χλιοντα. Suppl. 427. πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν. Suppl. 452. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων. Fragm. 437. πέ-

πλοις μελαγχίμοις. Fragm. 449. ἐν μανοστήμοις πέπλοις. — vestis virilis. Pers. 195. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι. Pers. 460. ῥήξας δὲ πέπλους. Pers. 987. πέπλον δ' ἐπέῤῥηξε. Pers. 1017. πέπλον δ' ἔρεινε πολπίαν.

Πέπλωμα vestis. Sept. 1030. πέλλαν φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος. Suppl. 701. πρέπουσι δ' ἄνδρες πήξεσι μελαγχίμοις γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.

Πέπρωται fato constitutum, destinatum est. Prom. 510. οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος πρᾶνα πέπρωται. Prom. 517. τί γάρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν αἰεὶ κρατεῖν; Prom. 816. οὔ δῆτ' ἐγὼ τὴν μακρὰν ἀποικίαν, Ἰοῖ, πέπρωταί σοί τε καὶ τέκνοις πτίσαι. Prom. sol. 182. πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα. Prom. 755. ἔτι θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπρωμένον. — Fragm. 295. τὸν πεπρωμένον μόρον. Prom. 103. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα. Prom. 516. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην. Ag. 68. τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον. Ag. 670. προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου. — πεπρωμένος constitutus, tributus. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους.

Πίπτων mitis. Eum. 66. ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πίπτων.

Πὲρ quamquam, quamvis. Sept. 1029. γυνὴ περ οὖσα. Ag. 138. τόσσον περ εὔφρων ἀ παλαί. Ag. 1054. μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί. Ag. 1176. μῶν καὶ θεὸς περ ἐμέρῳ πεπληγμένος; Ag. 1552. τάδε μὲν στέργειν δύστλητά περ ὄντα. Suppl. 54. ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται. Choeph. 497. οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών. Suppl. 394. οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἂν οὐδὲ περ κρατῶν. Prom. sol. 182. οὐ μάχῃ, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὢν μέμψῃ.

Πέρα ultra. Prom. 30. βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης. Prom. 505. μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει παιρὸν πέρα.

Περαίνειν ad finem perducere, perficere. Sept. 1042. Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτῃ θεῶν. Pers. 685. εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα. Choeph. 817. περαίνων ἐπίμομφον ἄταν. Suppl. 457. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων; — Prom. 57. περαίνεται δὴ τοὔργον νοῦ ματρὶ τόδε. — pertinere. Choeph. 55. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν, δι' ὧτῶν φρενός τε δαμίας περαῖνον.

Περαιτέρω ultra, longius. Prom. 247. μή πού τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

Πέραν trans. Ag. 183. Χαλυβδὸς πέραν. Ag. 1173. πόντου πέραν.

Περᾶν progredi. Prom. 572. ἀλλά μ' τὴν τάλαιναν ἔξ ἑνέρων περῶν κυνηγετεῖ. — transgredi. Prom. 720. ὃν μὴ παρᾶσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν. Prom. 792. ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον. Prom. 794. πόντου περῶσα φλοῖσβον. Sept. 360. πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μάντις. Pers. 65. πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη βασίλειος στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν. Pers. 493. παρᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον. Pers. 501. Θρῄκην περάσαντες. Pers. 707. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε

πεζὸς ἦγνσεν περᾶν; Pers. 785. οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμόν; Suppl. 544. περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄσυ Μυσῶν Λύδιά τε γύαλα. Eum. 901. τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων. — *transgredi, violare.* Eum. 467. ὅρκον περῶντας. Fragm. 270. πεῖτ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν. — *perferre.* Choeph. 268. πέλευσαν τόνδε κίνδυνον περᾶν. — Eum. 603. περῶντι λουτρά l. d.

Πέρας finis. Pers. 624. μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἶπος.

Πέργαμον arx. Prom. 958. δοκεῖτε δὴ ναίειν ἀπενθῆ πέργαμα.

Πέρθειν vastari. Pers. 174. Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσας θέλων. — Sept. 307. πόλιν — πορθομένην ἀτίμως. — *evellere.* Pers. 1013. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

Περί I. cum genitivo, *de.* Eum. 114. ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς. Eum. 912. περί τ' ἀνθρώπων φανερῶς τελέων διαπράσσουσιν. Suppl. 721. μαχοῦνται περὶ εἴδεν. — nomini postpositum. Sept. 230. οὐκοῦν ἔμ' ἀρωγὸν τῶνδε βουλεύειν πέρι. Pers. 221. εὖ δὲ παντα χῇ τελεῖν σοι τῶνδε πρίνομεν πέρι. Pers. 321. τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι. Ag. 817. εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω. Ag. 1332. τοῦ δρῶντος ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. Choeph. 84. γίνεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι. Choeph. 544. τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι. Choeph. 707. βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι. Choeph. 769. μέλει θεοῖσιν ὥσπερ ἂν μέλῃ πέρι. Choeph. 837. ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι. Eum. 587. οὐπώποτ' εἶπον — οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι. Eum. 600. ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. Suppl. 364. ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινοῦσθαι πέρι. — II. cum dativo, *circa.* Ag. 1238. μαντεῖα περὶ δίῃ στέφη. Eum. 248. περὶ βρέτει πλεχθείς. Choeph. 35. φόβος — περὶ φόβῳ γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πεσών. Arg. 15. περὶ δ' ἐμῷ πάρᾳ πληγεῖσ' ἐναύσγησεν. Pers. 662. περὶ γᾷ σᾷ l. d. — *prae.* Pers. 682. σίβομαι δ' ἀντία λίξαι εἴδεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. — III. cum accusativo, *circa.* Prom. 138. τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόνα — Ὠκεανοῦ. Sept. 108. πῦμα γὰρ περὶ πτόλιν — παχλάζει. Sept. 742. ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως παχλάζει. Ag. 440. περὶ τεῖχος θήκας Ἰλιάδος γᾶς εὔμορφος κατέχουσιν. Eum. 159. φονολιβῆ θρόνον περὶ πόδα, περὶ κάρα πάρεσται γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν. Psychag. 258. οἱ περὶ λίμναν. — nomini postpositum. Pers. 61. οὔτε πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις θρέψασα πόθῳ στένεται. — IV. adverbialiter, per tmesin a verbo disiunctum. Ag. 1540. περὶ χεῖρε βαλοῦσα. Pers. 852. (πόλεις) ἐληλαμένας περὶ πύργον.

Περιβάλλειν circumdare, circumiicere. Pers. 734. πόρον μετεμοιβὸν ἐνθμίζει καὶ πέδαις σφυρηλάτοις περιβαλὼν πολλὴν ὑλίσυθον ἤνυσεν. Ag. 515. τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον. Choeph. 569. νεκρὸν θήσω πεδήσας περιβαλὼν χλαίνῃ. — Ag. 1540.

περὶ χεῖρε βαλοῦσα. — Ag. 1118. περιβάλλοντό οἱ πτεροφόρον δίμας θεοῦ. Suppl. 853. ὑπόσας στρόφον ἐσθῆτα περιβάλλονται.

Περίβαρης praegravis. Eum. 155. βαρὺ, τὸ περίβαρυ πρόσω.

Περιγραφή vestigium, circumscriptio. Choeph. 205. δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν.

Περίδρομος circumcurrens. Suppl. 845. ἴδε με τὸν ἰδίων φυγάδα περίδρομον. — *circumdans.* Sept. 477. περίδρομον πύργοις προσηδάφισται ποιλογάστορος πύπλου.

Περίθυμος iracundus. Sept. 706. τὰς περιθύμους κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.

Περιθύμως iracunde. Choeph. 40. μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέμοντ περιθύμως.

Περιίστασθαι circumstare. Fragm. 434. ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας πύπλῳ περίστητε.

Περικλύστος circumfluus. Pers. 588. Λίαντος περικλύστα νᾶσος. Pers. 856. νᾶσοί θ' αἱ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι.

Περινάιειν circumhabitare. Suppl. 1000. οἷς χώρ' Ἐφαιστου περινάιεται παλαιόν.

Πέριξ circa. Pers. 360. νῆσον Λίαντος πέριξ. — *circumcirca.* Pers. 410. νῆες οὐκ ἀφραδμόνως πύπλῳ πέριξ ἔθεινον.

Περιοργῶς vehementer, cupidissime. Ag. 209. παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ περιοργῶς ἐπιθυμεῖν θέμις.

Περίπεμπτος circumcirca missus. Ag. 87. τίνος ἀγγελίας πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκοεῖς;

Περιπετής circumfusus. Ag. 225. πέπλοισι περιπετῆ.

Περιπετεῖν circumfundi. Sept. 816. πανὸν μὲ παρδίαν τὸ περιπετεῖ πρόσω.

Περιῤῥήγνυναι circumcirca lacerare. Sept. 311. περιῤῥηγνυμένων φαρέων.

Περιῤῥύτος circumfluus. Eum. 77. περιῤῥύτας πόλεις.

Περίσεπτος valde honoratus. Eum. 990. καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτας.

Περισσός superfluus, nimius. Prom. 383. μόχθον περισσὸν κουφόνων τ' ἐνηθίαν. Sept. 1034. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

Περισσόφρων valde intelligens. Prom. 328. ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὧν περισσόφρων —;

Περιστέλλειν colere, curare. Eum. 667. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύειν σέβειν.

Περιστιχίζειν circumvallare. Ag. 1356. ἄπειρον ἀμφιβλῆστρον, ὥσπερ ἰχθύων, περιστιχίζω.

Περίφοβος formidolosus. Suppl. 717. περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος.

Περίφρων superbus. Ag. 1401. περίφρονα δ' ἔλαμψε. Suppl. 738. περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μίνυ.

Περίχρεμπτος abominabilis. Suppl. 856. περίχρεμπτα βρυάζειν l. d.

Περιχρεμπτός Suppl. 856. l. d.

Περιώδυνος dolores excitans. Ag. 1423. μὴ περιώδυνος μηδὲ δεμνοστήρης.

Πίῤῥαιβος Perrhaebus. Suppl. 253. τήνδε Πιῤῥαίβων χθόνα.

Πέρσαι Persae. Περσῶν. Pers. 1. 15. 23. 91. 153. 248. 433. 504. 524. 589. 700. 876. 940. 976. *Περσᾶν* Pers. 635. 888. 974. *Πέρσαις* Pers. 104. 273. 324. 426. 506. 615. 646. 679. 697. 948.

Πέρσαι Pers. 465. *Πέρσαι* Pers. 136. 167. 251. 253. 259. 668.

Περσέπτολις urbes delens. Pers. 65. *ὁ περσέπτολις — βασίλειος στρατός.*

Περσεύς Perseus. Choeph. 818. *Περσέως τε ἐν φρουὰν παρδίαν σχεθών.*

Περσέφασσα Proserpina. Choeph. 483. *ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ γ' εὔμορφον κράτος.*

Περσικός Persicus. Pers. 116. *Περσικοῦ στρατεύματος.* Pers. 178. *πέπλοισι Περσικοῖς.* Pers. 243. *δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπειν μαθεῖν.* Pers. 327. *Περσικῷ στρατεύματι.* Pers. 404. *Περσικοῦ στρατοῦ.* Pers. 508. *Περσικῷ γένει.* Pers. 775. *Περσικὸς λεώς.*

Περσίς Persica. Pers. 398. *Περσίδος γλώσσης ῥόθος.* Pers. 59. *ἄνθος Περσίδος αἴας.* Pers. 246. 638. 1026. 1030. *Περσὶς αἶα. — mulier Persica.* Pers. 132. *Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς.* Pers. 151. *ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη.* Pers. 280. *πολλὰς Περσίδων.* Pers. 533. *αἱ δ' ἀβρογόοι Περσίδες.*

Περσονομεῖσθαι Persarum legibus parere. Pers. 577. *ὅτι δὴ περσονομοῦνται.*

Περσονόμος Persis imperans. Pers. 883. *Περσονόμου τιμῆς μεγάλης.*

Πέσημα occasus. Suppl. 915. *πολλὰ γίνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν.*

Πεσσονομεῖν instituere, regere. Suppl. 12. *τάδε πεσσονομῶν.*

Πέτασμα vestis stragula. Ag. 883. *οἷς ἐπίσταται τέλος πέδον πελάσθου στρωτοῖναι πετάσμασιν.*

Πετανός volucer. Sept. 1011. *πετανῶν — ὑπ' οἰωνῶν.*

Πέτρα petra. Prom. 4. *πρὸς πέτραις ὑψηλορρήμοσι.* Prom. 31. *ἀντερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν.* Prom. 56. *πασσάλευε πρὸς πέτραις.* Prom. 147. *πέτραις προσαινόμενον.* Prom. 242. *σιδηρόφρων καὶ πέτρας ἐργασμένος.* Prom. 269. *πρὸς πέτραις πεδαρσίοις.* Prom. 750. *τῇδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας.* Prom. 970. *τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ.* Pers. 382. *ἀντηλάλαξε νηπαίτιδος πέτρας ἠχώ.* Ag. 1207. *Ἐκύλλαν τινὰ οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι.* Eum. 22. *Κορυκὶς πέτρα.* Eum. 660. *ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος πέτρα πάγος τ' Ἄρειος.* Suppl. 346. *ἐν πέτραις ἡλιβάτοισιν.* Suppl. 777. *γυπιὰς πέτρα.*

Πετραῖος petraeus. Prom. 1021. *πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.* Fragm. 299. *πετραίων χιόνα.* Fragm. 300. *τραχὺν πετραῖον ὄρνιν.*

Πετρηρεφὴς rupibus tectus. Prom. 300. *πετρηρεφῆ αὐτόστιχ' ἄντρα.*

Πέτρινος petraeus. Prom. 561. *χαλίνοις ἐν πετρίνοισιν.*

Πέτρος lapis. Sept. 658. *πνημῖδας, αἰχμὴν καὶ πέτρων προβλήματα.* Pers. 452. *πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτροισιν ἠράσσοντο.* Prom. sol. 182. *νιφάδι γογγύλων πέτρων.*

Πεύθεσθαι quaerere. Ag. 603. *Μενέλεων δὲ πεύθομαι εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν ἥξει ξὺν ὑμῖν. — comperire.* Ag. 961. *πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόσον.* Choeph. 668. *πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ.* Choeph. 752. *τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.* Choeph. 826. *νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινάς.* Choeph. 837.

ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πείθεσθαι πέρι. Cf. *Πυνθάνεσθαι.*

Πευθώ nuntius. Sept. 352. πευθὼ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει.

Πεύκη taeda. Ag. 279. ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν, πεύκης. Xantr. 157. κάμπτει πεύκης οὐ πυρίφλεκτος.

Πευκήεις acerbus. Choeph. 381. πευκήεντ' ὀλολυγμόν.

Πῆ ubi. Prom. 99. πῆ ποτὲ μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι; Prom. 183. πᾶ ποτὲ τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα πέλεσθ' ἰδεῖν; quo. Prom. 577. πῆ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι; Choeph. 403. πᾶ τις τράπουθ' ἅν, ὦ Ζεῦ;

Πηγαῖος fontanus. Ag. 875. πηγαῖον ῥέος.

Πηγασαγών nom. propr. Pers. 35.

Πηγή fons. Prom. 89. ποταμῶν τε πηγαί. Prom. 432. πηγαὶ θ' ἁγνορρύτων ποταμῶν. Sept. 255. Δίρκης τε πηγαῖς. Pers. 198. καλλιῤῥόῳ ἔφυσα πηγῇ. Pers. 303. πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν. Pers. 605. λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα. Eum. 27. Πλείστου τε πηγάς. — sensu translato. Prom. 401. παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα πηγαῖς. Ag. 961. πλανμάτων ἐπίσσυτοι πηγαὶ κατεσβήκασιν. — Prom. 811. πρὸς ἡλίου ναίουσι πηγαῖς. Prom. 110. πυρὸς πηγὴν πλοπαίαν. Pers. 234. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστί. Pers. 729. νῦν καινῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις. — Sept. 566. μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;

Πῆγμα firmamentum, pactum. Ag. 1171. ὅρκιος, πῆγμα γενναίως παγέν.

Πηγνύναι congelare. Pers. 488. θεὸς χειμῶν ἄωρον ὥρας, πήγνυσιν δὲ πᾶν ῥέεθρον. — πήγνυσθαι compingi. Ag. 1171. πῆγμα γενναίως παγέν. Choeph. 65. τίτας φόνος πέπηγεν. — infigi. Eum. 181. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες.

Πηδάλιον ἱππικὸν gubernaculum equestre, habena. Sept. 188. ἱππικῶν τ' ἀὐτενων πηδαλίων δαστόμια.

Πηδᾶν prosilire. Sept. 441. τρίτος πάλος ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου πράνους.

Πήδημα saltus. Pers. 95. τίς ὁ ταυπνῷ ποδὶ πηδήματος ὠκυτέος ἀνάσσων; Pers. 297. πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο. Ag. 800. πήδημ' ὀρεύσας.

Πηλόπλαστος ex luto fictus. Fragm. 380. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή.

Πηλός lutus. Ag. 481. κάσις πηλοῦ ξύνευρος δίψιᾳ κόνις. Choeph. 686. ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα.

Πῆμα calamitas, damnum. Prom. 99. τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον πῆμα σκενάζω. Prom. 103. οὐδέ μοι ποταίνιον πῆμ' εὐδὲν ἥξει. Prom. 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει. Prom. 316. ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς. Prom. 411. μεγαλοστόνοις σοῖς πήμασι συγκάμνουσι θνητοί. Prom. 440. τὼν βροτοῖς δὲ πήματα ἀκούσατε. Prom. 470. πέπονθας αἰνὰ πῆμα. Prom. 694. δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα. Prom. 747. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 756. αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Prom. 1077. Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀκρόκοπον πῆμ' εἰσίβαλεν. Sept. 829. ἦλθε

δ' αἰανῆ πήματα. Sept. 963. δυσθέατα πήματα. Sept. 972. δίνγρα τριπάλτων πημάτων. Sept. 995. πῆμα πατρὶ πάρευνον. Pers. 257. ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον. Pers. 469. τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπίσπασε. Pers. 692. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς. Pers. 772. πῆματ' ἐρξαντες τόσα. Pers. 830. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα. Pers. 985. κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. Pers. 995. δίαινε δίαινε πῆμα. Ag. 337. ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὁλωλότων γένοιτ' ἄν. Ag. 560. νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιῤῥίπει. Ag. 615. μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω. Ag. 624. ἀπευκτὰ πήματα. Ag. 630. τοιῶνδε μέντοι πημάτων ὀσσαγμένον. Ag. 810. τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται. Ag. 824. πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου. Ag. 839. ἐπεισφέρειν πακοῦ πάκιον ἄλλο πῆμα. Ag. 855. ἀμφίλεκτα πήματα ἐμοὶ προφανῶν. Ag. 1155. ὥστε κύματος δίκην πλύζειν πρὸς αὐγὰς τρῦδε πήματος πολὺ μεῖζον. Choeph. 532. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Choeph. 625. εἴκασεν δὲ τις τὸ δεινὸν αὖ Δημνίοισι πήμασιν. Choeph. 736. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην. Choeph. 785. ζυγέντ' ἐν ἅρμασι πημάτων. Choeph. 788. ἀνομένων πημάτων ὄργμα. Choeph. 1029. τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται. Choeph. 1049. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί. Choeph. 1056. ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων πτίσαι. Eum. 129. μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα. Eum. 720. γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα. Suppl. 684. δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

Πημαίνεσθαι damnum capere. Prom. 334. πάσχουσι δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.

Πημονή malum, damnum. Prom. 237. τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι πάμπτομαι. Prom. 276. ταῦτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Prom. 306. οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι πάμπτομαι. Prom. 346. θέλουμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν. Prom. 469. ὅτῳ τῆς νῦν παρούσης πημονῆς· ἀπαλλαγῶ. Prom. 510. μυρίαισι δὲ πημοναῖς δύαισι τε καμφθείς. Prom. 580. τί ποτε ταῖσδ' ἐνίζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Prom. 589. οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ὅπη πημονὰς ἀλύξω. Prom. 967. ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. Prom. 1002. τόλμησόν ποτε πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. Pers. 285. ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν. Ag. 984. δόμος πημονᾶς γέμων ἄγαν. Ag. 1348. πῶς γάρ τις — πημονὴν ἀρκύστατον φράξειεν; Ag. 1641. πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει. Suppl. 446. πημονῆς ἄκη. Suppl. 615. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς. Suppl. 1051. ὅσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλύσατο.

Πημοσύνη calamitas. Prom. 1060. ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε.

Πιαίνειν pinguefacere. Sept. 569. ἐγώ γε μὴν δὴ τῇδε πιανῶ χθόνα. — *extollere.* Ag. 267. ἀλλ' ἦ σ' ἐπαινέν τις ἄπτερος φάτις. Ag. 1654. πιαίνου μιαίνων τὴν δίκην.

Πασμα nutrimentum. Pers. 792. *ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ξοαῖς ἄρδει, φίλον πάσμα Βοιωτῶν χθονί.*

Πιέζειν premere. Choeph. 248. *τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους νῆστις πιέζει λιμός.* Choeph. 299. *καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία.*

Πιθανὸς credulus. Ag 472. *πιθανὸν ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται.*

Πικρόγλωσσος amare dictus. Sept. 769. *πικρογλώσσους ἀρᾶς.*

Πικρόκαρπος amaros fructus ferens. Sept. 675. *πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν.*

Πικρός acerbus. Ag. 944. *ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον.* Prom. 178. *πικραῖς δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς.* Prom. 741. *πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ πόρη, τῶν σῶν γάμων μνηστῆρος.* Sept. 341. *πικρὸν δ' ὅμμα θαλαμηπόλων.* Sept. 712. *στεάνων χρηματοδαίτας πικρός.* Sept. 844. *ἥκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος πικρόν.* Sept. 863. *πικρὰς μοναρχίας ἰδόντες.* Sept. 923. *πικρὸς λυτὴρ νεκύων.* Sept. 925. *πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατητὰς Ἄρης.* Pers. 465. *πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν πλευνῶν Ἀθηνῶν εἶρε.* Ag. 191. *πικροῦ χείματος ἄλλο μῆχαρ.* Ag. 725. *γάμου πικρὰς τελευτάς.* Choeph. 78. *βίᾳ φερομένων αἰνίσσει πικρόν.* Suppl. 471. *πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίνεται πικρόν;* Prom. sol. 181. *πικροὶ γὰρ ποὺ διὰ ζωῆς ἀνμοί.* — *infestus.* Choeph. 232. *τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.* Eum. 147. *ἄθεον ἄνδρα καὶ τοιοῦσιν πικρόν.* Eum. 796. *κοίμα παλαιονεῦ κύματος πικρὸν μένος.* — Suppl. 853. *ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων* l. c.

Πικρῶς acerbe. Prom. 195. *οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται.* Prom. 946. *τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον.* Suppl. 962. *καί μοι ἃ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανέψιους.*

Πιμπλάναι implere. Ag. 1371. *τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις πανῶν ὄδε πλήσας ἀραίων.* Choeph. 356. *μόριμον λάχοι πιμπλάντων χοροῖν πεσαίμβροτόν τε βάκτρον.* Edon. 51. *πίμπλησι μέλος.* — Pers. 131. *λίκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύοισιν.*

Πιμπράναι comburere. Pers. 796. *οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς.* Sept. 416. *πρῆσω πάλιν.*

Πίναξ tabula. Suppl. 924. *ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα.* — Suppl. 458. *νέους πίνακι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.*

Πίνδος Pindus. Suppl. 254. *Πίνδου τε τἀπέκεινα.*

Πίνειν bibere. Sept. 718. *ἐπειδὰν — χθονία κόνις πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα.* Sept. 803. *πέπωκεν αἷμα γαῖα.* Ag. 1161. *πεπωκὼς — βρότειον αἷμα κῶμος.* Choeph. 571. *ἄπρατον αἷμα πίεται.* Eum. 935. *πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτῶν.* Suppl. 931. *οὐ πίονται ἐκ πριηθῶν μέθυ.* Lycurg. 107. *πάλιν τῶνδ' ἔπινε βρῦτον.*

Πίνος sordes. Ag. 752. *σὺν πίνῳ χερῶν.*

Πινύσκειν docere. Pers. 816. *ἐκεῖνον — πινύσκει' εὐβάγμασι νουθετήμασι.*

Πιπράσκειν vendere. Choeph. 902. *δικῶς ἐπράθην.* Ag. 1011. *καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ πραθέντα τλῆναι.*

Πίπτειν cadere. Prom. 921. *πεσεῖν ἀτίμοις πτώμασ' οὐκ ἀνασχετοῖς.* Sept. 340. *παρηὸς χαμάδις πεσών.* Sept. 776. *πίπτουσιν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα.* Pers. 193. *πίπτει δ' ἐμὸς παῖς.* Pers. 248. *τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.* Pers. 747. *ἴργον —, οἷον οὐδέπω τόδ' ἄστυ Ξούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν.* Ag. 32. *τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι.* Ag. 435. *ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντα.* Ag. 859. *σύγγονον βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λαμπίσας πλέον.* Ag. 1240. *ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντα.* Ag. 1292. *ἀνὴρ τὸ δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πίσῃ.* Ag. 1358. *πεπτωκότι τρίτην ἐπανδίδωμι.* Ag. 1361. *οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών.* Ag. 1585. *πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.* Choeph. 261. *δόμον δοκοῦντα πάρτα νῦν πεπτωκέναι.* Choeph. 285. *ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων.* Choeph. 871. *ἔοικε νῦν αὐτῇ — αὐχὴν πεσεῖσθαι.* Choeph. 922. *ὀφθαλμὸν οἰκεῖον μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.* Choeph. 965. *μένουσιν δόμων πεσοῦνταν πλάκα.* Eum. 355. *πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ.* Suppl. 445. *δεῖ πάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια θεοῖσι πολλοῖς πολλά.* Niob. 144. *θυμὸς — ἔμαξε πίπτειν.* — *πίπτειν ἀπό τινος.* Dan. 38. *ὄμβρος δ' ἀπ' εὐδίοντος οὐρανοῦ πεσών.* — *πίπτειν ἔκ τινος.* Pers. 305. *οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πίπτουν.* Ag. 1218. *ἐκ δρόμου πεσὼν τρίχα.* Choeph. 183. *ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες.* Eum. 141. *ἐξ ἀρμάτων πίπτουσιν.* — *πίπτειν εἴς τι.* Prom. 472. *εἰς νόσον πεσών.* Prom. 476. *εἴ τις εἰς νόσον πίπτοι.* Ag. 971. *ὤχρωμαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τὸ ἐλπίδος φρόθη πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.* — *πίπτειν πρός τι.* Sept. 167. *βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν.* — *πίπτειν ἐπί τι.* Ag. 990. *τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον — αἷμα.* — *πίπτειν ἀμφί τινι.* Ag. 317. *ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες ἀνδρῶν ἀκαιγήτων.* — *πίπτειν ἐπί τινι.* Sept. 385. *εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι.* Pers. 498. *πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν.* Suppl. 85. *πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ.* — *πίπτειν ἔν τινι.* Pers. 123. *βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πίσῃ λαμὶς.* Ag. 552. *οὗτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς ποίταις ἀκύμων νηνέμοις οὔθος πεσών.* — *πίπτειν τινί.* Choeph. 47. *πεσόντος αἵματος πέδῳ.* Eum. 457. *ἰὼς ἐκ φρονημάτων πέδῳ πεσών.* Eum. 68. *ὕπνῳ πεσοῦσαι.* (*πίπτει* Pers. 193. Suppl. 85. Niob. 144. *πίπτουσι* Choeph. 183. *πίπτων* Eum. 355. *πῖπτον* Pers. 498. *πίπτωσιν* Sept. 776. Eum. 142. *πεπτωκέναι* Choeph. 261. *πεπτωκότι* Ag. 1358. *πεπτωκότος* Ag. 317. *πεπτωκότων* Choeph. 285. *πέσον* Pers. 305. *πίσῃ* Pers. 123. Ag. 1292. *πέσοι* Prom. 476. Sept. 385. *πεσεῖν* Prom. 921. Ag. 971. Choeph. 922. Suppl. 445. *πεσών* Prom. 472. Sept. 340. Ag. 552. 1218. 1361. Eum. 457. Dan. 36. *πεσόν* Pers. 248. 747. Ag. 990. *πεσόντος* Choeph. 47. *πεσόντα* Ag. 435. 859. 1585. *πεσοῦσαι* Eum. 68. *πεσούσας* Sept. 167. *πεσόντα* Ag. 32. 1240. *πεσοῦνται* Choeph. 965. *πεσεῖσθαι* Choeph. 871.). — Add. *Πεσεῖν.*

Πίσσα pix. Prom. ignif. 175. *λίνα-δες καὶ πίσσα.*

Πισσήρης piceus. Choeph. 266. *θανόντας ἐν κηρῖδι πισσήρει φλογός.*

Πισσοκώνητος pice oblitus. Cresa. 103. *πισσοκωνήτῳ μόρῳ.*

Πιστεύειν confidere. Pers. 786. *εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν χρὴ θεσφάτοισιν.*

Πίστευμα fidei pignoratio. Ag. 852. *ἐμῶν τε καὶ σῶν πήρωσε πιστευμάτων.*

Πίστις fides. Pers. 435. *ψυχὴν τ' ἄριστοι πεζογόνιον ἐκπρεπεῖς αὐτῷ τ' ἄνασσι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί.* — id quod fidem facit. Fragm. 281. *οὐκ ἀνδρὸς ὅρκου πίστις ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ.*

Πιστός potulentus. Prom. 478 *οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὐδὲ βρώσιμον, οὐ χριστὸν οὐδὲ πιστόν.*

Πιστός fidelis. Prom. 971. *πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.* Sept. 20. *ἐθρέψατ' εὐπειθῆρας ἀσπιδηφόρους πιστούς.* Sept. 66. *πιστὸν ἡμερόσκοπον ἀφθαλμὸν ἕξω.* Pers. 2. *τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων — πιστὰ καλεῖται.* Pers. 520. *ὑμᾶς δὲ χρὴ — πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα.* Pers. 667. *ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικες θ' ἥβης ἐμῆς.* Pers. 941. *τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμόν.* Ag. 592. *γυναῖκα πιστήν.* Ag. 1417. *πιστὴ ξύνευνος.* Choeph. 241. *πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθα.* Eum. 281. *πιστὸν ξυναίσει ἐς τὸ πᾶν τε ξύμμαχον.* Eum. 641. *ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου.* Suppl. 174. *ξὺν φρονοῦντι δ' ἥπιστα πιστῷ γέροντι.* — fide dignus, certus. Ag. 263. *τί γὰρ τὸ πιστὸν ἔστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;* Ag. 343. *ἀκούσας νιν σοῦ τεκμήρια.* Ag. 1186. *μὴν δὴ πιστὰ θεσπίζειν* Choeph. 888. *σοῦ δὴ τὰ Λοξίου μαντεύματα τὰ πιστά, πιστὰ δ' εὐορκώματα.* Suppl. 53. *πιστὰ τεκμήρια.* Suppl. 456. *εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσαις στόλῳ.* Fragm. 288. *τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖν καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ κάρηνον σκιά.* — *τὰ πιστά* certitudo, fiducia. Ag. 637. *ξυνώμοσαν γὰρ — πῦρ καὶ θάλασσα καὶ τὰ πίστ' ἐδεξάτην.* Eum. 643. *καὶ τάδ' αἰανῶς μένος στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.* Choeph. 391. *πιστὰ γένοιτο χώρᾳ.* — *πιστός* confisus. Prom. 919. *τοῖς παδαρσίοις πτύπεσι πιστός.* Pers. 55. *τοξουλκῷ λήματι πιστούς.*

Πιστώματα fidei confirmatio. Eum. 205. *Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.* — fides. Choeph. 971, *ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.* — homines fidi. Pers. 167. *Πέρσας, γηραλέα πιστώματα.*

Πίσυνος confisus. Sept. 194. *θεοῖσι πίσυνος.* Pers. 112. *πίσυνος λεπτοδόμοις πείσμασιν.* Suppl. 347. *ἐλπὶ πίσυνος.*

Πιτνεῖν cadere. Sept. 741. *τὸ μὲν πιτνὸν, ἄλλο δ' αἴσιον τρίγαλον.* Ag. 1514 *πιτνόντος οἴκου.* Eum. 491. *ἐπειδὴ πιτνεῖ δόμος Δίκας.* — *πιτνεῖν εἴς τι.* Choeph. 1052. *ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.* — *πιτνεῖν περί τινι.* Choeph. 36. *φόβος — περὶ φάβῃ γυναικείαν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών.* — *πιτνεῖν ἔν τινι.* Ag. 1699. *πιτνεῖ δ' ἐν ἐνόδῳ τεύχη.*

Πίτυλος strepitus manuum pulsantium. Sept. 838. *ἐρίσαντ' ἀμφὶ*

πρασὶ πόμπιμον χερσὶν πίτυλον. Pers. 937. πάντες ἑνὶ πιτύλῳ — πλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

Πίτυ, pinus. Philoct. ap. Eustath. ad Od. p. 1748, 57. πρεμαστὰ τόξα πίτυος ἐκ μελανδρύου.

Πυφαύσειν ostendere. Pers. 652. βασιλείου τιήρας φάλαρον πυφαύσειν. Ag. 23. ὦ καῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς ἡμερήσιον φάος πυφαύσων. — *indicare.* Choeph. 277. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα βροτοῖς πυφαύσειν εἶπε. — *iubere.* Eum. 590. βουλῇ πυφαύσω δ' ὕμμ' ἐπισπέσθαι πατρός.

Πίων pinguis. Ag. 794. σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.

Πλαγκτὸς errabundus. Pers. 269. πλαγκτοῖς ἐν δυπλάκεσσιν. — Ag. 579. πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.

Πλάζεσθαι circumerrare. Sept. 766. τῶν πρωσσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

Πλάθεσθαι appropinquare. Prom. 899. μηδὲ πλασθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.

Πλανᾶν in errorem circumagere. Prom. 573. πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον. — *πλανᾶσθαι circumerrare.* Prom. 275. ταῦτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Prom. 564. ὅπη γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. — *animo errare.* Prom. 471. πλανᾷ, πακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον πεσὼν ἀθυμεῖς.

Πλάνη error. Prom. 577. πῇ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι; Prom. 588. ἄδδην με πολύπλανοι πλάναι γεγυμνάκασι. Prom. 625. τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης δεῖξον. Prom. 740. τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας. Prom. 786. γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην. Prom. 790. πολύδονον πλάνην φράσω. Prom. 822. τῆς πολυφθόρου πλάνης.

Πλάνημα error. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.

Πλανοστιβὴς vagis cursibus peragratus. Eum. 76. τὴν πλανοστιβῆ χθόνα.

Πλάξ planities. Pers. 704. κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα. Pers. 914. νυχίαν πλάκα περᾴμενος. Eum. 285. Φλεγραίαν πλάκα.

Πλάσσειν fingere. Prom. 1032. ὅθ' οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος.

Πλάστιγξ flagrum. Choeph. 288. χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.

Πλαστὸς cui appropinquari potest. Eum. 53. φέγγουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν.

Πλάτα remus. Suppl. 127. πλάτα μὲ οὖν λινοῤῥαφὴς τε δόμος. Ag. 679. κατ' ἴχνος πλάταν ἅπαντον κελσάντων.

Πλατύῤῥους late fluens. Prom. 854. πλατύῤῥους Νεῖλος.

Πλατὺς latus. Pers. 854. Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατύν.

Πλειὰς Pleïas. Ag. 800. ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν.

Πλεῖν navigare. Pers. 373. πλέουσι δ', ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος. Ag. 676. ἔπλευσε Ζεφύρου γίγαντος αὔρα. Ag. 815. ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει. Suppl. 725. ἔπλευσαν ὧδ' ἐπευχεῖ πότῳ.

Πλειοσθένης Plisthenes. Ag. 1584. τὸ Πλειοσθένους γένος.

Πλειοσθενίδαι Plisthenidae. Ag. 1550. δαίμονι τῷ Πλειοσθενιδῶν.

Πλειστήρης omnis. Eum. 733. εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον.

Πλειστηριζεσθαι plurimi facere, maxime auctorem habere. Choeph. 1026. *καὶ φίλτρα τόλμης τῇδε πλειστηριζομαι τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν.*

Πλεῖστος plurimus. Prom. 346. *θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.* Prom. 829. *ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων.* Sept. 526. *ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ ταῦθ' ἁλῶναι βέλη.* Sept. 781. *καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστα.* Pers. 276. *ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος πλύειν.* Pers. 319. *εἰς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών.* Pers. 482. *ἔνθα δὴ πλεῖστος θάνον.* Eum. 602. *τὰ πλεῖστ' ἀμείνων' εὔφροσιν δαδεγμένη.*

Πλεῖστος Plistus, fluvius. Eum. 27. *Πλείστου τε πηγάς.*

Πλείων vid. *Πλέων.*

Πλέκειν nectere. Choeph. 218. *ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.* Fragm. 309. *δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.* — Eum. 249. *περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου.*

Πλεκτανᾶν implicare. Choeph. 1045. *πεπλεκτανημένας πέπλοις δράκουσιν.*

Πλεκτάνη spira. Sept. 477. *ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος προσηδάφισται.* — *sipho.* Orith. 267. *μίαν παρεῖραι πλεκτάνην χειμάῤῥοον.*

Πλεκτή spira. Choeph. 246. *θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν δεινῆς ἐλίσσης.*

Πλεκτός textilis. Prom. 711. *πλεκτὰς στέγας πεδάρσιος valeoso.* Pers. 610. *ἄνθη τε πλεκτά.*

Πλέον adverb. *magis.* Prom. 41. *οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;* Prom. 474. *θαυμάσῃ πλέον.* Ag. 869. *τὸν πεσόντα λευσίσαι πλέον.* Ag. 1161. *ὡς θρασύνεσθαι πλέον.* Ag. 1178. *ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.* Choeph. 889. *ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.* Eum. 157. *κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον.* Suppl. 286. *δεδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον.* Suppl. 991. *τὸ σωφρονεῖν τιμῶσι τοῦ βίου πλέον.* — Eum. 218. *πόνον πλέον τίθου* l. d.

Πλεύμονες pulmones. Choeph. 630. *τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος δεινταίαν ὀξυπενὲς οὐτᾷ.* Add. *Πνεύμονες.*

Πλευρά latera. Prot. 192. *μέσαντα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπληγμένην.*

Πλευραί latera. Prom. 71. *ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.* Eum. 806. 837. *τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;*

Πλευρώματα latera. Sept. 872. *ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων.* Choeph. 675. *λίβητος χαλκέου πλευρώματα.*

Πλέων, Πλείων amplior. Prom. 820. *σχολὴ δὲ πλείων ἢ φίλοις πάρεστί μοι.* Pers. 777. *εἰ στράτευμα πλεῖον ἦ τὸ Μηδικόν.* Ag. 1272. *οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέων.* Prom. 845. *δίκτεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.* Sept. 172. *οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.* Pers. 623. *εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον.* Pers. 989. *καὶ πλέον ἢ πάπαῖ μὲν οὖν.* Ag. 292. *πλέον καλοῦσα τῶν εἰρημένων.* Ag. 519. *ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.* Ag. 544. *πλέον τυγεῖν.* Ag. 998. *εἶργε μὴ πλέον φέρειν.* Choeph. 58. *τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ' ἐν βροτοῖς θεὸς νε καὶ θεοῦ πλέον.* Eum. 591. *ὄρνιθες γὰρ*

οὔτι Ζηνὸς ἰσχὺς πλέον. — πλείονα plura. Ag. 737. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίπτει. Ag. 842. τέτρωται δεινόν᾽ πλέω λίγειν. Ag. 868. πάθη ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου. Ag. 1038. οὐ μὴν πλέω ῥίψας᾽ ἀτιμωθήσομαι. — τὰ πλείω plurima. Sept. 23. καλῶς τἀ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ. — Add. Πλέον.

Πλέως plenus. Prom. 42. ἀεί τε δὴ νηλὴς ἐν καὶ θράσους πλέως. Prom. 955. φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν. Prom. 689. φόβου πλέα τις εἶ. Pers. 595. ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα. Theor. ap. Phot. p. 655, 12. πλέω γράσου τε καὶ ψεθολου καὶ ῥύπου.

Πληγή plaga, vulnus. Sept. 778. πόλις δ᾽ ἐν εὐδίᾳ τε καὶ πλυδωνίου πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο. Sept. 876. διαντλαν, λίγεια πλαγάν. Pers. 247. ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Pers. 296. πληγῇ δορός. Pers. 872. δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι πουτίαισιν. Pers. 1010. ὀΐ᾽ στονόεσσα πλαγά. Ag. 358. Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν. Ag. 1265. ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν. Ag. 1316. πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω. Ag. 1317. οἶγα, τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος; Choeph. 230. σκάθης τε πληγάς. Choeph. 310 s. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν τινέτω. Choeph. 461. παράμουσος ἄτης αἱματόεσσα πλαγά. Eum. 103. ὁρᾷ δὲ πλαγὰς τάσδε παρδία σέθεν. Eum. 893. οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.

Πλήθειν plenum esse. Pers. 264. πλήθουσι νεκρῶν δυσπέτμοις ἐφθαρμένων Σαλαμῖνος ἀκταί. Pers. 412. θάλασσα δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἦν ἰδεῖν ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν. Ag. 1193. χεῖρας ἡρῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς. Choeph. 582. πόντιαί τ᾽ ἀγκάλαι κωκυδάλων ἀνταίων βροτοῖσι πλάθουσι.

Πλῆθος multitudo. Pers. 40. δεινοὶ πλῆθός τ᾽ ἀνάριθμοι. Pers. 162. χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος. Pers. 326. πόσον τι πλῆθος ἦν ἡμῶν Ἑλληνίδων. Pers. 329. πλήθουσι μὲν ἂν σάφ᾽ ἴσθ᾽ ἔπασι βαρβάροις ναυσὶ κρατῆσαι. Pers. 334. χιλιὰς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος. Pers. 344. πλήθει καταυχήσαι νεῶν. Pers. 405. ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστο. Pers. 421. κακῶν δὲ πλῆθος. Pers. 424. πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων. Pers. 469. τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπίσπασε. Pers. 789. πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ. Suppl. 464. κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὡς ἐπέρχεται.

Πληθύειν augeri, frequentem esse. Choeph. 1053. αἵδε πληθύουσαι δή. Ag. 843. ὡς ἐπλήθυον λόγοι.

Πληθύνεσθαι multitudine praevalente inclinari. Ag. 1343. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι. Suppl. 599. δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅπου πληθύνεται.

Πλημμυρίς exundatio. Choeph. 184. σταγόνες ἄφρακτοι· δυσχίμου πλημμυρίδος.

Πλήν praeter. Prom. 49. ἅπαντ᾽ ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι πειρανεῖν. Prom. 258. οὐκ ἄλλο γ᾽ οὐδὲν πλὴν ὅταν πείνῳ δοκῇ. Prom. 517. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν

ἀεὶ πρατεῖν; Eum. 122. τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; Eum. 707. τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν. — Prom. 50. ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός. Prom. 63. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι. Prom. 234. καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ. Prom. 916. οὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς. Ag. 160. οὐκ ἔχω προσεικάσαι πάντ' ἐπιστα-θμώμενος πλὴν Διός. Ag. 539. τίς δὲ πλὴν θεῶν ἅπαντ' ἄπημον τὸν δ' αἰῶνος χρόνον; Ag. 619. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς — πλὴν τοῦ τρίφυντος Ἰλίου χθονὸς φύσιν. Choeph. 170. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ πειράσεται νιν.

Πλήρης *plenus.* Prom. 145. ὀμίχλη προσῄξε πλήρης δαιρύων.

Πληροῦν *implere.* Sept. 32. πληροῦτε θωρακεῖα. — Sept. 446. μυκτηροκόμποις πνεύμασι πλη-ρούμενοι. Ag. 304. ἄλλος παρ' ἄλλαν διαδοχαῖς πληρούμενοι. Ag. 791. τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλ-πὶς προσῇσε χειρὸς οὐ πληρου-μένῳ. Eum. 538. σάλπιγξ βρο-τείου πνεύματος πληρουμένη. Eum. 540. πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου. Fragm. 299. Αἴ-γυπτος ὑγροῦ νάματος πληρου-μένη. — *plene reddere.* Sept. 459. θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί.

Πλησίον *prope.* Prom. 364. πεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου.

Πλησίος *vicinus.* Eum. 186. χρησηρ-ίοις ἐν τοῖσδε πλησίοισι.

Πλήσσειν *ferire, percutere.* Psychag. 257. ὕνθῳ σ' ἔπληξεν. — Sept. 590. πληγεὶς θεοῦ μάστιγι. Arg. 15. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεὶς ἐνανάγησεν. Myrm. 116. πλη-γέντ' ἀτράπτῳ τοξικῷ τὸν ἀετόν. Sept. 878. πεπλαγμένους ἐννέπω. Pers. 969. 970. πεπλήγμεθα. Pers. 975. στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι. Ag. 1316. πέ-πληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω. Ag. 1318. δευτέραν πεπληγμένος. Choeph. 871. ἔοικε νῦν αὐτῇς — αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πε-πληγμένης. Ag. 1645. δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμέ-νος. Choeph. 31. πέπλων ἀγαλά-στοις ξυμφοραῖς πεπληγμένων. Prot. 192. φάβα μίσαυστα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπληγμένην. Ag. 1136. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δύγμα-τι φοινίῳ. Ag. 530. τῶν ἀντερώ-ντων ἰμέρῳ πεπληγμένος. Ag. 1176. μῶν καὶ θεὸς πῃ ἱμέρῳ πεπληγμένος; — *exprimere, excudere.* Suppl. 280. Κύπρισς χα-ρακτῆρ τ' ἐν γυναικείοις τόποις εἰκὼς πέπληται τευκτόνων πρὸς ἀρσένων.

Πλινθυφής *laterdicius.* Prom. 448. πλινθυφεῖς δόμους.

Πλοῖον *navigium.* Sept. 584. ξυνεισ-βὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ ναύ-ταισι θαρσοῦς. Ag. 611. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ, αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. Suppl. 695. ὁρῶ τὸ πλοῖον. Suppl. 702. καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ ναυσπορία εὔπρεπτος.

Πλόκαμος *cincinnus.* Sept. 310. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι — ἐκ πηδὸν πλοκάμων. Sept. 546. τρι-χὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵστατται. Choeph. 7. πλόκαμον Ἰοῖ χθ θρεπτήριον. Choeph. 185. πλό-καμον ἰδοῦσα τόνδε. Suppl. 861. ὁλκὴ γὰρ οὗτος πλόκαμον εὖ δαμάζεται. Fragm. 433. χλιδῶν τε

πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἁβρᾶις.

Πλόκος cincinnus. Choeph. 194. τόνδ' ἀποπτύσας πλόκον.

Πλουτεῖν abundare. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. πόνου πλουτοῦντα.

Πλουτίζειν locupletare. Ag. 572. δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ. Ag. 1240. ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.

Πλουτογαθής divitiis laetans. Choeph. 790. πλουτογαθῆ μυχόν.

Πλοῦτος divitiae. Prom. 893. τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων. Sept. 931. ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔστω. Pers. 161. μέγας πλοῦτος. Pers. 164. ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής. Pers. 233. πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις; Pers. 246. πολὺς πλούτου λιμήν. Pers. 737. πολὺς πλούτου πόνος ὁμῶς. Pers. 741. μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω. Pers. 828. τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. Ag. 372. οὐ γὰρ ἔστιν ἅπαλξις πλούτου. Ag. 721. ἀκτυπαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου. Ag. 755. δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ. Ag. 794. σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. Ag. 923. σωματοφθορεῖν πολὺν φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς. Ag. 1356. πλοῦτον εἵματος κενόν. Choeph. 806. πλοῦτον δωμάτων λιτήριον. Eum. 950. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου.

Πλουτόχθων terrae divitias possidens. Eum. 907. γόνος πλουτόχθων.

Πλούτων Pluto. Prom. 806. εἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου.

Πνεῖν spirare, Choeph. 1063. τρίτος αὖ χειμὼν πνεύσας γονίας ἐτελέσθη. Eum. 866. κἀνέμων ἀήματα εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα. Eum. 898. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα. — Arg. 15. χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί. — Ag. 1154. λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς πνέων ἐσῄξειν. Choeph. 612. Νίσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσας' ἀπροβούλως πνέονθ' ἃ πνοάφρων ὕπνῳ. — Sept. 53. σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων ἔπνει. — cum accusativo. Ag. 212. φρενὸς πνέων δυσαβῆ τροπαίαν. Ag. 366. Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως. Ag. 1209. ἄσπονδόν τ' Ἄρην φίλοις πνέουσαν. Ag. 1179. κἀρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν. Ag. 1282. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ. Choeph. 34. ἐξ ὕπνου νότου πνέων. Choeph. 940. ὀλέθριον πνέων ἐν ἐχθροῖς νότον. Eum. 804. 835. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε νότον.

Πνεῦμα spiritus, halitus. Prom. 886. λύσσης πνεύματι μάργῳ. Sept. 446. φιμοὶ — μυκτηροκόμποις πνεύμασι πληρούμενοι. Sept. 690. δαίμων — ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ πνεύματι. Eum. 132. αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐκπυρίσασα τῷ. Eum. 538. σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη. — *venti flatus.* Prom. 1049. χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα προβαίνοι. Prom. 1088. σπερχᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων. Pers. 110. θαλάσσης πολιανομένης πνεύματι λάβρῳ. Suppl. 158. 172. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών. — *vitae spiritus.* Sept. 966. σωθεὶς δὲ πνεῦμ'

ἐπείλεσεν. Pers. 499. ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου. — *aura, favor.* Suppl. 29. δίξασθ' ἱκέτην τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίᾳ πνεύματι χώρας.

Πνεύμονες pulmones, spiramina. Sept. 61. ἱππείων ἐκ πνευμόνων.

Πνοή spiritus. Prom. 802. ἅς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς. — *spiramentum.* Sept. 63. πρὶν καταιγίσαι πνοὰς Ἄρεος. Sept. 109. πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. — *exhalatio.* Ag. 794. συνθνήσκουσα δὲ σπεδοῦς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. — *flatus, ventus.* Fragm. 388. Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς. Prom. 88. ὦ δῖοι αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί. Ag. 185. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι. Ag. 640. ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρῄκιαι πνοαὶ ἤρεικον. Suppl. 129. ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς. Prom. sol. 181. *Βορεάδας* ἥξεις πρὸς πνοάς.

Πόα herba. Glanc. in Bekk. Anecd. p. 347, 22. ὁ τὴν ἀεὶζων ἄφθιτον πόαν φαγών. ib. p. 347, 24. καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας.

Ποδαπός cuias. Choeph. 568. 646. ποδαπὸς ὁ ξένος; Suppl. 231. ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλλῃνα στόλον — προσφωνοῦμεν;

Ποδένδυτος pedibus circumdatus. Choeph. 992. νεκροῦ ποδένδυτον δροίτης κατασκήνωμα.

Ποδήρης ad pedes pertinens. Ag. 1576. τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους πτύνας. — *ad imum pertingens.* Ag. 872. ὑψηλῆς στέγης στόλον ποδήρη.

Ποδιστήρ pedes circumdans. Choeph. 994. ποδιστῆρας πέπλους.

Ποδόψηστρα tapetes pedibus substrati. Ag. 900. χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων πλησθὲν ἐμοὶ ἄϋτεῖ.

Ποδώκης velox. Sept. 605. ποδώκεις ὄμμα. Choeph. 569. ποδώκεις περιβαλὼν χαλκεύμασι. Fragm. 269. τὸ τοι ναὸν ποδώκεις ἔρχεται βροτοῖς.

Ποδωκία velocitas. Eum. 37. τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν.

Ποθεῖν desiderare. Prom. 787. τοῦτο γὰρ ποθῶ. Pers. 504. ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός. Pers. 534. Περσίδες ἀνδρῶν ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν. Pers. 954. καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν. Ag. 333. ποθεῖν ἃ μὴ χρή. Ag. 531. ποθεῖν πραθέντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;

Πόθεν unde? Prom. 595. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀκούεις; Ag. 533. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ; Ag. 1121. πόθεν ἐκεισόντοιν θεοφόρων τ' ἔχεις ματαίους δύας; Ag. 1125. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ πακοῤῥήμονας; Choeph. 254. πόθεν ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθυντον γέρας; Choeph. 646. ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν; Choeph. 842. πόθεν ἄρξωμαι; Suppl. 773. πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν φιλίους θρόνους; — *qua ex causa?* Choeph. 508. πόθεν χάὰς ἔπεμψεν; ἐκ τίνος λέγου;

Ποθέν alicunde. Pers. 346. φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν. Choeph. 1069. νῦν δ' αὖ τρίτου ἥλθε ποθὲν σωτὴρ. Edon. 51. ταυρόφθογγος δ' ὑπορυμαῖ- ται ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβερὰ μέμυκε.

Πόθος desiderium. Prom. 657. *ὡς ἂν τὸ Διὸν ὄμμα λωφήσῃ πόθου.* Pers. 62. *πόθῳ στένεται μαλερῷ.* Pers. 130. *λίκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλανται δακρύμασιν.* Pers. 133. *πόθῳ φιλάνορι.* Ag. 403. *πόθῳ δ' ὑπερπονίας φάσμα δόμων ἀνάσσειν.*

Πόθος Cupido. Suppl. 1022. *μετάποινος δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν Πόθος ᾧ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελίθει θέλητορι Πειθοῖ.*

Ποῖ quo? Prom. 577. *ποῖ, ποῖ, ποῖ ποῖ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι;* l. d. Ag. 1057. *ποῖ ποτ' ἦγαγές με;* Ag. 1109. *ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἦγαγες;* Choeph. 721. *ποῖ δὴ πατεῖς;* Suppl. 120. *ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;* Suppl. 758. *ποῖ φύγωμεν Ἀπίας χθονός;* — Sept. 142. *ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;* Pers. 721. *πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν;* Pers. 773. *ποῖ καταστρέψεις λόγων τελευτήν;* Choeph. 521. *καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;* Choeph. 1071. *ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει μεταποσμισθὲν μένος ἄτης;* Suppl. 598. *ποῖ κεκύρωται τέλος;* — Choeph. 399. *ποῖ ποῖ δὴ νεοτέρων τυραννίδες;* Choeph. 869. *ποῖ Κλυταιμνήστρα;*

Ποιεῖν facere. Prom. 937. *ὅδ' οὖν ποιείτω.* Choeph. 546. *τοὐσδ' ἔν τι πρισσῶν, τοὺς δὲ μή τι φρὰν λέγων.* Eum. 87. *σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.* Eum. 619. *τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ ὁμός.* Suppl. 889. *οἵτινος τί ποιεῖς;* Cabir. 83. *ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἁμῆς ὁδοῦ.* Cabir. 86. *ἔξουσ' ὀπανίζων δῶμα ποιήσαντας.*

Ποικιλείμων variegata veste indutus. Prom. 24. *ἢ ποικιλείμων νύξ.*

Ποίκιλμα vestis variis coloribus distincta. Choeph. 1008. *πολλοὶς βαφαῖς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.*

Ποικίλος varius. Prom. 493. *λεβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.* Pers. 822. *ποικίλων ἐσθημάτων.* Ag. 897. *ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν βαίνειν.* Eum. 438. *ποικίλοις ἀγρεύμασιν πρύψασα.* — *versutus.* Prom. 308. *παραινέσας γέ σοι θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.* — *τὰ ποικίλα tapetes variegati.* Ag. 900. *χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων.* Ag. 910. *ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.*

Ποικιλοῦν variegare. Fragm. 300. *τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔπεμπα τῶν αὐτοῦ κακῶν πεποικίλκας.*

Ποιμαίνειν pascere. Eum. 91. *τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν ἱκέτην.* — *peragrare.* Eum. 240. *χθονὸς γὰρ πᾶς πεπόλμανται τύπος.*

Ποιμανόριον grex. Pers. 75. *ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει.*

Ποιμάνωρ gregis dux. Pers. 237. *τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεσσι πάκιδεσπόζει στρατοῦ.*

Ποιμήν dux, curator. Suppl. 748. *ναῶν ποιμένες.* — Ag. 643. *ποιμένος κακοῦ στρόβῳ* de procella dictum.

Ποίμνη grex. Prom. 656. *ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός.* — Eum. 188. *ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.* Suppl. 633. *αἰδοῦνται δ' ἱκέται Διὸς, ποίμναν τανδ' ἀμέγαρτον.*

Ποινάτωρ ultor. Ag. 1254. *ποινάτωρ πατρός.*

Ποινή poena, ultio. Choeph. 924.

βαρύθυμοι ποιναί. Choeph. 935. δολιόφρων ποινά. Eum. 312. μᾶτερ, ἃ μ' ἔτικτες — ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν ποινάν. Eum. 514. ποινὰ γὰρ ἐπίστας. Prom. 112. τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων εἶναι. Prom. 176. ποινάς τε τίνειν τῆσδ' αἰτίας ἐθελήσῃ. Prom. 223. παναῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐζημείωτο. Prom. 268. σὺ μήν τι ποιναῖς γ' ὧμὴν τοῖσδε με κατισχανεῖσθαι. Prom. 563. τίνος ἀμπλακίης ποινὰς ὀλίσῃ; Prom. 623. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Ag. 1196. ἐκ τῶνδε ποινὰς φημι βουλεύειν τινά. Ag. 1313. ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ. Eum. 194. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. Eum. 442. ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν — ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός. Eum. 236. μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτῶν δι' ὀργὰν ποινὰς, ἀντιφόνους ἄτας, ἀρπαλίσαι πόλεως. — remuneratio. Eum. 621. λίξωμεν ἐπ' Ἀργείοις εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινάς.

Ποινόμος herbivorus. Ag. 1142. θυσίαι πατρὸς πολυπαγεῖς βοτῶν ποινόμων.

Ποινόμος herbosus, pascuus. Suppl. 49. ἐν ποινόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις.

Ποῖος qualis? Prom. 249. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου; Prom. 623. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Prom. 765. ποίῳ τρόπῳ; Prom. 781. ποίων; Sept. 286. ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πίδον τᾶσδ' ἄρειον; Pers. 438. ποίῳ μόρῳ δὲ τοῦδε φὴς ὀλωλέναι; Ag. 269. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; Ag. 1057. πρὸς ποίαν στέγην; Ag. 1090. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν αἴλῃ ἐπορθιάζειν; Choeph. 12. ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω; Choeph. 173. ποίαις ἐθείραις; Eum. 625 a. ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται; Suppl. 300. ποῖον πανόπτην εἰσβουπόλον λέγεις; Suppl. 889. ἐκ ποίου φρονήματος ἀνδρῶν Πελασγῶν τῆσδ' ἀτιμάζεις χθόνα; Suppl. 987. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις; Fragm. 308. ποία ξυναρὶς τῆδε καρτερωτέρα; — in interogatione indirecta. Prom. 194. γέγων' ἡμῖν λόγον, ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι — αἰκίζεται. Suppl. 514. καὶ σὸν δεδάῃ πατέρα, ποῖα χρὴ λέγειν.

Ποίφυγμα singultus. Sept. 262. ἐν ματαίοις κλαγγίοις ποιφύγμασιν.

Πολεῖν frequentare. Pers. 299. νῆσον Αἴαντος πολεῖ. — πολεῖσθαι migrari. Prom. 648. ὄψεις ἔννυχοι πολεύμεναι ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς.

Πολέμαρχος belli dux. Sept. 810. ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους; Choeph. 1068. Ἀχαιῶν πολέμαρχος ἀνήρ.

Πολέμιος hostilis. Sept. 198. 398. πολέμιον δόρυ. Sept. 252. λέοντα πολέμιον φόβον. Sept. 492. ξυνοίσεσθον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων θυεῖ. Sept. 541. πολεμίοις ἐπ' ἀσπίδος. Sept. 570. κεκινῶσι πολεμίας ὑπὸ χθονός. Pers. 239. πῶς ἂν οἷόν μίνουσιν ἄνδρες πολεμίους ἐπήλυδας; Ag. 594. δαμάσαν νῦν ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν. — οἱ πο-

λέμιοι hostes. Sept. 259. πολεμίων δ' ἐσθήματα.

Πολεμιστρία bellatrix. Choeph. 418. Κισσίας νόμισι πολεμιστρίαν.

Πολεμόκραντος a bello confectus. Sept. 146. πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος.

Πόλεμος bellum. Prom. 906. ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος. Sept. 23. καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν πυρεῖ. Pers. 20. πολέμου στῖφος παρέχοντες. Pers. 105. ἐπέκτυψε δὲ Πέρσαις πολέμους πυγοδαΐστους διέπειν. Pers. 846. νόστου δ' ἐκ πολέμων ἀπίνευε, ἀπαθεῖς — ἄγων οἴκους. Pers. 871. θοίτρεκτα τάδ' εὖ φέρομεν πολέμοισι. Ag. 218. γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν. Eum. 826. θυραῖος ἔστω πόλεμος. Suppl. 337. βαρία σύ γ' ἐλπὰς, πόλεμον αἴρεσθαι νέον. Suppl. 434. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη. Suppl. 928. πόλεμον αἴρεσθαι νέον. Suppl. 1028. πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι. Add. Πτόλεμος.

Πολεμόφθορος bello perditus. Pers. 645. οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ πολεμοφθόρους ἄτας.

Πολιαίνεσθαι incanescere. Pers. 109. θαλάσσης πολιαινομένης πνεύματι λάβρῳ.

Πολιήτης civis. Pers. 548. ἀβλαβὴς ἐπῆν τόξαρχος πολιήταις. Vid. Πολίτης.

Πολιός vetustus. Suppl. 658. ὃς πολιᾷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.

Πολισσοῦχος urbem tenens, tuens. Sept. 294. ὦ πολισσοῦχοι θεοί. Suppl. 997. μάκαρας θεοὺς γανάεντες πολισσούχους. Add. Πολιοσοῦχος et Πολιασσοῦχος.

Πόλις urbs. Prom. 848. ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός. Sept. 2. ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα ναμῶν. Sept. 9. ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει. Sept. 14. πόλεις τ' ἀρήγειν. Sept. 29. νυκτηγορεῖσθαι καπιβουλεύειν πόλει. Sept. 46. πόλει κατασκαφὰς θέντες. Sept. 57. ἄνδρας ἐκπρίτους πόλεως. Sept. 71. μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε. Sept. 74. γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν. Sept. 77. πόλις γὰρ εἶ πράσσουσα δαίμονας τίει. Sept. 89. ἐπὶ πόλιν δώκων. Sept. 102. ἕπιδε πόλιν. Sept. 126. Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον. Sept. 136. ὅτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν πλύω. Sept. 141. τί πόλις ἄμμιν πάσχει; Sept. 148. πρὸ πόλεως. Sept. 153. πόλιν δορίπονον μὴ προδῶτε. Sept. 158. ἀμφιβάντες πόλιν. Sept. 162. φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων. Sept. 165. ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια; Sept. 172. οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν. Sept. 197. πόλεως ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκαί. Sept. 200. θεοὺς τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος. Sept. 203. μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ' ἀστυδρομουμένην πόλιν. Sept. 215. πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον. Sept. 236. αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν. Sept. 256. πόλεως σεσωσμένης. Sept. 284. πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ ῥύεσθε. Sept. 300. πόλεως ῥυτῆρες. Sept. 303. πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν. Sept. 312. βοᾷ δ' ἐκπεπουμένα πόλις. Sept. 400. πόλεως πρόμαχος. Sept. 409. ἐκπέρσειν πόλιν. Sept. 416. πρήσω πόλιν. Sept. 434. πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται. Sept. 453. πό-

λεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν. Sept. 521. τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος. Sept. 554. τὸν πόλεως ταράκτορα. Sept. 564. πόλιν πατρῴαν. Sept. 595. τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν. Sept. 609. ὡς πόλις εὐτυχῇ. Sept. 614. πόλει οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας. Sept. 629. πόλιν ἕξει. Sept. 634. γνῶθι ναυπληρεῖν πόλιν. Sept. 731. σώζειν πόλιν. Sept. 743. περὶ πρύμναν πόλεως. Sept. 747. μὴ πόλις δαμασθῇ. Sept. 756. ξυνέστιοι πόλεως. Sept. 775. πόλις πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν. Sept. 777. πόλις — ἄντλον οὐκ ἐδίξατο. Sept. 785. πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν. Sept. 797. πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν. Sept. (786.) 802. πόλις σέσωσται. Sept. 808. πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι. Sept. 882. διήκει δὲ καὶ πόλιν στύνος. Sept. 980. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν. Sept. 997. προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως. Sept. 1000. θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει. Sept. 1010. ἦρει πόλιν. Sept. 1021. ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Sept. 1033. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε. Sept. 1037. ὃν πόλις στυγεῖ. Sept. 1058. δράτω τι πόλις. Sept. 1058. πόλις ἄλλως ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια. Sept. 1064. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ. Sept. 1067. Καδμείων ἦρυξε πόλιν. Pers. 117. μὴ πόλις πύθηται. Pers. 209. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει. Pers. 215. καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. Pers. 229. ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν. Pers. 339. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. Pers. 340. ἐτ' ἀρ' Ἀθηνῶν ἐστ' ἀπόρθητος πόλις; Pers. 503. ὡς στένειν πόλιν Πέρσῶν. Pers. 668. τίνα πόλις πονεῖ πόνον; Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθε σηπτὸς ἢ στάσις πόλει; Pers. 767. οὐ κακὸν τοῦδε προσβαλεῖν πόλει. Pers. 908. πόλεως γέννας πενθητῆρος. Ag. 29. Ἰλίου πόλις. Ag. 126. Πριάμου πόλιν. Ag. 258. Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν. Ag. 269. πείσῃ χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; Ag. 342. εἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν. Ag. 322. ὧν ἔχει πόλις. Ag. 384. πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθεὶς. Ag. 463. πόλιν διῄσει θοὰ βάξις. Ag. 487. ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει. Ag. 518. συντελὴς πόλις. Ag. 566. τοιαῦτα χρὴ πλέοντας εὐλογεῖν πόλιν. Ag. 591. ἐράσμιον πόλει. Ag. 624. ὅταν δ' ἀπευκτὰ πίμπτ' ἄγγελος πόλει — φέρῃ. Ag. 626. πόλει μὲν εἶλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν. Ag. 633. πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν. Ag. 693. Πριάμου πόλις. Ag. 719. ἐς Ἰλίου πόλιν. Ag. 783. τὸν αἱμάρους πόλιν οἰκουροῦντα. Ag. 786. πόλιν Πριάμου. Ag. 792. παπτῷ δ' ἀλᾶσα νῶν ἔτ' εὔσημος πόλις. Ag. 798. πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δέμας. Ag. 818. πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς. Ag. 1035. πόλιν νεαίρετον. Ag. 1077. πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ. Ag. 1140. πόνοι πόλεως ὀλομένας. Ag. 1144. τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Ag. 1173. ἀλλόθρουν πόλιν. Ag. 1260. Ἰλίου πόλιν. Ag. 1261. οἱ δ' εἶχον πόλιν. Ag. 1308. τῇδε πόλιν μὲν εἶλεῖν ἔδοσαν μάκαρες Πριάμου. Ag. 1328. τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. Ag. 1386. διπάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν

ἐμοί. Ag. 1568. ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων. Choeph. 287. δεώκεται πόλεως χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας. Choeph. 210. πρεκτὸν γοήτων νόμον μεθήσομεν πόλει. Ag. 1042. ἐλευθεροῦσας πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν. Eum. 435. Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλον ἔθηκας. Eum. 453. ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει. Eum. 498. πόλις βροτοὺς δ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν. Eum. 542. πόλιν τε πᾶσαν. Eum. 587. οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι. Eum. 657. πόλιν νεόπτολιν τήνδε. Eum. 668. πόλεως ἔξω βαλεῖν. Eum. 671. πόλεως σωτήριον. Eum. 703. θυμοῦσθαι πόλει. Eum. 742. πόλιν τὴν Παλλάδος. Eum. 848. οὐ τῶν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνιν. Eum. 875. τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. Eum. 877. οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν. Eum. 909. πόλεως φρούριον. Eum. 933. μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τῇδ' ἐπεύχομαι βρέμειν. Eum. 938. ἁρπαλίσαι πόλεως. Eum. 948. πόλιν ὀρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες. Eum. 963. πόλεως ἐπὶ νίκῃ. Eum. 971. Παλλάδος πόλιν. Suppl. 7. ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι. Suppl. 23. ὦν πόλις, ὦν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ. Suppl. 245. πόλεως ἀγόν. Suppl. 270. μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις. Suppl. 340. πρύμναν πόλεσι. Suppl. 352 s. μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις. Suppl. 361. τὸ κοινὸν δ' εἰ μεμίνεται πόλις. Suppl. 365. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον. Suppl. 383. νόμῳ πόλεως. Suppl. 396. ἀπώλεσας πόλιν. Suppl. 405. πρῶτα μὲν πόλει αὐτοῖσί θ' ἡμῖν. Suppl. 613. πόλιν παχῦναι. Suppl. 614. μίασμα πρὸ πόλεως φανέν. Suppl. 627. Πελασγὰν πόλιν. Suppl. 646. ἀνδρῶν τῶνδε πόλιν. Suppl. 655. ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. Suppl. 664. τάνδε πόλιν δαΐζων. Suppl. 756. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις. Suppl. 833. ἀτλὶτ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν. Suppl. 881. πόλεως ἀγοί. Suppl. 891. γυναικῶν ἐς πόλιν. Suppl. 920. δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία ψῆφος ἐκπέφανται. Suppl. 933. στείχετ' εὐερκῆ πόλιν. Suppl. 988. τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ. Suppl. 1002. πόλιν τήνδε Πελασγῶν. Pers. 107. πόλεών τ' ἀναστάσεις. Pers. 848. ὅσους δ' εἶλε πόλεις. Pers. 863. Κυπρίας τε πόλεις. — Eum. 77. ὑπέρ τε πόντου καὶ περιῤῥύτας πόλεις insulas. — Add. Πτόλις.

Πόλισμα urbs. Prom. 419. ὑψικρημνόν θ' οἳ πόλισμα Καυκάσου πέλας νέμονται. Sept. 63. φράξαι πόλισμα. Sept. 113. Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου κυκλοῦνται. Sept. 229. στένει πόλισμα. Sept. 324. καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν. Sept. 460. πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος ἑλών. Pers. 119. τὸ Κισσιον πόλισμα. Pers. 245. ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα. Pers. 481. Θεσσαλῶν πόλισμα. Eum. 638. τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν.

Πολισσοῦχος urbem tenens. Sept. 804. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολισσοῦχοι δαίμονες. Vid. Πολισσοῦχος.

Πολισσονόμος in urbe degens. Pers. 838. πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκτήσαμεν. — *urbem regens.* Choeph.

851. ἀρχάς τε πολλισσουμένας ἔξω.

Πολισσοῦχος urbem tenens, tutelaris. Sept. 69. πολισσοῦχοι θεοί. Sept. 104. θεοὶ πολισσοῦχοι χθονός. Sept. 167. βρίτυ πίσυνοι πρὸς πολισσούχων θεῶν. Sept. 253. χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς. Ag. 329. εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεούς. Suppl. 488. ὧν πολισσούχων θεῶν βωμούς. — *urbem incolens.* Eum. 745. πολισσοῦχος λεώς. Eum. 843. πολισσούχων βροτῶν. Eum. 964. πολισσοῦχοι παῖδες Κραναοῦ. Cf. *Πολιοῦχος. Πολισσοῦχος.*

Πολίτης civis. Sept. 1. Κάδμου πολίτας. Sept. 173. πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς θεῖσαι. Sept. 219. ὡς πολίτας μὴ καπνοπλάγχνους τιθῇς. Sept. 281. ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἑάπτουσι πολίταις χερμάδ' ὀκρυόεσσαν. Sept. 299. ἄρεσθε κῦδος τοῖσδε πολίταις. Sept. 906. ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας. Sept. 1053. δεῖμα πολιτῶν. Ag. 697. ἀμφὶ πολιτῶν μέλεον αἷμα. Ag. 783. τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. Ag. 829. ἄνδρες πολῖται. Ag. 1183. πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη. Ag. 1623. πειράσομαι ἄρχειν πολιτῶν. Choeph. 300. πολίτας ἐνλεσταίτους βροτῶν. Choeph. 425. ἄνευ πολιτᾶν. Eum. 663. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους. Eum. 758. 785. δύσοιστα πολίταις πάθον. Eum. 816. τιμιώτερος χρόνος ἔσται πολίταις τοῖσδε. Eum. 887. 946. τοῖσδε πολίταις. Eum. 932. μέλαν αἷμα πολιτᾶν. Eum. 967. εἴη δ' ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια πολίταις. Suppl. 479. πάντες πολῖται. — *urbem tenens.* Sept. 235. θεοὶ πολῖται. — Add. *Πολιήτης.*

Πολλάκις, Πολλάκιες saepe. Sept. 209. πολλάκις δ' ἐν καπαῖσιν τὸν ἀμήχανον — ὀρθοῖ. Pers. 743. τοιαῦθ' ἑξ ἀνδρῶν ὀναίδη πολλάκις πλέων καπῶν. Ag. 234. πολλάκις πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἔμολψεν. Suppl. 113. 124. πολλάκις δ' ἐμπίτνῃ ξὺν λαιψηρὰ λίνοισιν.

Πολλαχῇ multis rationibus. Suppl. 463. καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα.

Πόλος polus. Prom. 427. οὐρανίου τε πόλου νώτοις ὑποστενάζει.

Πολυαίμων cruentus. Suppl. 820. πολυαίμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατός.

Πολύανδρος viris frequens. Pers. 73. πολυάνδρου δ' Ἀσίας θοίριος ἄρχων. Pers. 525. Περσῶν τῶν μεγαλαίχμων καὶ πολυάνδρων στρατιάν. Pers. 867. (πόλεις) πολυάνδρους Ἑλλάνων. Ag. 678. πολύανδροί τε φερασπιδες πυναγοί.

Πολυάνωρ multos maritos habens. Ag. 62. πολυάνορος ἀμφὶ γυναικός.

Πολυβαφὴς saepe mari immersus. Pers. 267. ἀλίδονα σώματα πολυβαφῆ.

Πολύγομφος multis clavis compactus. Pers. 71. πολύγομφον ὄδωμα.

Πολίγονος multos partus edens. Suppl. 673. πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς πολύγονα τελέθοι.

Πολύδακρυς flebilis. Pers. 902. πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν. Choeph. 442. πολύδακρυν γόον.

Πολυδάκρυτος multum defletus. Sept.

952. ἰὼ πολυδάκρυτα σύ. Choeph. 330. πολυδάκρυτα πένθη.

Πολύδονος multum circumactus. Prom. 790. πολύδονον πλάνην.

Πολύδρομος celeriter currens. Suppl. 718. πολυδρόμου φυγᾶς.

Πολυεπὴς verbosus. Ag. 1105. πολυεπεῖς τέχναι.

Πολύευκτος multum exoptatus. Eum. 509. ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος.

Πολυηλάκατος calamis abundans. Aetn. ap. Schol. Hom. p. 448. Battm. ποταμοὺς πολυηλακάτους.

Πολύθεος Deis frequens. Suppl. 419. ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων.

Πολυθρέμμων multos alens. Pers. 33. ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος.

Πολύθρηνος flebilis. Ag 694. μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον Πριάμου πόλις γεραιὰ πολύθρηνον μίγα που στένει. Ag. 696. πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον αἷμ' ἐναστλᾶσα.

Πολύθροος multo cum clamore coniunctus. Suppl. 800. μάτευσι πολυθρόοις.

Πολικτὴς multos interficiens. Ag. 1142. θυσίαι πατρὸς πολικταὶς βοτῶν ποιονόμων.

Πολύκλαυτος multum deflctus. Pers. 660. ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών. Ag. 1507. τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν.

Πολυκοίρανος multis imperans. Iphig. 82. Ἀτρέως πολυκοίρανος μάνθανέ μου παῖ.

Πολυκρατὴς praepotens. Choeph. 400. πολυκρατεῖς Ἀρὰ φθιμένων.

Πολυκτόνος multos interficiens. Ag. 448. τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί Ag. 716. μίγα οἶνος πολυκτόνον.

Πολύμιτος ex multis filis contextus. Suppl. 427. πολυμίτων πάλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

Πολύμνηστος bene memor. Ag. 795. τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν τίνειν. — *celebratus.* Ag. 1438. πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον.

Πολυμνήστωρ memor. Suppl. 530. γενοῦ πολυμνήστωρ, ἐφάπτωρ Ἰοῦς.

Πολυναύτης multas naves ducens. Pers. 83. πολύχειρ καὶ πολυναύτης.

Πολυνεικὴς multum rixans. Sept. 812. ὀρθῶς νιν' ἐπωνυμίαν καὶ πολυνεικεῖς ὤλοντο.

Πολυνείκης Polynices. Sept. 559. ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν. Sept. 623. Πολυνείκους βία. Sept. 640. ἐπωνύμου δὲ πάρτα, Πολυνείκη λέγω. Sept. 1004. τόνδε Πολυνείκους νεκρόν. Sept. 1059. τοὺς πλαίοντας Πολυνείκην.

Πολύξενος multos hospitio excipiens. Suppl. 148. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν νεκμηκότων. Sisyph. in Etym. Gud. p. 227. Ζαγρεῖ τὰ νῦν με καὶ πολυξένῳ χαίρειν.

Πολυπενθὴς lugubris. Pers. 539. μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

Πολύπλαγκτος multum circumvagatus. Suppl. 567. πολύπλαγκτον ἀθλίαν οἰστροδόνητον Ἰώ.

Πολυπλάνητος multum circumvagans. Choeph. 419. πολυπλάνητα δ' ἐν ἰδαῖν ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χεροὸς ὀρέγματα.

Πολύπλανος multum circumerrans. Prom. 587. ἔδοξεν με πολύπλανος πλάναι γεγυμνάσαι.

Πολύπονος aerumnosus. Sept. 991. *ἰὼ πάντων πολυπονώτατος.* Suppl. 377. *φύλακα πολυπόνων βροτῶν.* — *multos labores excitans.* Pers. 312. *πολύπονον δόρυ νωμῶν.*

Πολύπυρος frumento abundans. Suppl. 550. *τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν.*

Πολύῤῥοθος multiloquus. Sept. 7. *φρουμίοις πολυῤῥόθοις.*

Πολύρυτος multifluus. Suppl. 823. *ἀνὰ πολύρυτον ἁλμίεντα πόρον.*

Πολύς multus. Sept. 80. *ᾗπερ πολὺς ὅδε λεώς.* Pers. 246. *πολὺς πλούτου λιμήν.* Pers. 247. *κατέφθαρται πολὺς ὄλβος.* Pers. 737. *πολὺς πλούτου πόνος.* Eum. 274. *πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος.* Suppl. 984 s. *πολὺς πόνος, πολὺς δὲ πόντος.* Sept. 342. *πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις εὐτιδανοῖς ἐν ῥεθίοις φορεῖται.* Ag. 986. *πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής.* Ag. 536. *καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.* Ag. 1013. *ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.* Ag. 922. *πολλὴ γὰρ αἰδώς.* Suppl. 290. *φάτις πολλὴ κρατεῖ.* Eum. 616. *πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.* — Prom. 963. *πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω.* — Pers. 25. *στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι.* Ag. 933. *πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον κηκῖδα.* Ag. 974. *τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀκόρεστον τέρμα.* Eum. 798. *πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἐκ' ἀκροθίνια.* — Pers. 501. *πολλῷ πόνῳ.* Pers. 734 766. *πολλῷ στρατῷ.* Ag. 507. 537. *πολλῷ χρόνῳ.* — Suppl. 843. *βίᾳ τε πολλῇ.* — Sept. 12. *βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολοῦ.* Ag. 607. *ἐς τὸν πολὺν — χρόνον.* Choeph. 957. *πολὺν ἄγαν χρόνον.* Eum. 180. *οἰκτισμὸν πολύν.* Heliad. 59. *πολὺν εἰδματόεντ' ἀμφίδρομον πόρον.* — Pers. 394. *παρῆν ὁμοῦ πλεύσειν πολλὴν βοήν.* Pers. 734. *πολλὴν πέλευθον ἤνυσεν.* — Pers. 502. *οὐ πολλοί τινες.* Pers. 889. *πολλοὶ φῶτες.* Ag. 762. *πολλοὶ δὲ βροτῶν.* Choeph. 297. *πολλοὶ γὰρ ἐκ ὧν σαμαινονῶσιν ἵμερος.* Choeph. 529. *πολλοὶ δ' ἀνῆλθον λαμπτῆρες.* — Pers. 529. *πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χεροὶ καλύπτραι καταῤῥειπόμεναι.* Eum. 555. *πολλαὶ μὲν ἐσμεν.* — Pers. 720. *οὐ πολλῶν μέτα.* Pers. 786. *παῦροί γε πολλῶν.* Pers. 982. *βασὶ γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.* Suppl. 938. *πολλῶν μετ' ἄλλων.* — Prom. 210. *πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία.* Sept. 1054. *πολλῶν πενθητήρων τεύξῃ.* Pers. 322. *πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω πανά.* Ag. 24. *χορῶν κατάστασιν πολλῶν.* Ag. 341. *πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.* Ag. 491. *πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων.* Ag. 627. *πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων.* Ag. 928. *πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον ἄνθος.* Ag. 937. *πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων.* Ag. 1007. *πολλῶν μετὰ δούλων.* Ag. 1345. *πολλῶν πάρεισθεν καιρίως εἰρημένων.* Ag. 1444. *πολλῶν ἀνδρῶν ψυχάς.* Choeph. 920. *πολλῶν αἱμάτων ἐκτήριος.* Eum. 942. *πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.* Suppl. 450. *πολλῶν ἄκουσον τέρμα τ' αἰδοίων λόγων.* Suppl. 485. *πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα.* Suppl. 1035. *μετὰ πολλῶν δὲ γάμων.* — Sept. 932. *πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοις γενεάν.* Pers. 46. *πολλοῖς ἅρμασιν.* Pers.

172. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέρωις ὀνείρασι ξύνειμι. Eum. 239. πολλοῖς δὲ μόχθοις. Suppl. 446. θεοῖσι πολλοῖς. Suppl. 970. πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν. — Sept. 778. πολλαῖσι πληγαῖς. — Ag. 627. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων. Choeph. 998. πολλοὺς ἀναιρῶν. Suppl. 727. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν. Prom. 33. πολλοὺς δ' ὀδυρμούς. Prom. 482. τρόπους δὲ πολλούς. Eum. 267. ἐπίσταμαι πολλοὺς καθαρμούς. Suppl. 887. πολλοὺς ἄνακτας. — Pers. 280. πολλὰς Περσίδων. Prom. 254. πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας. Ag. 837. πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους. Ag. 1431. μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσασα. Choeph. 1008. πολλὰς βαφὰς φθείρουσα. — Sept. 906. ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας. Pers. 232. ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. Pers. 261. τὰ πολλὰ βέλεα. Pers. 505. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων κακῶν. Pers. 693. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται. Pers. 766. κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ. Pers. 829. πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλονθ' ἕτι — πήματα. Pers. 831. ὡς μὲ πολλ' ἐσέρχεται κακὰ ἄλγη. Ag. 878. πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ ἠνειχόμεσθα. Ag. 1061. πολλὰ συνίστορα αὐτοφόνα κακά. Ag. 1428. πολλὰ τλάντος γυναικὸς δια. Choeph. 275. πολλὰ δυστερπῆ κακά. Choeph. 578. πολλὰ μὲν γᾶ τρίφει δεινὰ δειμάτων ἄχη. [Choeph. 802. πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων.] Eum. 106. πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. Eum. 473. πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα. Eum. 524. τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης. Suppl. 241. κἄτ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν. Suppl. 446. χρηστήρια — πολλά. Suppl. 538. πολλὰ βροτῶν διαμειβόμενα φῦλα. Suppl. 893. πόλλ' ἁμαρτών. Suppl. 914. πολλὰ γίνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν. Perrhaeb. 172. πεῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα; Phin. 238. ψευδέδειπνα πολλά. Fragm. 274. ὁ πολλ' εἰδώς. Fragm. 321. ἢ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά. Fragm. 296. ὅσπερ μέγ' ἔστ' ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν. — bis positum. Pers. 734. πολλὴν κέλευθον ἦγνσεν πολλῷ στρατῷ. Pers. 766. κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ. Ag. 627. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων. Suppl. 446. πεσεῖν χρηστήρια θεοῖσι πολλοῖς πολλά. Choeph. 998. πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρενί. — πολὺς καὶ —. Pers. 240. ὥστε Δαρείου πολύν γε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν. Ag. 63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ. Choeph. 682. πόλλ' ἐπωπᾶς κἀκποδὼν εἶ κείμενα. Choeph. 741. πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ τλάσῃ. Prom. 1009. ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν. Eum. 139. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Sept. 320. πολλὰ γὰρ — δυστυχῆ τε πράσσει. — πολύ adverb. Ag. 396. πολὺ δ' ἔστενον. Choeph. 1048. μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ. — πολύ, πολλῷ cum comparativo et superlativo. Ag. 1155. τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον. Ag. 1303. ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ. Choeph. 138. σωφρονεστέ-

ραν πολὺ μητρός. Pers. 180. τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολύ. Prom. 335. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πάλαι φρενοῦν ὄφις. — πολλά multifariam, saepe. Prom. 45. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία. Sept. 553. κακοῖσι βάζει πολλὰ Πολυνείκους βίαν. Pers. 451. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτροισιν ἠράσσοντο. Pers. 492. ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοπλυτῶν ἐπαύσατο στρατός. Ag. 421. πολλὰ γοῦν θυγάνες πρὸς ἦπαρ. Ag. 532. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς μ' ἀναστένειν. Ag. 558. καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ. Ag. 705. πολλὰ δ' ἔσκ' ἐν ἀγκάλαις. Ag. 1268. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' εὖ σοφὴ γύναι. Ag. 1640. ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῖσαι πολλὰ δύστηνον θέρος. Choeph. 215. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην. Choeph. 269. κἀξορθιάζων πολλά. Choeph. 747. πολλὰ δ' οἶομαι ψευσθεῖσα. Choeph. 884. πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα — ἐξήμελξας. Choeph. 1008. πολλὰ θερμαίνει φρένα. — πολύς ita usurpatum, ut eandem rem saepius fieri significet. Sept. 6. Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν ὑμνοῖτο. Sept. 471. ἄλω δὲ πολλὴν — ἔφριξε δινήσαντος. Ag. 845. πολλὴν ἄνωθεν — τρίμυρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών. Ag. 849. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δίρης ἔλυσαν. — Sept. 726. πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ. Ag. 705. πολλὰ δ' ἔσκ' ἐν ἀγκάλαις. — Add. Πλίων. Πλίον. Πλεῖστος.

Πολύσινος noxius. Choeph. 440. μυχοῦ δ' ἄφερπτος πολυσίνου.

Πολυστεφής multis coronis ornatus. Eum. 39. ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν.

Πολυστομεῖν multiloquum esse. Suppl. 497. καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεών.

Πολύστονος multos gemitus ciens. Sept. 827. ἰὼ πολύστονοι τύδ' εἰργάσασθ' ἄπιστον. Eum. 558. πολύστονος φάτις.

Πολύτεκνος multos liberos habens. Prom. 137. τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα. — Suppl. 1008. ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας θάλαμον πῶμα χέουσιν πολύτεκνοι.

Πολυφθόρος exitiosus. Prom. 636. τὰς πολυφθόρους τύχας. Prom. 822. τῆς πολυφθόρου πλάνης. — Sept. 908. πολυφθόρους ἐν δαΐοις.

Πολυφόντης Polyphontes. Sept. 430. Πολυφόντου βία.

Πολύχειρ magna militum manu instructus. Pers. 83. πολέχειρ καὶ πολυανδρία.

Πολύχρυσος auro abundans. Pers. 3. τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων ἑδράνων φύλακες. Pers. 9. πολυχρύσου στρατιᾶς. Pers. 45. πολύχρυσοι Σάρδεις. Pers. 53. Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος.

Πολύχωστος in altum congestus. Choeph. 346. πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον.

Πολυψάμαθος arenosus. Suppl. 849. κατὰ Ζαρηδόνιον χῶμα πολυψάμαθον.

Πομπαῖος ductor. Eum. 91. κἀρτὰ δ' ὧν ἐπώνυμος πομπαῖος ἔσθι.

Πομπή missus. Ag. 728. πομπῇ Διὸς ξενίου. — comitatus. Eum. 987. ὑπ' εὐθύφρονι πομπῇ. — iter. Sept. 595. θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ τείνουσι πομπὴν τὴν μαυρὰν πόλιν μολεῖν.

Πόμπιμος mittens. Sept. 353. διὸ-

ων πομπίμους χνόας ποδῶν. Sept. 837. ἐρίσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον.

Πομπός *missor.* Pers. 618. αἰτησόμεθα φθιμένων πομποὺς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν. Choeph. 145. ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω. Ag. 123. ἰδάη λαγοδαίτας πομπούς τ' ἀρχάς. — *comes.* Choeph. 84. ἐπεὶ πάρεστι τῇδε πρόντροπῆς ἐμοὶ πομποί. — *nuntius.* Ag. 290. ἥγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.

Πονεῖν *operam dare.* Prom. 44. τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην. Prom. 342 s. μηδὲν πόνει, μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις. Ag. 1529. τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ — πονήσει; *laborare.* Pers. 476. δίψει πονοῦντες. Pers. 668. τίνα πόλις πονεῖ πόνον; Choeph. 906. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

Πονηρός *malus.* Choeph. 1041. μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα φήμαισι πονηραῖς. Ixion. 77. βίον πονηροῦ θάνατος εὐπλεέστερος. (Fragm. 412. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος.)

Πόνος *labor, aerumna.* Prom. 75. πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ. Sept. 984. ἰὼ ἰὼ πόνος. Pers. 819. πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών. Pers. 501. Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ. Pers. 668. τίνα πόλις πονεῖ πόνον; Ag. 173. μνησιπήμων πόνος. Ag. 321. νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος. Ag. 553. παρῴχηται πόνος. Ag. 780. εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασι. Ag. 1188. δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος. Choeph. 459. ὦ πόνος ἐγγενής. Eum. 79. τόνδε βουκολούμενος πόνον. Eum. 123. ὕπνος πίερός τε κύριος συνωμόται. Eum. 127. μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου. Eum. 128. μή σε νικάτω πόνος. Eum. 217. πόνον πλέον. Eum. 526. λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος θρανομένας κεραίας. Eum. 741. ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος. Suppl. 324. πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν. Suppl. 501. σημεῖον πόνου. Suppl. 984. πολὺς πόνος. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. πόνου πλουτοῦντα. Fragm. 301. τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος. Fragm. 307. πόνου γὰρ ἄκρον. Prom. 46. πόνων γὰρ — τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη. Prom. 66. σῶν ὑπερστένω πόνων. Prom. 84. τί σοι οἰοῖτε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων; Prom. 118. πόνων ἐμῶν θεωρός. Prom. 183. πᾶ ποτὲ τῶνδε πόνων χρὴ σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν; Prom. 267. αὐτὸς εὑρόμην πόνους. Prom. 282. τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι. Prom. 298. πόνων ἐμῶν ἧκεις ἐπόπτης; Prom. 326. 339. τῶνδέ σ' ἐκλύσας πόνων. Prom. 423. ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις. Prom. 618. τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. Prom. 687. ὅτι λοιπὸν πόνων. Prom. 751. τῶν πάντων πόνων ἀπηλλάγην. Prom. 778. μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους. Prom. 782. πόνων τὰ λοιπά. Prom. 874. πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ λύσει. Prom. 902. δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων. Prom. 933. καὶ τῶνδέ γε ἔξει δυσλοφωτέρους πό-

νους. Prom. 1029. διάδοχος τῶν σῶν πόνων. Sept. 722. ὦ πόνοι δόμων νέοι. Sept. 834. τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων; Sept. 933. πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισι γενεάν. Ag. 1. τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων. Ag. 20. εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων. Ag. 345. χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων. Ag. 1139. ἰὼ πόνοι, πόνοι πόλεως ὀλομίνας. Choeph. 135. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. Choeph. 365. τῶνδε πόνων ἄπειρον. Choeph. 615. ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχοιν πόνων. Choeph. 659. πόνων θελκτήρια. Eum. 59. μὴ μεταστένειν πόνων. Eum. 83. ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. Suppl. 51. τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα. Suppl. 119. δυσάγκριτοι πόνοι. Suppl. 557. μαινομένα πόνοις ἀτίμοις. Suppl. 810. ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων βιαίων ἐμῶν. Xantr. 156. τῶνδε βουλευτὶς πόνων. Prom. sol. 180. πόνων ἐκδίκτορα. Fragm. 395. οἵ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα. — *res magno labore effecta, parta.* Fragm. 378. ὑψηλὸν — τεκτόνων πόνων. Ag. 54. δεμνιοτήρη πόνον ὀρταλίχων ὀλίσαντες. Pers. 737. πολὺς πλούτου πόνος ὑμῖν. (et fortasse Choeph. 135. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.)

Ποντίζειν submergere. Ag. 985. οὐδ' ἐπόντισε σάφος.

Πόντιος marinus. Prom. 89. ποντίων τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα. Prom. 429. βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων. Prom. 584. ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Prom. 841. πόντιος μυχός. Sept. 192. ποντίῳ πρὸς αὔματι. Sept. 924. ὁ πόντιος ξοῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς θηκτὸς εἴδαρος. Pers. 111. πόντιον ἅλσος. Pers. 441. ποντίας ἀκτῆς ἔπι. Pers. 545. βαρίδεσσι ποντίαις. Pers. 872. δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν. Pers. 994. ἅτασι ποντίαισιν. Ag. 653. ἄδην πόντιον πεφυγότες. Choeph. 580. πόντιαί τ' ἀγκάλαι. Eum. 864. γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου. Psychag. 257. ἄκανθα ποντίου βοσκήματος.

Ποντομέδων maris imperium tenens. Sept. 122. ὃ δ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ.

Πόντονδε in mare. Suppl. 33. πέμψατε πόντονδε.

Πόντος mare. Prom. 728. τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος. Prom. 794. πόντου περῶσα φλοῖσβον. Prom. 1050. νῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν. Prom. 1090. συντετάραχται δ' αἰθὴρ πόντῳ. Pers. 72. ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου. Ag. 277. πόντον ὥστε ναυτίσαι. Ag. 551. εἴτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμους εὔδοι πεσών. Ag. 1173. πόντου πείραν τραφεῖσαν. Eum. 77. ὑπέρ τε πόντον καὶ περιῤῥύτας πόλεις. Eum. 241. ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν ἦλθον. Suppl. 985. πολὺς πόνος, πολὺς δὲ πόντος. Nereid. 140. θελφινοφόρον πεδίον πόντου.

Πόπαξ exclamatio indignabundi. Eum. 138. ἰοὺ ἰοὺ πόπαξ, ἐπάθομεν φίλαι.

Πόποι exclamatio dolentis. Pers. 542. Ξέρξης μὲν ἦγαγεν, πόποι. Pers. 552. νᾶες μὲν ἦγαγον, πόποι. Ag. 1042. 1046. στοτοτοτοῖ

πόποι δῆ. Ag. 1071. ἰὼ πόποι. Pers. 717. ὦ πόποι ποδηγὲ ἀρωγῆς. Pers. 838. ὦ πόποι. Eum. 140. ἐπάθομεν πάθος ἀνοιμωκτὶ, ὦ πόποι.

Πορεία iter. Prom. 735. ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας τῆς πορείας. Prom. 825. τὸ πᾶν πορείαν ἥδε τέρμ' ἀπήνυσεν. Prom. 843. τῆς σῆς πορείας μνῆμα.

Πορεῖν praebere, exhibere. Prom. 108. θνητοῖς γὰρ γέρα πορών. Prom. 619. οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί; Prom. 634. μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε. Prom. 936. ἀλλ' ἄθλον ἄν σοι τοῦδ' ἔγ' ὀλίγιον πόροι. Prom. 948. ἐφημέρους πορόντα τιμάς. Sept. 720. τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι;

Πορεύεσθαι ire. Prom. 569. ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὅμ' ἴχνος.

Πόρευμα aditio. Eum. 230. προστετριμμένον τε πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασι βροτῶν.

Πορευτός migrans. Ag. 178. ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος.

Πορθεῖν delere, diripere. Sept. 565. πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς πορθεῖν. — Sept. 176. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. Choeph. 680. κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα. Suppl. 438. χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων. Ag. 269. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; Ag. 577. Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;

Πορθήτωρ vastator. Ag. 881. τὸν σὸν πόδ', ὦ ναῦ, Ἰλίου πορθήτορα. Choeph. 968. πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.

Πορθμεύειν perferre. Choeph. 674. ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.

Πόρθμευμα transvectio. Ag. 1539. πατὶρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμ' ἀχέων.

Πορθμός fretum. Pers. 69. πορθμὸν ἀμείψας Ἀθαμαντίδος Ἕλλης. Pers. 708. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν. Pers. 785. περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμόν. Ag. 298. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ κάτοπτον πρῴρας. *Πόριμος praebens.* Prom. 906. ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόρμος.

Πόρος transitus. Pers. 708. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον. — *via.* Prom. 281. εἰθέρα θ' ἁγνὸν πόρον οἰωνῶν. Sept. 528. μακρᾶς κελεύθου — πόρον. Ag. 884. πορφυρόστρωτος πόρος. Ag. 895. μηδ' εἵμασι στρώσας ἐπίφθονον πόρον τίθει. Eum. 740. ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους τιθέντες. Suppl. 88. δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δᾴδιοί τε τείνουσιν πόροι. — *vadum, fretum, via maritima.* Suppl. 541. πόρον κυματίαν ὁρίζει. Suppl. 824. ἁλμήεντα πόρον. Heliad. 59. οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον πόρον. Pers. 359. ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιῤῥόθους. Pers. 445. φίλυς δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων. Pers. 493. περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρων. Pers. 497. ἡλίου κύκλος μέσον πόρον διῆκε. Pers. 733. καὶ πόρον μετερρύθμιζε. Pers. 834. Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατύν. Prom. 530. παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄβεστον πόρον. — *fluvius.* Prom. 808. ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου. Sept. 360. πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν. Pers. 485. ἐπ' Ἀξίου πόρον. Pers.

848. πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο. Choeph. 361. παρὰ Σκαμάνδρου πόρον. Choeph. 70. πόρος τε πάντες ἐς μιᾶς ὁδοῦ βυλ-νοντες. Eum. 283. Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου. Eum. 430. ζῶντοῖς πόρους. — *exitus, se expediendi ratio.* Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πό-ρους. — *res, qua aliquid perficitur.* Prom. 111. διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος. Prom. 475. οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην. Suppl. 787. τίν' ἀμφ' αὐταῖς ἔτι πόρον τέμνω;

Πορπάζειν affigere. Prom. 61. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς.

Πορσύνειν parare. Choeph. 898. καὶ τόνδε τοίννν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον. Ag. 1347. ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσυνῶν. Suppl. 517. ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι. — Pers. 367. δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο. — Ag. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται; Pers. 259. 1037. ἐπορσύνθη κακά.

Πόρτις iuvencus. Suppl. 41. Ἴσιν πόρτιν. Suppl. 309. ὁ Ἴσιος πόρ-τις.

Πορφύρα purpura. Ag. 933. τρίφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυ-ρον κηκῖδα. — πορφύραι *tapetes purpurei.* Ag. 931. πορφύρας πατῶν.

Πορφύρεος purpureus. Pers. 309. ἁμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.

Πορφυροστρωτος purpureis tapetibus stratus. Ag. 884. γενέσθω πορ-φυρόστρωτος πόρος.

Ποσειδῶν Neptunus. Prom. 927. τρίαινα, κἀκμὴν τὴν Ποσειδῶνος. Sept. 123. ποντομέδων ἄναξ ἐχθ-βόλῳ μηχανῇ Ποσειδῶν. Sept. 291. Ποσειδῶν ὁ γαιάοχος. Eum. 27. Ποσειδῶνος πράτος.

Πόσις maritus. Sept. 912. παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα. Pers. 217. σὸν πόσιν Λαρεῖον. Ag. 586. τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν. Ag. 590. τοῦτ' ἀπάγγελον πόσει. Ag. 1079. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν. Ag. 1377. Ἀγαμέμνων, ἐμὸς πόσις.

Πόσις potio. Choeph. 571. ἄκρατον αἷμα πίστεως τρίτην πόσιν.

Πόσος quantus? Pers. 324. πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων;

Ποταίνιος novus, improvisus. Prom. 102. οὐδέ μοι ποταίνιον πῆμ' οὐ-δὲν ἥξει. Sept. 221. ποταίνιον πλύουσα πάταγον. — *recens.* Cho-eph. 1051. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Eum. 272. ποτ-νιον γὰρ ὃν πρὸς ἑστίᾳ Θεοῦ Φοί-βου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνος.

Ποτάμιος fluvialis. Sept. 374. βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις.

Ποταμός fluvius. Prom. 89. ποτα-μῶν τε πηγαί. Prom. 368. ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοὶ πυ-ρός. Prom. 432. πηγαὶ θ' ἁγνορύ-των ποταμῶν. Prom. 719. ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμόν. Prom. 722. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. Prom. 811. ἔνθα ποταμὸς Λι-θίου. Pers. 848. πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο. Suppl. 61. ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομέ-να. Suppl. 464. κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὡς ἐπέρχεται. Suppl. 548. πὰρ ποταμοὺς ἀενάους. Suppl. 1006. ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν.

Myr. 131. ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών. Philoct. 234. Σπερχεῖε ποταμέ. Fragm. 386. ἄνω ποταμῶν.

Ποτανός volucer. Ag. 383. διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν.

Ποτᾶσθαι volare. Sept. 84. χρίμπτεται βοᾶ, ποτᾶται. Ag. 562. ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις. Ag. 951. δεῖγμα προστατήριον παρδίας τερασπόπου ποτᾶται. Choeph. 385. τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται; Suppl. 644. ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά. Psychag. 257. ἐρώδιος γὰρ ὕψοθεν ποτώμενος. — Pers. 656. Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπότηται. Eum. 356. τοῖον ἐπὶ νιφὰς ἀνδρὶ μόσος πεπότηται.

Πότε quando? Sept. 98. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφιλίτων' ἔξομεν; Choeph. 388. πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; Choeph. 709. πότε δὴ στομάτων δείξομεν ἰσχύν;

Ποτέ aliquando, unquam. Prom. 68. ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτισῖς ποτέ. Prom. 189. μαλακογνώμων ἔφυς ποτέ. Prom. 192. εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα σπείσαν σπείσοντί ποθ' ἥξει. Prom. 296. οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς. Prom. 340. πεύσομαι λήξω ποτέ. Prom. 367. ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοί. Prom. 726. αἳ Θερμώδοντά ποτε κατοικιοῦσιν. Prom. 759. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Διός; Prom. 766. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ. Prom. 799. ἐς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται ἀκτῖσιν, οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ. Prom. 1001. τόλμησόν ποτε. Prom. 1037. μηδ' αὐθαδίαν ῥύβουλίας ἀμείνονʼ ἡγήσῃ ποτέ. Prom. 1075. μηδέ ποθ' εἴπητε. Sept. 15. τιμὰς μὴ ἐξαλειφθῆναί ποτε. Sept. 103. ἔπιδε πόλιν, ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου. Sept. 438. πρὶν — δορί ποτ' ἐκλαπάξαι. Sept. 771. καί σφε σιδαρονόμῳ διὰ χερί ποτε λαχεῖν χρήματα. Pers. 644. οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ. Ag. 492. οὐ γάρ ποτ' ἠύχουν. Ag. 1002. οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν. Ag. 1010. καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ πραθέντα τλῆναι. Choeph. 265. οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε θανόντας. Choeph. 764. τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. Choeph. 882. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ. Choeph. 981. ὡς ἂν παρῇ μοι μαρτὺς ἐν δίκῃ ποτέ. Eum. 50. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας. Eum. 70. αἷς οὐ μίγνυται θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος, οὐδὲ θήρ ποτε. Eum. 216. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ. Suppl. 37. πρὶν ποτε λέκτρων — ἐπιβῆναι. Suppl. 163. τὸν αὐτός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ. Suppl. 267. μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὕρετ' ἐν λιταῖς. Suppl. 288. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι. Suppl. 387. μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος. Suppl. 712. ἁλῆναι λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ. Arg. 15. ὅθ' ἔστιν, ὅτε ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος — ἐρρίψην. — in interrogatione, *tandem.* Prom. 99. πῇ ποτὲ μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι; Prom. 124. τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω; Prom. 183. πᾶ ποτὲ τῶνδε πόνων χρή σε πέρμα πίλσαντ' ἐσιδεῖν; Prom.

578. τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ' ἐνίζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Pers. 546. τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τόν' ἀβλαβὴς ἐπῆν; Ag. 667. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως; Ag. 1057. ποῖ ποτ' ἤγαγές με; Ag. 1071. τί ποτε μηδεται; Ag. 1470. 1496. τί ποτ' εἶπω; Choeph. 10. τίς ποθ' ὅδ' ὁμήγυρις στείχει; Choeph. 167. τίνος ποτ' εἰνδρός; Eum. 386. τίνες ποτ' ἐστί; Suppl. 1030. τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν; Edon. 52. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις; Myrm. 119. τί ποτ' — οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; cum relativo *quisquis tandem*. Ag. 155. Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν. — *profecto*. Ag. 1100. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. Choeph. 16. οὐδέν ποτ' ἄλλο.

Πότερα utrum? Pers. 235. πότερα γὰρ τοξονικὸς αἰχμὴ διὰ χειρὸς γ' αὐτοῖς πρέπει; Ag. 265. πότερα δ' ὀνείρων φάσμασ' εὐπειθῆ σέβεις; Ag. 616. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο; Choeph. 13. πότερα δόμοισι πτῶμα προσπυρεῖ νέον ἢ — ἐπεικάσας τύχω; Choeph. 87. πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν; Choeph. 118. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις; Suppl. 331. πότερα κατ' ἐχθρὰν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; Fragm. 314. πότερα γυνή τις Λιβίῳ φανήσεται;

Πότερον utrum? Sept. 807. πότερον χαίρω — ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους; Pers. 143. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν; Pers. 843. τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης ἢ παῖς ἐμός; Ag. 612. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου ἢ χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ; Suppl. 244. ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον;

Πότερος quis? Sept. 91. πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπίσω βρέτη δαιμόνων;

Ποτί pro *πρός ad.* Sept. 277. τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους — στείχουσιν. Sept. 328. ποτὶ πτόλιν δ' ὀρνέα πυργώτις. Ag. 707. φασδρωπὸς ποτὶ χεῖρα. Eum. 79. μᾶλλον δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν. Vid. *Πρός.*

Ποτινίσσεσθαι adire. Prom. 528. θεοὺς ἑσίαις θοίναις ποτινισσομένα.

Ποτιπίπτειν prosterni ad aliquid. Sept. 92. πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπίσω βρέτη δαιμόνων;

Ποτιτρόπαιος supplex. Suppl. 357. ποτιτρόπαιον αἰδόμενος. — *qui piaculum sibi contraxit.* Eum. 168. ποτιτρόπαιος ἄν. Cf. *Προστρόπαιος.*

Πότμος sors, fortuna. Sept. 881. διχόφρονι πότμῳ. Pers. 695. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ. Ag. 740. οἴκων γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος αἰεί. Ag. 977. πότμος εὐθυπορῶν. Fragm. 361. αὐτορέγμονος πότμου.

Πότνια venerabilis, potens. Sept. 137. ὦ πότνι' Ἥρα. Sept. 869. Eum. 911. πότνι' Ἐριννύς. Sept. 961. 976. πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ μέλαινά τ' Ἐριννύς. Choeph. 711. ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' αἰετὴ χώματος.

Ποτνιάι Potniae. Oedip. 161. *ἔνθα συμβολαὶς τριῶν κελευθῶν Ποτνιάδων ἡμείβομεν.*

Ποτόν potus. Pers. 607. *ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.* Eum. 665. *οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν. — lympha.* Pers. 479. *Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ.* Ag. 1129. *ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.*

Ποτός potulentus. Ag. 1381. *τί κακὸν — χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτόν.*

Ποῦ ubi? Prom. 545. *ποῦ τις ἁλκά;* Sept. 993. *ποῦ σφε θήσομεν χθονός;* Pers. 227. *ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός;* Pers. 471. *ποῦ τάδ' ἔλειπες;* Pers. 917 a. *ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος;* *ποῦ δέ σοι παραστάται;* Pers. 928. *ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος;* Pers. 930. *ποῦ δὲ Σουσάλκης ἄναξ;* Choeph. 887. *ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα;* Choeph. 903. *ποῦ δῆθ' ὁ τιμὼς, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;* Eum. 400. *ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;* Eum. 405. *ποῦ γὰρ τοσοῦτο κίντρον ὡς μητροκτονεῖν;* Suppl. 500. *ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;* Perrhaeb. 172. *ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα πάκροθίνια;* *ποῦ χρυσόεντα πάργυρᾶ σκυφώματα;* Sisyph. 206. *λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;* Fragm. 322. *ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς — ξύλον;*

Ποῦ forte, fere. Prom. 247. *μή πού τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω.* Prom. 519. *ἦ πού τι σεμνὸν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.* Prom. 745. *τί που δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;* Prom. 824. *μέμνησαι δέ που.* Prom. 1066. *οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.* Sept. 496. *κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.* Pers. 710. *γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.* Pers. 726. *ἐγὼ δέ που διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ἤῦχουν ἐκτελευτῆσαι θεοῖς.* Ag. 175. *δαιμόνων δέ που χάρις.* Ag. 506, *εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι δέξασθε κόσμῳ βασιλέα.* Ag. 694. *πολύθρηνον μέγα που στένει.* Ag. 1630. *Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος;* Suppl. 395. *εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχῃ. — ulicubi.* Suppl. 759. *κελαινὸν εἴ τι κεύθος ἔστι που.* Eum. 243. *καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἔστι που καταπτακών. — aliquorsum.* Prom. 1062. *τόπων μετὰ που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θεῶς.*

Πουλύβοτος almus. Sept. 756. *πουλύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν.*

Πούς pes. Prom. 279. *ἐλαφρῷ ποδὶ πραιπνόοντον θῶκον προλιποῦσα.* Sept. 353. *διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.* Sept. 356. *σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.* Pers. 95. *τίς ὁ πραπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων;* Pers. 159. *μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον.* Pers. 508. *ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.* Pers. 651. *προβάπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων.* Ag. 881. *μὴ χαμαὶ τιθεὶς τὸν σὸν πόδ', ὦ ναῦ, Ἰλίου πορθήτορα.* Ag. 919. *ὑπαί τις ἀρβύλας λύει τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.* Ag. 922. *ποσὶν φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.* Choeph. 180. *εἰ τῇδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.* Choeph. 204. *καὶ μὴν στίβος γε — ποδῶν*

ὅμοιος. Choeph. 205. καὶ γὰρ δὴ ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν. Choeph. 665. ὥσπερ δύρ' ἀπεζύγην πόδας. Choeph. 976. ποδοῖν ξυναρίδα. Eum. 284. εἰθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα. Eum. 348. καταφίρω ποδὸς ἀκμάν. Eum. 254. ὀρχησομεῖς τ' ἐπιφθόνους ποδός. Eum. 381. ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα. Eum. 513. μηδέ νιν — ἀθίῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς. Suppl. 31. πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει θεῖναι. Suppl. 817. σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν. Laj. 105. πεπηρότι μαλακίων ποδί. Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄπρον κάρα. Sisyph. 206. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν. Philoct. 231. φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός. Philoct. 233. ὦ ποῦς, ἀφήσω σε. Philoct. 235. ἔκφυσιν ποδὸς λαβών. — proverbiales locutiones. Prom. 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει. Choeph. 686. ἐξὼ νομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα. — Eum. 159. φονολιβῆ θρόνον περὶ πόδα, περὶ κάρα πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν.

Πρᾶγμα res. Sept. 671. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός. Ag. 1324. καὶ πρᾶγμ' ἑλέγχειν ξὺν νεορρύτῳ ξίφει. Ag. 1517. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης. Choeph. 694. τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις. Choeph. 859. ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου. Eum. 122. τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; Eum. 268. ἐν δὲ τῷδε πράγματι φωνεῖν ἐτάχθην. Eum. 448. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τῆδε βροτὸς δικάζειν. Eum. 460. ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπίσπησον τόδε. Eum. 466. διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμα. Eum. 455. μὴ τυγοῦσαι πράγματος νικηφόρου. Eum. 545. τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος; Eum. 554. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος. Eum. 600. διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. Suppl. 86. εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον. Suppl. 351. εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοὔτ' ἀστοξένων. Suppl. 706. πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας. Fragm. 408. τοιῷδε πράγματος θεωρὸς ὤν. Sept. 785. τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νοσοῦσι πόλει παρόν v. l. Prom. 973. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. Sept. 417 αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων. Pers. 711. διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγματα. Ag. 632. σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον. Ag. 1300. ἰὼ βρότεια πράγματα. Choeph. 244. θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦς. Choeph. 690. κεδνῶν ἔκτι πραγμάτων. Eum. 685. αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαβὼν σέβεις. Suppl. 339. πραγμάτων κοινωνὸς ἦν. Suppl. 463. καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλειστα πράγματα.

Πρᾶγος facinus, res. Sept. 2. ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα ναμῶν. Sept. 581. ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς κάκιον οὐδέν. Sept. 843. ἤκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος πικρόν. Sept. 785. τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν; Pers. 244. καὶ φέρει σαφῆς τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν. Suppl. 230. ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ χωρᾷ τόδε.

Πρακτήριος efficax. Suppl. 518.

πειθὼ δ' ἵκοιτο καὶ τύχη πραυτήριος.

Πράκτωρ *poenae exactor, vindex.* Ag. 111. πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι. Eum. 309. πράκτορες αἵματος αὐτῷ τελέσαι ἐφάνημεν. Suppl. 636. θῖον ἐπιδόμενος πράκτορά τε σποδὸν δυσπολίμητον.

Πρᾶξις *facinus, effectio.* Choeph. 801. πρᾶξιν εὐρίαν θέλων. — *eventus.* Pers. 725. ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις. — *conditio, sors.* Prom. 697. εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

Πραπίδες *animus, mens.* Ag. 370. εὖ πραπίδων λαχόντα. Ag. 776. εὖ πραπίδων εἶπας νέμων. Suppl. 87. δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσσιοί τε τείνουσιν πόροι.

Πράσσειν I. sensu transitivo, *facere.* Prom. 455. ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν ἔπραξαν. Prom. 663. τί χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα. Prom. 675. ἐπηνάγκαζέ νιν Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε. Ag. 354. τὸν τάδε πράξαντα. Ag. 360. ἔπραξεν ὡς ἔπραξεν. Ag. 1328. πυρανγίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. Ag. 1353. οὕτω δ' ἔπραξα. Ag. 1446. ὀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν. Ag. 1643. ὡς ἐπράξαμεν. Ag. 1654. πρᾶσσε, πιαίνου μαίνων τὴν δίκην. Choeph. 661. εἰ δ' ἄλλα πρᾶξαι δεῖ τι βουλεύτερον. Choeph. 704. αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε. Choeph. 768. πρᾶσσε τἀπεσταλμένα. Choeph. 1027. πράξαντι μὲν ταῦτα. Choeph. 1040. εἰ γε πράξας. Eum. 191. εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας. Eum. 214. τὰ μὲν γὰρ εἶδα πάντα δ' ἐνθυμουμένην, τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέρᾳ. Eum. 408. πλέον ἔπραξεν μᾶλλον ἢ πρᾶξαι φίλον. Suppl. 226. πράξας τάδε. Suppl. 286. τοιῶνδ' ἄπερ τομαῖα καὶ λυτήρια πράξας. Suppl. 319. πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀντήσας στόλον. Suppl. 394. οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἄν. Suppl. 510. εὖ καὶ λέγων εὔφρανε καὶ πράσσων φρένα. Suppl. 755. πράξασ' ἀφωρμήν. Suppl. 987. μηδ' αἰσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς πράξωμεν. Suppl. 1030. τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν; Eum. 888. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις πράσσω. Eum. 789. τοῖς τάμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρμίσματα ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις — ὡς αὐτοῖσι μεταμιλῆ πόνος. Eum. 856. εὖ τοῦτο πράξας ὥσπερ με σθένειν τόσον; — Ag. 797. πάγας ὑπερκότους ἐπραξάμεσθα. — Prom. 686. πλέοσι τὰ πραχθέντα. Suppl. 961. τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐπεσεῖς. Prom. 75. πέπρανται τοὔργον. Ag. 537. εὖ γὰρ πέπρανται. Pers. 519. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις. Pers. 787. τὰ νῦν πεπραγμένα. Ag. 1158. Choeph. 792. τῶν πάλαι πεπραγμένων. — Eum. 122. τί σοι πεπράχαται πρᾶγμα πλὴν ταύχην καπά; Prom. 49. ἅπασ' ἐπρᾳχθη πλὴν θεοῖσι πειρανεῖν l. d. — *conficere.* Choeph. 434. ἔπραξε δ' ἐπὶ ἔν νιν, ὥδε θάπτει. πεπραγμένος *confecti, de quibus actum est.* Choeph. 130. πεπραγμένοι γὰρ νῦν γ' ἐσμὲν ἀλάμεθα πρὸς τῆς τεκούσης. — *poenam exigere, ulcisci.* Pers. 468. ὧν χάριν πέπονα ταῖσ' ἐμὸς πράξων δόμοις. Choeph. 309. τοιῶνδ' ἐπράσσετ' ἀνδρὸς δόσιν. Eum.

594. τὸν πατρὸς φόνον πράξαντα. Phryg. 244. τοῦ θανόντος ἡ δίκη πράσσει νότον. Ag. 786. δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν Πριάμου. Ag. 688. τραπέζας ἀτίμωσιν ὑπείρου χρόνῳ καὶ ξυνεστίου Διὸς πρασσομένα τὸ νυμφότιμον μέλος ἐπράτως τίοντας. — II. sensu intransitivo, cum adverbio, *se habere*. Prom. 265. τοὺς καπῶς πράσσοντας. Pers. 209. καπῶς δὲ πράξας. Fragm. 286. τὸν καπῶς πράσσοντα. Fragm. 412. καπῶς πράσσοντα. Prom. 981. εἰ πράσσοις καλῶς. Eum. 795. καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς. Sept. 4. εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν. Sept. 77. πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα. Sept. 797. πάλιν μὲν εὖ πράσσουσαν. Pers. 208. πράξας μὲν εὖ. Pers. 847. εὖ πράσσοντας. Ag. 1178. πᾶς τις εὖ πράσσων. Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀπόρουσον ἴφυ. Fragm. 287. εὖ πράσσοντας. Pers. 775. πῶς ἂν δὴ τούτων ἔτι πράσσοιμεν ὡς ἄριστα; Eum. 447. πράξας γὰρ ἐν σοὶ παγκρῆ τάδ' αἰνέσω. Pers. 140. πῶς ἆρα πράσσει Ξέρξης; Ag. 904. εἰ πάντα δ' ὧς πράσσοιμι. Sept. 499. κἀκεῖ δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας. Ag. 1261. εἶδον Ἰλίαν πόλιν πράξασαν ὡς ἔπραξεν. — cum accusativo, pati. Sept. 319. 321. τὸν φθίμενον γὰρ πρόλεθρα βλέπεσθαι τάδε πράσσοντα, πολλὰ γὰρ εἶπε πολλὰ δαιμονῶσ' ἐπῳδά, ἔμοιγε τε πράσσει. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζεις; Ag. 1418. ἄτερα δ' οὐκ ἐπραξάμην. — Ag. 1263. ἰδοὺ πράξω, πλὴν ὁρκίων τὸ κυριώτατον.

(πράσσει Eum. 888. πράσσει Sept. 321. Pers. 140. Phryg. 244. πράσσοιμι Ag. 904. πράσσοις Prom. 289. Suppl. 319. πράσσομεν Pers. 775. πράσσει Ag. 1654. Choeph. 768. πράσσων Ag. 1178. Suppl. 510. πράσσουσα Sept. 77. Choeph. 309. πράσσοντα Fragm. 286. 412. πράσσουσαν Sept. 797. Eum. 214. πράσσοντες Ag. 1328. Fragm. 287. πράσσοντας Prom. 265. Pers. 847. πράσσειν Prom. 663. 675. Sept. 319. Choeph. 704. Eum. 795. πράττειν Ag. 1304. ἔπρασσον Prom. 455. πράξω Ag. 1263. πράξεις Eum. 856. πράξομεν Eum. 739. πράξειν Sept. 499. Pers. 468. ἔπραξα Ag. 1353. ἔπραξας Eum. 191. ἔπραξεν Ag. 360. 1261. 1446. Choeph. 434. ἐπράξαμεν Ag. 1643. ἐπραξάτην Ag. 1418. ἔπραξαν Suppl. 1030. πράξωμεν Suppl. 987. πράξωμι Suppl. 394. πράξαιμεν Sept. 4. πράξας Pers. 208. 209. Choeph. 1040. Eum. 447. Suppl. 226. 266. πράξασα Suppl. 755. πράξαντι Choeph. 1027. πράξαντα Ag. 354. Eum. 594. πράξασαν Ag. 1261. πράξασιν Pers. 713. πρᾶξαι Choeph. 661. Eum. 408. πρασσομένα Ag. 688. ἐπραξάμην Ag. 786. ἐπραξάμεσθα Ag. 797. πέπρασται Prom. 75. Ag. 537. Eum. 122. πεπραγμένοι Choeph. 130. πεπραγμένων Ag. 1158. Choeph. 792. πεπραγμένοις Pers. 519. πεπραγμένα Pers. 787. ἐπράχθη Prom. 49. πραχθέντα Prom. 686. Suppl. 961.) *Πραΰνειν mitigare*. Pers. 186. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν κατ' ἄρχας πραΰνει. Pers. 823. μὴ αὐτὸν σὺ πράσσων τοῖς πρώτοις λόγοις.

Πρέπειν conspicuum esse. Sept. 372. λαμπρὰ δὲ πανοπλίαισι ἐν μέσῳ σάκει — πρέπει. Pers. 235. πόταμα γὰρ τοξουλιὸς αἰχμὴ διὰ χειρός γ' αὐτοῖς πρέπει; Ag. 233. πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς. Ag. 378. πρέπει δὲ φῶς αἰνολαμπὲς, οἷνος. Ag. 420. συνορμίσαις πάνθεια τλησικάρδιος δόμων ἑκάστου πρέπει. — cum participio. Ag. 1195. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος, πρέπουσ' ἔχοντες. Ag. 30. ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει. Eum. 949. πόλιν ὀρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες. — cum infinitivo. Pers. 243. τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Suppl. 700. πρέπουσι δ' ἄνδρες νηΐδες μελαγχίμοις γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν. — cum dativo rei, qua quis insignis vel praeditus est. Sept. 117. ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσσόοις νάγαις. Choeph. 12. ὁμήγυρις στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. Choeph. 24. πρέπει παρηΐδ' φοινίοις ἁμαγμοῖς. Choeph. 18. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ πρέπουσαν. — *similem esse.* Suppl. 297. πρέποντα βουθέρῳ ταύρῳ δέμας. Fragm. 431. πρέψας. — de rebus, quae non oculis se offerunt sed aliis sensibus. Ag. 312. οἶμαι βυὴν ἅρμιον ἐν πόλει πρέπειν. Ag. 1284. ὄρεσιν ἀνδρὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει. — πρέπει *decet.* Ag. 510. ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ εὖν πρέπει. Sept. 688. οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει. Ag. 622. σθένος ἦμαρ οὐ πρέπει παλαγγέλῳ γλώσσῃ μεῖναν. Ag. 631. πρέπει λέγειν πιεῖν. Ag. 1368. εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ l. d. Choeph. 448. πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μίτρα καθήκειν. Eum. 176. οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει. — cum dativo. Ag. 470. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. Ag. 915. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει. Choeph. 77. πρέπουτ' ἀρχαῖς βίου. — cum accusativo. Suppl. 192. ὡς ἐπῳλυδας πρέπει. — cum accusativo et infinitivo. Suppl. 200. θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας. Suppl. 909. πρέπει κἄμοὶ ὑπαγγέλλειν τροφῶν ὕπαστα. Fragm. 409. μιξοβύαν πρέπει δοθῆραμβον ὁμαρτεῖν σύγκωμον Διονύσῳ.

Πρεπόντως convenienter. Ag. 673. ἐπεὶ πρεπόντως ἐλίνυες, ἔλαυνες — ἔπλευσας.

Πρεπτός insignis. Eum. 874. τῶν ἀρειφάτων — πρεπτῶν ἀγώνων.

Πρεσβεία senectutis dignitas. Pers. 4. κατὰ πρεσβείαν οὖς αὐτὸς ἄναξ — εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.

Πρεσβεύειν prae ceteris colere. Choeph. 481. πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύω τάφον. Eum. 1. πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν. — πρεσβεύεσθαι *primum locum obtinere.* Ag. 1273. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Eum. 21. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Choeph. 622. πατρῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Δίμνιον λόγῳ.

Πρέσβιστος praestantissimus. Sept. 372. πανοπλίαισι — πρέσβιστον ἄνδρα.

Πρέσβυς homo venerandus. Pers. 615. βασίλεια γύναι, πρέσβυς

Πέρασε. — *hominum delectorum, dignissimorum coetus.* Ag. 829. 1366. *πρέσβος Ἀργείων τάδε.*

Πρέσβυς princeps, venerabilis. Ag. 177. *ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν.* Ag. 198. *ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς.* Ag. 516. *ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς.* Suppl. 597. *ὦ χαῖρε, πρέσβυ.* — *legatus.* Suppl. 708. *ἴσως γὰρ ἦ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι.* — *πρέσβεις senes venerabiles, principes.* Pers. 826. *ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετε.*

Πρεσβύτης senex. Eum. 611. *ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.*

Πρεσβῦτις anus. Eum. 701. *παθὶπαίζῃ με πρεσβῦτιν νέος.* Eum. 981. *στέλλος πρεσβυτίδων.*

Πρεσβυτοδόκος senes recipiens. Suppl. 653. *γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόντων Θυμέλαι.*

Πρευμενὴς benignus, favens. Pers. 601. *παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς φέρουσα.* Pers. 671. *χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην.* Suppl. 132. *τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς πίοιεν.* Ag. 814. *δοκοῦντας εἶναι πάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.* Ag. 1631. *κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ.* Suppl. 207. *ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.* Dan. 35. *πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους.*

Πρευμενῶς benigne. Pers. 216. *πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδ' ὃν πόσιν Δαρεῖον — ἐσθλά σοι πρέποντα.* Pers. 220. *ταῦτα θυμόμαντις ὢν σοὶ πρευμενῶς παρῄνεσα.* Ag. 924. *τὴν ξίνην δὲ πρευμενῶς τήνδ' ἐσκόμιζε.* Eum. 227. *δίκου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα.* Eum. 883. *ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι θεσπίσασα πρευμενῶς.*

Πριαμίδαι Priamidae. Ag. 523. *διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θἁμάρτια.* Ag. 727. *συμένα Πριαμίδαιων.* Choeph. 923. *ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ.*

Πρίαμος Priamus. Ag. 40. *Πριάμου μίγας ἀντίδικος.* Ag. 126. *Πριάμου πόλιν.* Ag. 258. *Πριάμου γὰρ ἱρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.* Ag. 693. *Πριάμου πόλιν γεραιά.* Ag. 787. 1309. *πόλιν Πριάμου.* Ag. 909. *τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνεσεν;*

Πρίν prius, olim. Prom. 966. *τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίαμασιν ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.* Ag. 164. *οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὤν.* Suppl. 393. *εἶπον δὲ καὶ πρίν.* — Prom. 151. *τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀΐστωι.* Prom. 702. *τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα πούφως.* Eum. 30. *τῶν πρὶν εἰσόδων.* Eum. 533. *τὸν πρὶν ὄλβον.* — Prom. 441. *νηπίους ὄντας τὸ πρίν.* Pers. 490. *θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ.* Ag. 636. *ὄντας ἔχθιστος τὸ πρίν.* Choeph. 53. *σίβος δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν.* Choeph. 552. *μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.* Suppl. 326. *κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν.* Ag. 878. *πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κατὰ ἡνιχόμεσθα.* — *priusquam* cum indicativo aoristi. Prom. 479. *πρὶν ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα πρᾶσσος.* — cum infinitivo aoristi. Prom. 827. *ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐμεμόχθησε,* Sept. 63. *πρὶν κατευγίσαι πνοὰς Ἄρεος.* Sept. 267. *πρὶν ἀγγέλους ὑπερκνεοὺς — ἰσθαι.* Sept. 436. *πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον.* Sept. 1039. *πρὶν γε χεῖρον τήνδε πυθέσθαι βαλεῖν.*

Pers. 494. πρὶν ἐπισδαυθῆναι θυῶν αἰσίων. Pers. 698. πρὶν πατρῶν ἰδρῦν βάθος. Ag. 1458. πρὶν πυτεαλῆξαι τὸ παλαιὸν ἄχος. Ag. 1520. πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν. Ag. 1643. πρὶν παθεῖν. Choeph. 568. πρὶν αὐτὸν αἰπεῖν. Suppl. 31. πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν αἰσίᾳ θεῖναι. Suppl. 37. πρὶν πυτεᾶ λίπτρων — ἐπιβῆναι. Suppl. 753. πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. Suppl. 770. πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῇδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν. Suppl. 779. πρὶν δαΐκτορος βίᾳ παρθὲν γάμου πυρῆναι. — cum infinitivo praesentis. Ag. 1037. πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μίνος. Suppl. 683. πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη. — πρὶν ἄν cum coniunctivo. Prom. 165. οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἢ κορίσῃ πέαρ ἢ παλάμῃ τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν. Prom. 175. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ. Prom. 721. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς. Prom. 758. πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπίσῃ τυραννίδος. Prom. 772. πρὶν ἐγὼ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. Prom. 998. πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια. Prom. 1029. πρὶν ἂν θεῶν τις διδάξῃ τῶν σῶν πόνων φανῇ. Fragm. 340. πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεύς. (Producitur Prom. 479. 772.)

Πρό ante, locum significans. Sept. 148. ἐν μάχαισί τε μάναρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως ἐπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥόου. Ag. 172. στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸ παρθὲν μνησιπήμων πόνος. Ag. 356. ὅπως ἂν μήτε πρὸ καιροῦ μηδ' ὑπὲρ ἄστρων βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. Ag. 980. πρὸ χρημάτων κτησθαι ὄνος βαλών. Choeph. 779. πρὸ δὲ δήμιδρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές. Choeph. 804. νίπτα πρὸ τ' ὀρμάτων σπότον φίρει. Suppl. 470. στεφθεὶς πρὸ τειχέων. Suppl. 614. διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανεῖν. Suppl. 855. λιμασιν ἢ πρὸ γᾶς ἑλάσεις. — tempus significans. Ag. 136. αἰετὸν πρὸ λέχου μογερὰν πτάκα θυομένοιιν. Ag. 471. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάρις ξυναινέσαι. Ag. 1239. σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερᾷ. Suppl. 785. ἐλθέτω μόρος πρὶν πόστος γαμηλίου. Ag. 1177. πρὸ τοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Eum. 440. τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον. — prae. Sept. 910. δυσδαίμων ἀνὴρ ὁ τεκόσιος πρὸ πασῶν γυναικῶν. Sept. 987. πρὸ πάντων δ' ἐμοί. — pro. Eum. 799. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους. — successionem rei in alterius locum significans. Prom. 685. γῆν πρὸ γῆς ἑλαύνομαι. — potius quam. Suppl. 785. ἐλθέτω μόρος πρὸ πόστως γαμηλίου. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

Προβαίνειν procedere. Prom. 247. μὴ πρό τι προύβης τῶνδε καὶ περισσέρας; Ag. 1492. ὅπου δὲ καὶ προβαίνων πάχνῃ πυρορβόφῳ παρῆξεν.

Προβατογνώμων ovem discernens, inde *qui hominum mores et ingenia internoscere potest*. Ag. 769. ἥτις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Cf. Ἱππογνώμων.

Πρόβλημα res, quae tuendi corporis causa protenditur. Sept. 522. σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι. Sept. 658. φέρ' ὡς τάχος συγ-

Πέρσαι. — *hominum delectorum, dignissimorum coetus.* Ag. 829. 1366. *πρίαβος Ἀργείων τάδε.*

Πρέσβυς princeps, venerabilis. Ag. 177. *ἡγεμὼν ὃ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν.* Ag. 198. *ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς.* Ag. 516. *ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς.* Suppl. 597. *ὦ χαῖρε, πρέσβυ.* — *legatus.* Suppl. 708. *ἴσως γὰρ ἦ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι.* — *πρέσβεις senes venerabiles, principes.* Pers. 826. *ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετε.*

Πρεσβύτης senex. Eum. 611. *ἴδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.*

Πρεσβύτις anus. Eum. 701. *παθοπαίζῃ με πρεσβῦτιν νέος.* Eum. 981. *σεμνὸς πρεσβυτίδων.*

Πρεσβυτοδέκτης senes recipiens. Suppl. 653. *γεραροῖσι πρεσβυτοδέκτοις γεμόντων θυμέλας.*

Πρευμενὴς benignus, favens. Pers. 601. *παισὶν πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς φέρουσα.* Pers. 671. *χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην.* Suppl. 132. *τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς πείσειεν.* Ag. 814. *δοκοῦντας εἶναι πάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.* Ag. 1631. *κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ.* Suppl. 207. *ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.* Dan. 35. *πρευμενεῖς τοῖσδε νυμφίοις.*

Πρευμενῶς benigne. Pers. 216. *πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε σὸν πόσιν Δαρεῖον — ἐσθλά σοι πρίπειν.* Pers. 220. *ταῦτα θυμόμαντις ὢν σοὶ πρευμενῶς παρῄνεσα.* Ag. 924. *τὴν ξίνην δὲ πρευμενῶς τήνδ' ἐσκόμιζε.* Eum. 227. *δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα.* Eum. 883. *ἵτ' ἐγὼ κατεύχομαι θεσπίσασα πρευμενῶς.*

Πριαμίδαι Priamidae. Ag. 523. *δεπλᾶ δ' ἔτεινον Πριαμίδαι θάμιζ' ἔτια.* Ag. 737. *συμβὰν Πριαμίδαισιν.* Choeph. 923. *ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ.*

Πρίαμος Priamus. Ag. 40. *Πριάμου μίγας ἀντίδικος.* Ag. 126. *Πριάμου πόλιν.* Ag. 258. *Πριάμου γὰρ ἱρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.* Ag. 693. *Πριάμου πόλις γεραιά.* Ag. 787. 1309. *πόλιν Πριάμου.* Ag. 909. *τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνεσεν;*

Πρίν prius, olim. Prom. 966. *τοιῶνδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίαμασιν ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.* Ag. 164. *οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὤν.* Suppl. 393. *εἶπον δὲ καὶ πρίν.* — Prom. 151. *τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἴσιστεῖ.* Prom. 702. *τὴν πρὶν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα πόνῳ.* Eum. 30. *τῶν πρὶν εἰσόδων.* Eum. 533. *τὸν πρὶν ὄλβον.* — Prom. 441. *νηπίους ὄντας τὸ πρίν.* Pers. 490. *θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων εὐδαμοῦ.* Ag. 636. *ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν.* Choeph. 53. *σέβος δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν.* Choeph. 552. *μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.* Suppl. 326. *πῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν.* Ag. 878. *πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν καπὶ ἠνεσχόμεσθα.* — *priusquam* cum indicativo aoristi. Prom. 479. *πρὶν ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα κρίσεις.* — cum infinitivo aoristi. Prom. 827. *ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐμεμόχθησε,* Sept. 63. *πρὶν παταγίσαι πνοὰς Ἄρεος.* Sept. 267. *πρὶν ἐγγύλους ὑπαρχνοὺς — ἰσιδεῖν.* Sept. 436. *πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον.* Sept. 1039. *πρὶν γε χώραν τήνδε κυδύνῳ βαλεῖν.*

Pers. 494. πρὶν ὑποδυσθῆναι θυσῶ ἀκτῖνας. Pers. 698. πρὶν κατῶν ἰδεῖν βάθος. Ag. 1458. πρὶν κυταλῦξαι τὸ παλαιὸν ἄχος. Ag. 1520. πρὶν τόνδ' ἐκδοῦναι. Ag. 1643. πρὶν παθεῖν. Choeph. 568. πρὶν αὐτὸν αἰκεῖν. Suppl. 31. πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσπίδι θεῖναι. Suppl. 37. πρὶν ποτε λίπτρων — ἐκβῆναι. Suppl. 753. πρὶν ὅρμῳ ναῶν θρασυνθῆναι. Suppl. 770. πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χροΐν. Suppl. 779. πρὶν δαΐκτορος βίᾳ παρδίαι γάμου πυρῆναι. — cum infinitivo praesentis. Ag. 1037. πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μίνος. Suppl. 683. πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη. — πρὶν ἄν cum coniunctivo. Prom. 165. οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἢ πορίσῃ κἄρ ἢ παλάμῃ τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν. Prom. 175. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ. Prom. 721. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καίσαρος μόλῃς. Prom. 758. πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπίσῃ τυραννίδος. Prom. 772. πρὶν ἐγω' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. Prom. 998. πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια. Prom. 1029. πρὶν ἂν θεῶν τις διδάξῃ τῶν σῶν πόνων φανῇ. Fragm. 340. πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χειροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεύς. (Producitur Prom. 479. 772.)

Πρό ante, locum significans. Sept. 148. ἐν μάχαισί τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως ἐπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύσου. Ag. 172. στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸ παρδίας μνησιπήμων πόνος. Ag. 356. ὅπως ἂν μήτε πρὸ καιροῦ μηθ' ὑπὲρ ἄστρων βίλος ἠλίθιον σκήψειεν. Ag. 980. πρὸ χρημάτων στυγνὸν ὄνος βαλών. Choeph. 779. πρὸ δὲ δήχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές. Choeph. 804. νύστα πρὸ τ' ὀμμάτων σκότον φέρει. Suppl. 470. στυθεῖε πρὸ τειχέων. Suppl. 614. διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν. Suppl. 855. λεμασιε ἢ πρὸ γᾶς ὀλέσιος. — tempus significans. Ag. 136. αὐτόνομον πρὸ λέχου μογερᾶν πτάσια θυομένοισιν. Ag. 471. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χαῖρον ξυναυλίαν. Ag. 1239. σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερᾷ. Suppl. 785. λιθέτω μόρος πρὶν πόσιας γαμηλίου. Ag. 1177. πρὸ τοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Eum. 440. τὸν πρὸ τοῦ φύσαν χρόνον. — prae. Sept. 910. δυσδαίμων ὄφρα δ' τοῖσδε πρὸ πασῶν γυναικῶν. Sept. 987. πρὸ πάντων δ' ἐμοί. — pro. Eum. 799. θὴν πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους. — successionem rei in alterius locum significans. Prom. 685. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. — potius quam. Suppl. 785. λιθέτω μόρος πρὸ πόσιας γαμηλίου. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

Προβαίνειν procedere. Prom. 247. μὴ πρό τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; Ag. 1492. ὅπου δὲ καὶ προβαίνειν πάχνη πυροβόρῳ παρέξει.

Προβατογνώμων oves discernens, inde qui hominum mores et ingenia internoscere potest. Ag. 769. ὥστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Cf. Ἱππογνώμων.

Πρόβλημα res, quae tuendi corporis causa protenditur. Sept. 522. σάκεσι, πυκνωτῷ σώματος προβλήματι. Sept. 668. φέρ' εἰ τύχοι συν-

μᾶλα, αἰχμήν, καὶ πίτνασθ' προβλήματα.

Προβουλίσματ *filia consiliatrix.* Ag. 376. ἀ τάλαινα Πειθὼ, προβουλίσματ ἄφρονος Ἄτας.

Πρόβουλος *curator.* Sept. 997. ἀστῶντα καὶ δόξαν' ἀναγγέλλειν μι χρὴ δῆμον προβούλους τῆσδε Καδμείας πόλεως.

Πρόγονος *atavus.* Pseuhag. 258. Ἅρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν. — *atavia.* Suppl. 42. ἰὼν τ' ἀνθοφορείσας προγόνου βοᾶς. Suppl. 328. παλαίφατον ἀμίτορον γένος φυλίας πρώγονον γυναικὸς. — πρόγονοι *maiores.* Pers. 397. Θεῶν τε πατρῴων ἴδη θήκας τε προγόνων.

Προδεικνύναι *indicare.* Prom. 781. ποίων; προδείξον αἴρεσιν τ' ἐμοὶ ἄλλου.

Προδέχεσθαι *praecipitare.* Prom. 249. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μάτην.

Προδιδόναι *prodere.* Prom. 38. ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προύδωκεν γέρας. Sept. 100. προδώσουσι, παλαίφατον Ἄρηα, τὴν σὴν γᾶν; Sept. 153. πόλιν διαπτύσσουσι μὴ προδῶσ' ἑτεροφώνῳ στρατῷ. Sept. 233. μὴ προδῷς πυργώματα, Pers. 837. σὺ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν. Choeph. 267. οὗτοι προδώσει Λοξίου μαντεύματος χρησμός. Choeph. 682. φανέντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ. Eum. 64. οὔτοι προδώσει. Eum. 225. εἰ προδῶ σφ' ἐκών. Suppl. 415. τὸν φυγάδα μὴ προδῷς.

Πρόδικος *iustitiae vindex.* Ag. 439. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει προδίκοις Ἀφροδίσιος.

Προδίκτης *proditor.* Prom 1070. τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον.

Πρόδουλος *servians.* Ag. 919. ἀφρόδικα — πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.

Πρόδρομος *praecurrens.* Sept. 80. ἐπεῖ πολὺς ὅδε λαὸς πρόδρομος ἐκπέπτωκε. Sept. 193. ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἐρχαῖα βρέτη. — *ante aliquid stans.* Fragm. 400. Δίκτυον' Ἐπίτη τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.

Προεννέπειν vid. *Προεννέπειν.*

Προεξεπίστασθαι vid. *Προεξεπίστασθαι.*

Προθεσπίζειν *praedicere.* Prom. 211. τὸ μέλλον ἦ καλῶς προεστεθεσπίκει.

Προθυμεῖσθαι *animo proclivem esse.* Prom. 381. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα ὁρᾷς ἐκοῦσαν ζημίαν; — *cupere.* Prom. 633. ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν. Prom. 788. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι.

Προθυμία *animi proclivitas.* Prom. 341. προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπουσ.

Πρόθυμος *animo proclivi, cupide.* Ag. 1373. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως.

Πρόθυρα *atrium.* Choeph. 960. τεῖχα δὲ πυκτελῆς χρόνος ἀμείψασ προθύρων δωμάτων.

Προϊάπτειν *proiicere.* Sept. 364. οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὀργυιὰν Ἅιδι προϊάψαι.

Προιτίδες porta Thebana. Sept. 359. πρὸς πύλαισι Προιτίσι.

Προῖτος *Proetus.* Sept. 377. Προίτου πυλῶν.

Προπαπαθεῖν. Suppl. 844. l. d.

Πρόσαυλος *permanus.* Pers. 948. παρὰ πρόσαυλα λέχεα. Pers. 951. ἅλοσυν παγχυ πρόσαυλα λέχεα.

Προπάλυμμα velamen. Ag. 975. ἐκ τῶν ἀβρομίτων προπαλυμμάτων ἕπλεσε.

Προπάρους prius lassitudine deficere. Eum. 78. μὴ πρόπαρος τόνδε βουπολούμενος πόνον.

Πρόπεσθαι prostratum iacere. Sept. 948. πρόπεσσα. — propositum esse. Prom. 257. οὐδ' ἐστὶν ἄθλον τέρμα σοι προκείμενον; Prom. 757. νῦν δ' οὐδὲν ἔστι τέρμα μοι προκείμενον μόχθων. Pers. 363. πᾶσι στέρεσθαι πρασσὸς ἦν προκείμενον.

Προπέδιος curam gerere. Prom. 632. μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.

Προπλώειν antea audire. Ag. 243. τὸ δὲ προπλώειν — προχαιρέτω.

Πρόπτυξ strictus. Ag. 1636. ξίφος πρόπτυκτον πᾶς τις ἐντρεπιζέσθω. — gladium strictum habens. Ag. 1637. ἀλλὰ πάγω μὴν πρόπτυκτος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

Προλέγειν praedicare. Sept. 348. τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω βέλτερα τῶνδε πράσσειν. — praedicere. Prom. 1073. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω.

Προλείπειν relinquere. Prom. 280. πραπνόεντον θῶκον προλιποῦσα. Pers. 18. τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρος προλιπόντες ἔβαν. Suppl. 729. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε.

Πρόλεσχος procax. Suppl. 197. μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ.

Πρόμαντις praesaga. Choeph. 747. τούτων πρόμαντις οὖσα.

Προμάτωρ atavia. Sept. 127. Κύπρι, ἅτε γένους προμάτωρ.

Πρόμαχος propugnator. Sept. 461. πόλεως πρόμαχος ἔρνυται. Sept. 464. ἰὼ πρόμαχ' ἡμῶν δόμων.

Προμήθεια providentia, cautio. Suppl. 175. καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν αἰνῶ φυλάξαι.

Προμηθεῖσθαι prospicere. Prom. 381 v. l.

Προμηθεύς curator. Prom. 86. αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως. — prospiciens. Suppl. 681. προμαθεὺς ἀνοσιουργεῖ ἐρᾷ.

Προμηθεύς Prometheus. Prom. 504. Sphing. 214. Προμηθέως. Prom. 85. 613. Προμηθέα. Prom. 86. 144. 243. 278. 285. 307. 319. 377. 391. 397. 543. 553. 617. 953. Προμηθεῦ.

Πρόμνος princeps. Suppl. 662. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμνοι l. d.

Πρόμος dux, princeps. Ag. 193. χείματος ἄλλο μῆχαρ βριθύτερον πρόμοισι μάντις ἐκλαγξεν. Ag. 398. ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι. Eum. 377. Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι.

Προναία protemplaris, Minervae cognomen. Eum. 21. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις προῤῥιζέσθω.

Πρόναος ante templum collocatus. Suppl. 489. βωμοὺς προνάους.

Προνέμειν porrigere. Eum. 303. τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντ' οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφίκτωρ l. d.

Πρόνοια providentia. Choeph. 598. τὰν ἃ πεμφολύμας τάλαινα Θεστιὰς μήσατο πυρδαΐ τινα πρόνοιαν. Ag. 669. προναίαισι τοῦ πεπρωμένου.

Πρόνομος pronus, capite prono pascens. Suppl. 673. πρόνομα δὲ βοτὰ τῶν πολύγονα τελέθει.

Πρόνοος prospicions. Suppl. 947.

πανίρ' ἀθάμβῃ Δαναΐδᾳ, πρόσωπον καὶ βοώπιδος.

Προνωπής pronus. Ag. 236. προνωπῆ λαβεῖν εἰδῆν.

Πρόξενος hospes, patronus. Suppl. 414. γενοῦ πανδίκως εὐσυμβὸς πρόξενος. Suppl. 486. αἰδοῖον αἰδοῦμενον πρόξενον λαβεῖν. Suppl. 897. σοίσιν αἰτῶν προξένοις ἐγχωρίοις; Suppl. 898. Βωμῷ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ. — incipiens. Suppl. 810. ὁρῶ τάδε φραίμια πρόξενα πόνων βιαίων ἐμῶν.

Προοίμιον procemium. Prom. 743. οὐ γὰρ νῦν αἰνίσσεσ λόγους εἶναι δόκει, σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις. Add. Φροίμιον.

Προομνύναι iurare. Ag. 1169. ἐμμαρτύρησον προομόσας τό μ' εἰδέναι.

Πρόπαρ prius, potius. Suppl. 772. πρόπαρ θανούσας δ' Ἅιδας ἀνάσσοι.

Προπάροιθε ante. Sept. 316. ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν. — antea. Ag. 992. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα.

Πρόπας totus. Prom. 405. πρόπασα δ' ἤδη στενόεν λέλακε χώρα. Pers. 426. Πέρσαι τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει. Pers. 540. πρόπασα μὲν στένει γαῖ' Ἀσιάς. Ag. 983. οὐκ ἴδν πρόπας δόμος. Eum. 858. καί μοι πρόπαντος ἐγγόνων θήσῃ χρόνου;

Προπέμπειν emittere. Sept. 899. δόμων μάλ' ἀχὴν ἐκ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτῆρ γόος. Pers. 614. γαπότους δ' ἐγὼ τιμὰς προπέμπω τάσδε νερτέροις θεοῖς. Ag. 794. σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. — prosequi. Sept. 1021. οὔτε σαλπίγων μέλος ... οὔτε πλοίων μήτε πρυμνήτων ἐπὶ τύμβον; Pers. 522. καὶ παῖδα — πυραγρεῖται καὶ προπέμπει' ἐς δόμους.

Προπίνειν praedare. Mycen. 115.

Προπονεῖν praelabi. Pers. 580. ἐς γᾶς προπονοῦντες.

Πρόπολος princeps. Choeph. 353. πρόπολός τε τῶν μεγίστων βουλίων ἐκεῖ παράνεων.

Προπομπός comes. Sept. 1061. ἡμεῖς μὲν ἴσμεν καὶ συνθάπτομεν αἴδε προπομποί. Pers. 993. γυμνός εἰμι προπομπῶν. Eum. 197. καὶ τὰς προπομπὰς δῆτα τάσδε λεισφορεῖς; Eum. 959. πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν ἴτω. — comitans. Choeph. 23. ἰαλτὶς ἐκ δόμων ἔβην χαὶς προπομπός.

Προποντίς Propontis. Pers. 854. μυχὸν τε Προποντίδος.

Προπράσσειν prius exsequi. Choeph. 821. τοῖς τ' ἄνωθεν προπραξασιν χάριτος ὀργὰς λυτηρός.

Πρόπρυμνα funditus, plane. Sept. 751. πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

Πρόπυργος pro salute urbis factus. Ag. 1141. ἰὼ πρόπυργος θυσία πατρός.

Πρόρριζα funditus. Pers. 798. δαιμόνων δ' ἰδρύματα πρόρριζα φύρδην ἐξανίστρεπται βάθρων.

Πρός I. cum genitivo, ab, locum significans. Suppl. 252. πρὸς δύοντος ἡλίου. — cum significans, a cuius partibus aliquis stat. Sept. 498. πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων. — ex indole, moribus conveniente. Ag. 578. ἢ πάντα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι νίκην. Ag. 1619. τὸ γὰρ

δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν ὑπαῖς. Choeph. 693. πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρενὶν, τοιόνδε πρᾶγμα μὴ παρανῶσαι φίλοις. — cum significans, per quem, cuius auctoritate aliquid fit. Sept. 199. εὔχεσθαι τάδ' ἔστω πρὸς θεῶν. Choeph. 832. πρὸς γυναικῶν δειμαινούσης λέχος πεδάρσιον θρώσκουσαν. Eum. 427. ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ. Suppl. 992. τἄλλ' αὐτηγοῖμον πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων. — cum, a quo quid proficiscitur. Suppl. 391. πρῶτά μέβαια τὸ πρὸς θεῶν. Suppl. 526. τὸ πρὸς γυναικῶν ἀπαθὲς. Ag. 598. οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρός. — cum verbis passivis. Prom. 658. Ζεὺς γὰρ ἰμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται. Prom. 763 s. πρὸς τοῦ τέρμονα συῆπτρα συληθήσεται; αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ πανσφρόνων βουλευμάτων. Prom. 769. ἦ πρὸς θέμαρτος ἐξανίσταται θρόνων; Prom. 1074. πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ παίνεται. Sept. 964. πρὸς φίλου ἔφθιτο. Pers. 569. συνάλονται πρὸς ἀναύδων παίδων τᾶς ἐμαύτου. Ag. 647. φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο. Ag. 1068. σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας. Ag. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος παρασύνεται; Choeph. 102. τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός. Choeph. 131. πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα πρὸς τῆς τεκούσης. Choeph. 341. πρός τινος Δυκίων, πάτερ, δορίτμητος κατηναρίσθης. Eum. 102. κατασφαγαῖς πρὸς χερῶν μητροκτόνων. Eum. 269. φωνῶν ἐκάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου. Eum. 389. ἐν θεσπέσιοι πρὸς θεῶν ὀρωμένοις. Eum. 563. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης; Suppl. 280. πέπληκται τοκέων πρὸς ἀρσένων. Suppl. 910. πρὸς τίνος τ' ἀφικόμεθα. — cum verbis passivae significationis. Prom. 92. οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός. Prom. 706. οἷα χρὴ παθὴ τλῆναι πρὸς Ἥρας. Choeph. 413. τάπερ πάθομεν ἄχεα πρός γατῶν τεκομένων. Eum. 190. παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων. Prom. 950. πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐκπίπτειν πράσσει. Prom. 998. πρὸς οἵ χρόνου νιν ἐκπίπτειν τυραννίδος. Ag. 1192. παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων. Eum. 597. ἄνδρα γενναῖον θανεῖν — καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός. Suppl. 64. ἕλετο πρὸς χερὸς ἕδνον. Ag. 1429. πρὸς γυναικὸς δ' ἀπίφθιτον βίον. Ag. 1531. πρὸς ἡμῶν πάπτασε, πάνθανε. Eum. 648. πρὸς ὑμῶν πῶς τεθεῖσ' ἄμομφος ὦ; Eum. 842. πρὸς νεοτέρας ἐμοῦ — ἄτιμος ἕδρας. — cum verbis accipiendi. Prom. 642. ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν πλανήτων. Sept. 532. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν. — II. cum dativo, locum significans, *apud*, *ad*. Prom. 4. τόνδε πρὸς πέτραισι ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι. Prom. 15. θεὸν δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ. Prom. 56. πασσάλοισι πρὸς πέτραις. Prom. 269. κατηχανεῖσθαι πρὸς πέτραισι παλαιφάτοις. Prom. 810. πρὸς ἡλίου νάουσι πηγαῖς. Prom. 849. ἔστιν πόλις — Νείλου πρὸς

αὐτῷ στόματι καὶ προσῳδήματι. Prom. 888. λόγοι παίουσ' εἰκῆ στυγνῆς πρὸς πύμασιν ἄτης. Prom. 928. πταίσας δὲ τῷδε πρὸς καιρῷ. Sept. 192. νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς πύματι. Sept. 359. πρὸς πύλαισι Προιτίδαι βρέμει. Sept. 439. τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις λέξω. Sept. 444. θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι. Sept. 474. ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι. Sept. 482. φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. Sept. 552. πρὸς πύλαις τεταγμένος. Pers. 226. πρὸς δυσμαῖς ἄναντος Ἴλιον φθινασμάτων. Pers. 803. τόσος γὰρ ἔστασ πέλανος αἱματοσφαγὴς πρὸς γῇ Πλαταιῶν. Ag. 322. πόνος νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις, τάσσει. Ag. 545. σὺναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν. Ag. 640. ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρῄκιαι πνοαὶ ἤρεικον. Ag. 968. σπλάγχνα δ' οὔτι μαίζει πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον πίαρ. Ag. 1518. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα. Choeph. 884. μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα σῦλοισιν ἐξήμελξε σὺν ραφῇ γάλα. Choeph. 1020. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾤδειν ἕτοιμος. Eum. 272. πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ Φοίβου καθαρμοῖς ἡλάθη. Eum. 295. πρὸς βαμῷ σφαγεὶς. Eum. 424. οὐδ' ἔχει μύσος πρὸς χειρὶ τῇ μῇ. Eum. 429. πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα οἴκοισι. Eum. 817. ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως. Suppl. 239. κλύδων — κλῖναι παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις. Penth. 169. μηδ' αἵματος πέφυγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Prot. 192. πρὸς πτύοις πεπλεγμένην. — significans aliquam rem ad alteram insuper accedere, *praeter*. Prom. 252. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα. Prom. 321. πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις. Prom. 625. καὶ πρὸς γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης δοῖεν. Prom. 776. τρίτος γε γίγναι πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Sept. 247. καὶ πρός γε τούτοις — σῦχον τὲ πρίσσον. Pers. 233. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; Pers. 463. τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφορᾶν πάρα στένειν. Pers. 523. μὴ καί τι πρὸς πασοῖσι πρόσθηται κακόν. Ag. 486. εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλει. Suppl. 969. καὶ ταῦτα μὲν γράφεσθε πρὸς γεγραμμένοις πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν. — III. cum accusativo, locum significans, *versus*. Prom. 348. πρὸς ἑσπέρους τόπους ἵστημι. Prom. 709. ἡλίου πρὸς ἀντολὰς στρέψασα σαυτήν. Prom. 793. πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς. Ag. 1153. λαμπρὸν δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς πνέων ἐσήξειν. Fragm. 388. Λίγυνα δ' αὖτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς. — *ad*. Prom. 276. ταῦτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Prom. 285. δολιχῆς τέρμα καλεῖσθον διαμειψόμενος πρὸς σε. Prom. 655 a. ἔξελθε πρὸς Λίρνης βαθὺν λειμῶνα, πολύμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός. Prom. 679. ἥξουσι πρὸς εὔποτόν τε Κεγχρειᾶς ῥόον. Prom. 721. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς. Prom. 795. ἔστ' ἂν

ἕξιμι πρὸς. Παρῳχήκασι τοσᾶδε. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων. Prom. 831. ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσικὰ δάπεδα. Prom. 839. ἦξας πρὸς μέγαν πόλπον Ῥέας. Prom. 856. πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται. Sept. 50. μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους πρὸς ὥρᾳ Ἀδράστου χρεὼν ἔστιφον. Sept. 56. ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον. Sept. 449. στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον. Sept. 735. μὴ πρὸς ἀγνὰν σπείρας ἄρουραν. Pers. 201. ἐρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἑσχάραν. Pers. 723. πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε. Pers. 995. πρὸς δόμους δ' ἴθι. Ag. 274. Ἴδη μὲν (ἔπεμπε) πρὸς Ἑρμαῖον λέπας. Ag. 289. ὑπερθορεῖν πεδίον Ἀσωποῦ — πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας. Ag. 334. δεῖ γὰρ πρὸς ῥίπους νοστίμου σωτηρίας κάμψαι διαύλου θάτερον πῶλον πάλιν. Ag. 421. πολλὰ γοῦν Θεογάνει πρὸς ἦπαρ. Ag. 633. ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐστοᾶ πόλιν. Ag. 652. μήτ' ἐξοπεῖλαι πρὸς πραταίλεων χθόνα. Ag. 665. ἔλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Ag. 841. ὡς πρὸς εἶπον ὠχετεύετο φάτις. Ag. 1057 a. ποῖ ποτ' ἤγαγές μ; πρὸς ποῖον στέγην; πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν. Ag. 1271. πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς. Ag. 1322. πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι πηρύσσειν βοήν. Ag. 1538. πατρὶ ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμ' ἀχέων. Ag. 1642. στείχετε — πρὸς δόμους πεπραγμένους. Choeph. 152. πρὸς ἕρυμα τόδε. Choeph. 411. πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. Choeph. 648. πρὸς ὥσπερ ἦσθ. Eum. 39. ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν. Eum. 55. πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος. Eum. 562. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμεῖν. Eum. 734. ἄπειμι πρὸς δόμους. Eum. 895. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματά νιν πρὸς τάδ' ἀπάγει. Suppl. 181. τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῇδε γῆς ἀρχηγέται ἐπτῆρες εἶεν. Suppl. 624. τέρμον' ἀμείμπτως πρὸς ἅπαντα. Suppl. 774. πρὸς ὃν — γίνεται χιών. Prom. sol. 181. Βορεάδας ἦξεις πρὸς πνοάς. — iuxta. Ag. 1027. ὅστησεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός. Choeph. 891. πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω. Choeph. 913. ἴοιμι θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτηρ. — Eum. 959. πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν. Ag. 1155. πρὸς αὐγάς. Ag. 1297. ἡλίου δ' ἐπεύχομαι πρὸς ὕστατον φῶς. — contra. Prom. 323. σύκουν — πρὸς πέντρα πῶλον ἐκτενεῖς. Prom. 1012. πρὸς ἡνίας μάχῃ. Sept. 610. δορίπονα πάκ' ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς ἐπιμόλους. Ag. 1607. πρὸς πέντρα μὴ λάκτιζε. Choeph. 453. ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθροὺς. Eum. 414. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; Eum. 556. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς. Eum. 825. Ἄρη ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν. Eum. 929. ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐκπᾷ πρὸς τάδ' ἀγρίως ἀπαγκαμένας. Suppl. 298. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός; Suppl. 961. τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐντενεῖς. — erga. Prom. 489. πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα. Suppl. 335. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;

cum verbis dicendi. Ag. 681. *οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους λέξαι πρὸς ὑμᾶς.* Ag. 1375. *πρὸς εἰδότας λέγω.* Choeph. 265. *ὅπως μὴ — ἀπαγγείλῃ τάδε πρὸς τοὺς κρατοῦντας.* Choeph. 666. *ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶν' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ.* Choeph. 670. *πρὸς τοὺς τεκόντας — τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ.* Choeph. 816. *θροοῦσα πρὸς σέ.* Eum. 584. *λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν ὅρκον.* Suppl. 201. *πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.* Suppl. 244. *πρὸς σὲ πότερον ὡς ἔτην λέγω;* Suppl. 723. *λέγω πρὸς εἰδότα. — coram.* Prom. 614. *ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους σὲ εἶναι στόμα.* Ag. 818. *τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς — βουλευσόμεσθα.* Choeph. 726. *πρὸς μὲν οἰκέτας θέτο συνθρηνὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων κεύθουσα.* — cum verbis videndi et audiendi. Suppl. 706. *πρὸς πρᾶγμ' ὁρῶσας.* Choeph. 408. *πρὸς ὅπερ κλύουσῃ.* — usum significans, cui quid est. Sept. 20. *ὅπως γένοισθε πρὸς χρίος τόδε.* Sept. 196. *ἤρθην φόβῳ πρὸς μαιάρων λιτάς.* Prom. 492. *χρεὼν τίνα ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν.* Ag. 278. *ἰσχὺς πορεντοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονήν.* — rationem significans, quam quid sequitur, *secundum.* Eum. 238. *πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.* Prom. 1002. *τόλμησόν ποτε πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.* Sept. 501. *πρὸς λόγον τοῦ σήματος.* Ag. 323. *πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον.* Choeph. 216. *πρὸς τί δῆτα τυγχάνω πατευγμάτων;* Suppl. 246. *πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί. — πρὸς ταῦτα, πρὸς τάδε quod ad haec attinet, proinde.* Prom. 917. *πρὸς ταῦτα τῶν θαρσῶν πεθήσθω.* Prom. 994. *πρὸς ταῦτα βουτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλέξ.* Prom. 1032. *πρὸς ταῦτα βούλευε.* Prom. 1045. *πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ βουτέσθω μὲν πυρὸς ἀμφήκης βέστρυχος.* Sept. 57. *πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας — τάγουσαι τάχος.* Pers. 815. *πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον — πινύσσετε.* Suppl. 515. *πρὸς ταῦτα μίμνε.* Suppl. 984. *πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν.* Sept. 294. *πρὸς τάδε — ἄρουσθε κῶδες.* Pers. 166. *πρὸς τάδ' ὡς οὔτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου τοῦδέ μοι γενίσθε.* Pers. 716. *πρὸς τάδ' ὡς Ζεύξαν μὲν ἄστυ πᾶν πεναυδρίαν στένει.* Eum. 516. *πρὸς τάδε — αἰδόμενός τις ἔστω.* — adverbio circumscribendo inservit. Prom. 208. 353. 594. 675. Ag. 850. Eum. 5. *πρὸς βίαν.* Ag. 129. *πρὸς τὸ βίαιον.* Prom. 212. *πρὸς τὸ κρατερόν.* Sept. 480. Suppl. 812. *πρὸς ἀλκήν.* Pers. 561. *πρὸς ἀνάγκην.* Ag. 372. *πρὸς κόρον.* Choeph. 871. *πρὸς δίκην.* — substantivo suo postpositum. Sept. 167. *βρέτη πεσοῦσαι πρὸς πολισσούχων θεῶν.* — IV. adverbii instar positum, *insuper, praeterea.* Prom. 73. *ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθυνοῦξω γε πρός.* Prom. 931. *ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι, λέγω.* Choeph. 299. *καὶ πρὸς πάσῃ χρημάτων ἀχηνία.* Eum. 229. *ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρός.*

Προσάγειν adigere. Suppl. 436. *σκάφος στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.*

Προσαγορεύειν appellare. Choeph. 938. Δίκαιον δέ νιν προσαγορεύσειν. Prom. 834. ὑφ' ὧν — προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ μέλλουσ' ἔσεσθαι. Add. Προσπίπτειν.

Προσαΐσσειν offundi. Prom. 145. φοβερὰ δ' ἐμεῖσιν ὅσσοις ὀμίχλη προσῄξε.

Προσαιτεῖν apposcere. Choeph. 395. νόμος μέν, φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα.

Προσάμβασις gradus. Sept. 448. κλίμακος προσαμβάσεις στείχω.

Προσάπτειν adhaerere. Ag. 1547. κακόλληκτος γίνος προσάψας.

Προσαυαίνεσθαι marcescere alicui rei inhaerendo. Prom. 147. σὸν δέμας εἰσιδοῦσα πέτρωσιν προσαυαινόμενον.

Προσαυδᾶν alloqui. Prom. 985. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ὢν ὄνυ' ὑπηρέτην. Pers. 150. προσφθόγγους δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μόθοισι προσαυδᾶν. Ag. 500. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς πάντας προσαυδῶ. Choeph. 237. προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον πατέρα.

Προσβαίνειν accedere. Prom. 130. φιλία γὰρ ἥδε τάξις — προσίβα τόνδε πάγον. Ag. 754. ὅσια προσίβα.

Προσβάλλειν imponere. Prom. 933. μηδέ μοι δικλᾶς ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς. Pers. 767. ἀλλ' οὐ ποτὲ τοσόνδε προσίβαλον πόλει. — appellere. Eum. 534. τὸν πρὶν ὄλβον ἕρματι προσβαλὼν Δίκας. — adducere. Sept. 442. πύλαισι Νηΐτῃσι προσβαλεῖν λόχον. — adoriri. Sept. 597. δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις. — ferire. Prom. mel. 181. ξενίλαβοῦ δὲ μή σε πρωβάλῃ στόμα πίμφιξ. — προσβάλλεσθαι adiectum habere. Perrhaeb. 170. ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμα προσβεβλημένους.

Προσβλέπειν adspicere. Prom. 215. οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.

Προσβολή invasio. Sept. 28. λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα νικηγορεῖσθαι. Choeph. 281. ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐρωνύων. — Eum. 570. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων. — allisio. Ag. 380. κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς μελαμπαγὴς πέλει δοκιμωθείς.

Προσγελᾶν arridere, afflare. Eum. 246. ὁσμὴ βρότειον αἷμ' ἀτμὸν μὲ προσγελᾷ.

Προσδέρκεσθαι adspicere. Prom. 53. ὡς μὴ σ' ἑλίσσοντα προσδερχθῇ πατήρ. Prom. 798. ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη. Prom. 905. μηδὲ πρεσβόνων θεῶν ἔρως ἄφατον ὄμμα προσδέρκοιτό μοι. Ag. 926. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται. Xantr. 159. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται. — Eum. 160. πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν.

Προσδέχεσθαι accipere, admittere. Eum. 626. πεῖα δὲ χάριτι φρατέρων προσδέξεται;

Προσδοκᾶν exspeciare. Prom. 1028. τοιοῦδε μέχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα. Prom. 932. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα; Prom. 990. εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα. Ag. 661. Μενέλεων γὰρ οὖν πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μαλεῖν.

Προσδοκητός exspectatus. Prom. 937. φάντα προσδοκητά μοι.

Προσεδαφίζειν solidum reddere. Sept. 478. *ὅφεων δὲ πλεπτάναισι περίδρομον κύκλοτ προσηδάφισται.*

Προσείδεσθαι similem esse. Choeph. 176. *μᾶλλον' ἰκείνου βοοτρόφους προσείδεται.*

Προσεικάζειν aequiparare, comparare. Sept. 413. *τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ περαννίους βολὰς μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσείκασεν.* Ag. 158. *οὐκ ἔχω προσεικάσαι.* Ag. 1102. *καιρῷ δὲ τῷ προσεικάζω τάδε.* Choeph. 12. *ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;*

Πρόσευλος apricus. Prom. 449. *κοὔτε πλινθουφεῖς δόμους προσεύλους ἦσαν.*

Προσεῖναι insuper adesse. Ag. 544. *τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν.*

Προσειπεῖν alloqui, salutare. Sept. 649. *οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο.* Ag. 344. *θεοὺς προσεικεῖν εὖ παφασκευάζομαι.* Ag. 759. *πῶς σε προσείπω;* Ag. 785. *πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους δίκη προσεικεῖν.* — *appellare.* Choeph. 991. *τί νιν προσείπω;*

Προσεννέπειν alloqui. Choeph. 222. *τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω.* Ag. 238. *προσεννέπειν θέλουσα.* Ag. 1264. *ἔδον πόλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω.* Choeph. 108. *τίνατ δὲ τούτου τῶν φίλων προσεννέπω;* — *appellare.* Ag. 157. *τοῦτό νιν προσεννέπω.* Ag. 314. *δέχουσα τοῦτ' ἂν οὐ φίλως προσεννέποις.*

Προσέρπειν accedere, imminere. Prom. 127. *πᾶν μοι φοβεῖσθ τὸ προσέρπον.* Prom. 272. *τοὺς προσερποίσας νόσους.*

Προσέρχεσθαι adire. Eum. 275. *ὅσοις προσῆλθον ἑρκείοις ξυνοικίᾳ.* Eum. 452. *ἱκέτης προσῆλθε καθαρὸς ἑρκείους δόμους.*

Προσεύχεσθαι adorare. Prom. 939. *σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.* Ag 308. *θεοῖς μὲν αὐδὰς, ὦ γύναι, προσεύξομαι.*

Προσέχειν praebere. Choeph. 524. *αὐτὴ προσέσχε μαζόν.*

Προσήγορος vocalis. Prom. 834. *αἱ προσήγοροι δρύες.*

Προσήκειν accedere. Pers. 139. *χρεία δὲ προσήκει.* — *convenire, decere.* Ag. 1530. *οὔ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν τοῦτο.* Choeph. 171. *ἐχθροὶ γὰρ, οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.* Ag. 1049. *τὸν θεὸν καλεῖ οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παφαστατεῖν.* — *προσήκων cognatus.* Choeph. 678. *εἰ δὲ τυγχάνω τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων.*

Προσῆσθαι adsidere, vicinum esse. Pers. 857. *ναῦοί δ' αἱ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι, τᾷδε γᾷ προσήμεναι.* Ag. 1164. *ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι.* Ag. 1600. *νεκτέρᾳ προσήμενος κώπῃ.* Suppl. 378. *τοῖς πέλας προσήμενοι.* — cum accusativo. Ag. 808. *ἰὸς καρδίαν προσήμενος.*

Πρόσθε, Πρόσθεν. I. de tempore dictum *prius.* Prom. 423. *μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον — εἰσιδόμην.* Prom. 497. *φλογωπὰ σήματα ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.* Pers. 467. *οὔτε πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν.* Ag. 128. *πτήνη πρόσθε τὰ δημοπλῆθη Μοῖρ' ἀλαπάξει.* Choeph. 880. *φόνῳ τῷ πρόσθεν ἐλαλύνετε.* Choeph. 1000. *ἐλείμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἔπας.* Suppl. 51. *τῶν πρόσθε πόνων μνώμενοι.* Suppl. 995. *ἔχουσι τὸ πρόσθεν*

οὐ διαστρέψω φρενός. — Ag. 1409. ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί. Ag. 19. οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένων. — cum genitivo. Pers. 521. ἐάνπερ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ. — II. locum significans, *in anteriore parte*. Suppl. 697. πρῶρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν. — cum genitivo, *ante*. Sept. 507. πρόσθε πυλῶν. Pers. 439. νῆσός τις ἔστι πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων. Eum. 46. πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος εὕδει.

Προσθήκη sermonis adiectio. Ag. 486. εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλει.

Προσθιγεῖν attingere. Choeph. 1055. Δοξίου δὲ προσθιγών.

Προσθόδομος aedium defensor. Choeph. 319. χάριτες δ' ὁμοίως πέπληνται γόοις εὐπλεκὴς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.

Προσθροεῖν alloqui. Prom. 598. τίς ἆρα μ', ὦ τάλας, τὸν ταλαίπωρον ὧδ' ἐντύνμα προσθροεῖ;

Προσιέναι accedere. Ag. 791. τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλπὶς προσῇσι χειρὸς οὐ πληρουμένῳ. — Eum. 233. πρόσιμι δῶμα καὶ βρίτας τὸ σόν.

Προσιζάνειν adsidere, adhaerere. Sept. 677. φίλον γὰρ ἐχθρᾷ μὴ πατρὸς τέλει Ἀρᾷ ξηροῖς ἀπλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει. Prom. 276. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

Προσίζειν adsidere. Suppl. 186. ἔμενόν ἐστι — πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.

Προσικνεῖσθαι pervenire. Ag. 766. δᾷγμα δὲ λόπης οὐδὲν ἀφ' ἥπαρ προσικνεῖται. — *attingere.* Choeph. 1089. σὺξῳ γὰρ οὔτοι πημό-των προσίξεται. — *supplicem accedere.* Choeph. 1031. προσίξομαι μεσόμφαλόν θ' ἕδρυμα, Δοξίου πέδον.

Προσίκτωρ supplex. Eum. 118. φίλοις γὰρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες. Eum. 419. ἥκω — σεμνὸς προσίκτωρ.

Προσιπτάναι advolare, accedere. Prom. 115. τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσίπτα μ' ἀφεγγής; Prom. 554. τὸ διαμφίδιον δὲ μοι μίλος προσίπτα. — Prom. 647. διαφθορὰν μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσίπτατο.

Προσίστασθαι adstare. Sept. 119. πύλαις ἑβδόμαις προσίστανται. Sept. 519. γοργὸν δ' ἔμμ' ἔχων προσίσταται. — προσστῆναι accessisse. Choeph. 181. πάρος προσέστη παρθίας πλευρώνιον. — Pers. 199. βωμὸν προσέστην.

Πρόσκοπος prospiciens. Eum. 105. ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρα πρόσκοπος βροτῶν.

Προσκυνεῖν adorare. Prom. 938. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Δίκης εὐσεβῆ σοφοί. Pers. 491. γαῖαν οὐράνιόν τε προσκυνῶν.

Προσκυρεῖν accidere. Choeph. 13. πότερα δόμοις πτῶμα προσκυρεῖ νέον;

Προσλαμβάνειν adsumere, adhibere. Prom. 217. πράσσουσα δή μοι — ξυμβουλὸν εἶναι προσλαβοῦσα μητέρα ἰκόντ' ἐμόν θ' ἑκόντα Ζηνὶ συμπαραστατεῖν. — *insuper accipere.* Prom. 321. πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.

Προσμανθάνειν insuper audire. Prom. 699. ἐπίσχες, ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.

Προσμένειν immanere. Eum. 474. τάδ' ἔστω προσμένοντα νικῶντα.

Προσμηχανᾶν *artificiose adfigere.* Sept. 523. *Σφίγγ' ὠμόστομον προσμεμηχανημένην γόμφοις λινώμα.* Sept. 625. *διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.*

Πρόσμορος. Sept. 558. *τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεόν* l. c.

Προσνίμειν. Eum. 303. *τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προσνίμοντας* l. c.

Προσορᾶν *adspicere.* Prom. 553. *σὰς προσιδοῦσ' ὁλοὰς τύχας.* — Pers. 48. *φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.* Pers. 680. *εἰδέναι μὲν προσιδέσθαι.*

Πρόσπαιος *novus.* Ag. 338. *εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι πομπά.*

Προσπασσαλεύειν *affigere.* Prom. 20. *ἄπονά σ' ἄπαν δυσλύτοις χαλκεύμασιν προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ.*

Προσπιέζειν *insuper premere.* Choeph. 299. *καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία* l. vulg.

Προσπτυσσεῖν *advolare.* Pers. 453. *ἰοὶ προσπτυσσόντες ὤλλυσαν.* — *adorare.* Pers. 148. *προσπτυσσόμεν* l. d.

Πρόσπλαστος *cui appropinquari potest.* Prom. 718. *ἀνήμερος γὰρ οὐδὲ πρόσπλαστος ξένοις.*

Πρόσπολος *minister.* Sept. 556. *Ἐρυννύος πλησίχθων, πρόσπολον φόνου.* — *ancilla.* Eum. 978. *ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρίκας τοὐμόν.*

Προσποτᾶσθαι *affixus.* Prom. 141. *οἵῳ δεσμῷ προσποτᾶσθαι.*

Προσσαίνειν *blandiri.* Prom. 837. *τοὶ τῶνδε προσσαίνει σέ τις.* Ag. 1650. *σὺν ἦν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνων πικρόν.*

Προσσέβειν *honorare.* Sept. 1014. *ἐξαμέλητοις προσσέβειν εἰμώγμασιν.*

Πρόσσω. Choeph. 364. vid. *Πρόσω.*

Προστάσσειν *collocare.* Sept. 509. *πίμπτοισι προσταχθέντα Βοιωτίοις πύλαις.* — *iniungere, imperare.* Eum. 199. *ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προσπεταγμένον.*

Προστατεῖν *propugnatorem esse.* Sept. 378. *τίς Προίτου πυλῶν — προστατεῖν φερέγγυος;*

Προστατήριος *ante aliquid collocatus, obversans.* Ag. 950. *δεῖγμα προστατήριον παρθίας.* — *tutelaris.* Sept. 431. *προστατηρίαις Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι.*

Προστάτης *defensor, tutor.* Sept. 390. *τόνδ' ἀντιστάξω προστάτην πυλωμάτων.* Sept. 780. *πύλας φερεγγύοις ἐφαρξάμενοσθα μενεμάχοισι προστάταις.* — *praeses, patronus.* Sept. 1017. *ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάτης λέγω.* Suppl. 941. *προστάτης δ' ἐγὼ ἅπασί τε πάντες.*

Προστέλλεσθαι *propugnatorem mittere.* Sept. 397. *Δίκη δ' ὁμαίμων πάρτα νιν προστέλλεται εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.*

Προστενάζειν *praemature gemere.* Prom. 698. *πρό γε στενάζεις.*

Προστένειν *praemature gemere.* Ag. 244. *ἴσον δὲ τῷ προστένειν.*

Πρόστερνος *pectoralis.* Choeph. 29. *πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων.*

Προστιθέναι *addere, apponere.* Prom. 83. *θεῶν γέρα σοῖσιν ἐχθημίροισι προστίθει.* Choeph. 112. *τίν' οὖν ἵν' ἄλλον τῇδε προστίθῶ στάσει;* Choeph. 228. *τομῇ προσθεῖσα βέστερον τρυχός.* Choeph. 475. *μόγων προσθεῖσαν Δίγίσθῳ μόρον.* Cho-

eph. 785. προστιθεὶς μέτρον. Suppl. 607. ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ πατρῴον. — Eum. 705. ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι. Pers. 523. μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθητε κακόν.

Προστόμιον ostium. Suppl. 3. ἀπὸ προστομίων λεπτοφαράθων Νείλου.

Προστρέπεσθαι supplicem adire. Eum. 196. καὶ προσφαπίσθαι τάσδ' ἐπίστελλον δόμοις.

Προστρέφειν inuutrire. Ag. 718. ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη.

Προστρίβεσθαι infligi. Prom. 329. γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται. — *atteri, obtundi.* Eum. 229. ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις.

Πρόστριμμα afflictio. Ag. 384. πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθεὶς.

Προστρόπαιος supplex. Ag. 1569. προστρόπαιος ἑστίας μολών. Choeph. 285. ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων. Eum. 41. ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ ἕδραν ἔχοντα, προστρίπαιον. Eum. 225. δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει τοῦ προστροπαίου μῆνις. Eum. 228. δίκου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα, οὐ προστρόπαιον. Eum. 423. οὔκ εἰμι προστρόπαιος.

Προστροπή supplicatio. Pers. 212. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνευμένη. Choeph. 21. ὡς ἂν σαφῶς μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή. Choeph. 83. ἐπεὶ πάρεστε τῇδε προστροπῇς ἐμοὶ πομποί. Eum. 688. πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος.

Πρόσφαγμα immolatio. Ag. 1251. θερμῷ πεπιόντι φοινίῳ προσφάγματι.

Πρόσφατος recens. Choeph. 793. τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.

Προσφέρειν afferre. Choeph. 74. ἀνάγναν γὰρ ἀμφίπτολιν θεοὶ προσήνεγκαν. Choeph. 249. οὐ γὰρ ἐντελὴς θήρα παγχρύσων προσφέρειν σκηνήμασιν. Fragm. 339. κἄπηλα προσφέρων τεχνήματα.

Προσφερὴς similis. Ag. 1191. ἐνείρων. προσφερεῖς μορφώμασιν. Choeph. 174. αὐτοῖσιν ἡμῖν πάντα προσφερὴς ἰδεῖν.

Πρόσφθεγμα appellatio. Ag. 877. τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. — *exclamatio.* Choeph. 863. οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.

Προσφθογγος salutans. Pers. 149. καὶ προσφθόγγους δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν. Pers 898. πρόσφθογγόν σοι νάστον τὰν ναπαφάτιδα βεᾶν — πίμπω.

Προσφιλεια amicitia. Sept. 497. τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.

Προσφιλὴς amicus. Sept. 562. ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές.

Πρόσφορος conveniens. Choeph. 700. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. Choeph. 703. πάπεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα. Eum. 198. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.

Προσφύειν asserere. Suppl. 278. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

Προσφωνεῖν alloqui. Choeph. 1010. πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε. Suppl. 233. πεδαπὸν ὅμιλον — προσφωνοῦμεν;

Niob. 144. καί μα προσφωνεῖ τάδε.

Προσχαίνειν *acclamare.* Ag. 894. μηδὲ — χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἁμοί.

Προσχρῄζειν *cupere.* Prom. 644. πᾶν, ὅπερ προσχρῄζετε, πεύσεσθε. Prom. 789. σὺν ἐναντιώσεται τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.

Πρόσχωμα *alluvio.* Prom. 849. Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι.

Πρόσχωρος *vicinus.* Pers. 265. Σαλαμῖνος ἥκται πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

Πρόσω *porro.* Sept. 988. καὶ πρόσω γ' ἐμοί. Ag. 285. οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω. Ag. 296. κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω φλέγουσαν. Suppl. 269. γένος τ' ἂν ἐξεύροιο καὶ λέγοις πρόσω. — *in longinquum.* Ag. 827. ὅπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν. — *in posterum.* Eum. 717. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. — *procul.* Choeph. 364. θανατηφόρον αἶσαν πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι. Eum. 65. ἔγγυς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀπεστατῶν. Eum. 117. ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω. cum genitivo. Eum. 392. πρόσω δικαίων.

Πρόσωθεν *e longinquo.* Ag. 921. μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. Ag. 926. θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται. Choeph. 683. τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη. Eum. 267. πλὴν δὲ πρόσωθεν ὧν θεός. Eum. 376. πρόσωθεν ἐξήκουσα πλησθόνος βοήν.

Πρόσωπον *vultus.* Ag. 625. στυγνῷ προσώπῳ. Ag. 768. ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενος. Eum. 945. ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων. Suppl. 196. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων.

Προταρβεῖν *timere.* Sept. 314. βαρείαις τοι τύχαις προταρβῶ.

Προυπάρχεσθαι *tueri.* Suppl. 815. ἄναξ προυπάρχου.

Προτείνειν *porrigere.* Prom. 779. μή μοι προτείνων πέρθος εἶτ' ἀποστέρει. — *porrigi.* Ag. 1081. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ χειρὸς ἐρεγομένα.

Προτέλεια *praeludia, vellitationes.* Ag. 65. ἐν προτελείοις κάμασιν. Ag. 219. πολέμων ἀρωγὰν καὶ προτέλεια ναῶν. Ag. 702. ἐν βιότου προτελείοις.

Πρότερος *prior.* Sept. 679. λέγουσα πέρδος πρότερον ὑστέρου μόρον. Ag. 1146. ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω. Ag. 1311. εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει. Choeph. 397. παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων. Eum. 553. πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων. Eum. 894. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματα. Eum. 957. προτέρων δέ με χρὴ στείχειν. Suppl. 948. τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις. Suppl. 1057. ἅδε τελευτὰ προτεραῖα πίλοι γυναικῶν. — **πρότερον** adv. *prius.* Sept. 548. ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης τὸν δυσκέλαδον θ' ὕμνον Ἐριννύος ἰαχεῖν. Ag. 332. ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῷ.

Προτιμᾶν *maioris facere, praeferre.* Ag. 763. πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι προτίουσι. Eum. 516. τοκέων σέβας εὖ προτίων.

Προτίθεσθαι *sibi proponere.* Prom. 239. θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος.

Προτιμᾶν *maioris facere, magis curare.* Ag. 1389. *οὐ προτιμῶν.* Eum. 610. *παρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον.* Eum. 709. *γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον.* — Ag. 1657. *μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων.*

Πρότονος *rudens.* Ag. 871. *σωτῆρα ναὸς πρότονον.*

Προτρέπεσθαι *impellere.* Prom. 992. *προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε.*

Προτύπτειν *prius percutere.* Ag. 131. *προτυπεῖν στόμιον μέγα Τροίας.*

Προυννέπειν *praedicere.* Eum. 814. *προυννέπω τόδε.* — *proloqui.* Eum. 98. *προυννέπω δ' ὑμῖν, ὅτι ἔχω μεγίστην αἰτίαν ναίειν θεούς.* — Choeph. 222. l. c.

Προυξεπίστασθαι *praescire.* Prom. 101. *πάντα προυξεπίστασαι.* Prom. 701. *τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι χρῆν.*

Πρόῤῥησις *manifestus.* Sept. 830. *πρόῤῥησις ἀγγέλου λόγος.*

Προυσελεῖν *ignominiose tractare.* Prom. 436. *ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε πρευσελούμενον.*

Προφέρειν *proferre, proloqui.* Ag. 194. *προφέρων Ἄρτεμιν.* Ag. 938. *δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις.*

Προφεύγειν *profugere.* Heliad. 59. *εἰς μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.*

Προφήτης *vates.* Sept. 593. *μέγας προφήτης.* Ag. 997. *δόμων προφῆται.* Ag. 1070. *προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.* Eum. 19. *Δελφὶς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.*

Προφθάνειν *praevenire.* Ag. 999. *προφθάσασα παρδία γλῶσσαν ἔπᾳδ' ἔξέχει.*

Προφοβεῖσθαι *metuere.* Suppl. 1029. *πολέμους δ' αἱματόεντας προφοβεῦμαι.*

Προφρόνως *animo propenso.* Ag. 167. *Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων εὐξεται φρενῶν τὸ πᾶν.* Choeph. 471. *πέμπειν' ἀρωγὴν παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην.* Eum. 887. *τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις πράσσω.* Eum. 926. *τάδε τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως ἐπαινεσομένων γάνυμαι.* Suppl. 1. *Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως στόλον ἡμέτερον.*

Πρόφρων *propitius, benevolus.* Choeph. 1059. *καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θυὼς φυλάσσοι.* Suppl. 213. *συγγνοῖτο δῆτα καὶ παραστείη πρόφρων.* Suppl. 344. *πλῶθί μου πρόφρων παρδίᾳ.* Suppl. 946. *πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον πατέρα.* — Suppl. 612. l. c.

Προφωνεῖν *proloqui.* Pers. 355. *πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον.* Ag. 856. *ἀμφίλεκτα πήματα ἐμοὶ προφωνῶν.* Eum. 444. *ἄλγη προφωνῶν ἀντίπαντρα παρθένᾳ.* Eum. 479. *προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακά.* Suppl. 612. *ἀκούειν Διὸς πότνου μέγαν προφωνῶν.*

Προχαίρειν. Ag. 243. *τὸ δὲ προυλύσαν — προχαιρέτω, valeat, absit.*

Προχαλκεύειν *procudere.* Choeph. 637. *προχαλκεύει δ' Ἄλυσ φασγανουργός.*

Πρόχειρος *paratus.* Prom. 54. *καὶ δὴ πρόχειρα φῶλα θἠρεύσασθαι πάρα.*

Προχοαί *fluenta.* Prom. sol. 178. *θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς.* — *ostia.* Suppl. 1005. *Νείλου προχοάς.*

Πρύμνα puppis. Sept. 2. *ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα ναμῶν.* Sept. 742. *ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως καχλάζει.* Suppl. 340. *αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.*

Πρύμνηθεν ex puppi. Sept. 191. *ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῴραν φυγὼν πρύμνηθεν εὑρὼ μηχανὴν σωτηρίας;*

Πρυμνήσια retinacula navis. Ag. 957. *πρυμνησίων ξυνεμβόλοις.*

Πρυμνήτης gubernaculum tenens. Eum. 16. *χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.* Eum. 735. *ἄνδρα — πρυμνήτην χθονός.*

Πρυμνόθεν funditus. Sept. 71. *μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε.* Sept. 1048. *Οἰδιπόδα γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν.*

Πρύτανις praeses. Prom. 169. *μανίαν πρύτανις.* Suppl. 366. *πρύτανις ἄκριτος ὤν — Sphing. 215. Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα πέμπει.*

Πρώϊν promontorium. Pers. 129. *ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας.* Pers. 856. *ναῦσί θ' αἱ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστον.* Ag. 298. *Χαρωνικοῦ πορθμοῦ κάτοπτον πρῶνα.*

Πρῷρα prora. Sept. 190. *ἐς πρῷραν φυγήν.* Suppl. 697. *πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν.* Choeph. 385. *πάροιθεν δὲ πρῴρας.*

Πρώταρχος primam originem praebens. Ag. 1165. *πρώταρχον ἄτην.*

Πρώτιστα primum. Prom. sol. 181. *πρώτιστα μὲν Βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς.*

Πρωτοκτόνος primam caedem parans. Eum. 688. *πρωτοκτόνοις προστροπαῖς Ἰξίονος.*

Πρωτόμαντις primum vaticinans. Eum. 2. *τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν.*

Πρωτόμορος primum moriens. Pers. 560. *τοὶ δ' ἄρα πρωτόμορος.*

Πρωτοπήμων primum mali fontem adducens. Ag. 216. *τέλουσα παρακοπὰ πρωτοπήμων.*

Πρῶτος primus. Prom. 460. *κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι πνώδαλα.* Prom. 483. *κἄκρινα πρῶτος.* Prom. 890. *ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε.* Pers. 222. *σὺνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐννυπνίων κριτής.* Pers. 308. *Συθνοῖς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν.* Pers. 435. *αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί.* Pers. 751. *Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡμῶν στρατοῦ.* Ag. 305. *νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δρομεύς.* Ag. 574. *ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος.* Eum. 652. *πρώτας δίκας κρίνοντος.* Myr. 131. *ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών.* Phin. 238. *ἐν πρώτῃ χαρᾷ. — πρῶτον* adverb. *primum.* Prom. 635. *τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσαιμεν νόσον.* Prom. 709. *πρῶτον μὲν ἐνθενδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς στρέψασα σαυτήν.* Prom. 790. *σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω.* Sept. 483. *πρῶτον μὲν Ὄγκᾳ Παλλάδ' — εἵρξω.* Pers. 249. *κἀν μὲν πρῶτον ἀγγέλλουσι καιά.* Pers. 380. *πρῶτον μὲν ἠχῇ πλάδος Ἑλλήνων πέρα μολπηδὸν ἐφήμησεν.* Pers. 391. *τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον πέρας ἠγεῖτο.* Ag. 661. *Μενέλεων γὰρ οὐ πρώτων τε καὶ μάλιστα προσδέκα μολεῖν.* Ag. 784. *πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους δίκῃ προσεικτέον.* Ag. 835. *τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον — ἦθος δόμοις ἔρημον.* Choeph. 109. *πρῶτον μὲν*

αὐτήν. Choeph. 481. πάντων δὲ πρῶτον τόνδε προσβύσου τάφον. Choeph. 1064. παιδοβόρα μὲν πρῶτον ἐπῆρξαν μόχθοι. Eum. 1. πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν. Eum. 421. πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων ἀῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα. Eum. 557. τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας. Suppl. 895. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίσταμαι. Glauc. 28. εὐαδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ σώματος χέωμεν. Epig. 46. λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου. — τὸ πρῶτον primum. Pers. 98. φιλόφρων γὰρ εἶναι σοῦσα τὸ πρῶτον. Ag. 1260. ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἴλιον πόλιν. — πρῶτα primum. Prom. 445. πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην. Prom. 703. μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε. Prom. 1016. πρῶτα μὲν γὰρ ἐλπίδα φάραγγα — πατὴρ σπαράξει τήνδε. Pers. 843. πρῶτα μὲν εὐδαίμονας στρατιὰς ἀπεφαινόμεθα. Ag. 826. θεοῖσι πρῶτα δεξιώσασθαι. Suppl. 194. φθαγγῇ δ' ἐπίσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ. Suppl. 405. πρῶτα μὲν πάλαι αἰτοῦσί θ' ἡμᾶς. — τὰ πρῶτα primum. Pers. 404. τὰ πρῶτα μὲν δὴ φῶτα Περσικοῦ στρατοῦ ἐνεῖχεν.

Πταίειν offendere. Prom. 928. πταίσας δὲ τῷδε πρὸς πανῷ. Ag. 1607. μὴ πταίσας μαγῇς.

Πτάξ animal timidum, lepus. Ag. 135. αὐτόπουν πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομάνοισιν.

Πτέρνα talus. Choeph. 207. πτέρναι κανόνων θ' ὑπογραφαί.

Πτερόεις alatus. Suppl. 552. βαυκάλου πτερόεντος. Suppl. 978. πτερόεντα πτερωτά.

Πτερόν ala. Prom. 394. λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς τετρασκελὴς οἰωνός. Pers. 204. κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ πτεροῖς ἐφαρμαίνοντα. Ag. 414. βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου πελεύθοις. Eum. 382. πτερῶν ἄτερ. Myrm. 116. τοῖς φυτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα. Fragm. 300. διαπάλλει πτερὸν κίρνον λεπάργου. — *augurium, sors.* Suppl. 324. πίνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν. — *tutela.* Eum. 955. Παλλάδος θ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ.

Πτεροφόρος alatus. Ag. 1118. πτεροφόρον δόμας.

Πτερυγωπὴς alis velocibus instructus. Prom. 286. τὸν πτερυγωπῇ τόνδ' οἰωνόν.

Πτέρυξ ala. Prom. 128. ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς. Prom. 129. πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις. Ag. 52. πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενος. Suppl. 764. ἄτερθε πτερύγων. Fragm. 300. στεμπὴ νιν αὖθις ἀμφιωμίσει πτέρυξ.

Πτέρωμα pennae. Myrm. 116. ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος.

Πτερωτός alatus. Prom. 135. αὔθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ. Suppl. 505. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς ἐ' ἐκφύσομεν.

Πτηνὸς volucer. Prom. 1024. Διὸς, δέ τοι πτηνὸς πόνων δαφοινὸς αἰετός. Ag. 134. πτανοῖσιν πυοὶ πατρός. Choeph. 584. πτηνά τε καὶ πεδοβάμονα. Eum. 172. λαβοῦσα πτηνὸν ἀργῆτην ὄφιν.

Πτῆσις volatus. Prom. 486. γαμψωνύχων τε πτήσιν οἰωνῶν ακιδρῶτε φώρισα.

Πτήσσειν exprimere. Pers. 205. πτήξας δόμας παρεῖχε. — Prom.

174. στερρὰς τ' ὄψιν' ἀκαλὰς πτήξας.

Πτοεῖσθαι perturbari. Prom. 858. ἐπτοημένου φρένας. Choeph. 528, ἡ δ' ἐξ ὕπνου πάμφαγον ἐπτοημένη.

Πτόλεμος. Suppl. 77. vid. *Πόλεμος.*

Πτολιπόρθης urbium vastator. Ag. 459. μήτ' εἶην πτολιπόρθης.

Πτόλις urbs. Sept. 6. 232. Ag. 581. Eum. 969. κατὰ πτόλιν. Sept. 108. περὶ πτόλιν. Sept. 320. οὔτε πτόλις δαμασθῇ. Sept. 328. Eum. 79. ποτὶ πτόλιν. Sept. 465. ἐπὶ πτόλιν. Sept. 825. ἀμφὶ πτόλιν. Sept. 843. ὑπὸ πτόλιν. Suppl. 680. τὸ πτόλιν κρατύνειν. Add. *Πόλις.*

Πτύον vannus. Prot. 192. πρὸς πτύου πεπλεγμένην.

Πτυχή volumen. Suppl. 925. ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα.

Πτῶμα lapsus. Prom. 921. πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά. Suppl. 648. πτώμασιν αἱματίοις πέδον γᾶς. Suppl. 778. βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι. — *calamitas.* Choeph. 13. πότερα δόμοις πτῶμα προσπεσεῖ νέον;

Πτωξ fugitivus. Eum. 245. τόνδ' ἀφαιρούμενος πτῶκα.

Πτώσιμος caducus, lapsus. Ag. 625. πτωσίμων στρατοῦ. Ag. 1093. στυγῶν, ἅτις ναυρία πτώσιμος ξυναντᾷ.

Πτωχὸς mendicus. Ag. 1247. ἀγύρτρια πτωχὸς τάλαινα.

Πυθικὸς Pythicus. Sept. 729. ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις.

Πύθιος Pythius. Ag. 495. ὁ Πύθιός τ' ἄναξ.

Πυθμὴν fundamentum, radix. Prom. 1048. χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ἕλιξας πτῶμα κραδαίνεις. Choeph. 636. Δίκαι δ' ἐρείδουσι πυθμήν. Glauc. 25. δαΐλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν. — *stirps.* Choeph. 202. σφικτοῦ γένους τ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. Choeph. 258. σὺν' ἀρχαίᾳ σοι πᾶς ὅδ' ἀναυδὰς πυθμὴν βαρυοῖς ἀρᾴξει. Suppl. 98. εἴα νεάζει πυθμήν.

Πυθόμαντιν oraculum Pythicum. Ag. 1228. καὶ γὰρ τὰ πυθόμαντα δυσμαθῆ δ' ὅμως.

Πυθόμαντις vates Pythicus. Choeph. 1026. τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν.

Πυθοχρήστης ab oraculo Pythico missus. Choeph. 928. ὁ πυθοχρήστας φυγάς.

Πυθόχρηστος ab oraculo Pythico effatus. Choeph. 888. μαντεύματα τὰ πυθόχρηστα.

Πυθώ Pytho. Prom. 661. ἵν' ἐκ Πυθοῦς πάλαι Δωδώνης πυκνοὺς θεοπρόπους ἵκαλλεν.

Πυκάζεσθαι se instruere. Sept. 134. τόξον ᾧ πυκάζομαι.

Πυκνὸς frequens. Prom. 661. πυκνοὺς θεοπρόπους ἵκαλλεν. Prom. 661. πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκώς. Sept. 543. πυκνοῦ προτηρεῖ ἐνηχάνους. Choeph. 1046. πεπλεκτανημένας πυκνοῖς δράκουσιν. Myrm. 121. ὦ δυσχίμους τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Πύκνωμα velamen. Suppl. 232. πέπλοισι βαρβάροις καὶ πυκνώμασι χλιούσας.

Πυλάδης Pylades. Choeph. 555. Πυλάδῃ. Choeph. 20. 886. Πυλάδη.

Πύλαι porta. Prom. 731. ἐκ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις. Sept. 30. πύλαι πυργωμάτων. Sept. 33. 58. πυλῶν ἐκ' ἕδρᾶσι.

Sept. 56. πρὸς πύλας. Sept. 118. πύλαισι ἑβδόμαισι προσίστανται. Sept. 145. πέναβος ἐν πύλαις. Sept. 195. βρέμος ἐν πύλαις. Sept. 231. ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται. Sept. 358. ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἵλησεν πάλον. Sept. 359. πρὸς πύλαισι Προιτίσι, Sept. 377. Προίτου πυλῶν. Sept. 405. ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἵλησεν πύλας. Sept. 433. ἄλλας ἐν πύλαις εἱλησέτω. Sept. 439. τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις. Sept. 442. πύλαισι Νηΐτῃσι. Sept. 444. πρὸς πύλαις πεπτωκέναι. Sept. 458. ἐκ πυλῶν χωρήσεται. Sept. 468. γείτονας πύλας ἔχων. Sept. 482. πρὸς πύλαις κομπάζεται. Sept. 484. πύλαισι γείτων. Sept. 507. πρόσθε πυλῶν. Sept. 509. πέμπταισι προστεταχθέντα Βοᾳδρόμοις πύλαις. Sept. 510. ἑφίσταται πύλαις. Sept. 539. ἴσω πυλῶν. Sept. 551. Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τέταγμένος. Sept. 579. προσβαλεῖν πύλαις. Sept. 613. 696. ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις. Sept. 779. πύλαις — ἐφαμᾳξάμεσθα. Sept. 937. ἐν πύλαις. Ag. 395. βέβασιν ᾠίμφα διὰ πυλῶν. Ag. 590. πύλας ἀνοῖξαι. Ag. 1264. Ἄιδου πύλας. Choeph. 554. ἐφ' ἑρκείοις πύλαις. Choeph. 562. τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται Αἴγισθος; Choeph. 564. βαλὸν ὄρκιον πυλῶν. Choeph. 721. δαμάτων πύλας. Choeph. 865 γυναικείαις πύλαις μοχλοῖς χαλᾶτε.

Πύλωμα porta. Sept. 390. προστάτην πυλωμάτων. Sept. 781. ἐν ἕξ πυλώμασιν.

Πυλωρός portitor. Sept. 603. ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιστάξομεν.

Πυνθάνεσθαι comperire. Prom. 518. τοῦδ' οὐκ ἂν εἰν πάθοις. Prom. 645. πᾶν, ὅπερ προσῳδίζετε, πεύσεσθε. Prom. 746. ἄκαν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ πατρί. Prom. 985. πεύσῃ γὰρ οὐδέν. Pers. 117. μὴ πόλις πύθηται. Ag. 252. εἴτε κηδὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη. Ag. 257. πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον. Ag. 1069. ἦμεν ἀλίου σοῦ μαντικὰ πεπυσμένοι. Choeph. 263. ὅπως μὴ πύσεταί τις. Choeph. 364. θανατηφόρον αἶσαν πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι. Choeph. 507. πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἐστ' ἔξω δρόμου πόδαν χοὰς ἔπεμψαν. Choeph. 519. ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναρ; Choeph. 732. αὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. Eum. 393. πεύσῃ τὰ πάντα. Eum. 397. τιμὰς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα. Eum. 432. γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσῃ τάχα. Eum. 479. πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν. — cum participio. Sept. 225. ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους πύθησθε. — cum genitivo rei. Choeph. 754. θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων. — cum genitivo personae. Ag. 585. ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον. Choeph. 835. πυνθάνου δὲ τῶν ξένων. Suppl. 182. ἀγγέλων πεπυσμένοι — πυνθάνεσθαι παρά τινος. Prom. 990. εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πυνσεῖσθαι πάρα. π. ἀπό τινος Choeph. 726. ὡς σαφίστερον ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν ἐλθὼν πύθηται τῇδε. (πυνθάνῃ Prom. 746. πυνθάνου Choeph. 835. πυνθάνεσθαι Choeph. 364. πέπυσθε Choeph. 519. πεπυσμένη Ag. 252. πεπυσμένοι Ag. 1062. Suppl. 182. πεύσομαι Ag. 585. πεύσῃ Prom. 965. Ag. 257. Eum. 393. 397. 432. πεύσεται Choeph.

263. 754. Eum. 479. *πεύσεσθε* Prom. 645. *πευσεῖσθαι* Prom. 990. *πεύθηται* Pers. 117. Choeph. 726. 732. *πύθησθε* Sept. 225. *πύθοιο* Prom. 518. *πυθέσθαι* Choeph. 507.) Cf. *Πεύθεσθαι.*

Πῦρ ignis. Prom. 7. *παντέχνου πυρὸς αἴλαι.* Prom. 109. *πυρὸς πηγὴν αἰολαίαν.* Prom. 252. *πῦρ ἐγὼ σφιν ὤπασα.* Prom. 253. *καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;* Prom. 368. *ποταμοὶ πυρός.* Prom. 583. *πυρὶ φλέξον.* Prom. 615. *πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ἐρᾷς Προμηθέα.* Prom. 948. *τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω.* Prom. 1046. *πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος.* Sept. 25. *πυρὸς δίκα.* Sept. 204. *στράτευμ' ἀπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.* Sept. 476. *αἰόλην πυρὸς πάσαν.* Sept. 924. *ἐκ πυρὸς συθείς.* Ag. 9. *αὐγὴν πυρός.* Ag. 21. *εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.* Ag. 273. *φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν.* Ag. 286. *γραίας ἑρείπης θωμὸν ἄψαντες πυρί.* Ag. 290. *ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.* Ag. 295. *ὦτρυνε θεσμὸν μηκαρίζεσθαι πυρός.* Ag. 302. *φάος τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίου πυρός.* Ag. 462. *πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου.* Ag. 476. *πυρὸς παραλλαγάς.* Ag. 483. *παπτῷ πυρός.* Ag. 574. *ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός.* Ag. 637. *ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν πῦρ καὶ θάλασσα.* Ag. 1027. *πρὸς σφαγὰς πυρός.* Ag. 1229. *οἷον τὸ πῦρ.* Ag. 1410. *ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς.* Choeph. 322. *πυρὸς μαλερὰ γνάθος.* Choeph. 850. *πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαΐων.* Choeph. 1033. *πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.* Eum. 108. *ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρός.* Eum. 133. *αἱμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί.* Eum. 983. *τὸ φέγγος ὁρμᾶσθω πυρός.* Ath. 1. *τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.* Fragm. 303. *παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός.* Fragm. 320. *ἔψου, μηδὲ λυπηθῇς, πυρά.* Fragm. 434. *πυρὸς αἴλαι πύκλῳ περίστητε.*

Πυρά sacrificia ignea. Choeph. 478. *ἐν πυρᾶϊσι πνιεουτοῖς.*

Πυραύστης pyrausta. Fragm. 298. *δίδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μέρον.*

Πυργηρεῖσθαι obsideri. Sept. 22. *χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένου.* Sept. 166. *στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ.*

Πύργινος ad urbes obsidione captas pertinens. Pers. 844. *νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.*

Πυργοδαΐκτος urbes expugnans. Pers. 105. *πολίμους πυργοδαΐκτους.*

Πύργος turris. Sept. 33. *ἐπὶ σέλμασι πύργων στάθητε.* Sept. 198. *πύργον στέγειν εὔχεσθε πολίμιον δόρυ.* Sept. 216. *δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.* Sept. 277. *ποτὶ πύργους — στείχουσιν.* Sept. 296. *τοῖσι μὲν ἔξω πύργων.* Sept. 408. *πύργοις δ' ἀπείλει δυνά.* Sept. 449. *πρὸς ἐχθρῶν πύργον.* Sept. 531. *πύργοις ἐπαλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ πρέπει θεός.* Sept. 611. *πύργων δ' ἔκποθεν βαλών.* Sept. 616. *πύργους ἐκπεμβάς.* Sept. 745. *τείνει πύργος ἐν εὔρει.* Sept. 779. *στέγει δὲ πύργος.* Sept. 805. *Κάδμου πύργους τοὐμοῦ.* Sept. 863. *στένουσι πύργοι.* Pers. 352. *ἐληλαμένοι περὶ πύργον.* Ag. 127. *πάντα δὲ πύργων πτύγ-*

Ag. 348. ἐπὶ Τροίας πύργοις. Ag. 801. ὑπερθορὼν δὲ πύργον. Suppl. 187. κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός. Suppl. 934. πόλιν πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλεισμένην.

Πυργοῦσθαι coerceri, domari. Pers. 188. ἡ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ.

Πυργοφύλαξ turrium custos. Sept. 182. ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς τᾶσδε πυργοφύλακες.

Πύργωμα munimentum. Sept. 30. πύλας πυργωμάτων. Sept. 233. μὴ προδῷς πυργώματα. Sept. 451. ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης ἐκ πυργωμάτων.

Πυργῶτις turrita. Sept. 328. ὀρκάνα πυργῶτις.

Πυρδαής igni consumens. Choeph. 598. μήσατο πυρδαῆ τινὰ πρόνοιαν.

Πυριγενετής in igni natus. Sept. 189. διαστόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν.

Πυρίδαπτος ab igni consumtus. Eum. 993. πυριδάπτῳ λαμπάδι τερπόμενας.

Πυρίφατος = ab igni consumtus. Suppl. 627. πυρίφατον Πελασγὰν πόλιν.

Πυρίφλεκτος igni combustus. Xantr. 157. κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

Πυροῦν comburere. Prom. 495. μαρὰν ὀφὺν πυρώσας. Ag. 428. πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα. Orith. 267. στέγην πυρώσω. — *inflammare.* Ag. 468. φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρωθέντα καρδίαν.

Πύρπνοος ignivomus. Prom. 371. θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης. Prom. 919. τινάσσων χερσὶ πυρπνόον βέλος. Sept. 475. ἴεντα πυρπνόον διὰ στόμα λιγνύν. Sept. 493. πυρπνόον Τυφῶνα.

Πυρρός rutilus. Pers. 308. πυρρὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.

Πυρσόκρσος rutilam jubam habens. Praecon. 97. πυρσοκόρσου λέοντος.

Πυρφορεῖν ignem inferre. Sept. 323. φονεύσι, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ.

Πυρφόρος ignifer. Sept. 414. ἄνδρα πυρφόρον. Sept. 425. τὸν πυρφόρον — κεραυνόν. Niob. 148. πυρφόροισιν αἰστοῖς.

Πυρωπός igneus. Prom. 670. πυρωπὸν — κεραυνόν. Fragm. 299. ἥλιος πυρωπός.

Πίστις auditus. Sept. 54. καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.

Πῶ interrogativum. Ag. 1488. πῶ πῶ; Prom. 577. v. l.

Πώ a negatione seiunctum, cum qua significat *nondum.* Prom. 27. ὃ λωφήσων γὰρ οὐ πίφυκέ πω. Prom. 509. οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος πρᾶναι πέπρωται. Sept. 647. οὔτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω. Pers. 175. ἀλλ' οὔ τί πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην. Choeph. 736. ἀλλ' οὔ τί πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην. Eum. 560. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον. Orith. 267. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

Πώγων barba, conus. Ag. 297. φλογὸς μέγαν πώγωνα.

Πωλικός virginalis. Sept. 436. πωλικῶν θ' ἑδωλίων.

Πῶλος pullus equinus. Prom. 1017. ὡς νεοζυγὴς πῶλος. Ag. 1625. πριθῶντα πῶλον. Eum. 383. πώλοις ἀπμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξας ὄχον. Fragm. 341. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγοφόρους. Fragm.

345. ἐν διῤῥυμίᾳ πῶλοι. — iuvenis. Choeph. 783. ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὐνιν ζυγέντ' ἐν ἅρμασι πημάτων.

Πῶμα potus. Sept. 290. ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐτρεφέστατον πωμάτων. Eum. 256. βοσκὰν φερέοικον πώματος δυσπότου. Suppl. 1007. ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν.

Πῶς quomodo? Prom. 41. ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων οἷόν τε πῶς; Prom. 259. δόξει δὲ πῶς; Prom. 299. πῶς ἐτόλμησας; Prom. 591. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης; Prom. 761. πῶς δ' οὐκ ἄν; Prom. 775. Pers. 784. πῶς εἶπας; Prom. 934. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς; Prom. 1068. πῶς μοι κελεύεις καπότης' ἀσκεῖν; Sept. 568. πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται; Sept. 1050. πῶς τολμήσω; Pers. 140. πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης; Pers. 239. πῶς ἂν οὖν μένοιεν; Pers. 707. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν; Pers. 721. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾷν; Pers. 736. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν; Pers. 774. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι πράσσοιμεν ὡς ἄριστα; Pers. 779. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; Pers. 975. πῶς δ' οὔ; Ag. 205. πῶς λιπόναυς γένωμαι; Ag. 259. πῶς φής; Ag. 529. πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου; Ag. 535. καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς; Ag. 1171. καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγὲν παιώνιον γένοιτο; Ag. 1283. Choeph. 525. 765. καὶ πῶς; Choeph. 177. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν; Suppl. 504. καὶ πῶς βέβηλον ἔλσος ὧν ἐνόσεισε τό με; Ag. 608. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν ἡδνὰ τἀληθῆ τύχοις; Ag. 1184. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα; Ag. 620. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ ἐλθεῖν; Ag. 634. πῶς ἡδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω; Ag. 759. πῶς σε προσείπω; πῶς σε σαβίζω; Ag. 1080. πῶς φράσω τέλος; Ag. 1270. πῶς θηλάτου βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς; Ag. 1347. πῶς γάρ τις — πημονὴν ἀρκύστατον φράξειεν; Ag. 1469. 1495. πῶς σε δαπρύσω; Choeph. 86. πῶς εὔφρον' εἶπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί; Choeph. 121. πῶς δ' οὐ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς; Choeph. 129. πῶς ἀνέξομεν δόμοις; Choeph. 169. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέραις μάθω; Choeph. 185. πῶς γὰρ ἐλπίσω; Choeph. 743. πῶς γὰρ οὔ; Choeph. 755. πῶς οὖν κελεύεις νιν μολεῖν ἐσταλμένον; Choeph. 756. ἢ πῶς; Choeph. 831. πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω; Choeph. 845. πῶς ἴσον εἰπὼν ἀνύσωμαι; Choeph. 858. πῶς ἔχει; πῶς πέπρανται δόμοις; Choeph. 912. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω; Eum. 192. 409. 571. πῶς δή; Eum. 413. πῶς δ' οὔ; Eum. 577. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν; Eum. 612. πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις; Eum. 622. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς; Eum. 648. πρὸς ὑμῶν πῶς τεθεῖσ' ἄμομφος ὦ; Eum. 714. πῶς ἀγὼν κριθήσεται; Suppl. 223 a. ὄρνυθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών; πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄπουσαν ἄποντος πάρα ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; Suppl. 294. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε; Suppl. 321.

πῶς πατρῷα δώματα λιπεῖν ἔτλητε; Suppl. 335. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω; Suppl. 471. πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίνεται πυρός; Suppl. 500. ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; Suppl. 896. πῶς δ' οὐχί; Suppl. 910. πῶς φῶ; — in interrogatione indirecta. Eum. 647. μίνω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται; Suppl. 459. ἀλλὰ πῶς φράσον.

Πώς aliqua ratione, fere. Prom. 224. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα. Sept. 684. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα. Ag. 1222. ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως. Ag. 1320. ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα. Choeph. 130. πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα. Choeph. 952. πρατεῖται πως τὸ θεῖον. Suppl. 94. ἥμενον ἄνω φρόνημά πως αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας. Suppl. 791. τέλεα δέ μοί πως πελόμενά μοι λύσιμα. Suppl. 973. τό τ' εἰπεῖν σύντετὰ μύσαγμά πως.

Πώτημα volatus. Eum. 241. ὑπὲρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν ἦλθον.

P.

Ῥᾶ interrogativum. Pers. 625. ἦ ῥᾷτι μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς;

Ῥάβδος baculus. Suppl. 245. τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον l. d.

Ῥαδινός mollis. Prom. 399. ῥαδινὸν λιβομένα ῥίος.

Ῥᾳδίως facile. Prom. sol. 182. διώσασι ῥᾳδίως Λιγὺν στρατόν.

Ῥαίεσθαι affligi. Prom. 189. ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ.

Ῥαίνεσθαι madefieri, demergi. Pers. 563. τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι — ἀκταὶς ἀμφὶ Κυχρείας ἐρράνται.

Ῥαιστήρ malleus. Prom. 56. ῥαιστῆρι θεῖνε.

Ῥάκος lacinia. Prom. 1025. διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος.

Ῥαντήριος conspersus. Ag. 1063. ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον.

Ῥᾷστα facillime. Prom. 104. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα.

Ῥαφεύς machinator. Ag. 1586. κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.

Ῥαχία litus. Prom. 714. ἁλιστόνοις γ' ὑπὸ χρίμπτουσα ῥαχίαισιν.

Ῥαχίζειν scindere. Pers. 418. θρασυσμαῖν τ' ἐρυπίων ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον.

Ῥάχις spina dorsi. Eum. 181. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες.

Ῥέα Rhea. Prom. 839. πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας.

Ῥέγκειν stertere. Eum. 53. ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν.

Ῥεῖθρον fluentum. Pers. 489. ῥεῖθρον ἀγνοῦ Στρύμονος. Ag. 203. μιαίνων παρθενοσφάγοισιν ῥείθροις πατρῴους χέρας. Prom. 792. ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον.

Ῥέζειν facere. Sept. 100. τί ῥέξεις; Choeph. 314. τί ῥέξαι τύχοιμ' ἀνέκαθεν οὐρίαι; Eum. 757. 784. τί ῥέξω;

Ῥεῖθρον. Prom. 792. vid. *Ῥέεθρον.*

Ῥεῖν fluere. Sept. 80. ῥεῖ πολὺς ὅδε λεώς. Sept. 539. ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐγμάτων ἄτερ ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν πακά. Pers. 732. ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν — ἥλπισε σχήσειν ῥέοντα Βόσπορον ῥόον θεοῦ. — Suppl.

486. αἰδοῖον εὖ ῥέοντα πρόξενον λαβεῖν l. d. — Fragm. ap. Schol. Aristoph. Lysistr. 1259. ἀφρὸς βρότειος ἐρρύη κατὰ στόμα.

'Ρέος *fluentum*. Prom. 679. πρὸς εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥέος. Prom. 814. ἵησι σεπτὸν Νείλος εὔποτον ῥέος. Ag. 875. ὀξοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος. — Prom. 399. δαπρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινὸν λειβόμενα ῥέος.

'Ρέπειν *vergere*. Pers. 432. τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορᾶν στρατῷ ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα; Iaculatr. 219. κάτω γὰρ ἀγναῖς παρθένοις — βλεμμάτων ῥέπει βολή. — Choeph. 238. τὸ μητρὸς ἐς σὲ μοι ῥέπει στέργηθρον. — Sept. 21. καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός. — ῥέπεσθαι *librari*. Suppl. 400. τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων.

'Ρεῦμα *flumen*. Prom. 139. τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 300. λεπὼν ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα. Fragm. 299. γαῖαν κυλίνδων ῥευμάτων ἐπομβρίαις. — sensu translato. Pers. 88. μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν. Pers. 404. ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ.

'Ρήγιον *Rhegium*. Prom. sol. 189. ἀφ' οὗ δὴ 'Ρήγιον πεπλήσκεται.

'Ρηγνύναι *discindere*. Pers. 195. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι. Pers. 460. ῥήξας δὲ πέπλους. — ἐρρωγέναι *irruisse*. Pers. 425. κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα Πέρσαις. — ῥήγνυσθαι *frangi*. Ag. 491. πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων.

'Ρῆσις *oratio*. Ag. 1295. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω. Suppl. 270. μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις. Suppl. 610. τοιάνδ' ἔπεισθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων. Fragm. 336. ἰσοπαλῆ ῥῆσιν ἐπτείνας.

'Ρητός *effabilis*. Prom. 767. εἰ ῥητόν, φράσον. Prom. 768. οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε.

'Ρίζα *radix*. Prom. 365. ἱπούμενος ῥίζησιν Αἰτναίαις ὕπο. Prom. 1049. χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα πραδαίνει. — Ag. 940. ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους. Sept. 737. ὅστε μὴ πρὸς ἀγνὰν σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη, ῥίζαν αἱματόεσσαν ἔτλα.

'Ρίζωμα *radix*, *origo*. Sept. 395. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν — ῥίζωμ' ἀνεῖται.

'Ρίμφα *cito*. Ag. 395. βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλῶν.

'Ρινηλατεῖν *indagare*. Ag. 1158. μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος πανῶν ῥινηλατούσῃ.

'Ρῖπαι *montes Rhipaei*. Heliad. 60. 'Ρῖπαι μὲν δὴ πατρός.

'Ριπή *ictus*. Prom. 126. ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς. Ag. 867. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωΰσσοντος. — *impetus*. Prom. 1091. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν τείχουσα φόβον στείχει.

'Ρίπτειν *iacere*. Prom. 750. ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στυφλου πέτρας. Prom. 1053. ἔς τε πελαγὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δίμας τοὐμόν. Choeph. 900. τεισῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές. Arg. 15. ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος — ἔρριψεν. — Prom. 312. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις. Ag. 1038. οὐ μὴ πλέω ῥίψας' ἀτιμωθήσομαι. —

Prom. 994. πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ. Prom. 1045. ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος.

'Ριψοπλος *arma abiiciens.* Sept. 297. ῥίψοπλον ἄταν.

'Ρόα *malum punicum.* Fragm. 329. ὀξυγλυκεῖαν τᾶρα ποιεῖς ῥόαν.

'Ρόδος *Rhodus.* Pers. 863. καὶ 'Ρόδον ἠδὲ Κνίδον.

'Ροή *fluentum.* Pers. 791. ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει. Ag. 283. ἐπ' Εὐρίπου ῥοάς.

'Ροθεῖν *aestuare.* Fragm. 319. ἐν ῥοθοῦντι πριβάνῳ.

'Ροθιάς *strepens.* Pers. 388. κώπης ῥοθιάδος ξυναμβολῇ.

'Ρόθιον *aestus, unda.* Prom. 1050. κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν. Sept. 344. γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοις φορεῖται.

'Ρόθος *strepitus.* Pers. 398. Περσίδος γλώσσης ῥόθος. — *impetus.* Pers. 454. ἐξ ἑνὸς ῥόθου πεσόντες.

'Ροιβδεῖν *vibrare.* Eum. 382. ῥοιβδοῦσα πόλπον αἰγίδος.

'Ρόος *fluentum.* Pers. 732. Βόσπορον ῥόον θεοῦ.

'Ροπή *pondus.* Pers. 429. ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ. — *discrimen.* Choeph. 59. ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν.

'Ροφεῖν *haurire.* Eum. 254. ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον.

'Ρύεσθαι *tueri, servare.* Sept. 90. τίς ἄρα ῥύσεται; Sept. 285. πόλιν καὶ σφετέρων Καδμογενῆ ῥύσασθε. Sept. 806. δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους τούσδε ῥύεσθε. Eum. 223. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἰκέτην τε ῥύσομαι. Eum. 290. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὔτ' Ἀθηναίας σθένος ῥύσαιτ' ἄν. Suppl. 504. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό μιν.

'Ρυθμίζεσθαι *tractari.* Prom. 241. νηλεῶς ὧδ' ἐρρυθμίσμεθα Ζηνί.

'Ρυθμός *modus.* Choeph. 786. σωζόμενον ῥυθμόν. Thalamop. 64. κῦμ' ἐν τριγλώχοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς.

'Ρῦμα *tensio.* Pers. 143. πότερον τοξον ῥῦμα τὸ νικῶν. — *praesidium.* Suppl. 79. ἔστι δὲ πᾶν πτολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρης, φυγάσιν ῥῦμα.

'Ρύπες nomen urbis. Fragm. 324. κεραυνίας 'Ρύπας.

'Ρύπος *sordes.* Theor. ap. Phot. p. 655, 12. πλέω γραῦσον γε καὶ ψοθοίον καὶ ῥύπου.

'Ρυσιάζειν *trahere.* Phin. 238. καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐρρυσίαζον. — Suppl. 419. μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν.

'Ρυσίβωμος *aras tuens.* Eum. 880. ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων.

'Ρύσιον *praeda abducta.* Ag. 521. τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε. — *liberatio, servatio.* Sept. 310. ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

'Ρύσιος *tuens, servans.* Suppl. 141. διωγμοῖς ἀσφαλέας ἀδμήτας ἀδμήτα ῥύσιος γενέσθω. — τὰ ῥύσια *arae salutem afferentes.* Suppl. 709. ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.

'Ρυσίπολις *urbem servans.* Sept. 121. ῥυσίπολις γενοῦ Παλλάς.

'Ρυτήρ *sospitator.* Sept. 300. πόλεως ῥυτῆρες.

'Ρυτός *fluens.* Ag. 1382. ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὁρόμενον. Eum. 430. ῥυτοῖς πόροις.

Ῥώμη *robur.* Pers. 877. λίλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη.

Ῥῶπος *sarcina.* Phryg. 243. ὅστις φῶπον ἐξάγει χθονός.

Σ.

Σαβαῖος *Bacchus.* Fragm. 411. ὁ Κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Σαβαῖος.

Σάγη *vestitus, armatura.* Choeph. 552. παντελῆ σάγην ἔχων. Choeph. 664. οἰκείᾳ σάγῃ. Sept. 118. δορυσόοις σάγαις. Sept. 373. ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις. Pers. 236. φαρέσπιδες σάγαι.

Σαίνειν *blandiri.* Pers. 97. φιλόφρων γὰρ σαίνουσα τὸ πρῶτον. Ag. 772. τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι. Choeph. 414. πάρεστι σαίνειν. — *blandiendo avertere.* Sept. 365. σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ. Sept. 686. τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον; — *inservire.* Ag. 707. σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις. — σαίνεσθαι *deliniri.* Choeph. 192. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.

Σάκος *scutum.* Sept. 43. ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος. Sept. 145. πόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων. Sept. 371. ἐν μέσῳ σάκει. Sept. 504. ἔχουσ' ἄφυλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δόμου. Sept. 522. ἐν χαλκηλάτῳ σάκει. Sept. 624. ἔχει δὲ παντεκγὲς εὔθυνον σάκος. Suppl. 187. πρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς, ἄρρηκτον σάκος.

Σάπτωρ *referciens.* Pers. 888. ἦβαν ἥβησε παρὰ νέων, Ἅιδου σάπτορι Περσῶν.

Σέλα *cura.* Fragm. 432.

Σαλαμινιάς *Salaminia.* Pers. 926. ἐπ' ἀκταῖς Σαλαμινιάσι.

Σαλαμίς *Salamis.* Pers. 265. Σαλαμῖνος ἀκταί. Pers. 276. ᾧ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν. Pers. 439. πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων. Pers. 664. Σαλαμῖνά τε.

Σαλεύεσθαι *concuti.* Prom. 1083. χθὼν σεσάλευται.

Σαλμυδήσιος *Salmydesius.* Prom. 728. τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος.

Σάλπιγξ *tuba.* Sept. 376. βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων. Pers. 387. σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπίφλεγεν. Eum. 538. Τυρσηνικὴ σάλπιγξ.

Σάμος *Samus.* Pers. 858. ἐλαυφρὸς τε Σάμος.

Σαργάνη *vinculum.* Suppl. 769. θέλοιμι δ' ἂν μοιρίμου βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις.

Σάρδεις *Sardes.* Pers. 45. πολύχρυσοι Σάρδεις. Pers. 313. Σάρδεις πένθος παρασχών.

Σάρξ *caro.* Sept. 604. γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρων. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίσας σαρκὶ παλαιᾷ. Sept. 1026. τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ ποσὶ λοιπάσονται. Ag. 1068. ἐκτὰς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρεμένας. Choeph. 278. σαρκῶν ἐκπεμπάτῃσι. Philoct. 231. φαγέδαινα, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

Σαρπηδόνιος *Sarpedonius.* Suppl. 848. κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα.

Σαρωνικὸς *Saronicus.* Ag. 297. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ κάτοπτον πρῶνα.

Σάττειν *refercire.* Ag. 630. τοιῶνδε μίντοι πημάτων σεσαγμένον.

Σαύρα *lacerta.* Adolesc. 134. *σαύρας ὑποσπίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.*

Σαυτοῦ, Σεαυτοῦ *tui.* Prom. 506. *σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος.* Prom. 778. *καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.* Choeph. 225. *σαυρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τροχὸς σαυτῆς ἀδελφοῦ.* Prom. 68. *ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτισῖς ποτέ.* Prom. 309. *γίνωσκε σαυτόν.* Prom. 336. *πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς ἢ σαυτόν.* Prom. 344. *σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων.* Prom. 967. *ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.* Prom. 710. *στρέψασα σαυτήν.* Prom. 374, *σεαυτὸν σῶζε.* Prom. 472. *σεαυτὸν οὐκ ἔχεις εὑρεῖν.* Choeph. 910. *σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.*

Σάφα *perspicue, manifesto.* Prom. 502. Suppl. 721. Prom. sol. 182. *σάφ' οἶδα.* Pers. 329. Choeph. 567. Ag. 1599. *σάφ' ἴσθι.* Ag. 1341. *σάφ' εἰδότας.* Ag. 1342. *τοῦ σάφ' εἰδέναι.* Choeph. 195. *ἀλλ' εὖ σάφ' ἴσθι ἦν ἡ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον.*

Σαφηνεία *perspicuitas.* Sept. 67. *σαφηνείᾳ λόγου εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν.*

Σαφηνὴς *manifestus.* Pers. 626. *βάρβαρα σαφηνῆ εἵντος τὰ παναιολ' αἰακῆ δύοθρόα βάγματα.* Pers. 724. *λόγος κρατεῖ σαφηνὴς.*

Σαφηνίζειν *manifestare, narrare.* Prom. 227. *τοῦτο δὴ σαφηνῶ.* Prom. 624. *τοσοῦτον ἀρῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.* Choeph. 667. *ἔξεσωφίσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν.*

Σαφηνῶς *manifesto.* Prom. 783. *τὰ λοιπά σοι φράσω σαφηνῶς.*

Σαφὴς *manifestus, certus.* Prom. 644. *σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν — πεύσεσθε.* Sept. 40. *ἥκω σαφῆ τἀπεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων.* Sept. 82. *σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος.* Pers. 244. *φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.* Pers. 691. *σαφές τί μοι λέξον.* Ag. 1017. *σοὶ τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.* Suppl. 926. *σαφῆ δ' ἀκούεις.* Fragm. 376. *γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.*

Σαφῶς *manifesto, certo.* Prom. 387. *σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.* Prom. 667. *σαφῶς ἐπεσκήπτουσα καὶ μυθουμένη.* Prom. 819. *σαφῶς ἐκμάνθανε.* Prom. 842. 969. *σαφῶς ἐπίστασο.* Prom. 916. *οὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.* Pers. 511. *ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.* Pers. 770. *σὺ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστε.* Ag. 1619. *τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.* Choeph. 20. *ὡς ἂν σαφῶς μάθω.* Choeph. 904. *αἰσχύνομαί σοι ταῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.* Choeph. 1050. *σαφῶς γὰρ αἴδε μητρὸς ἔγκοτοι πόνοι.* — Choeph. 724. *ὡς σαφέστερον — τὴν νεάγγελτον φάτιν ἐλθὼν πύθηται τῆνδε.* Choeph. 756. *λέγ' αἶθις, ὡς μάθω σαφέστερον.* Suppl. 462. *ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.* Suppl. 908. *ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον.* — Ag. 38. *οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι, σαφέστατ' ἂν λέξειεν.*

Σέβας *verecundia, reverentia.* Choeph. 53. *σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν δι' ὠτῶν φρενός τε δαμίας περαῖνον, νῦν ἀφίσταται.* Choeph. 241. *πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.* Choeph. 619. *ἐπ' ἀνδρὶ δῆριν ἐπικότῳ σέβας.* Choeph.

635. τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες. Eum. 92. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας. Eum. 516. τοιῶν σέβας εὖ προτίων. Eum. 670. τοιόνδε τοι ταῤβοῦντες ἐνδίκως σέβας. Suppl. 736. θεῶν σέβη δείσαντες. Myrm. 121. σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω. Eum. 660. ἐν δὲ τῷ σέβας ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. Eum. 845. εἰ μὲν ἁγνόν ἐστι σοι Πειθοῦς σέβας. Suppl. 79. δαιμόνων σέβας. Suppl. 391. πρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. Suppl. 688. τὸ γὰρ τεκόντων σέβας τριτον τόδ' ἐν θεσμοῖσι Δίκας γέγραπται. — is qui colitur. Prom. 1093. ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας. Choeph. 154. κλύε δέ μοι, κλύε, σέβας ὦ δέσποτα. Suppl. 757. ἰὼ γᾶ βοῦνι, ἔνδικον σέβας. Ag. 501. Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας. — plurali. Suppl. 736. τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη δείσαντες.

Σέβειν colere, revereri. Eum. 92. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας. — Sept. 512. ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθώς. Sept. 578. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει. Pers. 162. μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν. Ag. 265. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εἰπεῖθῃ σέβεις; Ag. 755. δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ. Ag. 807. φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν. Ag. 899. λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ. Ag. 1594. ὑβρίζειν ἐν καιροῖσιν οὐ σέβω. Choeph. 628. σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς. Choeph. 954. ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. Eum. 22. σέβω δὲ νόμφας. Eum. 146. τὸν ἰκέτων σέβων. Eum. 413. σέβουσαί γ' ἀξίαν ἐπ' ἀξίων. Eum. 499. τίς δὲ — ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν; Eum. 667. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν. Eum. 685. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις. Eum. 695. οὔπουν δίκαιον τὸν σέβοντ' ἐνεργετεῖν; Eum. 719. τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει. Eum. 857. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν. Eum. 973. μετοικίαν δ' ἐμὴν οὐ σέβοντες. Suppl. 592. οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω. Suppl. 656. Ζῆνα μέγαν σεβόντων. Suppl. 1005. μηδ' ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις. Niob. 144. γίνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν. — σέβεσθαι colere. Prom. 542. σέβῃ θνητοὺς ἄγαν. Prom. 939. σέβου, προσέχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί. Suppl. 220. πάντων δ' ἀνάπτων τῶνδε κοινοβωμίαν σέβεσθε. Suppl. 899. τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ. Suppl. 968. εὐπρυμνῆ φρενὸς χαρὶν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ. — vereri. Pers. 680 a. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, σέβομαι δ' ἀντία λέξαι.

Σεβίζειν colere, venerari. Ag. 249. ἦπου σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος. Ag. 759. πῶς οὐ σεβίζω; Eum. 12. πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα. — Pers. 907. λαοπαθῆ σεβίζων ἐλίτυπα βάρη. — σεβίζεσθαι venerari, vereri. Suppl. 900. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι. Suppl. 795. σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν. Choeph. 899. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;

Σέθεν vid. Σύ.

Σείειν *quatere.* Sept. 367. τρεῖς κατασκιοὺς λόφους σείει.

Σείληνος *Silenus.* Glauc. 24.

Σειραφόρος *funarius.* Ag. 816. ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος. Ag. 1624. ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον πριθῶντα πῶλον.

Σείριος *Sirius.* Ag. 941. σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.

Σέλας *fulgor.* Prom. 7. παντέχνου πυρὸς σέλας. Prom. 356. ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας. Ag. 272. Ἥφαιστος Ἴδηθ' λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας. Ag. 280. τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥς τις ἥλιος, σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς. Eum. 886. φαιδρὸν ἁλίου σέλας. Orith. 267. μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας. Fragm. 434. πυρὸς σέλας.

Σελασφόρος *fulgens.* Eum. 976. φέγγη λαμπάδων σελασφόρων.

Σελήνη *luna.* Ag. 289. δίκην φασδρᾶς σελήνης.

Σέλμα *tabulatum.* Sept. 32. ἐπὶ σέλμασι πύργων στάθητε. — *transtrum.* Pers. 350. σέλμασι ναῶν ἐπανθορόντες. Ag. 1417. ναυτίλλων δὲ σελμάτων ἱστοτρίβης. — sensu translato. Ag. 176. δαιμόνων δέ που χάριν βαίνει σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Σεμνοκομπεῖν *se iactare.* Lycurg. 107. κἀσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Σεμνός *venerabilis.* Prom. 519. ἦ πού τι σεμνὸν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις. Sept. 782. ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας ἄναξ Ἀπόλλων. Pers. 385. παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνόν. Ag. 176. σέλμα σεμνὸν ἡμένων. Ag. 505. σεμνοί τε θᾶκοι. Choeph. 107. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν. Choeph. 969. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι. Eum. 351. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί. Eum. 381. καπῶν τε μυήμονες σεμναί. Eum. 419. σεμνὸς προσίκτωρ. Eum. 960. σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν. Suppl. 133. 142. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός. Suppl. 138. ἔχουσα αἷμ' ἐνώπια. Suppl. 1020. ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς. Aetn. 6. σεμνοὺς Παλίκους Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν. Edon. 51. σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἄδωνοῖς.— Eum. 361. καπῶν τε μνήμονες, σεμναί. Eum. 993. δεῦρ' ἴτε, σεμναί.

Σεμνόστομος *magniloquus.* Prom. 955. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν.

Σεμνότιμος *venerabilis.* Choeph. 352. σεμνότιμος ἀνάκτωρ. Eum. 797. ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί.

Σεμνῶς *verecunde.* Suppl. 190. ἱκετηρίας — σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν.

Σεπτός *sanctus.* Prom. 814. ἵησι σεπτὸν Νεῖλος ὕπατον ῥέος.

Σεσωφρονισμένως *modeste.* Suppl. 705. ἡσύχως — καὶ σεσωφρονισμένως.

Σευάλκης nom. propr. Pers. 930.

Σεύεσθαι *currere, ire, venire.* Ag. 727. συμένα Πριαμίδαισιν. Eum. 961. κατὰ γῆς σύμεναι. Prom. 135. σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ. Pers. 849. ἀφ' ἑστίας σύθεις. Sept. 924. ἐκ πυρὸς σύθεις θηκτὸς σίδαρος.

Σῆμα *signum, omen.* Prom. 496. φλογωπὰ σήματα ἐξωμμάτωσα. Choeph. 257. πέμπειν ἔχοντ' ἂν

σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς. — insigne. Sept. 369. ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε. Sept. 380. οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα. Sept. 386. τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε. Sept. 414. ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον. Sept. 501. πρὸς λόγον τοῦ σήματος. Sept. 573. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ. Sept. 625. διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.

Σημαίνειν indicare. Prom. 295. σήμαιν' ὅτι χρή σοι συμπράττειν. Prom. 563. σήμηνον ὅπη γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. Prom. 621. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν. Prom. 685. εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι λοιπὸν πόνων, σήμαινε. Prom. 765. ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη. Pers. 471. οἶσθα σημῆναι τορῶς; Pers. 805. ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν. Ag. 284. Μεσαπίου φυλάξι σημαίνει μολόν. Ag. 483. σημανεῖ καπνῷ πυρός. Ag. 943. θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών. Choeph. 656. κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ. Suppl. 242. εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. — cum vi iubendi. Ag. 26. Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς, εὐνῆς ἐπαντείλασαν — ἐπορθιάζειν.

Σημαντήριον sigillum. Ag. 595. σημαντήριον οὐδὲν διαφείρασαν.

Σηματουργός signifex. Sept. 473. ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν.

Σημεῖον signum. Prom. 844. σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός. Ag. 1328. τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. Suppl. 215. σημεῖον θεοῦ. Suppl. 501. σημεῖον πόνου.

Σήπειν putrefacere. Psychag. 257. ἄκανθα ποντίου βοσκήματος σήψει παλαιὸν δέρμα. Choeph. 989. μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον.

Σησάμης nom. propr. Pers. 944. τοῦ Σησάμα.

Σθένειν valere. Prom. 1015. αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει. Ag. 287. σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη. Ag. 912. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει. Eum. 589. τὸ μὲν δίκαιον τοῦτ', ὅσον σθένει μαθεῖν. Eum. 856. σὺ τοῦτο πράξεις ὥστε μὴ σθένειν τόσον;

Σθένος vis. Prom. 55. ἐγκρατεῖ ῥώμῃ ξαιστῆρι θεῖνε. Prom. 105. τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος. Prom. 362. ἐρεφαλώθη κἄξεβροντήθη σθένος. Prom. 426. ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος γαίων οὐρανόν τε πόλον νώτοις ὑποστεγάζει. Pers. 163. ὅσον σθένος πάρα. Pers. 869. ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν. Pers. 992. καὶ σθένος γ' ἑκολούσθη. Choeph. 836. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος. Eum. 87. σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν. Eum. 289. οὗτος σ' Ἀπόλλων οὔτ' Ἀθηναίας σθένος ῥύσαιτ' ἄν. Suppl. 139. παντὶ δὲ σθένει. Suppl. 333. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς. Suppl. 571. ἀπημάντῳ σθένει. Fragm. 397. λαμπάδων σθένει.

Σίγα tacite. Sept. 232. σὺ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν; Ag. 437. τάδε σῖγά τις βαΰζει. Ag. 1317. σῖγα. τὶς πληγὴν ἄντειᾳ καιρίως οὐτασμένος. Choeph. 94.

ἢ σίγ' ἀτίμως — τάδ' ἐκχυθεντα γάποτον χύσιν στείχω;

Σιγᾶν tacere. Prom. 106. οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας οἵοντε μοι τάσδ' ἐστί. Prom. 198. ἄλγος δὲ σιγᾶν. Prom. 434. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με. Prom. 439. ἀλλ' αὐτὰ φιγῶ. Sept. 214. σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν. Sept. 234. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε; Sept. 244. σίγησον, ὦ τάλαινα. Sept. 245. σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον. Sept. 601. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. Pers. 282. σιγῶ πάλαι δύστηνος. Ag. 36. τὰ δ' ἄλλα σιγῶ. Ag. 254. οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος. Ag. 534. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Choeph. 263. σιγᾶτε. Ag. 575. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Eum. 268. ἐπίσταμαι — λέγειν, ὅπου δίκη, σιγᾶν θ' ὁμοίως. Eum. 541. σιγᾶν ἀρήγει. Eum. 895. σιγῶν ὄλεθρος. Suppl. 178. σὺ ρίγγει οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατος.

Σιγάς tacita. Ag. 400. πάρεστι σιγὰς, ἄτιμος, ἀλοίδορος. l. d.

Σιδηρομήτωρ ferrum pariens. Prom. 301. τὴν σιδηρομήτορα ἐλθεῖν ἐς αἶαν.

Σιδηρονόμος ferro dividens. Sept. 770. σιδηρονόμῳ χερί.

Σιδηρόπληκτος ferro percussus. Sept. 894. ε. σιδηρόπλακτοι μὲν ὦδ' ἔχουσι. σιδηρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι.

Σίδηρος ferrum. Prom. 500. χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον χρυσόν τε, Sept. 712. ὠμόφρων σίδαρος. Sept. 799. θελάγον σφυγηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν. Sept. 865. ἐμπλαχθὲ σὺν σιδάρῳ. Sept. 925. ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς θηκτὸς σίδαρος.

Σιδηροτέκτων faber ferrarius. Prom. 716. λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες.

Σιδηρόφρων ferreum, durum animum habens. Prom. 242. σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος. Sept. 52. σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων ἔπνει.

Σιδόνιος Sidonius. Suppl. 115. 126. λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

Σικελία Sicilia. Prom. 369. τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας.

Σιλήνιαι Sileniae, Salaminis pars. Pers. 295. στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων.

Σιμόεις Simois fluvius. Ag. 680. Σιμόεντος ἀκτάς.

Σίνις noxius. Ag. 700. ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις.

Σίνος noxa. Ag. 378. πρέπει δὲ φῶς αἰνολαμπὲς σίνος. Ag. 547. δρόσοι κατεψίπαζον, ἔμπεδον σίνος ἰσθημάτων. Ag. 716. ἄμαχον ἄλγος εἰκέταις, μέγα σίνος πολυκτόνον.

Σίπυλος Sipylus. Niob. 146. Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα.

Σίσυρνα penula. Praec. 96. καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείας.

Σίσυφος Sisyphus. Arm. jud. 162. ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἔλθε Σίσυφος.

Σιτεῖσθαι pasci. Prot. 192. σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβᾳ. — Ag. 1653. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

Σῖτος cibus, Palam. 168. σῖτον δ' ἐδέσθαι διώρισα.

Σκαιός sinister. Fragm. 292. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλών.

Σκαλμός scalmus. Pers. 368. τροπούτο πώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.

Σκάμανδρος *Scamander.* Ag. 497. ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος. Ag. 1129. ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν. Choeph. 361. παρὰ Σκαμάνδρου πόρον. Eum. 376. ἀπὸ Σκαμάνδρου.

Σκάφη *scapha.* Sisyph. 206. λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;

Σκάφος *navis alveus.* Pers. 411. ὑπτιοῦντο δὲ σκάφη νεῶν. Ag. 647. ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῶν τ' ἀκήρατον σκάφος. Ag. 985. οὐδ' ἐπάντισε σκάφος. Suppl. 435. σκάφος στρέβλασα ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.

Σκεδαννύναι *dispellere, delere.* Prom. 25. πάχνην θ' ἱερὰν ἦλιος σκεδᾷ πάλιν. Prom. 927. τριαίναν αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ. — *spargere.* Pers. 494. πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ ἀντῖνες.

Σκεθρῶς *accurate.* Prom. 102. πάντα προυξεπίσταμαι σκεθρῶς τὰ μέλλοντα. Prom. 486. πτῆνων οἰωνῶν σκέθρῶς διώρισα.

Σκέλος *crus.* Prom. 74. σκέλη δὲ πίρνωσον βίᾳ. Eum. 37. τρέχω δὲ χερσὶν οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν.

Σκέπτεσθαι *adspicere.* Choeph. 228. σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βάσκημον τροχόν. Prom. 1016. σκέψαι δὲ — οἵᾳ σε χειμὼν καὶ πανῶν τρικυμία ἕπεισε.

Σκευοθήκη Psychag. 260.

Σκηνή *tentorium.* Pers. 961. ἀμφὶ σκηναῖς τροχηλάτοισιν. Eum. 656. Ἀμαζόνων ὅδραν σκηνάς τε.

Σκήνημα *nidus.* Choeph. 249. οὐ γὰρ ἐντελὴς θήρᾳν πατρῴαν προσφόρων σκηνήμασιν.

Σκήπτειν *ruere, irruere.* Ag. 293. λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος. Ag. 299. εἰς' ἔσκηψεν. Ag. 301. Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος φάος. Prom. 751. πέδῳ σκήψασα. Sept. 411. τὴν Διὸς Ἥρην πέδῳ σκήψασαν. — σκῆπτεσθαι *inflgere, immittere.* Eum. 768. ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν πέσον σκήψησθε.

Σκηπτός *calamitas irruens.* Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει;

Σκηπτουχία *sceptrigeri, ducis munus.* Pers. 289. ἐπὶ σκηπτουχίᾳ ταχθείς.

Σκῆπτρον *scipio.* Ag. 75. ἰσχὺν ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. Ag. 1238. καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη. — *sceptrum,* imperii insigne. Prom. 171. σκῆπτρον τιμάς τ' ἀπουλάτας. Prom. 763. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται; Pers. 750. ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον. Eum. 596. διοδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον.

Σκῆψις *argumentatio.* Ag. 860. τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.

Σκιά *umbra.* Sept. 961. 976. πότνια τ' Οἰδίπου σκιά. Ag. 813. εἴδωλον σκιᾶς. Eum. 292. ἀναίμακτον βάσκημα δαιμόνων, σκιάν. Fragm. 288. κάπνου σκιά. Ag. 941. σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός. Ag. 1301. εὐτυχοῦντα μὲν σκιά τις ἂν τρίψειεν.

Σκιρτᾶν *ruere.* Prom. 1087. σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων.

Σκίρτημα *saltus.* Prom. 678. ἐμμανεῖ σκιρτήματι ἧσσον. Prom. 662. σκιρτημάτων δὲ νήστιν αἰόλαν λαβρόσιτος ἦλθον.

Σκληρός *durus, asper.* Pers. 311. σκληρᾶς μέσσους γᾶς ἐκεῖ πατέρθενε.

Σκοπεῖν *contemplari.* Suppl. 229.

σκοπεῖτε πάμπαν βήσεσθε τόνδε τὸν τόπον.

Σκόπελος scopulus. Prom. 142. τῇδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις.

Σκόπευμα saltationis genus. Theor. 65. l. d. Vid. *Σκώπευμα.*

Σκοπή speculа. Ag. 280. σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς. Ag. 300. ἀφίκετο Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς. Suppl. 694. ἑκταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ τὸ πλοῖον. Suppl. 767. πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον.

Σκοπός speculator. Sept. 36. σκοπὸς δὲ κἀγὼ καὶ κατεπτῆρας στρατοῦ ἔπεμψα. Suppl. 378. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισπόπει. Suppl. 636. δίον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπόν. — *scopus.* Ag. 614. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοπῷ. Ossileg. 166 l. c.

Σκόρπιος scorpius. Xantr. 155. πίνετημα γλώσσης σκορπίου βίλος λέγω.

Σκοτεινός caliginosus. Choeph. 284. τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βίλος. Choeph. 650. νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν.

Σκότος caligo. Sept. 646. φυγόντα μητρόθεν σκότον. Eum. 635. οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη. Pers. 219. τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ. Ag. 745. νεαρορραῆ σκότον. Ag. 1001. νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρίμει. Ag. 1625. ὁ δυσφιλὴς σκότῳ λιμὸς ξύνοικος. Choeph. 61. ἐν μεταιχμίῳ σκότου. Choeph. 283. λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν. Choeph. 317. σκότῳ φάος ἰσόμοιρον. Choeph. 529. πολλοὶ δ' ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ λαμπτῆρες. Choeph. 804. νύσσα πρά τ' ὀμμάτων σκότον φέρει. Eum. 72. πανὸν σκότον νέμονται. Suppl. 83. παντᾷ τοι φλεγέθει πᾶν σκότῳ.

Σκύθης Scylla. Prom. 711. Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας. Sept. 710. Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος. Choeph. 158. τίς δορυσθενὴς ἀνὴρ, ἀναλυτὴρ δόμων, Σκύθης. Eum. 673. οὔτε Σκύθησιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις. Prom. sol. 190. ἐκπάγλης βροτῆρος οὔνομα Σκύθαις. — adj. *Scythicus.* Prom. 2. Σκύθην ἐς οἶμον. Prom. 415. Σκύθης ὅμιλος. Sept. 799. σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ.

Σκυθρωπός torvus. Choeph. 727. πρὸς μὲν εἰκίτας θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων κυθοῦσα.

Σκύλλα Scylla. Ag. 1206. ἀμφίβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι. Choeph. 605. φοινίαν Σκύλλαν.

Σπαράσσεσθαι lacerari. Pers. 569. σπαράσσονται πρὸς ἀκμάδων παίδων τᾶς ἀμιάντου.

Σπάνιος pullus. Fragm. 305. λέοντος σπάνιον.

Σπάφιον scyphus. Perrhaeb. 172. χρυσόεντα πάργυρᾶ σπαφώματα.

Σπάσμα saltationis genus. Theor. 65. καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σπασμάτων.

Σπερδνὸς terribilis. Prom. 355. σπερδναῖσι γαμφηλῆσι συρίζων φόνον.

Σπῆνος examen. Pers. 126. σπῆνος ὡς ἀπέλειπεν μελισσῶν.

Σπικρός parvus. Sept. 447. ἀσχημάτιστα δ' ἀσπὶς οὐ σπικρὸν τρόπον. Ag. 1274. σπικρᾷ κορδανῶ φυγῇ. Choeph. 202. σπικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μίγας πυθμήν. Choeph. 260. ἀπὸ σπικροῦ

δ' ἂν ἄρισας μίγαν δόμον. Suppl. 936. δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί. Add. Μικρός.

Σμίνθος mus. Sisyph. 208. ἀλλ' ἀρουραῖός ἐστι σμίνθος ὡς ὑπερφυής.

Σόλοι Soli. Pers. 864. ἠδὲ Σόλους Σαλαμῖνά τε.

Σός tuus. Prom. 7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος. Prom. 38. τὸ σὸν θνητοῖσι προύδωκεν γέρας. Prom. 282. τοὺς σοὺς δὲ πόνους. Prom. 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις. Prom. 391. ἦ σὴ, Προμηθεῦ, συμφορά. Prom. 407. τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν. Prom. 735. 843. τῆς σῆς πορείας. Prom. 741. τῶν σῶν γάμων. Prom. 774. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών. Prom. 968. τῆς σῆς λατρείας. Prom. 1021. δέμας τὸ σόν. Prom. 1029. διάδοχος τῶν σῶν πόνων. Sept. 101. τὰν σὰν γᾶν. Sept. 558. τὸν σὸν — ἀδελφεόν. Pers. 662. περὶ τᾷ σᾷ — πάσᾳ γᾷ τᾷδε. Pers. 941. τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμόν. Ag. 536. ὡς νῦν. τὸ σὸν δή. Ag. 804. τὸ σὸν φρόνημα. Ag. 881. τὸν σὸν πάδα. Ag. 1598. τὸ σὸν κάρα. Choeph. 135. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι. Choeph. 221. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. Choeph. 225. τῷ σῷ κάρᾳ. Choeph. 473. πρᾶτος τῶν σῶν δόμων. Choeph. 489. τὸ σὸν κάρα. Choeph. 905. πατρὸς τοῦ σοῦ. Eum. 66. ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς. Eum. 87. σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν. Eum. 233. βρέτας τὸ σόν. Eum. 416. ξυμφορὰς τὰς σάς. Eum. 422. τῶν σῶν ἐπῶν. Eum. 424. τὸ σὸν ἐφεζομένη βρέτας. Eum. 582. τῇ σῇ φρενί. Eum. 610. τῷ σῷ λόγῳ. Eum. 638. τὸ σὸν πόλισμα. Eum. 732. τῷ σῷ στρατῷ. Suppl. 287. ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. Amym. 12. τὰς σὰς βασπάρεις. Myrm. 128. μηρῶν τε τῶν σῶν. Arm. jud. 162. τῆς σῆς λέχους τοι μητρός. Prom. sol. 177. τοὺς σοὺς ἄθλους τοὐνδε. Fragm. 410. τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων — absque articulo positum. Prom. 66. σῶν ὕπερ στένω πόνων. Prom. 146. σὸν δέμας εἰσιδούσῃ. Prom. 182. ἀμφὶ σαῖς τύχαις. Prom. 243. σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ μόχθοις. Prom. 387. σὸς λόγος. Prom. 411. μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι. Prom. 552. σὰς προσιδοῦσ' ἁλοὰς τύχας. Prom. 556. λέχος σόν. Prom. 631. σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας. Prom. 638. σὸν ἔργον. Prom. 830. τέρμα σῶν πλανημάτων. Sept. 214. σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν. Sept. 567. σῆς ὑπὸ σπουδῆς. Pers. 217. σὸν πόσιν Δαρεῖον. Pers. 348. παιδὶ σῷ Ξέρξῃ. Pers. 683. σοῖς γόοις πεπεισμένος. Ag. 249. σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος. Ag. 852. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων. Ag. 1130. ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας. Choeph. 132. ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος. Choeph. 229. σῆς ἔργον χερός. Choeph. 436. ἄφερτον αἰῶνι σῷ. Choeph. 770. σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις. Eum. 639. σῶν δόμων ἐφέστιον. Suppl. 514. σὸν διδάξω πατέρα. Suppl. 802. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου.

Σοῦσα Susa. Pers. 16. τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔρκος. Pers. 527. ἔστι τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων. Pers. 716. Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν. Pers. 747. τόδ' ἄστυ Σούσων.

Σούσας nom. propr. viri. Pers. 920.

Σοῦσθαι *currere.* Pers. 25. βασιλῆς βασιλίως ὕποχοι μεγάλου σοῦνται. Sept. 31. ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ. Suppl. 816. σοῦσθε σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν. Suppl. 822. σοῦσθε σοῦσθ' — ἐπ' ἀμίδα.

Σουσιγενής *Susis natus.* Pers. 635. Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν.

Σουσίς *Susa.* Pers. 118. κἰνανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος. Pers. 549. Σουσίδος φίλος ἄπτωρ.

Σουσιστάνης nom. propr. Pers. 34. 921.

Σόφισμα *ars.* Prom. 457. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐξεῦρον αὐτοῖς. Prom. 468. οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. Prom. 1013. σοφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.

Σοφιστής *artium, dolorum inventor.* Prom. 62. ἵνα μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος. Prom. 946. σὲ τὸν σοφιστὴν — λέγω.

Σοφός *sapiens.* Prom. 889. ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς, ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε. Prom. 938. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί. Prom. 1040. τὴν σοφὴν εὐβουλίαν. Prom. 1041. σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν. Sept. 364. μάντιν Οἰκλείδην σοφόν. Sept. 577. σοφοὺς τε κἀγαθοὺς ἀνηρίτας. Ag. 1268. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' ὦ σοφὴ γύναι. Eum. 269. πρὸς σοφοῦ διδασκάλου. Suppl. 751. συβερνήτῃ σοφῷ. Fragm. 274. ὁ χρήσμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός. Fragm. 375. ἀνδρῶν γὰρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν. Eum. 409. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πέτῃ. Fragm. 384. κακὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά. — Suppl. 448. θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι. — Eum. 811. σὺ κἄρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα.

Σπάθη *radius textorius.* Choeph. 230. σπάθης τε πληγάς.

Σπαθητός *textus.* Fragm. 330. σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

Σπᾶν *ducere.* Ag. 324. ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον. — Choeph. 526. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

Σπανίζειν *carere.* Choeph. 706. οὐ σπανίζοντες φίλων. Cabir. 86. ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας. — σπανίζεσθαι *privari, deseri.* Pers. 983. ἐσπανίσμεθ' ἀραγῶν.

Σπαραγμός *convulsio.* Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα.

Σπαράσσειν *convellere.* Prom. 1020. φάραγγα βροντῇ καὶ κραυνίᾳ φλογὶ πατὴρ σπαράξει τήνδε.

Σπάργανα *fasciae.* Ag. 1588. συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις. Choeph. 522. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην. Choeph. 537. ἐν σπαργάνοις ὠπλίζετο. Choeph. 744. παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις. Choeph. 748. παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια.

Σπαρνός *rarus.* Ag. 542. σπαρνὰς παρήξεις καὶ πανοστρώτους.

Σπαρτός *satus.* Sept. 394. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν. Sept. 456. τοῦ σπαρτῶν γένους. Eum. 388. ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει.

Σπείραμα *spira.* Choeph. 246. θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν δεινῆς ἐχίδνης.

Σπείρειν *serere.* Sept. 736. μὴ πρὸς ἀγνὰν σπείρας ἄρουραν. Niob. 143. σπείρω δ' ἄρουραν δάϊον ἡμερῶν ὀδόν.

Σπέρμα *semen.* Ag. 514. σπέρμα

πάσης ἐξαπόλλυται χθονός. Choeph. 202. σμικροῦ γένους· ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. Eum. 178. σπερμάτος τ' ἀποφθοραί. Eum. 770. βραχῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους. Eum. 869. τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν. — soboles, proles. Suppl. 287. ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἄργεῖον τὸ σόν. Fragm. 288. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερον φρονεῖ. Fragm. 380. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή. Choeph. 234. δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου. Choeph. 496. μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε. Suppl. 139. 142. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός. Suppl. 272. σπέρματ' εὐτέκνου βοός. — Sept. 456. Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα. Prom. 707. σὺ δ' Ἰνάχειον σπέρμα.

Σπερχειός Sperchius. Pers. 479. οὗ Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ. Philoct. 234. Σπερχειὰ ποταμέ.

Σπερχνός celer. Sept. 267. ἀγγέλους σπερχνούς.

Σπεύδειν operam dare. Prom. 192. εἰς ἀριθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα σπεύδων σπεύδοντι ποθ' ἥξει. Pers. 728. ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός. Prom. 203. σπεύδοντας, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν. Ag. 587. ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν σπεύσω πάλιν μολοῦσα δέξασθαι. Eum. 340. σπεύδομεν αἰὼ' ἀφελεῖν τινὰ τόδε μερίμνας. — Suppl. 594. σπεῦσαί τι τῶν δοκούντων φίλοις φέρει θρόνων. — σπεύδεσθαι parare. Ag. 147. σπευδόμενα θυσίαν ἑτέρων.

Σπεῖσος longus. Fragm. 333. σπεῖσον μῆκος ὁδοῦ. Fragm. 348. σπεῖσον πεδίον.

Σπλάγχνον pulmo. Eum. 240. πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ σπλάγχνον. — uterus. Sept. 1022. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν. — σπλάγχνα viscera. Prom. 491. σπλάγχνων τε λειότητα. Ag. 1194. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχνα — περίπυον ἔχοντες. — praecordia. Ag. 987. σπλάγχνα δ' οὔτι μαστάζει πυκλούμενον πέαρ. Choeph. 407. σπλάγχνα δέ μου πελεινοῦται πρὸς ἔκπλοι πλοός. Eum. 821. αἱμοπηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας νέων.

Σπόγγος spongia. Ag. 1302. βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ἄλεσεν γραφήν.

Σποδεῖν occidere. Ag. 636. στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.

Σποδὸς cineres. Ag. 424. ἀντὶ δὲ φωτῶν τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 431. φῆγμα δυσδάκρυτον ἀντήνορος σποδοῦ. Ag. 734. συνθήκουσα δὲ σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. Choeph. 676. λέβητος χαλκέου πλευρώματα σποδὸν πέπωκεν ἀνδρός.

Σπονδή libatio. Suppl. 960. Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν θύσιν τε λοιβὰν θ' ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις σπονδάς. Fragm. 335. νεοπρᾶτας σπονδάς. Fragm. 438. σπονδαὶ χαλίκρηνοι. Eum. 996. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων l. c.

Σπορά partus. Prom. 873. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς.

Σπορητὸς seges. Ag. 1365. Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητός.

Σπουδή festinatio. Sept. 353. σπουδῇ διώκων πομπίμους γνώτας πυθοῦ. Sept. 356. σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει κύδος. — studium,

opera. Sept. 567. *σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ ἁλοῦσα.*

Στάγμα *latex.* Pers. 604. *τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι.*

Σταγών *gutta.* Ag. 862. *πηγαὶ κατεσβήκασιν οὐδ' ἔνι σταγών.* Ag. 1093. *ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε προπαφὴς σταγών.* Choeph. 184. *ἐξ ὀμμάτων δὲ θῆσι πίπτουσί μοι σταγόνες.* Choeph. 394. *φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον.*

Σταδαῖος *statarius.* Sept. 495. *Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος σταδαῖος ἥσται.* — *ad pugnam statariam aptus.* Pers. 236. *ἔγχη σταδαῖα.*

Στάζειν *stillare.* Ag. 172. *στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος.* Eum. 42. *αἵματι στάζοντα χεῖρας.* — transitive Choeph. 1054. *κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.* — *maturum esse.* Suppl. 979. *καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις.*

Σταθερός *stabilis.* Psychag. 261.

Σταθεντές *adustus.* Prom. 22. *σταθεντὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί.*

Στάθμη *amussis.* Ag. 1015. *ὦμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.*

Σταθμός *stabulum.* Prom. 396. *σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι.* Ag. 870. *λίγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα.*

Σταθμοῦχος *aedium dominus, pater familias.* Sisyph. 207.

Στάλαγμα *stilla.* Eum. 769. *ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα.*

Σταλαγμός *stilla.* Sept. 61. *πεδιὰ δ' ἀργῆτις ἀφρὸς χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.* Eum. 238. *πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.* Eum. 753. *ἀντιπαθῆ μυθεῖσα κραδίας σταλαγμόν.*

Στασίαρχος *catervae dux.* Suppl. 12. *Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος καὶ στασίαρχος.*

Στάσις *statio.* Eum. 36. *ὡς μήτε σώκειν μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν.* Atham. 1. *ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.* — *seditio, dissidium.* Prom. 200. *στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο.* Prom. 1089. *σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν ἀποθεικνύμενα.* Pers. 184. *οὕτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ δόκουν ὁρᾶν τεύχειν ἐν ἀλλήλοισιν.* Pers. 701. *λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει;* Pers. 724. *τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσει.* Ag. 1088. *στάσις δ' ἀπόρατος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.* Eum. 933. *τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.* — *caterva.* Choeph. 112. *τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;* Choeph. 451. *στάμις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιῤῥοθεῖ.* Eum. 301. *ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἅμα.*

Στάχυς *spica.* Suppl. 742. *βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.* Fragm. 299. *φερέβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.* Fragm. 300. *νέας δ' ὀπώρας ἥνικ' ἂν ξανθῇ στάχυς.* — *fructus* sensu translato. Pers. 807. *ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν ἄτης.*

Στεγανός *tegens.* Ag. 349. *ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες στεγανὸν δίκτυον.*

Στέγαστρον *involucrum.* Choeph. 978. *στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατε.* Fragm. 360. *ὀστέων στέγαστρον.*

Στέγειν *tueri.* Sept. 779. *στέγει δὲ πύργος.* — *defendere, arcere.* Sept. 198. *πύργον στέγειν εὔχεσθε*

πολέμιον δόρυ. Suppl. 128. πλάστα μὲν οὖν λινοῤῥαφῆς τα δόμοι ἄλα στέγων.

Στέγη *tectum, domus.* Prom. 711. πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσι. Ag. 3. στέγαις Ἀτρειδῶν. Ag. 504. ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι. Ag. 871. ὑψήλης στέγης φυτὸν πεδήρη. Ag. 1057. πρὸς ποίαν στέγην; Ag. 1159. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορός. Eum. 56. ἐς ἀνθρώπων στέγας. Lycurg. 107. ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ. Lycurg. 111. ἐνθουσιᾷ δὲ δῶμα, βακχεύει στέγη. Orith. 267. στέγην πυρώσω. Fragm. 295. ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ.

Στέγος *domus.* Pers. 137. τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον. Ag. 301. Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκῆπτει στέγος.

Στείχειν *ire, incedere.* Prom. 81. στείχωμεν. Prom. 710. στεῖχ' ἀνηρότους γύας. Sept. 449. ἀνὴρ δ' ὁπλίτης πλίμακος προσαμβάσεις στείχει. Ag. 81. τρίποδας μὲν ὀδοὺς στρίχει. Suppl. 933. στείχετ' εὐρυχῆ πόλιν. Prom. 1092. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διόθεν τύχουσα φόβον στείχει. Sept. 279. τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πίργους — στείχουσιν. Sept. 516. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπρωμένους. Choeph. 11. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις στείχει γυναικῶν; Choeph. 17. Ἠλέκτραν δοκῶ στείχειν. Choeph. 96. στείχω. Choeph. 547. τήνδε μὲν στείχειν ἔσω. Choeph. 664. στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ ἐς Ἄργος. Choeph. 753. στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα. Eum. 958. προτέρα δέ μ' χρὴ στείχειν. Suppl. 491. ἀσφάλεια δ' ἥ δ' ἄστεος στείχουσι. Suppl. 495. στείχουτ' ἄν, ἄνδρες. Fragm. 271, εὖδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ.

Στέλλειν *mittere.* Prom. 387. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν. — *exercitum parare, movere.* Pers. 173. στείλας στρατόν. Ag. 773. στέλλων στρατιάν. — *velum contrahere.* Suppl. 704. στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται. — *ire.* Pers. 601. πέλευθον τήνδε — ἐκ δόμων πάλιν ἔστειλα. — Sacerd. 74. στέλλειν ὅπως τάχιστα. — στέλλεσθαι *abire.* Prom. 392. στέλλου, κομίζου. — *venire.* Ag. 1104. ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται; — pass. *instrui.* Choeph. 755. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

Στεναγμός *eiulatus.* Pers. 865. τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν. Fragm. 395. οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

Στενάζειν *eiulari.* Pers. 1003. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. Eum. 757. 784. στενάζω; — Prom. 698. πρό γε στενάζειν.

Στενάχειν *deflere.* Prom. 99. τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον πῆμα στενάχω.

Στένειν *gemere.* Prom. 66. σῶν ὕπερ στένω πόνων. Prom. 67. τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὕπερ στένεις. Prom. 430. στένει βύθος. Sept. 229. στένει πόλισμα. Sept. 883. στένουσα πύργοι, στένει πέδον φιλανδρον. Pers. 503. ὡς στένειν πόλιν Περσῶν. Pers. 540. στένει γαῖ' Ἀσιάς. Pers. 669. στένει, κίκοπτει καὶ χαράσσεται πέδον. Ag. 694. Πριάμου πόλις γεραιὰ πολύθρηνον μέγα που στένει. Sept. 951. ἐντὸς δὲ καρδία στένει. Pers. 277. τῶν

Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. Pers. 287. καὶ στένεις κακοῖς ὅμως. Pers. 563. στένε καὶ δακνάζου. Ag. 396. πολὺ δ' ἔστενον. Ag. 433. στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα. Ag. 543. τί δ' οὐ στένοντες, οὐ λαχόντες, ἥματος μέρος; Ag. 811. τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει. — cum accusativo. Prom. 397. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας. Prom. 407. στένουσα τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν. Prom. 433. στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν. Pers. 463. τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν. Pers. 716. ἔστιν πᾶν ναυανδρίαν στένει. Ag. 18. κλαίω τόδ' αἶκος τοῦδε συμφορὰν στένων. Ag. 1115. Ἶτυν Ἶτυν στένουσα. Choeph. 919. στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν. — στένεσθαι gemere. Sept. 854. κλαίω, στένομαι. Pers. 62. οὐς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῷ.

Στενόν angustiae. Pers. 405. ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἠθροίστο.

Στενόπορος angustum transitum praebens. Prom. 731. ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις.

Στένος gemitus. Eum. 495. ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.

Στενόστομος angustum orificium habens. Praec. 95. στενόστομον τὸ τεῦχος.

Στενωπόν angustiae. Prom. 364. πεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου.

Στέργειν diligere. Prom. 11. ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα στέργειν. Sept. 694. πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὅμως. Sept. 699. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίκην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος. Eum. 871. στέργω γὰρ — τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπήνθητον γένος. Eum. 927. στέργω δ' ὄμμα Πειθοῦς. Suppl. 270. μακρὰν γε μὲν δὴ φῆσιν οὐ στέργει πόλις. — contentum esse, acquiescere. Ag. 1551. ἐθέλω — τάδε μὲν στέργειν δύστηκτά περ ὄντα. — sustinere. Eum. 643. στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

Στέργηθρον amor. Prom. 490. πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθρας τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίας. Choeph. 239. τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι φίλτρον στέργηθρον. Eum. 183. οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστος θεοῖς στέργηθρ' ἔχουσαι.

Στερεῖν privare. Prom. 864. γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ. — Pers. 363. πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον. Ag. 1404. στερομέναν φίλων. Eum. 725. γῆς πατρῴας ἐστερημένον. Ag. 1312. φροντίδων στερηθείς. Pers. 571. πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς.

Στερεός durus. Prom. 173. στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας.

Στέρνα pectus. Prom. 65. στέρνων διαμπάξ. Pers. 1011. στέρν' ἄρασσε. Ag. 76. μυελὸς στέρνων ἐντὸς ἀφάσσων. Choeph. 735. ἐμὴν ἦλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα. Fragm. 295. πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβών.

Στερνόφθαλμοι homines oculos in pectoribus habentes. Prom. sol. 188.

Στεροπή fulmen. Prom. 1086. ἴλιγγες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυρος. Suppl. 34. βροντῇ στεροπῇ τε.

Στερρός durus, asper. Prom. 1054. ἀνάγκης στερρᾶΐς δίναις.

Στεῦνται profitentur, pollicentur. Pers. 49. στεῦντο δ' ἱερὸν Τμῶ-

λου πολίτας ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι.

Στέφανος *corona.* Sphing. 214. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος ἀρχαῖον στέφος.

Στέφειν *coronare.* Eum. 44. λήνοις μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον. Suppl. 840. αἰδοῦ σὺ πρόμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην. — *corollae instar suspendere.* Sept. 50. μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἐστεφον.

Στέφος *redimiculum.* Sphing. 214. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος ἀρχαῖον στέφος. — *corona.* Sept. 97. πέπλων καὶ στεφέων πόσ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν' ἔχομεν; Ag. 1238. μαντεῖα περὶ δίρῃ στέφη. Choeph. 93. τοῖσι πέμπουσιν τάδε στέφη. Choeph. 1031. ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει.

Στῆθος *pectus.* Sept. 545. ἐκπεῖται λόγος διὰ στηθέων. Sept. 847. οἰμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἦσεν ἄλγος ἐπάξιον.

Στημοῤῥαγεῖν *staminibus ruptis scindi.* Pers. 822. λακίδες ἀμφὶ σώματι στημοῤῥαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.

Στίβος *vestigium.* Prom. 682. πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους. Ag. 399. ἰὼ λέχος καὶ στίβος φιλάνορες. Choeph. 203. καὶ μὴν στίβος γε — ποδῶν ὅμοιος. Choeph. 208. εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. Choeph. 226. ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.

Στιγμὰς *punctio.* Suppl. 819. τιλμοὶ καὶ στιγμοί.

Στικτὸς *distinctus.* Fragm. 300. στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.

Στῖφος *stipata turba.* Pers. 20. τολέμου στῖφος παρέχοντες. Pers. 358. νεῶν στῖφος.

Στίχες *ordines.* Sept. 907. ὡς ἐρξάσῃ πολλὰ μὲν πολίτας ξένους τε πάντων στίχας.

Στίχος *ordo.* Pers. 358. τάξις νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις ἔρεσσεν.

Στοιχηγορῶν *deinceps narrare.* Pers. 422. εἰ δὲ' ἥματα στοιχηγορήσω.

Στοιχίζειν *proponere.* Prom. 482. ἐρέσσει δὲ πολλοὺς μανιτηῖς ἐννοίχμοις.

Στολὴ *apparatus.* Pers. 188. χῇ μὲν οὖδ' ἐπυργοῦντο στολῇ. Pers. 977. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς; Suppl. 745. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή.

Στολμὸς *ornamentum.* Choeph. 29. πρόσθεν στολμοὶ πέπλων. Suppl. 696. στολμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεώς.

Στόλος *exercitus.* Pers. 781. αὐστολῇ καὶ λεπτὸν ἀρεῦμεν στόλον. Ag. 563. Τροίαν εἰόντες δῆπου' Ἀργείων στόλος. — *classis.* Pers. 892. ὁ πᾶς στόλος ἐκλεχώρει. Ag. 45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην. — *expeditio, iter.* Suppl. 2. στόλον ἡμέτερον νάϊον. Suppl. 184. τόνδ' ἐπόρνυτας στόλον. — *hominum coetus, qui ad pompam duxendam, ad iter suscipiendum convenit.* Eum. 818. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων. Eum. 981. λόχος παίδων, γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων. Suppl. 28. τὸν θηλυγενῆ στόλον. Suppl. 231. τόνδ' ἀνέλληνα στόλον. Suppl. 319. Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον. Suppl. 456. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ. Suppl. 482. ὕβριν μὲν ἰχθήρειον ἔρασνος στόλου. Suppl. 911. γυναικῶν αὖ-

ταμίσιον στόλον. Suppl. 922. στόλον γυναικῶν. Suppl. 1012. ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ στόλον οἰστεζομένα. — *rostrum navis.* Pers. 400. ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν. Pers. 408. ἔθραυον πάντα ναυπήγη στόλον.

Στόμα os. Prom. 614. ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. Prom. 1034. ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα τὸ Διόν. Sept. 51. εἶπεν δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα. 423. ἀπογυμνάζων στόμα. Sept. 475. Τυφῶν' ἰόντα πυρπνόων διὰ στόμα λιγνὺν μέλαιναν. Sept. 561. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. Pers. 189. ἐν ἡνίαισιν εἶχον εὔαρκτον στόμα. Ag. 226. στόματός τε παλιπρῴρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον εἴκοις. Ag. 1220. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα. Ag. 1454. ὤρθωσας στόματος γνώμην. Choeph. 566. μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα ἔρει. Choeph. 709. πόσε δὴ στομάτων δηλέομαι ἰοχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ; Choeph. 1040. μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα φήμαις πονηραῖς. Eum. 277. ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμοις καλῶ χώρας ἄνασσαν τῇδ' Ἀθηναίαν. Eum. 929. στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἀκωπᾷ. Suppl. 623. Ζεὺς δ' ἐφορεύει ξένιος ξενίαν στόματος τιμάς. Suppl. 644. ἔποσμίων ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά. Suppl. 677. ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερίσθω φήμα φιλοφόρμιγξ. Glauc. 28. εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέωμεν. Lycurg. 108. καὶ τόνδε πημονὰς στόματος. Prom. sol. 181. ἐξυλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ. Phin. 238. καὶ ψευδόδαπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐῤῥυηλάζων στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ. Psychost. 264. τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα. Fragm. 285. πρὸ τῶν ποιούντων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα. Fragm. 337. ἦλθεν ἐπὶ στόμα. Fragm. 384. ἀπαπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα. — *ostium.* Prom. 849. Νείλου πρὸς αὐτῷ στόμασι καὶ προσχώμασι.

Στόμαργος *rabula.* Sept. 429. καὶ στόμαργός ἐστ' ἄγαν.

Στόμιον *frenum.* Prom. 287. τόνδ' οἰονὸν γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων. Prom. 1011. δαμὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς πῶλος. — Ag. 131. προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας. — *os speluncae.* Choeph. 796. ὦ μέγα ναίων στόμιον. — *orificium.* Perrhaeb. 170. ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

Στόμιος *durus, obstinatus.* Fragm. 347.

Στομοῦν *os obturare.* Fragm. 341. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.

Στόμωμα *ostium.* Pers. 855. στόμωμα πόντου.

Στοματόεις *ad oris similitudinem prominens.* Philoct. 235. ἐνέφυσεν δεινὴν στοματόεν ἕλκος,

Στονόεις *querulus.* Prom. 405. πρόπαλαι δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα. Pers. 1010. στονόεσσα πλαγά.

Στόνος *gemitus.* Sept. 132. Λύκειος γενεᾶς στρατῷ δαΐῳ στόνων ἄῢσας. Sept. 882. δείσας δὲ καὶ πόλιν στόνος.

Στορεννύναι *ponere.* Prom. 190. τὴν δ' ἀτέρμονον στορέσαι ὀργήν.

Στόχος *coniectura.* Suppl. 240. μό-

γον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.

Στρατάρχης exercitus dux. Palam. 168. καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας.

Στρατεία expeditio bellica. Ag. 589. ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ. Eum. 601. ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμποληκότα.

Στρατεύεσθαι ad bellum proficisci. Pers. 776. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον.

Στράτευμα exercitus. Sept. 203. στράτευμ' ἀπτόμενον πυρὶ δαΐῳ. Sept. 565. στράτευμ' ἑπαντὸν ἐμβεβληκότα. Sept. 1010. στράτευμ' ἑπαντὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν. Pers. 116. Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε. Pers. 327. Περσικῷ στρατεύματι μάχην συνάψας. Pers. 415. ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος. Pers. 461. πεζῷ παραγγείλας ἅφαρ στρατεύματι. Pers. 706. διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν. Pers. 777. μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν. Pers. 784. πᾶν στράτευμα βαρβάρων. — *expeditio bellica.* Pers. 744 τήνδ' ἐβούλευσαν πέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

Στρατηγεῖν belli ducem esse. Eum. 25. ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησαν θεός.

Στρατηγός exercitus dux. Sept. 798. διεσῶ στρατηγῶ. Ag. 567. τοιαῦτα χρὴ πλύνοντας εὐλογεῖν πόλιν καὶ τοὺς στρατηγούς. Ag. 1610. ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον.

Στρατηλατεῖν exercitum ducere, bellum inferre. Pers. 307. τίς δ' ἡμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; Eum. 657. ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον στρατηλατοῦσαι.

Στρατηλάτης dux. Eum. 607. τοῦ στρατηλάτου νεῶν.

Στρατιά exercitus. Pers. 9. ἀμφὶ δὲ νότῳ τῷ βασιλείῳ καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς. Pers. 25. στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι. Pers. 526. Περσῶν — στρατιὰν ὀλέσας. Pers. 843. πρῶτα μὲν εὐδαίμου στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθα. Pers. 684. ὁτοτοῖ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς. Ag. 773. στέλλων στρατιάν.

Στρατιῶτις militaris. Ag. 47. στρατιῶτιν ἀρωγάν.

Στρατόμαντις exercitus vates. Ag. 121. κεδνὸς δὲ στρατόμαντις.

Στρατόπεδον castra. Sept. 79. μεθιεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών.

Στρατός exercitus. Sept. 36. κατεπτῆρας στρατοῦ. Sept. 40. ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων. Sept. 59. πάνοπλος Ἀργείων στρατός. Sept. 64. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ. Sept. 79. μεθεῖται στρατός. Sept. 117. ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσσόοι σάγαις. Sept. 132. Λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐῳ. Sept. 154. πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ' ἑτεροφώνῳ στρατῷ. Sept. 166. στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ. Sept. 351. ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοῖ δοκεῖ, στρατοῦ πεπυθὼς τὸν' ἡμῖν — φέρει. Pers. 67. ὁ πρεσβυτέλεις βασίλειος στρατός. Pers. 92. ὁ Περσῶν στρατός. Pers. 127. σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ. Pers. 154. εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ. Pers. 173. στείλας στρατόν. Pers. 231. ἀνδροπλήθεια στρατοῦ. Pers. 232. στρατὸς τοιοῦτος. Pers. 287. τίς δὲ πομπὸς

νωρ ἔπεστι καὶ πιδεσπόζει στρατοῦ; Pers. 240. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν. Pers. 251. στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων. Pers. 271. πᾶς δ' ἀπώλλυτο στρατός. Pers. 275. στρατοῦ φθαρέντος. Pers. 337. δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν. Pers. 347. ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ ἑλθών. Pers. 376. Ἑλλήνων στρατός. Pers. 404. ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ. Pers. 431. τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν; Pers. 444. Ἑλλήνων στρατόν. Pers. 458. ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ. Pers. 474. στρατὸς δ' ὁ λοιπός. Pers. 493. θεοκλυτῶν ἐπαύσατο στρατός. Pers. 509. διαπεπραγμένου στρατοῦ. Pers. 648. ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐπιδώκει. Pers. 702. πᾶς διέφθαρται στρατός. Pers. 707. στρατὸς τοσόσδε. Pers. 714. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν. Pers. 717. κενῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ. Pers. 734. πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ. Pers. 751. ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ. Pers. 759. Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν. Pers. 766. κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ. Pers. 783. ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις στρατός. Pers. 789. πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ. Pers. 963. ἀγρόται στρατοῦ. Pers. 975. στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι. Pers. 1019. κατοίκτισαι στρατόν. Ag. 332. ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῷ. Ag. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἷ μόλοι στρατός. Ag. 503. στρατὸν διέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός. Ag. 524. κήρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Ag. 531. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις; Ag. 533. πόθεν τὸ δύσφρον τρῖτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ; Ag. 559. ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ. Ag. 610. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ. Ag. 613. ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ; Ag. 620. ναυτικῷ στρατῷ. Ag. 625. πτωσίμου στρατοῦ. Ag. 638. τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν. Ag. 929. στρατοῦ δώρημα. Ag. 960. ναυβάτας στρατός. Suppl. 177. ἀνανδον ἄγγελον στρατοῦ. Suppl. 726. πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ. Suppl. 745. οὗτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή. Suppl. 752. ἔκβασις στρατοῦ. Europ. 49. Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀπανθρωποῦν στρατοῦ. Palam. 168. ἑκατοντάρχας στρατῷ ἔταξα. Prom. sol. 182, 1. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν. Prom. sol. 182, 9. διώσεις ῥᾳδίως Λιγὺν στρατόν. — *turba, populus.* Prom. 421. οἳ πόλισμα Καυκάσου πέλας νέμονται, δαΐος στρατός. Prom. 725. Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις. Prom. 806. τόν τε μούνωπα στρατὸν Ἀριμασπόν. Sept. 284. πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ ῥύεσθε. Eum. 536. στρατὸν κατεργάθου. Eum. 539. ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ. Eum. 638. τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν. Eum. 653. Λίγειῳ στρατῷ. Eum. 732. χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ. Eum. 849. σὺ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνιν — ἢ βλάβην στρατῷ. Στρατοῦσθαι *in bellum duci.* Ag. 132. στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν.

Στρέβλη *cylindrus.* Suppl. 436. σαί-

φοι στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.

Στρέφειν *convertere.* Prom. 710. ἡλίου πρὸς ἀντολὰς στρέψασα σαυτήν. Eum. 621. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησιν.

Στροβεῖν *circumagere.* Ag. 1189. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ. Choeph. 1048. τίνες σε δόξαι — στροβοῦσιν; Choeph. 201. οἴοισιν ἐν χειμῶσι — στροβούμεθα.

Στρόβος *vertigo.* Ag. 643. χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ ᾤχονθ' ἅφαντος, πεσμένος κακοῦ στρόβῳ. — *cingulum.* Suppl. 452. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

Στρόμβος *turbo.* Prom. 1086. στρόμβοι δὲ πόντιοι εἰλίσσονοι.

Στρουθὸς *avis.* Ag. 143. δεξιὰ μὲν, πατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.

Στροφή *oratio versuta.* Suppl. 818. δημηγόρους δ' ἤκουσαν εὐπειθεῖς στροφὰς δῆμος.

Στρόφιος *Strophius.* Ag. 855. Choeph. 668. Στρόφιος ὁ Φωκεύς.

Στροφοδινεῖσθαι *circumvolitare.* Ag. 51. ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦντες.

Στρόφος *strophium.* Sept. 853. ὁπόσαι στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται.

Στρυμόνιος *Strymonius.* Pers. 850. Στρυμονίου πελάγους.

Στρυμών *Strymon.* Pers. 489. ῥέεθρον ἀγνοῦ Στρυμόνος. Ag. 185. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι. Suppl. 252. ἥδε δι' Ἄλγος ἔρχεται Στρυμών τε.

Στρωμνή *lectus.* Choeph. 660. στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.

Στρωννύναι *sternere.* Ag. 883. αἷς ἐπίσταλκας τέλος πέδον κελεύθου στρωννύναι πεπάσμασιν. Ag. 895. μηδ' εἵμασι στρώσας' ἐπίφθονον πόρον τίθου.

Στρωφᾶσθαι *versari.* Ag. 1197. λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον.

Στυγάνωρ *viros odio persequens.* Prom. 726. Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξουσι στυγάνορα.

Στυγεῖν *odisse.* Prom. 37. τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν; Prom. 46. τί νιν στυγεῖς; Prom. 980. εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν. Sept. 217. τί τάδε νέμεσις στυγεῖ; Sept. 392. στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους. Sept. 1037. ὃν πόλις στυγεῖ. Ag. 136. στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰτιῶν. Choeph. 109. ὅστις Αἴγισθον στυγεῖ. Choeph. 604. ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν φοινίαν Σκύλλαν. Choeph. 894. ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς. Eum. 941. στυγεῖν μιᾷ φρενί. Suppl. 75. ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγοῦντες. Suppl. 523. ἄλεσσον ἀνδρῶν ὕβριν οὗ στυγήσας. — Prom. 1006. λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον. Sept. 673. Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

Στυγερός *odiosus, tristis, infelix.* Sept. 317. διαμεῖψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. Pers. 873. στυγερᾶς μοίρας τῆσδε κυρῆσαι. Choeph. 372. χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων. Choeph. 1002. στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης. Eum. 298. Μοῦσαν στυγερὰν ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν. Suppl. 1015. στυγερὸν πέλει τόδ' ἄλγος.

Στυγητός *exosus.* Prom. 594. Ἥρᾳ στυγητός.

Στύγιος *Stygius.* Pers. 656. Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπότατα.

Στυγνός *odiosus.* Prom. 888. στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. Pers. 278. στυγναὶ δ' Ἀθῆναι δῆριν. Pers. 464. ὦ στυγνὲ δαῖμον. Pers. 936. κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας. Pers. 951. στυγνὰ πρήσσα λέγων. — *tristis.* Ag. 625. στυγνῷ προσώπῳ.

Στύγος *tristitia, taedium, odium.* Ag. 533. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ. Ag. 1281. εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος. Choeph. 79. φρενῶν στύγος. Choeph. 387. ἔγκοτον στύγος. Choeph. 759. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει. — *res detestabilis.* Choeph. 981. ἦκε δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος. Ag. 544. τὰ δ' αὖτε χερσῷ καὶ προσῆν, πλέον στύγος. — *homo odiosus.* Choeph. 1024. κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης, πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος. Eum. 614. ὦ παντομισῆ κηώδαλα, στύγη θεῶν. Sept. 635. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος.

Στύλος *columna.* Ag. 872. ὑψηλῆς στέγης στύλον ποδῆρη.

Στύξ *monstrum horribile.* Choeph. 525. ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στυγὸς;

Στύφηλος *asper.* Pers. 926. ἐπ' ἀκταῖς Σαλαμινιάσι στυφήλου θείοντας ἐπ' ἀκτᾶς. — *severus.* Pers. 79. ὀχμηροῖσι καπουδᾶι στυφήλοισι ἐφίστασε.

Στύφλος *asper.* Prom. 750. τῷδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας. Pers. 295. στύφλους πυρ' ἀστὰς θείμεθα Σιληνίσιν.

Σύ *tu.* Prom. 42. ἀεί τα δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσιμος πέλῃ. Prom. 43. σὺ δὲ σὺ μηδὲν ὀφελοῦσαν μὴ πόρευ μάτην. Prom. 67. σὺ δ' αὖ πατοῦσιν; Prom. 79. σὺ μαλθακίζου. Prom. 178. σὺ μὲν θρασύς. Prom. 298. καὶ σὺ δῆ πόνων ἐμῶν ἦσθα ἐποπτης; Prom. 320. σὺ δ' οὐδέπω ταπεινός. Prom. 327. σὺ δ' ἡσύχαζε. Prom. 373. σὺ δ' οὐκ ἄπειρος. Prom. 595. πόθεν ἔμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; Prom. 654. σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ πολακτίσῃς λέχος. Prom. 707. σὺ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλε. Prom. 745. σὺ δ' αὖ πέπραγας. Prom. 784. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον. Prom. 791. ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοισι φρενῶν. Prom. 809. τούτοις σὺ μὴ πόλαζε. Prom. 835. ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς — προσηγορεύθης. Prom. 878. σὺ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς. Prom. 963. σὺ δὲ πέλευθον ἧνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν. Prom. 984. καὶ μὴν σὺ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι. Prom. 989. σὺ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος; Prom. 1035. σὺ δὲ πάπταινε. Sept. 62. σὺ δὲ — φράξαι πόλισμα. Sept. 120. σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, φυσίπολις γενοῦ. Sept. 125. σύ τ', Ἄρης, — πόλιν φύλαξον. Sept. 131. καὶ σύ, Λυκεῖ' ἄναξ, λύκειος γενοῦ. Sept. 133. σύ τ', ὦ Λητογένεια κοῦρα, τάξον εὖ πυκάζου. Sept. 236. αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν. Sept. 249. ἔπειτα σὺ ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνιον. Sept. 632. σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι. Sept. 634. σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν. Sept. 680. ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνου. Sept. 696. μὴ ἴδῃς ὄδοὺς ἃς τάσδε. Sept. 941. σὺ δ' ἔθανες. Sept. 953.

σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλια. Sept. 978. σὺ τοίνυν οἶσθα δαπερῶν. Sept. 979. σὺ δ' φύδὲν ὕστερον μαθών. Sept. 1037. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ σὺ τιμήσασ τάφῳ; Sept. 1054. σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων τεύξῃ. Pers. 470. σὺ δ' εἰπέ. Pers. 616. σύ τε πέμπε χοάς. Pers. 632. ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλαι χθονίων ἀγεμόνες. Pers. 740. ὡς σὺ μὲν μέγαν τίκτουσ πλοῦτον ἐκτήσω. Pers. 818. σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ —, ὑπαντίαζε παιδί. Pers. 823. ἀλλ' αὐτὸν σώφρονες σὺ πράϋνον λόγοις. Ag. 83. σὺ δὲ, Τυνδάρεω θύγατερ, — τί χρῄσῃ; Ag. 252. σὺ δ' εἴτε νεβρὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς. Ag. 603. σὺ δ' εἰπέ, κήρυξ. Ag. 773. σὺ δέ μοι τότε μὲν — ἦσθα γεγραμμένος. Ag. 916. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε θήριος τίεις; Ag. 1005. εἶσω νεμίζου καὶ σύ. Ag. 1029. σὺ δ', εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει. Ag. 1031. σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί. Ag. 1058. εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς. Ag. 1213. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν — ἐρεῖς. Ag. 1223. σὺ μὲν κατεύχῃ. Ag. 1376. σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε μὲ φέγειν θέλεις ὅμοιον. Ag. 1523. ἦ σὺ τόδ' ἔρξας τλήσῃ; Ag. 1596. σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἐκὼν καταπτανεῖν. Ag. 1600. σὺ ταῦτα φωνεῖς σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον οἰκουρὸς — τόνδ' ἐβούλευσαι μόρον; Ag. 1614. σὺ δ' ἐξορίνας ἡμῖσυ ὑλάγμασιν ἄξῃ. Ag. 1616. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ. Ag. 1658. ἐγὼ καὶ σὺ θήσομεν. Choeph. 111. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἥδη φράσαι. Choeph. 137. καὶ σὺ πλῦθί μου. Choeph. 572. σὺ δ' οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς. Choeph. 739. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε. Choeph. 777. σὺ δέ νιν φυλάσσοις. Choeph. 814. σὺ δὲ Θαρσῶν. Choeph. 884. πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἄρα οὐλοισιν ἐξήμελξας ὑστροφεῖ γάλα. Choeph. 910. σύ τοι σεαυτὸν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς. Eum. 89. σὺ δ', ἀνάδαλτον αἷμα, — φύλασσε. Eum. 135. ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ. Eum. 196. αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μετοίκιος πέλῃ. Eum. 217. σὺ δ' οὖν δίωκε. Eum. 218. τιμᾶς σὺ μὴ σύντεμνε. Eum. 435. ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἔπεμψας Ἰλίου πόλιν ἔθηκας. Eum. 446. σύ τ', εἰ δικαίως εἴτε μὴ, τρῶσον δίκην. Eum. 451. σὺ μὲν παστηρικαὶς ὅμως ἑστίας προσῆλθες. Eum. 550. σὺ δ' εἴσαγε. Eum. 573. σὺ μὲν ζῇς. Eum. 579. ἥδη σὺ μαντήρησον. Eum. 592. ὡς λίγαις νιν. Eum. 692. ἄτιμος εἶ σύ. Eum. 697. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας κατεφθίσας — παρηπάτησας. Eum. 699. σύ τοι τάχ' — ἐρῇ τὸν ὄν. Eum. 725. γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι κατῴκισάς με. Eum. 793. σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ — μὴ ἁβάλῃς. Eum. 811. πάντως γε μὴν σὺ πάρ' ἐμοῦ σοφωτέρα. Eum. 816. καὶ σὺ τιμίαν ἕδραν ἕξουσ — τεύξῃ. Eum. 820. σὺ δ' ἐν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς. Eum. 847. σὺ δ' οὖν μένουσ' ἄν. Eum. 853. δέχου δὲ σύ. Eum. 856. σὺ τοῦτο πράξεις; Suppl. 337. βαρὺς σύ γ' εἶπας. Suppl. 340. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος. Suppl. 356. σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε. Suppl. 365. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δῆμον. Suppl. 475. σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ — θές. Suppl. 510. σὺ καὶ Δίκην

σὺ φρονεῖν καὶ πράσσειν φρένα. Suppl. 753. αὐ δὲ φρόνει μέν. Suppl. 840. σὺ δὲ ναῖ, ναῖ βάσῃ τάχα. Suppl. 1041. σὺ δὲ θέλοις ἂν ἄθελπτον. Suppl. 1042. σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον. Prom. ignif. 176. τράγος γένειον ἆρα πενθήσει σύ γε; Prom. sol. 182. οἷς ἔπεισα σὺ βαλὼν διάνοιαν. Philoct. 227. μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἐνηκόντων κακῶν ἰατρός. Fragm. 297. σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ μοι κατεύθυνον μοι δοκεῖς. Fragm. 330. σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι. — Prom. 78. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύσεται. Prom. 312. τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω θακῶν πλόου Ζεύς. Prom. 637. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα. Prom. 653. Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται. Sept. 614. τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον. Pers. 824. μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ πλέον ἀνέξεται. Ag. 262. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ. Ag. 343. ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστὰ σοῦ τεκμήρια. Ag. 930. ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε. Ag. 942. σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν. Ag. 1069. ἦμεν πλέος σου μαντικὸν πεπνυμένου. Ag. 1172. θαυμάζω δέ σου. Ag. 1278. ἰὼ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων. Ag. 1372. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν. Choeph. 141. λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον. Choeph. 474. τοιάνδε σου χρείαν ἔχω. Choeph. 501. ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα. Eum. 255. ἀπὸ δὲ σοῦ βοσκὰν φεροίμαν. Suppl. 386. ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. — Sept. 128. σθένει γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν. Sept. 246. τοῦτ' αὖτ' ἐκείνων νοῦσος αἰσχύνει σθένει. Pers. 214. σοί τε καὶ τέκνοις σθένει. Pers. 682. σθένει ἀρχαίᾳ περὶ κάρβει. Ag. 856. τὸν δ' ὑπ' Ἰλίῳ σθένει κίνδυνον. Choeph. 696, φυσοῖ πορεύσεις μᾶλλον ἀξίως σθένει. Eum. 103. ὀρᾷ δὲ πλαγχὰς τάσδε παρδίᾳ σθένει. Eum. 219. οὐδ' ἂν δικαίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σθένει. Eum. 296. ὕμνον δ' ἀπούσῃ τόνδε δίσμον σθένει. Eum. 763. οὐκ ἀτιμία σθένει. Eum. 855. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθανεῖν ἄνευ σθένει. Suppl. 202. φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σθένει νεάνας ἐφετμάς. Suppl. 368. μονοψήφοισι νεύμασιν σθένει. Suppl. 382. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σθένει. Suppl. 469. ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σθένει. Suppl. 502. χειρὶ καὶ λόγοις σθένει. Suppl. 721. μαχοῦνται περὶ σθένει. Suppl. 795. σεβίζου δ' ἱκέτας σθένει. Suppl. 803. ἄνευ σθένει. Suppl. 901. ὡς ἐγὼ σέβω πλέον. Suppl. 917. οἱ ξυνέμποροι σέθεν. — Prom. 3 s. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς, ἃς σοι πατὴρ ἐφεῖτο. Prom. 23. ἀσμένῳ δέ σοι ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος. Prom. 83. τί σοι εἶοί τε θυητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων; Prom. 257. οὐδ' ἐστὶν ἄθλον τέρμα σοι προκείμενον; Prom. 261. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν παθ' ἡδονὴν, σοὶ τ' ἄλγος. Prom. 292. σὺ δ' ἔστιν ὅτῳ μεῖζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. Prom. 295. ὅτι χρὴ σοι ξυμπράσσειν. Prom. 297. ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι. Prom. 307. παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα. Prom. 313. ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον παφάσσω μήθων πα-

δοῦναι εἶναι δοκῶν. Prom. 317. ἐρωτᾷ· ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. Prom. 332. μηδὲ σοι μελησάτω. Prom. 612. λέξω τοιγὰρ ὅσα σοι πᾶν. Prom. 624. τοιοῦτον ἐρῶ σοι σαφηνίσαι μόνον. Prom. 687. τὸ μὴ μαθεῖν σοι πρόσφορον ἢ μαθεῖν τάδε. Prom. 829. ἀλλ' εὖ μεγαίρω τοῖσδέ σοι δωρήματος. Prom. 651. ἔχον σοι γάμον τοιοῦτον. Prom. 742. εἶναι δοκεῖ σοι μηδέπω 'ν προοιμίοις. Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. Prom. 782. πόνων τὰ λοιπὰ σοι φράσω. Prom. 790. σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω. Prom. 803. τοιοῦτο μὲν σοι τοῦτο τροφίμιον λέγω. Prom. 817. πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις πίλας. Prom. 844. σημεῖά σοι τοῦδ' ἐστί. Prom. 936. ἀλλ' ἄθλιον ἔχ σοι τοῦδ' ὃν' ἀλγίω πόροι. Prom. 961. μὴ τί σοι δοκῶ παρβαῖν; Prom. 999. εἴ σοι ταῦτ' ἀρεστὰ φαίνεται. Sept. 218. ὕστοι φθάσω σοι. Sept. 568. πῶς σοι σύμμαχος γενήσομαι; Sept. 618. σοὶ συμφέρεσθαι. Sept. 687. νῦν ὅτε σοι παρέσταμεν. Pers. 176. λέξω δέ σοι. Pers. 214. σοί τε καὶ πόνους εἶδον. Pers. 218. ἐοικὸς σοι πέμπειν. Pers. 220 c. ταῦτα θυμούμενοι ὧν σοι πρυμνοῦσι καμόντα, εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε πρόσωπα πόρι. Pers. 422. σὺν ἂν ἐπίλοιπα σοι. Pers. 462. ταῦτ' ἐνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφορᾷ πάρα σιγᾶν. Pers. 699. ἴδιος παλαιὸν σοὶ φρονῶν ἐνθύμιος. Pers. 898. πρόσφθογγόν σοι νῦν ἔπος βοᾶν. Pers. 918. καὶ δή σοι παρεστᾶσιν; Pers. 928. καὶ δή σοι Φαρνοῦχος; Ag. 263. τί γὰρ τὸ πρόσθεν ἦσθ' τῶνδ' σοι τέρμαρ; Ag. 306. τέκμαρ ἔσεσθαι ξυμβολὴν τί σοι λέγω. Ag. 482. σὺν σοὶ δαίων φλόγα. Ag. 601. μανθάνουσί σοι. Ag. 964. τοῖς ἀμφὶ σοὶ πλαίουσι λαμπτηρουχίαι. Ag. 967. ἀμφὶ σοὶ πάθη ὁρῶσι. Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν; Ag. 913. τί δοκεῖ σοι ταῦτα. Ag. 948. μέλος δὲ τοί σοι. Ag. 1017. σοὶ τοι λέγουσα πάντα σαφῆ λόγον. Ag. 1059. ἐγὼ λέγω σοι. Ag. 1160. τύχην σοι λέγω. Ag. 1395. λέγω δέ σοι. Ag. 1585. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Choeph. 104. αἰδουμένη σοι βωμὸν ὡς τύμβου πατρὸς λέξω. Choeph. 110. ἐμοί τι καὶ σοὶ γ' ἆρ' ἐπεύξομαι τάδε; Choeph. 137. κατεύχομαί σοι. Choeph. 254. ἰδεῖν πάρεστί σοι. Choeph. 258. εἴτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθὴς πνοὴν βωμοῖς ἀρῇξει. Choeph. 318. τί σοι φάμενος; Choeph. 476. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν κτίζοιντο. Choeph. 479. κἀγὼ χοὰς σοὶ — οἵας. Choeph. 722. λύπη δ' ἄμυθος ἐστί σοι ξυνέμπορος. Choeph. 904. ἀσύγκνωμαί σοὶ τοῦτ' ἐνεστάναι σαφῶς. Choeph. 914. πατρὸς γὰρ αἷσα σόνδε συρίζει μόρον. Choeph. 988. τί σοι δοκεῖ; Choeph. 1051. κοτταίνιον γὰρ αἱμά σου χεροῖν ἔτι. Eum. 64. δοὺ τέλεος δέ σοι φύλαξ ἐγγὺς παρεστώς. Eum. 122. τί σοι πέπρακται πρᾶγμα; Eum. 425. τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα. Eum. 447. πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω. Eum. 545. τί τῶνδέ σοι μέτεστι πραγμάτων; Eum. 593. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητρόκτονα; Eum. 632. τεκμήριόν σε

σοὶ δέ σοι δείξω λόγου. Eum. 810. ὀργὰς ξυνοίσω σοι. Eum. 829. τοιαῦθ' ἁλίσθαι πάρεστιν. Eum. 841. αὗτοι κἀμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά. Eum. 845. εἰ μὲν ἀγνὸν ἐπὶ σοὶ Παυθοῦς εἶβας. Eum. 873. τοιαῦτα φούσι. Suppl. 205. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. Suppl. 457. τί σοι πεφαίνει μηχανὴ συζωμάτων; Suppl. 735. εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιρόμεσθα. Suppl. 916. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομα; Amym. 11. σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον. Theor. 65. παλαιῶν τῶνδέ σοι σκώπευμάτων. — σέ Prom. 19. 27. 53. 85. 86. 183. 194. 255. 285. 326. 330. 339. 340. 388. 397. 507. 538. 621. 717. 730. 732. 773. 775. 780. 815. 850. 946. 949. 975. 979. 985. 1004. 1017. 1021. 1039. Sept. 129. 236. 619. 668. 674. 1033. 1034. 1050. Pers. 169. 211. 698. 1032. Ag. 267. 490. 526. 584. 759. 774. 1006. 1147. 1219. 1239. 1279. 1294. 1393. 1404. 1469. 1495. 1530. 1638. 1651. Choeph. 215. 222. 238. 253. 316. 331. 449. 485. 544. 816. 879. 890. 891. 895. 901. 1047. 1056. 1059. Eum. 75. 83. 84. 88. 128. 135. 212. 213. 254. 257. 289. 453. 561. 567. 577. Suppl. 244. 385. 505. 516. 857. Cabir. 83. Arm. jud. 162. Prom. sol. 181. 182. Philoct. 228. 233. Psychag. 257. Fragm. 340. — σφῶν Prom. 12. — ὑμεῖς Prom. 1060. Pers. 512. 672. 826. Choeph. 1057. Eum. 463. 767. 813. 957. 964. Suppl. 692. 932. — ὑμῶν Prom. 1063. Pers. 514. Eum. 95. 552. 648. — ὑμῖν Prom. 440. 643. 737. 846. Pers. 168. 207. Ag. 508. 1321. Choeph. 574. Eum. 98. 113. 606. 771. Suppl. 230. 239. 275. 372. 467. 483. — ὑμᾶς Prom. 1076. 1078. Sept. 10. 164. Pers. 157. 519. Ag. 831. Choeph. 148. Eum. 116. 388. 584. 613. Suppl. 286. 335. 409. 803. 974. — ὑμμε Eum. 590.

Συγγενὴς cognatus. Prom. 14. συγγενῆ θεόν. Prom. 857. φεύγουσα συγγενῆ γάμον ἀνάνδρων. Choeph. 197. ξυγγενὴς ὤν. — innatus. Ag. 806. παυροῖς γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τάδε. Eum. 661. φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχέσει. — τὸ συγγενές cognatio. Prom. 39. τὸ συγγενὲς τοι δεινὸν ἢ θ' ὁμιλία. Prom. 289. τό. τε γὰρ μὴ δοκῶ, ξυγγενὲς οὔτως ἐσαναγκάζει.

Συγγίνεσθαι adesse, auxilio esse. Choeph. 243. μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι. Choeph. 449. ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. Choeph. 454. ξὺν δὲ γενεᾷ πρὸς ἐχθρούς.

Συγγνώσειν propitium esse. Suppl. 212. εἰδὼς ἂν εἶσαν τήνδε συγγνώμη βροτοῖς. — Suppl. 213. συγγνοῖτο δῆτα καὶ παραστάτῃ πρόφρων.

Σύγγονος cognatus. Sept. 1025. συγγόνῳ φρενί. Ag. 1163. ἀγχόνων Ἐριννύων — innatus. Ag. 858. σύγγονον βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λαιψίσαι πλέον.

Συγκαθελκύσθαι una cum aliis deorsum trahi. Sept. 596. συγκαθελκυσθήσεται.

Συγκαθεύδειν cum aliquo dormire. Choeph. 893. τούτῳ θανοῦσα ξυγκαθευδε.

Συγκαθιστάναι cum aliquo aliquid erigere. Prom. 305. τὸν ξυγκατασπάσαντα τὴν τυραννίδα,

Συγκαλεῖν convocare. Suppl. 512. λαὸν συγκαλῶν ἐγχωρίους.

Συγκαλυπτίος celandus. Prom. 521. (ἰδεῖν) συγκαλυπτίους ὅσον μάλιστά.

Συγκαλυπτός contectus. Prom. 494. πνίσσῃ τε κἄλλα συγκαλυπτά.

Συγκάμνειν condolere. Prom. 412. σοῖς πήμασι συγκάμνουσι θνητοί. Prom. 1066. ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύνας συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε.

Συγκαταβαίνειν simul descendere. Choeph. 716. νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθοῦ θέλξαι ξυγκαταβῆναι. Eum. 998. οὕτω μοῖρα τε συγκατέβα.

Συγκαρανύειν socium adiungere. Choeph. 733. ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα ἄλγη δύσστατα.

Συγκλινὴς inclinatus. Thrac. 71. τὸ συγκλινὲς ἐπ' Ἄλυνι.

Συγκοιμᾶσθαι concubare. Ag. 1231. δίκουν λέαινα συγκοιμωμένη λύκῳ.

Συγκόλλας congruenter. Choeph. 535. κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλας ἔχειν. Suppl. 306. καὶ τοῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλας ἐμοί.

Σύγκωμος pompae socius. Fragm. 409. μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκωμον Διονύσῳ.

Συγχαίρειν cum aliis laetari. Ag. 767. ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς.

Σύγχορτος confinis. Suppl. 5. χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ.

Συγχεννύναι confundere. Prom. 1051. πῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν.

Σύδην tumultuose. Pers. 472. σύδην κατ' οἶδμα οὐκ ἄκοσμον αἴρονται φυγήν.

Συέννεσις nom. propr. Pers. 318.

Συζῆν inhabitare. Glauc. in Bekk. Anecd. p. 5, 21. ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν.

Συζυγεῖν coniunctum esse. Fragm. 308. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσα καὶ δίκη.

Σύζυγος coniugalis. Choeph. 591. ξυζύγους δ' ὁμαύλους — ἔρως παρανικᾷ.

Σύζωμα cingulum. Suppl. 457. μηχανὴ συζωμάτων.

Συλᾶν rapere. Prom. 83. θεῶν γέρα συλῶν. — spoliari. Pers. 798. οὐ θεῶν βρίτην ᾔδοῦντο συλᾶν. — συλᾶσθαι privari. Prom. 763. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθῆσεται;

Συλήτωρ spoliator. Suppl. 905. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.

Συλλαβή vinculum. Suppl. 452. ἔχω στρόβους ζαίνας τε, συλλαβὰς πίπλων. — syllaba. Sept. 450. βοᾷ δὲ χεύτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς.

Συλλαμβάνειν adiuvare. Choeph. 799. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως πατὴς ὁ Μαίας.

Συλλήβδην uno comprehensu. Prom. 503. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε.

Συλλήπτωρ adiutor, socius. Ag. 1488. πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.

Συλλογή accretio. Sept. 648. ἐν γυαλοῦ συλλογῇ τριχώματος.

Συλλύειν. Choeph. 292. οὔτε συλλύειν τινά, dubiae significationis.

Συμβαίνειν congruere. Choeph. 208. εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. Choeph. 573. ὅπως ἂν ἀρτίπολλα συμβαίνῃ τάδε. — accidere. Pers. 788. συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ.

Συμβάλλειν componere, claudere.

Ag. 45. τὸ μὴ βαβαῖσαι βλέφαρα συμβολῶν ὕπνῳ. Ag. 1267. ὡς ἱκταίσιος — ὅμμα συμβάλῃ τάδε. — congredi. Choeph. 454. Ἄρης Ἄρει ξυμβάλοι. Choeph. 666. αἰτῶ σε πρὸς ἀγνῶν' εἶπε συμβολὴν ἐνῆν. — συμβάλλεσθαι concurrere, congruere. Choeph. 1007. φάσγου δὲ πρὸς ξὸν χρόνῳ ξυμβάλλεται.

Συμβολεῖν concurrere. Sept. 334. ξυμβολεῖ φέρων φέρων.

Συμβολή congressus. Pers. 342. ἐρρῃ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; Oedip. 161, συμβολὰς τρυῶν πελάσθαν.

Σύμβολον signum. Ag. 8. φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον. Ag. 306. εἰσμαρ τοιοῦτον ξυμβολὶν τί σοι λέγω, — occurrentium avium omen. Ag. 142. τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι.

Σύμβολος portenti occursus. Prom. 485. ἐνοδίους τε συμβόλους γαμψωνύχων τε πτῆνων οἰωνῶν.

Σύμβολος obvius. Suppl. 497. καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεών.

Σύμβουλος deliberationis socius, suasor, Pers. 166. σύμβουλος λόγου σοῦδε μοι γίνεσθε. Pers. 171. σύμμαντις γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους παλεῖς. Choeph. 84. γίνεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι. Eum. 682. βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς ξύμβουλός εἰμι μηδαμᾶς ἀτιμάσαι.

Συμμαχεῖν adiutorem adesse. Pers. 779. τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

Συμμαχία belli societas. Ag. 206. ξυμμαχίας ἁμαρτών.

Σύμμαχος adiutor, belli socius. Prom. 221. πανθμὸν παλαίπτου τὸν παλαιγενῆ Κρόνου αὐτοῖσι συμμάχοις. Sept. 248. ἔχου τὰ πρείσσω, σύμμαχος εἶναι θεούς. Sept. 568. πατρὶς τε γαῖα — πῶς σοι σύμμαχοι γενήσεται; Pers. 778. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος πολεμοις πόλει. Pers. 719. οἷαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσε. Choeph. 1. σοιγὲ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ. Choeph. 19. γενοῦ δὲ σύμμαχος φίλων ἐμοί. Choeph. 490. Δίκην ἅλλε σύμμαχον φίλοις. Eum. 281. πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον. Eum. 641. ὅπως — τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον. Eum. 743. συμμάχῳ δορί. Suppl. 338. ἀλλ' ἡ Δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ. Suppl. 390. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος Δίκαν.

Σύμμετρος congruens. Choeph. 225. κηδείων τροχὸς — συμμέτρου τῷ αὖ πάρᾳ. Eum. 505. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω. — contemporaneus. Choeph. 602. ἁλὼν ἥλικα, — σύμμετρόν τε δι' βίου.

Συμμιγής coniunctus, cohaerens. Sept. 723. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Συμμιγνύναι immiscere. Ag. 634. πῶς πεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω; Sept. 593. ἀνοσίοισι συμμιγεὶς θρασυστόμοισιν ἀνδράσι.

Συμπαραστατεῖν adiutorem adstare. Prom. 218. ἐκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.

Σύμπας cunctus. Psychost. 264. ξύμπαντά τ' εἰκών.

Συμπέμπειν comitem mittere. Suppl. 488. ὀπάονας δὲ φράστορας τ' ἐγχωρίων ξύμπεμψον.

Συμπενθεῖν condolere. Choeph. 197. εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.

Συμπίπτειν accidere. Eum. 322. τοῖσιν αὐτουργίαις ξυμπίπτουσιν μάταιοι.

Συμπιτνεῖν collidi. Prom. 430. βοᾷ δὲ πόντιος πλόων ξυμπιτνῶν. — convenire. Choeph. 297. πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν ξυμπιτνοῦσιν ἵμεροι.

Συμπνεῖν conspirare. Ag. 180. ἐμπαλὸν τύχαισι συμπνέων.

Συμπολίτης civis. Sept. 567. ξυμπολίταις ἀνδράσιν.

Συμπονεῖν condolere. Prom. 274. συμπονήσατε τῷ νῦν μογοῦντι.

Συμπράττειν in alicuius utilitatem facere. Prom. 295. σήμαιν' ὅτι χρῄζοις συμπράττειν.

Συμπρεπής convenions. Sept. 13. ὅσοι συμπρεπεῖς. Suppl. 433. τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.

Συμφάναι assentire. Prom. 40. σύμφημι.

Συμφέρειν conferre. Sept. 492. ξυνελαστὸν δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων θεούς. — Pers. 520. ὑμᾶς δὲ χρὴ πρὸ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις πιστεῖαι πιστὰ ξυμφέροντ' βουλεύματα. — condonere. Eum. 810. ὀργὰς ξυνοίσω σοι. — συμφέρει conducit, iuvat. Eum. 495. ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στέγαις. Suppl. 734. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτα. — συμφέρεσθαι congredi. Sept. 618. σοὶ συμφέρεσθαι. — convenire. Suppl. 240. μόνον τόδ' Ἕλλασι χθὼν ξυνοίσεται στόχῳ.

Σύμφθογγος concinens. Ag. 1180. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς σύμφθογγος, οὐκ εὔφρονες.

Συμφορά eventus, luctus. Ag. 24. τῆσδε συμφορᾶς χάριν. Eum. 985. ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ. — tristis, calamitas. Prom. 391. ἡ σὴ, Προμηθεῦ, συμφορὰ δεδάκρυται. Prom. 760. τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν. Prom. 976. ἦ καὶμὲ γάρ τι συμφορᾶς ἔπαστέᾳ; Sept. 5. εἰ δ' ὧδ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι. Pers. 283. ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά. Pers. 431. τὸν αὖ φῶτ' ἥδε συμφορὰν στρατῷ ἔθηκεν κακόν. Pers. 966. πίπλον δ' ἐκλέξῃς ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. Pers. 428. ταῦτ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους. Pers. 437. σὲ γὰρ τέλαιον συμφορᾶς κατῆλθ'. Pers. 468. τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάρος θ' συμφορὰν πάρα στένειν. Pers. 652. μία λύπη δ' ἥδε συμφορὰ δόμων. Pers. 1001. βαρεῖά γ' ἥδε συμφορά. Ag. 16. εἶκον τοῦδε συμφορὰν στένειν. Ag. 316. τῶν ἁλόντων καὶ πραθέντων δίχα φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς δικῆς. Ag. 560. καὶ πολλὰ χαίρων ξυμφορᾶς καταξιῶ. Choeph. 12. ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω; Choeph. 31. πέπλων ἀγαλάτοισι ξυμφορᾶς πεπλεγμένων. Choeph. 767. βουλευσόμεσθα τῇδε συμφορᾷδε πέρι. Choeph. 919. στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορᾶν δικλῆν. Choeph. 1060. καὶ σ' ἐκπετεύων πρόφρων θυὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς. Eum. 415. λέξω δὲ χαίρων καὶ γένος καὶ ξυμφορᾶς τοὺς σούς. Eum. 495. ξυμφορᾷ τεταγμένοι. Eum. 857. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ἐφθέγξαμεν. Eum. 974. σὺν μίψεσθε συμφορᾶς βίου.

Σύμφρων conspirans, unanimis. Ag. 110. Ἑλλάδος ἥβας ξύμφρονα τειχάν. Choeph. 791. πλέονα, σύμφρονες θεοί.

Σύμφυτος cum aliquo natus. Ag. 107. σύμφυτος αὐτῷ. — cognatus. Ag. 148. πτωκῶν τεκέων σύμφυτον.

Ξύν-σση. Sept. 31. σοῦθε σὸν στύ-σσομαι. Sept. 245. σὺν ἄλλοις στύ-σομαι τὸ μόρσιμον. Sept. 264. ἔξ ὁμοῦ σὺν ἕβδόμῳ. Sept. 496. πίπτουσιν δ' φόνῳ ξὺν δίκῃ τῶν προφόρων ἤξιον παρουσίαν. Sept. 462. Ἀριάδνου στέφανόν τε σὺν τ' Ἥλίου θεοῦ. Sept. 464. τέθνηκεν ὧν ἤδη νέκυς, σὺν τύχῃ δὲ νῷ. Sept. 468. σὺν βοῇ παρίστασαι. Sept. 586. ὅλοιτο ἀνδρῶν ξὺν θυσιτόνῳ γένος. Sept. 646. γράμματα δὲ πυκτίδων φίλοισι τῶν φρόνῳ φρονῶν. Sept. 657. ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. Sept. 748. δόξαιμι δὲ σὺν βασιλεῦσι μὴ πόλει δαμασθῆ. Pers. 127. ναῦσιν δὲ δισχίλιοι μιλησῶν ξὺν ὀρχάμῳ στρατεῦ. Pers. 198. σὺν θυγατρὶ χαρὰ βαιὸν προσίσσειν. Pers. 492. ἦλθ' ἀνύσσας ξὺν φυγῇ. Pers. 763. ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν. Pers. 766. πέπτωκε κἀπέσσυται πολλὰ σὺν πολλῷ σπουδῇ. Ag. 111. πέμπει σὺν δορὶ καὶ χαρᾷ περάντορι. Ag. 151. τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέπλαγξε. Ag. 444. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν πίνῳ. Ag. 605. ἥξει ξὺν ὁρμῇ. Ag. 642. κερτομούμενος βίᾳ χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ. Ag. 752. καὶ χρυσόπαστα δ' ἐσθλὰ σὺν πίνῳ χαρᾶν. Ag. 887. θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἱμαρμένα. Ag. 920. σὺν σοῖσθέ μ' ἐμβαίνοντ' ἀλουργίσιν. Ag. 935. εἶπας δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ, ἔχειν. Ag. 1194. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχνα — πρόσουσ' ἔχοντες. Ag. 1324. πρᾶγμ' ἀλέγειν ξὺν νοσφίσῳ ξίφει. Ag. 1528. εἰς δ' ὑπεύθυμον βόος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ σὺν δάμαρτι ἑκάστῳ — πονήσει; Ag. 1548. ἐς νόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ χρεμπτόν. Choëph. 23. ἐκλυτὸς ἐν δόμοις ἄρχει ξυνὸς πρόπολος ἐξύγρου σὺν πότῳ. Choëph. 436. ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο, σὺν τύχῃ πατρὸς καταίγμασι. Choëph. 448. σὺν θεοῖς καὶ ξὺν μιᾷ μάχῃ δυναμένοις. Choëph. 542. Κρίτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ πατέρων γεγῶτι Ζηνί. Choëph. 554. ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδε. Choëph. 757. εἰ ξὺν λόχμαισι κἄπι πατροκτασίᾳ; Choëph. 1007. ἐρέσσει δὲ κώπας ξὺν χερὸν ξιφηφόρῳ. Choëph. 1018. ὥσπερ ξὺν ἵππαις φοινοπρῳρεῖ ὀρόμῳ ἐξωτέρω. Choëph. 1034. ξὺν παῖδι θαλλῷ καὶ σιδήρῳ πρόσειμι. Eum. 435. ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπτολιν Ἴλιον πόλιν ἔθηκας. Eum. 580. εἴ σφε σὺν δίκῃ κατίσταμεν; Eum. 905. μῆλα τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν ξὺν δυσλοίσιν ἐμβρύοις. Eum. 979. πέμψω τε φέγγη λαμπάδων — ξὺν πρυτανόλοισιν. Suppl. 21. σὺν σοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις ἀρᾶς σεσήπουσιν πλάδοσιν. Suppl. 32. ἐμῶν ὑβριστὴν — ξὺν ὄχῳ ναυηγὸν πέμψαντ πόντονδε. Suppl. 83. μολόντας ξὺν τύχᾳ. Suppl. 113. 124. πολλάκις δ' ἐμπίτνῃ ξὺν λαιδὶ λίνοισιν. Suppl. 129. ἀχεμόεσσ' ἐπέμπε σὺν πνοαῖς. Suppl. 150. ἐξόμεσθα σὺν πλέθροις. Suppl. 173. ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε πιστῷ γέροντι. Suppl. 180. ξὺν ἵπποις καμπύλοις θ' ἁρμάτων. Suppl. 184. αἰχμῇ ξὺν ὀργῇ. Suppl. 605. πεφύτευσάσθων ξὺν ἐ' δουλίᾳ βροτῶν. Suppl. 609. ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῃ. Suppl. 726. μελαγχίμοις σὺν στρατῷ. Suppl. 825. δισσοῖσι ξὺν ὕβρεσι. Suppl. 932. σὺν φίλοις ἐπίσσεται μέτα. Suppl. 953. ξὺν

σ' ὀλολὰξ καὶ ἀμφίσιν βέλεσι — ὑπέστενεν. Suppl. 1018. δύσκωφα γὰρ Διὸν ἔγχεα σὺν Ἄρει. Suppl. 1058. ξὺν αἰχμᾷ ἱμαῖς δυσχρίοις. Dan. 35. ξὺν πόρπαι τε καὶ πόρπαις. Ag. 1351. ἦλθε σὺν χρόνῳ γε μόλις. Eum. 525. βιάσιμα ξὺν χρόνῳ πεθήσουν. — Sept. 659. σταφυλοὺς δέμνια ἐλόντες φίλιον σὺν ἀλκᾷ. Sept. 665. δοχμὰ ἔκυρσεν σὺν τυδάρῳ. Pers. 741. πλεῦσον ἔντομον σὺν αἰχμῇ. Pers. 761. τὸν δὲ νὺν δόλῳ Ἀρταφρένης ἔκτεινεν. Choeph. 771. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δίκαι. — adverbii instar positum. Ag. 752. ξὺν δὲ πλουτίζων ἐμοί. Choeph. 458. ξὺν δὲ γενεᾷ πρὸς ἰχθροὺς.

Συνάγων *ad certandum componere, concitare.* Sept. 490. Ἑρμῆς δ' αὐλόγυε συνήγαγεν. Sept. 738. παράνομα σύναγε συμφίλοις φρονήμασι.

Συναινῶν *praedicare.* Ag. 471. γυναικὸς αἵματι πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. — *concedere, polliceri.* Ag. 1181. ξυναινέσασα λοξίαν ἐφευσάμην.

Συνάιρεσθαι *communem cum aliquo rem suscipere.* Prom. 653. συναίρεσθαι Κύπριν θέλει.

Συναίτιος *culpae particeps.* Ag. 1087. ἡ ξυναιτία φόνου.

Συναλγεῖν *condolere.* Prom. 288. σαῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, δυναλγῶ.

Συναλλάσσων *consociare.* Sept. 579. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς δίκαιον ἄνδρα τοῖσι συσεβεστέροις.

Συναμπίσχων *occultum tenere.* Prom. 519. ἦ που τι σεμνὸν ἔστιν ὃ ξυναμπίσχεις;

Συνανύσαι *simul ad finem pervenire.* Ag. 1294. σταγών, ἥτις ποιᾷ πιτύουσα ξυνάνυσε βίον δύσποτ αἰγυῖς.

Συνάπτειν *connexere.* Pers. 228. ὅσοι' ἀξιοῦσι Περσικῇ στρατεύματα μάχην ξυνάψαι. — *compenere.* Ag. 1591. πᾶσαν συνάψαι μηχανὴν δυσβουλίας. — *contingere, confinem esse.* Pers. 859. Τίνῳ τε συνάπτουσ' Ἄνδρες ἀγχιγείτον. — συνάπτεσθαι manum admovere, adjuvare. Pers. 729. χὠ θεὸς συνάπτεται. Pers. 710. γναίμας δὲ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

Συναρμόζειν *coniungere, aptum reddere.* Eum. 471. πάντας ἤδη τοῦδ' ἔγγυς ἐσχάρας συναρμόσαι βροτούς.

Συναρπάζειν *secum abripere.* Pers. 191. καὶ χερσὶν ὄντα δίφρου διαπαράττει καὶ ξυναρπάζει βίᾳ.

Συναχαλᾶν *condolere, simul indignari.* Prom. 161. τίς σὺ ξυναχαλᾷ πομπῆς τοῖσι; Prom. 243. σοῖσιν οὐ ξυναχαλᾷ πόνοισι. Prom. 303. ξυναχαλᾶν πομπῆς.

Συναυλία *conflictus.* Sept. 821. δίεσρνε ἄδε ξυναυλία δορός.

Συνδαιτωρ *convivа.* Eum. 331. οὐδέ τις ἐστὶ συνδαίτωρ μετάσσονος.

Συνδικεῖν *patronum esse.* Eum. 549. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον, — καὶ ξυνδικήσων αὐτός.

Σύνδικος *causae patronus.* Eum. 731. μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρᾶν. Suppl. 707. ἐγὼ δ' ἀφωγεὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.

Συνδίκως *iuste.* Ag. 1583. λάπτειμα δείπνου ξυνδίκως τεθὲν ἀρᾷ.

Συνδρόμος *eadem via, congruenter.* Ag. 1157. καλλιμαρτυρεῖτε συνδρόμοι ἴχνος Κασσάνδρας ἑρπύσαντες.

Συνεδρία *consociatio.* Prom. 490.

ἴχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνοδίαι.

Συνειδέναι *scire.* Choeph. 214 a. καὶ τίνα σύνοισθά μοι παλαιμόνιμ βροτῶν ἢ σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐπαγλαΐσμενον.

Συνεῖναι *adesse, adnuare.* Sept. 653. Δίκη ξυνοῦσα φησὶ παντέλμαν φρένας. — *consuescere, uti.* Pers. 173. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτίφοιτ' ὀνείρασιν ξύνειμι.

Συνεισβαίνειν *una cum aliquo ingredi.* Sept. 584. ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ ναύτῃσι θερμοῖς.

Συνεμβολή *communis ictus.* Pers. 388. πάκτης ἀεθλιάδος ξυνεμβολῇ ἔπαισαν ἅλμην.

Συνέμβολος *communis iactus.* Ag. 957. πρυμνησίων ξυνεμβόλοι l. d.

Συνέμπορος *itineris socius.* Choeph. 206. αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ ξυνεμπόρου τινός. Choeph. 702. ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους. Suppl. 917. αὐτὸς γοῖ ξυνέμπορος εἶθεν. — Choeph. 722. λύπη δ' ἄμισθός ἐστι σοι ξυνέμπορος.

Συνεξελαύνειν *simul expellere.* Ag. 1588. τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δίκῃ ἀθλίᾳ πατρὶ συνεξελαύνει.

Συνεπαινεῖν *simul suadere, iubere.* Sept. 1065. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

Συνέπεσθαι *comitari.* Ag. 929. ἐμοὶ ξυνέσπετο.

Συνέστιος *eiusdem loci habitator.* Sept. 755. θεοὶ καὶ ξυνέστιοι πόλεως. — *arae domesticae tutor.* Ag. 687. ξυνέστιον Διός.

Συνεύδειν *simul cum aliquo dormire.* Ag. 868. ἀμφὶ σοὶ πάθη ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.

Σύνευνος *lecti socius, socia.* Prom. 868. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ στεῖραι σύνευνον. Ag. 1087. ἀλλ' ἔρυτ' ἢ ξύνευνος, ἡ ξυναστία φόνου. Ag. 1417. καὶ κοινόλεκτρος νοσῶν, θεοφατηλόγοι πιστὴ ξύνευνος.

Συνέχεσθαι *consuescere, uti.* Prom. 659. τοιαῖσδε πόναις εὐφρόνας ὀνείρασιν ξύνεσχεθμην.

Συνήγορος *patronus.* Ag. 805. συνήγορόν μ' ἔχει.

Συνῆλιξ *aequalis.* Pers. 770. ἐμοὶ ξυνήλικες.

Συνθάλπειν *permulcere.* Prom. 668. μηδέ μ' οἰκτίσας ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν.

Συνθάπτειν *communi opera sepelire.* Sept. 1018. ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ.

Σύνθεσις *compositio.* Prom. 458. γραμμάτων τε συνθέσεις.

Σύνθετος *fictus.* Prom. 689. νόσημα γὰρ εἴσχυστον εἶναί φημι συνθέτου λόγου.

Συνθήκη *res, de qua inter plures convenit.* Choeph. 548. αἰνῶ δὲ πρίπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς.

Συνθνήσκειν *commori.* Ag. 793. συνθνήσκουσα δὲ σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. Ag. 1110. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. Choeph. 973. ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίᾳ πατρὶ καὶ ξυνθανεῖσθαι.

Συνιέναι *intelligere.* Pers. 353. οὐ ξυνεὶς δόλον Ἕλληνος ἀνδρός. Ag. 1083. οὔπω ξυνῆκα. Ag. 1216. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν ξυνῆκα. Ag. 1226. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν. Choeph. 874. ξυνῆκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων. Suppl. 462. ξυνῆκας.

Συνίστασθαι *ad pugnam congredi, ex adverso consistere.* Sept. 417. τίς ξυστήσεται; Sept. 491. ἀγθρὸς

γὰρ ἀρὴν ἀκάθ' τῷ ξυστέρνῳ. Sept. 654. ξυντέμνω, κόπτω.

Συνίστωρ conscius. Ag. 1061. πρόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα αὐτοφόνα πακά.

Συνοικεῖν communem habitationem habere. Sept. 177. τοιαῦτα δ' ὧν γυναιξὶ συνοικεῖν ἔχει.

Σύννοια sollicitudo. Prom. 435. συννοίᾳ δὲ δάπτομαι πλεῖ.

Σύννομος consociatus. Choeph. 590. παντόλμους ἔρωτας ἄτιμα συντέμνοντ' βροτῶν. — *socius.* Sept. 836. καὶ νεκὸς νεκὸν καλεῖ, ξύννομον θίλων ἔχειν. — *socia.* Pers. 690. τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομα.

Συνοικεῖν communem domum habitare. Choeph. 896. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

Συνοικήτωρ eiusdem loci habitator. Eum. 797. ὡς σαμόσιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί.

Συνοικία habitationis communio. Eum. 876. δέξασθαι Παλλάδος ξυνοικίαν. Suppl. 264. δρασυθάμβων δυσμενῆ ξυνοικίαν.

Σύνοικος eundem locum habitans. Sept. 170. μήτ' ἐν εὐστοτῷ φίλῃ ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει. Choeph. 999. τοιάδε μοι ξύνομος ἐν δόμοισι μὴ γένοιτο. Suppl. 410. τὸν πανώλεθρον θεὸν βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα. — Ag. 1626. ὁ δυσφιλὴς σπότῳ λαμὸς ξύνοικος.

Συνομαίμων consanguineus. Prom. 408. τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε κλυεῖν.

Συνομόσαι coniurare. Ag. 636. ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν πῦρ καὶ θάλασσα. Choeph. 972. συνώμοσαν μὲν θάνατον ἀλλήλοιν πατρί.

Σύνοπτορ notatrix (coniux) sceleris. Ag. 245. τοιὸν γὰρ ἕξει σύνοπτορ πόμπῃ.

Συνόρνυσθαι simul proficisci. Ag. 448. ἐφ' Ἑλλάδος αἷμα συνορμίνοις πένθεια ξληκαπάδοις δόμων ἐπίστορ πρέπει.

Σύνορος affinis. Ag. 481. πάσαις πηλοῦ ξύνορος δυσὶ πόναις.

Συνουσία convictus. Eum. 275. ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.

Συνταράσσειν confundere. Prom. 1090. ξυντετάραται δ' αἰθὴρ πόντῳ.

Συντέλεια coetus Deorum. Sept. 233. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.

Συντελὴς universus. Ag. 518. συντελὴς πόλις.

Συντέμνειν concidere, detrectare. Eum. 218. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ. — *contingere.* Suppl. 255. συντέμνει δ' ὅρος ὑγρᾶς θαλάσσης.

Συντετραίνειν facere ut aliquid in intimum recessum penetret. Choeph. 444. δι' ὤτων δὲ συντέτρανε μῦθον.

Συντιθέναι componere. Suppl. 63. ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον.

Σύντομος concisus, brevis. Pers. 684. μήτε μακρηγόρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων.

Συντόμως breviter. Ag. 615. μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσαι. Eum. 393. πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως. Eum. 555. λέξομεν δὲ συντόμως.

Συντρέχειν congruere. Fragm. 296. εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου.

Συντυγχάνειν contingere. Sept. 256. εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης.

Συνωμότης coniuratus. Eum. 123. ὕπνος πόνος τε κοὐρίου συνωμότου.

Συνώνυμος eodem nomine appellandus. Suppl. 180. ἱκεσηρίας ἀγάλματ' αἰδοίου Διός, σεμνῶς ἔχουσα θεὰ χερῶν συνωνύμων.

Συνωρίς biga. Ag. 629. δίλογχον ἄνην, φοινίαν ξυνωρίδα. Fragm. 308. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ θεὸς, ποία ξυνωρὶς οὐδὲ καρτερωτέρα; — συνωρεῖ. Choeph. 976. πέδαι τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδες.

Σύρδην tractim, magnis agminibus. Pers. 54. Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος πάρμονον ὄχλον πέμπει σύρδην.

Σύρια Syria. Suppl. 5. χθόνα σύγχορον Σύρας.

Σύριγξ modiolus rotae. Sept. 187. σύριγγον ἑλίκτειν ἁλίτροχοι. Suppl. 178. σύριγγι δ' ὀχῶνων ἀξονήλατος.

Συρίζειν sibilare. Prom. 685. σμερδναῖσι γαμφηλῆσι συρίζων φόνον. Sept. 445. φορεῖ δὲ συρίζουσα βάρβαρον πρόπον.

Σύριος Syrius. Pers. 84. Σύριόν θ' ἕρμα θυώνων. Ag. 1285. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δόμοισιν λέγει.

Συστεύδειν adstruere. Fragm. 882. φιλεῖ δὲ τῷ πίνοντι συστεύδειν θεός.

Συστρέφειν contorquere. Prom. sol. 181. μὴ σ' ἀναρπάσῃ δυσχειμέρῳ πίμπρᾳ συστρέψασ' ἄφνω.

Σφαγεῖον vas quo victimae sanguis recipitur. Ag. 1093. ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ξυντήκουσι.

Σφαγή caedes. Ag. 1027. ἔστησεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγάς. Ag. 1087. τίλωμεν εὐθὺς ῥοιβδοῦ σφαγάς. Eum. 178. ὀφθαλμόφυγος δίκαι σφαγαὶ τε. Eum. 226. ἐσ' ἂν πρὸν ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαῖς κυθῶμι μέξασ' αἷμα θῆλυν φόνου. Prom. 885. διόμενον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. — σαρκῶν Ag. ἐκφυσιῶν ὄρεξιν αἵματος σφαγήν. — ὧν ἔστι hominis. Ag. 1581. ἀμπίπτει δ' ἐπὶ σφαγῇ ἐμῇ.

Σφάγιον sacrificium. Sept. 212. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἑρδεῖν. Sept. 361. οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά, Eum. 960. σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν κατὰ γῆς ὀμέναι.

Σφαδάζειν reluctari. Pers. 190. ἡ δ' ἐσφάδαζε.

Σφάζειν occidere. Ag. 1408. αἷμα τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ. Choeph. 891. πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξω ξίφει. Eum. 295. πρὸς βωμῷ σφαγεῖς.

Σφάκελος ardor. Prom. 880. ὑπὸμ' αὖ σφάκελοι καὶ φρενοπλήγες μανίαι. Θάλπουσι. — ἵππειος. Prom. 1047. αἰθὴρ δ' ἱππόδινος βροντῇ σφακέλῳ τ' ὑγίειαν δνόμαν.

Σφαλερὸς labens. Eum. 349. κατὰ φίλον ποδὸς ἄκμὰν σφαλερά.

Σφάλλεσθαι falli. Eum. 682. ἢ καὶ πατρὸς τι σφάλλεται βουλευμάτων;

Σφενδόνη funda. Ag. 962. σφενδόνᾳ σὺ ἐκ σοῦ πέτρου.

Σφετερίζεσθαι sibi vindicare. Suppl. 38. σφετερίζεσθ' ἀνδρὸς πατρῴου δεσπότου δόμους.

Σφέτερος suus. Pers. 868. ἐκδότους σφετέραις φρεσίν. Ag. 736. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔγγονον μετὰ μέν πελάζον τίκτει, σφετέρᾳ δ' εἶδος τὰ γίννα.

Σφήν cuneus. Prom. 64. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς ἀμβολαῖς γαλόῳ στερρωπὸς πασσάλευε.

Σφίγγειν constringere. Prom. 58.

ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.

Σφίγξ *Sphinx.* Sept. 523. *Σφίγγ' ἀμόσιτον προσεμηχανημένην γόμφοις ἑνώμα.* Sphing. 215. *Σφίγγα δυσμαρίαν πρύτανιν πόνα πίμπει.*

Σφοδρύνεσθαι *obfirmari.* Prom. 1013. *ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.*

Σφραγίζειν *obsignare.* Eum. 792. *ἐν ᾗ περαυνὸς ἐστιν ἐσφραγισμένος.*

Σφριγᾶν *turgere, vigere.* Prom. 380. *σφριγῶντα θυμόν.*

Σφῦρα *malleus.* Fragm. 421. *σφύρας δέχεσθαι.*

Σφυρήλατος *malleo cusus.* Sept. 798. *σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ.* Pers. 733. *πέδαις σφυρηλάτοις περιβαλών.*

Σχεδία *ratis.* Pers. 69. *λινοδίπτῳ σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας.*

Σχέδιος *ad comînus pugnandum aptus.* Choeph. 161. *σχέδιά τ' αὐτόπωπα νωμῶν βέλη.*

Σχεθεῖν *habere.* Eum. 819. *ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.* Choeph. 819. *Περσέως τε ἐν φρεσὶν παρδίαν σχεθών.* Prom. 16. *πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τέλμαν σχεθεῖν.* — *tenere.* Sept. 75. *ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν.* Sept. 411. *οὐδὲ τὴν Διὸς Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχεθεῖν (φησί).*

Σχελίδες *latera.* Fragm. 342.

Σχέσις *gerendi ratio.* Sept. 489. *οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὔθ' ὅπλων σχέσιν μωμητός.*

Σχέτλιος *miser.* Prom. 647. *ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.*

Σχῆμα *figura.* Sept. 479. *Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μίγας τύπος.*

Σχηματίζειν *figuris ornare.* Sept. *ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον.*

Σχίζειν *sciungere.* Ag. 689. *σχισθέντα δ' οὐκ εὔπορπτα γίνεται τάδε.*

Σχισμὸς *occisio.* Ag. 1120. *ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.*

Σχιστὸς *divergens.* Oedip. 161. *σχιστῆς κελεύθου τρίοδον.*

Σχολάζειν *otiosum esse, cessare.* Suppl. 204. *μὴ νῦν σχόλαζε.* Suppl. 860. *μηδὲ τις σχολαζέτω.*

Σχολὴ *otium.* Prom. 820. *σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.* Ag. 1025. *οὗτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα τρίβων.* — *mora.* Ag. 1029. *σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθου.*

Σώζειν *servare.* Prom. 374. *σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι.* Prom. 392. *σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.* Prom. 522. *τόνδε γὰρ (λόγον) σώζων ἐγώ.* Sept. 731. *σώζειν πόλιν.* Pers. 339. *θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.* Ag. 589. *ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ.* Choeph. 500. *τὸν ἐκ βυθοῦ κλαστῆρα σώζοντες λίνου.* Eum. 232. *σώζων ἱκέτιν ἐς Λοξίου χρηστηρίους.* Eum. 631. *ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔργος.* Eum. 724. *ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους.* Eum. 731. *ὃς πατρῷαν αἰδεσθεὶς μόρον σώζει με.* Myr. 131. *εὐχαῖς δὲ σώζουσ' δεσπότας παιωνίαις.* — Choeph. 502. *αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγῳ.* Choeph. 786. *σωζόμενον ῥυθμόν.* Sept. [786.] 802. *πόλις εἰσωσται.* Pers. 703. *πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε.* Sept. 254. *πόλεως σεσωσμένης.* Pers. 496. *σεσωσμένοις πυρᾷ.* Pers. 980. *τί τόδε λίγεις σεσωσμένον;* Ag. 604. *εἰ γὰρ μὴ γε καὶ*

σεσωσμένος πάλιν ἥξει. Sept. 964. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπέλεσεν. Pers. 210. σωθεὶς δ' ὁμοίως τῷδε πορφυρεᾷ χθονὶ.

Σωσεῖν valere. Eum. 36. ὡς μήτε σωσεῖν μήτε μ' ἀναίνειν στάσιν.

Σῶμα corpus. Prom. 461. σώμασίν θ' ὅπως ὑφηγοῖτ' μεγίστων δαίμοσι μοχθημάτων γένοιτ', ὑφ' ἅρμασ' ἥγαγον φοίνιους ἵππους. Prom. 861. φθόνον δὲ σωμάτων ἔξω θεός. Prom. 1025. διαρτυμήσει σώματος μίγα φάος. Sept. 12. βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν. Sept. 522. πυκτικῷ σώματος προβλήμασι. Sept. 877. δέμασι καὶ σώμασι. Sept. 930. ὑπὸ δὲ σώμασι γῆς πλεῦνος ἄβυσσος ἔστω. Pers. 195. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι. Pers. 267. φίλων ἀλίδουα σώματα πολυβαφῆ πεπαυόντα λάγνου φέρεσθαι. Pers. 821. λαιδὲς ἀμφὶ σώματι στημοδέσμους ποικίλων ἐσθημάτων. Pers. 833. ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων πλόουσαν. Ag. 217. ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες ἀνδρῶν καινογήτων. Ag. 426. ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων — πέμπει βαρὺ ψῆγμα. Ag. 1451. ἐπὶ δὲ σώμασιν — σωθεῖσα. Choeph. 713. ἢ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι πίσυνος τῷ βασιλείῳ.

Σωματοφθορεῖν. Ag. 922. πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν φθίσρουσα πλεῦνον l. d.

Σωσθένης nom. propr. Pers. 32.

Σωτὴρ sospitator. Sept. 502. σωτὴρ γένοιτο Ζεὺς ὅτ' ἐσπίδος τυχών. Sept. 808. πότερον χαίρω πάπολλ' ὦ πόλεως ἀσινῆ σωτῆρα; l. d. Ag. 498. νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἰσθι πάπαμόνος, ἄναξ Ἀπόλλων. Ag. 681. σωτῆρα νυὸς πρέσβιν. Ag. 1269. τοῦ κατὰ χθονὸς Λίδου σωτῆρος εὐκταίου χέρνιβ. Choeph. 2. σωτὴρ γενοῦ μοι. Choeph. 262. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός. Choeph. 1069. σὺν δ' αὖ πάλιν ἦλθε πυθέσθαι σωτήρ. Eum. 730. Παλλάδος καὶ Λοξίου ἵκαται καὶ τῶν πάντα πρὸ νώτου τρέπου σωτῆρος. Suppl. 26. καὶ Ζηνὸς σωτῆρ τρέπος. Suppl. 960. ἐκαὶ σωτῆρας οὐ δυσκλεόκτους. Epig. 46. τρίτην Διὸς σωτῆρος εὐκτείαν λίβα. — sospitatrix. Ag. 650. Τύχη δὲ σωτὴρ νεῶν θέλουσ' ἐφέζεο. Sept. 207. πυθαρχία γὰρ ἔστι τῆς εὐπραξίας μήτηρ, γυνή, σωτῆρος.

Σωτηρία salus. Sept. 184. ὕρει μηχανὴν σωτηρίας. Pers. 500. ἄκοι δὲ λοιποὶ πάντων σωτηρίας. Pers. 721. ἔστι τίς σωτηρία; Pers. 783. στρατὸς κυρῆσαι νοσίμου σωτηρίας. Ag. 334. νοστίμου σωτηρίας. Ag. 1211. δοκεῖ δὲ χαίρων σωτηρίᾳ. Choeph. 201. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας. Eum. 869. εὖν βροτοῖσιν σπαρμάτων σωτηρίαν. Suppl. 746. πεσημάτων σωτηρία.

Σωτήριος sospitans, salutifer. Sept. 165. ἢ ταῦτ' ἄρουσα περὶ πόλει σωτήρια; Ag. 632. σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον ἥκουσα. Choeph. 234. θαυρσοὺς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου. Choeph. 498. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ σιδήρου σωτήριοι θανόντι. Eum. 767. πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἀνοσίοις ἔχουσ, σωτηρίων τε καὶ δορὸς νικηφόρου. Suppl. 210. καλοῦμαι αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους. Suppl. 402. δεῖ τοι βαθρίοις φρουτίδος σωτηρίου. Suppl. 412. σὺν οἷ

δοκεῖ δὲν φρονεῖδος ουσιμβόλου; — cum gen. Eum. 671. κοὐδὲν σοι σωφρονοῦντι ἐνδίκως εἴρυσι, ἔξαμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτῆρας.

Σωφρονεῖν sapere, prudentem, providentem esse. Prom. 984. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι. Pers. 845. σωφρονεῖν κεχρημένοι. Ag. 174. καὶ παρ' ἄπαντας ἦλθε σωφρονῶν. Ag. 1399. γνώσῃ δ' ἐμὲ χρὴ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Ag. 1603. δεδίασιν θεὸς βαρὺ τῷ γηλιπείνῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον. Eum. 495. ξυμφέρει σωφρονεῖν ἐκὸς στένει. Suppl. 991. τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. Eum. 954. σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.

Σωφρονίζειν vid. Εσωφρονισμένος.

Σωφρόνημα αἰτιατικῶς, praeceptum. Suppl. 970. καὶ ταῦτα μὲν γρᾴφεσθαι πρὸς γεγραμμένοις πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πιστόν.

Σωφρόνως sapienter. Sept. 627. χρεοσφλυστὸν γὰρ ἄνδρα — ἄγει γνώμη τις σωφρόνως ἡγουμένη. Eum. 44. πλάνον λάφυρα μεγίστῳ σωφρόνως ξυνημένον.

Σώφρων sapiens. Sept. 168. σωφρόνων μυθήματα. Sept. 592. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνήρ. Ag. 342. γύναι, σὺ δ' ἔνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις. Ag. 1649. σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν. Choeph. 776. τὸ σώφρονα δ' μισεμφόρους ἔδειν. Eum. 131. τοὺς σώφρονα γὰρ ἀνεπίκοντρα γίγνεται. Suppl. 991. σὺ γὰρ μὲν αἰνῶ τάνδε σώφρονα. — Sept. 560. ἐκοῦν λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονίστερον. Choeph. 138. σὺν τ' ἐμοὶ δὲν σωφρονιστέρων καὶ μᾶλλον μητρὸς γενέσθαι.

T.

Ταγεῖν imperatorem esse. Pers. 750. ἓν' ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου ταγεῖν.

Ταγεύεσθαι duces statuere. Sept. 58. ἀρίστους ἄνδρας ἐκπρέπειν πόλεως πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις ταγεύεσθαι τάφου.

Ταγή imperium, imperatorum par. Ag. 140. Ἀχαιῶν δίθρονον ἀρέντε, Ἑλλάδος ἥβας ξύμφρονα ταγὰν πέμπει.

Ταγός rex, dux. Prom. 96. ὁ νέος σαφὴς μανίαιν. Pers. 23. ταγοὶ Μαρδῶν. Pers. 346. πανυπέστατα πανυπέστατ' ἀνδρῶν ταγός. Pers. 472. παῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων.

Ταγοῦχος imperium tenens. Eum. 286. θρασὺν ταγοῦχος ὡς ἀνήρ.

Ταλαίπωρος miser. Prom. 231. βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον οὐκ ἔσχον οὐδέν. Prom. 315. ὦ ταλαίπωρε. Prom. 598. τῶς ἄρα μ', ὦ τάλας, τῶν ταλαιπώρων ὕπ' ἐτήσια προσθρώσεις; Prom. 626. τὸν ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος;

Τάλαντον trutina. Pers. 339. τάλαντα βρίσας σὺν δυσζήλῳ τύχῃ. Suppl. 998. σὺν δ' ἀπίτομον ζυγὸν τάλαντον.

Ταλαυρόεσσα ἄκρα τείχους. Ag. 497. ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων καὶ ταλαυροῦχος ἐν μάχῃ δορός.

Τάλλειν mittere. Prom. 166. ἐκπάγους ταῖσδ' ἐπίζυγμα τάλλει. Prom. 157. τὸν δ' αὐθάμωνα πόντου τ' ὁ τάλλας ἐχθροῖς ἐπιπέμψει κότον. Prom. 467. τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλλει. Prom. 598. ὃ τάλλας. Suppl. 1035. πάλιν δ' ὁ τάλλας. Pers. 795. τυφλὸν ἦ τὸ πάλαι ἐπιβαθμοσκοπεῖ ἀκοίτας

Pers. 975. στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπλημμαι. Philoct. 228. οὔ γ' οἶν ὡς γαμεῖν ἔχων τάλας. Choeph. 1065. μόχθοι τάλαινα. Sept. 790. οἵ' ἐγὼ τάλαινα. Pers. 437. οἵ' ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς ταμίη. Pers. 509. οἵ' ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ. Sept. 244. αἴγεον, ὦ τάλαινα. Ag. 1040. ἴδ', ὦ τάλαινα. Ag. 1078. ἰὼ τάλαινα. Ag. 1220. ὦ τάλαινα. Choeph. 732. ὦ τάλαιν' ἐγώ. Eum. 750. 777. ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύποτος. Ag. 1130. ἀμφὶ σὰς αὐτόνας τάλαιν' ἠννύμαν τροφαῖς. Choeph. 752. τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. Prom. 566. χρέος τι σοῦ με τάλαιναν εἴστρος. Prom. 571. ἀλλά μι τὴν τάλαιναν — συνηγετεῖ. Ag. 1109. ποῖ δή με δῆτα τὴν τάλαιναν ἤγαγες; Ag. 1233. πτανοῖ με τὴν τάλαιναν. Ag. 1107. ἰὼ τάλαινα παιάκτορος τύχα. Sept. 1023. μητρὸς ταλαίνης παῖδ' ὑπάτου πάτρας. Pers. 567. τάλαιναν αὐδάν. Ag. 216. τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. Ag. 375. ἡ τάλαινα Πειθώ. Ag. 1114. ταλαίπωρος φρενῖν. Ag. 1247. ἀρόστρια πτωχὸς τάλαινα. Ag. 1268. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ γύναι. Choeph. 597. οἱ παιδολύμας τάλαινα Θεσπιάς. Sept. 969 s. τάλαν γένος, τάλαινα παθόν.

Ταντάλιδης Tantalides. Ag. 1448. δώμων, ὅς ἐμπίτνοῖς δώμασι καὶ διφρίοις Ταντάλιδαισιν.

Ταυύδρομος longe currens. Eum. 349. καταφέρω ποδὸς ἀμὰν σφαλερὰ ταυύδρομος.

Ταξιάρχης militum dux. Palam. 168. καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας.

Τάξις statio. Eum. 374. καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα. — hominum turba. Prom. 128. φίλια γὰρ ἦδε τάξις. Pers. 290. ἄπαρχον τάξιν ἡρήμου θανών. Pers. 372. τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεκὸς μαρᾷς.

Ταπεινός submissus. Prom. 320. σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς. Prom. 910. ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν, ἔσται ταπεινός.

Ταραγμός perturbatio. Choeph. 1052. ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πτεινεῖ.

Ταράκτωρ conturbator. Sept. 554. τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πάλου ταράκτορα.

Ταράσσειν conturbare. Prom. 996. κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω. Ag. 1189. ὅτ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις. Choeph. 287. μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος πτοεῖ, ταράσσει. Choeph. 328. γόος ἔνδοικος ματεύει τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

Ταρβεῖν vereri, timere. Pers. 671. λεύσσων δ' ἄκουστον τὴν ἐμὴν τάφου πέλας ταρβῶ. Suppl. 754. φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν. Prom. 934. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκφέρων ἔπη; Prom. 900. ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν. Prom. 962. μή τι σοὶ δοκῶ ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς; Sept. 35. μηδ' ἐκηλίδων ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον. Eum. 385. ταρβῶ μὲν οὐδέν. Eum. 670. τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας. Eum. 684. χρῄζομούς τοὺς ἐμοὺς τε καὶ Διὸς ταρβεῖν κελεύω.

Τάρβος timor. Sept. 271. γαίονται δὲ παρδίας μέριμναι ζαπυροῦσι τάρβος τὰν ἀμφιτειχῆ λεών. Pers.

682. *οἴθον ἀρχαίᾳ παρὰ τάρβει.* Ag. 832. *ἐν χρόνῳ δ' ἀπαρθένευ τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν.* Choeph. 540. *ἀμφὶ τάρβει.* Suppl. 717. *παρίφοβόν μ' ἔχει τάρβος.*

Ταρβόσυνος formidolosus. Sept. 222. *ταρβοσύνῳ φόβῳ.*

Ταρσεύειν exsiccare. Choeph. 294. *πανὶῒ ταρσευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.*

Τάρταρος Tartarus. Prom. 154. *εἰς ἀπείρονον Τάρταρον.* Prom. 219. *Ταρτάρου μιλαμβαθῆς πυθμών.* Prom. 1031. *πυρπαιᾷ τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθῃ.* Prom. 1053. *ἐς τε πελαινὸν Τάρταρον.* Eum. 72. *κακὸν σκότου νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός.*

Ταρφὺς densus. Sept. 517. *ταρφὺς ἀντίλογος ὅρμῃ.*

Τάσσειν statuere, collocare. Sept. 268. *ἀνεῳγότας — εἰς ἐπισκοπεῖν ἑδράνου τάξιν μολών.* Pers. 358. *τάξας νεῶν στίφος μὲν ἐν σκέλει τριοῖν.* Ag. 323. *τοὺς δ' αὖτε ναυτιλαγωγοὺς ἐκ μάχης πόνου τῆσδε πρὸς ἀρίστους, ὧν ἔχει πόλις, τάσσει.* Sept. 430. *ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τέτακται λῆμα.* Sept. 552. *πρὸς πόλεως τεταγμένος.* Pers. 373. *ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος.* Pers. 390. *ἐπὶ σπουδαιοῖς ταχθεῖσι, — constitutere, imbere.* Suppl. 964. *δμῶες δ' ὀπαδοὶ ταῖσδε καὶ δορυσσόοι ἕπαξαν.* Palam. 168. *καὶ ταξιάρχας καὶ στρατηγοὺς — ἴσαβε.* Eum. 906. *χρόνῳ τεταγμένῳ.* Suppl. 499. *τοῦτῳ μὲν οὖπω καὶ τεταγμένος πέλει.* Ag. 996. *εἰ δὲ μὴ τεταγμένα Μοῖρα Μοίρων ἐκ θεῶν εἶργε μὴ πλέον φέρειν.* Eum. 269. *φανεῖν ἐτάχθην πρὸς, σοφοῦ διδασκάλου.* Eum. 699. *ὅπως τέτακται τήνδε πυρῶσαι δίκην. — τάσσεσθαι se ordine collocare.* Suppl. 955. *τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες.*

Ταῦρειος taurinus. Sept. 44. *θυγάτηρ ταῦρον ἢ ταυρείου φόνου.*

Ταυροκτονεῖν tauros occidere. Sept. 258. *ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν.*

Ταῦρος taurus. Ag. 1097. *ἄπεχε τῆς βοὸς τὸν ταῦρον.* Suppl. 297. *πρέπουσα βουθόρῳ ταύρῳ δίκαι.* Prom. sol. 180. *ταύρου γονάς.*

Ταυροσφαγεῖν tauros mactare. Sept. 43. *ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδυτον σάπος.*

Ταυροῦσθαι ad tauri ferociam efferari. Choeph. 273. *ἀκοτογημάτους ζημίας ταυρουμένου.*

Ταυρόφθογγος taurina voce clamans. Edon. 51. *ταυρόφθογγα δ' ἀκομπώσασ' ποθὲν ἐξ ἀφανοῦς φοβερὰ μῖμος.*

Ταφὴ humatio. Sept. 800. *ἔξεστι δ' ὧν λείψανον ἐν ταφῇ χθονός.*

Τάφος sepulcrum. Sept. 897. *τάφον πατρῴων λαχεῖ.* Sept. 1028 *τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κασιγνήτῃ ἐγὼ — μηχανήσομαι.* Sept. 1037. *ἀλλ' ὃν πόλις σώζει σὺ τιμήσας τάφῳ;* Pers. 670. *λιτόσιτον δ' ἄκουσιν τὴν ἐμὴν τάφον πόλιν.* Pers. 672. *ἐγγὺς ἑστῶσα τάφου.* Ag. 493. *οἱ γάρ που' ἤγομεν — μυθέλιξιν φιλαίνου τάφου μέρος.* Ag. 1284. *ὄφεσιν ἀγρὸς ὥσπερ ἐν τάφου πρέπει.* Choeph. 166. *ὥσπερ χθόνιον τοῦδε βέστορα τάφου.* Choeph. 168. *ὁρᾷ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.* Choeph. 338. *τάφοι δ' ἰάλεμοι δίδυμοι φυγάδες θ' ἑμοί.* Choeph. 347. *πολύχωστον ὃν εἶχε τάφον δυσπότου γᾶς.* Choeph. 481. *πάντων δὲ πρῶτον τόνδε προσβύσου τάφον.* Choeph. 494. *ἰδὼν τυτθοὺς ταῖσδ' ἐφημένους τάφῳ.* Choeph. 533. *σῶμα γῇ σῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ.*

Choeph. 881. ταύταρ ἐγ τουτῳ τάφῳ πεσεῖ. Eum. 588. ἀφαγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Eum. 737. ὄντος ἐν τάφοις τότε. Niob. 149. ἐφημένη τάφων.

Τάχα olim, *mox.* Sept. 243. τάχ' εἴσομαι. Sept. 641. τάχ' εἰσόμεσθα. Pers. 242. τάχ' εἶσῃ πάντα νημερτῆ λόγον. Ag. 475. τάχ' εἰσόμεσθα. Ag. 1133. ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα. Ag. 1145. ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. Ag. 1633. γνώσῃ τάχα. Choeph. 303. εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται. Choeph. 959. τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων. Eum. 892. τιμᾶς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα. Eum. 432. γένος δὲ τοὐμὸν, ὡς ἔχει πανῦν τάχα. Eum. 567. ἐρεῖ τάχα. Eum. 699. σύ τοι τάχ' — ἐμῇ κεν ἰάσῃ. Suppl. 841. βάσῃ τάχα. Suppl. 887 τάχα ὄψεσθε. — *facile.* Prom. 312. τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωνύμου θανεῖν πλόου Ζεύς. Sept. 384. τάχ' ἄν γένοιτο μάντις ἡ 'κεῖα τινί. Sept. 896. τάχ' ἔν τι εἰσιδεῖν. Eum. 488. καὐτά μ' τάχ' ἄν πατρὶ — αἴτιον, οἰκτίσαιτο. Suppl. 181. τάχ' ἄν πρὸς ἡμᾶς — ὁρπᾶσαι εἶεν. Suppl. 481. καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις αἴτιος — ἐμβάσειεν. Sept. 645. τάχ' ἄν τόδ' ἦν. — τάχιστα *celerrime.* Prom. 961. αἴσχιστα καὶ τάχιστα. Pers. 499. ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου. Choeph. 761. αὐτὸν ἐλθεῖν — ἄνευχθ' ὅσον τάχιστα. Suppl. 860. βαίνων κελεύω — ὅσον τάχιστα. Ag. 591. ἤμεν ὅπως τάχιστα. Ag. 1323. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐκπεσεῖν δοκᾶ. Choeph. 724. τοὺς ἔξωθεν καλεῖν ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν. Choeph. 865. ἀναίδεται ἄπαις τάχιστα. Suppl. 460. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν. Sacerd. 74. σκέλλων ὅπως τάχιστα. Sept. 243. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα. Eum. 712. ἐκβάλλεσθ' ὡς τάχιστα τοιχέων πάλους. Suppl. 188. ὡς τάχιστα βᾶτε. Suppl. 927. νομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὁρμάτων. — ἐπεὶ τάχιστα, ὅπως τάχιστα ut primum. Prom. 199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤμβαντο δαίμονες χόλου. Prom. 228. ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον καθίζεσθ.

Ταχέως celeriter. Ixion. 80. τὸν δ' ἡμίονον καὶ τὸν ἐλαύνοντα ταχέως ὁ μέγας κατακτείνει.

Τάχος celeritas. Pers. 334. αἱ δ' ὑπέρπορποι τάχει ἑκατὸν ὠκεῖαν. Ag. 271. καὶ τίς νόσ' ἀίνωτ' ἂν ἀγγέλων τάχος; Prom. 749. ἐν τάχει δ' ἄφνω ἀμαυρὸν τῆσδ' ἀπὸ στόμιον πέτρας. Ag. 1213. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν ἄγαν γ' ἐλιχθάμενον οἰκτείρας ἐρεῖς. Ag. 1423. τίς ἂν ἐν τάχει — πόνος; — acc. τάχος *celeriter.* Sept. 58. ἀρίστους ἄνδρας — ταχύνουσα τάφου. Ag. 919. ὑπαὶ τις ἐμβόλας λόγος τάχοι. Ag. 1061. τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. Eum. 121. σὺν ἀκαστήτῳ τάχει; Eum. 170. Ὦ, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τύχος χωρεῖνε. Sept. 857. φεῦ· δὴ τὸ τύχος πεπρωμένον. Ag. 27. ἀνὴρ ἀγγελλέτω τάχος. Choeph. 876. δοίη τις ἀνδρομήκεσι πλάκεσσιν ὡς τάχος.

Ταχυήρης velocitate remorum altus. Suppl. 32. ξὺν ὄχῳ ταχυήρει.

Ταχύπωλος celo petens. Ag. 473. ταχύπωλον γυναικοπήδητον ὄχλου τε πλέος.

Ταχύπους celeritate. Pers. 978. τάχυπους δ' ὃς ἄμιππον ἅρμα χρόνου.

Choeph. 649. τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται.

Ταχύπομπος celeriter prosequens. Suppl. 1031. τί τὸν' ἔπλευσαν ἵκραξαν ταχυπόμπους δαιμονῖς;

Ταχύπορος cito commotus. Ag. 473. πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται ταχύπορος.

Ταχύπτερος celeriter volans. Prom. 88. ταχύπτερος πνοαί.

Ταχύῤῥοθος velox. Sept. 267. πρὶν ἀγγέλους στορνυούς τε καὶ ταχυῤῥόθους λόγους ἐπίσθαι.

Ταχύς celer. Pers. 725. ταχεῖά γ' ἦλθε χρηναίων πρυμνήσια. Ag. 1095. ταχεῖα δ' ἄτα πέλει. Choeph. 60. ῥοαὶ δ' ἐπισπεπεῖ δίκαν, ταχεῖα κεῖς μὲν ἐν φόνοις. Suppl. 745. οὕτως ταχεῖα ναυτιλοῦ στρατοῦ σταθή.

Τε quae. I. singula vocabula iungens. Prom. 12. *Κράτος Βία τε.* Prom. 39. τὸ συγγενὲς τοι δεινὸν ἦ δ' ὁμιλία. Prom. 80. αὐθαδίαν ὀργήν τε τραχύτητα. Prom. 80. τὸ πικρὸν τό τ' ἐπαρτᾶσθαι πάθος. Prom. 138. τῆς πολυπλάνου. Τηθύος ἔκγονε· σοῦ πρὸς πάντων δ' εἱλισσομένου χθὸν' ἀκοιμήτῳ ῥοιζήματι πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 152. ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἅιδου. Prom. 171. σωτῆρον, τερμόεντα. Prom. 208. ἀμηχανεῖ πρὸς βίαν τε. Prom. 264. πικρανεῖν τανύπτερόν τε. Prom. 280. φῶτον προλαιτῆ' αἰθέρα θ' ἑρμήν. Prom. 283. 408. 427. 456. 500. 511. 514. 555. 656. 665. 806. 832. 913. 925. 962. 1031. 1047. 1051. 1057. Sept. 67. 126. 151. 166. 179. 289. 293. 301. 321. 381. 387. 512. 534. 551. 557. 625. 630. 756. 815. 842. 880. 907. 961. 976. Pers. 19. 40. 44. 63. 72. 84. 92. 107. 113. 262. 275. 285. 298. 300. 310. 324. 335. 371. 413. 417. 484. 491. 535. 589. 667. 761. 764. 810. 856. 858. 859. 862. 863. 864. 884. 896. 915. 921. 929. 960. 979. Ag. 7. 10. 12. 65. 67. 113. 114. 140. 206. 221. 229. 308. 327. 330. 621. 642. 646. 647. 672. 746. 786. 923. 1068. 1119. 1121. 1124. 1290. 1206. 1278. 1287. 1383. 1387. 1408. 1415. 1567. 1604. Choeph. 2. 54. 93. 139. 152. 204. 207. 230. 250. 383. 353. 367. 382. 487. 495. 602. 617. 660. 749. 797. 804. 838. 968. 970. 1010. 1011. Eum. 9. 11. 16. 48. 72. 123. 229. 268. 281. 300. 354. 361. 396. 467. 498. 529. 599. 656. 660. 661. 664. 804. 835. 900. 990. Suppl. 9. 42. 60. 61. 68. 88. 127. 189. 211. 252. 271. 287. 350. 406. 427. 452. 487. 545. 547. 558. 605. 613. 636. 666. 676. 702. 707. 713. 723. 743. 826. 830. 910. 942. 1022. 1026. Myrm. 122. 126. Niob. 143. Palam. 168. Prom. sol. 177. 178. 180. Psychost. 264. — saepius repetitum. Prom. 89 sqq. ὃ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί, ποταμῶν τε πηγαί, πόντου τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ. Prom. 458 sq. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις, μνήμην τε. Prom. 493. 883. Pers. 36. 312. 396. 486. 852. 946. 956. Ag. 495. 605. Eum. 178. 431. 864. Suppl. 34. 254. 959. 1028. — respondens sequenti *καί.* Prom. 205. *Οὐρανόν τε καὶ Χθονὸς πέλανα.* Prom. 242. σαθρόφρων τε κἀκὸς πέτρων ἐξήγαγες. Prom. 390. ἐκτείνομόν τε φῶς καὶ παμφορᾶς ἀνέδοσαν ἀκτῖνας. Prom. 649. πόντου θ' ὑφορμοῦ τε καὶ χθονὸς. Prom. 475. τέχνας τε

καὶ πόρους. Prom. 668. ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας. Prom. 817. σοί τε καὶ τέκνοις. Prom. 818. ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον. Prom. 929. τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν. Prom. 955. 989. Sept. 45. 74. 267. 309. 365. 452. 505. 577. 588. 635. 656. 777. Pers. 47. 54. 156. 216. 240. 291. 426. 515. 550. 632. 721. Ag. 188. 318. 380. 393. 476. 520. 611. 661. 782. 818. 852. 900. 986. 1002. 1015. 1132. 1568. Choeph. 58. 101. 110. 206. 242. 298. 326. 516. 555. 575. 584. 593. 976. Eum. 77. 107. 294. 377. 469. 542. 620. 662. 671. 683. 691. 747. 772. 825. 970. Suppl. 735. 953. 998. Amym. 12. Dan. 35. 36. Fragm. 324. 375. ἄλλως τε — καί vid. Ἄλλως. — τε καὶ — τε Sept. 254. τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις, Ἀρκης τε πηγαῖς. Pers. 434. ψυχὴν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς, αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί. Pers. 477. ἔς τε Φωκίων χθόνα καὶ Δωρίδ' αἶαν Μηλιᾶ τε κόλπον. Pers. 621. Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων. Eum. 463. μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὁρκώματα. — τε καὶ — τε — τε Sept. 14. πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων βωμοῖσι — τέκνοις τε γῇ τε μητρί. Pers. 29. Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης καὶ Μασίστρης ὅ τε τοξοδάμας ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ' ἵππων τ' ἄλατὴρ Σωσθάνης. — τε καὶ — καί Prom. 490. ἔχθρας τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίας. Sept. 391. μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Λιβυχύνης θρόνον τιμῶντα καὶ συγχοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους. Eum. 280. αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεών. Suppl. 24. ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι θῆκας κατέχοντες, καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος. Suppl. 696. στολμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεὼς καὶ πρῶρα. Cress. 100. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοπρέπτοις. — τε καὶ — καὶ — τε Sept. 69. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοὶ Ἀρά τε. Pers. 214. σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. — respondens sequenti τέ. Prom. 879. πρὸς εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥόου Λέρνης ἄπρηκτ τε. Pers. 180. μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ, κἀλλει τ' ἀμώμῳ. Pers. 483. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον δίψει τε λιμῷ τε. Pers. 654. ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη. Ag. 90. τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων. Ag. 313. ὅσος τ' ἄλεισφά τ' ἐκχέας. Ag. 499. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον Ἑρμῆν. Choeph. 820. τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν, τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων, Choeph. 1032. προσίξομαι μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον, πυρός τε φέγγος. Eum. 387. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω, βρίτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξίνῳ, ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει. Eum. 911. παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν. Suppl. 52. τά τε νῦν ἐπιδείξω πιστὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια. Suppl. 375. φόβος μ' ἔχει φρένας δρᾶσαί τε, μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἐλεῖν. — saepius repetitum. Pers. 603. seqq. βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα, τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, — ἀκήρατόν τε

μητρὸς ἀγρίας ἄπο πετόν, — τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα, ἄνθη τε πλεκτά. — relatum ad sequens ἠδέ. Sept. 844. Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη. Pers. 26. τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται. Pers. 933. Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὀστάνης. Pers. 957. Διαῖξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην. — respondens praecedenti ἤ. Eum. 498. ἢ πόλις βροτὸς δ' ὁμοίως. — II. τέ periodos et periodorum partes iungens. Prom. 25. ὠξ ἀποκρύψει φάος, πάχνην θ' ἑψαν ὕλαι σπεδᾷ πάλιν. Prom. 67. σὺ δ' αὖ κατοπνεῖς, τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὕπερ στένεις; Prom. 173. καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐκαοιδαῖσιν θέλξει, στερρὰς τ' οὖποτ' ἀπειλὰς πτήξας τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω. Prom. 176. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ. Prom. 200. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὦρσθήνετο. Prom. 351. 432. 461. 487. 491. 573. 599. 781. 878. 926. 1030. 1052. Sept. 8. 49. 148. 358. 436. 560. 885. Pers. 56. 63. 214. 303. 318. 409. 612. 698. 757. 797. Ag. 31. 227. 233. 277. 294. 394. 659. 678. 708. 810. 1194. 1200. 1292. 1449. 1555. Choeph. 37. 41. 71. 126. 138. 159. 161. 221. 281. 291. 345. 531. 580. 789. 818. 956. 971. 997. 1023. Eum. 27. 167. 223. 241. 302. 351. 446. 573. 721. 765. 867. 904. 912. 917. 976. Suppl. 47. 279. 281. 476. 654. 674. 677. 679. 682. 973. Glauc. 27. Psychost. 264. Fragm. 434. — saepius repetitum. Prom. 409. — 419. 484 sqq. — respondens sequenti καί. Prom. 178. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς δίκαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς. Prom. 256. αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ. Ag. 521. τοῦ ζυγίου θ' ἥμαρτε καὶ παντὸς λιθρον αὐτέχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον. Choeph. 238. προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σὸ μοι ῥέπει στέργηθρον. Choeph. 706. ταῦτα τοῖς πρυτοῦσι δωμάτων κοινώσομέν τε καὶ σπανίζοντες φίλων βουλευσόμεσθα. Eum. 368. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δίδοικε βροτῶν; Eum. 637. τἄλλα θ', ὡς ἐπίστασαι, τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τούξω μέγα, καὶ τόνδ' ἔπεμψα. Suppl. 522. πείθου τε καὶ γενέσθω. Eum. 166. κἀμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν σὺν ἐκλύσεται. — relatum ad sequens τε. Prom. 289. τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει, χωρὶς τε γένους οὐκ ἔστιν. — Sept. 500. εἰ Ζεύς τι Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ, Ὑπερβίᾳ τε — σωτὴρ γένοιτο Ζεύς. Sept. 566. μητρός τε πηγὴν τίς καταβάσιος δίκη, πατρίς τε γαῖα — πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται; Sept. 849. ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης τὸν δυσπίλαδον θ' ὕμνον Ἐριννύος ἰαχεῖν, Ἄιδᾳ τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἀπιμίλητον. Pers. 367. δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ τροποῦτο κώπην. Ag. 76. ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων ἐντὸς ἀνάσσων ἰσόπρεσβυς, — τό θ' ὑπεργήρων — τριπόδας μὲν ὁδοὺς στείχει. Ag. 856. ἀμφίλεκτα πήματα ἐμοὶ προφωνῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν κίνδυνον, εἴ τε δικόθρους ἀναρχία βουλὰν κατεῤῥίψειεν. Suppl. 216. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψον, εὖ τε δεξάσθω χθονί. Suppl. 269. γένοι τ' ἂν ἐξώγκου

καὶ λέγοις πρόσω. — respondens praecedenti οὔτε vel οὐδέ. Prom. 244. ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην πάρ. Prom. 261. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. Suppl. 236. οὐδὲ πηρόσιον ὕπο, ἀπρόξενοί τε. — relatum ad sequens δέ. Pers. 616. οἵ τε πίπτει χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς, ἡμεῖς δ' ὕμνους αἰτησόμεθα. — respondens praecedenti καί vid. Καί. — abundanter illatum post participium. Ag. 99. τούτων λίξας' ὅτι καὶ ὄνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν παιᾶν τε γενοῦ τῇδε μοιρίμνης. Choeph. 550. ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον δόλῳ τε καὶ λῃθῶσιν. Choeph. 851. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ θεῖον ἀρχάς τε πολισσονόμους ἴδω. — III. collocatio particulae negligentior, ut non ei vocabulo postposita sit, ad quod pertinet. Sept. 30. ἴσ' ἐπάλξεις καὶ πύλας. Prom. 661. ἴς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης. Pers. 474. ἴν τε Βοιωτῶν χθονὶ δοΰλιοι, — διακναῶμεν τ' ἴς τε Φωκίων χθόνα καὶ Δωρίδ' αἶαν. Pers. 599. ἄνευ τ' ὀχημάτων χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν. Choeph. 516. ἴν τ' ὀνειράτων καὶ νυκτιπλάγκτων δεμάτων. Eum. 77. ὑπέρ τε πόντου καὶ περιῤῥύτους πόλεις. Eum. 691. ἴν τε τοῖς νέοις καὶ παλαιτέροις θεσίς. Suppl. 953. ξὺν τ' αἰπόλοις καὶ ἀμητῆρι βάξει. Sept. 432. Ἀρτέμιδος ἀγροίσιος, σύν τ' ἄλλοις θεοῖς. Pers. 77. ἴς τε θαλάσσης. Pers. 484. ἴς τε Μακεδόνων χάρᾶν. Choeph. 804. πρό τ' ὀμμάτων. Eum. 241. ὑπέρ τε πόντου. Eum. 864. γῆθεν ἴν τε πουτίας ἁρόσου. Eum. 911. παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν. Suppl. 605. ξὺν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν. — Prom. 42. ἀεί τε δὴ πηλήξ ου καὶ θράσους πλέως. Suppl. 216. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψον εὖ τε δεξάσθω χθονί. Sept. 187. ὅτι τε σίριγγες ἔκλαγξαν ἱλίσσοχοι, ἱππικῶν τ' ἀὐπνων πηδαλίων διαστόμια. Sept. 1064. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυνοπαδεῖ. Sept. 409. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν καὶ μὴ θέλοντος φησίν. Ag. 575. φράζων ἅλωσιν Ἴλιον τ' ἀνάστασιν. Choeph. 128. ἐπιπτειρόν τ' ἐμὶ φίλων τ' Ὀρέστην. Eum. 387. βρέφας τε νεογνὸν τῷδ' ἐρημίνῳ ξένῳ, ὑμᾶς τε. Eum. 662. τό τ' ἦμαρ καὶ κατ' ἀφρόντιν ὀμοῦ. — tertio loco posita particula post praepositionem vel articulum. Prom. 208. πρὸς βίαν τε. Prom. 668. ἴξω δόμων τε. Prom. 679. πρὸς εὐπετόν τε Κηγχρείας ῥέος. Sept. 147. ἐν μάχαισί τε. Ag. 642. σὺν ζάλῃ τε. Ag. 818. πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς. Ag. 900. χαρὰν παδοφρόνων τε καὶ τῶν ποιμένων. Ag. 1102. ἀμφὶ Κωκυτόν τε καὶ περιρρεούσιον ὄχθην. Ag. 1194. σὺν ἐντάφοις τε. Ag. 1568. ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων. Eum. 865. ἐξ οὐρανοῦ τε. Dan. 35. σὺν κόσμῳ τε καὶ πόρᾳ. Fragm. 434. ἐν λόχῳ τε. Prom. 67. τῶν Διός τ' ἐχθρῶν. Prom. 832. τὴν αἰπύνωτόν τε. Sept. 949. τὸν δυσπάλαθόν θ' ὕμνον. Pers. 156. τὸ Δαρεῖόν τε πᾶμα. Choeph. 41. τοῖς κυανοῦσί τε. Eum. 223. τὸν ἐπόπτην τε. Suppl. 674. τὸ πᾶν τε. — quarto loco positum. Prom. 138. τοῦ περὶ πάσαν θ' εἱλισσομένου χθόνα. Eum. 281.

ἐς τὸ πᾶν τε. Eum. 464. ἀφώγα τῆς δίκης θ' ὁρκώματα. Glauc. 27. ἐς ὑψιμηρυτον Ἰμέρου τ' ἀφικόμην.

Τέγγειν madefacere. Prom. 400. παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα πάγαις. Pers. 532. διὰ μυδαλέοις δάκρυσι πόλπους τέγγουσι. — *tingere.* Pers. 309. πυρρὰν ζαπληθῆ δάσιον γενείαδα ἔτεγγε. — τέγγεσθαι *lacrymari.* Pers. 1022. τέγγομαί τοι. — *emolliri.* Prom. 1010. τέγγῃ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσῃ λιτῇσί ἐμᾶς.

Τέθριππος quadrigarius. Fragm. 374. τεθρίππου ζεύγους.

Τείνειν tendere. Ag. 355. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τείνοντα πάλαι σθένος. — *extendere, ducere.* Prom. 535. ἡδύ τι θαρσαλίαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. Ag. 1335. βίον τείνοντες. Pers. 694. ὁ μάσσων βίοτος ἦν ταθῇ πρόσω. Sept. 595. θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ τείνουσι πομπήν. — *vocem extendere, longam orationem habere.* Pers. 566. τεῖνε δὲ δυσβάϋντον βοᾶσιν τάλαιναν αὐδάν. Ag. 1269. μακρὰν ἔτεινας. Choeph. 503. ἀμόμφητον δ' ἔτεινα τὸν λόγον. — intransit. *extendi.* Sept. 745. μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου τείνει πέργος ἐν εὔρει. Pers. 65. τείνοντα χρόνον τρομέοντας. Suppl. 88. δαιλοὶ γὰρ πραπίδων δάσσοί τε τείνουσιν πόρος.

Τείρειν angere, vexare. Prom. 348. ἐπεί μ' καὶ ἀσυγγνήτου τύχας τείρουσ' Ἄτλαντος. Prom. 582. οἰστρηλάτῳ δὲ δαίμονι δαιδαλέαν παράκοπον ὧδε τείρεις. — Suppl. 77. ἔστι δὲ πάν πτολίπορν τειρομένοις βωμὸς Ἀρῆς.

Τεῖχος murus. Sept. 88. ὑπὲρ τειχέων ὁ λύσσασπις ὄρνυται λεώς. Ag. 440. περὶ τεῖχος. Ag. 545. θηῶν πρὸς τείχεσιν. Choeph. 359. ὑπὸ Τρωΐας τείχεσιν φθίμενος. Suppl. 470. σταθεὶς πρὸ τειχέων.

Τεκμαίρειν indicare. Prom. 608. ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον, ὅ τι μ' ἐκπεμψεις παθεῖν. — τεκμαίρεσθαι *intelligere, iudicare.* Prom. 336. ἔργῳ νοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.

Τέκμαρ signum, indicium. Prom. 452. ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χειμῶνος τέκμαρ οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος. Ag. 263. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ; Ag. 306. τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τί σοι λέγω. Choeph. 656. πάσῃ μηνὸν ἐμφανὲς τέκμαρ. Eum. 235. τόδ' ἐστὶ τἀνθρῶς ἐναργὲς τέκμαρ. Suppl. 478. ὡς ἴδωσι τῇδ' ἀφίξεως τέκμαρ.

Τεκμήριον testimonium, documentum. Prom. 882. τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν. Ag. 323. πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον. Ag. 343. ἀκούσας πιστὰ σοι τεκμήρια. Ag. 1339. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων μανησόμεσθα; Choeph. 203. καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον, ποδῶν ὅμοιοι. Eum. 425. τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα. Eum. 463. ὑμεῖς δὲ μαρτύρια τε καὶ τεκμήρια παλεῖσθε. Eum. 632. τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου. Suppl. 53. τά τε νῦν ἐκδείξω πιστὰ τεκμήρια. Suppl. 268. ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια.

Τεκνοχόνος liberorum mater. Sept. 911. πρὸ πασῶν γυναικῶν, ἐπεὶ σὺ τεκνοχόνος ἐπλήσθης.

Τέκνον filius, filia, τέκνα *liberi.*

Prom. 205. *Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα.* Prom. 817. *σοί τε καὶ τέκνοις.* Sept. 16. *τέκνοις τε γῇ τε μητρί.* Sept. 767. *τέκνοις δ' ἀραίας ἐφῆκεν ξυμφοράς τροφὰς.* Pers. 214. *σοί τε καὶ τέκνοις οἴθεν.* Pers. 218. *ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε.* Pers. 740. *μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω.* Ag. 201. *εἰ τέκνον δαΐξω.* Ag. 706. *νεοτρόφου τέκνου δίκαν.* Ag. 872. *μονογενὲς τέκνον πατρί.* Ag. 1180. *ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἦλθετον νόμῳ;* Ag. 1278. *σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.* Choeph. 345. *τέκνων τε παλαίθοις ἐπίστρεπτον αἰῶνα κτίσσας.* Choeph. 638. *τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν.* Choeph. 746. *νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.* Choeph. 883. *τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον, μαστόν.* Choeph. 897. *ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.* Choeph. 899. *οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;* Choeph. 907. *ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.* Choeph. 909. *κτανεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.* Choeph. 986. *ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγκ' ὑπὸ ζώνην βάρος.* Eum. 394. *ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.* Eum. 628. *ἡ κεκλημένου τέκνου τοκεύς.* Suppl. 720. *ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα, θάρσει.* Suppl. 784. *καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι τοῦτ', ὦ τέκνα.* Niob. 149. *τέκνοις ἔπεφνε τοῖς τεθνηκόσιν.* Prom. sol. 187. *ἐχθροῦ πατρός μοι φίλτατον τέκνον.* — allocutio blanda. Sept. 668. *τί μέμνασ', τέκνον;* Choeph. 263. *ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα.* Choeph. 320. *τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζεις.* — Choeph. 516. *οἰδ', ὦ τέκνον.* Choeph. 816. *θρεύσας πρὸς σὲ, τέκνον, πατρὸς αὐδάν.* — translatum ad animalia, flores. Sept. 273. *δρέπονται δ' ὡς τις τέκνων ὑπερθύοισιν.* — *παλαιὰς.* Pers. 640. *ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.*

Τεκνόποινος ulterorum poenas exigens. Ag. 150. *μνήμων μῆνις τεκνόποινος.*

Τεκνοῦσθαι parere. Ag. 732. *γέρων λόγος τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον τεκνοῦσθαι.* — Sept. 639. *μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.*

Τέκνωμα progenies. Fragm. 301. *τέκνωμα τοῦ πόνου πλέας.*

Τέκος filius, filia. Sept. 185. *ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος.* Sept. 659. *φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος.* Suppl. 343. *Παλαίχθονος τέκος.* Eum. 506. *δυσσεβίᾳ μὲν ὕβρις τέκος.*

Τέκτων faber. Fragm. 378. *ὑψηλὸν — τεκτόνων πόνον.* — auctor, effector, effectrix. Suppl. 280. *Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων.* Suppl. 589. *γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων.* Ag. 148. *σπευδομένα θυσίαν — νεαιρῶν τέκτονα.* Ag. 1379. *ἐμὸς πόσις, νεκρὸς δὲ, τῇδε δεξιᾶς χερὸς ἔργον δικαίας τέκτονος.*

Τελέθειν esse. Ag. 100. *τῇδε μεριμνᾷ, ἣ νῦν τοτὲ μὲν παλαίφρων τελέθει.* Ag. 454. *ἐν δ' ἀΐστοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά.* Suppl. 673. *πρόνομος δὲ βοτὰ τῶν πολύγονα τελέθει.* Suppl. 1024. *ᾧ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει.*

Τελεῖν perficere, ad exitum perdu-

care. Prom. 1035. *ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα τὸ Διόν, ἀλλὰ πᾶν ὅπερ τελεῖ.* Sept. 35. *τὸ τελεῖ θυέν.* Sept. 609. *πλέοντες θεοὶ δικαίως λοιδὸς ἡμετέρας τελεῖτε.* Ag. 947 s. *τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει· μέλει δὲ τοί σοι τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.* Sept. 675. *ὑμοδαμὴς σ' ἄγαν ὕμνος ἐξοτρύνει πυρόμαχον ἀνδροκτασίαν τελεῖν.* Sept. 706. *τελείας τὰς περιθύμους κατάρας.* Sept. 764. *δίδυμα κἀκ' ἐτέλεσεν.* Sept. 773. *μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐριννύς.* Pers. 213. *αἰτεῖ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν.* Ag. 780. *εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσας.* Ag. 1078. *τόδε γὰρ τελεῖς.* Ag. 1226. *τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.* Choeph. 378. *τοιοῦτοι δ' ὅμως τέλει.* Eum. 859. *ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ θέλω;* — intrans. *exitum habere.* Sept. 641. *τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπη τελεῖ.* Choeph. 1017. *οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ.* Pers. 221. *σὺ δὲ πανταχῇ τελεῖν νοὸς τῶνδε πρόνοιαν πάρα.* — *τελεῖσθαι perfici, ad summum perduci.* Prom. 931. *ὅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.* Ag. 68. *τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον.* Ag. 1466. *τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;* Choeph. 859. *ἀποστεροῦμεν πράγματος τελουμένου.* Choeph. 282. *προσβολὰς Ἐριννύων ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας.* Choeph. 308. *ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλῶσσα τελείσθω.* Suppl. 18. *ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον — τετέλεσται.* Choeph. 1063. *τρίτος αὖ χειμὼν πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.* Ag. 731. *μίγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον.* — *confici, interfici.* Choeph. 862. *οἶμοι, πανοίμοι δεσπότου τελουμένου.*

Τέλειος perfectus, ad exitum perductus. Sept. 748. *τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραί.* Sept. 833. *τέλεια τάδε πάθη.* Suppl. 86. *εἰ πρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.* Suppl. 720. *ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων.* Suppl. 804. *τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;* Dan. 36. *δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου τέλειός ἐστι.* Ag. 1433. *νῦν δὲ τελεία* —. *perfectus, summus.* Ag. 946. *ἀνδρὸς τελείου δῶρ' ἐπιστρωφωμένου.* — *perficiens.* Sept. 814. *ὦ μέλαινα καὶ τελεία γένεσις Οἰδίπου σ' ἀρά.* (Sept. 677. *πατρὸς τελεῖ' ἀρά* l. c.) Ag. 1437. *μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην.* Eum. 360. *σὺμμίγαιος δὲ καὶ τέλειος.* — *deus, penes quem quodvis perficiendi potestas est.* Ag. 947. *Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει.* Eum. 28. *τέλειον ὕψιστον Δία.* Suppl. 521. *τελειότατον κράτος, ὄλβια Ζεῦ.* Sept. 151. *ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς τᾶσδε πυργοφύλακες.* — *pronuba Juno.* Eum. 205. *Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστεύματα.* Fragm. 327. *Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.*

Τέλειος perfectus, ratus. Eum. 371. *ἐμοῦ πλέον θεσμὸν τὸν μηδὲν κραντὸν ἐν θεοῖς δοθέντα τέλεον.* Suppl. 74. *ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντι ἔχειν παρ' αἶσαν.* Suppl. 116. *θεοῖς δ' ἐναγία τέλεα, πελαμίων καλῶν, ἐπίδρομα.* Suppl. 791. *εὐφάνια μέλη λίτομαι θεοῖσι καὶ τέλεα.* — *vir consummatus, actate provectus.* Ag. 1485. *τέλεον πυρσοῖς ἐκθόνους.* — *perficiens,*

potens. Suppl. 520. τελέων τελειότατον πράτος, ὄλβια Ζεῦ.

Τελεσσίφρων animi propositum perficiens. Ag. 684. τελεσσίφρων μῆνις.

Τελεσφόρος finem afferens, exitum adducens. Prom. 509. Μοῖρα τελεσφόρος. Sept. 637. παγὸς δὴ νῦν ἀρὰ τελεσφόρος. Ag. 968. πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόρους. Ag. 972. πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. Choeph. 210. τελεσφόρους εὐχὰς ἀπαγγέλλουσα. Choeph. 534. εὔχομαι — τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον. — imperium tenens. Choeph. 652. ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος.

Τελευταῖος ultimus. Ag. 305. νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δρομών.

Τελευτᾶν finire. Ag. 903. ὄλβίσας δὲ χρὴ βίον τελευτήσαντα. — mori. Sept. 599. ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ. Sept. 913. οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτασαν. — finem habere, exitum habere. Ag. 621. πῶς γὰρ λέγοις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε; Choeph. 305. τῇδε τελευτᾶν. Suppl. 208. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε. Suppl. 294. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νεῖκη τάδε; Choeph. 521. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ παρανοῦται λόγος; Pers. 721. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν;

Τελευτή finis. Sept. 560. ἐν τελευτῇ. Sept. 919. νείκεος ἐν τελευτᾷ. Sept. 933. τελευτᾷ δ' αὖδ' ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον. Pers. 774. ποῖ καταστρέφεις λόγων τελευτήν; — exitus. Suppl. 130. τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας πρενμενεῖς πτίσμενεν. Pers. 726. ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεοφάτων. Ag. 725. ἐπίκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς. Suppl. 1036. μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ πρότερᾶν πέλας γυναικῶν.

Τέλεως cum vi efficaci. Eum. 310. πράκτορες αἵματος αὐτῷ τέλεως ἐφέπομεν. Eum. 913. περὶ τ' ἀνθρώπων φανερῶς τέλεως διαπράσσουσιν.

Τέλλεσθαι ingruere. Sept. 750. τὰ δ' ὅλεθ' ὁλλόμεν' οὐ παρέρχεται.

Τέλος finis. Prom. 13. σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς ἔχει τέλος δή. Sept. 142. ποῖ δ' ἔτι τέλος ἑπάγει θεός; Sept. 349. ἐλπὶς ἔστι νίκτερον τέλος μολεῖν. Sept. 888. δ' ὧν νέμεσις ἔβα καὶ θανάτου τέλος. Pers. 712. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν, οἷον ἤνυσεν κακόν. Ag. 908. εἶπερ τις εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπεν τέλος. Ag. 1080. πῶς φράσω τέλος; — dissrimen. Choeph. 861. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Eum. 234. ἀναμένω τέλος δίκης. Eum. 412. ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρόποις' ἂν αἰτίας τέλος; Eum. 515. κύριον μένει τέλος. Eum. 699. οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος. Suppl. 598. ποῖ κεκύρωται τέλος; Suppl. 619. Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. Sept. 147, Διόθεν πολεμόκραντον ἀγὼν τέλος. Suppl. 470. διὰ μάχης ἦξω τέλους. — voti perfectio, gratificatio. Sept. 242. αἰτουμένῳ μοι πεῦκον εἰ δοίης τέλος. — munus, potestas. Choeph. 749. γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰρύσην τέλος. Ag. 882. εἷς ἐπίσκαλτας τέλος πέδοι κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν. Eum. 713. ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπίσκαλται τέλος. Ag. 1175. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει. Pers.

200. ἀποτρόποισι δαίμοσιν θέλουσα θύραι πέλανον, ὧν τέλη τάδε. — *ordo.* Ner. 142. ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψω. Pers. 47. δίρρυμά τε καὶ τριρρύμα τέλη. — *summus magistratus.* Sept. 1016. τοιαῦτ' ἔρρεξε τῷδε Καδμείων τέλει. — *sacrum.* Eum. 799. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους. Fragm. 398. ἕρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους. — διὰ τέλους *ad extremum usque.* Prom. 273. ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν. Eum. 64. διὰ τέλους δὲ σοι φύλαξ ἐγγὺς παραστώς. — τέλος *postremo.* Prom. 664. τέλος δ' ἐναργὴς βᾶξε ἦλθον Ἰνάχου. Pers. 454. τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥάθου παίονται.

Τέμενος templum. Pers. 357. τέμενος αἰθέρος.

Τέμνειν secare. Ag. 823. ἢ σοι κἄκτες ἢ τεμόντες εὐρρόνως πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόμῳ. Choeph. 1043. δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα. Eum. 562. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών. Prom. sol. 184. οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν. — Choeph. 196. εἰπεῖν γ' ἀπ' ἐχθροῦ πρατὸς ἦν τετμημένος. — *remedium parare.* Suppl. 788. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμνω;

Τενάγων nom. propr. Pers. 298.

Τένων musculus tendens. Choeph. 207. πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαί.

Τεὸς tuus. Prom. 162. τίς οὐ ξυναισχαλᾷ κακοῖς τεοῖσι; Sept. 101. τὰν τεὰν γᾶν. Heliod. 59. ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ πατρός.

Τερᾴζειν portenta interpretari. Ag. 124. οὕτω δ' εἶπε τερᾴζων.

Τέρας monstrum. Prom. 352. δαΐων τέρας — Τυφῶνα θοῦρον. Prom. 923. δυσμαχώτατον τέρας. Choeph. 541. ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας. Suppl. 565. τέρας δὲ θάμβουν. — *miraculum, prodigium.* Prom. 834. τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες.

Τερασκόπος prodigiorum interpres, vates. Ag. 951. δεῖμα προφητήριον καρδίας τερασκόπου. Ag. 1415. ἦ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος. Choeph. 544. τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἰρούμαι πέρι. Eum. 62. ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος.

Τέρην tener. Suppl. 976. τέρων ὀπώρα δ' αὐφύλακτος οὐδαμοῦ.

Τέρμα terminus, finis. Prom. 100. πῇ ποτὲ μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτρῖλαι; Prom. 184. πᾶ ποτὲ τῶνδε πόνων χρὴ σε τέρμα πίλσαντ' ἐσιδεῖν; Prom. 257. οὐδ' ἐστὶν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον; Prom. 284. ἦκω δολοχῆς τέρμα κελεύθου διαμειψάμενος. Prom. 625. τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης. Prom. 708. ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ. Prom. 757. οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον μόχθων. Prom. 825. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀπήκοεν. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δ' εἰμὶ τέρμα σῶν πλανημάτων. Prom. 1028. τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα. Ag. 756. πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα γωμᾷ. Ag. 975. τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀπόρεστον τέρμα. Ag. 1150. τέρμα δ' ἀμηχανῶ. Eum. 400. ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς; Eum. 603. κἀπὶ τέρματι φᾶρος παρασκήνωσον. Eum. 716. νῦν δ' ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φαὸς βλέπειν. Suppl. 450. πολλῶν ἄπουσον

τέρμασ' ἀθόλων λόγων. Fragm. 295. εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου.

Τερμόνιος in extremo fine situs. Prom. 117. ἵστο τερμόνιον ἐπὶ πάγον.

Τέρμων finis. Suppl. 624. τέρμων' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα. Prom. sol. 177. δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν.

Τέρπεσθαι gaudere. Eum. 994. πυρὶ δάπτων λαμπάδι τερπόμενος.

Τερπνός laetificus. Ag. 141. τερπνὰ τυράννων αἰνεῖ ξύμβολα πτᾶνας. Ag. 478. τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἀφήλιον φρένας. Ag. 528. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπιβολοὶ νόσου; Ag. 876. τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν. Choeph. 236. ὦ τερπνὸν ὄμμα.

Τέρψις delectatio. Pers. 536. χλιδανῆς ἥβης τέρψιν. Ag. 597. οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρός.

Τέσσαρες quatuor. Choeph. 236. ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον ἐμοί. Myrm. 130. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο πύρω καὶ τέτταρα. Fragm. 341. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους.

Τέταρτος quartus. Sept. 468. τέταρτος ἄλλος γείτονας πύλας ἔχων. Pers. 759. Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνεν στρατόν. Eum. 18. Ἴζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις.

Τετρακαιλής quadrupes. Prom. 395. τετρακαιλῆς οἰωνός.

Τέτταρες vid. Τέσσαρες.

Τευθρας nom. propr. Suppl. 544. Τευθρανος ἄστυ Μυσῶν.

Τευκρίς Trojana. Ag. 112. Τευκρὶδ' ἐπ' αἶαν.

Τεύχειν efficere, parare. Prom. 1092. ἰσπὴ — τεύχουσα φόβον. Sept. 847. ἔτευξα τύμβῳ μέλος. Pers. 185. τοῦτο σταθὲν τιν' ὡς ἐγὼ δόκησιν ὁρᾶν τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι. Ag. 146. μή τινας ἀντιπνέουσ' Δαναοῖς χρονίας ἐχινῆδας τεύξῃ. Ag. 713. δαΐτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν. Ag. 944. ὅταν δὲ τύχῃ Ζεὺς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον. Ag. 1234. φάρμακον τεύχουσα. Choeph. 719. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. Eum. 122. τί νοσ πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; Eum. 638. τὸ τὸν πόλιν καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν. Eum. 769. μηδ' ἁκαρπίαν τεύξητε. Suppl. 302. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ; — Ag. 731. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται. Sept. 370. φλέγουθ' ὑπ' ἄστρασ οὐρανὸν τετυγμένον. Eum. 333. παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος ἁπλῆρης ἐτύχθην. Suppl. 81. Διὸς ἥμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.

Τευχεσφόρος armiger. Choeph. 618. ἐκ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ.

Τευχηστήρ armatus. Pers. 869. σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων.

Τευχηστής armatus. Sept. 626. ἄνδρα τευχηστήν.

Τεῦχος vas. Ag. 789. ἐκ αἱματηρὸν τεύχος οὐ διιχθίοπος ψήφους ἔθεντο. Ag. 1099. πίνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει. Choeph. 97. δικοῦνα τεύχος. Praec. 95. στενδοστόμου τὸ τεῦχος. Ag. 424. ἀντὶ δὲ φωτῶν τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑαυτὸν δόμους ἀφικνεῖται. Eum. 712. ἐμβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους. Arg. 15. χωρὶς μυρηκῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

Τέχνη ars. Prom. 47. πόνων γὰρ — τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη. Prom. 110. διδάσκαλος

τέχνης πάσης. Prom. 254. πολλὰς ἐμαθήσεσθαι τέχνας. Prom. 475. οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμηχάνην. Prom. 495. δυστέκμαρτον εἰς τέχνην ὕδωσα θνητούς. Prom. 504. πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως. Prom. 512. τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μαχρῷ. Sept. 26. ἀψευδεῖ τέχνῃ. Ag. 240. τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι. Ag. 1105. πολυπειρίᾳ τέχνας. Ag. 1182. τέχναισιν ἐνθέοις ἠρτημένη. Eum. 17. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον πίσας φρένα. Psychost. 264. μαντικῇ βρύον τέχνῃ. — *artificium*. Prom. 87. ὅτῳ τρόπῳ τῷδ' ἐκνυλεσθήσῃ τέχνῃ.

Τέχνημα artificium, dolus. Fragm. 339. πάσχελα προφέρων τεχνήματα.

Τίεις aliquandiu, hucusque. Choeph. 987. φίλον τίεις, νῦν δ' ἐχθρόν.

Τηθὺς Tethys. Prom. 137. τῆς πολυτίμου Τηθύος ἔκγονα. Sept. 293. Τηθύος τε παῖδες.

Τήκειν liquefacere. Fragm. 299. τήκει πετραίαν χιόνα. — τήκεσθαι *absumi, perire.* Eum. 352. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μαὶ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ ταπίμεναι πακὰ χῶν μινύθουσιν ἄτιμοι.

Τῆλε procul. Pers. 228. τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνασσε Ἥλιον φθινασμάτων.

Τηλίπλαγκτος in longinquos errores abducens. Prom. 577. ποῖ μ' ἄγουσι τηλέπλαγκτοι πλάναι.

Τηλίπομπος procul missus. Ag. 291. φάρε δὲ τηλίπομπον οὐκ ἠναίνετο φρονρά.

Τηλικοῦτος ad eam aetatem provectus. Ag. 1603. βαδίσασθαι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ.

Τηλουρὸς ad extremos terminos situs. Prom. 1. χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον. Prom. 809. τηλουρὸν δὲ γῆν ἥξεις.

Τῆνος insula. Pers. 859. Τήνῳ τε συνάπτους' Ἄνδρος.

Τηρεῖος Tereius. Suppl. 58. τῶν Τηρείως — ἀλόχου.

Τηρός Suppl. 245. τηρὸν ἱερῶν φάβδον l. c.

Τίειν colere, magni facere. Sept. 77. πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει. Sept. 757. ὅσων τόν' Οἰδίπουν τίον. Ag. 250. δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν γενέθλια. Ag. 689. τὸ νυμφοτίμον μέλος ἐκφάτως τίουτας. Ag. 751. τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον. Ag. 916. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις; Choeph. 620. τίειν δ' ἀθέμιστον ὀσίαν. Eum. 164. βρότεια μὴ τίων. Eum. 908. δαιμόνων δίκην τίει. Suppl. 686. θεοὺς. — καὶ τίουσιν ἐγχωρίους — βουθύτοις τεμαῖς. Psychag. 258. Ἑρμῆν μὲν πρόγονον τίομεν. — τίεσθαι *colli.* Ag. 517. τίεσθαι δ' ἐξαίτατος βροτῶν τῶν νῦν. Suppl. 1019. τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς. Choeph. 393. λύτε δὲ τὰ χθονίων τετιμένα. — τίειν *poenas solvere.* Ag. 523. διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θέμάστια. Ag. 1405. ἕτι σε χρὴ στερομένην φίλων τύμμα τύμματι τίσαι. Ag. 511. θανάτῳ τίσαι ἄπεφ ἦρξεν. Choeph. 275. ἔρασαι τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε τίσειν μέ. Choeph. 429. πατρὸς δ' ἀτίμως ἆρα τίσει. — τίεσθαι *ulciscl.* Sept. 620. ζῶντ' ἀνιμασσῆρα τὸν ἀνδρηλάτην ψυχῇ τὸν φονίον τόνδε τίσασθαι πρόπον. Choeph. 18. ὅς με τίσασθαι μόρον πατρός.

Τήρα *tiara*. Pers. 652. βασιλείου τήρας φάλαρον περφανόων.

Τιθασὸς *mansuetus, mitis*. Eum. 336. ὅταν Ἄρης τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ.

Τιθέναι *ponere*. Sept. 259. ἐκτύχομαι θήσειν τρόπαια. Choeph. 764. ἀλλ' ἦ πρόπαια Ζεὺς ἀκαῶν θήσει ποτί. Sept. 993. ποῦ σφε θήσομεν χθονός; Pers. 188. λιπαυδὴ ἐπ' αἰχίνων τίθησι. Ag. 880. μὴ χαμαὶ τιθεὶς τὸν σὸν πόδα. Eum. 264. τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα. Suppl. 32. πρὶν πόδα χίρνῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει θεῖναι. Choeph. 143. τιῶν' ἐν μέσῳ τίθημι. Choeph. 780. πρὸ δὲ δηχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές. Eum. 284. τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα. Eum. 462. θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Eum. 556. ἵπος δ' ἀμείβου πρὸς ἵπος ἐν μέρει τιθείς. Eum. 621. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω συρίφων τίθησι. Suppl. 478. πλάδους τε τούτους — βαρεῖς ἐπ' ἄλλοις — θές. Fragm. 319. χοῖρον καὶ μᾶλ' εὐθηλούμενον τόνδ' ἐν χοθοῦντι πρεμάνῳ θήσω. — *instituere*. Pers. 225. ταῦτα δ' ὡς ἐφίσασι, πάντα θήσομεν θεοῖσι. Pers. 275. πάντα παγκάκως ἔθεσαν. Ag. 887. τὰ δ' ἄλλα φρονεῖς — θήσει δικαίως. Ag. 1658. θήσομεν πρασσοῦντα τῶνδε δεσμάτων πάλιν. Eum. 648. πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ; — *facere, efficere*. Sept. 187. μὴ βλάβην τίθει. Ag. 1029. μὴ ἀχολὴν τίθου. Ag. 819. πεινοῦντας ὠγῶνας θέντες. Pers. 999. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθεῖς. Ag. 1583. λάπτισμα δεῖπνον ξυνδίκως τιθεῖς. Choeph. 337. ἀλλ' ἔκ γε τῶνδε θεὸς χερῶν θελήσει νιν φθεγγοτέρους. Choeph. 823. φοινίαν ἄτην τιθείς. Choeph. 848. μέλλουσι — θήσειν Ἀγαμεμνονίαν οἶκον ὄλεθρον. Eum. 741. ὀδοὺς εὐθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους τιθέντες. Sept. 47. πόλιν καταυσφαλὲς θέντες. Sept. 174. πολίτας τάσδε διαθρόμους φυγὰς θεῖσαι. Pers. 755. ἴθηκε παῖσιν εἰρήνην φίλοις. Ag. 66. πολλὰ παλαίσματα — θήσων Δαναΐδων. Ag. 1505. εὖδε γὰρ νέους δολίαν ἄτην οἰκουρὸν ἴθηκε. Cum infinitivo. Ag. 171. τῷ πάθει μάθος θέντα πυρίως ἔχειν. Ag. 1096. ἐπεὶ σ' ἴθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις πονεῖν ὀνηνόν εἶναι χερνίβων. Ag. 1147. τίς σε παφρονῶν τίθησι δαίμων — μαλίζειν πάθη; — cum adjectivo, participio, vel substantivo, *reddere*. Prom. 442. ὡς σοφῶς νηπίους ὄντας τὸ πρὶν ἐννους ἴθηκα. Prom. 850. ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἴμφρονα. Sept. 219. ὡς πολίτας μὴ κακοπλήκτους τιθῇς. Sept. 927. Ἄρης ἀφὼν πατρὸς τυθεὶς ἀληθῆ. Ag. 189. παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι. Ag. 453. τυχηρὸν ὄνυ' ἄνευ δίκας — τυθεῖσ' ἀμαυρόν. Ag. 548. τυθὲν τε ἐνθήρου τυφὸς. Ag. 886. μηδ' εἵμασι συρώσας ἐπίφθονον πόρον τίθου. Choeph. 655. ἐπαργίμους λόγους τίθησιν. Eum. 313. ὁ Λητοῦς γὰρ ἐνὶς μ' ἄτιμον τίθησιν. Eum. 436. Τροίαν ἄπολιν Ἴλιον πόλιν ἴθηκας. Eum. 694. Μοίρας ἕπεσθαι ἀφθίτους θεῖναι βροτούς. Suppl. 513. πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ. Dan. 35. πρευμενεῖς τοὺς συμφύτους νόμους θέντων. Prom. sol. 182. ὑπέσπασεν θήσω χθόνα. — Eum. 14. χθόνα ἀνήμερον τυθέντα ἡμερωμένην.

Choeph. 569. *νεκρὸν θήσω.* Suppl. 295. *βοῶν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.* — *τίθεσθαι ponere, facere, praebere.* Ag. 1551. *ὅρκους θεμένη.* Eum. 217. *πένον πλέον τίθου.* Eum. 858. *καί μου πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσῃ χρέους;* Aetn. 6. *τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσουσι βροτοί;* Suppl. 631. *ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο.* Suppl. 634. *εὐδὶ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντο.* Ag. 790. *ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορᾶς ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ δικορρόπως ψήφους ἔθεντο.* Prom. 785. *τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον.* Pers. 967. *ἔθεσθ' ἄλεκτον πανόν.* Prom. 525. *μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῶν ἐμῷ γνώμῃ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς.* Prom. 163. *ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ τιθέμενος ἄγνωμον νέαν.* Pers. 139. *φροντίδα πρέπειν καὶ βαθύβουλον θώμεθα.* Ag. 32. *τὸ δεσποσῶν γὰρ εὖ πεφάνθαι θήσομαι.* — Ag. 222. *λιτὰς δὲ καὶ κλῃδόνας πατρῴους παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ' ἔθεντο.* — *sibi habere, sibi conciliare.* Sept. 103. *ἔνθεν πόλον, ἄν ποτ' ἀφιλήταν ἔθευ.* Sept. 912. *παῖδα τὸν αὑτῆς πόσιν αὑτῇ θεμένα.* Suppl. 410. *τὸν πανώλεθρον θεὸν βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα.* (*τίθημι* Choeph. 143. *τίθητι* Prom. 850. Pers. 188. Ag. 1147. Choeph. 655. Eum. 284. 313. 621. *τεθεῖσα* Ag. 453. *τιθῶ* Suppl. 513. *τεθῇς* Sept. 219. *τίθῃ* Sept. 187. Ag. 896. 1029. *τεθεῖτε* Sept. 927. Pers. 999. Ag. 583. 880. Choeph. 823. Eum. 556. *τεθεῖσα* Eum. 648. *τιθέντες* Ag. 546. Eum. 14. 741. *τεθεῖσι* Ag. 489. *θήσω* Choeph. 569. Eum. 462. Fragm. 319. *θήσει* Ag. 887. Choeph. 764. Prom. sol. 182. *θήσομεν* Sept. 993. Pers. 225. Ag. 1658. *θήσουν* Ag. 66. *θήσειν* Sept. 259. Choeph. 848. *ἔθηκα* Prom. 442. *ἔθηκας* Eum. 436. *ἔθηκε* Pers. 755. Ag. 1006. 1505. Suppl. 295. *ἔθεσαν* Pers. 275. *θείη* Choeph. 337. *θεὶς* Choeph. 780. Suppl. 478. *θέντων* Dan. 35. *θέντα* Ag. 171. *θέντες* Sept. 47. Ag. 819. *θεῖσαι* Sept. 174. *θεῖναι* Eum. 694. Suppl. 32. *τίθου* Eum. 217. *τιθέμενος* Prom. 163. *θήσομαι* Ag. 32. *θήσῃ* Eum. 858. *θησόμεσθα* Suppl. 410. *θήσοντες* Aetn. 6. *ἔθου* Sept. 103. *ἔθεσθε* Pers. 967. *ἔθεντο* Ag. 222. 790. Suppl. 631. 634. *θώμεθα* Pers. 139. *θεῖτο* Prom. 525. *θεμένη* Sept. 912. Ag. 1551. *θέσθαι* Prom. 785.).

Τίκτειν procreare. Eum. 630. *τίκτει δ' ὁ θρώσκων.* — *parere.* Prom. 853. *τέξεις πελασνὸν Ἔπαφον.* Prom. 871. *αὖτη τοι τ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.* Sept. 398. *τεκοῦσα μητρί.* Sept. 913. *τοιοῦδ' ἔτεκε;* Choeph. 520. *τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν.* Choeph. 900. *τεκοῦσα γάρ μ' ἐβόσατ' ἐς τὸ δυστυχές.* Choeph. 915. *εἰ ἐγὼ τεκοῦσα τόνδ' ὅπως ἐθρεψάμην.* Eum. 311. *μᾶτερ, οἵ μ' ἔτικτες.* Eum. 636. *οἷον ἄρσος οὔτις ἂν τέκοι θεός.* — *ὁ τεκών pater.* Choeph. 679. *τὸν τεκόντα δ' αἰνῶ εὐδίκως.* — *ἡ τεκοῦσα mater.* Sept. 909. *δυσδαίμων ὑφ' ἁ τεκοῦσα.* Choeph. 531. *πρὸς τῆς τεκούσης.* Eum. 441. *ὄπιστεν τὴν τεκοῦσαν.* Eum. 469. *πατρὶ ἢ καπίστῃ νεοσσοτρόφῳ.* — *οἱ τεκόντες parentes.* Sept. 49. *μνημεῖόν θ' ὑμῶν τοῖς τεκοῦσιν*

— ἕστηφον. Choeph. 326. πατέρων τε καὶ τεκόντων γόος. Choeph. 670. πρὸς τοὺς τεκόντας. Pers. 241. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. — τίκτεσθαι parere. Choeph. 125. γαῖαν αὐτὴν ἥ τὰ πάντα τίκτεται. Dan. 36. ἥ δὲ τίκτεται βροτοῖς μῆλων τε βόσιας καὶ βίον Δημήτριον. Prom. 770. ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός. Choeph. 413. πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων. — τίκτεσθαι nasci. τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί. — τίκτειν sensu translato. Ag. 270. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης. Ag. 737. τὸ δυσεμβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει. Ag. 741. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβριν μὲν παλαιὰ νεάζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν. Choeph. 794. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τίκοι. Suppl. 493. φύλαξον μὴ θράσος τέκῃ φόβον. Suppl. 751. φιλεῖ ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ. — Sept. 419. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.

Τίλλειν vellicare. Pers. 205. κίρκον εἰσορῶ — χηλαῖς κάρα τίλλοντα.

Τιλμός vellicatio. Suppl. 819. τιλμοὶ, τιλμοὶ καὶ στιγμοί.

Τιμαλφεῖν honorare. Ag. 896. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών. Eum. 15. μολόντα δ' αὐτὸν πάρτα τιμαλφεῖ λεώς. — Eum. 596. ἄνδρα — διεσδότοισι σκήπτροισι τιμαλφούμενον. Eum. 774. ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

Τιμαλφής honoratus. Epig. 47.

Τιμᾶν honorare, colere. Sept. 218. σὺ τοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος. Sept. 392. τὸν Λισχύνης θρόνον τιμῶντα. Sept. 698. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός. Sept. 1037. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ σὺ τιμήσεις τάφῳ; Ag. 238. εὔποτμον αἰῶνα φίλως ἐτίμα. Choeph. 253. τοῦ θνητῆρος καί σε τιμῶντος μέγα πατρὸς νεοσσούς. Choeph. 502. αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον. Choeph. 509. μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκιστον πάθος. Eum. 743. πόλιν τὴν Παλλάδος τιμῶσιν ἀεὶ — αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμὲν εὐμενέστεροι. Eum. 875. οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. Eum. 947. τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες. Eum. 983. τιμᾶτε. Suppl. 109. ζώσα γόοις με τιμῶ. Suppl. 396. ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν. Suppl. 991. τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. Fragm. in Fabric. Bibl. gr. T. XII. p. 626. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός. — passive. Eum. 830. εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην. Eum. 851. ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ. Ag. 567. χάρις τιμήσεται Διός.

Τιμάορος patronus. Ag. 500. τόν τ' ἐμὸν τιμάορον Ἑρμῆν. — ultor. Ag. 1263. ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος. Ag. 1297. τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις. Ag. 1560. φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη. Choeph. 141. λέγω φανῆναι σοῦ, πάτερ, τιμάορον.

Τιμάωρ patronus. Suppl. 42. ἐπικεκλόμεναι Δίου πόρτιν ὑπερπόντιον τιμάορα.

Τιμή honor. Prom. 30. βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πίρα δίκης. Prom. 171. σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται. Prom. 408. στένουσα τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν. Prom. 948. ἐφημέροις πορόντα τιμάς.

Sept. 15. τιμὰς μὴ ἐξαλειφθῆναί ποτε. Pers. 162. χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν. Pers. 614. γαπόνους δ' ἐγὼ τιμὰς προπέμψω τάσδε νικητήρους θεοῖς. Pers. 748. ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν. Pers. 883. Περσονόμου τιμῆς μεγάλης. Ag. 44. δυθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου τιμῆς. Ag. 623. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν. Choeph. 198. εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός. Eum. 200. τίς ἥδε τιμή; Eum. 218. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ. Eum. 219. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν. Eum. 397. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα. Eum. 594. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν. Eum. 717. ἡμῖν γὰρ ἕρδειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. Eum. 898. 839. ἀπὸ γάρ με τιμῶν δαμίων θεῶν δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. Eum. 854. τίς δέ μοι τιμὴ μένει; Eum. 990. καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτος. Suppl. 623. Ζεὺς δ' ἐφορεύει ξένιος ξενίου στόματος τιμάς. Suppl. 679. φυλάσσει τ' ἀσφαλίας τιμὰς τὸ δήμιον. Suppl. 687. δαφνοφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.

Τίμημα honor. Choeph. 504. τίμημα τύμβου.

Τίμιος honoratus, venerabilis. Sept. 223. τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν, τίμιον ἕδος, ἱκόμαν. Choeph. 549. πτείναντες ἄνδρα τίμιον. Eum. 816. τιμίαν ἕδραν ἔχουσα. Suppl. 964. ἔχοιμι τίμιον γέρας. — Eum. 815. εὐπειθέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος ἔσται πολίταις τοῖσδε. Suppl. 968. χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ. — Sept. 994. ὅπου τιμιώτατον. Eum. 925. τιμιώταται θεῶν.

Τιμὴ pretium. Choeph. 903. ποῦ δῆθ' ὁ τιμὸς, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;

Τιμωρία ultio. Pers. 465. πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν πλανῶν Ἀθηνῶν ἕστι.

Τινάκτειρα concutiens. Prom. 926. θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον τριαινων.

Τινάσσειν vibrare. Prom. 919. τινάσσων χερὶ πυρπνόον βέλος.

Τίνειν luere, solvere. Prom. 112. τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω. Prom. 176. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ ποινάς τε τίνειν τῇδ' αἰκίας ἐθελήσῃ. Prom. 623. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνουσι; Ag. 445. δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος. Ag. 1298. ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ. Choeph. 311. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν τινέτω. Choeph. 640. δαμάτων παλαιτέρων τίνειν μύσος. Eum. 258. ἀντιποίνους τίνειν μητροφόνας δίκας. — Prom. 987. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἄν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. Ag. 796. τοὐτων θεοῖν χρὴ πολύμνηστον χάριν τίνειν.

Τίπτε cur. Ag. 949. τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως δεῖμα — ποτᾶται;

Τις aliquis. I. vi substantivi positum. Prom. 166. πρὶν ἂν — τὴν δυσάλωτον ἴλῃ τις ἀρχήν. Prom. 379. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ. Prom. 476. εἴ τις αὖ νόσον πέσοι. Prom. 641. ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ. Sept. 178. καί μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀποσταῖ. Sept. 496. κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον. Sept. 665. εἴπερ ποθὲν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ. Sept. 896. τάχ' ἄν τις εἴποι. Sept. 1018. ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Pers. 489. θεοὺς

δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ. Pers. 718. οὐδέ τις γέρων. Pers. 728. ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός. Pers. 810. μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν. Ag. 167. Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν. Ag. 360. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Ag. 411. ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷν. Ag. 422. οὔτε μὲν γάρ τις ἔπεμψεν, εἶδεν. Ag. 437. τάδε σῖγά τις βαΐζει. Ag. 538. τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν. Ag. 549. χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοπόνον. Ag. 576. καί τις μ' ἐνίπτων εἶπε. Ag. 648. ἤ τοί τις ἐξέλυσεν ἢ 'ξητήσατο. Ag. 669. μή τις, ὅτιν' οὐχ ὁρῶμεν. Ag. 908. εἴπερ τις εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἔξειπον τέλος. Ag. 918. ὑπαί τις ἀρβύλας λέοι. Ag. 1347. πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ προσόψιον — φράξειεν; Ag. 1646. εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν. Choeph. 96. καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας. Choeph. 263. ὅπως μὴ πεύσεταί τις. Choeph. 403. πᾶ τις τράπουθ' ἅν; Choeph. 513. τὰ πάντα γάρ τοι ἐκχέας. Choeph. 624. εἶπεσον δέ τις τὸ δεινὸν αὖ Δημώδους πήμασιν. Choeph. 878. δοίη τις ἀνδρομήκη πέλεκυν. Eum. 149. τί φῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν. Eum. 380. οὐδέ τίς ἐστι συνδίκως μετάπονος. Eum. 398. εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. Eum. 483. τλάμων δέ τις μάτην παρηγορεῖ. Eum. 484. μηδέ τις πιλήσειεν. Eum. 516 s. πρὸς τάδε τις τοιάδε σέβας εὖ σεμνῶν καὶ ξυνετίμους ἐπιστροφὰς σωμάτων αἰδῶνιός τις ἔστω. Suppl. 55. γοᾶσθαι δὲ λόγους τις ἐν μάπαι. Suppl. 58. δοξάσαι τις ἀκούων. Suppl. 72. εἴ τίς ἐστι πημάτων. Suppl. 494. καὶ δὴ φίλον τις ἔπτανε. Suppl. 860. μηδέ τις σχολαζέτω. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. Suppl. 902. εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται. Fragm. 295. οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσκοι τις —, οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φύγοι. Fragm. 306. ἤν δ' ἐπορέξῃ τις. Choeph. 100. φόβῳ τινός. Eum. 5. πρὸς βίαν τινός. Sept. 1027. μὴ δοκησάτω τινί. Sept. 1031. μηδὲ τῷ δέξῃ πάλιν. Prom. 932. προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα; Choeph. 364. πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι. Choeph. 560. ὥστ' ἐκπαλάζειν τινὰ δόμοις παρασκοποῦντα. Eum. 340. σκαίδομεν αἷδ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας. Ag. 535. καὶ πῶς ἀκόντων κοιράνων ἔτρεσε τινάς; Prom. 990. εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεισθεῖσθαι πάρα. Pers. 518. εἴ τι δὴ λῷον πέλοι. Ag. 1167. θηρῶ τι. Ag. 1327. ψηφίζομαί τι δρᾶν. Choeph. 657. λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ. Choeph. 744. οὐ γάρ τι φανεῖ πᾶσι. Choeph. 767. ἔχοις τι τῶν λελεγμένων δίκα; Suppl. 395. εἴ ποὺ τι μὴ τοῖον τύχῃ. — cum genitivo. Prom. 1029. Sept. 1007. Eum. 70. θεῶν τις. Pers. 710. γνώμης δὲ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο. Ag. 657. ἐκεῖνον εἴ τις ἐσεν ἐμπνέων. Eum. 259. εἴ τις ἄλλον ἵλεων βροτῶν. Eum. 726. καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ. Suppl. 56. εἰ δὲ πειρᾷ τις πέλας οἰωνοπόλων. Suppl. 714. θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν. Pers. 160. οὐκ ἔστιν θεῶν τινός. Prom. 21. οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν. Prom. 899. τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Prom. 774. τῶν οὖν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων

εἶναι χρεών. Ag. 350. *νεαρῶν τινά.* Choeph. 117. *βροτῶν τινά.* Choeph. 186. *ἀστῶν τιν' ἄλλον.* Suppl. 606. *ἐπηλύδων τινά.* Eum. 31. *Ἑλλήνων τινός.* Prom. 818. *τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν.* Prom. 837. *τῶν δὲ προσαίνει σέ τί;* Ag. 1029. *εἴ τι δρέψεις τῶνδε.* Ag. 1212. *τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πεί-θει.* Eum. 137. *εἴ τι τοῦδε φρου-ρίου μακρᾷ.* Eum. 445. *εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι.* Suppl. 594. *σπεῦ-σαί τι τῶν δούλιος φρένα φρήν.* — certum aliquem hominem tecte significans. Sept. 384. *τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ 'νοία τινί.* Ag. 1196. *ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βου-λεύειν τινάς.* Choeph. 57. *φοβεῖ-ται δέ τις.* Suppl. 879. *εἰ μή τις ἐκ νεῶν εἶσιν.* — initio orationis positum. Ag. 1317. *τὶς πλαγὰν αὐτεῖ παιρίως οὐτασμένος.* Choeph. 643. *τὶς ἔνδον;* — abundandanter iteratum. Eum. 516 sqq. *πρὸς τάδε τις τοιῶν οἴβας εὖ προτίων καὶ ξυνοτίμους ἐπιστρο-φὰς δώμάτων αἰδόμενός τις ἔστω.* Suppl. 56 sqq. *εἰ δὲ νυρεῖ τις πέ-λας οἰωνοπόλων ἴγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν αἴων δοξάσει τις ἀκούων ὅπα.* — II. cum substantivis vel adiectivis iunctum. Prom. 471. *κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις.* Prom. 545. *ποῦ τις ἀλκά;* Prom. 566. *χρίει τις αὖ με τἀλαινὰν οἰστρος.* Prom. 765. *εἰ μή τις βλάβη.* Sept. 273. *ὥς τις τέκνων ὑπερδίδωσιν — πελειάς.* Sept. 627. *γυνή τις.* Sept. 695. *λέγοις' ἂν ὡς. ἄνη τις.* Pers. 14. *οὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ὀπ-πεύς.* Pers. 231. *ὧδέ τις πάφυσιν αὐτοῖς ἀνθρωπλήθεια στρατοῦ;* Pers. 234. *ἀργύρου πηγή τις αὐ-τοῖς ἔστι.* Pers. 337. *δαίμων τις.* Pers. 439. *νῆσός τις ἔστι.* Pers. 656. *Σπυγὶᾳ γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπέτασται.* Pers. 701. *λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός;* Pers. 711. *μέγας τις ἦλθε δαίμων.* Ag. 130. *μή τις ἄγαν θεόθεν πνεφάσῃ.* Ag. 267. *ἀλλ' ἦ σ' ἐκείνων τις ἄπτερος φάτις.* Ag. 649. *θεός τις.* Ag. 662. *εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νῷ ἐστορεῖ.* Ag. 665. *ἐλπὶς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.* Ag. 717. *ἱερεύς τις ἄτας.* Ag. 921. *μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.* Ag. 1113. *οἷά τις ξυνθὰ — ἀη-δών.* Ag. 1167. *τοξότης τις ὤν.* Ag. 1301. *σπεύ τις.* Choeph. 652. *ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφό-ρος γυνή.* Choeph. 745. *ἢ λιμὸς ἢ δίψη τις.* Eum. 4. *ὡς λόγος τις.* Eum. 448. *εἴ τιν' οἴσεται τόδε βρο-τὸν δικάζειν.* Eum. 477. *κότος τις.* Eum. 488. *ταῦτά τις τάχ' ἂν πα-τὴρ ἢ τοκεῦσα — οἰκτίσαιτο.* Eum. 827. *ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς ἐν-πλείας ἔρως.* Suppl. 292. *μὴ καὶ λόγος τις.* Suppl. 481. *τάχ' ἄν τις οἶκτος — ἐχθήρωσεν.* Suppl. 663. *μηδέ τις ἀνδροσμὴς λοιγὸς ἐπιλ-θέναι.* Suppl. 708. *πήρυξ τις.* Suppl. 938. *εἰ δέ τις μεῖζον χάρις.* Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 317, 6. *οὔπω τις Ἀπταίων' ἄθηρος ἡμέρα — ἔπεμψεν.* Prom. 48. *ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.* Prom. 156. *μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος.* Pers. 238. *οὗ τι-νος δοῦλος πίπληκται φανείς.* Prom. 165. *πελάμῃ τινί.* Sept. 585. *πανουργίᾳ τινί.* Choeph. 136. *σὺν τύχῃ τινί.* Ag. 1102. *κακῇ δὲ τῳ προσεικάζω τάδε.* Prom. 262. *ἕθλων δ' ἕκητιν ζήτει τινά.* Sept. 352. *πανθύ τινα — φέρει.* Sept. 667. *οὗ τιν' ἀνάλειαν ἐρεῖς.*

Pers. 184. στέγων τινά. Pers. 362. δρασμὸν εὐφέντες τινά. Pers. 416. ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον. Ag. 147. θυσίαν ἐπίφαν ἀνομόν τινα. Ag. 1241. ἄλλην τινά. Choeph. 604. ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις συγγεῖν. Choeph. 117. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμονα. Choeph. 218. δόλον τινά. Eum. 260. ξίνον τινά. Eum. 357. ἀνοφερᾶν τιν' ἀχλύν. Eum. 735. τιν' ἄνδρα. Eum. 849. μῆνίν τιν' ἤ πόνον τινά. Eum. 855. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθυνεῖν. Orith. 267. εἰ γάρ τιν' ἰσοτοῦχον ὄψομαι φόλον. Ag. 145. μή τινας ἀντιπνέουσ' Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας ἁπλοίας τινὸς ᾖ. Choeph. 826. πεύθομαι λέγειν τινὰς ξένους. Prom. 1028. τέρμα μή τι προσδόκα. Sept. 816. ναυὸν μὲ παρδίαν τι περιπιτνεῖ πρόσ. Pers. 244. φόρει σαφές τι πρᾶγος. Pers. 523. μή καί τι πρὸς ναυοῖσι πρόσθητε ναυόν. Pers. 623. εἰ γάρ τι ναυῶν ἄκος οἶδε πλέον. Ag. 1086. δίκτυόν τί γ' Ἅιδου. Suppl. 508. οὗτοι τι θαῦμα. Suppl. 718. ὄφελος εἴ τί μοι. Suppl. 759. καλαιγὸν εἴ τι πεῦθος ἔστι που. Prom. 519. ἦ ποῦ τι σεμνόν ἐστιν. Prom. 534. ἡδύ τι θαρσαλέως μακρὸν τείνων βίον ἐλπίσι. Prom. 747. ἦ γάρ τι λοιπόν τῆδε πημάτων ἔρυῖς; Prom. 821. εἰ μέν τι τῆδε λοιπὸν — ἔχοις γεγωνεῖν. Prom. 845. δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου. Pers. 213. εἴ τι φλαῦρον εἶδες. Prom. 945. πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε. Prom. 1065. ἄλλο τι φώνει. Pers. 691. σαφὲς τί μοι λέξον. Ag. 446. μίμνει δ' ἀκοῦσαί τί μου μέλεμνα νυκτηγερές. Choeph. 103. εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. Choeph. 661. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλεύτερον. Eum. 420. εὐμαθές τι. Suppl. 456. εἰ μή τι πιστὸν τῆδ' ὑποστήσεις στόλῳ. Suppl. 994. εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον. Heracl. 61. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι. — nominibus appellativis adiectum ad similitudinem aliquam significandam. Ag. 55. ὕπατος δ' αἰὼν ἤ τις Ἀπόλλων ἢ Πάν. Ag. 279. ὥς τις ἥλιος. Ag. 1206. ἀμφίβαιναν ἢ Σκύλλαν τινά. — adiectivis et pronominibus adiectum ad totum aliquod genus complectendum. Prom. 698. φόβου πλέα τις εἶ. Sept. 473. ὁ σηματουργὸς δ' οὗ τις αὐτέλης ἄρ' ἦν. Sept. 962. 977. ἦ μεγασθενής τις εἶ. Pers. 256. ἦ μακροβίοτος ὧδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη. Ag. 780. εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσαις. Ag. 1111. φρενομανής τις εἶ. Choeph. 598. τὰν οἰ παιδολύμας τέλαινα Θεστιὰς μήσατο πυρδαῆ τινὰ πρόνοιαν. Edon. 57. χλούνης τις εἶ. — Pers. 226. πόσον τι πλῆθος ἦν. Prom. 502. οὐ πολλοί τινες. Thalamop. 64. ὁ μέν τις Λέσβιον κῦμα — ἐπιφαινέτω. Ag. 765. πᾶς τις ἕτοιμος. Ag. 1178. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις. Ag. 1636. πᾶς τις εὐτριπιζέτω. Suppl. 484. τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει. Suppl. 950. πᾶς τις ἐπείπειν — εὔτυκος. Suppl. 982. πᾶς τις παρελθών. — III. τι *aliqua ratione, aliquatenus.* Prom. 343. εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις. Prom. 196. εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ. Prom. 334. μή τι πημανθῇς ὀδῷ. Prom. 247. μή πού τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; Prom. 961. μή τί σοι δοκῶ ταρβεῖν; Prom. 976. ἦ πάμβ γάρ τι συμφορᾶς

ἐκαυτῷ; Eum. 667. ἦ καὶ πατὴρ
τὸ σφάλλεται βουλευμάτων; Pers.
786. εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν χρὴ
θεσφάτοισιν. Pers. 154. εἴ τι μὴ
δαίμων παλαιὸς νῦν μεθίστησιν
στρατῷ. Ag. 1281. εἴ τι μὴ φρε-
νῶν στύγος. Choeph. 119. ἁπλῶς
τι φράζουσ', ὅστις ἀντεποικτενεῖ.
Suppl. 977. θῆρες δὲ πηραίνουσι
καὶ βροτοί τί μιν. Prom. 268. οὐ
μήν τι πουναῖς γ' ᾠόμην τοιαῖσί
μι πατισχυνεῖσθαι. Eum. 595.
οὐ γάρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον
θανεῖν. Fragm. 293. οὔτ' ἂν
στέγη τις ἥμενος — φεύγει τι
μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.
Sept. 263. οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ
φύγῃς τὸ μόρσιμον. Sept. 38. οὔ
τι μὴ ληφθῶ δόλῳ. Eum. 216. τὸν
ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ.

Τίς quis? Prom. 159. τίς ὧδε τλη-
σικάρδιος θεῶν; Prom. 161. τίς
οὐ ξυναχαλᾷ; Prom. 500. τίς
φήσειεν ἄν; Prom. 513. τίς οὖν
ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
Prom. 560. τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε; Prom. 596. τίς ὢν τίς ἄρα
μι — ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς;
Prom. 763. πρὸς τοῦ τύραννα
σκῆπτρα συληθήσεται; Prom.
773. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστίν;
Sept. 90. τίς ἄρα ῥύσεται; τίς
ἄρ' ἐπαρκέσει; Sept. 377. τιν'
ἀντιτάξειε τῷδε; τίς Προίτου
πυλῶν — προστατεῖν φερέγγυος;
Sept. 417 s. τίς ξυσσήσεται; τίς
ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρίσας
μενεῖ; Sept. 720 s. τίς ἂν καθαρ-
μοὺς πόροι; τίς ἂν σφε λούσειεν;
Sept. 754. τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον
ἐθαύμασαν; Sept. 788. τίνες;
Sept. 1057. τίς οὖν ταῦτα πίθοι-
το; Pers. 95. τίς ὁ ταυτῇ ποδὶ
πηδήματος εὐκινήτου ἀνύσσων;
Pers. 237. τίς δὲ πεμπάνῃ ἔσσεται;
Pers. 268. τίς νὺ τέθνηκε; τίνα
δὲ καὶ πενθήσομεν τῶν ἀρχαίων;
Pers. 343. τίνος κατῆρξαν;
Pers. 703. τίς δ' ἡμῶν ἐκεῖσε παῖ-
δων ἐστρατηλάτευε; Ag. 271. καὶ
τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
Ag. 465. τίς οἶδεν; Ag. 466.
τίς ὧδε παιδνὸς; Ag. 539. τίς δὲ
πλὴν θεῶν ἅπαντ' ἀπήμων τὸν
δ' αἰῶνος χρόνον; Ag. 667. τίς
ποτ' ὠνόμαζεν; Ag. 932. τίς δὲ
νιν ναυσαβίαις; Ag. 992. μίλαν
αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλίσαιτο;
Ag. 1314. τίς ἂν ὄψαιτο βροτῶν;
Ag. 1487. τίς ὁ μαρτυρήσων; Ag.
1522. τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ
θρηνήσων; Ag. 1546. τίς ἂν
γοᾶν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
Choeph. 108. τίνας δὲ τούτων
τῶν φίλων προσεννέπω; Choeph.
214. τίνα σύνοισθά μοι καλου-
μένῃ βροτῶν; Choeph. 578. ὑπέρ-
τολμον ἀνδρὸς φρόνημα τὸ λίγος; Eum. 367. τίς οὖν τάδ' οὐ
ἅζεται τε καὶ δέδοικε βροτῶν;
Eum. 396. τίνες ποτ' ἐστέ; Eum.
495. τίς δὲ — ἔτ' ἂν σάβοι δίκας;
Eum. 563. πρὸς τοῦ δ' ἐκείσεται
καὶ τίνος βουλεύμασιν; Eum.
669. τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔν-
δικος βροτῶν; Suppl. 214. τίν'
οὖν κικλήσκω τῶνδε δικαίων
ἔτος; Suppl. 325. τίς ηὔχας; Suppl.
332. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς
κεκτημένους; Suppl. 384. τίς ἂν
τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι; Suppl.
566. τίς ἦν ὁ θίλξας; Suppl. 581.
τίς γὰρ ἂν κατέκτανεν Ἥρας
νόσους; Suppl. 585. τίν' ἂν θεῶν
— κικλείσκω; Suppl. 637. ἐν τίς
ἂν δόμοις ἔχοι; Suppl. 910. πῶς
φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν; Edon. 52. οὐ ποτ' ἔσθ' ὁ

μενοσόμαντις; — Prom. 83. τί σοι εἶαί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων; Prom. 101. τί φημί; Prom. 118. τί δὴ θέλων; Prom. 517. τί γὰρ πέπρωται Ζηνί; Prom. 578. τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας ἰυρὰν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Prom. 745. τί που δράσεις; Prom. 935. τί δ' ἂν φοβοίμην; Prom. 1059. τί γὰρ ἀλλείπεις; Prom. 1060. τί χαλᾷ μανιῶν; Sept. 100. τί φίξεις; Sept. 141. τί πόλις ἄρμων πάσχει; τί γενήσεται; Sept. 279. τί γένωμαι; Sept. 338. τί μ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσεις λόγος πάρα; Sept. 668. τί μίμνουσι; Sept. 788. αἰ δ' εἶπας; Sept. 833. τί φῶ; Sept. 1049. τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι; Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζε-τας; Pers. 876. τί πάθω; Pers. 980. τί τόδε λέγεις ἐσσωμένων; Ag. 85. τί δ' ἐπαισθομένη; Ag. 204. τί τῶνδ' ἄνευ πακῶν; Ag. 260. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ; Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πριάμος εἰ τάδ' ἤνυσεν; Ag. 1071. τί ποτε μήδεται; Ag. 1085. τί τόδε φαίνεται; Ag. 1281. τί τοῦτ' ἔφυξας; Ag. 1466 s. τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται; τί τῶνδ' οὐ θυόπρωτόν ἐστιν; Ag. 1470. 1496. τί ποτ' εἶπω; Choeph. 116. τί φῶ; Choeph. 212. τί νῦν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ; Choeph. 216. πρὸς τί δῆτα τυγχά-νω κατευγμάτων; Choeph. 313. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥίξας τύχοιμ' ἂν ἐνθένδε ὠφέλειας; Choeph. 334. τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ πακῶν; Choeph. 412. τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; Choeph. 629. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγαίρω; Choeph. 691. τί γὰρ ξένου ξένοισιν ἐστιν εὐμενέστερον; Choeph. 767. τί φῄς; Choeph. 834. τί τῶνδ' ἂν εἴποις; Choeph. 842. τί λέγω; Choeph. 869. τί δρᾷ; Choeph. 886. τί δράσω; Choeph. 988. τί σοὶ δο-κεῖ; Choeph. 991. τί νιν προσείπω; Eum. 128. τί δρᾷς; Eum. 149. τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; Eum. 414. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; Eum. 545. τί τοῦδέ σοι μέτεστι πρά-γματος; Prom. 757. 784. τί ῥίξω; Eum. 862. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί; Suppl. 298. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλογος ἰσχυρὰ Διός; Suppl. 328. τί φῄς ἐκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν; Suppl. 457. τί σοι παραίνει μη-χανὴ συζεμάτων; Suppl. 758. τί πεισόμεσθα; Suppl. 803. τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖς τέλειόν ἐστιν; Suppl. 889. τί ποιεῖς; Suppl. 894. τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδέ μοι; Prom. 617. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; — Prom. 115. τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγ-γής; Prom. 259. τίς ἐλπίς; Prom. 438. τίς ἄλλος; Prom. 560. τίς γῆ; Sept. 217. τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ; Suppl. 566. τίς κατασβέ-σει δίκη; Sept. 655. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος; Pers. 94. τίς ἀνὴρ θνατὸς ἑλόξει; Pers. 342. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; Pers. 430. τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη; Pers. 721. ἔστι τίς σωτηρία; Ag. 1103. τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται; Ag. 1147. τίς σε κακοφρονῶν τί-θησι δαίμων μελίζειν; Ag. 1279. εἰς σ' ὑποστρίφει φόβος; Ag. 1423. τίς ἂν ἐν τάχει — μόλοι μοῖρα; Ag. 1527. τίς δ' ἐπινύμ-

βιος αἶνος — πονήσει; Choeph. 10. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις στείχει; Choeph. 157. τίς δορυσθενὴς ἀνήρ; Eum. 200. τίς ἥδε τιμή; Eum. 806. 837. τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα; Eum. 854. τίς δέ μοι τίμη μένει; Suppl. 322. τίς κατίσχησεν τύχη; Philoct. 228. τίς δ' ἂν σε νύμφης τίς δὲ παρθένος νία δέξαιτ' ἄν; Prom. 562. τίνος ἀμπλακίης ποινὰς ὀλίσῃ; Ag. 86. τίνος ἀγγελίας πιθοῖ; Ag. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται; Choeph. 167. τίνος ποτ' ἀνδρός; Choeph. 508. ἐκ τίνος λόγου; Choeph. 523. τίνος βορᾶς χρῄζοντα; Palam. 167. τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλέβης; Pers. 701. τίνι τρόπῳ; Pers. 779. τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ; Prom. 381. τίνα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; Pers. 431. τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν; Pers. 668. τίνα πόλιν πονεῖ πόνον; Choeph. 112. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει; Choeph. 872. τίνα βοὴν ἵστης δόμοις; Eum. 852. τίνα με φῂς ἔχειν ὅδραν; Suppl. 19. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῇδ' ἀφικοίμεθα; Suppl. 313. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε βλάστημον λέγεις; Suppl. 455. τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ; Suppl. 787. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμνω; Suppl. 1046. τίνα καιρόν με διδάσκεις; Choeph. 1047. τίνες σε δόξαι στροβοῦσιν; Prom. 124. τί ποτ' αὖ καινόθισμα κλύω; Prom. 298. τί χρῆμα; Prom. 560. τί γένος; Prom. 609. τί φάρμακον νόσου; Prom. 749. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος; Sept. 785. τί δ' ἔστι πρᾶγος νεόκτιτον πόλει παρόν; Sept. 834. τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων; Pers. 233. τί δὲ πρὸς τούτοισιν ἄλλο; Pers. 679. τί ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν; Ag. 85. τί χρέος; τί νέον; Ag. 542. τί δ' οὐ στένοντες, οὐ λαχόντες, ἥματος μέρος; Ag. 587. τί γὰρ γυναικὶ τοῦτον φέγγος ἥδιον θραπεῖν; Ag. 1072. τί τόδε νέον ἄχος μέγα; Ag. 1134. τί τόδε τερὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω; Ag. 1205. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάπος τύχοιμ' ἄν; Ag. 1279. τί δ' ἔστι χρῆμα; Ag. 1380. τί καινὸν — κασαμένα; Choeph. 10. τί χρῆμα λεύσσω; Choeph. 47. τί γὰρ λυτρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ; Choeph. 872. τί δ' ἔστι χρῆμα; Eum. 122. τί σοι πέπρακται πρᾶγμα; Suppl. 302. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο; Aetn. 6. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσουσι βροτοί; Arm. iud. 164. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει; Fragm. 319. τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον; τί — quid? cur? Prom. 36 s. τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην; τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν; Prom. 630. τί δῆτα μέλλεις; Sept. 95. τί μέλλομεν; Ag. 882. τί μέλλεις; Suppl. 1043. τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν καθορᾶν; Ag. 553. τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; Ag. 556. τί τοῖς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν — χρή; Ag. 584. τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν; Eum. 94. καθενδουσῶν τί δεῖ; Eum. 790. καὶ τί δεῖ λέγειν; Suppl. 916. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομα; Prom. 46. τί νιν στυγεῖς; Prom. 650. τί παρθενεύῃ δαρόν; Prom. 768. τί δ' ὄντινα; Sept. 686. τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

Pers. 546. τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν; Ag. 1044. τί ταῦτ' ἀνατόνυξας; Ag. 1237. τί δῆτ' ἐμαντῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε; Ag. 1259. τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω; Ag. 1627. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδε — οὐκ αὐτὸς ἠνάψιζες; Choeph. 383. τί γὰρ νεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται; Choeph. 562. τί δὴ πέλαιος τὸν ἰὸς ἐν ἀπειρύγετας Αἴγισθος; Eum. 574. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλασας φυγῇ; Suppl. 400. τί — μεταλγεῖς τὸ δίκαιον ἕρξαι; Suppl. 943. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις; Suppl. 1030. τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπρεξαν; Myrmid. 119. τί ποτ' — οὐ πελάθουσι ἐπ' ἀρωγάν; Niob. ap. Diog. Laert. VIII, 28. τί μ' αὔεις; — Sept. 818. τί; Ag. 1110. 1212. Choeph. 860. Eum. 202. 648. Iphig. 81. τί γάρ; Eum. 194. τί μήν; Ag. 658. τί μή; Pers. 976. τί δ' οὐκ; Ag. 264. Fragm. 320. τί δ' οὐχί; Sept. 190. Pers. 773. Suppl. 309. τί οὖν; — τίς in interrogatione directa. Prom. 489 sqq. πτῆσιν οἰωνῶν σαφρῶς διώρισα — καὶ δίαιταν ἥντινα ἔχουσ' ἕκαστοι καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθρας τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίας· σπλάγχνων τε λειότητα καὶ χροιὰν τίνα ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν. Prom. 609. τέκμηρον ὅτι μ' ἐπαμμένει παθεῖν, τί μὴ χρή. Prom. 626. τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος. Prom. 662. ὡς μάθῃ, τί χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα. Prom. 907. οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν. Sept. 632. γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς. Sept. 896. τάχ' ἄν τις εἴποι τίνος. Choeph. 89. οὐδ' ἔχω τί φῶ.

Τιτάν Titan. Prom. 425. ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμην θεὸν Ἄτλαν. Prom. 205. πιθεῖν Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα οὐκ ἠθυμήθην.

Τιτανίς Titanis. Prom. 876. Τιτανὶς Θέμις; Eum. 6. Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονὸς καθέζετο Φοίβη.

Τιτήνη regina. Phryg. 255.

Τίτης vindex. Choeph. 65. τίτας φόνος πέπηγεν.

Τιτρώσκειν penetrare, perforare. Dan. 36. ἑρᾷ μὲν ἀγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα. — *vulnerare.* Sept. 224. ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους πύθησθε. Ag. 842. τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.

Τλημόνως patienter. Choeph. 787. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά.

Τλήμων patiens. Ag. 1275. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὔσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός. — cum accusativo. Sept. 346. δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέας τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον. — *miser.* Prom. 617. τλῆμον Προμηθεῦ. Pers. 876. τί πάθω τλήμων; Pers. 939. τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ. Ag. 1294. ὦ τλῆμον. Ag. 1570. τλήμων θυέστης. Eum. 482. τλάμων δέ τις μάταν παρηγορεῖ. — *audax.* Choeph. 378. βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ χειρί. Choeph. 588. γυναικῶν φρενοῖν τλημόνων. Choeph. 921. ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήρυσεν τλήμων Ὀρέστης.

Τλῆναι pati, tolerare. Prom. 706. εἷα χρὴ πάθη τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα. Ag. 869. ταῦτα πάντα τλᾶσα. Ag. 1263. τλὴ-

σφας τὸ πασθανεῖν. Ag. 1428. δαμέντος φύλακος εὐμενεστάτου καὶ πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί. Choeph. 742. πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ τλάσῃ. — sustinere. Suppl. 423. μήτε τλῇς τὰν ἰκέτιν εἰσιδεῖν. cum participio. Ag. 1011. καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ πραθέντα τλῆναι. — a te impetrare. Prom. 660. ἔστε δὴ πατρὶ ἔτλην γεγωνεῖν. Ag. 217. ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός. Choeph. 427. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. — audere. Ag. 396. ἄτλητα τλᾶσα. Ag. 1523. ἦ σὺ τάδ' ἔρξαι τλήσῃ; Ag. 1618. δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως. Suppl. 237. μολεῖν ἔτλητ' ἀτρέστως. Suppl. 322. πῶς πατρῷα δώματα λιπεῖν ἔτλητε. cum participio. Sept. 738. ὅστε μὴ πρὸς ἀγνὰν σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη, ῥίζαν αἱματόεσσαν ἔτλα.

Τλησικάρδιος patiens. Prom. 159. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ; Ag. 419. πένθεια τλησικάρδιος.

Τλητός tolerabilis. Prom. 1067. οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.

Τμῶλος Tmolus. Pers. 49. ἱερεῦ Τμώλου πελάτας.

Τόθεν inde. Ag. 213. τόθεν τὸ παντέτολμον φρονεῖν μετέγνω. — unde. Pers. 100. παράγει βροτὸν εἰς ἀρυίστατα, τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θανὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

Τοί. Prom. 8. τοιᾶσδέ τοι ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Prom. 237. τῷ τοι τοιᾶσδε πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 1023. Διὸς δέ τοι πτηνὸς ἰὼν — διαρταμήσει σώματος μέγα ῥᾶγος. Prom. 1042. εἰδότι τοί μοι τάδ' ἀγγελίας ὅδ' ἐθώϊξεν. Sept. 162. φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὀργίων μνήστορας ἔστε μοι. Sept. 314. βαρείας τοι τύχας προταρβῶ. Sept. 351. ὅ τοι κατόπτης — πευθώ τιν' ἡμῖν — φέρει. Sept. 386. τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρτομον τόδε γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον. Sept. 697. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λάγῳ. Pers. 241. δεινά τοι λέγεις. Pers. 279. μεμνῆσθαί τοι πάρα. Pers. 498. εὐτυχὴς δέ τοι ἔστιν τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου. Pers. 906. ἥκω τοι καὶ πάνδυρτον. Pers. 1022. τέγγομαί τοι. Pers. 1032. πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις. Ag. 339. τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ πλέος. Ag. 353. Δία τοι ξένιον μέγαν εἰδόμαι. Ag. 851. ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ. Ag. 877. τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. Ag. 948. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν. Ag. 1010. καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ πραθέντα τλῆναι. Ag. 1017. σοί τοι λέγουσα παύσεται σαφῆ λόγον. Ag. 1419. ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι — πεῖται φιλήτωρ τοῦδε. Ag. 1644. εἰ δέ τοι μέχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις γε. Choeph. 331. δίκαιος εἶ σ' ἐπευμενίδιος θρῆνος ἀναστενάζει. Choeph. 449. αἰ τοι λέγω. Choeph. 535. πρέπει δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλαις ἔχειν. Choeph. 541. δεῖ τοί νιν — θανεῖν βιαίως. Choeph. 910. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγώ, κατασπατᾷς. Choeph. 1052. ἐκ τῶνδέ τοι παρεγμὸς ἐς φρένας πίτνει. Choeph.

1061. ὅδε τοι μελλὰ θροεῖ τοῖς βασιλείοις τρίτος αὖ χειμὼν — ἐτελέσθη. Eum. 92. σέβει τοι Ζεὺς τοὐμὸν ἐκ νόμων σέβας. Eum. 510. ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω βωμὸν αἰδέσαι Δίκης. Eum. 670. τοιόνδε τοι παρβοῦντες ἐνδίκως σέβας. Eum. 697. σὺ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας. Eum. 699. σὺ τοι τάχ' — ἐμῇ τὸν ἰόν. Eum. 725. γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι κατῴκισάς με. Eum. 804. 835. πνέω τοι μένος. Eum. 926. τάδε τοι χώρᾳ τῇ ἐμῇ προφρόνως ἐπικραινομένων γάνυμαι. Suppl. 82. παντᾷ τοι φλεγέθει. Suppl. 365. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον. Suppl. 382. εἶ τοι πρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν. Suppl. 385. δεῖ τοί σε φεύγειν. Suppl. 388. ὕπατρον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι. Suppl. 402. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου. Suppl. 531. δ' ἄς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ ταύσδ' ἴνοικος. Suppl. 671. παρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρμασι γᾶν πανόρφ. Suppl. 713. χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην. Suppl. 930. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῇδε γῆς οἰκήτορας εὑρήσετε. Suppl. 1032. ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν. Arm. lud. 162. τῆς σῆς λέγω τοι μητρός. Fragm. 297. σύ τοί μ' ἔφυσας, σὺ με καταίθειν μοι δοκεῖς. Fragm. 309. δεινοὶ πλάκων τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Fragm. 329. ὀξυγλυκεῖαν τἄρα κοπιεῖς ῥοᾶν. — Prom. 434. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε — σεγᾶν με. Prom. 628. μή τοί με πρύμνῃ τοῦτο. — Ag. 465. εἰ δ' ἐτητύμως τόδ' οἶδεν ἢ τοι θεῖόν ἐστι μὴ φύθοι; Ag. 648. ἦ τοί τις ἐξάλειψεν ἢ ξυτήσατο. Ag. 823. ἦ τοι κίοντες ἢ τεμόντες. Choeph. 490. ἦ τοι Δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις, ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδοτ βλάβας λαβεῖν. — Prom. 395. ἄσμενος δὲ τἄν σταθμοῖς ἐν οἰκείοις κάμψειεν γόνυ. Sept. 534. ἦ τἄν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Ag. 844. τριοὐμάτος τἄν Γηρύων ὁ δεύτερος — ἐξηύχει. Choeph. 997. τῷδε τἄν δολώματι πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρένα. Eum. 848. σὺ τἄν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνιν. — in locis communibus. Prom. 39. τὸ συγγενὲς τοι δεινὸν ἢ δ' ὁμιλία. Prom. 276. ταὐτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Prom. 700. τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι. Sept. 420. τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος. Pers. 692. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς. Pers. 813. Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν φρονημάτων ἔπεστιν. Ag. 896. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών. Ag. 873. μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀπόρρητον τέρμα. Ag. 986. πολλά τοι δόσις — νῆστιν ὤλεσεν νόσον. Ag. 1276. ἀλλ' εὐπλοΐᾳ τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ. Suppl. 380. μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου πότος. Fragm. 268. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Fragm. 269. τό τοι καιὰν ποδοῖν ἔρχεται βροτοῖς.

Τοιγάρ itaque, proinde. Sept. 1024. τοιγὰρ θέλουσ' ἄκουσι ναυτόνοι ναυῶν ψυχή. Pers. 599. τοιγὰρ πέλευθον τήνδ' — ἔστειλα. Pers.

745. τοιγὰρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον μέγιστον. Pers. 799. τοιγὰρ καπῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι. Choeph. 881. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ κεῖσῃ. Eum. 573. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου. Eum. 861. τοιγὰρ κατὰ χθὸν' οὐκ ἐπαυσήσῃ φίλους. Suppl. 305. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μαντῳ δρόμῳ; Suppl. 643. τοιγὰρ ὑποσπίων ἐκ στομάτων πετάσθω φιλοτίμως εὐχά.

Τοιγάρτοι itaque profecto. Suppl. 641. τοιγάρτοι καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρέσονται.

Τοίνυν igitur. Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. Sept. 978. σὺ τοίνυν εἴσθι διαπρῶν. Choeph. 898. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον. Suppl. 454. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.

Τοῖος talis. Prom. 268. οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί μ' ἁπτισχανεῖσθαι. Sept. 562. ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές. Sept. 958. ἀχίων τοίων τάδ' ἐγγύθεν. Suppl. 395. εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχῃ. — Prom. 922. τοῖον παλαστὴν ὧν παρασπεύάζεται ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ. Pers. 598. τοῖα καπῶν ἔκπληξε ἔκφοβεῖ φρένας. Eum. 356. τοῖον ἐπὶ πνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπότεται. — Suppl. 514. καὶ σὸν διδάξω πατέρα, τοῖα χρὴ λέγειν l. d.

Τοιόσδε talis. Prom. 8. τοιοῦσδε τοι ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Prom. 95. τοιόνδ' ὁ νίκης ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν αἰσχῆ. Prom. 112. τοιάσδε ποιναὶ ἁμπλακημάτων τίνει. Prom. 221. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος. Prom. 237. τῷ τοι τοιοῖσδε πημοναῖσι πάμπτομαι. Prom. 255. τοιοῖσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτίαμασιν αἰκίζεται. Prom. 370. τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον. Prom. 658. τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν ξυνεχόμην δύστηνος. Prom. 672. τοιοῖσδε πειθοῖ Δοξίου μαντεύμασιν. Prom. 866. τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις. Prom. 875. τοιάδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς μήτηρ ἐμοὶ δυῆλθε. Prom. 915. τοιῶνδε μόχθων ἐκπροπήν. Prom. 934. τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη. Prom. 966. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. Prom. 1028. τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα. Prom. 1056. τοιάδε μέντοι τῶν φρονοπλήκτων βουλεύμαθ' ἕπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι. Prom. 1091. τοιάδ' ἐκ ἐμοὶ ῥιπὴ — στείχει. Sept. 27. τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων. Sept. 417. τοιῷδε φωτὶ πάμπε. Sept. 481. τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον. Sept. 497. τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων. Sept. 529. ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνήρ. Pers. 59. τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν. Pers. 175. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην. Pers. 321. τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι. Pers. 428. τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους. Pers. 462. τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πέρα στένειν. Pers. 743. τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις πλέον ναυῶν. Ag. 151. τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέπλαγξε. Ag. 303. τοιοῖδ' ὄσσιμοι λαμπαδηφό-

ρειν νόμοι. Ag. 515. τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζωστήριον. Ag. 599. τοιόσδ' ὁ πόμπος τῆς ἀληθείας γέμων οὐκ αἰσχρός. Ag. 630. τοιῶνδε μέντοι πημάτων ἐσσαγμένον. Ag. 848. τοιῶνδ' ἔκατι πλησθόντων παλιγκότων. Ag. 860. τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλιον φέρει. Ag. 877. τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθίγμασιν. Ag. 1249. ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας. Ag. 1373. ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ πομπάζει λόγον. Choeph. 42. τοιάνδε χάριν ἄχαριν. Choeph. 147. τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς. Choeph. 295. τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι. Choeph. 474. πάγω, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω. Choeph. 501. ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα. Choeph. 694. πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν τοιόνδε πρᾶγμα μὴ παρανῶσαι φίλοις. Choeph. 736. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην. Choeph. 853. τοιάνδε πάλην — μίλλει θεῖος Ὀρέστης ἄφων. Choeph. 999. τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ γένοιτο. Eum. 670. τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας. Suppl. 610. τοιανδ' ἔπειθε δῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων. Suppl. 920. τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κύραντας. Suppl. 967. τοιῶνδε τυγχάνοντας. Fragm. 408. τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν.

Τοιοῦτος, *talis*. Prom. 28. τοιοῦτ' ἀπηύρα τοῦ φιλανθρώπου τρόπου. Prom. 214. τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου. Prom. 318. τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης, *Προμηθεῦ*, τἀπίχειρα γίνεται. Prom. 467. τοιαῦτα μηχανήματ' ἔξευρὼν τάλας. Prom. 498. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα. Sept. 177. τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις. Sept. 261. τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς. Sept. 366. τοιαῦτ' ἀϋτῶν. Sept. 373. τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις. Sept. 572. τοιαῦθ' ὁ μάντις — ηὔδα. Sept. 621. τοιαῦτ' ἀϋτεῖ. Sept. 631. τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα. Sept. 796. τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα. Sept. 1016. τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει. Pers. 809. τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτέρμια. Ag. 339. τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ πλύοις. Ag. 566. τοιαῦτα χρὴ πλύοντας εὐλογεῖν πόλιν. Ag. 1204. τοιαῦτα τολμᾷ. Ag. 1396. τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη. Choeph. 443. τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου. Eum. 156. τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοί. Eum. 458. τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν. Eum. 693. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φίρητος ἐν δόμοις. Eum. 829. τοιαῦθ' ἑλίσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ. Eum. 873. τοιαῦτα σοῦστι. Suppl. 104. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω. Suppl. 616. τοιαῦτ' ἀκούων. Prom. 766. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ. Ag. 1045. οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. Pers. 232. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ *Μήδους* καπᾷ. Ag. 1333. πάγω τοιοῦτός εἰμι. Ag. 1325. πάγω τοιούτου γνώματος πεπυσμένος ὤν. Prom. 803. τοιοῦτο μὲν σοὶ τοῦτο φρούριον λέγω. Ag. 306. τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τε σοὶ λέγω. Eum. 608. ταύτην τοιαύτην εἰ-

πον. Choeph. 995. τοιοῦτον ἂν πτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ. Ag. 579. λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην. Ag. 1648. κἀπβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα. Eum. 188. πείμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν. Eum. 402. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς; Eum. 185. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός. Niob. 150. Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται. Suppl. 278. καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν. Prom. 954. Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται. Choeph. 289. τοῖς τοιούτοις οὔτε πρατῆρος μέρος εἶναι μετασχεῖν. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

Τοκεύς parens. Eum. 629. οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου τοκεύς. — Pers. 63. τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον τείνοντα χρόνον τρομέονται. Pers. 572. τοκέες δ' ἄπαιδες. Ag. 710. ἀπέδειξεν ἦθος τὸ πρόσθε τοκέων. Eum. 516. τοκέων σέβας εὖ πρεπίων. Ag. 748. εἰδομέναν τοκεῦσιν. Choeph. 379. τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται. Eum. 147. ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρόν. Eum. 474. παιδότροφα πάθεα προσμένει τοκεῦσιν. Eum. 261. ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν ἢ τοκέας φίλους.

Τόκος filius. Sept. 354. Οἰδίπου τόκος. Sept. 389. Λαΐου τόκον. Sept. 486. Οἰνοπος τόκος. — Eum. 380. ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις.

Τόλμα audacia. Prom. 16. πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν. Choeph. 990. τόλμης ἄκατι παΐδικου φρονήματος. — *facinus audax.* Choeph. 1025. καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλεσυηρίζομαι τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν.

Τολμᾶν a se impetrare, sustinere. Prom. 1001. τόλμησον, ὦ μάταια, τόλμησόν ποτε πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. Sept. 1050. πῶς τολμήσω μήτε σε πλαίειν μήτε προπίμπειν ἐπὶ τύμβον; — *audere.* Prom. 235. ἐγὼ δ' ἐτόλμησ' ἐξαρυσάμην βροτούς. Ag. 1204. τοιαῦτα τολμᾷ' θῆλυς ἄρσενος φονεύς ἕσων. Prom. 299. πῶς ἐτόλμησας — τὴν σιδηρομήτορα ἐλθεῖν ἐς αἶαν; Prom. 331. πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί. Prom. 381. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τινα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; Choeph. 177. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;

Τόλμος nom. propr. Pers. 960.

Τομαῖος sectilis. Choeph. 166. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. — *ἄκος τομαῖον remedium partum.* Choeph. 532. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Suppl. 265. ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια.

Τομή sectura. Choeph. 228. σμίψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.

Τόνος funis. Prom. ignif. 175. ὠμόλινον μαυροὶ τόνοι.

Τοξάρχος sagittariorum dux. Pers. 548. ἀβλαβὴς ἐκῆν τοξάρχος πολήτας.

Τοξεύειν emittere. Suppl. 441. γλῶσσα τοξεύουσα μὴ τὰ καίρια. — Eum. 646. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.

Τόξευμα telum. Suppl. 963. πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θαλπτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν.

Τοξικός arcuarius. Pers. 452. τοξικῆς δ' ἀπὸ θώμιγγος ἰὸν προσπιτνόντες ὤλλυσαν. Myrmid. 116. πληγέντ' ἀτράπτῳ τοξικῷ.

Τοξοδάμας arcipotens. Pers. 26. τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται. Pers. 30. ὅ τε τοξοδάμας ἐσθλὸς Ἰμαῖος. Pers. 890. πολλοὶ φῶτες — τοξοδάμαντες.

Τοξοδάμνος arcipotens. Pers. 86. ἐπάγει δουριπλύτοις ἀνδράσι τοξοδάμνον Ἄρην.

Τόξον arcus. Sept. 134. τόξον σὺ πυκάζου. Pers. 143. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν. Ag. 355. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τείνοντα πάλαι τόξον. Choeph. 1029. τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται. Philoct. ap. Eust. ad Od. p. 1748, 57. κρεμάσας τόξον. Prom. 713. ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι. Prom. 874. τόξοισι κλεινός. Pers. 270. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα. Ag. 496. τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βίλη. Choeph. 683. τόξοις πρὸσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη. Eum. 598. θουρίοις τόξοις ἐκηβόλοισιν.

Τοξοτευχής arcu instructus. Suppl. 285. εἰ τοξοτευχεῖς ἥτε.

Τοξότης sagittarius. Ag. 614. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοπεῖν. Ag. 1167. ἥμαρτον ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὤν;

Τοξουλκός arcum tendens. Pers. 55. τοξουλκῷ λήματι πιστεύσ. Pers. 235. τοξουλκὸς αἰχμή.

Τοπάζειν coniicere. Ag. 1342. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σαφ' εἰδέναι δίχα.

Τόπαρχος regionis domina. Choeph. 653. γυνὴ τόπαρχος l. d.

Τόπος locus. Prom. 348. πρὸς ἑσπέρους τόπους ἔστηκε. Prom. 416. γᾶς ἔσχατον τόπον. Prom. 1061. τόπων μετὰ που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. Pers. 265. πᾶς τε πρόσχωρος τόπος. Pers. 439. νηοός τις ἔστι πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων. Pers. 776. εἰ μὴ στρατεύσεσθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον. Pers. 782. ἐν Ἑλλάδος τόποις. Ag. 184. παλιρρόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις. Eum. 240. χθονὸς γὰρ πᾶς πεπείμανται τόπος. Eum. 282. χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς. Eum. 673. Πέλοπος ἐν τόποις. Eum. 820. ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι. Eum. 901. τὸ μὴ πιρᾶν ὅρον τόπων. Eum. 977. ἐς τοὐς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους. Suppl. 50. ἐν ποιμνίοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις. Suppl. 229. ἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον. Suppl. 234. ἀφ' Ἑλλάδος τόπων. Suppl. 950. τόπος εὔφρων. Fragm. 300. ἄλλον εἰς τόπον.

Τόρνος tornus. Edon. 51. βόμβυκας ἔχων τόρνου πάματον.

Τορός clarus, perspicuus. Ag. 245. τορὸν γὰρ ἦξει σύνορθρον αὐγαῖς. Ag. 602. τοροῖσιν ἁρμηνεῦσιν. Ag. 1032. ἑρμηνέως ἔοικεν ἢ ξένη τοροῦ δεῖσθαι. Ag. 1134. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔκπος ἑρμήσω; Choeph. 32. τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ — ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα μυχόθεν ἔλακε. Suppl. 271. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος.

Τορῶς clare, perspicue. Prom. 607. ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον. Prom. 612. λίξω τορῶς σοι πᾶν. Prom. 701. τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι τορῶς. Prom. 872. μαυροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς. Pers. 471. οἶσθα σημῆναι τορῶς; Ag. 26. Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνει τορῶς. Ag. 260.

ἢ τορῶς λέγω; Ag. 618. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς, ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς. Ag. 1566. ὡς τορῶς φράσαι. Choeph. 730. φήμης ὕφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς. Suppl. 193. τορῶς λέγουσα τἀσθ' ἁναιμάκτους φυγάς. Suppl. 909. πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς ἕκαστα.

Τόσος tantus. Pers. 802. τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς. Eum. 856. σὺ τοῦτο πράξεις ὥστε μ' ὀθνείων τόσων; — *tόσοι tam multi.* Pers. 772. οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἐξαντες τόσα. Ag. 840. τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν. — *τόσον tantopere.* Sept. 754. τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασαν; Ag. 138. τόσσον περ εὔφρων.

Τοσόσδε tantus. Pers. 469. τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπίσπασε. Pers. 707. στρατὸς τοσόσδε. Pers. 767. κακὸν τοσόνδε. Ag. 834. τοσόνδ', ἕσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. — *τοσοίδε tam multi.* Ag. 1370. τοσῶνδε πρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὧδε πλήσας.

Τοσουτάριθμος tam numerosus. Pers. 424. πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων.

Τοσοῦτος tantus. Prom. 624. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον. Pers. 975. στρατὸν μὲν τοσοῦτον. Eum. 192. τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου. Eum. 405. ποῦ γὰρ τοσοῦτο πέντρον ὡς μητροκτονεῖν; — Pers. 364. τοσαῦτ' ἔλεξεν. Ag. 666. Choeph. 677. τοσαῦτ' ἀκούσας. Fragm. 332. τοσαῦτα, κήρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον.

Τότε tum, de tempore futuro. Prom. 915. πατρὸς δ' ἀρὰ Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς πραν θήσεται. Choeph. 806. καὶ τότε δὴ — μεθήσομεν. Eum. 737. ὄντες ἐν τάφοις τότε — πράξομεν. Suppl. 159. καὶ τότ' οὐ δικαίοις Ζεὺς ἐνίξεται λόγοις. — de tempore praeterito. Sept. 198. νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένης βρέμοι ἐν πύλαις, δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ. Sept. 757. ὅσον τότ' Οἰδίπου τίον. Pers. 385. παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε. Pers. 490. τότ' εὔχετο. Pers. 547. τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν; Ag. 73. τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες. Ag. 177. καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρεσβὺς — εἶπε. Ag. 690. ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν. Ag. 773. σὺ δέ μοι τότε μὲν — ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος. Ag. 1130. τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνος τάλαιν' ἠννυόμαν. Ag. 1439. ἦτις ἦν τότ' ἐν δόμοις ἔρις. Choeph. 969. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι. Eum. 658. πόλιν νεόπτολιν τήνδ' ὑφέπουργον ἀντεπύργωσαν τότε. Suppl. 560. βροτοὶ δ' οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι. Suppl. 566. καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας; — de tempore praesenti. Ag. 18. ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ, — κλαὶω τότ' οἶκον τοῦδε συμφορᾶν στένων. Ag. 744. τότ' ἦ τόθ' ὅταν τὸ κύριον μόλῃ. Ag. 945. ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεύς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει.

Τοτέ mox, interdum Ag. 100 s. τοτὲ μὲν κακόφρων ταλέθει, τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσα. Choeph. 406. τοτὲ μὲν δύσελπις —, ὅταν δὲ —.

Τοτοῖ interiectio. Pers. 543. 553.

Τραγέλαφος *monstrum ex hirco et cervo compositum.* Fragm. 447.

Τράγος *hircus.* Prom. ignif. 176. τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σὺ γε.

Τρανῶς *clare.* Ag. 1344. τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι νιν χρῆν ὅπως. Eum. 45. ἥδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.

Τράπεζα *mensa.* Ag. 890. ἥσχυνε ξενίαν τράπεζαν πλεπαῖσι γυναικός. Ag. 685. τραπέζας ἀτίρωσιν.

Τραῦμα *vulnus.* Ag. 840. τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν. Fragm. 295. πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβών.

Τραυματίζειν *vulnerare.* Eum. 237. τετραυματισμένον γὰρ ὡς νέον σφαγὸν — ἰκμαστεύομεν.

Τραχύνειν *asperum aliquem dicere.* Sept. 1036. τράχυνε, ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.

Τραχύς *asper, durus.* Prom. 728. τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος. Prom. 1050. κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν. — Prom. 35. ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ. Prom. 186. τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. Prom. 311. εἰ δ' ὧδε τραχεῖ καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις. Prom. 324. τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. Sept. 1035. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά. Ag. 1395. δεινὸς τραχὺς εἶ.

Τραχύτης *asperitas.* Prom. 80. ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπληθέ μου.

Τρεῖν *tremere, timere.* Sept. 772. νῦν δὲ τρέω, μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐριννύς. Sept. 359. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ. Sept. 418. τίς ἄνδρα καμπάζοντα μὴ τρέσας μένει; Ag. 535. καὶ πῶς ἀπόντων ποιράνων ἔρως τινάς; Eum. 404. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον; Suppl. 692. ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητε. Suppl. 710. μὴ τρέσητέ νιν.

Τρεῖς *tres.* Prom. 797. κόραι τρεῖς πυκνόμορφοι. Prom. 800. πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι. Sept. 366. τρεῖς κατασκίους λόφους στέγει. Pers. 358. ἐν στίχοις τρισίν. Eum. 559. ἓν μὲν τόδ' ἦδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. Oedip. 161. συμβολὰς τριῶν πελεύθων.

Τρέμειν *timere.* Sept. 401. τρέμω δ' αἱματηφόρους μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ἰδέσθαι.

Τρέπειν *vertere.* Sept. 237. ὦ πανυπερτὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος. Fragm. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω. — *everiere.* Ag. 1301. εὐτυχοῦντα μὲν σαλᾷ τις ἂν τρέψειεν — τραπέσθαι *se converiere.* [illegible] 451. ὥστ' ἀμηχανεῖν ὅπου τρέ' ὄντο. Ag. 1514. ἀμηχανῶ — ὅπα τράπωμαι. Choeph. 403. πᾷ τις τράποιτ' ἄν; Choeph. 1035. οὐδ' ἐφίστιον ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο. — τρέπεσθαι *in fugam converti.* Sept. 936. τετραμμένον παντρόπῳ φυγᾷ γένυς. Pers. 986. τραπέντα ναυφράκτου ἐρεῖς ὅμιλον;

Τρέφειν *alere, educare.* Pers. 62. οὐκ περὶ πᾶσα χθὼν Ἀσίηις θρέψασα πόθῳ στένεται μάλερῷ. Ag. 619. πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἥλιου χθονὸς φύσιν. Ag. 699. θρέψων δὲ λέοντα. Ag. 854. τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δόρυξενος. Ag. 933. ἔστιν θάλασσα — τρέφουσα πολλῆς πυρφόρους

ἰσάργυρον πηκίδα. Choeph. 126. γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε αἶμα λαμβάνει. Choeph. 541. ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας. Choeph. 578. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη. Choeph. 743. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὥσπερεὶ βοτὸν, τρέφειν ἀνάγκη. Choeph. 895. ἐγὼ σ' ἔθρεψα. Choeph. 908. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ᾗμίνας ἴσα. Eum. 59. ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστίνειν πόνων. Eum. 577. πῶς γάρ τ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε, ζώνης; Eum. 906. μῆλά τ' εὐθηνοῦντ' ἄγαν — τρέφοι. Suppl. 278. Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν. Suppl. 493. Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος τρέφει. Suppl. 871. οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ. Fragm. 306. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν. Fragm. 410. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα. — Sept. 19. ἡ γὰρ — ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας εὐμενεῖ πέδῳ. Choeph. 915. κεκοῦφα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην. — Ag. 1458. ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς — τρέφεται. Sept. 736. ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη. Eum. 294. ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος. Ag. 1589. τραφέντα δ' αὖθις ἡ Δίκη κατήγαγεν. Ag. 1173. πόντου πέραν τραφεῖσαν. Eum. 635. οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη. Sept. 774. Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμένοι.

Τρέχειν incedere, currere. Eum. 37. τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν. — Ag. 1218. ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. Ag. 305. νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών. Ag. 1092. ἐπὶ δὲ παρδίαν ἔδραμε προσβαφὴς στυγών.

Τρίαινα tridens. Prom. 927. θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον, τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ. Suppl. 215. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ. Suppl. 736. τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη δείσαντες.

Τριακάς triacontas. Pers. 331. ἐκ τριακάδας δίνα ναῶν.

Τριακτήρ victor. Ag. 165. τριακτῆρος εὔχεται τυχών.

Τρίβειν conterere, conficere. Ag. 1554. ἄλλην γενεὰν τρίβειν θανάτοις αὐθέντασιν. — τριβὴν τρίβειν *commorari.* Ag. 1026. οὗτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα τρίβειν. — τρίβεσθαι *commorari.* Eum. 186. λέοντος ἄντρον αἱματοβρόφου οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοις τρίβεσθαι μέσοις.

Τριβὴ consumtio temporis. Prom. 642. ταποκλαῖσαι κἀποδύρασθαι τύχας ἐνταῦθ', ὅπη μέλλει τε εἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει. — *attritus.* Ag. 452. παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου. Choeph. 931. ἐπολολίξαι' ὦ δυσπόνων δόμων ἀναφυγὰς κακῶν καὶ πτεάνων τριβάς. — *cura.* Choeph. 738. φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν.

Τρίβος mora. Ag. 190. παλιμμίκτῳ χρόνον τιθεῖσαι τρίβῳ. — *contritus.* Ag. 380. τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς μελαμπαγῆς πέδα. — *usus.* Suppl. 1026. δίδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας φιλοτρίβου τ' Ἐρώτων.

Τριγέρων pervetustus. Choeph. 312. τριγέρων μῦθος τάδε φανεῖ.

Τρίγωνος *triquetrus.* Prom. 815. *τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα Νειλῶτιν.* Thalomop. 64. *κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεφασνίτω ῥυθμοῖς.*

Τρικυμία *magnus fluctus.* Prom. 1017. *οἷός σε χειμὼν καὶ πανῶν τρικυμία ἔπαισ' ἄφυκτος.*

Τριμίτυος *trilix.* Fragm. 330. *σπαθητοῖς τριμιτύοις ὑφάσμασι.*

Τρίμοιρος *triplex.* Ag. 846. *τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών.*

Τρίμορφος *triplex.* Prom. 514. *Μοῖραι τρίμορφοι.*

Τρίοδος *trivium.* Oedip. 161. *σχιστῆς κελεύθου τριόδου.*

Τρίπαλτος *vehementissimus.* Sept. 972. *δίνγρα τριπάλτων πημάτων.*

Τριπάχυιος Ag. 1455. *τὸν τριπάχυιον δαίμονα γίννας τῇδε κηλήσαιν* l. c.

Τριπλοῦς *triplex.* Pers. 990. *δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.* Choeph. 781. *δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει.*

Τρίπους *tripes.* Ag. 80. *τρίποδας μὲν ὀδοὺς στείχει.* Atham. 1. *τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λίβης.*

Τριῤῥύμος *triiugus.* Pers. 47. *δίῤῥυμά τε καὶ τριῤῥύμα τέλη.*

Τρὶς *ter.* Sept. 728. *Ἀπόλλωνος — τρὶς εἰπόντος.* Ag. 33. *τρὶς ἐξ βαλούσης τῇδέ μοι φρυκτωρίας.*

Τρίσκαλμος *triremis.* Pers. 665. *αἱ τρίσκαλμοι νᾶες.* Pers. 1031. *ἢ τρισκάλμοις ἢ βάρισιν ὀλόμενοι.*

Τρισμύριοι *triginta millia complecticns.* Pers. 307. *ἵππον μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.*

Τρισσόζωος *ter vivens, tres vitas agens.* Fragm. 371.

Τρισώματος *tricorpor.* Ag. 844. *τρισώματος — Γηρυών.*

Τρίτος *tertius.* Prom. 776. *τρίτος γε γένναν πρὸς διὰ ἄλλαιων γενεᾶς.* Ag. 1587. *τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δίκῃ αὐλίᾳ πατρὶ συνεξελαύνει.* Prom. 960. *δισσοὺς τυράννους ἐκπεφόντας ῥεθέμην, τρίτον δὲ τὸν νῦν ἀουρανοῦντ' ἐπόψομαι.* Sept. 440. *τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου πράνους.* Sept. 726. *αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει.* Pers. 754. *τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος.* Ag. 275. *μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο.* Ag. 1359. *πεπτωκότι τρίτην ἐπενδίδωμι.* Choeph. 571. *ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.* Choeph. 644. *τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ.* Choeph. 863. *οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.* Choeph. 1062. *τρίτος αὖ χειμὼν — ἐτελέσθη.* Choeph. 1069. *νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ.* Eum. 4. *ἐν δὲ τῷ τρίτῳ λάχει.* Suppl. 689. *τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις Δίκας γέγραπται.* Pers. 300. *Δίλαιος, Ἀρσάμης τε ναργήστης τρίτος.* Pers. 304. *Ἀρκτεύς, Ἀδεύης καὶ Φαρνουσείης τρίτος.* Choeph. 242. *Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ πάντων μεγίστῳ Ζηνί.* Eum. 729. *Παλλάδος καὶ Λοξίου ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου σωτῆρος.* Suppl. 26. *ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι θήκας κατέχοντες, καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος.* Epig. 46. *τρίτην Διὸς σωτῆρος σύκταιαν λίβα.* Palam. 168. *ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα.*

Τριτόσπονδος *felicissimus, qui tertiam libationem Iovi Σωτῆρι facit.* Ag. 237. *τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα.*

Τριτόσπορος *γονὴ tertium postero-*

rum genus, pronepotes. Pers. 804. θῶνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ ἄφωνα σημανεῦσιν.

Τρίτων Triton. Eum. 283. *Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου.*

Τρίχαλος trifidus. Sept. 742. *καπῶν δ' ἄσπερ θάλασσα πῦρ' ἄγει, τὸ μὲν πιτνὸν, ἄλλο δ' αἴρει τρίχαλον.*

Τριχορρύης diripiis. Psychag. 257. *παλαιὸν θέρμα καὶ τριχορρύές.*

Τρίχωμα caesaries. Sept. 648. *ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος.*

Τροία Troia. Ag. 9. 307. *ἐκ Τροίας.* Ag. 131. *στόμιον μίγα Τροίας.* Ag. 260. *Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν.* Ag. 311. *Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.* Ag. 348. *ἐπὶ Τροίας πύργοις.* Ag. 511. *Τροίαν κατασκάψαντα.* Ag. 515. *Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον.* Ag. 563. *Τροίαν ἑλόντες.* Ag. 577. *Τροίαν νῶν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;* Ag. 757. *Τροίας πολιπόρθου.* Ag. 1432. *ὑπὸ Τροίᾳ.* Choeph. 301. *Τροίας ἀναστατῆρας.* Eum. 435. *Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθηκας.*

Τρομεῖν tremere, timere. Prom. 541. *Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων.* Pers. 64. *τοιόσδ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεχθον τείνουσι χρόνον τρομέοντας.*

Τρόμος tremor. Choeph. 456. *τρόμος μ' ἐφίκετο.*

Τροπαία conversio, mutatio. Sept. 688. *δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός.* Ag. 212. *φρενὸς πνέων, δυσσεβῆ τροπαίαν.* Choeph. 764. *τροπαίαν Ζεὺς κακῶν ἄτας ποτέ* l. d.

Τρόπαιον tropaeum. Sept. 937. *ἕστακε δ' Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις.* Sept. 259. *ἐπεύχομαι θήσειν τρόπαια.* Choeph. 764. *τρόπαια Ζεὺς κακῶν, θήσει ποτέ.*

Τροπὴ victoria. Ag. 1210. *ἄσπερ ἐν μάχης τροπῇ.*

Τρόπος modus, ratio. Eum. 183. *πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος μορφῆς.* Prom. 87. *ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκνυλισθήσῃ τέχνης.* Prom. 917. *ἐγὼ τάδ' οἶδα χῷ τρόπῳ.* Sept. 283. *παντὶ τρόπῳ.* Pers. 701. *τίνι τρόπῳ;* Pers. 779. *τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;* Prom. 765. *ποίῳ τρόπῳ;* Choeph. 743. *τρόπῳ φρενός.* Sept. 265. *ἀντηράτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον.* Sept. 445. *φιλεῖ δὲ συρίζουσα βάρβαρον τρόπον.* Sept. 447. *ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον.* Sept. 620. *τὰς δ' ἀνδρηλάτην φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίεσθαι τρόπον.* Choeph. 272. *τρόπον τὸν αὐτὸν ἀντακτεῖναι λέγων.* Ag. 49. *τρόπον αἰγυπιῶν.* Ag. 879. *κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον.* Ag. 892. *γυναικὸς ἐν τρόποις.* Eum. 419. *ἐν τρόποις Ἰξίονος.* Choeph. 472. *τρόπαιον οὐ τυραννικοῖς θανών.* — mos, indoles, animus. Heliad. in Bekk. Anecd. p. 346, 10. *Ἀθρόως αἱ γυναῖκες τρόπον ἔχουσι γόων.* Ag. 1033. *τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαρέου.* Prom. 11. *φιλανθρώπου δὲ πάσεσθαι τρόπου.* Prom. 28. *τοιοῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.* Prom. 309. *μεθαρμόσαι τρόπους νέους.* Ag. 830. *τοὺς φιλάνορας τρόπους.* Fragm. 305 *τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.*

Τροποῦσθαι retrum struere adhiberi. Pers. 368. *ναυβάτης τ' ἀνὴρ τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀρ' εὐήρετμον.*

Τροφεῖον educationis merces. Sept.

459. θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί.

Τροφεύς nutrix. Choeph. 749. γυναῖκὸς τροφεῖς τε τοὐμὸν εἰχέτην τέλος.

Τροφή infantis nutricatus. Sept. 647. οὔτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω. — *educatio, alimonia.* Sept. 530. Ἄργει δ' ἐκείνων παλὲς τροφάς. Sept. 768. τέκνοις δ' ἀραίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς. Ag. 1131. τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀΐδνας τάλαιν' ἠντόμαν τροφᾶς. Ag. 711. χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων. Suppl. 871. οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

Τροφός nutrix. Sept. 16. γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ. Choeph. 64. δι' αἵματ' ἐκποθέντ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Choeph. 720. τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ πεπλανημένην. Eum. 629. τροφὸς δὲ νύμφευτὸ νεοσπόρου.

Τροχήλατος curru vectus. Pers. 962. ἀμφὶ σκηναῖς τροχηλάτοισιν. — *curribus tritus.* Oedip. 161. τροχήλατον σχιστῆς πελεύθου τριόδων.

Τρόχις cursor. Prom. 943. εἰσορᾷ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν.

Τροχοδινεῖσθαι gyro circumvolvi. Prom. 884. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίσσων.

Τρύειν conterere. Prom. 27. ἀεὶ δέ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν πόνου τρύσει σε.

Τρῶες Troiani, Ag. 67. Δανασῖαν Τρωσὶ δ' ὁμοίως.

Τρωΐα Troia. Choeph. 358. ὑπὸ Τρωΐας τείχεσσι φθίμενος l. d.

Τρωϊκός Troianus. Ag. 325. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν.

Τυγχάνειν I. *nancisci, participem fieri,* cum gen. Prom. 239. τούτου τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην. Prom. 270. τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου. Prom. 652. ἐξὸν σοὶ γάμου τυχεῖν μεγίστου. Sept. 235. μή μ' ἀνολείας τυχεῖν. Sept. 532. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι. Sept. 543. πνεύσαντος ἀρτιγαμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν. Sept. 1055. σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων τεύξῃ. Pers. 500. ὅσοι δὲ λοιποὶ κάτυχον σωτηρίας. Ag. 166. τριακτῆρος οἴχεται τυχών. Ag. 168. τεύξεται φρενῶν. Ag. 491. πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών. Ag. 840. τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν. Ag. 1045. οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. Ag. 1265. ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν. Ag. 1331. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω. Choeph. 201. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας. Choeph. 216. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; Eum. 455. μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου. Eum. 689. μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης. Eum. 707. τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν. Suppl. 65. δυσμάτορες κότου τυχών. Suppl. 152. μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων. Suppl. 379. δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου. Suppl. 516. παρωτοῦ τῶν ὁ ἵκτωρ ἔχει τυχεῖν. Suppl. 769. θέλοιμι δ' ἂν μοιρίμου βρόχου τυχεῖν. Suppl. 967. τοιῶνδε τυγχάνοντας. Dan. 36. ἵκτωρ δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν. — omisso genitivo. Choeph. 939. Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς (sc. αὐτῆς). Eum. 818. τιμίαν ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως τεύξῃ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων (sc. τιμῆς), ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ'

ἂν σχέθοις βροτῶν. — cum accusativo. Ag. 1203. οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μαιητῆς κυνὸς — τεύξεται κακῇ τύχῃ. Choeph. 700. ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους μακρᾶς καλεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. Eum. 31. καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. — II. absolute positum, *verum attingere, recte dicere vel facere.* Ag. 1206. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὴς δάκος τύχοιμ' ἄν; Choeph. 412. τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; — III. *accidere.* Sept. 5. εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι. Ag. 338. εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά. Choeph. 211. ἔσχον τὰ λοιπὰ — τυγχάνειν καλῶς. Choeph. 735. ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις τυχόντα. Suppl. 395. εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι. Suppl. 786. ἐπελθέτω μόρος πρὸ κοίτας γαμηλίου τυχών. — cum dativo. Prom. 346. θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πήμοσιν τυχεῖν. Pers. 692. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς. Ag. 626. πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δήμιον τυχεῖν. — IV. cum participio, rem fortuitam significans. Choeph. 14. ἢ πατρὶ τῷ μῷ τάδ' ἐπεπάσας τύχω χοὰς φερούσας; Choeph. 315. τί ῥέξας τύχοιμ' ἀνέκαθεν οὐρίσας; Choeph. 678. εἰ δὲ τυγχάνω τοῖς κυρίοις καὶ προσήκουσιν λέγων. Choeph. 991. τί νιν προσείπω καὶ τύχω μαλ' εὐστομῶν; Eum. 696. ὅτε δεύμενος τύχοι. — omisso participio, quod e praecedentibus supplendum est. Ag. 608. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις (sc. εἰπών); — omisso participio verbi substantivi. Sept. 502. σωτὴρ γένοιτο Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

Τυδεύς Tydeus. Sept. 359. 362. 389. 553.

Τύμβος tumulus. Sept. 510. τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος. Sept. 817. ἔτευξα τύμβῳ μέλος. Sept. 1051. πῶς τολμήσω μήτε σε κλάειν μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον; Choeph. 4. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ. Choeph. 85. τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς. Choeph. 90. χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός. Choeph. 104. αἰδουμένη σοί, βωμὸν ὡς, τύμβον πατρὸς λέξω. Choeph. 198. ἄγαλμα τύμβου τοῦδε. Choeph. 504. τίμημα τύμβου. Choeph. 913. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. Glauc. 23. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

Τυμβοχόος tumulum aggerens. Sept. 1013. τυμβοχόα χειρώματα.

Τύμμα caedes. Ag. 1405. ἔτι σε χρὴ στειρεύειν φίλων ἔτυμμα τύμμασι τίσαι.

Τυνδάρεως Tyndareus. Ag. 83. Τυνδάρεω θύγατερ.

Τύπανον tympanum. Edon. 51. τυπάνου δ' εἰκὼν ὧδ' ὑπογύιον βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

Τύπος figura. Sept. 470. Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος. Eum. 49. οὐδ' αὖτε Γοργείοιων εἰκάσω τύποις. Suppl. 279. ἐν γυναικείοις τύποις.

Τύπτειν ferire. Ag. 1099. ἐν πλοκίοισιν μελάγκηρων λαβοῦσα μηχανήματι τύπτει. Eum. 151. ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου μεσολαβῆ πέντρῳ ὑπὸ φρένας. — Prom. 361. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς. Sept. 870 a. δὲ εὐωνύμων

τετυμμένοι. τετυμμένοι δῆτα. Eum. 485. ξυμφορᾷ τετυμμένος.

Τυραννικός regius. Ag. 802. ἄδην ἕλιξεν αἵματος τυραννικοῦ. Choeph. 472. τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών.

Τυράννις regnum. Prom. 10. 357. τὴν Διὸς τυραννίδα. Prom. 224. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα. Prom. 305. τὸν ξυγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα. Prom. 758. πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπίσῃ τυραννίδος. Prom. 911. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβάλεῖ. Prom. 998. πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Ag. 1328. τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. Ag. 1338. πεπαστέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. Choeph. 399. ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδι; — *is qui regnum tenet.* Choeph. 967. ἴδεσθε χώρας τὴν δεπλῆν τυραννίδα, πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.

Τύραννος rex. Prom. 222. 738. ὁ τῶν θεῶν τύραννος. Prom. 310. νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. Prom. 944. τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου δυσκοινον. Prom. 959. οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠσθόμην; Ag. 1616. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ. Choeph. 354. πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων. — *regius.* Prom. 763. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

Τύρβα turbate. Fragm. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Τύριος Tyrius. Pers. 924. Τυρίας ἐκ ναός.

Τυρσηνικός Tyrrhenicus. Eum. 537. Τυρσηνικὴ σάλπιγξ.

Τυτθά vix. Pers. 556. τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν.

Τυτθός parvulus. Ag. 1588. συνεξαλαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.

Τυφλός coecus. Prom. 250. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.

Τυφώς Typhon. Prom. 370. τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον. Prom. 354. Τυφῶνα θοῦρον. Sept. 475. Τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα λιγυύν. Sept. 493. πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει. Sept. 500. εἰ Ζεύς τε Τυφῶ κρατερώτερος μάχῃ.

Τυφὼς turbo. Ag. 642. κεροτυπούμεναι βίᾳ χειμῶνι τυφῷ. Suppl. 555. ὅντ' ἐπέρχεται τυφῷ μένος ὕδωρ τὸ Νείλου.

Τύχη fortuna. Sept. 408. πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεινά, ἃ μὴ κραίνοι τύχη. Sept. 488. ἐν χρείᾳ τύχης. Pers. 338. τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ. Ag. 324. ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον. Ag. 654. οὐ πεποιθότες τύχῃ. Ag. 671. γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων. Ag. 733. ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. Ag. 1203. οἷα — τεύξεται κακῇ τύχῃ. Ag. 1463. κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου. Ag. 1638. τὴν τύχην δ' αἱρούμεθα. Choeph. 504. τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης. Choeph. 933. δυσοίμου τύχας. Suppl. 375. δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν. Fragm. 273. κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν πρακτημένων. — *res quae accidit, casus, conditio.* Prom. 375. τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. Prom. 397. στένω σε τὰς σὺλομένας τύχας. Prom. 771. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύ-

χης; Prom. 1075. μηδὲ πρὸς ἄτης θηρασθεῖσαι μέμψησθε τύχην. Ag. 557. τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου. Ag. 1012. εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέπει τύχης. Ag. 1100. δολοφόνου λέβητος τύχων σοι λέγω. Ag. 1137. δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας. Ag. 1402. ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται. Choeph. 963. τύχᾳ δ' εὐπροσωποποίτᾳ τὸ πᾶν ἰδᾶν θρεομένοις. Eum. 566. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. Suppl. 83. μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ. Suppl. 322. τίς κατέσκηψεν τύχη; Suppl. 453. τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει. — *fortuna secunda.* Sept. 454. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ τῷ. Choeph. 136. ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατέχομαί σοι. Ag. 1631. κατελθὼν δεῦρο πρεσμονεῖ τύχῃ. Eum. 93. ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ. Suppl. 518. πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος. Choeph. 367. μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου μείζονα φανεῖς. — τύχαι *res adversae, calamitates.* Prom. 106. οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας οἷόντε μοι τάσδ' ἐστί. Prom. 132. δίδια γὰρ ἄμφι σαῖς τύχαις. Prom. 272. τὰς προσερπούσας τύχας ἀκούσατε. Prom. 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ. Prom. 302. θεωρήσων τύχας ἁμάς. Prom. 347. ἀσιγνήτου τύχας. Prom. 553. σὰς προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας. Prom. 636. αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας. Prom. 640. τἀποκλαῦσαι, κἀποδύρασθαι τύχας. Sept. 314. βαρείας τοι τύχαι προταρβῶ. Sept. 615. οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας. Ag. 180. ἐμπαίοις τύχαις συμπνίων. Ag. 1107. τἀλαίνας ἀμπότους τύχας. Ag. 1249. ἀπήγαγ' ἐκ τοιᾶσδε θανασίμους τύχας. Choeph. 81. μεταίοισι δεσποτᾶν τύχαις. Eum. 916. ἀνδρομεῖτας δ' ἀώρους ἀπαυλίσω τύχας. — *res secundae.* Eum. 884. ἐπισύντους βίου τύχας ὀνησίμους. Psychost. 264. θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παισὶν ἐκφήμησεν.

Τύχη *Fortuna.* Ag. 650. Τύχῃ δὲ αὐτὴρ ναῶν ἄϊλουδ' ἑφέζετο.

Τυχηρός *felix.* Ag. 461. Ἑρμοκλέα χρόνῳ τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκης παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου τιθεῖ ἀμαυρόν.

Τὼς *sic.* Sept. 466. τὼς νιν Ζεὺς νομίσῃ ἐπίδοι καταίνων. Sept. 619. ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς ἐ ἀνδρηλάτην — τίσασθαι. Suppl. 66. τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰοῦνίοισι νόμοισι δάπτω. Suppl. 673. πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς πολύγονα τελέθοι.

Υ.

Ὑβρίζειν *superbire.* Prom. 82. ἐντεῦθα νῦν ὕβριζε. Ag. 1594. ὑβρίζουσιν ἐν ταχοῖσιν οὐ σίβω. Suppl. 857. ὁ μέγας Νεῖλος ὕβρίζοντ' ἀποτρέψειν ὁ ἄϊστος ὑβρις. Ossileg. 166. ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί. — cum accusativo personae. Prom. 971. οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.

Ὕβρις *insolentia, superbia.* Sept. 388. καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται. Sept. 484. ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν. Pers.

794. ὕβρεως ἄπεινα παθέων φρενημάτων. Pers. 807. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν ἄτης. Ag. 741. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεάζουσαν ἐν καιναῖς βροτῶν ὕβριν. Eum. 506. δυσσεβίας μὲν ὕβρις τίκτει. Suppl. 75. ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγοῦντες. Suppl. 97. ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον. Suppl. 421. γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων. Suppl. 482. ὕβριν μὲν ἐχθήρειον ἄρσενος στόλου. Suppl. 523. ἄλεσσεν ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας. Suppl. 797. γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν δύσφορον. Suppl. 825. δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει. Suppl. 858. ὑβρίζοντα — ἄϊστον ὕβριν.

Ὑβρισμός *facinus insolens.* Ossileg. 166. ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί.

Ὑβριστής *insolens.* Suppl. 30. ἐσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ.

Ὑβριστής nom. propr. Prom. 719. ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον.

Ὑγίεια *sanitas.* Ag. 974. τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀκόρεστον τέρμα. Eum. 507. ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύσυκτος ὄλβος.

Ὑγρός *humidus.* Suppl. 256. συντίμνει δ' ὑγρᾶς θαλάσσης.

Ὑγρώσσειν *madefacere.* Ag. 1392. βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὥλεσε γραφήν.

Ὑδαρής *aqua dilutus, non sincerus.* Ag. 772. τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

Ὑδατηρός *aquarius.* Fragm. 328. μήτε πρωσσοὺς, μητ' οἰνηροὺς μηθ' ὑδατηρούς.

Ὑδρηλός *aquaticus.* Pers. 605. λιβάδων ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα. Suppl. 774. νέφη ὑδρηλά.

Ὑδρηρός *aquarius.* Cabir. in Bekk. Anecd. I. p. 115, 3. ὑδρηροὺς πίθους καὶ οἰνηρούς. Sed cf. Ὑδατηρός.

Ὕδωρ *aqua.* Sept. 85. ἀμαχέτου δίκην ὕδατος ὀροτύπου. Sept. 289. ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐτραφέστατον παμάτων. Eum. 664. καπαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων. Suppl. 23. ἀν πόλιν, ἀν γῆ καὶ λευκὰν ὕδωρ. Suppl. 556. ὕδωρ τὸ Νείλου νέοισι ἄθικτον. Suppl. 835. μήπεσε πάλιν ἴδοιμ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ. Heliad. 178. θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς. Glauc. in Bekk. Anecd. p. 5, 21. ἀνθρωπειδὲς θηρίον ὕδατι αὐζῶν. Fragm. 303. πανὶ ὕδωρ δίκην πυρός.

Ὑιός *filius.* Sept. 591. υἱὸν Οἰκλέους λέγω.

Ὕλαγμα *latratus.* Ag. 1614. οὐ δ' ἐξορίσας ἠπίοις ὑλάγμασιν ἄξῃ. Ag. 1657. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων.

Ὑλάσσειν *latrare.* Suppl. 855. λύμασιν ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσσειν.

Ὕλη *sylva.* Ag. 483. δαίων φλόγα ὕλης ὀρείας.

Ὑμέναιος *hymenaeus.* Ag. 690. πρασσομένα τὸ νυμφοτίμων μέλος ἐκφάτως τίοντας ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν.

Ὑμεναιοῦν *hymenaeum canere.* Prom. 556. τὸ δεμνιβόλιον δέ μοι μέλος προσίπτα τόδ' ἐκεῖνό θ', ὅτ' ἀμφὶ λοετρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν.

Ὑμνεῖν *canere.* Ag. 1164. ὑμνοῦσα δ' ὕμνον δαΐφρονα προσήμενα πρώτιστον ἄτην. Ag. 1453.

ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται. Psychost. 264. ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν. — ὑμνεῖσθαι *sermonibus, conviciis celebrari.* Sept. 7. Ἐτεοκλέης ἂν εἰς πολὺ κατὰ πτόλιν ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φρουμίοις πολυῤῥόθοις.

Ὕμνος *hymnus, cantilena.* Sept. 849. τὸν δυσκέλαδον δ' ὕμνον Ἐρινύος ἰαχεῖν. Pers. 612. χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων ὕμνους ἐπευφημεῖτε. Pers. 617. ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα. Ag. 692. μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον. Ag. 1164. ὑμνοῦσι δ' ὕμνον. Ag. 1453. ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται. Choeph. 468. θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὃδ' ὕμνος. Eum. 296. ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δίσμιον σέθεν. Eum. 318. 327. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων, δίσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος. Suppl. 1005. μηδ' ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις.

Ὑμνῳδεῖν *canere.* Ag. 963. τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ θρῆνον Ἐρινύος.

Ὑπάγγελος *a nuntio vocatus.* Choeph. 825. ἦκω μὲν οὐκ ἄκλητος ἀλλ' ὑπάγγελος.

Ὑπαί cum genitivo, *ab.* Ag. 866. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωΰσσοντος. Choeph. 606. ἐχθρῶν ὕπαι φῶς' ἀπώλεσεν φίλον. — *sub.* Eum. 395. Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. — adverbialiter positum. Ag. 916. ὕπαι τις ἀρβύλας λύει τάχος. Ag. 1136. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ. Cf. Ὑπό.

Ὑπαίθριος *subdialis.* Prom. 113. ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν. Ag. 326. τῶν ὑπαιθρίων πάγων δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες.

Ὑπαντιάζειν *obviam ire.* Pers. 399. παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ἔδος ὑπηνιάζει. Pers. 820. ὑπαντίαζε παιδί. Pers. 836. ὑπαντιάζειν παιδ' ἐμῷ. παιφάσσομαι.

Ὕπαρ *inter vigilandum.* Prom. 484. κἄπρηνα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι.

Ὑπάρχειν *praesto est.* Ag. 935. οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ, ἔχειν. Ag. 1641. πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει. Choeph. 1064. παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι.

Ὑπασπιστήρ *clypeatus.* Suppl. 179. ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον λεύσσω.

Ὕπαστρος *ab astris pendens.* Suppl. 388. ὕπαστρον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι.

Ὕπατος *sublimis.* Ag. 50. ὕπατοι λεχέων στορφοδινοῦνται. Ag. 55. ὕπατος δ' ἀΐων ἢ τις Ἀπόλλων ἢ Πάν. — *supremus.* Ag. 495. ὕπατός τε χώρας Ζεύς. — ὕπατοι *dei superi.* Ag. 89. πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων, ὑπάτων, χθονίων. Suppl. 24. ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι.

Ὑπέγγυος *sponsione obligatus.* Choeph. 38. κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων θεόθεν ἔλαχον ὑπέγγυοι.

Ὑπείκειν *cedere.* Ag. 1335. ἢ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν δόμων καταισχυντῆρες τοῖσδ' ἡγουμένοις;

Ὑπεῖναι *subesse.* Pers. 801. πεύθεσθε καπῶν κρηπὶς ὑπεστεν.

Ὑπείροχος *eminens.* Prom. 426. ὑπείροχον σθένος.

Ὑπεκσώζειν *servare aliquem ex aliquo, periculo subtractum.* Pers. 445. φίλους δ' ὑπεκσώζουσιν ἐναλίων πόρων.

Ὑπέρ I. cum gen. locum significans, *super*. Sept. 88. *ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαός*. Ag. 356. *ὕπερ ἄστρων*. Ag. 562. *ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις*. Atham. 1. *τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν*. — causam significans, *super, de*. Prom. 66. *σῶν ὕπερ στένω πόνων*. Prom. 67. *τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὕπερ στένεις;* Sept. 107. *ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ*. Choeph. 501. *ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα*. — *in alicuius gratiam, pro*. Sept. 402. *τρέμω δ' αἱματηφόρους μόρους ὑπὲρ φίλων ὁλομένων ἰδέσθαι*. Pers. 397. *νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών*. Eum. 101. *οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνίσται*. Eum. 675. *σὺδόντων ὕπερ ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι*. — II. cum acc. *super*. Ag. 293. *λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος*. Eum. 77. *ὑπέρ τε πόντον καὶ περιῤῥύτας πόλεις*. Eum. 241. *ὑπέρ τε πόντον — ἦλθον*. — *ultra*. Ag. 368. *φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ ὑπὲρ τὸ βέλτιστον*. — III. adverbialiter positum. Pers. 100. *τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν*.

Ὑπεραίρειν *excedere*. Ag. 760. *μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος*.

Ὑπέραυχος *iactabundus*. Sept. 465. *ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει*.

Ὑπερβάλλειν *supergredi*. Prom. 724. *ἀστρογείτονας δὲ χρὴ κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν βῆναι πίλευθον*. Ag. 298. *Σαρωνικοῦ πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν*. — *superare*. Prom. 925. *κραυνοῦ κρείσσων' εὑρήσει φλόγα βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν πτύπον*. Pers. 283. *ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη*.

Ὑπερβαρής *praegravis*. Ag. 1148. *δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνών*.

Ὑπέρβατος *superans*. Ag. 416. *τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα*.

Ὑπέρβιος nom. propr. Sept. 486. 494. 501.

Ὑπερβόρεος *hyperboreus, fortunatissimus*. Choeph. 367. *μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορίου μείζονα φωνεῖς*.

Ὑπέργηρως *admodum senex*. Ag. 79. *τὸ θ' ὑπέργηρων — τρίποδας μὲν ὁδοὺς στείχει*.

Ὑπερδείδειν *pro aliquo timere*. Sept. 274. *δρακόντα δ' ὥς τις τέκνων ὑπερδείδοικεν λεχέων δυσευνήτειρα πάντροφος πελειάς*.

Ὑπερδικεῖν *causam alicuius agere*. Eum. 622. *πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς;*

Ὑπερδίκως *iustissime*. Ag. 1369. *τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν*.

Ὑπερέχειν *superiorem esse*. Prom. 213. *ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν χρείᾳ, δόλῳ δὲ κοὐκ ὑπερίξοντας κρατεῖν* l. d. Pers. 695. *ὧ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ*. — *praetendere*. Sept. 197. *πόλεος ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν*.

Ὑπερήφανος *superbus*. Prom. 403. *ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδεικνυσιν αἰχμάν*.

Ὑπερθε *supra*. Sept. 210. *ὕπερθ' ὀμμάτων πρημνάμενα νεφελᾶν*. Ag. 224. *ὕπερθε βωμοῦ*.

Ὑπερθεῖν *supergredi.* Eum. 532. *ἰδὼν ἀμηχάνοις δίαις λέπαδνον οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν.*

Ὑπερθρώσκειν *transilire.* Ag. 288. *ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ.* Ag. 801. *ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων.* Suppl. 852. *Αἴγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθοεῖ.*

Ὑπερθύμως *vehementi ira.* Eum. 788. *μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.*

Ὑπέρκομπος *superbe iactabundus.* Sept. 373. *ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις.* Sept. 386. *σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε.* Pers. 813. *Ζεύς τοι πολασοὶς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν φρονημάτων ἔπεστιν.* Pers. 817. *θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.* — *praestans.* Pers. 334. *αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει ἑκατὸν δὶς ἦσαν.*

Ὑπέρκοπος *superbus.* Sept. 437. *ὑπερκόπῳ δορί.*

Ὑπερκόπως *superbe, lascive.* Choeph. 134. *οἱ δ' ὑπερκόπως ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.*

Ὑπέρκοτος *gravis, saevus.* Ag. 796. *πάγας ὑπερκότους ἐπραξάμεσθα.*

Ὑπερκότως *immodice.* Ag. 455. *τὸ δ' ὑπερκότως πλύσιν οὐ βαρύ.*

Ὑπερμήκης *perlongus.* Prom. 593. *τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους.*

Ὑπέρπικρος *admodum acerbus.* Prom. 946. *τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον.*

Ὑπέρπλουτος *eximie dives.* Prom. 464. *ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.*

Ὑπερπολλοί *supra modum multi.* Pers. 780. *πτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν.*

Ὑπερπόντιος *transmarinus.* Ag. 403. *πόθῳ δ' ὑπερποντίας φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.* Suppl. 41. *Δίου πόρτιν ὑπερπόντιον τιμάορα.*

Ὑπερστατεῖν *defensorem esse.* Suppl. 338. *ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.*

Ὑπέρτατος *supremus.* Pers. 151. *ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη.* Suppl. 657. *Ζῆνα μέγαν σεβόντων, τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον.*

Ὑπερτείνειν *praetendere aliquid ad arcendam aliquam rem.* Ag. 941. *φυλλὰς ἵκεν' ἐς δόμους, σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου πυρός.*

Ὑπερτελεῖν *superare.* Ag. 350. *εἰ μήτε μίγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι μέγα δουλείας γάγγαμον.*

Ὑπερτελής *superans.* Ag. 277. *ὑπερτελὴς τε, πάντων ὥστε νικᾶσαι, ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος.*

Ὑπερτενής *prominens.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 353, 10. *γαλεὸν ἀθέριστον ἀσπίδος ὑπερτενῆ.*

Ὑπέρτερος *superior.* Sept. 348. *ὡς δυσμενεῦσ ὑπερτέρου.* Phryg. 244. *ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἐσθ' ὑπερτέρα.* — *amplior, ulterior.* Choeph. 103. *λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.* — *ὑπέρτερον magis, amplius.* Sept. 512. *ὕμνοι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ σθένει πεποιθὼς ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον.*

Ὑπέρτολμος *admodum audax.* Choeph. 586. *ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι;*

Ὑπέρτονος *admodum intentus.* Eum. 539. *σάλπιγξ — ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.*

Ὑπερτοξεύσιμος *superabilis.* Suppl. 468. *μίασμ' ἵλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.*

'Υπέρφευ supra modum. Pers. 806. οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. Ag. 367. φλεόντων δωμάτων ὑπὲρ τὸ βέλτιστον.

'Υπερφοβεῖσθαι supra modum timere. Sept. 220. μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

'Υπερφρονεῖν superbum esse. Ag. 1009. μηδ' ὑπερφρόνει. — superbe despicere. Pers. 811. ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα.

'Υπέρφρων superbus. Sept. 369. ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε. Sept. 392. στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.

'Υπερφυής eximius. Sisyph. 208. ἀλλ' ἀρουραῖός ἐστι σμίνθος ὡς ὑπερφυής.

'Υπέρχεσθαι subire. Eum. 324. ὅφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ. — Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δ' ἄνεω ὑπέρχεται σκαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα.

'Υπεύθυνος rationis reddendae necessitate obligatus. Prom. 324. τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρανεῖ. Pers. 209. οὐχ ὑπεύθυνος πέλει. Choeph. 704. αἰνῶ δὲ πρᾶσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.

'Υπέχειν subtendere. Prom. sol. 182. νεφέλην δ' ὑποσχών.

'Υπήκοος subditus. Pers. 230. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος. Pers. 238. οὔ τινος δοῦλοι πέπληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι. Choeph. 302. δυοῖν γυναικῶν ὠδ' ὑπηκόους πέλειν.

'Υπήνη labium. Glauc. 25. δαΰλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδες πυθμήν.

'Υπηρετεῖν servire, se accommodare. Fragm. 306. τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

'Υπηρέτης minister. Prom. 956. φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου. Prom. 985. σὺ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

'Υπίσχεσθαι promittere. Eum. 771. ἐγὼ γὰρ ὑμῖν παιδίαις ὑπίσχομαι.

'Υπνοδότης consopiens. Prom. 575. ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδότειραν νόμων.

'Υπνος somnus. Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιρῶν ὕπνῳ. Ag. 14 s. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ. Ag. 17. ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος. Ag. 172. σταζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος. Ag. 281. ὕπνῳ νικώμενος. Ag. 414. βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις. Ag. 886. φρονεῖς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη. Ag. 1426. τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν μοῖρ' ἀτέλεστον ὕπνον. Choeph. 33. ἐξ ὕπνου κώτου πνέων. Choeph. 528. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη. Choeph. 612. Νίσου ἀθανάτας ὀρχὸς νοσφίσας' ἀπροβούλως πνέουθ' ἃ κνυόφρων ὕπνῳ. Eum. 68. ὕπνῳ πεσοῦσαι. Eum. 123. ὕπνος πόνοι τε κύριοι συναμύσαι. Eum. 129. μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ. Eum. 136. ἀπολωπήσας' ὕπνον. Eum. 143. ὕπνῳ πραυνθεῖσα.

'Υπνώσσειν dormire. Eum. 119. ἄγαν ὑπνώσσεις. Eum. 121. ὦζας; ὑπνώσσεις; — quiescere. Sept. 269. φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κάρ.

'Υπό. I. cum gen., locum significans, sub. Sept. 363. ὑπ' ἀσπίδος δὲ τᾷ χαλκήλατος πλήζουσι κώδωνες φόβον. Sept. 570. μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός. Choeph. 79. δακρύει δ' ὑφ' εἱμάτων. Choeph. 820. τεῖσ' ὑ-

ὑπὸ χθονὸς φίλοιόν. Eum. 72. πανὸν σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός. — Cum verbis passivis vel passivae significationis, ab. Prom. 170. τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου σκήπτρου τιμάς τ' ἀποσυλᾶται. — Prom. 306. οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖς κάμπτομαι. Prom. 835. ὑφ' ὧν σὺ λαμπρᾷ — προσηγορεύθης. Prom. 1081. εἰς ἀπείραντον δίπτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας. Sept. 7. Ἐτεοκλέης ἂν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν. Sept. 176. αὐτοί θ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. Sept. 306. ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν πεφθομένην. Sept. 1011. πεπειυῶν τόνδ' ὑπ' εἰωνῶν δοκεῖ ταφῆνι' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν. Pers. 407. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκεοτόμοις παίοντο. Ag. 1245. καταγελωμένην μέγα φίλων ὕπο. Choeph. 64. δὲ αἵματ' ἐκποθέν θ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Choeph. 192. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος. Eum. 95. ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη. Eum. 774. ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας. Myrm. 116. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα. Sept. 567. σῇς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ ἁλοῦσα. Ag. 460. ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων. Prom. 1044. πάσχειν δὲ κακῶς ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν. Eum. 99. ἔχω μεγίστην αἰτίαν πείνων ὕπω. — ab adjectivo pendens. Pers. 802. τόσος γὰρ ἔστω πίλανος αἱματοσφαγὴς — Δωρίδος λόγχης ὕπο. Choeph. 525. ἄτρωτον οὐθαρ ἦν ὑπὸ στυγός; — a substantivo pendens. Sept. 1015. ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο. Choeph. 930. ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τροβᾶς ὑπὸ δυοῖν μαστόροιν. — significans eum, per quem quid efficitur, causam a qua quid proficiscitur. Suppl. 235. χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο ἀπρόξενοί τε μολεῖν ἔτλητε. Suppl. 912. οὕτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο Ἄρης. Ag. 462. πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου πόλιν διήκει θοὰ βάξις. Choeph. 730. δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει φήμης ὕφ ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι. Suppl. 1013. μηδ' ὑπ' ἀναγναι γάμος ἔλθοι Κυθέρειος. Eum. 339. κρατεῖν ὄνθ' ὅμως μανροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου. — prae. Sept. 268. πρὶν — ταχυρρόθους λόγους ἰκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο. Pers. 364. τοσαῦτ' ἔλεξε κἄρτ' ὑπ' ἐνθύμου φρενός. Pers. 476. ὑπ' ἄσθματος κενοί. Pers. 741. τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο ἔνδον αἰχμάζειν. Pers. 821. ὑπ' ἄλγους λαπίδει ἀμφὶ σώματι στεμοζόμενοι. Ag. 527. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Ag. 573. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο. Choeph. 844. ὑπὸ δ' εὐνοίας πῶς ἴσον εἰπεῖν' ἀνύσομαι; Eum. 174. μὴ — ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν ἐπ' ἀνθρώπων φρόν. Suppl. 494. καὶ δὴ φίλον τις ἔκτανε' ἀγνοίας ὕπο. — significans rem, qua comitante aliquid fit. Ag. 1533. κατεθάφομεν οὐχ ὑπὸ πλανωμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Eum. 960. σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν κατὰ γῆς σύμενας. (huc referri potest etiam Suppl. 235. οὐδὲ κηρύκων ὕπο ἀπρόξενοί τε — μολεῖν ἔτλητε.) — II. cum dativo, locum significans et rem, sub qua quid versatur. Prom. 365. ἐκεῖμενος

ἐλίζῃσιν Αἰτναίαις ὕπο. Prom. 714. ἀλιστόνοις γ' ὑπὸ χρίμπτουσα ῥαχίαισιν. Sept. 525. φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα. Sept. 930. ὑπὸ σὲ σώματι γᾶς πλεῦτος ἄβυσσος ἕστω. Pers. 186. ἅρμασιν δ' ὕπο ζεύγνυσιν αὐτῶ. Ag. 824. ὅσσπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. Ag. 856. τόν, δ' ὑπ' Ἰλίῳ εἶδεν κίνδυνον. Ag. 1414. Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ. Ag. 1432. πολλὰς ψυχὰς ὀλέσας ὑπὸ Τροίᾳ. Choeph. 341. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ — κατηναρίσθης. Choeph. 358. ὑπὸ Τρωΐαις τείχεσιν φθίμενος. Eum. 959. γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι. Eum. 955. Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ. Eum. 351. δόξας τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' εἰθέρι σεμναί. Ag. 1001. ὑπὸ σκότῳ βρίμει. — Eum. 495. ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. Eum. 907. βᾶτε — ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ. — significans rem, sub cujus potestate aliquid fit, cujus vi aliquid efficitur. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται. Sept. 370. φλίγουθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανόν. Sept. 803. πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ. Sept. 914. ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις χερσίν. Eum. 355. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τίδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ. Choeph. 28. λακίδας ἕφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν. — III. cum accusativo, locum significans et rem, sub quam quid fertur. Prom. 152. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν — ἔκευε. Prom. 463. ὑφ' ἅρμαθ' ἡγαγον φιλήνιους ἵππους. Pers. 616. πέμπει χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς. Pers. 825. ἅπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω. Ag. 959. αὖθ' ὑπ' Ἴλιον ὦρτο ναυβάτας στρατός. Eum. 167. ὑπό τε γᾶν φυγών. Suppl. 703. αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα — ἐρίσσεται. Eum. 153. ἔτυψεν — ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν. Eum. 181. ὑπὸ ῥάχιν πεγέντες. Choeph. 270. δυσχειμέρους ἅτας ὑφ' ἥπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος. — locum, ubi quid versatur, significans. Sept. 543. πυκνοῦ κρυτηρεμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν. Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγκ' ὑπὸ ζώνην βάρος. Eum. 373. ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα. Suppl. 590. ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔτινος θοάζων. — IV. per tmesin adverbialiter positum. Prom. 574. ὑπὸ δὲ πηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ. Prom. 880. ὑπό μ' αὖ σφυκτὸς καὶ φρενοπλῆγες μανίαι θάλπουσι. Ag. 1188. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ. Ag. 438. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει. Add.

Ὑπαί.

Ὑποβρέμειν *substrepere*. Prom. 431. κελαινὸς δ' ἀϊδὸς ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς.

Ὑπόγειος *subterraneus*. Edon. 51. τυπάνου δ' εἰκὼν ὧδ' ὑπογείου βροντῆς φέρεται.

Ὑπογραφή *imago expressa*. Choeph. 207. τανύοντων δ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.

Ὑποδέχεσθαι *suscipere*. Suppl. 1001. ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ μέλος.

Ὑπόδικος *judicium subiens*. Eum. 250. ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.

Ὑπόδοσις *decrementum*. Eum. 481. λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων.

Ὑποδύεσθαι *subire*. Eum. 806. 837. εἰς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;

Ὑποζευγνύναι *subjugare.* Prom. 108. *ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι* v. l.

Ὑποθάλπειν *succendere.* Prom. 880. *ὑπὸ ῥ' αὖ σφίγγουσι καὶ φρυκτωρίαις μανίαις θάλπουσι.*

Ὑποκάμπτειν *deflectere, deficere.* Ag. 76. *μήθ' ὑπερόρας μήθ' ὑποκάμψας ταιρὸν χάριτος.*

Ὑπολαίειν *lamentari.* Ag. 69. *οὔθ' ὑπολαίων οὔθ' ὑπολείβων οὔτε δακρύων — ὀργὰς ἀσυνέτις παραθέλξει.*

Ὑπολείβειν *libare.* Ag. 69. *οὔθ' ὑπολαίων οὔθ' ὑπολείβων.*

Ὑπολείπειν *relinquere.* Ag. 73. *τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες.*

Ὑπομηκᾶσθαι *mugire.* Edon. 51. *ταυροφθόγγοι δ' ὑπομηκῶνται ποθὲν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι.*

Ὑπομιμνήσκειν *in memoriam revocare.* Pers. 950. *ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις.* — *ὑπομιμνήσκεσθαι reminisci, mentionem facere.* Pers. 321. *τοιάνδε γ' ἀρχὴν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.*

Ὑπομπή *ductus, imperium.* Pers. 58. *δεινοῖς βασιλέως ὑπομπαῖς.*

Ὑπόπτερος *levis.* Choeph. 594. *ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φρονεῖσιν δαείς.*

Ὑποπτήσσειν *timere.* Prom. 29. *θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον.* Prom. 962. *μή τι σοὶ δοκῶ ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς.*

Ὕποπτος *suspectus.* Ag. 1620. *ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.*

Ὑπορχεῖσθαι *ad cantum saltare.* Choeph. 1021. *πρὸς δὲ παρδίᾳ φόβος ἄδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.*

Ὑπόσυρος *umbrosus.* Suppl. 653. *ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά.* Adolesc. 134. *ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.* Prom. sol. 182. *ὑπόσυρον θῆσαι χθόνα.*

Ὑπόσκοπος *manus fronti obtenta, sub qua speculari possis.* Theocr. 68.

Ὑποστερίζεσθαι *privari, carere.* Pers. 481. *ὑποστερισμένους βορᾶς.* Choeph. 570. *φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑποστερισμένη.*

Ὑποστηρίζειν *sustinere.* Prom. 428. *γαῖον οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ὑποστηρίζω.*

Ὑποστροβεῖν *subagitare.* Ag. 1188. *ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντεῖος πόνος στροβεῖ.*

Ὑποτρίζειν *substridere.* Prom. 126. *αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποτρίζει.*

Ὑπόσχεσις *promissum.* Suppl. 363. *ἐγὼ δ' ἂν οὐ παίνοιμ' ὑπόσχεσιν.*

Ὑποτρέπειν *substrepere.* Prom. 574. *ὑπὸ δὲ πηρόπλαστος ὀστρεῖ δόνει ἀχέτας ὑπνοδότειν νόμον.*

Ὑπουργεῖν *morem gerere, gratificari.* Prom. 638. *σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν.* Choeph. 953. *τὸ μὴ ὑπουργεῖν πατρί.*

Ὑποχείριος *subjectus.* Suppl. 387. *μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος πράσσειν ἀρᾶνων.*

Ὑπόχος *subditus.* Pers. 24. *βασιλῆς βασιλέων ὕποχοι μεγάλων.*

Ὕπτίασμα *resupinatio.* Ag. 1258. *ὁμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας, ἄξειν νιν ὑπτίασμα καμπύλου πατρός.* — Prom. 1007. *γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν.*

Ὕπτιος *supinus.* Sept. 441. *πέδαι ἐξ ὑπτίου κἀδηκόνων σὺν χάλκῳ πρόσουσι.*

Ὑπτιοῦσθαι *subverti.* Pers. 410. *ὑπτιοῦτο δὲ σκάφη νεῶν.*

Ὗς *sus.* Fragm. 321. *θύουσι δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός.*

Ὑσταίχμας nom. propr. Pers. 933.

Ὕστατος *ultimus*. Sept. 1042. Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτῃ θεῶν. Ag. 1273. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Ag. 1297. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι πρὸς ὕστατον φῶς. Ag. 1420. τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον. Eum. 421. πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων τῶν σῶν ἐπῶν μίλημ' ἀφαιρήσω μίγα. Suppl. 228. ὑστάτας δίκας. Suppl. 698. οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεώς.

Ὑστερόποινος *postea puniens*. Ag. 58. ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν Ἐριννύν. Choeph. 377. κάτωθεν ἀμπέμπων ὑστερόποινον Ἄταν.

Ὕστερος *posterior*. Sept. 679. λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου. Ag. 686. ὑστέρῳ χρόνῳ. Ag. 1651. ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις. — Eum. 242. οὐδὲν ὑστέρα νεώς. — ὕστερον *serius*, *postea*. Sept. 979. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών. Choeph. 323. φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς. — *a tergo*. Fragm. 271. ἕξῃς δ' ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

Ὑφαντός *textus*. Ag. 1562. ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐριννύων τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον.

Ὕφασμα *textura*. Ag. 1471. 1497. πεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδε. Choeph. 27. λινοφθόρος δ' ὑφασμάτων λακίδες. Choeph. 229. ἰδοὺ δ' ὕφασμα τοῦτο. Choeph. 1010. πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε. Fragm. 330. σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

Ὑφέρπειν *subrepere*. Ag. 261. χαρά μ' ὑφέρπει. Choeph. 456. τρόμος μ' ὑφέρπει. — Ag. 438. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει προδίκως Ἀτρείδαις.

Ὑφή *textura*. Ag. 923. φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.

Ὑφηγεῖσθαι *docere*. Eum. 183. πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος μορφῆς.

Ὑφίστασθαι *in se recipere, promittere*. Suppl. 456. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσῃ στέλῳ. Eum. 195. κἄπειθ' ὑπέσιης αἵματος δίκτωρ νέου. — ὑποστῆναι *obsistere*. Pers. 87. δόκιμος δ' οὗτις ὑποστὰς μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν.

Ὑψήγορος *magniloquus*. Prom. 318. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης. Prom. 360. ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων κομπασμάτων.

Ὑψηλόκρημνος *praeceps*. Prom. 5. πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις.

Ὑψηλός *altus*. Pers. 459. ὑψηλὸν ὄχθον. Ag. 871. ὑψηλῆς στέγης στύλον ποδήρη. Fragm. 378. ὑψηλὸν τεκτόνων πόνον.

Ὑψιγέννητος *in altum succrescens*. Eum. 43. ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον.

Ὑψίκρημνος *in alto praecipitio situs*. Prom. 419. ὑψίκρημνον πόλισμα. Glauc. 27. ἐς ὑψίκρημνον Ἰμέραν ἀφικόμην.

Ὑψίπυργος *altis turribus munitus*. Eum. 658. πόλιν νεόπτολιν τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε. — *turris instar in altum exstructus*. Suppl. 90. ἑάπτει δ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς.

Ὕψιστος *altissimus*. Prom. 722. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὁρῶν ὕψιστον. — *extremus*, *summus*. Pers. 323. κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε. Pers. 793. οὔ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένοις παθεῖν. Suppl. 474. ὕψιστος γὰρ

ἐν βροτοῖς φόβος. — Eum. 28. τέλειον ὕψιστον Δία.

Ὑψόθεν desuper, ex alto. Suppl. 166. ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος. Suppl. 376. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει. Psychag. 257. ἐρώδιος γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος ὄνθῳ σ' ἔπληξεν.

Ὕψος altitudo. Ag. 1349. ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος.

Ὑψοῦ in alto. Nereid. 142. ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει.

Ὑψώ Hypsipyle. Fragm. in Etym. Gud. p. 316, 30.

Φ.

Φαγέδαινα phagedaena, morbus ulcerosus. Philoct. 231. φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

Φαγεῖν comedere. Suppl. 223. ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγεύστου φαγών; Glauc. in Bekk. Anecd. p. 347, 22. ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών.

Φαεσφόρος lucifer. Ag. 475. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων — παραλλαγάς.

Φαίδιμος illustris. Myrm. 115. φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.

Φαιδρόνους animum serenum habens. Ag. 1202. γλῶσσα μισητῆς κυνὸς λείξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους.

Φαιδρός lucidus. Ag. 289. δίκην φαιδρᾶς σελήνης. Eum. 886. φαιδρὸν ἁλίου σέλας. — serenus, hilaris. Ag. 506. φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. Choeph. 558. θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ δέξαιτο.

Φαιδρύνειν nitidum reddere. Ag. 1080. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν λουτροῖσι φαιδρύνασα. — exhilarare. Ag. 1091. οὔ με φαιδρύνει λόγος.

Φαιδρύντρια lotrix. Choeph. 748. παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια.

Φαιδρωπός vultu renidens. Ag 707. φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Φαίνειν in lucem edere. Fragm. 300. ὅτε ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερὸν κίρκου λιπάργου. — ostendere, prodere. Choeph. 323. φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς. Choeph. 802. πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων. Choeph. 987. φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακόν. Choeph. 1017. ἄλλος φανεῖ δὴτα. Fragm. 300. δύο γὰρ σὲν μορφαὶ φανεῖ. — sonum edere. Eum. 541. σάλπιγξ—ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ. — cum participio, perspicuum reddere, manifestare. Ag. 101. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ (σ' οὖσα) φαίνουσ' ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδα. — φαίνεσθαι apparere. Prom. 616. ἃ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς. Prom. 1030. πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φανῇ. Sept. 81. αἰθερία κόνις με πεῖθει φανεῖσα. Pers. 346. φανεὶς ἁλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν. Pers. 655. δέσποτ' δισπότου φάνηθι. Ag. 21. εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός. Ag. 115. ὁ κελαινὸς ὅ τ' ἔχων ἀργίας φανέντες ἵκταρ μελάθρων. Ag. 471. πρὸ τοῦ φανέντος χάρᾳ ξυναινέσαι. Ag. 486. εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. Ag. 873. γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα. Choeph. 141. τοῖς δ' ἐναντίοις λέγω φανῆναι σοῦ, πάτερ, τιμάορον. Eum. 310. πράκτορες αἵματος αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. Suppl. 614. λέγων δίκλοιν

μίασμα πρὸ πόλεως φανέν. Pers. 256. ἦ μαχρβίστος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς. Suppl. 54. ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται. Choeph. 411. πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. Fragm. 314. πότερα γενή τις Διθίοψ φανήσεται; Ag. 364. πίφαυται δ' ἐγγόνοις ἀτέλμητον Ἄρη πνεόντων. — Prom. 111. ἣ διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε. — cum infinitivo, videri. Prom. 217. κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τόδε ἐφάνετ' εἶναι. Prom. 317. ἐρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. Prom. 1038. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται λέγων. omisso infinitivo εἶναι. Prom. 999. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρεσχὰ φαίνεται. Pers. 596. ἐμοὶ γὰρ ἦ' πάντα μὲν φόβου πλέα ἐν ὄμμασιν φάντασῖα φαίνεται θεῶν. Ag. 1085. τί τόδε φαίνεται; — cum participio, perspicuum, manifestum esse. Pers. 772. οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆματ' ἐρξαντες τόσα. Ag. 579. λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην. omisso participio ὤν. Ag. 1615. κρατηθεὶς δ' ἠμερώτερος φανεῖ.

Φαιοχίτων atra veste indutus. Choeph. 1045. αἴδε Γοργόνων δίκην φαιοχίτωνες.

Φάλαρον ornamentum splendidum. Pers. 652. βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων.

Φάναι dicere. Prom. 101. καίτοι τί φημι; Prom. 501. ἄργυρον πρυσόν τε τίς φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ; Prom. 560. τίνα φῶ λύσασιν τόνδε; Prom. 689. πόσημα γὰρ αἴσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους. Sept. 24. ὡς ὁ μάντις φησίν. Sept. 410. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν καὶ μὴ θέλοντός φησιν. Sept. 628. Δίκη δ' ἔρ' εἶναί φησιν. Sept. 833. τί φῶ; Pers. 217. ὅνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην. Pers. 227. ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός; Pers. 431. τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν; Pers. 438. ποίῳ μέρῳ δὲ τοῦδε φῂς ἁλωλέναι; Pers. 720. Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα—μολεῖν. Ag. 259. πῶς φῄς; Ag. 805. καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ' ἕξεις. Ag. 1010. καὶ παῖδα γάρ τοί φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ πραθέντα τλῆναι. Ag. 1196. ποινάς φημι βουλεύειν τινά. Ag. 1219. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον. Ag. 1560. φαίην ἂν ἤδη νῦν. Ag. 1596. σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἐκὼν κατακτανεῖν. Choeph. 89. οὐδ' ἔχω τί φῶ. Choeph. 116. τί φῶ; Choeph. 767. τί φῄς; Choeph. 1023. κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης. Eum. 523. τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ παρβάταν — καθῆσθαι. Eum. 852. τινά με φῄς ἔχειν ὕδρων; Suppl. 288. πληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι. Suppl. 297. φασὶν πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας. Suppl. 328. τί φῄς ἐκεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν; Suppl. 910. πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς ἥκειν; — οὐ φάναι negare. Ag. 360. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἐξιοῦσθαι μέλειν. Ag. 1598. οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα. Eum. 212. οὔ φημ' Ὀρέστην ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν. — φάσθαι dicere. Pers. 687. δέομαι δ' ἀντία φάσθαι. Choeph. 314. τί σοὶ φάμενος ἢ τί φίξας; passivo

Prom. 845. δίρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.

Φανερῶς palam, manifeste. Prom. 1092. τειάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ δοὺθεν τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς. Eum 913. περί τ' ἀνθρώπων φανερῶς τελίως διακράσουσιν.

Φανός lactus. Prom. 536. φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.

Φαντάζεσθαι specie alsimilari. Ag. 1481. φανταζόμενος δὲ γυναικὸ νεκροῦ τοῦδε.

Φάντασμα species, visum. Sept. 692. ἐννυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. Fragm. 293. νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφάς.

Φάος lux. Prom. 24. ἀσμένῳ δέ σοι ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος. Prom. 1023. ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος. Prom. 1094. ὦ πάντων αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων. Pers. 147. ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος ὁρμᾶται μίτηρ βασιλέως. Pers. 218. ἐσθλὰ σοὶ πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος. Pers. 291. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει. Ag. 291. φάος δὲ τηλίπομπον οὐκ ἠναίνετο φρουρά. Ag. 293. λιμένην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος. Ag. 302. φάδε τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίου πυρός. Ag. 494. χαίρε δ' ἡλίου φίλος. Ag. 561. ὡς πομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει. Ag. 644. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Ag. 1631. Ὁρέστης ἆρά που βλέπει φάος; Choeph. 60. ῥοπὴ δ' ἐπίσκοπεῖ δίκαν τοῖς μὲν ἐν φάει. Choeph. 317. σκότῳ φάος ἰσόμοιρον. Choeph. 452. ἄκουσον ἐς φάος μολών. Eum. 716. νῦν ἀγχόνης μοι τέρμων' ᾗ φάος βλέπειν. Aeth. 6. πάλιν γὰρ ἥκουσ' ἐκ σκότου τόδ' ἐς φάος. Dan. 35. λαμπρὸν ἡλίου φάος. — *dies.* Pers. 255. ἀέλπτου νόστιμον βλέπω φάος. — *laetitia, gaudium.* Pers. 292. ἐμοῖς μὲν εἴτας δώμασιν φάος μέγα. Ag. 23. ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον φάος πεφανέσχων καὶ χορῶν κατάστασιν. Eum. 496. μηδὲν (στένε) ἐν φάει καρδίας ἀνατρέφων. Cf. φῶς.

Φάραγξ rupes. Prom. 15. δῖσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ. Prom. 142. τῇδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις. Prom. 621. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν. Prom. 1019. ὀνείδη φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ πατὴρ σπαράξει τήνδε.

Φαρανδάκης nom. propr. Pers. 31. 919.

Φάρμακον remedium. Prom. 249. τὸ ποῖον εὑρὼν τῇδε φάρμακον νόσου; Prom. 473. ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. Prom. 478. φαρμάκων χρεία κατασκίλλοντο. Prom. 609. τί φάρμακον νόσου; Ag. 534. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Ag. 822. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων. Ag. 1233. φάρμακον τεύχουσα.

Φαρμάσσειν delinire. Ag. 94. λαμπὰς ἀνίσχει φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνοῦ μαλαχαῖς ἀβόλοισι παρηγορίαις.

Φαρνοῦχος nom. propr. Pers. 305. 928.

Φᾶρος pallium. Sept. 311. περιῤῥῳγνυμένων φαρέων. Choeph. 11. ὁμήγυρις στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. Choeph. 1006. μαρτυρεῖ δέ μοι φᾶρος τόδε. Eum. 604. φάρος παρ-

σεκηνῶσιν. Salam. 200. εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἶσον οὐρανῷ.

Φάσγανον gladius. Ag. 1235. θήγουσα φωτὶ φάσγανον.

Φασγανουργός gladios fabricans. Choeph. 637. προχαλκεύει δ' Ἄλυβα φασγανουργός.

Φᾶσις Phasis fluvius. Prom. sol. 177. Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν.

Φάσκειν dicere. Choeph. 91. ἦ τοῦτο φάσκω τοὔπος; Choeph. 274. αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε τίσειν μι. Suppl. 383. νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους εἶναι.

Φάσμα species, visum. Ag. 143. δεξιὰ μὲν, κατόμμφα δὲ φάσματα στρουθῶν. Ag. 265. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις; Ag. 404. φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.

Φάτις dictum, sermo. Sept. 823. ἐξέπραξεν οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις. Pers. 223. τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν. Pers. 513. ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις ὑμῶν. Ag. 444. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Ag. 597. οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρός. Ag. 1103. ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται; Eum. 358. ὄνοφερᾶν τιν' ἀχλὺν κατὰ χρώματος αὐδᾶται πολύστονος φάτις. — *fama, rumor.* Ag. 9. αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν ἁλώσιμόν τε βάξιν. Ag. 267. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίαινέν τις ἄπτερος φάτις. Ag. 617. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο; Ag. 842. ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο φάτις. Choeph. 725. τὴν νεάγγελτον φάτιν. Choeph. 826. νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινάς. Suppl. 290. ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ. — *appellatio.* Aetn. 6. ᾗ καὶ Παλίκων εὐλόγως μίνως φάτις. — *sermo, lingua.* Ag. 1227. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

Φαύλως perperam. Pers. 512. ὑμεῖς δὲ φαύλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.

Φάψ palumbes minor. Prot. 192. δύστηνον ἀθλίαν φάβα. Philoct. 232. φαβῶν.

Φέγγος lux. Pers. 369. ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο. Ag. 490. δικάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους. Ag. 1559. ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου. Choeph. 1033. πυρός τε φέγγος ἄφθιτον πεπλημμένον. Eum. 983. τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός. — Eum. 976. πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων. — *spectaculum laetum.* Ag. 588. τί γὰρ γυναικὶ τοὐτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν;

Φείδεσθαι parcere. Sept. 394. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο.

Φελλός suber. Choeph. 499. φελλοὶ δ' ὡς ἄγοιτο δίκτυον.

Φέρασπις clypeo instructus. Ag. 678. πολύανδροί τε φερασπίδες κυναγοί. Pers. 236. ἔχγη σταδαῖα καὶ φερασπίδες σάγαι.

Φερέγγυος idoneus. Sept. 378. τίς Προίτου πυλῶν, κλεῖθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος; Sept. 431. φερέγγυον φρούρημα. Sept. 452. πέμπε τὸν φερέγγυον πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν. Sept. 779. πύλας φερεγγύους ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις. Eum. 87. ἀθένει δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

Φέρειν ferre. Sept. 334. ξυμβολεῖ φέρων φέροντι. Sept. 386. τῷ τοι

φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε. Sept. 525. φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα. Sept. 541. ἐχθίστου δάκους εἰκὼ φέροντα πελειάδος ἐπ' ἀσπίδος. Sept. 542. ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται. Sept. 1030. κόλπῳ φέρουσα βυσσίνευ πεπλώματος. Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος. Suppl. 747. οὐδ' ὅρμος οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία ἐς γῆν ἐνεγκεῖν. Fragm. 313. ὥστε δι-πλόοι λύποι νεβρὸν φέρουσι. — *ferre*, *tolerare*. Ag. 1036. χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίστανται φέρειν. Ag. 1199. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δουλιον ζυγόν. Prom. 104. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα. Prom. 754. ᾗ ἀνσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις. Sept. 665. εἶπερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ. Pers. 285. ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν. Pers. 871. θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν. Eum. 761. ἐμοὶ πιθέσθαι μὴ βαρυστόνως φέρειν. — *gestare*, *habere*. Sept. 604. σάρκα δ' ἠβῶσαν φέρει. Choeph. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει πατήν. Choeph. 241. πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἥδ' ἐμοὶ σέβας φέρων. Suppl. 484. τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐ-νοίας φέρει. Ag. 860. τοιάδε μέν-τοι σκῆψις οὐ δύλον φέρει. Suppl. 594. σπεῦσαί τι τῶν δεόντων φέρει φρήν. Choeph. 804. νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει. — *suffragia ferre*. Eum. 644. ἤδη πελεύω τοὐμοῦ ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν. Eum. 650. ψῆ-φον φέροντες. — *ferre*, *ducere*. Theleph. 217. ἁπλοῦς οἵμος εἰς ᾅδου φέρει. — *asportare*. Eum. 51. εἰδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας. — *abripere*. Sept. 669. μήτι σε δυσπλήθὴς δορίμαργος ἄτα φορήτω. Choeph. 1019. φέρουσι γὰρ νικώμενον φρένες δύσαρκτοι. Ag. 1543. φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ παίσας. — *proferre*, *producere*. Prom. sol. 184. αὐτοσπόροι γένει φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς. — *proferre*, *eloqui*. Ag. 998. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα Μοῖρα Μοῖραν ἐκ θεῶν εἶργε μὴ πλέον φέρειν. Ag. 1388. οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων. — *adducere*, *efficere*. Ag. 5. τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς. Sept. 751. πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει ἀν-δρῶν ἁλφηστᾶν ὅλβος ἄγαν ταχυνθείς. Arm. jud. 164. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον, ὃς λύπας φέ-ρει; Eum. 793. γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πρᾶσσειν κα-λῶς. — *afferre*. Sept. 657. φίλ' ὡς τάχος κνημίδας. Pers. 602. παιδὸς πατρὶ πρεσμενεῖς χοὰς φέρουσα. Choeph. 15. ἢ πατρὶ τῷ ἐμῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω χοὰς φερούσας; Choeph. 87. πότερα λέγουσα παρὰ φίλῃ φίλῳ φέρειν γυναικὸς ἀνδρί; Choeph. 480. χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας οἴσω. Sisyph. 206. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν. Eum. 56. κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλ-ματα φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀν-θρώπων στέγας. Ag. 568. ἥκει γὰρ ἡμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων. Ag. 1425. τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον. Ag. 410. πάρεισιν δόξαι φέρουσαι χά-ριν ματαίαν. Ag. 1106. πολυ-

πεῖσ τέχναι θεσπιφδὸν φέβον φέρουσιν μαθεῖν. Sept. 352. πεύθω τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει. Ag. 9. αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν. Choeph. 648. πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους. — nunciare. Sept. 40. ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων. Pers. 244. καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν πλύσιν. Ag. 625. ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει — φέρῃ. — φέρε age. Prom. 294. φέρε γὰρ, σήμαινε. Prom. 544. φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος, εἰπὲ ποῦ τις ἁλκά; — φέρεσθαι auferre, accipere. Prom. 641. ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν πλυόντων. Eum. 256. ἀπὸ δὲ σοῦ βοσκὰν φεροίμαν. — passiv. φέρεσθαι ferri, rapi. Pers. 268. σώματα πολυβαφῆ κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν. — Suppl. 677. ἀγνῶν δ' ἐκ στομάτων φερίσθω φήμα φιλοφέρμιγξ. Edon. 51. τυπάνου δ' ἠχὼ — φέρεται βαρυταρβὴς. — Prom. 885. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι. Choeph. 78. βίᾳ φερομένων. (φέρω Choeph. 648. φέρει Sept. 352. 525. 604. 665. 751. Pers. 244. Ag. 860. 1543. Choeph. 804. Suppl. 484. 594. 972. Arm. jud. 164. Teleph. 217. φέρομεν Pers. 871. φέρουσι Ag. 1106. Choeph. 1019. Prom. sol. 184. Fragm. 313. φέρῃ Ag. 625. φέροις Prom. 754. φέρε Prom. 294. 544. Sept. 657. φερέτω Sept. 669. φέρειν Prom. 104. Pers. 285. Ag. 998. 1036. 1199. Choeph. 87. 574. Eum. 56. 644. 761. Sisyph. 206. φέρων Sept. 40. 334. Ag. 508. 1388. Choeph. 241. φέροντι Sept. 334. 386. 542. φέροντα Sept. 541. Ag. 1543. Eum. 795. φέροντες Eum. 650. φέροντας Ag. 5. φέρουσα Sept. 1030. Pers. 602. Ag. 1425. φέρουσαν Ag. 9. φέρουσι Ag. 410. φερούσας Choeph. 15. Eum. 51. οἴσω Choeph. 480. ἤνεγκε Choeph. 986. ἐνεγκεῖν Suppl. 747. — φεροίμαν Eum. 256. οἴσεσθαι Prom. 641. — φέρομαι Prom. 885. φέρεται Edon. 51. φερίσθω Suppl. 677. φέρεσθαι Pers. 268. φερομένων Choeph. 78.)

Φερίσβιος victum praebens. Fragm. 299. φερίσβιον Δήμητρος ἀντίλλει στάχυν.

Φερεσσεύης nom. propr. Pers. 304.

Φέρης nom. propr. Eum. 693. φέρητος ἐν δόμοις.

Φέριστος optimus. Sept. 39. φέριστοι Καδμείων ἄναξ.

Φέρμα foetus. Ag. 118. βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γίναν. Suppl. 672. καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραιαίτᾳ φέρματι γᾶν πανώρᾳ.

Φερνή dos. Suppl. 957. ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσαν Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

Φέρτερος fortior. Prom. 770. ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

Φεῦ interiectio. Prom. 124. φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα πλύω; Prom. 690. ἄπεχε, φεῦ. Sept. 125. σύ τ' Ἄρηι, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον. Sept. 579. φεῦ τοῦ ξυναλλάξαντος ὄρνιθος βροτοῖς δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις. Sept. 1045. φεῦ φεῦ, ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες. Pers. 277. φεῦ τῶν Ἀθηνῶν οἷ' ἐστένα

μεμνημένος. Pers. 560. τοὶ δ' ἄρα πρατόμοροι, φεῦ. Pers. 568. γναπτόμενοι δ' ἁλὶ δεινᾷ, φεῦ σπίλλονται. Pers. 711. φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων. Pers. 725. φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρημάτων πρᾶξις. Ag. 1114. ἀχόρευτος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν Ἶτυν Ἶτυν στένουσα. Ag. 1280. φεῦ φεῦ. Ag. 1423. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει — μόλοι; Ag. 1462. αἰνεῖς, φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον. Choeph. 193. φεῦ. εἶδ' εἶχε φώνην εὔφρονα. Choeph. 390. φεῦ φεῦ, πάρανα δαΐξας. Eum. 751. 778. ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ, ἰού, ἀντιπαθῆ μεθεῖσα χραδίας σταλαγμόν. Eum. 801. 832. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ. Eum. 803. 834. ἀτίετον, φεῦ, μύσος. Eum. 805. 836. οἱ οἱ δᾶ φεῦ.

Φεύγειν *fugere*. Prom. 857. φεύγουσα συγγενῆ γάμον. Prom. 908. τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν. Sept. 190. ἐς πρώραν φυγών. Sept. 646. φυγόντα μητρόθεν σκότον. Pers. 101. τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἁλύξαντα φυγεῖν. Pers. 201. ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰστὸν πρὸς ἰσχάραν Φοίβου. Choeph. 1034. φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν. Eum. 74. ὅμως δὲ φεῦγε. Eum. 117. ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω. Eum. 167. ὑπό τε γᾶν φυγών. Suppl. 5. χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν. Suppl. 14. φεύγειν ἀνίδην διὰ πῦρ' ἅλιον. Suppl. 385. δεῖ τοί σε φεύγειν. Suppl. 537. ἔνθεν Ἰὼ οἴστρῳ ἐριασομένα φεύγει. Suppl. 758. ποῖ φύγωμεν Ἀπίας γθονός; — Suppl. 451. λέγοις ἄν, οὗ με φεύξεται. — *effugere*. Sept. 181. λιποῦρα δήμου δ' οὔτε μὴ φύγῃ μόρον. Sept. 263. οὔ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον. Pers. 361. εἰ μόρον φευξοιτ' Ἕλληνες κακόν. Pers. 470. ναῶν εἰ πεφεύγασιν μόρον. Ag. 1354. ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον. Choeph. 475. κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω, φυγεῖν μέγαν προσθοῦσαν Αἴγισθῳ μόρον. Fragm. 295. οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον. Ag. 653. ᾗδην πόντιον πεφευγότες. Sept. 775. πόλις πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν. Choeph. 912. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω; Suppl. 226. οὐδὲ μὴν ἅδου θανὼν φύγῃ μέτοιον αἰτίας. Eum. 622. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα. — Ag. 259. πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας. — φεύγων *exul*. Ag. 1653. οἷδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους. Choeph. 134. ἐκ δὲ χρημάτων φεύγων Ὀρέστης ἐστίν. Eum. 440. τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον. (φεύγει Suppl. 537. Fragm. 295. φεύγομεν Suppl. 5. φεῦγε Eum. 74. φεύγειν Ag. 1354. Eum. 622. Suppl. 14. 385. φεύγων Choeph. 134. 1034. Eum. 117. 440. φεύγοντας Pers. 201. φεύγοντες Ag. 1653. φεύγουσα Prom. 857. φύγω Choeph. 912. φύγῃς Sept. 263. φύγῃ Sept. 181. Suppl. 226. φύγωμεν Suppl. 758. φύγοιμι Prom. 908. φυγεῖν Pers. 101. Choeph. 475. φυγών Sept. 190. Eum. 167. φυγόντα Sept. 646. πέφυγε Sept. 775. Ag. 259. πεφεύγασι Pers. 470. πεφευγότες Ag. 653. φεύξεται Suppl. 451. φευξοίατο Pers. 361.)

Φεύζειν, φεῦ *exclamare.* Ag. 1281. τί ταῦτ' ἔφευξας;

Φεψαλοῦσθαι *comburi.* Prom. 362. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυφλὰς ἐψαλώθη.

Φηλήτης *fallax.* Choeph. 995. φηλήτης ἀνήρ.

Φηλοῦν *fallere.* Ag. 478. τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας.

Φήμη *vociferatio, cantus.* Sept. 848. ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης τὸν δυσπέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος ἰαχεῖν. Suppl. 678. ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερίσθω φήμα φιλοφόρμιγξ. — *sermo.* Ag. 912. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει. Choeph. 1041. μήτ' ἐπιζενχθῇς στόμα φήμαισι πονηραῖς. — *nuncius.* Choeph. 730. φήμης ὕφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς. — *dictum, quod vulgo obtinet.* Suppl. 741. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύποντας πρεσσοῦν κυνῶν μίναι.

Φημίζειν *dicere.* Choeph. 551. ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν. — φημίζεσθαι *dicere, eloqui.* Ag. 615. μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω. Ag. 1134. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω; Ag. 1146. ἐπόμενα προτέροισιν τάδ' ἐφημίσω.

Φθάνειν *celeritate occupare, primum esse.* Pers. 738. δίδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος ὑμὸς ἀνθρώποις γίνηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

Φθέγγεσθαι *vocem emittere.* Choeph. 107. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφροσιν. Prom. 34. πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς φθέγξῃ. Φθέγμα *vox.* Prom. 590. κλύεις φθέγμα τᾶς βούπορω παρθένου; Φθείρειν *perdere, pessumdare.* Pers. 240. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν. Ag. 638. φθείροντε τὸν δίστηνον Ἀργείων στρατόν. Ag. 923. ποσὶν φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς. Choeph. 1008. πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος. — φθείρεσθαι *vinci, confici, perdi.* Pers. 443. ὅταν νεῶν φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο. Pers. 275. στρατοῦ φθαρέντος. Pers. 264. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων Σαλαμῖνος ἀκταί.

Φθερσιγενής *genus perdens.* Sept. 1046. φθερσιγενεῖς Κῆρες Ἐρινύες.

Φθίνασμα *occasus.* Pers. 228. τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.

Φθίνειν *occidere.* Ag. 7. ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. — φθίσαι *perdere.* Eum. 165. παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας. — φθίσθαι *periisse.* Sept. 954. πρὸς φίλου ἔφθισο. Eum. 436. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς. — φθίμενος *mortuus.* Sept. 318. τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω βίλτερα τῶνδε πράσσειν. Sept. 714. χθόνα ναίειν διαπίλας, ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν. Pers. 618. φθιμένων πομποὺς εὐφρονας. Ag. 994. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς ἂν αὖτ' ἔπαυσεν. Choeph. 359. ὑπὸ Τρωΐας τείχεσσι φθίμενος. Choeph. 397. παρὰ τῶν πρεσβέων φθιμένων. Choeph. 400. πολυκρατεῖς Ἀραὶ φθιμένων.

Φθιτός *mortuus.* Pers. 216. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. Pers. 514. ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα

ἥξω λαβοῦσα πέλανον. Eum. 97. ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται.

Φθιώτης Phthiota. Myrm. 119. Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ.

Φθογγή vox. Ag. 37. οἶκος δ' αὐτὸς εἰ φθογγὴν λάβοι σαφέστατ' ἂν λέξειεν. Ag. 316. καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα φθογγὰς ἀκούειν ἔστι. Ag. 1613. ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ. Suppl. 194. φθογγῇ δ' ἐπίσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ.

Φθόγγος vox, sermo. Sept. 73. πόλιν — Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν. Ag. 228. φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Suppl. 242. εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.

Φθονεῖν recusare, negare. Prom. 586. μηδέ μοι φθονήσῃς εὐγμάτων, ἄναξ. Sept. 218. ῥῦτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος. Sept. 462. μηδέ μοι φθόνει λέγων.

Φθονερός invisus. Ag. 438. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει.

Φθόνος invidia. Prom. 631. φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας. Prom. 861. φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός. Pers. 354. οὐ ξυνεὶς δόλον Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον. Ag. 254. οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος. Ag. 807. φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν. Ag. 878. φθόνος δ' ἀπέστω. Ag. 921. θεῶν μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. Eum. 656. ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον στρατηλατοῦσαι.

Φθορά exitium. Ag. 394. ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν. Ag. 788. ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθοράς.

Φθόρος exitium, εἰς φθόρον execrandi formula. Sept. 234. οὐκ εἰς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε; Ag. 1240. ἴτ' εἰς φθόρον πεσόντε.

Φιλαίκτος ciulatus, cieñs. Suppl. 784. τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦνται φιλαίκτων κακῶν.

Φιλαίματος sanguine amans. Sept. 45. φιλαίματον φόβον.

Φιλαίτιος ad culpandum procliuis. Suppl. 480. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.

Φίλανδρος viros amans. Sept. 884. στένει πέδον φίλανδρον.

Φιλάνθρωπος homines amans. Prom. 11. φιλανθρώπου δὲ πᾶσθαι τρόπου. Prom. 28. τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.

Φιλάνωρ marifi amans. Pers. 133. πόθῳ φιλάνορι. Ag. 399. ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες. Ag. 830. οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους λέξαι πρὸς ὑμᾶς.

Φιλεῖν amare. Ag. 628. διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ. Choeph. 881. φιλεῖτε τὸν ἄνδρα; Choeph. 893 s. ἐπεὶ φιλεῖτε τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖτε. Myrm. 118. καὶ μήν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε. — cum infinitivo. Sept. 393. αἰσχρῶν γὰρ ἀρχὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ. Sept. 601. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. — solere. Pers. 592. πάντα δεισαίνειν φιλεῖ. Ag. 741. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις — ὕβριν. Suppl. 750. φιλεῖ μὲν τίκτειν νὺξ τυβερνήτῃ. Europ. 49. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀπανθρωποῦν στρατοῦ. Fragm. 283. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός. —

osculari. Ag. 1540. *πατέρ' ἀντιάσασα — περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.*

Φίλημα osculum. Myrm. 121. *ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.*

Φιλήνιος freno adsuetus. Prom. 463. *ὑφ' ἅρματ' ἦγαγον φιληνίους ἵππους.*

Φιλήτης Choeph. 998 l. d. Vid. *Φηλήτης.*

Φιλήτωρ amatrix. Ag. 1421. *κεῖται φιλήτωρ τοῦδε.*

Φιλία amicitia. [Sept. 866. *οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε.*]

Φίλιος amicus. Sept. 128. *φιλία γὰρ ἥδε τάξις — προσέβα.* Ag. 346. *ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ Νὺξ φιλία.* Ag. 1470. 1496. *φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;* Choeph. 708. *φιλίαι δμωΐδες οἴκων.* Choeph. 798. *φιλίοις ὄμμασι.* Suppl. 528. *γένος φιλίας προγόνου γυναικός.*

Φιλογαθής laetitiam amans. Sept. 901. *γόος — δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής.*

Φιλόδυρτος ciulationes amans. Suppl. 66. *φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι δάπτω τὰν ἀπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν.*

Φιλόθυτος lubenti animo et ex consuetudine sacra faciens. Sept. 162. *φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων μνήστορες ἔστι μοι.*

Φίλοικτος misericordiam movens. Ag. 232. *ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ.*

Φιλόμαστος uberibus adhaerens. Ag. 140. *πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις θηρῶν ὀβριμάλοισι.* Ag. 701. *ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις ἀγάλακτον οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον.*

Φιλόμαχος pugnae amans. Sept. 120. *σύ τ' ὦ Διόγενὲς, φιλόμαχον κράτος.* Ag. 222. *φιλόμαχοι βραβῆς.*

Φιλόξενος hospites colens. Choeph. 645. *εἴπερ (δώματα) φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δίκη.* Suppl. 904. *ἥκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.* Prom. sol. 184. *δῆμον ἐνδεκώτατον — καὶ φιλοξενώτατον.*

Φιλόπολις urbis amans. Sept. 159. *ἰὼ φίλοι δαίμονες, — δείξαθ' ὡς φιλοπόλις.*

Φίλορνις avibus refugium praebens. Eum. 23. *Κωρυκὶς πέτρα κοίλη, φίλορνις.*

Φίλος carus, dilectus, amicus. Sept. 144. *ὦ φίλ' Ἄπολλον.* Sept. 135. 139. *Ἄρτεμι φίλα.* Sept. 157. *ἰὼ φίλοι δαίμονες.* Sept. 169. Ag. 903. *ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.* Sept. 185. *ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος.* Sept. 677. *φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς — Ἀρά.* Sept. 917. *διατομαῖς οὐ φίλαις.* Sept. 999. *γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.* Pers. 549. *Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ.* Pers. 639 s. *ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος, φίλα γὰρ κἀκεῖθεν ἤθη.* Pers. 763. *ξὺν ἀνδράσιν φιλοισιν.* Pers. 792. *φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί.* Pers. 818. *ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ ξέρξου φίλη.* Ag. 237. *πατρὸς φίλου.* Ag. 501. *Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα.* Ag. 504. *φίλαι στέγαι.* Ag. 605. *τῇδε γῆς φίλον κράτος.* Ag. 879. *ἐμοὶ φίλον κάρα.* Ag. 956. *φρενὸς φίλον θρόνον.* Ag. 966. *ἐλπίδος φίλον θράσος.* Ag. 1634. *φίλοι λοχῖται.* Choeph. 87. *λίγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν*

γυναικὸς ἀνδρί. Choeph. 129. φίλον τ' Ὀρέστην. Choeph. 217. μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον. Choeph. 274. τῇ φίλῃ ψυχῇ. Choeph. 404. πέπαλται δ' αἰτέ μοι φίλον κέαρ. Choeph. 539. θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα. Choeph. 607. φῶν' ἀπώλεσεν φίλον. Choeph. 697. οὐδ' ἥσσου ἂν γένοιο δώμασιν φίλος. Choeph. 738. φίλον δ' Ὀρέστην Choeph. 783. ἀνδρὸς φίλου πῶλον. Eum. 261. τοκέας φίλους. Eum. 508. ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος. Eum. 953. παρθένου φίλας φίλοι. Suppl. 793. βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν ὄμμασιν. Suppl. 932. σὺν φίλοις ὀπάοσι. Suppl. 955. φίλαι δμωΐδες. Suppl. 1021. μετάκοινος δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν. Phryg. 252. ἄλοχον ἦγαγεν φίλην. — *acceptus, gratus*, Ag. 156. εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον πεπλημένῳ. Prom. 663. δαίμοσιν πράττειν φίλα. — τὰ φίλα *amor, cupiditas*. Sept. 732. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις. — φίλτατος *carissimus, dilectissimus*. Sept. 16. γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ. Sept. 659. φίλτατ' ἀνδρῶν. Pers. 504. φιλτάτην ἦβην χθονός. Ag. 320. ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον. Ag. 493. φιλτάτου τάφου μέρος. Ag. 1391. φιλτάτην ἐμοὶ ὠδῖνα. Ag. 1639. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν. Choeph. 191. τοῦ φιλτάτου βροτῶν Ὀρέστου. Choeph. 232. τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς. Choeph. 233. ὦ φίλτατον μέλημα. Choeph. 489. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρας; Choeph. 880. τέθνηκας φίλτατ' Αἰγίσθου βία. Choeph. 1047. φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί. Eum. 100. παθὼ δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων. Eum. 442. ποινᾶσι φιλτάτου πατρός. Eum. 578. μητ αἷμα φίλτατον. Prom. sol. 1 ἐχθροῦ πατρὸς μοι φίλτατον κνον. Suppl. 597. φίλτατ' ἀγγ λων ἐμοί. Eum. 207. ὅθεν βι τοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα. Pe 837. οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κοῖς προδώσομεν. — φίλος su stantivi vice fungens, *amic* Prom. 225. τοῖς φίλοισι μὴ π πειθέναι. Prom. 246. καὶ μ φίλοις ἑλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ. Pro 296. ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ β βαιότερός σοι. Prom. 304. τὸν τὸν Διὸς φίλον. Prom. 614. ὅσα δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμ Sept. 244. μὴ φίλους φόβι Sept. 252. θάρσος φίλοις. Sep 402. ὑπὲρ φίλων ὀλομένων. Sep 857. φίλων ἄπιστος. Sept. 89 διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φ λοις. Sept. 945 s. πρὸς φίλ ἔφθισο. καὶ φίλον ἔκτανες. Sept 1015. ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶ φίλων ὕπο. Pers. 215. καὶ πόλ φίλοις τε πᾶσι. Pers. 225. θεοῖσ τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις. Pers 266. φίλων· ἁλίδονα σώματα Pers. 445. φίλους δ' ὑπεκσωζοιν Pers. 660. ὦ πολύκλαυτε φίλοισ θανών. Pers. 688. λέξας δίκλη κτα φίλοισιν. Pers. 729. νῦν κα κῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὐρῆσθαι φίλοις. Pers. 755. ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις. Pers. 917. τοῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος; Pers. 994 φίλων ἄτασοι, ποντίασοι. Ag. 429. φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα. Ag. 607. ἐς τὸν πολὺν φίλοισι παπονθαι χρόνον. Ag. 807. φίλον τὸν εὐτυχοῦντα. Ag. 1074. κακὸν

ἄφερτον φίλοισιν. Ag. 1128. γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων. Ag. 1192. πρὸς τῶν φίλων. Ag. 1209. ἄσπονδόν τ' ἄρην φίλοις πνέουσαν. Ag. 1245. καταγελωμένην μέγα φίλων ὕπο. Ag. 1256. ἅτας τάσδε θριγκώσων φίλοις. Ag. 1347. ἐχθροῖς — φίλοις δοκοῦσιν εἶναι. Ag. 1404. στερομέναν φίλων. Choeph. 108. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσαννέπω; Choeph. 340. νεοκρᾶτα φίλον πομίσειεν. Choeph. 349. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι. Choeph. 449. ξυγγενοῦ πάτερ φίλοις. Choeph. 490. Δίκην ἴαλλε σύμμοχον φίλοις. Choeph. 545. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις. Choeph. 672. δόξα νικήσει φίλων. Choeph. 684. φίλων ἀποψιλοῖς με. Choeph. 694. τοιόνδε πρᾶγμα μὴ παρανῶσαι φίλοις. Choeph. 706. οὐ σπανίζοντες φίλων. Choeph. 813. ἅτα δ' ἀποστατεῖ φίλων. Choeph. 820. τοῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν. Choeph. 970. σεμνοὶ μὲν ἦσαν — φίλοι τε καὶ νῦν. Choeph. 987. φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν. Choeph. 1022. κηρύσσω φίλοις. Eum. 118. φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσήκοροι. Eum. 285. φίλοις ἀρήγουσα. Eum. 336. ὅταν Ἄρης — φίλον ἕλῃ. Eum. 861. ἐπικτήσῃ φίλους. Eum. 953. παρθένου φίλαι φίλοι. Suppl. 70. δεσμαίνουσα φίλους. Suppl. 332. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο; Suppl. 494. καὶ δὴ φίλον τις ἔκτανε. Suppl. 699. ὡς ἂν οὐ φίλῃ. Suppl. 962. πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς φίλους. Prom. 545. ὦ φίλος. Pers. 227. 611. ὦ φίλοι. Pers. 158. 202. 437. 590. φίλοι. Sept. 352. 836. Choeph. 98. ὦ φίλαι. Eum. 138. Suppl. 691. φίλαι.

Φιλόσπονδος libari solitus. Choeph. 290. φιλοσπόνδου λοβάς.

Φιλοστόνως cum magno eiulatu. Sept. 261. τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς.

Φιλότης amicitia. Prom. 123. διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν. Prom. 191. εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα — ἥξει. Ag. 772. τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

Φιλότιμος venerabilis. Eum. 986. μεγάλαι φιλότιμοι Νυκτὸς παῖδες. — venerabundus. Suppl. 644. ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά.

Φιλοφόρμιγξ ad citharam cantatus. Suppl. 678. ἐκ στομάτων φερέσθω φήμα φιλοφόρμιγξ.

Φιλόφρων mitis, clemens. Pers. 97. φιλόφρων γὰρ σαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει βροτόν.

Φιλόχορος saltationes amans. Pers. 440. ὁ φιλόχορος Πάν.

Φίλτρον incitamentum. Choeph. 1025. φίλτρα τόλμης τῆσδε.

Φίλως amice. Ag. 238. εὔποτμον αἰῶνα φίλως ἐτίμα. Ag. 314. δεχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσαννέποις. Ag. 1573. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως. Ag. 1563. τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί.

Φιμός capistrum. Sept. 445. φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον. Fragm. 341. πώλους — φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.

Φινεύς Phineus. Eum. 50. Φινέως — δεῖπνον φερούσας.

Φιτύειν procreare. Prom. 233. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον. Suppl. 308.

καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φυτεύει γόνον.

Φύτυμα *proles*. Ag. 1254. μητροκτόνον φύτυμα, ποινατὼρ πατρός.

Φυτουρὸς *plantarum curator, hortulanus*. Eum. 871. ἀνδρὸς φυτουροῦντος δίκην.

Φλάζειν *discindere*, φλαδεῖν *dissilire, discindi*. Choeph. 28. λινόφθορος δ' ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεων.

Φλαῦρος *malus*. Pers. 213. εἴ τι φλαῦρον εἶδες.

Φλεγέθειν *flagrare*, Suppl. 82. πανταῖ τοι φλεγέθει κἀν σκότῳ.

Φλέγειν *comburere*. Prom. 583. πυρὶ φλέξον. — *calefacere*. Pers. 356. εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα λήξῃ. Pers. 496. φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος μέσον πόρον διῆκε. — *ignem vibrare*. Sept. 495. Ζεὺς — διὰ χερὸς βέλος φλέγων. — Intransitive *lucere*, *splendere*. Sept. 370. φλέγονθ' ὑπ' ἄστρεις οὐρανόν. Sept. 415. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη. Ag. 299. φλογὸς μέγαν πώγωνα — φλέγουσαν. — Suppl. 654. γεραροῖσι πρεσβυτοδόκαι γεμόντων θυμέλαι φλεγέντων τε. — *flagrare*. Sept. 52. θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων. Iaculatr. 219. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός. — *exardescere*. Sept. 268. πρὶν — ταχυρρόθους λόγους ἰκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο. — φλέγεσθαι *lucere*. Ag. 91. βωμοὶ φώροισι φλέγονται.

Φλεγραῖος *Phlegraeus*. Eum. 285. Φλεγραίαν πλάκα.

Φλέδων *rugatrix*. Ag. 1168. ἦ ψευδόμαντις εἶμι θυροκάκος φλέδων;

Φλεῖν *abundare*. Ag. 367. φλεύντων δωμάτων ὑπέρφευ. Ag. 1390. μήλων φλεύντων.

Φλέψ *vena*. Sisyph. 211. καὶ δ' οὐκ ἔνεστι πῖνε σὺδ' αἱμόρρυτοι φλέβες.

Φλογμὸς *ardor*. Eum. 900. φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φωτῶν.

Φλογωπὸς *lucidus, igneus*. Prom. 253. φλογωπὸν πῦρ. Prom. 496. φλογωπὰ σήματα.

Φλογώψ *lucidus*. Prom. 793. πρὸς ἀντολὰς φλογώπας ἡλιοστιβεῖς.

Φλοῖσβος *aestus*. Prom. 794. πόντου πιρῶσα φλοῖσβον.

Φλόξ *flamma*. Prom. 22. σκηφθεισὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί. Prom. 359. πασαμβάκης παφλαστὸς ἐκπνεύων φλόγα. Prom. 924. φρενοῦ πρείσσων σφῆκας φλόγα. Prom. 994. ῥιπτίσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ. Prom. 1019. βροντῇ καὶ πρηστήρι φλογί. Pers. 497. ἡλίου πτέλος μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί. Ag. 297. φλογὸς μέγαν πώγωνα. Ag. 467. φλογὸς παφαγγίλμασιν νέοις πρωθέντα παρδίαν. Ag. 482. δαΐων φλόγα ὕλης ὀρείας. Ag. 583. θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα. Choeph. 266. θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός. Fragm. 299. πυρωπὸν ἐκλάμψας φλέγα.

Φλύειν *magniloque se iactare*. Prom. 502. μὴ μάτην φλῦσαι θέλων. Sept. 643. γοάμματα ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα.

Φοβεῖν *metu percellere*. Sept. 244. μὴ φίλους φόβῳ. Pers. 211. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, αὖτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις. — φοβεῖσθαι *metuere*. Prom. 128. μηδὲν φο-

βηθῆς. Prom. 568. φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν. Prom. 935. τί δ' ἂν φοβοίμην; Prom. 1005. Διὸς γνώμην φοβηθείς. Sept. 458. βρόμον φοβηθείς. Sept. 1052. φοβοῦμαι πάποτρέπομαι δεῖμα πολιτῶν. Choeph. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. Choeph. 57. φοβεῖται δέ τις. Choeph. 1048. μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ. Suppl. 715. πάτερ, φοβοῦμαι. Suppl. 870. οὗτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.

Φοβερός *formidabilis.* Prom. 127. πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον. Sept. 78. θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη. Pers. 27. φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν. Pers. 48. φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι. Ag. 149. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίντροτος — μῆνις. Eum. 944. ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων. Suppl. 868. 877. βοᾶν φοβερὸν ἀπότροπα. Edon. 51. φοβερὸν μῖμος. — *ex horrore vortus.* Prom. 144. φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὅσσοις ὁμίχλη προσῆξε.

Φόβη *cincinnus.* Choeph. 186. πῶς γὰρ ἐλπίσω ἀσσῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;

Φόβος *metus.* Prom. 181. ἐμὰς δὲ φρένας ἐρίθισε διάκορος φόβος. Prom. 698. φόβον πλέα τις εἶ. Prom. 883. καρδία δὲ φόβῳ φρένα λαμπτίζει. Prom. 1092. τεύχουσα φόβον. Sept. 114. φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων. Sept. 196. ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς. Sept. 222. ταρβοσύνῳ φόβῳ — ἰκόμαν. Sept. 241. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος. Sept. 252. λύουσα πολέμιον φόβον. Sept. 269. φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσει κέαρ. Sept. 368. χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Sept. 480. φόβον βλέπων. Sept. 482. φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. Sept. 788. παράφρονῶ φόβῳ λόγου. Pers. 115. φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ. Pers. 164. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος. Pers. 202. φέρῳ δ' ἄφθογγος ἑστάθην. Pers. 383. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν. Pers. 595. πάντα μὲν φόβου πλέα — φαίνεται. Ag. 14. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ. Ag. 898. βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου. Ag. 1106. φόβον φέρουσιν μαθεῖν. Ag. 1216. φόβος μ' ἔχει. Ag. 1279. τίς δ' ὑποστρέφει φόβος. Ag. 1289. οὕτω δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ. Ag. 1409. οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν. Choeph. 32, 35. τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ — μυχόθεν ἔλακε, περὶ φόβῳ γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών. Choeph. 100. μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός. Choeph. 165. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. Choeph. 286. μάταιος ἐκ γυκτῶν φόβος κινεῖ. Choeph. 916. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος. Choeph. 1020. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος. Eum. 88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας. Eum. 661, σέβας ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. Suppl. 221. πίρκων τῶν ὑμοπτέρων φόβῳ. Suppl. 374. φόβος μ' ἔχει φρένας. Suppl. 474. ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος. Suppl. 493. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκῃ φόβον. Suppl. 508. οὗτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός. Suppl. 767. οἴχομαι φόβῳ. — Sept. 124. ἐπίλυψιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου. — **Φόβος** *Timor.* Sept. 45. Ἄρην,

Ἐννὼ καὶ φιλαίματον Φόβον ὠρ-
πωμότησαν.

Φοίβη *Phoebe.* Eum. 7 s. Τιτανὶς
ἄλλη παῖς Χθονὸς καθίζετο
Φοίβη· δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δό-
σιν Φοίβῳ· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ'
ἔχει παρώνυμον.

Φοῖβος *Phoebus.* Sept. 673. Φοίβῳ
στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
Pers. 202. πρὸς ἑσπέραν Φοίβου.
Eum. 8. δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον
δόσιν Φοίβῳ. Eum. 273. πρὸς
ἑστίᾳ θεοῦ Φοίβου. Eum. 714.
ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον. Psychost. 264.
τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα.

Φοῖβος *lucidus.* Prom. 22. σταθε-
τὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί.

Φοινικόβαπτος *purpura tinctus.*
Eum. 982. φοινικοβάπτοις ἐνδυ-
τοῖς ἐσθήμασι.

Φοινικόπεδος *rubram planitiem,*
superficiem habens. Prom sol. 178.
φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
χεῦμα θαλάσσης.

Φοίνιος *purpureus.* Sept. 719. με-
λαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. — *cru-
entus.* Ag. 629. φοινίαν ξυνωρί-
δα. Ag. 1136. πέπλῃσι δ' ὑπαὶ
δήγματι φοινίῳ. Ag. 1251. κοπεί-
σης φοινίῳ προσφάγματι. Ag.
1363. ψακὰδι φοινίας δρόσου.
Choeph 24. πρέπει παρηΐς φοι-
νίοις ἀμυγμοῖς. Choeph. 605.
φοινίαν Σκύλλαν. Choeph. 823.
φοινίαν ἄταν τιθεὶς.

Φοίνισσα *Phoenissa.* Pers. 402. πάν-
τα Φοινίσσης νεὼς κόρυμβα.

Φοιταλέος *circumagens.* Prom. 601.
χρίουσα κέντροισι φοιταλέοισιν.

Φοιτάς *insana.* Ag. 1246. καλου-
μένη δὲ φοιτὰς — ἠνεσχόμην.

Φοῖτος *rabies.* Sept. 643. σὺν φοίτῳ
φρενῶν.

Φονεύειν *necare.* Sept. 323. ἕλλας
δ' ἄλλον ἄγει, φονεύει.

Φονεύς *interfector.* Ag. 1204. δῆ-
λυς ἄρσενος φονεὺς ἔστιν. Ag.
1298. φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς. Ag.
1632. ὅπως — ἀμφοῖν γένηται
τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς. Eum.
120. φονεὺς δ' Ὀρέστης τῇδε μη-
τρὸς οἴχεται. Eum. 403. φονεὺς
γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

Φονή *caedes.* Ag. 435. τὸν δ' ἐν
φοναῖς καλῶς πεσόντα.

Φόνιος *caedis cupidus.* Pers. 82.
φονίου δίργμα δράκοντος. —
necans. Choeph. 310. ἀντὶ δὲ
πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν τί-
νω. — *caede pollutus.* Eum.
307. χεῖρας φονίας ἐκπυρίπτει.
— *in caede effusus.* Choeph. 394.
φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πί-
δον. — *cruentus.* Suppl. 820. πε-
λαναίμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατός.

Φονολιβὴς *sanguinem stillans.* Ag.
1402. φονολιβεῖ τύχᾳ φρὶν ἐπι-
μαίνεται. Eum. 158. φονολιβῆ
θρόνον.

Φονόρυτος *sanguine conspersus.* Sept.
921. ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ φονορύτῳ
μέμικται.

Φόνος *caedes.* Prom. 355. συρίζων
φόνος. Sept. 116. κινύρονται φό-
νον χαλυβοί. Sept. 48. γῆν δα-
νόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.
Sept. 226. τούτῳ γὰρ Ἄρης βί-
σκεται φόνῳ βροτῶν. Sept. 556.
Ἐριννὺς πλητῆρα, πρόσπολον
φόνου. Sept. 803. πέπωκεν αἵμ'
γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ. [Sept.
867. ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε.] Ag.
1065. ὧν ἀνευρήσει φόνον. Ag.
1088. ἡ ξυναυτία φόνου. Ag.
1236. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι
φόνον. Ag. 1282. φόνου δίψια
πνέουσιν αἱματοσταγῆ. Ag. 1487.

ἀναίτιος εἰ τοῦδε φόνου. Ag. 1586. τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς. Ag. 1597. ἔποικτον τόνδε βουλεύσαι φόνον. Choeph. 65. τίτας φόνος πέπηγεν. Choeph. 72. τὸν χαιρομυσῆ φόνον καθαίροντες. Choeph. 115. τοῦ φόνου μεμνημένη. Choeph. 132. ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος. Choeph. 570. φόνου δ' Ἐριννὶς οὐχ ὑπεσπανισμένη. Choeph. 794. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. Eum. 203. οὐκ ἂν γένοιτ' ὄμαιμος αὐθέντης φόνος. Eum. 315. ματρῷον ἄγνισμα πύριον φόνου. Eum. 439. λουτρὼν ἐξεμαρτύρει φόνον. Eum. 450. φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας. Eum. 548. φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος. Eum. 550. αἰτίαν δ' ἔχω τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. Eum. 573. ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου. Eum. 593. τὸν πατρὸς φόνον πράξαντα. — Eum. 461. φόνων δικαστάς. — *occisorum cadavera.* Pers. 412. θάλασσα — ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν. — *cruor.* Sept. 44. θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου. Choeph. 1007. φόνου δὲ κηλὶς σὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται. Eum. 175. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.

Φορεῖσθαι *ferri.* Sept. 344. γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοις φορεῖται. Sept. 801. πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.

Φόρημα *onus.* Fragm. 276. ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Φορητός *tolerabilis.* Prom. 981. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.

Φορκίδες *Phorcides.* Prom. 796. ἵνα σὲ Φορκίδες ναίουσι.

Φορτηγός *onerarius.* Phryg. 243. ναυβάτην φορτηγόν.

Φραδή *indicium, consilium.* Eum. 236. ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου ἰ φραδαῖς. Choeph. 929. θεόθεν εὖ φραδαῖσιν.

Φράζειν *dicere.* Prom. 611. θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ. Prom. 787. εἰ ῥητόν, φράσον. Prom. 783. εἰλοῦ γὰρ, ἢ πόνων τὰ λοιπὰ σοι φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. Prom. 790. σοὶ πρῶτον, Ἰσῖ, πολύδονον πλάνην φράσω. Prom. 827. ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐμεμόχθηκεν — φράσω. Prom. 846. τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω. Prom. 997. ὥστε καὶ φράσαι, πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Sept. 792. βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον. Pers. 169. εὖ τόδ' ἴσθι — μή σε δὶς φράσαι μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον. Pers. 259. φράσαιμ' ἂν εἰ ἐπορούνθη καινά. Pers. 325. ἄταρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν. Pers. 342. ἀγχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον. Pers. 703. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον. Ag. 223. φράσειν δ' ἀόζοις πατρὶ μετ' εὐχάν. Ag. 575. φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν. Ag. 1031. οὐ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί. Ag. 1080. πῶς φράσω τέλος; Ag. 1566. ὡς τορῶς φράσαι. Choeph. 119. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ. Choeph. 515. θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε. Choeph. 119. ὥστ' ὀρθῶς φράσαι. Eum. 583. πρῖνον, ὡς τοῖτοις φράσω. Suppl. 315. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον. Suppl. 348. φρά-

ζουσα βοτῆρι μόχθουτ. Suppl. 459. ἀλλὰ πῶς φράσον. — iubere. Eum. 593. τόνδε χρησμὸν ὧπασεν, φράζειν Ὀρέστῃ τῆδε — μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν. — φράζεσθαι secum reputare. Choeph. 111. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. Choeph. 585. κἀνεμοέντων αἰγίδων φράσαι πότον. Suppl. 432. τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη. Suppl. 433. καὶ δὴ πέφρασμαι. — animum adverterе, observare. Eum. 125. λάβε, φράζου.

Φράσσειν circumsepire. Ag. 1349. πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων — πημονὴν ἀρκύστατον φράξειεν; — munire. Pers. 448. φράξαντες εὐχάλκοις δίμοις ὅπλοισιν. — φράσσεσθαι munire. Sept. 63. φράξαι πόλισμα. Sept. 780. πύλαις φερεγγύοις ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.

Φράστωρ index, itineris dux. Suppl. 487. ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων ξύμπεμψον.

Φράτωρ curialis. Eum. 626. ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδίξεται;

Φρενοβαλής mentem commovens. Eum. 317. 326. παραφορὰ φρενοβαλής.

Φρενομανής mente commotus. Ag. 1111. φρενομανής τις εἰ θεοφόρητος.

Φρενοπλαγής mentem concutiens. Prom. 880. φρενοπλαγεῖς μανίαις.

Φρενόπληκτος mente commotus. Prom. 1056. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.

Φρενοῦν monere, docere. Prom. 335. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς ἢ σαυτόν. Ag. 1156. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων. Choeph. 114. κἀφρίνωσας οὐχ ἥκιστά με.

Φρενώλης demens. Sept. 739. περάνοια σύνοχος νυμφίους φρενώλεις.

Φρήν praecordia. Prom. 883. πρόδια δὲ φόβῳ φρένα λακτίζω. Prom. 361. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς. Eum. 153. ἔτυψεν — ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν. — animus, mens. Prom. 844. σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός. Sept. 466. μαινομένᾳ φρενί. Sept. 575. βαθεῖαν ἄλοχα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Sept. 855. δόλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς μοι λιγαίνει. Sept. 902. δαπρυχέων ἐκ φρενός. Sept. 950. μαίνεται γόοισι φρήν. Sept. 1025. συγγόνῳ φρενί. Pers. 115. μελαγχίτων φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ. Pers. 364. τοσαῦτ' ἔλεξε κἀρθ' ὑπ' ἐνθύμου φρενός. Pers. 366. πειθάρχῳ φρενί. Ag. 103. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην l. d. Ag. 212. φρενὸς πνέων δυσεβῆ τροπαίαν. Ag. 266. ὃ δύξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός. Ag. 532. ὡς πολλ' ἁμαρτᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. Ag. 779. ἀπ' ἄκρας φρενός. Ag. 869. ἀπευθήτῳ φρενί. Ag. 956. θάρσος εὐπιθὲς ἴζει φρενὸς φίλον θρόνον. Ag. 1004. ζωπυρουμένας φρενός. Ag. 1054. μένει τὸ θεῖον δουλία περ ἐν φρενί. Ag. 1275. ἴσθι τλήμων οὐδ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός. Ag. 1402. φρενολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται. Ag. 1470. 1496. φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω; Choeph. 54. δ' ὠτῶν φρενός τε δαμίας παρεῖναι. Choeph. 105. λέξω, πελάσει γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον. Choeph. 155. ἐξ ἁμαυρᾶς φρενός

Choeph. 301. *εὐδόξῳ φρενί.* Choeph. 303. *θηλεῖα γὰρ φρήν.* Choeph. 384. *τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται;* Choeph. 505. *ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί.* Choeph. 558. *φαιδρᾷ φρενί.* Choeph. 755. *ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρενά.* Choeph. 743. *τρόπῳ φρενός.* Choeph. 761. *γαθούσῃ φρενί.* Choeph. 834. *ὥστε δηλῶσαι φρενί.* Choeph. 841. *οὗτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην.* Choeph. 998. *πολλὰ θερμαίνει φρένα.* Eum. 17. *τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα.* Eum. 104. *εὔδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.* Eum. 265. *δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.* Eum. 319. 328. *ὕμνος ἐξ Ἐριννύων δέσμιος φρενῶν.* Eum. 582. *εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα.* Eum. 941. *στυγεῖν μιᾷ φρενί.* Suppl. 508. *οἵτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.* Suppl. 510. *σὺ καὶ λέγων εὔφρανε καὶ πράσσων φρένα.* Suppl. 594. *σπεῦσαί τι τῶν δούλιος φέρει φρήν.* Suppl. 601. *ὡς ἀνηβῆσαί μ' ἐγηραιᾷ φρενί.* Suppl. 756. *ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.* Suppl. 830. *φρενί τ' ἄταν.* Suppl. 893. *οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.* Suppl. 967. *σύμπνυμνῆ φρενὸς χάριν.* Suppl. 995. *ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.* Suppl. 1034. *Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν μεγάλα φρήν.* Suppl. 1043. *τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν καθορᾶν;* Fragm. 410. *Δημήτερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 337, 8. *φρὴν ἀγέλαστος.* — Prom. 34. *Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.* Prom. 131. *πατρῴας μόγις παρειποῦσα φρένας.* Prom. 181. *ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος.* Prom. 442. *ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.* Prom. 470. *ἀποσφαλεὶς φρενῶν.* Prom. 631. *σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας.* Prom. 676. *μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι ἦσαν.* Prom. 791. *ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.* Prom. 858. *ἐπτοημένοι φρένας.* Prom. 909. *αὐθάδης φρενῶν.* Prom. 1063. *μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ βροντῆς μύκημα.* Sept. 25. *ἐν ὡσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν.* Sept. 594. *φρενῶν βίᾳ.* Sept. 643. *σὺν φοίτῳ φρενῶν.* Sept. 645. *ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν.* Sept. 653. *ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.* Pers. 161. *μέριμν' ἄφραστος ἔστιν ἐν φρεσίν.* Pers. 464. *ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν Πέρσας.* Pers. 598. *τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.* Pers. 689. *ἐπεὶ θέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται.* Pers. 736. *πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν;* Pers. 753. *φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.* Pers. 868. *ἐκράτυνε σφετέρας φρεσίν.* Ag. 168. *τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.* Ag. 268. *παιδὸς νέας ὡς κἀρτ' ἐμωμήσω φρένας.* Ag. 466. *φρενῶν κεκομμένος.* Ag. 478. *τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας.* Ag. 488. *αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.* Ag. 968. *πρὸς ἐνδίκοις φρεσίν.* Ag. 1022. *ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.* Ag. 1034. *κακῶν κλύει φρενῶν.* Ag. 1114. *ταλαίναις φρεσίν.* Ag. 1281. *εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.* Ag. 1529. *ἀληθείᾳ φρενῶν.* Ag. 1605. *ἐξοχώτατα φρενῶν ἰατρομάντεις.*

Choeph. 78. φρενῶν στύγος πρατούσῃ. Choeph. 209. φρενῶν κατάφθορά. Choeph. 231. χαρᾷ δὲ μὴ 'πλαγχθῇς φρένας. Choeph. 443. τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου. Choeph. 445. ἡσύχῳ φρενῶν βάσει. Choeph. 588. γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων. Choeph. 617. γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν. Choeph. 693. πρὸς δυσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν. Choeph. 818. Περσέως τ' ἐν φρεσὶν παρδίαν σχεθών. Choeph. 1020. φέρουσι γὰρ νικώμενον φρένες δύσαρκτον. Choeph. 1052. ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνεῖ. Eum. 88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας. Eum. 291. τὸ χαίρειν μὴ μαθόντ' ὅπου φρενῶν. Eum. 467. ὄρνιν παρῶντας μηδὲν ἔνδικον φρεσίν. Eum. 493. φρενῶν ἐπίσκοπον. Eum. 508. ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν. Suppl. 100. δυσπαραβούλοισι φρεσίν. Suppl. 374. φόβος μ' ἔχει φρένας. Suppl. 732. δυσάγνοις φρεσίν. Suppl. 918. κατ' εὔνοιαν φρενῶν.

Φρίσσειν horrere. Suppl. 603. χερσὶ δεξιαῖσι ἔφριξεν αἰθήρ. — Prom. 538. φρίσσω δέ σε δαρσομένην. Prom. 697. πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς. Sept. 472. ἄλλο δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω, ἔφριξε δονήσαντος. Sept. 702. πέφρικα τὸν ὠλεσίοικον θεὸν — τελέσαι τὰς περιθύμους κατάρας. Ag. 1216. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν ξυνῆκα καὶ πέφρικα. Suppl. 341. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασχίους. Fragm. 398. ἔφριξα.

Φροιμιάζεσθαι praeludere. Ag. 1327. φροιμιάζονται γὰρ ὡς τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. — *primo loco ponere.* Eum. 20. τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.

Φροίμιον saltationis exordium. Ag. 31. φροίμιον χορεύσομαι. — *proemium.* Ag. 803. θεοῖς μὲν ἕξ-τεινα φροίμιον τόδε. — *praeludium.* Ag. 1189. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις. — *somnium rei futurae praeludens.* Eum. 137. ἰδώμεθ' εἴ με τοῦδε φροιμίου ματᾷ. — *exordium.* Suppl. 810. ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων βιαίων ἐμῶν. — *cantilena, maledictum.* Sept. 7. Ἐτεοκλέης ἄν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρύτοις.

Φρονεῖν sentire, cogitare. Sept. 407. ὁ πέμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Sept. 532. εἰ γὰρ τέχνῃ ὧν φρονοῦσι. Pers. 768. ὧν νιν νία φρονεῖ l. d. Pers. 806. οὐ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. Ag. 214. τὸ παντότολμον φρονεῖν μητέρων. Choeph. 742. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὥσπερεὶ βοτὸν τρέφειν ἀνάγκη. Suppl. 754. σὺ δὲ φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν. Fragm. 288. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμῖν φρονεῖ. — *vivere et sentire.* Choeph. 510. θανόντι δ', ὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις ἐπέμπετο. — *sapere, prudentem esse.* Prom. 385. πέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. Prom. 1002. τόλμησόν ποτε πρὸς τὰς παρεῖσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. Prom. 1014. τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς. Sept. 789. φρονοῦσα νῦν ἄχουσα. Pers. 711. ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς. Ag. 169. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα. Ag. 901. τὸ μὴ

κακῶς φρονεῖν θεοῦ μέγιστον δῶρον. Eum. 115. φρονήσατ', ὦ κακὰ χθονὸς θεαί. Eum. 812. φρονεῖν δὲ καμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. Eum. 943. ἆρα φρονοῦσης γλώσσης ἀγαθῆς ὐδὸν εὑρίσκεις; Suppl. 173. παῖδες, φρονεῖν χρὴ· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε πιστῷ γέροντι. Suppl. 201. φρονούντως πρὸς φρονοῦνταις ἐχνέπεις. — εὖ φρονεῖν bene sapere. Prom. 385. κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. — benevolum esse. Ag. 262. εὖ γὰρ φρονοῦντες ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ. Ag. 1411. ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί. — laetari. Choeph. 763. ἀλλ' ἦ φρονεῖτε εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;

Φρόνημα animus. Prom. 207. αἰμύλας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες παρτέροις φρονήμασιν. Prom. 376. ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου. Sept. 519. ὠμὸν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον, φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων. Ag. 720. φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας, ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου. Ag. 804. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων. Choeph. 189. φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη. Choeph. 320. φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει πυρὸς μαλερὰ γνάθος. Choeph. 587. ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι; Choeph. 990. τόλμης ἔκατι κἀδίκου φρονήματος. Suppl. 94. ἥμενον ἄνω φρόνημά πως αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας. Suppl. 889. ἐκ ποίου φρονήματος ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα; Suppl. 907. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι. Sept. 420. τῶν τοι ματαίων ἄνδρασι φρονημάτων ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος. Pers. 794. ὕβρεως ἄποινα κἀθεῶν φρονημάτων. Pers. 814. πολιατὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν φρονημάτων. — superbia. Prom. 955. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν. — φρονήματα praecordia. Eum. 456. ἰὼς ἐκ φρονημάτων πέδῳ πεσών,

Φρονοῦντως prudenter. Suppl. 201. φρονοῦντως πρὸς φρονοῦνταις ἐννέπεις.

Φροντίζειν curam habere. Prom. 1036. πάπταινε καὶ φρόντιζε. Pers. 241. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. Suppl. 413. φρόντισον.

Φροντὶς cura, cogitatio. Pers. 138. φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον θώμεθα. Ag. 886. τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη θήσει δικαίως. Ag. 1512. ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθεὶς, εὐπάλαμον μέριμναν. Choeph. 595. φροντίσιν δαείς. Suppl. 402. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου. Suppl. 412. μῶν ῥυ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; — sollicitudo. Pers. 157. καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντὶς. Ag. 102. ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον. Ag. 160. φροντίδος ἄχθος. Ag. 655. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος. Eum. 431. ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.

Φροῦδος ad iter adeundum commotus. Suppl. 843. σὺ δὲ ναῖ, ναῖ βάσῃ τάχα θέλεος ἀθέλεος βίᾳ βίᾳ τε πολλᾷ φρούδα.

Φρουρὰ custodia. Prom. 143. φρουρὰν ἄζηλον ἐχήσω. Ag. 2. φρουρᾶς ἔτειος μῆκος. Ag. 292. φάος

δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο φρουράν.

Φρουρεῖν custodire. Prom. 31. ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν. Eum. 978. ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας τοὐμὸν δικαίως. — Eum. 209. εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μοιρίμη ὅρκου ὅστι μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.

Φρούρημα is qui custodiam agit. Sept. 431. *Πολυφόντου βία, φερέγγυον φρούρημα.* Eum. 676. τοῦτο βουλευτήριον — εὐδόντων ὕπερ ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.

Φρούριον locus qui custoditur. Eum. 879. πόλιν, τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει. — *homines, qui locum occupatum tenent et custodiunt.* Prom. 803. τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω. Eum. 909. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον;

Φρύαγμα fremitus. Sept. 227. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων. Sept. 457. ἱππικῶν φρυαγμάτων βρόμον φοβηθείς.

Φρυγία Phrygia. Suppl. 543. δι' αἴας μηλοβότου Φρυγίας διαπάξ.

Φρυκτός fax accensa. Ag. 30. εἰς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει. Ag. 273. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν. Ag. 283. φρυκτοῦ φῶς.

Φρυκτωρία facis accensio. Ag. 33. τρὶς ἐξ βαλούσης τῇδέ μοι φρυκτωρίας. Ag. 476. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς.

Φρυκτωρός observator facis, quae signi dandi causa accenditur. Ag. 576. φρυκτωρῶν δικὰ πεισθεῖσα.

Φρύξ Phryx. Pers. 756. *Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο.*

Φυγαίχμης hastam fugiens. Pers. 984. Ἰώνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;

Φυγάς profugus, profuga, exul. Ag. 1255. φυγὰς δ' ἀλήτης τῇδε γῆς ἀπόξενος κάτεισιν. Choeph. 333. τάφοι δ' ἰκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως. Choeph. 928. ὁ πυθοχρήσας φυγάς. Suppl. 78. ἔστι δὲ καὶ πτολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρηος, φυγάσιν ἕρμα δαμόνων αἴρας. Suppl. 199. χρῆσε σὲ ξίνη φυγάς. Suppl. 211. ἁγνὸν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. Suppl. 345. ἔδε με τὰν ἰκέτιν φυγάδα περίδρομον. Suppl. 415. τὰν φυγάδα μὴ προδῷς. Suppl. 800. μετὰ μὲ δρόμια διόμενος φυγάδα — δίζηνται λαβεῖν. Suppl. 1027. φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίας πακτά τ' ἄλγη — προφοβοῦμαι l. d.

Φυγγάνειν effugere. Prom. 511. οὐκ ἀεσμὰ φυγγάνω.

Φίγδα furtim aufugiendo. Eum. 246. μὴ λάθῃ φύγδα βάς.

Φυγή fuga. Sept. 936. τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους. Sept. 964. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί. Pers. 384. οὐ γὰρ ὡς φυγῇ πεσὼν ἐφίμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε. Pers. 414. φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ὑρίσσετο. Pers. 462. ξὺξ ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. Pers. 473. καὶ οἶρον οὐκ εὔκοσμον αἴροντες φυγήν. Ag. 1274. σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ. Eum. 400. καὶ τῷ πανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς; Eum. 574. τί δ' οὐκ ἐκαθὼν ζῶσαν ἤλαννες φυγῇ; Suppl 70. τάδε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς εἰ τις ἔστι πηλεμών. Suppl. 325. τίς ἦχε τύνδ' ἀνέλπιστον φο-

γὴν πέλασεν ἐς Ἄργος πῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν; Suppl. 354. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἱκεσία Θέμις. Suppl. 390. ὕπαστρον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος φυγᾷ. Suppl. 718. πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι. Suppl. 812. βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν. — Sept. 173. πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς θεῖσαι. Eum. 402. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς; Suppl. 193. τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναμάκτους φυγάς. — *exilium.* Sept. 620. ἦ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς σ' ἀνδρηλάτην φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον. Ag. 1386. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί. Choeph. 252. ἀμφὼ φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δύμων. Suppl. 609. ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.

Φύειν gignere. Fragm. 297. σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς. — *facere, ut aliquid nascatur.* Sept. 517. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων ὥρας φυούσης. Fragm. 294. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς, ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ. — πεφυκέναι *natum esse.* Sept. 1022. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν. Prom. 27. ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω. Fragm. 412. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα. — φῦναι *natum esse.* Ag. 165. ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακτῆρος οἴχεται τυχών. Ag. 1315. τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι; — *natura esse, esse.* Prom. 335. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυ. Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράττειν ἐπόρεστον ἔφυ πᾶσι βροτοῖσιν. Prom. 971. πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. Pers. 153. θεοῦ μὲν εὐνητεῖρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς. Pers. 758. θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ. — φύεσθαι *nasci.* Prom. 873. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεσθαι θρασὺς τόξοισι πλεινός.

Φυλακή custodia. Ag. 227. στόματός τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Pers. 584. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς.

Φυλακτέον cavendum est. Sept. 481. τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.

Φύλαξ custos. Pers. 4. πολυχρύσων ἑδράνων φύλακες. Ag. 284. *Μεσαπίου φύλαξι.* Ag. 888. δωμάτων ἐμῶν φύλαξ. Ag. 1427. δαμέντος φύλακος εὐμενεστάτου. Eum. 64. διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ ἐγγὺς παρεστώς. Suppl. 299. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φίλακ' ἐπίστησον βοΐ. Suppl. 377. φύλακα πολυπόνων βροτῶν. Fragm. 302. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ πλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ.

Φυλάσσειν custodire, Sept. 2. ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα νωμῶν. Sept. 126. *Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον.* Pers. 359. ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιῤῥόθους. Ag. 8. καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον. Choeph. 572. φύλασσε τὰν οἶκῳ καλῶς. Choeph. 777. σὺ δέ νιν φυλάσσεις. Choeph. 1060. καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι. Eum. 90 *Ἑρμῆ, φύλασσε — τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν ἱκέτην.* Eum. 234. αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης. Eum. 418. βρίκας τόδε ξέσαι φυ-

λάσσων ἐστίας ἀμῆς πέλας. Suppl. 176. τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν αἰνῶ φυλάξαι. Suppl. 679. φυλάσσοι τ' ἀτρεμίας τιμὰς τὸ δήμιον. Atham. 1. ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν. — φυλάσσεσθαι cavere. Prom. 717. οὓς φυλάξασθαί σε χρή. Prom. 806. Ζηνὸς ἀκραγεῖς πύναι Γρύπας φύλαξαι. Choeph. 911. φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας Suppl. 370. ἄγος φυλάσσον. Suppl. 422. γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων καὶ φύλαξαι πότον. Suppl. 744. χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος. Suppl. 990. μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός. — Suppl. 202. φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν κεδνὰς ἐφετμάς. — Prom. 390. τοῦτον φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῇ πίαρ. Suppl. 493. φύλαξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον.

Φυλλάς foliorum proventus. Ag. 940. ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους. — viriditas, vigor. Ag. 89. τὸ δ' ὑπεργήρων φυλλάδος ζόῃ κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὀδοὺς στείχει.

Φύλλον folium. Pers. 608. τῆς τ' αἰὲν φύλλοισι θαλλούσης βίον ξανθῇς ἐλαίας καρπὸς ἐὼθης πάρα.

Φῦλον gens, natio. Prom. 809. τηλουρὸν δὲ γῆν ἥξεις πελασὸν φῦλον. Eum. 57. τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῇσδ' ὁμιλίας. Suppl. 539. πολλὰ βροτῶν διαμειβόμενα φῦλα.

Φυξάνωρ ad viros, quos quis fugit, pertinens. Suppl. 8. αὐτογέννητον φυξάνορα γάμον Αἰγύπτου παίδων.

Φυξίμηλα arbores quae ad eam altitudinem succreverunt, ut iis noceri ab ovibus aliisque bestiolis non amplius possit. Fragm. 385.

Φυρᾶν inquinare. Sept. 48. ὠμησμότησαν — γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.

Φύρδην turbate, confusa turba. Pers. 798. δαιμόνων δ' ἰδρύματα πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.

Φύρειν confundere, turbate agere. Prom. 448. ἔφυρον εἰκῇ πάντα. — inquinare. Ag. 714. αἵματι δ' ἔλιχος ἐφύρθη.

Φυσίαμα halitus. Eum. 53. ῥέγκουσα δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν.

Φυσιᾶν anhelare. Eum. 239. πολλοῖς δὲ μοχθοῖς ἀνδροκμῆας φυσιᾷ σπλάγχνον.

Φυσίζοος vitalis. Suppl. 579. φυσίζοον γένος.

Φύσις natura. Prom. 487. οἵτινές ποθ' ἕδραν φύσιν, σύννυμον τε. Pers. 433. Περσῶν ὅσοισπερ ἦσαν ἡμαῖοι φύσιν. Ag. 619. πλὴν τῶ τρίφωντος Ἥλιον χθονὸς φύσιν. Choeph. 279. λιχῆνας ἐξέσθοντα ἀρχαίαν φύσιν. Suppl. 491. μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.

Φύστις proventus, progenies. Pers. 890. πάνυ γὰρ φύστις μυρίας ἀνδρῶν ἐξέφθινεν.

Φυτάλμιος parens. Ag. 318. ἀρχὴ σώμασιν πεπτωκότες ἀνδρῶν τε σογγήτων τε καὶ φυταλμίων.

Φυτόν planta. Eum. 901. φλογμοὶ τ' ὀμματοστερῆς φυτῶν. — genus. Suppl. 278. καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν.

Φυτουργός generis auctor, creator. Suppl. 587. πατὴρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ.

Φωκεύς Phocensis. Pers. 477. ἴσ τι Φωκίων χθόνα καὶ Δωρίδ' αἶαν. Ag. 655. Choeph. 668. Σκάφιος

ὁ Φωκεύς. Choeph. 663. ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων.

Φωκίς Phocensis. Choeph. 557. γλώσσης αὐτὸν Φωκίδος μιμουμένου.

Φωνεῖν loqui. Prom. 1065. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μέ. Sept. 416. χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν, πρήσω πόλιν. Ag. 198. ἄνωξ δ' ὁ πρεσβὺς τόδ' εἶπε φωνῶν. Ag. 1307. δακτυλοδείκτων δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μιλάθρων, μηνίσ' ἐσέλθῃς τάδε, φωνῶν. Ag. 1600. σὺ ταῦτα φωνεῖς νεωτέρᾳ προσήμενος κώπῃ. Choeph. 281. ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐρινύων. Choeph. 312. τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Choeph. 368. ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ — φωνεῖς. Choeph. 744. οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις. Eum. 269. ἐν δὲ τῷδε πράγματι φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου. Eum. 896. καὶ μίχα φωνοῦντ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

Φωνή vox. Prom. 21. ἵν' οὔτε του μορφὴν βροτῶν ὄψει. Ag. 1031. ἀντὶ φωνῆς φράζε παρβάνῳ χερί. Choeph. 193. εἶθ' εἶχε φωνὴν εὔφρονα. — lingua. Ag. 1021. ὀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Choeph. 556. φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα. Fragm. 439. Λίθίοπα φωνήν.

Φὼς vir. Sept. 417. τοιῷδε φωτὶ πέμπε τίς ξυστήσεται. Sept. 452. καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον. Sept. 481. τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν σὺ φυλακτέον. Sept. 525. φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα. Sept. 602. ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα — ἀντιστάξομεν. Sept. 653. Δίκη ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας. Sept. 1069. ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν. Pers. 80. ἰσόθεος φώς. Pers. 88. μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν. Pers. 238. οὗ τινος δοῦλος κέκληνται φωτός. Pers. 243. τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Pers. 889. ᾠδοβάται γὰρ πολλοὶ φῶτες. Ag. 250. δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν γυναῖκα. Ag. 387. φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ. Ag. 423. ἀντὶ δὲ φωτῶν τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 731. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον. Ag. 770. οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Ag. 893. βαρβάρου φωτὸς δίκην. Ag. 1235. θήγουσα φωτὶ φάσγανον. Ag. 1650. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσκαίνειν κακόν. Choeph. 607. φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον. Eum. 222. μίτεισι τόνδε φῶτα. Eum. 575. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν. Suppl. 258. φωτὸς ἰατροῦ χάριν. — φῶτες homines. Prom. 548. τὸ φωτῶν ἄλαον γένος.

Φῶς lux. Pers. 163. μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα. Pers. 622. πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς. Ag. 283. φρυκτοῦ φῶς. Ag. 378. φῶς αἰνολαμπές. Ag. 478. τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας. Ag. 508. ἥκει γὰρ ἡμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων. Ag. 1297. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι πρὸς ὕστατον φῶς. Choeph. 850. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων. Choeph. 955. 966. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν. Eum. 959. πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν ἴτε. — dies. Ag. 270. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης. Add. φάος.

X.

Χαίρειν laetari. Sept. 796. *τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα.* Sept. 807. *πότερον χαίρω;* Ag. 484. *τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων.* Ag. 525. *χαίρω· τεθνᾶναι δ' αὖπάλ' ἀντερῶ θεοῖς.* Ag. 633. *ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐστοτοῖ πόλιν.* Ag. 1211. *δοκεῖ δὲ χαίρειν νεστίμῳ σωτηρίᾳ.* Ag. 1364. *χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητός.* Ag. 1387. *χαίροιτ' ἄν εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.* Choeph. 442. *ἀνέφερον λίβη, χαίρουσα, πολίδακρυν γόον κεκρυμμένα.* Eum. 291. *τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν.* Eum. 401. *ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.* Phryg. 244. *οἵτε μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα.* Sisyph. in Etymol. Gud. p. 227. *Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ χαίρειν.* — *χαῖρε salve.* Pers 152. *χαῖρε Δαρείου γύναι.* Ag. 22. *ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός.* Ag. 494. *νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος.* Ag. 524. *κήρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.* Suppl. 597. *ὦ χαῖρε πρίσβυ.* Mys. 131. *ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών.* — *χαῖρε vale.* Pers. 826. *ὑμεῖς δὲ πρίσβεις χαίρετε.* Eum. 745. *καὶ χαῖρε σὺ καὶ πολυσσοῦ σε λεώς.* Eum. 950. *χαίρετε, χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου, χαίρετ' ἀστικὸς λεώς.* Eum. 957. *χαίρετε χθόνιοι.* Eum. 960. *χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις.* — *χαίρειν καταξιῶ valere jubeo.* Ag. 558. *καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.*

Χαιρομυσής Choeph. 71. l. d.

Χαίτη caesaries. Choeph. 178. *ὑπεμψε χαίτην, κουρίμην χάριν πατρός.*

Χαίτωμα capillamentum. Sept. 367. *τρεῖς κατασχίους λόφους εἶεν, πράνους χαίτωμα.*

Χαλᾶν remittere. Prom. 58. *ἄρσεσι μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.* Prom. 176. *πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ.* Prom. 256. *αἰπόζευκτ τε νεύδαμῇ χαλᾷ πακῶν.* Prom. 1059. *τί χαλᾷ μανιῶν;* — Eum. 210. *εἰ τοῖσιν οὖν πτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς.* — Choeph. 866. *ἀνοίξατ' ὦπυοι τάχιστα καὶ γυναικείοις πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε.* — Prom. 993. *πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.*

Χαλεπός gravis, perniciosus. Sept. 210. *τὸν ἀμήχανον καὶ χαλεπᾶς δύας — ὀρθοῖ.* Suppl. 157. 171. *χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἰσι χειμῶν.* Ag. 1483. *ὁ παλαιὸς δρομὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως χαλεπὸν θοινατῆρος.*

Χαλίκρητος vino mero constans. Fragm. 438. *σπονδαὶ χαλίκρητοι.*

Χαλιμάς Baccha. Fragm. 403.

Χαλινός frenum. Sept. 116. *διάδετοι δὲ γενύων ἵππειον κυνόρουτοι φόνον χαλινοί.* Sept. 189. *ἱππικῶν τ' ἀὔπνων πηδαλίων διαστόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν.* Sept. 375. *ἵππου χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει.* Pers. 192. *ξυναρπάζει βίᾳ ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.* — Ag. *χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίστατας φέρειν.* — *vinculum.* Prom. 561. *χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν χειμαζόμενον.* Ag. 219. *βίᾳ χαλινῶν.* — *vis cogens.* Prom. 675. *ἐπηνάγκαζέ νιν Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πρόσοψιν τάδε.*

Χάλκεος aeneus. Choeph. 675. *λίβητος χαλκέου πλευρώματα.*

Χάλκευμα *vinculum aeneum.* Prom. 19. ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι προσπασσαλεύω. — *ferrum.* Choeph. 569. νεκρὸν θῆσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.

Χαλκήλατος *ex aere factus.* Sept. 368. χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Sept. 521. ἐν χαλκηλάτῳ σάκει. Choeph. 288. χαλκηλάτῳ πλάστιγγι. Sisyph. 206. λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος; Fragm. 446. γρυπαιέτους χαλκηλάτους.

Χαλκήρης *aeneus.* Pers. 400. εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν.

Χαλκὶς *Chalcis.* Ag. 183. Χαλκίδος πέραν.

Χαλκόδετος *aere compactus.* Sept. 145. κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων. Edon. 51. ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Χαλκοκέραυνος *aereo fulmine petitus.* Prom. sol. 178. χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ λίμναν.

Χαλκός *aes.* Prom. 500. χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον χρυσόν τε τίς φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ. Ag. 379. κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον. Ag. 598. χαλκοῦ βαφάς. Fragm. 279. κάτοπτρον εἶδος χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 353, 10. χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ.

Χαλκόστομος *aeneo rostro instructus.* Pers. 407. ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις παίοντο.

Χάλυβες *Chalybes.* Prom. 717. λιμᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες.

Χάλυβος *ferrum.* Sept. 710. ξίνος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος.

Χάλυψ *ferrum.* Prom. 133. κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἄντρων μυχόν.

Χαμάδις *humum.* Sept. 340. πανσθαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει πυρίσας.

Χαμαί *humi.* Ag. 880. μὴ χαμαὶ τιθεὶς τὸν σὸν πόδα. Eum. 251. αἷμα μητρῷον χαμαὶ δυσαγκόμιστον.

Χαμαιπετὴς *in terram prolapsus.* Ag. 894. μηδὲ βαρβάρου φατὸς δίκην χαμαιπετὲς βάσμα προσχάνῃς ἐμοί. Choeph. 962. ἄνα γε μὰν, δόμοι, πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετεῖς ἕκεισθ' ἀεί.

Χαμεύνη *lectus.* Ag. 1521. ἀργυροτοίχου δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.

Χαρά *gaudium.* Sept. 424. χαρᾷ ματαίᾳ. Ag. 261. χαρά μ' ὑφίρπει. Ag. 527. ὥστ' ἐνδακρύσιν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Ag. 573. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο. Ag. 1613. ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ. Choeph. 231. χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας. Phin. 238. στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

Χαρακτὴρ *effigies.* Suppl. 279. Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων.

Χαράσσεσθαι *incidi, pulsari.* Pers. 679. στένει, κέκοπται καὶ χαράσσεται πέδον.

Χαρίζεσθαι *morem gerere.* Pers. 686. δέσμαι μὲν χαρίσασθαι, δέσμαι δ' ἀντία φάσθαι. — Ag. 295. ὥτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός l. c.

Χάρις gratia, gratificatio. Prom. 545. φέρ' ὅπως ἄχαρι χάρις, ὦ φίλοι, εἰπὲ ποῦ τις ἀλκά; Ag. 1524. ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι. Choeph. 42. τοιάνδε χάριν ἄχαριν — μωμένα. Prom. 638. σὸν ἔργον Ἰοῖ, ταῦσδ' ὑποργῆσαι χάριν. Prom. 784. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον. Prom. 823. ἡμῖν αὖ χάριν δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα. Prom. 987. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἄν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. — veneratio, reverentia. Sept. 685. χάριν δ' ἀφ' ἡμῶν ὁλομένων θαυμάζεται. Ag. 175. δαιμόνων δέ που χάρις βαίως σέλισα σεμνὸν ἡμένων. Ag. 362. ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖτο. Ag. 761. μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος. — donum, reverentiae signum. Ag. 1360. Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν. Choeph. 178. ἔπεμψα χαίτην, κουρίμην χάριν πατρός. Choeph. 510. θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις ἐπέμπετο. — gratiarum actio. Ag. 711. χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων. Ag. 795. τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν τίνειν. — praemium, pretium. Ag. 345. χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων. — gratia, jucunditas. Ag. 406. εὐμόρφων δὲ πολεσσῶν ἔχθεται χάρις ἀνδρί. Ag. 1013. ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις. — rei gratae sensus. Ag. 410. πάρεισιν δόξαι φίλουσαι χάριν ματαίαν. Ag. 471. γυναικὸς αἷμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. — res grata. Ag. 1028. ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἄξειν χάριν. Ag. 536. καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις. A 1278. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθ νεῖν χάρις βροτῷ. Suppl. 938. δέ τις μείζων χάρις, πάρεστ οἰκεῖν καὶ μονοῤῥύθμους δόμο — benignitas. Ag. 479. ἀλλ' παλαιστὴς πάρτ' ἐμοὶ πνέων χ ριν. Ag. 567. χάρις τιμήσει Διὸς τόδ' ἐπράξασα. Choep 822. προπράσσων χάριτος ὀργ λυπρᾶς. Suppl. 968. εὐπρεπ φρενὸς χάριν σέβεσθαι. — Cho eph. 317. χάριτες δ' ὁμοίως κ χλῆνται γόος εὐκλεής. — χάρ gratia. Pers. 1003. ἔρρεσσ' ἔρε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. Eum 899. δενδροπήμων δὲ μὴ πν βλάβα, τὰν ἐμὰν χάριν λίγ Ag. 24. τῆσδε συμφορᾶς χά Ag. 1655. ἴσθι μοι δώσων ἄτιμ τῆσδε μωρίας χάριν. Choep 264. γλώσσης χάριν. Choep 530. δεσποίνης χάριν. Suppl 258. φωτὸς ἰατροῦ χάριν. Suppl 440. κτηνέου Διὸς χάριν.

Χαριτογλωσσεῖν gratiae captandae causa loqui. Prom. 294. οὐδέ μ' τὴν χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι.

Χάρμα gaudium. Ag. 257. πάν δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος πλέω Eum. 939. χάρματα δ' ἀντιδ δοῖεν κοινοφιλεῖ δεινοῖς. Pers 991. λυπρά, χάρματα δ' ἐχθρο

Χάρων canis nomen. Fragm. 35

Χεῖμα hiems. Prom. 452. οὔτε χεί τος τέκμαρ οὔτ' ἀνθεμώδους ἔαρ Ag. 5. τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ δ ρους βροτοῖς. — tempestas, procell Ag. 192. πικροῦ χείματος ἄλλ μῆχαρ. Ag. 613. ᾧ· χεῖμα πολύ ἄχθος ἤρπασε στρατοῦ; Ag. 87 πάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χε ματος.

Χειμάζεσθαι tempestate agitari

Prom. 562. *τίνα φῶ λεύσσειν τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν χειμαζόμενον;* Prom. 840. *ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις.*

Χειμάμνα vestis hiemis iniurias arcens. Fragm. 390.

Χειμάῤῥοος cum procellae vi irruens. Orith. 267. *μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάῤῥοον.*

Χειμών hiems, procella. Pers. 488. *νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς χειμῶν' ἄωρον ὦρσε.* Ag. 549. *χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον.* Ag. 943. *θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών.* Ag. 620. *πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ ἐλθεῖν;* Ag. 642. *περοτυπούμεναι βίᾳ χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ.* — *tempestas, calamitas.* Prom. 644. *καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι θεόσσυτον χειμῶνα.* Prom. 1017. *οἵᾳ σε χειμὼν καὶ πακῶν τριχυμία ἕπεισ' ἄφυκτος.* Ag. 635. *λέγων χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς.* Choeph. 1061. *ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις τρίτος αὖ χειμὼν — ἐτελέσθη.* Suppl. 158. 172. *χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών.* Choeph. 200. *οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην στροβούμεθα.*

Χειμωνοτύπος cum procellae vi concutiens. Suppl. 34. *λαίλαπι χειμωνοτύπῳ.*

Χεῖν fundere, effundere. Choeph. 85. *τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς.* Choeph. 90. *χέουσα τόνδε πίλανον ἐν τύμβῳ πατρός.* Choeph. 107. *φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὖφροσιν.* Choeph. 127. *χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς.* Suppl. 1007. *ποταμοὺς δ', οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν.* — Pers. 216. *δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι.* — Choeph. 154. *πεχυμένων χοᾶν.* Choeph. 395. *φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον.* Eum. 253. *τὸ θεῖρὸν πέδῳ χυμένον οἴχεται.* — *vocem emittere.* Sept. 73. *πόλιν — Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν.* Suppl. 626. *κλύοιτ' ἐκτεῖα γένει χεούσας.* Glauc. 28. *εὐεδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέωμεν.* — *demittere.* Ag. 230. *κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα.*

Χειρ manus. Prom. 622. *βούλευμα μὲν τὸ Διόν, Ἡφαίστου δὲ χείρ.* Sept. 536. *χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δρᾶσιμον.* Suppl. 599. *δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύνεται.* Ossileg. 166. *ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.* Ag. 791. *τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλπὶς προσῇει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.* Ag. 1082. *προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ χειρὸς ὀργομένα.* Choeph. 255. *ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας.* Suppl. 64. *ὧλιτο πρὸς χειρὸς ἔθεν.* Prom. 716. *λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες.* Ag. 116. *φανέντες ἵκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δορυπάλτου.* Sept. 495. *διὰ χερὸς βέλος ὠλέγων.* Pers. 235. *πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερός γ' αὐτοῖς πρέπει;* Ag. 1378. *τῇδε δεξιᾶς χερὸς ἔργον.* Ag. 1475. 1501. *δολίῳ μόρῳ δαμεὶς ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.* Ag. 1564. *χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.* Choeph. 102. *τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.* Choeph. 229. *σῆς ἔργον χερός.* Choeph. 420. *τὰ χερὸς ὀρίγματα.* Choeph. 936. *ἔθιγε δ' ἐν μάχῃ χερὸς ἐτήτυμος Διὸς κόρα.* Eum. 270. *βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός.* Prom. 851. *ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.*

Ag. 1397. χειρὶ νικήσαντα. Choeph. 378. τλήμονι καὶ πανούργῳ χειρί. Eum. 424. οὐδ' ἔχει μόσος πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ. Eum. 562. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δίρην τεμών. Suppl. 308. καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον. Suppl. 502. καὶ δὴ σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν. Suppl. 1052. χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών. Sept. 765. δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν πατροφόνῳ χειρί. Pers. 198. σὺν θυηπόλῳ χειρὶ βωμὸν προσίστην. Ag. 35. τῇδε βαστάσαι χερί. Ag. 111. σὺν δορὶ καὶ χειρὶ πράκτορι. Ag. 1031. σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε παρβάνῳ χερί. Ag. 1330. σὺ καθεύδουσιν χερί. Suppl. 936. δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί. Sept. 605. χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται. Ag. 707. φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα. Ag. 1082. πρετείνει δὲ χεῖρα. Choeph. 139. αὐτῇ δ' ἐμοὶ δὸς σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν. Choeph. 389. καὶ πόθ' ἅν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; Suppl. 737. σὺ μὴ — ἡμῶν χεῖρ' ἀποσχῶνται. Ag. 34. μολόντος εὐφιλῆ χέρα ἄνακτος. Eum. 228. σὺ πρόστροπαιον οἰδ' ἀφοίβαντον χέρα. Theor. 68. ὑπόσκοπον χέρα. Ag. 1540. περὶ χεῖρα βαλοῦσα φιλήσει. Choeph. 976. πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα. Sept. 455. σὺ νόμπον ἐν χειροῖν ἔχων. Sept. 837. πομπίμον χειροῖν πίτυλον. Pers. 190. χειροῖν ἔντη δίφρου διασπαράττει. Pers. 197. χειροῖν καλλιῤῥόου ἔψαυσα πηγῆς. Choeph. 159. τά τ' ἐν χειροῖν παλίντονα ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων. Choeph. 357. μόρτμον λάχος πιμπλάντων χειροῖν. Choeph. 1051. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Supp 771. πρὶν ἀνδρὸ' ἀπευκτὸν τῷ ἐγχριμφθῆναι χεροῖν. Fragm 340. κατασταξας χεροῖν. Choeph 372. τῶν δὲ κρατούντων χέρ οὐχ ὅσιαι. Sept. 415. φλέγω δ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμέν Suppl. 190. ἱκετηρίας — σεμνὰ ἔχουσαι διὰ χερῶν. Prom. 1007 γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χε ρῶν. Sept. 682. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέχωνται. Sept. 787 ἄνδρις τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτο κτόνων. Pers. 451. ἐκ χερῶν πέ τροισιν ἠράσσοντο. Pers. 1017 ἀκμῇ χερῶν. Ag. 412. παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄρκ Ag. 752. σὺν πίνῳ χερῶν. Ag 1576. χερῶν ἄκρους κτένας. Choeph. 431. ἔκατι δ' ἀμᾶν χερῶν Eum. 102. κατασφαγείσης πρὸ χερῶν μητροκτόνων. Eum. 250. ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν Eum. 749. 776. κἀκ χερῶν εἵλε σθέ μου. Prom. 55. λαβὼν νι ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει ῥα στῆρι θεῖνε. Prom. 919. τινάσσων χερσὶ πυρπνόον βέλος. Sept. 44. θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνο. Sept. 50. μνημεῖά θ' αὐτῶν — χερσὶν ἔστεφον. Sept. 793. ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντο. Sept. 915. ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν. Pers. 529. ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας κατερεικόμεναι. Eum. 37. τρέχω δὲ χερσίν. Suppl. 602. χερσὶ δεξιωνύμοις ἔφριξεν αἰθήρ. Suppl. 616. χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς ἔκρανε. Edon. 51. ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων. Teleph. 218. ἀμφιδεξίοις χερσί. Sept. 662. ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείοις ἄλις ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. Ag. 1193. χεῖρας ῥιπῶν πλήθοντες. Eum.

42. αἵματι στάζοντα χεῖρας. Eum. 303. τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προσνέμοντας. Eum. 307. χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει. Pers. 555. διὰ δ' Ἰαόνων χέρας. Ag. 203. μιαίνων παρθενοσφάγοισιν ῥείθροις πατρῴους χέρας. Eum. 330. ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας.

Χειροτόνος manus protendens. Sept. 156. κλύετε πανδίκους χειροτόνους λιτάς.

Χειροῦσθαι subigere, domare. Choeph. 683. τόξας πράσσοντ' εὐσκόποις χειρουμένη φίλων ἀπεψιλοῖς με. — *subigi, domari.* Prom. 353. πρὸς βίαν χειρούμενον Τυφῶνα θοῦρον. Sept. 308. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι.

Χείρωμα ministerium. Sept. 1013. συμβοχόα χειρώματα. — *res subacta.* Ag. 1299. δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.

Χειρωναξία ministerium. Prom. 45. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία. Choeph. 750. διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας ἔχουσα.

Χελιδονίζειν barbaram vocem emittere. Fragm. 440.

Χελιδών hirundo. Ag. 1020. εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Nutric. 43. πεδοίκου χελιδόνος.

Χέλυς testudo, lyra. Fragm. 318. σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν.

Χερμάς lapis manum implens, manu iactus. Sept. 282. τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἑάπτουσι πολίταις χερμὰδ' ὀκρυόεσσαν.

Χερνήτης homo de plebe, egenus. Prom. 895. μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων ὄντα χερνήταν ἐφαστεῦσαι γάμων.

Χέρνιψ aqua lustralis. Eum. 626. ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται; Choeph. 127. χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς. Ag. 1007. ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων.

Χερομυσής manus polluens. Choeph. 71. τὸν χερομυσῆ φόνον καθαίροντες.

Χερσὰ loca inculta. Prom. sol. in Bekk. Anecd. p. 1167.

Χερσαῖος terrestris. Sept. 64. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.

Χέρσος terra continens. Sept. 842. πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον. Pers. 693. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται θνητοῖς. Pers. 852. λίμνας τ' ἔκτοθεν εἰ κατὰ χέρσον ἐληλαμένας περὶ πύργον τοῦτ' ἄναντος ἄϊον. Pers. 939. τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ. Ag. 544. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν. Eum. 231. ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν. Suppl. 31. πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει θεῖναι. Suppl. 175. κἀπὶ χέρσου.

Χεῦμα fluctus. Eum. 283. Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα. Suppl. 998. οἷς χεῦμ' Ἐρασίνου περιναίεται. Suppl. 1008. (ποταμοὶ) λιπαροῖς χεύμασι γαίας τέδε μειλίσσοντες οἴδας. Prom. sol. 178. ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης. Psychag. 261. σταθεροῦ χεύματος.

Χηλὴ unguis. Pers. 204. κίρνων — χηλαῖς κάρα τίλλοντα.

Χθόνιος terrestris. Sept. 718. χθονία κόνις. — *terram concutiens.* Prom. 996. βροντήμασι χθονίοις πυκάτω πάντα. — *infernus.* Sept. 504. τοῦ χθονίου δέμας δαίμονος. Pers. 620. χθόνιοι δαίμονες ἀγνοί, Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων. Pers. 632. Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες. Ag. 89. πάν-

των δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων, ὑπάτων, χθονίων. Choeph. 354. πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων. Choeph. 393. κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι. Choeph. 469. μάκαρες χθόνιοι. Suppl. 25. ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι. — Choeph. 1. 122. Ἑρμῆ χθόνιε. Choeph. 716. χθόνιον Ἑρμῆν.

Χθονοτρεφής *terra nutritus.* Ag. 1381. κακὸν — χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτόν.

Χθών *terra.* Prom. 1. χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον. Prom. 139. τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 282. ὀχρυοέσσῃ χθονὶ τῇδε πελῶ. Prom. 349. κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὦμοις ἐρείδων. Prom. 498. ἔνερθε δὲ χθονὸς κεκρυμμέν' ἀνθρώποισι ὠφελήματα. Prom. 583. πυρὶ φλέξον ἢ χθονὶ κάλυψον. Prom. 715. οἷς μὴ πελάζειν ἀλλὰ — ἐκπερᾶν χθόνα. Prom. 815. σὴν τρίγωνον ἐς χθόνα Νειλῶτιν. Prom. 848. ἔστιν πόλις Κάνωβος ἰσχάτη χθονός. Prom. 854. ὅσην πλατύῤῥους Νείλος ἀρδεύει χθόνα. Prom. 1048. χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνει. Prom. 1083. χθὼν σεσάλευται. Sept. 104. θεοὶ πολισσοῦχοι χθονός. Sept. 459. θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί. Sept. 569 s. τήνδε πιαυῶ χθόνα, μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός. Sept. 616. πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί. Sept. 650. ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ. Sept. 713. χθόνα ναίειν διαπλᾶς, ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν. Sept. 800. ἔχουσι δ' ἣν λάβωσι ἐν τυχῇ χθονός. Sept. 986. (κακὰ) ὦμασι καὶ χθονί. Sept. 993. ποῖ σφε θήσομεν χθονός; Sept. 998 ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός. Sept. 1005 ἀναστατῆρα Καδμείων χθονὸς Pers. 61. πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις Pers. 75. ἐπὶ πᾶσαν χθόνα πεμανόριον θεῖον ἐλαύνει. Pers. 210. τῇδε πειρανεῖ χθονός. Pers. 227. ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός; Pers. 234. θησαυρὸς χθονός. Pers. 302. κύριον ἰσχυρὰν χθόνα. Pers. 356. ἐπεὶ ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα λήξῃ. Pers. 474. ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ διώλλυτο. Pers. 477. ἔν τε Φωκίων χθόνα. Pers. 504. φιλτάτην ἥβην χθονός. Pers. 675. οἱ κατὰ χθονὸς θεοί. Pers. 792. φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί. Pers. 893. Ἀσία δὲ χθὼν — ἐν γόνυ πέπλιται. Ag. 195. χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας. Ag. 489. ὦ πατρῷων οὔδας Ἀργείας χθονός. Ag. 492. τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί. Ag. 494. νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἥλιον φάος. Ag. 514. σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός. Ag. 562. ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς πεπαμένος. Ag. 619. πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν. Ag. 652. ἐξοκείλας πρὸς κραταίλεων χθόνα. Ag. 846. τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω χθονός. Ag. 1359. τοῦ κατὰ χθονὸς Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος. Choeph. 64. δ' αἷμα' ἐκποθέν θ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Choeph. 351. κατὰ χθονὸς ἐμπράσσων. Choeph. 478. ἄτιμος ἐν πυρσοῖς πνιοσωτοῖς χθονός, Choeph. 711. ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' αἰπὺ χώματος. Choeph. 820. σοῖς δ'

ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν. Choeph. 942. μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. Eum. 13. χθόνα ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην. Eum. 72. κακῶν σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός. Eum. 76. τὴν πλανοστιβῆ χθόνα. Eum. 115. ὦ κατὰ χθονὸς θεαί. Eum. 240. χθονὸς γὰρ πᾶς πεπείρανται τόπος. Eum. 264. ἕνερθε χθονός. Eum. 373. ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα. Eum. 384. ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονός. Eum. 681. βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθόνος. Eum. 735. πρυμνήτην χθονός. Eum. 753. 780. μεθεῖσα πραδίας σταλαγμὸν χθονὶ ἄφορον. Eum. 772. ἕδρας τε καὶ πυθμῆνας ἐνδίκου χθονός. Eum. 794. γλώσσης ματαίας μὴ ὑβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν. Eum. 789. μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσηλον χθόνα. Eum. 813. ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα. Eum. 850. εὐμοίρου χθονός. Eum. 861. τοιγὰρ κατὰ χθόν' εὖσ' ἐπιστήσῃ φίλους. Eum. 862. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἔφυμνῆσαι χθονί. Eum. 866. κάνέμων δήματα εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα. Eum. 977. εἰς τοὺς ἕνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους. Eum. 979. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς Θησῄδος ἔξοιστ' ἄν. Eum. 984. ἦδ' ὁμιλία χθονός. Suppl. 5. Δίαν δὲ λιποῦσαι χθόνα. Suppl. 216. σὺ τε δεξάσθω χθονί. Suppl. 240. Ἅλαὸς χθών. Suppl. 250. γένος Πελασγῶν τήνδε ναρπάσαι χθόνα. Suppl. 253. ὁρίζομαι δὲ τήνδε Παλλαίβων χθόνα. Suppl. 260. χθόνα τήνδ' ἐκαθαίρει πανδάλων βροτοφθόρων. Suppl. 266. Ἀργεία χθονί. Suppl. 282. χθόνα παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας. Suppl. 289. τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί. Suppl. 320. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε πειρανεῖν χθονός. Suppl. 367. κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός. Suppl. 420. πᾶν πράσσει ἔχων χθονός. Suppl. 549. βαθύπλουτον χθόνα. Suppl. 578. πᾶσα βοᾷ χθών. Suppl. 703. αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα — ἐρίσσεται. Suppl. 749. μολόντες ἁλίμενον χθόνα. Suppl. 759. ποῖ φύγωμεν Ἄπιας χθονός; Suppl. 890. ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα. Dan. 36. ἑᾷ μὲν ἀγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα. Niob. 146. Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα. Prom. sol. 177. δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα. Prom. sol. 182. ὑπόκλιον θήσει χθόνα. Phryg. 243. ὅστις ῥῶπαν ἐξάγει χθονός. — *Tellus.* Prom. 205. Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα. Eum. 6. Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονός.

Χιλίαρχος *mille militum dux.* Pers. 296. ὁ χιλίαρχος Δαΐδακης.

Χιλιάς *mille.* Pers. 333. Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος.

Χιλιοναύτης *mille navibus constans.* Ag. 45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν.

Χίλωμα *pabulum.* Psychag. 257. ἄνθῳ σε πλήξει νηδίοις χίλωμασιν.

Χίμαιρα *capra.* Ag. 224. δίπαν χιμαίρας.

Χιονόβοσκος *a nivibus nutritus.* Suppl. 554. λειμῶνα χιονόβοσκον.

Χίος *Chius.* Pers. 858. Χίος ἠδὲ Πάρος.

Χιτὼν *vestis.* Suppl. 860. ἀπὸ χιτῶνος ἔργον οὐκ ἐσωσάτου. Fragm. 389. λιβυστικῆς μίτωμα μανδύης χιτών.

Χιών *nix.* Ag. 550. **χειμῶνα —, οἷον παρεῖχ' ἄφαρκτον Ἰδαία χιών.** Suppl. 774. **αἰθέριοι θρόνοι, πρὸς ὃν — γίνεται χιών.** Fragm. 299. **τήκει πετραίαν χιόνα.**

Χλαῖνα *involucrum.* Ag. 846. **πολλὴν ἄνωθεν — τριμιτρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών.**

Χλῆδος *stercus.* Arg. 14. **καὶ παλιτὰ κάγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.**

Χλιδᾶν *luxuriari, superbire.* Prom. 973. **χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.** Prom. 974. **χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ ἐχθροὺς ἴδοιμι.** Suppl. 813. **βλεσυρόφρονα χλιδᾷ δίσφορα ναῒ κὰν γᾷ. —** Fragm. 433. **χλιδῶν τε πλουτμός.**

Χλιδανός *mollis, delicatus.* Pers. 536. **χλιδανῆς ἥβης τέρψιν.**

Χλιδή *luxuria, mollities.* Prom. 464. **ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.** Pers. 600. **ἄνευ τ' ὀχημάτων χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν. —** *deliciae.* Ag. 1422. **ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν εὐνῆς παρουσίνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς. —** *veneres.* Suppl. 981. **παρθένων χλιδαίσιν εὐμόρφοις ἔπι πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἕπεμψεν. —** *superbia.* Prom. 434. **μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με.**

Χλίειν *luxuriari.* Choeph. 135. **ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.** Suppl. 234. **στόλον πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι χλίοντα.**

Χλοΐνης *spado.* Edon. 53. **μαχροσυλῆς μὲν ἆρ' ἅμα χλοΐννης τις εἶ;** cf. Fragm. 435.

Χλοΐνις *aetas viridis impubes.* Eum. 179. **σπέρματός τ' ἀποφθορᾷ παίδων πανοῦται χλοΐνις.**

Χλωρός *pallidus.* Suppl. 561. **χλωρᾷ δείματι θυμὸν πάλλοντα.**

Χνόη *axis extremitas.* Sept. 1[illegible] **ἕλκων ἀξόνων βρεθομένων χ[illegible] ας. —** *sensu translato.* Sept. 3[illegible] **σπουδῇ δώμων πομπίμους χνοὰς ποδῶν.**

Χοή *libatio.* Pers. 215. **δεύτερον χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέ[illegible] σθαι.** Pers. 601. **πρεσμενεῖς χο[illegible] φίρουσα.** Pers. 611. **χοαῖσι τοῖς δεινερτίοις ὕμνους ἐπευφημῶν** Pers. 616. **πέμπει χοὰς θαλάμα[illegible] ὕπο γῆς.** Pers. 671. **χοὰς δὲ πρε[illegible] μενεῖς ἐδεξάμην.** Choeph. 1[illegible] **ἢ πατρὶ τῷ ἐμῷ τάσδ' ἐπιπεμ[illegible] τύχω χοὰς φερούσας;** Choeph. 23. **ἐμίτοὸς ἐκ δόμων ἔβην χοὰ προπομπός.** Choeph. 85. **τύμβ[illegible] χέουσα τάσδε κηδείους χοάς.** Choeph. 147. **τάσδ' ἐπιστένδω χοά[illegible]** Choeph. 154. **κεχυμένων χοᾶ[illegible]** Choeph. 162. **ἔχει μὲν ἤδη γαπ[illegible] τοὺς πατῆρ.** Choeph. 479. **κἀγὼ χοὰς σοὺς τῆσδ' ἐμῆς πυ[illegible] πληρίας οἵους πατρῴων ἐκ δόμω[illegible] γαμηλίους.** Choeph. 508. **πόθ[illegible] χοὰς ἔπεμψεν;** Choeph. 518. **χο[illegible] ἔπεμψε τάσδε.** Choeph. 511. **πέμ[illegible] πω δ' ὕπαυτα τάσδε κηδείους χοά[illegible]** Eum. 107. **ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε, χοὰς τ' ἀείσατε.**

Χοιράς *scopulus.* Pers. 413. **ἀπὸ δὲ ναυῶν χοιράδας τ' ἐπλήθυε.** Eum. 9. **λίπων δὲ Δίρκην Δρίλον τε χοιράδα.**

Χοιρόντονος *a porcis mactatis proveniens.* Eum. 273. **καθαρσὸς ἡλάθη χοιροντόνοις.** Fragm. 340 **παλαιγροῖς αἵμασιν χοιροκτόνοις.**

Χοῖρος *porcus.* Fragm. 319. **ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον τόνδ' ἐν φοβοῦντι προβάτῳ θήσω.** Fragm. 320. **παλαῖς ἠφανισμένοι ὑ χοίροις.** Fragm. 321. **θύουσι δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕός.**

Χολή bilis. Prom. 493. *χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.* Choeph. 182. *πάμφλ προσίστη καρδίας κλυδώνιον χολῆς.* — *ira.* Ag. 1245. *δαίμονες χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.*

Χόλος ira. Prom. 29. *θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον.* Prom. 199. *ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου.* Prom. 313. *ὥστε σοὶ τὸν νῦν χόλον παρόντα μὴ χθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.* Prom. 370. *τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον.* Prom. 376. *ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.*

Χορεύεσθαι saltare. Ag. 31. *αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.*

Χορός chorus. Ag. 1159. *τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς σύμφθογγος.* Ag. 23. *ἡμερήσιον φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν.* Eum. 297. *ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν.*

Χραίνειν conspergere. Sept. 61. *πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκπνευμόνων.* Fragm. 340. *πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεύς.* — *inquinare.* Eum. 163. *μιάσματι μυχὸν ἔχρανας.* — Sept. 324. *καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.* Suppl. 263. *παλαιῶν αἱμάτων μιάσματι χρανθεῖσα — γαῖα.*

Χρᾶν vaticinari. Ag. 1053. *χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.* Choeph. 1026. *τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοί, πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι.* Eum. 193. *ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.* Eum. 194. *ἔχρησε ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι.* Eum. 765. *αὐτὸς δ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν.*

Χρεία inopia. Prom. 479. *φαρμάκων χρείᾳ κατεσκίλλοντο.* — *necessitas, desiderium rei necessariae.* Sept. 268. *πρὶν ἀγγέλους σπερχνοὺς τε καὶ ταχυδρόμους λόγους ἐκεῖσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.* Sept. 488. *ἐν χρείᾳ τύχης.* Pers. 139. *χρεία δὲ προσήκει.* — Prom. 169. *ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ — χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις.* — *desiderium, petitio.* Prom. 702. *τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα κούφως.* Choeph. 474. *πάγω, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω.*

Χρεῖος egenus. Suppl. 199. *χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.* — *utilis.* Suppl. 191. *αἰδοῖα καὶ γόνδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη* l. d.

Χρέος necessitas, negotium. Sept. 20. *ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.* Pers. 763. *ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.* Ag. 85. *τί χρέος; τί νέον;* Ag. 445. *δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.* Suppl. 369. *μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος πᾶν ἐπικραίνειν.* — *desiderium.* Suppl. 467. *εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος.*

Χρεών vid. *χρῆναι.*

Χρῄζειν indigere. Prom. 374. *οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου χρῄζειν.* Choeph. 523. *τίνος βορᾶς χρῄζοντα;* — *desiderare, cupere.* Prom. 233. *ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν, ἔχρῃζον ἄλλο φυτῦσαι νέον.* Prom. 245. *ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρῃζον.* Prom. 283. *τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.* Prom. 703. *μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε.* Prom. 740. *τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι.* Prom. 930. *σὺ δὴν ἃ χρῄζεις ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.* Prom. 986. *ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν*

χρῄζει πατήρ. Choeph. 836. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε Διὸς χρῄζων θείη πολλάδους ἀνορθαγγετίρους. — vaticinari. Choeph. 802. πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων.

Χρῆμα res. Prom. 298. ἔα, τί χρῆμα; Ag. 1279. Choeph. 872. τί δ' ἔστι χρῆμα; Choeph. 10. τί χρῆμα λύσσου; — χρήματα opes, divitiae. Sept. 693. πατρῴων χρημάτων δατήριος. Sept. 925. πικρὸς δὲ χρημάτων πασὼν δατητὰς Ἄρης. Pers. 162. χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος. Ag. 928. πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον ἄνθος. Ag. 980. πρὸ χρημάτων κτῆσίαν. Ag. 1622. ἐκ τῶν δὲ τῶνδε χρημάτων πειράσομαι ἄρχων πολιτῶν. Choeph. 133. ἐκ δὲ χρημάτων φεύγων Ὀρέστης ἐστίν. Choeph. 299. πιδζει χρημάτων ἀχηνία. Eum. 378. τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα. Eum. 727. Ἄργειος ἀνὴρ κἄθετ' ἐν τοῖς χρήμασιν οἰκεῖ πατρῴοις. Suppl. 438. χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων. Perrhaeb. 171. τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπωλίᾳ.

Χρηματοδαίτης rei familiaris distributor. Sept. 711. κτεάνων χρηματοδαίτας πικρὸς, ὠμόφρων ἰδεῖν.

Χρῆναι oportere. Prom. 3. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς. Prom. 103. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκοντ' ὅτι—. Prom. 213. ὡς οὐ κατ' ἐκείνην οὐδὲ πρὸς τὸ παρτρὸν χρείη, θέλῳ δὲ, τοὺς ὑπερίσχοντας χρατεῖν. Prom. 295. σήμαιν' ὅτι χρή σοι συμπράττειν. Prom. 483. πάσχειν πρῶτος ἐκ ἐτοιμράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι. Prom. 633. ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν. Prom. 643. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστεῖν χρή. Prom. 662. ὡς μαθὼν χρὴ θρῶνε' ἢ λέγοντα δαι πράττειν φίλα. Prom. 705 χρὴ πάθη τλῆναι πρὸς τήνδε τὴν νεάμφθα. Prom. οὖς φυλάξασθαί σε χρή. 723. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ φυρὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μ βρυνὴν βῆναι πέλευθον. 732. ὃν θρασυπλάγχνως σ λιπεῖσαν αὐλῶν' ἐκπεραῖν τυπόν. Prom. 932. καὶ πρὸς χρὴ δεσπόσων Ζηνὸς τινα; 1069. μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πα ἐθέλω. Sept. 1. χρὴ λέγε καίρια. Sept. 10. ὑμᾶς δ νῦν — πόλει τ' ἀφήγεσιν. Sept ἀλλ' εἶδον ὥς σφε χρὴ τελ σας μάχῃ. Sept. 695. λέγε ὧν ἄνη τις, οὐ δὲ χρὴ μα Sept. 699. οὐκ ἄνδρ' ὀπ τοῦτο χρὴ συέργειν ἔπος. 996. δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀ γέλλειν με χρή. Pers. 215. τερον δὲ χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ τοῖς χίασθαι. Pers. 519. ὑμ χρὴ — ξυμφέρειν βουλεύ Pers. 787. εἴ τι πιστεῦσαι χρὴ θεοφάντορσιν. Pers. 806 οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα φρονεῖν. Ag. 161. εἰ τὸ μ ἀπὸ φρενῖδος ἄχθος χρὴ βε ἐτητύμως. Ag. 333. ἔρως ἐ τις πρέσβειρον ἐμπίπτοι συ πεσθεῖν ἃ μὴ χρή. Ag. 557. ζώντα δ' εἰλιγεῖν χρὴ τύχης πα πόνου. Ag. 566. τοιαῦτα πλέοντας εὐλογεῖν πόλιν. 795. τούτων θεοῖσι χρὴ καλὸ στον χάριν τίνειν. Ag. 891. ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρκεσθαι γ Ag. 902. ὀλβίσαι δὲ χρὴ βίο λευσάσαν' ἐν εὐεστοῖ φίλῳ.

1199. φέρων γὰρ χρὴ τὸ δοῦλον ζυγόν. Ag. 1341. σαφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι. Ag. 1404. ἔτι σε χρὴ στερομέναν φίλων τύμμα τύμμασι τίσαι. Ag. 1537. θυγατρὸς, ὡς χρὴ, πατρὸς ἀντιώσασα. Choeph. 295. τοιοῖδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι; Eum. 678. ὀρθοῦσθαι δὲ χρή. Eum. 957. προπίραν δ' ἐμὲ χρὴ σεαίχμαν. Suppl. 173. φρονεῖν χρή. Suppl. 514. καὶ σὲν διδέξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν. Suppl. 705. ἐσύχασε χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως πρὸς πρᾶγμ' ὁρῶσας τῶνδε μὴ 'μλεῖν θεᾶν. Suppl. 744. χρὴ φυλάσσεσθαι πρέπει. Suppl. 916. τί σοὶ λέγειν χρὴ τεύνομα; Suppl. 949. ὅπου χρὴ δώματα ναίειν. Sisyph. 206. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα. — χρή *fato constitutum est.* Prom. 100. πῇ ποτὲ μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι; Prom. 183. πᾶ ποτὲ τῶνδε πόνων χρὴ σε τέρμα κλύσαντ' ἐσιδεῖν; Prom. 609. τέσσαρσιν ὅτε μ' ἐκαμμένοις παθεῖν, τί μὴ χρή l. d. Choeph. 201. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας. — χρῆν *oportebat.* Ag. ἐκ τῶνδέ σοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ —, ὡς χρῆν, Ὀρέστης. Ag. 1393. οὐ σοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν ἀ' ἀνδρηλατεῖν; Ag. 1643. χρῆν τάδ' ὧς ἐπράξαμεν. Choeph. 894. ἐπεὶ φυλεῖς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δὲ χρῆν φυλεῖν σεσῳκὼς. Choeph. 918. κἀνεστ γ' ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε. — χρεών participium. τὸ χρεών *id quod oportet.* Choeph. 918. τὸ μὴ χρεὼν πάθε. — pro χρεών ἐστι = χρή *oportet.* Prom. 774. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών. Prom. 972. οὕτως ὑβρίζειν ταῦς ὑβρίζουσας χρεών. Prom. 998. πρὸς οὗ 'χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Pers. 149. καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοις προσαυδᾶν. Ag. 896. θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών. Suppl. 497. ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεών. Suppl. 958. Ἀργείοισιν σύγκοιτα χρεών.

Χρῆσθαι *uti.* Prom. 322. ἐμοί γε χρώμενος διδασκάλῳ. Ag. 917. ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίᾳ χρᾶται ζυγῷ. Eum. 625. πείσει βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; Pers. 815. σωφρονεῖν παρεγκλίνοντα.

Χρήσιμος *utilis.* Fragm. 274. ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πολλ' εἰδὼς σοφός.

Χρησμός *oraculum, vaticinium.* Prom. 665. χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτους τ' εἰρημένους. Prom. 875. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς μήτηρ ἐμοὶ δεδῆλωσε. Pers. 725. φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις. Ag. 1151. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐν παλυμμάτων ἔσται δεδορκὼς. Ag. 1225. ἦ πάρα' ἄρ' ἂν παρεισέπταυε χρησμῶν ἐμῶν. Ag. 1549. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ χρησμόν. Choeph. 268. Λοξίου μεγασθενὴς χρησμός. Choeph. 295. τοιοῖδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι; Eum. 592. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὦπασε. Eum. 683. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμοὺς τε καὶ Διὸς καρβεῖν κελεύω.

Χρησμῳδία *vaticinium.* Prom. 777. ἧδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.

Χρηστήριον *templum, in quo oracula*

edunter. Eum. 185. *οὐ χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.* Sept. 730. *ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις.* — *victima.* Sept. 212. *ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἱρόεν.* Suppl. 445. *δεῖ πάρτα θύειν καὶ πιεῖν χρηστήρια θεοῖσι πολλοῖς πολλά.*

Χρηστήριος oraculum edens. Sept. 26. *χρηστηρίους ὄρνιθας.* Ag. 938. *δέμοις προύνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις.* — *ab oraculo editus.* Eum. 232. *σαίζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους.* — *ad vaticinandum pertinens.* Ag. 1243. *ἐνθύων ἐμὲ χρηστηρίαν ἐσθῆτα.*

Χρηστός bonus. Pers. 224. *ἐπελοῖτο δὴ τὰ χρηστά.*

Χρίειν stimulare. Prom. 566. *χρίει τις αὖ με τάλαιναν οἴστρος.* Prom. 600. *μαρμίναι με χρίουσα πάντροισι φοιταλίοισιν.* Prom. 882. *οἴστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος.* — Prom. 678. *ὀξυστόμῳ μύωπι χρισθεῖσα.*

Χρίμπτειν appropinquare. Prom. 715. *ἁλυσόνος γ' ὑπὸ χρίμπτουσα ῥαχίαισιν.* — *χρίμπτεσθαι appropinquare.* Sept. 84. *οἱ χρίμπτονται βοαί.* Eum. 176. *οἵτινες δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει.*

Χρῖσμα oleum. Ag. 94. *λαμπὰς ἀνίσχει φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνοῦ μαλαναῖς ἀδέλοισι παρηγρίαις.*

Χριστός ad inungendum aptus. Prom. 478. *οὐκ ἦν ἁλίξημ' οὐδὲν, οὐδὲ βρώσιμον, οὐ χριστὸν οὐδὲ πιστόν.*

Χροιά color. Prom. 23. *χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος.* Prom. 491. *σπλάγχνων τε λειότητα καὶ χροιὰν τίνα ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμονα πρὸ ἡδονήν.*

Χρονίζειν durare, morari. Ag. 82 *τὸ μὲν παλαὸς ἔχον ὅπως χρονί σὺ μενεῖ βουλευτέον.* — *cunctar* Ag. 1329. *χρονίζομεν γάρ.* Ch eph. 62. *τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ τ του μένει χρονίζοντα βρέφ χρονίζεσθαι tardari.* Sept. 5 *τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονί ται.* Choeph. 951. *βλαστομίν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.* — *a tate provehi.* Ag. 709. *χρονισθ δ' ἀπέδειξεν ἔθος τὸ πρόσθ' π νῆων.*

Χρόνιος tardus. Sept. 668. *δαίμ λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μ ἀλλαπτός.* — *tardans.* Ag. 1 *μή τινας ἀντιπνόους Δαν χρονίας ἐχανδὰς ἁπλοίας τιν*

Χρόνος tempus. Prom. 95. *τὸν μ φιστῇ χρόνον ἀθλεύσειν.* Pro 447. *τὸν μακρὸν χρόνον ἔρ εἰκῇ πάντα.* Prom. 626. *τί τῆς ἐμῆς πλάνης δεῖξον τὸν ἐκ τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.* Prom. 8 *χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πάντ μυχὸς — Ἰόνιος κυκλήσετ* Prom. 941. *πρασσέτω τόνδε τ βραχὺν χρόνον.* Prom. 933. *ἐπ ἐκδιδάσκει πάντ' ὁ γηραιὸς χρόνος.* Prom. 1022. *μακρὸν μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου.* Se 11. *τὸν ἕξηβον χρόνῳ.* Pers. 6 *τεἰνοντα χρόνον τρομέοντας.* Pe 678. *τάχυνε δ' ὡς ἄμεμπτος χρόνου.* Pers. 699. *ἐν βραχεῖ χρ νῳ.* Pers. 727. *διὰ μακροῦ χ νου.* Ag. 189. *παλιμμήκη χρόν τιθεῖσαι.* Ag. 269. *ποίον χρόν δὲ καὶ πεπέρθηται πόλις;* Ag. 5 *δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολ χρόνῳ.* Ag. 537. *ἐν πολλῷ χρόν* Ag. 540. *τὸν δ' εἰσάνω χρόν*

Ag. 596. ἐν μήκει χρόνου. Ag. 607. εἰς τὸν πολὺν φίλοισι παρπεσοῦσθαι χρόνον. Ag. 686. ὑστέρῳ χρόνῳ. Ag. 868. ἀμφὶ σοὶ πάθη ὁρᾶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου. Ag. 956. χρόνος δ', ἐπεὶ — παρήβησεν. Ag. 1272. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέων. Ag. 1278. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Ag. 1351. Eum. 525. σὺν χρόνῳ. Choeph. 957. πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετεῖς ἔκπεσθ' ἀεί. Choeph. 959. τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων. Choeph. 1007. φόνου δὲ πηλὸς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται. Choeph. 1036. Eum. 475. 954. Suppl. 131. 916. Ag. 831. 1544. ἐν χρόνῳ. Eum. 276. χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηραίσκων ὁμοῦ. Eum. 440. τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον. Eum. 462. θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Eum. 542. εἰς τὸν εἰανῆ χρόνον. Eum. 640. εἰς τὸ πᾶν χρόνου. Eum. 733. εἰς ἅπαντα πλεῖστ' ἤρη χρόνον. Eum. 815. ὑπιρρέων γὰρ εἰμιώτερος χρόνος ἔσται πολίταις τοῖσδε. Eum. 858. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσῃ χρόνου; Eum. 906. χρόνῳ τεταγμένῳ. Eum. 923. παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖτ. Suppl. 511. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ. Suppl. 612. εἰσωπὸν χρόνου. Suppl. 716. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου. Suppl. 971. ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ. Cress. 100. ταὐτοῦ χρόνου. Lycurg. 107. κἀκ τῶνδ' ἔκεινα βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ. Fragm. 307. πόνου γὰρ ἀκρὸν οὐκ ἔχει χρόνον. — χρόνῳ aliquando, tandem. Ag. 125. χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἄδε πέλευθος. Ag. 450. Ἐριννὺς χρόνῳ τυχηρὸν ὄντα — τιθεῖσ' ἀμαυρόν. Ag. 781. γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος. Choeph. 293. πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ. Choeph. 641. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν—χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐριννύς. Choeph. 923. ἔμολε μὲν δίκα Πραμίδαις χρόνῳ. Eum. 868. μὴ κάμνειν χρόνῳ. Suppl. 713. χρόνῳ τοι κωφὸν ἐ ἐν ἡμέρᾳ — δώσει δίκην.

Χρυσαμοιβός qui aliquid auro permutat, sensu translato. Ag. 426. ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων — φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα *Mars, qui occisorum corpora cineribus permutat, qui pro corporibus cineres reddit.*

Χρυσόδμητος ex auro fabrefactus. Choeph. 608. χρυσοδμήτοισιν ὅρμοις.

Χρύσεος aureus. Sept. 416. χρυσοῖς δὲ φασγὶ γράμμασιν. Perrhaeb. 170. χρυσᾶ στόμια.

Χρυσόστολμος auro ornatus. Pers. 155. χρυσοστόλμους δόμους.

Χρυσεύς Chryseus, nomen gentile. Pers. 306. Χρυσεὺς Μέταλλος.

Χρυσηΐς Chryseis, nom. propr. Ag. 1414. Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ.

Χρυσήλατος ex auro ductus. Sept. 626. χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν ἄγει γυνή τις. Eum. 173. ἀργηστὴν ὄφιν χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον.

Χρυσόγονος auro satus. Pers. 79. χρυσογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς v. l.

Χρυσόνομος aureus, excelsus. Pers. 79. χρυσονόμου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς.

Χρυσοπαστος deauratus. Ag. 752. τὰ *χρυσόπαστα — παλιντρόπωσιν ὕμνων λιποῦσα.*

Χρυσοπήληξ aurea casside ornatus. Sept. 102. ὦ *χρυσοπήληξ δαΐμον.*

Χρυσόῤῥοντος auriser. Prom. 807. *χρυσόῤῥοντον εἰσοῦειν ἀμφὶ νᾶμα Ἰλισσάντος πόρου.*

Χρυσὸς aurum. Prom. 500. *χαλκὸν, εἴδηρον, ἄργυρον χρυσόν τε.* Choeph. 366. ταῦτα *μὲν, ὦ παῖ, πρόσσονα χρυσοῦ — φανεῖς.*

Χρυσότευκτος ex auro factus. Sept. 642. *χρυσότευκτα γράμματα.* Perrhaeb. 172. *χρυσότευκτα πάργανα σκιρώματα.*

Χρυσοφεγγὴς auri instar fulgens. Ag. 279. τὸ *χρυσοφεγγὲς, ὥς τις ἥλιος, σέλας παραγγείλασα Μαιάσιον σκοπεῖς.*

Χρὼς cutis, cutisque color. Pers. 309. *ἁμαίβων χρῶτα πορφυρᾷ βαφῇ.* corpus. Prom. sol. 178. *ἵν' ὁ παντόπτης Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον πάσατον θ' ἵππων — ἀνατείνει.*

Χύσις libatio. Choeph. 95. τάδ' *ἐκχέουσα γάνυσον χύσιν.*

Χυτὸς effusus. Eum. 652. *πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.*

Χυτρίζων interpretes. Lex. ap. Schol. Aristoph. Vesp. 288.

Χῶμα tumulus. Choeph. 712. *πέτνι' ἀκτὴ χώματος.* Suppl. 649. κατὰ *Σαρπηδόνιον χῶμα.*

Χώρα terra, regio. Prom. 405. *πρόσσκοπος δ' ἤδη σοφὸν ἰδέσθαι χώρα.* Sept. 253. *χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς.* Sept. 759. *ἀνηρ καξάνδρων πῆρ' ἀφελέσθαι χώρας.* Sept. 1089. *πρίν γε χώραν τήνδε πυθέσθαι βαλεῖν.* Pers. 7. *οὔτ' αὐτὸς ἀνὴρ — εἶλεν χώρας ἐφορεύων.* Pers. 68. *εἰς ἀντίπορον γαῖαν χώραν.* Pers. 263. *ἦλθ' ἐπ' εἶδον δίαν Ἑλλάδα χώραν.* Pers. 485. ὃς τε *Μακεδόνων χώραν ἀφικόμεσθα.* Pers. 842. *Δαρεῖος ἄρχε χώρας.* Pers. 889. *πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος.* Ag. 46. *στόλον Ἀργείων χλιανάντων τῇδ' ἀπὸ χώρας ἦραν.* Ag. 495. *ὕπατός τε χώρας Ζεύς.* Ag. 1629. *γυνὴ, χώρας μίασμα.* Choeph. 180. *εἰ τῇδε χώρας μήποτε φανεῖεν ποδί.* Choeph. 391. *πιστὰ γένοιτο χώρᾳ.* Choeph. 967. *ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν ευφημίαν.* Eum. 16. *χώρας τῇδε πρεμνήτης ἄναξ.* Eum. 278. *χώρας ἄνασσαν τῇδ' Ἀθηναίαν.* Eum. 287. *χώρας ἐν τόποις Δίβυστικοῖς.* Eum. 415. *λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς τὰς σάς.* Eum. 456. *χώρᾳ μενοῦσι ὡς ἐν φρονήμασιν πόλιν πρέπουσαν ἄρρητον αἰανῆς νόσου.* Eum. 671. *ἔρημά τε χώρας καὶ πόλεσι σωτήριον.* Eum. 690. *βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσει πάλιν.* Eum. 732. *χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ — ἀρκεσθήσεται.* Eum. 756. 783. *βροτοφθόρους πηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.* Eum. 798. *πολλῆς δὲ χώρας τῇδ' ἔκ' ἀκροθίνια ἄγουσα.* Eum. 831. *χώρας μεταιχμὸν τῇδε θεσμοστατῆς.* Eum. 926. *τάδε γοι χώρα τῇ μεῖ προφρόνως ἐκπεπραγμένων γάνυται.* Eum. 962. τὸ *μὲν ἀπ' ἠπείρου χώρας πεπτῆχειν.* Suppl. 19. *τίνα γαῖαν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῇδ' ἀφικόμεθα.* Suppl. 29. *δέξασθ' ἱκέτην εὐσεβῆ στόλον αἰδοίᾳ πνεύματι χώρας.* Suppl. 235. ὅπως δὲ *χώραν — μολεῖν λιτὴ' ἀφίστασι.* Suppl. 257. *αὐτῷ δὲ χώρας Ἄπιδος πέδον τόδε πέλει*

κλήται. Suppl. 259. χώραι γὰρ ἐλθὼν Ἄπις ἐκ Ναυπακτίας. Suppl. 966. χώρᾳ δ' ἔχθος ἀείζων πέλοι. Suppl. 1006. ποταμοὺς δ', οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν. — ἐν χώρᾳ εἶναι eo loco esse. Ag. 78. Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ.

Χωρεῖν ire, incedere. Prom. 74. χώρει πάτει. Prom. 1061. τόπων μετὰ τῶν χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θεῶς. Sept. 60. ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς χωρεῖ. Pers. 271. πᾶς ἀνὴρ πώπηξ ἄναξ ἐς ναῦν ἐχώρει. Eum. 171. ἔξω, πελάνου, τῶνδε δωμάτων τάχος χωρεῖτε. Eum. 187. χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολεύμενα. — *procedere.* Pers. 376. καὶ νὺξ ἐχώρει. — *cedere.* Sept. 458. ὅτε σὺν ῥάργαν ἱππικῶν φρυαγμάτων βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται.

Χωρὶς praeter. Prom. 290. χωρὶς τι γένους οὐκ ἔστιν ὅτῳ μᾶλλόν μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. Pers. 332. ὅστις δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔπαρκτος. — *absque.* Ag. 900. χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων πλαγῶν εὕκτεῖ. — *diverse, aliter ac.* Ag. 15. χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί. — adverb. *seorsum.* Ag. 623. χωρὶς ἢ νεμὴ θεῶν.

Χωρίτης regionis incola. Eum. 988. εὐφαμεῖτε δὴ, χωρῖται. Leon. 106. ὁδοιπορῶν ὀθλημα χωρίτης ὁρᾶται.

Χῶρος locus. Choeph. 586. τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί. Eum. 24. Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον. Suppl. 61. ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα. Niob. 143. Βορίννια χῶρον. Prom. sol. 182. πᾶς χθὼν ἔστι μαλθακός.

Ψ.

Ψαίειν radere. Prom. 394. λευρὸν γὰρ εἶμεν αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς τετρασκελὴς οἰωνός.

Ψακάς gutta. Ag. 1363. βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου. Add. Ψεκάς.

Ψάλιον frenum, vinculum. Choeph. 956. μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον εἴκων. Prom. 54. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια διαιτᾶσθαι πάρα.

Ψάλλειν vellere. Pers. 1019. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.

Ψαλμὸς cantus. Edon. 51. ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει.

Ψάμμιος arenosus. Ag. 958. ψαμμίας ἀπτᾶς.

Ψάμμις nom. propr. Pers. 921.

Ψάμμος arena. Prom. 573. πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.

Ψαύειν tangere. Pers. 198. χεροῖν παλιρρόου ἔψαυσα πηγῆς. Choeph. 180. εἰ τῇδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί. Suppl. 903. πλάοις ἂν, εἰ ψαύσειας.

Ψαφαρὸς siccus. Sept. 305. ψαφαρᾷ σποδῷ.

Ψέγειν reprehendere. Ag. 179. μάντιν οὔτινα ψέγων. Ag. 1376. σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις ὅμοιον. Choeph. 983. Λέγεσθον γὰρ οὐ ψέγω μάφον.

Ψεδνὸς. Suppl. 1026. v. l.

Ψεκὰς gutta. Ag. 1516. ψεκὰς δὲ λήγει. Add. Ψακάς.

Ψελλὸς intellectu difficilis. Prom. 918. τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον.

Ψεύδειν fallere, mentiri. Pers. 464. ὡς ἄρ' ἔψευσαι φρενῶν Πέρσας. Ag. 1181. ξυναινέσασα δολίαν

ἐψευσάμην. Eum. 585. μέντοι ὧν δ' οὐ ψεύσομαι. — Choeph. 748. πολλὰ β', οἶσθα, ψευσθεῖσα.

Ψευδηγορεῖν mentiri. Prom. 1034. ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα τὸ Λίου.

Ψευδής mendax. Prom. 688. μηδέ μ' οἰκτίσαι ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν. Ag. 606. οὐκ ἴσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ παλαί. Ag. 611. οὐ ψευδῆ λέγω.

Ψευδόδειπνον coena mendax. Phin. 238. καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μεργώσης γνάθου ἐξῳνίαζον.

Ψευδόμαντις mendacia vaticinans. Ag. 1168. ἦ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέβων;

Ψεῦδος mendacium. Dan. in Galii Opusc. mythol. p. 720. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἴσθ' ὅπου τιμᾷ θεός.

Ψευδώνυμος nomen suum falso gerens. Prom. 719. ἥξεις δ' Τβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον. Sept. 652. ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος Λίκη.

Ψευδωνύμως falso nomine. Prom. 85. ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα καλοῦσιν.

Ψῆγμα ramentum, cinis. Ag. 430. πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα δυσθάκρυτον.

Ψηφίζεσθαι decernere. Ag. 1326. ψηφίζομαί τι δρᾶν.

Ψήφισμα decretum. Suppl. 596. δήμου δέδεκται παντελῆ ψηφίσματα.

Ψῆφος enumeratio. Ag. 556. τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν — χρή; — suffragium. Sept. 180. ψῆφος κατ' αὐτῶν ὁλεθρία βουλεύεται. Ag. 790. ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διεχρῴπως ψήφους ἔθεντο. Eum. 567. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος ἄλλη' ἐρεῖς τάχα. Eum. 600. οἵ τ' ἐφήμενοι ψήφῳ δικαιρεῖν τοῖσδε πράγματος πέρι. Eum. 645. ἦδη παλαιὸν τοῦτο δ' ἀπὸ γενάρχης φέρω ψῆφον δικαίαν. Eum. 650. ἐν ἧ παρδίᾳ ψῆφον φέροντες ὅρκιον αἰδεῖσθε. Eum. 679. ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ καὶ ψῆφον αἴρειν. Eum. 705. ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι. Eum. 718. περπέζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφου. Eum. 721. βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία. Suppl. 7. ἔστιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν ψῆφῳ πόλιν γνωσθεῖσαν. Suppl. 631. ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο. Suppl. 634. οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντο. Suppl. 720. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων. Suppl. 921. τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κέκραντα. Suppl. 943. ὥνπερ ἥδε κραίνεται ψῆφος.

Ψιθυρός susurrans. Suppl. 1026. ψιθυροὶ τρίβοι τ' Ἐρώτων d. l.

Ψιλής Fragm. 344. ψιλῆτες.

Ψόγος reprehensio. Ag. 911. τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον. Eum. 416. ἔπεστα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον. Suppl. 951. πᾶς τις ἐπεισπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις ἔτυσοι.

Ψόθοισι sordes. Theor. ap. Phot. p. 655, 12. πλέω γράσσου γε καὶ ψοθείου καὶ ῥύπου.

Ψόλος ignis. Bassar. 20. πάρφω παλαιῷ πάπυρωμίῳ ψόλῳ. Orith. 267. εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι ψόλον.

Ψεῦθος mendacium. Ag. 465. εἰ δ' ἐτητύμως, τίς οἶδεν, ᾗ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψεῦθος. Ag. 971. σέσχημαι δ' ἄπ' ἐμᾶς τι ἐλπίδος ψεύθη πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. Ag. 1059. καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψεύθη.

Ψυκτήριον refrigerium. Adolesc. 134. *ὑποσιρίσιον ἐν ψυκτηρίοις.*

Ψυχαγωγός animam eliciens. Pers. 673. *ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.*

Ψύχειν excruciare. Prom. 695. *οὐπώποτ' ηὔχουν — ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει πέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.*

Ψυχή animus. Prom. 695. *οὐπώποτ' ηὔχούν — ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα — ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.* Sept. 1025. *τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν, ψυχή.* Pers. 28. *δεινοὶ δὲ μάχην ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.* Pers. 434. *ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς.* Pers. 827. *ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν.* Ag. 1627. *τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες;* Choeph. 274. *αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε τίσειν μι.* Choeph. 738. *φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν.* — *anima defuncti.* Ag. 1525. *ἦ σὺ τόδ' ἔρξας τλῆσῃ, κτείνας' ἄνδρα τὸν αὑτῆς ἀποκεκῦσαι ψυχήν;* Pers. 622. *πέμψατ' ἔναρθον ψυχὴν ἐς φῶς.* — *vita.* Ag. 939. *ψυχῆς πομπὸν τῆσδε μηχαναμένη.* Ag. 1432. *τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσας' ἐπὸ Τροίᾳ.* Ag. 1445. *πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασα.* Fragm. 311. *ψυχὰς ἔχοντες πνεόντων ἐν αἰγιαλοῖς.* — *salus.* Eum. 115. *οἷς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς.*

Ψῦχος frigus, infortunium. Ag. 945. *τότ' ἔδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει.*

Ω.

Ὦ interiectio, simpliciter posita. Pers. 947. Choeph. 930. — cum vocativo vel nominativo. Prom. 45. 88. 567. 578. 616. 650. 741. 897. 1001. 1093. Sept. 69. 102. 111. 120. 133. 137. 144. 185. 233. 237. 238. 244. 283. 352. 635. 636. 721. 804. 814. 836. 928. 1046. Pers. 151. 227. 245. 246. 276. 345. 394. 464. 507. 510. 524. 611. 660. 667. 695. 717. 719. 818. 831. 838. Ag. 308. 346. 881. 1040. 1043. 1047. 1187. 1220. 1268. 1294. 1380. 1559. 1639. Choeph. 18. 98. 155. 233. 236. 262. 263. 304. 313. 329. 366. 403. 459. 482. 483. 516. 643. 669. 681. 711. 732. 780. 795. 883. 897. 909. Eum. 115. 140. 311. 487. 577. 614. 714. 715. 724. 755. 782. Suppl. 153. 167. 185. 206. 274. 419. 734. 869. 878. 958. Myrm. 121. Philoct. 233. — imperativo adiecta. Ag. 22. *ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός.* Suppl. 597. *ὦ χαῖρε πρίσβυ.*

Ὠγύγιος priscus. Sept. 303. *πόλιν ὦδ' ὠγυγίαν.* Pers. 37. *τάς τ' ὠγυγίους Θήβας.* Pers. 935. *τὰς ὠγυγίους κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας.* Eum. 989. *γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι.*

Ὧδε huc. Suppl. 725. *ἔπλευσαν ὧδ' ἐκτενοῦσ' κάτω.* — *adeo, sic.* Prom. 159. *τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;* Prom. 241. *ἀλλὰ νηλοῦς ὧδ' ἐρρύθμισας.* Prom. 311. *εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις.* Prom. 436. *ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε πρευμελούμενον.* Prom. 582.

παρόντων ὧδε τείρεσι. Prom. 598. τίς ἆρα μοι — ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς; Prom. 693. ὧδε δυσθέατα καὶ δύσεικτα πήματα. Prom. 974. χλιδῶντας ὧδε τοῖς ἐμοῖς ἐγὼ ἐχθροῖς ἔδωμι. Sept. 207. Pers. 335. Choeph. 514. ὧδ' ἔχω λόγος. Sept. 303. πόλιν ὧδ' αἰγυπίαν. Sept. 499. εἰκὸς δὲ πρᾶξιν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάντας. Sept. 663. ἀνδρῶν δ' ὁμαίμων δάκατος ὧδ' αὐτοκτόνος. Sept. 895. σιδηρόπλακτος μὲν ὧδ' ἔχουσι. Sept. 913. οἱ δ' ὧδ' ἐτελέντασαν. Pers. 337. ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατίφθιτο στρατόν. Pers. 710. ὧδ' ἔχει. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξαιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε; Pers. 715. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί; Pers. 231. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; Ag. 10. ὧδε γὰρ κρατεῖ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἰλπίζον κέαρ. Ag. 466. τίς ὧδε μαντόσ; Ag. 667. τίς ποτ' ὀνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως; Ag. 907. ηὔξω θεοῖς δίκαια ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε; Ag. 1259. τί δῆτ' ἐγὼ πάσχουσα ὧδ' ἀνασταίνω; Ag. 1335. ἦ καὶ βίον τοίνυσος ὧδ' ὑπαίθρων; Ag. 1366. ὡς ὧδ' ἐρόντων. Ag. 1899. τάδ' ὧδ' ἔχει. Ag. 1646. ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός. Ag. 1647. ἀλλὰ τοῦδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπαμφίσας. Choeph. 302. ὅπως γυναικῶν ὧδ' ἐπηράσω πόλιν. Choeph. 434. ἔπεφνε δ' ἡμᾶς σύν, ὧδε θάπτει. Choeph. 451. σκέπας δὲ πέπλωσας ὧδ' ἐκμόχθει. Choeph. 689. ξίνωσιν ὧδ' αὐδαίνουσιν. Eum. 95. ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένος. Suppl. 340. αἰδοῦ σὺ πρόμουν πόλεως ὧδ' ἐστυμμένην. Suppl. 408. ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας. — praecedente participio. Prom. 511. μοίραις δὲ πημοναῖς δίαις τε παμφθείς, ὧδε δεσμὸ φυγγάνω. Sept. 258. ταυροστονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι θήσειν τρόπαια.

Ὠδίς dolor. Choeph. 209. πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά. Suppl. 751. φιλεῖ ἀοδῖνα τίκτειν νὺξ ευβριγήτῃ σοφῇ. — partus, proles. Ag. 1392. ἔθνασεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ ὠδῖνα.

Ὠζειν exclamare. Eum. 121. ὦζες; ὑπνώσσεις;

Ὠή interiectio. Eum. 94. εὖδετ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδούσῶν τί δεῖ;

Ὠθεῖν pellere. Prom. 668. ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ.

Ὠκεανός Oceanus. Prom. 140. παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 296. οὐ γάρ ποτ' ἐρᾷς, ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἔστι βεβαιότερός σου. Prom. 529. παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς ἐσβεστον πόρον. Prom. sol. 178. χαλκοπρῳρώνων τε παρ' Ὠκεανῷ λίμναν.

Ὠκύπους celeriter pennatus. Sept. 725. παλαιγενῆ γὰρ λόγω παραβασίαν ὠκύποδων.

Ὠκύπορος velociter fluens. Ag. 138. πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμα.

Ὠκύπτερος velox. Suppl. 715. πῦρ ὡς ὠκύπτεροι ἥκουσι.

Ὠκύς celer. Sept. 65. καὶ τῶνδε ταιρῶν ὅστις ὠκίστους λαβεῖ.

Ὠλένη ulna. Prom. 60. ἄφαρον ἥβη γ' ὠλένη δυσκλινέστ.

Ὠλεσίοικος domum perdens. Sept. 702. πίφαυσκε τὸν ὠλεσίοικον θεόν.

Ὠμηστὴς crudivorus. Ag. 801. ὠμηστὴς λέων.

Ὠμοδακὴς crudelis, ferox. Sept. 674. ὠμοδακὴς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει.

Ὠμόδρωτος mortales crudeliter carpens, abripiens. Sept. 315. ὠμοδρώτων νομίμων προπάροιθεν.

Ὤμοι vae. Prom. 982. Sept. 637. Pers. 249. Ag. 1316. 1318. 1473. 1499.

Ὠμόλινον linum crudum. Prom. ignif. 175. ὠμολίνου μακροὶ τόνοι.

Ὦμος humerus. Prom. 350. κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὤμοις ἐρείδων.

Ὠμός crudelis. Sept. 518. ὠμὸν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον, φρόνημα. Ag. 1015. ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην. Suppl. 184. ὠμῇ ξὺν ὀργῇ.

Ὠμόστομος crudivorus. Sept. 523. Σφίγγ' ὠμόστομον.

Ὠμοφρόνως crudeli animo. Pers. 875. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γενεᾷ.

Ὠμόφρων crudelis. Sept. 712. ὠμόφρων οἶδαρος. Choeph. 415. λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων.

Ὠνεῖσθαι emere. Suppl. 332. τίς ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους.

Ὥρα tempus. Choeph. 650. ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι ἄγκυραν. Eum. 109. καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἰσχάρᾳ πυρὸς ἕδνον ὥραν εὐδενὸς κοινὴν θεῶν. — aetas iuvenilis, iuventutis flos. Sept. 517. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι δεὰ παρηίδων, ὥρᾳ φυούσης. Sept. 13. ὥραν τ' ἔχονθ' ἑκάστων. Suppl. 975. ὥρᾳν ἔχουσαι τήνδ' ἐπιστρεπτον βροτοῖς. — maturitas. Dan. 36. δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου τέλειός ἐστι.

Ὡραῖος opportunus, felix. Epigon. 46. λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου, τὴν δευτέραν δὲ πρᾶξιν ἥρωσιν νέμω.

Ὡς coniunctio. I. comparationi inserviens, ut, quemadmodum. Sept. 273. δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων ὑπερθέδοικεν — πελειάς. Sept. 465. ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν —, τὼς νιν Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι πεταίνων. — Prom. 471. κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις. Prom. 1011. δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς πῶλος. Sept. 53. λεόντων ὡς Ἄρην διδορκότων. Sept. 363. ὡς δράκων βοᾷ. Sept. 375. ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει. Sept. 485. εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον. Sept. 818. ἔτευξα τύμβῳ μίλος ὡς Θυιάς. Pers. 126. σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσῶν. Pers. 697. ὡς θεός. Ag. 279. ὥς τις ἥλιος. Ag. 233. ὡς ἐν γραφαῖς. Ag. 19. 1411. ὡς τὸ πρίσθαι. Ag. 327. ὡς δαίμονες. Ag. 1033. τρόπος δὲ θηρὸς ὡς ναιαρίτου. Ag. 1233. ὡς δὲ φάρμακον τεύχουσα. Ag. 1246. ὡς ἀγύρτρια. Ag. 1289. ὡς ὄρνις. Choeph. 96. καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας. Choeph. 182. ἐπαλθὴν δ' ὡς διανταίῳ βέλει. Choeph. 984. ἔχει γὰρ, αἰσχυντῆρος ὡς νόμου, δίκην. Eum. 237. ὡς κύνα νεβρὸν — ἐκμαστεύομεν. Eum. 286. θρασὺς ταγὸν ἔχος ὡς ἀνήρ. Eum. 823. ἐξέδενσ' ὡς κἀρδίαν ἁλιητόρων. Suppl. 220. ἐξῆλθε ὡς πελειάδων. Suppl. 346. λινόστικτον ὡς δάμαλιν. Suppl. 436. σκάφος στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμέ-

νον. Suppl. 593. πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος. Suppl. 959. ὡς Θυιὰς Ὀλυμπικοῖς. — rei comparatae postposita. Sept. 480. βαιχᾷ πρὸς ἁλκὴν Θυιὰς ὥς. Pers. 731. δοῦλον ὥς. Ag. 268. παιδὸς νέας ὥς. Ag. 1167. τοξότης τις ὥς. Choeph. 104. βωμὸν ὥς. Choeph. 499. φιλλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον. Suppl. 464. ποταμὸς ὥς. Suppl. 864. ἄραχνος ὥς. Suppl. 873. ἔχιδνα δ' ὡς. Phorc. 240. ἀσχέδωρος ὡς. ¬ (quam post comparativum. Prom. 632. μή μου πρωήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ. — praecedente τοσόσδε, τόσος. Pers. 176. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἀναρχὲς εἰδόμην, ὡς τῆς πάρουθεν εὐφρόνης. Ag. 841. τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς εἶπον ὠχετεύετο φάτις.) — II. relative posita, quomodo, qua ratione. Prom. 260. ὡς δ' ἥμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονήν, σοί τ' ἄλγος. Prom. 441. ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς νηπίους ὄντας τὸ πρὶν ἔννους ἔθηκα. Prom. 1095. ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω. Sept. 358. λέγωμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων, ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἵληχεν πάλον. Choeph. 1030. ὁρᾷς μ' ὡς παρεσκευασμένος — προσίξομαι. Eum. 301. λέξαι τε λαχὴ τὰ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἐπινωμᾷ στάσεις ἅμα. Eum. 432. γένος τε τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσῃ τάχα. Ag. 1372. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος. Eum. 627. μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ. Prom. 293. γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔντομα. — in adverbiali enunciatione, ut, qua ratione. Sept. 24. ὡς ὁ μάντις φησίν. Sept. 351. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Sept. 628. ὡς τὰ γράμματα λέγει. Pers. 224. ὡς ἐφίσσαις. Pers. 373. ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος. Ag. 30. ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλων πέμπει. Ag. 246. ὡς θέλει τόδ' ἰσχυστὸν Ἀτλὰς γαίας μονόφρουρον ἔρκος. Ag. 324. ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον. Ag. 360. ἔπραξεν ὡς ἤκρανεν. Ag. 536. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ (τρίω). Ag. 843. ὡς ἁπλήθυντον λόγου. Ag. 853. ὡς χρῆν. Ag. 1261. πράξασαν ὡς ἔπραξεν. Ag. 1537. ὡς χρή. Ag. 1579. ὡς ὁρᾷς. Ag. 1643. χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν. Choeph. 91. ὡς νόμος βροτοῖς ἐστί. Choeph. 520. ὡς αὐτὴ λέγει. Choeph. 543. ὡς τοὔνυχον ἐννέπει τόδε. Choeph. 970. ὡς ἐπαινέσαι πάθη πάρεστιν. Choeph. 987. νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει κακόν. Eum. 4. ὡς λόγος τις. Eum. 32. ἵνα πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται. Eum. 592. ὡς λέγεις σύ. Eum. 599. ὡς ἀκούσῃ. Eum. 637. ὡς ἐπίσταμαι. Suppl. 192. ὡς ἐπίλυδας πρέπει. Suppl. 227. ὡς λόγος. Suppl. 290. ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ. Suppl. 901. ὡς ἐγὼ σέθεν πλέα. Suppl. 956. οὕτως, ὡς ἑφ' ἑκάστῃ διεπλήρωσεν Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν. Myrm. 116. ὡς δ' ἐστὶ μῦθον τῶν Λιβυστικῶν λόγος. Fragm. 316. ὡς λίγει γέρον γράμμα. (Pers. 184. τοῦτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν τεύξειν ἐν ἀλλήλῃσι. Pers. 557. τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν.) — Eum. 33. μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός. — positivo adiectivi vel adverbii adiecta, cuius vim auget. Eum. 506. δυσσεβίας μὲν ὕβρις τόσε

ὡς ἐτύμως. Sisyph. 208. ἀφυρᾶδες ἐστι σμίνθος ὡς ὑπερφυής. — superlativo adiecta, quam. Prom. 346. ὡς πλείστοισι. Prom. 104. ὡς ῥᾷστα. Sept. 175. Pers. 775. Ag. 660. Choeph. 771. ὡς ἄριστα. Sept. 243. Eum. 712. Suppl. 188. 927. ὡς τάχιστα. — Sept. 657. Ag. 27. Choeph. 876. ὡς τάχος. — III. rationem significans, qua quis de aliqua re sentit, vel alteri sentire videtur, ut, tamquam, putans. Prom. 357. ἐξ ὀμμάτων δ' ἥστραπτε γοργωπὸν σέλας, ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ. Prom. 956. φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν ὡς ὑπηρίτου θεῶν. Pers. 384. οὐ γὰρ ὡς φυγῇ παιᾶν' ἐφύμνουν. Pers. 982. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν. Ag. 600. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν. Ag. 1374. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος. Eum. 191. εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος. Choeph. 704. αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε. Eum. 797. κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος ὡς εὐμενότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί. Suppl. 244. πρὸς σὸ πότερον ὡς ἔτην λέγω; — Suppl. 699. πρῶρα — οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἂν οὐ φίλη. — participio adiecta, ut qui, tamquam. Prom. 988. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με. Sept. 1006. τούτου δ' ἀδελφὸν — ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον — ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός. Ag. 658. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. Ag. 1340. μαντευσόμεσθα ταὐδρὸς ὡς ὀλωλότος. Ag. 1028. ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός, ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν. Ag. 1293. ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη. Ag. 1396. λέγω δέ σοι τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη ἐκ τῶν ὁμοίων. Choeph. 222. ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω; Eum. 703. δίκην γενέσθαι τῇδ' ἐπήνεσε μίνως ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει. Suppl. 319. πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στέλον. Suppl. 743. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων ἔχοντες ὀργάς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος. Suppl. 754. φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν. — cum genitivis absolutis. Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. Sept. 229. στένει πόλισμα γῆθεν ὡς κυκλουμένων. Pers. 166. πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου τοῦδέ μοι γενέσθε. Ag. 1366. ὡς ὧδ' ἐχόντων — χαίροντ' ἄν, εἰ χαίροιτε. Eum. 645. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν ὡς ἅλις λελεγμένων. — IV. particulae ὅτι phene vicem tenens, respondens fere latinorum acc. c. inf. 1. cum indicativo iuncta. Prom. 296. οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς, ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἔστι βεβαιότερός σου. Prom. 845. σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς, ὡς διέρχεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου. Prom. 892. διεμυθολόγησεν, ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ. Prom. 1004. εἰσαλθέτω σε μήποθ', ὡς ἐγὼ — θηλύνους γενήσομαι. Prom. 1076. μηδέ ποτ' εἴπηθ', ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόσκοπον μέμ' εἰσέβαλεν.

Sept. 159. δείξαθ' ὡς φιλοπόλις. Sept. 599. οἶδεν, ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ. Sept. 906. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν, ὡς ἀρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας. Pers. 280. μεμνῆσθαί τοι πάρα, ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν ἔπτισαν εὐνιδας. Pers. 517. ἐπίστασαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις (ἦξω). Pers. 591. ἐπίστασαι βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ πάντα δειμαίνειν φιλεῖ. Pers. 740. λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω. Prom. 806. σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν, ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. Ag. 434. εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις. Ag. 482. μαρτυρεῖ δέ μοι — κόνις τάδε, ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα ὕλης ὀρείας σημανεῖ. Ag. 1486. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων; Ag. 1602. γνώσῃ γέρων ὢν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ. Choeph. 982. ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ, ὡς τόνδ' ἐγὼ μιτῆλθον ἐνδίκως μόρον. Choeph. 1006. μαρτυρεῖ δέ μοι φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἴγισθον ξίφος. Eum. 96. ὡς μὲν ἔκτανον, ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται. Suppl. 63. ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως ὤλετο. — 2. cum optativo iuncta. Prom. 212. προυτεθεσπίκει, ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ κρατερὸν χρείη, δόλῳ δὲ, τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν. Pers. 349. ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε, ὡς — Ἕλληνες οὐ μενοῦσιν, ἀλλὰ — βίοτον ἐκσωσοίατο. — Sept. 451. βοᾷ δὲ χοὔτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς, ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι γεγραμμέ — 3. sequente infinitivo ex c structionis mutatione. Suppl. καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε γεγραμμένοις πολλοῖσιν ἄλ σωφρονίσμασιν πατρὸς, ἀγ ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ. V. finem et consilium signific ut ἵνα vel ὅπως, ut. 1. cum c iunctivo. Prom. 53. οὔπω ἐκ ξῃ δεσμὰ τῷδε παρβαλεῖν, μή σ' ἐλεννύοντα προσδραχ πατήρ; Prom. 273. ἐκεύσ ὡς μάθητε δι' τέλους τὸ π Prom. 662. θεοπρόπους ἴαλ ὡς μάθῃ. Sept. 219. ὡς πολ μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς, ἔπ ἴσθι. Sept. 609. λιτὰς ἡμετ τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῇ. P 678. τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτο χρόνου. Ag. 1266. ἐπεύχομα παιρίας πλαγῆς τυχεῖν, ὡς ἐκ δαστος — ὅμμα συμβάλω τ Choeph. 433. ἐμασχαλίσθη ἴδ', ὡς τόδ' εἰδῇς. Choeph. 7 Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοὐξ παλεῖν ὅπως τάχιστ' ἄνωγε, σαφίστερον — φάτιν πύθ τήνδε. Choeph. 756. λέγ' ὡ ὡς μάθω σαφίστερον. Cho 760. ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀ μάντιν πλύῃ, ἄνωχθε. Cho 978. στέγαστρον ἀνδρὸς δαί ὡς ἴδῃ πατήρ. Eum. 583. νον, ὡς τούτοις φράσω. E 608. ταύτην τοιαύτην εἶπον, δηχθῇ λεώς. Eum. 741. πα νιθας πόρους τιθέντες, ὡ τοῖσι μεταμέλῃ πόνος. Eum εὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα γαθὰ, ὡς μηποτ' εἴπῃς. S 330. ὡς μὴ γένωμαι δωμ γύπτου γένις. Suppl. 478. ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τίμ

2. ὡς ἄν cum coniunctivo. Prom. 10. τοιᾶσδέ τοι ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην, ὡς ἂν διδαχθῇ. Prom. 657. ἔξελθε πρὸς Λίρνης βαθὺν λειμῶνα —, ὡς ἂν τὸ Διὸν ὄμμα λωφήσῃ πόθου. Prom. 708. τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ. Ag. 885. εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος, ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη. Choeph. 20 σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς μάθω. Choeph. 549. αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμὰς, ὡς ἂν — ληφθῶσιν. Choeph. 981. ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ. Suppl. 488. ὀπάονας — ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν βωμοὺς — σῴσωμεν. Suppl. 513. πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ. Suppl. 908. ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον. — 3. ὡς cum optativo. Prom. 202 s. οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρης Κρόνον, ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν. Sept. 55. κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πόλιος ἄγοι λόχον. Suppl. 655. γεμόντων θυμέλας φλεγόντων θ', ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. Suppl. 964. δορυσσόους ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας. — 4. cum infinitivo. Pers. 700. ὡς εἰπεῖν ἔπος. Ag. 1566. ὡς τορῶς φράσαι. Choeph. 867. οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ. Philoct. 228. εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας. (Prom. 46. ὡς ἁπλῷ λόγῳ.) — VI. rem significans, quae ex altera sequitur, ut particula ὥστε, *ita ut*. 1. cum infinitivo. Sept. 526. φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα, ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη. Pers. 429. τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους, ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ. Pers. 503. ὡς στένειν πόλιν Περσῶν. Ag. 349. ὡς μήτε μέγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι μέγα δουλείας γάγγαμον. Ag. 532. ὡς πόλλ' ἁμαρτᾶς ἐκ φρενὸς μ' ἀναστένειν. Ag. 651. ὡς μήτ' ἐν ὄρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν, μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς πρασταίλεων χθόνα. Ag. 1161. ὡς θρασύνεσθαι πλέον. Ag. 1354. ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον. Eum. 36. ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἐκταίνειν στάσιν. Eum. 405. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν; Eum. 766. ὡς ταὐτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν. Eum. 855. ὡς μήτιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. Suppl. 601. ὡς ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί. Suppl. 617. ἔκραν' ἄνευ πλητῆρος ὡς εἶναι τάδε. Suppl. 923. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως. — 2. cum indicativo. Prom. 155. ὡς μήτε θεὸς μήτις τις ἄλλος τοῦδ' ἐπεγήθει. Pers. 712. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν. Pers. 716. πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει. Ag. 38. ὡς ἐκὼν ἐγὼ μαθοῦσιν αὐδῶ νοῦ μαθοῦσα λήθομαι. (*itaque*. Ag. 310. λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθυμάσαι διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγουσι πάλιν.) — VII. causam significans, *quia*, *quoniam*, *nam*. Prom. 77. ὡς ὀπτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς. Prom. 81. στείχωμεν, ὡς κἀγὼ λε-

σον ἀμφίβληστρ' ἔχει. Prom. 506. ὡς ἐγὼ σύνοιδ' εἶμι. Prom. 640. ὡς τἀποκλαύσας — ἄξιον τριβὴν ἔχει. Prom. 1032. πρὸς ταῦτα βούλευ', ὡς σὺ μὴ σὺ πεπλασμένος ὁ κόμπος. Sept. 400. ὡς δικαίως πόλεως πρόμαχος ὄρνυται. Sept. 598. δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις, σὺν ὡς ἄθυμος (sc. ἐστὶ) οὐδὲ λήματος πάρα. Sept. 633. ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων μέμψῃ. Pers. 274. ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν. Pers. 361. ὡς — πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον. Pers. 698. ὡς — βίοτον κυκλοῦνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγεν. Pers. 758. θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς σύφρων ἔφυ. Pers. 828. ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. Ag. 561. ὡς κομπάσας τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάος. Ag. 1444. μηδ' εἰς Ἑλένην ποτὸν ἐκτρίψῃς, ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ' ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν. Choeph. 649. τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται. Choeph. 817. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος, ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα. Eum. 114. ἀκούσασθ', ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς. Suppl. 386. ὡς οὐκ ἔχουσι πῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. Suppl. 715. φοβοῦμαι, νῆσε ὡς ὠκύπτεροι ἥκουσι. — VIII. tempus significans, ut, postquam. Sept. 965. οὐδ' ἴχνος' ὡς κατέκτανεν. Pers. 353. ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, — πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον. Pers. 405. ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἠθροίστο. Pers. 446. ὡς γὰρ θεὸς ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης, — ναῶν ἐξέθρωσκον. Pers. 588. λίλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν, ὡς ἐλεύθη ζυγὸν ἁλκᾶς. Ag. 1185. ἔπειθον οὐδὲν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον. — IX. in exclamatione, ut, quam. Pers. 247. ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Pers. 254. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα. Pers. 277. τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. Pers. 464. ὡς ἄρ' ἔφυσας φρενῶν Πέρσας; Pers. 507. δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βα ρὺς ποδοῖν ἐνῆλθον παντὶ Πε σικῷ γένει. Pers. 511. ὡς πάρ μοι σαφῶς ἐδήλωσας πακά. Per 831. ὦ δαῖμον, ὡς με κοῦ ἔσερχεται κακὰ ἄλγη. Pers. 87 ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέ Περσῶν γενεᾷ. Ag. 1209. ὡς ἐκωλολύξατο ἢ παντότολμο Choeph. 680. κατ' ἄκρας ἐνθα ὡς πορθωθεῖμεν. Choeph. 68 ὡς πολλ' ἐκεκράξε κἀκεκόδω κείμενα. Choeph. 733. ὡς μ τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα ἄλ γη — ἐμὴν ἠλγυνεν ἐν στέρνοι φρένα. Fragm. 296. ὡς οὐ δικα ὡς θάνατον ἔχθιστον βροτοῖ. ὡς δὴ ironica exclamatio. A 1616. ὡς δή σύ μοι τύραννο Ἀργείων ἔσῃ.

Ὡς sic. Ag. 904. εἰ πάντα δ' ὡ πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ. A 1327. φρονιμάζονται γάρ ὡς l

Ὡσεί quasi. Suppl. 763. ἀμπέχ δ' ὡσεὶ χόνις ἄτερθε πτερύγω ὀλοίμαν.

Ὥσπερ ut, quemadmodum. Prom 614. ἀκλῶ λόγῳ, ὥσπερ δίκαι πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. Sept 239. μοχθηρὸν, ὥσπερ ἄνδρα, ὧν ἀλῶ πόλις. Sept. 740. πᾶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγ Sept. 1064. ὥσπερ τε πόλις τ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ. Ag. 25 εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παρ μία, ἔως γένοιτο. Ag. 1144. τ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχω τε θεῖν. Ag. 1174. θαυμάζω δὲ σ — ἀλλόθρουν πόλιν κυρεῖν l γουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτει Ag. 1210. ὡς δ' ἐκωλολύξα ἢ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχῃ τροπῇ. Ag. 1284. ὅμοιος ἀτρ ὥσπερ ἐκ τάφου, πρέπει. Ag 1355. ἄπειρον ἀμφίβληστρ ὥσπερ ἰχθύων, περιστιχίζω. A 1401. ὥσπερ οὖν φονολεβεῖ τ γα φρὴν ἐπμαίνεται. Choeph 94. σὺν ἀτίμοις, ὥσπερ οὖν ἀπό λετο πατήρ. Choeph. 106. λί γοις ἄν, ὥσπερ ἡδέως τάφον πα τρός. Choeph. 665. ὥσπερ δὴ ἀπεζύγην πόδας. Choeph. 87 δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκ

τείναμεν. Choeph. 1018. ὥσπερ ξὺν ἵπποις. Eum. 306. ἀλιτρὼν, ὥσπερ ὅδ' ἀνήρ. Eum. 581. δρᾶσαι γὰρ, ὥσπερ ἔστιν, οὐκ ἀρνούμεθα.

Ὡσπερεί quasi. Ag. 1192. παῖδες θανόντες οἱσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων. Ag. 1389. οὐ πρετμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον. Choeph. 742. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὡσπερεὶ βοτὸν, τρέφειν ἀνάγκη.

Ὥστε. I. ut, quemadmodum. Prom. 450. καταίρυγες δ' ἑκάστου ὥστ' ἀήσυροι μύρμηκες. Sept. 13. ὥστε συμπρεπείς. Sept. 62. ὥστε νηὸς κεδνὸς εἰακοστρόφου. Pers. 416. ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον. Ag. 614. ἔκνρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοπεῦ. Choeph. 415. λύκος γὰρ ὥστ' — ὠμόφρων. Eum. 598. ὥστ' Ἀμάζονος. Edon. 51. ὥσθ' ὑπογείου βροντῆς. Fragm. 433. ὥστε παρθένοις ἁβραῖς. Ag. 1656. ἀλίκτωρ ὥστε. Suppl. 732. κόραχτε ὥστε. — Ag. 858. ὥστε σύγγονον βροτοῖς (ἐστί.) Fragm. 313. ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέροντες. — II. ita ut cum infinitivo. Prom. 313. ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν. Prom. 339. αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ δώσειν Διΐ, ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων. Prom. 997. γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι. Sept. 890. ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι πτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν. Pers. 240. ὥστε Δαρείου πολὺν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν. Pers. 327. πόσον τε πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων, ὥστ' ἀξιῶσαι Πέρσαις στρατεύματι μάχην ξυνάψαι; Pers. 450. ἀμφὶ δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν ὅποι τράποιντο. Pers. 708. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον. Pers. 709. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν; Pers. 711. φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς. Ag. 195. ὥστε χθόνα βάπτουσι ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας δάκρυ μὴ κατασχεῖν. Ag. 277. πόντον ὥστε νωτίσαι. Ag. 369. ἔστω δ' ἀπήμαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν εὖ πραπίδων λαχόντα. Ag. 527. ὥστ' ἐνδακρύσειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Ag. 618. οὐκ οἶδεν εὐδεὶς, ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς. Ag. 1045. οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. Ag. 1154. ὥστε κύματος δίκην κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον. Ag. 1368. εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ. Choeph. 519. ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι; Choeph. 526. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι; Choeph. 535. πρίν γε δή τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν. Choeph. 560. μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινά. Choeph. 834. τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί; Eum. 83. ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. Eum. 193. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν. Eum. 219. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν. Eum. 290. οὗτοί σ' Ἀπόλλων — φύσαι τ' ἄν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον ἔρδειν. Eum. 856. οὐ τοῦτο πράξεις, ὥστε μ' ὀβρίσαι τόσον;

Ὠφελεῖν prodesse. Prom. 44. τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην. — cum dativo. Prom. 342. μάτην γὰρ, οὐδὲν ὠφελῶν ἐμοὶ, πονήσεις. Pers. 828. τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. — cum accusativo. Prom. 505. μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει παφοῦ πέρα. — ὠφελεῖσθαι iuvari, utilitatem capere. Prom. 222. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος.

Ὠφέλημα utilitas, res utilis. Prom. 251. μίγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς. Prom. 499. ἔνερθε δὲ χθονὸς πεκρυμμένὰ ἀνθρώποισιν ὠφελήματα. Prom. 616. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς.

Corrigenda et Addenda.

Ad Tom. I.

p. 6, b. l. 26. pro *diliberationis* leg. *deliberationis.*

p. 26, b. l. 3. pro *corporis* leg. *corporibus.*

p. 36, b. l. 20. post *Ag.* add. 844.

p. 62, b. l. 43. pro ἆρ' ἦτε τῆσδ' ἐπίβολοι leg. ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι et totus hic Agamemnonis locus transferatur ad praecedens Ἄρα.

p. 108, b. l. 34. add. *Phryg.* 252. Ἀνδραίμονος γίνεσθον.

p. 116, b. post lin. 22. add. *Γογγύλος rotundus.* Prom. sol. 182. νηρέα γογγύλων πέτρων.

p. 117, a. l. 37. post *Choeph.* add. 318.

p. 118, a. post lin. 14. add. *Γράσος hirci odor.* Theor. ap. Phot. pag. 655, 12. πλέω γράσου γε καὶ ψοθείου καὶ ὄφεως.

p. 120, b. post lin. 5. add. *Γίννις homo mollis.* Edon. ap. Schol. Arist. Thesm. 135. ποδαπὸς ὁ γίννις;

p. 142, b. post lin. 38. add. *Διΐνας dissolvere.* Pers. 497. λαμπρὸν ἡλίου κύκλος μέσον πόρον διῆκε, et deleatur idem Persarum locus s. v. *Διήκειν.*

p. 148, a. l. 27. pro *Διφᾶν* leg. *Διφῆν.*

p. 188, a. post lin. 34. add. Ἕκτωρ *Hector.* Phryg. 252.

p. 234, a. l. 16. post *mentem* leg. *mente.*

p. 259, a. l. 6. pro *parens* leg. *pariens.*

p. 293, a. l. 7. pro *augens* leg. *angens.*

p. 301, a. l. 8. pro *Καταφίζειν* leg. *Καταργίζειν.*

p. 307, b. l. 14. pro *ductum* leg. *luctum.*

p. 324, a. l. 39. pro *impudentes* leg. *impudens.*

Ad Tom. II.

p. 21, a. l. 2. pro *reclamatione* leg. *exclamatione.*

— — — 9. pro *Μᾶλλιν* leg. *Μᾶλλον.*

p. 26, a. l. 13. post *obscurare* add. Eum. 339.

p. 29, b. l. 25. pro *Μελάγιγμος* leg. *Μελάγγιμος.*

p. 34, b. l. 12. pro *rebus* leg. *locis.*

p. 56, a. l. 26. pro *naves* leg. *nares.*

p. 135, a. l. 19. pro *profectus* leg. *provectus.*

p. 142, a. l. 12. pro *mortis* leg. *mentis.*

p. 157, b. l. 10. pro *γένεσιν* leg. *πέλονται.*
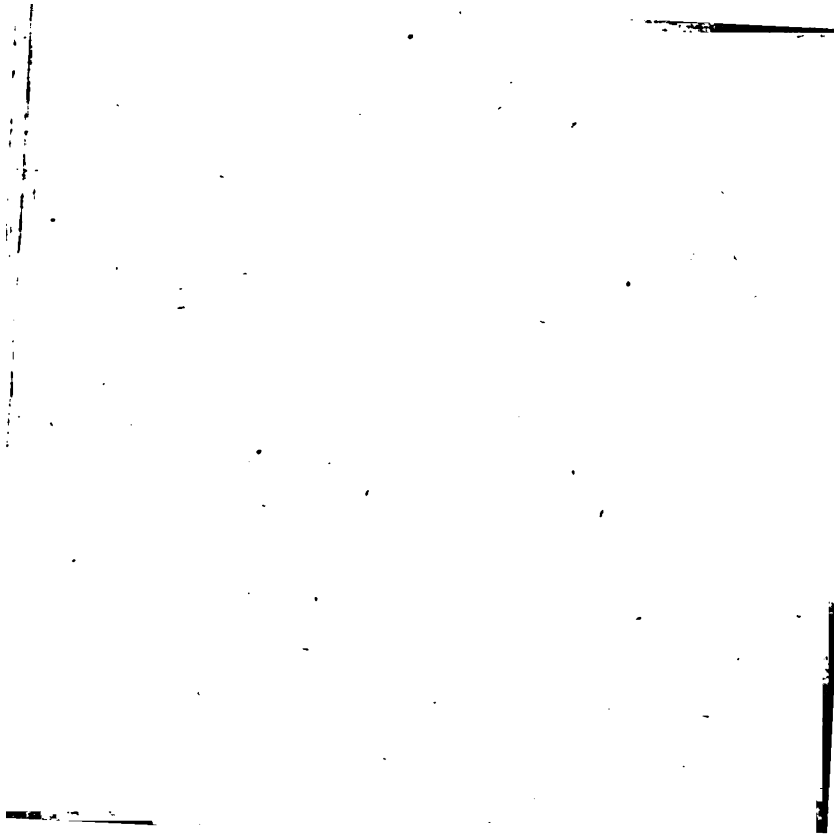
p. 186, a. l. 39. pro *Πόντιος* leg. *Πόντιος.*